Biblioteca Municipală ... Municipium Kiszvisk ...

La semnalul revistei, Procuratura ia măsuri în cazul copilului Vasile Ştefca, ucis în bătaie

UN COPIL UCIS ÎN BĂTAIE DE DOI PEDAGOGI

• Procuratura Generală tergiversează soluționarea dosarului, deși faptele sînt evidente. De ce a face?

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

STARE CRITICĂ

RECURS ÎMPOTRIVA PROCURATURII GENERALE

• Un copil ucis bestial în bătaie de doi bețivani ca-și zic pedagogi

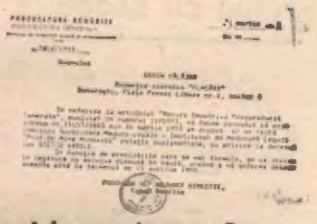

Adresa prin care Procuratura Generală promite să ne țină la curent cu evoluția cercetărilor.

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• NR. 14 • 7 IV — 13 IV 1993

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

DE LA PENSIA DLUI BÎRLĂDEANU LA ACEEA A UNUI INVALID DE RĂZBOI

• *Ştiaţi că există pensii de 3 lei pe lună?!!*

pag. 5

O curiozitate legată de redacția Publicațiilor Flacăra este și aceasta: foarte mulți dintre membrii ei sînt născuți în aprilie.

În acest context, ne-am adus aminte de un fost coleg de-al nostru, dl. Adrian Dohotaru, în prezent secretar de stat la Ministerul de Externe, a cărui zi de naștere este și ea în aprilie. Și dacă tot l-am sunat ca să-l felicităm, i-am pus și o întrebare :

— Ce părere are Adrian Dohotaru despre revista Flacăra, care prezintă cititorilor români țări ale Comunității Europene?

— Mi se pare inițiativa de presă cea mai spectaculoasă, care servește mult și Ministerul de Externe, pentru că ea contribuie în mod eficient la reînnodarea relațiilor noastre cu lumea europeană. Am citit numărul dedicat Italiei, care a fost o revelație : era o asemenea bogăție de informații, de nuanțe, de personalități, încît mi-am dat seama că acest gen de informare este absolut necesar pentru a familiariza oamenii cu ceea ce se întîmplă în lume, pentru că imaginea noastră în Occident a fost, în cel mai bun caz, aceea de imagine turistică. Trebuie să trăim cu convingerea că intrarea în rîndul țărilor comunitare reprezintă un lucru extrem de complicat, extrem de greu, pe care trebuie să-l explicăm, ca gazetari, oamenilor, sau ca oameni politici, pînă la nivelul de înțelegere al individului, pentru că el are încă o imagine abstractă asupra acestei instituții: Consiliul Europei, Comunitatea Europeană.

Încurajările și aprecierile domnului Adrian Dohotaru sînt și un preambul la suplimentul pe care-l publicăm săptămîna viitoare, dedicat Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord :

GOD SAVE THE QUEEN!

GEORGE ARION ■

Diamantele — legendă şi adevăr

pag. 21

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Misterul reîncarnării sub lupa oamenilor de ştiinţă

Privind o fotografie veche, englezul Deron Klinger își retrăiește viața anterioară.

pag. 17

CARUSEL POLITIC

Tolba cu săgeți

Bugetoiul de primăvară

A venit primăvara, iubite cetitorule. Toată țara e o imensă Lipscănie, unde găsești de toate pentru toți, de la muzică țigănească la unt belgian. E bine. E bine. Norocul nostru este însă că avem un guvern de toată isprava. E de-ajuns să observi ce buget au croit miniștrii noștri ca să-ți dai seama că freza de copil de trupă a lui Mișu cel Negriței e semnul unei schimbări radicale în strategia guvernamentală. Altă tonsură — altă perspectivă. Alcătuit cu un ochi spre FMI și cu celălalt spre Moscova, **bugetoiul de primăvară** sugrumă cu bună știință sănătatea, cultura și învățămîntul și, în schimb, îl menține în viață pe președinte — financiar vorbind !... — cu tot USPP-ul lui cu tot și cu întreaga armată de consilieri (dedați, mai nou, la înnegritul paginilor în

ROMÂNUL lui I. C. Drăgan). Un puternic sprijin primește industria grea — că parte din aia mai ușoară a cumpărat-o Caterama — cu pivotul ei principal industria constructoare de mașini pentru reformă și prășila-ntîi. Mamuții, cum se vede, sînt intangibili. E o legătură secretă între ei și actuala clasă politică la putere, e o alianță de nezguduit între un Marțian ori un Gherman și aceste mașinării și instalațiuni gigantice. Pe fruntea lor scrie cu slove de foc: FALIMENT. Cum să închizi un combinat siderurgic care produce oțel pentru cîntece? De-aia are academicianul de serviciu pe la Cotroceni — Eugen Simion pre numele său de față — insomnii siderurgice. Asta e chestiunea. Bugetoiul actual este o armă împotriva turbulenților. Pe mapa lui scrie mare: AUSTERITATE. Cuvîntul acesta vizează doar pe românul de rînd, nu și mastodonții energofagi. Ei țin de „moștenirea grea" și nu putem să-i aruncăm peste bord. **Oamenii sînt subordonați industriei și nu invers.** Trebuie să băgăm din nou la cap această axiomă. De ce?

Pentru că bugetoiul e pus în operă, iar Niky Văkă s-a făcut că scoate minerii pe corso. Era și timpul. Trebuie plantate iar gladiole la UNIVERSITATE. De ce? Pentru că a sosit primăvara, iubite cetitorule, cu tot Halal(c)ul ei de gunoaie, crini și cerșetori. Din depărtare, ferchețul Întîi Mai face grații proletare și internaționaliste spre burțile noastre supte și spre buzunarele noastre cu țesătura rărită de dorul prosperității. Dați-mi voie, așadar, să închei solemn:

TRĂIASCĂ ȘI ÎNFLOREASCĂ BUGETUL DE AUSTERITATE, CHEZĂȘIA DE NEZDRUNCINAT A PAUPERIZARII DEFINITIVE A MASELOR LARGI DE LA ORAȘE ȘI SATE!

HANIBAL STĂNCIULESCU ■

EVENIMENTE MARI...

Facultatea de Drept, secția calomnii—insulte

La Senat s-a votat, după o luptă grea, articolul 99 al Regulamentului de funcționare care spune că: „Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atît de la tribuna Senatului, cît și în sala de ședințe". Deși s-a cerut precizarea celor doi termeni — gesturi vulgare, cuvinte obscene, expresii triviale — Ilie Plăiașu (FDSN) a reușit să convingă înalta reprezentare să accepte textul așa cum e deoarece „nu există oameni specializați care să decidă cînd și cine a proferat insulte și calomnii în sala Omnia". Corect, dovadă că în procesul Robu — Vadim judecătorii nu reușesc să facă deosebirea între golănii și insulte populare. E nevoie de o catedră la Drept cu secții pentru înjurături, bestialități verbale, scuipături oficiale și doctorate în calomnii și insulte. Pînă atunci, dat fiind că li se interzice manifestarea liberă a personalității la tribună și în sală, senatorii pot să se insulte — cu sau fără proferări — pe coridoare, în presă, unde simt ei că le vine.

CUTIA CU SECURIȘTI

După ce i s-a furat bujdrula, domnul Everac a angajat 16 detectivi particulari, în vederea asigurării „securității interne a televiziunii". De ce o fi fost nevoie să reangajeze securiști la pensie, cînd există încă destui, atît în mase, cît și în conducerea echidistantei instituții?

Baza ideologică a celei de a V-a mineriade

Domnul Văcăroiu, în recenta sa vizită de lucru pe Valea Jiului, le-a explicat părinteste minerilor că e posibil să nu li se dea salariile din cauza opoziției. Dacă bugetul nu va fi votat, va avea loc o constipație bancară cu complicații naționale la ficat, rinichi și splină. Domnul Văcăroiu a vrut să știe și masele cine sînt cei care-l împiedică să muncească. Domnul Văcăroiu n-are nimic împotrivă ca Bugetul să fie discutat încă un cincinal de acum înainte, dar întîi să fie votat. Discuții sau adeziuni, omagii sau critici — dacă sînt pentru țară, fie!

Tactica — fiica din flori a strategiei

Presa a publicat lista prețurilor la produsele care, după 1 Mai, ziua muncii, nu mai sînt subvenționate. După 1 Mai trece și pîinea la capitalism. Fidel strategiei, atît de clar explicată de Lenin în cartea „Doi pași înainte, un pas înapoi", dl. Octavian Partenie, șeful Departamentului informații de la Guvern, contraatacă în „Cronica română" făcînd cuvenitul pas înapoi. Listele apărute ar fi — după domnia sa — o aberație a presei, întrucît mai există și alte — toate, firește, variante de lucru.

„E o încercare de compromitere a guvernului", declară domnul Partenie. Cînd vom vedea noile prețuri, sporind cu numai 500%, vom fi aproape consolați. Dacă te aștepți la 900%, un procent mai puțin înseamnă un dumicat mai mult". „Domnule — zicea un om al muncii citind consternat interviul lui Octavian Partenie — aștia ne cred în continuare proști".
Și dacă chiar sîntem?

CUTIA CU FUNARI

Un artist român îl întreabă pe un amic din Austria dacă se mai vorbește și despre România pe la ei. La radio, la televiziune, în popor.
„Despre România nu se spune nimic, dar despre Funar auzi zilnic cîte ceva".

Ce se mai întîmplă la cabinetul 2?

Un grup de senatori, cu exemplul lui Ioan Alexandru, s-a rugat în fostul cabinet 2, al Elenei Ceaușescu, mai întîi pentru iertarea păcatelor dușmanilor lor, apoi pentru cei de față și, în sfîrșit, pentru ei înșiși. Domnul Ioan Alexandru speră să obțină astfel consensul senatorial în nu contează care problemă, numai consens să fie. Etapa imediat următoare e lesne de întrevăzut: Parlamentul nu va mai discuta proiecte de legi ci se va ruga pentru ele. La fostul cabinet 1 se înalță, probabil, rugăciuni pentru buget.

Declarații în exclusivitate

Un text straniu — mai ales că e nesemnat — apare în „Tineretul liber". În titlu și în cuprinsul articolului se spune că Boris Elțin ar fi declarat, în exclusivitate pentru acest cotidian că „vor hotărî cei care l-au ales, nu agitatorii" și că va fi referendum la data anunțată inițial. Se mai zice în articol că Elțin ar fi răspuns „de la mai puțin de 1 m". Straniu e că noi de „Tineretul liber" am mai auzit, dar Elțin ăsta cine-o fi? Redacția noastră oferă un premiu important pentru cel care se va apropia de Elțin la mai puțin de jumătate de metru, cu sau fără întrebări.

Cugetări pentru liniștea țării

Iată cîteva fraze rostite săptămîna trecută în cele două camere ale parlamentului: „Pădurile sunt obrazul țării. Să luptăm pentru formarea conștiinței forestiere",

„Suntem europeni înaintea altora, care nici nu știau unde e Europa", „Doamnele acestea fermecătoare trebuie trimise să contacteze organele locale", „Pe rîndul acesta, domnii deputați se vor exprima manual".

Și așa mai departe

În replică la un articol din „The New York Times" care, în ciuda faptului că a fost comentat ca un exemplu de dezinformare, nu conține nici un neadevăr, domnul Adrian Năstase trimite ziarului în chestiune un răspuns pe care îl las la judecata cititorului. Se spune în scrisoarea domnului Năstase că „Toate dezbaterile din Parlamentul României sunt publice și se desfășoară în fața presei și camerelor de televiziune". Oare chiar toate? Cît despre Camerele de luat vederi se găsesc, e drept, într-o lojă și discuțiile se poartă în fața lor, dar asta nu înseamnă că se și dă totul pe post. Mai zicș domnul Năstase că „oricine poate vizita Parlamentul" dar că, din cauza dimensiunilor clădirii din Dealul Mitropoliei, vizitele sînt rare. Aiurea! Ca să răzbești la lucrări, chiar cînd ai o legitimație de gazetar îți trebuie acreditare. Ca să primești acreditare trebuie o adresă și o aprobare. Și așa mai departe. Și așa, din ce în ce mai departe.

Un monument de modestie

Într-un lung interviu din „Ora", Silviu Stănculescu, vigurosul recitator de omagii televizate, după ce a stat un timp cuminte, ca mulți alți cîntăreți la ocazii festive, declară că „a învățat lecția modestiei de la Al Pacino". Șocat probabil de modestia acestuia, care nici nu știau unde e Europa", „Doamnele acestea fermecătoare trebuie trimise să contacteze organele locale", „Pe rîndul acesta, domnii deputați se vor exprima manual".

CUTIA CU DEȘEURI

Monumentul adjudecat de primăria Clujului întru memoria lui Avram Iancu e ceea ce se cheamă o timpenie monumentală. Astfel de alegorii erau prezentate de amatori în „Cîntarea României" și ele mulțumeau nevoia de mult și prost a comisarilor culturii. Totuși parcă niciodată atît de mult și atît de prost. Dacă se va înălța la Cluj făcătura ridicolă a semiamatorului Berindei, vom putea fi mîndri că o mie de artiști buni au reușit să piardă războiul purtat cu o mînă de neisprăviți.

torului, cineva observă că „Din punct de vedere pedagogic domnul Stănculescu este încă o fecioară". Sînteți — le spune redactorul studenților lui Silviu Stănculescu — prima generație care-l poate exploata". Singura problemă e că fecioarele nu se discută, se execută, iar dacă e vorba ca fecioara să fie defecioriță de o întreagă generație, operațiunea se cheamă viol artistic în grup, nu exploatare.

CUTIA CU ZVONURI

După ce, în Franța, F.D.S.N.-ul lor de dreapta a reușit să scape de socialiști, iar domnul Mitterand a ajuns primul președinte din opoziție, se știe că, din solidaritate, domnul Iliescu e gata să treacă și el în opoziție.

Datul din coate prezidențial

Din declarațiile prezidențiale, după vizita lui Jeli Jelev, reținem afirmația că „de acum înainte România și Bulgaria nu trebuie să mai dea din coate separat". Vom vedea ce va fi cînd se va pune și problema datului din picioare. Cît despre datul din cap, aici trebuie să dăm separat, fiindcă bulgarii aprobă invers decît noi.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

ION DIACONESCU,

vicepreşedinte al PNŢCD

pune punctul pe i:

„Noi tindem să intrăm în zona asigurată de NATO. Despre asta e vorba!"

— Cred că dumneavoastră sunteţi în măsură să ne spuneţi dacă vizita domnului Hartmut Soell, preşedintele Adunării Uniunii Europei Occidentale, precum şi reuniunea la Bucureşti a Comisiei Politice a Adunării UEO constituie evenimente, în sensul că au urmări.

— Nici o chestiune internă nu mai e strict internă. Situaţia se cunoaşte : Europa se federalizează, iar noi suntem vital preocupaţi să facem parte din federaţia statelor europene. Există, evident, treburi de care depind aproape toate cele curente, treburi la nivel european, vreau să zic.

— Faceţi parte din delegaţiile româneşti care participă la lucrările acestor reuniuni. La ce trebuie să ne aşteptăm?

— Integrarea nu înseamnă alipirea la Europa. Procesul a început încă în perioada interbelică. Titulescu vorbea de „spiritualizarea frontierelor". Frontierele pierd înţelesul vechi, de linii care despart ţări, popoare. Vedeţi, zidul Berlinului a fost întruchiparea cea mai odioasă a ideii de frontieră, aşa cum o concepeau ruşii. De o parte şi de alta a zidului oamenii îşi duşmănesc şi caută ocazia să se lupte între ei. Lumea a evoluat. Europa vrea ca frontierele să nu mai separe oamenii. În Apus, asta s-a şi întîmplat : treci dintr-o ţară în alta, fără nici o restricţie, fără nici o grijă de ordin economic. Faptul e posibil pentru că a avut loc o pregătire politică serioasă a acestui moment. Comunitatea Europeană îi pare omului de rînd o soluţie economică, dar ea e mai întîi una politică.

— Cum ?

— Frontierele trebuie să delimiteze culturi, identităţi spirituale. Dar oamenii trebuie să aibă un nivel economic şi moral egal, ca să poată avea pe deplin sentimentul de membri ai unei comunităţi largi, universale chiar. Popoarele îşi păstrează identitatea naţională. Nu e vorba de un conglomerat amorf, ca în fosta Uniune Sovietică. Din raţiuni pracitce, barierele trebuie să dispară, ca să poată circula liber capitalul, mîna de lucru, informaţiile, oamenii. Asta se poate face în Europa, fiindcă e o zonă avansată sub toate aspectele. Ţările din răsărit aleg azi formele de organizare din Occident. Şi Rusia face eforturi să se integreze. NATO era destinat să contracareze ameninţarea rusă. Ameninţarea aceasta a diminuat mult, e în curs de dispariţie. NATO se transformă, are raţiuni de forţă ordonatoare a liniştii, a ordinii în spaţiul european. Noi tindem să intrăm în zona asigurată de NATO. Despre asta e vorba.

— În ce comisii activaţi dumneavoastră ?

— Europa are mai multe organisme. Eu fac parte din UEO — Uniunea Europei Occidentale, cu sediul la Bruxelles. Adunarea — parlamentul ei, adică — se ţine la Paris, de două ori pe an. UEO a fost iniţiată pe vremea lui de Gaulle. Ideea, pe atunci, era crearea unui organism propriu, european de apărare, nu sub controlul NATO. Deci, o independenţă a Europei, faţă de americani. Sistemul de apărare european urma să fie doar în relaţie cu NATO, astfel ca Europa să constituie o singură voce. UEO s-a dezvoltat încet, deoarece naşterea ei nu a fost privită cu simpatie de americani. Acum lucrurile s-au schimbat. NATO, cum spuneam, îşi revizuieşte funcţiile. Există în UEO zece membri titulari. Noi facem parte din cei 7 noi membri afiliaţi. Dar, practic, toate ţările vor să se afilieze.

— Un nou Parlament European ?

— Ca şi în Parlamentul European aici lucrează miniştrii de externe şi cei ai apărării. UEO se implică mult în problemele de apărare ale Europei. UEO doreşte să se implice direct în Iugoslavia. Problemele sînt mai greu de înţeles, deoarece UEO încă nu şi-a clarificat ţelurile. Există un ţel final, federalizarea — în baza unei politici europene unitare — dar realizarea unităţii politice acum se face. Reuniunea de la Bucureşti e o etapă. Şi e foarte important că are loc la Bucureşti. Toate eforturile noastre merg către integrarea europeană. Este evident că Europa e interesată de noi. E un proces fără întoarcere. Dacă vreau să dau o definiţie, pot spune că UEO e o secţie europeană a lui NATO. Se ocupă de apărare. Participă la reuniuni cam aceiaşi oameni ca la Strasbourg. O altă faţă a problemei integrării. Comisia care-l însoţeşte pe Soell are 14 membri şi 5 consilieri, din toate ţările membre fondatoare. Cu aceste explicaţii, vă rog să apreciaţi dumneavoastră cît de însemnată e prezenţa Parlamentului UEO la noi şi ce rezultă din aceasta. Ulterior, vor deveni active componentele economice, juridice, culturale.

— Cum colaboraţi, în comisia românească, pentru UEO cu domnul senator Văcaru ?

— Domnule, eu fac parte din opoziţie şi toate opiniile partidului nostru sunt cunoscute. Dar aci e vorba nu de interese de partid, ci de interese naţionale. Mă înţeleg foarte bine cu domnul Văcaru. Vorbim limba unor interese comune, care nici nu sînt ale partidelor noastre, ci ale tuturor alegătorilor noştri. Europa ne întinde mîna, trebuie să răspundem civilizat.

TUDOR OCTAVIAN ■

PAC: doar cutremure de serviciu?

Jean-Marie Le Pen, liderul extremei drepte franceze, care se autodenumeşte democrat (dar autodefiniţiile...), încheie cu o surprinzătoare şi sentimentală frază un interviu („Eu nu sunt diavolul", în România liberă nr. 913): „Trebuie să trăim cu melancolica idee că fericirea nu ţine de această morală şi că arta politică rezidă în a împiedica răul". Un adevăr nu melancolic, ci amar, aş spune, şi o definiţie pragmatică a politicii, a tentativei de a nesocoti acest adevăr. De cînd există, politica a promis omului un paradis, pe care Dumnezeu şi morala i l-au refuzat deopotrivă (şi nu se ştie de cel). În această ordine a lucrurilor, pe o arie enormă a promisiunilor, de la marile utopii ale umanităţii şi pînă la deciziile curente ale cine ştie cărei administraţii locale, politica a înfipt întotdeauna cu sete suliţa în morile de vînt, proclamînd de fiecare dată moartea balaurului, în beneficiul celor mulţi şi năpăstuiţi. Cu alte cuvinte, a luptat împotriva răului. Dar trebuie adăugat un amănunt şi anume că, de fiecare dată cînd politica împiedică răul, ea poate s-o facă doar pentru că şi-l creează singură. Şi discuţia abia de aici ar putea să înceapă cu adevărat...

Diversele identificări şi delimitări în cadrul unui partid sunt normale ; existenţa diversităţii de idei, de opinii, de atitudini, de tendinţe, curente, grupări şi grupuri de interese, de influenţă şi chiar de presiune — de asemenea normale; anormală este ruptura, disfuncţia. Anormale sunt orgoliile, intoleranţa, duplicitatea, trădările, meschinăria şi atîtea şi atîtea altele. Există tendinţa de a privi momentele de fractură ale unui partid (disidenţe spectaculoase, demisii semnificative, scindări, desprinderi de „aripi" şi alte scandaluri mărunte) drept mici cutremure de serviciu ale jocului politic, pe care seismograful analistului ori doar al simplului observator le înregistrează cu oarecare rutină. E drept, în astfel de ocazii, se vede şi naşterea adversităţilor şi a viitorilor adversari, se vede şi geneza conflictelor care vor urma, se vede şi perturbarea programelor şi funcţiilor, a acţiunilor în plan politic, social, economic etc., etc., se văd tot soiul de neajunsuri şi consecinţe, numite, oarecum liniştitor, inerente — dar nu se vede esenţialul: geneza răului; anume, divorţul dintre fericire şi morala care animă bietele mecanisme omeneşti...

Aceste reflecţii — sper că nu dramatice — mi-au fost prilejuite de recentele întîmplări nefericite pe care le-a traversat Partidul Alianţei Civice şi care au culminat cu seria de demisii la vîrful acestuia, acolo unde densitatea de intelectuali de elită, cum s-a spus, este foarte mare. Adică acolo unde, cînd se produc fulgere şi trăznete, e semn că se schimbă vremea. Dacă adevărul este de partea dlui Manolescu ori a dlui Tănase, asta nu are, din păcate, nici o importanţă ; pentru că noi, bieţii alegători, privind cu speranţă şi auzind trăznetele, constatăm că trebuie, brusc, să deschidem umbrelele...

EUGEN CHIROVICI ■

Aşteptăm ca UDMR să-şi... purifice poziţiile

CONFERINŢA DE PRESA — U.D.M.R.

1 aprilie 1993, orele : 13,00

FLACĂRA : Dat fiind că termenul de „purificare etnică" a fost folosit şi este cunoscut, mai ales, în legătură cu crime şi violuri în masă, comise în Bosnia, de ce UDMR adoptă acest termen deopotrivă, în cazul numirii prefecţilor în judeţele Harghita şi Covasna ?

TAKACS CSABA, vicepreşedintele executiv al UDMR : „Termenul de purificare etnică a fost folosit pentru prima dată de dl episop LASZLO TOKES. Noi am explicat de mai multe ori că UDMR, cînd a folosit acest termen, nu l-a folosit în ideea realizării unei asemănări cu evenimentele din Bosnia şi Herţegovina, ci în urma faptului că se constată, din ce în ce mai mult, că cetăţenii maghiari sînt înlăturaţi din funcţiile publice pe care le au în cadrul instituţiilor de stat. De exemplu : în judeţul Bihor, din cei 66 de avocaţi existenţi, doar 4 mai sînt de origine maghiară etc. De asemenea, se observă o tendinţă de marginalizare a cetăţenilor maghiari, din punct de vedere etnic şi politic. Vrem să remarcăm că termenul s-a folosit ca un efect în urma existenţei unei cauze, în urma existenţei unei tendinţe de eliminare, de purificare zonală din punct de vedere politic. Nu am folosit acest termen, de purificare etnică, în scopul de a crea tensiuni, conflicte în cele două judeţe, sau în altă parte, unde populaţia majoritară este de naţionalitate maghiară".

GHEORGHE BARBU ■

NOTA REDACŢIEI : Da, „termenul de purificare etnică a fost folosit pentru prima dată de dl episcop Làszlo Tökes". **Dar a doua oară** (perseverare...) — cine şi cu ce ocazie ? ! Aşa că întrebarea noastră rămîne în picioare.

Cutia cu pioneze

În ajutorul prostituatelor, dl senator Dumitraşcu propune o fabrică de...

— Domnule senator Gheorghe Dumitraşcu, consideraţi prostituţia un subiect serios sau neserios ?

— M-aş fi mirat să fi fost întrebat despre o problemă serioasă. Presa de azi urmăreşte exclusiv vandabilul. Dar, pe de altă parte, nu se poate spune că prostituţia nu e o problemă care trebuie urgent rezolvată.

— Cine a înaintat în Senat propunerea pentru o lege a prostituţiei ?

— Un senator din opoziţie — dar nu-i reţin numele — la ideea căruia m-am raliat imediat.

— De ce ?

— M-am gîndit la tabloul zilnic al străzii, al Gării de Nord, la hoteluri, la TIR-urile turceşti din portul Constanţa, în jurul cărora roiesc prostituatele româncе, care-şi exercită meseria în cele mai mizerabile condiţii şi nu puţine dintre ele cad victimă celor mai grele boli aduse din Orient sau Africa. M-am gîndit la acei patroni ai prostituatelor — proxeneţi şi neleguiţi — care se îmbogăţesc de pe urma prostituţiei, în timp ce „angajatele" duc o viaţă mizerabilă, la cel mai jos nivel al demnităţii umane. Prostituatele trebuie să cîştige de pe urma meseriei lor şi nu acei trăgători de sfori din umbră. Legalizarea acestei activităţi ar putea reduce riscul îmbolnăvirilor şi ar putea reduce chiar şi numărul bolnavilor, măcar cu 20—30%. Unde e lege, e mai puţină fărădelege.

— Despre o fabrică de prezervative care ar urma să se construiască în România ce părere aveţi ?

— Ar fi mai bine o fabrică să avem ce băga în prezervativ !

— Cînd credeţi că va fi adoptată legea privind prostituţia ?

— Cît mai curînd posibil.

GHEORGHE DAN ■

STARE CRITICĂ

Taxiurile, o problemă spinoasă

- *Diferențele de preț, pe aceeași rută, sînt enorme*
- *S-au aprobat circa 25 de tipuri de aparate de taxat!!*

Taximetria este o meserie ca oricare alta. Nu e nici un secret să spunem că numărul mare de autoturisme și calitatea serviciilor către populație reflectă gradul de civilizație al respectivei țări. La noi a sporit simțitor numărul de taxiuri, în micile și marile orașe, dar ele constituie, nu de puține ori, o problemă spinoasă, de care FLACĂRA s-a mai ocupat. Revenim, în acest număr, cu noi date privind tarifele și aparatele de taxat.

• *Tarife și șmecherii*

Pe 14 august 1992, Guvernul României emite **Ordonanța nr. 11/1992.** În acest act normativ se stipulează modul de desfășurare și de impozitare a activității de taximetrie. În țările civilizate, firește că există acte normative care prevăd, cu precizie de micron, tarifele per kilometru și în staționare. La noi, lucrurile se întîmplă ceva mai încet. În țările civilizate, activitatea de „slujire" a cetățeanului este abordată la obiect, științific. Deci, specialiștii în transporturi, finanțiștii, inspectorii își spun cuvîntul. La noi e puțin altceva. Se emit legi și decrete, pe care nu le respectă nimeni, sau le respectă o mică majoritate simplă, ca să ne exprimăm astfel.

Tarifele care se practică sînt abracadabrante: între 80 lei/km și 400 lei/km! Asta la stat, să spunem așa. Căci taximetriștii particulari nu au nici un fel de Dumnezeu: percep taxe cum îi taie capul. Mulți dintre taximetriștii particulari folosesc inscripțiile taximetrelor de stat, tocmai pentru a induce lumea în eroare. Abordează însemnele TAXI, număr de telefon: 953; ba chiar, mulți dintre ei și-au vopsit mașinile în galben, pentru a induce în eroare. Sînt micile șiretlicuri. La prețurile pe care le percep la km parcurs, iată-i niște oameni ajunși. Au mafia lor. Au aranjamentele lor. Au zonele lor de parcare. Dacă te-ai pomenit din întîmplare printre „bișnițari", te vei trezi cu pneurile înțepate. Asta ca un prim „signal". Al doilea va fi, categoric, o altercație, din care nu vei scăpa fără borșul din nas curgîndu-ți pe capota mașinii. Așa este între șoferii profesioniști și între aceia, mulți la număr, de ocazie — „casetarii".

Stînd de vorbă cu cîțiva „așî" ai volanului, am aflat multe dintre „tainițele" furtulul calificat. La chiar acele măsurători, riguros de exacte, de pildă, sub ochii oblăduitori ai inspectorilor de tot felul, unii dintre șoferi au dezumflat ușor cauciucurile. Cu ce scop? Măsurarea spațiului parcurs (de circa 5 km) se face contorizînd rulajul roților conducătoare. Acest număr înmulțindu-se cu o constantă ce depinde de diametrul roții. Firește, diametrul roții este și funcție de presiunea aerului din cauciucuri. Este un mic furtișag. La aparatul de măsurat este un altul. La o neatenție, șoferul te rade de tot. Ai făcut de șapte ori drumul între Gara de Nord și Piața Universității și de exact 7 ori prețurile sînt diferite, fie la taxiurile de stat, fie la acelea particulare. Pe constatate. Așadar, inexactitățile sau limitele de toleranță obligatorii nu sînt de 1 sau 2 sau maximum 5 la sută, ci merg pînă la 30 la sută și chiar pînă la 100/% !!!

La Circumscripția Financiară a sectorului 5 din București am aflat că **impozitul forfetar trimestrial** este de 30 000 lei. E mult? E puțin? Cum pot verifica „finanțiștii" activitatea taximetriștilor la mijloc de an, la sfîrșit de an? Nicicum. Pentru că băieții s-au șmecherit și pot să „șutească" la kilometraj cît le trece prin cap. Iar inspectorii „e și ei oameni"... Se lucrează la aparatul de taxat în draci. Doi profesioniști ai volanului (Viorel Anișorac și Cornel Stroie) ne-au arătat „pe viu" cîteva dintre aceste șmecherii. Pirlit din afacere iese cetățeanul, desigur. Taximetristul poate să-l păcălească și pe inspectorul de finanțe. Ba chiar poate să se înțeleagă cu el...

Aparatele de taxat, un subiect fierbinte

Prezentăm niște acte normative de care nu prea se ține seama. Atît **Ordonanța nr. 11/1992** a Guvernului cît și **Ordonanța nr. 21/1992** stipulează cîteva aspecte fundamentale. Firește că prezența și funcționarea aparatelor de taxat este **strict obligatorie!** Așa zice legea; așa ar trebui în mod normal să fie. Dar ce e normal?! Care sînt limitele acestui normal? Mulți taximetriști de ocazie n-au astfel de aparate iar alții le au și nu funcționează! Ceea ce este cam același lucru. De asemenea, este normal ca aceste aparate **să fie omologate de Inspecția Metrologiei de Stat și sigilate.** Se întîmplă așa? Nici pomeneală! Cine-i pedepsește pe „uituci"? Nici respectiva Inspecție a Metrologiei de Stat, nici Poliția și nici Garda financiară.

Cu aparatele de măsurat este o întreagă tragedie. Promitem să redeschidem cîteva anchete pe această temă. **Să fim bine înțeleși: măsurile de cîntărire, măsurile de gramaj și litraj, aparatele de kilometraj sînt sub controlul statului.** Controlul ar trebui să se efectueze, în mod riguros exact, tot de către inspectori ai statului, interesați să între niscaiva milioane de lei în buzunarul țării. Discutînd în context, există o anume „aprobare de model" din partea BIROULUI ROMÂN DE METROLOGIE LEGALĂ (așa cum ne informa, de altfel, și dl. ing. Paul Dârvaru, director al Direcției Norme, Reglementări, Autorizări din BMBL). Cum se obțin aceste autorizări? Exact cum se obțin certificatele medicale pentru un spațiu locativ în plus. Circa 10 000 lei pentru o cameră. Circa 10 000 pentru o „aprobare de model". Sursele sînt absolut confidențiale, dar cei răspunzători cu controlul controlorilor ar trebui să ia seamă, înainte de a împînzi piața cu tot felul de „aprobări".

Pe cetățeanul de rînd nu-l interesează faptul că au primit o așa-zisă aprobare de model circa 25 de tipuri de aparate de taxat. Nici faptul în sine că testarea acestor aparate se face pe șosea etalonată, în linie dreaptă, perfect uscată, pe distanță de 5 km. Pe cetățeanul de rînd, de pildă, îl interesează foarte exact cît costă drumul dintre Poșta Puișor și Big—Berceni, dintre Gara de Nord și Primăria sectorului 5.

Pe teren m-a însoțit un ziarist de la Biroul de presă al poliției. Știți care este paradoxul? Între Poșta Puișor și Big-Berceni am plătit trei sume diferite, la aceeași distanță: 2 500 lei, 1 700 lei și 800 lei! Între gară și primărie am plătit de asemenea trei sume alarmant de diferite (1200, 800 și 300 lei). Taximetriștii „de la stat" par a fi mai corecți. Nu-i apărăm, se apără singuri: au grijă de pîinea lor. Restul, la mica ori la marea ciupeală.

Am verificat cîteva taxiuri aparținînd de SC TAXI COBĂLCESCU, SC TAXI SERVICE TITAN, SC TAXI SERVICE GLUCOZA, SC GETAXI (furgonete).

Cel mai „deștept" model dintre aparatele de taxat pare a fi **FELIX TAMOL.** Acesta realizează automat [illegible]rea tarifelor zi/noapte, afișînd și ora curentă. Dl. ing. **Mihai Burduja, director în Direcția Tehnică și Verificări Metrologice din cadrul BMRL,** ne relata, zilele trecute, tocmai acest amănunt nu lipsit de importanță, ba dimpotrivă. Aceste aparate nu prea pot fi „aranjate". La aceste aparate nu prea se poate „umbla". De aia șoferii particulari le evită cei mai [illegible]sea.

Pe piața taximetriștilor există vechile aparate de taxat **POLTAX 211.** De fabricație poloneză. Călătorii au constatat că cifra afișată la kilometraj și taxare era înmulțită cu 10, 15 ori 20. Puteai sta liniștit, ca șmecher taximetrist, să înmulțești și cu 90, căci aparatul a fost fixat inițial la vechiul tarif de 6 lei/km! Uf, ce vremuri! Dl. director **Mihai Burduja, de la SC TAXI „GLUCOZA SA București,** ne relata, în același context, că prețul unui atare aparat modificat este de numai 14 000 lei. Dar pe cine să intereseze o atare modificare? Pe șoferi, nu. Poate nici pe conducătorii lor. Nici pe inspectori. Nici pe polițiști. Nici pe cei de la Garda Financiară.

Asta e, trăim din nou o epocă de mari prefaceri!

BRINDUȘA NICOLAE ■
DORIN SĂLĂJAN ■

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI
B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax: 312 25 95

Activitatea de depistare și sancționare corespunzătoare a comercianților ce-și permit să pună în pericol sănătatea cetățenilor se desfășoară „non-stop". Inspectorii ai O.J.P.C.-urilor, Centrelor de Medicină Preventivă și Corpurilor de Control ale Primăriilor își unesc forțele pentru atingerea scopului — protecția consumatorului. Vă prezentăm cîteva rezultate ale inspecțiilor efectuate în luna martie:

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

● La **SC DOROCA S.A. Dorohoi — Autoservire nr. 4** s-a interzis la comercializare produsul **săpun de rufe,** fabricat de **SC Ildu S.A. Dorohoi,** ce prezenta **caracteristici calitative neconforme:** aspect spongios, sfărîmicios, culoare neuniformă și miros rînced. Greutatea per bucată era cuprinsă între 240—360 g în loc de 400 g cea standardizată.

● La **R.A.G.C. Rovinari** alimentarea cu **apă potabilă** a orașului se făcea din **puțuri la care nu este asigurată protecția sanitară.** În lunile ianuarie și februarie a lipsit hipocloritul pentru clorinarea apei. Nu există laborator pentru analiza apei.

● La **SC MIORIȚA Giurgiu** s-au oprit temporar de la comercializare **100 kg carne de bovină, fără documente de certificare a calității.**

● La **SC GIL S.R.L. Comănești, județul Bacău,** s-au interzis de la comercializare produse alimentare ca: **băuturi alcoolice și răcoritoare, halva import, datorită lipsei elementelor de identificare.**

● La **SC RODCOM SERVICE S.A. Moreni, județul Dîmbovița,** s-au oprit temporar de la comercializare următoarele produse alimentare: **pateu de ficat, conserve de fasole, rachiu extra, care nu aveau elemente de identificare,** producătorul fiind **SC CCPBUZ S.A. Buzău** și **SC Chindia S.A. Turnu-Măgurele.**

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul „stimulative", aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot „dezvolta" nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

ÎN ROMÂNIA NIMENI NU MOARE DE FOAME?

• *Ba da! Cei cu pensii și salarii de mizerie nu vor putea depăși noul val de scumpiri*

Situația pensionarilor — această categorie socială oropsită este din ce în ce mai grea. În ciuda celor 11 indexări, a indemnizațiilor și a ajutoarelor sociale de tot felul, banii nu ajung bătrînilor noștri, nici pentru hrană, nici pentru medicamente. Cît despre pensia mizeră a țăranilor, a foștilor membri de C.A.P. să nu mai vorbim. În același timp foștii slujitori ai regimului bolșevic se bucură de pensii substanțiale și de alte avantaje.

Toate acestea ne-au îndemnat la o incursiune în lumea tăcută și răbdătoare a pensionarilor. Fără comentarii, vă prezentăm o stare de fapt.

Știați că există pensii de trei lei și 20 lei?

Pentru categoriile sociale neîncadrate în fondul de asigurări sociale, **pensia medie** are următoarele valori, valabile pentru luna martie:

Categorie socială	Nr. pensionari	Suma (Lei)
Țărani cooperatori	964.903	1368
limită de vîrstă	37.000	3
invalizi	1.300	20
Lucrători în cooperație	122.000	12.059
Angajați ai Bisericii Ortodoxe Române	8.000	13.735
Angajați ai Societății de Cruce Roșie	470	13.420
Pensia medie suplimentară pe luna februarie este: 1.337 lei.		
La nivelul lunii februarie, pensia medie de asigurări sociale are următoarele valori determinate de criterii specifice:		
CRITERIU		**SUMA (Lei)**
Limită de vîrstă și vechime integrală		17.389
Limită de vîrstă și vechime incompletă		11.772
Gradul 1 de invaliditate		15.561
Gradul 2 de invaliditate		12.107
Gradul 3 de invaliditate		8.930
Ajutoare sociale		7.320

Avatarurile vîrstei a treia

ISPAS ION, pensionar, 70 ani (fost șofer în cadrul Corpului Diplomatic) str. Turnu Măgurele nr. 15, București : „... 32 de ani de muncă în ... să stau să mă odihnesc și să mă bucur de fructele muncii de o viață, cînd sînt întrebat ce pensie am, am o stare alergică. Este un lucru cunoscut că noi, pensionarii, sîntem cei mai defavorizați. Dar noi, totuși, trăim ! Cum trăim? Cum dă Dumnezeu ! Din 18 000 lei, scădeți regia casei, alimente, medicamente absolut necesare și vedeți cît trebuie să-mi mai dați dvs. pentru a mă putea descurca ! Dar eu, totuși, mulțumesc revistei „Flacăra" că m-a băgat și pe mine în seamă. E, totuși, un cîștig, nu ? Că, la bătrînețe, de regulă nu te bagă nimeni în seamă, nici măcar ai tăi apropiați"...

STĂNCIULESCU ILEANA, 65 ani, pensionară (fostă funcționară M.A.N.) : „Pensia mea, după 30 de ani de muncă, este de 18 000 lei. Cifra este rotundă și frumoasă, dar ce faci, în zilele noastre, la prețurile actuale în loc de bani cu o cifră ? Mi se pare totul abstract, în aceste condiții am ajuns să gîndim că mîncarea o trecem pe planul doi. Risc să nu mai fiu coerentă ; dar, cu ani în urmă, cineva mă ironiza în legătură cu un tic verbal : „Asta este cauza !" Care este cauza, că la ora actuală sîntem în situația în care sîntem ? Răspunsul este simplu : „S-a sărit de pe orbită !" Cine are urechi de auzit să audă, cine are ochi „de ... să vadă !" Iar cine are ..., să preîntîmpine cataclismul".

PRISĂCARIU VICTOR, pensionar, veteran de război, comuna Bărcăuți, județul Suceava : „Am lucrat 22 de ani ca operator chimist, avînd astăzi o pensie de 12 400 și o indemnizație de veteran de război de 3 400. Soția mea, Prisăcariu Smaranda, are o pensie socială de 300 lei. Cum trăim ? Ca vai de noi ! Mai vin și copiii să ne mai ceară pe deasupra ! Cu acești bani țin trei guri : nevastă-mea, fata mea, care este șomeră și fetița ei. La doctor nici nu se uită la tine dacă nu duci ceva în traistă. Pămîntul care ni se cuvenea nouă, țăranilor, nu ni l-a dat. Trăim cu zile !"

RADU AUREL, pensionar medical, Str. Politehnicii, Bl. 9, București : „Noi pensionarii pe caz de boală avem pensiile cele mai mici. La ora actuală am 13 000 lei ! Medicamentele sînt exagerat de scumpe. Pe rețetele cu compensație sînt trecute medicamentele care nu se găsesc. De hrană nu mai vorbesc. Cred că pe noi, pensionarii, ne-au ars cei mai rău ! Nici salariile celor care muncesc nu sînt mari, dar pensiile sînt catastrofale. Oare ce-or face în Parlament ? Am senzația că vor să scape de pensionari ! O lege a pensiilor clară, oare cînd va fi ? Regim de exterminare ! Am ajuns să-i înțeleg pe cei care se sinucid ! Dacă aș avea curajul, cred că aș face-o și eu. Activiștii, cadrele de conducere de pe vremea lui Ceaușescu, ce pensie au ? Încă o liberalizare după 1 mai, pentru noi pensionarii va însemna MOARTEA ! Și nu exagerez cu nimic. Vai de haincle și bătrînețele noastre !".

De la pensia domnului Bîrlădeanu la aceea a veteranilor

Gheorghe Maurer — pensia din decizie : 28 870. Pensia suplimentară : 3 128. Total = 31 958 lei.

Alexandru Bîrlădeanu — pensia din decizie : 32 428. Pensia suplimentară : 4 272. Total = 36 695 lei

Silviu Brucan — pensia din decizie : 19 766. Pensia suplimentară : 1 924. Total = 21 690 lei.

Cristian Alexandru — invalid gradul III : 3 592 + 758 = 4 350 lei

Vele Letiția — pensie de urmaș : 6 110 + 175 = 6 285 lei

Achim Vasile — vechime incompletă : 10 119 lei

Cernat Constanța — vechime completă ; limită de vîrstă : 5 428 + 673. Total = 6 101 lei.

Abonați la cantina săracilor

„Fără această cantină, aș muri de foame"

Berindei Elisabeta, 63 de ani, pensionară, București : Primește pe lună o pensie de 8 000 de lei. Este hrănită de Cantina de Ajutor Social din str. Sfîntul Constantin nr. 6, sector 1, București. Despre situația ei ne spune : „Malcă, dacă nu aș primi mîncare de la cantină aș muri de foame".

„Mănînc din porția soției"

Cosnac Vasilica, 37 de ani, pensionată pe caz de boală, soția ei, Cosnac Nicolae, 42 de ani, șomer (fără ajutor de șomaj) împreună cu cei doi copii ai lor trăiesc dintr-o pensie de 9.000 de lei pe lună. Locuiesc, în condiții modeste, în **str. Acetilenei nr. 10, cartier Bucureștii Noi, sector 1, București.** Cosnac Nicolae, ne spune : „Sînt bolnav, am un plămîn scos. Nu am fost înscris la șomaj din cauza directorului întreprinderii la care am lucrat. Muncesc pe unde pot. Mănînc din porția soției, pe care o primește de la cantina pentru săraci. Sînt zile cînd nu avem ce mînca".

„Nu mai avem ce îmbrăca"

Adam Maria, 70 de ani, domiciliată în str. Gării de Nord Nr. 2, bl. C, sc 1, et 8, ap. 77, sector 1, București, primește, pe lună, o pensie de urmaș de 10.500 de lei. Are o fiică, Adam Elena, 44 de ani, handicapată, care primește o pensie de 7.500 de lei pe lună. Dna Adam Maria ne spune : „Trăim foarte greu. Din pensia mea și a fiicei mele nu reușim să facem față nevoilor. Dacă nu ar fi cantina pentru săraci, am muri de foame. Hainele s-au rupt, dar le cîrpesc, le spăl și le port ; bani pentru haine nu mai am".

„Cumpărăm carne o dată pe lună"

Dumitru Alexandra, 42 de ani, domiciliată în str. Cupolei, nr. 5, sector 6, București. Are în întreținere 5 copii minori. Soțul ei (bolnav de artroză), are un salariu de 31.000 lei impozabil. Ea nu are serviciu, deoarece stă să-și îngrijească copiii. În legătură cu situația în care se află ne spune : „Nu am ce să le dau la copii de mîncare. Încropesc, cu ceea ce primesc de la această cantină. Cumpărăm carne o dată pe lună, la salariu, în cantitate de un kg, pe care o dăm numai copiilor. Noi înghițim în sec".

„Copiii mei umblă cu haine peticite. Le e rușine să meargă la școală".

Pătrașcu Elena, 32 ani, și Pătrașcu Costel, 40 ani, domiciliați în str. Soldat Lețea Gh. nr. 14, bl. C 35, scara A, etaj 6, ap. 40, București, pensionați pe caz de boală (T.B.C.), primesc, fiecare, cîte 10.000 lei pe lună. Au 3 copii minori. Doamna Pătrașcu Elena (cu suferință în glas), ne spune : „Îmi este foarte greu. Copiii mei sînt bolnavi de plămîni, dar nu primesc nici un fel de bursă sau de ajutor social. Nu am bani să le mai cumpăr și haine. Unul dintre copii a primit la școală observația că vine cu bascheții desțipiți. Cîte-odată mă apucă groaza cînd nu știu ce o să le mai pun pe masă mîine. Trăim cu ceea ce primim de la cantina săracilor și a năpăstuiților".

Pagină realizată de : GHEORGHE BARBU, BRINDUȘA NICOLAE, EVELINA MAZILU, CLAUDIA STROE și DORIN SĂLĂJAN ■

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

20 – maiul francezilor

Motto : „Vine aici ocazia ca Europa să fie cu ochii ațintiți asupra noastră... Întrucât ne privește, să dăm exemplu chiar surorilor noastre de gintă latină !"

FARFURIDI

Dacă lăsăm la o parte ce-a fost până la război și avem în vedere doar epoca stăpânirii comuniste, ne aducem aminte că noi, toți frații socialiști, ne uitam cu jind la occidentali și-i fericeam că la ei nu câștigă un partid alegerile cu 99,99 la sută și nu se instala acel partid de unul singur în parlament, ocupând toate scaunele, băncile și pupitrele, toate fotoliile ministeriale și fotoliul prezidențial, ca la noi. Acolo, în Europa de vest, în multe țări, după alegeri politicienii își stupeau sufletul să facă un guvern, majoritățile erau fragile, alergau după coaliții. Dar cel mai cu jind se uita spre vest România, singura țară comunistă de gintă latină, iar privirile i se îndreptau mai ales spre Franța, sora ei mai mare. Românii visau la vremi de aur, când, la fel ca la francezi, ba să aibă un guvern cu slabă susținere în parlament, gata-gata să cadă, ba să aibă un guvern de-o culoare și un președinte de altă culoare politică, să se dea și la noi bătălia coabitării etc. Și s-a întâmplat decembrie 1989 și toți am crezut că vremile ferice, cu echilibru al forțelor politice, au sosit. Dar n-a fost să fie : 20-maiul 1990 a instituit în România fesenismul (transformat ulterior în fedesenism) — un partid politic controlând confortabil parlamentul, guvernul și președinția și o opoziție practic fără nici o putere.

Cum a fost cu „legislativele" franceze din a doua jumătate a lui martie 1993 se știe. Dreapta coalizată — Adunarea pentru Republică (R.P.R.), Uniunea pentru Democrație (U.D.F.) și alte formații — a obținut o victorie zdrobitoare, 484 de locuri în Adunarea Națională, dintr-un total de 577 (peste 80 la sută !). S-a scris mult despre acest rezultat, în Franța și în afara ei. Însă comentatorilor le-a scăpat un element important : că electoratul francez a mers pe urmele celui român și că de aceea a căzut în aceeași capcană. Desigur, ar fi flatant pentru noi să putem spune că avem de-a face cu o imitare conștientă, s-au uitat francezii la români și, învățând din bogata și fructuoasa lor experiență, au acționat în stil românesc. Nu s-a întâmplat așa, dar resorturile sufletești ale opțiunii populare sunt aceleași : și românii, și francezii au avut iluzia că, votând astfel, se procopsesc, scapă de nevoi, necunoscând marele, simplul și mereu noul adevăr relevat de Grigore Alexandrescu : „minuni în vremea noastră nu văd a se mai face". Trezirea la realitate vine, de fiecare dată, mai târziu.

Referindu-se la cauzele înfrângerii de proporții a socialiștilor francezi, liderul acestora, Laurent Fabius, a evidențiat efectele recesiunii prelungite, și în primul rând ale șomajului, uzura firească a puterii și efectul prăbușirii comunismului în Europa de răsărit. Analiza este corectă. Mai întâi, fără îndoială, în discuție și greșelile săvârșite de socialiști în timpul guvernării lor, dar acestea nu sunt esențiale. În realitate, revirimentul spectaculos al dreptei în Franța se datorează eșecului stângii oriunde a guvernat (nu numai în țările socialiste) și deci compromiterii stângii, convingerii aproape generale că stânga nu este capabilă să ofere soluții valabile și viabile.

Ar fi însă greșit să tragem de aici concluzia că stânga este cu totul inutilă și deci sortită pieirii. Stânga (necomunistă) a fost și va rămâne un element de echilibru. Iată de ce victoria la un scor fantastic a dreptei franceze în recentele alegeri legislative este o victorie dăunătoare, stricătoare de echilibru (lăsăm la o parte posibilitatea apariției de disensiuni în sânul actualei majorități), o victorie comparabilă cu triumful fesenismului (fedesenismului) în România, pentru că lasă opoziția parlamentară fără rol și fără replică. După exemplul eroului caragialian citat în Motto, care în secolul trecut susținea că „toate papoarele își au un 64 al lor", astăzi se poate spune că Franța își are, prin rezultatele votului de la 28 martie 1993, 20-maiul ei, dar întors în oglindă, spre dreapta. Totuși, între România și Franța există o diferență însemnată, pe care trebuie s-o avem mereu în minte : pe când românii, la 20 mai, au căutat, instinctiv (în virtutea reflexelor condiționate dobândite în peste patru decenii de comunism), totalitarismul — un singur tătuc, o turmă și-un păstor —, și astfel F.S.N.-ul (F.D.S.N.-ul) a ras tot — și a ținut să repete figura și în septembrie 1992 —, francezii, cu prilejul alegerilor de care ne ocupăm, au căutat, tot instinctiv, să fugă de totalitarism. Și de unde înainte de scrutin dreapta îi cerea președintelui Mitterrand să demisioneze, când victoria prea categorică a dreptei s-a conturat, această cerere a fost retrasă. Și de unde liderii dreptei respingeau înainte de alegeri o nouă coabitare, acum acceptă coabitarea fără obiecții. Pentru că nu vor totalitarism. În conjunctura de acum, e în interesul dreptei să-l păstreze pe Francois Mitterrand la Elysée. Iar la alegerile din 1995 nu-l delec sigur că va fi ales un președinte din rândurile dreptei. În decurs de doi ani, entuziasmul generat de succesul de acum se va potoli, dreapta va stărui în rândurile electoratului nemulțumiri, și din cele inevitabile oricărei guvernări după un anumit timp, și altele, ținând de esența dreptei. Dar mai ales va triumfa, cu siguranță, instinctul politic, simțul echilibrului, teama de totalitarism. Însă, până una-alta, 20-maiul francezilor este o realitate, iar românii, fericiți că au prozeliți de asemenea calibru, pot recita cu neasemuită mândrie patriotică din Alecsandri : „Latina gintă e regină !" ori pot face apel la folclor : „Ai noștri, ca brazii !".

ION D. GOIA

Moștenirea de trotil...

După un maraton interminabil, mereu printre hățișuri și mereu subminat, tandemul supraviețuitor **VANCE — OWEN** s-a lovit, când părea mai aproape decît oricînd de victorie, de o adevărată strategie a înghețului. Președintele iugoslav **Dobrița Cosici** a declarat lapidar că harta păcii este „inacceptabilă". Scurt și cuprinzător. Presat să dea explicații el a precizat : „este un șantaj musulman la adresa sîrbilor". Asta e... ● **WASHINGTONUL** intenționează să sufoce **Libia** prin declanșarea unui **embargou petrolier.** Embargoul se poartă în ultima vreme cu o asiduitate nesperată în urmă cu cîțiva ani. Miza americană este extrădarea agenților respectivi, vinovați că au organizat atentatul împotriva avionului Panam care a căzut deasupra localității scoțiene Lockerbye în 1988, provocînd 270 de morți. Rămîne de văzut dacă partenerii occidentali vor accepta ușor represaliile în stare să zăpăcească semnificativ piața petrolului. ● Aliat fidel al președintelui Elțîn, ministrul rus de externe, **ANDREI KOZIREV,** ține Occidentul în priză și după epuizarea marelui show parlamentar de la Moscova. El a declarat că „haosul și dictatura sînt o alternativă la președintele Elțîn, iar în acest caz **Iugoslavia** nu ne va părea decît o grădiniță de copii". Unde sînt grădinițele de altădată ?... ● Administrația democrată americană a aruncat prima pisică moartă în ograda japoneză. **MICKEY KANTO, reprezentantul președintelui SUA pentru negocierile comerciale,** a calificat **politica economică a Japoniei** drept „indolentă".

TURNUL BABEL

El a atacat Tokio-ul că se eschivează de la sprijinirea redresării internaționale. În aceste circumstanțe, reuniunea „grupului celor 7" riscă să se concentreze psihologic asupra disputelor tradiționale, în defavoarea unei avalanșe constructive a ajutorului pentru Rusia, ceea ce ar fi un dezastru mai scump decît chitanța boxului nipon-american. ● Cifra de afaceri anuală a **activităților oneroase din ITALIA** se ridică la frumușica sumă de **16 miliarde de dolari.** Surse demne de toată încrederea afirmă că numai în Roma operează o armată clandestină financiară, care numără 50 000 de combatanți. Numărul generalilor rămîne secret ! ● La 21 aprilie **BRAZILIENII** vor vota. Ei au de ales între republică sau monarhie. În urmă cu 104 ani, dețineau un împărat. După aceea au urmat dictaturi... Una după alta și una precum cealaltă. Primul președinte ales prin sufragiu universal a fost faimosul Fernando Collor, play-boy-ul corupt și flegmatic, care a reușit să enerveze la maximum întreaga națiune. Deocamdată sondajele indică **decizia unui sfert de electorat de a-și căuta un rege.** Mai bine. ● Autoritățile israeliene au „închis" teritoriile **Gaza** și **Cisiordania.** Etanșeizarea merge înainte. **Premierul RABIN** s-a lăsat televizat, expunîndu-și obiectivul : „Obiectivul meu este de a ajunge cît mai repede posibil la reducerea numărului palestinienilor angajați în Israel". Bun. Și după aceea ? ● În ziua în care **DREAPTA FRANCEZĂ** își sărbătorea exemplara sa victorie în alegeri, presa consemna că a fost trecut pragul critic : **șomajul a depășit trei milioane de oameni.** Din această clipă, socialiștilor nu le mai rămîne altceva decît să asiste în strictă minoritate, cum se poate uza cu arme specifice un guvern care, înainte de orice, a cîștigat o moștenire explozivă...

RADU BUDEANU

Puterile paralele

Lovită în Italia, caracatița își întinde tentaculele în est

Ceea ce se întîmplă în Italia nu este un scandal politic, un spectacol odios care apare și dispare. Italia reprezintă abcesul purulent al unui sistem. Guvernul, parlamentul, lumea finanțelor și a economiei, așadar fauna de decizie a întregului mecanism social, sînt vizate de „caracatiță". Faptul că un Andreotti, patriarh incontestabil al vieții publice din ultima jumătate de veac, sau un Craxi, lider al celei mai dinamice secțiuni politice din ultimul deceniu sînt angajați în scandalul corupției nu reprezintă lucrul cel mai important. Faptul semnificativ rămîne că elita italiană este bălăcărită cu acte în regulă și că incriminările „comandoului" de judecători pornesc de la o realitate infamantă, atotcuprinzătoare.

Italia e bolnavă de mult de Mafie. Virusul a făcut ravagii notabile și dincolo de Atlantic. Cele două ramuri ale aceluiași rău au piețe, lobby-uri, armate, producători și consumatori. Problema este notorie. Ceea ce capătă acum rezonanță și un contur politic brusc este că în timp ce Mafia occidentală (vivace în Italia și SUA, dar inoculată și în restul vestului) a avut nevoie de decenii pentru a prolifera și a captura centrele de comandă ale societății, în Est, aceeași combinație de criminalitate deschisă și brigandaj economic ocult a avut nevoie de mai puțin de un... cincinal. Fără a intra în tradiția comentatorilor de presă, Mafia răsăriteană a despicat peisajul și a mers direct la țintă. Cu cîtva timp înainte ca Hasbulatov să caște gura pentru a-l înghiți de viu pe Elțîn, acesta atrăsese atenția că băncile rusești au o singură intrare și mai multe ieșiri. Principala pîrghie a evaziunilor misterioase de fonduri gigantice este minuită de Mafie, a spus președintele rus. Gorbaciov însuși, într-o perioadă cînd decența încă se mai purta, făcea escala protocolară la marile festivități ale „nașilor" moscoviți. De atunci, în numai trei ani, Mafia rusă a devenit stat în stat. Același lucru se întîmplă și cu cea ucraineană sau cu aceea cecenă. Ultima a reușit de curînd în scena politică, avertizîndu-l pe liderul parlamentului (cecen de origine) că, dacă nu joacă pe notele care i se comandă, își va pierde capul. Printr-o strănie coincidență, Hasbulatov s-a mai domolit, iar boxul cu Elțîn s-a curmat într-o fosă coadă de pește. De dincoace de Prut și dincolo de Tisa, pînă spre Elba, Mafiile locale execută o sarabandă de zile mari. Conform aceluiași tipic, ele au absorbit porțiunea disponibilă a vechilor poliții secrete (securități), pirații comerțului exterior, plenva calificată a societății. Au dispărut transnaționalele mafiote, holdingurile clandestine și o întreagă „armătură" de bande care lucrează concertat și strict organizat, incomparabil mai coerent decît bietele societăți de stat.

De curînd, la Varșovia, în cadrul primei conferințe internaționale axate pe tema dezvoltării crimei organizate din Est, s-a vorbit despre arhitectura, metodele și obiectivele acesteia. Au făcut-o experți ai Interpolului, reprezentanți ai poliților din 21 de țări europene și chiar delegați ai serviciilor secrete. Printre alte concluzii care dau frisoane s-a tras și aceea privind colaborarea mafiotă est-vest. Nu e vorba de exportul de criminali performanți pe piața occidentală (la New-York, ucrainienii au speriat bandele autohtone), ci de un sistem de cooperare care îmbracă o emisferă întreagă... Mai mult : tot în Polonia, se așteaptă prima reuniune la nivel înalt Est-Vest, la care vor participa corifeii Mafiei istorice sau mai proaspete. Înainte ca Elțîn și Clinton să pună bazele unei noi cîțiva glorioase între cele două alianțe foste antagoniste, puterea ocultă din ambele tabere își dă în petic, sfidător dar rentabil. Amatorii de scenarii geopolitice au un teren fertil de meditație. Mai ales în perspectiva nuclearizării armatelor clandestine (brrr !)...

RADU BUDEANU

Copii de vînzare. Preţ negociabil. Sînt preferaţi blonzii

De aproape zece ani — ne informează revista „Der Spiegel" — în Costa Rica au apărut o sumedenie de agenţii specializate în negoţul cu copii. Aceştia sînt livraţi contracost celor doritori să-i înfieze, tranzacţiile efectuîndu-se mult mai uşor decît în altă parte. Intermediarii obţin pe această cale cîştiguri substanţiale.

Clienţii amatori de a cumpăra şi apoi de a adopta copii costaricani vin din interiorul, dar mai ales din afara graniţelor ţării. Preferinţa manifestată pentru micii costaricani este şi una de ordin rasial. Dintre toate ţările Americii Centrale, Costa Rica beneficiază de cea mai curată rasă ariană, deci mai puţin atinsă şi „viciată" de sîngele populaţiilor de indieni şi negroizi. Exemplarele sînt deci în mai mică măsură metisate decît cele provenite din cazanul etnologic al Americii de Sud. În Costa Rica spaniolii sosiţi de pe vechiul continent menţinîndu-şi trăsăturile antropometrice originale. De notat, totodată că, între copiii scoşi la vînzare, sînt preferaţi blonzii, opţiunea europenilor şi nord-americanilor îndreptîndu-se spre rasele depigmentate. Informaţiile ne sînt furnizate chiar de către domnul Jorge Eduardo Sánchez, preşedintele Comisiei parlamentare de cercetare a negoţului cu copii.

Familia de la Cruz: trei oferte în negoţul cu copii

Există două moduri în procurarea unui copil. Cei din interiorul ţării obţin dreptul de a înfia un proaspăt născut fără să plătească nici o taxă, dar formalităţile durează un an de zile. De o cale mai rapidă beneficiază cumpărătorii din străinătate, dar pentru aceştia preţurile sînt piperate. Se vorbeşte de zece mii de dolari la care se adaugă comisionul oficiului de intermediere, dar care nu este mai mic de 3 500 dolari. Cu un asemenea tarif lucrează, de pildă, doamna Virginia Mora, patroana celui mai cunoscut birou de intermediere din San José, capitala ţării. Ea îşi are „prăvălia" situată chiar în incinta marelui spital „San Juan de Dios", deci în cea mai bogată fabrică de bipezi a oraşului. Aici, ea poate avea o evidenţă permanentă a „mărfii" sosite pe lume şi poate trata din vreme cu femeile aflate „in stato procreationes". De altfel — aflăm în continuare — femeile singure sau familiile sărmane ştiu că pot scăpa de copilul nedorit fără riscuri şi în schimbul unei sume bunicele. Mamele cel mai uşor de convins de a-şi vinde copiii sînt recrutate din rîndul minorelor, prostituatelor, servitoarelor şi muncitoarelor cu cîştiguri modice. Dar în deseă cazuri, părinţii adoptivi condiţionează tranzacţia de un „certificat de garanţie". La naştere, copilul poate avea un facies ce nu indică în mod limpede trăsăturile rasei albe. Apariţia ulterioară a caracterelor mongoloide sau a pigmentaţiei de negroid poate duce la înapoierea mărfii. Cei mai vandabili sînt, tocmai de aceea, copiii blonzi cu ochi albaştri.

Este uşor de bănuit că, în paralel cu mijlocitorii autorizaţi şi controlaţi de stat, funcţionează în clandestinitate o întreagă reţea de traficanţi de carne vie.

Clubul supradotaţilor

• *Membrii asociaţiei au datoria de a contrazice şi a glumi spre binele omenirii*

În 1991, într-o revistă germană denumită „Bagatelle", a apărut următorul anunţ: „Doctor în medicină caută de urgenţă o activitate în care să nu-i fie plătită prezenţa fizică într-un anumit loc, să nu fie oprimat de birocraţi omnipotenţi, nici de către superiori idioţi. Dar cum această lume nu există pe pămînt, acceptă un post într-un univers paralel". Anunţul era însoţit de maxime de genul: „Imbecilii n-au inventat praful de puşcă, dar l-au folosit", sau „În zilele proaste, şansele de a avea zile fericite sînt mai mari decît în zilele bune".

Revista aparţine clubului intitulat **Mensa in Deutschland e. V**, înscris la tribunalul din Köln în 1981. Potrivit conceptului-ghid al asociaţiei, în cadrul teritorial al unei ţări, elita intelectuală deţine un procent de 2 la sută. Deci, într-o ţară ca Germania, numărul persoanelor supradotate ar număra circa un milion şi jumătate. Dar clubul nu cuprinde pînă la ora actuală mai mult de 1 000 de membri.

Asociaţia nu s-a născut în Germania, ci în Anglia, unde în 1945, trei „superdotaţi", **biologul Lancelot Lionel Ware, avocatul Roland Berrill şi psihologul Sir Cyril Burt** au avut ideea înfiinţării unei societăţi utopice, în care oamenii să se facă remarcaţi prin nivel intelectual de excepţie. Asociaţia a luat naştere în 1946 şi a numărat doar zece oameni. În 1952, Berrill este succedat la conducere de către **Victor Serebriacov**, un emigrant rus. Din acel moment, clubul împrumută o nouă structură, transformîndu-se într-o mare familie liberală de intelectuali dotaţi şi toleranţi şi cunoaşte o dezvoltare rapidă. Ulterior, **Mensa** găseşte aderenţi în S.U.A., Franţa, Austria, Olanda şi Germania. Acest club internaţional reuneşte astăzi 10 000 membri din mai mult de o sută de ţări.

Pentru denumirea clubului s-a folosit la început substantivul latin **Mens** (spirit), dar apoi a fost înlocuit prin **Mensa** (masă), apreciindu-se că relaţiile dintre cei admişi sînt de egalitate şi dialog camaraderesc, că toată lumea, altminteri spus, se aşază la aceeaşi masă. Evident, intrarea în clubul supradotaţilor se face pe baza unor teste severe, capabile de a certifica potenţialul intelectual al celui în cauză. Acestea au stîrnit însă numeroase controverse.

Pentru a intra în clubul **Mensa**, candidatul trebuie să facă dovada unei inteligenţe care să-l înscrie în numărul de 2 la sută al elitei din ţara respectivă. Or, s-a obiectat, inteligenţa este diferită de la o ţară la alta, din motive culturale. Unele popoare se disting printr-o inteligenţă analitică, altele prin una asociativă. Un test german, de pildă, nu poate da aceleaşi rezultate într-o altă ţară. Inteligenţa cotată în QI poate fi de 160 la un candidat american, dar care, în faţa unui test german, nu poate obţine decît 140 puncte. Asta nu înseamnă că americanul este mai puţin dotat ca germanul, ci doar că tehnica de testare este specifică fiecărei ţări.

De notat că un club **Mensa** nu este o grupare de intelectuali acri şi aroganţi. Ambianţa este una de conversaţii amuzante. Ea este dominată de spiritul polemic, de foarte mult umor, că, în general vorbind, supradotaţii de aici fac cam de toate: inventează, dezbat, învaţă, pun la cale afaceri, scriu cărţi, stabilesc recorduri, fac alpinism, maraton, paraşutism, joacă şah, rîd şi se contrazic spre folosul omenirii. Membrii cluburilor **Mensa** din lume sînt în corespondenţă permanentă, îşi creează reciproc facilităţi pentru călătorii turistice, se ajută în orice împrejurare. Superdotaţii sînt, de fapt, o mare familie de bărbaţi inteligenţi ai planetei.

Privită din afară, activitatea clubului apare ca inutilă. Iată părerea unui membru al clubului. Este vorba de **dl Wolfram Menzel**: „Clubul se distinge printr-o atmosferă amuzantă. E o adevărată plăcere să ai contact cu oameni care se interesează de mai multe lucruri şi care înţeleg imediat ceea ce vrei să le spui. Am participat de curînd la o întrunire în Anglia, unde nu cunoşteam pe nimeni. În mai puţin de o jumătate de oră mă aflam în mijlocul unor oameni cu care discutam probleme de filozofie de parcă ne-am fi cunoscut de cînd lumea. Chiar dacă **Mensa** stabileşte numai asemenea contacte, ea merită să trăiască".

În România nu avem deocamdată un club al supradotaţilor. El se va înfiinţa, probabil, prin decret prezidenţial şi după o prealabilă verificare a membrilor fondatori de către S.R.I. „E bine să fim inteligenţi, tovarăşi, dar cu măsură".

LIVIU TIMBUS

Un fenomen în derulare:

ROMÂNUL NU MAI ALEARGĂ DUPĂ DIPLOMĂ UNIVERSITARĂ!

• Cauzele sînt diverse, iar situația deloc alarmantă. În România se repetă o istorie pe care alții au trăit-o. Tinerii sînt fascinați de meseriile aducătoare de cîștiguri imediate.

SINGURA SOLUȚIE — TÎNĂRUL SĂ MEARGĂ DE LA ÎNCEPUT PE CEEA CE ÎL PASIONEAZĂ

— Care credeți că sînt cauzele sociale ale fenomenului de dezinteres al unor tineri pentru învățămîntul superior ?

— Este vorba de un complex de cauze.

Un fenomen specific acestei perioade de tranziție este schimbarea prestigiului profesiilor, expresie a jocului cererii și ofertei pieței forțelor de muncă. De exemplu, datorită dezvoltării întreprinderilor private, are loc o mișcare a orientării tinerilor către ASE. În plus, la nivel individual mai intervine intensitatea dorinței de a face meseria care îi place. Dacă aceasta nu e puternică, poate fi anulată sau dominată de presiunea opiniei de grup (familie, prieteni, etc). Dacă trece și de acest baraj tînărul intră în sistemul instituțional de învățămînt, care la rîndul său, poate să răspundă sau nu așteptărilor studentului. Dacă nu, poate să cadă și la acest nivel. Dacă el nu este foarte intens motivat (pasionat), atunci sistemul instituțional al societății îl poate bloca. Urmează o altă barieră pe care ar trebui să o treacă tinerii — integrarea în sistemul social, prin profesia pe care el a obținut-o.

— Care credeți că este soluția de ieșire din această situație ?

— Singura salvare este ca tînărul să meargă de la început efectiv pe ceea ce îl pasionează din punct de vedere profesional și să fie convins că poate obține performanțe deosebite. Evident că, în situația actuală, nu se poate sta cu mîinile în sîn. Un rol esențial îl are învățămîntul, care trebuie să funcționeze pe baza cererii și a ofertei. În plus, de o mare importanță este trecerea la noul sistem de învățămînt superior, care are ca scop să dea oameni capabili de performanțe în domeniul lor. În ceea ce privește Ministerul Tineretului, se pare că este... o fantomă. Ar trebui să existe o adevărată politică pentru tineret, cum ar fi, de exemplu, a utilizării cît mai raționale a acestei resurse umane importante.

— Ce consecințe sociale ar putea avea acest fenomen ?

— O adevărată dramă existențială pe plan social și național este declanșată de acea reprofilare a celor care nu-și găsesc un loc de muncă în domeniul lor și sînt obligați să se ocupe de altceva. Acești oameni sînt clacați ! De asemeni, șomajul este catastrofal și din punct de vedere psihologic.

Se declanșează astfel un proces de dereglare a activității economico-sociale ca urmare a distrugerii resurselor umane și mai ales a energiei tinere.

RALUCA VRABIE ■

Lipsa de optimism a tinerei generații este o realitate!

Dl. GHEORGHE BĂRBULESCU — director, Liceul „Autobuzul", București : „A început deja să se manifeste o tendință de neglijare a școlii. De aici abandonurile din clasa a X-a, a XI-a și chiar a XII-a. Elevii preferă să renunțe la [illegible] și luptă să se angajeze aproape oriunde pentru a avea [illegible]. O altă justificare pentru abandonul școlar ar fi și libertatea ce s-a creat. Tentațiile sînt multe iar banii puțini. S-ar mai putea menționa ca motivație a lăsării studiului pe un plan inferior și lipsa de optimism a tinerei generații. Tinerii știu că liceele și facultățile cazează șomeri !".

Dna CAMEN SILVIA — directoare, GRUP ȘCOLAR I.M.G.B. : „Ne confruntăm cu situații delicate. Cei mai loviți de situația economică sînt tinerii ! Impactul cu problemele vieții de la vîrste fragede îi face nehotărîți, irascibili și imprevizibili pe mulți din ei. De aici demoralizarea, abandonul școlar, alegerea unui drum dubios în viață !

TINERII ÎȘI LASĂ IDEALURILE PENTRU LATURA PRACTICĂ A VIEȚII

Prin bunăvoința INSPECTORATULUI ȘCOLAR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI am primit următoarele date statistice referitoare la situația actuală a elevilor din clasele IX—XII. Din totalul de 75 595 elevi înscriși la începutul anului școlar 1992—1993, la sfîrșitul trimestrului I au rămas 74 836, iar cu situația școlară neîncheiată 2 481, neșcolarizați 34. La clasa a XII-a elevii înscriși la începutul trimestrului I, an școlar 1992 erau în număr de 17 247, elevi rămași 17 110, total promovați 65,18 la sută, cu situația neîncheiată 526, iar neșcolarizați 5. Menționăm că această situație este deocamdată provizorie, situația definitivă putînd fi dată presei după încheierea anului școlar 1992/1993. O parte din elevi au fost exmatriculați la cerere, o altă parte eliminați pentru absențe și alte motive, iar un număr limitat de elevi s-au transferat în alte județe.

Învățămîntul superior se confruntă cu aceeași problemă, situația de multe ori fiind mai gravă decît a învățămîntului liceal. Din cadrul secțiilor Universității, au fost exmatriculați circa 63 studenți, proveniți din toate profilurile aparținînd de „Universitate". (Între acestea, cazurile de abandon fiind numeroase).

Facultatea	An de studii	Nr. total studenți	Nr. de stud. exmatriculați și retrași
Medicină, sănătate publică și stomatologie	90-91	210	23
	91-92	580	51
Finanțe, contabilitate, informatică	90-91	240	23
	91-92	380	32
Inginerie forestieră	91-92	58	9
Științe horticole și bioinginerie	90-91	159	8
	91-92	237	11
Drept și relații internaționale	90-91	380	37
	91-92	713	57
Numărul studenților retrași sau exmatriculați:			251

„DIPLOMA UNIVERSITARĂ" — „UN PETIC DE HÎRTIE" SINGURA SALVARE — OCCIDENTUL

„Am abandonat facultatea după doi ani de studii, pentru că eram într-o situație limită. Doresc să emigrez în Argentina. Va fi foarte greu, dar merită să faci un pas decisiv. Aici nu am nici o șansă. Diploma ? Un petic de hîrtie !" (Bitu Ion — fost student Politehnică — abandon studii).

„De ce-am plecat ? E chiar bună ! Am fugit imediat după revoluție, și bine am făcut. În Canada am o viață liniștită departe de tot calvarul de aici. Am venit să o văd pe mama. Nu vă puteți închipui ce valoare are banul acolo. La ora actuală singura salvare este Occidentul. Am fost un norocos față de alții. Cît va mai continua așa în România, nu vă văd bine !" (I. P., fost student la Institutul Politehnic București).

„Diploma astăzi nu mai are valoare. Poate mai tîrziu, probabil copiii noștri vor beneficia de avantajele unei diplome. Muncești ani de zile, le privezi de foarte multe, ca să fii tratat de sus de către indivizi dubioși cu dare de mînă". (Erangulea Dorina — elevă, clasa a XII-a R, Grupul școlar I.M.G.B.).

„Cred că pentru a răzbi în ziua de astăzi trebuie să pui pe picioare o afacere. Voi deschide alături de tatăl meu un atelier de reparații auto". (Ionescu Ciprian, elev, cl. a XII-a, Liceul Autobuzul)".

Tinerii sînt atrași de cîștiguri cît mai mari și mai rapide

Dr. Emil Cioflan — rector al Academiei universitare „Athenaeum"

În opinia mea, aceste date statistice reflectă trei aspecte esențiale ale fenomenului de dezinteres pentru învățămînt.

În primul rînd, cei care s-au înscris în învățămînt nu trebuie să se lase copleșiți de tendința de a cîștiga repede cît mai mulți bani ! În condițiile în care nu au studiile complete, aceasta reprezintă o capcană pentru viitorul lor !

Un alt aspect al problemei : unii studenți au renunțat la studii de la început, alții pe parcurs, dîndu-și seama de pretențiile ridicate ale Academiei Universitare Atheneum — în cazul nostru — în ce privește programele de învățămînt și exigența profesorilor. Pentru a evita pe cît posibil aceste abandonuri școlare, am introdus la concursul de admitere și teste de aptitudini sau de inteligență.

Din statisticile puse la dispoziție de Ministerul Învățămîntului se poate constata scăderea simțitoare a interesului tinerilor pentru învățămîntul superior. Dacă în anul 1977, din totalul de 74 710 absolvenți de liceu, 34 194 au intrat în anul I, învățămînt superior, ponderea fiind de 45,8, în anul 1992, numărul de absolvenți de liceu a ajuns la 129 522 iar studenți înscriși în anul I au fost în număr de 39 492, ponderea scăzînd la 30,5.

Anul de învățămînt	Nr. absolvenților clasa a XII-a din anul școlar precedent	Anul de învățămînt sup. curs zi	Pondere
1977/1978	74.710	34.194	45,8
1978/1979	133.105	35.784	26,7
1985/1986	112.201	17.509	11,1
1986/1987	158.297	17.292	12,6
1987/1988	136.700	17.292	12,6
1989/1990	129.818	18.924	14,6
1990/1991	132.002	41.996	31,1

FLACĂRA
CONSILIER ECONOMIC

Lumea fascinantă a culorii, la îndemîna dumneavoastră!

AGFA

AGFA und AGFA-Rhombus sind Warenzeichen von Agfa-Gevaert AG, Leverkusen, Bundesrepublik Deutschland

ROMANIAN BUSINESS CONSULT — prima societate mixtă româno-austriacă înființată după Decembrie 1989 — și-a inaugurat de curînd un nou sediu. Situat în apropiere de km „zero" al țării, mai exact în Bdul Cantemir nr. 1, el este totodată și un Centru de Vînzări și Design, organizat după standardele occidentale. Noul sediu al RBC a funcționat, pe 30 și 31 martie ca **Open House** (Casa Deschisă), manifestare promoțională practicată în premieră la noi în țară. Organizatorii au marcat astfel cei trei ani de prezență în România a firmei **AGFA-Gevaert**, prin partenerul său exclusiv, RBC.

În momentul de față, beneficiarii copiatoarelor AGFA au la dispoziție o echipă profesională de service, cu puncte fixe în toate județele țării. Stocul de materiale consumabile și piese de schimb este capabil să facă față celor mai exigente solicitări.

Deoarece majoritatea copiatoarelor color vîndute în țara noastră poartă marca AGFA, la întîlnirea organizată de RBC a participat domnul **Alexander Schicker**, directorul general al firmei AGFA-Gevaert Austria, însoțit de directorul Departamentului „Office Systems", domnul **Georg Griensteidl.**

Construită în 1864 prin fuzionarea dintre societatea germană AGFA și societatea belgiană PHOTO PRODUITS GEVAERT, firma AGFA-Gevaert face parte astăzi din Concernul BAYER și dispune de o rețea de societăți în 27 de țări și reprezentanțe în 120 de țări de pe toate cele cinci continente. Prin această rețea planetară, firma distribuie cele 9 000 de tipuri de produse fabricate sub sigla sa. Cunoscută în special pentru producerea de filme, hîrtie, substanțe chimice și echipamente pentru laboratoarele fotografice, firma AGFA a prezentat acum în România produsele sale de vîrf: copiatoarele de birou și sistemele de arhivare pe microfilm.

Promovînd rallerea eforturilor întreprinzătorilor români la standardele internaționale, RBC a adus în țară cele mai bune produse ale firmei AGFA-Gevaert, pe care o reprezintă oficial în România. Copiatoarele AGFA sînt recunoscute în lume pentru fiabilitate și randament, în timp ce sistemele de arhivare pe microfilm excelează prin cantitatea uriașă de documente scrise ce poate fi depozitată pe cîțiva milimetri de peliculă.

ROMANIAN BUSINESS CONSULT comercializează în România și produsele de ultimă oră în domeniul birotică fabricate de alte firme de renume: IBM, ROTRING, UHU, STABILO, HANSA, și BLAHA. Astfel, RBC are certitudinea că poate oferi azi oricărui întreprinzător român dotarea confortabilă și de elită a oricărui birou modern.

Wiener Messen și Romexpo SA împreună cu Export Consult/RBC vă invită la tîrg

Marți, 30 martie a.c., în sala Polivalentă a Hotelului București, s-a desfășurat o conferință de presă, prin care s-a comunicat realizarea unui contract de lungă durată între Romexpo S.A. și Societatea austriacă Wiener Messen, un organizator de tîrguri internaționale cu veche tradiție — asistată de Export Consult / R.B.C. A fost anunțat programul primelor manifestări comerciale și promoționale ce vor avea loc în România sub egida prestigioasei alianțe: AGRARIA INTERNATIONAL (Agricultură, Zootehnie și Silvicultură), simultan cu AQUA — THERM INTERNATIONAL (protecția mediului ambiant, climatizare, ventilare, încălzire) în perioada 17—20 noiembrie 1993 și IFABO (SOFTWARE, comunicații, birotică) — 1—5 martie 1994. Perioadele de desfășurare au fost alese pentru a putea înscrie România pe încărcata agendă a lumii afacerilor; se scontează pe o selectă prezență: producător, furnizori, comercianți, participanți tradiționali ai tîrgurilor vieneze, alte firme pentru care WIENER MESSEN reprezintă un standard de calitate internațională.

Toate cele trei manifestări amintite reprezintă „Un prim pas în relațiile de colaborare începute cu ROMEXPO, avînd ca punct comun de interes realizarea unei societăți mixte pentru tîrguri specializate", ne-a declarat Dr. Hickl, director general al Wiener Messen.

Organizarea și „Exportul" unor asemenea tîrguri internaționale, de anvergură continentală va impulsiona de o manieră vizibilă dezvoltarea economiei de piață în România.

„Cel mai important cîștig pentru țara noastră îl reprezintă includerea în structura europeană de afaceri, pe care Wiener Massen a rafinat-o neîncetat, în modul său specific, în cei aproape 72 de ani de existență", a declarat doctor ing. Dan Roman — director general al R.B.C.

„Anul acesta nu este din cele mai bogate: 27 expoziții în Viena (față de 31 în '94), cca 10—12 în alte orașe din Austria, apoi organizăm în Ungaria, Cehia și Slovenia, Belarus, Polonia și acum, România. Ar fi cu totul între 50 și 60 de tîrguri și expoziții. ROMEXPO ne închiriază spațiul, noi aducem exponanți din Austria, Germania, Italia etc., care plătesc tarife obișnuite pentru vestici, de cca 130 DM/mp", ne-a lămurit dl Erich F. Muhlhofer, director promovări și protocoale.

romexpo
MESSE WIEN
EXPORT CONSULT
aqua-therm
AGRARIA
ifabo

Pagină realizată de
MARCEL APOSTOLESCU ■
CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Computerland®
BUCUREȘTI
Mașini de scris electronice
cu caractere românești
SMITH CORONA
Performanțe deosebite
la prețuri avantajoase !
Calea Dorobanților 152 sector 1, Tel./Fax: 633.32.27; 633.37.06
Bulevardul Unirii 15 sector 5, Tel./Fax: 312.75.68; 613.75.99

CONSILIER ECONOMIC

Laureatul Nobel pentru economie, profesorul american Milton Friedman, știe cum se vindecă inflația

OPRIȚI GUVERNUL SĂ MAI FACĂ BANI!

Munții Sierra Nevada, din California : 10 000 de picioare deasupra nivelului mării. Iarna, temperatura scade pînă la minus 40 de grade Celsius, în vreme ce vara te coci în aerul rarefiat, de munte. În acest loc neprietenos a apărut, cu mai bine de o sută de ani în urmă, orașul Baldy ; acum un secol, Baldy era un oraș de 10 000 de locuitori — oameni cumsecade, dar și prostituate, bandiți și cartofori — prinși într-o viață plină de aventuri, ilustrînd perfect istoria pitorească a Vestului american. Ce-i adusese pe toți acești oameni aici !? AURUL !

Descoperirea aurului a atras în Sierra Nevada și în multe alte locuri din Vest tot soiul de oameni din întreaga lume, care-au venit cu un singur scop : să se îmbogățească rapid. Aurul i-a făcut pe mulți să se tirască de-a bușilea pentru el. Aurul a construit orașe, acolo unde nimeni n-ar fi făcut-o... Cînd aurul a dispărut, orașele au decăzut pînă cînd au ajuns „orașe-fantomă". Mulți dintre cei care au venit aici au plecat așa cum au venit : săraci și nefericiți. Alții, însă, puțini la număr, e drept, au reușit să se îmbogățească. Au strîns aur, care a devenit pentru ei o bogăție palpabilă. Din păcate, doar atît, pentru că oamenii nu pot mînca aur, nu se pot îmbrăca în aur, nu pot trăi în case de aur !

În vremurile și în locurile despre care vorbim, aurul era scos din măruntaiele pămîntului cu prețuri enorme, cu sacrificii umane chiar. Ce se întîmpla cu aurul acesta ? În cele din urmă, el era transportat la mari distanțe și „îngropat" la loc ; de data aceasta, însă, în beciurile băncilor din lumea largă.

> **„Nu există un mijloc mai subtil și mai sigur de a distruge din temelii baza economică a unui stat decît acela de a-i destabiliza moneda. O dată inițiat, procesul antrenează toate forțele sistemului economic pe panta distrugerii și se derulează într-o manieră atît de ciudată, încît nici o persoană dintr-un milion nu poate să găsească un remediu adecvat".**
>
> John Maynard KEYNES – Consecințele economice ale păcii (1920)

S-au folosit de toate drept monedă : sare solidă, în Etiopia ; brățări de aramă, în Africa de Vest ; scoici, în Uganda ; chiar și tunuri de jucărie, orice poate sluji ca monedă... „Bani-crocodil", în Malayezia! Ce absurditate !

Fumătorii — și nu numai ei — știu cum arată materia primă folosită pentru fabricarea țigărilor. În trecutul îndepărtat al coloniilor din Lumea Nouă, înainte ca Statele Unite să fi luat ființă, tutunul brut era folosit drept bani ; în Virginia, în Maryland, în cele două Caroline, legiuitorii de atunci au hotărît ca tutunul să fie folosit pentru plata mîncării, a îmbrăcămintei, a locuințelor, a serviciilor diverse... Închipuiți-vă niște flăcăi vînjoși cărînd pînă în port o sută de livre de tutun ca să plătească biletul de „vapor" pentru frumoasele lor mirese, venite tocmai din Anglia.

Istoria comunităților umane de pretutindeni atestă existența unei tendințe irepresibile de a produce tot mai mulți bani. Așa s-a întîmplat și cu tutunul în America. S-a cultivat din ce în ce mai mult tutun, s-au produs, deci, din ce în ce mai mulți bani. Boala consecutivă tendinței despre care vorbim se numește inflație și se manifestă prin creșterea explozivă a tuturor prețurilor. În foarte scurt timp, în colonii, de pildă, prețurile calculate în tutun au crescut de 40 de ori, în comparație cu cele inițiale.

Întotdeauna, inflația îi face pe oameni să se plîngă, și, întotdeauna, există legiuitori care încearcă s-o oprească, și, întotdeauna, dau greș. În cazul pe care-l discutăm, legiuitorii au interzis unor categorii de oameni să cultive tutun, vrînd să reducă pe această cale producția de „bani" ; le-au cerut altor oameni să distrugă o parte din tutunul pe care îl cultivaseră. Toate aceste măsuri n-au folosit la nimic. Pînă la urmă, oamenii au început să-și facă singuri dreptate, distrugîndu-și unii altora plantațiile. Tulburările se țineau lanț. Asta a întrecut „așteptările" autorităților! A fost votată o lege care pedepsea cu moartea distrugerea tutunului altei persoane. Legile administrative menționate n-au făcut decît să potențeze acțiunea uneia dintre primele legi economice, cunoscută sub numele de **legea lui Gresham,** care spune că moneda rea o alungă pe cea bună. Așa s-a întîmplat și cu tutunul. Oricine avea de plătit o datorie, o făcea cu tutunul cel mai prost pe care-l avea, păstrîndu-l pe cel bun pentru vînzările externe, pentru **banii grei.** Rezultatul a fost că banii răi au scos din circulație banii buni.

După un secol de folosire a tutunului drept monedă, au început să se construiască depozite unde se stoca tutunul după ce fusese verificat de un inspector, conform propriilor lui standarde calitative și cantitative. Apoi, „depunătorilor" li se eliberau certificate de depozitare, pe care ei le foloseau ca să plătească. Dolarii, aceste hîrtii verzi, sînt întruchiparea de astăzi a certificatelor de depozitare a tutunului, dar ele nu mai au nimic de-a face cu bunurile de consum propriuzise ; de aici pleacă și falsul.

Acum aș vrea să călătorim un pic : la Londra, ca să vedem cum inflația poate slăbi țesătura socială a unei comunități, la Tokio, unde japonezii au avut curajul să vindece inflația, la Berlin, unde vom avea ceva important de învățat de la germanii (occidentali) : anume că vindecarea inflației este mai dureroasă decît boala însăși ; și, în sfîrșit, la Washington, unde guvernul obligă tiparnița de bani să lucreze peste program. În final, am să vă arăt cum se poate vindeca inflația.

Adevărul este că mulți oameni se simt bine în primele faze ale inflației.

Marea Britanie, în viiii ani '60. Afacerile mergeau bine, banii curgeau girlă și erau suficiente locuri de muncă. Prețurile încă nu „decolaseră". Toți erau fericiți. La începutul anilor '70, prețurile au început să crească tot mai rapid. Mulți oameni și-au pierdut slujbele. Petrecerea era pe terminate. Povestea e cam aceeași în Statele Unite, doar că aici procesul a început ceva mai tîrziu ; de atunci, petrecerile inflaționiste se țin lanț, și nu părem a fi în stare să le evităm. Oare de ce ?

Inflația își are izvorul în Congres. Înaintea alegerilor, fiecare **congressman** încearcă să-i convingă pe alegători că vor fi ușurați de povara impozitelor ; și o fac în vreme ce, printr-o „vrajă" numai de ei știută, ei ne măresc, de fapt, impozitele. Vraja se numește inflație. E adevărat, rata impozitelor se reduce, dar, de fapt, noi toți plătim impozite mai mari, pentru că, prin umflarea artificială a cuantumului nominal al veniturilor noastre, sîntem automat incluși la categorii superioare de impozitare. Teribilă șmecherie! Impozitare invizibilă, fără reprezentare !

„Cu cît muncesc mai mult, cu atît („ei" — statul, n.n.) îmi iau mai mulți bani. Dacă lucrez o zi sau două în plus, mi se dublează impozitele federale, fiindcă intru la o categorie „superioară de impozitare". Bob Crawford locuiește cu soția și cu cei trei copii ai săi într-o suburbie a Pittsburg-ului. Ei alcătuiesc o familie americană obișnuită. Ne-am dus la familia Crawford acasă după ce Bob și-a calculat totalul anual al impozitelor federale și de stat. L-am rugat să adauge acestui total și celelalte taxe pe care le-a plătit. Rezultatul la care a ajuns nu va surprinde pe nimeni. „Inflația crește. Toate se scumpesc : gazele, lumina, benzina, absolut toate. Cu un an, doi, în urmă, cheltuiam 50—60 de dolari pe mîncare, la fiecare două săptămîni ; acum ne trebuie 80 sau 90 de dolari. Situația se înrăutățește în fiecare lună. (Anul acesta) am plătit, în total, 6 000 de dolari pentru impozite și taxe; asta înseamnă că, din venitul meu anual de 18 000 de dolari, îmi rămîn 12 000, din care să trăiesc eu, soția și cei trei copii. Nu știu dacă pare mult sau puțin, dar trebuie să spun că asta e suma pe care o cîștigam și acum cinci-șase ani".

Cum afectează inflația bugetul familiei Crawford după impozitare ? Iată cum. În 1972, Bob Crawford cîștiga 12 000 de dolari pe an. O parte din venitul lui — respectiv primii 4 000 de dolari — nu era impozabilă. După ce restul venitului (de 8 000 de dolari) i-a fost impozitat cu 25% (reținîndu-i-se 2 000), Bob a rămas cu un venit anual net de 10 000 de dolari. Șase ani mai tîrziu, el a cîștigat 18 000 de dolari. În 1978, suma neimpozabilă era mai mare (6 000 de dolari), dar pentru restul venitului (12 000), Bob Crawford a fost încadrat la o categorie de impozitare superioară (35%) și, în consecință, impozitul pe care l-a plătit (4 200 de dolari) a fost de 2,1 ori mai mare decît cel reținut de fisc în 1972. În exemplul nostru, unei creșteri cu 50% a venitului impozabil, îi corespunde, deci, o creștere cu 110% a impozitului ; în plus, în cei șase ani ai perioadei analizate, puterea de cumpărare a dolarului scăzuse și salariul lui Bob Crawford nu ținuse pasul cu ritmul inflației. Iată cum acționează, practic, impozitarea fără reprezentare.

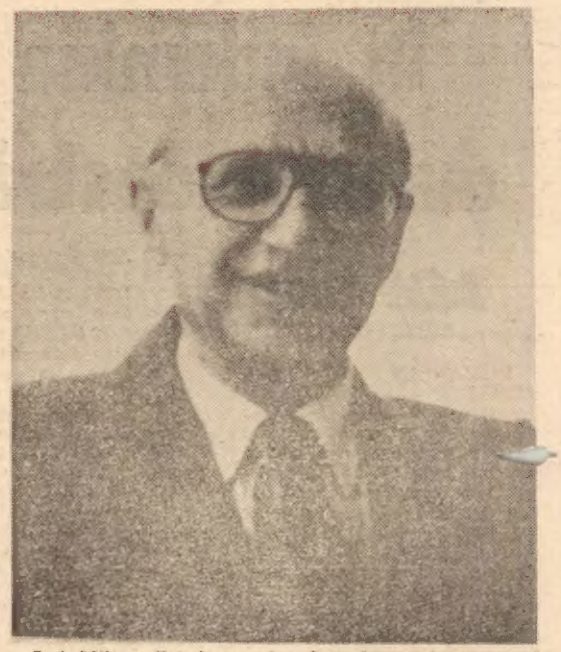

Lui Milton Friedman i-a fost decernat Premiul Nobel pentru economie în 1979. Alegerea Academiei Regale din Stockholm a fost motivată prin originalitatea modului în care profesorul american vede rezolvarea problemelor cu care se confruntă economia mondială. Centrul de reflecție al „doctrinei Friedman" este, fără îndoială, economia Statelor Unite ale Americii, dar soluțiile de vindecare propuse de șeful celebrei școli monetariste de la Chicago sînt la fel de valabile și de actuale în orice sistem economic fundamentat pe proprietatea privată și pe libera inițiativă.

Milton Friedman a fost, timp de mulți ani, titularul Catedrei de economie la Ilinois State University **din Chicago. Din 1990, el deține Catedra de economie a** Universității Stanford **din California. În 1979, profesorul Friedman a supervizat activitatea grupului de consilieri care a elaborat programul economic prezentat de candidatul republican pentru președinție —** Ronald Reagan **— în timpul campaniei electorale. După alegeri, președintele Reagan a urmat, punct cu punct, coordonatele strategiei friedman-iene, promovînd o politică economică axată pe încurajarea inițiativei particulare și pe restrîngerea capacității de intervenție a statului. Grație acestei politici, economia americană a depășit dificultățile majore ale unei recesiuni rebele și s-a însănătoșit foarte rapid.**

Punctul nodal al teoriei economice friedman-iene este moneda. Milton Friedman consideră că de sănătatea monedei depinde sănătatea sistemului economic în ansamblu. Construind modele monedo-centriste, el nu neagă rolul celorlalte componente ale sistemului, dar le judecă pe toate în relație directă cu unitatea monetară, căreia îi atribuie rolul de primus inter pares.

Sperînd că vom putea oferi cititorilor noștri, în traducere românească, măcar o carte a marelui economist american, promitem să revenim, cît mai des, cel puțin cu fragmente din lucrările sale. Cum am mai spus deja, ideile și soluțiile lui Milton Friedman au vocația universalității.

Traducere și adaptare după înregistrarea unei emisiuni NBC la Biblioteca Ha...
MARCEL APOSTOLESCO

P.S. — Mulțumim Fundației Internaționale pentru Sisteme Electorale (IFES), personal domnului **Obie L. Moore** — directorul programelor IFES în România — pentru amabila invitație de a participa la seminarul organizat de Fundație la Iași la finele lunii martie, seminar în cadrul căruia a fost prezentată caseta video care a stat la baza elaborării acestui material. **(M.A.)**

(va urma)

Un lux necesar: radiotelefoanele

• *Interviu cu domnul GABRIEL DOGARU, director executiv la COMPUTERLAND*

— Domnule director Gabriel Dogaru, pentru toată lumea COMPUTERLAND însemna doar „țara calculatoarelor". Iată că, de la un timp, firma dvs. a pătruns și încearcă acum să-și mărească teritoriul și pe piața radiocomunicațiilor. Care este logica acestei dezvoltări ?

— Între cele două domenii există o legătură nu foarte directă, dar în ziua de astăzi, nu se pot imagina rețele de calculatoare, fie ele și locale, fără telecomunicații. Calculatorul independent devine din ce în ce mai desuet. Noua treaptă este legarea lor în rețele din ce în ce mai mari. Pornind de la această idee am „migrat" treptat și spre zona tele- și **radiocomunicațiilor.**

GABRIEL DOGARU este născut în 14 februarie 1949. Este căsătorit și are o fetiță. Inginer electronist, doctorand în radiotehnică. A lucrat 19 ani la Institutul de Cercetări Electronice. La COMPUTERLAND, este încă de la fondarea acestei societăți, iunie 1991, cînd a fost numit director executiv.

...nomenul s-a produs și ...tică dinspre tele- și ...nicații către calcu-

...fect adevărat. Aceste ...ente au început să ...ă tot mai mult soft, să ...terconecteze și ele în sis...eme inteligente. Scopul : să ofere cît mai multe facilități.

— Să rămînem în zona radiocomunicațiilor și să pătrundem în ea cu ajutorul dvs.

— O vom face prin intermediul firmei **MAXON** și al mărcii cu același nume, o premieră pentru piața noastră. Pe lîngă lansarea echipamentelor **Maxon,** deja comisă, vom dezvolta și serviciile de radiocomunicații.

— De ce Maxon ?

— Credem că în cazul lui Maxon — și este, în general, un caz rar — se întîlnesc fiabilitatea, prestigiul, calitatea și prețurile rezonabile. Nu sînt prețuri foarte ieftine, dar sînt acceptabile pentru România. Să nu uităm proverbul englezesc, care se aplică de minune : „nu sîntem atît de bogați ca să cumpărăm lucruri ieftine". La Maxon, raportul performanță-preț este optim.

— Puteți să insistați puțin asupra călăuzei noastre ?

— Maxon a fost fondată în 1970, în S.U.A. Face parte din categoria firmelor mari, avînd circa 7 500 de angajați. Are divizii de cercetare, proiectare, producție. În radiocomunicații este unul dintre cei mai mari producători. Maxon fabrică radiotelefoane din „citizen band", din banda de 27 MHz și radiotelefoane celulare. O altă divizie se ocupă de radiocomunicațiile profesionale, producînd radiotelefoane pentru benzile UHF și VHF, mobile sau portabile. Maxon este o firmă internațională cu unități de cercetare, producție și distribuție în toată lumea. Proiectarea echipamentelor profesionale se face în Anglia, unde problemele de utilizarea spectrului de frecvențe sînt cele mai acute, iar normele sînt cele mai dure. Dacă un echipament a fost proiectat să corespundă acestor norme, atunci el este bun oriunde în lume.

— De ce Maxon a ales Computerland ?

— Contactul cu Maxon a fost realizat cu sprijinul partenerilor noștri din Statele Unite. Argumentele noastre au fost prestigiul firmei, capacitățile organizatorice deja probate, ca și cifra de afaceri, care, la un loc, au cîntărit greu în alegerea noastră ca distribuitori exclusivi în România. În 99% din cazuri, Maxon lucrează cu distribuitori exclusivi, nu vinde direct. În acest mod firma menține prețuri foarte agresive și poate să fie foarte competitivă, această modalitate de vînzare adăugînd extrem de puțin la prețul produselor.

— De cînd lucrați pentru Maxon ?

— Din august 1992.

— Ce echipamente Maxon oferiți și cui se adresează ?

— Din gama profesională vindem radiotelefoane ; sînt profesionale pentru că au o fiabilitate deosebită. Radiotelefoanele portabile au un timp mediu între două defecțiuni de circa 7 000 de ore, iar cele mobile ating 25 000 de ore, adică ani în șir fără defecțiuni. Practic, produsul se uzează moral înainte de a se defecta.

Radiotelefoanele portabile cu cristale cu cuarț, cu cel puțin patru canale, sînt foarte ușoare, fiind destinate persoanelor care trebuie să le poarte zile în șir : constructori, cei care lucrează în aer liber, în combinate chimice, în centrale electrice, geodezi, geologi, mineri care lucrează la suprafață. În categoria radiotelefoanelor mobile, care se montează pe mijloace auto, avem alți utilizatori : taximetriști, șoferi de autocamioane, echipe care fac service în teren și care trebuie să păstreze un contact permanent cu baza.

— Să înțelegem că puteți servi și baza ?

— Corect. Prin echipamente fixe, pe post de dispecerate de radiocomunicații, care coordonează activitatea unei echipe și care concentrează toate informațiile.

— Nu ne-ați spus nimic despre suprafața pe care funcționează radiotelefoanele Maxon !

— Comercializăm echipamente care permit acoperirea unor zone largi de teren, întrucît, de exemplu, două radiotelefoane portabile nu pot comunica la mai mult de cîțiva kilometri, de la 5 la 10, funcție de cît de liber este terenul. Pentru a le mări „bătaia", oferim retranslatoare care preiau mesajul și-l retransmit. Funcție de antenă și de orizontul liber ele pot acoperi zeci de kilometri.

— Vorbeați la început de sisteme inteligente. Este și cazul acestor radiotelefoane ?

— Inteligența se refer... la modalitaea de a lua ...tura radio. Cea mai m... ...os bilitate de ... ... r... cu indiv... ... ...

„Evoluția violentă a prețului autoturismului OLTCIT"

• Interviu cu dl. inginer ADRIAN SPULBER, director tehnic la Uzinele OLTCIT S.A. Craiova

— Domnule director, cum traversează uzinele OLTCIT criza economico-financiară și cum suportă rigorile tranziției ?

— Rigorile... Sînt o mulțime ; iar criza economico-financiară plasează OLTCIT-ul într-un context greoaznic.

— În această situație, îmi spuneți care sînt marile probleme ale uzinelor OLTCIT ?

— Două ar fi marile probleme ale OLTCIT-ului : **comenzile** și **posibilitatea fabricării mașinilor** care rezultă din comenzi. Firește, cea mai dificilă este prima și ea vizează preocuparea noastră în obținerea comenzilor. Cu alte cuvinte, să facem contracte. Cea de-a doua implică **aprovizionarea cu piese** și este puțin în afara OLTCIT-ului.

— De ce puțin, de ce în afară ?

— **Puțin**, pentru că trebuie să ne interesăm ce fac furnizorii noștri ; cum se aprovizionează cu materii prime din țară sau din import. Dar este **în afară**, pentru că nu putem înlocui furnizorii nici în aprovizionare, nici în realizarea pieselor, nici în stabilirea prețurilor la care ni le vînd.

— Reveniți, vă rog, mai pe larg asupra acestor probleme și explicați în ce măsură îl afectează ele pe cumpărătorul român.

— În ceea ce privește comenzile, producția prevăzută pentru anul acesta, de aproximativ 18 000 de mașini, este acoperită la această oră prin contracte. Din cele 18 000, comenzile la export reprezintă 65% și există speranțe justificate ca numărul mașinilor vîndute în afară să crească. La intern, sîntem foarte puternic afectați, deci nu influențați, ci **afectați de evoluția violent-crescătoare a prețului mașinii**. Evoluție violentă întrucît, din nefericire, nu există o trecere treptată de la un preț luna asta, la un preț luna viitoare ș.a.m.d., un preț care să fie logic și care să fie mai ușor suportat de oameni. Dublarea prețului nu poate fi decît un șoc psihologic pentru cumpărător și dezastruoasă pentru întreprindere ; dezastruoasă întrucît noi, fabricanții de produse complexe, scumpe, ajungem să pierdem foarte mulți clienți potențiali din pricina acestui șoc.

Pe de altă parte, piesele din industria orizontală — industria care colaborează cu noi ca să facem mașina — au prețuri care sînt influențate de cursul actual al dolarului. Și aceasta pentru că, în piesele care se montează la OLTCIT, foarte multe componente sînt din import. Deci, o dată este importul nostru (al uzinei —

n.n.) și altă dată este importul furnizorilor noștri de piese. În consecință, crescînd permanent cursul dolarului este certă și creșterea prețului mașinii. De pildă, dacă va crește cursul dolarului cu 20%, va crește și prețul mașinii cu circa 15%. Sau, dacă se dublează cursul dolarului, precis „prețul nou" va fi de cel puțin 1,8 din prețul actual al mașinii. Trebuie precizat că prețul actual nu este exact, el fiind sub prețul real al fabricației.

— Deci, care sînt prețurile autoturismelor OLTCIT la această oră ?

— OLTCIT CLUB 11 E, cu două locuri în față și fără banchetă din spate, costă 1 512 300 lei ; apoi, în ordine, CLUB, 1 560 700 lei, CLUB 11, 1 617 000 lei, CLUB 11 R, 1 682 500 lei și CLUB 11 RL, 1 699 100 lei. Acestea au motor de 1 100 cmc și cutie cu patru trepte. Modelul cu motor de 1 300 cmc și cutie cu cinci trepte, respectiv CLUB 12 TRS, costă 1 760 000 lei. La aceste prețuri se adaugă suma de 30 000 lei, în situația în care se dorește de către cumpărător vopsirea metalizată a mașinii. Dar, ceea ce trebuie să știe clienții noștri este că **garanția pentru autoturismul OLTCIT se va acorda un an de zile, fără limită de km.** Aceasta în condiții de exploatare normală, adică mașina nu trebuie folosită drept taxi, la școala de șoferi și-n sport (raliuri). Am acordat acest termen de garanție, deoarece avem convingerea că mașinile sînt fabricate de așa manieră, încît rezistă. Secretul ? Munca de calitate pe care o prestăm.

— În ce țări exportați și la ce prețuri ?

— Exportăm în : Bulgaria, Croația, Columbia, Argentina, Egipt, Uruguay. Argentina și Egipt vor să suplimenteze contractul. Avem șanse foarte, foarte mari să vindem undeva în Orientul Mijlociu. Chiar este în curs de perfectare un contract destul de bun în acest sens. De asemenea, cu Polonia este în perfectare un contract cu livrare în contul datoriei externe a României față de această țară, cu decontarea aceea în ruble, iar noi primim iei. În Cehia este un regulament interesant, bun pentru orice țară, care prevede în fiecare an reomologarea mașinii. Noi sîntem în curs de reomologare a mașinii în Cehia și de perfectare a unor contracte cu această țară.

În ceea ce privește prețul OLTCIT-ului la export, acesta variază **între 3 200 și 4 000 de dolari.** Cel mai bine este plătit în Argentina și-n Uruguay.

— Domnule director, care sînt șansele de supraviețuire a uzinelor OLTCIT în timpul guvernării actuale ?

— Dacă cei din Consiliul Împuterniciților, mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat se vor implica, în modul cel mai corect, în afacerile uzinei, adică dacă se vor simți patroni și nu vor fi doar niște oameni care să vină la niște ședințe și să accepte în mare viteză niște propuneri făcute din interiorul și din afara uzinei, eu zic că industria de automobile are șanse mari, mari de tot, să devină unul dintre sectoarele care aduc bani în țară. Guvernul nu se poate implica decît prin legi, printr-un program de dezvoltare pe care să-l prezinte, să-l urmărească și să-l orienteze. Trebuie să-l orienteze într-un fel, pentru că, din moment ce statul este singurul acționar în uzinele de automobile din România, este obligat să stabilească o politică, o direcție de dezvoltare.

CONSTANTIN ILIE

Auto-flash

● În 1992, pentru al doilea an consecutiv, piața automobilistică franceză a fost dominată de **Peugeot 205**, care deține 10,1% din totalul vînzărilor ; urmează **Renault Clio** (9,5%) și **Peugeot 405** (5,3%). Pe ultimul loc în clasamentul vînzărilor se află **Lamborghini Diablo**, cu numai 24 de exemplare vîndute anul trecut. Este și normal, cu prețul unui **Lamborghini** (1 441 000 de franci = aprox. 262 000 de dolari) se pot cumpăra 22 de **Peugeot**-uri 205.

● Lansat la sfîrșitul anului 1990, noul tip de combustibil ecologic — **Diesel Verde** — a asigurat firmei producătoare (**Tamoil**, din Italia) o ascensiune rapidă pe piața europeană a carburanților auto. Motorina „curată", care se distinge printr-o îmbunătățire substanțială a procesului de ardere, se comercializează prin rețeaua de 2 000 de stații de alimentare de care **Tamoil** dispune în Italia. Pentru 1993, firma a încheiat contracte de colaborare cu **Total** (Franța) și **Castrol** (Germania).

● Motoarele echipate cu patru supape pe cilindru nu mai sînt, azi, atribute exclusive ale mașinilor sport. Pînă și ultraselecta firmă **Rolls Royce** a luat în calcul această soluție constructivă, proiectînd un nou motor de 6 750 de cmc, fiecare dintre cei opt cilindri ai acestuia avînd pe chiulasă cîte patru supape. Pentru realizarea acestui proiect, **Rolls Royce** a încheiat un contract de cooperare cu firma **Cosworth**, care este într-adevăr expertă în domeniu.

● Urmînd exemplul firmelor producătoare de computere, și giganții americani constructori de automobile — **General Motors, Ford** și **Chrysler** — au trimis Comisiei federale pentru schimburi comerciale un dosar în care cer măsuri drastice împotriva constructorilor japonezi. Pe piața americană, niponii își vînd autoturismele la preț de dumping, cauzînd „reclamanților" serioase daune. Dintre exemplele citate în dosar, reținem cazul **Toyotei Previa**, care se comercializează în Statele Unite cu 14 398 de dolari, în timp ce, în țara de baștină, prețul ei este de 22 226 de dolari.

● **Cel mai lung** autoturism de serie din lume este **Cadillac Fleetwood Limousine**, produs în S.U.A. ; el măsoară 620,6 cm.

● **Cel mai scurt** autoturism de serie este **GP Madison** — model 1980, produs în Anglia ; el măsoară 207,7 cm. Cel mai serios rival al minusculului **GP** a fost fără îndoială, **Lăstunul** nostru, care, din păcate, nu s-a dovedit a [illegible] toturism și nici [illegible]

ADRIAN CRIST

• Producția mondială de automobile

Producția mondială anuală a marcat în ultimii ani o veritabilă explozie, zilnic ieșind de pe benzile de montaj peste 130 000 de autovehicule. Cu o producție de peste 13 milioane, Japonia a depășit S.U.A. (11 milioane), care, însă, se mențin în fruntea piețelor de desfacere ; fiecare al treilea automobil produs în lume vinde pe piața americană.

Creșterea producției de automobile arată astfel :

- 1950 — cca. 8 milioane buc.
- 1960 — cca. 13 milioane buc.
- 1970 — cca. 24 milioane buc.
- 1980 — cca. 32 milioane buc.
- 1990 — cca. 40 milioane buc.

• 1374 de chinezi într-un automobil

Actualmente, omenirea utilizează aproximativ 400 milioane autovehicule, care sînt extrem de neuniform distribuite : S.U.A., Canada, țările Europei de Vest și Japonia, în care trăiește 16% din populația globului, dețin 81% din parcul mondial. De aceea, densitatea de locuitori pe o mașină variază de la 1,8 în S.U.A., la 1 374 în China (Anglia — 2,9 ; C.S.I. — 24 ; Peru — 52; Sudan — 229 ; Australia — 2,3 ; Canada — 2,2 etc.).

• 10 000 de „criminali" omoară 10 americani și 170 de etiopieni

Automobilului i se impută o înaltă rată a „criminalității" rutiere. Dar recordurile la statisticile de genul „cîți morți la 10 000 de autovehicule" le înregistrează nu țările cu un înalt nivel de motorizare, ci, dimpotrivă :

- S.U.A. : aprox. 10/10 000
- Australia : 10/10 000
- Belgia : 15/10 000
- Grecia : 20/10 000
- India : 110/10 000
- Etiopia : 170/10 000

CINEVA ARE ÎNTOTDEAUNA GRIJĂ DE DUMNEAVOASTRĂ

ASIGURAREA ROMÂNEASCĂ S.A. ASIROM

CASCO

REPREZENTANȚELE ASIROM din țară vă așteaptă!

O dragoste nebună, nebună, nebună: cursele automobilistice

Toga sau costum de pilot? F 1 sau Indy?

Alain Prost, supranumit și „profesorul" pentru abordarea meticuloasă a artei pilotajului la vitezele amețitoare ale curselor de formula 1, s-a făcut dintr-o dată diplomat ca să obțină și un alt tip de victorie.

Sportivul francez, de trei ori cîștigător al titlului de campion absolut, și-a abandonat mașina Williams Renault după etapa din Africa de Sud, care i-a adus cea de-a 45-a victorie din carieră, pentru a-și folosi toate resursele spre a convinge **consiliul zeilor** ce domină automobilismul sportiv să-l lase să participe la cursele de formula 1 ale anului.

Prost, în vîrstă de 38 de ani, situat întotdeauna de partea administrației și a susținătorilor siguranței maxime pe circuite, acordînd o atenție meticuloasă și celui mai neînsemnat detaliu al pilotării, i-a șocat pe membrii Federației Internaționale a Automobilismului Sportiv (FISA), prin criticile neiertătoare pe care le-a adus acestui organism într-un interviu acordat unei reviste franceze.

Rezistînd tentației de a-și face bagajele și de a abandona lumea curselor în care de-abia a revenit după un an de „parcare", Prost a dat prioritate unui for hotărît să-l pedepsească exemplar pentru erezie și să-l vireze din ... în **parcul rece**. O asemenea pe... fi anulat din start ambiți... nuri ale lui Alain, decis să ... la maximum excelentele ...ate ale mașinii și ale echipei ...s pentru a cuceri al patrulea ...ondial. „Din cînd în cînd tre... -ți lași mîndria la o parte", a ...rat el înainte de a intra în clădi... impunătoare din inima Parisului ...nde urma să i se pecetluiască soarta. „N-am intenționat să jignesc pe nimeni", a adăugat el supus. O schimbare surprinzătoare de atitudine, dacă o comparăm cu declarația făcută tot de el înainte de startul de la Kyalami, cînd a spus sigur de sine: „După 20 de ani în lumea curselor, 12 ani în formula 1, 44 de victorii în grand prix-uri și trei titluri mondiale, cred că am dreptul să spun ce gîndesc."

Același tact care l-a determinat pe Prost să-și tempereze combativitatea l-a făcut destul de convingător și în fața celor de la FISA, sub conducerea britanicului **Max Mosley**, chemat, din solidaritate națională, să sprijine echipa Williams și din tradiționala rivalitate cu vecinii de peste Canalul Mînecii să .ia aerul din jiglere" arogantului pilot francez. Mosley a tunat și a fulgerat cînd a aflat de comentariile acestuia. Plin de indignare, ... i-a trimis chiar o scrisoare de protest lui Frank Williams în care nu a făcut economie de amenințări și cuvinte dure. Dar această „lăsare de fiere", se pare că i-a făcut bine patronului internațional al automobilismului sportiv și i-a mai răcorit frînele. La o conferință de presă ținută în comun cu Alain Prost, Mosley a afirmat chiar: „cu cît avem legături mai strînse, cu atît sînt mai convins că ne putem înțelege. Prost este un om inteligent și foarte eficient."

Nu totdeauna pilotul francez a fost servit cu asemenea dulcețuri după cîte o gafă. Mai ales la începutul carierei în formula 1, cînd a alergat pentru **Renault** și, ulterior, pentru **McLaren**. Experiența sa la această echipă s-a încheiat în cumplită amărăciune din cauza unor confruntări lipsite de eleganță cu **copilul rebel** al curselor, brazilianul **Ayrton Senna**. Deși coleg de ecurie, acesta nu s-a sfiit să riște totul într-o ciocnire efectivă pe circuit, în plin concurs. Anul 1989, ultimul petrecut de Alain la McLaren, a fost marcat de neîntrerupte șicane cărora le-a făcut față din cauza susținerii de către mecanici, tehnicieni și „creierele" echipei, a lui Senna, considerat prioritar, francezului conferindu-i-se titlul, deloc de invidiat, de secund. Așa a ajuns un conducător rafinat, cu mare experiență de concurs, în parohia italiană **Ferrari**, care nu dispunea atunci, așa cum nu dispune nici acum, de o mașină care să-i amenințe pe monștrii **Williams** sau **McLaren**. Italienii i-au aruncat fără regrete pe Prost în 1991, chiar înainte de expirarea contractului, declarînd că preferă nebunia altui francez, Jean Alessi, ciufuteniei lui Alain.

A urmat un an de penitență, pe care Prost l-a traversat rozindu-și unghiile pe marginea circuitelor, unde a scos un ban cinstit, dar modest, comentînd evoluția altora. Mai mult, convins că experiența îi permite să analizeze din interior lumea curselor, a spus cîteva lucruri pe nume, exact cînd își pregătea o revenire triumfală.

Începutul sezonului '93 se pare că i-a adus împlinirea viselor celor mai ambițioase. Prima cursă, prima victorie. Ciocnirea cu FISA s-a transformat într-un exercițiu de stil care i-a îmbogățit palmaresul. Avînd la dispoziție cea mai rapidă mașină existentă la ora actuală, Alain Prost poate aștepta încrezător **grand- prix-urile** anului.

*

Campionul lui 1992, **Nigel Mansell**, a adus în competițiile **formulei Indy** faima sa de dimensiuni mitologice și strălucirea fascinantă a marilor evenimente sportive. Prima etapă de formula Indy, singura desfășurată în afara granițelor Statelor Unite, la Surfers Paradise, în Australia, a dovedit că „omul sfințește locul". Ediția inaugurală a campionatului pe 1993 a atras peste 120 000 de spectatori (de obicei, numărul lor nu depășea 80 de mii). Transmisia de televiziune a fost preluată direct de 90 de studiouri din toată lumea. Organizatorii au caracterizat profitul net drept „istoric", fără să dea detalii.

Nigel Mansell a fost întîmpinat ca un rege al vitezei și evoluția sa a dovedit că-și merită acest titlu. Întrecerea din Australia s-a desfășurat pe străzile orașului. Pe un astfel de traseu, **„pole position"** este una din premisele victoriei. Pilotul britanic a obținut-o la calificări, cînd a corectat recordul pistei stabilit anul trecut de nu mai puțin celebrul Mario Andretti, și el cîndva pilot de formula 1. Din 1936 încoace nici un nou venit la formula Indy n-a mai obținut „pole position". În 1992, cînd a cucerit titlul de campion mondial la formula 1, Mansell a fost de 14 ori în această poziție și a cîștigat 9 grand prix-uri. „Nigel al nostru", cum îi spun admiratorii săi britanici, sau „Il Leone", cum l-au poreclit italienii, a adus un stil agresiv, plin de fantezie, în limitele unei sportivități exemplare, dînd curselor Indy o proeminență care ar putea umbri chiar întrecerile de F1. Echipa **Paul Newman — Carl Haas**, care i-a dat pe mînă mașina **Ford Cosworth**, n-a făcut altceva decît să se instaleze comod în fotolii și să-l urmărească pe vrăjitorul volanului, dovedind că stilul, eleganța, înțelegerea mecanicii la valoarea performanței strălucitoare pot constitui spectacolul dinamic al unei întreceri automobilistice.

La **Surfers Paradise**, pentru trei zile, a coborît raiul curselor auto și n-ar fi exclus ca după încă o reprezentație cum a fost cea orchestrată de Mansell, autoritățile să schimbe numele așezării în **Drivers Eden** (Raiul piloților).

Că pilotul britanic a intrat în familia mozaică a întrecerilor de formulă precum Gulliver în Țara pitricilor era de așteptat. Dar victoria lui a fost obținută în fața unor veterani ai curselor Indy: Emerson Fittipaldi, Paul Tracy, Bobby Rahl și Mario Andretti.

S-ar putea ca această lansare spectaculoasă, urmărită cu sufletul la gură, să fie urmată de un pas înapoi. Organizatorii întrecerilor par hotărîți să nu repete situația alarmantă de la formula 1 de anul trecut, cînd, de la jumătatea calendarului competițional, era clar că Mansell va fi campion și, deci, interesul pentru etapele finale a scăzut brusc. Iată de ce nu este exclus un scenariu care să dea sare și piper campionatului Indy '93 și să pună în joc titlul suprem numai în ultimele curse ce vor avea loc în Statele Unite după vacanța de vară.

Nigel Mansell și-a stăpînit euforia după prima victorie, declarînd cu umor reținut: „vom concura și vom vedea."

NICOLAE MELINESCU

Reguli elementare pentru întreținerea anvelopelor (II)

Umflarea corectă a pneurilor vă asigură securitate, economie de carburant, durabilitate și confort sporit al călătorilor. Respectați presiunea de umflare prescrisă de fabricantul autoturismului. Presiunea trebuie verificată regulat, cu pneurile neîncălzite.

Montați același tip de pneu (cu același tip de profil) la toate roțile mașinii. În cazul unui echipament mixt (pneuri radiale și pneuri convenționale), cele radiale se vor monta pe osia din spate. Nu montați pe aceeași osie pneuri de tipuri diferite și cu grad de uzură diferit. Verificați cu regularitate starea anvelopelor, depistînd eventualele tăieturi, spărturi sau crăpături, smulgerea elementelor din striațiunile benzii de rulare, fibre sau sîrme care ațîrnă pe flancuri, etc. Uzurile anormal de rapide, neregulate sau ciudate, demonstrează de cele mai multe ori o dereglare mecanică a vehiculului:

— dereglarea paralelismului punții din față și în anumite situații la cea din spate;

— jocuri prea mari în rulmenți sau în articulațiile direcției (uzuri în valuri);

— reglaje greșite la frîne care pot determina uzuri localizate de la un punct la altul al benzii de rulare.

Nu supraîncărcați autovehiculul, deoarece un pneu care suportă o încărcare cu 20 la sută mai mare decît cea indicată de producător duce la o scădere a durabilității cu 30 la sută. Rularea cu pneuri umflate incomplet duce la uzuri anormale, dislocări și insecuritate. O presiune exagerată diminuează aderența, favorizează patinarea și riscurile tăierii, de asemenea, provoacă o oboseală excesivă a carcasei pneului. Uzura pneurilor depinde într-un mod deloc de neglijat și de temperatura ambiantă în timpul rulării. Viteza de rulare influențează considerabil rapiditatea uzurii anvelopelor; un pneu se uzează aproximativ de două ori mai repede la 120 km/h decît la 70 km/h. O conducere sportivă pe un drum sinuos, accelerările bruște și frînările dese duc la diminuarea considerabilă a durabilității pneurilor.

CRISTIAN BUZAȘ

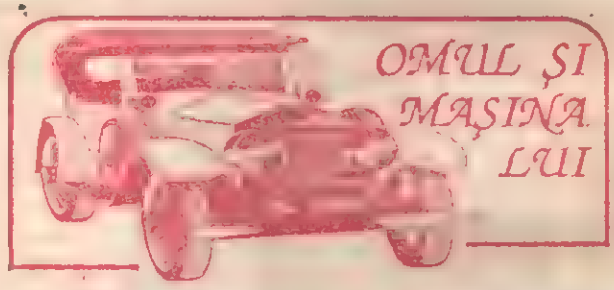

Ion Besoiu

ION BESOIU, cunoscutul actor al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra" din București, este posesorul unui autoturism Dacia 1310. Mașina dlui Besoiu are culoarea crem, este fabricată în anul 1987 și se află, după cum ne spune domnia sa: „într-o stare bună pentru că, astă vară, i-am făcut tinichigeria". Permisul de conducere l-a obținut în anul 1964 din prima încercare. În legătură cu acest „act" dl Besoiu precizează: „Am obținut permisul pentru că, atunci, eram un actor la modă. Cei cu pile susțineau examenul direct la Inspectoratul General de Miliție. Acolo, l-am susținut și eu. Am plecat cu mașina cu viteza întîi și așa am mers pînă cînd milițianul mi-a atras atenția că, dacă merg tot așa, voi distruge cutia de viteze. Cînd am ieșit la șosea l-am invitat la o bere. În aceeași zi am primit carnetul și felicitările. Seara am plecat, ca orice șofer bine pregătit, la drum. Trebuia să ajung la Sinaia, unde de fapt am și ajuns. Numai că, pe drum, mi-am dat seama că nu știu să «manevrez» luminile de noapte". Pînă în prezent, domnia sa a parcurs cu mașina peste un milion de kilometri, timp în care a plătit și cîteva amenzi. „Datorită faptului că sînt un actor cunoscut nu prea am plătit amenzi", ne mărturisește dl Besoiu. Ca „argument", domnia sa ne relatează, cu mult har, următoarea „scenă": „Într-o seară, întorcîndu-mă acasă dintr-o vizită, unde consumasem ca tot omul și ceva alcool, mă oprește un polițist. Mirosul de băutură fină ajunsese sigur și pînă la el. Numai că, mă întreabă: — Ați băut? /— Foarte mult, zic eu./ — Nu se poate, dle Besoiu!/ — Păi, dacă îți spun eu, dle/ — Unde stați?/ — Aproape, îi zic. /— Bine, mergeți ușor pînă acasă și lăsați mașina". „Polițiștii, continuă dl Besoiu, nu sînt băieți răi, însă nu trebuie să-i calci pe coadă". Cuplul „Ion Besoiu-Dacia 1310 crem" este cunoscut în lumea actorilor ca un cuplu foarte serios și foarte bun. Dl Besoiu își iubește mașina și și-o îngrijește, însă nu întrece niciodată măsura. Sînt totuși momente cînd nu are timp să-i facă și toaleta exterioară. Nu este un „rob" al mașinii ci mai degrabă ea este o „servitoare" a domniei sale.

GHEORGHE BARBU
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

XEROX — The Document Company în ofensivă

Lansarea pe piața europeană a unei noi game de produse

Vă oferim, în ORIGINAL, COPIA discursului r... dl Marian POPA, directorul RANK XEROX pentru R... nia, cu prilejul lansării produselor noi ale firmei în... noastră.

Bună ziua și bine ați venit la DOCUMENT '93, lansarea oficială a noii game de produse a firmei RANK XEROX — lansare care, în această primăvară, are loc pe întregul continent european.

Manifestarea a ajuns și în România. Azi vă vom prezenta o viziune a domeniului de afaceri în care activează corporația Xerox în România, o viziune asupra viitorului nostru pe această piață. Vom amintiți resursele și capacitățile pe care vi le punem la dispoziție pentru ca afacerile dvs. să prospere.

Dar, în primul rînd, să aruncăm o privire asupra firmei pe care o reprezentăm — **RANK XEROX LIMITED.**

RANK XEROX Limited este considerată în prezent cea mai mare și mai încununată de succes societate mixtă de pe glob, rezultat al asocierii dintre **Corporația Xerox** din Statele Unite și **Organizația RANK** din Marea Britanie. Firma **Rank Xerox** a luat ființă în 1956, cu un capital 48 la sută Xerox și 52 la sută **Rank Organisation.** În 1968, Corporația Xerox preia controlul asupra societății, achiziționînd încă 4 la sută din acțiuni, inversînd balanța decizională. Tot în 1968 are loc și o altă dezvoltare a **Corporației XEROX,** Rank Xerox din Marea Britanie și **Fuji Photo Film** din Japonia, dînd naștere societății **Fuji Xerox,** cu sediul la Tokyo. Astfel, în ziua de azi, **Corporația Xerox,** cu sediul la **Stamford** — pe Coasta de Est, coordonează activitatea firmei în Statele Unite ale Americii și prin **American Operations,** în Canada, America Latină și China. **Rank Xerox,** la rîndul său, cu sediul la Londra, își desfășoară activitatea în Europa, Asia și Africa, iar **Fuji Xerox** este răspunzător de afacerile firmei în Australia și Japonia, „Petele albe", adică teritoriile în care Corporația Xerox nu desfășoară activități comerciale, sînt : Africa de Sud, Libia, Irak și cele două Coree.

Europa Centrală și de Est, Rusia, Ucraina și Statele Asiatice fac parte din Grupa B / Rank Xerox Limited — grupa de care aparține și Rank Xerox România. Grupa B acționează într-o regiune în plină expansiune comercială și ne face plăcere să menționăm că România — cel puțin pentru Rank Xerox — reprezintă vîrful de lance în dezvoltarea afacerilor firmei pe aceste piețe.

Dinamismul firmei este de asemenea în continuă creștere, cifra de afaceri ajungînd la finele anului trecut la aproape 25 miliarde dolari. Creșterea firmei a fost impetuoasă. De la inventarea procesului xerografic în 1938 la primul copiator comercial model 1385, în 1956, pînă în 1981, cînd au apărut primele modele ale seriei 10, pînă în 1987, anul apariției primei variante a imprimantelor laser Xerox 4030 pînă în 1990, cînd și-a făcut apariția noua generație de aparate telefacsimil Xerox din seria 7000...

Practic, clienții și beneficiarii noștri au la dispoziție o gamă întreagă de echipamente și sisteme de birou care le satisfac cerințele ; cerințe care trebuie satisfăcute calitativ, de la furnizor la distribuitor pînă la client, creînd **inelul de calitate XEROX** — — un crez de la care corporația nu abdică, **abordarea calitativă** a piețelor și a cerințelor clienților fiind primul lucru pe care firma XEROX se străduiește să-l introducă în piețele sale.

Politica promovată de XEROX i-a adus multe premii pentru calitate, culminînd cu **Premiul European al Calității,** cîștigat în 1992, XEROX fiind prima firmă căreia i s-a înmînat acest trofeu.

Încotro ne îndreptăm ? Spre găsirea de noi și noi soluții, care să satisfacă plenar cerințele dvs. de birotică și care să facă față din ce în ce mai bine necesităților dvs. de prelucrare a documentelor.

Gama echipamentelor reprografice oferite de către XEROX — The Document Company pieței românești suferă — după cum veți vedea o restructurare aproape totală. La finele acestui an, practic întreaga gamă de echipamente va fi nouă, lansată pe piața românească în același timp în care se lansează pe piețele vestice — produse cu aceeași fiabilitate și funcționalitate ridicate, care a făcut din numele XEROX un sinonim al copierii performante.

Vom dezvolta un program complex de birotică pentru anii 1993/1994. XEROX — The Document Company are o istorie constantă în a satisface cerințele clienților prin realizarea produselor și serviciilor solicitate. Aceasta s-a întîmplat și în România din 1968, anul înființării primei reprezentanțe și pînă în 1990, prin intermediul întreprinderilor de comerț exterior. În ultimii ani, acest lucru s-a înfăptuit prin crearea și extinderea unor companii mici și mijlocii și transformarea lor în distribuitori RANK XEROX. Însă, cerințele clienților majori sînt în continuă creștere.

Azi, aveți nevoie de un furnizor unic, de produse și aplic[illegible] complexe și de un ser[illegible] nivel n[illegible] valori adăugate (VAR), integratori de sisteme și program **Xerox pentru clienții majori,** care va cuprinde administrarea tuturor cerințelor acestora de creare, modificare, transmitere și imprimare a documentelor.

Xerox are soluții pentru bănci și finanțe, industria farmaceutică, industria aviatică, Guvern și Universități. Xerox — The Document Company își asumă întreaga responsabilitate pentru clienții majori, atît în ceea ce privește vînzarea propriu-zisă cît și contractele de service pentru echipamente și servicii concepute pentru aplicații specifice. Suportul tehnic este asigurat de XEROX în colaborare cu distribuitorii pentru clasele de produse menționate. Xerox deține soluții pentru problemele dvs. apelînd în resursele sale globale — Centre de soluții în Marea Britanie, Centre de Pregătire în SUA, Marea Britanie și Franța, dar și la București și Predeal. Experiențe îndelungate în aplicații de anvergură — cele mai elocvente exemple fiind CASA ALBĂ și PENTAGONUL, două sedii administrative celebre care au ales echipamentele și soluția XEROX. Și în viitor ? Vom organiza seminarii pe teme reprografice pentru diverse sectoare industriale. Vom planifica întîlniri frecvente cu clienții noștri pentru stabilirea cerințelor de imprimare și reprografiere. Vom dezvolta și lansa produse specifice pentru soluționarea cerințelor lor.

În fiecare zi, în peste 130 de țări din întreaga lume, peste 1.2 milioane beneficiari copiază peste o jumătate de miliard de pagini cu echipamente produse de XEROX — The Document Company; două din trei copii realizate pe glob sînt efectuate cu ajutorul echipamentelor purtînd marca XEROX. Și, din nou, întrebarea : ÎNCOTRO NE ÎNDREPTAM ? Către realizarea de produse care satisfac cerințele clienților noștri.

Unde sîntem azi în România ? Avem un sediu central la București, 18 distribuitori autorizați, 36 de birouri comerciale și puncte de service ale acestora pe tot teritoriul țării. La doar cîțiva pași de dvs. se află cu siguranță un birou purtînd emblema XEROX, dornic să vă ofere produsele și serviciile premiate în întreaga lume.

Buyers Laboratory Inc — cea mai reputată firmă independentă a Statelor Unite în domeniul testării echipamentelor, a acordat distincțiile sale pe 1992, în cadrul unei ceremonii desfășurate la Orlando pe data de 15 ianuarie 1993. **Cinci echipamente XEROX** au fost premiate pentru rezultate deosebite. Patru dintre ele le veți putea vedea și în expoziția noastră :

XEROX 5775 — Alesul Anului — Cel mai bun dintre cele mai bune echipamente pe 1992.

XEROX 5100 — cel mai performant copiator din categoria volum mare.

XEROX 7033 — realizare de excepție în categoria faxuri.

XEROX 7019 — cel mai performant fax cu hîrtie termică. Această recunoaștere din partea unui for autorizat, independent este o dovadă plus a succesului politicii de „... prematie prin calitate" im... tată de firma XEROX.

... nnelor și domn lor, mulțumindu-vă pentru atenția cu care ne-ați citit, doresc să vă invit în continuare la vizitarea expoziției de lansare pe piața românească a noii game de echipamente XEROX — DOCUMENT '93.

Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ ■

Puterea Leului — Trofeul European al Calității, primit de RANK XEROX în 1992 — are ceva din tăria Fierului de Cristal, premiul pe care FLACĂRA l-a oferit aceleiași firme.

XEROX

The Document Company

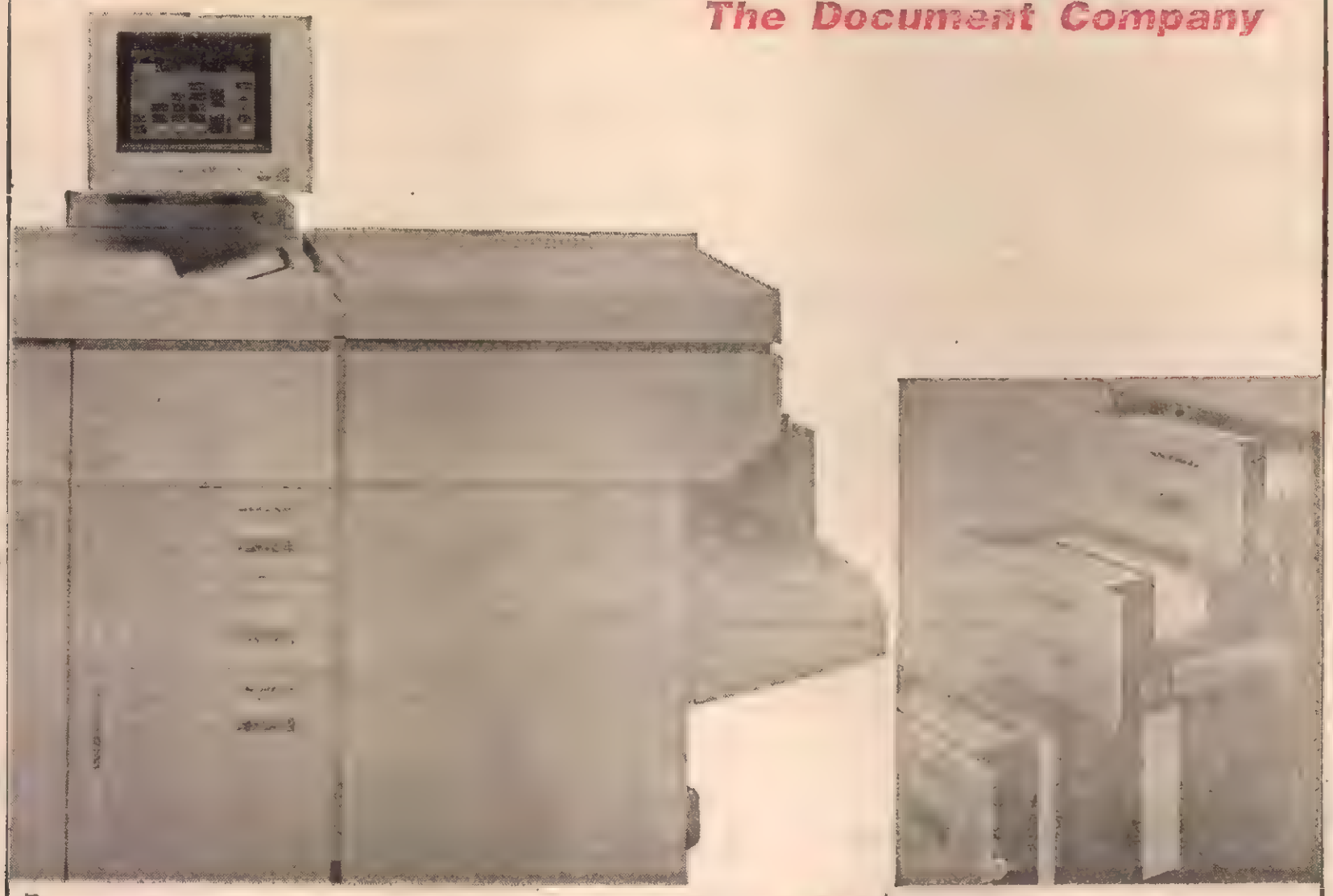

© TANIT DESIGN

Companiile doresc să-şi
crească viteza şi calitatea.
Vor producţie şi soluţii
la problemele legate de
productivitate.
În Europa, Rank Xerox
este leader în dezvoltarea
tehnologiilor şi soluţiilor
pentru satisfacerea dorinţelor
clienţilor săi.

Lansarea oficială a noii game de produse XEROX
XEROX
DOCUMENT '93
Bucureşti
aprilie - mai
Xerox
The Document Company

THE
EUROPEAN QUALITY
A·W·A·R·D
1992
RANK XEROX

RANK XEROX EEO (UK) LTD.
Branch Romania & Moldavia
Str. G-ral Berthelot nr.27
Bucuresti
Tel : 40-1-312 0053 / 615 1742
Fax : 40-1-312 0054
Modem : 40-1-312 2605

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **Deac Mihal, loc. Vadul Izei nr. 349, judeţul Maramureş:** Ne bucură sincer că aţi rămas un vechi şi statornic iubitor al revistei noastre. Am înţeles că deţineţi „dubluri" şi chiar că aveţi o colecţie „suplimentară" din revista „Flacăra" (din anii 1974, 1975, 1976). Dacă doriţi să o vindeţi, noi facem acest aviz amatorilor de revuistică.

● **Deacu Costică, loc. Jijila, judeţul Tulcea:** Într-adevăr, în Franţa s-au făcut (şi se fac) vindecări „miraculoase" de leucemie. Ştim, de la specialişti şi de la unii părinţi necăjiţi, că au avut sorţi de izbîndă în Franţa, cu anumite cazuri de leucemie, deosebit de grave. Semnalăm apelul dvs. ministrului sănătăţii şi televiziunii române, pentru a vă ajuta fetiţa !

● **Moroşanu Florica, str. Bucovina nr. 58, Botoşani:** Nu ne putem pronunţa, cu exactitate juridică, despre proprietatea dvs. Asta pot s-o facă inginerii topografi, aflaţi la faţa locului, în aceste săptămîni, în mediul rural. Dacă deţineţi schiţa casei şi a proprietăţii, vă recomandăm să le-o arătaţi lor! Dacă nu veţi găsi altă soluţionare, trebuie să vă adresaţi justiţiei.

● **Ştefan Aurel Drăgan, loc. Birsău, judeţul Satu Mare:** Ne pare sincer rău că în nord-vestul ţării nu se prinde postul II de televiziune. Dl. Tatulici a făcut şi lucruri bune, nu numai „codoşlicuri". Mai ales „pe II". Cînd vă veţi isprăvi „lucrarea", daţi-ne un semn de viaţă. Intenţia dvs. cu „tinerii martiri" să n-o abandonaţi pe drum. E păcat de Dumnezeu.

● **Răcuţeanu Ioana, str. I. C. Frimu nr. 73, Cimpulung, judeţul Argeş:** Fosta noastră colegă, Valeria Dorneanu, lucrează la revista „ZIG-ZAG".

NOTA REDACŢIEI: Am redeschis serviciul de audienţe al revistei „Flacăra". Zilnic (exceptînd ziua liberă de simbătă), veţi putea fi primiţi în audienţă la serviciul social al revistei: între orele 11—15 ale fiecărei zile, vă rugăm să ne contactaţi cu încredere! Un memoriu scris şi actele adiacente (în copie, xerocopie, fotocopie), sînt obligatorii! Din nou vom fi în serviciul dvs., ca de la om la om, ca de la inimă la inimă.

DORIN SĂLĂJAN ■

Unde se pot efectua teste anti HIV

● *O investigaţie costă 572 de lei*

În România, testarea anti-HIV a început în 1990. Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) stabilise că, în toată Europa de Est, este specifică tulpina HIV 1. Toate testele primite drept ajutoare erau, deci, teste monospecifice HIV 1. În primăvara anului 1992, cercetătorii virusologi români pun în evidenţă, pe baza altor tipuri de teste obţinute pe speze proprii, prezenţa tulpinii HIV 2, virus specific Africii. Acest virus are un comportament ceva mai... prietenos, perioada de seropozitivitate cvasiasimptomatică fiind, la adulţi, de 8...12 ani. Cercetătorilor virusologi români li se datorează, deci, schimbarea atitudinii OMS faţă de România, concretizată în introducerea, din septembrie 1992, a testelor mixte HIV 1 şi 2. Persoanele care doresc să-şi facă acest test, sînt invitate să se adreseze Institutului de virusologie „Ştefan Nicolau" Bucureşti. Se declară seropozitivitate anti-HIV numai dacă proba este reactivă în mod concordant, pe două teste E-LISA pe principii diferite şi cu două probe diferite. Dacă testele sînt unul pozitiv şi celălalt negativ atunci se procedează, obligatoriu, la testări suplimentare. Această procedură este specifică laboratorului de referinţă şi se numeşte **testul Western Blot.** Confirmarea prin acest test este cea finală şi, în baza ei, poate fi diagnosticată seropozitivitatea, cu maximă precizie. Cercetătorii virusologi români se ocupă de evaluarea acestor truse, adică de **determinarea sensibilităţii lor.** Trebuie menţionat că trusele sosesc aici, pe fondul Phare şi, sînt produse de firme diferite avînd, deci, calităţi diferite.

BRINDUŞA NICOLAE ■

Conform statisticilor Ministerului Sănătăţii

Continuă în mod alarmant scăderea natalităţii şi creşterea mortalităţii

Dintr-un studiu realizat de Direcţiile Sanitare ale Ministerului Sănătăţii pentru anul 1992, reiese că natalitatea şi mortalitatea au atins cote îngrijorătoare. Astfel, natalitatea a scăzut şi în 1992, înregistrîndu-se 11,7 naşteri la mia de locuitori, faţă de 11,9 la mie, în 1991. Nivelul maxim, de 15,6 la mie a fost atins în Suceava, iar minimum de 8 la mie, în Bucureşti. Mortalitatea generală a crescut în 1992 pînă la 11,5 la mia de locuitori, comparativ cu 10,9 la mie în 1991. Indicii maximi au fost atinşi în Satu Mare, Tulcea, Bihor, Sălaj, iar minimum în Bucureşti, Braşov, Sibiu. Mortalitatea infantilă a fost în creştere în 1992, ajungînd la 23,4 la mia de născuţi vii, faţă de 22,7 la mia de născuţi vii, în 1991. Cele mai crescute valori ale mortalităţii infantile, în jur de 35 la mia de născuţi vii s-au înregistrat în Constanţa, Ialomiţa şi Botoşani. Aşa cum se specifică în studiu, cauza principală o constituie nivelul de trai al populaţiei, sub limita existenţei. Cu siguranţă, din luna mai, ne vom număra printre popoarele cu cel mai scăzut standard de viaţă din Europa.

Carnetul de sănătate contra speculei!

Domnul dr. Marius Filip, de la Biroul de presă din cadrul Ministerului Sănătăţii, ne-a informat că s-au tipărit carnete de sănătate şi curînd se vor pune în circulaţie. Acestea nu exclud reţeta, ci au rolul de a se ţine o evidenţă mai riguroasă a folosirii compensaţiei de 2 la sută. Să sperăm că medicamentele compensate vor ajunge la oamenii bolnavi şi nu vor mai lua drumul Istanbulului, pentru speculă.

ELLA SAVIŢCHI ■

Dreptul la replică

Primim din partea Cultului Penticostal Biserica lui Dumnezeu Apostolică

Către
REDACŢIA REVISTEI „FLACĂRA"

În revista dvs. nr. 12 din 24 martie 1993, la pag. 8, sub semnătura dlui Marian Marin, după ce face o prezentare a cultelor din România, înseriază o serie de neadevăruri cu privire la aşa zisele „două ramuri dizidente din cultul penticostal".

Ne miră faptul că dl. Marian Marin a rămas la nivelul informativ format de ideologia ateistă şi alimentată de maculatura „Călăuza ateului" şi „Biblia hazlie" etc. Dînsul trebuia să fie bine documentat înainte de a se referi la un cult religios legal din România. De exemplu, este cea mai mare minciună că „Inochentiştii" au fost cîndva penticostali. Am auzit şi noi de ei, dar nu ştim dacă li se pot pune în circă păcatele de care sînt învinuiţi în revista dvs. În orice caz, n-au avut şi n-au nimic comun cu penticostalii. Cît priveşte ramura dizidentă numită „Tremurici", la fel n-am avut o astfel de ramură. Este posibil ca ateii şi răuvoitorii să scorneaască tot felul de porecle şi defăimări la adresa credincioşilor. Cît priveşte problema „vorbirii în limbi", dacă aveţi Biblie vă putem recomanda să citiţi despre existenţa ei în sînul Bisericilor creştine încă de la înfiinţarea lor: (Faptele Apostolilor cap. 2, versetul 4, cap. 10, versetul 46 etc., etc.). Problema minunilor şi ale altor daruri dumnezeieşti este o problemă teologică existentă la toate cultele creştine, inclusiv la Biserica Ortodoxă şi considerăm că nu trebuie tratate de neteologi în maniera în care era tratată înainte de revoluţia din decembrie.

Ne folosim de dreptul la replică, rugîndu-vă să publicaţi cele de mai sus în următorul număr al revistei dvs.

Cu stimă,

Preşedinte,
E. BULGĂR

Secretar general,
Dr. T. SANDRU

Avocatul casei

Asigurările sociale de stat pentru scriitori

Conform Hotărîrii Guvernului nr. 89/1993, de la data de 2 martie a.c., asigurările sociale şi pensiile pentru scriitori se integrează în sistemul asigurărilor sociale de stat.

Ca atare, drepturile de pensie ale membrilor Uniunii Scriitorilor din România se stabilesc potrivit prevederilor Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat şi asistenţă socială, în raport cu durata de asigurare şi cu nivelul venitului asigurat.

Pentru calcularea duratei de asigurare se însumează perioadele de vechime realizate anterior cu cele pentru care s-au plătit noile contribuţii legale.

Venitul la care se plăteşte contribuţia de asigurări sociale prevăzută pentru locurile de muncă încadrate în grupa a III-a este egal cu cel puţin salariul minim brut pe ţară, reglementat la data achitării acestei contribuţii.

La venitul la care se plăteşte contribuţia de asigurări sociale se plăteşte şi contribuţia de 3% pentru pensia suplimentară. Drepturile de pensie suplimentară se stabilesc în condiţiile legislaţiei de asigurări sociale de stat.

Plata acestor contribuţii se datorează obligatoriu pentru membrii Uniunii Scriitorilor din România neacoperiţi în alte sisteme de asigurări sociale.

Drepturile de pensie ale membrilor Uniunii Scriitorilor din România stabilite pînă la 2 martie 1993 se menţin şi se achită titularilor, cu începere de la această dată, indexate, compensate şi majorate ca şi cele din sistemul asigurărilor sociale de stat.

Drepturile de pensie ulterioare apariţiei hotărîrii susmenţionate se stabilesc luînd ca bază de calcul venitul asigurat în 5 ani consecutivi din ultimii 10 ani de asigurare.

CORNELIU OLTEANU ■

Ghid de terapie naturistă

Litiaza urinară

Se aplică în zona dureroasă o flanelă subţire, uscată, peste aita înmuiată în apă fierbinte (deci acoperită cu o parte a flanelei uscate), iar deasupra un termofor sau o pernă electrică. De 2—3 ori pe săptămînă bă de şezut ascendente, de 30 minute, începînd cu apă la o temperatură de 35 grade, a cărei temperatură va creşte treptat prin adăugire de apă fierbinte, astfel ca după 15-20 minute să ajungă la 40 grade. Compresa cît şi baia ascendentă se vor face seara la culcare.

Tratamentul intern va fi efectuat cu prudenţă şi sub un control de specialitate. La litiază urică se recomandă infuzii din frunze de merişor, sau de mesteacăn, sau muguri de pin, sau din mătase de porumb, 2-3 căni pe zi. La litiaza oxalică, infuzii din urzică sau coada racului: 2-3 căni pe zi. La litiaza mixtă: decoct din rădăcină de oşul iepurelui, sau măceşe, sau infuzie de zămoşiţă, 2-3 căni pe zi. Infuzia se prepară opărindu-se o linguriţă plantă, timp de 10 minute, cu 200 ml. apă, iar decoctul prin fierberea timp de 10 minute a unei linguriţe plantă în 200 ml. apă. Suferindul poate recurge şi la remedii generale care nu ţin seama de natura calculului, cum este decoctul din rădăcina de pătrunjel de cîmp, care se prepară ca mai sus, dar se administrează o lingură din oră în oră. Recomandăm de asemenea: vin de usturoi, un păhărel zilnic, preparat prin macerarea a 3-4 căţei de usturoi timp de 24 ore în 1/2 litru de vin; sirop de splinuţă, două linguri pe zi, care se prepară din 2 linguri de vîrfuri înflorite, care se fierb 10 minute în 200 ml. apă, se lasă să stea acoperit 12 ore, se filtrează şi se pune la fiert cu 300 grame zahăr pînă se omogenizează. Se mai pot administra şi 2-3 căni pe zi cu ceaiuri din amestecuri de plante, preparate în modul arătat mai sus după cum urmează: Infuzie din 6 linguri frunze mesteacăn, 3 linguri iarbă surpăturii, 1 lingură rădăcină valeriană; Infuzie din 4 linguri flori nalbă, 2 linguri rostopască, 2 linguri cimbru de cultură; Infuzie din strugurii ursului, frunze frasin, grozamă, mînzeuţă cîte 4 linguri. Infuzia se prepară din o linguriţă din aceste amestecuri. Caut să-mi respect o obligaţie morală faţă de regretata Teodora Indrei Stoica readucîndu-o în memoria celor care au uitat-o, deşi le-a făcut mult bine, prin prezentarea tratamentului pe care îl recomanda: trei zile nu se mănîncă nimic, apoi în prima zi, între orele 8-20, din 2 în 2 ore, se beau 2 pahare cu suc de mere. A doua zi, la fel. A treia zi, la ora 8, un pahar cu suc de mere, iar peste 30 minute, se beau 200 ml. ulei de măsline şi imediat un pahar cu suc de mere, după care pînă la ora 20, din 2 în 2 ore, un pahar cu suc de mere.

VIOREL OLIMPIAN PAŞCANU ■

Teme pentru mileniul trei

Reîncarnarea: doar o ipoteză?

La Simpozionul internațional de Parapsihologie care s-a desfășurat în decembrie 1975 în orașul francez Reims — la care au participat numai cunoscuți oameni de știință din țări europene — profesorul Jean Dierkens s-a exprimat semnificativ în cadrul concluziilor comunicării sale :

„Ipoteza reîncarnării sufletelor trebuie să fie luată în considerare cu calm și cu seninătate. Lumea întreagă vorbește despre ea, singur Occidentul continuă să o ignore".

De fapt, europenii au început să „redescopere" acest adevăr fundamental abia în ultimele trei secole, sub influența doveziior care se înmulțeau tot mai mult, acestea fiind obținute în special în cadrul „experiențelor spiritiste" efectuate sub controlul unor oameni de știință ai vremii. O contribuție crescîndă — dar resimțită abia în secolul nostru — a avut-o și redescoperirea vechilor texte ale înțelepciunii spiritualiste cristalizată de popoarele Asiei, prin traducerea și publicarea acestora în Europa și America. Drept urmare, în secolul nostru s-a format destul de repede o literatură de profil, care oferă tot mai multe dovezi și argumente convingătoare celor care simt că trebuie să își reconsidere sau să își lărgească propria cunoaștere.

Din cadrul cărților care au fost editate în domeniul respectiv încă din primele decenii ale veacului XX, fată unul dintre numeroasele exemple prezentate de către cercetătorul francez colonelul Albert de Rochas — în volumul său „Les Vies Successives"; cazul respectiv face parte din experimentele organizate cu asistență docta, asupra nouăsprezece subiecți de vîrste diferite (în experiențele efectuate s-a utilizat regretabila metodă a transei hipnotice, subiecții fiind întrebați, în maniera regresiei temporale, asupra activităților din ani anteriori și apoi din vieți anterioare):

„Iosefina, o tînără de 18 ani, a fost adusă prin «pase longitudinale» la vîrsta de șapte ani. Am întrebat-o ce făcea pe atunci.

— Merg la școală.

— Știi să scrii ?

— Da, am început.

Îi pun un toc în mînă: ea scrie «tata» și «mama». Continui pasele și o aduc la cinci ani.. Fac noi pase ; este probabil acum în leagăn și nu mai poate vorbi. Îi pun degetul în gură ; ea îl suge. Împing mai departe regresia : Iozefina traversează foarte ușor perioada gestației și se regăsește apoi ca fiind încarnată într-un bărbat, a cărui viață ne-a descris-o în sens invers".

Nu de mult timp, fizicianul francez J.L. Siemons a publicat o carte de analiză realizată (Ed. Albin Michel) a diferitelor cazuri de reamintire a unor vieți anterioare. Un exemplu de asemenea semnificativ este relatarea privind pe micuța Dolon Champs. La vîrsta de trei ani, fetița a început să spună „eu nu sunt fată, căci înainte am fost băiat !" Punîndu-i-se diferite întrebări, micuța dădea răspunsuri foarte detaliate privind o anumită casă din localitatea Burdwan, situată la vreo sută de kilometri de locul în care trăia acum cu părinții ei. Dar mai mult, ca specifica și faptul că băiatul care „a fost anterior", ar fi murit de o boală la cap. Intrînd în amănuntele date de fetiță, părinții au descoperit la vîrsta

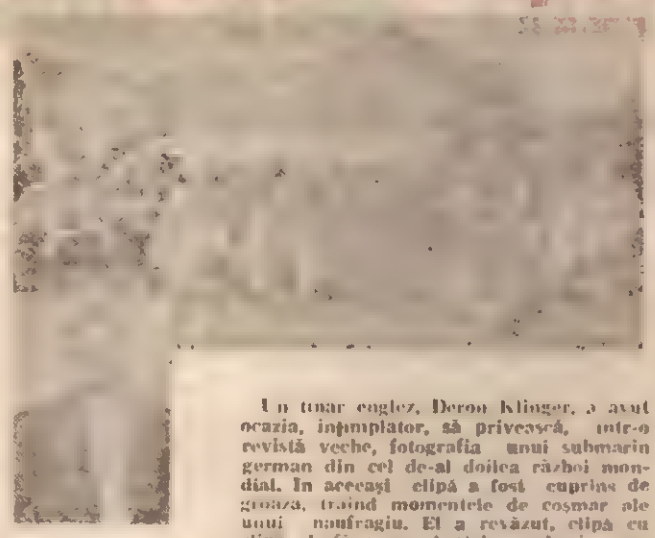

Un tînăr englez, Deron Klinger, a avut ocazia, întîmplător, să privească, într-o revistă veche, fotografia unui submarin german din cel de-al doilea război mondial. În aceeași clipă a fost cuprins de groază, trăind momentele de coșmar ale unui naufragiu. El a revăzut, clipă cu clipă, desfășurarea luptei navale, în care el și camarazii săi germani au pierit în valuri. Ulterior, în Germania, vizitînd rudele celor dispăruți, și a putut reconstitui viața anterioară.

carea spuselor ei ; spre stupefacția tuturor, numeroasele detalii care le dăduse cu privire la băiatul ce fusese ca „anterior", precum și descrierea casei, a mobilierului, aspectul părinților de acolo, au corespuns în modul cel mai exact cu realitatea...

În cartea sa „Reîncarnarea — 20 de cazuri care o susțin", cunoscutul parapsiholog american, profesorul Ian Stevenson a reunit o serie de consemnări deosebite, pe care le a anchetat în țări din diferite continente — în India, Ceylon, Brazilia, Alaska, Liban, El a regăsit desigur marea răspîndire a acestei cunoașteri în India și Ceylon, unde tradițiile mențin în mod normal — de mii de ani — credința în reîncarnare; în schimb, a fost cu totul impresionat de larga difuzare a acestei convingeri în masa populației din Brazilia. Pentru edificare, iată un caz brazilian care la timpul său a fost bine cunoscut în marea țară sud-americană.

În urma refuzului tatălui ei — bogatul fermier Di Oliveiro, din statul Rio Grande de Sul — de a-i accepta căsătoria cu tînărul pe care îl iubea, fiica acestuia — Maria Ianuaria, cunoscută de prieteni și sub numele de Sinha — s-a îmbolnăvit grav. Prietena cea mai bună — Ida Lorenz, soția unui director de școală —, venea mereu la patul ei de suferință. Dar boala nu a iertat-o ; cu o zi înainte de a muri, Sinha i-a spus bunei sale prietene că nu va sta totuși mult timp în „lumea de dincolo" și va reveni la viață, urmînd să se nască însăși ca fiică a familiei Lorenz ! Muribunda îi spuse : „După ce mă voi naște din nou și voi ajunge în stare să vorbesc despre misterul reîntrupării mele în corpul unei fetițe — care va fi fiica voastră —, eu vă voi povesti multe lucruri din viața mea actuală, pentru ca să puteți recunoaște acest adevăr !" Erau oare numai niște vorbe spuse în tulburarea morții apropiate ?

În anul următor, Ida Lorenz a născut o fetiță, ce a primit numele de Marta. Începînd de la vîrsta de doi ani și jumătate, aceasta a început într-adevăr să vorbească despre viața lui Sinha. Iată cum relata F. V. Lorenz — tatăl actualei Marta — una dintre discuțiile purtate între Marta și Lola — sora ei mai mare —, discuție pe care el a ascultat-o cu reală surpriză :

„Lola, du-mă cu căruciorul". Lola, care nu știa absolut nimic despre strania promisiune făcută de Sinha pe patul morții, i-a răspuns : „Poți să mergi și singură ; nu vreau să te trag cu căruciorul". La aceste cuvinte, Marta îi spuse : „Cînd eu eram mare și tu erai mică, te am purtat de multe ori în căruciorul". Lola a întrebat-o rîzînd : „Cînd ai fost tu mare ?" Fetița i-a răspuns : „Atunci cînd nu locuiam aici ; eu stăteam mai departe, acolo unde erau atîtea vaci, boi și alte animale care semănau cu caprele, dar nu erau căprele". (Descrierea corespunde bine cu ferma „fostului ei tată" Di Oliveiro).

FLORIN GHEORGHIȚĂ

Extratereștrii ne dau tîrcoale

Jean-Jacques Velasco este șeful Serviciului de Expertiză a Fenomenelor Aparute în Atmosferă, din Toulouse. În urma bogatei sale activități de cercetare, afirmă categoric : „Sîntem în măsură să judecăm cu tot mai mare precizie observațiile legate de fenomenul numit OZN". Iată cîteva din cele mai tulburătoare cazuri :

● În 29 noiembrie 1989, în Belgia, 700 de persoane afirmă că au fost martorii unui fenomen inexplicabil — o navă spațială cu un contur slab definit, dotată cu trei fascicule luminoase foarte puternice, traversînd cerul. Au început cumva belgienii să viseze ? Nici vorbă ! De trei ori în cinci luni, avioane militare de vînătoare decolează de urgență pentru a încerca să identifice „intrușii".

● Pe radarul unui F 16 aparținînd bazei Beauvechain, viteza înregistrată a obiectului neidentificat este stupefiantă pentru un zbor efectuat la joasă altitudine : 1300—1500 km/h. La sol, radarul indică faptul că evoluția și traiectoria navei se aseamănă cu cea a avioanelor F—16, demonstrînd un comportament inteligent. Între 14—15 aprilie 1990, întreaga Belgie se mobilizează pentru urmărirea OZN-ului. Pînă la urmă, s-a avansat ipoteza unei misiuni de spionaj a unui avion american. Jean-Jacques Velasco este sceptic față de această opinie și precizează, nu fără umor : „Sînt ușor surprins că extratereștrii respectă frontierele. Nici o observație nu a fost efectuată în afara granițelor Belgiei".

● Prezentat la emisiunea „Mistere" a postului de televiziune TF-1 în 12 octombrie 1991, cazul din Trans-en-Provence este, după Jean-Jacques Velasco, unul din cele mai stranii fenomene atmosferice neidentificate din istoria OZN-ului. Era plat, circular, de culoare gri mat, cu de plumb, cu o înălțime în jur de 2 m și lățimea de circa 2,5 m. Renato Niccolai, zidar în Trans-en-Provence, descrie obiectul **pe care l-a văzut aterizînd în grădina sa**, în 8 ianuarie 1981 : „Cînd m-am apropiat, nava s-a ridicat de la sol și s-a îndepărtat cu același șuierat cu care a sosit !" În ciuda celor 12 ani care s-au scurs de atunci, „afacerea" rezistă încă în fața analizelor științifice ale fenomenului.

Profesorul Michele Bounias, șef de lucrări la catedra de biochimie generală a Universității din Avignon, ocupîndu-se cu cercetarea mostrelor de vegetale prelevate din locuri precis indicate de martori, este astăzi categoric: „Mecanismul molecular al plantelor a fost afectat profund. Lucerna prelevată era complet deshidratată, dar fără a prezenta vreo urmă de [illegible]. Aparatul de fotosinteză al vegetalelor era foarte slăbit. De asemenea, ecuația sistemului funcțional era total inversată. Folosind efecte chimice, radiații gamma, toxine chimice, incusiv ierbicide, nu am reușit să reproducem fenomenul". Profesorul Bounais înlătură total ipoteza unei puneri în scenă : „Eram singurul care știam ce probe urmau a fi efectuate !"

Cazul Arnold

Este primul caz din istoria modernă a „farfuriilor zburătoare"

La 24 iunie 1947, Keneth Arnold, om de afaceri american, survola muntele Cascade, la comanda avionului său particular. Cerul era degajat și ceasul de bord indica ora 15, cînd privirea pilotului a fost atrasă de un fulger luminos. În total, nouă puncte luminoase se deplasau în formație în direcția muntelui Rainier. Să fie vorba despre o patrulă a lui US Air Force ?

K. A., care cunoaște bine regiunea, încearcă, luîndu-și numeroase puncte de reper, să evalueze viteza formației. Rezultatul este stupefiant : 2700 km/h. A refăcut calculele și obține de fiecare dată același rezultat : cele 9 fulgere luminoase se deplasează cu 2700 km/h într-o ordine perfectă. Trebuie, însă, precizat că sîntem în 1947 și că abia în 1953 Chuck Yeager va fi în mod oficial primul pămîntean care a depășit de două ori viteza sunetului.

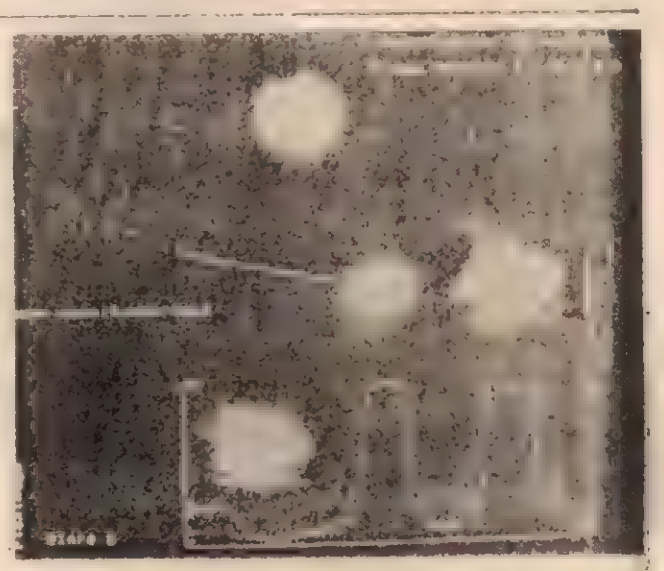

Imagine de sinteză prelucrată pe calculator după o fotografie de amator făcută în 1990 în Belgia

Au vrut să tragă în OZN, dar armele n-au funcționat !

La 19 septembrie 1976, un OZN apare pe ecranele radarelor de control aerian de la Teheran. Un prim avion de vînătoare F—4 este dirijat în apropierea „farfuriei". După numeroase somații, F—4 primește de la bază ordin să tragă, dar, în mod misterios, armele sale din dotare nu funcționează. Un al doilea F—4 este trimis de urgență în direcția OZN-ului, care, atunci cînd un curios jet de-a doua oară ele și pistă, înainte de a dispărea cu o viteză incredibilă. Martorii sînt convinși că au văzut detașîndu-se o piesă a acestei nave, dar nici un element material nu a fost vreodată găsit la sol. Nici US Air Force, nici autoritățile iraniene nu au fost vreodată în măsură să furnizeze cea mai mică explicație.

Documentare și prezentare ADRIANA CERNA

Filmul destinelor tragice

„Am ales libertatea“

• *Un documentar zguduitor despre emigranți, pe care Televiziunea se codește să-l difuzeze*

„Emigrația a devenit tragedie națională“

— Documentarul dumneavoastră, domnule regizor Copei Mosou, „Am ales libertatea“ atacă o problemă extrem de spinoasă...

— ...și necunoscută în cinematografia noastră : emigrația. Acum e democrație, nu ?, fiecare are un pașaport în buzunar, așa că, sute de mii de români au încercat să-și facă un viitor mai bun în altă parte. Există la cei care pleacă — mai ales tineretul — speranța că peste granită ar putea să-și realizeze visul pe care aici, din pricina situației economice și politice, nu-l poate duce la bun sfîrșit. Tentația aceasta a Occidentului, ascuns privirilor noastre timp de decenii, a reușit să facă adevărate translații umane, deosebit de dureroase pentru noi. Dacă o luăm pe plan uman, e vorba de o tragedie națională care, nu știu din ce motive, este trecută sub tăcere.

— Iar encomotarea vine din ambele părți !

— Occidentul dorește să secunde felul în care sînt primiți imigranții, deși se vorbește de drepturile omului și există legi care încurajează imigrația. Procedurile, însă, sînt din ce în ce mai dure. La noi, este probabil acea teamă ca nu cumva să se greșească să se facă, ca pe vremea lui Ceaușescu, antipropagandă pentru Occident ; pentru ceea ce înseamnă el în mintea românului.

„Occidentul — o fortăreață asediată de est“

— Ați filmat în lagărele de emigranți din Elveția și Austria și ați văzut ceea ce se dorește ascuns, ceea ce oamenii nu știu cînd pleacă din țară.

— Producătorul elvețian și-a exprimat dorința de a face un film despre situația emigranților din Elveția, țară considerată drept cea mai democratică, cea mai deschisă. Acolo este ultima speranță a omului care a încercat să pătrundă în alte țări și a fost expulzat. În Elveția legile diferă și ar exista, teoretic, posibilitatea ca emigrantul să și găsească un loc. Degeaba se vorbește, însă despre deschiderea între Vest și Est. Țările bogate caută evident să se despartă de cele sărace. S-a și încetățenit, de altfel o expresie : Europa occidentală este o fortăreață asediată de oamenii din fostele țări socialiste, care au îndurat atîta mizerie și doresc să treacă de partea cealaltă a bunăstării, a liniștii, a bucuriei. Politica dusă față de ei este cea a descurajării. Ajungînd acolo, virtualul imigrant este supus unor încercări, i se pun tot felul de obstacole, care provin tocmai din metodologia de primire a imigrantului. Așa zisele interviuri sînt de fapt niște anchete, la care este chemat periodic. Interesează absolut toate detaliile. Dacă unul din interviuri diferă în răspunsuri cît de puțin față de cele anterioare, emigrantul este respins. E un joc al autorităților, pentru că eu cred că este absolut imposibil ca acel individ care a pătruns în țară ilegal și se află într-o stare teribilă de stresș, să mai poată ține cu exactitate minte toate amănuntele, toate răspunsurile, după o lună sau mai mult. Atunci este categorisit drept mincinos și expulzat. Dar, să zicem că trece și de această etapă — nu foarte onestă, după părerea mea. Există, apoi, problema analizării situației lui în raport cu cerințele oficialităților. Unele meserii sînt acceptate, dar multe altele, nu. Omul este respins. Acolo — și așa este democratic — indiferent de pregătirea intelectuală, dacă e profesor universitar sau analfabet, procedura este identică. Or, este greu pentru un om care a avut aici un anumit standard social, să suporte acele umilințe la care este supus un emigrant și, pînă la urmă, să fie expulzat. Am întîlnit români care și-au dat foc, în semn de protest, există o mulțime de cazuri de sinucidere, acte de violență care pigmentează mass-media și creează un renume prost. Toate informațiile despre emigranți apar dintr-un unghi exterior. Relatarea este rece, obiectivă, problemele celor care vor să se stabilească acolo nu interesează suferințele nu contează. Se dorește doar stoparea fenomenului, masiv și insuportabil pentru Occident.

„Românii au speriat Vestul !“

Nu sînt cel mai autorizat să vorbesc despre problema imigrației, pentru că există organisme speciale, guvernamentale, care se ocupă cu așa ceva, cu date statistice extrem de interesante. Eu pot să vorbesc de o anumită impresie în raport cu această situație. Fenomenul a atins în ceea ce ne privește, proporții uriașe. În Germania sîntem pe locul doi, după iugoslavi, iar în Austria pe locul întîi. În lagărul în care am filmat, din 20 000 de cereri de azil, 14 000 erau ale românilor. Din cauza asta peste tot în lume se vorbește despre noi. Situația de acolo, piedicile care îi se pun, ajung a fi, nu o dată, motive pentru care românii acționează în așa fel încît ajung pe primele pagini ale ziarelor. Nu vreau să disculp pe nimeni, însă fiecare pornește de aici cu un anumit bagaj educațional. Văzîndu-se în așa zisa lume liberă, își imaginează că totul e posibil și ajung în aresturile poliției. Apoi, se întreține confuzia între românii și țiganii care pleacă de aici. Nu se face nici o distincție, avînd pașaport românesc, sînt considerați cetățeni români. Nu contează că modul lor de viață, obiceiurile și felul lor de a acționa este diferit de al românilor. În filmul meu nu apar țiganii, tocmai pentru a nu menține această stare de confuzie. Filmul despre țigani va constitui un subiect separat, în care, sper, lucrurile vor fi clarificate. Cert este, însă, că în acești cîțiva ani de liberalizare a plecărilor s-a creat o extrem de proastă impresie față de români. De multe ori, numai pronunțînd țara de origine în fața autorităților, poți fi sigur că răspunsul este negativ. Asta, datorită nenumăratelor — acte — să le zicem, eufemistic, antisociale — care au speriat Vestul. Da, putem spune că românii au speriat Vestul!

„Se construiește un nou zid al Berlinului“

— Întrevedeți vreo soluție ?

— Atîta timp cît nu există un echilibru normal între țările bogate și cele sărace, imigrația nu poate fi stopată. Senzația mea este că se construiește un nou zid al Berlinului. Nu cred că e vorba de conflicte ideologice, politice, ci e, pur și simplu, o chestiune între bogăție și sărăcie. Nu de bine își părăsește cineva țara. Dacă ar exista minimele condiții de viață normală, oamenii n-ar pleca. N-am văzut multe cazuri, din cele intervievate, în care să existe elementul aventurii. Fiecare și-a motivat actul prin explicații concrete. Unele erau nedreptățitoare la cer. Cînd m-am întors în țară le-am verificat și erau reale. Există un blocaj social, în ceea ce privește economia, justiția, chiar partea morală a vieții noastre, greu de suportat. Mulți din cei întrebați pe parcursul filmului de ce au plecat, nici măcar n-au răspuns că doresc s-o ducă mai bine, ci că au plecat pentru că nu mai puteau suporta minciuna. Liniștea sufletească la care aspiră virtualul emigrant e elementul care atîrnă greu în balanța acestei dorințe de a scăpa de coșmarul unei vieți politice agitate, a unor lipsuri materiale cumplite.

— Pe fețele oamenilor din filmul dumneavoastră, numai liniște nu puteai citi. Ca să nu mai vorbim de sentimentul pe care ți-l dau gratiile ce nu lipsesc în lagăr.

— Fiecare țară își apără bogăția. Există partide politice axate pe îndepărtarea fenomenului imigrațional și cîștigă electorat. Există organizații xenofobe, care vor să distrugă — fizic ! — emigranții. Se știe ce s-a întîmplat în Germania, în Olanda, în Franța... Se întreține o stare de spaimă, de teroare în rîndul celor care încearcă să se stabilească în țările respective. Lucrurile acestea nu se știu. Ceea ce se poate face la ora actuală, este o informare corectă, adevărată, de ambele părți, fără patimi ideologice, o informare asupra situației în care se află cele două tabere : Estul și Vestul.

„În România nu se dorește informarea corectă“

— „Am ales libertatea“ își propune tocmai informarea și nu este după părerea mea, dedicat nici spectatorului elvețian, nici celui austriac. Este un film pe care trebuie să l vadă românii care se gîndesc să plece, pentru a ști ce-i așteaptă. Se pare însă, că filmul are ghinion. Nu l-am văzut pe piață.

— Așa este, deși nu e un film care să combată emigrația, cum a existat o acuză, n-a prea avut noroc. A fost rulat de două ori : o dată la Festivalul de film de la Costinești, unde a luat și premiu, și în luna noiembrie, cînd am organizat o premieră. A avut, deci, vreo 2 000—3 000 de spectatori. Acum se cer filmele comerciale, care aduc bani.

— Nu sînt convinsă că n-ar aduce și acesta bani. Nu pot să cred că omul nu se duce la un astfel de film, că nu vrea să știe ce e „dincolo“.

— Lucrurile pe care le prezint în film par de necrezut aici. Numai cei care ajunge să ceară azil politic simte pe pielea lui ceea ce am încercat eu să sugerez. Marea majoritate a celor care pleacă se izbesc de situații pe care nici nu le bănuiau — și asta datorită lipsei de informare. Impresia mea este că în România nici nu se dorește informarea corectă.

— Ca și cum n-ar fi și problema noastră !

— Mai mult decît atît, apar în ziare tot felul de anunțuri despre ambasade care dau formulare de emigrare, se face și comerț cu astfel de formulare, dar nimeni nu știe exact la ce se duce. Există și un birou al Oficiului mondial pentru migrație în România, dar activitatea sa este extrem de palidă.

— Nu s-a încercat difuzarea filmului la Televiziune ? Ar trebui programat și reluat la ore de vîrf.

— N-aș putea să vă spun de ce nu l-a preluat Televiziunea. S-au dat doar cîteva fragmente într-o emisiune. Și eu cred că ar trebui arătat oamenilor, ca să știe că acolo unde se duc nu sînt așteptați cu flori. Mai mult decît atît, pentru un astfel de subiect nu e suficient un film, ci un serial. Mi-aș dori să-l pot face în viitor.

LIANA TATOS

Aviz cinefililor

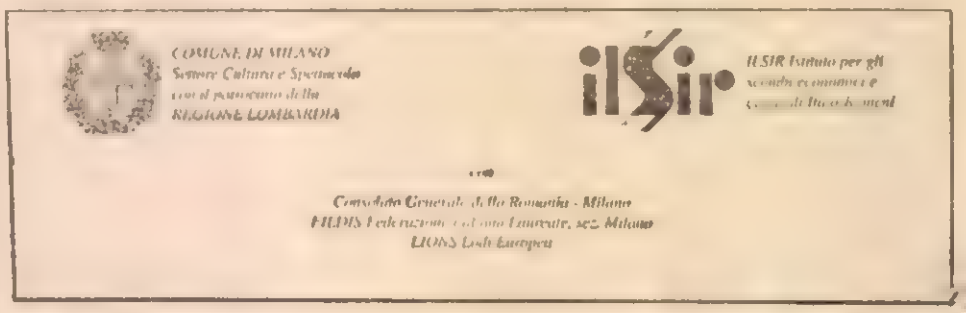

La Milano a avut loc, în perioada 20—25 martie, „Săptămîna cinematografică românească“, înainte și după revoluție. Acțiunea a fost organizată de Primăria orașului Milano, în colaborare cu ILSIR (Institutul de Schimburi Economice și Culturale Italo-Române) și Consulatul General al României de la Milano.

Creațiile cinematografice care au fost alese să reprezinte școala de film românească au fost : PĂDUREA SPÎNZURAȚILOR (regia : Liviu Ciulei), GLISSANDO (regia : Mircea Daneliuc), RECONSTITUIREA (regia : Lucian Pintilie), RĂMÎNEREA (regia : Laurențiu Damian), NUNTA DE PIATRĂ, HOTEL DE LUX (regia : Dan Pița), POLUL SUD, FELIX și OTILIA, DOMNIȘOARA AURICA, LA CAPĂTUL LINIEI, ÎNTOARCEREA DIN IAD, PE MALUL STÎNG AL DUNĂRII ALBASTRE.

Precizăm că în această primăvară vom găzdui o săptămînă a filmului italian la București, prin bunăvoința aceleiași organizatori.

CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU

Roxette lasă totul baltă?

În 1993, Roxette nu va face nimic, sau aproape nimic. Nici un nou album, nici măcar un turneu, poate doar puțină vacanță și un bebe! În același timp, pentru a nu-și întrista fanii, care i-au urmărit cu sufletul la gură în ultimele luni, Per și Marie s-au jucat de-a spectacolul Unplugged la MTV. În cadrul acestei emisiuni, cele mai mari grupuri, interpreți și alte staruri au fost invitați să se producă într-un concert acustic.

Cei doi suedezi au făcut înregistrarea pe 9 ianuarie și evenimentul a avut martori — altfel n-ați fi aflat următoarele :

Fără trucaje!

La cîteva minute de centrul orașului Stockholm, veghează colina Djurgarden. De jur împrejur se află Tivoli, un parc de distracții care are puțin un aer de secol trecut, muzeul Wasa, care adăpostește un vas vechi de război, străzi largi cu arbori desfrunziți și apă cît vezi cu ochii. În seara aceea, totul s-a petrecut la Cirkus! Imaginați-vă un vechi teatru circular, din lemn, transformat pentru moment în studio de televiziune. Ca unic decor, draperii albe și cincisprezece luminări. Cîteva scaune, o mulțime de chitare, instrumente de percuție, o baterie, un pian și diverse instrumente cu coarde vin să completeze ansamblul, conferindu-i o intimitate care face neglijabil frigul de afară.

În ceea ce privește publicul, el e format din vreo 300 de privilegiați : jurnaliști, cîștigători ai concursului și chiar vreo sută de fani, care i-au contactat personal pe Per și Marie, pentru a le elibera invitația la această serată într-un totul excepțională! Către ora 20, anunțați de încîntătoarea Rebecca de Ruvo (tot suedeză) cei doi compliși ai noștri urcă pe scenă, înconjurați de un grup care din acest moment va rămîne compact. Vor urma practic două ore de muzică și de mari momente care au ca titluri Dangerous, Spending My Time, Fingertips (un nou 45T), Fading Like A Flower, The Look și chiar Queen Of Rain.

PER (ROXETTE) cu prezentatoarea concertului, Rebecca de Ruvo

Dar partea forte a recitalului a fost atinsă cînd duetul a abordat piese de o deosebită căldură și tandrețe din repertoriul unor mari interpreți : Heart of Gold a lui Neil Young, The Way That I Love You a lui Aretha Franklin, pe care Marie le iubește foarte mult, So You Wanna Be A Rock'n'Roll Star a grupului Byrds, primul disc pe care Per l-a cumpărat. Și totul fără artificii, fără jocurile de lumini impresionante și fără amplificatoare. O splendoare!

În curînd mamă!

Înainte ca înregistrarea acestui Unplugged excepțional să înceapă (practic prima dată cînd un grup suedez ia parte la un asemenea act) cei doi protagoniști au fost intervievați, prilej cu care au ținut să facă următoarele precizări lămuritoare : zvonurile conform cărora această manifestare va fi reprezentația de adio a grupului sînt false! Dacă 1993 va fi un an de repaus, acest lucru are rațiuni solide : Marie e însărcinată, cît despre ceilalți, preferă să folosească acest timp pentru concretizarea prolectelor proprii. Și deci, din moment ce ni se confirmă, Roxette va continua să existe.

Marie : „Am petrecut acești ultimi 3 ani pe drum, fapt ce nu ne-a permis să ne ocupăm decît de Roxette! E motivul pentru care, vara trecută, am înregistrat un album solo cîntat în suedeză, și care mi-a creat plăcuta ocazie de a efectua un turneu prin țară.

Unii au tras concluzia că Roxette e pe punctul de a se destrăma și un ziar important a afirmat chiar în paginile sale că acest concert „unplugged" va fi un fel de adio oficial. În mod evident, nu e cazul. M-am înțeles și mă voi înțelege întotdeauna minunat cu Per. Dacă anul acesta va însemna pentru mine mai puțină activitate, e pentru că în aprilie voi deveni mamă. E cel mai frumos lucru care mi se poate întîmpla și vreau să mă pregătesc cît mai bine cu putință.

Prietenul meu (Micke Bolyos care a colaborat cu Marie în turneul solo) nu insistă foarte mult ca eu să mi petrec majoritatea timpului acasă, dar eu simt că am chef să fac asta din ce în ce mai mult. De cînd sînt însărcinată, m-am surprins chiar făcînd treburi gospodărești!"

Visul lui Per

Dacă Marie va fi mai puțin disponibilă, lui Per îi revine sarcina de a se ocupa mai mult de muzică anul acesta, cum de altfel a afirmat...

Per : „Cam într-o lună mă voi instala într-un studio din Londra, pentru a lucra la cîteva bucăți noi care se află deja într-un stadiu destul de avansat. N-aș putea să spun dacă ele vor fi figura toate pe noul nostru album, s-ar putea, dar nu se va întîmpla nimic pînă în primăvara lui '94. Și asta dacă lui Marie și copilului îi va merge bine. Nu pot să vă spun nici dacă acest album ne va face să urcăm din nou pe scenă, trebuie să ne gîndim. Nu ne simțim obligați să inițiem un turneu la fiecare ieșire a unui nou disc. Și dacă acest lucru se va întîmpla, va fi ceva cu totul diferit față de cel pentru Joyride".

Ceea ce Per nu a specificat însă, este dacă anul acesta el va reuși să realizeze unul dintre cele mai dragi vise ale lui.

Într-adevăr, tocmai a cumpărat un teren pe malul unui lac (suedez, cum altfel ?) pe care speră să construiască o casă dotată cu un studio de înregistrări din sticlă instalat pe acoperiș.

Singurul impediment : Per nu și-a găsit încă timp să achiziționeze arhitecți competenți! În așteptarea acestei realizări, simplul fapt de a fi înregistrat Unplugged îi umple inima de bucurie!

„Pentru noi, acest concert e o reîntoarcere la surse în măsura în care acest gen de atmosferă e cea în care ne-am compus majoritatea pieselor. E de asemenea urmarea logică pentru „Tourism". Și cum noi sîntem primul grup scandinav care trece printr-o asemenea probă, mai ales că înregistrarea a fost făcută în propria noastră țară, ne simțim foarte onorați".

FLASH

● Împreună din octombrie '88, cei 5 londonezi Jesus Jones oferă ascultătorilor un prim album „Liquidizer" și la numai un an după acest eveniment, concerte „sold-out:". În ianuarie 1991, noua operă intitulată „Doubt" ajunge number one în topurile engleze la numai o săptămînă după apariție și în continuare, succes! Jesus Jones revin în sfîrșit, după mai bine de un an de absență, fără să fi pierdut nimic din gustul, pentru „electro-shock", oferindu-ne cu unul dintre cele mai bune discuri din cariera lor „Perverse".

● La 30 de ani, creatorul piesei „Zobi La Mouche" a plecat pentru totdeauna dintre noi. Numele lui Helno va trebui să rămînă în amintirea voastră întotdeauna legat de Les Negresses Vertes, grupul care cînta prin el. Moartea lui a survenit în urma unei supradoze de droguri. Un adevărat saltimbanc al scenei, ex-punk ce a bulversat rock-ul francez a plătit acest tribut otrăvii nemiloase. Salutați-l, chiar dacă nu l-ați cunoscut!

● Claudia Schiffer și Cindy Crawford pozează împreună! Rivalitatea? N-avem de unde să știm pentru că scopul e clar : o nouă companie publicitară pentru produsele cosmetice Revlon. Claudia și Cindy au căzut de acord : au multe în comun și cel mai important ar fi faptul că și-au unit viața cu personalități cunoscute și avute : Richard Gere pentru una și, să zicem, prințul Albert de Monaco pentru cealaltă... Cindy are totuși un mic avans ea fiind deja măritată, de!

● JON SECADA ni se dezvăluie ca avînd mai multe disponibilități decît poate am fi bănuit. „Angel", este piesa care înseamnă o schimbare din punct de vedere al stilului pe care i-l atribuiam. O baladă, un slow superb, propus în două versiuni : una „normală" să zicem și alta „spanglish" intitulată astfel deoarece amestecă subtil engleza și spaniola. De adorat această piesă! De ascultat ● puteți asculta și savura pe 96,1 MHz la RADIO CONTACT și dacă JON SECADA va considera că vă comportați bine poate se va îndura de un interviu!

● De Beverly Hills 90210 dacă n-ați auzit, veți auzi și poate, cine știe îl veți și vedea el fiind un serial foarte la modă! Pînă una alta, în afara personajelor obișnuite și-a făcut apariția un nou personaj : Shanice. În film ea interpretează I Love Your Smile și Saving Forever For You. În timpul turnării unui clip l-a întîlnit pe Brian Green (David în film) apoi pe producătorii serialului. Ea ar urma să aibă un mic rol dar nu e sigur, ideea nepărînd-o-ncîntre prea tare, astfel că discuțiile continuă. Și ce dacă?

● Cu ocazia premierei filmului Sommersby, Richard Gere a putut fi văzut alături de fermecătoarea sa soție Cindy Crawford. Surpriza a constituit-o faptul că, actualul răsfățat al cinema-ului, care încă nu a împlinit 42 de ani, avea un braț bandajat. Cauza era că și-a luxat poignet-ul, căzînd de pe cal la ranch-ul său din „Connecticut, proprietate care l-a costat aproape 2 milioane de dolari. „Mă doare al naibii de tare" a spus el apropo de rănire. „Dar nu asta e nenorocirea ci faptul că trebuie să accept să-l acord timp pentru vindecare. Recomandarea e să mă odihnesc și deocamdată să nu conduc". Au venit să-i susțină cu ocazia acestui eveniment, David Bowie și Iman tulburătoarea lui jumătate. Sommersby va ajunge o dată și-odată și la noi pe ecrane și poate pînă atunci o să țineți minte și numele autorului coloanei sonore Dany Elfman.

7 EXTRA

FM 96,1 MHz radio CONTACT

Topuri — Radio Contact

TOP 30 – ediția 13

● TOP SLOW & BLUES

1. DURAN DURAN – Ordinary World
2. DEPECHE MODE – One Caress
3. MICK JAGGER – Angel In My Heart

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. BRUCE HORNSBY & THE RANGE – Look Out Any Window
2. FARFARELLO – Sea Of Emotions
3. MARILLION – No One Can

● TOP 30

1. DEPECHE MODE – I Feel You
2. DURAN DURAN – Ordinary World
3. JESSE LEE DAVIS – Is This Love

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

George ARION

Crimele din Barintown

O CĂSĂPEALĂ PE CINSTE

BOMBA E MIȘTO, are cinci mese și se cunoaște de la o poștă ca vede de ea o mînă de meseriaș. Eticheta de la intrare e aprinsă și ziua, da' nimeni nu spune „hai să radem o bere la Cotoiul negru", ci „hai la Politicosu, că-i băiat salon".

Mulți îi spun patronului — un bărbat la jubileu — aterizat nu se știe de unde în Barintown în urmă cu vreo cincisprezece ani și căruia afacerile'i sunt înfloritoare, să schimbe numele localului. „La Politicosu", zic ei lingînd cîte-o bere de o finețe de rămîi tuț, adie mai bine la ureche decît „Cotoiul negru", care-ți bagă spaima-n oase cu amintiri despre fantome. Jo, prietenarule, ar fi gîgea pentru un bărbat ca tine care ai naibii să fie cine spune minciuni, nu [illegible] nimeni înjurînd și n-ai fi în stare să-l spui „du-te mai încolo", nici unei muște și hai, adu-mi-o rînd și nu te mai roși ca o fecioară la fals, [illegible] ești drag și ne servești cum nu servește nimeni nici în speluncile alea fandosite unde te jupoaie de 'jde mii de parale cît ai clipi din faruri și mai pleci de-acolo și cu pipota goală".

„Politicosu" are grijă singur de local. El primește alimentele și băuturile dimineața, el așază în rafturi sticlele, el șterge paharele de te miri că nu se subțiază sticla, el prepară pizzele și fripturile la comandă, el face curat, întocmește notele de plată și încasează banii. Nevastă-sa și fiică-sa nu se-arată decît rareori și atunci numai în fugă, trecînd cu [illegible] în jos printre clienți și spălînd [illegible] pe la [illegible] Femeia pare să fi fost cîndva o făptură gingașă, da' vîrsta sau poate necazurile i-au brăzdat chipul. Fata pare a fi dotată și ea cu o suferință ascunsă și felul în care se îmbracă pare să fie ales de-ai naibii ca să nu te zgîlțîi la ea.

În seara asta e un cald de parcă tot cartierul ar face plajă la cazanele iadului. Elicea din tavan se zbate anemic. În local toți sunt uzi leoarcă și le-ar trebui niște cearceafuri în loc de batiste ca să se usuce transpirația. La o masă-patru inși cu fumul în pleoape trag un pocheraș. La o alta doi carbonizați poartă o discuție de-ți vine să caști de plictiseală. Într-un colț zace un grăsan burdușit de băutură. Mai este și o pereche de amorezi care suge coca-cola și viră monezi în tonomat în căutarea unor melodii cu cîrlig la auz.

În local mai intră un mușteriu, face o ascensiune pe unul din scaunele înalte de la bar, ca niște cocostîrci împăiați. Strîmbă din trompa care-i ține loc de nas și se tîrăște greoi la o masă lîngă cei doi căzuți în frezâ unul pentru altul. Azi a uitat să-și ia cu el carnea : e numai piele și os și e virit într-un costum de cow-boy de pe vremea jefuitorilor de trenuri. Dacă-l privești în ochi e ca și cum te-ai uita într-un sicriu. Ultima oară cînd a rîs a fost pe vremea ălui care-și zicea Noe. Vocea lui degită de tabac și spirtoase îi face pe toți să tresară.

— Bă, fleandură, fă pași pin-aici !

Fleandura e, în căpățîna lui cu creierul pus la murat în alcool, Jo, care rămîne o clipă țintuit și cu o privire în care se citește o imensă milă pentru tot ce stă în două picioare.

— N-auzi mă, pișpirică ? Ți s-a-nfundatără asculătoarele ? Adă la mandea o friptană și o berulă. Da' una să fie caldă și aialtă rece. Să nu le-ncurci. Al' fel te-mbrac în pardesiu de scînduri pe zădufu' ăsta.

Jo își păstrează sîngele rece. În viața lui a avut de-a face cu multă populație ca să se sperie din te miri ce. Își șterge mîinile cu prosopul și se apropie de necunoscut. Îl întreabă pe un ton calfelat care-ți picură pacea în suflet.

— Ce dorește domnul ?

Insul parcă ar fi fost trîntit pe o tavă cu jăratec. Ochii îi ies din orbite ca două sîrmale prea mult fierte, se înroșește la față și zbiară de zăngăne paharele.

— E-te-te ! Ți s-a uritără cu binele ! De cîte ori să-ți ciripesc ? Cară-n-coace ceva de haleală și ceva de supt, da' pronto fiin'că stau rău cu ăla de-i ziceți voi timp.

Jo se întoarce în loc și pornește spre bucătărie, de unde vine cu o farfurie pe care se lăfăie o friptură cît o jumătate de porc și un morman de cartofi prăjiți. O așază cu grijă în fața individului și după ce-i pune și tacîmuri și un șervețel îi urează cît se poate de serios :

— Poftă bună, domnule !

Cow-boy-ul la din nou scăpărici la fund.

— Ei, vită încălțată ! Ți-am cerut o amărîtă de friptură, nu să-mi umbli cu fandoseli ! Ia să văd ce-ți poate bibilica !

Mai mult rupe decît taie o bucată de carne, o duce la gură și începe s-o mestece. Rapid însă scuipă-mbucătura, se ridică și o strivește sub călcîi urlînd :

— Scîrba dracului ! Asta-i friptană? Ți-ai pus ghetele la tigaie ? Marș și adă alta.

În local par a nu fi rămas decît ei doi. Ceilalți își văd de treburile lor.

Pînă cînd Jo se-ntoarce cu o altă friptură omul se tratarisește fără jenă cu o halbă de bere pe care o gîlgîie pe nerăsuflate, după care își umple o alta și o tîrăște de toartă pînă la masă unde se-aruncă din nou pe scaun. Jo n-apucă să-i ureze din nou poftă bună fiindcă se pomenește cu fleica fierbinte presată pe obraji.

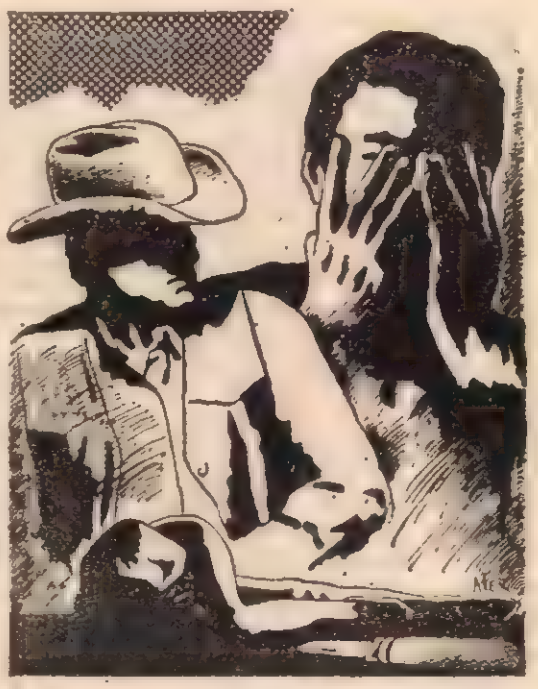

— Păduche ! Ți-am cerut ceva baban, nu o zdreanță cu zgîrci. Asta s-o dai lu.stac'tu !

Jo își șterge sosul care i se prelinge pe față și se uită în jur. Nimeni nu pare să se sinchisească de ce se petrece. Doar cei doi canari în călduri au șters-o și tonomatul a rămas fără gălăgie.

În timp ce mai pregătește o friptură, Jo își aduce aminte de tatăl lui. Zace de cîțiva ani paralizat într-un cărucior. Săracu, oftează el și duce în local a treia hartană.

De data asta cow-boy-ul nici nu se uită la ea.

— Crezi c-am s-o bag la ghiozdan după ce-al scuipat-o ? Las' că știu eu ce faceți la bucătărie. Du-o lu' măta cu complimente din partea mea. Și ca să nu crezi că nu sunt galanton, la banu' ăsta și bagă-l în măgăoaia aia să ne gîdile auzul !

— Da, domnule.

— Da, domnule, îl maimuțărește ciolănosul. O faci pă dășteptul cu mine. Ai fi avînd și școală ? Pentru carte îți trebuie alt dovleac, nu bostanul de-l porți pe umeraș.

Izbucnește într-un rîs forțat și rîde de se prăpădește de unul singur.

— Mișcă ! Nu uita de cîntecelul ăla ! Da' să fie duios, să ungă sentimentul.

Jo vîră o monedă în tonomat și vocea catifelată a lui Nat King Cole aduce o undă de pace în încăpere. În timp ce merge în spatele tejghelei zincate, lui Jo îi trece prin fața ochilor, ca într-un vis, imaginea fugară a mamei sale care acum, la aproape 80 de ani, tot mai robotește de dimineața pînă seara.

Cow-boy-ul și-a terminat berea și aruncă halba spre bar. Jo reușește s-o prindă din zbor cu o mișcare dibace și o așază liniștit lîngă celelalte.

Performanța îl lasă o clipă mut de uimire pe ciolănos, după care începe să rîdă din nou cu gura lui enormă.

— M-ai făcut praf ! Așa ceva n-am mai văzut. Te pomenești că-i fi de la circ ! Cum de nu te-a găbjit nimeni să te ducă la panaramă ?

Se pare că unul dintre jucătorii de la masa unde s-a încins pocherul a umflat un pot mare fiindcă se aud exclamații de bucurie și altele înciudate. Cei doi carbonizați stau mai departe la taclale.

Cow-boy-ul a început să se plictisească. Se interesează cu un glas mieros :

— Da' baba un' ți-e ? Cu vreun hîndrălău ? Ia spune : cum a fost cînd v-ați luat ? Arzoaică ? Bucățică fainâ ?

Cînd Jo a luat-o pe Jenny n-aveau mai mult de douăzeci de ani. O săptămînă au ținut-o numai în petreceri. De-atunci n-au mai avut nici unul, nici altul nevoie de altcineva.

— Soția mea vede de gospodărie, domnule, răspunde Jo liniștit.

Individul își dă pălăria pe ceafă.

— Uimitor de interesant. De gospodăria cui ?

— De gospodăria noastră, domnule.

— Copii ai ?

— O fată, domnule.

Se ridică de pe scaun, se duce la bar, își mai toarnă o bere din butoiaș și se întoarce la Jo.

— Cîți ani are ?

— 30 de ani, domnule.

— 30 ? E cam coaptă, da' ar mai merge de-o tură. Ia dă-mi adresa să-i zic cîteva parole. De-alea, mai pe placul muierilor.

Jo nu zice nimic cîteva clipe. În fața lui se desfășoară crîmpeie de amintiri... O casă liniștită într-un orășel liniștit. Vine de la serviciu obosit, dar cu bucuria că o să-i revadă pe cei dragi... Urcă în fugă treptele... deschide ușa și pătrunde-n hol... Își strigă nevasta și fiica... Nu-i răspunde nimeni... Deschide rînd pe rînd uși... și în ultima încăpere vede o scenă pe care n-o mai poate uita de cincisprezece ani... Trei bărbați beți turtă... Unul se încheie la pantaloni... Iar pe jos o biată ființă ghemuită... Dacă n-ar plînge ai crede că e o grămadă de carne... Urletul lui și mîna repezită după pistolul aflat într-un sertar... Uciderea celor trei. Iar apoi fuga din oraș în oraș, pînă în Londra. Cu dorința lui și alor lui de a uita... Iar acum scheletul ăsta ambulant care îi rîde în față... Ca și cum el ar fi puterea...

Urletul lui Jo acoperă vuietul mașinilor din stradă. Cow-boy-ul nici n-are timp să caște ochii de uimire fiindcă se trezește aruncat la pămînt de o furie nebună. Iar prima lovitură cu cuțitul luat de pe masă îi stinge lumina pentru totdeauna. Mai urmează alte și alte lovituri care-i umplu carcasa de un sînge întunecat.

De-abia atunci cei din local se dezmeticesc și se reped la Jo, îl apucă de mîini și de picioare, îl trag departe de trupul fără viață. Chipurile tuturor sunt uluite.

— Da', pentru numele lui Dumnezeu, ce ți-a făcut de l-ai căsăpit așa, Politicosule ?

La puțin timp după lansarea albumului SEX și filmului

CORPUL DELICT,

MADONNA

FACE DEZVĂLUIRI NEAȘTEPTATE (II)

• *În ultimul interviu, acordat revistei EL MUNDO, supervedeta declară:*

„CORPUL DELICT e mai bun decît BASIC INSTINCT"

(Urmare din numărul trecut)

El Mundo : Ai muncit mult ca să intri în pielea personajului ?

M : Sînt mulțumită de interpretarea mea și cred că am făcut progrese în acest domeniu. Apoi a trebuit să mă familiarizez cu ideea pe care Uli Edel o avea despre personajul meu, o femeie rece, cu ochi inexpresivi, de nepătruns... Am asistat personal la mai multe procese la tribunal și am fost foarte atentă la acest tip de expresie, la acea mască pe care omul obișnuiește să și-o confecționeze în fața judecătorului.

El Mundo : Tu, în realitate, nu te simți puțin, **Corp delict ?**

M : Nu confunda eroina cu mine. Sîntem foarte diferite.

El Mundo : Vreodată, poate ai avut sentimentul vinovăției...

M : Eu nu, dar tu ? Ai avut sentimentul vinovăției cînd ai urmărit filmul ?

El Mundo : ...Dacă ne referim la scenele amoroase, ți-ai adus cumva contribuția în acest film ?

M : Nu, totul s-a supus plăsmuirilor regizorului, ți-am mai spus.

El Mundo : Chiar și scena în care verși ceara fierbinte a unei lumînări pe pieptul lui William Defoe ?

M : Chiar și aceea.

El Mundo : Ai suferit mult cînd ai turnat această scenă ?

M : Eu nu ; pe William ar trebui să-l întrebi pentru că el a suportat ceara fierbinte. Scenele de dragoste au fost puțin mai complicate, nu pentru că trebuia să filmez goală, ci pentru ce era mai „special" la ele. A trebuit să le șlefuiesc îndelung cu ajutorul lui William Defoe, care este un partener excepțional.

El Mundo : Critica nord-americană nu a fost prea generoasă cu aprecierile despre film...

M : În Statele Unite, oamenii au crezut că pe ecran vor vedea cartea mea, **Sex.** Criticii s-au purtat ca niște copii invidioși și înfumurați.

El Mundo : În timpul campaniei electorale, ți-ai manifestat simpatia pentru Clinton. Ai încredere în viitorul țării tale ?

M : Nu știu, trecem printr-o situație foarte grea. Ar trebui să începem prin a schimba mentalitatea a milioane și milioane de oameni. Adevărul este că l-am sprijinit căci era singura formă de a-l scoate din cursă pe George Bush. Nu vreau să-l judec înainte de a-l vedea la treabă. Nu mă încred în el orbește, dar am speranțe.

El Mundo : Să ne întoarcem la tine... Citeodată, lași impresia că trăiești într-o celulă, prizonieră a propriului tău personaj și că nu te poți bucura în voie de viață.

M : Ce te face să crezi că nu sînt mulțumită de viața pe care o duc ? Există diverse opinii în legătură cu viața mea ; poate lumea și-a făcut o părere greșită despre mine. Sînt încîntată de viața pe care o duc și nu renunț la ea. Pe lîngă asta, mă aflu într-o situație privilegiată : pot să-i dau un picior în fund cui și cînd vreau.

El Mundo : De asemenea, dai impresia că ai calculat pînă la ultimul amănunt viitorul tău profesional. Mai mult actriță sau mai mult cîntăreață ?

M : Am de gînd să continui cu amîndouă în egală măsură.

El Mundo : Și pe viitor ?

M : Peste cîteva săptămîni încep filmările la **Ochi de șarpe**, noul film al lui Abel Ferrara, care povestește peripețiile unor actori la o filmare, cam în stilul lui Truffaut din **Noapte americană**... Fireste, n-are nimic despre sex.

El Mundo : Se vorbea despre un film cu Marlon Brando și altul despre pictorița Frida Kahlo...

M : În prezent, nu e definitivat nimic. Va trebui să așteptăm.

El Mundo : Visezi să lucrezi în mod special cu vreun regizor ?

M : Fellini... A fost întotdeauna regizorul meu preferat. Ca să joc într-un film de-al lui, aș face orice. M-aș deghiza în bărbat, de exemplu.

El Mundo : Dar Pedro Almodóvar ?

M : Aș fi încîntată să lucrez cu Pedro... pe care îl consider un mare regizor și prieten. Pentru orice actor e o onoare să lucreze cu el.

El Mundo : Aruncînd o privire în urmă asupra carierei tale. Cum și de ce s-a produs acea schimbare radicală a fetiței obraznice din **Căutîndu-o cu disperare pe Susan** în „ochiul" sofisticat al lui Gautier ?

M : N-a fost problema de imagine, mă priveam în oglindă și nu eram mulțumită de ceea ce vedeam. Mi se părea că eram prea grasă.

El Mundo : Cum te placi mai mult, brunetă sau blondă ?

M : Blondă, fără nici o îndoială.

El Mundo : Și acum, așa cum arăți, ești precum te-a lăsat Dumnezeu ?

M : Din cap pînă în picioare.

El Mundo : Acum cîteva luni se zvonise că ți-ai injectat sînii cu silicon.

M : Nu-i adevărat. Sînii mei sînt naturali.

El Mundo : Dacă ți-ar sta în putere, ce schimbări ai aduce persoanei tale ?

M : Fizic, aș vrea să rămîn neschimbată. Poate aș deveni mai prudentă, mai înțeleaptă.

Traducere și adaptare de
DOINA LINCU

(După materiale publicate în revista spaniolă „El Mundo" din 14.II.1993)

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

DIAMANTELE — LEGENDĂ ȘI ADEVĂR (II)

• *Istoria nestematelor celebre cuprinde un lanț de mistere, blesteme, trădări, furturi, crime*

REGENTUL
un adevărat roman de aventuri

Tot din minele Golcondei provine și celebrul diamant denumit **REGENTUL** sau Pitt (după numele unui guvernator al statului Madras), care a fost considerat multă vreme drept cel mai frumos dintre diamante. A fost găsit de către un sclav în jurul anului 1700 în minele de la Parteal (India) care l-a ascuns sub bandajul unei răni. Acesta l-a vîndut unui matelot care însă l-a ucis. După o seamă de întîmplări, nu lipsite de victime omenești, diamantul, cîntărind 410 carate și avînd o colorație ușor gălbuie, ajunge în posesia lui Pitt, care îl aduce în Europa, unde a fost prelucrat timp de doi ani și redus la 310 carate. De la Pitt, diamantul este cumpărat de ducele Filip de Orleans, regent al Franței, înainte de majoratul regelui Ludovic al XV-lea, pentru 3.750 000 franci. Povestea acestei celebre pietre devine apoi un adevărat roman de aventuri. Este furat în anul 1792 și apoi regăsit, împreună cu alte obiecte de preț printre care și renumitul potir de agată al abatelui Suger, într-o groapă din Champs Elysées. Schimbîndu-și des stăpînii și fiind trimis drept gaj de Convenția Națională la Berlin, este readus în Franța de Napoleon I. După o existență furtunoasă sub Ludovic al XVIII-lea, Carol al X-lea și Napoleon al III-lea, este dus la Muzeul Louvre din Paris unde se găsește și azi. Aceste peregrinări au răspîndit în Franța superstiția că diamantul nu aduce noroc celor care-l fură revenind în mod normal la adevăratul lor proprietar.

FLORENTINUL, SANEY, HOPPE
diamante blestemate

Se pare însă că această credință a fost infirmată de soarta altor diamante, cum sînt cele 12 briliante (diamante superioare avînd 56 de fețe după prelucrare) comandate de cardinalul Mazarin pentru coroana Franței, cunoscute chiar sub denumirea de „mazarine" sau alt celebru diamant indian, denumit **SANEY**, după numele unui ambasador francez la Constantinopol (sec. al XVI-lea). Împreună cu **FLORENTINUL**, acest diamant ar fi aparținut lui Carol Temerarul al Burgundiei care se spune că nu se despărțea de ele. Ambele pietre își au romanul lor de aventuri, nu lipsit de episoade sîngeroase și triste. Florentinul este un superb diamant galben de 139,5 carate. El a trecut de la proprietarul său inițial — care l-ar fi pierdut într-o bătălie — prin mai multe mîini, printre posesorii săi numărîndu-se ducele Ludovic Maurul și Milanului, protectorul lui Leonardo da Vinci, și papa Iuliu al II-lea. Acesta din urmă ar fi plătit 20 000 de ducați pentru prelucrarea lui. Diamantul intră apoi în proprietatea celebrei familii de Medicis din Florența (de la care își va trage și numele) iar după anul 1743, cînd se stinge familia de Medicis, devine proprietatea reginei Maria Tereza. În prezent se găsește la Viena, făcînd parte din tezaurul vechii coroane.

Peregrinările diamantului Saney, de 53 carate, sînt, de asemenea, numeroase. Această gemă a aparținut succesiv unor mari monarhi ai lumii : Elisabeta I, Iacob al II-lea Stuart, Ludovic al XIV-lea și își pierde urma în sec. al XVIII-lea, deși unii afirmă că ar fi ajuns, ulterior, la prințul rus Demidov și apoi la un bogătaș englez. Se spune că datorită acestui diamant ar fi fost recunoscut cadavrul lui Carol Temerarul, mort în bătălia de la Nancy și sfîșiat de lupi.

Adus în India și oferit de către Tavernier regelui Ludovic al XIV-lea, diamantul albastru, **HOPPE**, a fost redus prin prelucrare de la 112,5 carate, la numai 44,5 carate. Acest diamant este vestit prin frumusețe și prin luminiscența pe care o are. De numele lui sînt legate multe nenorociri și morți tragice, datorită cărora s-a creat în jurul său o atmosferă sumbră, de blestem. Printre nefericiții săi proprietari se numără Ludovic al XVI-lea, regina Maria Antoaneta și sultanul Abdul Hamid. A fost numit astfel după numele bancherului american Hoppe, care l-a deținut la un moment dat. În prezent se găsește la Washington.

STEAUA POLARĂ
și alte „superstaruri" indiene

Desigur, înșiruirea diamantelor celebre, de străveche origine indiană, ar putea continua, dar ne vom rezuma să mai menționăm cîte ceva, doar despre diamantul **NIZAM**, de 340 carate, aflat în India, despre **STEAUA POLARĂ**, avînd 40 carate, cumpărat de țarul Pavel I cu 100 000 de ruble, despre diamantul de culoare verde **DRESDEN**, o adevărată minune a naturii, de numai 40 carate, aflat în Galeria verde din orașul cu același nume.

De asemenea, mai amintim aici nenumăratele briliante cusute pe o pălărie a mareșalului rus Potemkin, despre care se povestește că era atît de grea, încît stăpînul său nu o putea purta pe cap. Mai amintim costumul lucrat în diamante, pe care țarina Ecaterina a II-a i l-a oferit favoritului său, contele Orlov.

Nestemate braziliene I
STEAUA SUDULUI

Din statul brazilian **Minas Gerais** provine diamantul **VARGAS**, o gemă alungită, de o admirabilă limpezime, avînd extremitățile gălbui, care, supusă radiațiilor ultraviolete, capătă o impresionantă... fluorescență violetă ! Avînd în jur 726 carate, ea a fost împărțită, prin prelucrare, în 29 de bucăți, cea mai mare avînd circa 49 carate. Tot din Brazilia mai provin alte diamante celebre, printre care : **GOIAS**, care cîntărește 600 carate, **PRESIDENTE DUTRA**, de 409 carate, **STEAUA SUDULUI**, de 362 carate, redusă după prelucrare la 218 carate, **TIROS**, de 354 carate, iar din Venezuela, **LIBERTADOR**, cîntărind 155 carate.

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA

Din München, pentru revista „Flacăra", dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Țara Galilor s-a relansat în cursa pentru Lumea Nouă

O victorie neașteptată pentru amatorii de fotbal din România și din Ceho-Slovacia urcă echipa Țării Galilor pe locul al treilea în clasamentul grupei a 4-a. Și dacă pentru formația britanică nu se pune problema primului loc, fără discuție că o disputa cu România pentru ocuparea poziției secunde a devenit o chestiune la ordinea zilei. A învinge cu scorul de 2—0 pe „diavolii roșii", care în cele 6 partide anterioare nu cunoscuseră insuccesul, mi se pare a fi o performanță a urmăritorilor belgienilor și cu atît mai mult această echipă va stabili ordinea finală a plecării în Statele Unite. Situația „tricolorilor" se complică prin faptul că ei au de jucat cu Ceho-Slovacia, Țara Galilor și Insulele Feroe în deplasare, urmînd ca „finala finalei" să se joace la București, cu Belgia. În fond sînt patru finale...

Menționăm că partida România — Cipru de la 14 aprilie va fi tranșată în favoarea noastră, cel puțin teoretic, pentru că internaționalii români, titularii reprezentativei, sînt angrenați în diverse campionate naționale. Unele formații, cum ar fi Eindhoven (cu Gică Popescu), sau Baver Leverkusen (cu Ionuț Lupescu), luptă pentru supremația internă și pentru ocuparea unui loc ce va asigura o prezență europeană sau, în altă situație, și mă gîndesc la Hagi, Sabău, Răducioiu și Mateuț (de la Brescia), sau Dan Petrescu (de la Foggia) care urmează să se mobilizeze la maximum pentru a evita retrogradarea. Sigur, nu-l voi uita pe Marius Lăcătuș, cu Real Oviedo. O situație paradoxală, pe care nu ne-am imaginat-o acum cîteva luni, o situație în care acești fotbaliști trebuie să joace pe două planuri cu maximum de randament. Se pune în mod logic întrebarea care sînt prioritățile lor și, la fel de logic, răspunsul nu poate fi decît acela în legătură cu cluburile respective, al căror angajați sînt. Urmează ca F.R.F. și în mod special selecționerul Cornel Dinu să arate mult tact pedagogic, înțelegere și profesionalism pentru a omogeniza, pentru a lega această echipă națională a României care mai are un drum încă foarte lung pînă în Statele Unite.

Primul examen al anului, cu Cipru, are cîteva semne de întrebare. Primul se referă la convocarea selecționabililor. În urma unei discuții pe care am avut-o cu Mircea Lucescu, am aflat că cei patru „tricolori" de la Brescia vor sosi la București după meciul de sîmbătă, 10 aprilie, cu Fiorentina, deci vor fi practic cu trei zile înainte și mai mult ca sigur că la fel se va întîmpla și cu ceilalți internaționali din campionatele occidentale, etapa fiind devansată din cauza sărbătorilor de Paști (la catolici). Aceasta înseamnă că lui Cornel Dinu îi rămîn 3 zile pentru acomodare, pregătire s.a.m.d. Situația Bresciei o cunoaștem și devine din ce în ce mai dificilă. Coordonatorul de joc Gică Hagi, care îndeplinește același rol și la națională, se află din nou în prim plan, dar de data aceasta într-un cadru mai puțin plăcut și mai mult în focul criticilor. În funcție de cum va juca Gică Hagi, totuși inegal în campionatul italian, se crede că va evolua și echipa națională a României. O altă întrebare: este el capabil de rezerve — fizice și psihice — pentru a face față unui sezon care pentru el, cît și pentru ceilalți internaționali din occident, se va încheia la mijlocul lunii decembrie a.c.? Mircea Lucescu îmi spunea că încearcă orice fel de „tratament" psihic pentru a descoperi mai întîi punctele nevralgice la capitolul moral ale lui Hagi. Fără discuție că este un jucător sensibil, în ciuda faptului că mi-a declarat acum două săptămîni la Brescia că el nu cunoaște cuvîntul **frică**. S-ar putea să nu-l cunoască, dar în mod evident reacțiile sînt ca atare. Există însă o șansă în plus — și mă gîndesc la Ionuț Lupescu — care este cotat ca unul din cei mai buni mijlocași din Bundesliga, la fel cum Gică Popescu — devenit și el o vedetă în campionatul olandez — poate impulsiona „11-le tricolor", în care revine Miodrag Belodedici, liberoul din Valencia avînd un retur de campionat din ce în ce mai bun.

Acestea sînt coordonatele de început ale sezonului internațional 1993 și sîntem curioși cum va evolua echipa Ceho-Slovaciei pînă în final, după cum sîntem curioși dacă belgienii vor continua pe aceeași linie pe care au început. Semne de întrebare la care nu vom putea răspunde decît la sfîrșitul lunii noiembrie.

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Milionarii încurajează bătaia

● Nu putem să nu consemnăm și noi cîteva ecouri de la „Centura de Aur" cu numărul 22, desfășurată recent la București ● Au participat, fapt notabil după cîțiva ani mai secetoși din acest punct de vedere, pugiliști din 13 țări, inclusiv România, care și-a pus la treabă și membrii lotului național. ● Dar și mulți sportivi care nu și-au justificat prezența la o competiție de asemenea anvergură. ● Pentru că, după cum se știe, din acest an „Centura" bucureșteană a primit de la Asociația Internațională a Boxului Amator (AIBA) cel mai înalt calificativ, devenind turneu de categoria A. În întreaga lume, doar alte 5 competiții de acest gen au o asemenea cotă. ● Lucru îmbucurător în perspectiva calificărilor pentru Jocurile Olimpice de la Atlanta, știut fiind că, odată cu Barcelona '92, o serie de turnee s-au constituit în întreceri de calificare pentru Jocuri. ● Într-o companie destul de bună (cubanezi — care nu mai au nevoie de prezentare, bulgari — cum îi știți, dar și vreo doi tunisieni de soi, ca să nu mai vorbim de cei din Ucraina și Belarus), ai noștri băieți au cucerit jumătate din totalul trofeelor, adică 6, prin Valentin Barbu, Adrian Mărcuț, Marcelică Tudoriu, Vasile Nistor, Leonard Doroftei și Francisc Vaștag. ● S-a detașat, prin formă sportivă, Vasile Nistor, dar ne-a impresionat plăcut și revenirea lui Marcelică Tudoriu, pus, se pare, pe fapte mari. ● Una dintre explicații constă în sprijinul financiar masiv pe care îl acordă acum boxului constănțean firma „Freedom Star" (patron, Ion Șerban), pentru victoria în turneu Marcelică primind, una peste alta, 550 000 lei, iar antrenorul său, Ilie Dascălu, tot cam pe-aici, fiind răsplătit și pentru că a reușit să califice 4 tomitani pentru ringul bucureștean. ● În fapt, boxul este din cîte ne-am dat seama sportul cel mai îndrăgit de oamenii de afaceri, nu mai puțin de 22 de firme dîndu-și mîna pentru a permite organizarea decentă a competiției. ● Acum problema care se pune este selecția pentru Campionatele mondiale din mai, de la Tampere (Finlanda). ● Părerea noastră este, că, în ciuda dificultăților financiare, toți cei șase cîștigători ai turneului — fie de la lot, fie pregătiți pînă acum la cluburi — să fie trimiși la „mondiale", ei cîștigîndu-și acest drept. Mai ales că, este cazul lui Tudor u, cheltuielile sînt suportate de sponsor. ● Pe scurt, un om în plus, o șansă-n plus ● Și ar mai fi vorba și de fair-play ● Sperăm că Federația română de box este pe recepție.

LUCIAN OPREA ■

Paralele inegale

● **„STRANIERI" ÎN VERVĂ.** Jucătorii străini din **calcio** au fost, în cea de-a 25-a etapă a campionatului, în mare vervă, înscriind 11 din cele 19 goluri ale etapei. Dintre ei doar unul singur a reușit o „dublă", și anume uruguayanul de la Internazionale Milano, Ruben Sosa, ce alți înscriind cîte un gol pentru echipa lor. Dar să-i amintim și pe ei: Claudio Caniggia — argentinian, pentru A.S. Roma, Sinisa Mihailovici — iugoslav (tot pentru A.S. Roma), Julio Cesar — brazilian (pentru Juventus), germanii Thomas Doll și Karl Heinz Riedle (pentru Lazio), Ruud Gullit — olandez (pentru A.C. Milan), Tomas Brolin — suedez și Faustino Asprilla — columbian (pentru Parma), Gabriel Batistuta — argentinian (pentru Fiorentina). ● **CAPUCINII CONTRA CÎNTĂREȚILOR.** În prima întîlnire oficială, ce a susținut-o pe stadionul Reggio Emilia, în fața a 15 000 de spectatori, echipa de fotbal a călugărilor capucini a învins cu scorul de 4—3 formația alcătuită din cîntăreți italieni. Călugării, care au afișat o condiție fizică ireproșabilă, au demonstrat, între altele, o tehnică individuală surprinzătoare. Suma cîștigată în urma acestui meci, 250 milioane de lire, va fi folosită pentru opere de binefacere. ● **EXCLUDERE.** Ca urmare a incidentelor provocate de suporterii greci în finala Cupei Europei la baschet masculin, echipa **Aris Salonic** a fost exclusă din competițiile europene de Federația Internațională de Baschet (FIBA) pe o perioadă de doi ani. Pe lîngă această excludere, Aris Salonic va trebui să repare tot ce au stricat suporterii ei la Torino și să plătească amenda de 50 000 de mărci la care a fost condamnată. În plus, FIBA a adresat o scrisoare Federației de Baschet din Grecia pentru a-i reaminti „responsabilitățile care îi revin privind securitatea din timpul finalei în patru", ce va avea loc la Atena în perioada 13—15 aprilie. Menționăm că pentru această finală în patru s-au calificat PAOK Salonic, Real Madrid (Spania), Treviso (Italia) și Limoges (Franța).

TEODORA OPREA ■

De sub podul Grant

● Iată că „băsica" **nu e** „prea umflată prin declarații sforăitoare și hau-hau fără temei", cum crede un condeier de la „Sportul roșu" (pardon, românesc). Pentru un gol și un punct în minus, rapidiștii au iernat pe locul 5, au fost și pe 4 după etapa a 20-a, dar acum parcă le stă mai bine pe treapta a treia în clasament. Știm, un loc „în față" e mult mai greu de menținut, dar sîntem convinși că băieții noștri vor face totul pentru ca visul de-a juca în Cupa UEFA să devină o realitate. ● Iar dacă se spune că valoarea unei echipe se recunoaște și după numele trecute pe lista rezervelor, trebuie să menționăm că Ungureanu, Cîrstea și Mihai Stoica s-au aflat pe „banca suspinelor" la meciul cu C.S.M. Reșița. De asemenea, puterea unui club este ilustrată de transferurile de marcă efectuate, venirea în „Giulești" a lui Iovan, Guzun și Stoica fiind cea mai elocventă dovadă. ● Confruntarea cu „lanterna" nu a fost o simplă formalitate, echipa din Valea Domanului vînzîndu-și scump pielea. Din păcate, „dubla" lui Rodin Voinea din minutele 15 și 24 (care putea realiza un hat-trick dacă în min. 8 nu i s-ar fi opus „transversala") nu a fost urmată de alte goluri, iar în min. 83 arbitrul constănțean M. Lică a închis ochii la un henț în careul oaspeților. ● Victorie meritată a alb-vișiniilor", în fața a circa 12 000 de spectatori care i-au încurajat permanent. ● Un fapt deosebit: în timp ce petardele au pătruns în săli (de exemplu, la „Dinamo"), în „potcoava" noastră nu s-a înregistrat absolut nici o manifestare pirotehnică!

FANE RAPIDISTU ■

Fotbal, de miercuri pînă miercuri

● Etapa de duminică a **Diviziei Naționale** nu a consemnat în contul oaspeților decît două remize albe (Universitatea Craiova — Dacia Unirea și F.C. Inter — „Poli" Timișoara) precum și o victorie ● Frații Pană au despicat buturuga numită Gloria și Dinamo a revenit cu un succes previzibil de la Bistrița (2—1) ● După alt meci anost (ca și cel din „optimile" Cupei României), Steaua se impune pentru a doua oară (în răstimpul a patru zile) în fața Progresului (2—0) ● Același scor în partida Rapid — C.S.M. Reșița ● Aflat în fața dilemei hamletiene, Petrolul a avut un început fulminant de partidă (3-0 după primele 18 minute de joc), studenții clujeni fiind la un pas de K.O. Reducînd motoarele, gazdele primesc două goluri prin același Predatu, revelația sezonului de primăvară ● Victorii la limită (1—0) în întîlnirile F.C. Brașov — Electroputere și Oțelul — F.C. Selena ● Nu știm dacă antrenorul „Mielu" Voica va fi sacrificat de Paști, oricum F.C. Farul întrece Sportul Studențesc cu 3—1 ● **În clasament:** 1. Steaua (39 p.), 2. Dinamo (38 p.), 3. Rapid (27 p.), 4. Univ. Craiova (26 p.), 5. Gloria (25 p)... 14. „Poli" (18 p.), 15. Petrolul (15 p.), 16. Progresul (15 p.), 17. F.C. Selena (13 p.), 18. C.S.M. Reșița (9 p.) ● Din **etapa viitoare** (miercuri, 7 aprilie reținem: „U" Cluj — Univ. Craiova, Sportul Studențesc — Gloria, F.C. Selena — Petrolul, iar joi, 8 aprilie (televizat) Electroputere — Rapid ● Astăzi, la Ploiești, în „barajul" pentru calificarea la turneul final al C.E., **juniorii U.E.F.A. '93** (antrenori Gh. Staicu și L. Sătmăreanu) vor susține prima manșă cu selecționata similară a Islandei ● În **grupele preliminare C.M.:** Elveția — Portugalia 1—1 (1), Turcia — Anglia 0—2 (2), Danemarca — Spania 1—0 și Irlanda — Irlanda de Nord 3—0 (3), Ungaria — Grecia 0—1 (5). **(P. L. Dumitrescu)**

Lume rea

Rea mai e și lumea asta! Cîți condeieri n-au criticat turneul „național-ei" pe cele meleaguri, de erau bieții fotbaliști să cadă de pe glob! Ba unii au spus că oboseala turneului ar marca nefavorabil evoluția unora dintre componenții lotului, trambalat pe coclaurii Lumii Noi. De unde pînă unde? Lasă că Dinamo, care a dat jumătate din efectiv, a fost eliminată mintenaș din „Cupa României" și că se chinuie ca vai de mamă prin campionat, fiind în primele două etape învingătoare doar cu puțină baftă. Ce dacă Ilie Dumitrescu — singurul stelist — nu dă randamentul din toamnă? Ce legătură au astea cu turneul? Zău, domnilor, nu mai fiți circotași, lăsați-i pe alții m... deștepți să vă dicteze cu... devine chestia, nu vă mai luați după aparențe, ce Dumnezeu! Vi s-a spus odată clar: „Turneul a fost util!". Gata, s-a terminat, așa rămîne! Și, în general, lumea s-a săturat de mai multe opinii, chiar confirmate ulterior...

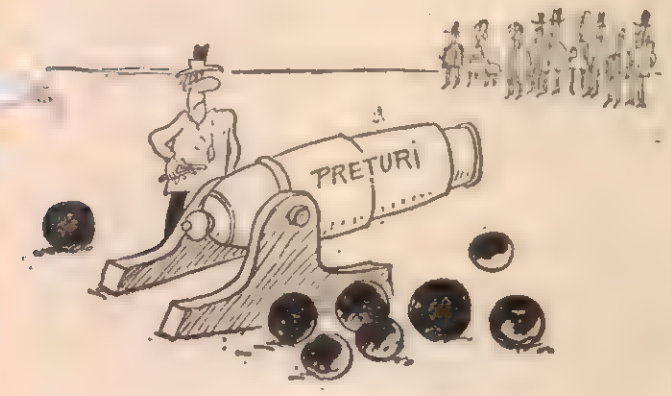

● Un om îmbrăcat într-un halat alb, intră în salonul unui spital și întreabă pe unul din pacienți :

— Ce înălțime aveți ?

— 165, domnule doctor.

— Greșeală, răspunde acesta, eu nu sînt doctorul, ci timplarul de la pompe funebre !

● — Așa de tînăr și ai început să furi ?, îl dojenește un judecător pe un hoț.

— Am urmat sfatul tatălui meu, răspunde acesta. El îmi spunea mereu : un meșteșug, cu cît îl începi mai devreme, cu atît îl vei cunoaște mai bine !

● — Faci cum vrei, dar eu nu-ți voi mai da nimic, îi spune tatăl fiului său. După această căsătorie, pentru mine ești mort.

— Atunci, dă-mi măcar bani pentru înmormîntare...

● — Dacă am furat, domnule judecător, am avut un motiv, bătea mizeria la ușa mea — se scuză un hoț.

— Da ? se răstește judecătorul la el. Nu trebuia să-i deschizi !

● — Într-o localitate din Texas, un puști sosește gîfîind la șerif :

— Veniți repede, domnule șerif, tatăl meu este snopit de bătaie de tot în localul de la marginea orașului.

Cei doi trag o fugă puternică și ajung la local cînd bătaia era în toi.

— Spune-mi, te rog, care este tatăl tău, întreabă șeriful.

— Nu știu, răspunde puștiul, tocmai pentru asta se bat !

● — Ce-ți dorești de ziua ta ?, își întreabă soțul soția.

— Un pistol cu surdină, răspunde ea.

— Bine, dar de unde să-ți iau eu așa ceva ?!

— Nu știu, dar eu vreau un pistol cu surdină.

— Auzi, se răstește soțul, termină cu prostiile ! Cine comandă în casa asta ?

— Dar dacă eu aș avea pistolul cu surdină...

● Un comerciant francez se prezintă la primărie pentru a declara nașterea unui fiu.

— Numele tatălui ?, întreabă funcționarul primăriei.

— Duran & Compania !, răspunde mîndru comerciantul.

● În China, atunci cînd o femeie merge în urma soțului înseamnă că-l respectă, iar în America, atunci cînd o femeie merge în urma soțului, înseamnă că-l urmărește.

● Ora de religie la o școală. Preotul vrea să explice elevilor noțiunea de minune cerească. Așa că dă primul exemplu :

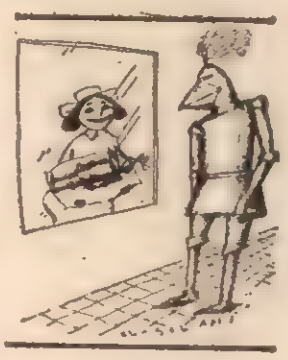

— Un dulgher pică de pe un turn înalt de douăzeci de metri și totuși nu pățește nimic. Ce înseamnă asta ?

— Un accident, părinte ! răspunde un elev.

— Bine, dar să presupunem acum că dulgherul pică de pe un turn de treizeci de metri, și din nou nu pățește nimic. Ce înseamnă asta ?

— Aceasta înseamnă baftă.

— Imaginați-vă, atunci, că tot același dulgher pică de pe un turn de o sută de metri și nu pățește nimic. Ce înseamnă asta ?

— Păi, părinte, asta-i deja rutină...

● — Ce-ai să te faci cînd vei fi mare ?, își întreabă tatăl fiul.

— Oculist, tată !

— Gîndește-te bine. Te sfătuiesc să te faci dentist. Omul n-are decît doi ochi, pe cînd dinți...

● Un bătrîn vînător, pasionat colecționar de trofee cinegetice, îi prezintă oaspetelui vasta sa colecție. La un moment dat, oaspetele rămîne blocat de spaimă :

— Domnule, dar trofeul acesta este capul unei femei. Și care zîmbește !

— La care vînătorul exclamă cu satisfacție :

— Drace, nu-i decît soacra mea, Dumnezeu s-o ierte, care pînă în ultima clipă a crezut că o fotografiez...

● — Chiar de la început, înainte de căsătorie, soțul meu mi-a pus în vedere că în casă el va fi stăpînul.

— Atunci de ce te-ai măritat cu el ?

— Tocmai ca să-i dovedesc că se înșală !

● Fiica se întoarce acasă tîrziu, după miezul nopții.

— Cînd eram de vîrsta ta..., începu s-o certe mama.

— Eu aveam deja șase luni, o opri fata.

● Iacob se plînge prietenului său Isac, de comportamentul lui Șmil.

— I-am împrumutat acestuia pore 5 000 de dolari. Sînt cîteva luni de atunci și refuză să mi-i restituie. Din păcate nu am nici-o dovadă scrisă că-mi datorează această sumă.

— În cazul acesta, îl răspunde prietenul, scrie-i o scrisoare de amenințare prin care-i ceri 15 000 de dolari.

— Dar de ce să-i cer 15 000, cînd îmi datorează doar 5000?!

— Foarte simplu. Sub șocul emoției, o să-ți scrie că nu-ți datorează decît 5 000 și în acest fel, vei avea o dovadă scrisă.

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU

Antologie REBUS

1981

Cadențe sonore

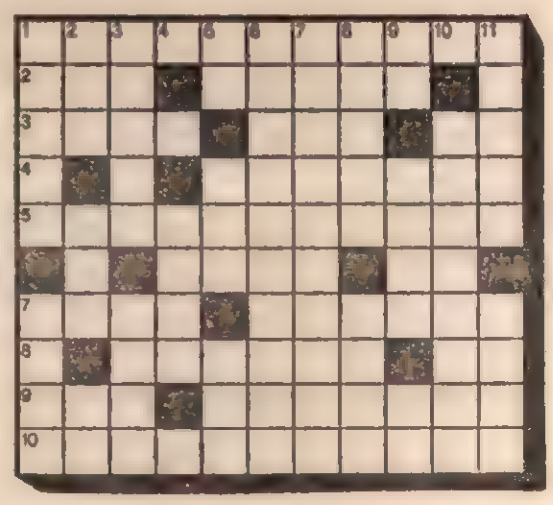

ORIZONTAL : 1) Făcînd apel la judecată, neînțelegeri aplanează (pl.). **2)** O repetată angajare în intrigi ce se țes dramatic — Pe canavaua corticală e-o complicată broderie. **3)** O stare de depresiune cu imposibile accese — Intransigent ce la apel n-admite nici o lipsă — Imprimă palatinei bolți înnegurate tente (reg.). **4)** Un om de casă, așezat, ce strînge bani pentru mașină. **5)** Produse de galanterie cu eticheta afișată. **6)** Lichid inoculat în replici de-o mușcătoare ironie — Particulă de avangardă tip microamplificator. **7)** Străjer cu pletele în vînt la margine de ape — Permanent stabiliți în lumea celor care nu cuvîntă .8) Frînturi de vorbe ce-ntr-un suflet la despărțire sînt rostite (sg.) — Într-o succintă evocare e timpul amintirilor. **9)** Stereotip apel la care răspunsul e afirmativ — Înzestrare oficială pentru concertul uzinal. **10)** Mirific roi de licurici pe bolta nopților senine.

VERTICAL 1) Ascunde-n pintecoase trupuri străvechiul adevăr latin — Susținător al celor care aspiră către înălțimi. **2)** Sector audia expus la elongații punitive — Irezistibila ispită a paradisului pierdut — Colț rebusist ce figurează pe lîngă cercul literar ! **3)** Adesea curmă nefiresc pașnicele zboruri (sg.) — Dublura unui prim solist pe muzicale scene. **4)** Ochi diabolici îmbiind la somnul conștiinței. **5)** Propice mediu natural al decăderilor morale — Reflex cu cerbicie repetat, scăpînd raționalei filiere — Materie primă prelucrată la „Arta populară". **6)** În jocul hazardat al soartei e o înfrîngere la scor. **7)** Își etalează fața poleită cu falsa mască a eternității. **8)** Subliniere personală reliefînd străine texte — Un mic cornet imaculat țîșnind prin frunze ca săgeata. **9)** Ea s-a întors pe-a aerului cale ! — Superlativul absolut al interdicției totale — Pegas din Pontul Euxin, în manieră rebusistă. **10)** Asemeni unui punct mobil alunecînd pe-o rază (pl.). **11)** Pe-albastrele întinderi ne oferă speranța unor pînze viitoare — Motor vizînd progresul, racordat la marile descoperiri umane.

VICTOR ȚÎRDEA

A înfrunzit pădurea

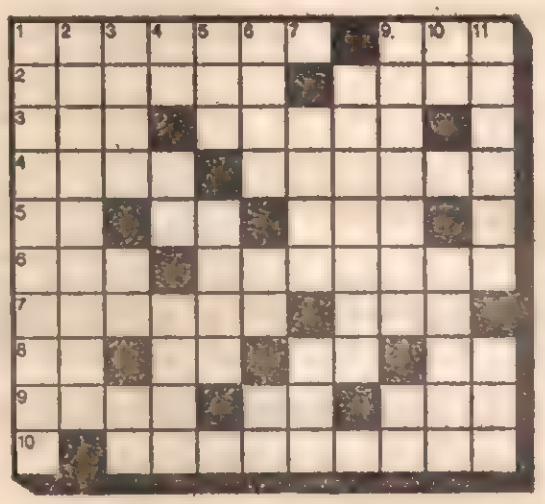

ORIZONTAL : 1) Arbori cu coroana rară și frunze compuse — Solistul... dintre frunze. **2)** Suport pentru frunze — Înălțimi. **3)** Treceri prin zid — Arbore cu lemnul alb și tare și cu frunze compuse. **4)** Adverb care exprimă o negație — Plantă erbacee care înflorește primăvara prin păduri și care are frunzele plane (pl.). **5)** Zambilica Nicolau — Rest de frunză ! — A se opri. **6)** Nimic — Ramificații pe trunchiul unui arbore, pe care cresc frunzele acestuia (sg.). **7)** Arbori cu ramuri lungi, flexibile și cu frunze lanceolate — Coadă de canar ! **8)** Primele uscături ! — Plin de dude ! — Usturoi (reg.) — Ieșirea din stup ! **9)** Rămășiță — Pană pentru despicat bușteni — Îmbrăcate în frunze de viță. **10)** Arbore cu scoarța albă, cu ramuri flexibile și cu frunze verzi-cenușii.

VERTICAL : 1) Totalitatea frunzelor unui copac (pl.). **2)** Denumire generică pentru arborii cu frunze persistente și cu formă aciculară. **3)** Prieten — Coșcel gol ! — Salcîm găunos ! **4)** Primele sunete... din frunzișuri ! — Miros — Riduri. **5)** Cureluță de meșină — Cu gust ca de lămîie. **6)** A povesti — Ramurile de jos ! — Înfrunzit, în sfîrșit ! **7)** Arbori rășinoși cu frunze lungi, aciculare și lucioase — Frunze de brad. **8)** Arbori cu fructe comestibile și cu frunze simple, alungite. **9)** Ramurile și frunzele unui copac — Viorica Codreanu. **10)** 2, 3 gutui ! — Poet român contemporan (Bazil, semnatar al poeziei „Vîrf de brad". **11)** Ramură de brad — Arbore rășinos cu scoarța roșcată și cu frunze lungi, aciculare.

Dicționar : NAR. IRA

MIHAI ZGUBEA

Dezlegările careurilor din nr. 12

Licențe : STALAGMITE ; TEORIE ; CAP ; IMI ; NAVALI ; NE ; O ; MURAT ; GRIPE ; LINA ; I ; TRUP ; TF ; STA . ELOGIU ; TAVA ; UIE ; R ; OTA ; RAC ; NOI ; PERON ; SES.

Pastel de primăvară : PRIMAVARITA ; OASPEȚI ; NAP ; ESA ; R ; COCOR ; MANA ; TINERI ; ROMAN ; AP ; L ; VISE ; AA ; UV ; AT ; NA ; RATIE ; LEAT ; RAM ; ON . S ; LITE ; OALE ; UNU ; ISER ; ES ; RANETTI ; ETC ; INIMA ; LENAU.

FLASH

Liceul Lazăr ascultat de Securitate

Am fost sfătuit să nu scriu ar[illegible]col. Multe persoane a[illegible]at în panică, auzind de[illegible]e ce vreau să scriu. Este vorba despre **Liceul Lazăr**, din Bucureşti, care a fost ascultat de Securitate în perioada 1986—1987. Domnul Tudor Opriş, profesor la acest liceu, a descoperit în 1987 două microfoane, pe care, după cum spune domnia-sa, le-a avut în buzunar. Microfoanele erau puse în două bănci dintr-o clasă de la parter, acolo unde obişnuiau să se întîlnească, duminica, membrii cenaclului „Săgetătorul". Domnul Opriş a fost avertizat de portarul Ilie Boboşilă de existenţa acestor microfoane. La scurt timp după descoperire, un locotenent de securitate a venit în liceu, pentru a recupera microfoanele, care costau 17 000 lei, punîndu-i în vedere domnului Opriş să nu sufle o vorbă nimănui despre această întîmplare. Domnul Ilie Boboşilă era suspectat de legături cu Securitatea, dar fiind în relaţii foarte bune cu domnul Opriş, l-a avertizat asupra pericolului.

Doamna Păltineanu, fosta directoare a Liceului **Lazăr**, pînă în 1989, vorbeşte despre o instalaţie de radioficare, cu difuzoare montate în toate clasele, cu care se transmitea muzică în pauzele dintre ore, dar care a fost folosită pentru ascultare în perioada '86—'87, după care a fost dezafectată. În Liceul **Lazăr** a existat un cabinet al Securităţii, aflat între cancelarie şi biroul directorului, ocupat de **maiorul Girdu**, iar din 1987 de **maiorul Rus Maria**. În acest cabinet erau anchetaţi şi intimidaţi elevii cu un comportament nonconformist. Au existat şi cazuri de elevi bătuţi, pentru că portretul lui Ceauşescu a fost distrus într-o clasă, iar în altă clasă a fost mîzgălit cu zvastică, în toalete pereţii fiind zgîriaţi cu texte împotriva regimului.

În 1987, Securitatea începe urmărirea profesorului Harmată Mihai, acuzat de propagandă împotriva regimului la cursuri, pentru ca în ianuarie 1989 să i se comunice, la secretariatul liceului, că este convocat la miliţia Capitalei. Ancheta a durat pînă în luna iulie, cînd domnul Harmată a scăpat, plătind ofiţerului de securitate care l-a anchetat suma de 13 500 lei, în două rate, o dată la miliţie şi a doua oară la domiciliul profesorului. Domnul Harmată s-a împrumutat de bani la colegi săi, pentru a satisface cererea de mită a securistului. Nici azi acest caz nu a fost rezolvat, deşi domnul Harmată a depus plîngere, după revoluţie, la Procuratură, împotriva ofiţerului corupt, cazul fiind nerezolvat din... lipsă de probe.

Un caz tipic de intimidare a elevilor, spune profesorul Gălăşeanu, **s-a înregistrat în 1986, cînd 13 băieţi de la Liceul Lazăr au fost anchetaţi unul cîte unul în biroul Securităţii, pentru că au ascultat muzică în timpul nopţii în tabăra de la Tîrgu Jiu.**

Se pare că Liceul **Lazăr** nu a fost singurul ascultat de Securitate.

GHEORGHE DAN ■

O nouă Sodomă şi Gomoră

Oraşul cel mai corupt din lume: PATTAYA

● *Droguri, prostituţie, asasinate*

În partea de sud-vest a Thailandei, la marginea mării, într-o zonă paradiziacă, se află oraşul turistic Pattaya, concurat de străini dar şi de [illegible] ca locul cel mai [illegible] de pe Terra. În acest veritabil Sybaris modern, [illegible] şi viciul au atins, se pare, cote maxime. Vizitat de milioane de turişti în deceniile trecute, Pattaya riscă să devină un oraş mort, populat doar de gangsteri şi vînzători de droguri. Iată ce povesteşte un călător italian, revenit recent din Pattaya : „A trebuit să-mi întrerup vacanţa după numai cîteva zile, deoarece am fost jefuit în plină zi, iar soţia mea a fost agresată de cîteva ori în faţa hotelului. Nu poţi să faci doi paşi dacă nu ai la tine un pistol. Localităţile mafiote siciliene sînt oaze de linişte în comparaţie cu acest oraş asiatic".

„Situaţia din Pattaya — recunoaşte chiar ministrul thailandez al turismului, dl Dharmmoon Prachvabmoth — compromite nu numai turismul naţional, ci şi imaginea ţării noastre în lume".

Situaţia s-a deteriorat odată cu consumul excesiv de droguri, dar şi cu invadarea oraşului de cohorte de prostituate. Odată cu preotesele amorului şi negustorii de stupefiante, au dat năvală bandiţii, traficanţii de arme şi killerii profesionişti. Un ucigaş de meserie poate fi angajat cu numai o sută de dolari. Pentru chiar mai puţini bani, hoite de bătăuşi îţi stau la dispoziţie să rupă oasele cui poftesti. Nopţile sînt o teroare, iar zilele nesigure chiar în incinta hotelurilor. Pretutindeni domneşte legea junglei în faţa unei poliţii nepătrunse.

UN EMIR ÎI OFERĂ LUI BRUCE WILLIS O SLUJBĂ DE... BARMAN!

Ali Hammani, unul din prinţii Golfului, a dat, nu demult, o recepţie, cu ocazia aniversării fiicei sale, care şi-a dorit cu acest prilej, să-l aibă ca musafir şi pe Bruce Willis. Cum îndeobşte tatăl nu-i refuză nimic micuţei sale prinţese, de data aceasta s-a găsit într-o situaţie delicată... La serată erau invitaţi doar prinţi de sînge şi nu putea fi vorba ca un om de rînd să participe ca oaspete. Soluţia pe care a găsit-o emirul a fost de a-i propune lui Bruce Willis să servească la bar, plătindu-i pentru fiecare oră de „serviciu" 3 milioane de franci. Actorul a refuzat acest „rol". Fiecare are mîndria sa, nu ? !

ELENA GRECESCU ■

EXCEPŢIONALĂ DESCOPERIRE ARHEOLOGICĂ ÎN SPAŢIUL SUCEVEAN

Deşi se desfăşoară de mai bine de 4 decenii, cercetările arheologice din Suceava au abandonat, din motive uşor de înţeles, tocmai una dintre problemele fundamentale ale istoriei de început a oraşului, respectiv problema lăcaşurilor de cult ale ortodoxiei româneşti.

Aflate în plină desfăşurare, cercetările arheologice de la biserica Mirăuţilor nu întîrzie să-şi arate rezultatele. Este vorba de descoperirea în interiorul bisericii actuale a resturilor zidurilor bisericii vechi, construită în ultima parte a sec. al XIV-lea.

Pe lîngă faptul că, încă de la început, biserica Mirăuţilor a fost împodobită cu pictură (s-au descoperit numeroase fragmente de frescă), ea a fost şi loc de îngropare a unor personalităţi importante ale epocii, cavourile scoase la lumină de aceleaşi cercetări arheologice stînd mărturie. Ca exemplu, aici şi-a aflat locul odihnei veşnice Evdochia de Kiev, prima soţie a voievodului Ştefan cel Mare şi Sfînt. Pe scurt, la biserica Mirăuţi din Suceava — afirmă specialiştii — sînt temeliile noastre creştine.

CONSTANTIN ŞTEFURIUC ■

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control; NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informaţii, înscrieri, rezervări spaţii: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40.5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.466 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută — 47.21.6 16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra
Redactor şef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (şef secţie), Ion D. Gola.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (şef secţie), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaş, Dorin Gherghinescu, Brânduşa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Săian.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ionţă.
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS
Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ştefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oiteanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenţa Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Catalina Ştefanescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sandolu, Florin Dobrescu, Angela Frandoş, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Moraru, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ
UN PIC MAI BINE PENTRU TINERETUL LIBER ?

GOD SAVE THE QUEEN

Supliment dedicat Marii Britanii. Un ghid pentru afaceri, credite și investiții. Informații utile pentru diverse tranzacții.

Paginile 9–40, realizate de GEORGE ARION și MIHAI SĂNDOIU

EDIȚIE SPECIALĂ

NUMĂR DUBLU

48 pagini

75 lei

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• NR. 15 – 16 • 14 – 27 APRILIE • 1993 •

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE FLACĂRA

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Senzație!

SERVICIILE SECRETE SE CALCĂ PE PICIOARE

• *Un agent (prost acoperit), un pumnal, legitimații false, chitanțe de finanțare a Partidului România Mare*

pag. 5

În această primăvară

ROMÂNII IES DIN NOU ÎN STRADĂ

Ei cer pîine, dreptate, adevăr. Demonstrațiile, de mare amploare, clatină guvernul. După o relativă acalmie, vulcanul social erupe din nou.

DETECTORUL DE ASASINI

Antropologul dr. CANTEMIR RIȘCUȚIA, omul care a scos din ceața misterului figura criminalului Antonescu Savu, confecționindu-i, după relatările unui martor, portretul-robot.

pag. 48

HRISTOS A ÎNVIAT!

CARUSEL POLITIC

DECLARAȚIE

Partidele din opoziția parlamentară consideră că au datoria față de electoratul lor, față de intreaga opinie publică, să protesteze hotărât în legătură cu escaladarea și intensificarea acțiunilor antidemocratice, prin care actuala Putere încearcă să împiedice sindicatele să-și indeplinească atribuțiile, conferite de Constituția României și de o serie de legi organice, în vederea apărării intereselor salariaților și pensionarilor.

După ce au declanșat — cu cele mai profesioniste metode ale manipulării și dezinformării — ample manevre pentru a crea o falsă opoziție între sindicaliști și proprii lor lideri, între diferite categorii socio-profesionale, între salariați și intreprinzătorii particulari, autoritățile au recurs în ziua de 9 aprilie, la diversiuni fără precedent prin gravitatea consecințelor lor. Purtătorul de cuvânt al domnului președinte Ion Iliescu a atacat, într-un mod nepermis, acțiunile de luptă sindicală, recurgând la acuzații din arsenalul mistificărilor comuniste.

La rândul său, domnul prim-ministru Nicolae Văcăroiu a incercat din nou să intimideze sindicatele, ceea ce reprezintă o incălcare evidentă a legii și o abdicare de la minimul de moralitate a omului politic investit cu conducerea guvernului. In acest fel, în locul unui dialog sincer, deschis, civilizat cu liderii celor patru mari confederații sindicale, care cuprind circa cinci milioane de membri, domnul prim-ministru s-a pretat la „tactica" dezonorantă de a urmări din sediul Televiziunii emisiunea în direct în care redactorii obedienți ai TVR au intentat un adevărat proces de tip bolșevic domnilor Ciorbea, Mitrea, Hossu și Brătianu. La scurt timp, a fost difuzat interviul călduț, lipsit de probitate profesională și civică, acordat, tot în direct, de primul-ministru.

Pentru milioanele de telespectatori a fost de neînțeles de ce domnul prim-ministru nu a răspuns la revendicările salariale în prezența liderilor sindicali, ci a recurs la o modalitate lașă, care a anulat orice posibilitate de a primi replica ce i se cuvenea pentru dezinformările, acuzațiile și insinuările dânsului.

Spre dezonoarea domnului prim-ministru, tonul agresiv cu care a negat faptul că în Constituție, la articolul 30, este instituit salariul minim pe economie, arată că ori nu cunoaște, ori nesocotește Constituția României.

Prezentând în culori trandafirii situația din economie, situație care, în perioada guvernării domniei sale, s-a degradat în ritmuri necunoscute în intreaga perioadă postdecembristă, domnul prim-ministru a vorbit de o creștere a producției la inceputul anului, emițând ca specifice că stocurile de mărfuri depășesc 600 miliarde de lei, adică un sfert din Produsul Intern Brut aferent perioadei respective, că au crescut considerabil cesturile la majoritatea regiilor autonome și societăților comerciale cu capital de stat. Domnul prim-ministru a trecut cu vederea că în cele cinci luni ale guvernării dânsului prețurile au crescut cu 50 la sută, iar salariul real a ajuns, în noiembrie 1992, să reprezinte 52 la sută din cel inregistrat în octombrie 1990 și a coborât la 30 la sută în februarie 1993 ! Sunt false chiar și aprecierile domniei sale privitor la situația din agricultură, unde dânsul pretinde că „toate merg".

In legătură cu emisiunile TVR din 9 aprilie, mai este de remarcat faptul că președintele României, guvernul alcătuit de FDSN și partidele naționalist-comuniste care sprijină au „uitat" că în timpul campaniei electorale și în perioada următoare se erijau în „apărători ai intereselor oamenilor muncii". In contradicție vădită cu asigurările demagogice anterioare, acum recurg la acțiuni politice și la măsuri administrative și propagandistice, prin care resping orice revendicare a milioanelor de salariați, își permit să considere aberantă lupta sindicală legală, dovedind gradul inalt de duplicitate și nesinceritate care le caracterizează.

Cerem incetarea oricăror acțiuni de denigrare a sindicatelor, de manipulare și dezinformare ! Cerem aplicarea strictă a prevederilor Constituției, desfășurarea unui dialog serios, responsabil, al imputerniciților guvernului cu reprezentanții milioanelor de sindicaliști, în vederea rezolvării, exclusiv pe căi legale, prin mijloace democratice, a conflictelor de muncă, a revendicărilor salariaților, pensionarilor, tinerilor și altor categorii ale populației.

PARTIDUL NAȚIONAL-ȚĂRĂNESC CREȘTIN-DEMOCRAT, FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE, UNIUNEA DEMOCRATĂ A MAGHIARILOR DIN ROMÂNIA, PARTIDUL LIBERAL, PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT ROMÂN, PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN, PARTIDUL ALIANȚEI CIVICE.

12 aprilie 1993

Celebra păpușă rusească Matriona, în varianta românească

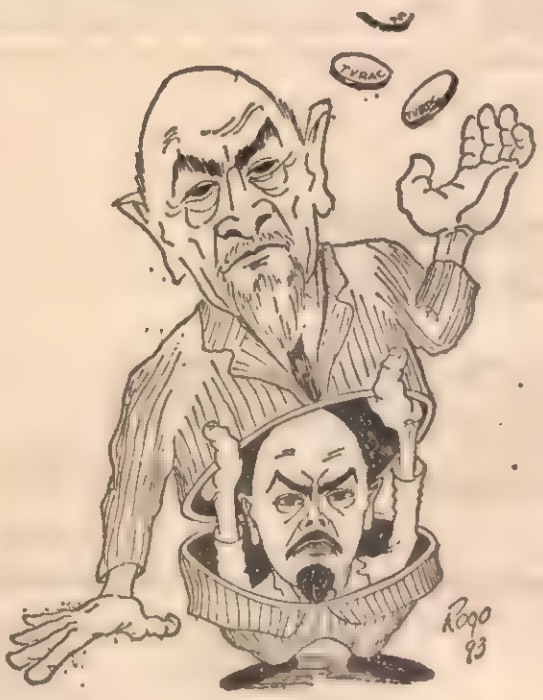

Desen de NICOLAE M. ROGOVEANU ■

Expulzat de către FRĂȚIA, Mircea Popa apare la TV

ÎN POZIȚIE DE DREPȚI, CU COADA-NTRE PICIOARE

In urmă cu ani mulți, să tot fie vreo 25 de atunci, un june politehnist și ambițios (dar nu numai) incasa o „bătută" soră cu moartea; la ore tirzii, spre mieznul nopții, în redacția revistei Amfiteatru. Pumnul bolovănos care a bătut în capul zevzecului aparținea redactorului șef (adjunct ? — nu mai (în minte) Fănuș Neagu, aflat pe atunci în floarea adevărată a zilelor sale. Pricina zarvei ? Limpede ca un cristal : ipochimenul, altoit pe linșă redactie, în calitate de mare colaboratoare ma[illegible] osirdie lișe informative ; absorbit p[illegible]ate de nobila-i indeletnicire (că așa o fi la sfirșitul carierei...), toarnă cu pipeta domnului Everac venin în urechea proștilor lui Brucan, (pardon, domnului Brucan — dacă-i bal, bal să fie !) și îl vede lumea, uluită. Numai că proștii nu vor să șadă la chestia asta, fir-ar să fie, coane Popa ! Ce ne facem, omule, ca să te faci cînd or să te cheme la raport că iar nu ți-a ieșit pasența ? Știi că nu te place ! Unde sunt zilele fericite cînd lucrai la ambasada sovietică, redactor, sau tehnoredactor, sau ce naiba învirteai tu acolo, cu voie de la stăpînire ! Dacă mi-aduc bine aminte, cu piruetele de dansator pe sirma infernului te-ai produs și pe la ambasada cehoslovacă. Da, domnule, gusturi subțiri, diplomație și meserie, ce mai ! Ei, și au trecut anii și te-am văzut frate cu țara ; ca să vezi de unde sare iepurașul ! Și-acum, ce mi-ai făcut ?, te-ai dat cu televizorul ! La munca de jos, adică. Doamne, și ce frumos incepuseși, cu cită voinicie și strălucire defrișai prin di[illegible] și prin alte cele ! Ah, urită-i bătrinețea !

Dezgustătoare.

L-am văzut la televizor, zilele trecute, pe Mircea Popa, fostul „la vîrf" al Confederației Frăția (à propos, mult v-a mai trebuit, domnule Miron Mitrea, ca să scuturați pomul să cadă maimuța !...), pe post de primadonă într-o operetă diversionistă grețoasă și grosolană, făcînd vocalize dezgustătoare pe tema agenților chipurile infiltrați în sindicate ca să realizeze cu labele lor murdare o ingrozitoare uniune între Frăția și CNSLR, o catastrofă adică, fraților, pentru că ar fi opera SRI. Extraordinar ! Extraordinar[illegible]meni buni, cum naiba și cine l-o fi pumnat pe unii să-și dea singuri cu treaba ala mare și neplăcută peste bot ! Domnul Popa, absorbit peste poate de nobila-i indeletnicire (că așa o fi la sfirșitul carierei...), toarnă cu pipeta domnului Everac venin în urechea proștilor lui Brucan, (pardon, domnului Brucan — dacă-i bal, bal să fie !) și îl vede lumea, uluită. Numai că proștii nu vor să șadă la chestia asta, fir-ar să fie, coane Popa ! Ce ne facem, omule, ca să te faci cînd or să te cheme la raport că iar nu ți-a ieșit pasența ? Știi că nu te place ! Unde sunt zilele fericite cînd lucrai la ambasada sovietică, redactor, sau tehnoredactor, sau ce naiba învirteai tu acolo, cu voie de la stăpînire ! Dacă mi-aduc bine aminte, cu piruetele de dansator pe sirma infernului te-ai produs și pe la ambasada cehoslovacă. Da, domnule, gusturi subțiri, diplomație și meserie, ce mai ! Ei, și au trecut anii și te-am văzut frate cu țara ; ca să vezi de unde sare iepurașul ! Și-acum, ce mi-ai făcut ?, te-ai dat cu televizorul ! La munca de jos, adică. Doamne, și ce frumos incepuseși, cu cită voinicie și strălucire defrișai prin di[illegible] și prin alte cele ! Ah, urită-i bătrinețea !

Dezgustătoare.

EUGEN CHIROVICI ■

EVENIMENTE MARI...

DISTRACȚII POPULARE

■ LA „MUZEUL CEFERIȘTILOR" din Craiova funcționează un bufet asortat deschis de Petre Popa, profesor de sport, cu banii primiți de la guvern pentru înființarea partidului fesenist „Miscarea Democrația Modernă". Povestea era și mai comică dacă Petre Popa ar fi fost ceferist și înființa un partid cu bufet la guvern cu bani de la Ministerul tineretului și sportului ■ PREOTUL CONSTANTIN CÂRLAN din comuna Ion Creangă, împreună cu coana preoteasă, înjurat grav mamă pești dumnezei piața publică bătut bâta viața pericol molestat cetățeni croitorul Mihai Martin martori cetățeni agresori dispărut oraș stupefiat popă cristoși, pești. Și toate astea în comuna Ion Creangă, în Postul Mare ■ PATRU GANGSTERI relativ politicoși din Ucraina au jefuit relativ ușor un camion cu turiști compatrioți relativ bogați după care s-au îmbătat relativ furtă la restaurantul „Bulevard" din Timișoara unde au fost arestați relativ repede ■ DOMNUL MIȘU NEGRIȚOIU și-a amintit că, împreună cu domnul Stolojan, a beneficiat de o bursă Söros pentru a efectua „un dialog constructiv, deschis", nu în țară, ci la Praga. Parcă pentru a accentua comicul situației, domnul Mișu Negrițoiu, fost bursier Söros, a adăugat: „Desigur că domnul Söros e conștient de suspiciunile ce planează asupra sa, dar ele trebuie depășite și, mai ales, luată partea bună a acestor relații". Păi, partea bună a luat-o chiar Mișu Negrițoiu. Cât despre planarea suspiciunilor, dacă acestea nu intră în picaj, ele pot fi ameliorate cu burse ■ ARBITRUL DE FOTBAL Ion Danciu din Petroșani vrea să doarmă „în dormitorul, eventual în patul lui Sue Ellen". Profund mișcată de dorința onest mincească a românului, Sue Ellen a declarat că ar vrea să arbitreze în locul lui Ion Danciu ■ MIMUL ȘTEFAN THURY povestește că, în 1974, era unul dintre puținii artiști pe care Nichita Stănescu îi accepta la masa lui. Mimul artist nu precizează însă dacă era acceptat la masă ca să servească sau să stringă tacîmurile. Ștefan Thury anunță o expoziție „de portrete și filozofie în metal". Aici va figura, desigur, și scena în care Goethe îl acceptă pe filozoful în metal la masă ■ DOI TURCI au vrut să-l bată pe barmanul restaurantului „Pescăruș" din Herăstrău deoarece acesta le-a servit un whisky infect. Bătaia și distracția care au urmat s-au produs ca urmare a faptului că religia le interzice turcilor să bea băuturi proaste. Ancheta a stabilit că whisky-ul în cauză era importat printr-o firmă turcească ■ DOMNUL DURDEN VIRGIL STELIAN a fost prins în „flagrant delict" la Snack Bar Club Lidia. Domnia sa nu a fost arestat fiindcă se găsea în bar și nici măcar pentru că era angajat ca primitor-distribuitor la Centrul de Perfecționare a Personalului din Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare — unde primea și distribuia intens personal perfecționat — ci fiindcă purta uniformă de sergent major de poliție. Domnul Durden fusese dat afară din poliție „pentru comportament neconform cu instituția reprezentată" cu un an în urmă. „Comportamentul necorespunzător" consta probabil în faptul că, la slujbă de la poliție, Durden venea îmbrăcat ca un primitor-distribuitor de personal agricol și alimentar perfecționat în baruri ■ REGISTRUL COMERȚULUI din București a înregistrat firma particulară cu numărul „peste 60 000". Până se vor distra de-a falimentul, bucureștenii se distrează devenind patroni. Rezultă că, la o populație de peste 2 milioane locuitori, revine un patron la 30 de persoane. Cum ritmul înscrierii firmelor și al patronilor e ridicat, în curînd patronii vor angaja numai patroni. D[illegible]tura oamenilor muncii a[illegible] ca rezultat practic faptul că nimeni nu mai vrea să fie om al muncii

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

Ne-a vizitat la redacție dl ADRIAN MARINO

Domnia sa apreciază:

E GREU DE PREZIS CINE VA FI URMĂTORUL LIDER

• „Viața politică românească va cunoaște, să spun eu, încă multe răsturnări"

— Ați intrat în redacția noastră având în mâini volumul II al cărții dvs., BIOGRAFIA IDEII DE LITERATURĂ. Să înțelegem că ați revenit în spațiul literar?

— N-am dispărut niciodată din spațiul literar! Iar prezența mea aici se explică și altfel; dv. ați avut o atenție deosebită pentru mine și eu mă simt legat și intelectual și afectiv de dvs. Venind în București am zis că nu pot să nu trec pe la **Flacăra**, pe la dl George Arion.

— Vă mulțumim. Deci, activitatea literară continuă.

— Și încă într-un ritm destul de susținut, având în vedere că am și o vârstă care mă obligă, încerc să profit cât mai mult de ultimii mei ani de activitate intelectuală normală, fiindcă după aceea începe un anumit declin și n-aș vrea să ratez cărțile pe care le cred importante pentru mine.

— Viața n-a fost prea îngăduitoare cu dvs.

— Într-adevăr, 20 de ani am fost sustras acestei activități; dacă vă amintiți, **Viața lui Macedonski** era anunțată în '46 în Editura Fundațiilor Regale, și a apărut 20 de ani mai târziu, în 1967. Deci, am sacrificat douăzeci de ani, am făcut pușcărie și domiciliu obligatoriu. Precizez aceste lucruri și nu revendic nici o poziție politică pentru aceste perioade, să le zic civice și mai ales valorific.

— Ce-ați făcut după decembrie '89?

— Am colaborat mult cu doamna Doina Cornea pentru realizarea și fondarea Forumului Democrat Antitotalitar. Am lansat ideea unei opoziții puternice — ideea s-a lansat la Cluj, de unire a opoziției, iar la cea de-a treia convenție, din aprilie '91, s-a finalizat prin înființarea Convenției Democratice: de-a uncisocot rolul meu „politic" încheiat, rămânând însă ferm alături de PNȚ, și revin, treptat, tot mai insistent, la cărțile mele.

— Dacă scriitorii trebuie să se întoarcă la uneltele lor, cine trebuie să le ia locul în viața politică?

— Vedeți dv., după trei ani este foarte greu de prezis cine va fi următorul lider. Liderii actuali nu au credibilitate, sînt produsul vechiului sistem, generația a doua sau a treia, dar cu aceleași mentalități. E prea devreme, după trei ani. Viața politică românească va cunoaște, vă spun eu, încă multe răsturnări de situație și restructurări în funcție de vitalitatea și clarviziunea și de talentul, — pentru că și în politică este nevoie de talent — tinerilor, al celor care nu fac parte din generația mea. Eu, personal, nici nu cunosc prea bine situația politică actuală, doar cea din PNȚ, de la Cluj, care este foarte dificilă acum...

— Cum este situația la Cluj?

— Este foarte dificilă din cauza dlui Funar, care pur și simplu nu respectă Constituția, legile, practică o politică personală. Cu această ocazie aș vrea să specific ceva: dle Arion, eu sînt ortodox, ca și dv., dar mi se pare normal ca și cei care sînt de altă confesiune, să aibă bisericile lor. Greco-catolicii nu au de trei ani unde să-și țină slujbele, deși au avut cinci biserici în oraș, le fac în aer liber, pe ploaie, pe frig, lîngă catedrala orașului. Vi se pare normal? Vă spun drept, nu fac nici un fel de prozelitism sau propagandă, dar ca un cetățean care crede în drepturile omului, care respectă toate confesiunile, cred că ar merita să li se restituie măcar o biserică din cinci.

— Referitor la ruptura din PAC?

— Nu cunosc prea bine mișcările partidului, deși cunosc mai multe personalități culturale și literare cu care sînt coleg, dl Paleologu, de exemplu, cu care sînt în relații de amiciție, pe dl Manolescu, și mi-ar părea enorm, enorm de rău ca să nu se termine o operă care promite să fie extrem de importantă pentru politica românească, dar, pe de altă parte, îmi explic individualismul scriitorului, lipsa de tradiție, ambițiile, poate și o lipsă de experiență, toate ae pot stringe într-un fascicul de nemulțumiri și veleitarisme. Nu am informații, mă rezum la ce știu din presă, dar schimbările din acest partid care promitea a fi de multe, e un motiv de întristare pentru spiritele democratice din România. Regret aceste conflicte, care sper să se resoarbă într-un fel sau altul.

— Cum vi se arată viitorul?

— Orice s-ar spune, comunismul este o pagină întoarsă, el nu mai poate fi reconstituit, dar nu știu cât de grave vor fi date în timp, treptat-treptat, de reconstruirea unei clase de mijloc, crearea unei mici burghezii și a societăților particulare. Acesta este acum sensul istoric, ca să vorbesc în termeni desueți. Din această cauză, comunismul actual ține cu dinții de pozițiile pe care le are, de centralism și nu încurajează formarea unei clase burgheze românești. Dar, privind în viitor, sînt optimist.

— Mai am o întrebare: Cum veți evolua în spațiul literar?

— E o întrebare foarte sensibilă și foarte directă. Sper să termin proiectele mele începute, am în curs de apariție o carte care se cheamă **Evadări în lumea liberă**, care conține jurnale editate și needitate din perioada lui Ceaușescu. Eram pe punctul să rămîn în stră nătate în '88 pentru că se stringea un laț în jurul meu. Încă o confesiune: sînt, pe cale de a termina amintirile mele care vor fi, categoric, postume. O autobiografie care se va chema **Viața unui om singur**, și aceasta va apărea cam la 20 de ani după moartea mea, deoarece conține o lume cu totul personală, nedeghizată, netrucată de convențiile literare. Sper să mă țin de cuvînt, de planul meu, care nu este cincinal, dar este totuși un plan.

GEORGE ARION ■

FAȚA VĂZUTĂ ȘI CEA NEVĂZUTĂ A DLUI VĂCĂROIU

După celebrul sictir de seară al domnului Everac (da' nu-i bai! — vorba ardeleanului), Televiziunea ne arată din nou colții, ca nu cumva să ne-apuce dorul de ei și, perpeliți peste poate, să ieșim în stradă, purtînd, mai știi, portretul caninului, ori portretul incisivului, în cadență de lozinci și aplauze. Grijă mare pentru noție: ba o tabletă, ba un prim-ministru în direct — iar acum, simbătă seara, tacimul complet: și tableta și premierul „acesta din urmă în reluare după „ediția princeps" din seara precedentă, de vineri. Caninul Emanoil Valeriu și incisivul Alexandru Popescu s-au aruncat bărbătește în lupta cu intervievatul, gata să sfîșie vălul de minciună și impostură pe care „banda celor patru" (lideri sindicali) l-a țesut cu perfidie în jurul domnului Văcăroiu întru ascunderea adevărului. Au sfîșiat ei ce-au sfîșiat, „după care" (vorba primului ministru), au tăbărît asupra corupției, scoțînd mici interjecții fericite și arătînd o mînă devastată de admirație cînd dl Văcăroiu, lansat, declara în fața camerelor de luat vederi: „îi frig de dimineața pînă seara". Pe directorii corupți, adică. Directori și directoraș. Miniștri nu. Cum să-l frigi pe generalul Dănescu?! Ori pe doctorul Mincu? Sau cum să-l frigi pe ditamai comisarul general Radu Hortopan? Ei trebuie să se frigă singuri, sau să-i frigă istoria, nu i treaba primului ministru să-l frigă pe al patrulea sau al paispelea. Domnia sa frige directori, contabili, șefi de servicii, ceva administrație locală, ceva personal operativ, chestii de astea. Și oricum, nu i o tragedie, pentru că-i frige, da' nu-i mănîncă, nuuuu; nici chiar așa, că încă n-am intrat în Africa, nici chiar așa!

Deci, sindicatele (5 milioane de oameni), exasperate de tergiversările și fentele tratativelor cu guvernul, negăsind modalități de comunicare și nici atitudine constructivă din partea executivului, lansează un avertisment grav la adresa primului ministru: o uriașă demonstrație de protest, în 12 aprilie, urmată de o grevă generală, peste două săptămîni, în cazul în care ecoul protestului va fi nul. În aceste momente fierbinți, cînd vulcanul social clocotește, amenințînd cu o erupție care poate fi devastatoare, dl Văcăroiu apare în milioane de exemplare degajate, sigure de sine, ușor jignite, vag ironice, perorînd împotriva revendicărilor a 5 milioane de oameni și nesuflînd o vorbă despre stagnarea reformei, despre refacerea și promovarea structurilor și mentalităților etatiste și dirijiste, căutînd nod în papură în loc să defrișeze bălțoaca. Iar ceea ce va urma este previzibil...

EUGEN CHIROVICI ■

Fața nevăzută a domnului Văcăroiu

CEEA CE NI SE CUVINE

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Adrian Năstase, președintele Camerei Deputaților, a ținut recent în Rada supremă a Ucrainei, unde a ținut un discurs cu prilejul recentei sale vizite la fața locului. Domnul Năstase a spus negru pe alb: „Noi trebuie să identificăm o soluție pașnică pentru eliminarea consecințelor pactului Molotov-Ribbentrop, pe care istoria și faptele l-au făcut caduc, este drept, dar fără a înlătura toate urmările lui nefaste ce apasă asupra Europei răsăritene". Imediat, în sală, voci extrem de baritonale au șuierat: „ști on hocet?" (ce vrea el?) Ce să vrea?! Ce ni se cuvine.

RADU BUDEANU ■

BANKCOOP

Societate bancară pe acțiuni, cu caracter privat.
Capital subscris și vărsat: 2,5 miliarde lei.
Profit brut: 558 milioane lei/31.12.1991; 3.161 milioane lei/31.12.1992
Președinte: ALEXANDRU DINULESCU
Vicepreședinți: AUREL IOSIF, ALEXANDRU GHIBA
Adresa sediul central: București — str. Ion Ghica, nr.13, sect.3
Sucursale și filiale în țară: 120

— **Principalii acționari:**

■ Cooperația de consum: 1.200 milioane lei

■ Cooperația de credit: 500 milioane lei

■ Alte organizații și agenți economici cu capital particular, mixt sau de stat, precum și persoane fizice: 800 milioane lei;

Număr de clienți permanenți ai băncii: 67.147.

Număr salariați: 2.450 la 31.12.1992 în toată rețeaua.

Rata de recuperare a activelor (ponderea profitului brut în total active): 1,28% în 1991, 3,66% în 1992..

Rata profitului raportat la capital: 22,3% în 1991, 126,4% în 1992.

Capitalul primar plus rezervele legal constituite: 6.709 milioane lei, din care:

— capital social: 2.500 milioane lei

— fond de rezervă: 1.104 milioane lei

— fond de risc: 1.124 milioane lei

— alte fonduri: 1.891 milioane lei

În anul 1992, BANCA DE CREDIT COOPERATIST S.A. — **BANKCOOP** — a fost una din cele 4 bănci comerciale din țara noastră audiate, pentru activitatea anului 1991, de către o echipă de specialiști din cadrul Asistenței tehnice pentru Reformă economică în România.

Acțiunea s-a desfășurat conform programului PHARE, pe bază de licitație internațională, de către firma de consultanță CARL BRO INTERNATIONAL S/A din Danemarca, în colaborare cu RABO INTERNATIONAL ADVISORY SERVICES S.V. din Olanda.

BANKCOOP are în curs de realizare un sistem de telecomunicații care va lega, în cadrul unei rețele, toate sucursalele băncii. Se folosesc, în prezent, modemuri și linii telefonice comutate, dar se au în vedere, ca soluții de viitor conectări la o rețea de X25 sau chiar o rețea proprie de comunicații prin satelit.

Legăturile internaționale se realizează pe baza unui sistem MICRO CASH care oferă posibilitatea transferurilor de fonduri către și de la băncile corespondente din întreaga lume.

Banca acordă credite tuturor categoriilor de agenți economici, indiferent de forma de proprietate, autorizați să desfășoare activități economice în România.

Creditele se acordă pe obiect, banca rezervîndu-și dreptul de control în legătură cu utilizarea creditului în scopul în care a fost acordat. Creditele se acordă pentru:

— activități de producție;
— prestări servicii;
— comerț;
— investiții;
— dotări etc.

Pe categorii de agenți economici, creditele acordate în 1992 se localizează astfel:

— regii autonome și societăți cu capital de stat: 5,6%

— organizații și societăți comerciale ale cooperației de consum: 24,5%

— societăți comerciale cu capital particular: 57,5%

— producători individuali și alte persoane fizice: 12,4%

Dobînzile practicate de bancă sînt negociabile cu clienții, în limitele aprobate de consiliul de administrație, nivelul acestora fiind determinat de taxa scontului stabilită de Banca Națională, precum și nivelul dobînzii practicate de instituțiile financiare de la care banca contractează împrumuturile de refinanțare.

Comisioanele și celelalte speze bancare practicate de **BANKCOOP** sînt la nivelul celor practicate de celelalte bănci concurente.

Profitul net obținut în anul 1991, în sumă de 558,5 milioane lei, a fost repartizat cu următoarele destinații:

— Constituirea fondului de investiții 313,5 milioane lei.

— Plata dividendelor: (14%) 200,0 milioane lei.

— Acordarea de prime din beneficii salariaților: (6%) 33,0 milioane lei.

— Susținerea unor acțiuni sociale, culturale, sportive, propagandă, învățămînt: 10,0 milioane lei.

— Remunerarea membrilor consiliului de administrație, a comisiei de cenzori și a altor persoane care au sprijinit organizarea și dezvoltarea rapidă a activității băncii: 2,0 milioane lei.

SERVICIILE SECRETE SE CALCĂ PE PICIOARE!

• Un agent (prost acoperit), un pumnal, două legitimații false și altele bune, plus chitanțe de finanțare a Partidului România Mare

• Locotenentul CREȚU nu este locotenentul CREȚU • Nici colonelul PALADE nu este colonelul PALADE ! • Elevii și studenții sînt racolați în hora degradantă a informatorilor de duzină • Serviciile secrete (SRI, DIE, UM 0215) se calcă pe picioare ! • Die colonel ȘTIR, cine este enigmaticul „colonel PALADE" ? • Parlamentari, nu lăsați copii să meargă la acești samsari de conștiințe ! • Partidul lui Vadim este finanțat de către serviciile secrete, pe față

Un telefon ciudat „DE LA SECȚIA ANTIDROG"

În ziua de 5 martie 1993, dna H.C., din str. Boteanu nr. 30, sectorul 1, București, a primit un telefon cît se poate de ciudat. La aparat s-a recomandat „locotenentul Crețu, de la secția antidrog a IGP". Uimită, femeia nu înțelegea ce poate avea comun cu drogurile și, mai ales, cu pretinsul „locotenent Crețu". Pe un ton binevoitor, afabil, acesta i-a propus o scurtă întîlnire în fața Bisericii BOTEANU, pentru a lămuri o problemă, cît se poate de importantă „pentru națiie". Cînd dna în strada Boteanu a cerut lămuriri în plus, i s-a explicat, tot la aparat, că este vorba despre o acțiune a secției INTERPOL din România, într-o afacere cu arme și droguri! Doamna s-a speriat. Și-a anunțat o vecină și s-a dus la întîlnire. Ia-l pe lentul Crețu de unde nu e. A stat sfertul academic. A stat încă un sfert, neacademic pentru o doamnă. Apoi s-a întors cu grăbire acasă, bănuind că nu este ceva în regulă

Trei indivizi bine îmbrăcați sună la ușă

Vecina „de gardă" era postată în fața ușii. Niște inși suspecți au cotrobăit pe la ușă. Vecina a spus că gazda nu este acasă. Și să revină. Revenită la domiciliu, dna H.C. anunță Poliția Capitalei și Secția I, Poliție din cartier. În aceeași seară zgribulită de martie, vizionînd programul la TV, aude țiriitul soneriei. În jurul orei 23,30, la ușa apartamentului din Boteanu 30, se prezintă 3 indivizi bine îmbrăcați, chipeși nevoie mare. În prima fază pretextează că sînt de la Poliție și că au venit la apelul telefonic. Cum arătau? o întrebăm pe gazdă. Răspunsul vine ca pe bandă. Un tînăr șaten, îmbrăcat în costum elegant, s-a prezentat ca fiind „locotenentul Crețu". Ce-lalți doi au fost prezentați lapidar, cu un gest a lehamite: „ajutorul meu și un binevoitor, care ne-a furnizat informația". Nu au așteptat să fie invitați în casă, nu au așteptat să li se dea un loc pe taburet, au intrat buluc în apartament. Așazisul „lent Crețu" flutura două legitimații cu însemnele Ministerului Apărării Naționale.

Dna H.C., instruită, dar și trecută prin ciurul și dîrmonul vieții, a întrebat, pe bună dreptate, de ce legitimații de M.Ap.N., iar nu M.I. sau I.G.P.? Întrebare la care însul numit Crețu a rămas înlemnit. Apoi a găsit o ieșire. „Știți, după Revoluție, s-au înființat și alte servicii de informații, inclusiv ale M.Ap.N.". Paradoxal și incredibil este că dna știa de toate aceste servicii, inclusiv unitatea 0215. În nici un caz cei trei nu-i prezentau nici un grad de încredere. Dacă o violează și-i fură și toate bunătățurile din casă?! Că droguri și arme n-a apucat să adune la teșcherea...

Un echipaj de poliție îi saltă pe „DISTINȘII"

În nici un sfert de oră, la ușa apartamentului s-a prezentat un echipaj format din 5 polițiști aparținînd de Secția I Poliție din Capitală. Nu se știe cu exactitate dacă la telefonul anterior al gazdei sau la apelul disperat al vecinei a sosit echipajul. Între cele două „tabere" s-au iscat discuții în contradictoriu. Dînd din colț în colț, așanumitul „lent" Crețu a spus că ei sînt „colaboratori plătiți ai secției antidrog ai IGP". Strînși niței cu ușa, au spus în cele din urmă că sînt „trimiși în acțiune de colonelul Palade". Că ei, musai, trebuie să transmită colegilor „cazul" mai departe. Ce fel de caz, numai Dumnezeu știe, în mila sa mare. După o țigară, cei trei bravi „colaboratori" au fost săltați la secția cercetări penale a Secției 1, Poliție.

Cine erau cei doi intruși, însoțitori ai „lentului", pe post de anchetatori — informatori — conspiratori — borfași? Nici mai mult, nici mai puțin, decît **CUȚU LAURENȚIU** (născut pe 15 septembrie 1975 într-o înfundătură de sat a județului Bacău, cu domiciliul pe str. Glinka nr. 10, București), iar cel de-al doilea era **TACHE TIBERIU**, (n. la 15 decembrie 1977, domiciliat în strada Becației, nr. 6, București). Paradoxal și incredibil este însă altceva: amîndoi sînt elevi la Metaloglobus din București.

Cine-l finanțează pe Vadim? Crețu? Palade? Sau...?

Cu părere de rău, despre locotenentul Crețu nu am putut afla mare lucru, deși ne-am pus în joc toate talentele. Cît despre „colonelul Palade", nici atît. Atît doar că gurile rele spun că dl. colonel Palade este dl. colonel Știr, dar nu băgăm mîna-n gurile rele, că mușcă. Ce s-a găsit — în limbaj polițienesc — asupra suspectului Crețu? S-au găsit: un pumnal, două legitimații falsificate, o legitimație de TPO, două legitimații de PRM (partidul lui CVT), mai multe chitanțe CEC, cu „vărsămînt" către Partidul România Mare etc. Respectivul Crețu a virat, așadar, mai multe sume notabile în contul PRM! Nici nu-i de mirare, dealtfel, că partidul lui Vadim este finanțat din surse oculte! Numitul Crețu, mai avea asupra sa un plan de acțiune polițienească în zona Circului de Stat. Deci, nu era un ciumete! Asemenea planuri de acțiune operativă nu ajung pe mîna sergenților.

„O s-o pățesc, l-am deconspirat pe colonelul PALADE!"

Strîns binișor cu ușa, însul numit Crețu (dar numit așa doar conspirativ) recunoaște în sfîrșit: „Am mințit că sînt locotenentul Crețu. Dar am spus adevărul cînd am zis că sînt colaborator plătit al poliției și al securității. Sînt informator, cum se spune, plătit cu luna sau cu trimestrul. În afară de colonelul PALADE, pe care l-am deconspirat, nu pot să dau alte nume. Dar dacă dvs. doriți să aflați adevărul golgoluț, vă rog să formați aceste numere de telefon". Ni se dau cîteva numere de telefon. Stupefiant!

Elevii de la Metaloglobus au răspuns naiv și chiar obraznic: „Facem și noi un ban în plus. Cînd vom termina liceul, ni s-a promis că vom intra la Academia de Poliție. Noi nu făceam altceva decît adunam informații pentru dl. Crețu, pe care nici nu știm dacă-l cheamă așa. Informația cu armele și drogurile am smuls-o de la un bețivan, din barul **Floreasca**. Ne-am dat repede seama că respectiva dnă din strada Boteanu nu avea de-a face cu așa-ceva".

Formăm numerele de telefon, care ni s-au dat de către suspectul domn „Crețu". Ne îngrozim. Sînt de la... cel mai înalt nivel!! Îl căutăm pe dl colonel Palade. Nici urmă de dl Palade! De la un capăt al firului răspunde colonelul Știr. Dînsul spune că nu știe cine este colonelul Palade. Noi ne îndoim puțin; pînă la pămînt.

Ne adresăm parlamentarilor, deputaților și senatorilor, ne adresăm conducerilor SRI, MApN, MI, cît și președintelui țării: să nu fie antrenați elevii și studenții în atari acțiuni murdare, de informatori și delatori de ocazie! Nu otrăviți sufletele copiilor și tinerilor ! Fiți **oameni**, domnilor!

DORIN SĂLĂJAN ■

O situație inadmisibilă pentru secolul 20

ROMÂNII SÎNT ASEDIAȚI DE BACILUL KOCH!

• Dar numărul de sanatorii TBC și de paturi a fost redus !

Statisticile anilor '80, cît de reale vor fi fost ele, atestă, fără drept de apel, că boala mizeriei, la propriu și la figurat, TUBERCULOZA, a pornit o ofensivă greu de stopat. Iată, deci, evoluția deceselor cauzate de TBC în ultimii zece ani :

Anul	Număr total decese	Decese la 100.000 locuitori
1980	830	3,7
1985	947	4,2
1986	1023	4,5
1987	1086	4,7
1988	1185	5,1
1989	1285	5,6
1990	1602	6,9
1991	1695	7,3

Deci, în zece ani, numărul deceselor s-a dublat ! Un alt indicator îl constituie morbiditatea, adică apariția de noi cazuri și de recidive :

Anul	Morbiditate (‰000)
1982	60,5
1983	60,2
1989	63,4
1990	70,0
1991	77,3

Paradoxal, deși cazurile de tuberculoză s-au înmulțit îngrijorător, numărul sanatoriilor TBC și numărul de paturi acordate au fost reduse ! Astfel, de la 19 sanatorii și 6520 de paturi în 1980, au rămas doar 16 sanatorii și 4990 de paturi din 1987 și pînă în prezent.

Județele în care maladia face cele mai multe victime.

JUDEȚUL	INCIDENȚA 1985	1991
Bacău	55,00	60,0
Botoșani	53,5	67,6
Buzău	56,4	69,7
Călărași	—	96,4
Constanța	52,8	83,1

Datele prezentate sînt, de fapt, o oglindă obiectivă a nivelului de trai și a gradului de civilizație pentru fiecare județ și pentru fiecare an. Pentru întreaga țară, același indicator, incidența prin TBC la 100.000 de locuitori, arată 61,6 în 1991, față de 54,5 în 1985.

În condițiile înrăutățirii permanente a nivelului de trai, creșterii poluării și distrugerii mediului înconjurător, sănătatea cetățeanului de rînd este, realmente, pusă în pericol, iar prețul imens al medicamentelor duce la îngroparea tuturor iluziilor că perfidul bacil Koch va putea fi învins pe aceste meleaguri.

BRINDUȘA NICOLAE ■

MALTA, IALTA, VANCOUVER

De fapt, întâlniri la vârf ruso-americane au fost mai multe (să ne amintim că în 1961 președintele John Kennedy îl întâlnea la Viena pe Nikita Hrușciov, apoi, în 1979, la Moscova, Jimmy Carter depunea o sărutare pe obrazul buhăit al lui Leonid Brejnev), dar Ialta și Malta rămân momente de răscruce în istoria veacului nostru, întrucât înțelegerile realizate acolo au avut urmări hotărâtoare pentru soarta omenirii. Cum e cu recentul „summit" de la Vancouver ? Există șansa ca el să intre în istorie ?

Unii au răspuns de pe acum da, însă cu referire nu la chestiunile de fond, ci la neutatea pe care întâlnirea o aduce : pentru prima dată americanii și rușii n-au mai stat față-n față ca adversari, nevoiți să cadă la învoială, să-și împartă lumea, dar fiecare gândindu-se cum să-l luxeze pe celălalt, ci ca parteneri, deci ca oameni aflați, datorită faptului că Rusia eltânistă se străduiește să pășească pe drumul democrației, de aceeași parte a baricadei. Se știe că și Rusia, și Statele Unite își reduc bugetele apărării, încearcă să pună capăt războiului din Iugoslavia dezintegrată și să cosponsorizeze convorbirile de pace arabo-israeliene care urmează să fie reluate la 20 aprilie la Washington. Ambele țări sunt angajate în stoparea proliferării armamentelor de distrugere în masă. La O.N.U., Statele Unite și Rusia colaborează la proiecte de rezoluții. Dacă însă luăm în considerație problema fundamentală, s-au înțeles, sau nu cei doi cum să fasoneze mapamondul în perioada următoare, răspunsul este mai curând negativ. Rusia nu mai este acum puterea cu care Washingtonul să pună la cale soarta globului. Ca să redevină așa, Rusia trebuie să suporte un șir de marshallizări, dintre care cele mai importante sunt, evident, marshallizarea economică și marshallizarea politică.

Refacerea economiei Rusiei este probabil problema economică cea mai grea de pe planeta noastră în momentul de față. Structura comunistă, înapoierea tehnologică, haosul care domnește mai peste tot sunt obstacole imense în calea oricărui reviriment. Se-nțelege de la sine că aceia care trebuie să tragă vârtos la șaibă pentru a urni lucrurile din punctul mort sunt rușii înșiși. Dar sprijinul din partea Occidentului este indispensabil. Firește, suma de 1,6 miliarde dolari obținută de Elțân la Vancouver este derizorie, dar e înțeleasă de toți doar ca un acont. Bill Clinton este conștient că va trebui să dea mult mai mult, însă nici el, și cu atât mai puțin contribuabilii americani (80 la sută dintre aceștia sunt ostili oricărei creșteri a asistenței către Rusia), nu vor să toarne dolari în sacul fără fund al economiei socialiste sovietice. Iată de ce președintele Clinton a modelat un program care este consacrat în proporție de trei sferturi sectorului privat și populației din Rusia. De altfel, șeful executivului american a afirmat că a-l sprijini pe Elțân să transforme Rusia într-o democrație cu economie de piață, corespunde intereselor americanilor. „Eu — a spus Clinton — nu consider acest lucru ca un program de ajutor, ci ca o investiție pentru Statele Unite". Exact cum a fost și când cu planul Marshall. În cazul Rusiei, este vorba de investiții occidentale menite să asigure succesul reformei.

Ca și în celelalte foste țări socialiste, și în Rusia prin reformă se înțeleg toate măsurile ce au rolul de a institui în țară un regim democratic de tip occidental. Ajungem astfel la marshallizarea politică. Prudenți, și Clinton, și ceilalți lideri politici apuseni l-au sprijinit și-l sprijină foarte mult pe Elțân, dar nu leagă totul de persoana lui. În Occident e foarte răspândită părerea că și în cazul când reformatorii ruși ar eșua, la putere n-ar veni linia dură comunistă. Totuși, un astfel de pericol există. Clinton știe foarte bine că preluarea puterii la Moscova de către opoziția conservatoare și ultranaționalistă ar duce și la reinstaurarea tensiunii în relațiile dintre Moscova și Washington. În S.U.A. aceasta ar repune în cauză reducerile în bugetul apărării (peste 100 de miliarde de dolari în decurs de 5 ani) și deci și programul social (reducerea șomajului, sănătatea) edificat pe seama reducerilor respective.

În ceea ce-l privește, președintele Elțân este ferm hotărât să nu cedeze. În pofida unor condiții dificile, el s-a lansat cu toate forțele în campania electorală pentru referendumul de la 25 aprilie. Finalmente, el s-a decis să ceară electoratului să răspundă prin „da" la toate cele 4 întrebări formulate de Congresul deputaților la 29 martie. E drept că adversarii lui Elțân n-au stat și nu stau cu mâinile în sân. Așa, de pildă, ei au făcut ca Sovietul Suprem al Mordoviei (o mică republică autonomă cu 1 milion de locuitori) să voteze suprimarea postului de președinte ales al acestei republici, creând astfel un precedent neplăcut și periculos (istorie le-a tras și aici Ruslan Hasbulatov). Însă Boris Elțân, căruia, după cum aprecia France Presse, îi plac sfidările politice, constatând că a doua zi după ce și-a anunțat decizia de a instaura o administrație prezidențială directă cota lui de popularitate a crescut brusc, a hotărît să-și folosească toate forțele pentru ca acest referendum atât de râvnit de adversarii săi să se întoarcă în favoarea sa. „Astăzi în Rusia nu există o alternativă la Boris Elțân" a spus președintele rus, conștient de atuurile de care dispune în rândurile populației.

Din toate motivele arătate, Vancouverul nu are șanse să devină o Ialtă sau o Maltă, dar o anticameră a acestora — da. Totul va depinde de felul cum se va desfășura procesul de marshallizare a Rusiei.

ION D. GOIA ■

LA CAPĂTUL RĂBDĂRII

Într-un interviu acordat ziarului Washington Post, președintele SLOBODAN MILOȘEVICI elogiază administrația americană, executînd tot felul de piruete amabile și fandări grațioase. Președintele **Clinton** a reacționat prompt, avertizînd combatantul nr. 1 de la Belgrad că **„operațiunea șarm" nu are nici o șansă.** Mai mult : șeful executivului american a declarat că Bogdadul a întreprins avansuri asemănătoare cînd a simțit că îi este mai greu. Mai greu le va fi și sîrbilor, pentru că Washington-ul a decis să înăsprească sancțiunile, dacă sîrbii bosniaci nu se decid să semneze planul de pace. ● **ARMENII au invadat Azerbaidjanul.** În prima rundă a ofensivei, în regiunea Kelbadar, au reușit să ocupe aproximativ zece la sută din geografia adversorului. După un cincinal de hărțuieli sîngeroase, ultimele operațiuni par să declanșeze o confruntare majoră. **Consiliul de Securitate** a fost sesizat de oficialitățile de la Baku, iar răspunsul inelutul forum mondial a fost cel obișnuit în atitea și atitea alte cazuri : „Consiliul este preocupat și îngrijorat de erodarea situației din zonă". Adevărul e că situația e erodată de mult, incidentele recente constituind, pur și simplu, acapararea deschisă a unui stat de către alt stat. Bineînțeles că Ankara nu a tăcut: ea este de partea Azerbaidjanului, dar nu îl sprijină, deocamdată, logistic, pentru a nu

TURNUL BABEL

stimula și de partea cealaltă alianțe inoportune. Dincolo de această firească prudență, **premierul turc Demirel** nu a putut să-și înfrîngă sinceritatea : „Turcia se află la capătul răbdării". Rămîne de văzut despre care capăt e vorba. ● **1356 DE ARESTĂRI,** 1116 notificări de aducere în justiție, alte sute și sute de anchete demarate și, în sfîrșit, **un „pachet" de 152 de parlamentari implicați.** Acesta este bilanțul de moment al tornadei care bîntuie **virful societății italiene.** Trei secretari generali de partide au trebuit să-și părăsească, șifonați, fotoliile, nenumărați miniștri și înalți funcționari au demisionat și plutoane întregi de magnați s-au decis să plece peste hotare, în vacanță. Italia rămîne fără co... ducere !... ● **106 milioane de cetățeni** ruși sînt chemați să participe la **REFERENDUMUL din 25 aprilie,** care va costa nici mai mult, nici mai puțin de 20.402.940.200 de ruble ! Dacă răspunsurile vor fi antireformă, dolarii de-abia obținuți la Vancouver de Elțin vor curge spre Moscova degeaba !! ● După o espectativă care trădează rutina unui fost corifeu al Biroului Politic al CC al PCUS, **ȘEVARDNADZE** se lansează în direcția lui **Elțin.** Președintele gruzin, îmbărbătat de simpatia occidentală față de nr. 1 de la Moscova, a aruncat cîteva **pisici moarte în egrada parlamentului rus** : „În ultimul timp, Sovietul Suprem al Federației Ruse a adoptat o serie de rezoluții jignitoare la adresa statului gruzin și a demnității poporului nostru. De fapt, Sovietul Suprem torpilează negocierile ruso-gruzine, interzicînd chiar conducerii de la Moscova să poarte tratative economice pînă la soluționarea conflictului abhaz..." Cu totul altă ar fi situația dacă Elțin nu ar fi legat de mîini, de picioare și de cap. Iată un mod gruzin de a omagia potențialul de politică externă al președintelui rus...

RADU BUDEANU ■

ESTUL: RESURSELE DE DEZORDINE SÎNT IMENSE

● *Accidentul nuclear din „orașul secret" Tomsk 7 este un exemplu perfect*

Din dorința de a se simplifica abordările, s-a convenit că există o grupare a țărilor nordice, una a celor sudice, alta a celor estice și alta a celor vestice. Fiecare dintre aceste grupări au specificități solid conturate, tradiții, resurse și necesități clare. Ele se confruntă și se înțeleg, se concurează, negociază permanent pentru o supraviețuiri. Trebuie să o facă împreună. Ani lungi de zile s-a vorbit despre războiul nord — sud, consumat în perimetru economic, sau despre echilibrul terorii, care a guvernat pocea est-vest. Planeta are însă patru puncte cardinale ...deodată și nu poate renunța la nici unul. În planul raporturilor internaționale nu se poate imagina etanșeizarea unei emisfere sau respingerea reciprocă a antipozilor. Lumea este una, vrînd-nevrînd, și orice intoxicare sau explozie a unei părți afectează grav și imediat întregul. Teoria interdependențelor, demonetizată la maximum de propaganda comunistă, era timpită în formă, dar nu și în fond. Se poate remarca, în ultima vreme, cel puțin în planul raporturilor est-vest (cele nord-sud au intrat într-un firesc con de umbră), că destabilizarea Răsăritului macină resorturile Apusului. Căderea capilor comuniști și a staff-urilor lor a deschis calea democrației, dar nu a asigurat-o. În funcție de alfabetizarea maselor largi, restaurația este mai dinamică sau mai placidă de la o țară la alta. Lucrurile merg promițător în Cehia, Ungaria sau Polonia. Merge mai greu în România sau Bulgaria. Merg excelent în Slovenia și mizerabil în Bosnia-Hertegovina, înaintează în unele republici din CSI și regresează în alte republici din CSI. Normal. Harta stabilă, coerentă, disciplinată și unitară a fostului lagăr socialist s-a deschis experiențelor naționale reale. A apărut o hărmălaie de tendințe, unele arogante, altele firești, mișcări stihinice pe arena politică, enorme confruntări și, pe alocuri, succese cinstite și așezate. Tranziția are creste și abisuri, o multitudine de vectori — politici, sociali, economici, culturali, morali — poticniri și avînturi uneori imposibil de prognozat. Numitorul comun este, însă, reforma. Ea poate fi reală sau disimulată, în consens sau discordanță cu forțele care determină jocul politic real. Frisonul care a cutreierat, de curînd, marile capitale occidentale, datorat posibilității ca reforma din Rusia să înghețe, ilustrează cît se poate de elocvent că Vestul ia în considerare capacitatea explozivă a Estului. Dacă Estul alunecă la loc în totalitarism, Vestul se va trezi confruntat cu o capacitate de adversitate mai periculoasă decît odinioară. Inflamat social și minat economic, Estul recomunizat riscă să devină ofensiv și, pînă la urmă, responsabil.

Recentul accident nuclear de la Tomsk, izbucnit într-un fost „oraș secret" — Tomsk 7 — pare o fabulă perfectă din acest punct de vedere. Resursele de dezordine ale Estului sînt imense. Ele vizează revolte și războaie, accidente nucleare majore și epidemii incalculabile ,foamete în mi... migrații de calibru continental. Recenta chitanță de 1,6 miliarde de dolari fumizoți de SUA pentru bandajarea morcului urs seamănă, în context, cu un baton de chewing-gum oferit unui bolnav de isterie acută. Cînd se va înțelege că în Est se joacă, brutal, cartea Vestului ?

RADU BUDEANU ■

Gibraltarul, un Hong Kong al Europei?

Și astăzi Gibraltarul se află sub semnul și sub puterea Tratatului de la Utrecht din 1713, încheiat între englezi (care ocupaseră stînca în 1704) și spanioli. Iată de ce atât Londra, cât și Madridul vor ca viitorul acestui teritoriu mic, dar deosebit de important prin poziția sa strategică, să-l hotărască ele și nu liderii populației din Gibraltar. Dar lucrurile s-au schimbat. Dacă în urmă cu doar zece ani, 70 la sută din cheltuielile Gibraltarului erau acoperite de Ministerul britanic al Apărării, în prezent se acoperă pe această cale doar 15 la sută din cheltuieli și procentul este în continuă scădere. În aceste condiții, gibraltarienii s-au orientat spre sectorul financiar și au încurajat investițiile străine. Numărul băncilor a crescut de la 5 în 1980, la 33 în 1991, majorându-se în mod corespunzător și sumele de bani vehiculate. Gibraltarienii nu vor să fie spanioli, nu mai vor să fie nici britanici. Opțiunea de acum — independența. Liderul populației locale, Joe Bossano (a se observa că, întâmplător, el are nume de familie spaniol și nume de botez englez), e de părere că atât Londra, cât și Madridul „trebuie să accepte faptul că nu suntem nici englezi, nici spanioli, ci produsul a 300 de ani de prezență britanică într-o colonie la Mediterana și că toți concetățenii mei sunt o realitate". Bossano și ai săi ar dori ca, din punct de vedere economic, să transforme teritoriul într-un centru financiar, într-un adevărat Hong Kong al Europei, iar din punct de vedere politic Gibraltarul să devină „al 13-lea stat al Comunității Europene".

Însă de la dorință la realitate este și aici, ca pretutindeni, cale lungă. Mai întâi, referirea la Hong Kong nu este întru totul nimerită, deoarece el va reveni nu peste mult timp Chinei și nu se prea știe ce viitor va avea el în această ipostază. Pe urmă, este de luat foarte în serios poziția — amintită mai sus — a celor doi semnatari ai Tratatului de la Utrecht. Recent, un purtător de cuvânt al Ministerului de Externe britanic a spus că în termenii tratatului amintit, „independența nu consti... o opțiune pentru Gibraltar". ... ministrul de externe spaniol a declarat : „Sub nici o formă nu putem să acceptăm o situație care ar nega cererile noastre legitime de a redobândi suveranitatea asupra coloniei". De voința populației (care în proporție de 73 la sută s-au pronunțat pentru independență) nu se poate face abstracție. Se va procopsi Europa cu un nou focar de scandal și instabilitate ?

ION D. GOIA ■

FLACĂRA

CONSILIER ECONOMIC

Centrul de Afaceri Transilvania – C.A.T.

OFERTE DE PRODUSE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. Zahăr pentru cafea, în ambalaj de lux, import Finlanda, conține la cerere ș grame/pliculeț, livrabil în cutii de carton de 1 000 pliculețe/cutie, preț de livrare le 6,50 lei pliculeț, livrarea se face eșalonat cu termen de maximum 30 de zile de la data comenzii ferme, cantități nelimitate pe bază de comenzi ferme, franco Arad ; pentru cantități de peste o tonă, transportul se face la beneficiar la același preț.

2. Zahăr vanilat calitate extra, import Finlanda, conține 8 gr. zahăr vanilat cu vanilie Bourbon import Germania, preț de livrare de 17 lei/plic, livrarea se va face eșalonat, cu termen de maximum 30 zile de la data comenzii ferme, cantități nelimitate pe bază de comenzi ferme, franco Arad ; pentru cantități de peste o tonă transportul se face la beneficiar cu același preț.

3. Făină porumb, în pungi de 1/2 kg, preț de 36 lei/pungă, franco Arad.

4. Făină albă indigenă, preț de 140 lei/kg, AC 0%, franco Brașov, cantitate de 200 tone/stoc

5. Orez import Vietnam, 10% spărturi, 13,9% umiditate, 0,05% corpuri străine, preț de 175 lei kg, AC 0%, franco București.

6. Cartofi sol „DESIRE", import Ungaria, cantitate de 200—500 tone, eșalonat pe bază de grafic de livrare, se iau în considerare și comenzi mai mici (min. 20 tone), perioada de livrare : 15 martie — 30 aprilie 1993, preț de 110—115 lei/kg, în funcție de cantitatea comandată, franco Arad, cu taxele vamale achitate, ambalaj în saci plasă, neegalizați 25—30 kg/buc.

7. Carne de porc în suc propriu :
— 300 gr, 307 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca
— 275 gr, 277 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca
— 400 gr, 387 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca

8. Carne de vită în suc propriu, 300 gr, 366 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

9. Gulaș de vită :
— 300 gr, 288 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca
— 400 gr, 382 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca

10. Ruladă de vită, 450 gr, 405 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

11. Pateu carne cu ficat :
— 275 gr, 220 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca
— 300 gr, 245 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca
— 400 gr, 304 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca

12. Pastă de carne tip „V", 300 gr — 347 lei și 400 gr — 441 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

13. Carne de vită condimentată, 275 gr — 317 lei, 300 gr — 350 lei, 400 gr — lei, AC 5% inclus în prețuri, franco depozit Cluj-Napoca.

14. Pateu „Carpatin", 275 gr — 215 lei, 300 gr — 240 lei, 400 gr — 298 lei, AC 5% inclus în prețuri, franco depozit Cluj-Napoca.

15. Carne asortată Mackradou, 300 gr — 235 lei, 400 gr — 289 lei, AC 5% inclus în prețuri, franco depozit Cluj-Napoca.

16. Carne asortată Sanerbraten, 300 gr — 298 lei, 400 gr — 373 lei, AC 5% inclus în prețuri, franco depozit Cluj-Napoca.

17. Cîrnăciori cu fasole albă, 400 gr, 213 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

18. Costiță cu fasole albă, 400 gr, 189 lei, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

19. Pulpă în cutii de cca 6,34 kg (brutto), 1 050 lei/kg, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

20. Pulpă în cutii de cca 6,34 kg (netto), 1 055 lei/kg, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

21. Spată în cutii de cca 6,34 kg (brutto), 1 050 lei/kg, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

22. Spată în cutii de cca 6,34 kg (netto), 1 055 lei/kg, AC 5% inclus în preț, franco depozit Cluj-Napoca.

23. Lapte praf „ELIGO", import Ceho-Slovacia, instant, cantitate de 18 000 kg, ambalaj în cutii de 1/2 kg, termen garanție 12 luni, preț de 1 600 lei/kg, AC 0%, conținut pe 100 gr : concentrat — 27,3 gr, zahăr — 38,3 gr, vitamina B2 — 2,22 mgr, potențial — 20,5 KJ/gr, livrare la destinatar în termen de maximum 5 zile, plata la livrare cu dispoziție de plată.

24. Cacao la plic de 100 gr, preț de 150 lei/plic, AC 0%, franco București.

25. Frișcă praf pentru cafea solubilă instant, în ambalaj de lux, import America, conține 3,5 gr. la pliculeț, livrabil în cutii de carton de 1 000 plic/cutie, preț de livrare de 11 lei, cantități nelimitate pe bază de comenzi ferme, livrarea se va face eșalonat cu termen de maximum 30 zile de la data comenzii ferme, franco Arad; pentru cantități de peste o tonă, transportul se face la beneficiar la același preț.

26. Biscuiți, napolitane, turtă dulce în ciocolată, import Iugoslavia, la preț se adaugă un AC de 1—5% negociabil, livrare în 3 zile de la comandă, în preț e cuprins transportul la cantități de peste 10 tone, cu certificat de garanție calitate :

1. Extra favorit 100 gr	184 lei
2. Extra champion 100 gr	184 lei
3. Gold 150 gr	237 lei
4. Medalioni 290 gr	578 lei
5. Extra Isleri 350 gr	662 lei
6. Isleri 130 gr	242 lei
7. Vikabeka 200 gr	264 lei
8. Narandzino 200 gr	264 lei
9. Gordi 150 gr	189 lei
10. Medivik 150 gr	189 lei
11. Medivik 100 gr	137 lei
12. Medeni akordi 200 gr	273 lei
13. Minjon napolitane 270 gr	578 lei

27. Ciocolată, aceleași caracteristici ca la punctul 26 :

1. Cremă lămîie 90 gr	263 lei
2. Cremă portocale 90 gr	263 lei
3. Cremă alune 90 gr	263 lei
4. Cremă cafea 90 gr	263 lei
5. Ciocolată cu alune întregi	934 lei
6. Ciocolată cu orez expandat	700 lei

28. Ciocolată :
— „AMAL" — 100 gr, 207 lei, AC 0%, franco Cluj
— „AMAL" — 30 gr, 69 lei, AC 0%, franco Cluj
— „AREEJE" (cu orez) — 40 gr, 92 lei, AC 0%, franco Cluj
— „AREEJE" (cu vanilie) — 50 gr, 115 lei, AC 0%, franco Cluj

29. Ciocolată siriană, licență franțuzească, AC 0%, franco Cluj.

30. Ciocolată cu lapte „ORBEA", import Spania, mod de ambalare în box, termen de garanție 24 luni, v.o. 10 zile, cantitate totală disponibilă de 7 200 buc., cantitate minimă en-gros de 500 buc, preț minim de 275 lei, preț maxim de 325 lei, franco Cluj-Napoca, AC 5—30%, plata imediată în lei, sau în custodie cu termen de plată în 5 zile, termen de livrare : 2 ore cu transport la beneficiar în județul Cluj.

31. Băuturi :

1. Vodca FIRIZA — 33°, preț de 225 lei
2. Vodcă SATRA — 36°, preț de 242 lei
3. Vodcă CLUB — 38°, preț de 264 lei
4. Rom PIRAT — 38°, preț de 264 lei
5. Vinars PINTEA — 38°, preț de 308 lei.

Caracteristici : sticle de 1/2 l, lăzi 1/18 lemn la schimb de ambalaj, sau se pot vinde, v.o. 31.03 1993, permanent 3 000 sticle/sortiment, orice cantitate pe bază de comandă, livrare din depozit, AC 10%, plata se face cu numerar sau CEC.

32. Bere HOFFEN KÖNIG, produsă în România, în sticle de 1/2 l, lăzi 1/24 PVC, livrare numai cu schimb de ambalaj, termen de garanție plină la 31.03.1993 (de la 31.03.1993 — trei luni — se pasteurizează), v.o. 20.03.1993, cantitate minimă en-gros 100 casete, cantitate totală disponibilă pe bază de comandă, franco Cluj-Napoca, contracte pt. maxim 3 luni, după care se renegociază

a) preț minim de 152,5 — pentru contracte de minim 40 000 sticle/lună, cu dispoziție de plată la livrarea mărfii, AC 16%

b) preț maxim de 155 — livrare din depozit propriu, cu numerar sau CEC, AC 17,5%.

33. Alcool dublu rafinat din cereale, de 96 gr, cu 690 lei/l, există 80 tone/stoc, franco Brașov.

34. Whisky „PAUL CHAPMAN", import Franța, ambalaj în sticle de 700 gr, termen de garanție 12 luni, alcool 40%, v.o. 10 zile, cantitate totală disponibilă 1 700 sticle, cantitate minimă en-gros 300 sticle, preț minim de 3 300 lei, preț maxim de 3 900 lei, franco Cluj-Napoca, plata imediată în lei sau în custodie cu termen de plată în 5 zile, termen de livrare : 2 ore pe raza jud Cluj.

CERERE DE PRODUSE:

1. Citrice, făină grîu, paste făinoase.
2. Fructe congelate (căpșuni).
3. Furaje pentru pui și păsări.
4. Tărîțe, cereale (grîu, porumb, orz, secară etc.).
5. Brînză topită — 10 tone, brînzeturi diverse, unt.
6. Zahăr
7. Cafea verde arabică.
8. Fructe uscate de pădure.
9. Nucă (miez), cantități mari (80 tone).
10. Hellas.
11. Drojdie de bere uscată în plicuri.
12. Cacao.
13. Orez, mălai, griș.
14. Pulpe de pasăre.
15. Supe concentrate (plicuri).
16. Carne de pasăre, iepure, porc.
17. Piper, măsline, sare de lămîie.
18. Suc concentrat, suc natural.
19. Ciocolată de proveniență C.E.E.
20. Ness.
21. Ceai, foi de dafin.
22. Sămînță floarea-soarelui mică, neagră, uscată.
23. Miere de albine polifloră de calitate. Campart original — sticle de 1/1 litri (4 000 litri/lună).
23. Țigări (Monte Carlo, L&M, Marlboro).
24. Salopete de lucru, de diferite mărimi.
25. Fir de bumbac, număr metric 60/1.
26. Fir amestec bumbac și 37% poliester.
27. Fir acrilic DMM 32/2, cantitate 300 tone, culori negru, roșu, verde, alb și roz.
28. Fier beton striat, diam. 6—30 mm, lungimea maximă 12 metri, cantitate 50 000 tone.
29. TV color import Vest.
30. Benzină, motorină, țiței, kerosen pentru export, preț în $, franco port Europa de est, SUA.
31. Cizme de lucru din cauciuc.
32. Deșeuri tablă zincată, 700×70 mm, în culoarea alamei, 200 000 buc./lună, conținut CR 8%, NI 10%.
33. Acid clorhidric, concentrație 70%.
34. Trioxid arsenic, oxid cesiu, oxid de zinc, criolit sintetic, carbonat potasiu, sulfat bariu, biclorură de amoniu, grafit coloidal.
35. Tablă laminată din oțel, PVC, polietilenă.
36. Hîrtie Kraft, saci hîrtie pentru ciment.
37. Țagla, oțel, oțel crenelat, oțel pătrat (50 tone), îngrășăminte chimice, cupru electrolitic, tablă neagră de 1—1,5 mm, tablă zincată.
38. Bușteni decojiți, bușteni formatizați, mic mobilier cu furnir esență nuc, utilaj tăbăcit piei (100 buc/24 ore).
39. Alcool, concentrație 96°.
40. Granit, 170×70×20 cm.
41 Marmură, 1×2 m, neagră.
41. Toluen hexan, white spirit.

Bursa de mărfuri C.A.T. oferă și o gamă extrem de variată de mărfuri industriale și bunuri de consum. Vom reveni și cu această ofertă.

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

FAX : 312 82 89, TELEFON : 617 47 63, 617 59 69/int. 21 (dl. Aristică Văduva).

EXIMBANK INTRĂ ÎN LUMEA BUNĂ

• Dl Malcolm Stephens, secretarul general al Uniunii de la Berna, este optimist

ASOCIAȚIA ASIGURĂTORILOR DE CREDITE ȘI INVESTIȚII INTERNAȚIONALE, cunoscută sub denumirea de UNIUNEA DE LA BERNA, a fost înființată în 1934, prin asocierea celor patru organisme de asigurare de credite existente la acea dată în Franța, Italia, Spania și Anglia. La început, aceste instituții acopereau doar riscurile comerciale legate de capacitatea de plată a importurilor.

După cel de-al doilea război mondial, riscul comercial diversificîndu-se, iar cel politic devenind tot mai frecvent în schimburile internaționale, Uniunea și-a revizuit statutul, pentru a răspunde noilor cerințe.

Astăzi, Uniunea de la Berna cuprinde 40 de organisme de asigurare și creditare din 32 de state, de la Japonia, Anglia, SUA, Germania pînă la India, Indonezia, Jamaica, Malaezia sau Zimbabwe. Nici una dintre țările foste comuniste nu este prezentă în cadrul acestei organizații, pentru că, în economia centralizată, statul era cel care prelua riscurile activității de export.

În 1991—1992, cu asistența organizației olandeze de asigurare de credite NCM, s-a înființat BANCA ROMÂNĂ DE EXPORT-IMPORT. **Pe 5 aprilie 1993, la un an de la înregistrarea ei în Registrul Comerțului, Uniunea de la Berna — unde** EXIMBANK **speră să devină membră, a organizat la București o reuniune internațională, cu scopul de a prezenta activitatea de asigurare a creditelor pentru export și de a arăta obiectivele, mecanismele, politicile și relațiile sale cu România.**

Prezent la București cu această ocazie, domnul MALCOLM STEPHENS, **fost director executiv al** EXPORT CREDIT GUARANTEE DEPARTMENT **din Marea Britanie și actualul secretar general al Uniunii de la Berna, a acordat revistei** Flacăra **următorul interviu.**

— Domnule Stephens, vă rog să ne spuneți cîteva cuvinte despre întîlnirea de astăzi.

— Seminarul de azi a adunat vorbitori din Franța, Marea Britanie, Suedia precum și de la cartierul general al Uniunii de la Berna. Acești oameni au venit la București pentru a se întîlni cu lucrătorii de la **Eximbank**, precum și cu reprezentanți ai băncilor și ai companiilor și a le explica cum poate asigurarea creditelor să ajute la dezvoltarea exporturilor românești. S-au făcut progrese remarcabile de ambele părți. Cei care au venit să vorbească au putut vedea pe viu schimbările din România, pentru că nu-ți poți forma o imagine completă și corectă doar citind... Trebuie să vii să vezi și să vorbești cu oamenii. Pe de altă parte, pentru cei de la **Eximbank** e foarte important să discute cu experți de talia celor de la Uniunea de la Berna. Sper ca și băncile românești și autoritățile guvernamentale să înțeleagă de ce și cum poate să ajute activitatea de asigurare a creditelor de export procesul de reformă din țara dvs.

— Care e importanța faptului că seminarul acesta s-a ținut la București ?

— Membrii Uniunii de la Berna sînt implicați în peste 20 la sută din comerțul mondial — ceea ce înseamnă suma uriașă de 500 de miliarde de dolari. Noi dorim, în primul rînd, să stabilim o relație bună cu Eximbank, ceea ce va ajuta la transferul de tehnologie și informație cu Uniunea de la Berna. Sper, de asemenea, ca de acum înainte să fie cît mai mulți oameni convinși (și mă refer în special la bănci și la firme) de importanța și beneficiile utilizării acestei activități de asigurare de credite.

— Să înțelegem că membrii Uniunii de la Berna sînt interesați de dezvoltarea legăturilor cu România ?

— Da, sînt foarte interesați. Acesta este un alt profit pe care-l scoatem din acest seminar. Ei au putut să afle mai detaliat ce se întîmplă în România acum. Nu știu dacă trăind aici realizați cît de mult s-a schimbat...

— Realizăm...

— Dar problema este că din exterior totul e foarte confuz pentru că apar bănci și firme despre care n-ai mai auzit niciodată... Bineînțeles că nu poți afla totul în două zile, dar măcar poți să ghicești mai bine.

— Deci care este părerea dvs. despre schimbările din România ?

— Cred că România s-a schimbat extrem de mult. Au avut loc transformări masive în toate sectoarele. E evident că mai sînt multe probleme... ar fi incorect să afirmi că nu mai e nimic de rezolvat. E vorba de rata mare a inflației, de unele politici economice neterminate, dar oamenii care au venit aici au fost încurajați de aceste transformări.

— Credeți că Eximbank va intra în Uniunea de la Berna?

— Sper ca acest lucru să se întîmple. Sînt cîteva condiții care trebuie îndeplinite. Oricum, faptul că Eximbank nu este membră în Uniune nu trebuie să însemne că nu putem să avem contacte foarte bune. Dealtfel este exact ceea ce dorim să facem.

ALEXANDRU ARION ■

Computerele NOTEBOOK sfidează concurența

Muzica... bateriilor

Computerele NOTEBOOK au o caracteristică ce le diferențiază net față de suratele lor, și anume, pot funcționa, perfect, alimentate cu... **baterii.** Este, însă, posibil ca acest avantaj să fie, cam... păgubos, căci bateriile încorporate nu rezistă, cu siguranță, atîta timp cît doriți dvs. și atunci trebuie să vă înarmați cu baterii de rezervă sau cu un alt tip de sursă de alimentare corespunzătoare. Cum există soluții pentru orice problemă, utilizatorii pot scăpa de acest neajuns procurîndu-și așanumita sursă de alimentare HOLY GRAIL proiectată, special, să posede o durată de funcționare cît mai mare.

Există, la ora actuală, opt tipuri de computere NOTEBOOK construite pe baza microprocesoarelor INTEL 386 SL și AMD 386 SXL. Aceste microprocesoare au puteri „miraculoase". Împreună cu sofisticata microelectronică corespunzatoare, reușesc, prin accentuata **reducere a consumurilor energetice,** să prelungească „viața" bateriilor.

Cele opt tipuri de computere NOTEBOOK pe care le „expunem" sînt : COMPAQ-LTE Lite / 25, DELL-NL 25, EPSON-NBSL / 25, INSIGHT-386 SXL—25, NCR—3170, NEC—ULTRALITE SL 20, SHARP—PC—6781 și ZENITH DATA SYSTEMS—Z—NOTE 325L.

Raționalizarea... consumurilor

Microprocesoarele utilizate în realizarea „minții" acestor computere conduc, actualmente, în competiția celor mai moderne dispozitive microelectronice programate special pentru a gestiona cît mai... rațional consumurile energetice. Această „revoluție" a fost posibilă prin utilizarea unor tehnologii microelectronice ultrasofisticate ce permit realizarea **unui înalt grad de integrare** al microprocesorului, adică, pe aceeași aschie de siliciu, să existe exact atîtea dispozitive electronice cîte sînt necesare pentru a se obține un **control eficient** asupra subsistemelor gestionate de microprocesor reducîndu-se, deci, unele inutile consumuri energetice.

Bateriile ce echipează computerele NOTEBOOK sînt realizate într-o tehnologie ultramodernă. Ele sînt, de fapt, acumulatori nichel-hidrură metalică (NiMH) și au o durată de funcționare cu circa 20... 30 la sută mai mare decît clasicii acumulatori nichel-cadmiu. Dezavantajul acestora este de natură economică, și anume, prețul lor, în acest moment, dublu față de cel al „fraților" sus-menționați. Cum performanțele tehnice ale acestor baterii sînt extrem de valoroase, impedimentul economic este, practic, neglijat și computerele NOTEBOOK dețin supremația pe piața mondială a informaticii.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

AZI: **MAREA BRITANIE**

- GERMANIA
- FRANȚA
- MAREA BRITANIE
- ITALIA
- OLANDA
- SPANIA
- BELGIA
- DANEMARCA
- IRLANDA
- PORTUGALIA
- LUXEMBURG
- GRECIA

GOD SAVE THE QUEEN!

Un supliment dedicat Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord ? Pare imposibil, chiar dacă ai la dispoziție 32 de pagini.

Fiindcă numai despre monarhia britanică și rolul ei într-o istorie deseori zbuciumată s-ar putea scrie tomuri întregi.

Fiindcă numai despre viața politică de aici ar trebui concepute tratate, pentru a ridica măcar o parte a vălului care acoperă o știință de a guverna, căpătată printr-o experiență de secole.

Fiindcă numai despre o economie, precum cea britanică în stare să și producă enorm, dar să și vîndă mult, s-ar putea glosa la nesfîrșit.

Ca să nu mai vorbim despre cultura creată pe aceste meleaguri care au impus, printre alte nume glorioase, și pe cel al unuia dintre cele mai mari genii pe care le-a născut omenirea: Shakespeare.

Și totuși, ne-am hazardat să punem cap la cap impresiile despre această țară, vizitată de noi timp de zece zile, și să reliefăm cîteva dintre aspectele pe care le-am cunoscut mai bine.

Am fost interesați, în special, ca și în cazul altor țări pe care le-am prezentat, să surprindem relațiile dintre România și Marea Britanie, bucuroși fiind că un stat atît de important al lumii a devenit unul dintre cei mai semnificativi investitori în țara noastră.

E un semn de încredere în posibilitățile românilor de a rămîne, pentru totdeauna de acum înainte, în spațiul democrației și al libertății.

E poate și dorința de a ajuta, în sfîrșit, un popor lăsat de Churchill cu nonșalanță sub opresiunea sovietică, și care, desigur, poate ieși la lumină, în primul rînd prin propriile lui puteri, dar are nevoie și de o uriașă înțelegere din afară.

God Save the Queen
God Save Romania !

Regina Elisabeta a II-a

Britania cuprinde Marea Britanie (Anglia, Țara Galilor și Scoția) și Irlanda de Nord, și este una din cele 12 state membre ale Comunității Europene. Numele complet al acesteia este Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Date statistice generale (1991).
Populația: 57,6 milioane
Suprafața: 244.100 kmp
Densitatea populației: 236 persoane/kmp
Produsul intern brut (pe cap de locuitor 1990): 8.201 lire
Forța de muncă ocupată: 22.268.000
— servicii: 70,7%
— producție: 21,7%
— construcții: 4,3%
— energetică: 2,0%
— agricultură, silvicultură, pescuit: 1,3%
Rata șomajului (1992): 9,6%
Produsul intern brut: 408.565 milioane £
Export: 123.386 milioane £
Import: 134.428 milioane £
Cheltuieli de consum: 269.033 milioane £
Venitul național: 433.361 milioane £
Rata inflației: 10,9% (1990); 3,6% (1992)

Date importante din istoria Marii Britanii

55—54 î.e.n. — Expedițiile lui Iulius Cezar în Britania
43 e.n. — Romanii încep cucerirea Britaniei
409 — Retragerea romanilor
450 — Începe fondarea regatelor anglo-saxone
832—860 — Se formează regatul Scoției
1066 — William Cuceritorul preia tronul
1215 — Regele John semnează Magna Carta pentru a proteja drepturile feudalilor împotriva abuzurilor monarhice
1337 — Începe Războiul de 100 de ani dintre Anglia și Franța
1455—1487 — Războiul Rozelor
1536—1542 — Unirea Angliei cu Țara Galilor
1558—1603 — Domnia Elisabetei I
1590—1613 — Sînt scrise piesele lui Shakespeare
1653—1658 — Oliver Cromwell, Lord Protector
1707 — Unirea Angliei cu Scoția
1760—1830 — Revoluția Industrială
1837—1901 — Regina Victoria
1921 — Tratatul anglo-irlandez : Irlanda de Nord rămîne parte a Marii Britanii
1973 — Marea Britanie intră în Comunitatea Europeană

Domnul Adrian Năstase despre suplimentele FLACĂRA, dedicate țărilor din CEE

— Domnule Adrian Năstase, ați fost ministru de externe iar în prezent sînteți președintele Camerei deputaților : ați avut și aveți responsabilități politice importante. Ce părere aveți despre inițiativa revistei Flacăra de a prezenta țările dezvoltate din Piața Comună ?

— Cred că e o inițiativă foarte bună, pentru că noi avem totuși imagini superficiale despre aceste țări. Cîți dintre români știu ceva, de pildă, despre Parlamentul britanic, despre modul cum funcționează el ? Istoria Marii Britanii, politica ei, interesele care ne leagă de ea ar trebui mai bine cunoscute. Cine știe despre viața politică din Franța sau Italia, ce rol joacă unificarea pieței europene ? Dacă dorim să intrăm cu adevărat în Europa trebuie să fim pregătiți printr-o cît mai bună cunoaștere a modului cum funcționează democrațiile occidentale și economia lor, astfel încît să nu ne fie străine mecanismele care le pun în mișcare. De aceea, Flacăra poate contribui și ea, cu aceste suplimente pe care le-a început, la risipirea unor prejudecăți și la ridicarea unui văl care mai acoperă încă realități pe care noi n-am avut cum să le cunoaștem pînă acum, sau le-am cunoscut deformat.

ALEGEŢI CALITATEA

Începînd cu luna aprilie 1993, companla TAROM vă oferă la bordul aeronavelor AIRBUS-310 şi BAC 1-11 o nouă clasă de servicii: Business Class.

NOU !

Servicii specializate pentru toţi pasagerii care doresc să călătorească în condiţii deosebite de confort:

- birou special de vînzări bilete "Business Class"
- prioritate în rezervarea şi cumpărarea biletelor
- ghişeu special "check-in" la aeroport
- 30 kg bagaj gratuit
- regim separat şi prioritar de îmbarcare/ debarcare a pasagerilor şi bagajelor
- servicii speciale la bord la standarde internaţionale
- fotolii confortabile
- sortiment bogat de băuturi
- meniuri rafinate
- veselă elegantă "Business Class"
- însoţitor de bord exclusiv

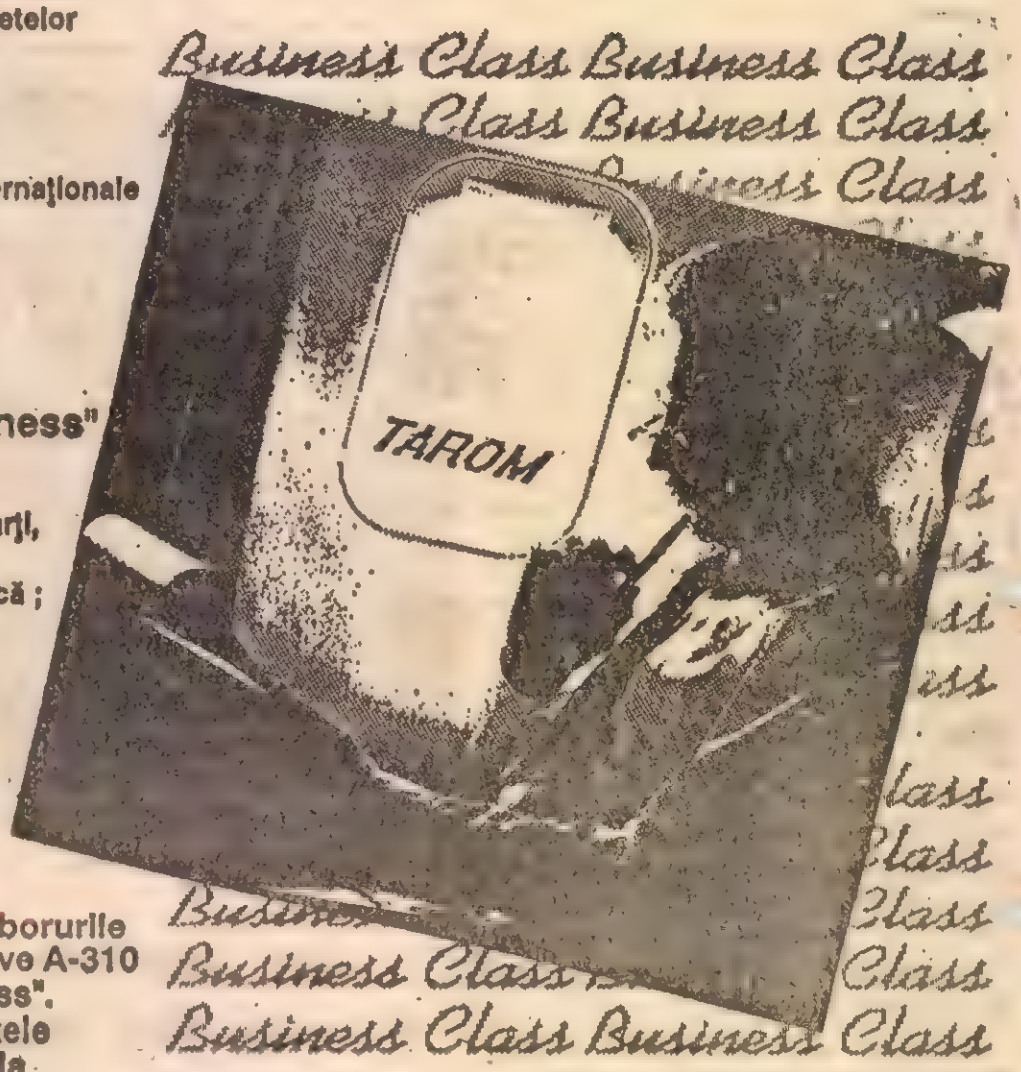

Tarom operează cu clasa "Business" spre :

* Londra - luni,joi ,vineri -Stansted şi marţi, miercuri, sîmbătă,duminică -Heathrow;
* Paris -marţi, miercuri, joi,sîmbătă, duminică ;
* Viena - luni,miercuri,vineri,duminică ;
* Zurich -miercuri, sîmbătă ,duminică;
* Bangkok -miercuri, vineri,duminică;
* Dubai - miercuri, duminică;
* Singapore -miercuri ;
* New York -luni,miercuri.

Absolut nou!

Spre New York, Tarom va inaugura zborurile transoceanice cu noile sale aeronave A-310 care vor opera şi cu "Business Class". Zboruri directe între România şi Statele Unite,lunea şi miercurea ,cu escală la Timişoara.De asemenea Tarom va opera în curînd şi zboruri absolut directe între Bucureşti - New York,în fiecare vineri.

Pentru informaţii şi rezervări contactaţi birourile Tarom:

Bucureşti (Agenţia Centrală Tarom): tel.615.27.47; 615.04.99; ghişeu "Business Class": tel. 613.03.63.

Londra: tel.224-3693, Paris: tel.47422542, Viena: tel/fax. 3100862, Zurich: tel. 2111731,

Bangkok: tel. 2531681-5, Dubai: tel. 211176; fax. 275863, Singapore: tel.3378868, New York: tel.687 60.13.

TAROM

Monarhia britanică

Cînd în palate stau chiar regii

Monarhia este cea mai veche instituţie de guvernămînt din Marea Britanie, avînd începuturile în secolul al IX-lea, cu trei secole înaintea tribunalelor şi cu patru secole înaintea Parlamentului. Regina Elisabeta a II-a este descendentă directă a regelui saxon Egbert care a unificat Anglia în 829. De-a lungul istoriei a existat doar o singură întrerupere a monarhiei, între anii 1649 şi 1660, cînd Anglia a fost condusă de Oliver Cromwell şi de fiul său Richard, veniţi la putere după execuţia regelui Charles I.

În cîzda întreruperilor, principiul ereditătii monarhiei s-a păstrat. În perioada anglo-saxonă regii erau aleşi de Witan sau de Consiliu, din ramura bărbătească a familiei regale. Timp de secole, monarhia şi-a exercitat puterea supremă în forurile executiv, legislativ şi juridic. Această putere a început să scadă odată cu dezvoltarea Parlamentului şi a tribunalelor. Lupta dintre Parlament şi coroană în secolul al XVII-lea (1688—1689) a dus la crearea unei monarhii constituţionale ; oricum, pînă în secolul al XVIII-lea, monarhia a continuat să aibă considerabile puteri executive. La sfîrşitul secolului al XIX-lea, odată cu apariţia sistemului modern de guvernare şi a partidelor, rolul activ al monarhiei în politică a devenit minim.

Responsabilitatea Guvernului în Marea Britanie se manifestă în două principale direcţii : miniştrii răspund în faţa Parlamentului, ei nepulînd guverna fără sprijinul majorităţii alese ; şi sînt răspunzători pentru sfaturile date reginei şi implicit pentru orice măsură pe care aceasta o ia. În timp ce Regina joacă rolul unui conducător imparţial, miniştrii iau deciziile politice.

Monarhia britanică s-a adaptat schimbărilor majore survenite în poziţia Marii Britanii în lume şi în societatea britanică. Cînd regina Elisabeta a II-a a urcat pe tron, în 1952, imperiul avea peste 50 de colonii ; acum, marea majoritate sunt membre independente ale Commonwealth-ului, al cărui conducător este Regina. Multe ţări membre ale Commonwealth-ului o recunosc în continuare ca şef al statului.

Modernizarea transportului, existenţa televiziunii au făcut ca familia regală să fie mai aproape de oameni, să-i întîlnească atît în Marea Britanie cît şi peste hotare. În acelaşi timp, familia regală întruchipează secolele de istorie şi unitatea naţională.

Familia regală

Membrii Familiei Regale

Maiestatea Sa Regina

Regina Elisabeta a II-a s-a născut pe 21 aprilie 1926, fiind primul copil al Ducelui şi Ducesei de York. A fost botezată Elizabeth Alexandra Mary. Tatăl ei a fost al doilea fiu al regelui George V. Moartea acestuia şi abdicarea fiului mai mare, regele Edward VIII, l-a adus pe Ducele de York la tron în 1936, astfel Printesa Elizabeth devenind urmaşă la tron.

La 20 noiembrie 1947 Printesa Elisabeta se căsătoreşte cu locotenentul Philip Mountbatten — acum Printul Philip, Duce de Edinburgh : ceremonia a avut loc la Westminster Abbey. Primul născut, Printul Charles acum Print de Wales şi succesor la tron, s-a născut în 1948, l-au urmat : Printesa Anna în 1950 Printul Andrew în 1960 şi Printul Edward în 1964.

Regina are acum sase nepoti.

După moartea tatălui ei, Printesa Elisabeth a venit la tron pe 6 februarie 1952, încoronarea avînd loc la Westminster Abbey pe 2 iunie 1953.

Înălţimea Sa Ducele de Edinburgh

S-a născut în insula Corfu la 10 iunie 1921, fiu al Printului Andrew al Greciei şi al Printesei Alice de Battenberg, fiind stră-stră-strănepotul Reginei Victoria.

În 1943 a participat la debarcarea din Sicilia, iar între anii 1944—1945 a luat parte la luptele împotriva Japoniei.

Înălţimea Sa Printul de Wales

S-a născut la Buckingham la 14 noiembrie 1948 fiind botezat Charles Philip Arthur George. Întrucît este primul născut, a primit mai multe titluri şi devine moştenitorul tronului.

Atribuţiile monarhului

Termenii de „Suveran" sau „Monarh" şi „Coroană" sunt strîns legaţi, avînd totuşi înţelesuri diferite :

— Suveranul este persoana căreia îi vine coroana conform Constituţiei.

— Coroana simbolizează atît Suveranul cît şi Guvernul reprezentînd puterea executivă supremă. În principiu, Coroana reprezintă Regina dar miniştrii sunt aceia care răspund în faţa Parlamentului, în numele Reginei, de guvernarea ţării.

Relaţia cu Parlamentul

Regina validează şi dizolvă Parlamentul la fiecare legislatură. Ea prezintă programul Guvernului şi avizează legile promulgate de Parlament.

Relaţie cu Justiţia

Regina poate acorda graţieri. În faţa legii, Regina, ca persoană particulară, nu poate greşi ; nu poate fi urmărită în justiţie. Această imunitate nu se aplică celorlalţi membri ai familiei regale.

Prerogative regale

În aproape toate situaţiile, prerogativele regale sunt asumate de miniştrii care răspund în faţa Parlamentului. Parlamentul are dreptul să restrîngă sau să anuleze anumite prerogative.

Relaţiile cu Primul Ministru şi cu Guvernul

Regina cere liderului partidului majoritar să formeze Guvernul. În cazul în care nici un partid nu deţine majoritatea, Regina are datoria de a numi Primul Ministru.

Regina este informată şi consultată în legătură cu toate aspectele importante ale guvernării. Regina are dreptul de a fi informată şi consultată, şi dreptul de a atenţiona. Ea poate discuta diverse probleme cu Primul Ministru precum şi cu alţi miniştri. Regina primeşte cópii după toate actele importante ale Ministerului de Externe, precum şi sumarul dezbaterilor din Parlament.

Atributii publice ale Reginei

Regina este nu numai conducătorul statului ci şi un simbol al unităţii naţionale, focalizînd atenţia întregului popor. Ceremoniile oficiale reprezintă ocazii pentru îndeplinirea unor atribuţii publice. Astfel, deschiderea sesiunii Parlamentului, căsătoriile regale, au loc în prezenţa Reginei, fiind urmărite de numeroşi spectatori şi milioane de telespectatori.

Chiar dacă Regina s-a născut la 21 aprilie, sărbătorirea are loc în luna iunie, conform unei îndelungate tradiţii.

Regina atribuie circa 3 000 de ordine şi medalii în fiecare an. Peste 30 000 de persoane participă la petrecerile organizate la Buckingham Palace sau la Holyroadhouse în Edinburgh.

Rolul Familiei Regale în viaţa naţiunii

Membrii Familiei Regale efectuează anual sute de vizite în diverse regiuni ale ţării pentru a-şi îndeplini o serie de îndatoriri publice. Unele vizite au rolul de a încununa opere de binefacere, altele sunt efectuate pentru a participa la manifestări artistice sau la inaugurări de edificii.

Rolul internaţional al Familiei Regale

Familia Regală primeşte şefi de state care vizitează Marea Britanie, oferă banchete sau oferă spectacole de balet sau operă.

Vizitele pe care Regina le face în alte ţări reprezintă o parte importantă a activităţii sale.

Schimbarea gărzii la palatul Buckingham

Veniturile şi cheltuielile casei regale

40 la sută din cheltuielile necesare activităţilor de reprezentare provin de la buget. Acestea trebuie să fie aprobate de către Parlament. Alte cheltuieli sunt acoperite din alte surse.

Palatele regale, bijuteriile Coroanei precum şi colecţiile de artă aparţin Reginei în calitate de suveran şi nu pot fi înstrăinate. Ele trebuie transmise succesorului la tron. Veniturile provenite din vizitarea de către public a colecţiilor regale sunt folosite pentru acoperirea cheltuielilor legate de păstrarea şi conservarea acestora.

Parlamentul aprobă veniturile Familiei Regale precum şi cheltuielile legate de întreţinerea casei regale (salariile personalului, pensii). Trei sferturi din suma alocată serveşte plăţii salariilor. În 1991 Parlamentul a votat acest buget pentru o perioadă de 10 ani, stabilind o sumă anuală de 7,9 milioane de lire sterline. Dacă bugetul se dovedeşte insuficient, Guvernul poate propune suplimentarea acestuia.

Iată cum arată lista de cheltuieli a acestui buget :

Cheltuielile Reginei 7 900 000, Regina Mamă 643 000, Ducele de Edinburgh 359 000, Ducele de York 249 000, Printul Edward 90 000.

Printul de Wales, ca duce de Cornwall, are venituri din partea acestui ducat.

Regina nu plăteşte impozite pe veniturile proprii. În 1992 Primul Ministru a anunţat că Regina doreşte să plătească impozite pe veniturile personale.

Palate şi reşedinţe regale

Palatul Buckingham

Este reşedinţa regală de pe vremea Reginei Victoria.

Windsor Castle

Este cel mai mare castel locuit din lume, a fost reşedinţa regilor Marii Britanii timp de 800 de ani.

Turnul Londrei

A servit de-a lungul secolelor ca fortăreaţă, palat regal, puşcărie. Astăzi el adăposteşte bijuteriile Coroanei şi colecţia regală de arme. Construcţia sa a început în anul 1078 în timpul domniei lui William Cuceritorul.

Bijuteriile Coroanei

Sunt păstrate în Turnul Londrei de la încoronarea regelui Charles II, incluzînd coroana regală bătută cu sute de pietre preţioase, coroana St. Edward, alte coroane şi sceptre.

GOD SAVE THE QUEEN !

DI Andrew Bache, ambasadorul Marii Britanii la București

„Pictorul român preferat de noi rămîne Nicolae Grigorescu"

Domnul Andrew Bache la București...

— Care este opinia dvs. privind relațiile dintre țările noastre ?

— Relațiile dintre cele două țări ale noastre sînt bune. Un semn al acestora a fost programul vizitelor ministeriale bilaterale. Din 1990, un număr mare de personalități din România — din Guvern și din partidele politice — au vizitat Marea Britanie. Un număr de miniștri britanici au vizitat România și aceste vizite vor continua. Țăria relațiilor noastre bilaterale este de asemenea arătată de către asistența importantă și extensivă care a fost asigurată de către guvernul britanic prin FONDUL KNOW HOW pentru România. Acesta acoperă un mare nume de domenii, dar include și asistența pentru privatizare și în domeniul bancar (pregătirea personalului bancar).

— Ce credeți despre viitorul acestor relații ?

— Eu sînt optimist. Vom continua să asistăm programul de reforme economice și politice al României, în primul rînd prin Fondul KNOW HOW. În prezent studiem împreună cu autoritățile române noi proiecte importante ale Fondului KNOW HOW în domeniile agriculturii și privatizării. Între timp, cîteva companii britanice importante au făcut deja investiții mari în România. Printre acestea sînt și contractele semnate de SHELL și ENTERPRISE OIL. Au fost formate, de asemenea, peste 300 de societăți mixte cu parteneri britanici. Totalul investițiilor britanice este acum de peste 64 milioane US$. Sîntem unul dintre cei mai mari investitori în România. Aplicarea din nou a măsurilor ECGD de asigurare pe termen mediu demonstrează de asemenea hotărîrea noastră de a încuraja companiile britanice să fie prezente pe această piață. Semnarea Acordului de asociere a României la Piața Comună a întărit relațiile României cu Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia.

— Care este sprijinul dat de Marea Britanie integrării României în Comunitatea Europeană ?

— Marea Britanie crede în lărgirea Comunității Europene. Noi am promovat activ asocierea țărilor din Europa centrală și răsăriteană. Relațiile Pieței Comune cu țările din Europa centrală și răsăriteană au fost puse în mod deliberat în fruntea ordinei de zi în timpul președinției britanice (a Comunității Europene). Acordul de asociere semnat cu România presupune că eventual va deveni membră, dar, între timp, sperăm că acordul o va ajuta în dezvoltarea legăturilor comerciale și la creșterea accesibilității piețelor. Sprijinul nostru pentru România reflectă aprecierea noastră că structurile economice și politice din România vor continua să se dezvolte.

— Opinia dvs. despre legătura dintre situația politică românească și relațiile economice cu Marea Britanie ?

— Investitorii caută stabilitate politică și economică. Din 1990 în România au avut loc unele evenimente îngrijorătoare — de exemplu acțiunile minerilor din iunie 1990 și septembrie 1991. De atunci a trebuit să treacă o perioadă de timp pentru a cîștiga încrederea oamenilor de afaceri în România. Companiile britanice poate că au fost prea precaute, dar este important să ne amintim că există și alte piețe spre care se pot orienta și afacerile au probleme din cauza recesiunii mondiale. Oricum, am convingerea că dacă situația politică rămîne stabilă, vom vedea legăturile dintre cele două țări ale noastre dezvoltîndu-se și aprofundîndu-se.

— Cîteva gînduri despre România și români și despre viața dvs. de familie.

— Sînt în România de mai puțin de un an, dar țara mi-a făcut deja o impresie pozitivă. În afara Bucureștiului peisajul este variat și frumos și ar trebui să ofere în viitor multe posibilități pentru turism. Ne-am bucurat să ne plimbăm și să schiem în Carpați și sper să cunoaștem mai mult din țară în acest an.

Peste tot unde am fost, soția mea și eu, ne am bucurat de ospitalitatea tradițională a României. Aceasta este caldă și spontană și nici un străin nu poate să nu fie impresionat de ea. În București, ne-a plăcut mult viața culturală pe care am găsit-o aici incluzînd teatrele, opera și muzica. Pictorul nostru preferat rămîne NICOLAE GRIGORESCU și am fost bucuros să găsesc multe tablouri ale sale prin colecțiile din oraș. Deși sîntem aici de mai puțin de un an, toți cei trei copii ai noștri (cel mai tînăr are 19 ani) au venit să ne viziteze și, desigur, vor mai veni

...și la Londra

• Aici este un mediu mai conservator... Povestea asta cu Anglia care este o insulă separată de Continent se regăsește la orice nivel, în orice domeniu.

Chiar și oamenii sînt mai rezervați, comparativ cu alți europeni...

Te adaptezi greu și începi să faci același joc pe care-l fac și ei... și te integrezi într-o societate care nu este a ta dar care este, fără discuție, civilizată... Încerci să te prezinți cît mai bine, pentru că ești, într-un fel, tot timpul sub lupă: dacă vorbești bine englezește, dacă știi să te îmbraci, dacă știi să iei o decizie, pentru că ești bancher, pînă la urmă, deci trebuie să lucrezi la fel de bine ca și ceilalți mai ales dacă ești într-o poziție în care ai răspundere... trebuie să te gîndești la impresia pe care o faci...

PRINCIPALELE INSTITUȚII GUVERNAMENTALE

Ministerul Agriculturii, Pescuitului și Alimentației	071-270-8080
Ministerul Apărării	071-218-9000
Departamentul Științei și Educației	071-0934 9000
Departamentul Muncii	071-273 3000
Departamentul Energiei	071-238 3000
Departamentul Mediului Înconjurător	071-276 3000
Ministerul Afacerilor Externe și Commonwealth	071-270 3000
Departamentul Sănătății și Securității Sociale	071-388 1188
Ministerul de Interne	071-273 3000
Ministerul Justiției	071-936 600
Oficiul Lorzilor Cancelari	071-210 8500
Oficiul pentru Irlanda de Nord	071-210 3000
Oficiul Comerțului	071-242 2858
Departamentul Prețurilor și Protecției Consumatorilor	071-215- 7877

OFICII PAȘAPOARTE

LONDRA Passport Office, Clive House	071-279 3434
70 Pretty France, London, SW 1	071-271 8559
Re-entry visa enquires	071-271 8554
BELFAST Foreign and Commonwealth, Passport Agency, 1st Floor; Marlborough House 30 Victoria Street, Belfast, BT 1 3 LY	(0232) 232 371
GLASGOW Passport Office, 1st Floor, Empire House, 131 West Nile Street Glasgow, G 1 2 RY	041-332 0271/5
LIVERPOOL Passport Office, 5th Floor, India Buildings, Water Street, Liverpool L2 0QZ	051-237 3010

Din surse autorizate

• Perioada de guvernare a lui Stolojan și alegerile din 1992 au schimbat în bine imaginea pe care o are România ;

• România poate juca un rol pacificator în Balcani ;

• **Pentru a evita confuzii ulterioare, Eastern European Department a devenit Central European Department (aici intră și România !), iar Soviet Department (C.S.I.) s-a transformat în Eastern European Department ;**

• În ultimii trei ani relațiile dintre cele două țări au cunoscut o îmbunătățire considerabilă. Marea Britanie [illegible] trecerea la o economie de piață, numărul de contacte este în continuă creștere ;

• Anul trecut, Marea Britanie a propus asocierea României la Consiliul Europei, în perioada de președinție a Comunității Europene și a ajutat țara noastră în obținerea unor împrumuturi importante de la G 24 ;

• Părțile implicate în problematica minorităților trebuie să fie în stare să discute și să rezolve în pace diferendele.

• Buna înțelegere a problemelor minorităților este esențială pentru integrarea europeană ;

• Soluția pentru țările din est, confruntate cu mari și inerente greutăți, se află, în primul rînd, în puterea lor.

DI Sergiu Celac, ambasadorul României

la Londra, despre misiunea unui diplomat:

Interesele țării se promovează într-o perspectivă strategică pe termen lung

• Preluînd sugestia revistei Flacăra, va avea loc la București, în luna noiembrie, o conferință despre realitățile și potențialul de afaceri al Marii Britanii

Duminica — o zi bună pentru rezolvat treburile ambasadei

— Domnule ambasador, iată-ne ajunși la capătul a zece zile petrecute aici, unde am observat cu bucurie că membrii ambasadei n-au stat o clipă. Domnule ambasador, este o țară grea Marea Britanie ?

— Cred că din punctul de vedere al unui profesionist nu se pune problema **țară grea** sau **țară ușoară.** Misiunea unui diplomat este ca, în orice condiții, să promoveze interesele țării, în cazul nostru, interesele României, într-o perspectivă strategică de termen lung, cît și prin mișcări tactice, inteligent concepute, care să se înscrie pe aceste coordonate pentru atingerea scopului final — construirea unei relații stabile, solide, de tip strategic cu Marea Britanie, care rămîne una dintre țările foarte importante ale lumii.

— Ce-ați făcut în acești doi ani și ceva de cînd vă aflați aici ?

— Contractele au fost concentrate pe prezentarea României, pe stabilirea unor legături de perspectivă care să poată fi dezvoltate și valorificate în viitor ; acum, în sfîrșit, ele încep să capete o substanță din ce în ce mai evidentă, inițiind deja acțiuni practice, relații și contacte, de participare a Marii Britanii la dezvoltarea noastră economică, stimularea legăturilor culturale în domeniul dezvoltării sănătății, învățămîntului, tot...

— Cum ați caracteriza momentul actual al relațiilor dintre Marea Britanie și noi ?

— Cred că ne aflăm într-un moment de acumulare cantitativă. Britanicii au avut ultima lor revoluție în sec. XVII și se pare că nu le-a plăcut excesiv și de-atunci își văd propria dezvoltare ca și relațiile lor cu partenerii mai mult sau mai puțin unor pași poate mai lenți însă întotdeauna temeinici. De aceea, nu trebuie să ne bazăm pe niște salturi care să nu aibă un fundament foarte solid. Sunt de acord cu colegul meu, ambasadorul britanic la București, că trebuie construit de la temelie în sus și nu invers.

— Cum v-ați adaptat acestui mediu de viață ? Structural sunteți potrivit lui sau v-ați fi dorit altceva ?

— Nu cred că am greutăți, dar mă ajută să acționez mai eficient și anumite calități și defecte personale. Un element este că engleza mea nu este foarte diferită de cea a englezilor. Apoi reușesc să-mi păstrez simțul umorului chiar și în împrejurări foarte puțin hazlii.

— Ținînd cont că relațiile dintre cele două țări se vor diversifica, nu credeți că volumul de muncă va depăși puterea de lucru a acestui nucleu de oameni, din ambasadă ?

— Eu nu cred în organizațiile foarte mari, numai de dragul de a avea mai mulți subalterni. Cred însă că orice organism funcțional, cum este și o ambasadă, trebuie să găsească posibilitatea necesară, inclusiv în privința încadrării, pentru a face față unui volum variabil de misiuni. În prezent cred că încă putem face față. Domeniul în care dorim să primim întăriri, și acționăm în acest sens, este acela al așa-numitului personal intermediar, de secretariat și cancelarie. Gîtuirea aici se produce, pentru că diplomații misiunii noastre, inclusiv eu, suntem sufocați cu diverse probleme care ar fi putut fi rezolvate cu competență cu un personal, ca să spunem așa, de eșalonul doi. Nu cred că vom ajunge la proporția existentă în corpul diplomatic spaniol, de exemplu, unde fiecare diplomat este dublat de alți șase din aparatul funcționăresc, dar în condițiile noastre, acest raport ar trebui să fie de cel puțin unu la doi.

— Domnule ambasador, nu vreau să vă flatez, dar impresiile celor de aici despre dumneavoastră sunt foarte bune. În orice fel de relații, contează foarte mult imaginea pe care o oferă persoana respectivă. Se pare, nu numai că ați reușit să vă acomodați cu această ambianță, dar ați reușit și să vă faceți plăcut de această ambianță.

— Eu, spre deosebire de alți colegi de-ai mei, nu mi-am făcut echipă proprie. Poate și din orgoliu profesional, am vrut de fapt să demonstrez că pot să lucrez cu oricine, și poate și întîmplarea a făcut să avem o foarte bună echipă aici.

— Cum ați dobîndit dv acele calități atît de necesare unui bun diplomat ?

— Am trecut de 50 de ani, și am avut întotdeauna șefi, deci am fost subaltern, și am învățat pe pielea mea, serios bătucită de anii lucrați în Ministerul de Externe, lucruri pe care n-aș fi vrut să le repet dacă m-aș afla vreodată în această situație. De fapt, tot ce încerc este să nu fac greșeli elementare și să nu jignesc oamenii, oricît de puternică ar fi presiunea nervoasă sub care mă aflu. De fapt, în prima mea declarație de după revoluție am spus că idealul meu de eficiență este echipa de volei feminin a Japoniei de la începutul anilor '70, care nu și-a pus în gînd să aducă inovații spectaculoase în atac sau în apărare, ci și-a propus țelul foarte modest, dar care a făcut-o campioană mondială, de a nu face greșeli elementare.

— Domnule ambasador, ce părere aveți de intenția noastră de a aduce, în fața cititorilor, imagini cît mai concrete despre țările dezvoltate ale Europei, și, în același timp, de a ieși noi înșine în ambianțe altădată inaccesibile nouă ?

— Eu aș vrea să vă aduc supremul compliment ; ceea ce faceți dv nu este numai o foarte frumoasă intenție publicistică, dar ne-a dat și nouă, profesioniștilor, o idee la care nu ne gîndisem pînă acum, și anume că, drept urmare a acestei inițiative a revistei **Flacăra**, s-a produs o conexiune în capetele noastre aici, la ambasadă și am discutat alaltăieri, în finalul conferinței despre România, posibilitățile sugerate de inițiativa revistei **Flacăra** de a organiza la București o conferință similară, de familiarizare a lumii de afaceri din România cu realitățile și potențialul britanic. Sperăm, cum ați fost alături de noi la această conferință despre România în Marea Britanie să fiți și la București la conferința din România despre Marea Britanie, care va fi în luna noiembrie.

— Cum arată astăzi societatea britanică ?

— Despre asta s-ar putea scrie tomuri. Pentru noi, românii care umblăm pe străzile Londrei, mai ales dacă petrecem un timp scurt aici, ideea că Marea Britanie este o țară grav lovită de recesiune pare aproape o ironie ; magazinele, străzile, aspectul general al oamenilor, calitatea mașinilor, totul arată altceva. Și totuși, Marea Britanie a fost lovită serios de recesiune. Interesant este însă, și important pentru noi, felul în care englezii, ca popor și ca tip de civilizație, fac față propriilor greutăți. Sunt foarte reali. Mă întorc la remarca pe care am făcut-o, că aici s-a inventat noțiunea de fair-play : englezul nu părăsește niciodată terenul, își apără șansele chiar dacă sunt mici. Genul ăsta de marfă am dori să-l exportăm cît mai masiv și în România.

Dacă doriți să știți cum arată

Șapte zile din viața unui ambasador român

Duminică, 14 februarie — după cum știți, la orele 16 m-ați găsit lucrînd, la ambasadă.

Luni, 15 februarie — am avut o întîlnire împreună cu consilierul economic al ambasadei și cu Lordul Jerikel și Sir Norman Wooding, vicepreședintele executiv al Consiliului Britanic pentru Promovarea Comerțului cu țările din est, întîlnire în care s-au conturat modalități practice pentru promovarea intereselor noastre în cercurile de afaceri superioare din Marea Britanie. În aceeași zi am participat la expunerea urmată de dezbateri prezentată de secretarul de stat Douglas Hurd de la Colegiul Atlantic.

Marți, 16 februarie — dimineața, o discuție de substanță cu scriitorul David Harold Jones, care a scris o carte despre România, se pregătește să meargă din nou în țară în următoarele săptămîni în vederea culegerii materialului faptic pentru elaborarea unei foarte interesante cărți, care combină o viziune asupra istoriei României cu monumentele care reflectă tradițiile civilizației românești. În aceeași zi, întîlnire și conferință la Institutul regal de Relații Interne, susținută de președintele Uniunii Interparlamentare, Sir Michael Marshall, care urmează să vină în curînd în România. În aceeași după-amiază m-am deplasat la Cantenbury pentru a ține o conferință la Universitatea din Kent, în fața unui număr impresionant de studenți și cadre didactice.

Miercuri, 17 februarie — dimineața, întîlnire cu omul de afaceri Anthony Cavendish, care se dovedește extrem de activ în stabilirea promovării relațiilor economice româno-britanice. În aceeași zi, întîlnire cu bancherul David Nussbaum și cu Sir Roland Whitehad, care este un frecvent vizitator al României, acționînd în direcția constituirii unui fond de investiții în vederea sprijinirii întreprinderilor, în special private. În aceeași după-amiază, întîlnire cu omul de afaceri elvețian Sussman, cu directorul pentru România al companiei British Aerospace — Gery Fisher, participarea la recepția dată de Ziua Națională a Republicii Chile ; seara, participare la întîlnirea anuală a Asociației Britanice a Producătorilor pentru Industria Celulozei și Hîrtiei.

Joi, 18 februarie — Dimineața — discuții cu noul angajat al BERD, dl Preda, pentru familiarizarea cu specificul activității băncii și stabilirea unor contacte cu ambasada. Imediat după aceea, întîlnirea cu membrii Companiei Atkins, cu conducerea executivă a acestei companii, care recent a cîștigat o licitație pentru întocmirea unui proiect de restructurare a industriei automobilistice din România și care se află în fruntea marilor companii britanice de design și engineering, inclusiv în proiectarea și conducerea de antrepriză în marile construcții de șosele, căi ferate, drumuri, în România.

După-amiază, plecarea spre Cambridge, unde am avut o întîlnire cu Lordul Kalcot, rectorul Colegiului Mandlin și am avut marea satisfacție de a întîlni un tînăr matematician român, student la acest colegiu, despre care am auzit lucruri mai mult decît favorabile, aprecieri superlative la adresa școlii superioare de matematică românească.

Vineri, 19 februarie — întîlnire cu conducătorul executiv al Companiei Costal Europe, cu dl Paraschiv, secretar de stat la Ministerul Industriei. Apoi, întîlnire cu delegația parlamentară condusă de profesorul Albu și președintele Comisiei de Privatizare însoțit de alți 7 parlamentari, experți ai Agenției Naționale de Privatizare și cu gazdele acestora, care se află într-o vizită de-o săptămînă pentru a cunoaște procedeele specifice de privatizare prin metoda MEBO. În aceeași zi, întîlnire cu conducătorii unei importante companii de trading din Marea Britanie, pentru explorarea unor posibilități concrete de investiții în Industria Ceramicii, anvelopelor, celulozei și hîrtiei.

Simbătă, 20 februarie — M-am deplasat la Dorset, unde am rostit o expunere asupra realităților României de astăzi în fața Asociației locale „Pace prin NATO".

GOD SAVE THE QUEEN !

„Limba engleză va fi a doua limbă de circulaţie din România"

Interviu cu domnul W.E.J. PRESTON, secretar comercial I al Ambasadei Britanice din Bucureşti

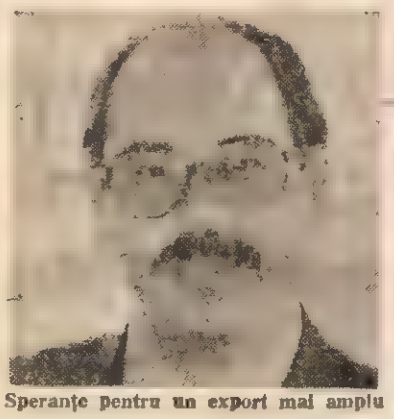

Speranţe pentru un export mai amplu

— De cînd lucraţi în Foreign Office, domnule Preston ?

— Sînt 27 de ani de cînd am început să lucrez în Foreign Service. Înainte de România am lucrat tot ca secretar comercial I în Norvegia şi Trinidad. Aici lucrez din noiembrie 1992. Am sosit la Bucureşti chiar înainte de vizita misiunii de oameni de afaceri britanici, misiune organizată de C.B.I.

— Cum vi s-au părut aceste prime cinci luni de serviciu în România ?

— Nici nu ştiu cînd au trecut, pentru că am fost foarte ocupaţi. Să vă dau nişte cifre dintr-o statistică recentă : în anul financiar 1991—1992, de la 1 aprilie 1991 la 31 martie 1992 au vizitat România aproximativ 200 de oameni de afaceri din Marea Britanie, în timp ce de la 1 aprilie 1992 pînă în 28 febr. 1993 cifra este de 360 deci aproape dublă. Toţi aceşti oameni de afaceri trec şi pe la noi, unde primesc informaţii în legătură cu situaţia economică şi politică a ţării noastre.

— Ce le spuneţi despre situaţia economică din România ?

— România poate fi o piaţă dificilă din cauza situaţiei economice actuale, dar sînt destule ocazii pentru a face afaceri bune.

— De ce credeţi că numărul de oameni de afaceri britanici este aproape dublu faţă de anul precedent ?

— Un motiv ar fi recesiunea din Marea Britanie. Ei caută noi pieţe pentru export. Un altul este şi activitatea pe care o depun ambasada noastră, C.B.I., London Chamber Of Commerce etc. Toţi încercăm să-i încurajăm să vină pe piaţa dumneavoastră. Nu pot spune că toţi care vin fac şi afaceri, dar ei au o surpriză plăcută venind aici, pentru că din nefericire imaginea României în Marea Britanie nu este una dintre cele mai bune. Nu aveţi o presă bună. Noi încercăm să schimbăm această imagine, spunîndu-le că sînt probleme, dar sînt şi şanse de a face afaceri aici.

— Ce dificultăţi întîmpinaţi ?

— Una ar fi că sînt prea legat de acest birou, nu am destul timp să vizitez mai multe firme româneşti şi să le ofer informaţii în legătură cu Marea Britanie şi cu mărfurile sau serviciile care se pot exporta aici. O altă dificultate este legată de identificarea acelor companii în România care doresc să importe şi sînt în stare să importe din Marea Britanie. Vreau să precizez aici că poziţia mea ca secretar comercial I este de a sprijini creşterea exporturilor britanice în România, ca şi investiţiile noastre în bani, echipamente sau transfer de tehnologie. Asistenţa privind exportul bunurilor sau serviciilor româneşti în Marea Britanie este oferită de Ambasada României din Londra.

— Care sînt cele mai interesante sectoare din punct de vedere al investitorilor britanici ?

— Ordinea ar fi următoarea : agricultură şi industrie alimentară, energie, infrastructură, turism, prelucrarea lemnului şi mobilă, industria textilă, consultanţă.

— Ce părere aveţi despre viitorul relaţiilor comerciale dintre ţările noastre ?

— În comparaţie cu 1991, în 1992 atît exporturile cît şi importurile britanice sînt în creştere. Sînt optimist în privinţa viitorului şi pentru a menţine o dinamică bună a relaţiilor comerciale am cerut la Londra aprobarea pentru încă un om care să lucreze la secţia comercială a Ambasadei Britanice din Bucureşti, cei patru existenţi fiind deja insuficienţi.

— Ce părere aveţi despre oamenii de afaceri români ?

— Unii dintre ei au înţeles repede ce înseamnă o economie de piaţă, au identificat corect necesităţile pieţei româneşti, iar în privinţa exporturilor pe care le fac încep să-şi dea seama că trimiterea la timp a mărfurilor şi calitatea lor sînt de-o importanţă crucială. Firmele producătoare înţeleg că trebuie să caute clienţi cărora să le ofere produse de foarte bună calitate.

— Cu ce probleme se confruntă oamenii de afaceri britanici în România ?

— Este încă multă birocraţie în ceea ce priveşte înregistrarea unei companii ; în această privinţă pot spune că Agenţia Română de Dezvoltare ne este de mare ajutor şi că avem o relaţie strînsă cu ea. În privinţa legislaţiei ar fi foarte bine dacă Parlamentul ar aproba amendamentul la Legea Investiţiilor Străine în legătură cu posibilitatea ca firmele străine să deţină terenuri. Dacă s-ar întîmpla acest lucru ar creşte încrederea investitorilor străini şi va fi încă un semnal important pentru comunitatea internaţională că România înseamnă o foarte bună piaţă pentru afaceri. În majoritatea ţărilor poţi să cumperi terenuri dacă doreşti.

— Ce părere aveţi despre români, în general ?

— De cînd sînt aici, am reuşit să vizitez mai multe oraşe din ţară unde am întîlnit oameni foarte deschişi şi foarte ospitalieri. Îndemînarea lor în privinţa limbii engleze este foarte bună şi cred că această limbă va fi a doua limbă de circulaţie în România, ceea ce-i va ajuta şi pe investitorii britanici.

„Un diplomat nu este Dumnezeu"

• *Ce aşteaptă Marea Britanie de la noi: continuarea reformei şi stabilitate politică*

— Domnule Alexandru Puşcarciuc, sunteţi unul din oamenii importanţi ai ambasadei noastre la Londra. Cum aţi caracteriza, în acest moment, relaţiile, din punct de vedere economic, dintre Anglia şi România ?

— Este un moment de creştere, în primul rînd de creştere a interesului Marii Britanii faţă de ţara noastră. Noi am avut totdeauna un interes serios faţă de dezvoltarea relaţiilor între cele două ţări, datorită potenţialului tehnologic pe care-l prezintă Marea Britanie interesului strategic al economiei româneşti de a se lega într-o măsură cît mai substanţială de Marea Britanie.

— Cînd aţi venit aici, ce ştiaţi despre munca pe care o faceţi ?

— Mai nimic. Cînd mă întreabă britanicii, le spun, şi chiar cu plăcere, că sînt un accident în materie de diplomaţie, prin faptul că nu am avut contact cu această activitate pînă în 1990. Activitatea mea s-a desfăşurat în domeniul bancar-financiar şi relaţii internaţionale şi bănuiesc că acesta a fost cel puţin unul din motivele pentru care am fost propus pentru acest post. De diplomaţie ştiam destul de multe din teorie, din istoria diplomaţiei, dar despre activitatea practică... Şi nici nu prea avea cine să-mi spună. Era foarte la început, structurile erau noi; deci am păşit pe un teren destul de gol.

— Cine vă cunoaşte ar putea crede că nu spuneţi adevărul, pentru că păreţi foarte bine implicat în problemele diplomaţiei.

— Ce pot să vă spun la un asemenea compliment, decît să vă mulţumesc în primul rînd, şi, ca să vă dau totuşi un răspuns, pot să vă spun că prima însuşire a diplomatului este actoria, să ştie să se prefacă.

— Care sunt şansele ca relaţiile dintre cele două ţări să tindă spre o ascensiune ?

— Vă referiţi la relaţiile economice, nu ? Judecînd după desfăşurarea conferinţei de la CBI, după amploarea participării şi calitatea ei, la reprezentanţii oficiali, reprezentanţii unor mari firme care s-au dovedit serios interesate şi concret angajate în studierea posibilităţilor de afaceri cu România, m-aş aştepta ca acest an care urmează, şi care va fi ultimul an al activităţii mele la Londra, să aducă şi nişte rezultate concrete. Cum v-am spus pînă acuma,

— Acest interes crescînd al Marii Britanii faţă de România, în afara explicaţiilor de natură politică, mai poate avea şi alte explicaţii ?

— Cred că ştiu ce vreţi. Vreţi să auziţi din gura mea că eu sunt fermecător şi că am un rol în creşterea acestui interes. Îmi pare rău, nu pot să spun asta. Explicaţia este şi faptul cum a evoluează această ambasadă în mediul britanic şi mai ales prin faptul cum această ambasadă este percepută şi văzută la lucru de către britanici. Ei au fost obişnuiţi cu altceva, şi la început am văzut chiar priviri surprinse cînd ne auzeau vorbind bine limba engleză. Au fost surprinşi să vadă, de data asta, diplomaţi care le cunosc limba, ţara, mentalităţile şi încearcă să lucreze de pe aceste poziţii. Deci, şi schimbarea imaginii ambasadei noastre a dus la o accelerare a bunei colaborări.

— Ce obstacole trebuie să depăşiţi în continuare ?

— Nu trebuie să înţelegeţi din ce v-am spus pînă acuma că totul este roz şi merge ca pe roate. Avem încă de lucru cu mentalitatea britanică privind percepţia României. Pentru publicul britanic România înseamnă în primul rînd orfelinate, handicapaţi, mineri... Lupta noastră pentru cunoaşterea României s-a limitat deocamdată la o masă restrînsă de oameni ; trebuie pătruns mai adînc, să lucrăm cu presa, să încercăm să convingem lumea că România mai înseamnă şi altceva, oameni culţi, care gîndesc, care vor să facă şi alte lucruri, deci, un potenţial.

— Alte obstacole ?

— Alte obstacole nu ţin de britanici. Acestea sunt în primul rînd obstacole logistice, care ne limitează în mod substanţial sfera şi posibilităţile de acţiune, aceasta însemnînd mijloacele şi sumele care ne sunt puse la dispoziţie ca să ne desfăşurăm activitatea. Am în primul rînd în vedere sursele de informare din ţară, care sunt departe de a fi îndestulătoare şi care constituie pentru noi un handicap foarte grav. Informaţia foarte precisă şi recentă este unealta principală a diplomatului. Ea înseamnă a da şi a primi. Dacă nu avem ce oferi, nu ni se dă, suntem excluşi din acest circuit şi primim în măsura în care dăm. În acest domeniu aş dori ca departamentele noastre să primească un mesaj foarte clar : o informaţie bună care nu ne parvine nu ne ajută cu nimic, o informaţie bună care ne parvine la 3—5 zile după ce a apărut, iarăşi nu ne ajută cu nimic.

— Aţi fi crezut că destinul vă va ajuta să ajungeţi unde sunteţi acuma ?

— E o întrebare foarte grea, pentru că nu ştiu ce aş putea să vă răspund. Nu cred că am ajuns foarte departe. Aţi menţionat mai devreme tinereţea mea... Aia este foarte departe. Puteţi spune publicului dv că am 43 de ani şi că am ajuns la o funcţie pe care aş fi meritat-o sau mi s-ar fi cuvenit la 30 de ani. Ca să vă răspund direct la întrebare : nu aş fi crezut că o să ajung vreodată să lucrez la Londra, şi cînd spun am crezut, mă refer la ultimii zece ani dinainte de decembrie '89. Faptul că lucrez la Londra mi se pare absolut normal, singurul lucru anormal fiind acela că am ajuns prea tîrziu.

Mai bine mai tîrziu decît niciodată la... Londra

— Un om de afaceri român care ar dori să intre în afaceri cu o firmă britanică, ce cale trebuie să urmeze ?

trebuie să se gîndească ce ştie să facă, ce posibilităţi materiale are, ce se poate realiza cu acele posibilităţi materiale, şi să caute locul cel mai bun de a-şi realiza afacerea. Nu doresc să mai vină la noi cereri de ajutor ale unor oameni care nu au o idee de afaceri bine structurată, dar vor pur şi simplu să-i ajutăm să-şi deschidă o afacere. Un diplomat nu este un Dumnezeu, este un om ca toţi oamenii care lucrează într-un anumit cadru pe care el îl cunoaşte foarte bine. Nu putem însă să ne substituim minţii oamenilor.

Vocea business-ului britanic

Cele mai multe ţări industrializate au un purtător de cuvînt pentru comunitatea lor de afaceri — în Marea Britanie acesta este CBI, Confederaţia Industriei Britanice. Înfiinţată în 1965, CBI este o organizaţie independentă, apolitică, finanţată în exclusivitate de membrii săi din industrie şi comerţ. Este recunoscută ca autoritate supremă în business şi, ca atare, este larg consultată de guvern, aparatul de stat şi de presă, CBI are ca membri peste 250 000 de companii publice şi private, precum şi majoritatea industriilor naţionalizate, ca şi peste 200 de asociaţii comerciale şi de alt fel.

CBI Iniţiative Eastern Europe a fost lansată în 1991 cu scopul de a informa oamenii de afaceri britanici despre posibilităţile de comerţ şi investiţii în Europa Centrală şi de Est.

Flacăra a fost prezentă şi ea la seminarul din 22 februarie organizat de CBI şi de Camera de Comerţ şi Industrie din Londra, seminar dedicat României. În sala de la CBI Center au fost invitaţi şi au participat aproape 90 de oameni de afaceri britanici, de la mari firme. Interesul pentru România este evident în creştere, dar rămîne de văzut dacă el se va reflecta rapid în volumul schimburilor comerciale, unde ne aflăm doar înaintea Bulgariei şi Albaniei şi la o distanţă apreciabilă de celelalte ţări est-europene.

CBI Initiative Eastern Europe

Ce ne spune Pauline Shearman, director al Departamentului Europa Centrală şi de Est, despre relaţiile cu România

Curajul de a spune adevărul

— În ceea ce priveşte relaţiile noastre cu România, anul trecut a avut loc o conferinţă importantă urmată de o misiune de comerţ în luna noiembrie, la Bucureşti. Anul acesta, mai precis pe 22 februarie este organizată o conferinţă, la sediul CBI din Londra, cu participarea unor invitaţi din România.

În cadrul proiectului „Initiative Eastern Europe" am publicat o carte care cuprinde comentarii practice şi o privire de ansamblu asupra reformei în România, carte intitulată „Doing Business in Romania". Scopul principal al cărţilor de acest fel (similare şi pentru Polonia, Ungaria, Ceho-Slovacia, Bulgaria) este acela de a fi un ghid practic, deci, ele nu-şi propun o analiză critică a economiilor respective.

Se discută acum despre formarea unui Consiliu de Comerţ britano-român care va promova contactele şi relaţiile comerciale bilaterale. Următoarea misiune va fi, probabil, la sfîrşitul acestui an.

Englezii au fost favorabil impresionaţi, la Bucureşti, de oamenii pe care i-au întîlnit, dar, în provincie, în special problemele de transport, i-au pus pe gînduri. Lipsa infrastructurii este un mare dezavantaj, ca şi incertitudinea privatizării anumitor întreprinderi. Uneori, oamenii de afaceri au simţit, cînd au vizitat întreprinderi, că nu le este prezentată adevărata stare a întreprinderii, ci una mai proastă sau mai bună decît este în realitate, ceea ce desigur, creează unele suspiciuni.

Dl. Emilian Ijdelea (stînga) şi arta conversaţiei

„Cum se vinde reforma"

— Domnule Emilian Ijdelea, haideţi să acoperim puţin zgomotul motoarelor din acest avion şi să ne spuneţi de ce vă aflaţi aici, venind de la Londra.

— Am participat la conferinţa organizată de Confederaţia Industriei Britanice în colaborare cu Camera de Comerţ din Londra şi Departamentul de Comerţ şi Industrie al Marii Britanii asupra oportunităţilor raporturilor economice româno-britanice.

— Aceste oportunităţi există ?

— Dă. În afara faptului că această conferinţă a permis prezentarea programului de reformă recent aprobat de guvernul României, ea ne-a dat posibilitatea realizării unor întîlniri cu firme britanice care sunt interesate în raporturile economice cu România ; iar mie mi-a prilejuit realizarea unor contacte la Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare.

— Au fost cu folos ?

— Se poate spune da. În perioada şederii noastre la Londra, Consiliul de Administraţie al băncii a hotărît două proiecte pentru România : un împrumut în valoare de 250 milioane dolari, pentru modernizarea sistemului naţional de drumuri şi a aprobat participarea băncii la mărirea capitalului băncii private Ion Ţiriac.

— Înţeleg că aceste rezultate sunt mai mult decît satisfăcătoare. Dar de ce credeţi că Anglia s-a manifestat atît de încurajator ?

— Datorită, în primul rînd, existenţei unor raporturi tradiţionale comerciale şi, pe de altă parte, datorită faptului că firmele britanice care suportă consecinţele recesiunii economice sunt în căutare de noi parteneri, de noi pieţe de desfacere ; România este o potenţială piaţă de desfacere, deşi se confruntă cu anumite probleme. Noi n-am ascuns acest lucru.

— Am o nedumerire. De ce nu se face aproape nimic pentru a schimba mentalitatea oamenilor în privinţa reformei, nu prin ziare, reviste, pentru că acestea sunt citite de oameni care sunt în general deja lămuriţi, dar cu ajutorul televiziunii ?

— Guvernele care s-au succedat în România au făcut foarte puţin pentru a explica populaţiei ce-nseamnă economia de piaţă, reforma, tranziţia, care este beneficiul existenţei proprietăţii private, la ce trebuie să se aştepte... Trebuie să facem mai mult pentru a „vinde" reforma ,şi acest lucru trebuie făcut cu profesionalism şi cu un limbaj accesibil omului obişnuit. Reforma este costisitoare, trebuie să se înveţe să se muncească cu adevărat, să fie disciplină, disciplina neciuntind însă nimic din libertăţile cîştigate după revoluţie.

„O singură direcţie — Europa"

Dl Howard Davies, director general al CBI, ascultă, impresionat, veşti din România, de la dl Napoleon Pop

— Domnule Napoleon Pop, mai există o neliniştе în legătură cu noi, o neliniştе exprimată în presă, în legătură cu [illegible]girea pe care o îndreptăm spre Răsărit. O astfel de participare, la conferinţa care a avut loc la Londra, ne [illegible]osibilitatea nouă, ziariştilor, să [illegible]berăm această temere.

— Foarte bună remarcă. Nu cred că mai există vreun gest din partea autorităţilor noastre prin care opţiunea pentru Europa să fie dezavuată într-un fel. Opţiunea pentru Europa este consfinţită prin nişte instrumente foarte clare. Poate cele mai clare sunt cele două acorduri pe care România le-a semnat în domeniul integrării în Europa. Sigur, asta nu înseamnă că trebuie să uităm în ce context trăim. Nu putem face abstracţie de alte posibile cooperări regionale. Noi le utilizăm pe toate tocmai pentru a realiza obiectivul principal, al integrării în Europa. Faptul că mai există voci care susţin contrariul, denotă o necunoaştere a problemei. Cel puţin la nivelul serios, nu se poate discuta despre „bîlbîială" în acest domeniu.

Semne bune anul are

● În 1993, economia britanică va înregistra cea mai înaltă rată de creştere, devansînd semnificativ ratele de creştere ale economiilor celorlalte ţări membre ale Comunităţii Economice Europene : unii analişti avansează ideea potrivit căreia este posibil ca Marea Britanie să se situeze pe locul întîi între toate ţările industrializate — înregistrînd în acest an o rată de creştere superioară Japoniei şi devenind astfel „locomotiva" economică a Occidentului.

● În 1993 şi în viitorii ani, Regatul Unit îşi va consolida poziţia de principal magnet în atragerea investiţiilor străine de capital. Marea Britanie este ţara care a atras cel mai mare volum de investiţii străine din toate ţările membre ale Pieţei Comune şi se situează, din acest punct de vedere, pe locul al doilea în lume, fiind devansată doar de Statele Unite ale Americii.

● În industria britanică, un muncitor din şase lucrează pentru o firmă străină.

● Sectorul industrial care a adus cele mai mari investiţii din afară este industria constructoare de automobile. Cei mai mari investitori străini în acest domeniu sînt japonezii, prin firmele Nissan, Toyota şi Honda, urmaţi de americanii de la Ford şi General Motors. În cursul acestui an concernul german Volkswagen intenţionează să cumpere Uzinele Rover.

● Mulţi specialişti reputaţi apreciază că perspectivele actuale de dezvoltare ale economiei britanice sînt cele mai bune din ultimii 50 de ani. Ei spun că Marea Britanie va ieşi din cercul vicios al declinului, intrînd triumfal „în cercul virtuos" al prosperităţii.

Crezul unui bancher

MIHAI RĂDOI
Tînăr bancher român
în City

Problema riscului în România

Banca Anglo-Română funcționează în Marea Britanie din 1973. Este o societate bancară mixtă, în care BRCE are 50%, 30% fiind deținut de cea mai mare bancă engleză, Barclays și 20% de o bancă americană pe care noi, românii, o cunoaștem de ani de zile, Chemical Bank, cu o sucursală la București de 17—18 ani. Piața Londrei a atras întotdeauna capitaluri străine în măsură mult mai mare decît a atras capitalul local. Într-un cuvînt, într-o coajă de nucă, după cum spun englezii, Londra este punctul important în care orice bancă trebuie să aibă prezență, dacă vrea să aibă expunere internațională. A avea o bancă la Londra e o chestie de prestigiu.

Banca Anglo-Română a fost înființată în ideea de a finanța schimburile comerciale între România și Marea Britanie, deci foarte multe dintre afacerile noastre nu s-au derulat numai cu România, s-au extins și în alte piețe.

Banca Anglo-Română are actualmente un capital de peste 21 de milioane de lire sterline și, în general, profiturile sale se situează între 1,2—1,5 milioane lire sterline pe an. Este o bancă medie, mică spre medie, cu un personal de aproximativ 22 de persoane, care a încercat, de-a lungul celor 20 de ani, să ducă la bun sfîrșit o activitate bancară profitabilă, fiindcă a face profituri este scopul principal al unei bănci dar și să promoveze, pe cît se poate, interesele românești și să ajute firmele românești care vor să exporte în Anglia sau invers. Datorită faptului că suntem la Londra, practic noi derulăm aproximativ între 80—90% din exporturile englezești în România. De aceea, probabil, în viitor, ne gîndim la crearea unei sucursale la București, care să asigure și cealaltă parte a afacerii.

Un bancher începe, ca toată lumea, după studiile superioare terminate la 22—23—24 ani... Probabil că după 5—6 ani de lucru în mediul bancar are deja cunoștințele necesare pentru a lua o decizie, pentru a aprecia exact un risc, întrucît problema este mult mai acută în România decît aici, din punct de vedere al riscului.

Băncile care există acum la București au ca principală dificultate aprecierea riscului. Bineînțeles, clientelă există. Toată lumea vine la bănci și le cere facilități bancare. Din punctul de vedere al băncilor, cel mai important lucru este cum se apreciază riscul. La noi încă nu există cenzori autorizați, care atunci cînd și-au pus semnătura pe bilanțul unei companii poți să fii sigur că toate datele sunt exacte, că totul este în regulă; apoi, e vorba de acea cultură bancară de a prezenta un bilanț, bilanțul ca [illegible] vizită a unei societăți. La noi, companiile, fiind la început, solicită credit de la bancă, neflind capabile să asigure o garanție acceptabilă. Cele mai multe vin cu garanții de genul — ipotecă pe locuință, sau pe mașină... Toată lumea învață. Dacă cineva vine la mine și îi refuz un credit — vorbesc de pe poziția unui bancher din România — îi refuz pentru că am un motiv; îi spun acest motiv celui care solicită creditul și el încearcă, la următoarea tentativă, să remedieze problema care n-a fost acceptată de bancă și, implicit, învață. În plus, băncile nu trebuie doar să acorde credite, ci să acorde și asistență bancară. De multe ori vin firme la bănci și solicită ajutor în privința derulării unui acreditiv sau derulării unei plăți. Sunt anumite tehnici care nu sunt cunoscute de toată lumea; băncile sunt primele care pot să dea un sfat în această direcție; să avizeze companiile în plăți. Sunt anumite tehnici care nu sunt cunoscute de disciplină financiară internațională, pentru că, iată, în accepțiunea noastră, în România, o plată în dolari de exemplu înseamnă un transfer sau un CEC. Orice plată, în dolari, din lume, se vehiculează printr-o bancă din America, după cum orice plată în mărci trebuie să treacă printr-o bancă vest-germană. Există niște reguli de piață. Există o așa-zisă **dată de valută** — o zi precisă în care banii trebuie să intre sau să iasă dintr-un cont. Dacă nu se respectă aceste lucruri, conturile nu se mai balanțează, se produc tot felul de perturbații. Lucrurile acestea sunt ca un abecedar pentru noi, bancherii, dar lumea care vrea să lucreze cu băncile în România nu cunoaște aceste detalii și atunci, într-un fel, există și o acțiune de educație din partea băncilor către micii întreprinzători.

> **Despre mine personal, ce-aș putea să spun? Am absolvit ASE, la București, am lucrat, cu excepția cîțiva ani, la începutul carierei, numai la BRCE, am lucrat mai mulți ani la Banca Anglo-Română, am avut, de asemenea, șansa să lucrez la o bancă-soră a acestei bănci, Banca Franco-Română de la Paris, în general, sunt un bancher nu numai prin poziția mea actuală, dar și prin crezul meu profesional. Este o meserie care te face să fii interesat cît mai mult, să fii la curent cu tot ce apare în presa de specialitate și nu numai în ziarul zilnic, ci și în cărțile care apar... încercăm să creăm aici o mică bibliotecă... Căutăm să descifrăm cîteva idei majore referitoare la ce se întîmplă pe piețele mai sofisticate ale Londrei; cu ajutorul partenerilor, dar și pe cont propriu, inițiem operații mai sofisticate, operații de opțiuni, încercăm să atingem noile instrumente financiare care se vehiculează pe piața Londrei, care este o piață foarte activă și foarte fertilă în ceea ce privește noile mijloace de a face bani.**

Deci, există multe categorii de bancheri — în oricare dintre acestea, este necesară o pregătire de bază, de cîțiva ani, după care specializarea pe domeniul respectiv poate să mai dureze. La prima vedere este simplu: vine cineva și-ți cere un credit; e simplu, se poate da în 30 secunde. Dar ca să fii capabil de a da răspunsul da sau nu trebuie să ai în spate o anumită experiență care să-ți permită să apreciezi de la primele rînduri proiectul respectiv. Uneori, decizia o iei la limită, neștiind sută la sută că totul va fi bine. Toată activitatea bancară este o activitate de risc pînă la urmă. Un anumit procentaj de risc există în oricare decizie. Evident, răsplata acestui risc este proporțională.

Deschiderea sucursalei în România reprezintă pentru noi un mare pas înainte, pentru că, după cum cunoașteți din contractele cu alte bănci de la București, piața românească actuală, deși este o piață care implică riscuri mari din punct de vedere al băncilor, este o piață care produce și profituri bune. Nu e un secret că băncile din România au avut 2—3 ani foarte buni. Pentru noi există preocuparea pentru obținerea unor profituri, și evident, prin prisma interesului nostru de a sprijini pe cît putem întreprinderile românești. Desigur, nu trebuie să depășim o anumită limită, pentru că deși pe jumătate această bancă este românească, ea funcționează după legile britanice care sunt foarte stricte.

Toate băncile din Londra sunt controlate de Banca Angliei. Vedeți, într-un fel suntem protejați, pentru că dacă banca ar intra într-o situație de faliment, primul ajutor ar veni, nici măcar de la acționari, ci de la Banca Angliei, care ar obliga acționarii să mai ia niște măsuri, să mărească capitalul, pentru salvarea băncii. Pe fața Băncii Angliei nu au fost pete pînă acum, este neîntinată, nu au existat falimente bancare. O bancă mai slabă a fost preluată de o alta mai mare, deci totul este făcut în ideea de a păstra această tradiție bancară.

Anglo-Romanian Bank Limited

ESTABLISHED IN LONDON SINCE 1973

For further information please contact
Mr M Radoi – Managing Director
Mr G Anderson – Deputy General Manager

42 MOORGATE LONDON EC2R 6EL
Telephone: 071-588 4150, Telex: 886700 ANROB Fax: 071-628 1274

Prioritate la BERD: drumul românesc

European Bank
for Reconstruction and Development

- **Un credit estimat la 80 milioane de dolari**
- **Se are în vedere și instalarea unui sistem de indicatoare rutiere de ținută europeană**
- **O condiție în acest proiect este privatizarea în cîțiva ani a întreprinderilor de construcții de drumuri și serviciilor adiacente transporturilor**
- **BERD și-a exprimat disponibilitatea de a finanța legătura prin autostrăzi între rețelele existente deja în Ungaria și Bulgaria și în acest sens se face acum un studiu**

ROMÂNIA este membru fondator al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare ; în organizarea B.E.R.D., țara noastră face parte dintr-o grupă cu fosta Iugoslavie și cu Moldova. În 1991, România a reușit să obțină cel mai mare volum de împrumuturi dintre țările est-europene ; în 1992, a avut mai puține proiecte, situîndu-se, după volumul total al creditelor, pe locul trei. În 1993, creditele sînt orientate spre infrastructură ; se derulează, în prezent, un proiect în telecomunicații, unul dintre cele mai mari lansate de B.E.R.D. în Europa de Est, de 142 de milioane de ECU (aprox. 175 milioane de dolari), care prevede modernizarea întregului sistem național de telefonie. Un al doilea proiect, vizează modernizarea a trei schele petroliere și un al treilea s-a concretizat în deschiderea unei linii de credit pentru Banca Agricolă, în valoare de 70 de milioane de dolari. Această linie de credit este o noutate ; este prima care s-a deschis în Europa de Est și care este complet condusă de o bancă locală.

Nu a fost deloc ușor. BERD-ul a avut extrem de multe rezerve, dar totul „s-a aranjat" în final. Linia a început să funcționeze, dar, din păcate, toată toamna lui '92 s-a pierdut cu aprobarea ei de către Parlament ; abia pe 22 ianuarie a început să funcționeze această linie de credit. Pînă la sfîrșitul lui iunie, se va finaliza.

Pentru anul următor sînt prioritare sectorul energetic și bancar. Mai sînt unele greutăți în promovarea proiectelor băncii pentru că BERD, ca bancă internațională de prim rang, are niște criterii foarte aspre, foarte dure. BERD cere investitorului o participare de cel puțin 30—40% cu fonduri proprii, ceea ce, în România, avînd în vedere lipsa cronică de valută, este greu de realizat. Mai cere, de regulă, și participarea unui investitor străin ; tărăși este o condiție extrem de grea. La noi, investitorii nu se prea înghesuie, mai ales cei mari. În plus, proiectul trebuie să asigure resurse externe, adică să producă bunuri pentru export care să asigure rambursarea ; din acest punct de vedere proiectele aprobate se găsesc mai greu.

În România, oamenii nu știu să lucreze ; vor trebui școlarizați. Ne referim la sectorul bancar. În cîteva luni, poate fi pusă pe picioare o astfel de instituție. Ceva-ceva apropiat de această idee este o companie care se va înființa peste cîteva luni — CAPITĂL S.A. (s-a înființat ! — n. red.). Va fi o societate mixtă, cu participarea BERD-ului la capital, care este un fel de intermediar financiar. Societatea se va ocupa cu cumpărări de acțiuni, cu pregătire de proiecte, cu o gamă mai largă de servicii financiare. Ar trebui să se mai creeze, pînă la sfîrșitul anului, încă o firmă de acest gen, care să arate și la noi cum se fac diverse servicii financiare și să dezvolte populației spiritul de a folosi banul mai eficient. Unii pot avea bani, au deja certificate de proprietate și nu știu încotro să se ducă. O astfel de firmă are specialiști și poate să facă niște operațiuni de investiții, poate să participe la operațiuni de restructurare ; adică poate să la o întreprindere, să aducă specialiști din afară (eventual), să o dezvolte și să participe la procesul de privatizare. Acesta este programul de restructurare. E o operațiune mai complicată și foarte riscantă și sigur că vor fi puține proiecte de acest fel.

Rolul băncii aici este acela de catalizator. Prin organizarea care imprimă o anume conduită, BERD-ul poate să atragă și alte bănci, care, deocamdată, nu au curajul să intre în afaceri în Est. Politica BERD-ului e pozitivă. Așa vede președintele BERD — tînărul Jacques Attali — rolul catalitic al băncii.

În Est, inclusiv în România, BERD se va lansa în niște investiții mici, considerate investiții-pilot. și, dacă acestea vor merge, alte bănci vor prinde curaj și se vor implica în investiții și mai mari.

Aparent, cine dorește un credit se adresează conducerii băncii, prezintă o documentație, banca o analizează, cere o mulțime de informații, după care aprobă. Aparent, totul ar fi simplu. În cîteva luni, un investitor poate să devină beneficiarul unui împrumut. În realitate, procesul durează aproape un an de zile. Banca face o analiză extrem de exigentă. Se cer analize de tot felul. Analizele financiare sînt doar o parte; la un studiu de restructurare a economiei românești. Cu ce trebuie început ? Cum trebuie făcut ? Cît ne costă ? Nici BERD și nici alte instituții de profil nu se angajează în investițiile noastre mari, în mastodonții noștri. Toată lumea fuge de combinate. Neajunsurile economiei românești nu provin de la întreprinderile mici și mijlocii, ci de la acele mari combinate care consumă enorm și care vor consuma în continuare. Nici o instituție de credit internațională nu se amestecă aici... Combinatele au fost gîndite pentru un alt sistem de eficiență, pentru un alt sistem de prețuri.

Fără un program limpede nu poți progresa

analizele de marketing, bonitatea întreprinzătorului, sectorul în care lucrează, perspectivele sectorului în care lucrează, sistemul economic al țării etc., urmează după aceea. S-ar putea ca proiectul să fie bun, dar în economia respectivă să fie niște distorsiuni din cauza cărora să fie abandonat. Problemele României, de pildă, sînt foarte greu de depășit din cauza convertibilității limitate a leului.

Proiectele trec mai întîi prin comitetul operațional al băncii, care face o primă analiză, și apoi urmează comitetul executiv,; abia pe urmă se aprobă proiectul.

În România, BERD trebuie să investească mai mult în sistemul bancar ; trebuie pregătit un proiect de privatizare a unei bănci de stat din România. Privatizarea va dura vreo doi ani, nu se poate face peste noapte, dar proiectul trebuie promovat pînă la sfîrșitul anului 1993. Este un lucru foarte important. O bancă privatizată va lucra după un sistem occidental : va funcționa exact ca o bancă occidentală.

Ca orice instituție, BERD face studii, poate să aducă niște investitori ; restul depinde, însă, de noi. De exemplu, BERD participă acum, împreună cu Banca Mondială (B.I.R.D. — n. red.) la un studiu de restructurare a economiei românești. Cu ce trebuie început ? Cum trebuie făcut ? Cît ne costă ? Nici BERD și nici alte instituții de profil nu se angajează în investițiile noastre mari, în mastodonții noștri. Toată lumea fuge de combinate. Neajunsurile economiei românești nu provin de la întreprinderile mici și mijlocii, ci de la acele mari combinate care consumă enorm și care vor consuma în continuare. Nici o instituție de credit internațională nu se amestecă aici... Combinatele au fost gîndite pentru un alt sistem de eficiență, pentru un alt sistem de prețuri.

Nu mai corespund ca orientare a producției, ca piață. În funcție de acești parametri se judecă. Aceasta este, de fapt, restructurarea ; un fenomen foarte complex, la finele căruia trebuie să faci dintr-o întreprindere care „nu merge" acum o întreprindere rentabilă.

STANEL GHENCEA

CÎTEVA DATE DESPRE MAREA BRITANIE

Baza economică

Economia se bazează în primul rînd pe întreprinderile particulare, și politica guvernului este îndreptată spre încurajarea și dezvoltarea sectorului particular, care reprezintă aproximativ 3/4 din totalul volumului produs din întreaga economie și peste 2/3 din totalul serviciilor.

Numai 1% din forța de muncă a Marii Britanii este angajată în agricultură, o proporție mai mică decît în oricare altă țară industrializată dezvoltată. Oricum, Britania reușește să producă peste jumătate din propriile sale nevoi de produse alimentare.

Industrie

Cele mai importante dezvoltări industriale din ultimii 15 ani le-au constituit creșterea industriilor de gaz și a exploatărilor petroliere marine și dezvoltarea rapidă a tehnologiilor electronice și microelectronice cu o largă aplicare în industrie și comerț.

Aproximativ 250 de companii industriale britanice au avut fiecare în ultima perioadă, o cifră de afaceri anuală de peste 500 milioane lire. Cifra de afaceri a celei mai mari dintre ele, British Petroleum (BP), face ca aceasta să fie a 8-a în lume și a doua în Europa, dintre grupurile industriale cele mai mari.

Privatizare

Din 1979 guvernul a privatizat 46 întreprinderi cu prevederea clară de a produce la sfîrșitul anilor 1992—1993 o sumă de 50 000 milioane de lire.

Guvernul crede că drumul cel mai bun pentru a îmbunătăți performanțele companiilor sectorului public și a industriilor naționalizate este de a le expune forțelor pieței, către privatizare și promovarea concurenței. Marile industrii naționalizate rămase sînt British Coal (cărbune), British Rail (căi ferate), Post Office (poștă) și London Transport (transport). Consiliile lor de conducere sînt numite de [illegible] generale dar nu sînt implicați în conducerea zilnică.

Venituri

Salariul mediu săptămînal pentru un angajat adult cu normă întreagă era, în aprilie 1992, de 305 lire (pentru munca manuală — 251£ pentru munca nemanuală — 335 £). Pentru posturile de conducere din companiile comerciale și industriale salariile variază între 300 000 £ și 20 000 £ pe an (fără impozit).

CHARTERHOUSE

Destinul unui om de afaceri

• *Nu trebuie să te duci la străini să-ți dea de pomană*

— Deci, domnule David Nussbaum, v-ați născut la Iași.

— E adevărat. După vorbă m-ați recunoscut ?

— Nu ; după faptă !

— Trebuie să păstrăm firme : despre moldovean se spune că îi merge mintea.

— Cînd ați plecat din țară ?

— În 1943, împreună cu părinții, direct aici, în Anglia. Am fost în armata engleză în timpul războiului : în Italia, în Africa...

— De fapt, care este povestea vieții dvs. ? Unde ați fost rănit ?

— În Egipt.

— Rommel ?

— N-am citit adresa de pe obuz.

— Și cum v-ați adaptat la noua viață?

— Cînd am ieșit din armată, se dădeau burse pentru soldați. Am intrat la Universitate și am absolvit facultatea de științe economice. După aceea am fost ziarist, ca dvs., la „The Economist", iar mai tirziu am intrat în finanțe.

— De ce ?

— Aveam nevastă și un copil de crescut și trebuia cumva să cîștig bani...

— Ca ziarist nu se poate ?

— Mai greu. Lucrez în domeniul bancar de 25 de ani. Acum sunt director la Charterhouse Bank.

— În toată această perioadă ați lucrat numai la aceeași bancă ?

— Nu. Am debutat la altă instituție financiară. Pentru Charterhouse am făcut doar o afacere la început și ulterior am trecut la ei. Nu este o mare istorie...

— Dar este foarte interesant drumul unui om de afaceri. Ați făcut multe...

— Alții au făcut mai multe și poate mai bine.

— Loc de mai bine este întotdeauna.

— La Charterhouse sunt responsabil pentru investiții în Europa ; banca mea girează circa 800 de milioane lire sterline.

— Sunt ceva bani !

— Am format o companie înregistrată în Olanda, avînd ca asociați cinci mari societăți europene : Charterhouse din Londra, Financiere Saint Dominique-Credit Nationale, marea bancă franceză, Basinvest din Italia, Venture Fund Rotterdam, o societate mare de investiții din Olanda și STC, o societate de comerț din Scandinavia.

— În ce scop ?

— Ideea a fost simplă : scopul societății este promovarea investițiilor în România ale unor firme serioase occidentale, respectiv a partenerilor și clienților celor cinci asociați. Compania se numește IFRC și ea a creat o societate română, CODIF SRL, Companie pentru Dezvoltare Industrială și Financiară. Societatea a investit, și-a cumpărat un sediu dotat corespunzător și are personal calificat la București și Londra. Și am început să lucrăm în România. Directorul general este domnul Vasile Hreamata, un om cu experiență în consultanță, tot moldovean.

— Haideți să privatizăm Moldova !

— Nu ne-am ocupat și nu ne ocupăm cu lucruri mărunte. Am încercat să promovăm afaceri importante, să aducem în România parteneri serioși, să dezvoltăm cultura afacerilor.

— Suntem prezenți în S.U.A., Scandinavia, Franța, Italia etc. Despre ce fac eu în România, colegii spun că este „hobby"-ul lui David.

— Și ce este acest „hobby" al lui David ?

— După evenimentele din decembrie '89, am întîlnit din întîmplare pe domnul Răzvan Măgureanu. E profesor la Politehnică. Am stat de vorbă și el mi-a spus să vin în România și am venit. Asta era în mai 1990. M-am gîndit așa : „David, ești economist, ești bancher, director la una dintre cele mai mari bănci de investiții din Londra. Te ocupi de investițiile băncii în Europa. De ce să nu faci ceva și în țara în care te-ai născut ?" Și cînd am ajuns în România, revăzînd locurile natale, mi-a venit pofta să fac ceva.

— Investitorii străini nu vor veni în România pentru orice fleac. Cine vine din Anglia să se bage într-o afacere cu 15 taxiuri în București ? Dar românul care a reușit să aibă deja 3 taxiuri, dacă ar avea destul bani, fiindcă minte are, ar face el o întreprindere rentabilă cu 15 taxiuri, sau ar face o moară modernă sau o fermă sau multe altele.

— Nădejdea este în astfel de oameni.

— Nu rideți că poate așa va fi !

— Ce a urmat ?

— În străinătate avem un nume bun. Stăm acolo și ne-ar crăpa obrazul de rușine să fim neserioși. Dar nu numai de asta.

— Concret, ce ați făcut pînă acum ?

— Prima acțiune reușită a fost realizarea unei legături prin satelit între România și Italia pentru 60 de linii telefonice. Partenerul italian este firma Alenia Spazio, pe care o reprezentăm în România. Partenerul român este Romtelecom.

— Cum s-a plătit ?

— Foarte ușor. Nu s-a plătit nimic de către partea română pentru instalație. Investiția se va plăti cu o parte din ce revine părții române prin creșterea traficului internațional adus de această legătură nouă. După un număr de ani, toată aparatura va aparține partenerului român. Afacerea ne-a dat un pic de curaj că se poate face ceva.

— E un lucru formidabil !

— Acum lucrăm cu Alenia pentru crearea unei rețele interne de comunicații prin satelit între casele mari din țară de care să beneficieze unii clienți importanți, cum ar fi băncile. Comunicațiile sunt în continuare o problemă în România.

— Alte proiecte ?

— Suntem în faza finală de fundamentare a unui proiect de 40 de milioane de dolari privind retehnologizarea unei instalații de la un important combinat petrochimic. Am întocmit studii care arată fezabilitatea lucrării și finalizăm aranjamente pentru finanțare. Sperăm că în curînd să avem vești bune.

— Altceva ?

— Pregătim un Fond de investiții care este într-un fel ideea mea și care ar urma să opereze în mod similar cu fondurile de sute de milioane de dolari pe care le-a creat banca mea în diferite țări ; este un domeniu în care avem o experiență vastă. Un asemenea fond are multe aspecte interesante. Toată lumea are nevoie de bani pentru investiții și umblă cu pălăria în mînă întrebînd : dați bani pentru asta ? dați bani pentru astalaltă ? Eu spun altcumva : Pentru proiectele mari, cum ar fi cele legate de petrochimie, de aviație etc. care sunt așa de importante pentru țară, cumva, guvernul va găsi bani. Dar ce fac întreprinderile mici și mijlocii, cele private sau în curs de privatizare ? În 1990 mulți și-au luat inima în dinți, și-au închiriat casa, și-au vîndut din lucruri, au riscat tot ce au avut și au făcut o băcănie aici, o brutărie acolo, o industrie mică dincolo. Au cîștigat ceva, au căpătat experiența afacerilor, dar acum nu au mijloace să se dezvolte. Se dau împrumuturi cu 70% dobîndă. Și nici asta nu se întîmplă cîteodată. Și atunci un om care și-a mobilizat toate resursele să dezvolte o industrie mică nu are cum să se descurce în continuare.

— Nimeni nu-i dă bani.

— Un număr de bănci locale și companii vor aduna inițial un capital de cîteva milioane de lei. Fondul va investi în întreprinderile mici și mijlocii deja existente și care știu cum și doresc să se dezvolte. Într-o fermă care crește acum 2 000 de găini și care știe cum să le vîndă în cîștig, și care dacă ar avea bani ar crește 10 000 de găini; într-o brutărie care vrea să-și pună 2 cuptoare moderne, etc., etc., afaceri care pot fi realizate profitabil de întreprinderi particulare mici și medii.

— Și cum veți proceda ?

— Fondul va acorda împrumuturi pentru dezvoltare, pentru 3—4 ani, cu o dobîndă mult mai mică decît cea folosită de băncile comerciale, însă cu condiția ca fondul să aibă dreptul să-și transforme împrumutul în acțiuni ale firmei pe perioada creditului, clauzele fiind stabilite de la început. Ideea fundamentală este că Fondul finanțează și susține o întreprindere mică pentru a crește și, deci, va cîștiga odată cu ea.

— Cum se vor face investițiile ?

— Fondul va fi administrat de o societate de management care va cumpăra de oameni cu pregătire tehnică și economică, ei vor fi pregătiți cu sprijinul nostru să se formeze pentru această activitate. Aici dorim și putem să ne aducem contribuția noastră, să folosim experiența pe care o avem. Vom aduce specialiști români la noi să lucreze efectiv cu oamenii noștri pentru evaluarea unor investiții, să vadă cum lucrăm, vom stabili criterii și proceduri, ne vom implica direct în această activitate.

— La ce vă mai gîndiți ?

— Fondul ar putea emite în viitor acțiuni la purtător care să poată fi cumpărate de oricine, persoane care în prezent își schimbă banii în dolari și îi țin sub saltea. În acest fel, fiecare poate deveni investitor, se va face acumulare de capital. Ce cred eu că trebuie reținut în principal la această idee este că nu trebuie să te duci la străin să-ți dea pomană. Se vor folosi bani românești, iar întregul profit va rămîne în țară.

Dl David Nussbaum și directorul general al PUBLICAȚIILOR FLACĂRA, la Clubul artelor

ADRESE UTILE PENTRU OAMENI DE AFACERI ROMÂNI

AMBASADA ROMÂNĂ
Alexandru Puscariuc
Consilier (economic și de comerț)
4 Palace Green, London W8 4LD
Tel: 071-937 9668
Fax: 071-937 8069;
Telex: 22232

CONFEDERATION OF BRITISH INDUSTRY
Centre Point, 103 New Oxford Street
London WC1
Tel: (+44) 071 379 7400
Fax: (+44) 071 836 1972
Domnișoara Pauline Shearman
Director al Departamentului Europa Centrală și de Est
Confederația Industriilor Britanice

DEPARTMENT OF TRADE AND INDUSTRY
Bay 929, Kingsgate House
66-74 Victoria Street
London SW1E 6SW
Tel: (+44) 071-215 4810/5267
Fax: (+44) 071-251 5269
Domnul Simon Hall
Referant pentru România

LONDON CHAMBER OF CO AND INDUSTRY
69 Cannon Street
London EC4N 5AB
Tel: (+44) 071 248 4444
Fax: (+44) 071 489 0391
Domnul R.T. Anthony
Director al Diviziei pentru Europa de Est

APV OVERSEAS DIVISION
PO Box 4; Gatwick Road
Crawley, Sussex RH10 2QB
Tel: (+44) 0293 527777
Fax: (+44) 0293 536083
Domnul Michael J. White
Director regional

Londra a trăit din imaginea de solidaritate pe care a etalat-o, atrăgînd peste 600 de bănci aici; sunt peste 600 de bănci într-o milă pătrată. Sunt bancheri de peste 300 de ani și și-au impus punctele lor de vedere; dealtfel, poziția la nivel european, expertiza bancară britanică, poate fi cuplată cu cea germanică; sunt probabil tendințele preponderente în ideea unei Europe unite, cu un sistem bancar unitar și controlat de o bancă centrală. Sistemele bancare din Franța, Belgia, Italia, deși sunt solide, poate nu dau acea impresie de solidaritate și profesionalism care emană dintr-un centru ca Londra sau Frankfurt.

BĂNCI DE CLEARING DIN MAREA BRITANIE (bilioane £)

Barclays	138,1
National Westminster	122,6
Midland	59,4
Abbey National	57,4
Lloyds	51,3
Royal Bank of Scotland	32,2
TSB	25,8
Standard Chartered	23,5

GOD SAVE THE QUEEN !

Investiţii fără frontieră

Din iniţiativa băncii Charterhouse, cinci firme de prestigiu, respectiv Charterhouse Bank LTD Anglia, Basinvest SPA Italia, Financiere Saint Dominique Franţa, Venture Fund Rotterdam Olanda şi Scandinavia Trading Corporation Suedia au înfiinţat societatea FRC — Industrial Finance Reconstruction Corporation B.V. cu sediul la Rotterdam şi cu reprezentanţă la Londra. Scopul principal al înfiinţării acestei companii a fost promovarea afacerilor asociaţilor şi a clienţilor acestora în România.

Prezenţa IFRC în România s-a asigurat prin înfiinţarea Companiei pentru Dezvoltare Industrială şi Financiară (CODIF SRL), o societate mixtă formată împreună cu parteneri români.

Obiectivul principal de activitate al CODIF şi IFRC este iniţierea, fundamentarea şi promovarea cooperării dintre parteneri români şi străini în vederea realizării de proiecte şi afaceri în diferite domenii, precum şi prestarea de servicii pentru implementarea acestor proiecte. Compania română şi cea străină operează practic împreună, stabilindu-şi obiective, metode şi criterii comune de abordare a afacerilor şi a lucrărilor în care sunt implicate.

Societatea română are un personal permanent compus din specialişti cu experienţă în diferite domenii de activitate, familiarizaţi cu modul de lucru al firmelor străine şi lucrează constant cu colaboratori calificaţi în anumite discipline pentru culegerea datelor locale necesare, întocmirea studiilor, analizelor şi lucrărilor solicitate. IFRC are un personal permanent specializat în probleme de fundamentare şi finanţare a proiectelor de investiţii. Societatea are un sediu corespunzător, birotică şi facilităţile necesare desfăşurării unei activităţi la nivelul pretenţiilor actuale.

Această organizare şi modul de lucru stabilit constituie un avantaj pentru abordarea eficientă şi realistă a afacerilor. Astfel se îmbină cunoştinţele unor instituţii vest-europene cu bogată experienţă în promovarea, finanţarea şi realizarea investiţiilor cu realitatea românească, respectiv cadrul legal, politica financiară şi de impozitare, folosirea de elemente de piaţă realiste precum şi abordarea unor domenii şi lucrări care deţin potenţial.

În vederea iniţierii acţiunilor, IFRC asigură contactarea şi promovarea interesului societăţilor străine iar CODIF, legăturile cu partenerii români şi informaţiile preliminare necesare. Iniţierea se face din ambele părţi.

CODIF şi IFRC şi-au început practic activitatea în prima parte a anului 1991. Conform strategiei stabilite, s-au abordat în special lucrări importante precum un proiect de telecomunicaţii, retehnologizarea unei instalaţii petrochimice, proiecte în industria alimentară etc. S-au realizat de asemenea servicii de consultanţă pentru un număr de clienţi de prestigiu, ca studii de piaţă, analize, avize privind aspecte tehnice şi de taxare etc. În ultima perioadă, şi având în vedere cele stabilite de asociaţi, se lucrează la fundamentarea unor investiţii directe.

Deşi activitatea noastră este relativ de scurtă durată, implicarea într-un număr mare de lucrări, faptul că grupul nostru are posibilitatea să cunoască în detaliu realitatea locală, precum şi criteriile şi interesul partenerilor străini, ne-a ajutat să determinăm şi să aprofundăm factorii şi problemele care condiţionează realizarea colaborării între parteneri români şi străini pentru proiecte serioase.

În primul rînd, trebuie avut în vedere faptul că, fondurile disponibile pentru investiţii în prezent pe piaţa internaţională nu sunt nelimitate, că există şi în acest domeniu o concurenţă, ţara noastră fiind concurată de ţările vecine şi de cele din alte zone geografice.

Pentru ca partenerii străini să vină în România este esenţial să fie convinşi că prin investirea în ţara noastră vor avea avantaje mai mari decît în altă parte şi prin întreaga noastră activitate ne străduim să facem acest lucru.

Existenţa unor surse de materii prime, a unei mîini de lucru calificate, a unor infrastructuri şi capacităţi de producţie şi chiar a pieţei de desfacere, deşi elemente importante, nu sunt suficiente pentru luarea unei decizii de investiţie. Criteriile de investiţii a firmelor importante cuprind şi alte elemente ca stabilitatea politică, un cadru legislativ adecvat, o politică fiscală coerentă şi stabilă, precum şi asigurarea posibilităţii repatrierii beneficiului şi a capitalului, lucruri de altfel cunoscute de toţi. Avînd în vedere unele neclarităţi, ne străduim să arătăm partenerilor străini situaţia reală din acest punct de vedere.

Privind din celălalt unghi, un partener român va fi, şi trebuie să fie, interesat într-o colaborare cu o firmă străină numai dacă i se oferă ceea ce îi lipseşte : tehnologii noi, capital circulant sau piaţă externă. Ca urmare, abordăm numai acele proiecte la care interesul şi beneficiul ambelor părţi este evident, condiţie după părerea noastră esenţială pentru succes.

În activitatea noastră am constatat de asemenea că un aspect ce poate părea la prima vedere secundar, este important pentru finalizarea unei colaborări cu o firmă străină. Este vorba de modul de fundamentare a acţiunii, de întocmire a analizelor şi studiilor necesare şi, la ultimă instanţă, de negocierea condiţiilor colaborării.

Firmele străine importante, parteneri interesanţi pentru România şi la care ne referim, au în sistemul lor de analiză criterii care pot fi altele decît ale noastre. Ca exemplu, din punctul de vedere al partenerilor vestici, rentabilitatea unei afaceri, procentul de profit care se asigură la capitalul investit, este mai importantă decît valoarea mijloacelor fixe a unei întreprinderi. În ochii lor, valoarea unei instalaţii, a unui echipament, este determinată de valoarea pe care aceasta o produce prin folosirea ei corespunzătoare şi nu de valoarea sa de inventar. Adeseori, din necunoaşterea criteriilor şi procedurilor folosite de aceştia, partenerii români nu reuşesc să stîrnească interesul lor. Avînd în vedere cele de mai sus, rolul nostru este tocmai de a face o punte de legătură între modul de lucru şi de gîndire de la noi şi cei din ţările vestice.

Sperăm că IFRC/CODIF, acţionînd cu tenacitate, au pus bazele necesare unei activităţi pe care dorim să o dezvoltăm în continuare în vederea obţinerii unor rezultate notabile.

Ing. VASILE HREAMĂTA
Director General CODIF

MERGERS ACQUISITIONS JOINT VENTURES

Industrial Finance Reconstruction Corporation

IFRC - Olanda

avînd ca asociaţi:

Charterhouse Bank Limited (Anglia), Financiere St. Dominique / Credit National (Franta), Basinvest s.p.a. (Italia), Venture Fund Rotterdam b.v. (Olanda), Scandinavian Trading Corporation (Suedia)

şi

Compania pentru Dezvoltare Industriala si Financiara

CoDIF Srl

societate română în care IFRC este asociat majoritar

ACTIVEAZA PENTRU PROMOVAREA
AFACERILOR FIRMELOR STRAINE ÎN ROMÂNIA

Obiectul principal de activitate al societăţii este promovarea cooperării între parteneri români şi străini şi realizarea de servicii necesare fundamentării şi realizării proiectelor: identificarea de parteneri potenţiali, studii preliminare, de piaţă, de fezabilitate, planuri de afaceri şi de finanţare a proiectelor, inginerie financiară, joint-ventures, reprezentare.

Daca doriti un partener util pentru rezolvarea problemelor, contactati-ne la:

BUCURESTI:
Str. Radu Cristian nr. 1, ap. 3
Tel. 312.04.11, 613.55.54
Fax. 312.04.12

LONDON:
1 Paternoster Row
Tel. 071.2.48.4000
Fax. 071.2.48.1998

ROTTERDAM:
3001, 7 Veerkade
Tel. 104144544
Fax. 104332879

MARKET RESEARCH. FEASIBILITY STUDIES BUSINESS PLANS

STRUCTURED FINANCE PROJECT MANAGEMENT

PROJECT FINANCE CORPORATE FINANCE

GOD SAVE THE QUEEN !

DE LA COCHILII LA PETROL

Grupul de companii Royal Dutch Shell **apărut prin alianța încheiată în anul 1907 între Royal Dutch Petroleum Company și „Shell" Transport and Trading Company. Grupul s-a dezvoltat devenind una dintre cele mai mari întreprinderi din lume, acționînd în peste 100 de țări și avînd 137 000 angajați.**

Grupul manipulează o zecime din petrolul și gazele naturale din lume, exceptînd fostele țări cu economii planificate centralizat. Este implicat în aproape toate aspectele afacerilor cu petrol și produse chimice, avînd investiții substanțiale și în domeniile cărbunelui, metalelor și forestier.

Shell a apărut în anul 1883, cînd Marcus Samuel a deschis un mic magazin de antichități și cochilii (shell = cochilie) ciudate din mările orientale. Comerțul cu cochilii, fiind la modă în epoca victoriană, a devenit atît de rentabil încît întreprinderea comercială s-a extins punînd bazele unor transporturi regulate între Marea Britanie și Orientul Îndepărtat, ocupîndu-se cu afaceri generale de import-export. În 1892 primul tanc petrolier Shell transporta kerosină din Rusia (Batum) spre Singapore și Bangkok. Era primul transport petrolier prin Canalul de Suez.

În 1890 s-a fondat o companie olandeză, cunoscută mai tîrziu sub numele de Royal Dutch Petroleum Company, pentru a dezvolta exploatarea unui cîmp petrolifer în Sumatra. Această companie avea sprijinul regelui William al III-lea al Olandei (de unde și denumirea). În 1896, pentru a concura cu transporturile ieftine de petrol rusesc ale companiei Shell, Royal Dutch a început să-și construiască tancuri petroliere și instalații de stocare și să-și creeze propria rețea de comercializare.

Profesionalism și seriozitate tipic britanice

Ne considerăm părtași la dezvoltarea economică a României!

— De cînd lucrați în România, dle Burrow ?

— Lucrez și trăiesc aici din decembrie 1990. A fost o experiență foarte plăcută, și într-un fel, m-a împlinit, pentru că am putut să iau parte și sper că am și contribuit cu o cantitate mică la cîteva dintre schimbările și progresele înregistrate în România. În ceea ce privește afacerile, de la început se poate spune că în România climatul este favorabil acestora, mai puțin aspectele birocratice. Principala motivație pentru un investitor pe termen lung este existența unei tendințe generale către schimbare și adaptare la regulile corecte ale economiei de piață.

— De ce ați acceptat să fiți conducătorul seminarului economic din 11 martie, de la Bruxelles, dedicat României de către Comunitatea Europeană ?

— Cînd Shell ia decizia de a investi și de a înființa o companie într-o țară, așa cum a făcut în 100 de țări, printre care și România, unde avem deja două companii Shell, se gîndește la o investiție pe termen lung, deci la acea investiție care este benefică atît pentru companie, cît și pentru țara respectivă. De aceea noi ne considerăm părtași la dezvoltarea economică a acelei țări și ne face plăcere să ne implicăm în ajutorarea și încurajarea existenței unui climat bun pentru afaceri. Este ceea ce facem și în România, de altfel. Pe măsură ce România se apropie de Comunitatea Europeană, în rîndul nostru, noi încurajăm oamenii de afaceri din această zonă să privească mult mai atent spre România. De aceea am acceptat gîndindu-mă că acel seminar ar putea fi un ajutor în această direcție, așa cum a și fost.

— Se spune că englezii sînt prea precauți, sînt conservatori.

— Noi sîntem metodici în abordarea problemelor și ne trebuie un timp pentru a lua o decizie, și de aceea părem, probabil, conservatori. Dar o dată ce am luat o decizie, ne implicăm total. O altă caracteristică a noastră ar fi îndîrjirea, perseverența, faptul că nu cedăm ușor în fața unui obstacol, cel mai degrabă căutăm să aflăm care este problema, cum o putem rezolva și încercăm să o rezolvăm chiar în cel mai bun mod posibil.

— Ce planuri aveți pentru viitor ?

— În ciuda dificultăților, dorim să creștem, să ne dezvoltăm, în acest an, ca și în anii următori. Pe lîngă creșterea volumului vînzărilor, la fel de important pentru noi este să mărim, an de an, valoarea investițiilor în România. De exemplu, în acest an, sperăm să deschidem 1—2 stații de benzină ; cercetăm potențialul existent în domeniul stațiilor de îmbuteliere a aragazului pentru o eventuală investiție ; continuăm să studiem posibilitățile de implicare în rafinarea petrolului ; iar pe măsură ce drumurile se vor reconstrui, ne vom gîndi la furnizarea unor materiale pentru construcția acestora.

— În ce fel credeți că ne-ar putea ajuta Marea Britanie mai eficient ?

— Mi-e teamă că nu sînt în măsură să vorbesc despre un ajutor pe care îl poate da o țară, pentru că, ne place sau nu, aceasta ține de politică. Dar, după părerea mea, cel mai bun ajutor care poate veni de undeva înspre România ar putea veni din două direcții : prima ar fi...

— Din interior !

— Da. Sînt bucuros că ați menționat-o, pentru că a existat un sentiment cum că soluția ar fi „marele dolar". Eu nu cred că aceasta este răspunsul și mă bucur să constat acum la români o schimbare în acest sens. Ajutorul trebuie să vină, în primul rînd, din interior, și cred că vine ! Se poate face foarte mult, și, în principal, de către investitorii români. A doua cale este cea din afară. Este vorba de investiții directe în România. Oamenii de afaceri trebuie să fie convinși că România este un loc bun pentru afaceri, unde există competiție, unde poți să obții profit, iar riscurile sînt mici. Activitatea guvernului britanic în sensul încurajării investițiilor în România este foarte bună pentru țară.

Uleiurile Shell în România

♦ **ARAD**
- Auto MDA S.R.L.
Telefon: 0966-18265

♦ **BUCUREȘTI**
- Mediteraneanean Supermarket
Telefon: 01-312.95.34
- Auto Felix S.R.L.
Telefon: 01-778.46.60
- Eurial Romania
Telefon: 01-665.30.20
- Midocar S.R.L.
Telefon: 01-631.49.50
- J.M.& Co. S.R.L.
Telefon: 01-620.33.24
- Albatros Car Impex S.R.L.
Telefon: 01-650.49.31

♦ **BRAȘOV**
- Roman S.A.
Telefon: 0921-27222
- Magazinul Universal "Star"
Telefon: 0921-19323
- Beatrice S.R.L.
Telefon: 0921-67748
- Rally GTX
Telefon: 0921-52154

♦ **BRĂILA**
- Pancronex S.R.L.
Telefon: 0946-44143

♦ **CLUJ**
- Mercom Automobile S.R.L
Telefon: 0951-12676

♦ **CONSTANȚA**
- M&L Intermed S.R.L.
Telefon: 0916-14.599

♦ **SINAIA**
- Gelurom S.R.L.
Telefon: 0973-12345

♦ **IAȘI**
- Fix S.R.L.
Telefon: 0981-19353

♦ **LUDUȘ**
- Autodom S.R.L.
Telefon: 11523

♦ **MIERCUREA CIUC**
- Autotehnic
Telefon: 0958-22252

♦ **ODORHEIU SECUIESC**
- Gesmbh Vass S.R.L.
Telefon: 0959-13708

♦ **ORADEA**
- Eurial România
Telefon: 0991-14050

♦ **PITEȘTI**
- Eurial România
Telefon: 0976-81235

♦ **SATU MARE**
- ZGD Impex S.R.L.
Telefon: 0997-37250

♦ **SFÎNTU GHEORGHE**
- Magazinul "Libelula"
Telefon: 0923-15071

♦ **TÎRGU MUREȘ**
- Autotehnic
Telefon: 0954-56119

♦ **TULCEA**
- Sabin Trading Ltd.
Telefon: 0915-13810

Go well. Go Shell.

Enterprise Oil în România

E.J. Harris

Simon G. Oddie

ENTERPRISE OIL este una dintre primele companii petroliere independente din lume. Compania urmăreşte descoperirea, dezvoltarea şi achiziţionarea de rezerve de petrol şi gaze naturale în toată lumea.

Deşi îşi desfăşoară activitatea în 16 ţări, îşi concentrează eforturile într-un număr relativ mic de zone geografice cheie, cum ar fi sectorul britanic şi cel norvegian ale Mării Nordului.

Rezervele companiei erau estimate în septembrie 1991 la aproximativ 1.000.000.000 barili de echivalent petrol.

Enterprise Oil este unul din cei mai mari şi mai activi participanţi la activităţile din sectorul britanic al Mării Nordului, unde are acţiuni în 13 cîmpuri petrolifere productive. Producţia din această zonă va ajunge la 320.000 barili pe zi la mijlocul anilor '90.

Avînd ca parteneri Esso şi Shell, Enterprise Oil este angajată în dezvoltarea cîmpului petrolifer Nelson, pe care l-a descoperit în 1988 şi care promite să fie una dintre cele 15 mari descoperiri din sectorul britanic. Acest cîmp petrolifer va fi exploatat de Enterprise începînd cu anul 1994.

Unele dintre primele zone de explorare mai îndepărtate au fost în Italia, descoperindu-se două zăcăminte petroliere în Apeninii Sudici, la Monte Alpi şi Tempa Rosa.

Singură sau împreună cu alte companii, explorează apele teritoriale ale Bulgariei, Malaeziei, Turciei, Indoneziei, Thailandei, Laosului, Insulelor Seichelle, Guineei Ecuatoriale.

I. (a) Planificarea, supravegherea şi controlul proiectelor.
(b) Procurarea materialelor, expedierea şi verificarea lor.
(c) Supravegherea şi conducerea lucrărilor de construcţie.
(d) Transfer de tehnologie şi instruire.
(e) Includerea aspectelor comerciale şi de logistică în contabilitatea proiectului.
(f) Consultanţă managerială şi computerizată.
(g) Expertiză şi consultanţă în domenii de specialitate.

II. Experienţă în operaţii de joint venture sau muncă de parteneriat cu alte mari companii pentru concentrarea resurselor şi expertizelor necesare solicitate de realizarea unor mari şi complexe proiecte.

III. Tehnici la zi de analiză a reţelei şi a sistemelor de control ale proiectului.

IV. Asistenţă în planificarea finanţelor.

V. O abordare de echipă conştientă din punctul de vedere al costurilor grăbeşte şi simplifică realizarea marilor proiecte.

Interviu cu : E. J. Harris — Director tehnic — Operaţii internaţionale şi Simon G. Oddie — Manager — Operaţii internaţionale

— Vă rugăm să ne faceţi o scurtă prezentare.

— Enterprise OIL a fost înfiinţată în 1984 prin privatizarea părţii care se ocupa de petrol din British GAS. De atunci a crescut ajungînd una din primele 50 de companii de acest gen de pe piaţa britanică. Producem în mod curent 170 000 de barili de petrol pe zi dar producţia va creşte rapid în următorii 2 ani la 270 000 barili pe zi. Avem circa 600 de angajaţi în toată lumea şi aproape 350 în Oficiul principal din Londra. Avem operaţiuni în 20 de ţări iar în UK, Italia, Vietnam, Norvegia, Cambodgia, Indonezia şi Australia avem centre, oficii importante.

— Cum vă descurcaţi cu o companie atît de mare ? Există nişte principii...

— Avem o filosofie a ţinerii numărului de oameni la minimum dar, în acelaşi timp, noi folosim doar oameni de cea mai înaltă calitate. Avem o tehnologie foarte înaltă, computere etc. De asemenea, cei care conduc ştiu în fiecare săptămînă ce se întîmplă în companie, au date la zi.

— Care e locul dvs. printre companiile britanice de acelaşi tip ?

— În sectorul nostru cea mai mare companie este, desigur, „British PETROLEUM". Deci sîntem pe locul 2 în U.K. pentru explorarea şi producerea petrolului şi gazelor naturale.

— Cum vă descurcaţi cu concurenţii?

— Deşi sîntem una dintre cele mai mari companii de acest tip, sîntem mici faţă de marile companii internaţionale. Filosofia noastră în acest domeniu este să umblăm, să căutăm oportunităţi speciale în toată lumea şi să scoatem un avantaj din asta. De exemplu, în Europa de est, prin faptul că am fost rapizi, am luat un serios avantaj. La fel în Indochina (Cambodgia, Vietnam), am fost rapizi imediat ce situaţia politică s-a schimbat.

— Care ar fi politica de dezvoltare a afacerilor ?

— Forăm în Marea Nordului de unde obţinem şi cei mai mare profit. De cîtva timp ne-am lărgit sfera de activitate peste hotare şi facem afaceri bune. Dezvoltarea noastră se datorează unei conduceri bune. Mai mult de 50% din creşterea noastră se datorează descoperirii de petrol, restul altor afaceri.

— Puteţi să ne daţi cîteva date despre acest contract ?

— Noi, Enterprise OIL trebuie să explorăm partea de teren care ne-a fost dată prin contract de Rompetrol. Noi suportăm toate riscurile financiare pe care această explorare le presupune. Sîntem obligaţi să explorăm un număr de km pătraţi, să scoatem nişte date. Tot costul acestei exp'orări este al firmei Enterprise OIL. Dacă rezultatele acestei explorări sînt bune, dacă descoperim fie petrol, fie gaze naturale, atunci vom vedea dacă acele acumulări sînt „comerciale", exploatabile. Dacă sînt destul de mari, deci dacă se va extrage petrol, atunci acesta va fi împărţit între Enterprise OIL şi partenerii ei şi stat. Acesta e un tip de contract, pe care l-am semnat în multe locuri de pe lume.

— Puteţi să ne spuneţi cît de mare e partea dvs. din producţie ?

— Nu, detaliile acestea sînt o problemă între noi şi Rompetrol şi nu cred că...

— Cît de mare va fi forţa de muncă românească ?

— Se spune că din moment ce o companie intră într-o ţară străină, automat va şi angaja mulţi oameni. Din păcate nu e chiar aşa. Vom avea la oficiul nostru cîţiva experţi iar prin contract majoritatea activităţii va fi desfăşurată de oamenii companiei. Deci maximum 30-40 de oameni avem acum, iar mai tîrziu între 90-100 dintre care unii vor fi români.

— Care ar fi principalele probleme cu care se va confrunta Enterprise OIL, în următorii 2 ani ?

— Principala problemă pentru orice companie e preţul care se schimbă destul de rapid şi de aceea planificarea unei investiţii e destul de grea. Apoi vom controla şi dezvolta noile descoperiri făcute. Noi sîntem, financiar, o companie puternică, avem o structură bună, o forţă de muncă bună, dar preţul petrolului e relativ mic. Acum în lume sînt multe oportunităţi de a investi dar datorită capitalului, companiile petroliere trebuie să fie selective pentru locurile unde să investească. Iar România ne-a convins că are toate atuurile pentru a face investiţie.

— Cum selectaţi aceste locuri ?

— Ne uităm la harta lumii... Nu uităm de factorii geologici, politici, economici, comerciali. Noi nu sîntem interesaţi atît în stabilitatea po'itică cît în cea fiscală, adică în preţul barilului. Cel mai important factor de risc în ţări ca România este factorul geologic, geofizic. Dacă într-o ţară guvernul se schimbă altfel decît normal, atunci, în foarte puţine, cazuri, companiile care efectuau prospecţii au avut de pierdut.

— Prezentaţi-ne afacerile dvs din România.

— „Enterprise OIL" a semnat un contract cu România în septembrie 1992. Ne-am „mişcat" foarte repede, cum le place companiilor de explorări. Tot în septembrie am stabilit un oficiu la Bucureşti. Am început activitatea în decembrie şi datele obţinute vor fi prelucrate în U.K. pe computere, vor fi interpretate de specialiştii noştri şi de cei români angajaţi la oficiul nostru de acolo şi împreună vom încerca să selectăm locurile mai bune. Apoi vom aduce echipament şi vom începe primele explorări, probabil pe la jumătatea lui 1994. Sîntem foarte mulţumiţi că putem participa la explorarea resurselor naturale ale României, că am reuşit să ne stabilim un oficiu foarte repede şi că am reuşit să începem activitatea, de asemenea, foarte repede. Datorăm mult corporaţiilor de acolo, Rompetrol şi PECO.

Nu vrem sa intrăm în concurenţă cu juriştii români!

• *Interviu cu domnii Trevor G. Nathan şi Nicholas Hammond, de la Hicks Arnold*

— Cum aţi început afacerile cu România ?

— Partenerul meu Nicholas Hammond a fost primul care a venit în România, cam la două săptămîni după revoluţie, dorind să vadă ce posibilităţi sînt, şi s-a întors cu un raport foarte îmbucurător în februarie 1990, am venit şi eu cu ei iar de atunci, cam o dată pe lună sîntem prezenţi în România. Am înfiinţat un birou în iunie 1990.

Vrem să fim o legătură între oamenii de afaceri din vest şi România. Multe companii din SUA, Canada sau din Europa ne contactează din cînd în cînd ca să ne întrebe cum pot începe o afacere în România, în particular. Noi le dăm informaţii, îi ajutăm să se familiarizeze, le explicăm legile din România. Sîntem ajutaţi şi de juriştii români. Astfel am ajutat la formarea unui număr mare de joint-ventures, convenţii comerciale, am dat consultanţă pentru încheierea unor contracte etc. Sîntem un birou de consultanţă pentru firmele vestice, dar, de asemenea, pentru companiile româneşti privatizate, pentru oameni de afaceri români interesaţi de America, de Anglia, Europa de Vest, cărora le oferim informaţii şi asistenţă.

„Procesul de restructurare de-abia a început şi, pînă acum, merge în direcţia cea bună. E un proces gradat iar primii paşi au fost făcuţi deja. Eu cred că timp de 40 de ani a fost impus un alt tip de sistem de legi. Aceste schimbări sociale care au avut loc nu înseamnă numai o schimbare de legi ci şi o schimbare a gîndirii. Sistemul dvs. de legi comerciale de tip francez. Dar în lume; acum, există un sistem internaţional. Trebuie să se ţină seama de FMI, de Banca Mondială. Multe sisteme de legi încep să se apropie unele de altele. Multe ţări ex-comuniste au abrogat Convenţia de comerţ de la Moscova din 1972. Nici România şi nici Moldova nu au făcut-o iar rezultatul e că schimburile dintre ele seamănă cu schimburile de dinainte dintre ţările comuniste. Legile sînt emise relativ repede de Guvern, dar Parlamentul uneori nu înţelege ceea ce vrea executivul să obţină şi de aceea procedura e aşa de lungă".

— Ce dificultăţi aveţi în relaţiile de afaceri cu ţara noastră ?

— Totdeauna ne-a plăcut România şi sîntem plini de speranţe. Totuşi nu greşesc dacă spun că în România încă mai este multă birocraţie. Asta se referă la obţinerea, de exemplu, a unei licenţe pentru export, înregistrarea unei reprezentanţe (care acum se acordă mai uşor decît înainte cu 2 ani). Ceea ce vrem să ştie juriştii români e că noi nu vrem să intrăm în concurenţă cu ei, noi vrem să mergem alături de ei pentru că firmele vestice şi oamenii de afaceri din Vest au nevoie de avocaţii şi juriştii lor vestici, pentru că, felul în care au fost învăţaţi ei să lucreze este foarte diferit de cel al juriştilor români. Noi avem o anumită linie conducătoare a activităţii noastre comerciale pe care juriştii români, din cauza situaţiei de dinainte de 1989, nu o pot avea chiar dacă ei lucrează foarte repede. Am încercat să explicăm asta puterii din România pentru că unii oameni care fac parte din această putere au fost chiar ostili prezenţei unor juriştii străini în România.

— Ce aveţi de gînd pentru viitorul imediat în ceea ce priveşte afacerile din România ?

— Noi am încercat să facem oamenii să vină la noi şi să ne contacteze pentru informaţii, să le spunem lucrurile pozitive despre România, şi ce posibilităţi de afaceri sînt. Dorim să aducem cît mai mulţi investitori străini în România. Am dori să acţionăm în domeniul consulting-ului general pentru aceşti oameni. Pe de altă parte vrem să asistăm companiile româneşti ca să le ajutăm să aibă relaţii de afaceri cu vestul.

Nicholas Hammond

— Şi aţi avut vreun client român ?

— Am avut mai mult oameni de afaceri români care au venit la noi, care aveau afaceri mici, ce-i drept, dar noi sperăm să dezvoltăm şi acest domeniu de activitate.

GOD SAVE THE QUEEN !

Consultanţă politică şi Public Relations

David Sandford

Mark Alwen

DECISION MAKERS LIMITED

Decision Makers Ltd. a fost fondată de un grup de consultanţi de înalt nivel din domeniul politic, financiar şi industrial, pentru a oferi o punte între guvern, Comunitatea Europeană, industrie şi administraţiile locale.

În fruntea companiei se află dna Maureen Tomison, care, cu cei 26 de ani de experienţă în problemele guvernamentale şi ale Comunităţii Europene, este una dintre cele mai cunoscute personalităţi din domeniul influenţării factorilor de decizie guvernamentali şi parlamentari. Dna Tomison este printre pionierii influenţării luării deciziilor şi a fost una dintre primele persoane din acest domeniu în Piaţa Comună. Ea a fost aleasă „European Woman of Achievement 1992—1993" pentru activitatea desfăşurată în beneficiul clienţilor şi ca „Scottish Woman of the Year" în 1988 şi în 1992.

Decision Makers Limited este singura firmă de consultanţă politică recompensată doi ani la rînd cu „Best Political Campaign" în 1991—1992 şi 1992—1993.

Echipa de la Decision Makers Ltd. are succese impresionante în activitatea sa, realizînd întotdeauna cel puţin 75 la sută din obiectivele clienţilor săi. De asemenea, nu a pierdut nici un client ! Toate acestea, deoarece dispune de :

- o cunoaştere exactă a persoanelor asupra cărora trebuie acţionat pentru a obţine un efect maxim ;
- o cunoaştere a celor mai potrivite metode pentru a influenţa pe cei care iau deciziile politice ;
- un statut intern cu obiective corespunzătoare.

Decision Makers Ltd. nu încearcă să-şi convingă clienţii că obiectivele lor vor fi realizate uşor. Firma lucrează în strînsă legătură cu clienţii pentru analizarea principalelor obstacole. În cadrul firmei lucrează un număr semnificativ de personalităţi, inclusiv foşti membri ai guvernului britanic şi parlamentului.

Activitatea firmei se desfăşoară în următoarele domenii :

— Administraţie locală
— Comerţ şi industrie
— Transport
— Energie
— Mediu înconjurător
— Comunitatea Europeană

În Europa răsăriteană DECISION MAKERS LIMITED a cîştigat un număr de contracte în Ungaria, Ceho-Slovacia, în domeniul administraţiei locale, şi un mare proiect în Rusia, cu sprijinul guvernului britanic şi al ECGD.

În România, firma intenţionează să acţioneze în administraţia locală, unde a demarat discuţii cu autorităţile din Slobozia ; medicină ; învăţămînt ; industria ambalajelor, precum şi asistenţă în domeniul afacerilor.

DECISION MAKERS LIMITED poate contribui la găsirea unor fonduri în cadrul Comunităţii Europene sau în Marea Britanie şi este în contact cu Know How Fund.

PRWEEK

PUBLICRELATIONS AWARDS 1992

DECISION MAKERS LTD

Experts in European Community and National lobbying.

"We build bridges between Governments and Industry"

Decision Makers

Winners: "Best Political Campaign 1991 - 1992"

Runners-up: "Best Political Campaign 1992 - 1993"

Chairman

Maureen Tomison: **"European Woman of Achievement 1992 - 1993"**

"Scottish Woman of the Year 1992 - 1993"

"We will be pleased to undertake projects for Romanian organisations interested in our expertise in the UK, European Community, Eastern and Central Europe."

Please contact us at:

Decision Makers LTD
20 Gladstone Street
London SE1 6EY

Tel: +44 71 928 67 38
Fax: +44 71 401 29 54

Offices in London, Brussels, Budapest, Glasgow, Moscow, and Prague.

Deloitte & Touche

DELOITTE TOUCHE TOHMATSU INTERNATIONAL este una din cele mai mari firme din lume, în domeniile expertizei contabile, consultanței în management și serviciilor de taxe. Acordăm asistență atît companiilor multinaționale și naționale precum și unor zeci de mii de firme mici, cu o dezvoltare rapidă.

Pe măsură ce fenomenul de integrare a economiilor regionale se accelerează, lumea afacerilor necesită mai mult decît pricepere și hotărîre. Sînt, de asemnea necesare o perspectivă largă, sporirea investiției în tehnologie și servicii specializate de înaltă clasă. Cu cei peste 56.000 de experți, activînd în peste 100 de țări, Deloitte Touche Tohmatsu satisface această cerință de forță și viziune globală.

SERVICII DE BAZĂ OFERITE

La nivel mondial DELOITTE TOUCHE TOHMATSU dispune de un număr de 30.700 experți contabili și auditori și de aproximativ 6.300 consultanți în management. Mulți dintre cei peste 6.400 de consultanți pe probleme de taxe din compania noastră, au o practică internațională deosebită. Gama noastră de servicii include și tratarea cu înalt profesionalism a complexei problematici de afaceri a anilor '90: noi sîntem lideri mondiali în acordarea de servicii, nu numai în privința fuziunilor și a achizițiilor, ci și în domeniul societăților mixte, pieței de capital și privatizării.

EXPERȚI ÎN COMPANII TRANSNAȚIONALE

Pe plan mondial, efectuăm servicii profesionale pentru un număr de peste 600 de companii cu încasări sau active depășind 1 miliard de dolari SUA, incluzînd pe cel mai mare producător industrial, pe șase din primele 25 de bănci din lume și pe primele trei companii comerciale din lume. Faptul că lista noastră de clienți include aproape o cincime din totalul celor mai mari corporații ale lumii demonstrează înalta calitate a serviciilor noastre.

Oferim clienților noștri o acoperire geografică completă, vaste forțe profesionale, resurse financiare și umane optime și servicii remarcabile, furnizate în mod consistent, pretutindeni în lume. Deloitte Touche Tohmatsu poate anticipa și satisface cerințele clienților în orice țară, răspunzînd solicitărilor acestora la scară internațională.

DELOITTE & TOUCHE ROMANIA

Deloitte & Touche, prin biroul deschis la București în aprilie 1992, este capabil să acorde asistență atît clienților români cît și străini. Fiind condus de un *Partner* (acționar și coordonator) și avînd 15 angajați permanenți, Deloitte & Touche oferă clienților o gamă completă de servicii, utilizînd rețeaua internațională a companiei Deloitte Touche Tohmatsu, atunci cînd este necesar, pentru a focaliza fluxul corect de resurse și de competențe, corespunzător necesităților clienților.

Pe lîngă expertiza financiar-contabilă, consultanță în management și taxe, Deloitte și Touche mai oferă următoarele servicii:

- *Asistență pentru restructurare*
- *Asistență pentru privatizare*
- *Studii de fezabilitate*
- *Studii de evaluare*
- *Verificări pentru conformitate*
- *Servicii contabile*
- *Transformarea rapoartelor financiare conform principiilor contabile general acceptate*
- *Informații de piață și servicii de dezvoltare a afacerilor*

Pentru date suplimentare privind serviciile și competențele firmei, vă invit să mă contactați:

ERIC OLCOTT, DIRECTOR GENERAL

Bulevardul Unirii nr. 10, Bl. 78, Sc. 2, Et. 2, Ap. 29, Sector 4, 74128, București, ROMÂNIA

Tel: 40 (1) 311 01 25
311 01 35
631 39 92
Fax: 40 (1) 312 40 40

M-am trezit din inginer, om de afaceri!

— Dle Paul Beza, haideți să recapitulăm cîteva etape din existența dvs.

— Vedeți că sînt aici. Intrebarea e de ce și cum ? În 1940, cînd România a fost împărțită, tatăl meu a intrat în serviciul britanic, în ceea ce se chema serviciul executiv al relațiilor sociale. Era vorba de unitatea care se ocupa de organizarea rezistenței în spatele liniilor inamice și de războiul politic împotriva Axei. În 1945 ne-am întors acasă dar, din păcate, schimbările de regim au făcut să avem cîțiva ani foarte grei. Tatăl meu a trecut la reeducare ; eu însumi nu am putut face facultatea la zi ci la fără frecvență. Am reușit, și în 1959 am absolvit Institutul de Petrol și Gaze, Facultatea de mașini și utilaje. Mi-era absolut clar că nu aveam nici un viitor în România, așa că, cu prima ocazie, în 1970, am părăsit România. Educația primară, prima clasă de liceu le făcusem în Anglia așa că logic a fost să mă întorc în Anglia. Nu am avut nici o problemă de adaptare, cunoșteam limba, țara, obiceiurile. După doi ani am ajuns la conducerea unei mici societăți, iar după încă un an, mi s-a oferit direcția afacerilor din Europa de sud-est pentru o filială a firmei Occidental Petroleum. Astfel, m-am trezit din inginer om de afacer..

— Cum s-a produs această transformare ?

— Simplu și complicat în același timp pentru că e vorba de două profesiuni și pe amîndouă trebuie să le faci la fel de bine. M-am înscris la Academia comercială și am trecut prin cursurile respective pentru a înțelege exact mecanismele economiei de piață. În timpul celei de a doua crize a petrolului am cumpărat, împreună cu niște colegi, una din filialele societății la care lucram. Era în 1978—1979. Totuși era destul de dificil de condus o firmă într-o altă țară, așa că m-am retras. Am vîndut acțiunile și am cumpărat societatea Britain Engineering Ltd al cărei președinte și director sînt acum. Este o societate pe acțiuni, echivalentul unui SRL în România. Sîntem specializați numai în export de echipamente de înaltă tehnologie în Europa Centrală și de Est. La ora actuală sînt președintele secției pentru România a Camerei de Comerț din Londra și, în ultimii doi ani, am condus două misiuni comerciale britanice în România.

— Care sînt următorii pași pe care îi veți face în România ?

— În calitate de președinte al Secției Române a Camerei de Comerț din Londra și împreună cu CBI, DTI, Consiliul Est-European, sîntem angajați într-un proces de informare asupra României. Conferința CBI a fost un pas în acest plan. Noi credem că România nu este cunoscută în suficientă măsură în lumea de afaceri britanică. Rolul nostru este de a o face cunoscută.

În ceea ce privește interesele firmei mele, cu cît crește comerțul dintre România și Marea Britanie, cu atît va crește și comerțul nostru în România Există și un interes geostrategic care este mai important decît își închipuie lumea.

Avem de convins societățile și pe unii dintre guvernanți. Aici ajungem și la imaginea pe care o are România. Imaginea trebuie să fie cea reală, nu trebuie să fie fardată, pentru că oamenii de afaceri se lămuresc în 5 minute, la intrarea în țară, de exemplu, nu au nevoie să meargă mai departe. A fost un studiu foarte nostim de reținut. Ungaria și Polonia au avut aproximativ aceleași etape în deschiderea spre Vest și totuși investițiile în Ungaria sînt mult mai mari decît în Polonia. Studiul făcut de un institut de sondarea opiniei publice a descoperit că marea diferență dintre Polonia și Ungaria este... Budapesta. Logica este următoarea : primul pas este tri-

— Cum gîndește un om de afaceri britanic ?

— În ultima instanță, ceea ce contează este linia de sosire, the bottom line, adică profitul. Cifra de afaceri este foarte interesantă, dar ea poate fi mare și tu să ai pierderi, deci rămîne tot profitul. Al doilea punct de reper este funcția socială a lumii afacerilor. O firmă dintr-un oraș oarecare nu poate fi închisă cu ușurință, pentru că ar putea afecta multe persoane. A treia funcție este funcția [illegible] onală, multinațională. Un alt lucru de bază este priceperea, ce [illegible] fac. Bani se pot face în multe moduri, dar există unul garantat pentru a-i pierde și anume, să te bagi în ceva unde nu te pricepi. Toate firmele au puncte fo[illegible] și [illegible]te slabe. Secretul unui bun om de afaceri este să-și dezvolte punctele tari și să nu se bage acolo unde este slab. Al doilea l[illegible] pe care [illegible] să-l remarci este că unele din legi, mă refer la legea 31 asupra soc[illegible] merciale, arată, pe alocuri, lipsa de experiență a legiuitorilor

Cum să ai consiliu de administrație în fiecare lună ? !

ționat este și anecdota cu acei vînzători de pantofi care s-au dus într-o țară africană, unul optimist, celălalt pesimist. Pesimistul a spus : o piață groaznică, nimeni nu poartă pantofi. Optimistul raportează : o piață fantastică, nimeni nu poartă pantofi ! Deci depinde și de cine vine, dar indiferent de cine vine, primele impresii sînt cele care contează. Aici trebuie multă atenție. Tot din partea României sînt semnalele contradictorii care pot apărea, care fac parte din jocul politic intern, dar au repercusiuni în străinătate. De exemplu, ultimul zvon pe care îl auzisem și l-am auzit foarte repede, a fost despre confiscarea unui procent din valuta societăților.

— Ce rol ar putea juca în redresarea României emigrația română ?

— Un rol foarte mare. Dacă cel puțin zece la sută din timpul lor l-ar dedica ideii de a face ceva pentru România. Eu sînt idealist și cred că România, cu oamenii pe care îi are, poate să redevină mica Americă a Europei iar Bucureștiul, micul Paris.

În 1992, vînzările în România au crescut cu 92%

— Vă rugăm să începeți cu o scurtă prezentare a dumneavoastră.

— Am venit la Rank Xerox în 1971 ca expert financiar. În cei 22 de ani de cînd sînt la această companie am trecut prin mai multe sectoare : producție, service, vînzări etc. toate la nivelul sediului central al firmei de aici, din Londra. Am fost printre cei care au început munca la strategia firmei pentru piața Europei de Est.

— Puteți evidenția niște lucruri mai interesante din istoria firmei din ultimii ani ?

— Cred că ar trebui să ne întoarcem în 1975 cînd într-adevăr am întîlnit pentru prima oară o concurență japoneză puternică. În 1975, japonezii au venit cu mașini bune, mici și au început să penetreze piața, iar pe la sfîrșitul anilor '70 au determinat firma să ia măsuri radicale în activitatea sa. S-au schimbat atunci multe și în producție și în afaceri. După 1980, Rank Xerox a început să-și consolideze poziția pe piață și problema importantă a devenit cîștigarea clientelei și nu concurența în privința calității. Au trebuit cam 5 ani ca să se schimbe mentalitatea asupra scopului unei afaceri, care nu este decît acela de a satisface clientul. Pentru aceasta trebuie să folosești standarde cît mai ridicate în tot ceea ce faci. Treaba asta o facem inclusiv în România, unde încercăm să aflăm ce-i place clientului, ce nu-i place, ce dorește. În ultimii doi ani am introdus pe piață tehnologie digitală de înaltă calitate și cred că asta e semnificativ. Aceste mașini sînt foarte complicate și deosebit de eficiente, o combinație între un printer, un copiator, un scanner.

— Cum ați ajuns la Premiul European al Calității ?

— După cum v-am mai spus, compania a introdus și a aplicat standarde foarte ridicate în privința calității, de la vîrf pînă la bază.

Examenul la care am fost supuși nu a avut numai scopul de a-l trece, ci și de a ne dovedi nouă că putem depăși orice fel de teste. Testele s-au efectuat în toate sectoarele companiei. Am avut concurenți foarte puternici, printre care AVIS.

— Deci sînteți mulțumit ?

— Da. Noi credem că în următorii 5—10 ani România va deveni o piață foarte importantă. Este deja o piață bună.

— Cum v-ați găsit directorii pentru reprezentanțele din țările est-europene ?

— În România am fost norocos cu Marian Popa. Șeful operațiilor pentru Rusia este un american care se obișnuise să lucreze pentru mine, pe cînd eu lucram în Africa. Cel care conduce în Lituania este un lituanian fugit în Anglia. Cel care conduce compania ungară a părăsit Ungaria cînd avea 8 ani. Cel care conduce secția cehă este un englez care a studiat limbile slave la Cambridge. Cel din Bulgaria e și cel mai interesant : a fost înotător de performanță, a rămas în Belgia și iată-l acum înapoi. Cel din Kiev e un ucrainian plecat în Franța. Sînt deci, fie oameni care se întorc după mulți ani în țările lor, fie străini care s-au atașat țărilor unde lucrează.

— Rank Xerox are o poziție foarte bună în România.

— Cred că România este între primele țări din zonă. Rusia e pe primul loc, apoi Ucraina și pentru locul trei, cred că e o competiție între România și Polonia. În România avem niște distribuitori excelenți, cum ar fi de pildă ROMTEAM SOLUTIONS. Pregătim oameni pentru activități de distribuire, service, relații cu clientul. Aceasta este adevărata forță a afacerii, să-ți creezi un personal pregătit, instruit. De aceea, în toate locurile unde există Rank Xerox, ești servit la fel, beneficiezi de aceleași produse.

— Relația actuală cu România înseamnă libertate dată celor de acolo, sau și control ?

— Eu controlez strategia. Direcția pe care se va merge trebuie stabilită de aici, din Londra, pentru că sînt necesare foarte multe informații pe care cei de acolo nu le au. Dar produsele care se vînd, felul în care se vînd, prețurile, sînt, în general stabilite de cei de acolo, evident după niște discuții cu noi. Desigur că investiția pornește de aici. Angajarea oamenilor, antrenarea oamenilor, volumul afacerilor, selectarea distribuitorilor sînt rezolvate pe plan local. Tocmai am implementat un sistem informațional foarte avansat care ne permite permanent să urmărim de aici care este mersul tranzacțiilor din România.

— Aveți intenții de producție în această zonă în următorii ani ?

— Deși producția de copiatoare este dificilă din multe puncte de vedere totuși e posibil să o facem. Mai important mi se pare însă să asigurăm cumpărătorul că poate avea acces, oriunde, la servicii. Aici investim cel mai mult, în servicii, în producția de consumabile. Avem deja 5 000 de oameni antrenați în acest sector.

— Cred că știți că Joseph Juran s-a născut în România acum 88 de ani. Trăiește în SUA, iar noi vrem să sprijinim propunerea instituirii unui premiu național al calității cu numele lui.

— O idee excelentă !

— Cred că după Deming e al doilea nume în acest domeniu al calității.

— Dacă se va institui premiul Juran, noi vă vom sprijini.

Un om mulțumit de România : John Pemberton, director pentru Europa Centrală și CSI

Lansările noilor modele se fac acum simultan în Europa de vest și est. Și noi nici nu mai spunem Europa de est, ci Europa Centrală.

În februarie, am început activitatea de lansare a unor modele foarte sofisticate, a unor sisteme care se pot găsi acum în Ungaria și Cehia și Slovacia și care vor ajunge curînd și în România. Aceste produse sînt, într-adevăr, cele mai bune produse Rank Xerox.

CELE MAI IMPORTANTE FIRME BRITANICE PE PIAȚA NOASTRĂ

NR. CRT.	PARTENER STRĂIN	CAPITAL Mil $
1.	ENTERPRISE OIL	17000.00
2.	SOCOMEX SA	12700.00
3.	MOLINOHOLDING SA	11760.00
4.	MOLINOHOLDING SA	11455.00
5.	BALLI TRADING LTD	9000.00
6.	GRAND HOTEL INTERESTS LTD	5500.00
7.	PLAYMOUTH HOLDINGS CO.	1000.00
8.	TOFF MARKETING LTD	980.00
9.	SHELLOVERSEAS HOLDINGS LTD	717.02
10.	MAK	506.00

PRIMELE 10 EXPORTURI BRITANICE ÎN ROMÂNIA

Valorile sînt date în mil de lire.
Din ianuarie pînă în noiembrie.

	1990	1991	1991	1992
1. Fire și țesături textile	3.772/	3.326/	2.943/	8.453
2. Materiale și produse chimice	12.404/	8.822/	8.147/	5.133
3. Utilaje specializate	1.491/	2.869/	2.814/	5.028
4. Utilaje pentru producerea energiei electrice	8.426/	4.207/	3.449/	3.869
5. Telecomunicații	1.029/	1.991/	1.439/	2.773
6. Fibre textile	3.937/	2.031/	1.460/	2.541
7. Echipament pentru transporturi	7.043/	4.413/	4.329/	2.510
8. Băuturi	1.232/	1.402/	1.273/	2.498
9. Echipament profesional/științific	1.151/	1.863/	1.825/	2.026
TOTALUL EXPORTURILOR DESTINATE ROMÂNIEI	85.879/	58.735/	53.138/	56.947

PRIMELE 10 IMPORTURI BRITANICE DIN ROMÂNIA

Valorile sînt date în mil de lire
Din ianuarie pînă în noiembrie

	1990	1991	1991	1992
1. Articole de îmbrăcăminte	15.911/	16.222/	14.710/	21.343
2. Mobilă	9.591/	7.186/	6.614/	6.327
3. Fier și oțel	3.624/	1.991/	1.984/	5.667
4. Utilaj electric	3.703/	3.738/	3.450/	2.201
5. Echipament pentru producerea energiei electrice	2.724/	1.855/	1.850/	2.005
6. Echipament industrial general	1.616/	2.075/	1.929/	1.980
7. Încălțăminte	1.759/	1.627/	1.476/	1.729
8. Mase plastice	2.235/	2.868/	960/	1.719
9. Diverse articole de manufactură	1.555/	1.597/	1.452/	1.673
10. Fire textile, țesături	1.761/	1.279/	1.200/	1.386
TOTAL:	61.215/	58.531/	54.134/	57.076

Notă: Estimările se bazează pe cifrele din noiembrie 1992.

Marea Britanie, a doua țară investitoare în România

Situația investițiilor străine înregistrate la ARD în perioada 20/03/90 - 02/04/93.

NR. CURENT	ȚARA	CAPITAL Mil $
1.	ITALIA	79019.74
2.	ANGLIA	76849.54
3.	FRANȚA	76662.33
4.	SUA	67232.[illegible]
5.	OLANDA	63563.97
6.	GERMANIA	59737.76
7.	CANADA	41256.64
8.	SPANIA	34771.01
9.	PANAMA	34311.55
10.	TURCIA	23392.02

XEROX

The Document Company

© TANIT DESIGN 1993

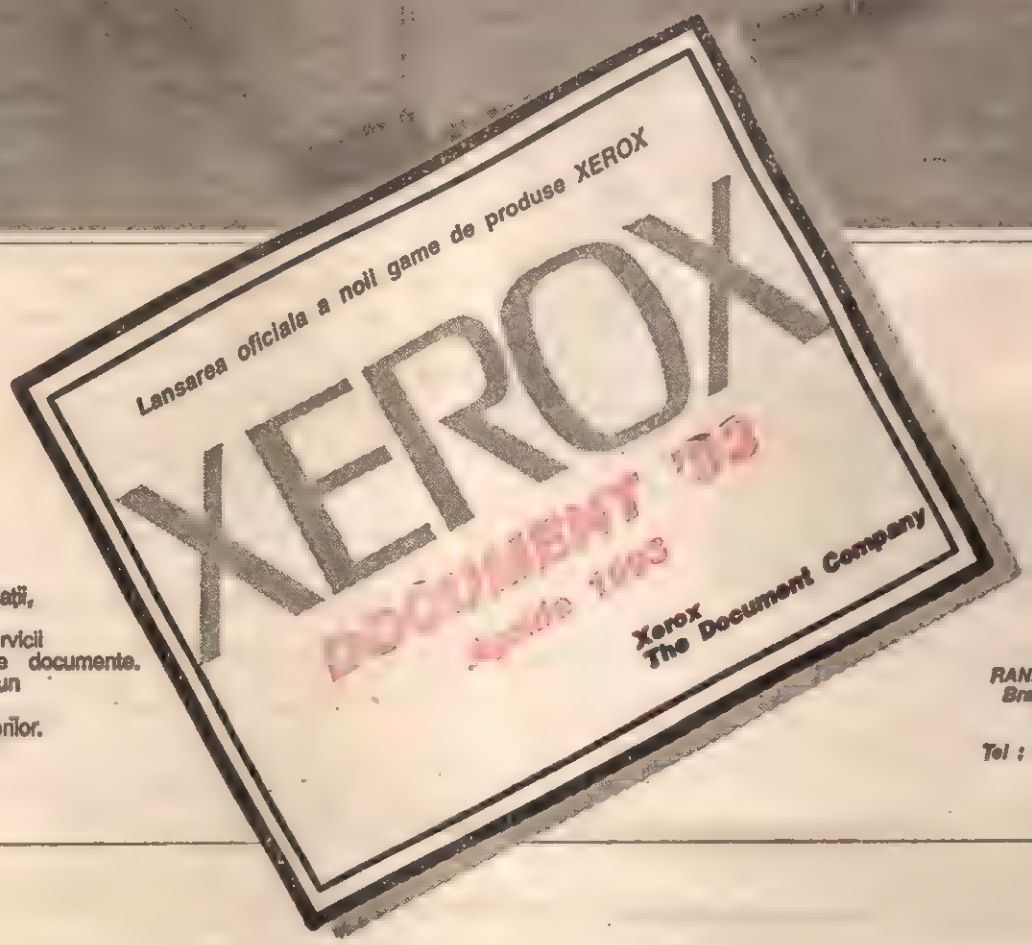

Pentru a împărți informații, pentru a lua decizii, a vinde produse și servicii fiecare din noi folosește documente. Documentul a devenit un organism dinamic care insuflă viață afacerilor. Absolut toate aspectele unei afaceri implică documente.

THE EUROPEAN QUALITY AWARD
1992
RANK XEROX

RANK XEROX EEO (UK) LTD.
Branch Romania & Moldavia
Str. G-ral Berthelot nr.27
Bucuresti
Tel : 40-1-312 0053 / 615 1742
Fax : 40-1-312 0054
Modem : 40-1-312 2605

dti

Department of Trade and Industry

Convorbire cu Keith Welford şi Simon Hall

— Cîteva cuvinte despre ceea ce faceţi dvs. aici şi despre DTI.

— Ne ocupăm de promovarea exporturilor britanice în România. Acest lucru îl facem în diferite moduri ; în principal sîntem implicaţi în promovarea informaţiilor despre piaţa românească pentru companiile noastre. Nu e o piaţă bine cunoscută şi de aceea încercăm să adunăm informaţii din tot felul de surse : Ambasada Britanică la Bucureşti, reprezentanţele britanice din Bucureşti, Agenţia Română de Dezvoltare. Am remarcat anumite schimbări în structura exporturilor britanice către România faţă de 1989, cînd, de exemplu, exportam mai mult materii prime. România importă un pic mai mult decît Marea Britanie. Balanţa estimată pentru sfîrşitul anului 1992 se cifrează la 64 milioane $ exporturi şi 62 milioane $ importuri. Deci din 1991 comerţul nostru a crescut, atît la importuri, cît şi la exporturi.

— Sînteţi mulţumiţi de această dinamică a comerţului ?

— Da. Privind în ansamblu putem spune că sîntem mulţumiţi. Situaţia s-a schimbat acum şi e propice relaţiilor dintre cele 2 ţări. Mai sînt probleme, de exemplu recesiunea din ţara noastră, ca şi unele lacune în informaţiile noastre despre România.

România este o piaţă nouă şi mare dar pe care trebuie muncit mult, şi acelaşi lucru e valabil pentru toată Europa de Est. Companiile caută în general pieţe cu profit rapid. Ele compară profitul pe care pot să-l scoată din pieţe ca Europa de Vest, America etc., cu Europa de Est.

Ceea ce este mai important este ca România să arate că e o ţară stabilă, că economia se transformă într-o economie de piaţă, că guvernul este ataşat reformei. Contactele la nivel guvernamental sînt încă foarte importantante în relaţia cu România, şi noi ne străduim să ne întîlnim cu oficiali de cîte ori e posibil. România ar trebui să-şi sporească publicitatea despre ea însăşi, să arate ceea ce s-a făcut şi aceasta ar putea schimba imaginea ţării în bine. Oamenii care s-au întors din România la sfîrşitul anului trecut au fost foarte impresionaţi cu privire la tot ce s-a făcut aici.

Servicii gratuite pentru oamenii de afaceri români

EETC

De vorbă cu Christine Booth — director adjunct la East European Trade Council

— Consiliul Est European de Comerţ funcţionează din 1967 cu scopul de a promova comerţul britanic cu ţările din Estul Europei şi se constituie într-o adevărată interfaţă între industria britanică şi guvern. În primul rînd, evident, încercăm să răspundem tuturor cerinţelor oamenilor de afaceri britanici. Căutăm parteneri, informaţii, anumite pieţe. Ţinem legătura cu oficiile specializate în comerţ din ţările Europei de Est. În cazul României avem legături cu Camera Naţională de Comerţ din Bucureşti şi încercăm să trecem de acest nivel pentru a ne familiariza cu condiţiile locale, concrete.

Avem o bancă de date cu subdiviziuni pentru fiecare ţară, care conţine contactele de afaceri, contactele ministeriale. Avem o listă de 60 000-70 000 de firme britanice care au interese în Europa de Est, ca şi o bibliotecă de referinţe cu o secţie dedicată României, unde oamenii vin să-şi caute o piaţă de desfacere etc. Deci noi încercăm să reacţionăm pozitiv la orice întrebare, fie că e din partea unei companii englezeşti, fie că e din partea uneia româneşti.

— E vreo diferenţă în ceea ce priveşte România şi celelalte ţări ?

— Cred că pieţele cele mai populare, adică pieţele cu cele mai multe cereri pentru moment sunt Polonia şi Ceho-Slovacia. Despre România sau Bulgaria se spune că sunt pieţe riscante. Noi încercăm să redresăm această opinie.

— Şi care e opinia dumneavoastră?

— În cazul României, România e a doua piaţă ca mărime din Centrul şi Estul Europei, după Polonia. Am vizitat-o, o cunoaştem. Avem mare încredere în această piaţă, pentru că vizitele noastre acolo au dovedit faptul că este o piaţă solidă. Iar potenţialul din piaţa românească e mai mare în ceea ce priveşte mărimea şi tipul de afaceri care pot fi făcute. Vedem multe lucruri bune pentru viitor şi dorim să le promovăm.

— Ce planuri aveţi în ceea ce priveşte România ?

— Dorim să vizităm România în mod regulat ca să putem discuta în diferitele centre comerciale din ţară. Poate data viitoare vom ajunge la Cluj, Constanţa. Suntem implicaţi în grupurile de lucru bilateral. Acestea au fost aranjate cu ani în urmă. Cu Ceho-Slovacia am avut un asemenea grup în domeniul industriei electronice care a avut o activitate foarte bună

— Ce înseamnă exact acest „grup de lucru" ?

— Funcţionează ca o comisie cu membri, de fiecare parte specializaţi în respectivul sector industrial, care se întîlnesc o dată sau de două ori pe an în plen şi, pe parcurs, au întîlniri individuale. Iată, săptămîna trecută, cînd am fost la Timişoara, un domn de la Camera de Comerţ sau de la Clubul Oamenilor de Afaceri era dornic să afle de la noi despre cineva din Marea Britanie care să organizeze o misiune pe temă de agricultură.

— Ce puteţi oferi omului de afaceri român care vine la dv. ?

— Încercăm să găsim o firmă englezească potrivită pentru nevoile omului de afaceri român. Avem şi un ziar care lese o dată la două luni şi care se cheamă „Foaia de informaţii a EETC-ului". Putem să publicăm cereri speciale din partea oamenilor de afaceri români pentru că această revistă ajunge la companiile englezeşti. Acest serviciu e gratuit. Avem deosebit de multe cereri din Rusia. Încercăm să le publicăm, dar am vrea să publicăm mai mult din partea companiilor româneşti.

BCB

British Consultants Bureau

prezentat de James C. Matthews — director adjunct

British Consultants e o asociaţie profesională privată, independentă, care grupează firmele britanice de consultanţă, avînd acum peste 300 de membri

Aceste firme sînt specializate în consultanţă în domenii ca : industrie, agricultură, turism, sănătate, energie etc. Publicăm în fiecare an, un anuar cu firmele britanice care acordă consultanţă, anuar care se transmite în toate ţările lumii, inclusiv în România, de exemplu la ARD. În septembrie, vom organiza, în ţara dumneavoastră, un seminar pe probleme de consultanţă.

Activitatea de consultanţă este tradiţională în Marea Britanie. Sîntem foarte buni de exemplu în consultanţă în management, în agricultură, în industrie etc. Pînă acum, în România, am lucrat pentru companii care se ocupau de agricultură, irigaţii şi dezvoltarea resurselor umane.

Rolul nostru este de a oferi membrilor, în schimbul unei taxe, acces la informaţiile de care dispunem ; iar prin relaţiile pe care le avem cu autorităţile naţionale, cu guvernul, cu băncile, cu Banca Mondială le facilităm mult activitatea.

COMPANII ENGLEZE CU REPREZENTAŢĂ ÎN ROMÂNIA

ANGLO ROMANIAN CORPORATION LTD
Hotel Intercontinental, Suite 223/24/25/26
Blvd N. Bălcescu 4, Bucureşti
Tel: 615.39.27 (Direct), 614.04.00 (Ext. 223/4/5/6)
Fax: 312.07.46/614.59.46, Tx: 11541 Inter R

ANGLO ROMANIAN CORPORATION
35 Farm Avenue, London NW2 2BJ
Tel: 081-452-3465, Fax: 081-452-6800
Mr. Vasile Gliga, Presindent
Mr. George Pop, Managing Director
Mr. Teodor Arvinte, General Manager
Activitate: Industrie, exploatarea resurselor naturale, agricultură, transporturi, turism, cooperaţie, import/export.

BALLI TRADING LTD
Str. Romulus nr.4, Bucureşti
Tel: 312.63.78, 620.47.09, Fax: 312.33.60

BALLI GROUP PLC
5 Stanhope Gate, London W1Y 5LA
Tel: 071-493-0526, Tx: 8954883
Fax: 071-493-6175
Mr. D. Drăgoi, General Manager
Mrs. Veronica Petre, Secretary/ Operations Assistant
Activitate: Import/ Export

Michael Kashty vă prezintă firma Ernst & Young

● Ernst & Young în Lume : **Ernst & Young oferă servicii profesionale în domeniile contabilității, al reviziei contabile, al consultanței privind impozitele sau management-ul, folosind un număr de 68 000 de angajați în peste 600 de orașe din 105 țări. Pe plan internațional, sintem cea de-a doua firmă de servicii profesionale, iar în multe țări, cum ar fi în Japonia sau în S.U.A. sintem liderii. În Europa avem o prezență însemnată, asigurînd revizia contabilă a 9 din cele mai mari 25 firme clasificate în „Financial 500" și folosind un număr de 19 000 de profesioniști.**

Consultanță în Management : Pe plan mondial, Ernst & Young sînt liderii în domeniul consultanței în management, oferind o întreagă gamă de servicii. Deținem o calificare cu totul specială în consultanța privind tehnologia informațiilor, management-ul financiar, precum și în domeniul informației de management sau al avizării contabile.

Ernst & Young în Europa Răsăriteană : Începînd din 1987, Ernst & Young au jucat un rol de vîrf în procesul reformei și al tranziției spre economiile de piață, deschiderea lumii afacerilor spre investițiile străine, privatizarea economiei aflate în proprietatea și sub controlul statului, precum și în asistența acordată organizațiilor din țările respective pentru a se adapta schimbărilor unice cu care sînt confruntate.

Avem astăzi birouri în Budapesta, Varșovia, Poznan, Katowice, Praga, Bratislava, Moscova, Sf. Petersburg, Kiev și Alma-Ata, fiind de asemenea prezenți la Talin (Estonia), cu un total de aproape 400 de angajați în întreaga regiune. Birourile funcționează cu contabili și consultanți locali lucrînd cot la cot cu personalul profesionist provenind din rețeaua mondială a firmei.

În fiecare din aceste țări am stabilit afaceri mixte și acorduri de cooperare cu organizații orientate comercial, ceea ce ne va oferi — credem noi — un avantaj competitiv, permițîndu-ne să le oferim clienților noștri același standard de servicii în Europa Răsăriteană ca și în restul lumii, iar în paralel, să oferim și o perfectă cunoaștere a situației din lumea de afaceri locală. Investind în pregătirea și reciclarea colegilor noștri din Europa Răsăriteană și lucrînd îndeaproape cu ei în contractele cu clienții, ne asigurăm că înaltele standarde de profesionalism cu care ne mîndrim, vor fi menținute.

Ernst & Young în România: Odată cu liberalizarea structurilor legale și economice din România, Ernst & Young s-a implicat tot mai mult în asigurarea de servicii profesionale atît întreprinderilor românești, cît și celor străine care doresc să investească sau să încheie afaceri cu România. În mod specific, aceste contracte implică readucerea conturilor întreprinderilor din România la Standardul Contabil Internațional, precum și analiza diagnostic a operațiilor lor sau asistență oferită firmelor străine care doresc să investească în România.

Ernst & Young este implicat în șapte din cele douăsprezece proiecte-pilot de privatizare inițiate de Agenția Națională Română de Privatizare. Acestea acoperă o largă arie de sectoare economice și cuprind prima vînzare publică de acțiuni din România.

Prezența noastră în România se extinde pentru a face față cerințelor crescînde. Pentru a ne arăta atașamentul față de România, vom înființa o filială integral proprietatea lui Ernst & Young, la București. În plus, Ernst & Young, a stabilit o asociere cu una din principalele firme românești de consultanță, ICI (Institutul de Cercetări Informatice). ICI și Ernst & Young cooperează pentru a furniza o gamă de servicii pentru întreprinderile românești.

Ernst & Young a operat drept consilier în privatizare al lui URSUS S.A., prima privatizare din România, efectuată prin fluctuație publică de acțiuni. Această privatizare, finanțată prin Fondul „Know-How" al Marii Britanii, a fost încheiată cu succes în iulie 1992 și a rezultat în transferarea a 51 la sută din acțiunile companiei în mîinile unor persoane particulare. Tocmai am fost angajați în calitate de consultanți pentru TAROM, ca să vedem ce anume, cînd și cum trebuie privatizat.

Ernst & Young a fost numit de guvernul României, în cadrul programului „Phare", drept consilier pe linga ANP, în problema privatizării următoarelor companii, sub prevederile programului pilot de privatizare : APULUM, APSA, ELECTROMONTAJ, FAMOS, SOMPLAST și ELECTROFAR.

Aceste servicii legate de privatizare au inclus analiza performanței financiare a întreprinderilor, produsele, piețele, operațiunile și instalațiile de producție. De asemenea, ele au mai inclus evaluări și o analiză a operațiunilor de privatizare cele mai potrivite nevoilor companiei și situației pieței.

Ernst & Young a fost implicată în restructurarea industriei românești de țevi de oțel, care include următoarele companii : REPUBLICA S.A., SILCOTUB S.A., ARTROM S.A., PETROTUB S.A. și altele. S-a efectuat o analiză financiară în detaliu a acestor companii și revizia analitică a operațiunilor pentru identificarea strategiei potrivite a corporației în contextul schimbător al pieței.

Ernst & Young a acționat drept consilier în structurarea, negocierea și funcționarea companiilor mixte și a unor investitori străini, printre care RAT Papastratos și METAL-LEMN/ Friedman.

Ernst & Young a întreprins un studiu de pătrundere pe piață pentru o companie americană majoră, interesată în dezvoltarea unei rețele de comercializare în România.

Pentru ONU, Ernst & Young a întreprins o analiză a industriei navale românești și, ulterior, a lucrat pentru firma PETROMIN S.A.

Ernst & Young a acționat în calitate de consilier al unor companii dintr-o gamă largă de industrii, analizînd implicațiile afacerilor din România, inclusiv impozite și aspecte legal-comerciale.

România este un loc bun pentru investiții și situația se îmbunătățește pe zi ce trece. România trebuie să mai lucreze la imaginea ei externă. Aici trebuie să intervină Guvernul României. Toată presa prezintă numai aspecte negative iar cele pozitive sînt neglijate. Ar trebui arătată stabilitatea ce există de un timp în România. Sînt multe lucruri bune, investitorii străini odată ajunși aceia, recunosc potențialul mare legat de turism, de industrie, de mărimea populației. Sînt dificultăți în afacerile din România, dar imaginea proiectată de presă e exagerată.

Consult us before you sign

PRINCIPALI CONSILIERI FINANCIARI ȘI DE AFACERI ÎN ROMÂNIA

● *Ernst & Young este o firmă de frunte pe plan mondial în domeniul serviciilor profesionale, oferind contabilitate, control financiar, consultanță în domeniul impozitelor și în management, și folosind resurse globale ce includ 65.000 persoane în 110 țări.*

● *Suntem extrem de activi în oferirea de servicii profesionale României. Acestea includ consultanță atât pentru întreprinderi românești cât și pentru firme străine dornice să investească sau să facă afaceri în România. Firma noastră își asumă un rol decisiv în procesul privatizării din România, acționând în calitate de consilier al Agenției Naționale de Privatizare în schema-pilot de privatizare.*

● *Pentru informații suplimentare privind serviciile noastre în România, vă rugăm să contactați pe Dr. J. Howell sau pe Michael Kashty, la numerele de mai jos:*

Tel: 44 71 928 2000

Fax: 44 71 928 1345

Ernst & Young, Becket House, 1 Lambeth Palace Road, London SE1 7EU

ERNST & YOUNG

Authorised by The Institute of Chartered Accountants in England and Wales to carry on investment business.

GOD SAVE THE QUEEN !

Avocaţi pentru afacerile dumneavoastră

Struan Robertson

Ian Gaunt

Campbell M. Streedman

• Sintem o firmă de avocaţi internaţională, cu sediul central la Londra, în City, cu birouri în Hong Kong şi Singapore şi cu reprezentanţe la Oslo şi Bucureşti. Oferim servicii de consultanţă juridică în probleme de drept comercial. Oricît de mare ar fi cazul sau tranzacţia aflate pe rol, experţii noştri le vor rezolva satisfăcător. Există un simţ al dinamismului în cadrul firmei ; rezolvăm prompt şi cu înalt profesionalism orice fel de solicitare. Încercăm să oferim sfaturi legale practice, clare, uşor de înţeles. Avem relaţii de strînsă cooperare cu avocaţi din ţările puternic implicate în finanţele comerţului internaţional, iar avocaţii din alte ţări sînt bine primiţi în birourile firmei noastre pentru a cîştiga experienţă în domeniul legislaţiei engleze.

Firma noastră are mai multe departamente care, de cele mai multe ori, conlucrează între ele.

— Litigii şi arbitraj

Cazurile preluate de noi cuprind un spectru larg de dispute comerciale : contracte de vînzare şi cumpărare de nave, joint ventures, contracte pentru construirea de platforme petroliere, credite comerciale, polite de asigurare şi reasigurare, acorduri internaţionale de vînzări. Avizarea şi asistenţa practică includ şi documentarea, negocierea şi interpretarea unor asemenea contracte. Alte domenii ale expertizării cuprind [illegible]

zluni de firme, dispute între acţionari, falimente, investigarea fraudelor şi înregistrarea activelor.

— Amiralitate

Aceasta se ocupă cu toate tipurile de reclamaţii provenite din cazuistica navală din întreaga lume : ciocniri de nave, sechestrări de vase, poluare cu petrol, dezastre maritime. Aici este nevoie de o foarte bună cunoaştere a dreptului maritim.

— Nave, bunuri şi proiecte de finanţare.

Acest departament avizează tranzacţii financiare care se referă la cumpărarea şi finanţarea navelor, velaturilor, conductelor de petrol şi a altor active maritime.

— Drept aerian şi finanţe.

Acordă consultanţă băncilor, companiilor de închirieri, fabricilor şi liniilor aeriene, în orice problemă legală privind cumpărarea, finanţarea, închirierea şi utilizarea avioanelor.

— Companii/Comerţ.

Departamentul oferă servicii de consultanţă pentru probleme de afaceri ca : formarea şi avizarea înfiinţării unei companii, atît în Marea Britanie, cît şi în străinătate.

— Taxe.

Axîndu-se cu precădere pe probleme de taxare corporativă şi pe planificarea taxelor, departamentul oferă consultanţă şi în probleme personale.

— Proprietatea comercială.

Oferă consultanţă tuturor celor implicaţi în tranzacţii de proprietate, incluzînd proprietari de pămînt, arendaşi, chiriaşi, instituţii financiare, bănci etc.

În plus, firma a mai alcătuit trei grupuri interdepartamentale de specialişti în domeniile : Dreptul mediului înconjurător, Europa Centrală şi de Est (pentru proiectele de investiţii, privatizare etc.), Dreptul Comunităţii Europene.

Sinclair Roche & Temperley acţionează pentru clienţii din Europa de Est de peste 30 de ani, iar printre activităţile recente de consultanţă ale firmei în această zonă, menţionăm :

— societăţi mixte pe acţiuni în domeniul naval în România şi Ceho-Slovacia ;

— schema pilot de privatizare elaborată de guvernul român.

— proiecte bancare şi financiare în Ucraina, România, Croaţia şi Rusia.

Adresa reprezentanţei : Bucureşti, str. Radu Cristian 1, ap. 3 Tel. 312 04 11 ; 613 55 54 ; Fax : 312 04 12.

Sinclair Roche & Temperley

Members of the advisory team on the privatisation of Ursus S.A. and Tarom S.A.

Contact: Richard Thomas or Campbell Steedman

SRT

Broadwalk House 5 Appold Street London EC2A 2NN
Telephone: +44 71 638 9044. Fax: +44 71 638 0350

LONDON HONG KONG • SINGAPORE

Constantin Chesculescu — preşe[illegible]te al firmei

Romanian Manufacturers SA se destăinuie

Monolog despre cum să faci bani în ţara bătrînului Will

Sunt în Marea Britanie de 19 ani, am sosit aici cînd aveam 24 de ani, o vîrstă la care totul [illegible] am pierdut timpul, am înfiinţat o firmă [illegible] după ce am ajuns aici. Legislaţia bri[illegible] înfiinţezi o firmă cu foarte puţini bani. Am aflat [illegible] în România, înfiinţarea unei societăţi este condiţionată de existenţa unui capital. În felul a[illegible] omului tînăr, dar cu idei, i se pune o ba[illegible]. Dacă [illegible] nic mi-ar fi pus această condiţie, nu [illegible], aveam firma. Ca să reuşeşti în viaţă, trebuie să ai idei. Unde vezi o breşă, o nişă, să te apuci să lucrezi, să fii mai silitor decît concurentul tău. Mulţi ani n-am ştiut ce este acela un week-end, nu mi-am luat vacanţă. A durat cam şase luni pînă am învăţat că timpul înseamnă, într-adevăr, bani, chestie pe care nu o sesizasem în România. Cînd ai un ideal, trebuie să munceşti pentru ca el să se realizeze. Fără pasiune, e greu să faci ceva. Dacă n-ar fi aşa, toată lumea ar reuşi. Eu m-am dedicat de la început comercializării confecţiilor din piele; mi-am ales acest domeniu pentru că mi-a plăcut foarte mult. Strategia mea a fost să mă alătur unei firme mari producătoare de la care să învăţ. Am ales o agenţie — reprezentanţa celei mai mari producătoare din Brazilia — care nu avea o desfacere prea mare în Anglia, piaţa lor principală era în S.U.A., dar în decurs de 5—6 ani am izbutit să creez o piaţă mai mare aici decît cea pe care o aveau ei în S.U.A., reuşind să fac vînzări de 6—7 milioane de dolari pe an, pe cînd în America făceau 2—3 milioane. S-au îmbinat, într-un mod fericit, dorinţa lor de a avea o piaţă de desfacere în Anglia cu dorinţa mea de [illegible] ceri, eu fiind un tînăr de 24 de ani, cu un [illegible] şi o bucată de hîrtie pe [illegible] „Diplomă [illegible] nu-mi folosea prea mult, [illegible] vreme cît nu se transformă în bani.

Da, e-adevărat, îmi plac [illegible], pentru că îţi confer[illegible] o siguranţă [illegible] o anumită [illegible]. Oamenii de afac[illegible] se bucură cînd au bani, [illegible] pot face [illegible] nouă investiţie pentru că [illegible] întotdeauna să [illegible]. Banii nu sînt un [illegible]. Mă [illegible] rudele, prietenii, [illegible] o modalitate [illegible] mai des Românii [illegible] era destul de dificilă, pentru [illegible] în România [illegible] decît [illegible], care nu era aşa de solicitantă. Dar în 1985 am [illegible] o altă modalitate de lu[illegible]. Am ales materia [illegible], preluîndu-o în România, folosind [illegible] de [illegible] românească. De atunci, [illegible] în ziua de azi, [illegible] înmulţim afacerile şi ele merg bine, adaptîndu-ne la schimbările petrecute după '89, cînd s-a născut posibilitatea de a avea o firmă mixtă, şi atunci am înfiinţat o astfel de societate mixtă care produce confecţii din [illegible]. Am cumpărat prin [illegible]ţie un fost C.A.P. pe care vrem să-l transformăm în obiectiv industrial. S-au ivit însă cîteva probleme care ne-au silit să ne decalăm programul cu un an. Nu numai din cauza situaţiei din România, cît şi a celei din Anglia. Recesiunea care este de[illegible] de doi ani ne afectează pe toţi. În ce priveşte situaţia din România, mi-aş dori o libertate mai mare a comerţului decît cea care există acum. Legislaţia votată de Parlament este bună, dar modul în care este aplicată şi faptul că mai [illegible] prin nişte reguli de aplicare dă posibilitatea [illegible] la diverse nivelori, adică dă posibilitatea cuiva să spună nu, nu se poate, cînd acest lucru este perfect realizabil şi legal, de altfel. Asta creează şi premisele corupţiei. Cu cît normele şi regulamentele sunt mai stufoase, există posibilitatea de a obstrucţiona. Asta te sileşte să baţi la cît mai multe uşi, să foloseşti diverse metode de convingere. Am încercat să folosim calea dreaptă, dar timpul pe care îl pierzi pentru că eşti plimbat de colo-colo că nu s-a înţeles un termen din factură şi trebuie o traducere, sau că factura e în lire sterline şi trebuie în dolari, toate aceste hîţe-răbirocratice de care nu avem nevoie îţi consumă timp preţios.

ADRESA:

ÎN ROMÂNIA

Str. Comandor Eugen Botez 40,
Bucureşti, Sector 2
Tel: (40-1) 619.16.15
(40-1)610.23.36
(40-1)619.15.50

ÎN MAREA BRITANIE

Unit 5 Perivale Industrial Park
Horsenden Lane, Perivale
Middlesex UB 6 7RL, ENGLAND
Tel: 081-997-4920
Fax: 081-997 5325
Telex: 299205 TOFF G

DATA INTEGRĂRII : 10 august 1990
CAPITAL : 600.000 dolari U.S.
ACŢIUNI : Companie particulară, de joint-venture, cu capital deţinut în exclusivitate de investitorii români şi britanici.
CONDUCERE : Constantin C. Chesculescu
Preşedinte şi director coordonator
Sava Tipa
Vicepreşedinte şi director general
Dumitru Ivanciu
Vicepreşedinte şi secretarul companiei
PRODUSE : Bunuri din piele, îmbrăcăminte din piele, încălţăminte şi textile, mobilă şi alte produse ale industriei uşoare.
MARCA FABRICII : The Original Tanning Company and Challenger.
DISTRIBUŢIE : Către reţeaua de magazine şi la comandă prin poştă, cumpărătorilor din Marea Britanie, Franţa şi Germania.

CALITATE : Compania se simte obligată să ofere calitate în cazul: materialelor brute, componentelor, fabricării şi finisării.
Produsele sînt executate cu o mare atenţie pentru a concorda cu exigenţele clienţilor
LIVRARE : Programele de livrare sînt respectate cu strictete.
SERVICII :
– Studii în sectorul de piaţă şi industrial.
– Găsirea unor parteneri de afaceri potriviţi.
– Studii de fezabilitate.
– Negocierea unor contracte şi acorduri.
– Formare de joint-venture.
– Sfaturi şi evaluări în domeniul privatizării.
– Analize în cazul investiţiilor străine şi modul de impozitare; sfaturi pentru repatrierea profitului.
– Reprezentarea locală a investitorilor străini pe perioada premergătoare unor investiţii.
PROIECTE DE VIITOR : Căutarea unor parteneri vest europeni pentru proiecte de joint-venture în:
– Investiţii şi management în reţeaua hotelieră.
– Industria construcţiilor.

GOD SAVE THE QUEEN !

Era Rolls Royce, dar nu cel galben!

Convorbire cu dl. Ralph Land — director pe Europa Centrală şi de Est la firma Rolls Royce Plc.

● Seara zilei de 23 februarie 1993. Ne aflăm la reşedinţa ambasadorului României la Londra, dl. Sergiu Celac, în Belgrave Square nr. 1, situată într-una din zonele cele mai elegante ale metropolei britanice. În aceste clipe se desfăşoară recepţia oferită de ambasada României în onoarea participanţilor la reuniunea organizată de CBI şi LCCI, cu tema „Posibilităţi de afaceri în România". Atmosfera este foarte destinsă iar bucătăria tradiţională românească se bucură din nou de un succes răsunător. Totuşi nu ratăm ocazia unui interviu cu unul dintre directorii de la Rolls Royce Plc.

— Domnule Ralph Land, dvs. fabricaţi elegantele automobile Rolls Royce?

— Nu, noi producem motoare de avion, echipamente pentru industria energetică şi altele.

— Participarea dvs. la conferinţă, ne confirmă că aveţi unele interese de afaceri în România.

— Sîntem interesaţi de mai multă vreme de industria aeronautică românească. Colaborăm cu ROMAERO, cu TURBOMECANICA şi cu TAROM pentru motoarele care echipează aeronavele BAC 1-11, inclusiv pentru cele 11 avioane ce vor fi livrate Statelor Unite. De asemenea, TURBOMECANICA produce motoare sub licenţă Rolls Royce pentru avioanele de antrenament IAM 93 şi 99.

— Credeţi că dificultăţile noastre în atragerea capitalului străin ar putea fi mai repede depăşite ?

— Este o problemă foarte dificilă pentru că, în această zonă, sînt trei ţări considerate „bune", Polonia, Ungaria şi Ceho-Slovacia, care atrag grosul investiţiilor. Dar, eu sînt de acord cu unii dintre vorbitorii de astăzi care spuneau că diferenţa dintre aceste ţări şi România nu este atît de mare. Cunoscînd foarte bine potenţialul României, încerc ori de cîte ori am ocazia, să le spun oamenilor de afaceri britanici că ar fi bine să investească în această ţară. Oricum pentru a atrage capital străin este nevoie de stabilitate politică şi semne clare că progresul către o economie de piaţă este neîntrerupt. Cred că am început să căpătăm o oarecare încredere. Şi, legat de aceasta, cred că este foarte important să reuşiţi să convingeţi şi Statele Unite, pentru a primi clauza naţiunii celei mai favorizate, ceea ce ar însemna nu numai un sprijin financiar, ci şi schimbarea imaginii pe care o aveţi în lume.

— Ce părere aveţi despre situaţia economiei britanice. Se vorbeşte mult despre o recesiune economică.

— Economia britanică trece, într-adevăr, printr-o situaţie dificilă. Multe dintre companiile noastre sînt lovite de recesiune şi nu pot să-şi permită să investească pe alte pieţe. Dar pe măsură ce vom ieşi din recesiune, şi cu siguranţă vom ieşi din ea, sînt convins că din ce în ce mai multe companii britanice vor investi în România.

— Ce este, de fapt, dle. Land, o economie de piaţă ?

— Concurenţă şi, implicit, decizii în funcţie de nevoile pieţei. Acum sînteţi la o oarecare distanţă de aşa ceva. Cred că vă mişcaţi într-acolo, dar nu este o transformare uşoară şi nimeni nu a parcurs încă acest drum. Nu s-a mai făcut pînă acum aşa ceva. Aşa că va fi un drum lung.

Know How Fund

Know How Fund este un program de asistenţă oferit de Marea Britanie ţărilor din Europa Centrală şi de Est pentru a le ajuta să depăşească dificultăţile tranziţiei la o economie de piaţă şi să consolideze instituţiile democratice. În anul financiar 1992/1993 (1 aprilie 1992—31 martie 1993), Marea Britanie oferă asistenţă României în valoare de 2,75 milioane lire sterline.

Principalele domenii de activitate :

— **sistemul bancar** ; pînă astăzi, aproximativ 2 500 de oameni care lucrează în acest sector au beneficiat de cursuri ţinute de specialişti britanici. Suma cheltuită în acest scop în ultimul an este de 600 000 lire sterline.

— **privatizare** ; printre alte proiecte, Know How Fund a furnizat asistenţa necesară privatizării primei companii româneşti prin vînzarea publică a acţiunilor (Fabrica de bere URSUS), ca şi ajutor în privatizarea tip MEBO a trei întreprinderi.

— **schimbarea în atitudinea managerială** ; Centrul pentru îmbunătăţirea Performanţei Manageriale a fost înfiinţat în septembrie 1992, avînd o valoare de 850 000 lire sterline.

— asistenţă în pregătirea unor specialişti din : camere de comerţ, mass-media, edituri.

Unul dintre cele mai importante proiecte de asistenţă este cel început în sectorul agricol, concentrat iniţial pe patru direcţii, în valoare de circa 800 000 lire sterline. Printre ele : cursuri de pregătire în Marea Britanie pentru cercetători ; consultanţă pentru dezvoltarea piscicolturii în apele interioare ş.a.m.d.

Know How Fund ţine cont de faptul că într-o economie în tranziţie, flexibilitatea şi viteza de răspuns, ca şi calitatea consultanţei oferite, sînt esenţiale.

COMPANII ENGLEZE CU REPREZENTANŢĂ ÎN ROMÂNIA

BINNIE & PARTNERS

Consulting Engineers
ISPIF
Şos. Oteniţei 35-37,
Sector 4, Bucureşti
Tel: 634.74.45
Fax: 312.70.00

BINNIE & PARTNERS

Mr. David G. Read
Consulting Engineers
Grosvenor House
69 London Road
Redhill, Surrey RH1 1LQ
Tel: 0737-774155
Fax: 0737-772767
Tx: 24552
Activitate: Consultanţă

BRANDEIS LTD

Str. Mendeleev 37,
Ap. 8, Etj. 3,
Bucureşti
Tel: 312.04.72.
Mr. Dimitru Muller, Chief Rep
Mr. Marian Oroz, Assistant
Mrs. Mariana Dumitrescu, Secretary

BRANDEIS LTD

4 Fore Street
London EC2P 2NU
Mr. C.F. Woodhouse, Director
Activitate: Metalurgie, exploatarea metalelor neferoase.

G. Farris & Partners Limited
11 Fairmile Lane
Cobham, Surrey
KT11 2DL, England
Tel: (0)932 864729 Fax: (0)932 868821

G. Farris & Partners Limited
este furnizor pe piaţa Marii Britanii al următoarelor echipamente:

- copiatoare şi faxuri INFOTEC
- maşini de legat şi laminat pentru tipografii marca GBC
- maşini de scris
- telex-uri
- instrumente de desen şi grafică

SERCO IMPEX SRL

DIRECTOR GENERAL
Ing. Gabriel Drăguşin

DIRECTOR COMERCIAL
Ing. Ion Dănescu

● DEPARTAMENT SERVICE
STR. LUCA STROICI nr. 34, sector 2, BUCUREŞTI
Tel: 619 24 01; 610 32 79; Fax: 312 06 18

● DEPARTAMENT COMERCIAL
CALEA DOROBANŢI nr. 12, sector 1, BUCUREŞTI
Tel/Fax: 312 26 37

● REPREZENTANTE
PLOIEŞTI, SUCEAVA, CONSTANŢA, GALAŢI, PITEŞTI, ORŞOVA, ZALĂU

Începînd cu luna octombrie 1990, SERCO IMPEX S.R.L., Societate Comercială specializată în echipamente şi servicii dedicate biroticii, este importator unic direct autorizat pe teritoriul României de către G. FARRIS & Partners LIMITED, răspunzînd şi de service-ul în perioada de garanţie şi în cea de post-garanţie la echipamentele livrate.

Firma SERCO IMPEX S.R.L. are o cifră de afaceri de aproximativ 1 milion de mărci anual.

Computerland®
București

Sisteme de comunicații
flexibile și eficiente

maxon

Echipamente de radiocomunicații
performante la prețuri accesibile !

Calea DOROBANȚILOR 152 sector 1, Tel./Fax: 633.32.27; 633.37.06
Bulevardul UNIRII 15 sector 5, Tel./Fax: 312.75.68; 613.75.99.

Freedom of the Air

Produse românești la Londra prin Andry Montgomery Group

● Andry Montgomery Group a fost fondat în 1895, cînd bunicul actualului președinte a creat prima Clădire Expozițională din Londra, astăzi cunoscută ca Interbuild — una dintre cele mai cunoscute din lume. Compania independentă, privată și păstrîndu-și tradiția de pionierat. Este cea mai mare din lume. Oamenii care conduc în Marea Britanie și în lume, au fost aleși dintre aceia care au cunoștințe solide în organizarea de expoziții, marketing, vînzări, relații cu publicul, publicitate, ziaristică și consultanță în management. Grupul organizează, conduce și oferă consultanță pentru expoziții și tîrguri în toată lumea.

Principalele zone de activitate în Europa sînt : Londra, Manchester, Birmingham, Glasgow, Belfast și Dublin. Pe de altă parte, în lume grupul are un portofoliu impresionant de expoziții și conferințe în Australia, Bahrain, Hong Kong, Indonezia, Japonia, Malaezia, Arabia Saudită, Singapore, Africa de Sud, Taiwan, Thailanda, Turcia și Statele Unite ale Americii.

Grupul dispune de companii asociate în 16 țări, coordonate de către biroul central din Manchester Square, Londra. În circa 2 ani de zile sînt organizate 200 expoziții care acoperă 50 de domenii ale industriei, de la agricultură și mobilă, de la automatizări și robotică la poluare, de la producția alimentară și băuturi la prelucrarea lemnului și multe altele. Grupul este reprezentat de agenți, în peste 50 țări ale lumii.

În cadrul grupului există o companie specializată în consultanță pentru tîrguri comerciale, numită Exhibition Consultants Ltd.

Compania se ocupă de marketing și dezvoltare pentru centre expoziționale, studii de fezabilitate și altele. Printre clienți : Organizația Națiunilor Unite, Comisia Europeană, Agenții guvernamentali de promovare a comerțului, sectoare de dezvoltare publice sau private, Corporații și clienți particulari.

O credință fundamentală a grupului că expozițiile pot fi eficiente numai dacă ele sînt organizate cu o înțelegere clară a domeniului comercial sau industrial pe care doresc să îl servească. O expoziție este o imagine în oglindă a industriei pe care o servește. De aceea este vital, ca toate aspectele de organizare a unei expoziții, vizibile sau nu expozantului sau vizitatorului, trebuie să reflecte cele mai înalte standarde de profesionalism. Andry Montgomery se mîndrește cu abordarea atentă a detaliilor și cu standardele înalte pe care și le impun. O consecință a îndelungatei istorii a Grupului și a experienței sale reprezintă inovațiile introduse în ajutorul expozanților și vizitatorilor. Seminarii de pregătire, broșuri, filme, video-casete de pregătire în domeniul vînzărilor. Organizatorii unei expoziții folosesc toate formele de publicitate pentru a motiva profesional cumpărătorii și specialiștii să viziteze expoziția.

Andry Montgomery Group a început să se intereseze de piața românească începînd cu un an în urmă în toamna lui 1992 a fost numit un agent, a cărui sarcină este să procureze expoziții pentru exportatorii români, în cadrul calendarului de lucru al grupului. Agentul este Tormen Co Ltd., al cărui director, George Tudor, a obținut deja unele succese, cel mai important fiind participarea unui grup de firme românești din industria alimentară și a băuturilor la IFE '93 — International Food & Drink Exhibition — care se va ține la Londra între 25—28 aprilie.

Lumea expozițiilor devine din ce în ce mai competitivă în fiecare an, dar Andry Montgomery Group, este convins că își vor menține standarde proprii și vor primi provocarea la fel de viguros astăzi precum în 1895.

MICHAEL BERGER :

„Cred că există cîteva excelente ocazii pentru întreprinderile românești, care deja exportă sau au potențial de export, să participe la expoziții organizate de noi. O expoziție comercială bine organizată, cu o campanie de promovare orientată cu precizie către vizitatorii potențiali interesați este, probabil, cea mai bună cale de a face publicitate unor produse și de a întîlni cei mai importanți cumpărători într-o perioadă foarte scurtă. Cînd analizăm diversele activități care alcătuiesc o companie expozițională, rezultă un singur avantaj : cumpărătorul vine să vadă vînzătorul, ceea ce este reversul relației obișnuite cumpărător/vînzător, îi se oferă cumpărătorului ocazia să vadă produsele expozantului, să le atingă, să le încerce, să le guste etc. Eu sînt încîntat că George Tudor a fost capabil să găsească un grup de expozanți pentru IFE '93, care este un tîrg comercial tradițional britanic pentru industria alimentară și de băuturi și Marea Britanie este o piață excelentă pentru produse importante de acest gen.

Așteptăm circa 40 000 comercianți la această expoziție — care nu este deschisă marelui public — și eu am convingerea că expozanții români o vor considera un succes."

Michael Berger, director la Andry Montgomery Group

GOD SAVE THE QUEEN !

Rothmans International

ROTHMANS INTERNATIONAL este o companie britanică pe acțiuni, a cărei principală activitate este fabricarea și vînzarea de țigări și a altor produse din tutun. De un interes major sînt și produsele de lux. Între preocupările companiei se numără și confecțiile de lux, activități editoriale și agricultura.

Produse din tutun

Companiile din cadrul Grupului **ROTHMANS** produc o gamă largă de sortimente celebre de țigări, trabucuri și tutun destinate distribuției în întreaga lume. Mărcile internaționale de țigări cuprind : **ROTHMANS, CARTIER, DUNHILL, PETER STUYVESANT** și **GOLDEN AMERICAN.** Grupul și firmele sale asociate conduc 53 de fabrici în întreaga lume, iar țigările Grupului se vînd în peste 160 de țări, din cele șase continente. Cifra de afaceri anuală este de aproximativ 2,2 milioane de lire sterline, Grupul avînd în jur de 22 000 de angajați.

ROTHMANS INTERNATIONAL dispune de o rețea puternică în întreaga Europă, cu toate că firmele afiliate păstrează, în general, numele pe care le-au avut înainte de a deveni membre ale Grupului. Acestea sînt : **ROTHMANS TOBACCO CO** b.v. în Olanda, **ROTHMANS CIGARETTEN GmBH** în Germania și **TOBACOFINA VAN DER EIST** în Belgia. În afara activității de vînzare a principalelor mărci internaționale, care aparțin acum Grupului, aceste firme au lansat și alte sortimente de prim rang pe piață. În afara Europei, Grupul participă major în companii din Canada, Noua Zeelandă, Australia, Malaezia, Japonia, Jamaica, Benin, Ghana, Pakistan, Singapore și SUA. Acestea sînt firme cu o conducere independentă care operează sub egida **ROTHMANS INTERNATIONAL plc.** Aceasta este o companie ale cărei acțiuni se vînd și se cumpără de către investitori particulari, care doresc să investească în activitățile globale ale firmei. Grupul participă în China la proiectul **ROTHMANS SHANDONG,** în Polonia a lansat o activitate de producție sub licență, iar, de curînd, a anunțat o investiție majoră în Comunitatea Statelor Independente.

Produse de lux

Participarea Grupului în producția de articole de lux — **DUNHILL, CARTIER MONTBLANC** și **CHLOE** — este în continuă dezvoltare, cu un profit remarcabil.

DUNHILL

DUNHILL HOLDINGS, prin filialele sale, se ocupă de desfacerea produselor sale de lux în întreaga lume. Acestea cuprind : confecții de lux și accesorii pentru bărbați și femei, ceasuri, instrumente de scris și parfumuri sub numele **DUNHILL, MONTBLANC** și **CHLOE. ROTHMANS INTERNATIONAL** are o participare de 57,7 la sută la firma **DUNHILL.**

CARTIER

De peste un secol **CARTIER** este liderul mondial în crearea și desfacerea bijuteriilor de serie mică, ceasurilor și a altor produse de înaltă calitate. Companiile membre ale Grupului dețin 47 la sută din **CARTIER.**

Scurt istoric

Fondatorul companiei, Louis Rothman, s-a născut în Ucraina în 1869. Adolescent fiind, a fost trimis în fabrica de tutun a unchiului său, lîngă Kiev, unde a acumulat experiență în domeniul tutunului și al amestecurilor de tutun, ceea ce avea să-l transforme, mai tîrziu, în unul dintre cei mai mari maeștri în prepararea tutunului din lume.

În 1887 el a emigrat în Marea Britanie, iar la vîrsta de 21 de ani, cu un capital de numai 40 $, a fondat firma **ROTHMANS,** într-un mic magazin din Fleet Street. În 1900 el a cumpărat magazinul din Pall Mall, care a dat și numele cunoscutului sortiment de țigări lansat la acea dată.

După moartea lui Louis Rothman în 1926, afacerile au fost continuate de fiul acestuia, Sydney, care a înființat societatea pe acțiuni în 1929.

Criteriile noastre valorice

Cu toate că structura și dimensiunea Grupului **ROTHMANS INTERNATIONAL** de astăzi comportă puține asemănări cu micuțul magazin de desfacere din Pall Mall, unde a început totul, multe dintre valorile care au contribuit la dezvoltarea companiei de-a lungul unui întreg secol rămîn și astăzi fundamentale.

Interesul nostru principal, la **ROTHMANS,** este realizarea celei mai înalte calități pentru clienții noștri. Majoritatea firmelor spun aceasta, dar de ce este acest lucru atît de important pentru noi ?

Mărcile noastre cele mai importante se vînd la nivelul de preț cel mai ridicat de pe piață. De aceea clienții noștri se așteaptă la perfecțiune. La cea mai mică concesie din partea noastră, ei ar căuta o alternativă. Pentru fumători aceasta este o decizie care se ia în fiecare zi. Este o situație complet diferită față de decizia de a cumpăra o mașină, sau un frigider la fiecare cinci sau zece ani.

De asemeni, promitem, în reclamele noastre, o calitate excepțională — aceste promisiuni au fost îndeplinite de-a lungul anilor de mărcile noastre, iar în cazul produselor noi, ele impun o exigență maximă.

Mărcile Grupului

Cele mai cunoscute și importante mărci ale Grupului sînt : **ROTHMANS KING SIZE, DUNHILL, CARTIER, PETER STUYVESANT, GOLDEN AMERICAN** este cel mai nou sortiment de țigări al Grupului. Prezentate în pachete de 25 de țigări, ele oferă clienților întreaga savoare a tutunului american.

În afara principalelor noastre mărci internaționale, Grupul cuprinde și sortimente ca : **PICCADILLY, ST. MORITZ, CRAVEN'A, CONSULATE** și **GUARDS.**

Pe lîngă tradiția impecabilă în fabricarea țigărilor, Grupul produce, la Erinmore, tutunul de pipă cel mai exportat din Marea Britanie. Celebrul nume **DUNHILL** adaugă prestigiul său inegalabil sortimentelor noastre cu aromă engleză clasică.

Grupul **ROTHMANS INTERNATIONAL** deține primul loc în industria de profil cu gama sa vastă de sortimente, de cea mai înaltă calitate.

Înnoirea constantă a produselor, în scopul satisfacerii gustului în permanență evoluție al clienților noștri, este cheia succesului nostru, fiind dovedită de varietatea sortimentelor. Avantajele oferite de produsele noastre, de ordin psihologic, vizual, diferențiază în mod evident mărcile noastre de cele ale concurenței.

Încercăm în permanență să adaptăm produsele noastre la cerințele specifice ale fiecărei piețe din lume. Acesta este motivul pentru care **ROTHMANS INTERNATIONAL** desfășoară în prezent, alături de Regia Autonomă a Tutunului, un program de cercetare în domeniul frunzelor de tutun, în vederea îmbunătățirii producției autohtone.

ROTHMANS consideră că participarea capitalului local și a experienței specifice fiecărei țări contribuie la succesul companiei și prețuiește aportul firmelor cu care a înființat societăți mixte în lumea întreagă.

95% din englezi își pun centurile de siguranță

D G JONES AND PARTNERS este o firmă de consultanță în construcții internaționale, ale cărei interese în România sînt următoarele : proprietăți, managementul proiectelor de construcție și controlul costurilor, studii de piață și fezabilitate.

— Spuneți-ne ceva despre trecutul dvs., dle D. G. Jones.

— De profesie sînt geodez. La 32 de ani am început să lucrez pe cont propriu, în Liban, după 5 ani obținînd un contract în domeniul consultanței în construcții. Au urmat multe oferte, biroul meu, format din mine și o secretară, crescînd la o firmă cu peste 100 de oameni în Orientul Mijlociu. Am deschis birouri în jurul Golfului și am avut mare su[ccese]

— De ce ? E vreun secret ?

— Oamenii ne au crezut, au crezut în onestitatea noastră. Consultanța britanică mai are încă o largă reputație de a fi cinstită. Acum avem birouri în 5 state din Golf, în Australia, SUA, Franța, în Tokio, Hong Kong [illegible] proiecte mari pentru Fiji, [illegible] alte cîteva state. După [illegible] locuri, ne-am gîndit ca următorul spațiu pentru afacerile noastre să fie Europa de Est. Cu birourile din această zonă, avem acum reprezentanțe în 28 de țări din lume.

— Ați spus că Europa de Est este un viitor tărîm pentru afaceri.

— E prea devreme, pentru a fi siguri de acest lucru. Am început în Bulgaria cu 2 ani și jumătate în urmă. Lucrăm pentru guvernul bulgar, la autostradă și pentru guvernul britanic, la o nouă clădire a ambasadei.

— Dar în România ?

— În România am început acum un [illegible] mătate. Am fost norocoși că l-am întîlnit pe Andrei Bădescu despre care avem numai cuvinte de laudă. Ajutăm Ministerul de Externe britanic să-și construiască o extindere a ambasadei. Pînă acum nu am vrut să ne mutăm [illegible]te coordonate, dar acum Andrei [illegible] tindă operațiile și [illegible], [illegible]tînă ceva o cel mai [illegible] mod de a o face, vrem să ne implicăm în proiectul privatizării ca experți în evaluarea de proprietăți și terenuri.

— Spuneți-ne cîteva caracteristici ale britanicilor.

— E greu să vorbești obiectiv despre propriul popor. Cred că pot să vorbesc despre britanici doar, să zicem, în raport cu Europa de Est, altfel ar fi prea greu. Eu sînt foarte dezamăgit de atitudinea britanicilor față de aceste țări. Am încercat, ne-am străduit să convingem alți investitori să-și stabilească o afacere în România. Dar ei nu sînt siguri că investiția poate să le fie returnată adecvat, ei nu sînt siguri de stabilitatea regimului. E greu însă să-i convingi pe britanici să investească mult datorită adîncimii recesiunii economice din Vest.

Donald G. Jones și Mihai Săndoiu, la un pahar de ceai

— Cît de mare e această recesiune ?

— E destul de mare. Iată un exemplu numai din domeniul consultanței, 40 la sută din arhitecți nu au de lucru și nici restul nu o duc prea bine. Multe contracte se anulează, mulți își închid birourile. În sectorul de construcții e cel mai greu.

— Marea Britanie pare să fie un mecanism foarte bine pus la punct.

— Da, infrastructura e foarte bine dezvoltată. Îmi pare bine că m-am născut englez și că am parte de binefacerile societății noastre, care e, în general, foarte sensibilă, foarte puțin coruptă, foarte bine ordonată.

— Cum s-a ajuns la o astfel de societate ?

— Nu prea știu, cred că e vorba de spiritul britanic. Noi ascultăm de legi. Eu cred că 95 la sută din englezi își pun centurile de siguranță. Nu cred că [illegible] lași lucrul se întîmplă în toate [illegible]

— Există vreun rău care ar putea măcina societatea britanică ?

— Nu cred că există un pericol prea mare care să distrugă societatea, dar acum există o mare dezamăgire, în principal din cauza șomajului care a depășit 3 milioane, adică 11 la sută. Dar probabil că vom rezolva și problema asta cumva.

SHIPPERS OF FINE WINE AND SPIRITS

HALEWOOD VINTNERS LTD

THE SOVEREIGN WINERY, ROBERTTOWN LANE, ROBERTTOWN, LIVERSEDGE, WEST YORKSHIRE WF15 7LL.
TEL: 0924 410110 (6 LINES) TELEX: 557640 HALEWD G FAX: 0924 410041

Halewood Vintners Ltd. deține 14,3% din capitalul lui Vinexport Trading Company Ltd. Halewood este principalul importator de vinuri românești în Marea Britanie. Anul trecut s-au vîndut prin marile rețele de magazine Sainsbury, Safeway, Littlewoods aproape 3 milioane de sticle de vin din gama de vinuri de masă — Romanian Cellars, din gama superioară — Romanian Classic sau din game speciale. Halewood se așteaptă să vîndă în acest an o cantitate dublă față de 1992. Explicația: vinurile românești încep să fie cunoscute și apreciate.

VINEXPORT
TRADING COMPANY Ltd.

10, G. Manolescu Street,
RO — 78176
Bucharest
Romania

Phone: (401) 312.82.84
617.36.85
Fax: (401) 312.82.83
Telex: 11509

Vinexport realizează 98% din exportul de vinuri românești; importă materiale și utilaje pentru producătorii de vinuri care dețin 31% din capitalul lui Vinexport; importă și distribuie băuturi în România. Este importator și distribuitor unic al grupului Pernot Ricard, al cincilea producător mondial de băuturi; importă de la Dubonnet, Martini sau Smirnoff; a importat în ultimii doi ani 5 linii complete de îmbuteliere vin. Are o cifră de afaceri de circa 8 miliarde de lei în 1992.

Importă de la Halewood Vintners votcă, gin și whisky.

Halewood Vintners Ltd.

Firma a fost creată de patronul de astăzi, domnul **John Halewood**, în anul 1970 și a funcționat inițial în garajul acestuia din localitatea Horbury, comitatul West Yorkshire.

A început cu importul de sherry din Spania și al unei băuturi numite Advocaat (lichior de ouă) din Olanda.

În prezent **Halewood Vintners Ltd** deține trei fabrici de îmbuteliere și o construiește pe a patra. În anul 1992 volumul băuturilor comercializate de **Halewood Vintners Ltd.** a fost de cca. trei milioane de cartoane (36 de milioane de sticle), devenind astfel una dintre cele mai importante firme independente în acest domeniu în Marea Britanie. Gama de produse este foarte mare și include două mari categorii de produse proprii (whisky, gin, vodka brandy, lichioruri, specialități, perry și cidru) și produse importate (vinuri, sherry, porto, brandy, rom etc.).

Relațiile cu România

Aceste relații au început în anul 1987, cînd domnul **John Halewood** a venit pentru prima oară în România. „Am înțeles atunci potențialul deosebit pe care îl aveți în viticultură", spune **John Halewood.** În anii care au trecut volumul afacerilor a crescut considerabil. Vinul românesc a pătruns în casele englezilor.

În anul 1990 **Halewood Vintners Ltd.** a fost printre primele firme străine care au investit în România. Societatea mixtă VINEXPORT TRADING COMPANY SRL a unit forțele importatorilor străini cu cele ale viticultorilor și specialiștilor români pentru a crea un partener solid pe piața internațională a vinurilor. Din valuta obținută prin export, societățile furnizoare au reușit să importe echipamente noi.

Cum a intrat vinul românesc pe piața britanică

Vinul numește o marfă oarecare, el reflectă cultura și tradițiile unui popor. Există în acest context un interes deosebit pentru vinul românesc în Anglia, deși concurența este deosebit de acută. Ea vine nu numai din Franța, Italia, Spania sau Germania, dar și din Australia, Noua Zeelandă, California, Africa de Sud sau Chile.

Presa de specialitate face comentarii favorabile vinurilor românești. Reclamele la televiziune au arătat englezilor că în România există și podgorii capabile să facă vinuri bune, nu numai orfelinate.

John Halewood știe că singura alternativă să cîștigi o piață complicată este să investești în reclamă. În noiembrie 1992 a invitat un grup de patru ziariști de la principalele reviste de specialitate să viziteze podgoriile din România. Au rezultat astfel PATRU ARTICOLE DESPRE ROMÂNIA, nu numai despre vinul românesc, scrise cu sinceritate de patru ziariști surprinși în așteptarea lor de a vedea o țară gri. Un nou grup de ziariști va vizita România în luna aprilie a.c. O nouă șansă pentru consumatorul englez să afle unde este Jidveiul și Valea Călugărească, unde este Murfatlarul sau Cotnariul.

De Paști, în Marea Britanie s-a băut și Tămîioasă Românească.

Dar **John Halewood** s-a gîndit că, așa cum englezul va bea vin românesc de Paști, și românul poate bea whisky scoțian sau gin londonez. Prin Vinexport, cîteva dintre mărcile firmei au pătruns pe piața românească. Vodka Alexov sau ginul Sovereign s-au bucurat de succes avînd prețuri accesibile și o calitate ireproșabilă. Din păcate, concurența producătorilor libanezi și taxele enorme au făcut ca vînzările să scadă. Nu același lucru se întîmplă cu vînzările de vin românesc în Anglia. Acestea cresc pentru că englezul știe că Tămîioasa Românească trebuie să fie produsă în România, după cum și consumatorul român a învățat deja că whisky-ul trebuie să fie produs în Scoția.

Manager comercial la
Halewood Vintners Ltd.
DAN MUNTEAN

COMPANII ENGLEZE CU REPREZENTANȚĂ ÎN ROMÂNIA

BRITTAIN ENGINEERING
Str. Viespărilor nr.5, Bl. 33c, Ap. 2 Sector 2, București
Tel/Fax: 611.78.71, Tx: 11039 CBTX R
Mr. Florin Tricorache, Managing Director
Mr. Ștefan Voicu, Product Manager
Mr. Dan Papas, Product Manager

BRITTAIN ENGINEERING LTD
PO Box 367
509 Footscray Road, London SE9 3UU
Tel: 081-302-0310; Tx: 898300, Fax: 081-309-1321
Mr. Paul Beza, Managing Director

CENTRAL BOTTLING INTERNATIONAL LTD
(Fabrica de Bere Mureș)
Str. Sf. Voievozi nr. 53, București, Tel: 312.45.94
Geta Dobre, Secretary

CENTRAL BOTTLING INTERNATIONAL LTD
Plumtree Farm Industrial Estate
Bircotes, Doncaster, S. Yorks DN11 8EW
Tel: (0302) 711059; Fax: (0302) 710802
Mr. Chris K. Strange, Director
Activitate: Berării și echipamente pentru băuturi slabe

CHINA INDUSTRIAL RESOURCES LTD
4 Intrarea Cocora, Ap. 1, Sector 1, București, Tel: 610.36.66
Constantin Pungan, Manager

CHINA INDUSTRIAL RESOURCES LTD
Swiss Cottage House
8/13 Swiss Terrace, LOndon NW6 4RR
Tel: 071-722-9776; Fax: 071-722-9773, Tx: 263409
Activitate: Comerț bilateral — materiale de construcție, materiale semifabricate.

GOD SAVE THE QUEEN !

Scrisoare din Londra

Cine îl susţine pe Shakespeare?

NIMIC MAI DEOSEBIT la Londra decît cele două maluri ale Tamisei : malul sting, cel de nord, căci Tamisa curge în meandre largi de la vest spre est, vărsîndu-se în Marea Nordului, este malul cu instituţiile politice naţionale, Parlamentul şi ministerele, cu marile pieţe şi monumente, cu teatrele şi marile muzee, cu palatul regal şi bulevardele largi : Picadilly Whitehall, Knightsbridge, The Strand, The Mall, cu Turnul Londrei şi cu City, central bancar şi de afaceri, cu ambasadele şi marile biserici, cu universitatea şi cu Docklands, un urias proiect de arhitectură urbană modernă, care valorifică fostele docuri ale portului comercial londonez, transformîndu-le în locuinţe, birouri şi hoteluri ; pînă şi acel pitoresc East End, cartierul sărac, însă plin de culoare, umor şi cu un accent anume al limbii engleze, pe cît de inconfundabil, pe atît de greu inteligibil, se află de asemenea, pe malul de nord.

Ce mai rămîne atunci pentru malul sting, malul de sud, discriminat parcă de edilii marii metropole insulare pînă-ntr-atît încît, din cauza unui cot amplu la Tamisei, pe cele mai multe hărţi nici nu încape decît prin cîteva clădiri : fosta primărie a Londrei Mari închisă în 1986, gara Waterloo şi cîteva promenade pe malul apei, create parcă înadins pentru turişti, să aibă de unde fotografia mai bine malul opus şi Parlamentul.

Printr-un ciudat efect de compensaţie, pe malul drept, malul de sud, se ridică însă cel mai întins şi mai activ centru de cultură din acest oraş al culturii, finanţelor şi business-ului — Londra. Este vorba de South Bank Centre, un complex geometric modern singular, de săli de expoziţie şi spectacol, a cărei primă clădire, Roval Festival Hall, a fost inaugurată în 1951. Alături de ea, sălile de concert Queen Elizabeth Hall şi Purcell Roone, şi complexul de expoziţii Hayward Gallery, care acum, în februarie 1993, găzduieşte o mare expoziţie cu tema „Artă şi gravitaţie", fac legătura cu cele două instituţii de spectacol : MOMI (Muzeul Imaginilor în Mişcare), cinemateca şi videoteca inaugurată în 1988 şi Teatrul Naţional, clădire amplă, masivă, unghiulară, gri, în stilul caracteristic al anilor '70, care evocă memoriei noastre imaginea iniţială a Teatrului Naţional din Bucureşti, aşa cum arătă el cu un sfert de secol în urmă.

Acest veritabil „minister al teatrului" englezesc, al cărui director este acum regizorul Richard Evre, a fost inaugurat în 1976 şi are în componenţă sa trei săli : **Olivier**, cu 1160 locuri, Lyttleton, cu 890 locuri, şi Cotteslae, cu 400 de locuri.

De pe malul opus, malul de nord, plimbîndu-te seara pe Victoria Embankment, faleza severă, solid — protestantă, ce se ridică mult deasupra apelor Tamisei, poţi citi pe panoul electric de afişaj repertoriile celor trei săli perindîndu-se în continuu pe faţada Teatrului Naţional. „Le Bourgeois gentilhomme by Molière, sponsored by Digital Enterprizes". Formula ar frizа umorul involuntar, dacă n-ar acoperi o realitate necesară şi devenită o condiţie a supravieţuirii artelor în situaţia în care subvenţiile de stat nu joacă decît un rol minimal. Cu un fatalism oarecum sportiv, în cea mai autentică tradiţie englevească, funcţionarul cultural britanic va recunoaşte că subsidiile de stat pentru arte nu suferă comparaţie cu cele de pe „continent" — n se citi : mai ales cu Franţa. Aşa se face că în Marea Britanie nu există un minister al culturii, ca de exemplu în Franţa, care să finanţeze în mod constant proiecte naţionale de mare amploare, ci un Consiliu al Artelor (există variante regionale în Scoţia, în Wales şi în Islanda de Nord), cu un rol în mare parte de reprezentare şi de intermediar al dirijării fondurilor către organizaţiile sau instituţiile locale direct beneficiare : teatre, galerii, muzee, centre culturale.

Există în schimb un minister al patrimoniului naţional, sportului şi loteriei, supranumit în glumă „ministerul veselei" **(the ministry of fun)**, care, pe lîngă preocuparea pentru restaurarea şi menţinerea patrimoniului — Marea Britanie fiind, prin excelenţă, patria „conservării" — se ocupă de modalitatea prin care o parte din fondurile rezultate din loterii să poată fi îndreptată şi spre întreţinerea bunurilor culturale.

Obsesia finanţării artelor este una strict reală : o multitudine de fundaţii culturale, de fonduri pentru arte, de tehnici de finanţare parţială, din mai multe surse, de divizare a costurilor între mai mulţi sponsori, de acţiuni pentru strîngerea fondurilor prin cele mai diverse mijloace (seri muzicale, prînzuri cu invitaţie plătită, tombole, demonstraţii, pentru cîntarea bunăvoinţei) concură în acel ambient material în care artele să se poată menţine şi dezvolta. Imaginea cea mai apropiată care se impune este cea a unei comete : halo-ul este cu mult mai întins decît miezul tare şi **luminos**, iar graniţa dintre halo şi miez este greu de trasat cu exactitate.

Formele de sponsorizare a artelor sînt multe şi variate : o firmă sponsorizează o expoziţie anume, nu galeria în totalitatea ei. O altă firmă sponsorizează un spectacol, nu teatrul ca instituţie în sine. O fundaţie culturală oferă 5 000 de lire sterline pentru faza a doua a unui proiect artistic. O primărie sponsorizează montarea unui spectacol de operă prin faptul că asigură cazarea şi masa artiştilor şi montarea turnurilor pentru lumini. O linie aeriană sponsorizează artele prin faptul că oferă bilete gratuite sau foarte avantajoase unei echipe de actori. O mare firmă petrolieră plăteşte asigurările şi transportul unei expoziţii de pictură modernă. Nevoia de a identifica potenţialii sponsori şi de a obţine de la ei condiţii cît mai convenabile a rafinat adevărate talente persuasive şi o gamă întreagă de profesii specializate. Din acest punct de vedere instituţiile culturale româneşti au de învăţat o mulţime de lucruri utile şi urgente din Marea Britanie, poate mai mult decît din alte ţări occidentale.

CULTURA ROMÂNĂ a fost şi este prezentă de această parte a Mînecii prin individualităţi şi prin ansambluri de prestigiu. Sopranele Angela Gheorghiu şi Felicia Filip au cîntat pe scena de la Covent Garden. Teatrele Bulandra, Naţional şi de Comedie din Bucureşti, Teatrul Naţional din Craiova şi un grup de studenţi de la Academia de Teatru şi Film au jucat lăsînd impresii profunde şi persistente pe scenele din Londra şi Edinburgh. Opera Naţională din Bucureşti şi Teatrul Maghiar din Cluj-Napoca sînt aşteptate în lunile următoare la Rochester şi respectiv la Glasgow. Amplu program de legături între Teatrul Naţional din Londra, Teatrul Traverse din Edinburgh, Teatrul Tramway din Glasgow şi Festivalul „Manchester City of Drama 1994" pe de o parte şi mişcarea teatrală din România pe de altă parte, reprezentată cu cronism şi entuziasm de Uniunea Teatrală (UNITER), va stabili o punte între profesioniştii artelor scenice din Marea Britanie şi România concretizată în schimburi de regizori şi de spectacole, schim-

Scrisoare din Timişoara

Cheia succesului în muzică nu este cheia sol, ci munca

• *Despre o ambasadoare a muzicii româneşti*

Corina Belcia **are 17 ani, în prezent studiază vioara la Şcoala de muzică a lui** Yehudi Menuhin **din Anglia. A fost premiată cu : Premiul I absolut la** Concursul internaţional de vioară de la Sirena **din Italia, ediţia 1984 ; Premiul I la** Concursul internaţional de la Kloster Schokal, **Germania — 1990. A fost finalistă la** Concursul internaţional de vioară „Yehudi Menuhin", **Anglia — Folkestone — 1991.**

— Cum ai ajuns elevă la o şcoală de muzică din Anglia ?!

— Primul meu profesor a fost dl Radu Bozgan ; cel care mi-a descoperit talentul şi m-a îndrumat cu multă afecţiune încă de la vîrsta de 6 ani. Împreună am luat parte şi la Concursul internaţional de vioară din Anglia(Folkestone — 1991), unde Sir Yehudi Menuhin a fost preşedinte de onoare. Auzindu-mă cum cînt la vioară, Sir Yehudi mi-a oferit o bursă de doi ani la Şcoala Domniei Sale din Surrey. O şansă unică pentru evoluţia mea artistică.

— Ai convingerea talentului înnăscut ?

— Bineînţeles ! Însă talentul este doar o mică parte din ceea ce îi este necesar unui artist. Neîndoielnic, cred că veritabila cheie a succesului total, fireşte, ca şi-n alte domenii ale creaţiei, este munca.

— Un reper pentru cititori : cînd ţi-ai descoperit sufletul artistic ? Deci: cînd ai fost convinsă că vei cînta toată viaţa la vioară ?!

— De cînd mă ştiu mi-a plăcut muzica. Dar cred că vioara a început să mă atragă de la vîrsta la care mama m-a luat cu ea la Operă. Şi asta s-a întîmplat pe cînd aveam trei ani. Nu ştiu dacă mă interesa foarte mult ceea ce se întîmpla pe scenă, însă, sunetul viorilor din orchestră mă vrăjea. Atunci eram convinsă că voi cînta la vioară. Mărturisesc că am avut mari emoţii şi-n momentul în care părinţii mei au hotărît să mă înscrie în clasa întîi la liceul de muzică. Deşi, la început, ei n-au prea fost entuziasmaţi, cu timpul le-am dovedit că speranţele mele trăiesc.

— Cum se răsfiră gîndurile tale de la Londra înspre Timişoara ?

— Mă gîndesc întotdeauna cu mult drag la meleagurile pe care m-am născut. Timişoara înseamnă foarte mult pentru mine, dacă nu chiar totul. România este ţara mea şi-i cea mai frumoasă din lume. Iubesc foarte mult oamenii care m-au ajutat să fiu ceea ce sînt. Voi fi recunoscătoare celor care mă vor ajuta întru evoluţia mea artistică. Şi aşa cum au făcut-o şi alţii înaintea mea, mă străduiesc, în ţările şi oraşele pe unde ajung, să sporesc farmecul şi originalitatea poporului meu ; de fapt, eu mă consider o ambasadoare a muzicii româneşti la Londra !

PETRU NOVAC DOLANGA

GOD SAVE THE QUEEN !

La Londra se poate

Artişti români descoperă economia de piaţă

Preocupaţi de economia de piaţă, fenomen ce se răsfrînge şi asupra culturii, 11 români au vizitat Londra la sfîrşitul lui martie. Conducători de instituţii reprezentînd toate formele artei de spectacol, au participat la seminarul de lucru cu tema **„Finanţare şi management cultural, un domeniu de studiu pentru România de mîine"**, seminar organizat de **„Asociaţia Britanică pentru Europa Centrală şi de Est"**, împreună cu **Ambasada Română** de la Londra şi **UNITER**.

„Nu a fost atît de învăţat, cît de cunoscut, mi-a declarat domnul **Ion Caramitru**, preşedintele UNITER. Noi nu ştim încă nimic şi aşteptăm să ne vină totul de la buget. În Anglia, românii au putut să vadă cum se desfăşoară acest proces complicat al management-ului într-o ţară cu vechi tradiţii culturale. Este vorba de politica de spectacol, problema sponsorilor, publicitate, box-office, în sfîrşit, tot ceea ce înseamnă acest fenomen".

Actorul **Vlad Rădescu**, director adjunct la Teatrul de stat din Tîrgu-Mureş, a adăugat : „Concret, ni s-a confirmat că o instituţie de cultură trăieşte în primul rînd pentru spectatorii ei, pentru comunitatea pe care o serveşte". Mi se pare o ecuaţie foarte limpede, formulată prin tradiţie şi experienţă în tot vestul Europei, un lucru pe care noi nu l-am asimilat încă, motiv pentru care apar deseori tensiuni în instituţiile de cultură. Nu trebuie să uităm de ce existăm, cui ne adresăm, cine ne plăteşte. Ca să ajungem la un coeficient de autofinanţare de cincizeci la sută, trebuie să servim acest public, îmbinînd cerinţele economiei de piaţă cu calitatea cultural-artistică. La Londra am văzut că se poate".

Vizita oamenilor de cultură şi artă români în Anglia a însemnat doar prima parte a întîlnirii. În toamnă, englezii vor veni în România, vor vedea spectacole, se vor întîlni cu artişti, se vor informa. Pentru diversificarea fenomenului, a mai spus domnul Caramitru, mi se pare esenţial să cunoască şi ei momentul de spectacol de la noi.Dacă vor înţelege că acesta este unul de tranziţie, vor realiza şi virtuţile teatrului românesc".

LIANA TATOS ■

„ACROSS THE RIVER" (dincolo de rîu) este o formulă a mediului artistic al Teatrului Naţional din Londra menită să marcheze diferenţa dintre spectacolele proprii — experimentale la un anumit nivel de profunzime a percepţiei, intelectuale la un anumit nivel de subtilitate, inovative la un anumit nivel de clasicitate şi avangardiste la un anumit nivel de academism şi spectacolele de pe malul de nord, din West End, o naţiune care, pentru mediul teatral londonez, are o întindere spirituală foarte precisă din zona cartierului tradiţional de teatre, localuri cosmopolite şi distracţii uşoare, Soho, pînă departe, spre vest, în Hammersmitle sau Chiswick, unde autostrada M 4 o apucă, peste două viaducte lungi, către aeroportul Heathrow. În West End se pun în scenă **musical-uri (Cats, Les Misèrables, Miss Saigon)**, piese cu un caracter bulevardier, comedii de moravuri, istorii romanţate sau romanţioase, ale căror montări combină textul, muzica, dansul şi chiar patinajul pe rotile **(Starlighet Express)**, însemnînd tot atîtea dovezi de virtuozitate pentru artiştii acestor teatre.

În patria lui Shakespeare şi a spectacolului ca mod de viaţă şi de gîndire, teatrul, spre deosebire de operă, a rămas o instituţie accesibilă şi la un nivel popular. Biletele de 10—20 de lire sterline (ceva mai scumpe la Teatrul Naţional) sînt accesibile oricui, faţă de biletele la Covent Gorden, care costă între 30 şi 130 de lire sau şi mai mult dacă în spectacol apar Luciano Pavarotti sau Placido Domingo. Interesant este că şi teatrele şi Covent Garden joacă mereu cu sala plină, chiar dacă opera este o instituţie prin excelenţă a elitei cu mijloace financiare, iar teatrul — un mod de viaţă pentru englezi, de la vîrsta adolescenţei, cînd iau lecţii de „dramă" ca materie de studiu în şcoală şi pînă la vîrsta senectuţii. Anglia fiind probabil ţara cu cei mai mulţi actori proporţional cu populaţia sa. Aşa se face că dezinvoltura, spontaneitatea, improvizaţia şi coerenţa în ocaziile publice sînt o trăsătură naţională care se manifestă de la cea mai fragedă vîrstă şi la toate nivelurile sociale.

În campania pentru alegerile generale din 9 aprilie 1992, partidul laburist a promis o finanţare substanţială a artelor în cazul unei victorii a sa. Desigur, nu a fost singura promisiune de acest fel, însă perspectiva uşurării existenţei şi funcţionării artelor prin intervenţia mai generoasă a statului a creat un val de simpatie pro-laburistă în rîndurile profesiilor liberale. Una din expresiile acestei simpatii a fost şi intrarea marii actriţe Glenda Jackson în Camera Comunelor ca deputată din partea partidului laburist — ce-i drept, de Hampstead, un cartier londonez elegant al artiştilor şi al scriitorilor celebri, ca şi al unor personalităţi cu venituri mari. Dar, cum sporirea cheltuielilor sociale — iar subvenţiile pentru cultură fac parte din această categorie de cheltuieli — implică o creştere a impozitelor pe venituri, electoratul britanic a optat pentru dificultăţile cunoscute în dauna riscurilor de perspectivă, pe fondul recesiunii accentuate, ce se manifestă de cîţiva ani. Arta, dusă pînă la perfecţiune de britanici, a stringerii de fonduri pentru cultură nu are altă soluţie decît să se dezvolte şi să se rafineze în continuare. În toate mediile sociale din Marea Britanie, pentru ca arta, „arta adevărată" să poată exista şi funcţiona.

Londra, februarie 1993

GABRIEL GARŢA ■

Discursul unui englez în limba română

Sunt profesor de limba şi literatura română, în cadrul Institutului pentru studii slave şi est-europene. Limba română sau, mai bine zis, cultura română figurează în programul nostru de activitate din 1925.

Anual am 25 de studenţi care se concentrează numai asupra culturii şi istoriei României. Dacă avem în vedere şi pe studenţii care fac filologie romanică, ce se studiază la o altă facultate, unde sunt şi nişte cursuri auxiliare de limba română, atunci ar mai fi încă vreo 25.

De ce se studiază limba română la Londra ?

Sunt mai multe motive. În primul rînd este motivul de consolidare, aş spune, al cunoaşterii limbii şi literaturii latine. Pentru unii studenţi care au făcut franceză, de exemplu, li se pare româna mai accesibilă decît limba rusă ; al doilea motiv ar fi că, într-adevăr, de la revoluţie încoace mai ales, mai mulţi studenţi sunt interesaţi de soarta României. Vor să înţeleagă cauzele revoluţiei, să înţeleagă ceva din procesul de tranziţie care are loc în momentul de faţă. Al treilea motiv ar fi unul de ordin strict academic. Studenţii sunt foarte interesaţi să compare o cultură apuseană, ca a Angliei, care are o cultură protestantă, cu o cultură din Estul Europei, care este ortodoxă. Vor să priceapă dacă un popor ortodox este destinat unei istorii tragice şi un popor protestant poate că nu este destinat... Iată o problemă, într-adevăr, grea.

Noi încercăm să arătăm studenţilor că poziţia geografică a unei ţări contează mult şi că nu se poate înţelege istoria fără o apreciere geografică. Încercăm să arătăm şi ce rol a avut biserica în promovarea unei conştiinţe naţionale.

La noi biserica este privită ca o instituţie oarecum despărţită de viaţa poporului, în general, pe cînd, în Europa de Est, biserica a avut o soartă legată de cea a enoriaşilor şi trebuie să încercăm să aflăm din ce motive. Răspunsul meu este că datorită poziţiei sale geografice, României i se rezervă încă o istorie destul de tulbure.

Îmi place literatura română, în special cea dintre cele două războaie, ca şi romanul românesc scris înainte de primul război mondial. Pentru un cititor străin este foarte important să înţeleagă care a fost preocuparea principală a românilor în epoca aceea, care au fost greutăţile pe care le-au avut de înfruntat, de pildă, ţăranii, greutăţi de altă natură decît cele pe care le-au îndurat cei din clasa medie engleză în perioada industrializării intensive în secolul trecut. Îmi place foarte mult Marin Sorescu, pentru că poeziile lui nu ţin neapărat de o anumită perioadă. Ele sunt valabile pentru orice cetăţean din Europa sau din lume. Unele dintre poeziile lui sunt foarte actuale şi îşi vor păstra valoarea şi peste ani.

DENNIS DELETANT ■

ATAC ÎN BIBLIOTECĂ

Biblioteca lectoratului şi cu biblioteca institutului pentru studii slave şi est-europene, conţine aproape 20 000 de cărţi româneşti. Biblioteca a luat fiinţă în 1925. Marcu Beza, care a fost consul român în perioada aceea la Londra, a donat multe cărţi bibliotecii institutului. În 1952 moştenitorii lui i-au scos la licitaţie o parte din bibliotecă. După cum ştiţi, el a fost un mare folclorist, un mare orator, un mare filolog român şi noi am cumpărat la licitaţie încă 3 000 de volume. Mai ales cărţi vechi româneşti. Avem cărţi imprimate din secolul al XVI-lea, avem „Palia de la Orăştie", avem o copie după „Cazania" lui Varlaam din 1643, avem, în copie, o „Biblie" de la Bucureşti" din 1688. După 1964, cînd, în cadrul acordului cultural între Marea Britanie şi România s-a înfiinţat şi lectoratul, Biblioteca Centrală Universitară a început să trimită trimestrial cărţi ; de fapt, majoritatea cărţilor pe care le avem acum în institut au venit pe calea aceasta. Din 1990 nu prea mai primim ceva de la B.C.U., probabil din cauza schimbării de statut şi din cauza unor probleme economice. Sunt nevoit, de cîte ori mă duc la Bucureşti, să cumpăr ceea ce mi se pare mai interesant sau apelez la diverşi prieteni pe care-i am în România să-mi trimită volume. Astfel mai completăm cu cîte ceva biblioteca. Şi Ministerul Culturii din România trimite din cînd în cînd cîte un pachet de cărţi, dar acuma, suntem oarecum victimele economiei de piaţă. Editurile trebuie să-şi justifice existenţa vînzînd cărţi, exact cum se întîmplă şi la noi, şi nu au posibilitatea să doneze cărţi. Suntem realişti, cunoaştem această problemă.

GOD SAVE THE QUEEN !

„Ştirile noastre se bazează pe două surse"

Traian Ungureanu, Benedict Adamescu, Răzvan Scorţea, Petru Clej, Ana Maria Bota

— Doamnă Ruxandra Obreja, suntem deci la BBC, la redacţia pentru emisiunile în limba română.

— Una din cele 39 de redacţii în limbi străine, din Serviciul mondial al BBC-ului.

— Care este o organizaţie mamut, din cîte ştim.

— Are 2 500 de angajaţi, are două canale principale de televiziune, 5 staţii naţionale radio, nenumărate posturi locale...

— Şi cu finanţarea cum staţi ?

— BBC-ul se finanţează prin abonamentele care sunt destul de piperate ; nu se plăteşte abonament la radio, se plăteşte unul singur la televiziune, indiferent de numărul aparatelor pe care le ai în casă.

— Acelaşi lucru se petrece şi cu Serviciul mondial ?

— Nu, el primeşte o sumă de la Ministerul de Externe, care este aprobată de Parlament.

— Deci, faceţi ce spune Ministerul de Externe.

— Chestiunea nu e chiar aşa ; printr-o cartă iniţială, printr-un document de bază, BBC-ul este considerat absolut independent. Nu este o linie telefonică prin care să ni se spună, dom'le, las-o mai moale cu asta sau aia.

— Redacţia română ?

— A fost înfiinţată în septembrie 1939 are acum şapte membri, lucrăm şapte zile din şapte, avem transmisiuni de trei ori pe zi. Difuzăm cam 18 ore pe săptămînă.

— Cîteva nume de colegi ?

— Nicolae Costin, Ana Maria Bota, Dorian Galor, Traian Ungureanu, care vă este probabil foarte cunoscut.

— Se lucrează, cu siguranţă, intens.

— Sunt foarte, foarte multe subiecte. Problema e cum să faci ca dintr-un interviu de 12 minute în care ţie ţi se pare totul interesant, să laşi numai 3 minute. De asemenea, cum să faci ca într-o emisiune să vorbeşti şi de războiul din Iugoslavia, şi de politica economică a lui Clinton, de criza apei de la Bucureşti şi din alte oraşe...

— Cum reuşiţi să păstraţi acest echilibru, pe care toată lumea care ascultă BBC-ul îl remarcă ?

— În primul rînd, prin dorinţa de a fi cît mai aproape de adevăr, pentru că obiectivitate pură nu există, şi o anumită onestitate profesională. Dacă nu o ai, deja este o premisă greşită. Desigur, noi, fiind crescuţi în mediul BBC, formaţi la şcolile şi cursurile BBC, avem un standard de menţinut. Nu există referent de limbă sau control, există însă o anumită autocenzură, orice încercare de a sări peste cal ţi-o autocenzurezi. Un alt principiu este acela că atunci cînd ai ascultat o parte într-o anumită problemă, trebuie să dai şi celeilalte părţi posibilitatea-să-şi exprime punctul de vedere. Poate că nu e posibil în aceeaşi emisiune, dar suntem obligaţi profesional s-o facem în decurs de cîteva zile. Un alt lucru pe care l-am învăţat de la englezi, care sunt mai flegmatici, e să nu ne înflăcărăm pentru orice, şi să verificăm toate informaţiile. De fapt, ştirile noastre se bazează pe cel puţin două surse.

— Aveţi vreo imagine asupra audienţei pe care o mai are BBC-ul acum în România ?

— Aparent, numărul ascultătorilor pare să fi crescut după Decembrie '89, dar eu nu cred, pentru că acum sunt mult mai multe mijloace de informare. Dar, în marile oraşe, acolo unde avem posturi de radio care ne retransmit, audienţa este foarte mare. Chiar Radio CONTACT făcuse un sondaj în care abordau 400 000 de ascultători ceea ce, după socoteala mea, înseamnă că 1 din 5 bucureşteni ascultă BBC prin postul de Radio CONTACT. De altfel, vrem să facem şi noi un sondaj, pentru că sună frumos să spui că ai cîteva milioane de ascultători, iar dacă printre aceştia se numără oameni de afaceri, oameni care participă la procesele politice, acest lucru e foarte important.

Informaţia înseamnă putere

— Cine a fondat Agenţia Reuter, domnule Anthony Winning ?

— Baronul Reuter — un german. Îşi avea reşedinţa la Aachen, între Bruxelles şi Berlin... Pe vremea aceea erau linii telegrafice între Paris şi Bruxelles şi Aachen şi Berlin. Era deci un spaţiu gol, unde nu era telegraf şi el folosea porumbei călători prin care se transmiteau ştiri de la Bursa din Paris la Berlin şi invers. După ce s-a completat linia telegrafică el n-a mai avut ce face şi a plecat în Anglia unde a fondat Agenţia Reuter prin 1850 şi ceva...

Acum e reprezentată în mai mult de 150 de ţări, are peste 10 000 de jurnalişti : reporteri, redactori, fotografi şi acum şi televiziune. Reuter furnizează toate informaţiile, serviciile posibile pentru o agenţie de presă.

— Acum porumbeii sînt doar în Trafalgar Square.

— Da, şi pe acoperişuri...

Aceasta a fost partea de presă, dar mai există şi partea economică foarte importantă.

— Cum se construieşte o ştire la dumneavoastră ?

— Bun, ceva se întîmplă, este o ştire anunţată de ROMPRES, să zicem, corespondentul nostru preia ştirea, o explică, adică spune cine e, de pildă, primul ministru, cine e X. Sursa poate să fie o ştire Rompres pe care noi o preluăm şi face una sau mai multe ştiri. Dacă e foarte urgentă, facem repede un flash. Noi sîntem în concurenţă cu alţi agenţi şi deci contează şi rapiditatea anunţului. Apoi, mai trebuie verificată corectitudinea, veridicitatea ştirii. Dacă sursa e o agenţie oficială de presă, bun, atunci e anunţul guvernului pe care noi îl citãm. Dacă e doar un zvon atunci noi ca jurnaliştii trebuie să verificăm sursa şi cînd avem certitudinea că e adevărată ştirea, o putem lansa. Sînt două lucruri importante pentru o agenţie de presă : rapiditatea şi corectitudinea.

— Aţi dat şi ştiri false ?

— Da, bineînţeles. Asta se întîmplă tuturor agenţiilor. Nimeni nu-i perfect. Dar de fiecare dată cînd greşim dăm dezmînţiri şi ne cerem scuze.

— Cum vă stabiliţi relaţiile cu clienţii ?

— Agenţia noastră e foarte prezentă pe piaţă, şi asta de mult timp şi deci acum e foarte cunoscută şi are o reputaţie bună de obiectivitate, rapiditate şi utilitatea serviciilor noastre.

— Cum se poate păstra această obiectivitate ?

— Eu cred că asta se reduce pînă la urmă la raţiuni comerciale. Dacă o agenţie susţine asta şi totdeauna numai asta, atunci nu poate pătrunde într-un anumit segment de piaţă. Obiectivul unei agenţii de presă ca a noastră, care nu e nici guvernamentală şi nici nu are un singur proprietar, ci e o societate publică, cu acţionari din toată lumea, e acela de a avea posibilitatea de a-şi vinde serviciile. Reuter îşi vinde serviciile în toată lumea şi nu-şi poate permite să piardă nici un segment de piaţă.

— Cum vă formaţi corespondenţii, jurnaliştii ?

— Unii sînt formaţi chiar în agenţia noastră, există un program special. Trebuie să ştiţi că Reuter are în jur de 10 000 de angajaţi, dar mai puţin de 2 000 de ziarişti. Ceilalţi sînt tehnicieni, pentru că reţeaua este imensă. Deci sînt oameni care intră şi sînt formaţi la noi, alţii care vin deja formaţi...

— Care e generaţia preponderentă ?

— Sînt tot felul de oameni noi... de la 20 la 60 de ani. Probabil că preponderenţi sînt între 30—40 de ani.

— Se înţeleg bine aceşti oameni ?

— E ca peste tot. Sînt şi rivalităţi. Sînt tipi excepţionali şi alţii mediocri. Pe ansamblu eu cred că se înţeleg bine pentru că Reuter a făcut în ultimii 10 ani progrese enorme şi acum ştie să-şi regleze afacerile, avem bani ca să plătim salarii foarte bune. Dacă înainte ziarele prezentau mai multă importanţă pentru cei tineri, acum şi agenţiile de presă reprezintă o bună ofertă.

— Deci, aveţi un moment bun ?

— Da, excelent.

— Cui i se datorează ?

— A fost o creştere enormă pe pieţele financiare începînd cu 1970 cînd monedele au început să fluctueze. Reuter a găsit un bun prilej ca să vîndă informaţii despre preţuri. Cu aceasta şi cu alte servicii din acelaşi domeniu Reuter a făcut o afacere bună. Clienţii noştri sînt cei care lucrează în domeniul bursier, bancar etc. Cînd am venit la Reuter în 1968 erau în jur de 3 000 de persoane, acum sînt 10 000. Informaţia e un produs pe care oamenii îl cumpără.

— Şi informaţia înseamnă putere...

— Ea înseamnă posibilitatea de a lua decizii. Dacă dăm informaţii bune, rapide şi obiective, oamenii cumpără.

— Dacă aţi păstra toţi oamenii, tot echipamentul şi aţi schimba doar numele, Reuter, ce s-ar întîmpla ?

— Da..., e adevărat că numele Reuter are o anumită reputaţie... Trebuie muncit mult ca să-ţi faci un nume. Trebuie să ai şi numele dar trebuie să munceşti mult ca să-l meriţi. Dacă am schimba numele mîine, cred că ne-ar trebui cîţiva ani ca să ne construim o reputaţie similară. Dar nu cred că-l vom schimba.

Am fost şi la The European... şi am stat de vorbă cu Jamie Maskie

The European este un ziar care informează şi te menţine într-o dispoziţie favorabilă ; este independent şi nu influenţat de nici un partid politic ; te ţine la zi cu ceea ce se întîmplă în Europa, fie că este vorba de ştiri şi afaceri sau de evenimente culturale şi sportive. Mărturie pentru succesul lui este colecţia de 10 distincţii obţinute în primul an de apariţie, 1990. Tipărit într-un tiraj mediu de 150 000 de exemplare şi citit cu regularitate de circa 26 la sută dintre liderii Europei, **The European** te întîmpină cu o imagine cunoscută din filmele cu şi despre ziarişti : o încăpere suficient de mare ca să încapă probabil 30—40 de oameni, fiecare avînd în faţă un Mac Intosh, şi care nu-şi ridică privirea de la lucru chiar dacă apare un necunoscut, nu stau la taclale sau la birfă fiindcă au foarte mult de muncă şi, ceea ce este şi mai important, le place ceea ce fac.

. PRESA NAŢIONALĂ

12 ziare de dimineaţă şi 9 ziare duminicale sînt distribuite în cea mai mare parte a Britaniei, şi acestea sînt numite ziare naţionale.

Titlul şi anul fondării	Tiraj (1992)
ZIARE NAŢIONALE POPULARE	
Daily Express (1900)	1.537.726
Daily Mail (1896)	1.688.808
Daily Mirror (1903)	2.868.263
The Sun (1964)	3.588.077
DE CALITATE	
Financial Times (1888)	291.915
The Daily Telegraph (1855)	1.043.703
The Guardian (1821)	418 026
The Times (1785)	390.323
DUMINICALE NAŢIONALE POPULARE	
News of the World (1843)	4.725.427
Sunday Mirror (1963)	2.768.470
The People (1881)	2.129.592
DE CALITATE	
Sunday Telegraph (1961)	561.533
The Observer (1791)	540.918
The Sunday Times (1822)	1.202.651

ICI AGROCHEMICALS SEEDS

SEMROM S.A.

BRIMEX LTD.

CULTIVATORI DE PORUMB!

Firmele

ICI SEEDS ŞI ICI AGROCHEMICALS

împreună cu partenerii lor,

„SEMROM“ ŞI „BRIMEX“,

au plăcerea de a vă anunța un program de cultivare a porumbului în anul 1993.

ICI SEEDS pune la dispoziția cultivatorilor din România

sămânță hibridă de porumb de cea mai bună calitate

produsă în Statele Unite ale Americii. Toată sămânța este tratată cu fungicide și insecticide în vederea asigurării unei producții maximale.

De asemenea, ICI oferă cultivatorilor

erbicidele Eradicane sau Trophy

pentru a asigura un control maxim al buruienilor.

ŞI TOATE ACESTEA PE CREDIT!

Plata se va face în porumb-boabe, după recoltare.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI ALIMENTAȚIEI A APROBAT ACEST PROIECT

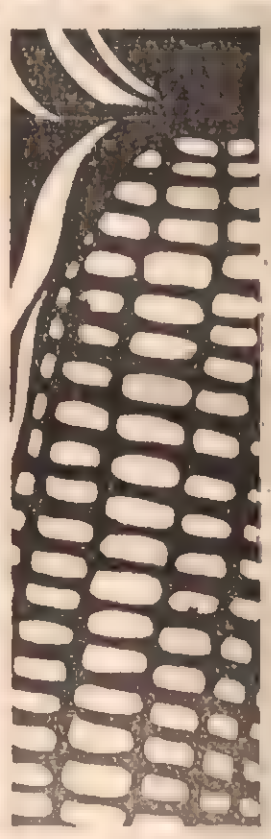

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la telefon la reprezentanțele ICI din București și Constanța, la toate sucursalele „AGROSEM“ din județe, precum și la filialele „BRIMEX“ din următoarele localități:

ICI București 312.69.55
312.36.84
ICI Constanța 0934.62.785
„BRIMEX“ București 615.70.26
615.47.42
„BRIMEX“ Brașov 0921.64.406
0921.52.931
„BRIMEX“ Constanța 0916.14.385
„BRIMEX“ Cluj 0951.15.675
„BRIMEX“ Timișoara 0961.56.474
„BRIMEX“ Oradea 0991.16.232

GOD SAVE THE QUEEN !

Va arde flacăra olimpică la Manchester, în anul 2000?

Manchester, centrul economic și cultural a 3,5 milioane de locuitori din nord-vestul Angliei, și-a depus candidatura la Comitetul Olimpic Internațional pentru găzduirea Jocurilor Olimpice din anul 2000

Oferta lansată de acest oraș, a cărui existență datează din epoca romanilor și a cărui prosperitate s-a bazat pe colonizarea țesătorilor flamanzi sosiți în 1375, a fost susținută de primul ministru.

Deși are origini străvechi, orașul este de fapt creația Revoluției Industriale, cînd Manchester a devenit capitala industriei de prelucrare a bumbacului.

Guvernul a contribuit cu 55 milioane lire sterline pentru sprijinirea cererii făcute de Manchester. Banii vor fi folosiți la construirea unui centru sportiv și pentru infrastructură.

Se preconizează construirea unui Stadion Olimpic cu 80 000 locuri, pe o suprafață de 49 hectare. Mai multe echipe de arhitecți sînt în competiție pentru realizarea unui proiect a ceea ce se vrea „punctul de atracție", în cazul în care orașul este ales de Comitetul Olimpic Internațional.

Un alt proiect este velodromul olimpic, evaluat la 9 milioane lire sterline. Va avea 3500 de locuri iar arena sa va găzdui și întrecerile de baschet, badminton și tenis de masă. Lucrările vor începe în ianuarie 1993.

Se preconizează și construirea unei săli de gimnastică cu 16 000 locuri. Cea mai mare parte a fondurilor alocate de guvern vor fi folosite pentru această lucrare și pentru construirea unui hotel (198 m înălțime), a unei săli de cinema și a clădirii care va adăposti birourile.

Stadionul Olimpic și Satul Olimpic sînt concepute în așa fel încît atleții, oficialii și 80% din sportivii celorlalte discipline să străbată distanțele în 25 minute.

Cinci atleți olimpici din Manchester care susțin candidatura orașului Manchester : (de la stînga la dreapta) Dianne Edwards — semifinalistă la 800 m la Barcelona, David Grindley — medaliat cu bronz în proba de 4×100 m, Ann Williams — 1 500 m, Kevin Mc Kay — semifinalist 1 500 m, Sandra Douglas, medaliată cu bronz la 4x100 m, și o polițistă.

Satul Olimpic va fi la doar 30 minute de Aeroportul Manchester. Și aici urmează să se facă investiții în valoare de 570 milioane lire sterline.

Alte orașe înscrise în cursă sînt Beijing, Berlin, Brasilia, Istanbul, Milano, Sydney și Taşkent.

Naşterea unei noţiuni: sportul modern

Excelenta emisiune realizată la TV de colegul Ninel Todan, consacrată cursei de canotaj academic (denumirea se impune, nu ?) Oxford-Cambridge ne-a determinat să ne repezim la documentare pentru a vă oferi, stimați cititori, cîteva repere despre această întrecere care, în opinia specialiștilor, a marcat însăși nașterea sportului modern, apanaj britanic fără îndoială, dacă ne gîndim și la alte discipline de mare audiență astăzi.

Cum n-avem la dispoziție o carte, ci doar cîțiva bieți quadrați, vom puncta cît se poate de scurt o serie de repere picante. ● Totul a început de la un pariu pe o bere. În primăvara anului 1829, aflați în localul lor preferat, „Ship's Inn", cîțiva studenți de la Oxford își provoacă rivalii în ale studiului de la Cambridge la o întrecere de canotaj pe Tamisa, pe o lungime de 4,25 mile (6 778 km), cu echipaje de 8 plus 1. Premiul consta într-un rînd de bere plătit de învinși. ● Între timp, sponsorii ... ● De atunci, s-au disputat 140 de curse, cu întreruperile determinate de nenorocirile războiului, dar și de pătania din 1912, cînd nu s-a putut da un învingător, ambele ambarcațiuni scufundîndu-se la jumătatea distanței. Scorul, cum se știe, este 70-68 în favoarea celor de la Cambridge, înregistrîndu-se și o egalitate, în 1877. ● Despre acest destul de ciudat „dead-heat", cronica vremii consemnează că arbitrul de sosire, Jack Phelps, aflat într-o avansată stare de euforie bahică, a dictat egalitatea, acuitatea sa vizuală fiind evident afectată. ● În fapt, Oxfordul trecuse în frunte cu cel puțin 5 yarzi avans, susțin martorii oculari. ● Popularitatea curselor este enormă și istoricii acesteia aduc un argument cît se poate de convingător. În timpul războiului cu burii (1899—1902), un regiment englez a fost despresurat în ultimul moment, după săptămîni de încercuire. Fără vești din exterior de atîta amar de vreme, ce credeți că au dorit să afle năpăstuiții soldați ? „Cine a cîștigat «Boat Race»" ? ● O tentă mondenă a adus cursei în 1984 participarea în premieră a două cîrmace : la Cambridge, Julie Goodinson, o celebră prezentatoare de modă în timpul liber, și, la Oxford, Henriette Shaw, fiica unui deputat. ● Anul următor s-a înregistrat și prima schismă, Bruce Philp concurînd pentru Oxford, după ce în 1982 și în 1983 pierduse cu echipajul Cambridge-ului. Învingător de data aceasta, Philp a declarat cu umor : „Abia acum am simțit și eu ce viteză poți prinde cu un schiff de opt. La precedentele ediții parcă stăteam pe loc...". ● Sărbătoare populară, competiție de mare răsunet, cursa Oxford-Cambridge (ce se dispută între Putney și Mortlake) a constituit și un veritabil laborator de inovații pentru această disciplină. ● Practic, toate îmbunătățirile tehnice... au fost create aici. ● În 1843, un „oxfordiat", Fletcher Menzies, a pus la punct o manieră de vîslit nemodificată, în linii generale, nici azi. ● Menzies și-a impus metoda, dar, culmea, n-a putut să o pună în practică, întrucît s-a îmbolnăvit cu o zi înainte de „Boat race". Chiar în... 7 plus 1, colegii lui au învins, ceea ce l-a determinat să facă din rame cu care au concurat un scaun, pentru „strocul" lor, scaun care și se află și în prezent în hangarul universității. ● Alte inovații datorate celebrei curse și numai enumerarea lor vă dă o imagine despre importanța capitală a acesteia pentru canotaj : scaunele culisante, furcheții pentru rame, sistemul de cîrmire. Și le-am amintit doar pe cele mai importante...

LUCIAN OPREA ■

Fair-play

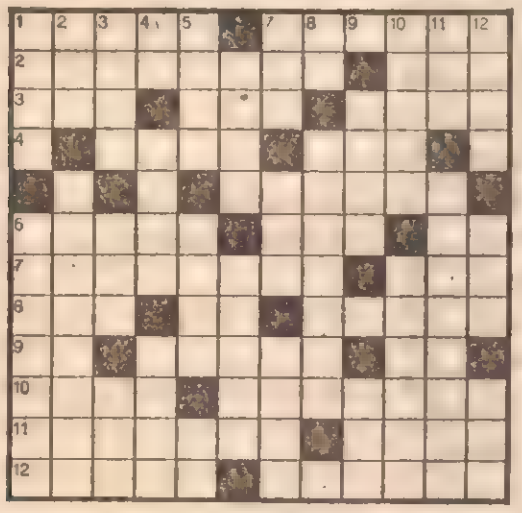

ORIZONTAL : 1) Joc sportiv de apariția căruia este legat numele studentului englez William Web Ellis — Capitala Angliei în care se găsește stadionul „Wembley", socotit templul fotbalului. 2) H. Taylor, reprezentînd Marea Britanie, care, la ediția a IV-a a J.O. găzduită de Londra, cîștigă proba de 1 500 m liber — Lac în Canada. 3) Meci terminat la egalitate, cum a fost Anglia — România 1—1, pe Wembley, disputat pe 15 ianuarie 1969 — În gimnastică — Care se află la început. 4) Însipidă — Sport de iarnă, în care echipajul de două persoane al Marii Britanii a cîștigat titlul olimpic în 1964 la Innsbruck. 5) Dublu campion olimpic la box la categoria mijlocie, în anii 1920 și 1924. 6) Primul club reprezentînd acest sport nautic s-a constituit în Anglia în anul 1969, cînd are loc și prima regată — Grădină zoologică — Scoția-Anglia 3—6 1 7) Probă din canotaj, care în 1929, la Hanley, pe Tamisa, a angajat echipajele de 8 persoane ale universităților Oxford și Cambridge, cursă rămasă tradițională și astăzi — Piesă de teatru de Tudor Mușatescu. 8) „Dumnezeu" la tibetani — A o șterge englezește — Prins în cursă. 9) Ultimele la start în atletism ! — Plăcere — Oldham — Blackburn : 5—11 10) Lincși — Titlu cucerit de reprezentativa de fotbal a Marii Britanii în trei rînduri. 11) Între mici și mijlocii — Aureolă. 12) A anula handicapul de scor — Drumurile sportivilor.

VERTICAL : 1) În el, reprezentanții Marii Britanii, H. Thomas, R. Gunn, F. Grace, J. Douglas și A. Oldman, au cucerit laurii olimpici în 1908 — Sport ale cărui începuturi aparțin englezilor, încă din sec. XVII, cînd s-au înființat primele cluburi. 2) Formula..., care l-a consacrat pe N. Mansell campion mondial la automobilism în anul 1992 — Alt sport nautic, în cadrul căruia englezii organizează, în 1775, prima regată dotată cu premii. 3) Sport răspîndit astăzi pe toate continentele, dar avînd origine scoțiană — Sigla pentru Academia Internațională de Astronomie — Ocupă un loc în turul ciclistilor. 4) 4—3 la fotbal ! — Orașul de pe Mureș — Campion olimpic la 1 500 m plat la ediția din 1920. 5) O măsură impusă englezilor — Pește cu icre negre — Abis! 6) Echipă la englezi — Cel cu ardere internă a fost montat la prima motocicletă construită în anul 1885 de către englezul Gottlieb-Daimler. 7) Unu, ocupat de formația Angliei la turneul final al C.M. de fotbal ediția 1966 — Astăzi — Erg în Algeria. 8) Nottingham — Crystal 2—2 1 — Opriri ale ofensivei adverse. 9) Frumos joc sportiv, avînd ca țară de baștină Anglia, întemeietorii lui fiind iubitorii de înot din Bournemouth — Consoană simplă în scrierea brahmi. 10) Cursă specială de trap sau de galop a celor mai buni cai de trei ani, care are loc o dată pe an, purtînd numele englezului care a organizat-o primul în 1780... — ...și un alt [illegible] consacrat la derbi. 11) [illegible]ini — Rezultate însemnate 12) Vedete la ARSENAL — Fentat (fig.) — Supercampion englez de fond (Sebastian).

Dicționar : EAR, REC, TTR, LHA, IAA, ILET, MHA.

GHEORGHE TOIA ■

THE BEST BRITISH CARTOONISTS
ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU Flacăra

Ceea ce separă Marea Britanie de restul Europei este nu numai Marea Mînecii, ci şi umorul, iar dintr-o prezentare, fie chiar sumară, dedicată Marii Britanii nu putea lipsi acest umor sec, de tip black and white, umor care, alături de celebrul Big Ben, ceaţa londoneză, cursele de ogari, paginile din The Times ori eseurile de pe Twickenham, face parte din inconfundabilul spirit englezesc. De altfel, dacă un englez rîde, înseamnă că are un motiv serios să o facă! Este ceea ce vă propun în această pagină cîţiva dintre cei mai prestigioşi caricaturişti britanici care au răspuns cu plăcere iniţiativei publicaţiilor „Flacăra". Smile, please!

Aurel Ştefan ALEXANDRESCU

CLIVE COLLINS

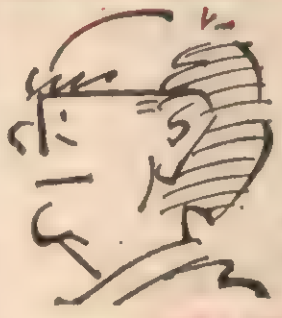

FRANK HOLMES

MAC ARTHUR

MIKE TURNER

ARTHUR REID

Look left! Look right!

PRIVEȘTE LA STÎNGA ! Privește la dreapta ! Așa scrie pe asfalt, la traversările de străzi din Londra.

Din clipa în care pășești în această ambianță te simți amenințat. Ți se pare că din orice parte se năpustește asupra ta o limuzină, un autobuz, cu sau fără etaj, un motocicl'st. Te familiarizezi greu cu decorul. Nu apuci să admiri de la început verdele ireal al parcurilor, frumusețea clădirilor conservate cu grijă, ținu'a impecabilă a polițiștilor călare și pe jos, sau motorizați. Uiți o clipă de primejdiile vieții de pieton, luînd unul din acele taxiuri în care un

om de statură medie poate sta în picioare, aflînd că forma mașinilor s-a păstrat de zeci de ani, că pot să întoarcă aproape în loc, dar că motoarele lor sunt puternice și fabricate de japonezi. Cu ajutorul unui astfel de vehicul din care nu te mai poți da jos decît dacă șoferul, separat de clienți cu un geam incasabil, îți permite, poți parcurge distanțe lungi într-un timp record, nu numai datorită dibăciei celor care conduc, dar, mai ales, înaltei lor științe de ghizi prin labirintul mâilor de străzi, unde și un localnic se poate rătăci fără hartă. Sau, poate, tot pentru a nu te mai expune accidentelor ți se pare mai comod să iei metroul care, în timpul războiului, a funcționat ca adăpost împotriva bombardamentelor. Și totuși, și aici plutește dintr-o dată spectrul pericolului, cînd vezi cum ți se explică pe larg ce trebuie să faci cînd zărești un geamantan uitat sau lăsat dinadins în vreun ungher, pe cine trebuie să anunți, în ce fel, astfel încît obiectul respectiv să devină inofensiv în eventualitatea că ar conține o încărcătură explozibilă.

Mai bine, totuși, la suprafață, înfruntînd neliniștit regulile circulației pe stînga, dar dornic să treci prin fața Palatului Buckingham unde tocmai se schimbă garda, după un ceremonial

știut în toată lumea, și care adună, la ora respectivă, turiști înarmați cu aparate de fotografiat sau cu camere de filmat, dornici să nu piardă nici un detaliu din fastuosul spectacol. **Look left ! Look right !** Privește la stînga ! Privește la dreapta ! Aici e Turnul Londrei unde vizitatorilor li se oferă, la alegere, să asculte povești de groază sau de dragoste. După op.nia gazdelor, nimeni n-a dorit pînă acum să asculte o istorie înduioșătoare, cu amorezi nefericiți. Iată-l și pe blîndul Big Ben, turnul cu un ornic celebru și pedant, fiindcă, nu-i așa, pentru un englez, a nu fi punctual e o dezonoare greu de suportat. Lași la dreapta (sau la stînga ?) Palatul Westminster, sediul Parlamentului, și ajungi într-un tîrziu și la British Museum, unde, printre alte exponate, descoperi Magna Charta Libertatum, prima constituție a locuitorilor acestor meleaguri. Ieși afară în Trafalgar Square, dominată de statuia lui Nelson, biruitorul lui Napoleon pe mare, și sute de porumbei își iau zborul speriați de un claxon mai strident, pentru ca apoi să se repeadă din nou la boabele de grîu aruncate de tineri și virstnici, venind chiar să le ciugulească hrana din palmă.

Look left ! Look right ! Dacă ai obosit căutînd o față urîtă și te convingi încă o dată cîte prejudecăți există în legătură cu o țară străină, te poți odihni la Clubul directorilor, unde, de data aceasta, totul coincide cu ambiantele descrise în romanele englezești : în primul rînd, imposibilitatea de a pătrunde acolo dacă nu ești invitat. Odată acceptat, descoperi pe pereți tablouri ale membrilor clubului din secolul trecut, toți bărbați importanți și impozanți, un serviciu exemplar cînd ți se oferă masa și o desfătare cum rareori ai întîlnit atunci cînd, la o țigară și o cafea, răsfoiești ziarele sau porți o discuție într-o încăpere cu mobilier somptuos, unde toți fac același lucru : fumează, beau cafea, răsfoiesc ziare și discută într-o pace care contrazice tot tumultul de afară.

Look left ! Look right !

În Hyde Park duminica se string în continuare cei dornici să-și facă auzite opiniile despre primul ministru, despre impozitele pe care trebuie să le plătească regina sau despre cauzele recesiunii. Acum trece doar un plic de călăreți, într-o atmosferă ireală și ți se spune că e ora de antrenament a unor soldați din garda regală.

La un moment dat treci și pe lîngă New Scotland Yard și făptura uscătivă a lui Sherlock Holmes n-are cum să nu-ți apară în memorie. Aici e Hanul Dickens, în altă parte e Kensington Palace, unde Lady Di își trăiește singurătatea după despărțirea de Prinț Charles ; dincoace e un teatru unde joacă o tragedie — ați ghicit — Shakespeare, mai încolo se află uriaș portret al lui Peter O'Toole a torul anului, și multe, multe chioșcu unde se găsesc o puzderie de ziare reviste din toate colțurile lumii, la pr țuri îngrozitor de accesibile. Dacă duminică și se face seară, rămîi ulu cît de multe magazine rămîn deschis prezentîndu-și produsele ispititoar unor clienți care le calcă pragul ra prea rar pentru costul vieții de azi, cîn londonezilor nu le merg treburile chia așa cum ar dori.

Dar **„Look left !" „Look right !"** Privește la stînga ! Privește la dreap ța ! Și mai ales privește înainte ! Ș zîmbește : mîine va fi mai bine.

MAGAZINELE DIN LONDRA SUNT PLINE DE PRODUSE ISPITITOARE

PE STRĂZI TREC OAMENI BINE ÎMBRĂCAȚI ȘI, ÎN APARENȚĂ, LIPSIȚI DE GRIJI ȘI TOTUȘI, TOATĂ LUMEA SE PLÎNGE: E RECESIUNE

Recesiunea din Anglia este ceva normal. Nic un copac nu crește pînă la cer. La un moment dat, se produce o supraîncălzire, o inflație. În Anglia, creditul era foarte leftin, se putea împrumuta orice firmă sau persoană particulară și unii s-au întins mai mult decît le era plapuma, mizînd că piața este în continuare în creștere. Astfel s-a ajuns la o supraîncălzire a economiei și, pentru a contracara, guvernul a apelat la ajustarea dobînzilor. Anul trecut au falimentat 60.000 de firme; de curînd, cifra șomerilor a trecut de 3 milioane. Acestea sunt niște costuri care dovedesc că s-a cîștigat bătălia cu inflația, care a ajuns la 1,7%. Dar a costat enorm. Pe de altă parte, această situație creează premisele unui boom, dar revenirea va fi lentă și de lungă durată. Va fi un deceniu de prosperitate, începînd cu anul acesta. Următoarea recesiune, care va avea loc după anul 2000, se speră să fie mai bine controlată și mai puțin severă. Dacă politicienii și industriașii au învățat ceva de la această recesiune.

La realizarea suplimentului **God Save the Queen !** un sprijin substanțial am primit de la :

Ministerul Afacerilor Externe al României

Domnul Adrian Dohotaru, secretar de stat; domnul Marin Mitriș, secretar de stat ; domnul Valeriu Dinică, director adjunct

Ambasada Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord la București

Excelența Sa domnul Andrew Bache, ambasador, domnul Bill Preston, secretar comercial I ; doamna Suzan Gheorghiu și domnul Flaviu Popa — secția comercială ; Gili Coglin, secretar III și Aurora Naiman — secția presă și informații

Know how fund — Robert Macaire

Ambasada României la Londra

Excelența Sa domnul Sergiu Celac, ambasador ; domnul Alexandru Pușcarciuc, consilier economic și comercial ; domnul Vasile Păun, secretar I ; domnul Florin Vodița, secretar II ; domnul Gabriel Gafița, consilier cultural ; domnul Gheorghe Duță, consilier ; domnul Ioan Stoticescu, consilier ; domnul Cristian Dan Voicu, consul.

De asemenea, am fost ajutați, ori de cîte ori am solicitat, și de domnii Vasile Manea, Iliuță Zamfir, Marian Mihai de la aceeași ambasadă.

Tuturora, mulțumirile noastre.

Concepție și redactare : George Arion și Mihai Săndoiu
Secretariat de redacție : Adriana Chirovici
Publicitate : Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță
Traduceri : Alexandru Arion, Octavian Nuță, Simona Simzianu, Cătălina Ștefănescu
Procesare computerizată : Angela Frandoș, Dan Vlad, Adrian Petrescu,
Grafică : Aurel Ștefan Alexandrescu
Fotografii : Elena Ghera, Florin Ioniță
Corectură : Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu
Dactilografiere : Maria Șerban
Consultant tehnic : Mircea Mitrea

CAMPIONATUL MONDIAL DE FORMULA 1

● *Cafeaua braziliană — aromată pentru Senna și amară pentru Prost*

Marele premiu al Braziliei, a doua etapă din campionatul mondial de formula 1, a fost așteptat cu un interes sporit de presa de specialitate și de numărul public. Curiozitatea a fost provocată de mai multe motive. Cel mai important — Senna evolua la el acasă, în fața sutelor de mii de admiratori din Sao Paulo, orașul său natal, care așteptau ca pe o sfîntă lambada cursa doldului lor. Un alt motiv îl constituia însuși statutul pilotului brazilian în echipa McLaren, contractul cu acesta acționînd de la o cursă la alta și nu pe întreg anul.

Pentru iubitorii automobilismului sportiv, etapa latino-americană urma să clarifice un început de sezon contradictoriu. Francezul Alain Prost a debutat excelent în Africa de Sud, unde l-a învins ca la carte pe eternul său rival Senna, printr-o manevră de depășire aleasă perfect din punctul de vedere al tacticii sportive și executată cu mînă de maestru.

Clocotitorul Senna nu a fost niciodată omul fair-play ireproșabil și a luat înfrîngerea de la Kyalami ca pe o jignire personală. Iată de ce mi se pare că Alain Prost a avut o sarcină ingrată în Brazilia, pentru că singurul său aliat permanent a rămas mașina Williams, în timp ce adversarul a scos la atac artileria grea.

Pilotul francez, cu o experiență de cursă copleșitoare, a obținut cel mai bun timp la antrenamentul cronometrat și a ocupat „pole position". În cursa propriu-zisă a pornit primul din start și a condus pînă în turul al 27-lea, cînd soarta a închis ochii și a pus mîna pe Senna. Din cerul toamnei sud-tropicale s-a pornit o ploaie torențială care a amestecat socotelile. Mașinile echipate cu anvelope sleek, pentru suprafețe uscate, au început să plutească pe pelicula fină de apă care a îmbrăcat circuitul. La ieșirea din șicana ce precede linia dreaptă din fața tribunelor, Prost a ajuns una din mașinile rămase în urmă cu un tur. Monoplasul Minardi condus de Christian Fittipaldi a derapat și s-a învîrtit de mai multe ori pe pistă. Francezul a încercat să-l evite, dar n-a reușit, pendularea necontrolată a mașinii din fața sa ocupînd porțiunea de accelerare spre care Prost se și lansase. Ciocnirea a fost inevitabilă și Alain Prost a ieșit din cursă. Aversa de ploaie a provocat și alte accidente, astfel încît organizatorii au recurs la o prevedere inclusă anul trecut în regulament și au folosit mașinile de deschidere. Printre cei care au părăsit circuitul s-au aflat japonezii Agiuri Suzuki și Ukyo Katayama. În total, 10 mașini au abandonat, iar cele 16 rămase în concurs au parcurs cuminți 10 ture sub supravegherea frînată a mașinilor de deschidere ce au flancat plutonul monoștrilor de formula 1.

A urmat un recital Ayrton Senna, care, instalat în fruntea cursei, n-a lăsat nici o șansă virtualilor candidați la un loc pe podium. Sigur și dezinvolt, eliberat de stressul victoriei, devenită certă, el l-a delectat pe spectatori și telespectatori prin stilul de conducere rapid și prin traseele riguroase. Încrezător în succes, brazilianul a accelerat ritmul cursei spre final, mărind ecartul față de urmăritorul său direct, tînărul Damon Hill, pe Williams, de la două secunde la peste 18 secunde.

Ultimele șase ture au fost spectaculoase pentru ceea ce s-a întîmplat în spatele lui Senna, respectiv în lupta pentru ultimul loc pe podium, locul al treilea.

Schumacher, pe o mașină Benetton, aflat în poziția a cincea, s-a lansat în urmărirea celui din fața sa și, în turul 68, a ajuns al patrulea. Cu trei ture înainte de finiș l-a atacat pe Hubert, plasat pe locul al treilea. Prima tentativă n-a fost inspirată, manevra fiind executată la ieșirea dintr-o șicană pe segmentul de demaraj. Un tur mai tîrziu, în aceeași porțiune, dar la intrarea în șicană pilotul german a revenit cu atacul care de acea dată i-a reușit. Tentativele sale repetate de depășire au dus și la îmbunătățirea timpului pe cel mai rapid tur de pistă.

Și a venit finișul, cu Ayrton Senna pe McLaren, cîștigător după o oră 51 de minute și 15 secunde de concurs, urmat de Damon Hill pe Williams Renault, la 16 secunde, și de Michael Schumacher pe Benetton.

Dar dacă Marele Premiu a durat mai puțin de două ore, fiesta care l-a urmat s-a întins pe o perioadă mult mai lungă. Lui Senna i-au trebuit 27 de minute să ajungă de la mașină pînă la podium. De cum a oprit monoplasul după turul de onoare, pilotul brazilian a fost înghițit de o mare de fani, care l-au bătut amical pe umăr, i-au strîns mîna, l-au îmbătat cu semnele unei admirații vecină cu idolatria. În acest delir popular, Senna s-a scăldat ca un copil în spuma mării. Într-o evidentă stare de exaltare, cu pulsul crescut la 143, magnificul teribil al formulei 1 și-a savurat cea de-a 37-a victorie din cariera sa cu o exuberanță potrivită doar ambianței sud-americane.

Cu un loc doi la Kyalami și locul 1 la Sao Paulo, Ayrton Senna se află în clasamentul provizoriu înaintea lui Alain Prost, al cărui palmares cuprinde un loc 1 și un abandon.

Dar sîntem încă la început și etapele ulterioare nu par a fi lipsite de surprize. Fără surprize, însă, formula 1 n-ar mai fi lumea fascinantă care atrage milioane de iubitori ai automobilismului sportiv în jurul circuitelor de elită ale lumii.

NICOLAE MELINESCU ■

OLIMPUL MAȘINILOR DE CURSE

CAMPIONII MONDIALI DE FORMULA 1 ÎNTRE ANII 1950 — 1992

ANUL	PILOTUL	MARCA-ECHIPA
1950	Dr. Giuseppe Farina	Alfa Romeo
1951	Juan Manuel Fangio	Alfa Romeo
1952	Alberto Ascari	Ferrari
1953	Alberto Ascari	Ferrari
1954	Juan Manuel Fangio	Mercedes
1955	Juan Manuel Fangio	Mercedes
1956	Juan Manuel Fangio	Ferrari
1957	Juan Manuel Fangio	Maserati
1958	Mike Hawthorn	Ferrari
1959	Jack Brabham	Cooper Climax
1960	Jack Brabham	Cooper Climax
1961	Phil Hill	Ferrari
1962	Graham Hill	BRM
1963	Jim Clark	Lotus Climax
1964	John Surtees	Ferrari
1965	Jim Clark	Lotus Climax
1966	Jack Brabham	Brabham Repco
1967	Denis Hulme	Brabham Repco
1968	Graham Hill	Lotus Ford
1969	Jackie Stewart	Matra Ford
1970	Jochen Rindt	Lotus Ford
1971	Jackie Stewart	Tyrrell Ford
1972	Emerson Fittipaldi	McLaren Ford
1973	Jackie Stewart	Tyrrell Ford
1974	Emerson Fittipaldi	McLaren Ford
1975	Niki Lauda	Ferrari
1976	James Hunt	McLaren Ford
1977	Niki Lauda	Ferrari
1978	Mario Andretti	Lotus Ford
1979	Jody Sheckter	Ferrari
1980	Alan Jones	Williams Ford
1981	Nelson Piquet	Brabham Ford
1982	Keke Rosberg	Williams Ford
1983	Nelson Piquet	Brabham BMW
1984	Niki Lauda	McLaren Porsche
1985	Alain Prost	McLaren Porsche
1986	Alain Prost	McLaren Porsche
1987	Nelson Piquet	Williams Honda
1988	Ayrton Senna	McLaren Honda
1989	Alain Prost	McLaren Honda
1990	Ayrton Senna	McLaren Honda
1991	Ayrton Senna	McLaren Honda
1992	Nigel Mansell	Williams Renault

CLASAMENTUL PILOȚILOR ÎN FUNCȚIE DE PUNCTAJELE REALIZATE ÎN COMPETIȚII ÎN PERIOADA 1950 — 1992

LOCUL	PILOTUL	PUNCTAJUL
1.	Alain Prost	669,5
2.	Ayrton Senna	537
3.	Nelson Piquet	485,5
4.	Nigel Mansell	467
5.	Niki Lauda	420,5
6.	Jackie Stewart	359
7.	Carlos Reutemann	298
8.	Emerson Fittipaldi	281
9.	Graham Hill	270
10.	Riccardo Patrese	261
11.	Jim Clark	255
12.	Gerhard Berger	253
13.	Jack Brabham	253
14.	Denis Hulme	248

CINEVA ARE ÎNTOTDEAUNA GRIJĂ DE DUMNEAVOASTRĂ

ASIGURAREA ROMÂNEASCĂ S.A. ASIROM

CASCO

REPREZENTANȚELE ASIROM din țară vă așteaptă!

La București, dublă lovitură de teatru:

De două ori DECAMERONUL

• *Șocul de a vedea actori în pielea goală n-a provocat nici un infarct, stați liniștiți!*

Dacă a fost o întîmplare — și, se pare, întîmplare a fost — ea s-a dovedit fericită. Spectatorul bucureștean a avut ocazia de a vedea două trupe — Teatrul de Stat din Sibiu și Teatrul „Anton Pann" din Rîmnicu Vîlcea — două spectacole și două concepții regizorale cît se poate de diferite, pornind de la o unică sursă de inspirație: Decameronul lui Boccaccio.

Prevenindu-ne că spectacolul nu este indicat celor ce nu au împlinit vîrsta de 16 ani, regizorul Iulian Vișa ne-a oferit un joc de copii, în cel mai frumos și adevărat sens al cuvîntului. Cu credință, candoarea și seriozitatea copiilor care se joacă — artă cu adevărat rară — actorii sibieni aduc povestirile de secol XIV ale lui Boccaccio, evocator al iubirii naturale, senzuale, umane, în cea mai cutremurătoare realitate de sfîrșit de mileniu II: încarcerarea.

În cazul teatrului vîlcean, am văzut că se poate ca o trupă formată aproape în exclusivitate din actori fără diplome artistice, să joace cu nerv și vervă în fața unui public alcătuit în marea sa parte din vedete ale scenei românești. Am văzut că se poate ca lepădarea veșmintelor să nu aibă nimic din ceea ce aduce a pornografie — chiar dacă motivul este o piesă inspirată din prima operă... pornografică modernă, Decameronul. Tot ceea ce se întîmplă în spectacolul lui Silviu Purcărete este act pur artistic.

Departe de gîndul de a vă oferi propriile-mi impresii, mi s-a părut mult mai relevant să vă dezvălui gîndurile celor doi realizatori, regizori cu care scena românească are de ce se mîndri.

IULIAN VIȘA:

„Am vrut să fug de senzație"

Textul lui Alexander Hausvater, „Decameronul", este de o simplitate maximă. Un astfel de material îmi convine, pentru că-mi oferă șansa de a mă juca cu un spațiu gol, de a fi simplu și de a găsi naivitatea și puritatea teatrului atunci cînd se află pe culmile cele mai bune. Am vrut să fug de senzație. Am ales pămîntul — aproape singurul element de decor — și cîțiva actori sibieni, care transpiră îngrozitor. Această prelucrare a lui Hausvater după „Decameronul" plasează acțiunea într-o situație de lagăr de concentrare, în care demnitatea artei și a artistului se află într-o condiție limită. Prima calitate a textului este puterea fanteziei. Am urmat întocmai ceea ce descrie autorul, dar dezvoltarea situațiilor îmi aparține în exclusivitate.

SILVIU PURCĂRETE:

„S-a spus că am atentat la demnitatea poporului român"

Ideea unui astfel de spectacol mi-a venit dintr-o discuție cu prietenul Goanță Marinescu, directorul Teatrului „Anton Pann" din Rîmnicu Vîlcea. Am semnat nu numai regia, ci și dramatizarea. Singura șansă a acestui spectacol este turneul. La Rîmnicu Vîlcea, în șase reprezentații, spectacolul a fost epuizat, după care a venit prăpădul. Probabil, a șocat dezbrăcarea actorilor pe scenă. S-au făcut apeluri în presă „către oameni de bine" și s-a spus că am atentat, cu acest spectacol, la demnitatea poporului român. Există anumite forțe culturale în oraș, care, probabil, nu știu ce este „Decameronul" și nu vor să știe cine este Boccaccio. Spectacolul meu s-a vrut a fi, cum reiese și din titlu, un omagiu închinat timpului în care ciuma a izbucnit la Florența, acum 645 de ani.

LIANA TATOS ■

Întreabă-mă să te-ntreb!

Muzică ușoară și război... greu

— Cum apreciați recentul concurs de... muzică ușoară de la Liubliana ?

— Nu-l apreciez, nu-l depreciez nicicum. Sînt, slavă Domnului, un om liber de... muzica ușoară, cu care destinul meu n-a avut amestecare. Copii cred că am fost doar o singură vară, adolescent, numai trei săptămîni, așa că nu ne-a fost să ne iubim, muzica lejeră și eu. Dar nici nu ne-am încontrat.

De-aia m-am pus, om bătrîn, în fața televizorului cu imagini din Slovenia. Concurînd și românii, m-am dat cu ei din pricini varii : melodia lor, fără să fie grozavă, nu suna rău, iar concurența era (e) o mare slăbiciune a mea (43 de kile, cu cercei cu tot) și mi-am zis că, monstru sacru, Dida Drăgan „n-are treabă" în bizara semifinală și o va cîștiga la pas. Răul a devenit din concurență. Toți competitorii erau cu multe clase sub ea. Chiar dacă am fi participat cu Gică Petrescu am fi cîștigat, dar... n-a fost să fie.

Fiindcă a apărut... juriul.

El a dat note, stîrnind un impresionant rîsu'-plînsu' și s-a făcut de baftă, de bîcînie, de diplodoci și zavaidoci. „Criteriile" i-au fost politice și ce e mai politic decît să-i altoiești pe români ?

Rezultatul ? Cu excepția Croației și a... României, ce n-a avut drept de vot în cele ce o priveau, toți ne-au văzut... ultimii. Toată floarea cea vestită a Orient-Expres(ului) ne-a fost împotrivă. De concuram cu Piafa ar fi fost la fel. La fel cu Mihăilă Jacksonu !

De unde atîta ură pe români ?

Și de cînd ?

De ieri, de azi ? N-aș zice. De mîine pe poimîine ? Mai degrabă așa.

De alaltăieri ?

Poate.

Cum naiba să ne aibă la linguriță estonienii, cînd sînt notorii litigiile noastre de graniță? N-avem noi graniță cu ei la Vladivostok? Avem.

Dar bosniacii? Ce să aibe ei cu noi? Păi au : nu l-a oprit ăla, Fane Babanu, de-a fost promovat sfînt, să intre în Europa? Islamul are a se plînge de români. Cîte moschei sînt în București ? Dar în Cîmpulungul Muscelului ?

Nu ne vor slovacii - fiindcă Ribbentropii și Molotovii ne-au răpit hotarul comun ? E posibil.

Dar cum a fost posibil să ne-nțepe cu pixul și ungurul muzicii ușoare ? Credeam că sînt de domeniul trecutului mărunțele litigii dintre noi și ei. Sau invers. Să fie de vină reaua exploatare comună a zăcămintelor de salam de Sibiu ? Brutala sistare a lucrărilor de șantier de la Canalul Tisa — Marea Neagră ? Eu m-am avut bine cu jumătatea grațioasă a ungurilor conaționali. Ba, chiar și cu masculii ei, care mi-au tradus poesiile în limba dragului Ady, cu care am destupat butelii și am împărțit rodul holdelor de paprika, strînși laolaltă în jurul unei melancolice tőkituri...

Atunci ce ?

Nu Donna Dida trebuia trimisă la Liubliana, ci Nea Melescanu.

De nu chiar Spirofu de la Războiu' !

Eu unul sînt dispus să nu fiu indispus. Sper că episodul Liubliana va fi înghițit fără pagubă în uitare.

Nu cu muzica ușoară se face războiul greu...

GHEORGHE TOMOZEI ■

Teatrul de Stat, Sibiu

Arta regizorală își caută noi modalități de expresie, forțînd tiparele și obișnuințele ; spectatorul poate fi șocat de noutatea expresiei, dar cîștigul este incontestabil

Teatrul „Anton Pann", Rîmnicu-Vîlcea

TAKE-THAT SÎNT OARE NOII NEW KIDS?

În primul rînd cîteva cifre realizate în Anglia ! În aprilie 1992 aveau şi se mulţumeau cu aproximativ 2 0/0 de fani ; în noiembrie numărul acestora crescuse la 30 000 ! Din aprilie pînă în decembrie cei 5 băieţi din Manchester au ocupat 35 de coperte de reviste şi 80 de emisiuni televizate. Fiecare din single-urile lor n-a fost difuzat mai puţin decît de 250 de ori. Şi, bineînţeles, ieşe de sub control numărul de leşinuri alături de alte crize de isterie cu lacrimi provocate de simpla lor apariţie. Pe scurt se pune în mod logic întrebarea : Take That şi New Kids fac parte din aceeaşi tabără ?

Să aflăm chiar părerea lor în această privinţă. Pînă la întrebări şi răspunsuri însă, ceea ce se ştia, despre ei : Gary iubeşte antichităţile, Howard adoră să meargă cu bicicleta la munte, Mark nutreşte o admiraţie sinceră pentru Enzo Scifo ; Robbie colecţionează pălării ; Jay învaţă asiduu în acest moment spaniola.

7 EXTRA : Multă lume care nu vă cunoaşte încă nu vede în voi decît 5 mutriţe drăguţe şi nu artişti adevăraţi. Ce replică daţi voi unei asemenea reflecţii ?

Gary : La debutul nostru în Anglia, ne-a fost foarte greu să captăm atenţia oamenilor importanţi în materie de muzică. Particularizînd situaţia noastră, noi n-am înregistrat nici un hit veritabil dar fotografiile noastre erau mai peste tot în reviste. Ne-a luat aproape un an să le demonstrăm că nu eram numai nişte tipi arătoşi, dar că aveam chiar ceva de arătat : sîntem un adevărat grup de scenă şi că muncim noi înşine piese adevărate. Într-o anumită măsură ne aşteptăm la un fenomen asemănător şi în afara ţării noastre ; întrebarea asta ni s-a pus acasă acum un an! De atunci, din fericire, lucrurile s-au îmbunătăţit mult pentru noi.

Howard : Şi, pe urmă, mai e şi regula aceea bizară care vrea ca, atunci cînd nu eşti dezagreabil ca aspect şi faci pop, eşti considerat un produs, ceva prefabricat. Nu e cazul nostru şi mediul showbiz-ului începe să remarce acest lucru : sîntem un grup live, compunem, aranjăm turnee... E adevărat că asta ne-a luat timp, dar nu se poate spune că a fost pierdut, ci că am aflat multe lucruri despre mediul acesta, de exemplu cum funcţionează.

— Aţi devenit chiar şefi de antrepriză sau cum v-aţi defini ?

Gary : Poate încă nu, dar am învăţat să ne organizăm. Ne economisim banii, nu-i aruncăm în dreapta şi-n stînga, încercăm cu alte cuvinte să ne păstrăm rezonabili. Şi cînd avem întrebări de pus, ştim cui anume să ne adresăm.

Jay : Încercăm să lucrăm cu conştiinciozitate, să nu ne irosim în zadar eforturile şi să cerem sfatul celor avizaţi. Aşa considerăm noi că se obţin cele mai bune rezultate

— Nu mai mergeţi la şcoală, nu-i aşa ?

Gary : Nu, s-a cam terminat cu ea. În Anglia poţi părăsi şcoala la 16 ani de exemplu pentru a aborda un nivel superior. Din partea noastră n-aş putea spune că există prea multe regrete din cauza părăsirii acestui circuit. Bine ar mai fi prietenii din şcoală dar nimic nu ne opreşte să-i revedem cînd vrem...

Robbie : Eu regret puţin pentru că nu am învăţat mai multe.

Nu prea avem rezultate bune, ce-i drept. Mă descurcam însă cu mult mai bine decît cei mai puţin buni din clasă. Şi mă gîndesc că acum grupul merge strașnic dar va veni un mîine cînd poate voi avea chef să fac altceva, şi ce va fi acel altceva ? Asta e problema.

Jay : S-ar putea să fie adevărat ce spune Robbie dar părerea mea e că şcoala nu-ţi aduce prea multă experienţă despre viaţa reală. Dacă ai chef să vezi mai multe, poţi să descoperi altfel decît petrecînd ani în şir într-o bancă în clasă. De aceea eu prefer să trăiesc alături de Take That oricărei alte întîmplări.

Mark : Personal, m-am amuzat bine la şcoală cu colegii. Îmi place sportul : fotbalul, baschetul şi mai erau şi cîţiva profesori buni la care ţineam.

— Ce aveţi să le spuneţi celor care vă apreciază ca fiind răspunsul englez la New Kids ?

Robbie : The New... ce ?

— Pardon, Rolling Stones!

Jay : Bineînţeles noi sîntem The New Rolling Stones, ha, ha, ha.

Gary : E adevărat că atunci cînd am început, toată lumea ne-a comparat cu New Kids. E la îndemîna oricui să compare ceva care debutează cu altceva cunoscut şi consacrat deja. Dar nu cred că asta satisface publicul. Astăzi, se poate spune că cel puţin în Anglia, ne-am debarasat de această comparaţie : avem imaginea noastră proprie, propria noastră muzică

Howard : Dacă am fi fost negri, am fi fost poate comparaţi cu Jackson Five. Sau dacă am fi utilizat alte instrumente, cu Happy Mondays. Astăzi noi sîntem... noi ! Şi poate în cîteva luni un grup debutant va putea fi comparat cu Take That.

Jay (surîzînd larg) : Acum că am luat cu asalt restul lumii, luăm totul de la zero, dar întotdeauna cu ideea precisă de a demonstra că avem o personalitate inconfundabilă. De acord, unii ar putea găsi puncte comune cu New Kids. Sîntem tot 5 dar din întîmplare; şi chiar dacă m-aş fi născut la Boston şi m-ar fi chemat Joe, ar fi fost tot hazard.

— Dar nu credeţi că atrageţi cam acelaşi gen de public ?

Gary : Nu sînt de acord. Cred că publicul nostru e tînăr, pentru că şi noi sîntem tineri.

Jay : Şi pe urmă fanii New Kids sînt altfel. Impresia mea e că fanii noştri ne sînt din ce în ce mai fideli şi au rezervat primelor noastre discuri o soartă mai favorabilă ca celor aparţinînd grupului New Kids, cel puţin în Anglia. Discurile noastre se vînd foarte repede, şi în mod constant.

Mark : Dar, ca să încheiem conturile şi să fie foarte clar, toate acestea, nu sînt importante. Ceea ce contează cel mai mult e că putem trăi aceeaşi emoţie cu a publicului nostru, nu ne interesează cîţi ani au şi pe cine mai iubesc în afară de noi !

FLASH

Michelle Pfeiffer

Winona Ryder

● Profesorii Universităţii din California, Secţia Arte Plastice sînt cei mai fericiţi din lume. Şi asta pentru că au avut surpriza ca printre cei înscrişi la cursuri să figureze Michelle Pfeiffer, Cher şi Wynona Ryder. Ca un amănunt comic, cînd Wynona a pătruns prima dată în atelierul de desen, acolo se afla un model masculin, bine înţeles complet gol, tînăra fată încremenind în mijlocul încăperii, roşie toată de stupefacţie. S-ar putea totuşi ca acesta (modelul sau modelele) să fie motivul pentru care aceste cursuri sînt din ce în ce mai frecventate.

● Michael Bolton se poate numi aproape însurat. Nicolette Sheridan alias Page în serialul East Coast (o frumoasă cu desuuri tulburătoare) urmează să se căsătorească. Fericitul ales nu este altul decît Michael B., el fiind mai întîi impresionat de un „look" foarte sexy de altfel, apoi de personalitatea actriţei. Cei doi sînt îndrăgostiţi pînă peste cap şi deja şi-au cumpărat inelele de logodnă. Debut promiţător deci !

Michael Bolton

● Revista Playboy, dorind să facă totul posibil în sensul atragerii în paginile sale a unor personaje deja lansate şi cunoscute, şi nu neapărat în vederea compromiterii, ci mai degrabă pentru „afurisita" de senzaţie, le-a propus lui Debbie Gibson şi Shannon Doherty (Beverly Hills 90210) o sumă importantă în schimbul dezvăluirii farmecelor intimei Debbie a refuzat categoric pentru că i-a scăpat deja un strip-tease în video-clipul Losing Myslef, Shannen ar fi zis ea da, însă patronul său, Aaron Spelling, i-a oferit o sumă mai mare pentru ca ea să rămînă îmbrăcată! Licitaţia însă poate continua...

Shannen Doherty

Van Halen

● Sînt deja 18 ani de cînd o anume trupă hard formată în jurul fraţilor Van Halen există şi nu numai atît dar s-a făcut auzită ! Şi dacă David Lee Roth nu mai face parte din grup asta nu însemnat nici pe departe că plecarea lui a determinat încetarea activităţii. Discurile lor continuă să se vîndă cu milioanele, ca de altfel şi biletele la concertele pe care binevoiesc să le dea. Ultima lor ofertă apropo de apariţii pe scenă este un album „live" înregistrat cu ocazia turneului pentru For Unlawful Carnal Knowledge, album ce se numeşte Right Here, Right Now.

Topuri — Radio Contact

EDIŢIA 14

• TOP SLOW & BLUES

1. MICK JAGGER — Angel In My Heart
2. DURAN DURAN — Ordinary World
3. DEPECHE MODE — One Caress

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. BRUCE HORNSBY & THE RANGE — Look Out Any Window
2. FARFARELLO — Sea Of Emotions
3. EXTREME — Tragic — Comic

• TOP 30

1. DEPECHE MODE — I Feel You
2. JESSE LEE DAVIS — Is This Love
3. DOUBLE YOU — With Or Without You

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Teme pentru mileniul trei

SENZAȚIONALE MĂRTURII DESPRE VIEȚI ANTERIOARE

• Detalii incredibile și verificări spectaculoase

Mulți oameni cred în reîncarnare. După ce sufletul a părăsit corpul care este incapabil să-l mai păstreze, el reintră, după un timp, în corpul unui nou născut. Această credință este foarte răspîndită în Tibet, India, precum și la alte populații asiatice. Jack London, în cartea sa „Rătăcitor printre stele", apărută în anul 1913, povestește o astfel de reîncarnare. Darrell Standing, fost profesor la Facultatea de agronomie a Universității California, relatează că, pe cînd era mic și locuia la o fermă din Minnessota, a venit într-o zi, un misionar, care i-a arătat cîteva fotografii din Țara Sfîntă, printre care și dealul Golgotha. Profesorul a recunoscut majoritatea ilustrațiilor, deși nu fusese niciodată prin acele locuri.

Sushma Srivastava, în vîrstă de cinci ani, a plecat cu părinții la înmormîntarea unei rude, ce avea loc în alt sat. Cum nu prea știau drumul, s-au oprit lîngă o pădure, pentru a încerca să se informeze de la cineva. Deodată Sushma a strigat „acum știu drumul" și i-a condus, fără greșeală, la locul unde trebuiau să ajungă. Aici a recunoscut o serie de rude, dînd detalii asupra vieții lor. Pînă la urmă, Sushma a mărturisit că el a fost tatăl rudei ce urma să fie înmormîntată!

În Pakistan, o fetiță de șapte ani a venit de la țară la Karachi. Tot plimbîndu-se pe străzi, a văzut o clădire frumoasă, în fundul unei grădini pline de fîntîni arteziene și havuze. Deodată, fetița s-a smuls din mîna părinților, a intrat în curte și, printre numeroasele fîntîni, s-a dus la una, de unde a scos dintr-o adîncitură o păpușă! Văzînd

străini în curte, proprietarul a ieșit să-i întîmpine și să-i întrebe ce doresc. Zărind păpușa în mîna fetiței, stăpînul casei a rămas uimit. Mai tîrziu, a povestit vizitatorilor că, în urmă cu peste 8 ani fetița lui a murit la vîrsta de 6 ani, în urma unui accident. Copila iubea o păpușă, pe care o ascundea adeseori, în diverse locuri. După moartea fetiței, părinții au căutat păpușa, fără să o poată găsi. Cum a știut micuța unde se află acest obiect drag! Misterul trimite cu gîndul la reîncarnare.

Un copil de 6 ani, Gopal Gupta, din Delhi, povestea familiei sale că a avut un alt tată și trei frați, în alt oraș. La insistențele micuțului, familia s-a deplasat în satul Mathura, unde, cu opt ani înainte, fusese ucis un tînăr de 26 de ani, chiar de către propriul său frate. Din clipa în care a intrat în casă, a identificat o serie de obiecte ce au aparținut celui mort. O femeie l-a întrebat dacă o cunoaște. „Sigur, a răspuns copilul, ești soția fratelui cel mare", iar cînd a venit acasă fratele cel mic, l-a învinovățit de asasinat!

Hagshwar Prasad avea un fiu, care la vîrsta de șase ani a fost asasinat. Într-o zi a aflat de existența unui băiețel, Ravi Shankar, născut cam la șase luni după moartea fiului său, care povestea că își amintește cum, „în trecut", a fost decapitat de doi bărbați, indicîndu-le și numele, unul din aceștia fiind chiar o rudă a sa. El a descoperit o serie de obiecte ce au aparținut celui dispărut, dar cel mai uimitor lucru a fost descoperirea unei cicatrice pe gît, ca făcută de un pumnal, semn cu care se născuse.

Verma Kumkum, o fetiță de cinci ani, a mărturisit că, mai de mult, ea fusese soția unui muncitor, care a otrăvit-o din gelozie. Acest caz a fost cercetat de doctorul Prasad, ce declarase în nenumărate rînduri: „Sînt convins că toate cazurile cercetate de mine sînt reale și, personal, cred în reîncarnare". El a constatat că fetița descrisese casa în care locuise „înainte", respectiv o clădire cu țiglă, în apropiere aflîndu-se un templu și un cinematograf, camera „fostă a ei", în care se afla un scrin metalic și un pat de lemn de culoare roșie. Dar ce este mai surprinzător este că fetița și-a amintit că în casă avusese un pui de șarpe cobra.

Fizicianul Patrick Dryot, de la Universitatea Columbia (New York), a descoperit peste o mie de persoane, de origini și poziții sociale diferite, care și-au amintit ce anume li se întîmplase într-un trecut foarte îndepărtat. Metoda folosită provoacă o stare aparte. Pacientul este culcat confortabil pe un divan, cu căști stereo pe urechi și un microfon prins de cravată sau bluză. Cu aceleași aparate este dotat și Patrick. În momentul cînd simte că pacientul este complet relaxat, în căști începe să se transmită o muzică odihnitoare, al cărei ritm corespunde cu cel al undelor cerebrale „alfa", pe care le emite creierul cînd este în stare de profundă meditație. „Astfel, pacientul pornește pe «panta trecutului», mai întîi în copilărie, apoi spre viața de dincolo de naștere", explică fizicianul.

Marie Smith, o tînără din New York, suferea de o tuse rebelă la orice tratament; la cea mai mică enervare, accesele reveneau. Urcînd „panta trecutului", s-a aflat că în timpul celui de-al doilea război mondial, cînd trăise sub numele de Alice, locuia într-un sat și era profesoară la Mulhouse. Avea doi copii, pe Nicolas, de trei ani, și Estelle, de 10 ani. Pentru a salva o duzină de copii evrei de la moarte, ea i-a împrăștiat pe la localnicii satului. Într-o zi, a fost arestată și trimisă, după ce a fost despărțită de fetița ei, într-un lagăr al morții din Tirol. Alice a murit în 1943, iar Marie s-a născut în 1952. Maladia a dispărut după cîteva ședințe. Soțul, care participase la ședințe, a rămas neîncrezător, dar și-a schimbat părerea cînd, într-o zi, ajunse în gara Héricourt, de unde Alice fusese îmbarcată în trenul morții. Marie a recunoscut toate detaliile și l-a întrebat pe șeful gării ce s-a făcut cu vechea pancardă din lemn afumat, ce indica numele gării! Acesta, uimit, a recunoscut că, în urmă cu 15—18 ani, această placă a existat, dar a fost scoasă pentru a fi înlocuită cu alta nouă. O altă femeie avea noaptea coșmaruri teribile. În urma unor ședințe, Patrick Drouot a aflat că, în evul mediu, ea trăise viața unui bărbat, care, crezîndu-se într-o zi că a murit, a fost înmormîntat de viu. Aici, după chinuri groaznice a murit sufocat.

AUREL DIANU ■

Dispărut 5 zile, susține că a fost capturat și studiat de extratereștri

De-a lungul timpului au fost învinuiți pe rînd zeii, demonii, figuri din povești sau duhuri pentru dispariția oamenilor. Răpiții zilelor noastre acuză navele extraterestre!

La 5 noiembrie 1975, pădurarul Travis Walton pleacă cu încă 5 colegi la muncă spre Snowflake, Arizona, cînd, brusc, sînt orbiți de o lumină puternică. Șoferul camionului, Mike Rogers, oprește și Walton iese, simțindu-se atras miraculos de această lumină ciudată. Un fulger orbitor îl pune la pămînt, iar cei 5 colegi înspăimîntați pleacă cu mașina. După ce se liniștesc, se întorc, dar Walton dispăruse fără urmă. Cei 5 au fost acuzați de poliție că l-ar fi omorît pe colegul lor, însă nu a putut fi demonstrat nimic, povestea lor fiind considerată adevărată și de către detectorul de minciuni. Total epuizat și zăpăcit, Walton apare 5 zile mai tîrziu în Heber, un oraș de lîngă Snowflake. El susținea că raza de lumină l-a făcut inconștient, trezindu-se după un timp într-o navă spațială, unde a fost examinat în detaliu de ființe extraterestre, care l-au debarcat mai tîrziu la Heber.

Dizolvați în aer? Ce se întîmplă cu oamenii care dispar deodată fără urmă?

• Ei se dizolvă în aer sau intră într-o așa-zisă a patra dimensiune?

Colaboratorul televiziunii americane Long John Nebel povestește cum, în fața unui public numeros, la teatrul Paramount din New York, un iluzionist a dispărut. William Neff, prietenul lui Nebel, a apărut în lumina reflectoarelor pe scenă și și-a început demonstrația. Corpul său a fost deodată pătruns de lumină și părea de sticlă. Neff a devenit din ce în ce mai transparent, dispărîndu-i și conturul, cu toate că publicul îi auzea vocea în continuare. După cîteva minute, a apărut din nou pe scenă. S-a considerat că dispariția este un truc de-al lui Neff. Nebel, cunoscînd trucurile prietenului său, i-a povestit acestuia despre dispariție. Neff a fost foarte surprins, el nedîndu-și seama că se dizolvase, practic, în aer.

Astrofizicianul Johann K. F. Zollner, de la universitatea din Leipzig, a susținut că perceperea celei de-a patra

dimensiuni ar face lumină în multe fenomene neexplicate, de pildă fenomenul Poltergeist (poltern — a face zgomote, Geist — spirit, în limba germană). Acești demoni pot trece prin zid. Zollner susține că ei intră mai întîi în a patra dimensiune și apar pe partea cealaltă a zidului în spațiul tridimensional.

ANDREI NEAGU NICOLAE ■

TAHITI:

60 LA SUTĂ DIN PRODUCȚIA MONDIALĂ DE PERLE NEGRE

● Secretul perlelor negre : compoziția chimică a apei, temperatura mediului ... hazardul ● Robert Wan, un polinezian de origine chineză, știe totul des- perlele negre și încă ceva pe deasupra ● 170 000 franci — un colier de perle negre.

...a licitația ținută în oc- ...brie, anul trecut la Hotelul ...att Regency din Tahiti, ne- ...tori veniți din toată lumea ... pus la bătaie zeci și sute ... milioane de franci, pentru ...umpăra cele 62 000 perle ...gre oferite. Cererea aici e ...odeauna mai mare decît ...rta, iar oferta e, prin forța ...prejurărilor, foarte mică. ...că japonezii au reușit să ...nă la punct o producție in- ...strială a perlelor albe da- ...ită unui procedeu chirurgi- ... de implantare în organele ...nitale ale scoicii a unui bob ... nisip, pentru perla neagră ... există altă cale decît ha- ...rdul. Numai că întîmplarea are un nume : Tahiti.

Prin anii '60, un chinez polinezian — o altă ciudățenie a naturii ! — pe nume Robert Wan a încercat, împreună cu un francez, Jean-Claude Bouillet, realizarea unei culturi artificiale de perle negre. O utopie, întrucît se știa că acestea se găsesc într-un singur loc în lume, iar posibilitatea descoperirii unei perle negre în cochilia unde, de regulă, se află perle deschise la culoare, e de 1 la 10 000. Perla neagră a fost, pentru bijutieri, un fel de principiu al cuadraturii cercului, ceva imposibil care, datorită puterilor misterioase ale naturii, devine — din cînd în cînd — posibil. Parcă tocmai spre a face legenda și mai atrăgătoare. Robert Wan a reușit două lucruri, deși francezul a abandonat cursa ! Primul succes a constat în faptul că Gemmological Institute of America, autoritatea mondială supremă în materie de pietre prețioase, a confirmat legenda că perlele negre nu se obțin decît în condiții naturale unice. Al doilea succes a fost unul de orientare. Domnul Wan deține, în arhipelagul Tuamotu-Gambier, situat nu foarte departe, la numai 1 600 km. de Tahiti exclusivitatea în exploatarea

Crescătorii de scoici, producătoare de perle negre, sînt păziți cu arma în mînă.

unui loc, într-adevăr, unic. Totodată, Wan realizează și 63 % din producția mondială de perle negre. Dacă Japonia domină piața perlelor de cultură albe — cu o producție de 70 de tone anual, — Tahiti o domină pe aceea a perlelor negre, cu numai 600 kg anual, suficient însă pentru a fi principalul produs de export. Perlele negre sunt astăzi, în parte, perle de cultură, iar grefa japoneză e și aici utilizată, cu rezultate mai puțin spectaculoase. Din cultura perlieră, constînd din moluște agățate de rețele regulate de plase, doar jumătate produce și perle. Din perlele astfel obținute, numai jumătate sunt socotite utile pentru fabricarea bijuteriilor. Criterii extrem de riguroase — dimensiuni între 6 și 10 mm, rotunjime, absența accidentelor — fac selecția aproape misterioasă. Să nu uităm că angajații culturilor de perle negre, sînt, la rîndul lor, niște oameni atent selectați și, mai cu seamă, bine păziți. Culturile de perle negre sînt apărate cu arma în mînă, majoritatea personalului e feminin, scufundătorii marini joacă un rol important în construirea cîmpului perlier, în controlul culturii — care se maturizează greu, în doi ani — și în protecția ei. Din timp în timp, plasele pe care stau agățate în ordine scoicile cu perle sînt scoase la suprafață pentru a fi curățate de plante parazite și, eventual, pentru tratament medical. Totul costă, totul e ținut în secret, dar face ! O perlă neagră e vîndută cu 4 000 de franci, adică de 5 ori costul unei perle albe de cea mai bună calitate. Prețul e în franci, e drept, dar principalii cumpărători, sînt tot americanii și japonezii !

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

DIAMANTELE — LEGENDĂ ȘI ADEVĂR (III)

● *Istoria nestematelor celebre cuprinde un lanț de mistere, blesteme, trădări, furturi, crime*

DIAMANTE SUD-AFRICANE : un gigant de 3 106 carate !!!

Descoperirea diamantelor din Republica Sud-Africană datează de peste un secol în urmă (1866) și legendele povestesc că se datorează unui băiețel bur din orașul Hopetown, care, găsind o piatră strălucitoare, a oferit-o unui vînător de struți, iar acesta a dus-o la Capetown. Luată la început drept un cristal de cu... foarte curat, un specialis... cunoscut în ea primul diam... african ; șlefuită, ea a cîntărit 21 carate și a primit numele vînătorului de struți. O'Reilly, trecînd, apoi, succesiv, în posesia diferiților bogătași, printre care și a guvernatorului provinciei Cape.

Din mina Premier a districtului Pretoria (Transvaal) provine cel mai mare și mai vestit diamant cunoscut pînă în prezent, **CULLINAN**, denumit astfel după numele președintelui Societății Miniere, care l-a descoperit în anul 1907. Această nestemată unică ușor albăstruie, a fost apoi cumpărată de către guvernatorul Transvaal-ului pentru suma de 150 000 lire sterline și oferită regelui Edvard al VII-lea al Angliei. În stare brută, cîntărea 3 106 carate, adică 620 grame, reprezentînd un fragment dintr-un diamant cu mult mai voluminos, desprins după o față de clivaj ! Încredințat cunoscutei case de bijuterii J. Assoher din Amsterdam, a fost împărțit în nouă bucăți mai mari — care au fost ulterior prelucrate — și în încă 96 diamante mai mici. Cel mai mare fragment, **CULLINAN I**, cîntărind 516 carate, se găsește în prezent în sceptrul regilor Angliei, iar **CULLINAN II**, cîntărind 300 carate, împodobește coroana Angliei, unde a fost montat alături de numeroase briliante mici cu aceeași origine.

Diamantul **EXCELSIOR**, de culoare albăstruie (blue-blanc), a fost extras din mina Jegersfountein (Republica Sud-Africană). În stare brută, cîntărea 971 carate și avea o formă neregulată ; a fost prelucrat în zece gebe, însumînd 340 carate.

Din mina Pretoria s-a extras **JUBILEUL**, denumit astfel în cinstea aniversării a 60 de ani de la suirea pe tron a reginei Victoria a Angliei (1897). Acînd inițial 640 carate, a fost redus, prin tăiere și șlefuire, la 239 carate. Pînă la descoperirea Cullinan-ului, Jubileul era cel mai mare și mai prețios diamant din lume.

STEAUA SIERREI LEONE are mărimea unui ou

În Sierra Leone a fost găsit, la începutul anului 1972, un enorm diamant de 969 carate, avînd o valoare de circa 471 milioane franci (circa 58 milioane $) ! Acest diamant a fost denumit **STEAUA SIERREI LEONE** și are mărimea unui ou ; spre deosebire de alte diamante uriașe, potrivit dorinței proprietarului său, el nu a fost prelucrat, astfel încît caracterele originale pot fi văzute în Muzeul Național din Freetown.

Dintre diamantele descoperite pe alte continente, semnalăm unicul diamant mai important din America de Nord, găsit în statul California, denumit **DEWEY** și însumînd 26 carate. Dintre diamantele australiene, cel mai mare nu depășește 20 carate.

Iakuția, patria diamantelor siberiene

Nu în ultimul rînd, trebuie să amintim de diamantele descoperite pe teritoriul fostei URSS, mai precis în celebra provincie Iakuția. Primul diamant găsit aici „a văzut lumina zilei" în anul 1948, iar zăcămintele au fost descoperite în anul 1954, în bazinul riului siberian Viliui (în apropierea Polului Nord). Cele peste 200 de zăcăminte în exploatare produc peste 7 000 000 carate anual, dintre care 3 000 000 utilizabile în bijuterie. Dintre cele mai frumoase și mai mari diamante amintim pe **JUBILIAR**, 33 carate, **VALENTINA TEREȘKOVA** (în cinstea primei femei plecate în Cosmos), 52 carate, **SOLUS**, 43 carate etc.

În ultimii ani s-au pus în evidență noi regiuni diamantifere, de la care se așteaptă „surprizele" valoroase în viitor. Podișul Boemiei, bazinele riurilor Nipru și Bug.

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA

Din München, pentru revista „Flacăra", dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Boris Becker s-a logodit

În ciuda unui început de sezon foarte slab, Boris Becker se arată într-o formă sentimentală deosebită, anunțînd vineri, 2 aprilie a.c., la München, logodna cu mai puțin cunoscuta actriță Barbara Feltus Ferbs, o americană de culoare. Evenimentul-surpriză a avut loc într-un luxos restaurant münchenez și a fost regizat de triplul campion de la Wimbledon, care și-a invitat iubita la cina de seară, „aruncîndu-i" inelul de logodnă într-un pahar cu whisky. Culmea a fost că „Babs", cum este ea cunoscută, nu și-a dat seama de intenția lui Boris, gustînd din whisky, licoarea impresionînd-o mai mult decît momentul descoperirii inelului de logodnă. În fine, una peste alta, momentul a avut o intensitate emoțională deosebită, astfel că elevul lui Ion Țiriac face pași rapizi către o viață de familie, neglijînd, deocamdată, activitatea competițională.

Trebuie menționat faptul că Boris Becker a renunțat la al cincilea turneu — este vorba de turneul de la Tokyo — ceea ce înseamnă a cincea absență notabilă a marelui campion în cadrul circuitului ATP. Nu știu cît de bucuros va fi managerul său, pentru că orice prezență a lui Becker în circuit înseamnă bani, fonduri ce par a fi suplinite de iscusința managerială a fostului Davis-cup-man român care i-a mai adus un contract cu sume mari, noua combinație fiind cu fabrica italiană de echipament sportiv „Lotto". La cei 25 de ani ai săi Boris Becker este însă fericit, declarînd că vrea să aibă foarte mulți copii și că, în fine, știe unde se îndreaptă după un turneu de tenis: direcția este spre ea, spre aceasta Barbara Feltus, de 26 de ani, care probabil că a schimbat într-un fel și constelația tenisului german.

Superstarul Albertini

O lideră autoritară în il calcio este A.C. Milan, cel mai bogat, cel mai puternic și cel mai faimos club din Italia. Milan a trecut cu bine și de penultimul meci din sferturile de finală ale Cupei Campionilor Europeni, învingînd la Göteborg formația locală, victorie ce i-a adus calificarea în finala C.C.E., finală care se va desfășura la 26 mai pe Stadionul Olimpic din München. Meritul la această promovare îl are un tînăr jucător, Demetrio Albertini, în vîrstă de 24 de ani, cu un salariu de 180 000 de mărci pe lună, a cărui contribuție este efectivă în constanța evoluției campioanei italiene. Albertini a lipsit de trei ori în acest sezon și de trei ori Milanul a pierdut. Cu toate că superstarurile — de la Van Basten, Gullit, Rijkaard, pînă la Papin — sau căpitanul formației, Baresi, pot fi înlocuiți, ei bine, acest solid jucător, alergător de cursă lungă, nu are nici un corespondent care să-i ia locul atunci cînd este accidentat sau suspendat. Așa s-a întîmplat la Bilbao, într-un meci amical cu Atletico, și la fel la Roma sau cu Parma, cînd Milanul a suferit cele trei înfrîngeri, ceea ce ridică atît prețul cît și rolul acestui jucător, care nu apare în prim-plan în ansamblul multinațional de la Milan. Albertini este însă și un golgeter, marcînd puncte importante, o altă situație care îl determină pe Fabio Capello să declare că noul internațional are un loc aproape sigur în unsprezecele echipei. Urmează să vedem finalul de sezon — pe plan național și internațional — și, desigur, urmează să vedem dacă acest Albertini se va consacra și în echipa națională, care este angajată în cursa calificării pentru turneul final din Statele Unite, alături de Elveția și Portugalia.

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU

Handbal

FETELE SALVEAZĂ ONOAREA

După cum se știe cele două fruntașe ale competiției interne feminine, Chimistul Rîmnicu Vîlcea și Rapid — Mecanică Fină București, au susținut mîna a doua a semifinalelor din Cupa Cupelor și, respectiv, Cupa I.H.F. avînd ca obiective 5 goluri de apărat (prima), 5 goluri de recuperat (cea de a doua), în fața unor adversare din Germania. De la început trebuie să spunem că o plăcută surpriză ne-a produs echipa bucureșteană, care cedase cu o săptămînă în urmă cu 21–26 în fața actualei deținătoare a trofeului, S.C. Leipzig. Cu o bună pregătire tehnică și fizică, adoptînd o tactică adecvată, elevele antrenorilor Tiberiu Mi'ea și Nicolae Diaconu, susținute de o galerie fantastică, au dovedit că nimic nu este imposibil. Realizînd o primă repriză de vis, cu adevărat senzațională, a'acînd într-o vi'ează debordantă și înscriind gol după gol, acestea au reușit să bată 17–7 în minutul 26 și 18–10 la pauză. Cu Sorina Le'er amintindu-ni-l pe Gheorghe Gruia, cu extremele Marilena Dorciu și Florica Ivan de neoprit sau cu ingerul păzitor din poartă Mihaela Ciobanu, echipa giu'eșteană a continuat și în partea a doua a jocului să mențină o di'erență de 7, 8 și chiar 9 goluri. Spre final, pe fondul unei nedorite relaxări a fetelor noastre, adversare'e revin și este consemnat un scor identic cu cel din partida tur. S-a ape'at la o serie de cîte 5 aruncări de la 7 m, momente de încărcătură psihică deosebită pe care însă le-am trecut cu bine, obținînd calificarea în finală cu 5–4! Un splendid succes și o reeditare, după aproape trei decenii, a prezenței în această fază, mai precis din 1964 cînd Rapid cucerea trofeul C.C.E. Un sincer bravo pentru performanța de acum și mult succes în confruntarea cu echipa din Dijon!

Din păcate, marcate de une'e indisponibilități (remarcabil, totuși, sacrificiul Marianei Tîrca), „chimistele" au fost învinse cu 23–17 de că're TV Giessen Lützellinden, ratînd calificarea. Oricum, o comportare meritorie și a acestora, iar dacă ne gîndim la sincopa reprezentativei masculine de la recentele „mondiale" din Suedia, ai cărei componenți au avut o prestație sub orice critică, pu'em spune că fe'ele au salvat onoarea handba'ului românesc. (P. L. Dumi.rescu)

FOTBAL, DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

● Ultimele rezultate din grupa a 4-a a preliminariilor C.M. au făcut ca, după victoria galezilor, în tabără „diavolilor roșii" să apară circumspecția, iar după remiza din Insula Afroditei, antrenorul Milan Macala al reprezentativei Cehiei și Slovaciei a fost demis și înlocuit cu Vaclav Jezek. Recent, selecționerul Cornel Dinu aprecia și el că întîlnirea **România—Cipru** va fi o partidă dificilă, cu un adversar destul de artăgos și în fața căruia ceho-slovacii nu au realizat cele așa-zise două puncte programate.

Deși au existat unele dificultăți în convocarea selecționabililor care activează peste hotare, s-a ajuns la un lot de 19 jucători, cuprinzînd 12 „autohtoni", Sosiți ultimii, „italienii" au venit însă cu un moral ridicat, echipele lor de club realizînd remize prețioase în deplasare, atît Foggia lui Dan Petrescu, cît mai ales Brescia „romena" prin golurile lui Hagi și Răducioiu. Totodată, consemnăm absențele notabile ale lui Gică Popescu (la a treia ruptură musculară în patru luni), Balint (nerefăcut după a doua operație de menisc) și Lupescu (cumul de cartonașe galbene). Ca noutăți ar fi de semnalat prezențele lui Prodan, Stingă, Ceaușilă și Predatu. Sperînd că unele mici probleme medicale (cum ar fi jena resimțită de Lăcătuș la tendonul achilian) vor fi rezolvate pînă la ora jocului și că nu vor apărea altele pe parcurs, vă anunțăm că meciul este programat miercuri, 14 aprilie, de-la orele 20, pe stadionul Steaua.

● Revenind la **campionat**, să consemnăm că în **etapa a 23-a** gazdele s-au dovedit necruțătoare, obținînd 7 victorii la zero și una cu 3—2, doar studenții clujeni cedînd (0—2) în fața colegilor lor din Bănie. De asemenea, cea mai mare surpriză de pînă acum a întrecerii interne o reprezintă victoria (2—0) a „lanternei" C.S.M. Reșița în fața liderei, Steaua cedînd astfel primul loc în favoarea lui Dinamo. Iată de ce, din etapele cu numerele **24** (17 aprilie) și **25** (25 aprilie) vom reține ca puncte de interes partidele: Rapid — Dinamo, Steaua — Electroputere, Petrolul — Progresul, respectiv Dinamo — Steaua, Sportul Studențesc — Rapid și C.S.M. Reșița — Petrolul. **(P.L. Dumitrescu)**

Paralele inegale

● INFLAȚIE. În fața dominației evasigenerale a pugiliștilor americani în ringurile profesioniste, soluția „fabricării" unor campioni mondiali de pe alte meleaguri a fost, se pare, găsită prin crearea unei alte organizații, World Boxing Organization (WBO). Că lucrurile stau astfel, ne-o demonstrează și „afișul" apropiatei gale de la Glasgow (15 mai) care anunță trei meciuri pentru titlul suprem, în varianta WBO: pentru categoria supermijlocie, între britanicii Chris Eubanck și Ray Close, la categoria mușcă, între sud-africanul Jake Mtlala și britanicul Pat Clinton și la categoria semimuscă, pentru care vor lupta Rennis Demas Valle, din Salvador, și din nou un britanic, Paul Weir. ● CRIZA. Chinezul Zheng Yumin, unul dintre cei mai buni specialiști din lume la badminton în proba de dublu, a suferit un atac de cord chiar în timpul finalei Campionatului Asiei de la Hong Kong, finală pe care China o disputa în compania Indoneziei. Zheng Yumin (25 de ani) se pregătea să primească serviciul indonezianului Imay Hendra, cînd a căzut fulgerat. După primul ajutor acordat chiar pe teren, sportivul chinez a fost transportat de urgență la spital, fiind salvat. Cu infinite precauții, la cererea sa, i-a fost comunicată și decizia arbitrilor. Indonezia a fost declarată campioană meciul de dublu fiind decisiv. ● EMIGRARE. Comportamentul președintelui Jesus Gil y Gil, regele peștelui congelat din Spania și proprietar al echipei de fotbal Atletico Madrid, determină emigrări în masă de la formația madrilenă. După plecarea portughezului Paulo Futre, în ianuarie, și anunțul germanului Bernd Schuster că va părăsi Atletico la încheierea acestui sezon, brazilianul Donato Gama Da Silva a declarat că se va despărți de clubul din Madrid, urmare a afirmației tendențioase a președintelui: „Anumiți jucători dansează samba pe gazon, în loc să joace fotbal". Cum Da Silva este din țara sambei, aluzia a fost evidentă.

TEODORA OPREA

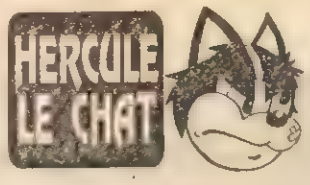

Afară cu spectatorii!

Ne raliem punctului de vedere exprimat de cunoscutul condeier Nicoleta Eleș cu privire la modul execrabil în care a fost ocupată masa presei la unul din meciurile de baschet Dinamo București-Universitatea Cluj-Napoca, disputat în sala Dinamo. Păi spuneți și dumneavoastră, pe locul rezervat prin definiție pentru celebrul ziarist de la cotidianul de sport de culoare menită să ne facă duioase aduceri aminte s-a așezat un impostor (noi sîntem mai direcți și nu spunem doar „spectator"), unu' Paul Iovan, care n-are nici în clin nici în mînecă cu [illegible]. A semnat și el, ca primaru', vreo cîteva mii de cronici de la acest sport. Ei, și ce-i cu asta?

Chiar în momentul în care revista noastră mergea spre [illegible], un coleg mă [illegible] de mînecă și-mi spune că nu este vorba de superstarul presei române Nicoleta Eleș, ci de megastarul Petru Condurache. Așa o fi, noi n-am avut onoarea să fim prezentați nici unuia.

Gîtlegău

Un anume Andrei Nourescu, zis Cumulus, și-a tras și el o rubrică în același însingerat ziar, o rubrică de-i zice „Pe scurt", în care se scurtează pînă la incoerență știrile și comentariile apărute în aceleași pagini. Inutilă, cum ar veni, dar e treaba ălora de-l păstorește, pe care chiar îi înțelegem, că nu prea au cu ce să umple spațiul. Dar colegul Dumi Gales reușește o performanță pentru care-l felicităm, readucînd în atenție disputa din vac "declanșată de Heliade Rădulescu și alți români de viță veche și contracarată de Aron Pumnu (strănepotul lui Cornel Pumnea și mentorul peste ani al lui Francisc Vastag) prin introducerea, prin viol, a neologismelor în dulcea limbă română. Zice nourașul, despre care cineva îmi șoptește că pînă acum vreo șase luni își putea vedea numele doar pe buletin și pe o cerere de emigrare la Găești: „Dacă tot are loc la București (Challange Day — n.n.) n-ar fi normal să-i căutăm și un nume românesc?". Îl anunțăm pe A.N. că „Challange Day" se organizează în aceeași zi în toată lumea sub același generic, c-așa-i regula. Cu toate acestea, prostioara a făcut înconjurul lumii și am aflat deci surse verificabile că omologul din Ulan Bator al ziaristului nost' (sau, mă rog..) a impus pentru competiția mai sus-amintită numele neaoș „Bildîrîm Hadîm". Dă-i înainte, băiete, poți și tu intra în istorie. Ceea ce ne mîră însă este că la aceeași rubrică găsești taman pă gustu' tău nenorocirea de-i zice „All Star". Oi fi obosit, ce, e de colea să aduci șefilor mașini din Elveția? Așa încît te ajutăm noi, și traducem: „Stele roșii pe epoleți".

Antologie REBUS

1980

Un careu fără pretenţii

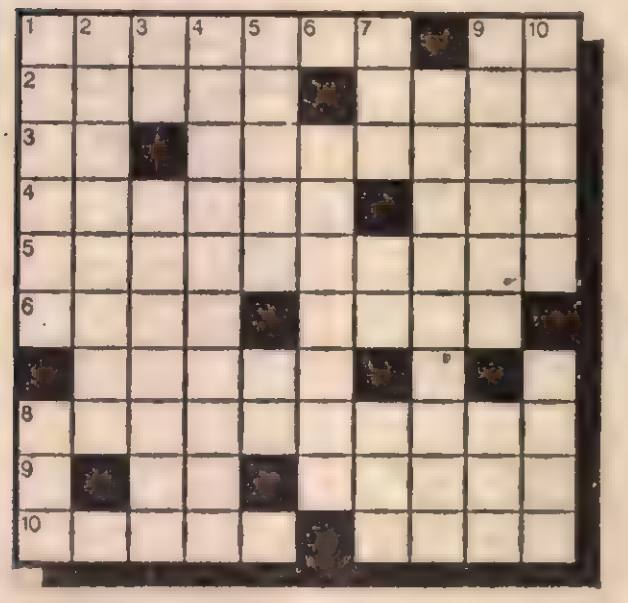

ORIZONTAL: 1) Bun de larg consum — Primul în sport, primul la carte. 2) Adept al unei forme de artă — Cronica medicală, la primele ei începuturi (masc.). 3) Minuscul proiectil al poantei la obiect — Activitatea celor ce [illegible] pîinea de la gura altora [illegible] durere, o spunem...). 4) [illegible] schimbă mereu, dar nu se transformă deloc (pl.) — Bucată cu bucată. 5) Săritoare la rău. 6) Scoasă la tablă pentru o lucrare practică — Motiv de uşurare, înaintea datoriei împlinite. 7) Aici actorul îşi îndeplineşte chemarea. 8) Cap de femeie. 9) Neschimbat la vorbă! — Întreprindere cu multiple operaţii de casă. 10) Stringerea de la masă, odată cu farfuria — De mine e vorba aici.

VERTICAL: 1) Îşi cîştigă pîinea cu braţele sale şi... cu capul altora — Primul dintre cei buni. 2) Bune, după cum le bate vîntul (masc.). 3) Ai carte!... — Iarba rea din holde piară... 4) Recomandare la un tratat de medicină. 5) Facilitează reluarea legăturii destrămate în urma unei rupturi — Un plic literalmente gol! 6) Sare pentru cei ce scriu (pl.). 7) Oferită, exclusiv la bărbaţi — Un prim cuvînt, care spune totul — Ţinută de Cuza, în dreapta sa. 8) Toate şînt trecătoare. 9) Apare la zi-ntîi — Periodic, cu apariţii oarecum regulate, dar... care lasă de dorit. 10) Termen de plată (pl.) — O pînză de apă (pl.).

GHEORGHE CHIRILĂ ■

TIMPUL TRECE, LEAFA-I MERGE, NOI CU DRAG MUNCIM..

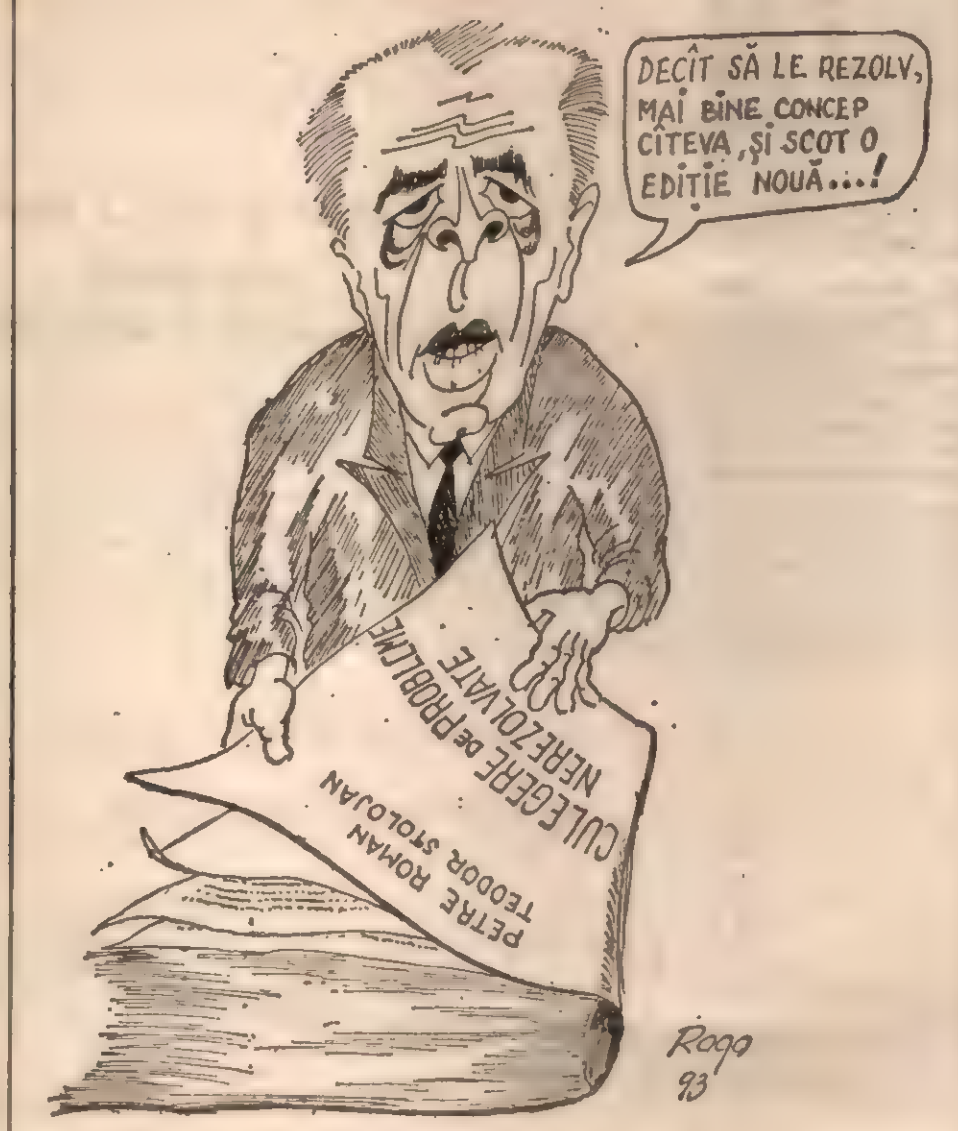

Desen de NICOLAE M. ROGOVEANU ■

O NOUĂ PRIMĂVARĂ PE VECHILE DURERI

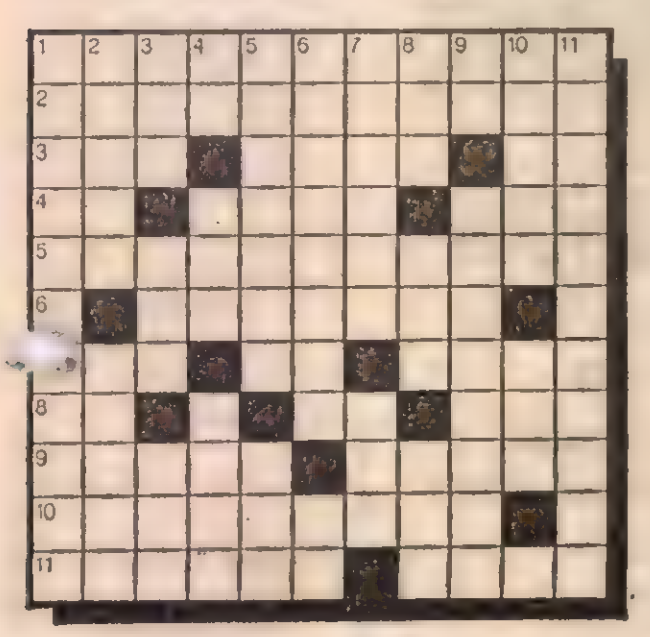

ORIZONTAL: 1) Jucători de alba-neagra... la cel mai înalt nivel (sg.) 2) Rămase neterminate în nenumăratele blocuri aflate în construcţie şi părăsite de către constructori încă de la sfîrşitul lui '89. 3) A avea un puternic sentiment de duşmănie împotriva cuiva — Suita puternicilor zilei — Sfîrşitul circului! 4) Politicieni... goi! — Vine de la oi... — Doi (pop.). 5) Concepţie socială specifică nostalgicilor epocii comuniste. 6) Cea care vine cu coasa (masc.). 7) Acest (reg.) — 3,4 demonstranţi! — Esenţa limbajului multora dintre politicienii de azi. 8) Tonete! — Ultimele gogoşi! — Mic afluent al Oltului. 9) Ca bucata de pîine obţinută cu multă trudă — Lichea. 10) Ucigaşii din decembrie '89, cei ce se plimbă liberi printre noi... 11) ...Şi faptele mărețe ale victimelor lor — Închisoare la subsolul poliţiei.

VERTICAL: 1) Sărăcie lucie. 2) Plin de răutate — Oameni cărora nu li se mai asigură locul de muncă (sg.). 3) Duşmănoşi — Capitol dramatic — Puţin arogant! 4) Lagăr gol! — Prefix cu semnificaţia „întreg" — A ticlui o minciună (fig.). 5) Reminiscenţele trecutului — Resort. 6) Răutăcios — Mizerie la cota cea mai de jos! 7) Propulsat la putere de către aşa zisa revoluţie din decembrie — Un om de rînd... 8) Zăpezi (reg.) — Menire... în cadrul unor scenarii — Tub răsucit! 9) Teren gol! — Orientarea... conducerii. 10) Momit prin vorbe mincinoase — Subiect de discordie. 11) Atuurile celor cu... pile.

Dicţionar: DAO, CAD, OLO, UTB.

MIHAI ZGUBEA ■

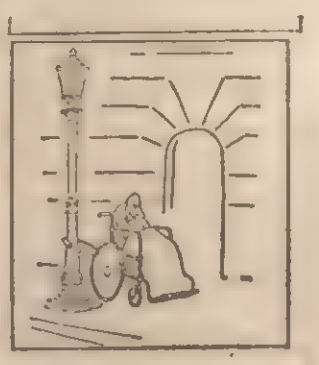

Dezlegările careurilor din nr. 14

Cadenţe sonore: CLARIFICĂRI; ROL; MANIE; N; ABIS; TOT; RA; M; C; TAXATOR; AMABILITĂŢI; A; ACID; BI; ARIN; TĂCUŢI; R; SILABĂ; OD; ALO; UTILARE; CONSTELAŢIE.

A înfrunzit pădurea: FRASINI; CUC; RAMURĂ; COTE; UŞI; ARŢAR; T; NICI; AIŞORI; ZN; ZA; STA; N; IOC; CREANGĂ; SALCII; NAR; US; UD; AI; UP; REST; IC; VII; I; MESTEACĂN.

Antropologul dr. CANTEMIR RIŞCUŢIA, omul care a scos din noaptea misterului portretul criminalului Antonesco Savu

• *Acestui eminent om de ştiinţă îi datorăm şi identificarea altor numeroşi răufăcători. Între aceştia şi fiorosul asasin Rimaru.*

DR. CANTEMIR RIŞCUŢIA. Medic antropolog, istoric, lingvist, artist plastic şi savant de notorietate mondială. Numele şi meritele sale ştiinţifice sînt consemnate de enciclopedia britanică Who's Who, ce listează marile posibilităţi ale lumii ştiinţifice.

Pentru soţii **Irina şi Cantemir Rişcuţia**, antropologi de faimă mondială, cercetările de criminalistică reprezintă doar preocupări periferice, ocazionale. Dar cum despre opera şi viaţa celor doi eminenţi oameni de ştiinţă români (dedicată în principal studiilor de paleoantropologie şi etnogeneză) am scris în repetate rînduri, vom oferi de data aceasta cîteva amănunte privind cercetările de antropologie criminalistică.

Aceste investigaţii îşi trag obîrşia din aria mai largă a reconstituirilor antropologice. În această tehnică, abordată pe glob de foarte puţine persoane, cunoştinţele de profil sînt dublate de talentul pentru sculptură şi pictură, de intuiţie şi facultăţi extrasenzoriale în surprinderea şi redarea inefabilului. O explicaţie în acest sens ne-o oferă chiar interlocutorul nostru, domnul dr. Cantemir Rişcuţia :

„Reconstituirea antropologică este redobîndirea figurii umane la ceea ce a fost ea înainte de deces, pe baza singurului document rămas: craniul. Natura a stabilit între schelet şi părţile moi ale corpului anumiţi [illegible], înlesnirea oricînd posibilă refacerea în oglindă a celui dispărut. Cunoaşterea craniului, precizînd apartenenţa individului la o tipologie specifică, permite şi aproximarea culorii părului şi pe cea a ochilor. Cînd este vorba de o pe[illegible] [illegible], deci de un [illegible] pe corpul victimei diferite urme, antropologul se poate ghida după acestea în elaborarea portretului-robot. Alteori sînt suficiente chiar numai declaraţiile martorilor".

Prin această tehnică au renăscut din ceaţa istoriei figurile unor înaintaşi, dispăruţi cu secole şi milenii în urmă. Pe baza rămăşiţelor pămînteşti, descoperite în diferite necropole, soţii Rişcuţia au izbutit să reînvie soldaţi romani ce au trăit la Histria, pe cele ale războinicilor de la Schela Cladovei, ca să nu mai vorbim de celebrele reconstituiri din Indonezia, Germania, Italia prezentate la întruniri internaţionale şi cu prilejul unor prelegeri ţinute la mai multe universităţi europene.

DR. CANTEMIR RIŞCUŢIA PE URMELE UNOR ÎNSPĂIMÎNTĂTORI UCIGAŞI

Colaborarea soţilor **Irina şi Cantemir Rişcuţia** cu organele de urmărire penală a condus la identificarea spectaculoasă a unui mare număr de răufăcători. Vă prezentăm patru exemple :

● **În cazul Rimaru**, singura probă materială a reprezentat-o muşcătura lăsată de criminal pe corpul victimei. După amprenta dinţilor şi aranjarea lor pe arcada dentară, cei doi antropologi au reconstituit ansamblul fizionomic al asasinului. Între original şi portretul robot, asemănările s-au dovedit frapante !

● Şase femei, agresate şi violate în iffi, în diferite împrejurări, au prezentat mărturii contradictorii. Ascultîndu-le, cei doi antropologi s-au văzut siliţi să prezinte nu una, ci două fizionomii reconstituite. Ulterior, s-a dovedit că, într-adevăr, nu este vorba de un singur agresor, cum s-a crezut, ci de doi indivizi ce lucrau în tandem pentru a deruta poliţia. Prestaţia soţilor Rişcuţia a fost, categoric, spectaculoasă !

● Un cetăţean, oferă, la mica publicitate, un televizor color în schimbul unui Trabant. Se prezintă un amator, care îl poftеşte pe autorul anunţului să vadă „maşina" la Călăraşi. Credul, ofertantul pleacă la Călăraşi, timp în care „proprietarul" Trabantului pătrunde şi-i goleşte apartamentul. Dar îl vede o vecină. După descrierile acesteia, dr. Cantemir Rişcuţia realizează un portret robot identic cu originalul. Făptaşul este identificat într-o comună din judeţul Bacău.

● La fel ca mai sus, **în cazul criminalului Antonescu Savu**, portretul robot a fost efectuat după depoziţiile unei singure martore. Impresiile acesteia, precum şi informaţia ocultată, sosită prin canalele secrete ale biocomunicaţiei, i-au permis antropologului să realizeze reconstituirea grafică apărută în ziarul **Evenimentul zilei**.

Reconstituiri făcute după diverse scheme de pe [illegible] în necropole preistorice. Aceste „fotografii" peste milenii reproduc cu [illegible] fizionomia [illegible] dispăruţi.

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control; NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informaţii, înscrieri, rezervări spaţii: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1 cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.18.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra
Redactor şef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICA (2560) – Tudor Octavian, şef secţie Ion D. Gola
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (şef secţie), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndusa Nicolae
■ ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (şef secţie), Adrian Brutaru, Cristian Buzaş.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ionită.
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu
■ CORECTURA (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS
Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BTS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oiteanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Oretu, Maria Şerban
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Stefanescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE 2634: Mihai Sandolu, Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandeş, Dorin Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A. telefon 617.48.91, fax 312.82.89, Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORUL – Bucureşti.

ULTIMA ORĂ
Pe cînd bancuri cu Radio-Everac ?

DRAMA MAMELOR DE VÎRSTĂ ŞCOLARĂ

PROBLEMA MATERNITĂŢII NEDORITE, FLAGELUL VIOLURILOR ŞI SIDA, AR PUTEA AVEA O SOLUŢIE: REÎNFIINŢAREA CASELOR DE TOLERANŢĂ. ZECE OAMENI POLITICI ROMÂNI ÎŞI EXPRIMĂ OPINIILE ÎN ACEST SENS.

pag. 5

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• NR. 17 • 28 APRILIE — 4 MAI • 1993 •

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra

Director general GEORGE ARDEN

Redactor şef LIVIU TIMBUS

DIN SUMAR:

CUI ÎI BATE CEASUL ?

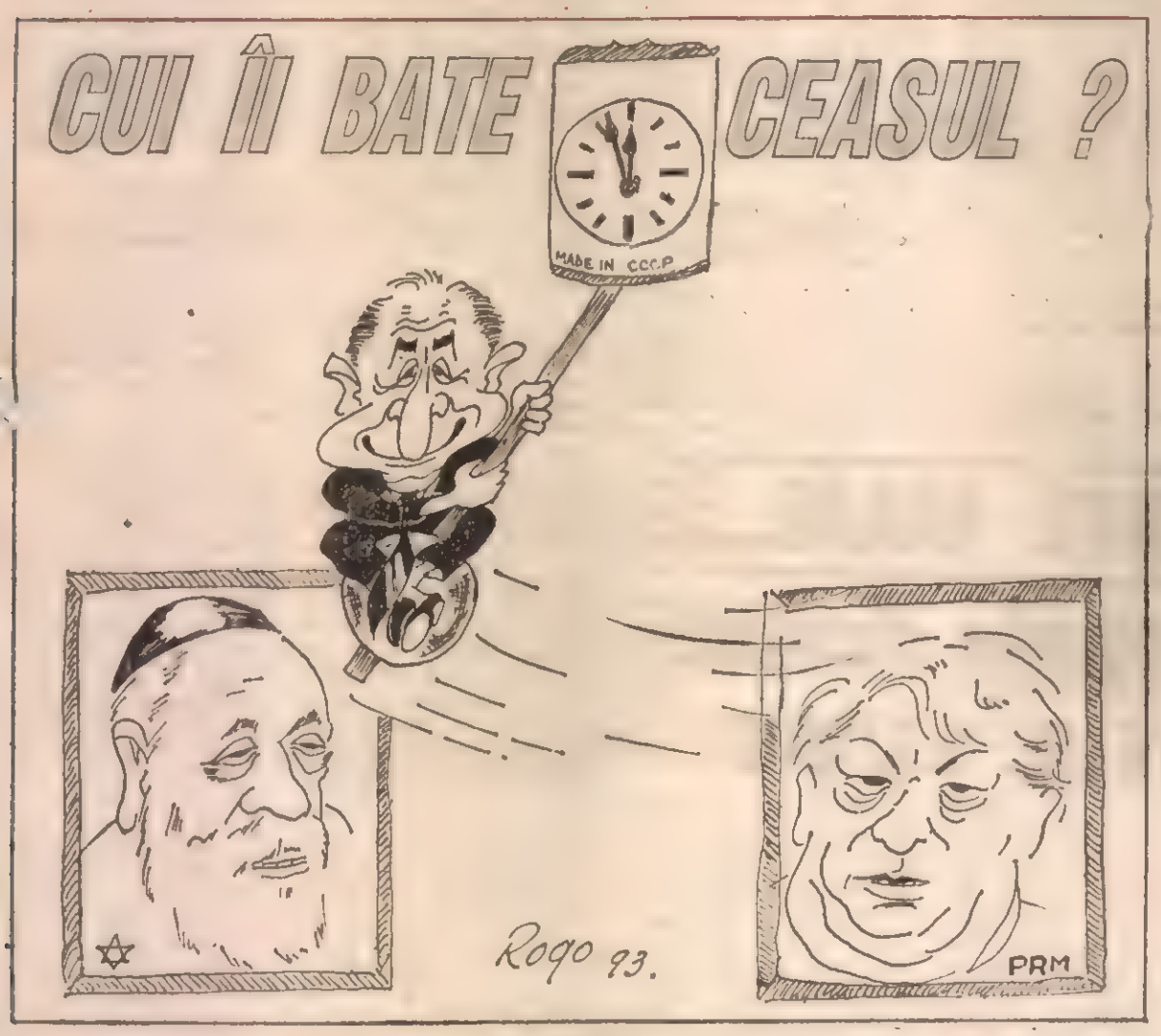

Comisarul CATTANI revine:

Dar nu în CARACATIŢA ci în FLACĂRA, unde actorul MICHELE PLACIDO îşi povesteşte aventurile incredibile din Tadjikistan

pag. 20

Un fenomen straniu, inexplicabil:

PLOILE CU PEŞTI

pag. 17

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Surpriză: magie computerizată

CINE SUNTEŢI, CE FACEŢI CU VIAŢA DVS.?

COLABORATORUL NOSTRU SECRET DOCTOR C. VA OFERA SURPRINZATOARE PORTRETE ŞI RASPUNSURI LA INTREBARILE CARE VA FRAMINTA

pag. 16

ANUNŢ

Angajăm delegaţi în cadrul compartimentului DIFUZARE, cu domiciliul stabil în Bucureşti, vîrsta maximă 30 de ani. Relaţii suplimentare la sediul redacţiei.

CAROUSEL POLITIC

După dezvăluirile din FLACĂRA despre trecutul pătat al dlui Radu Câmpeanu

DINA CÂMPEANU UMBLĂ CU BODY-GUARZII PE ULIŢA MARE, SĂ SPELE OBRAZUL BĂRBATULUI

Nu vrem să ne atragem nici un fel de merite în „demolarea" dlui Radu Câmpeanu, fostul preşedinte al PNL. Credeam, mai degrabă, că omul şi-a făcut-o cu mîna lui. Din multele scrisori sosite la redacţie în perioada 27 ianuarie — 15 aprilie 1993, rezultă un aspect fundamental: că nu am greşit în mod evident cu nimic. Sînt şi multe scrisori favorabile dlui Câmpeanu.

Dl Radu Câmpeanu a acceptat, cu un anume stoicism, înfrîngerea. Dna Dina Câmpeanu, însă, consoarta domniei sale, nu şi nu! Metodele „poliţieneşti" folosite pentru reanchetarea persoanelor cuprinse în ancheta noastră dovedesc lipsă de tact şi patimă. La nici o săptămînă după apariţia articolului **„A fost dl Câmpeanu, la Canal, unealta securităţii."** (**„Flacăra" nr. 4 (27. I. — 2. II. 1993)**, soţia fostului lider al PNL străbate ulicele comunei Brăneşti, însoţită de doi body-guarzi, ca să-i pună, adică, la punct pe „indezirabilii" care au făcut astfel de afirmaţii despre soţul său, să-i pună la punct intimidîndu-i şi ameninţîndu-i pe cei care ar mai cîrti în plus. Dar oricît ar fi încercat dna Dina Câmpeanu, sub privirile şi presiunile „comandoului" de ocazie, să pună sub semnul întrebării destinul şi ţinuta morală a boierului Manole Popescu din Brăneşti, nu a reuşit. Ba dimpotrivă.

— Părinte ENĂCHESCU, e adevărat ce aţi spus la „FLACĂRA"?

— Da, e adevărat!

— Părintele Zoe Enăchescu tocmai ieşea din biserică. Fireşte că a fost, iniţial, tulburat: „Bine, dle, da, ce-mi făcuşi? Îmi aduseşi pe cap pe Dina Câmpeanu?". L-am reţinut în mijlocul străzii şi l-am întrebat potolit: Cu ce scop a venit Dina Câmpeanu? Părintele septuagenar a răspuns, imperturbabil: „În orice caz, nu a venit să se închine! M-a aşteptat în curtea bisericii şi m-a luat scurt la întrebări. I-am răspuns că v-am spus şi dvs.: Da, doamnă, Manole mi a spus ceva despre metodele criminalului Borcea, de la Canal. Se ferea, în acea vreme, să spună mai multe. E curios, însă, de ce a venit ea, iar nu bărbatu-su. Am asigurat-o încă o dată, că e adevărat tot ce am declarat. Şi dînsa s-a risipit printre comenzi. Cei doi paznici de serviciu au fugit şi ei pierduţi prin mulţimea din ţintirim".

„Dacă eram acasă, o lădeam afară!"

În casa dlui Mitică Bălăşescu ne întîmpină, ca la prima documentare, dl ing. Paul Dinu. Dînsul ne-a relatat despre prezenţa dnei Dina Câmpeanu în casa bătrînească. Dna Dina a intrat în casă, şi s-a „desconspirat" cine este şi cu ce treburi pe la Brăneşti. Cei doi bărbaţi care o însoţeau au mormăit ceva nedesluşit. Tînărul inginer, lucrînd la Pucioasa, a recunoscut în cel mai în vîrstă pe fostul preşedinte al CAP Pucioasa, Constantin Iordăcheseu (prieten intim cu dl Radu Câmpeanu). Cel de-al doilea a fost un inspectoraş oarecare. Nu şi-a declinat nici numele, nici competenţele. Nici că e din Tîrgovişte, nici de la Bucureşti.

După ameninţări şi intimidări, cei doi „inchizitori" ai dnei Câmpeanu au trecut la ameninţări frontale: „Ştii că te putem da în judecată!". Dl inginer Paul Dinu nu se intimidează cu una, cu două, iar dl. Bălăşescu, nici atît. Au avut intenţia să-i scoată din casă, pentru că s-au comportat ca nişte neisprăviţi în casă străină, dar o anume decenţă şi bun simţ l au împiedicat.

„Jură pe Biblie, că e adevărat ce-ai spus revistei FLACĂRA!"

Pe dl Mitică Bălăşescu l-am regăsit la vie, cu foarfecele de tăiat în mînă. Nici n-a fost nevoie să i mai întrebăm, căci şi-a dat drumul: „Domnule, a venit la mine furioasă, cu un tupeu ce n-am văzut. Era însoţită de doi inşi. Eu nu ştiu nici azi ce hram purtau, m-au luat la întrebări.

— Cum, adică, v-a luat la întrebări?

— Ca la anchetă. Că, de ce am declarat la FLACĂRA, ce am declarat? Că sînt mincinoi! Că mi-am permis să arunc cu noroi în obrazul unui om care a suferit, şi altele...

— V-a insultat în curtea dvs.? Că aţi mîntit?

— Eu i-am spus calm: „Doamnă, eu nu ştiu dacă soţul dvs. a suferit la Canal. Dar ştiu ce mi-a spus Manole Popescu despre soţul dvs. Reţineţi cuvintele lui Manole, care a lucrat la Canal cu soţul dvs.: **«Am păţit-o rău cu Câmpeanu ăsta, din Răzvad!»** Asta e. Eu nu aveam de cînd să inventez aceste cuvinte. Sînt om serios şi respectat în toată comuna".

— Aţi jurat pe Biblie, soţie şi copii că e adevărat ce ne-aţi declarat nouă?!

— Dacă nu eram un om cumpătat, echilibrat, o arnicam din casă. N-am mai văzut aşa curaj obraznic, ca la această femeie. Vrea să-l spele de noroi pe bărbatu-su. Foarte bine. Dar astfel mai rău îi face, vă asigur de asta. Nu înţeleg, însă, de ce nu a venit să discute cu noi, dl Radu Câmpeanu?! Că doar el era în cauză, iar nu fosta activistă de partid de la Sectorul 2 Bucureşti! Dacă e cazul, pot să jur şi pe Biblie c-am spus adevărul.

„Numele lui Câmpeanu nu-l uit!"

Pe dna Stana Popescu, soţia lui Manole Popescu, am întîlnit-o, pur şi simplu, pe drum: Venea de la biserică. Dna Dina Câmpeanu, însoţită de cei doi indivizi, a atacat-o cu întrebări. Ce mai, a făcut-o cu ou şi cu oţet, la bătrîneţe. În faţa unei asemenea comportări, Sandel Popescu i-a sărit, pur şi simplu, ţandăra şi a replicat tăios: „Eu nu am spus minciuni, doamnă! Alţii se ascund sub minciuni! Eu ce ştiu, ştiu de la Manole al meu. Şi am uitat să le spun pe toate. Dar de numele lui Câmpeanu, care s-a comportat neomenos cu el, la Canal, asta nu uit! Cînd îi treceau pe listele negre, că nu-şi făceau norma. Deci, eu ştiu de la el. Şi n-am motive să mint. Iar eu îl cred pe soţul meu, căci nu avea nici un temei să mă mintă; deşi altora îi era interzis să le vorbească".

Dna Elena Bădoiu din Brăneşti s-a confesat dnei Victoria Mihălcioiu. Dînsele sînt, de fapt, eroinele iniţiale ale anchetei noastre la faţa locului. Cu prima n-am reuşit să stăm de vorbă. Dna Mihălcioiu a rămas ultimă că dna Câmpeanu a venit să-i facă „dreptate" soţului său, la Brăneşti. Îl aşteaptă pe dl Radu Câmpeanu, în persoană: „Dacă dl. Câmpeanu este nevinovat, de ce nu se confruntă personal cu victimele şi urmaşii de la Canal?!".

Aşteptăm clarificări totale şi definitive din partea dlui. Radu Câmpeanu, iar nu o tăcere complice. Nici după interviul apărut în revista FLACĂRA nr. 6 1993, domnia sa nu a catadicsit să ne răspundă. Noi avem o nelimitată răbdare.

GHEORGHE GH. POPESCU
DORIN SĂLĂJAN

EVENIMENTE MARI...

Ştiri proaspete despre SFÂRŞITUL LUMII

■ Regizorul Silviu Purcărete e citat în titlul unui interviu din „Tineretul liber" astfel: „Suntem martorii unei debandade gigantice". Ai putea crede că artistul veşteşte apocalipsul. În fapt domnul Purcărete se referă la atmosfera în ceea ce dumnealui numeşte „Oltenia de Nord". În restul ţării debandada e normală. ■ Prin salariu mediu se înţelege că există salarii mai medii decît altele. În Senat, în martie, s-a plătit, în medie, 243 736 lei pe cap de senator — iar calculul „pe cap" include şi realitatea că un tuns la frizeria Parlamentului costă doar 10 lei. În Camera Deputaţilor, salariul mediu a fost de 206 675 lei. Cel mai mediu e salariul în Ministerul Afacerilor Externe: 349 167 lei. A crescut la guvern şi personalul: de 4 ori faţă de anul trecut. Se profilează deci o soluţie pentru redresarea ţării: pînă în anul 2000 toată populaţia să fie angajată la Guvern, Senat, Camera deputaţilor şi la MAE. ■ Doctorul Ludovic Păun e trimis, de ministrul sănătăţii Iulian Mincu, să se specializeze în „management pe probleme de SIDA" în Republica Zimbabwe. Dat fiind că doctorul Păun are 68 de ani, un program alternînd prişniţele şi bursele îl poate menţine în activitate pînă spre sfîrşitul lumii. După specializare, urmează realfabetizarea. ■ La Constanţa, a avut loc un simpozion cu un nume ciucitor: „Poziţia femeii în societate — garanţie a democraţiei". Dat fiind că oaspete de onoare a fost Petre Roman trebuie oare să înţelegem că liderul ştie totul despre poziţiile femeii moderne şi cum e garantată democraţia, dacă poziţia e corectă? ■ O ştire din „Evenimentul zilei" spune că Ştefan Teaciuc, deputat al Uniunii Armenilor, a vrut să sară cu paraşuta din avion, ca să ajungă mai repede la Suceava. Gazetarul care a redactat ştirea confundă Uniunea Armenilor cu Uniunea Ucrainenilor şi cutia craniană a domnului Teaciuc cu cutia ucraineană a aceluiaşi (iertaţi-mi aucufonia). Deputatul Teaciuc e treaz atît de rar încît n-ar fi trebuit să fie împiedicat să sară. Iar cînd spun treaz mă refer, firesc, la faptul că omul mai şi doarme. ■ „O mare carte — scrie într-un comentariu la filmul „Cel mai iubit dintre pămînteni" C. Stănescu (în „Adevărul") este silită să „intre" în reţetarul unui număr dintr-un ziar de scandal: este o contraperformanţă! Versiunea cinematografică... e un fel de Simfonia a IX-a de Ludwig van Beethoven pusă pe coardele unei orchestre de ţambalagii din Rahova şi cîntată la urechea clienţilor din faimoasa cîrciumă „La cîrnatul vesel". Nu ştiu dacă observaţia lui C. Stănescu va fi considerată ca începutul sfîrşitului în războiul mocnit dintre cele două cotidiene, dar ştiu precis că nu există orchestre compuse numai din ţambale şi că „La cîrnatul vesel" nu se găseşte în Rahova. Ceea ce orientează altfel discuţia! ■ Viceprimarul Capitalei, Iulian Creţu, anunţă ca iminentă înfrăţirea oraşelor Bucureşti şi Tel Aviv. „Din două-trei magazine israeliene — spune domnul Creţu — într-unul se vorbeşte româneşte". Exact ca la Bucureşti. ■ Cnius Traian Trandafir, tumultuosul fost candidat de consens la preşedinţia ţării e în căutare de partid. Încep să se termine banii la FSN. ■ Miron Mitrea declară, abia acum, că domnul Măgureanu a cerut sindicatelor să sprijine, la alegerile din '92, candidatura domnului Iliescu. Dacă domnul Miron Mitrea ar fi zis mai devreme — şi pe Canalul 1 — tot ce ştia în această privinţă, ar fi aflat şi dumnealui din timp ce mandat a avut Mircea Popa în stabilirea întâlnirilor dintre liderul SRI şi liderul sindical şi, poate, ce mandat a avut Mircea Popa încă din primele zile ale constituirii „Frăţiei". ■ De data asta, norul radioactiv nu mai vine la noi, ci se duce la ei. La noi a venit poetul traco-comunist Ion Gheorghe, director radioactiv la cenzura de carte a Ministerului Culturii. În momentul de faţă, mai lipseşte din Minister Tamara Dobrin şi echipa e completă, gata să pornească spre comunism în zbor. ■ Căpitanul Ion Zamfir din Târgovişte îl ameninţă pe Victor Niţă, de la „Ora", cu „o bătută ca lumea". Căpitanul din Târgovişte nu respectă disciplina: bătutele ca lumea încep după 1 Mai. Singura problemă e că nu s-a stabilit dacă vin minerii peste noi sau suntem invitaţi noi la ei. ■ Mai mulţi cititori se adresează cotidianului „Cronica Română" cu rugămintea de a interveni pentru ca Jana Gheorghiu să apară numai după ora 1 noaptea, în emisiunea — în pregătire — „Cine nu doarme, se holbează la noi". Altfel, declară cititorii, vom cere să muncim şi sîmbătă, toată ziua. Iată o soluţie pentru revenirea la săptămîna de lucru de cinci zile: nici un minut, sîmbătă fără Jana Gheorghiu! ■ Argument la o tranzacţie cu ouă „neguvernamentale": „Domnule, e mai scumpe fiindcă astea nu-s de la găini cu reducere de subvenţii la boabe". ■ Se poate vorbi de un stil Everac, în ce priveşte regulamentul de ordine interioară actualizat al televiziunii. Iată o frază care merită a fi citită şi de la cap la coadă, şi de la coadă la cap: „Conducerea musafirului de la şi la poartă de către redacţia unde vine rămâne în vigoare". Cum dracu' să rămână în vigoare conducerea musafirului de către toată redacţia de la şi la poartă şi, mai ales, cum se va proceda, dacă în cauză sunt mai mulţi musafiri? Şi dacă vine o coloană întreagă de musafiri, care vrea să-l conducă pe domnul Everac până la poartă şi de la poartă mai departe, ce face, în acest caz, redacţia? Iată cum ne aduce gramatica fundul în ireseală!

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

La Budapesta, DORIN SUCIU este sceptic:

„RELAȚIILE ROMÂNO-MAGHIARE SÎNT ÎN REFLUX"

— Îți mai amintești ce-mi spuneai anul trecut, cînd ne-am întîlnit prima dată aici, la Budapesta, Dorin Suciu ? Îți spun eu : „Sînt un om care trebuie să danseze sîrba pe o coajă de banană". Stai pe aceeași coajă ?

— Pe ce crezi că poate sta un corespondent de presă la Budapesta, cînd relațiile româno-maghiare cunosc tot timpul fluxuri și refluxuri ?

— Și eu, pe ce moment am nimerit ?

— Destul de neplăcut. Relațiile riscă să intre într-o perioadă de reflux.

— Să înțeleg că vizita ministrului nostru de externe, domnul Theodor Meleșcanu a fost fluxul ?

— Exact. Întîlnirea ministrului de externe al Ungariei, Géza Jeszenszky, cu domnul Meleșcanu, la 20 martie, dezvelirea bustului lui Liviu Rebreanu, au fost îndelung comentate. Mass-media ungară a dat o importanță foarte mare evenimentului — exagerată, aș zice eu. În lipsa unor întîlniri oficiale, presa se agață de orice întîmplare.

— Spuneai că e vorba de un flux. Deci, comentariile au fost favorabile.

— Da. Întîlnirea celor doi miniștri de externe a fost relaxată, s-a desfășurat într-o atmosferă de profesionalism, domnul Meleșcanu a venit pregătit și a afișat o diplomație a deschiderii, avînd o presă foarte bună aici, în Ungaria. Din păcate, astfel de întîlniri nu suplinesc relațiile absolut oficiale. Premierul Antall are de mult o invitație oficială, dar, dacă o va onora la toamnă, cum s-a vehiculat știrea, va fi, după părerea mea, tardiv și neinteresant. Aici mocnesc conflicte latente, imaginea Ungariei a mai pălit în ochii Occidentului, Forumul Democratic Maghiar și-a pierdut din popularitate, așa încît la alegerile din 1994 s-ar putea ca premierul Antall să nu mai iasă. .

— Ce crezi că a marcat momentul de reflux care a urmat ?

— Evident, numirea de către guvernul nostru a celor doi prefecți români în județele Harghita și Covasna. Atacurile presei sînt directe, comentariile negative, mergînd pe ideea că unde este o populație maghiară majoritară, nu trebuie să existe prefecți români, ceea ce este fals. Eu, care măsor zi de zi pulsul aici, îmi dau seama că este una din practicile izvorîte din tehnicile UDMR — să arătăm cît sîntem de oprimați. Cînd, însă, emisiunea Televiziunii Maghiare „Panorama" și-a făcut aproape un obicei din a arăta tot felul de demonstrații în Harghita și Covasna, efectul asupra omului nepregătit politic este negativ. Am ajuns să mă întrebe vecinii dacă mai pot merge în Transilvania, că-i mănîncă „Vatra Românească" ! Asta e deja prostie !

— Răspunzi la așa ceva ?

— Sarcină mea e ingrată: Corespondențele pe care le transmit la București au aici un mare impact. Apoi, ziarele maghiare preiau imediat din presa noastră ceea ce ne e defavorabil. Circul nostru parlamentar e subiect de distracție... Știi cum e în presă, se caută bomba. Dacă scrii că un cîine a mușcat un poștaș nu interesează pe nimeni. A nunță, însă, că un poștaș a mușcat un cîine și, gata, ai evenimentul de senzație ! Mă interesează tot timpul știrile transmise de la București la Budapesta de corespondenții maghiari. Sînt filtrate și reproduse. Nu sînt informații, ci comentarii personale. Deseori se face comentariu la comentariu. Asta nu mai e corespondență, e bîrfă ! Cînd citesc aici în ziare despre România, mi-e rușine și sufăr îngrozitor. Încerc să nu sar peste cal, dar mă simt uneori subiectiv, pentru că vreau să apăr România. Situația mea e cu două tăișuri, deranjînd, deseori, în ambele părți. Ultima oară mi s-a reproșat de către ambasadorul Ungariei la București, domnul Rudas Ernö, întrebarea pe care i-am pus-o pastorului Tökes în legătură cu declarațiile privind purificarea etnică. Domnul Tökes a fost și dumnealui supărat, că n-am găsit nimic favorabil de comentat în ceea ce-l privește. Declarațiile necugetate ale lui Tökes, un politician submediocru, sînt puse în strînsă legătură cu activitatea UDMR și se declanșează o campanie anti — UDMR nejustificată, cu inevitabile accente anti-maghiare, ceea ce este o greșeală. Mediile politice din România îl dau prea multă atenție, se supraliciteză. După părerea mea, pastorul Tökes trebuie lăsat să moară de ridicol, nu trebuie făcut din el un caz, un fals martir.

— În general, relațiilor româno-maghiare li se acordă o prea mare importanță.

— De fapt, e ipocrizie da ambele părți. În lipsa discuțiilor oficiale, vor să arate că se înțeleg bine. E prea multă diplomație în diplomație, ca să se demonstreze lumii că relațiile sînt bune. Dar, mă rog, n-au intrat zilele în sac...

LIANA TATOS

A CINCEA MINERIADĂ ?

Ne aflăm în preajma datei fatidice de 1 mai și românii sunt îngroziți de ce-i așteaptă, în pofida asigurărilor date la televizor de domnul Văcăroiu, cum că scumpirile vor fi compensate în proporție de 103 la sută. Cât din aceste dificultăți are cauze obiective, se datorează „tranziției", și cât provine de la politicienii care ne conduc țara de trei ani și ceva îl interesează pe cetățean mai puțin sau nu-l interesează deloc. În schimb, pe toată lumea, dar mai ales pe omul necăjit, îl interesează soluțiile, găsirea mijloacelor de a face față situației, de a supraviețui, de a ieși la liman. În acest cadru se înscriu și eforturile sindicatelor și sindicaliștilor.

Dar mișcarea sindicală din România este și ea de-abia în curs de formare (hiatusul comunist și-a spus și aici cuvântul). Demne de toată considerația, avînd în vedere scopul lor, acțiunile sindicale n-au fost totdeauna bine chibzuite, de unde și eficiența redusă. Sindicaliștii noștri n-au învățat că greve în perioadele de criză nu se fac, că revendicările (de sporire a salariilor și multe altele) pot fi formulate numai în condițiile unei societăți prospere, sau cel puțin solvabile, că nu poți să iei ceva de unde nu este și că, prin urmare, cheia rezolvării dificultăților — să nu ne temem de aceste cuvinte, chiar dacă au fost folosite și de comuniști — este munca pe brânci. Fără asta nu putem ieși din nevoi. A face altfel înseamnă a spori și mai mult sărăcia.

Iată însă că la noi, și asta începând imediat după decembrie 1989, mișcarea sindicală a fost utilizată și cu scopuri diversioniste și carieriste. Cazuri au fost multe, dar notorii au rămas cele patru mineriade care l-au avut ca „erou" pe liderul sindical din Valea Jiului Miron Cosma. De connivență cu dl. Iliescu, el a aruncat hoardele de mineri asupra Bucureștiului și a compromis teribil țara în ochii străinătății. Cosma a agitat în chip demagogic lozinci sindicale (îmbunătățirea vieții minerilor, mărirea salariilor, etc.), dar, în fond, urmărea scopuri politice — să aibă un cuvînt de spus în conducerea treburilor țării(mizînd și pe faptul că președintele Iliescu îi era îndatorat, fiindcă îl servise cînd fusese solicitat). De cîtva timp însă, Miron Cosma n-a mai fost chemat cu ortacii la București. Din această cauză, el s-a hotărît să facă o mineriadă la cota 1 400 din Masivul Parâng.

A spus chiar Miron Cosma că scopul constituirii „Alianței Confederațiilor Sindicale Democratice din România" este de a-i da posibilitatea să dialogheze el cu guvernul, întrucât până acum fusese lăsat la o parte. Însă acest lucru este doar o jumătate de adevăr. În fapt, Miron Cosma vrea să concentreze în mâinile sale mișcarea sindicală din România și s-o poată folosi ca mijloc de presiune și asupra stăpânirii, și asupra celorlalți lideri sindicali. Nu trebuie exclusă nici varianta că dl. Iliescu i-a încredințat lui Miron Cosma misiunea diversionistă de a sparge mișcarea sindicală din România. Acțiunea este periculoasă. Să ne închipuim că Miron Cosma ar putea să aducă în București nu doar pe mineri, ci și pe metalurgiști, pe țărani, etc. Ce-ar ieși ? E drept că la Cabana Rusu din Parâng, faimosul organizator de mineriade avea cravată și se străduia să arate civilizat. Dar nu trebuie să ne luăm după aparențe. Chiar dacă ar avea loc minunea și lupul Miron Cosma și-ar schimba nu doar părul, ci și năravul, lumea tot nu l-ar crede, pentru că ar fi în contradicție cu proverbul.

ION D. GOIA

Aventuri în economia de piață

LIBERALI „LA APĂ"

V-ați obișnuit, probabil, cu gîndul că în proaspăt democratizata noastră țară se-ntîmplă tot felul de lucruri nemaivăzute : vapoarele se vînd cu un dolar bucata, președintele bate ziariștii și altele asemenea ; poate nu ați aflat însă că, mai nou, banca unui binecunoscut partid își deschide filiale și efectuează anumite operațiuni înainte de a exista legal... Faptele pe care le veți citi în continuare afectează nu doar viața financiar-bancară, ci și pe cea politică. Mai pe șleau, veți vedea de ce escrocherii se mai ocupă unii și alții.

Anul trecut, prin vară, fruntașii Partidului Național Liberal s-au hotărît să-și facă și ei o bancă ; așa, cà tot românii, că tot e democrație și fiecare are dreptul să încerce orice. Numele ales a fost **Banca Românească**, luat după numele unei alte instituții (liberale), de profil, care a funcționat în perioada interbelică. Printre membrii fondatori îi găsim pe domnii Radu Câmpeanu, George Danielescu (fostul ministru de finanțe), Ioan Basgan (implicat și în „afacerea Dubatti"), Radu Ciuceanu, Nicolae Crăiniceanu (fost ofițer de securitate și funcționar la B.R.C.E.) și Teodor Mircea Vaida, care este și actualul președinte al **Băncii Românești.**

Banca liberalilor a devenit societate comercială cu acte-n regulă pe 24 noiembrie 1992, fiind înmatriculată la Reg.ul Comerțului sub nr. J 4029196/1992, dar ea avea încă din vară sediu, ștampilă, președinte etc. ! Asta n-ar fi fost rău deloc, bă chiar ar fi însemnat un deosebit spirit de prevedere, dacă **Banca Românească** n-ar fi început de atunci să semneze scrisori de garanție, să primească depozite etc., cînd ea nu are nici acum dreptul de a efectua nici un fel de operațiuni bancare, pentru simplul motiv că nu a primit autorizația definitivă din partea Băncii Naționale a României. Spiritul de prevedere pare să se transforme în altceva.

Documente din care rezultă că **Banca Românească** s-a lansat în operațiuni pe care, legal vorbind, nu era autorizată să le desfășoare au fost deja publicate — în facsimil — de alte ziare. Noi mai știm și că, pe 18 septembrie 1992, **Banca Românească** și-a deschis oficial (?!) prima [illegible] cursală, numită **Transilva[illegible]** cu sediul la Cluj. Deținem alte informații despre co[illegible]tuirea ilegală a acestei [illegible] și promitem că vom [illegible] cu noi date într-un [illegible] viitor. Oricum, ne [illegible] de pe acum de ce Procu[illegible]ra și celelalte „organe" în drept nu iau măsuri.

PAUL ALEXANDRU

Într-o lume bîntuită de prejudecăți

ȘI ELEVELE RĂMÎN ÎNSĂRCINATE

● *Majoritatea părinților nu acceptă ca fiicele lor să aibă relații sexuale înainte de căsătorie. Mult mai înțelegători și toleranți se dovedesc tinerii*

Interesant de arătat că majoritatea interlocutoarelor noastre au acceptat să le tipărim numele. O dovadă că înfruntă cu demnitate prejudecățile sociale, iar bucuria de a fi mamă e sentimentul dominant al universului lor emotiv.

CE AȚI SIMȚIT CÎND V-AȚI DAT SEAMA CĂ AȚI RĂMAS GRAVIDĂ ?

Nicoleta Constantin, 16 ani, elevă : „În primul rînd, nu mi-a venit să cred. Mi se părea o nenorocire atît de mare că nu putea să mi se întîmple tocmai mie — asta cu atît mai mult cu cît îmi luasem măsuri de precauție. **Cred că dacă m-ar fi anunțat cineva că sînt bolnavă de SIDA m-aș fi simțit la fel".**

Rodica B, elevă, 17 ani : „Toți erau împotriva mea, mama, tata, bunica... Bineînțeles că n-am spus nimic pînă în luna a șasea. În timpul acesta făceam planuri de sinucidere. Nici una din colegele mele n-a știut, deși bănuieli cred că au fost. Singura care a știut și a tras toate ponoasele a fost mătușa mea. Ea m-a încurajat foarte mult. Acum, după ce s-a născut, toți sînt morți după el. Nu regret cele întîmplate. Copilul meu este tot ce am mai sfînt pe lumea asta".

Florica Stanciu, elevă, 16 ani : „Cînd am fost sigură că am rămas însărcinată i-am spus prietenului meu, care este soțul meu acum. Nu m-am simțit prea bine. Eram îngrijorată, mă gîndeam ce o să fac. Mi-era grijă și din pricina părinților și din pricina școlii. Mă gîndeam că n-o să mai am timp pentru nimic. Acum am început să mai merg și eu pe la cîte o petrecere. Fetița are 5 luni".

Samira Mihăilă Ptrescu, 16 ani, elevă : „Cum să fie, a fost groaznic. Nu aveam cu cine să vorbesc, nu știam ce să fac. Prietenul meu (tatăl copilului) se hotărîse brusc să plece în Franța (tatăl lui este acolo). Mamei nu aveam curaj să-i spun. Murise străbunicul și străbunica și în casă era doliu. La cîteva luni mai tîrziu a murit și bunica. Mă simțeam singură cu nenorocirea mea. Dar acum sînt fericită că o am pe Maria Casandra, care are 6 luni. Cel mai rău a fost că nu m-au înțeles la școală. Doamna diriginte (doamna Vișan Mihaela) îmi spunea mereu să nu mai vin la școală, să mă mut, să-mi cer transferul. Că Liceul **Mihai Viteazul** (Ploiești, n.n.) e un liceu serios. La o ședință cu părinții a spus ca aceștia să-și ferească copiii (băieții) de fetele din clasă. Este o poveste asta cu venitul la școală cu burta la gură. Mulți profesori nu știu nici acuma că eu am un copil".

Stanciu Florica, elevă la cursul seral al Liceului „A. I. Cuza" Ploiești, este mama unei fetițe de 5 luni. Să-l trăiască !

Mihăilă Petrescu Samira, fostă elevă a Liceului „M. Viteazul" Ploiești este mama fetiței Maria Casandra.. Va găsi suficiente resurse materiale și morale să-și isprăvească liceul ? Noi credem că da. Media generală a Samirei a fost, pe ultimul an de liceu întrerupt, de 8,45

Dacă fata mea rămîne borțoasă ? O dau afară din casă !

Marinică Mărgărit, strungar, 48 ani :

„Nu concep ca fetele mele să aibă raporturi sexuale înainte de a pleca din casa mea să se mărite. Nu știu ce aș face dacă aș afla că una din fetele mele a rămas borțoasă. În orice caz nu ar mai rămîne în casa mea ! Nu sînt de acord ca fetele care au rămas gravide să mai rămînă în școală. Cred că democrația a dat prea mult nas elevilor și aceștia s-au obrăznicit".

Domnul TIBERIU MĂRĂCINE, directorul Maternității din Ploiești, consideră că majoritatea acestor cazuri sînt rezultatul carențelor în informarea tinerilor în probleme care privesc sarcina, contracepția și chiar educația sexuală. Cea mai mare parte a minorelor care ajung mame datorează această situație unei indecizii și spaime de a discuta cu părinții propria situație. În legătură cu libertatea de a păstra sarcina, domnia sa ne-a spus : „Decizia de a întrerupe sarcina este utilă dacă se exprimă în primele trei luni de la momentul în care tînăra a rămas însărcinată. Întreruperea sarcinii după acest moment este primejdioasă. Multe din tinerele care au rămas însărcinate sînt luate prin surprindere de această situație și au fel de fel de piedici în calea unei decizii prompte. Banii nu mai sînt o problemă. Un avort costă acum la stat cît un pachet de țigări, 500 de lei (4000 lei la particular). Principala piedică rămîne, cred, ignoranța. O fată nu trebuie să rămînă însărcinată dacă nu vrea să aibă un copil. Și nu trebuie să vrea să aibă un copil, dacă nu este pregătită să îl aibă. Partea proastă este că marea parte a tinerelor care rămîn însărcinate nu-și doresc un copil, iar cele care ajung să nască îl acceptă, pentru că nu au avut încotro".

Doamna **DANIELA TUDOSE, asistent cabinet planning familial** ne confirmă că numărul elevelor, al minorelor, în general, care solicită consultații cu privire la probleme privind contracepția este relativ mic. De asemenea, rolul și colaborarea școlii în această chestiune sînt minore. Instituția școlară se limitează la o atitudine coercitivă, cînd ea ar trebui să se implice, preventiv, printr-o temeinică informare (cursuri, colocvii, dezbateri cu părinții, cursuri de educație sexuală).

CE SPUN SPECIALIȘTII

Poziția **Inspectoratului Învățămînt Prahova** am aflat-o prin opinia **domnului TĂNASE NICA, inspector general**, opinie exprimată în legătură cu situația unei eleve, la cursul de zi, care a rămas însărcinată și dorește să păstreze sarcina : „Un astfel de caz constituie un act de indisciplină și, pentru indisciplină, o elevă poate fi exmatriculată. Este, într-adevăr, o traumă, dar noi îi dăm posibilitatea să continue studiile la seral. În viață, este important să reușești să fii om mai departe. Nu contează că ai pierdut un an. Să fii sănătos, mai departe".

În momentul în care o elevă nu își mai poate ascunde sarcina, ea este îndrumată către cursurile serale, sau este „convinsă" să schimbe școala cu o alta care nu-i cunoaște „rușinea". Există, firește și excepții. Nu vi le putem prezenta, pentru a nu stîrni un conflict între școlile care tolerează astfel de situații și inflexibilul inspectorat.

Domnul Spiridon DANIEL POP, sociolog, a avut, de asemenea, amabilitatea de a explica reacția societății : „Societatea preferă definiții clare. Noțiunea de «mame minor» presupune o ambiguitate. Minorul este o persoană care nu este în puterea responsabilității, așa cum mama este simbol al responsabilității. În societatea românească, mama minoră exprimă, la nivel moral, o imperfecțiune, pentru care minora este considerată destul de mare pentru a fi sancționată. Este un paradox, dar asta e opinia generală".

VOCI CARE ACUZĂ

Domnul ALEXANDRESCU VASILE, profesor de istorie la Liceul Mihai Viteazul din Ploiești, președinte al Asociației Patronilor din Pralova, este de părere că dotarea școlii, într-o astfel de situație, este o chestiune de conștiință pentru directorul instituției respective : „În situația în care eu — ne declară domnia sa — aș fi pus în postura de a decide într-un astfel de caz, aș încerca să iau asupra mea riscurile și i-aș permite fetei să continue studiile, cu discreția necesară. Aș încerca să-i conving pe ceilalți colegi profesori și, de asemenea, și pe ceilalți părinți, cît este de important pentru ea să nu abandoneze studiile. O copilă care a ajuns într-o astfel de situație (pentru mine tot copilă rămîne, chiar dacă urmează să nască, sau a născut) are nevoie de foarte multă înțelegere. Există teama că părinții vor acuza școala de această situație. Ce exemplu dă liceul celorlalte fete ? se va spune. Acceptarea unei astfel de situații nu le încurajează, în sens negativ ? Teama nu pornește de la faptul că o elevă însărcinată compromite școala — este dreptul ei să aibă copil. Teama pornește de la ideea că prin acceptarea unui asemenea caz înseamnă că școala acceptă ca elevele să aibă copii și că, acceptînd, încurajează acest lucru. Părinții fetelor nu vor acest lucru".

Situația minorei însărcinate este departe de a fi roză și ancheta noastră este departe de a epuiza întreaga complexitate a situației ei în societatea românească. Din aceste motive v-am fi recunoscători, stimați cititori, dacă ne ați aduce la cunoștință punctul dumneavoastră de vedere. Promitem să revenim cînd vom avea date suplimentare asupra acestui fenomen. Vă așteptăm opiniile.

MARIAN MARIN ■

CRONICA ORORII

Viol bestial

Pe 24 martie, la postul de poliție din comuna Daia, județul Giurgiu, a fost anunțat de către mama victimei, un viol bestial.

În seara zilei de 18 martie, F.C., în vîrstă de 13 ani, în timp ce mergea cu frățiorul ei de 8 ani la bunici, a fost a costată de doi indivizi, care au forțat-o să întrețină relații sexuale cu ei, după care au ars-o cu țigara și au jefuit-o (i-au luat ceasul și cei 600 de lei pe care îi avea). Pentru a fi siguri că fapta lor va rămîne necunoscută, unul dintre ei s-a gîndit că n-ar fi rău să recurgă la crimă, renunțînd, însă, la insistențele celuilalt.

Căpitanul Stroe Stelian, locțiitorul șefului poliției municipiului Giurgiu și căpitanul Ștefan Ilie, împreună cu subofițerii de la postul de Poliție din Daia, i-au identificat pe Răbâncă Sandu Cristian, de 18 ani și Moise Ion, tot de 18 ani, ambii din comuna Daia, fără ocupație, care anterior fuseseră arestați pentru săvîrșirea infracțiunii de furt din autoturisme și eliberați pe cauțiune.

Viol (asupra unui copil, în fond), tortură sadică și intenție de crimă — iată doar unul dintre cazurile zilnice de oroare, cu care am putea umple pagini întregi de revistă. Comentariile nu-și au rostul.

Prostituatele din vama Giurgiu

Organele de poliție au depistat-o în cabina unui autotir turcesc, aflat în zona vămii Giurgiu, pe Popescu Irina Luiza, în vîrstă de 18 ani, care se pregătea să facă amor cu șoferul turc. După efectuarea cercetărilor s-a stabilit că Irina Luiza, împreună cu Bacș Dana, de 17 ani, au practicat prostituția, acest lucru fiindu-le înlesnit de Pădure Marian, în vîrstă de 27 de ani, Tufă Ion, în vîrstă de 25 de ani și Nicolae Ionel, de 26 ani.

Tot la vama Giurgiu, s-a prezentat pentru a intra în țară Panait Lucia Tatiana, în vîrstă de 24 de ani, din Tîrgșorul Nou, județul Prahova, care s-a legitimat cu un pașaport falsificat prin lipirea fotografiei. Din declarațiile ei a rezultat că în luna iunie '92 a plecat în Turcia împreună cu Costache Ion, din comuna Bărcănești, județul Prahova. Timp de o lună, o lună și jumătate, cît a „profesat" în Turcia, a obținut echivalentul în valută a 250 000 de lei.

Chelcan Camelia în vîrstă de 22 de ani, cu domiciliul în Brăila s-a prezentat la vama Giurgiu, pe 27 februarie, cu un pașaport falsificat prin schimbarea fotografiei. Cu acest pașaport a ieșit din țară în luna noiembrie '92, prin Vama Veche, mergînd în Turcia, unde a practicat prostituția.

Întrebate dacă nu le-a fost teamă că prin practicarea raportului sexual cu persoane necunoscute vor contacta diferite boli venerice sau chiar SIDA, au spus că nu s-au gîndit la asta, fiind încîntate de banii pe care urmau să-i cîștige.

CLAUDIA STROE ■

10 OAMENI POLITICI RĂSPUND LA UNA ȘI ACEEAȘI ÎNTREBARE:

Ați fi de acord cu reînființarea caselor de toleranță?

CAIUS TRAIAN DRAGOMIR

președintele Comisiei pentru sănătate, ecologie și sport a Senatului:

„Nu sunt de acord, ar însemna sacrificarea unor cetățeni"

„Nu sînt de acord cu înființarea legală a caselor de toleranță, pentru că asta ar însemna o încercare de a compensa un viciu social, care adesea însoțește perioadele de instaurare a libertății, printr-o alienare umană, iar așa ceva statul și o politică responsabilă nu o pot face, oricît de mari ar fi primejdiile; ca atare, nici un stat nu are dreptul să schimbe situația labilă, deficitară, a unor cetățeni prin sacrificarea altora. Știm bine că orice manifestare de personalitate ține și de ilegalitate. Este strict necesar ca populația să primească o anumită educație, nu numai medicală, ci și morală — evident, nu în forma în care o practică Televiziunea".

ION RAȚIU

vicepreședinte PNȚCD, vicepreședinte al Camerei Deputaților:

„Sărăcia populației va împinge noi fete tinere să se prostitueze!"

„Nu-mi pot da seama dacă, într-adevăr, numărul violurilor și a contaminării cu virusul HIV — SIDA a crescut «alarmant» în ultimul timp. Încă nu am văzut o statistică edificatoare. E sigur, însă, că publicitatea ce se acordă violurilor și perversiunilor sexuale a crescut foarte mult în ultimul an în unele ziare și [illegible] în cele care [illegible] acest fel. Problema nu trebuie pusă așa, însă. Nu pentru că numărul de cazuri SIDA și de violuri a crescut alarmant trebuie să [illegible]m, ci pentru că problema e reală și o luare de poziție față de ea e legitimă. Peste 80 la sută, poate chiar 85 la sută din populația țării a fost educată în ideile comuniste, care resping existența

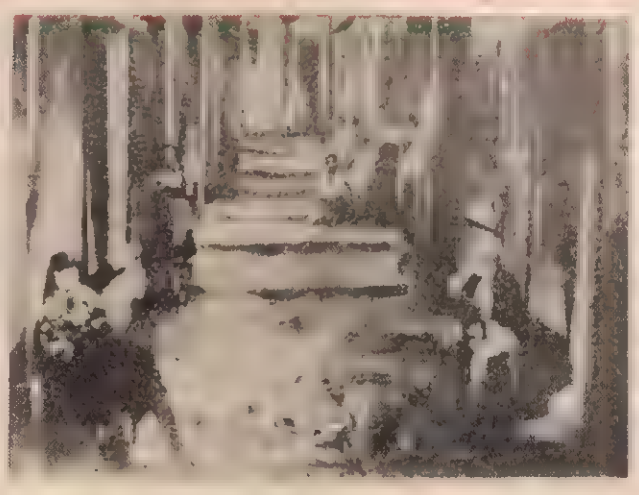

Bordel în Parisul anilor '30. Asemenea uliță rău famate au existat cu sutele și în orașele României. Între timp, în Occident, prostituția s-a „modernizat", instalîndu-se în hoteluri și vile luxoase. A devenit o afacere rentabilă, supravegheată de servicii sanitare specializate.

prostituției. Dar ea este un fapt.

Personal, nu cred că legalizarea prostituției și instituirea unui control ar duce la eradicarea efectelor ei dezastruoase în rîndul populației românești. Teoretic, da, le-ar micșora. Adevărul, însă, e că sărăcia populației, care se adîncește, va împinge noi fete tinere să se prostitueze pentru a putea trăi, așa încît, pe lîngă rețeaua legalizată de case de toleranță, va exista o rețea paralelă, care va anula efectele parțial indiscutabil pozitive ale controlului ce s-ar realiza prin înființarea caselor de toleranță.

Pentru a decide dacă legalizarea prostituției este oportună sau nu, problema trebuie judecată, în primul rînd, de personalități incontestabile din lumea medicală, iar Parlamentul va trebui să țină seama de faptul că nici o lege nu va putea desființa vreodată cea mai veche «profesiune» din lume".

Din partea Direcției Generale a Medicinei Preventive și a Promovării Sănătății:

NICOLAE ROLL

director general

ALEXANDRU OPROIU

secretar de stat

„Legalizarea prostituției favorizează programele preventive anti-SIDA"

Pentru Ministerul Sănătății, între problemele de sănătate publică, care reprezintă potențial de morbiditate și gravitate, sînt incidentele crescute ale bolilor cu transmitere sexuală, mai ales sifilisul, dacă și infecția cu HIV.

Programul Mondial SIDA, sub egida OMS, recomandă strategii de prevenire ale unor astfel de boli, prin educarea persoanelor denumite „lucrători cu sexul" (sex workers); fără a menționa dacă forma acestora de organizare este sub aspect de casă de toleranță, sau stradală sau neorganizată. În oricare din cele trei forme, avantajul este acela că aceste persoane devin proprilie lor apărătoare privind prevenirea îmbolnăvirilor, atît a lor, cît și a clientelei. Ministerul nostru are în proiect, în Programul Național SIDA, să crească nivelul de cunoștințe despre practicile preventive la acest grup vulnerabil la infecția HIV sau alte boli transmise sexual, iar acest lucru nu este posibil dacă cei care practică astfel de activități sînt sub incidența penală.

DINU PATRICIU

deputat Partidul Liberal:

„Da, sunt de acord cu înființarea legală a caselor de toleranță"

VINTILĂ BRĂTIANU

președintele Consiliului Director al Partidului Liberal:

„Un NU hotărît!"

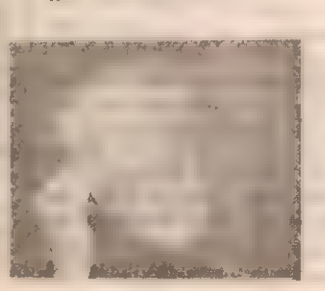

„Cazele de toleranță nu trebuie să mai existe în lumea noastră și sper ca lucrurile acestea să dispară în viitor. Nu cred că înființarea legală a lor ar duce la diminuarea numărului de violuri și a numărului de persoane contaminate cu boli venerice și virusul HIV—SIDA. Eu, personal, nu voi sprijini înființarea legală a caselor de toleranță".

CORNELIU COPOSU

președintele PNȚCD:

„Chestiunea trebuie abordată de către medici și psihosociologi. Oricum, e necesar un corp de control"

„După opinia mea, orice măsură care ar tinde spre eradicarea violenței, a infracțiunilor de bază emotivă a pornirilor dezaxate cu caracter sexual este binevenită. În domeniul caselor de toleranță nu mă pricep, este o chestiune care trebuie abordată cu medicii de specialitate și cu psihologii. Teoretic, sigur că guvernul este obligat să ia toate măsurile pentru eradicarea acestui simptom, care pentru societatea românească devine foarte periculos. Nu știu în ce măsură popularizările făcute de ziarele de senzație corespund, procentual, manifestărilor infracționale, sau este un pericol care se exagerează. În orice caz, orice măsură pentru stăvilirea acestor tendințe este binevenită.

În ce privește organizarea în sine, este o chestiune de strictă specialitate. Din păcate, bugetul Ministerului Sănătății fiind foarte subțire, cred că nu ar suporta și un corp adecvat de control, dar, bineînțeles, fiind vorba de o chestiune capitală, de importanță, cred că ar trebui umblat la sporirea fondurilor, care să dea posibilitatea organizării acestui corp de control, fără de care existența acestor case de toleranță este de neconceput".

VICTOR SURDU

președintele Partidului DEMOCRAT AGRAR:

„Problema se desfășoară" sălbatic și primitiv

„Chestiunea aceasta s-a mai discutat și în legislația anterioară și s-a reluat sub diferite forme și în legislația actuală. Noi nu am avut un punct de vedere privind această problemă, dar cred că așa cum e normal și cum au procedat și alții este normal să procedăm și noi. Nu sînt la curent cu poziția Ministerului Sănătății și a altora, însă cred că trebuie făcută o dezbatere pe tema aceasta și nu văd, dacă în alte țări există statuată această procedură sau mod de a rezolva această problemă, de ce la noi ar fi discutată „sine die" și rămasă nerezolvată. Din noianul de probleme cu care noi ne confruntăm și aceasta este o mare problemă, care ca atîtea alte lucruri care sînt nerezolvate, trebuie rezolvată; oricum, ea se desfășoară sălbatic și primitiv. Pentru a stagna ceea ce se întîmplă cred că aș fi de acord cu înființarea legală a caselor de toleranță".

ION ANTONIE

purtător de cuvînt al F.S.N.:

„O victorie zdrobitoare asupra corupției"

„Prostituția este o sursă de exploatare și o sursă de cîștig ilicit. Este în primul rînd o sursă de violare a voinței femeilor, care sînt obligate la prostituție din motive de sărăcie, mizerie, lipsă de cultură. Societatea trebuie să acționeze în sensul eliminării cauzelor care au dus la apariția prostituției și nu să o interzică. Cred că în momentul în care casele de toleranță vor intra în legalitate, corupția nu va mai avea valoarea pe care o are".

CORNEL BRAHAȘ

vicepreședinte PUNR:

„Mai bine cu patalama, decît haimana, mai bine cu afiș, decît în tufiș"

„Da. Voi răspunde la această întrebare ca persoană particulară și nu ca om politic. Nu pot să implic partidul într-o chestiune de genul acesta. Nu am fost la nici o casă de toleranță niciodată, dar presupun că este un control medical de specialitate. Din cărțile de specialitate pe care le-am citit am înțeles că aceste case de toleranță sînt niște instituții. Pentru că sînt de acord cu o ordine democratică, sînt de acord și cu înființarea caselor de toleranță. Părerea mea este că o casă de toleranță este mai benefică decît un tufiș".

Anchetă realizată de
GHEORGHE BARBU
CLAUDIA STROE
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

ELȚÂN ȘI-A PUS CENTURA ÎN JOC

Intr-o țară cu tradiție democratică, cu mecanisme bine puse la punct, verificate, care funcționează ca un ceasornic elvețian, intr-o țară așezată, stabilizată, mandatul lui Boris Elțân, de președinte ales prin sufragiu universal cu numai un an și ceva in urmă, ar fi fost considerat abia la inceput. N-a fost cazul in Rusia. După o perioadă de teamă și nesiguranță, de „tremur viața mé", nomenclaturiștii bolșevici din toate structurile, văzând că au rămas intregi și că in continuare nu li se intâmplă nimic, au trecut la contraofensivă. Așa s-a născut războiul Elțân-Congres și s-a ajuns la referendumul de la 25 aprilie.

Inițial, referendumul a fost cerut chiar de președinte, in ideea de a obține o reconfirmare in funcție din partea electoratului și de a avea astfel posibilitatea de a-i pune la respect pe adversarii săi. Dar Elțân avea in vedere un plebiscit pentru care intrebările să le formuleze chiar el. După cum se știe, n-a fost să fie așa. Intrebările au fost formulate de partea adversă, adică de Congres, și tot el, Congresul, a fixat, in contrazicere cu Constituția, și baremurile (procentajele) necesare pentru votarea problemei : jumătate plus unu din cei inscriși pe listele de vot. Dacă regula rămânea așa, consultarea electorală de la 25 aprilie din Rusia putea să devină nu doar ce-a fost, cel mai important eveniment politic mondial al ultimei săptămini, ci, prin miza sa și posibilele răsturnări produse, unul dintre cele mai importante evenimente ale ultimilor trei ani.

Dar, după cum este cunoscut, Elțân nu s-a dat bătut. Renunțând, pentru a nu complica lucrurile, la propria lui suită de intrebări și la plebiscitul simultan și acceptând intrebările formulate de Congres, stăpânul de acum al Kremlinului a inițiat, la rândul său, o contraofensivă puternică, in cadrul căreia nimic n-a fost neglijat, nimic n-a fost lăsat la voia-intâmplării. A fost, mai intâi de toate, bătălia pentru procent. Președintele Elțân s-a adresat Curții Constituționale, care, finalmente, i-a dat președintelui câștig de cauză la două din cele patru probleme. Astfel, judecătorii au apreciat că la prima intrebare, referitoare la increderea in președintele Elțân, precum și la a doua, privind programul de reforme al președintelui, va fi suficient să se intrunească jumătate plus unu din totalul voturilor persoanelor prezente la urne și nu ale celor inscrise pe liste, cum hotărâse Congresul Deputaților Poporului. In schimb, la intrebările trei și patru, privind alegerile prezidențiale și parlamentare anticipate, fiind vorba de intrebări „cu caracter constituțional", Curtea a hotărât că pentru aprobare va fi necesară majoritatea voturilor electoratului inscris pe liste. Cu toate că nu i-a dat satisfacție in proporție de sută la sută, această decizie a Curții Constituționale a Rusiei îi poate asigura, de fapt, victoria lui Elțân, având in vedere că sondajele de opinie indicau că din cei ce se vor prezenta la urne, circa 60 la sută vor răspunde afirmativ la prima intrebare, hotărâtoare. Elțân a intreprins apoi cunoscutele lui turnee prin țară, a organizat in capitală numeroase intâlniri, in cadrul cărora a explicat că singura soluție pentru ca Rusia să iasă la liman este continuarea reformelor sale. Elțân și susținătorii lui au adoptat teza cum că rușii sunt săraci in țară bogată – bogată din punctul de vedere al resurselor – și că transformarea locuitorilor stintei Rusii in bogați poate s-o facă numai el, Elțân, transpunându-și in viață programul. E drept că, in Congres, când președintele a afirmat că in scurt timp el va putea redresa economicește țara, reprezentanții puternicului lobby industrial au izbucnit in rîs. Au făcut insă acest lucru cu suficiența celui care, lucrând intr-un anumit domeniu, se crede pe sine zmeul zmeilor, singurul priceput, singurul abilitat să se pronunțe in problema respectivă, uitând, in cazul de față, că Elțân insuși provine din breaslă, că el a fost, inainte de-a deveni inalt personaj politic, un excepțional manager in domeniul economiei. Pe urmă, Elțân a căutat să și-i apropie pe militari (mulți dintre ei s-au arătat sensibili la argumentul că dacă Rusia va fi prosperă, și armatei îi va merge bine), pe clerici (care au fost inspăimântați de perspectiva ca staliniștii să pună din nou mâna pe Rusia), pe alogeni (și ei infricoșați la gândul că vor veni din nou activiștii care să-i despoaie de tot avutul și să le interzică toate drepturile, dar să-i pună să inalțe osanale la adresa ințelepților conducători de la Kremlin), pe intelectuali, pe toți foștii noncomformiști, in frunte cu rockerii. Pe scurt, ivanii au fost făcuți să ințeleagă ce le-ar păți pielea in cazul cind adepții vechiului regim comunist ar pune din nou mâna pe țară. Diplomația guvernului lui Elțân a intrat, de asemenea, prin ministrul de externe Kozârev, in acțiune, explicând Occidentului că inlăturarea actualului președinte al Rusiei ar duce la o „conflagrație rusă globală", la iugoslavizarea Rusiei, ceea ce ar insemna un dezastru mondial.

Și nu s-ar spune că străinătatea n-a receptionat și n-a ințeles bine mesajul. Dar mai ales nu s-ar putea spune că străinătatea nu și-a ințeles bine propriile ei interese. America și intregul Occident au arătat foarte limpede că cele 43,4 miliarde de dolari „deblocate" de reuniunea de la Tokio a celor 7 state superindustrializate („G-7") vor poposi in Rusia numai dacă la Kremlin se va afla Boris Elțân. La fel și cu celelalte ajutoare, promise de americani și de alții. S-au mișcat, in același sens, și sârbii, care au legat de numele lui Elțân normalizarea situației din fosta Iugoslavie, și evreii, care au dat sfară in țară că fără Elțân migrația cetățenilor ruși către Israel va fi oprită, și mulți alții, inclusiv țările fostului lagăr socialist, care nu pot să nu se teamă că fără Elțân ursul kreminist ar putea să redevină entropefag, ca pe vremea tătucilor bolșevici.

Acestea sunt condițiile in care, iată, duminică, Boris Elțân și-a pus in joc, forțat de numeroase imprejurări, centura cu diamante de președinte al celei mai intinse țări de pe glob. Desigur, după cum nici un meci nu trebuie considerat dinainte câștigat, așa și referendumul din Rusia nu este, pentru Elțân, chiar după hotărârea Curții Constituționale, o simplă formalitate. Totuși, toate datele, inclusiv rezultatele preliminare de luni (rezultatele definitive vor fi cunoscute abia pe 5 mai) indică un succes elțânist. Se apreciază că din cei circa 106 000 000 de cetățeni cu drept de vot, au participat la scrutin, in cele 97 000 de birouri de vot cam 60 la sută dintre votanți. Pentru toată lumea este limpede că nu va scăpa nici Congresul de Elțân, dar nici Elțân de Congres, in sensul că nu se va intruni cvorumul necesar pentru alegeri parlamentare anticipate. Specialiștii consideră insă că, mai devreme sau mai tărziu, aceste alegeri vor avea loc. Fiindcă actuala structură a legislativului in Rusia (cu un superparlament, care nu face decât să complice la maximum viața democratică), nu poate să dureze la infinit.

ION D. GOIA

Warren Christopher,

„S.U.A. VOR RĂMÎNE ÎN CONTINUARE CEA MAI MARE FORȚĂ MILITARĂ A LUMII"

„Cel de al doilea pilon al politicii noastre externe va fi modernizarea forțelor noastre armate, pentru a face față noilor necesități din lume, ca și amenințărilor care continuă. Prăbușirea Uniunii Sovietice ne ingăduie să reducem schema noastră militară. Totuși, puterea noastră trebuie să fie oricind suficientă pentru contracararea oricărei amenințări la adresa intereselor noastre vitale. Trebuie să fim capabili să stopăm și, la nevoie, să invingem orice dușman potențial. Iată pentru ce luăm măsuri ca să-i facem pe militarii noștri mai agili, mai mobili, mai flexibili și mai pricepuți. Se cuvine să subliniem că Președintele Clinton este hotărît să aibă forța de luptă cea mai bine echipată și cea mai capabilă in America pentru apărarea Americii.

Și, fiindcă vorbim despre forța noastră armată, consider important să vă spun că America nu poate fi polițistul lumii. Noi nu putem avea răspunderea de a aplana orice dispută și de a reacționa la orice alarmă. Sintem indispensabili, dar, bineințeles, nu putem acționa decit selectiv".

ROBERT LICHAL, al doilea președinte al Adunării Naționale a Republicii Austria:

PARLAMENTARISMUL AUSTRIAC REPREZINTĂ UN MODEL PENTRU ROMÂNIA

— Ați fost ministrul Apărării Naționale la căderea lui Ceaușescu. Care au fost grijile pe care le-ați avut atunci?

— Ca ministru al Apărării Naționale, am avut desigur griji privind siguranța oamenilor, legate cu speranța că răsturnarea violentă va fi urmată de democrație și de realizarea drepturilor omului. Pe mine personal m-a preocupat intrebarea cum s-ar putea ajuta cel mai bine poporul român.

— Puteți să vă imaginați o apartenență a României la NATO, respectiv cum vedeți dumneavoastră viitoarea structură a securității in Europa?

— Țările membre ale alianței NATO prezintă o omogenitate relativ puternică, de care România cu siguranță că s-ar distanța prea mult. Din această cauză, eu cred că o intrare a României in NATO este pentru moment improbabilă. Eu cred că ar fi mai indicat să se creeze un sistem nou al securității colective, cu angajare juridică, ce să prevadă menținerea păcii și restabilirea acesteia in cazuri de conflict și criză, cu obligativitatea de participare la acțiunile colective ale tuturor contra „agresorilor", independent dacă aceștia vin din afară, sau ei inșiși sint membri ai sistemului. Aici ar trebui să se creeze un consiliu decizional eficient.

— Care este experiența acumulată de dumneavoastră la intilnirile de la București cu parlamentarii români? Este parlamentarismul austriac un model pentru România?

— Parlamentarismul austriac poate, fără indoială, să reprezinte pentru România un model. Parlamentarismul austriac este foarte flexibil și pe măsura cerințelor statelor din Europa răsăriteană, corespunzător de convenabil sub aspectul cheltuielilor. O copie fidelă a sistemului nostru parlamentar nu trebuie să fie totuși indicată pentru fiecare țară. Sigur este, insă, că și România ar putea să se inspire cum să-și reorganizeze organismul său statal.

— Care oameni politici români vă apar dumneavoastră interesanți?

— Privind din Austria, această apreciere este extrem de dificilă. Mie imi par interesanți acei oameni politici români care se dedică unei democratizări, introducerii economiei de piață și respectării drepturilor omului.

Bonnul acordă României alte 12 milioane de mărci pentru stăvilirea emigrației

Reținem din paginile ziarului Süddeutsche Zeitung (21 aprilie) o știre privind noile măsuri concrete prin care, de comun acord, România și Germania își propun să modernizeze emigrația românească. Protocolul a fost semnat la Bonn de ministrul de stat Dan Mircea Popescu și ministrul de interne al Germaniei, Rudolf Seiters. De ambele părți – sintem informați – a fost formulată hotărârea fermă de stăvilire a cererilor de azil. La ora actuală – notează ziarul citat – din totalul imigranților aflați in Germania, un sfert ar fi originari din țara noastră. Tocmai de aceea, cererile de azil pe motive politice vor fi aprobate numai in proporție de 0,1 la sută.

In acest scop se au in vedere și alte căi, de o mai activă persuasiune. Potrivit ziarului amintit, Germania ar urma să investească in România alte 12,5 milioane de mărci, pentru finalizarea unor centre-model cu profil industrial distinct : electrotehnică, construcții, industria lemnului.

FEBRA EMIGRAȚIEI

Se știe că marile emigrări au avut loc in perioadele revoluțiilor istorice (1789, 1848, 1918, 1945, 1989). Românii nu fac excepție :

● In America, primii români au ajuns inainte de 1914. Se declanșase febra emigrației ! Mulți dintre aceștia au plecat cu gindul să se intoarcă și, cu banii ciștigați acolo, să-și cumpere pămint. Din păcate, ei nu s-au mai intors. Așadar, s-au organizat acolo, construindu-și biserici și școli.

● In perioada interbelică, incă din 29 aprilie 1929, românii ortodocși din S.U.A. și Canada s-au constituit in „Episcopia Misionară", ridicată la rangul de Arhiepiscopie, din decembrie 1974. In perioada interbelică a avut loc și un important exod al unor personalități culturale și științifice.

● Al doilea război mondial a insemnat un nou inceput al pribegiei românilor și, in același timp, un exod al cetățenilor români de origine evreiască, in special către America. Un grup masiv de autoexilați pe motive politice l-au constituit legionarii, pe care nemții i-au scăpat de pedeapsa pregătită de mareșalul Antonescu. In frunte cu Horia Sima, s-au stabilit mai intii in Germania, apoi, după război s-au răspindit, o mare parte dintre ei luind drumul Americii. Infringerea Germaniei și instalarea la putere a regimului comunist a declanșat un nou val de emigrări, al celor persecutați politic.

● După decembrie 1989 – contrar așteptărilor – s-a înregistrat un nou exod al românilor.

Mirajul Americii și al ciștigului imediat atrage porcă... prea mulți români. In prezent, pe continentul american există cea mai veche și mai numeroasă emigrație românească, de aproximativ 1 milion de români. In S.U.A. – peste 700 000, iar in Canada aproximativ 250 000.

RALUCA VRABIE

Da, mai există! Europa descoperă regatul MUSTANG

Recent, o agenţie franceză de voiaj anunţa primele excursii „în grupuri mici, de 10-15 persoane" într-o ţară „descoperită de curînd". Pot fi descoperite specii de peşti trăind la mari adâncimi, triburi sălbatice în Amazonia, peşteri, dar ţări ?! Ei, bine, Mustang e un teritoriu nu prea mare, o enclavă tibetană din Nepal, de fapt o zonă de platou înalt, greu accesibilă, cu rol strategic în perioadele tulburi, cu obiceiuri de ev mediu şi dinastii regale de mai

multe ori centenare. Un stat straniu, deoarece e condus de un rege — Jigme Dorje Tandul — dar în parlamentul nepalez e reprezentat de un deputat... comunist ! Ţara are numele unui cal american — mustangul — iar aceasta e iarăşi o treabă bizară.

Capitala regatului cu numai şase mii de locuitori se cheamă Lo Mantang şi e înconjurată de un zid de cetate cu o înfăţişare inexpugnabilă. De-altfel, într-unul din cătunele mărginaşe se găseşte un anunţ în engleză care spune că „teritoriul e interzis". Regele, călare pe un cal alb scund, are pălărie, o pălărie europeană demodată, ochelari de soare, cămaşă ecosez, la gât poartă o basma colorată şi, astfel echipat, face zilnic de şapte ori turul capitalei, pentru a mobiliza divinităţile protectoare ale regatului. Ce se întâmplă între aceste ziduri ? Nimic. Poţi auzi scurgerea înceată a timpului. Regele e şi judecător suprem şi şef de cermonii. Două din ocupaţiile de bază ale locuitorilor — când nu muncesc să-şi procure hrana — sunt cultul morţilor şi construcţia unor altare piramidale din oase de lama. În pereţii stâncoşi, ce înconjoară regatul, există nenumărate caverne datând din secolele VI V înainte de Hristos, unde curajoşii, mai ales dacă au pregătire de alpinişti, pot descoperi vechi manuscrise, între oseminte de monahi şi troglodiţi, figurine de lut, picturi rupestre şi obiecte de cult.

Peşterile acestea artificiale, situate la mari înălţimi, pun privitorului mari probleme de logică : cum se aprovizionau locuitorii ? Cum urcau şi, mai ales cum coborau ? Prin comparaţie, grotele locuite din Capadocia de altădată ne par pur şi simplu confortabile !

În Mustang, dai de lucruri ciudate la tot pasul. Astfel, paznicii templelor poartă la gât amulete de coral şi turcoaz de aceeaşi formă şi cu aceleaşi rosturi magice, protectoare, ca amuletele purtate la gât de indienii Navajos din America de Nord.

De ce e atât de senzaţional anunţul agenţiei de publicitate franceze ? Pentru că, în sfârşit, teritoriul Mustang a devenit vizitabil — lumea se schimbă, nevoile cresc şi în locurile uitate de istorie. Regele a aprobat numai 600 de turişti pe an. Cu condiţia, fireste, să ajungă singuri până aici. Să nu uităm că Mustang e o ţară din Himalaya ! Un mic aeroport, situat la 2 700 m. înălţime, primeşte, din când în când, oaspeţi, dar oaspeţi care nu şi-au pierdut răbdarea aşteptând la Katmandou, în Nepal săptămâni de-a rândul aprobarea de zbor. Intrarea în regat se face printr-un canion, unde vânturile bat neîncetat, cu forţa unor furtuni, un canion între două culmi înalte de 8.000 m, Annapurna şi Dhauliagiri. La soarea primilor vizitatori, locuitorii aveau în privire o curiozitate vecină cu stupefacţia. S-ar fi zis că nici ei nu credeau să mai existe şi alte lumi decât a lor. Peisajul e lunar. Nici un copac, numai arbuşti, o vegetaţie săracă, o existenţă mai mult decât austeră. Budismul tibetan e practicat împreună cu elemente de cult ezoteric, străvechi. Locuitorii se cheamă Lobaşi. Împinşi de foame, ei coboară uneori spre India şi Nepal, unde fac un comerţ rudimentar. În general, modul lor de viaţă aminteşte frapant de evul mediu timpuriu. Policlinica e închisă iarna şi, oricum, prea costisitoare. Foarte pioşi, locuitorii petrec mult timp în rugăciuni, cât despre justiţie, o preferă pe aceea ceremonioasă şi plină de invocaţii ciudate a regelui, decât justiţia nepalează din oraşul Jomosom, unde se găseşte şi un spital. Cartea de căpătâi a regalităţii e un volum masiv, cu precepte budiste, tot atât de vechi ca şi mânăstirea din secolul XV, care domină cetatea. Neîngrijiţi, roşi de timp şi de umezeală, pereţii mânăstirii păstrează, abia vizibile, picturi rituale care-l surprind în chip deosebit pe european prin mulţimea reprezentărilor cosmice. Locuind pe acoperişul lumii, cetăţenii regatului pierdut au, s-ar zice, un contract special cu divinitatea.

OMUL CARE VINDE SECRETELE KGB-ULUI

• „Nu sînt un trădător", spune Igor Prelin, colonel KGB la pensie şi negociator, în devize libere al „Memoriilor," foştilor spioni sovietici

Într-o cafenea murdară din al 17-lea arondisment al Parisului, colonelul Igor Prelin îşi mărturiseşte melancolia : „De fiecare dată când revin în Franţa pentru afaceri, mi-ar plăcea să-i reîntâlnesc pe unul din vechii mei prieteni, un agent francez pe care l-am „întors" (n.tr. l-am făcut să lucreze pentru noi) cu ani în urmă. Nu pot, deoarece serviciile franceze nu l-au descoperit. Cel puţin, aşa cred". După care adaugă: „Eu nu sunt un trădător, cum îmi zic câţiva gazetari ruşi. Eu nu fac altceva decât să povestesc ISTORIA".

Dacă dăm un înţeles mai nou termenului, atunci Istorie înseamnă comerţ şi afaceri. După război, aventurieri de felul colonelului Prelin revindeau ţigările, uniformele şi guma de mestecat procurate de la americani. După încheierea „războiului rece", acelaşi tip de oameni vând ziarelor şi, mai ales, televiziunilor din Occident „Memoriile" în exclusivitate ale unor foşti spioni. Nu în ruble, bineînţeles. La Moscova, o poveste cu spioni se vinde la preţuri, în dolari, ai câtorva cutii cu icre negre. Pe noua „piaţă neagră" din Occident, aceleaşi poveşti obţin un preţ de o sută de ori mai mare. Igor Prelin profită de această matematică postcomunistă. Produsele cele mai solicitate în momentul de faţă: criza din Cuba şi Afacerea Philby. Argumentul ofertei sale: legitimaţia de veteran al spionajului, care-i dă drum liber la unele arhive „interzise" şi, mai ales, la reţeaua spionilor la pensie. Unul din cei doi asociaţi ai săi în afaceri e generalul Fedorov, preşedintele „foştilor" mari şi foarte mari. Mai mult, acest om care face cât greutatea sa în aur — fost odinioară „rezident" în Turcia — e membru al comisiei serviciilor secrete ruseşti însărcinate oficial cu difuzarea controlată, cu viză, cum s-ar spune, pentru oricine solicită şi plăteşte bine, a interviurilor pe care le-ar putea oferi agenţii încă activi sau cei la pensie. Altfel zis, societatea INTELL a lui Prelin nu-i face nici o problemă Lubiankăi — cum mai e numit KGB-ul după strada unde se găseşte sediul său central. Nici măcar nu există riscul unor scurgeri necontrolate de date şi al fugii agenţilor. „Ne-am pus de acord — explică Prelin cu un cinism abia disimulat — ei cu prezentul, eu cu trecutul". Nimeni nu riscă nimic, toată lumea câştigă în Occidentul crede că are acces la marile secrete ale celor cu adevărat mari.

Din când în când, colonelul Prelin povesteşte şi unele întâmplări din activitatea sa de om la „public relations" al KGB-ului. „Eu sunt cel care a pus la punct primele interviuri acordate presei de către generalul Kriucicov, până nu de mult numărul 1 din KGB". Din fericire, Igor Prelin a ştiut mai multe sau a avut o intuiţie mai sigură cu prilejul puciului contra lui Gorbaciov. Kriucicov e la puşcărie pe când „omul cu relaţiile" al acestuia are cont la o bancă din Paris şi se plimbă singur pe malurile Senei, îmbrăcat, ca de obicei, cu lunga sa haină de piele neagră, cu cămaşa neagră astfel că agenţii francezi îl pot fila în liniştе, fără complicaţii.

Havana : ultimul proces stalinist

FIDEL CASTRO ÎŞI UCIDE FOSTUL CAMARAD DE ARME

...În zilele anchetei, generalul Arnaldo Ochoa Sanchez avea un surâs trist, surâsul celui care înţelege că a fost actorul unei imense farse. El, generalul, eroul al trupelor care au făcut curăţenie în Angola, era judecat ca un trădător

De data aceasta însă Fidel Castro a jucat prost. Acuzatul Ochoa şi acuzatorul din oficiu se străduiau, pur şi simplu, să dea un sens lucrurilor, ambii ştiind că lucrurile n-au nici un sens. Ştiau că acesta urma să fie ultimul proces-înscenare al epocii poststaliniste şi trăiau amândoi tristeţea soldaţilor care trebuie să mai lupte încă o zi — şi să moară în luptă — după ce războiul se va fi încheiat.

Fidel Castro a avut, fără îndoială, cea mai nefastă zi din viaţa lui, atunci când a decis ca procesul să fie public şi, pentru prima oară, televizat. Generalul a fost adus în sală îmbrăcat în jeanşi şi cu o cămaşă de fermier american din Oregon, ca să fie limpede pentru toată lumea că e echipat ca un yankeu. În ţara romului şi a „adevăratului socialism" un vinovat nu poate arăta altfel decât ca un american oarecare. A fost acuzat de toate relele, de la trădare, la traficul de droguri, de la devieri gorbacioviste la corupţie. Să se ştie că duşmanii sunt întotdeauna prinşi şi că în Cuba comunismul a învins pentru veci! „Trădarea" transmisă în direct a fost o enormă eroare politică a lui Castro — dacă se mai putea imagina la acest maniac al dictaturii încă o eroare de natură să surprindă în câteva zile, generalul care trebuia să moară a devenit un mit — eroul opus de întregul popor cubanez spaimei de Castro. Din zilele procesului, Castro a început să se poarte, în toate ocaziile, ca un nebun furios Simţea că a pierdut partida, că procesul s-a întors contra lui.

Dacă, în realitate, Castro n-a părăsit niciodată Sierra Maestra, munţele unde a făcut insurecţia (prin care, în 1959, a preluat puterea), de la procesul generalului trăieşte ca o fantomă. Se crede unicul „guerillero" sortit să salveze lumea şi comunismul, apare pe neaşteptate, ca să dispară. Nimeni să nu ştie unde se află. Îşi schimbă în fiecare noapte locuinţa, singura lui preocupare fiind să decidă cine trebuie arestat. Sute de disidenţi închişi, mii de oameni care îşi riscă viaţa fugind, cu tot felul de ambarcaţii, spre Miami, intelectualii rechiziţionaţi, puşi să-şi spele păcatele de intelectuali prin muncă grea, purificatoare. E o asemenea foame şi disperare în Cuba încât unii preferă să-şi facă injecţii cu sânge infectat de virusul SIDA pentru a putea fi internaţi în „Sidatorii" — ultimul capriciu al omului care se poartă ca un Don Quijote.

„12 MARTORI POT DOVEDI NEVINOVĂȚIA MEA, ÎNSĂ JUSTIȚIA REFUZĂ AUDIEREA LOR"

— Am fost trimis în judecată pentru pretinsa săvîrșire a infracțiunii de furt din avutul public — susținîndu-se că în data de 23 august 1991, seara la-orele 21, — aș fi sustras împreună cu un alt coinculpat o cantitate de cupru în valoare de 47.542 lei.

— Inculparea mea s-a făcut în baza unor probe neconvingătoare — pline de contraziceri esențiale — înlăturîndu-se în totalitate apărarea mea corectă, și onestă, prin care căutam să dovedesc că în acea zi și la acea oră eu mă aflam la domiciliul meu din Simleu-Silvaniei, și că deci nu mă puteam afla în Municipiul Zalău, unde se pretinde că ar fi avut loc săvîrșirea acestei infracțiuni.

— Atît judecătoria Municipiului Zalău, cît și Tribunalul Județean Sălaj, au refuzat să-mi permită exercitarea dreptului meu la apărare, deși el este prevăzut atît în Constituție, cît și în normele dreptului procesual penal, și a Codului penal, în final fiind condamnat — nevinovat — la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în regim de penitenciar.

— Fiind grav bolnav de TBC pulmonar — cu internări repetate în spitalele de specialitate din Zalău și Municipiul Cluj, — nu am putut începe încă executarea pedepsei, astfel că am obținut amînarea executării ei pînă la data de 30 mai 1993.

— În tot acest timp am solicitat prin mai multe scrisori și memorii Procuraturii Generale București, promovarea unui recurs extraordinar (dos. nr. 28.303/760/1992) însă s-a refuzat nejustificat acest lucru, deși am păstrat convingerea că organele de control a justiției din țara noastră vor manifesta interesul cuvenit pentru respectarea drepturilor omului. — Indeosebi atunci cînd el se apără corect și cinstit.

Intervențiile mele la nivelul Procuraturii Generale au fost privite cu indiferență, deși, am făcut cereri de stăruință, și de primire în audiență, astfel încît acum mă văd nevoit să solicit concursul presei centrale, pentru sprijin în clarificarea drepturilor mele.

Vă rog cu toată considerația a face lectura memoriului adresat Procuraturii Generale, — în care se regăsesc toate elementele nevinovăției mele — și să solicitați Procuraturii Generale primirea mea în audiență, și examinarea corectă și obiectivă a dosarului meu.

Vă rog a mă considera un nevinovat, calitate în care îmi permit să vă solicit sprijinul dvs. Dacă nu aș fi nevinovat nu mi-aș permite să vă cer intervenția dumneavoastră în acest caz.

Mi-aș permite totuși să vă exemplific numai unul din motivele nevinovăției mele : la un moment dat s-a susținut că aș fi săvîrșit furtul împreună cu fratele meu din Simleu-Silvaniei, împrejurare care s-a trecut apoi sub tăcere, deși atît coinculpatul Ardelean Ioan — cît și martorii Ciupe Ioan și Păușan Nicolaie susțin că la furt au participat trei persoane : inculpatul Ardelean Ioan și frații Bodea, problemă care ridică întrebarea : dacă așa s-au întîmplat lucrurile, de ce nu a fost trimis în judecată și fratele meu ?

Dar nu aceasta este problema esențială a cauzei : ea rămîne cea referitoare la faptul că prin cei 12 martori care au fost prezenți în casa mea — la aniversarea zilei de naștere a fetiței mele — puteam face dovada supremă a nevinovăției mele, că în acea zi, și la acea oră, eu nu mă puteam găsi în Municipiul Zalău, localitate situată la 32 km de Simleu-Silvaniei. Cer să se ia în considerare și valoarea socială a acestor martori : muncitori, tehnicieni, învățători, educatori și pensionari, oameni de reală probitate morală, și care nu își pot permite conduita mincinoasă în fața unei instanțe de judecată. Numai doi dintre ei au fost ascultați în instanță : Dragoș Maria și Horincar Maria, care au confirmat pe deplin apărarea mea, dar instanțele au refuzat să ia act de declarațiile lor, cu totul nemotivat.

Doresc să vă mulțumesc din toată inima pentru sprijinul dumneavoastră.

PETRE BODEA ■

Simleu-Silvaniei str. Partizanilor Bloc M-6 ap. 17 jud. Sălaj

CÎTEVA PRECIZĂRI

Am primit la redacție, din partea unei cititoare, un semnal, pe care l-am publicat în nr. 10 al revistei noastre („Fundația pentru băut aghiazmă", pag. 24), convinși că facem un lucru bun sancționînd un procedeu incorect, acela de a-i **obliga** pe elevi să cumpere revista **S.O.S. COPIII !**, editată de **Fundația Copiii Țării.** Și ne menținem punctul de vedere referitor la incorectitudinea procedeului respectiv. Onestitatea profesională ne determină, însă, a aduce la cunoștința cititorilor cîteva precizări desprinse din scrisoarea președintelui fundației, dl. Ion Văduva-Poenaru.

COPIII ȚĂRII, fundație neguvernamentală, cu caracter umanitar, a fost înființată în 1991, prin Hotărîrea Judecătoriei Sectorului 1 București. Ea are, conform Statutului, drept obiectiv **ajutorarea, prin diverse mijloace, a copiilor și tinerilor supradotați, săraci, părăsiți, orfani, bolnavi sau handicapați** și s-a născut din S.O.S-ul lansat în presă pentru salvarea a două fetițe bolnave de Sindromul Hoffman. Fundația are ca președinți de onoare pe dl. Gheorghe Nuțu, german de origine română și pe dl. academician Nicolae Cajal. Membri fondatori sunt 30 de oameni de știință, mai mulți conducători ai unor societăți comerciale și unii ziariști. În cei peste doi ani de existență, fundația a trimis în străinătate, la tratament, în afara celor două fetițe, cîțiva copii și tineri (ultimul caz : copilul Alina Petronela Voronianu, din Piatra Neamț, trimisă în China pentru o operație pe creier). De asemenea, de Sf. Nicolae și de Crăciun, fundația a organizat, la Circul de Stat și la discoteca italiană din Calea Dorobanților, două spectacole, unde s-au oferit daruri, în valoare de zece mii de lei fiecare, la peste 200 de copii orfani sau handicapați din cămine. În privința vînzării revistei **S.O.S. COPIII !**, care s-a făcut la trei licee bucureștene, s-a oferit celor trei școli 20 la sută din valoarea vînzărilor.

Ne facem datoria de a consemna caracterul deosebit, de mare calitate sufletească, al acestor acțiuni, în discordanță vădită cu micile „scăpări" de procedură (ex. : obligativitatea cumpărării revistei în școli), ecouri nefericite ale unor timpuri și mentalități apuse. Știm, este un lucru ingrat să-i faci pe oameni buni și generoși atunci cînd ei nu sunt înclinați spre așa ceva — și tocmai de aceea le dorim din tot sufletul promotorilor acțiunilor de mai sus să aibă succes și să nu lase ca reușita lor să se degradeze ca însăși. Ar fi păcat. **(E. C.).**

P.S. În legătură cu cazul copilului Mirela Violeta Ghiță și al celor șase frați ai săi, caz semnalat de FLACĂRA, mulțumim în numele lor și le vom comunica să vină la sediul fundației dvs. (Casa Presei Libere, corp C, etajul 6, camerele 482-483. tel. 617 65 05).

BUCUREȘTI-CONSTANȚA-BACĂU

prin fibre optice începînd cu 1995

Pe data de 22 aprilie 1993, la Sala Rondă a Hotelului Intercontinental, a fost semnat un protocol între ROMTELECOM și firma japoneză TOMEN prin care aceasta din urmă a adjudecat, prin licitație internațională, un proiect regional de construire a magistralei de transmisiuni pe fibră optică, ca o primă etapă din cadrul Programului de Dezvoltare a comunicațiilor în România, pînă în anul 2005, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 500 1991. Furnizarea echipamentelor și materialelor se va face de către firmele japoneze FUJITSU și FUJIKURA. Acest prim tronson București – Slobozia – Cernavodă – Constanța și Slobozia – Brăila – Galați – Bacău, acoperind o lungime de 675 km, prevede și realizarea rețelelor urbane în Constanța și Galați. Durata totală a proiectului este de 560 de zile, urmînd a fi instalate sisteme de transmisiune digitală cu 1 920 de căi telefonice. Lucrările civile și instalarea cablurilor cu fibre optice și a echipamentelor adecvate se vor executa prin subcontracte cu firme din România. Contractul a fost semnat de domnul MORIHIKO TASHIRO – director general TOMEN și de domnul DUMITRU ANGHELESCU – director general ROMTELECOM. A participat ambasadorul Japoniei la București, dl. KANJI TSUSHIMA, conducerea Ministerului Comunicațiilor, a ROMTELECOM, alte persoane oficiale, invitați.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

INFOCLUB
■ Revistă de informatică și calculatoare
■ Membru International Data Group (IDG) SUA
cel mai mare producător de reviste de informatică din lume
PRIN NOI ÎN ÎNTREAGA LUME!
București, Piața Presei Libere nr. 1
Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33

REVISTA PROFESIONISTULUI ÎN AFACERI
Editată de ASE World Entreprises din SUA și Societatea Știință & Tehnică S.A.
Piața Presei Libere nr. 1, cod 79781, București, Tel: 617 72 44; Fax: 617 58 33
BUSINE$$ TECH INTERNATIONAL
■ secretul succesului american în afaceri
■ marketing, management, finanțe, juridice
■ codul manierelor în afaceri
■ tehnologie internațională la zi
"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE. NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA"
Abonamentele la sediul Societății sau RODIPET nr. catalog 349, anual 6 numere - 720 lei

ZIARUL
CONSILIER ECONOMIC

Laureatul Nobel pentru economie, profesorul american Milton Friedman, știe cum se vindecă inflația:

OPRIȚI GUVERNUL SĂ MAI FACĂ BANI! (2)

● *Ideile și recomandările lui Friedman, principal consilier al lui Ronald Reagan, au modelat și politica economică a „Doamnei de Fier" și a cancelarului Kohl*

În tradiția americană, există mulți țapi ispășitori pentru inflație. Au fost acuzate sindicatele, pentru că au făcut să crească salariile. Ele nu sînt de acord, însă, cu această opinie. Și au perfectă dreptate: creșterea salariilor este rezultatul, nu cauza inflației! În fapt, nici nu se asigură salarii proporționale cu creșterea costului vieții. Un alt țap ispășitor este prețul mărfurilor importate; ni se spune că și inflația este importată — prețurile mai mari din străinătate fac prețurile interne să crească. Din nou, guvernul a reușit să dea vina pe altcineva! Din nou, nu are dreptate! Nu aceasta este adevărul! Prețurile din alte țări nu sînt exprimate în dolari, ci în lire, mărci, yeni sau în alte devize. Ceea ce se întîmplă cu prețurile interne în dolari depinde de rata de schimb a dolarului în raport cu devizele respective, rată de schimb care, la rîndul ei, reflectă inflația din Statele Unite (și nu din altă țară). Din 1973, unele guverne au reușit să transfere arabilor responsabilitatea creșterii galopante a prețurilor, dînd vina pe ei pentru inflație. Dar dacă prețurile mari ale petrolului potențează inflația, cum se explică faptul că în Germania, care importă fiecare picătură de combustibil folosită pe șosele sau în industrie, inflația a fost mai mică decît în Statele Unite, care produc jumătate din cantitatea de petrol pe care o consumă? Japonia nu produce petrol. Și, totuși, atunci cînd arabii au mărit de patru ori prețul petrolului, japonezii au reușit să micșoreze rata inflației de la 30 la 5 la sută pe an. Greșeala (sau mistificarea!) constă în aceea că se „confundă" un preț anume, cum e cel al petrolului, cu nivelul general al prețurilor.

În America, **președintele Nixon** a înțeles lucrul acesta.

„Iată ce NU am să fac. N-am să împing acest popor pe drumul nesfîrșit al controlului prețurilor și salariilor, oricît de profitabil ar fi, din punct de vedere politic. Această pare a fi o cale de ieșire, dar, de fapt, este o cale de afundare și mai adîncă în impas. Efectul e echivalent exploziei ce te așteaptă dacă trintești capacul oalei peste abur, fără să micșorezi focul sub oală. Controlul prețurilor și salariilor nu face decît să amîne ziua dezastrului și îi privează pe orice american de o bună parte din libertatea lui".

Acum ascultați-l din nou pe președintele Nixon, într-un discurs rostit trei ani mai tîrziu.

„A venit vremea să acționăm cu hotărîre, în așa fel încît să spargem cercul vicios al prețurilor și salariilor, începînd de astăzi, ordon înghețarea tuturor prețurilor și salariilor pe o perioadă de 90 de zile și cer tuturor companiilor să aplice această înghețare și profiturilor (dividendelor) plătite acționarilor".

Mulți politicieni sînt tentați să recurgă la controlul prețurilor și salariilor, în ciuda eșecului în practică al acestei strategii. Nu se mai învață minte! Există, însă, cîteva învățăminte care pot fi trase. **Premierul britanic James Callaghan** a descoperit că și un alt mit economic era fals. El a comunicat acest lucru Conferinței Partidului Laburist din 1976. „Am crezut că putem oferi mai multe locuri de muncă, micșorînd impozitele și sporind cheltuielile guvernului. Vă spun cu toată sinceritatea că această opțiune nu mai este posibilă. Ori de cîte ori am aplicat această soluție, am făcut-o numai și numai sporind inflația, iar pasul imediat următor a fost, de fiecare dată, creșterea șomajului. Aceasta este istoria ultimilor 20 de ani".

Inflația este graduat nocivă, ea afectează în mod diferit diverse grupuri de oameni. Unora inflația le prisosește, iar ei își explică asta prin propria lor istețime. Altora inflația le dăunează, iar aceștia o pun pe seama relei voințe a altora. Inflația se înrăutățește și mai mult datorită leacurilor nepotrivite administrate de guverne economiilor atinse de boală; în special, datorită controlului salariilor și prețurilor.

Gunoierii din Londra s-au simțit nedreptățiți pentru că salariile lor nu țineau pasul cu creșterea costului vieții. Ei au intrat în grevă, făcîndu-le rău nu (numai) celor (direct) răspunzători, ci concetățenilor lor, pe care i-au obligat să trăiască în mijocul unor munți de gunoaie, care colcăiau de șobolani. Personalul din spitalele londoneze a fost nemulțumit pentru că salariile din domeniul sănătății nu țineau pasul cu creșterea costului vieții. Și medicii au intrat în grevă, făcîndu-le rău nu celor care au ordonat controlul, ci bolnavilor de cancer, cărora le era refuzat accesul la un pat de spital. Medicii s-au purtat în grup așa cum nu s-ar fi comportat niciodată ca indivizi. Asmuțirea unui grup de cetățeni asupra altuia duce la sfîșierea țesăturii sociale, producînd răni ce se vindecă după zeci de ani. Și totul, inutil! Pentru că, departe de a vindeca inflația, controlul prețurilor și al salariilor nu face decît s-o agraveze. În memoria liderilor noștri politici există, de altfel, un exemplu cît se poate de grăitor al efectelor negative pe care le are controlul monetar de acest tip asupra procesului economic în ansamblu; și tot acolo se află și soluția de contracarare a răului!

Germania, în 1945; o țară învinsă în război. Rolul guvernării revenea acum Comisiei Aliate, formată din reprezentanții Statelor Unite, Marii Britanii, Franței și U.R.S.S.; Comisia a impus un control sever în toate domeniile, inclusiv în cel al prețurilor și salariilor. Rezultatele au fost tragice. Întreaga ordine economică s-a năruit. Banii și-au pierdut valoarea și oamenii au trecut la mijloace primitive de plată, folosind aparate de fotografiat, stilouri, țigări, whisky, în loc de bani. Și asta se întîmpla la mijlocul secolului al XX-lea, după mii de ani de istorie monetară!

Germania de astăzi: o țară în care mulți oameni ar vrea să trăiască. Cum s-a petrecut această revenire miraculoasă? Cé nu știm noi din ce știu nemții? Cum au rupt ei blestemul?

Într-o dimineață de duminică — 20 iunie 1948 — ministrul de finanțe de atunci al Germaniei, economist de profesie, a introdus simultan o nouă monedă (marca germană actuală) și a abolit orice control asupra prețurilor și salariilor. De ce, oare, o fi făcut-o într-o duminică dimineața?! Nu pentru că Bursa era închisă — cum ați putea crede — ci pentru că birourile oficialităților Comisiei Aliate erau închise în acea zi binecuvîntată; pentru că, dacă ar fi făcut-o cînd acestea erau deschise, ordinul său ar fi fost contramandat.

Ca prin farmec, în cîteva zile, magazinele s-au umplut de mărfuri; în cîteva luni, economia germană mergea de minune. Economiștii n-au cum să fie surprinși de rezultat. În fond, aceasta este funcția sistemului de prețuri. Pentru restul lumii, **soluția germană** a constituit, însă, un miracol economic. O țară devastată de război a devenit, în zece ani, cea mai puternică economie a Europei.

Berlinul de Vest, „aruncat" în coasta Germaniei comuniste, a fost, într-un fel, și o uriașă **epruvetă economică**. În Berlin s-au înfruntat două sisteme economice fundamental diferite, despărțite de filozofii politice, de concepții diferite asupra libertății și de un zid de oțel și beton. Haideți să lăsăm, pentru o clipă, inflația de o parte. Libertatea economică nu poate rezista de **una singură**; ea e parte dintr-o ordine mai amplă. Nicăieri nu s-a demonstrat mai bine acest lucru decît de o parte și de alta a Zidului Berlinului. Oamenii din Est aveau aceeași limbă, aceeași cultură, același strămoși, erau unul și același popor cu cei din Vest, dar nu e nevoie să vă mai spun cît de diferit era traiul lor. Explicația e foarte simplă: sistemul politic din Est nu putea tolera libertatea economică; sistemul politic din Vest nu putea exista fără ea.

Inflația atacă libertatea economică a cetățenilor unui stat. Răspunderea de a ține în frîu inflația revine guvernelor, care dețin monopolul „fabricilor de bani". Motivul pentru care inflația există, este că bucățile de hîrtie numite dolari și altele asemenea lor în lume își sporesc numărul într-un ritm mai mare decît cel al creșterii cantității bunurilor și serviciilor oferite pentru ele. Adevărul este că, în Statele Unite, inflația este generată într-un singur loc: în tipografia Băncii centrale, la Washington, unde este amplasată mașina de (făcut) bani a Sistemului Federal de Rezerve SFR este puterea care decide cît de repede trebuie să crească resursele monetare, mai bine zis masa monetară, cantitatea de bani de pe piață. Inflația ar dispărea dacă s-ar opri tipărirea atît de rapidă a banilor. Nu e niciodecum o idee nouă, nu e un leac nou, îl întîlnim adesea în istorie.

Prin acțiunea acestui medicament, uneori, inflația a fost vindecată voit, alteori, din întîmplare. În Statele Unite, în timpul războiului de secesiune, nordiștii au cucerit locul în care se tipăreau banii sudiștilor. Pînă atunci, Sudul cunoscuse o inflație foarte rapidă. Le-au trebuit două săptămîni Confederaților ca să-și găsească o nouă tipografie. Între timp, inflația s-a oprit. După ce tipografia nouă a început să producă, inflația s-a dezlănțuit din nou. Cred că este destul de clar, dar voi menționa și un exemplu mai modern de tratare eficientă a inflației galopante. În 1973, gospodinele japoneze se confruntau, la piață, cu o situație neplăcută: banii din poșetele lor își pierduseră valoarea. Prețurile explodaseră pur și simplu, golind, practic, de conținut bancnotele, „agățate" în piață de niște valori nominale care nu mai spuneau nimănui nimic. Guvernul japonez a știut, însă, ce avea de făcut, și chiar a făcut; a tăiat răul din rădăcină. În 1971, cantitatea de bani a început să crească rapid. În acel an, inflația nu a reacționat, dar s-a manifestat din plin la sfîrșitul lui 1972. În 1973, guvernul a răspuns prin stoparea creșterii monetare. Inflația a continuat să crească. Reacția ei întîrziată a făcut din 1973 un an de cumplită recesiune. Guvernul nipon a fost, însă, consecvent în acțiune. Inflația s-a prăbușit după cinci ani de control strict al creșterii monetare. Din nefericire, nu se poate evita drumul dificil pe care Japonia a trebuit să-l parcurgă înainte de a se putea bucura de scăderea inflației și de o economie stabilă. Controlul creșterii monetare și-a făcut efectul numai după ce economia niponă a traversat cu stoicism cîțiva ani de recesiune.

Inflația e ca alcoolismul. Cînd te apuci de băutură sau de tipărit prea mulți bani, mai întîi se manifestă efectele pozitive, iar efectele negative apar mai tîrziu. De aceea, în ambele cazuri, există tentația de a exagera. Cu vindecarea, însă, lucrurile stau pe dos. Cînd te oprești din băut ori din tipărit prea mulți bani, efectele negative apar primele și abia apoi cele pozitive. De aceea e atît de greu să suporți tratamentul.

Dacă tratamentul nu este dus pînă la capăt, dacă pacientului îi lipsește voința de a-l rezista, totul este în zadar; inflația revine și recidiva întrecează efectele mult mai grave. Japonia, care a avut tăria să reziste medicației timp de cinci ani, a reușit să-și refacă economia. Japonia nu este un caz special; orice țară care a avut tăria să suporte o politică de reducere a creșterii masei monetare a reușit, pînă la urmă, să controleze inflația și să-și refacă economia.

Rețeta de stopare a inflației prin reducerea ritmului de creștere a masei monetare este ușor de prescris, dar nu e la fel de ușor de urmat. Din păcate, deocamdată, nimeni nu poate să prescrie un alt tratament; pentru oprirea inflației nu există altă cale.

Traducere și adaptare după înregistrarea unei emisiuni NBC la Biblioteca Harvard — Marcel Apostolescu

P.S. — Mulțumim Fundației Internaționale pentru Sisteme Electorale (IFES), personal domnului Obie L. Moore — directorul programelor IFES în România — pentru amabila invitație de a participa la seminarul organizat de Fundație la Iași la finele lunii martie, seminar în cadrul căruia a fost prezentată caseta video care a stat la baza elaborării acestui material. (M.A.).

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA — C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE CU TERMEN DE VALABILITATE FERM

1. Ciment PORTLAND gri, marca BS 12/78-450, definit de B.S. 4550/78, produs în România, preț de 36 USD/tona EX WORKS ;

2. Ciment PORTLAND alb, marca P.A. 35, definit de STAS 7055/1987, produs în România, preț de 96 USD EX WORKS ;

3. Ciment PORTLAND normal Pa 35 definit de STAS 1500/87, produs în România, preț de 32 USD/tona EX WORKS ;

4. Ciment PORTLAND normal BSS 12/78, produs în România, preț de 36 USD/tona EX WORKS.

PRODUSE ALIMENTARE

1. Bomboane „Antjes" (bomboane energizante cu aroma de fructe de pădure) import Germania, ambalate în cutii de carton, 36 pungi/cutie, 42 buc = 75 gr/punga, termen de garanție decembrie 1994, v.o. 15 aprilie, cantitate totală 100 cutii, cantitatea minimă en-gros 10 cutii, preț minim de 560 lei/punga, preț maxim de 570 lei/punga, franco depozit Cluj-Napoca, AC 0%, plata cu 50% la ridicarea mărfii, dispoziție de plată telex confirmată, 50% în termen de 10 zile, dispoziție de plată telex, livrarea imediată ;

2. Ciocolată import „Mauxion", tablete 100 gr, import Germania, ambalată în cutii de carton, 50 buc/carton, termen de garanție iunie 1994, 2 sortimente : cu lapte și semi măruie, v.o. 15 aprilie 1993, cantitate totală de 45.000 buc., cantitate minimă en-gros de 2500 buc., preț minim de 285 lei, preț maxim de 290 lei, franco depozit Cluj-Napoca, AC 0%, plata cu 50% la livrare, disp. de plată telex, 50% în termen de 10 zile, disp. de plată telex, livrarea imediată ;

3. Alune vidate în pungi de 250 gr, import Grecia, preț de 475 lei/punga, AC 0%, franco depozit furnizor ;

4. Sucuri GO GO de cola, orange, kiwi, în sticle de 1,5 l, import Austria, v.o. decembrie 1993, AC 0%, preț de 540 lei/sticla, franco furnizor ;

5. Vinuri și băuturi alcoolice, produse în România, ambalate în cutii de carton 1/6, 1/12, sticle de 0,700 l, — 0, 750 l, v.o. permanent, cantitatea în funcție de cerințe, cantitate minimă de 10 000 sticle, AC 30%, termen de livrare 1 săptămână de la comandă :

I. Seria Select Collection — Murfatlar :

— Muscat Ottonel 1990 — 416 lei
— Pinot Noir 1990 — 416 lei
— Pinot Gris 1990 — 416 lei
— **Chardonnay 1990 — 416 lei**
— Cabernet Sauvignon 1990 — 416 lei
— Riesling 1991 — 390 lei

II. Vinuri Vinotecă :

— Premiat Chardonnay 1991 — 400 lei
— Pinot Noir 1989 — 448 lei
— Chardonnay 1988 — 481 lei
— Cabernet Sauvignon 1988 — 481 lei
— Pinot Gris — 481 lei
— Muscat Ottonel 1987 — 513 lei
— Muscat Ottonel 1986 — 546 lei
— Riesling sec 1985 — 578 lei
— Premiat Riesling 1984 — 611 lei
— Muscat Ottonel 1977 — 1235 lei
— Lacrima lui Ovidiu — 1040 lei

III. Băuturi alcoolice :

— Coniac Murfatlar — 1950 lei
— Vodka Rassija — 1235 lei
— Whisky William's Sword — 1885 lei.

6. Ness MANTUNNA — Special Blend, import Anglia, 100 grame, preț de 800 lei, AC 0%, cantitate de 20.000 buc., franco Cluj, termen de valabilitate 1995 ;

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. Șampon „Elegance", de plante și de ouă, import Germania, cantitate de 30.000 buc., ambalaj deosebit, plastic 1/1 litri, preț de 985 lei/buc, franco Arad, AC 0%, termen de garanție de 30 luni — lotul actual produs în februarie 1993, v.o. 12 aprilie 1993 ;

2. Detergenți dezinfectanți :

— SGORG (desfundă chiuvete, căzi de baie, wc-uri și elimină diferitele depuneri (păr, săpun, grăsimi etc), preț de 22 000 lei/to.

— XAN (detergent pentru geamuri de întrebuințare multiplă pentru piele, lemn etc), preț de 2200 lei/l ;

— CLEANDERM (detergent lichid, neutru, foarte degresant, pentru curățenie și igienă), preț de 2300 lei/l ;

— QUALIM (detergent dezinfectant deodorant), preț de 2300 lei/l ;

— MT IDROSOL (degresant emulsionabil în apă pentru eliminarea grăsimilor și uleiurilor de pe suprafețe metalice, utilizabil la rece și la cald), preț de 2300 lei/l ;

— DE LA (detergent pulbere pentru mașini de spălat automate), preț de 1700 lei/kg.

Acești detergenți sînt import Italia, în bidoane, termen de garanție 1 an, cantitate nelimitată, peste o tonă se diminuează prețul cu 5%, AC 0%, plata se face la livrarea mărfii în acord cu beneficiarul, livrarea în 15 zile ;

3. Scaune plastic colorate, import Grecia, preț de 6100 lei/buc., AC 0%, franco depozit furnizor ;

4. Mese rotunde de plastic colorate, import Grecia, preț de 16.600 lei/buc., AC 0%, franco depozit furnizor ;

5. Umbrele colorate pentru mese, import Grecia, preț de 17.300 lei/buc., AC 0%, franco depozit furnizor ;

6. Seturi de piese de interior din alabastru

a) Suport de luminare, suport de cărți, suport de ouă, suport pentru creioane, scrumiere, 700—3500 lei ;

b) Vaze, 1600—2500 lei ;

Suport telefon coloane, 17000—25000 lei.

c) Veioze, 2800—7000 lei ;

Lampadar, 18 000 lei.

A.C. 0%, Franco jud. Cluj, cantități la cerere, v.o. 31.03.1993 ;

7. Farfurii inox plate și adînci, produse în România, în seturi de 100 buc. în pungi de nylon, v.o. 1 iunie 1993, cantitate totală de 4000 buc. plate și 4000 buc. adînci, preț de 625—650 lei pt. farfurii plate și 685—700 lei pt. farfurii adînci, AC 30%, termen de livrare în 24 ore ;

8. Pistoale de etichetare, preț cu amănuntul de 45.000 lei, 1 box (20 buc), cantitate negociabilă de 42—43.000, se asigură role pentru etichete (1500 etichete), 1 rolă cu 750 lei, franco Cluj, AC 0% ;

9. Ciorapi damă „Speedy" din lycra 50%, mătase 50%, import Italia, ambalați în cutii — prezentare în duzine, termen de garanție 3 ani, v.o. 01.06.1993, cantitate totală de 5000 perechi, preț de 800 lei, franco depozit firmă, AC 0—30%, plata imediată ;

10. Anvelope și camere BARUM — Slovacia și TAURUS — Ungaria, AC 0%, franco depozit furnizor, plata se face în lei la ridicarea mărfii :

— Anvelope BARUM :

145-R13, 100 buc, preț minim 18 559 lei, preț mediu 22 495 lei ;

155-R13, 1800 buc, preț minim 19 467 lei, preț mediu 23 595 lei ;

165-R13, 200 buc., preț minim 20 953 lei, preț mediu 23 653 lei.

165/70-R13, 200 buc, preț minim 20 438 lei, preț mediu 25 070 lei ;

165/80-R13, 150 buc, preț minim 21 352 lei, preț mediu 25 884 lei ;

185-R14/C, 72 buc, preț minim 27 611 lei, preț mediu 34 951 lei ;

1100-R20 STNR 17,40 buc, preț minim 129 329 lei, preț mediu 144 541 lei ;

1100-R20 STNR 23,10 buc, preț minim 129 329 lei, preț mediu 156 904 lei ;

1100-20 N.B. — 27,10 buc, preț minim 116 351 lei, preț mediu 141 151 lei ;

1100-20 N.B. — 32,20 buc, preț minim 116 351 lei, preț mediu 141 151 lei.

— Anvelope TAURUS 1100 — 20,10 buc, preț minim 127 234 lei preț mediu 154 356 lei ;

— Guler TAURUS 900/1000/20, 140 buc, preț minim 5 476 lei, preț mediu 6 824 lei ;

— Camere BARUM universale (145 ; 155 ; 165 1 3), 3300 buc, preț minim 3161 lei, preț mediu 3817 lei ;

— Camere TAURUS :

155-13, 385 buc, preț minim 3071 lei, preț mediu 3817 lei ;

165-13, 315 buc, preț minim 3071 lei, preț mediu 3817 lei ;

1000-20, 100 buc, preț minim 12032 lei, preț mediu 15822 lei ;

900/1000/20 100 buc, preț minim 11335 lei, preț mediu 14193 lei ;

650-20, 100 buc, preț minim 6521 lei, preț mediu 8145 lei ;

— Garnituri ruseți 165/80-R13, 200 buc, preț minim 22102 lei, preț mediu 25884 lei.

Dacă solicitările dvs. depășesc cantitățile de mai sus, contra comandă și negociere preț, în 10 zile de la data comenzii puteți avea marfa în depozitele firmei ;

10. Mașini de găurit vertical tip : G 10 — 1300 $; G 20 — 1700 $; GCo 25 D2 (4 GCo) — 2300 $; GV 4D — 2900 $; GV 6 A — 3500 $; GVM 6 A — 3600 $; GM 40 (6 GM) — 3400 $; GCo 40 (6 GCO) — 3700 $; GRU 32 S — 4000 $;

Mașini de rabotat transversal tip : SH 450 — 2800 $; SH 700 — 4 000 $;

Mașini de filetat vertical interior tip : MFIV 8 — 1300 $; MFIV 16 — 2500 $; MFIV 16 — 2800 $; MFIV 20 — 2900 $; MFIV 30 — 4600 $;

Mașinile de găurit pot fi dotate la cerere cu următoarele accesorii speciale : cap de găurit cu 4 axe cap de găurit cu 6 axe, cap de găurit revolver cu 6 posturi specializate pentru găurire, filetare, alezare, menghină universală, masă în coordonate, masă sensizitivă, dispozitiv de divizare, reducții con Morse, mandrină cu schimbare rapidă.

Termenul de garanție este de 12 luni de la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 18 luni de la livrare, cu respectarea de către beneficiar a condițiilor de exploatare din cartea mașinii ;

11. Piese de schimb pentru tractor, combine (cap de bară, tobă de eșapament, bucșă, ax pompă, inel de etanșare, semigarnitură etanșare, bridă, axe, carcasă cuplare, pîrghie etc) ;

Unelte agricole (foarfecă, săpăligă, sapă, spaclu, cancioc, lopată, furcă, mistrie, secere, greblă, teacă, ciocan, spărgător de gheață, clește sigilat, coș stradal dublu, semănătoare manuală etc.) ;

Utilaje (aparat de stropit, adăpătoare, remorcă, ventilator, instalație de distilat, instalație de adăpat, remorci).

Lista prețurilor ale acestor obiecte mecanice se află la sediul bursei de mărfuri (la cerere), AC 0%, franco Cluj.

12. Motostivuitoare tridirecționale, fără garanție, preț informativ 10—10,5 milioane lei — conciliabil, cantitate de 15 buc. începînd cu data de 20.04.1993 ;

13. Remorci cu/fără suprainălțare, la comandă cu 60.000 lei avans, sarcină de 450 kg, suprafață utilă de încărcare 1500 cm lungime și 1000 cm lățime, se specifică culoarea și comanda se onorează în 30 zile, preț de 166.923 lei pentru remorci fără suprainălțare și 179.906 pentru remorci cu suprainălțare.

CERERI:

1. Automobile Mercedes și BMW, producție 1987, 1988, 1989 etc. (rulate).

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,
TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 21 (dl. Aristică Văduva).

Computerland şi integrarea sistemelor UNIX

Trebuie început cu infrastructura, pentru a putea atrage capitalul necesar dezvoltării ei

În lumea informaticii, lupta care se dă între sistemele de operare proprietare (închise) şi cele deschise, echivalează cu vesnica dispută între vechi şi nou. Ruperea (mereu dureroasă) cu trecutul şi promovarea sistemelor de operare deschise (ale viitorului) sînt în cazul de faţă benefice atît pentru producătorii de calculatoare şi de sisteme bazate pe calculator, cît mai ales pentru utilizatori, care vor putea folosi calculatoare de proveniență diferită, fără să mai fie legaţi de un furnizor anume, datorită incompatibilităţilor sistemelor proprietare. Mai mult, utilizatorul este protejat, tehnologic vorbind, de aceste noi standarde, la care se asociază toţi furnizorii de sisteme informatice. Pentru COMPUTERLAND BUCUREŞTI opţiunea pentru UNIX a fost cu atît mai înţeleaptă şi curajoasă cu cît a făcut-o, pentru a se menţine în competiţie, la cîteva luni după obţinerea (ca primă firmă din România) a licenţei sistemelor de operare DOS, mai '92, în condiţiile în care acest sistem are o largă răspîndire la noi.

Prin educaţie clientul va şti ce vrea în raport cu ce i se oferă

Domnul FLORIN PĂUNESCU, şef departament TELEMATICA din cadrul COMPUTERLAND BUCUREŞTI, jalonează trei etape de transpunere a sistemelor deschise UNIX pe piaţa românească, pe care firma şi le-a propus să le parcurgă :

1) Stabilirea parteneriatelor cele mai potrivite şi aici UNIX SYSTEMS LABORATORIES (USL), ca furnizor principal de tehnologii UNIX (pentru aproape toţi fabricanţii de calculatoare şi producătorii de SOFTURI care merg către soluţii deschise) s-a dovedit a fi cel ideal.

2) pregătirea expertizei tehnice a pieţei utilizatorilor, ştiut fiind că predomină tendinţa de a cumpăra echipamentele cele mai ieftine de la care se cere apoi mai mult decît acestea pot da ;

3) oferirea pe piaţă a soluţiilor cele mai potrivite din punctul de vedere al tehnologiei existente şi al cerinţei pieţei.

În paralel cu aceste etape există şi intenţia creării unui Centru de informare directă (On Line) care să cuprindă informaţii destinate atît utilizatorilor cît şi furnizorilor, deci o bursă computerizată în care să se întîlnească cererea cu oferta şi unde vor transpare evoluţii şi în consecinţă soluţii ce vor trebui găsite.

USL face parte din AT&T — colosul telefoanelor

Domnul NORMAN BRYGA, director al Diviziei Europa de Est a USL, a pledat pentru sistemele deschise relevînd tot 3 (trei) aspecte principale.

1) Cel legat de uşurinţa cu care se poate trece la noi la sistemele de operare deschise faţă de situaţia din Vest unde rădăcinile sistemelor de operare proprietare sînt mai adînci, comparînd chiar procesul cu acela al schimbării roţilor la o maşină aflată în mers.

2) Importanţa programului educaţional, pentru că trebuie să se ajungă în România la cîteva zeci de mii de specialişti în UNIX (de la cîteva sute) pentru a putea vorbi de o infrastructură de profesionişti.

3) Aplicarea primelor sisteme deschise în reţelele de comunicaţii, pentru care scop există creat produsul program TUXEDO. Aici primul beneficiar va fi AEROPORTUL OTOPENI — sector control paşapoarte, intrări / ieşiri. TUXEDO fiind foarte potrivit aplicaţiilor distributive care necesită sute şi mii de calculatoare interconectate pe reţeaua de comunicaţii şi care pot să schimbe informaţii între calculatoare şi programe de proveniențe diferite.

Trecînd de la proiecte, intenţii şi considerente, mai mult sau mai puţin teoretice, la transpunerea acestora în practică sau mai bine zis la ce a făcut COMPUTERLAND BUCUREŞTI în aceste direcţii, domnul NICOLAE BADEA, director general al firmei, a expus evenimentele legate de tematica dată la care au fost direct implicaţi :

1) în luna februarie a.c., s-a semnat un contract între COMPUTERLAND BUCUREŞTI şi UNIX SYSTEMS LABORATORIES, de evaluare de softuri, remarcîndu-se înţelegerea şi interesul dovedit de partenerii englezi de a pune la dispoziţie întreaga documentaţie şi softul respectiv pentru o perioadă de 3 luni, cu posibilitatea de prelungire ;

2) semnarea între USL şi COMPUTERLAND BUCUREŞTI a unui contract de instruire UNIX exclusiv pentru România, care va permite acestora din urmă să iniţieze cursuri de instruire software, să organizeze clase de instruire, să concepă şi să iniţieze o campanie de marketing bazată pe programul de instruire UNIX ;

3) în baza memorandumului semnat recent între USL, COMPUTERLAND şi Ministerul Învăţămîntului se agreează, urmînd a fi negociată prin contract, acordarea de către USL Ministerului Învăţămîntului din România, a licenţei de utilizare pentru materialele sale de instruire, care sînt relevante pentru calculatoarele instalate şi care funcţionează în România. Aceste materiale de instruire pot fi selectate din circa 60 de cursuri şi sinteze (tutorials), care sînt descrise în Education Services Catalog editat periodic de USL.

COMPUTERLAND BUCUREŞTI va asigura sprijin tehnic, logistic şi, în anumite cazuri, financiar Ministerului Învăţămîntului pentru asigurarea localizării, distribuirii şi utilizării materialelor de instruire ale USL.

CĂLIN MARCUŞANU

CRISTINA
STAMATE

Invitata noastră, populara actriță a **Teatrului Constantin Tănase** din București este „patroana" unui autoturism OLTCIT CLUB ieșit de pe banda de montaj în anul 1984. Autoturismul dnei Stamate are culoarea galben-mimoza și se află într-o stare tehnică foarte bună. Deoarece aprobarea de ridicare a autoturismului a venit de Sfîntul Dumitru, domnia sa își „strigă" autoturismul **Mitică**. În posesia lui Mitică a intrat chiar în ziua în care a obținut permisul de conducere, care a fost obținut de la prima prezentare.

Fire orgolioasă, dna Stamate s-a pregătit foarte serios pentru acest examen, obținînd la testul scris (sală) maximum de puncte (26), dovedindu-și încă o dată că nu este nici citez : „idioată" și nici „proasta satului" ; evenimentul s-a produs în anul 1984. Pentru felul în care conduce, doamna Stamate a primit de la polițiștii Serviciului de Circulație Rutieră „nota 10 la purtare" și „nici o amendă". Sînt totuși momente cînd domnia sa (ca orice păcătos), aflîndu-se în mașină, „înjură ca un birjar sau ca ultimul camionagiu", folosind „înjurături deloc feminine". Actrița Cristina Stamate nu se pricepe deloc la mașini, dar se descurcă : cînd Mitică are o pană, o ajută „amicii șoselei". Despre mașina sa, dna Stamate ne spune : „Mitică e ca un prieten, de foarte multe ori și-a învins statutul de fier și mi-a demonstrat că s-a atașat de mine. Și eu mi-am atașat de el, dar nu în mod excesiv. Mitică e cel mai minunat bărbat, nu mă ceartă niciodată cînd n-am trecut să-l văd, că l-am neglijat, ceea ce un bărbat nu prea face. Mitică face ce vrea, dacă vrea să se strice se strică ; este ideea de masculinitate, de forță, de personalitate".

În final, doamna Cristina Stamate își „expune", cu multă sinceritate, următorul vis : „Mi-ar plăcea să dispară mitocănia șoselei, agresivitatea și lipsa de bun simț a omului de la volan, care nu mai e compatibilă în 1993. A nu trece niciodată pe culoarea roșie a semaforului face parte din eleganța străzii".

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ ■

Autoturismul anului 1993

FORD MOND

CEL MAI „FIERBINTE" FORD AL 'A

Din luna martie a acestui an, firma **Ford** iese în frunte prin comercializarea noului său model, **MONDEO**, care ia locul **Sierrei**. S-au fabricat patru modele, plus modelul sport SI, aceste patru modele fiind fabricate cu 5 și, respectiv, 4 uși tip Saloon, sau Estate, situîndu-se în înalta clasă a autoturismelor. Mondeo, este echipat cu motoare de capacități și puteri diferite, din care amintim : 1600 cmc/90 CP, 1800 cmc/115 CP, 2000 cmc/136 CP, 16 supape pe cilindru, 1800 cmc/88 CP — turbo diesel.

Mondeo se situează în înalta clasă a autoturismelor, datorită facilităților echipamentelor sale, din care fac parte sistemul de volan ajustabil, încuietori automate (cu încuietoare centrală), geamuri electrice, alarmă antifurt, balon de protecție antișoc, sistem de rabatare a banchetelor din spate pentru mărirea volumului portbagajului, sistem de frînare § ABS etc. Optional, pentru modelul sport, la cumpărare se livrează 4 jante de schimb, pe care sînt montate anvelope de ploaie și zăpadă.

Diferit de celelalte modele, modelul Sport SI este dotat cu echipamente specifice modelelor sport sau de competiție, cu scaune anatomice multireglabile, jante din aliaj, suspensii întărite, spoilere etc.

În luna iunie a acestui an, vor apărea pe piață modelele cu motoare de 1800 și 2000 cmc, dotate cu cutie de viteze automatică cu 4 trepte.

Anul viitor, firma Ford și-a planificat să lasă pe piață cu același Mondeo, dar echipat cu motor de 2500 cmc, 6 cilindri în V care îi pot furniza 170 CP.

Cu toate perfecțiunile sale, Mondeo are și rivalii săi, și anume Peugeot 405 GL 1,6, Nissan Primera 1,6 LX și Vauxhall Cavalier 1,8i LS. Privind Peugeot-ul 405, încă ne mai gîndim că este o stea, fiind cea mai pasionantă alegere a șoferilor, datorită faptului că este grațios, viol, activ, dar din punctul de vedere al zgomotului produs în timpul rulării, cade în top, Mondeo luîndu-i locul, caracterizîndu-se prin eleganță și rafinatețe, energic și eco... mic, ușor de manevrat și competitiv... topul celor patru, Nissan Primera se află pe ultimul loc, locul trei fiind ocupat de Vauxhall Cavalier, care este cel mai bun autoturism în privința echipamentului, dar datorită cîtorva mici slă-

CARACTERISTICI TEHNICE ȘI PERFORMANȚE

Modelul	1,6i	Accelerație de la 0 la 100 km/h	12,8 secunde	Vit. max.	190 km/h
	1,8i		10,5 „		200 km/h
	2,0i		9,1 „		210 km/h

- DIMENSIUNI :
  Lungime — 4462 mm (ESTATE 4612 mm)
  Lățime — 1740 mm
  Înălțime — 1366 mm (ESTATE 1378 mm)
- CAPACITATE REZERVOR COMBUSTIBIL 44 litri
- SUSPENSII
  față : — MAC. PHERSON (amortizoare), arcuri elicoidale, bară de torsiune
  spate : — amortizoare, arcuri elicoidale, bară de torsiune
- FRÎNE : — față — discuri ventilate
  spate — discuri
  Opțional ABS

MOTOR	1,6i	1,8i	2,0i	1,8 TD
Capacitate	1598 cmc	1796 cmc	1989 cmc	1753 cmc
Aleza (Cursă)	76,88 mm	81,88 mm	85/88 mm	82/82 mm
Putere	90 CP	115 CP	136 CP	88 CP

- TRANSMISIE
  Cutie de viteze cu 5 trepte manual. Opțional, cutie de viteze cu 4 trepte automatic.

CRISTIAN BUZAȘ ■

CEA MAI..:

CEL MAI...,

● **Cel mai lat** autoturism de serie este **ZIL 4104** — model 1983, produs la Zaporojeț, în fosta U.R.S.S. ; el măsoară 207 cm.

● **Cel mai îngust** autoturism este Guanci SJJ-1 (S.U.A.) — 114,3 cm.

● **Cel mai greu** autoturism de serie : **ZIL 4104** — 3 500 kg.

● **Cel mai ușor** autoturism de serie : **Magenta Sprint**, model 1983, produs în Anglia — 494 kg.

● Cea mai scurtă repriză de realizare a vitezei de 100 de km pe oră (cel mai rapid automobil de serie din lume) este de 4,0 secunde și aparține modelului prezentat de noi : **Vector 8V Twinturbo.**

ADRIAN BRUTARU ■
CRISTIAN BUZAȘ ■

„VITEZELE NEBUNE"

● De la 25 km/oră în 1834, la 1190,122 km/oră în 1979 ; și de la 4 cai putere, la 50 000 de cai putere ! !

● **1834** — La 8 iulie, **colonelul englez Julius Maceroni** (originar din Napoli — Italia), a realizat, pe un drum din Anglia, viteza de **24 km/oră**, performanță incredibilă pentru acea vreme. Inventatorul a folosit un autovehicul de construcție proprie, echipat cu un motor cu aburi. Cu acest autovehicul, Maceroni a întreprins o călătorie în Anglia și Franța. Greutatea totală a autovehiculului era de 2250 kg. Invenția lui Maceroni a fost privită cu neîncredere, acesta fiind lipsit de posibilitatea de a-i se fi recunoscut, de cei în drept, recordul de viteză realizat.

● **1863** — La 18 septembrie, **francezul Jean-Joseph Etienne Lenoire** (de origine belgiană) a realizat pe un drum din Franța o viteză medie de **42 km/h**, care a dezlănțuit, la acea vreme, un entuziasm general. Inventatorul a folosit un autovehicul cu un motor cu ardere internă de concepție proprie, echipat cu bujii tot de concepție proprie. Viteza realizată a fost consemnată de cei în drept.

● **1894** — La 20 aprilie, **francezul Chasseloup Lanbatt** a realizat, tot pe un drum din Franța, viteza medie de **64 km/oră**, o viteză destul de însemnată pentru vremea aceea. Pilotul, a folosit un electromobil pe patru roți, model **Jeantand**, acționat de un motor de curent continuu de 4 CP, la o turație de 1300 rot/min., alimentat de la o baterie de acumulatoare cu plumb, destul de grea (430 kg). Electromobilul era echipat cu roți de lemn, îmbrăcate în benzi de cauciuc masiv.

● **1899** — La 9 mai, **belgianul Camille Jenatzy** a realizat într-un concurs ținut la Achers (Blegia) viteza medie de **105,882 km/oră**, o viteză fantastică pentru acea vreme. Inventatorul a folosit un electromobil pe patru roți, construit încă din 1889 și îmbunătățit pe parcurs, pe care îl botezase **Jamais Contente (Niciodată Mulțumit)**. Caroseria era din aluminiu și cu o formă inspirată direct din forma fusului simetric. Motorul electric era alimentat de la o baterie de acumulatoare cu plumb, iar reglarea vitezei se făcea cu un comutator.

● **1902** — La 18 septembrie, **pilotul german Joachim Vanderbilt** a realizat viteza medie de **111 km/oră**. A folosit un automobil **Mercedes**, model 1902, echipat cu un motor cu ardere internă cu patru cilindri, de 5000 cmc și 45 CP.

● **1906** — La 5 august, **englezul K.L. Guiness** a realizat pe pista de la Brooklands (Anglia) viteza medie de **189 km/oră**. A folosit un automobil de construcție specială, care avea sub capotă un „biet" motoraș **Darraq** de... 25.400 cmc !

● **1906** — La 11 septembrie, **americanul Fred Mariott** a realizat pe pista de la Daytona (Florida — SUA) o viteză medie de 202,380 km/oră. Pilotul a folosit un automobil tip **Stanley — Steamer**, model 1906, acționat de forța aburilor. Această viteză chiar și astăzi apare ca o adevărată minune.

● **1920** — La 27 august, **americanul Ray Keech** a realizat tot pe pista de la Daytona o viteză medie de 344,022 km/oră. S-a folosit un automobil unicat, denumit **White Triplex**, echipat cu trei motoare clasice ce totalizau... **81.000 cmc și 36 de cilindri !**

● **1929** — La 11 martie, **pilotul american Henry Seagrove** a realizat pe pista de la Daytona viteza medie de **372 km/oră**. A folosit un vehicul special, denumit **Golden Arrow (Săgeata de Aur)** model 1929, echipat cu motor clasic de 24.000 cmc. Caroseria pe patru roți, avea forma fusului asimetric.

● **1935** — La 17 august, **pilotul american Malcolm Campbell** a realizat viteza de **484,818 km/oră**, folosit un automobil cu patru roți, denumit poetic **Blue Bird (Pasărea Albastră)**, echipat cu un motor clasic a cărui putere era transmisă prin angrenaje la cele două roți motrice din spate.

● **1938** — La 28 iulie, **englezul George Eyston** a realizat viteza medie de **575,217 km/oră**, Bolidul de record, un unicat pe patru roți de șase tone greutate, se numea „Thunderbolt" („Fulgerul"). Era echipat cu un motor de avia-

...DEO,
...CESTUI DECENIU

bieluni, se află pe această poziție.

În cele din urmă, după toate testele și experimentele efectuate de FIA (Federația Internațională a Automobilului), MONDEO este un adevărat învingător reușind să depășească toți rivalii săi confidențiali. Este, într-adevăr, un adevărat succes !

O dragoste nebună, nebună, nebună: cursele automobilistice

Mansell câștigă și în Circuitul Indy

Automobilismul sportiv de elită nu se limitează doar la formula 1. Anul 1993 începe să semene cu pragul pe care **formula Indy** îl trece spre statutul său de mezină cea frumoasă din familia competițiilor de viteză pe circuit.

Poate și pentru că în caruselul său multicolor continuă să orbiteze nume sonore ale lumii automobilistice. Cel mai nou și mai proeminent este **Nigel Mansell**, care, în culmea gloriei sportive, a renunțat la formula 1, alăturându-se altor foști campioni mondiali care continuă să alerge pe mașinile Indy.

La cel mai recent concurs desfășurat la Phoenix în Arizona, Mansell a avut primul ghinion după succesul spectaculos din prima etapă organizată în Australia. La antrenamentul pentru cursa Valvoline 200, pilotul britanic a acrosat mantinela de beton în timp ce negocia în forță un viraj larg cu turnantă. Viteza era de peste 300 de kilometri pe oră. În urma accidentului Mansell a stat o noapte în spitalul local din cauza unei contuzii craniene și a unui traumatism la umărul drept.

Michael Knight, purtătorul de cuvînt al echipei Newman Haas a declarat că incidentul a fost provocat de uzura anvelopelor și de ținuta de drum a mașinii, modificată înaintea antrenamentului. Nigel Mansell a fost transportat la locuința din Clearwater, Florida, pentru tratament și recuperare. Echipa sa a anunțat că își va reveni curînd și va lua startul în cursa Indianapolis 500 ce va avea loc la 30 mai.

Și în timp ce un pilot iese, temporar, din joc, un altul intră. De trei ori deținător al titlului de campion mondial la formula 1, brazilianul Nelson Piquet a anunțat că a semnat un contract cu firma Menard, tot pentru întrecerea din luna mai. Anunțul este extraordinar și neașteptat pentru că numai cu două săptămîni în urmă Piquet fusese declarat de doctori irecuperabil, după accidentul suferit anul trecut la Indianapolis și urmat de un proces complex de reconstituire chirurgicală a picioarelor.

Benzinarul, în vîrstă de 40 de ani a declarat :

„Indianapolis m-a fascinat din totdeauna pentru că e de mare viteză. Anul trecut, după accident, atîția oameni s-au aflat alături de mine.m-au sprijinit încît doresc să închei ceea ce am început cînd am intrat în formula Indy".

Pe circuitul american, la etapa '93 se vor afla trei foști campioni mondiali : Mansell, Piquet și Mario Andretti care a cîștigat marele premiu Valvoline 200 de la Phoenix în absența super starului Nigel Mansell.

NICOLAE MELINESCU

VOLANUL NEGRU

Este evident faptul că, odată cu venirea primăverii, condițiile meteo-rutiere sînt foarte bune, și favorizează din păcate, creșterea vitezei de deplasare a autoturismelor și circulația pietonilor. Inspectoratul General al Poliției — Direcția Circulație ne informează că, în această perioadă, numărul accidentelor rutiere a crescut. Pînă în prezent, majoritatea accidentelor au avut loc pe raza județelor Prahova, Timiș, Constanța, Bacău, Dolj, Brașov. Un număr foarte ridicat s-a înregistrat și în municipiul București.

Din rîndul pietonilor, cei mai frecvent căd victime bătrînii și copiii, iar aproape zilnic se înregistrează accidente rutiere în care sînt implicați copii. Cauzele — traversările incorecte în fugă prin fața sau spatele autovehiculelor staționate și jocul pe sau în apropierea carosabilului

Un copil ucis și doi tineri răniți grav

Acest grav accident a avut loc în dimineața zilei de 14 martie la orele 5, în comuna Petru Rareș din județul Bistrița Năsăud. Astfel, Ciura Mihai, de 50 de ani, de meserie... întreprinzător particular, aflat într-o avansată stare de ebrietate, a circulat cu viteză excesivă și a pierdut controlul volanului. A accidentat mortal pe Pintea Claudiu de 7 ani, elev în clasa I și foarte grav pe tatăl său, Pintea Ioan Silviu de 24 de ani și Susarman Aurelia, de 18 ani, agricultori din comuna Ciceu Giurgești. Aceștia se deplasau regulamentar pe marginea șoselei, în calitate de pietoni. Deși conducătorul auto a părăsit locul accidentului, încercînd să se sustragă de la răspunderea penală, a fost identificat și reținut după doar cîteva ore de lucrătorii poliției rutiere.

O fetiță de 7 ani, din neatenție, era să-și piardă... viața !

Pe 13 martie, orele 12,15, în municipiul Sighișoara, minora Covacs Eniko, de numai... 7 ani a fost accidentată grav în timp ce se angajase neregulamentar în traversarea străzii. Astfel de cazuri sînt foarte frecvente, copiii fiind pe locul patru în ierarhia cauzelor producerii accidentelor rutiere, după — traversările neregulamentare, viteză excesivă și neatenția în conducere.

Ucigașul — necunoscut — a fugit de la locul accidentului !

O adevărată dramă s-a desfășurat pe data de 16 martie 1993, orele 22, pe strada Spitalul Nou din municipiul Timișoara. Au fost accidentați mortal Andras Grigore de 38 de ani și Gheveresan Ionel de 24 de ani, amîndoi din Timișoara. Au mai fost accidentați grav Andras Flore de 35 de ani, infirmieră la spitalul „Victor Babeș", soția lui Andras Grigore, care a suferit fractură la antebrațul drept și traumatism cranian și Ianicsar Ludovic de 35 de ani, paznic la spitalul „Victor Babeș", care a suferit fractură — femur stîng și traumatism cranian.

Victimele se aflau în mijlocul străzii, în fața spitalului „Victor Babeș", în timp ce au fost loviți de un autoturism Dacia 1300 — culoare albă, care... a părăsit locul accidentului. Cercetările poliției continuă și în prezent!

RALUCA VRABIE

CINEVA ARE ÎNTOTDEAUNA GRIJĂ DE DUMNEAVOASTRĂ

ASIGURAREA ROMÂNEASCĂ S.A. ASIROM

CASCO

REPREZENTANȚELE ASIROM din țară vă așteaptă!

ție cu pistoane, tip Rolls Royce, de 3 000 de cai putere. Puterea motorului se transmitea prin angrenaje la cele două roți motrice din spate.

● **1947** — La 16 septembrie, **englezul John Cobb** a realizat pe pista de la Bou[illegible] (S.U.A.), viteza medie de 634,28 [illegible]/oră. Pilotul a folosit autovehiculul **„Napier Railton Mobil"**, construit de inginerul Railton. Avea patru roți, din care două motrice și echipat cu un motor clasic ce dezvolta 250 CP. Acest record de viteză a avut cea mai lungă viață, rămînînd „în picioare" aproape 17 ani.

● **1960** — La 14 august, **americanul Mickey Thompson** a realizat, dar numai într-un singur sens al pistei de la Bounneville, viteza de **639 km/oră**. În cel de-al doilea sens al pistei, vehiculul s-a defectat (până la sistemul de transmisie la cele patru roți motrice). Recordul nu a fost omologat, nefiind media orară a două curse. Pilotul a folosit un vehicul de construcție specială, denumit **„Pontiac Tempest"**, echipat cu motoare clasice de 8 cilindri în V, cîte unul de fiecare roată.

● **1963** — La 5 octombrie, **americanul Craig Breedlove** a realizat pe pista de la Bounneville viteza de **657,210 km/oră**. Pilotul a folosit un vehicul special, lung de peste 10 metri, echipat cu trei roți înalte cît un om, denumit **„Spirit of America"**. Motorul cu reacție realiza 4 000 CP. Acest record de viteză nu a fost omologat de Federația Internațională de Automobilism, pe considerentul că vehiculul era un triciclu cu motor reactiv ; în schimb, a fost omologat de Federația Internațională de Motociclism.

● **1964** — La 16 iulie, **Donald Campbell** (fiul lui **Malcolm Campbell**) a realizat, pe pista de la Eyre — Australia, viteza medie de **648,728 km/oră**. Pilotul a folosit autovehiculul **„Blue Bird"**, cu patru roți, care avea o lungime de 9,150 metri, și o greutate de 4 350 kg. Dispunea de un motor clasic echipat cu o turbină cu gaze, care realiza 5 000 CP la 11 000 rot/min. Fiind alimentat cu petrol de aviație, autovehiculul consuma 190 de litri la 100 de kilometri. Mașina nu avea ambreiaj și nici cutie de viteze, iar transmisia la cele două roți motrice din spate se făcea prin angrenaj. Roțile motrice aveau un diametru de 1,020 metri.

● **1964** — La 5 octombrie, **americanul Art Arfons** (Ohio — S.U.A.), a realizat viteza medie de **703,020 km/oră** pe pista de la Bounneville. A folosit bolidul **„Green Monster"** (**„Monstrul Verde"**), o mașină pe patru roți propulsată prin jet [illegible] motorul turboreactor, era luat de la un avion tip „F 104" și realiza 27 000 CP.

(va urma)

ADRIAN BRUTARU

COMPANII BRITANICE CU REPREZENTANȚĂ ÎN ROMÂNIA

COOPERS & LYBRAND
Str. Hristo Botev nr. 28
Sector 3, București
Tel: 312.09.79/312.36.00/312.36.02
Fax: 312.09.78
Mr. Jerome Murleux
Mr. Charles Unwin

COOPERS & LYBRAND
Plumtree Court
London EC4A 4HT
Tel: 071-583-5000; Tx: 887470
Fax: 071-822-4652
Mr. Russel Muir

CROWN AGENTS
Hristo Botev nr.8
Ap. 6, București
Tel: 615.06.64/616.51.90
Mrs. Ileana Maican

CROWN AGENTS
St. Nicholas House
St. Nicholas Road, Sutton,
Surrey SM1 1EL
Tel: 081-643-3311; Tx: 916205
Fax: 081-770-7446
Mr. Charles Teague, Director of Projects
Mr. S.N.D. Williams, Project Manager
Activitate: Contracte de muncă
Comisia Comunității Europene

ERNST & YOUNG
8-10 Averescu Avenue, 71316
Sector 1, București
Tel: 665.25.40; Fax: 312.87.03
Mr. John Howell
Mrs. Creola Condurache

ERNST & YOUNG
Becket House
1 Lambeth Palace Road
London SE1 7EU
Tel: 071-928-2000; Fax: 071-928-1345
Mr. Ștefan Dan Vinestu (Paris)
Mr. Pierre Schelemberg (Paris)
Activitate: Consultanță

GLAXO EASTERN EUROPE LTD
Hotel București
Str. Luterană 2-4, Sc. C-2, Et. 3, Ap. 11
București
Tel: 615.70.66; Fax: 615.31.90
Mrs. Aurelia Cruceanu, Manager

GLAXO EASTERN EUROPE LTD
Stockley Park West
Uxbridge, Middlesex UB11 2AU
Tel: 081-990-9100; Fax: 081-990-4393
Tx: 22134
Mr. Pietro Crovetto, Area Sales Manager
Activitate: Produse farmaceutice.

HICKS ARNOLD
Solicitors
Piața Jean Louis Calderon nr. 3
Ap. 1, Sector 2, București
Tel: 611.87.98
Miss Marilena Popa
Mrs. Corina Ionescu
Mrs. Daniela Comsega

HICKS ARNOLD
Solicitors
109 Kingsway, London WC2B 6PZ
Tel: 071-242-5250; Tx: 28188
Fax: 071-831-8841
Mr. Nicholas S. Hammond
Mr. Trevor G. Natham
Activitate: Avocați.

IMPEXROM ENTERPRISE
Blvd. N. Bălcescu nr. 16
București
Tel: 614.39.70/614.68.55; Tx: 10590
Fax: 614.39.70
Mr. Nicolae Tinca

IMPEXROM ENTERPRISE
17 Bidborough Ridge, Royal Tonbridge, Kent
Tel: (0892) 515112
Fax: (0892) 515113; Tx: 957008
Mr. Harry Saratt, Director

LEVENTIS GROUP SERVICES LTD
Strada Ștefan Greceanu nr. 8
Sector 2, București
Tel: 312.50.20/612.50.21
Fax: 312.50.22

LEVENTIS OVERSEAS LTD
West Africa House
Hanger Lane, Ealing
London W5 3QR
Mr. Bill Dohaney, Managing Director
Activitate: Coca-Cola

MDF EUROPE LTD
Intrarea Orizontului nr. 1
Sector 1, București
Tel/Fax: 659.66.24
Mr. D. Rittman, Director
Activitate: IBM Compatibile PC-uri,
Computer hardware/software, componente.

PRICE WATERHOUSE
Blvd. Eroilor Sanitari 23
Sector 5, București
Tel/Fax: 312.52.75
Mrs. Valeria Clark

PRICE WATERHOUSE
1 London Bridge
London SE1 9QL
Tel: 071-939-3500
Fax: 071-403-3873
Mr. Bruce Edwards, Partner
Eastern European Services
Activitate: Consultanță

RANK XEROX LTD
Complex Hotelier București
Str. General Berthelot 27
București
Tel: 312.00.53/613.17.42/615.18.67/615.22.7
Tx: 10291; Fax: 312.00.54
Mr. Marian V. Popa, Country Manager
Miss Simona Vaisan, Sales Director

RANK XEROX LTD
Westbourne House
14-16 Westbourne Grove
London W2 5RH
Tel: 071-221-5021; Tx: 296352
Mr. John Pemberton, General Manager
Mr. Julian Stretch, Sales Manager EE
Activitate: Copiatoare și echipamente de birou.

ROM CAR LTD
Str. Buzești 61, Bl. A-6, Sc. 1
Ap. 16, Sector 1
Piața Victoriei, București
Tel: 659.43.57; Fax: 312.96.21
Dipl. Ing. Bogdan Cojocaru

ROM CAR LTD
PO Box 144, Purley
Surrey CR2 4YG
Tel: 081-660-2200; Fax: 081-668-1004
Mr. Barry George, Director
(Home) 071-352-7683

ROTHMANS OF PALL MALL LTD
Str. Romulus 24, Sector 2, București
Tel: 312.25.93/321.50.26/321.50.44/.320.56.78
Fax: 312.25.95
Mr. Gttfried Fahrni, General Manager

ROTHMANS EXPORTS LTD
Oxford Road
Aylesbury, Bucks HP21 8SZ
Tel: 0296-28111; Tx: 83322
Fax: 0296-433793
Mr. John Bevan, Manager Public Affairs

SABA TRADING INC
5 Splaiul Unirii
Et. 6, Ap. 34, București
Tel: 312.00.63/613.97.83/615.45.70/615.44.59
Tx: 10741; Fax: 312.00.62
Mr. Octavian Grumaz, Deputy Director
Mr. Vintile Virgiliu Băleșu, General Manager

FIRST LIDER (UK) LTD
22 Dorset St, London W1H 3FT
Tel: 071-487-4373; Tx: 22856
Fax: 071-487-2553
Dr. Nissim Levy, President
Mr. Rafael Cohen, Director General.
Activitate: Industrie chimică.

SHELL ROMANIA SRL
Hotel Diplomat, Ap. 1108
13-17 Sevastopol St, București
Tel: 659.66.52/650.50.46
Fax: 659.42.42; Tx: 10870
Mr. Guy W.P. Burrow, General Manager
Miss Anca Stanciu, Public Relations

SHELL
Shell Centre, London SE1 7NA
Tel: 071-934-7175; Tx: 919651
Fax: 071-934-7175
Mr. Eoon Lust
Tel: 071-934-3461
Fax: 071-934-7175
Activitate: Industrie petrochimică.

SINCLAIRE ROCHE & TEMPERLEY
Str. Radu Cristian 1
Ap. 3, București
Tel: 312.04.11; Fax: 312.04.12
Miss Ileana [illegible]

SINCLAIRE ROCHE & TEMPERLEY
Broadwalk House
5 Appold Street
London EC2A 2NN
Tel: 0926.496121; Tx: 31565
Fax: 071-638-0360/0351
Mr. John Cameron
Mr. Campbell Steedman

SMITH KLINE BEECHAM
Str. Paris 49, București
Tel: 633.26.87/679.29.83
Fax: 633.20.87
Blvd. Unirii 9, Bl. 2-A, Sc. 2, Et. 6, Ap. 99
Tel: 615.92.95/614.35.74
Mrs. Anca Vlad

SMITH KLINE BEECHAM
Brentford, Middlesex
Tel: 081-975-3237; Fax: 081-975-4433
Mr. Richard Zeothout
Manager, Central Europe

TAMISA TRADING SRL
Calea Dorobanților 91
Bl. 12b, Sc. C, Et. 7, Ap. 82
Sector 1, București, 7,1143
Tel: 611.27.10/611.12.99; Tx: 11930
Fax: 611.18.61
Mr. Anthony Gibbs, Director

UNITED DISTILLERS
c/o TVROM
Str. Doamnei 12, București
Tel: 615.35.31; Fax: 614.11.21
Mr. Jimmy Robertson
Mr. Radu Enache, Romanian Director
Eastern Europe

UNITED DISTILLERS
Landmark House
Hammersmith Bridge Rd, London W6 9DP
Tel: 081-846-8040; Tx: 915257
Fax: 081-748-5447

ZENECA ROMANIA/ICI ROMANIA
Str. Tache Ionescu 29, Sector 1, București
Tel: 312.36.84; Fax: 312.18.59
Dr. Nigel G. Buckley, Director General

ICI
9 Millbank, London SW1P 3JF
Tel: 071-834-4444; Tx: 21324
Fax: 071-834-2042
ICI AGRO CHEMICALS, Hasselmere
Dr. Alan Davidson, Area Manager EE
Tel: (0428) 55536
Activitate: Chimicale, agricultură, insecticide.

Sursa: AGENȚIA ROMÂNĂ DE DEZVOLTARE

Un loc al disperării

Leprozeria de la Tichilești

Până în 1989 despre leproșii din România nu s-a scris un rând. Și totuși acești năpăstuiți ai soartei există. Ei își numără zilele într-un lazaret de tip medieval.

Autobuzul dinspre Tulcea m-a lăsat la aproape zece kilometri de Isaccea, pe drumul județean, lângă indicatorul care arăta drumul spre un loc al groazei : Tichilești. Spitalul se află într-o mică depresiune înconjurată de pereți muntoși împăduriți. Intru și bântui vreo zece minute prin curte, unde întâlnesc câțiva bolnavi.

Tărâță Vasile n. 1931 — jud. Iași, internat din 1945
Buzatu Mihai n. 1934 — jud. Vâlcea, internat din 1950

Stau de vorbă cu **Buzatu Mihai**, din județul Vâlcea, născut în 1934 și internat aici în 1950, și cu **Tărâță Vasile**, din județul Iași, născut în 1931 și adus la Tichilești din 1945. Au fost aduși în condiții umilitoare, fiecare singur într-un bouvagon, pe care scria cu cretă LEPROS. Dl. Buzatu Mihai înainte de a i se descoperi această boală, a fost internat vreo trei ani pentru TBC. A crezut că are reumatism pentru că îl dureau mâinile și-i anchilozaseră. Aici la Tichilești s-a căsătorit cu o suferindă la fel ca el. De-atunci, și până acum câțiva ani a reparat încălțăminte. Acum nu mai poate, i-au căzut majoritatea degetelor de la mâini. Pe dl. Vasile Tărâță îl rog să-și dea jos ochelarii de soare : „Fie, dacă matale vrei ! Boala m-a distrus ! Nu mai plec nicăieri de-aici, ce să mai fac în societate ? Decât să văd că se uită lumea cu groază la mine, mai bine stau aici ; am și eu simț uman ! Noi, âștia, care n-am mai avut speranțe de plecare, ne-am apucat de câte ceva de făcut, ca să nu ajungem la disperare — eu am lucrat o bucățică de pământ! Să nu ajungem la disperare, să ne spânzurăm, să ne facem moarte singuri. Eu nu mai știu nimic de rude, dacă mai trăiesc, dacă au murit ! NU au mai venit după ce am fost internați aici ! În groapa asta nu prea avem relații cu oamenii, decât cu salariații !".

CEL MAI TÂNĂR PACIENT

Se numește **Toma Lucian**, este din Slatina, născut în 1969 și a venit de la casa de copii la vârsta de 12 ani. Părinții i-au murit demult. Dl. **Tărâță** : „nu sunt fete tinere aici, n-are și el pe nimeni". Toma Lucian n-a apucat să facă decât cinci clase de școală. Ca să-și umple timpul și să mai câștige un ban, mai lucrează cu ziua pe la oamenii din împrejurimi.

DE LEPROȘI AU GRIJĂ MAI DEGRABĂ ASOCIAȚIILE CARITABILE DIN GERMANIA DECÂT SERVICIILE MEDICALE ROMÂNEȘTI

În spital sînt internați 43 de bolnavi. De fapt, în vechea clădire, construită de prințesa Cantacuzino pe la 1850, acum se află un mic depozit de medicamente și câteva săli de tratamente. Toți locuitorii așezământului locuiesc în căsuțe pe care le-au ridicat singuri, ajutați cu materialele necesare de către stat. Cresc păsări și porci. De la 1 ianuarie 1993 alocația pentru hrană/zi pacient este de 567 lei, cea mai mare din toată rețeaua sanitară, ne spune dl. **Anghe-che Teodor**, contabil șef. Mai primesc haine de la stat și 40 lei zi pentru diverse mărunțișuri. Dar pentru cei care fumează (și nu numai pentru ei !) este foarte puțin! Din Ministerul Sănătății a venit o singură dată un director dar a stat foarte puțin și numai la intrare. În schimb au venit din Germania cei de la Serviciul de ajutor maltez, care au făcut dotări (club cu mobilier, săli de baie, WC-uri, sala de pansamente, aparatură medicală, televizor color, video) așa cum numai germanii știu să facă. Și domnul **Brambach** a venit odată aici ! Dar de la Ministerul Sănătății n-a mai venit nimeni ! Cine știe, poate s-ar fi descoperit că pacienții de aici trăiesc prea bine, că poate mănâncă nerațional !

TENTATIVĂ DE SUICID

Unul din bătrânii bolnavi ai spitalului în octombrie 1992 a ajuns la limita disperării. După ce că boala aceasta îngrozitoare l-a mutilat încet dar sigur toată viața, și-a pierdut și vederea. Are studii liceale și de când este aici singura mângâiere i-au fost cărțile. În momentul în care n-a mai avut acces la ele, a crezut că este mai bine să termine cu viața și a reușit să-și taie o venă la una din mâini. S-a reușit totuși salvarea lui și se pare că datorită unui tratament vederea i-a mai revenit puțin.

BOALA SE VA EXTINDE

Lepra este o boală infecțioasă cronică, contagioasă, datorată bacilului Hansen. Incubația în lepră este foarte lungă. Cel mai recent bolnav adus este **Mihalache Vasile** din Otopeni, în februarie 1992. Are 54 de ani.

Se pare că ea poate fi totuși vindecată, dar nu la noi ! Pentru că nu se știe cu siguranță câți bolnavi există în țară, câți nu se tratează pentru că încă nu știu că sunt bolnavi. Când se află, în faza distrugerii extremităților, evoluția bolii nu mai poate fi stopată !

Din păcate, probabil că în curînd, numărul bolnavilor de lepră va crește !

MARIAN GHIȚEANU ■

ÎNTÎMPLĂRI ADEVĂRATE DE LA VAMA BORȘ

Trafic cu ajutorul unui „Renault Trafic"

În data de 11 martie a.c., vameșul Vesa Dorel a descoperit ascunse într-un Renault nu mai puțin de 176 de bucăți de flori de mină de o rară frumusețe. Aceste minunății ale adîncului, crescute atîta amar de vreme ca niște perle în scoici subpământene, erau cît pe ce să ia drumul străinătății și să-l umple de bani pe contrabandistul **Ludvig Elemer** din Baia Mare. Florile de mină au fost ascunse în pereții laterali ai autoturismului **Renault Trafic** nr. 4-MM-1784 sub un placaj și în roata de rezervă prinsă în suportul scaunului din dreapta. Deși ocupanții autoturismului afirmau în fața vameșului că au avut de gînd să se ducă numai pînă la Debrecen, altă glăsuiau paașpoartele, unde erau aplicate vize de trei luni pentru Austria. S-a încheiat procesul verbal de contravenție nr. 70/11martie a.c., florile de mină fiind reținute în vederea confiscării, fapta săvîrșită încălcînd Regulamentul vamal și Decretul 337/1981.

„Gran' amore, gran' dolore"!

Italianul **Dall' Omo Gio-** este îndrăgostit pînă pe cap de lucruri vechi și de mare valoare din patrimoniul nostru cultural național. În data de 27 februarie a.c., orele 10,45, italianul, aflat la bordul unui Fiat nou care gemea de lucruri vechi, a fost întrebat de același vameș Vesa Dorel, într-o italiană aproximativă, ce bunuri are să declare. Italianul nu a declarat nimic de valoare, dar vameșul continuînd percheziția, turistul i-a apucat mîna ca să renunțe, ceea ce a întărit bănuielile vameșului. Acesta a descoperit icoane, alte obiecte vechi, precum și o sabie de paradă, măiestrit lucrată aparținînd unui ofițer român de cavalerie. Italianul a afirmat că a cumpărat aceste lucruri la „una mercato di Bucarest", fapt de necrezut, pentru că cine îndrăznește să apară pe piață cu astfel de odoare ? Bunurile pregătite pentru sustragere din țară au fost confiscate.

Alți italieni sunt mai practici, iar vameșii din Zalău lunatici

În calitate de unic patron al firmei ITALIA COMP. IMPORT EXPORT, după ce și-a înlăturat asociatul român, signor **MAGNANI GIANPAULO**, de 32 de ani, a obținut o licență de la Ministerul Comerțului, pentru elemente lădițe de lemne. Ce sunt elementele pentru lădițele din lemn dacă nu cunoscutele șipci ori scîndurele subțiri ? Numai că signor Gianpaulo s-a făcut că n-aude n-a vede și a încărcat un ditamai TIR maghiar CKG 090 X AA 485 cu 26 mc de bucăți de lemn de următoarele dimensiuni : 80×80×500 mm. Din aceste bucăți, dincolo, în Italia nu se fac lădițe de lemn, ci se fac picioare de mese scunde ori de scaune. Dintr-o singură bucată de lemn de fag cu acele dimensiuni se pot face chiar **9 dale de parchet**. Socotiți cîte dale de parchet se pot face din 8 125 de bucăți de astfel de lemne pregătite pentru „export". Numai că la trecătoarea Borș, italianul s-a întîlnit iarăși cu vameșul Vesa Dorel, care a văzut că una scrie în acte, alta zace în buncărul TIR-ului. Potrivit Ordinului Ministerului Comerțului și Turismului nr. 3/1992, lemnul tăiat, cioplit, geluit și cu o grosime de peste 6 milimetri (șipcile pentru lădițe nu depășesc 3 mm) este o marfă neadmisă temporar la export. Cumpărată cu bani puțini în România, marfa confiscată ar fi avut un mare preț în Italia... Italianul, însă, credem că va continua, din moment ce a obținut licența de export pentru 300 mc „elemente lădițe din lemn" în valoare de 68 700 dolari. De aceea, credem că n-ar fi rău să se specifice în licențele eliberate de Ministerul Comerțului și dimensiunile mărfii care urmează a se exporta, ori să se facă alte specificații. În lipsa acestora, beneficiind de interpretări generale, străinii, invocînd necunoașterea limbii române, profită de lemnul pădurilor noastre, care crește atît de greu și care este atît de repede doborît.

Ne întrebăm : vameșii de la vama interioară Zalău nu au văzut că acele „elemente lădițe din lemn", care figurau în acte, sunt în realitate niște bucătoaie de lemn cu care poți dărîma ziduri ?

Călăuza Dumitru Cociubei din Oradea a fost arestată !

Neîndrăznind să se apropie de trecătoarea Borș, transfugii nenorociți din lumea a treia, în exodul lor spre lumea dinții, caută abitir călăuze care să-i scutească de vameși, pașapoarte, vize, adeverințe medicale etc. De curînd, grănicerii și poliția au depistat și cercetat un grup de 17 tineri din Sri-Lanka, care au încercat să treacă fraudulos frontiera româno-maghiară, conduși de călăuza **Dumitru Cociubei** din Oradea. În schimbul mai multor sute de dolari. D.C. a fost reținut de poliție și i s-au întocmit acte de trimitere în judecată.

Un bucureștean s-a fript cu... mercur

În data de 6 martie a.c., dl **Torjescu Alfredo**, născut în 23 05 1958, cu domiciliul în București, Șoseaua Mihai Bravu nr. 64-68, sector 2, a fost surprins de către același vameș Vesa Dorel pe cînd încerca să sustragă controlului vamal 3 kg și 350 g de mercur alb. Acesta a încăput într-un flacon de plastic de mici dimensiuni. Flaconul cu conținutul atît de prețios („dincolo", 1 kg de mercur face mii de mărci) a fost introdus într-o borsetă iar aceasta era prinsă pe corp sub fiș. S-a încheiat procesul verbal de contravenție nr. 67/6 martie 1993, marfa nedeclarată fiind confiscată.

PAȘCU BALACI ■

P.S In fața unei astfel de „hemoragii" de bunuri și valori ne întrebăm ce face Guvernul României ? Cine ar fi putut gîndi că, după descoperirea rețelei de traficanți, condusă de un cetățean german, rețea arestată și aflată în cercetări la Cluj Napoca și din care face parte și vameșul orădean Ovidiu Gherman, s-ar putea afla în colecții particulare monede din vremea războiului daco-roman, odoare bisericești de o inestimabilă valoare ?

O soluție ar fi mărirea substanțială a fondului de achiziții pentru aceste valori ori organizarea unei burse a bunurilor din patrimoniul cultural național, unde aceste bunuri să fie scoase la vînzare și unde statul român să aibă un drept de preempțiune ?

Prin servicii de consulting gratuite, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire ?*
- *Sînteți bolnav și căutați tratamentul salvator ?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri ?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile ?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră ?*
- *Aveți necazuri sau incertitudini în dragoste ?*

„SÎNT ÎNSĂRCINATĂ ȘI VREAU SĂ ȘTIU DACĂ VOI AVEA BĂIAT SAU FATĂ"

CLAUDIA MORARU — București

Răspunsul îl veți găsi fie întrebuințînd metodele de investigație paranormale, fie urmînd un regim alimentar diferențiat, pus la punct de profesorul în fiziologie chimică Joseph Stolkowski de la Universitatea din Paris care a ajuns la rezultate surprinzătoare după 20 de ani de experimente și cercetări. La cerere vă putem trimite regimul alimentar pentru a obține băiat sau fată.

Dacă însă vreți să aflați exact, în proporție de 100%, ce sex va avea copilul pe care-l veți naște, puteți lua legătura cu doctorul Eugen Jonas, care a creat la Nitre în Cehoslovacia „Centrul de cercetări pentru planificare familială — ASTRA". Acesta, prin cercetări statistice și cu ajutorul astrologiei a reușit chiar să determine nașterea unor copii sănătoși în familii unde de regulă se nășteau cu malformații, morți, sau prematur.

„CÎND VOI PRIMI PĂMÎNTUL ÎNAPOI ?"

DUMITRU SERSEA — București

1. În această problemă trebuie să consultați o persoană cu însușiri paranormale. Noi nu facem așa ceva. Vă putem totuși informa că numele dumneavoastră nu conține energia legată de pămînt, deci presupunem că veți întîmpina în continuare opoziție în această problemă.

2. Zilele dumneavoastră favorabile din lună sînt 6 și 15.

3. La cerere vă putem oferi un tablou al destinului dumneavoastră material și spiritual.

„VREAU SĂ ȘTIU DACĂ MĂ VOI MĂRITA CU PRIETENUL MEU, VASILE ION"

MIRELA TRĂISTARU — București

Banca de date arată că există compatibilitate maximă între cele două persoane. Pentru Mirela Trăistaru numărul de expresie este 8, el indică o persoană ce caută voluptatea aventurii. Numărul de expresie al partenerului este 7, indicînd „un misogin discret", o personalitate independentă, individualistă.

Raporturile vor fi foarte bune ca asociați, parteneri de afaceri și chiar ca soți, în această ultimă postură cu unele recomandări : de ambele părți trebuie să existe multă voință în construirea acestei relații, deoarece zodiacul Taur — Balanță cere ambilor parteneri să se stăpînească. Numărul ascuns desconspiră fuga de singurătate, arătînd o persoană romantică, sensibilă, ce caută un mediu propice conversației, relații cu alte persoane. Vasile Ion este mai degrabă un intelectual decît senzual.

Concluzie, Mirela și Vasile compun o relație benefică pentru orice fel de colaborare, afaceri, căsătoria însă reclamă efort pentru armonizarea sentimentelor reciproce. Amintim că pentru Taur anul 1993 nu este propice mariajului. Analiza numerologică pentru domnișoara Mirela Trăistaru arată că în acest an poate avea un copil. Șanse maxime pentru o căsătorie sînt în anul 1995.

„CE ȘANSE AM PENTRU A PLECA ÎN CANADA, ȘI CÎND ?"

NICULINA NANU — București

Ziua de naștere vă definește ca o persoană dornică de libertate, temperamentul întreprinzător, dar indică și tendința de a lua viața în glumă. Destinul dumneavoastră vă arată că vă interesează „cunoașterea lumii și reflexia", avînd o excepțională intuiție ce vă conduce la reușită. Dacă vă negativați puteți deveni singuratică, chiar sălbatică, aveți însă harul „clarviziune", care vă ajută să compensați lipsa de diplomație. Atenție : destinul dv. arată că sînteți supusă la accidente, boli etc. Prin dezvoltarea credinței dumneavoastră veți învinge frica și veți avea o evoluție spirituală ce va conduce la „victorie".

Calculul influenței spirituale și a relației dumneavoastră cu România indică „ISPITA", adică gînduri rele despre țară. Vă sfătuim să le eliminați, căci această țară va fi locul în care veți dori să vă întoarceți după cîțiva ani.

Calculul relației dv. cu Canada este de „NOROC ȘI PRIETENI". Egoismul vă poate împinge spre eșec. Contextul general este însă succesul. Calculul evoluției dv., prin două metode diferite, pînă în anul 2000, indică schimbări importante sau stabilire în Canada. Dar apar fluctuații periculoase în viața financiară.

1994 — vă va aduce probabil o sarcină, unele conflicte cu partenerul, dar și amenințarea de boli ginecologice și ale gîtului.

1995 — vă va aduce preocupări de ordin material, fluctuații în afaceri și viața sentimentală.

1996 — an cu multe călătorii în interior și exterior, în cazul cînd sînteți angrenată în activități publice.

1997 — succes în profesie.

1998 — va fi marcat de căsătorie sau de divorț, după caz.

1999 — succes în afaceri mari, editare de cărți.

2000 — succes cu mult efort.

Din punct de vedere spiritual, 1993 vă aduce o mare șansă, fiind anul realizării dumneavoastră pe plan spiritual.

În concluzie : va trebui o „terapie" de credință să vă ajute în scopurile propuse, iar din punct de vedere material aveți o conjunctură favorabilă pentru a pleca în Canada.

1. VOI AVEA SUCCES ÎN AFACERI, ÎN 1993 ? 2. ACTUALII MEI ASOCIAȚI SÎNT CINSTIȚI ?

FLORIN DANIEL — București

Înainte de a vă răspunde la întrebare vă vom da elemente definitorii asupra destinului personalității dumneavoastră. Sînteți prin excelență un conducător voluntar, ambițios, vreți să mergeți tot înainte spre succes. Citeodată agresiv și războinic. Vă trebuie o activitate de echilibrare, de pildă „sportul". Să evitați exacerbarea patimilor — defectelor de caracter negative, ca egoismul, care vă va duce la situații tragice, eronate și suferință. Nu suportați rolul de subaltern, ci numai de șef. Sînteți investit cu capacitate magnetică dar folosirea ei în scop egoist, vă conduce spre „magie neagră". Aceasta în mod aparent vă va aduce succesul în afaceri, expunîndu-vă în schimb la boli fizice și psihice, de aceea trebuie să faceți apel la calitățile dumneavoastră pozitive de întrajutorare umană. În 1993 veți avea succes căci destinul dumneavoastră arată că aveți în acest an șanse, dar numai prin perseverență. Să aveți încredere în posibilitățile dumneavoastră și greutățile vor fi învinse.

Pentru calculul relației dumneavoastră cu asociații, avem nevoie de numele lor, iar pentru o aprofundare suplimentară a situației să ne oferiți și datele lor de naștere.

Dacă doriți informații despre viitorul dv. în afaceri avem nevoie de denumirea firmei, de data punerii ei în funcțiune și numărul dumneavoastră de telefon și chiar de numărul de înmatriculare al mașinii, de adresa la care stați și țările care vă interesează în afaceri.

„VREAU SĂ ȘTIU CINE SÎNT, CE E CU VIAȚA MEA"

LIVIU GALIȘ — Bacău

Sînteți conservator : nu acceptați idei noi, înainte de a le fi studiat îndelung, metodic. Chibzuiți întotdeauna la ceea ce trebuie de făcut, stabilind planuri detaliate. Sînteți sensibil la zvonuri. Bunul simț vă ajută să evitați capcanele, dar în același timp vă împiedică să fiți liniștit. Iubiți mai presus de orice sensibilitatea și siguranța. Uneori vă subestimați, ceea ce vă conduce uneori la insucces prin lipsa unei decizii optime la timp, la sărăcie în unele cazuri. Sînteți puțin timorat. Judecata fiind lentă, necesită eforturi în plus pentru a reuși. Acest destin ajută pe cei ce se afirmă în domenii ce presupun precizie, metodă, spirit de observație. „PUTERNICUL" este dominat de rațiune, el trebuind a face concesii, mereu.

Semnificația prenumelui dumneavoastră arată o puternică personalitate care îi domină pe cei din jur. Faceți o bună impresie în societate, datorită unui spirit mustind de idei și ingeniozitate. Conversațiile purtate cu dumneavoastră sînt seducătoare ! O parte rea cu care vă însoțiți, adesea, nu fără o anumită plăcere, este singurătatea.

În activitatea profesională folosiți la modul oportun împrejurările favorabile pentru a vă atinge scopul fixat. Voința, energia, autoritatea sînt armele care vă ajută pentru a vă atinge scopul fixat. Voința, energia, autoritatea sînt armele care vă ajută în ceea ce întreprindeți. Printre altele aveți, de asemenea, însușirea de a dinamita, întreține și influența unele grupuri socio-profesionale în direcția dv. de dumneavoastră.

1. Destinul : „Sacrificiu și pătimire" : misiunea dumneavoastră în această viață este de a vă sacrifica pentru familia dumneavoastră, pentru semenii dumneavoastră, sau pentru o idee.

Sînteți deci un om care iubiți mult oamenii și căruia nici un sacrificiu nu i se pare prea mare. Aveți milă și simțiți durerea altora. Sînteți retras, fără să vă scoateți această stare în evidență. Căsnicia cere un sacrificiu de sine și aici se aplică aceste capacități. De altfel, cine se sacrifică pentru familie sau pentru o idee în primul ajutor din afară în clipa în care va avea nevoie.

2. Scopul vieții — nu se poate calcula, deoarece nu ne-ați indicat data nașterii.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (intr cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

PEȘTI CE CAD DIN CER ODATĂ CU PLOAIA

• *Fenomenul s-a repetat de zeci de ori în ultimele două veacuri*

Știința emite ipoteze, dar nici o explicație sigură

16 februarie 1861, Singapore. După un cutremur puternic, plouă torențial timp de 6 zile. François de Castelan, un biolog francez raportează peste cîteva luni la Academia franceză de Știință faptul că în urma acelor ploi a observat o mulțime de chinezi umplîndu-și coșurile cu pești, care se găseau în băltoacele lăsate de ploaie. La întrebarea de unde veneau peștii, răspundeau că din cer. După 3 zile străzile erau pline de pești morți.

23 octombrie 1947, biologul american A.D. Bajkov vede în urma unei ploi torențiale străzile pline cu pești.

1979. Robert Schadwald scrie în Fortean Team un articol despre o ploaie cu pești din 1859, 9 februarie, în timpul căreia John Lewis s-a trezit cu pești pe borul pălăriei.

Același lucru i se întîmplă 85 de ani mai tîrziu și lui Ron Spencer din Lancashire aflat în Kamilla, India.

Nu dispunem azi de o listă completă a ploilor cu pești, dar se știe că cele cu broaște sînt chiar mai frecvente. E.W. Grudger de la Muzeul de istorie a naturii din SUA a descoperit că în 2350 de ani au fost consemnate doar 78 de cazuri dintre care : 17 în SUA, 13 în India, 11 în Germania, 3 în Scoția, 7 în Australia, 8 în Canada și 5 în Anglia. În schimb, Gilbert Whitley din Australia evidențiază în perioada 1879—1971 50 de cazuri celebre.

Cea mai veche mărturie a acestui fenomen o găsim în textul „Deipnosophistai" întocmit de grecul Atheneus în sec. 2 înainte de Hristos.

Știința nu a găsit încă o explicație clară acestui fenomen. După cercetările actuale se pare că el este cauzat de tornade și virtejuri. Prin rotație, aceste vînturi absorb din apă mase de pești. Alte explicații caută cauzele în migrarea peștilor, sau în păsările ce mănîncă pești, ele ejectîndu-i în timpul zborului, în inundații sau în hibernarea peștilor în mlaștini. Dar nu se explică de ce peștii apar după ploaie în zone mai îndepărtate de locul lor presupus de proveniență. Teoria tornadelor este atacabilă deoarece peștii „plouați" se găsesc numai pe arii restrînse. De exemplu cazul de la Mountain Ash cu o arie de 73x11 metri. În 1966 în Kent s-au găsit pești numai într-un singur cîmp. De asemenea s-au observat căderi de pești chiar după încetarea tornadei. (Așa s-a întîmplat la 20 august 1918 în Sunderland, Anglia). Uneori ploile de pești se succed atît de repede încît vînturile nu pot fi cauzele lor.

Unii pești mai trăiesc după ce au căzut pe pămînt, alții sînt deja morți. Foarte rar căderea și lovirea de pămînt este cauza morții lor.

Alt lucru ciudat este că uneori peștii sînt morți de mai mult timp. În anii 1833 și 1836 în orașele Futtepoor și Allahabad din India s-au înregistrat ploi cu pești deja uscați : 3 000—4 000 din aceeași specie. În aceste cazuri se exclude teoria tornadelor. Un alt eveniment ciudat s-a consemnat în 1896 la Essen, Germania, cînd un crap înghețat a căzut din cer în timpul unei ploi.

La ploi cu insecte sau cu alte animale s-a constatat că mereu numai o specie cade din cer, în schimb la ploile cu pești s-au înregistrat uneori chiar 6 specii diferite. Acest lucru ar confirma teoria vînturilor ce absorb mase de apă împreună cu pești. Dificultățile apar atunci cînd plouă cu o singură specie. Vînturile absorb de asemenea pietrișuri de diferite mărimi, dar acestea cad tocmai în funcție de mărimea și greutatea lor în diferite locuri pe pămînt ; astfel la Feridpoor în India în 1830, observîndu-se diferite mărimi de pești ; iar la 12 august 1968, la Harlow, (Essex) mărimea lor a variat de la 15—39 de cm.

O altă explicație a acestui fenomen ciudat a încercat s-o dea Charles Fort. Ploile de pești ar fi cauzate de telekinezie. Telekinezia este o forță supranaturală, de neperceput, care mișcă obiectele de la un loc la altul. Această forță ar ridica și peștii din ape și i-ar transporta în alte locuri pe uscat. Fort a presupus că lacurile noi amenajate, care nu conțin încă viață, emit oscilații pentru a-l atrage pe pești. Un asemenea fenomen este consemnat de Major Cox, un scriitor englez, în Daily Mail pe 6 octombrie 1921. Un lac din Sussex, după ce a fost uscat timp de 5 luni, s-a umplut deodată cu lini.

În anul 1941 s-a publicat în American Journal un articol despre ferma Maryland din Cambridge. Datorită ploilor puternice au fost necesare lucrări de îmbunătățire la canalizare. Conductele au fost găsite pline cu bibani între 10—18 cm. Nu era nici un lac în apropiere...

Stadiul actual al științei consideră teoria tornadelor drept cauza acestor ploi cu pești, dar după cum am văzut aceasta nu se verifică în toate cazurile. Teoria telekineziei poate părea multora misterioasă. O explicație clară a acestui fenomen ciudat nu s-a găsit încă.

ANDREI NICOLAE NEAGU ■

Gravură de Olaus Magnus, 1515

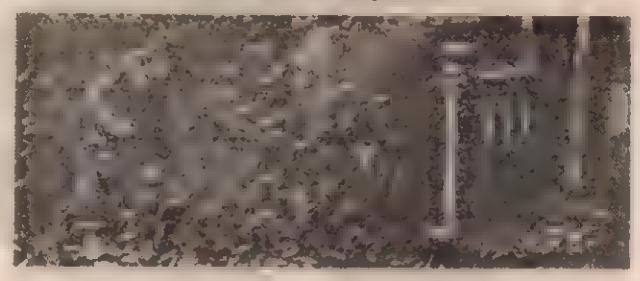

Drogul secolului 21

FIȚI BINEVENIȚI ÎN A PATRA DIMENSIUNE

• *Lumea va scăpa de coșmarul stupefiantelor, el va fi înlocuit de fantasme electronice*

După nebunia jocurilor video, e pe cale de a deveni accesibil jocul în a patra dimensiune, adică dublarea, prin mijloace electronice, a lumii înconjurătoare. Primul joc al „realității virtuale" (VR) a fost pus în comerț în 1991, la Londra. Jucătorul, cu capul vârât într-o cască având ochelari speciali pentru vedere stereo (ilustrația), pătrunde, cu ajutorul calculatorului și al sistemului video, într-o vilă antică, se plimbă prin camere, surescitat, cu pistolul în mînă. Se realizează astfel visul întoarcerii în timp a omului dotat cu arme moderne, cu supramijloace. Deci, orice individ capătă posibilitatea de a se simți, un timp, supraom.

De atunci, lucrurile au mers mai departe. A apărut chiar și un târg internațional al jocurilor VR, ținut anual, la jumătatea lui februarie, la Monte Carlo.

În Japonia, la Yokohama, firma Namco a realizat primul obiectiv „Galaxian 3". Un grup de șaisprezece persoane e invitat într-o sală circulară de zece metri diametru cu pereții acoperiți cu un ecran multifuncțional, pe care imaginile apar în relief fără ajutorul ochelarilor speciali. Participanții la joc dispun fiecare de telecomandă și astfel echipați se simt echipajul unei nave spațiale, rătăcind în infinitul galactic. Ei sunt atacați de extratereștri. Realitatea virtuală a ecranului invadează pur și simplu interiorul, și el artificial, al „rachetei" cosmice ca și cum spectatorii obișnuiți ai unei săli de cinema ar fi, deodată, aspirați în spațiu. Giraudoux vorbea cândva de privilegiul de a privi războiul de pe terasă. Faptul a devenit, iată, posibil și încă fără nici un risc, exceptându-l pe acela al unui angajament psihic exagerat.

O altă mare noutate comercializată e bancul de simulare a zborului pentru piloții de supersonice. Costul actual e de 30 mil. franci, situație care-l face utilizabil numai în armată, dar în 1993 sunt promise pieței simulatoare la prețuri rezonabile, între 60 000 și 200.000 franci. Mai mult, pentru 1995, Silicon Graphics anunță un cip capabil a genera imagini de sinteză instantaneu, la prețul de numai 30 dolari, situație ce face posibilă vânzarea unor simulatoare de buzunar, racordabile la rețeaua telefonică. Televiziunea, și ea, participă la cursa jocurilor VR. Rețeaua Broadsword TV din Norwich (Anglia) a programat un joc în care publicul, echipat doar cu ochelari pentru vedere stereoscopică, din cei aflați în rafturile magazinelor de jucării, sunt proiectați în alt univers. Printr-un procedeu numeric, nu de transmisii video propriu zise, așa numitul Zentrum für Kunst und Medientechnologie din Karlsruhe a reușit performanța ca doi spectatori, un localnic și altul din Monaco, să se întâlnească, în mijlocul unei „realități de sinteză", în mănăstirea Cluny. Ei se plimbă prin mănăstire, conversează, se pot atinge, simt mirosurile locului și aceasta în situația în care nu se mișcă din locurile unde se găsesc, adică separați de sute de kilometri distanță. Doi americani, Pat O'Hara și Dan Sullivan, au pus la punct, pentru newyorkezii care vor să se plimbe prin Bronx — cartierul în care ieșirea în stradă e curată aventură — un sistem în care cei care merg în Bronx sunt doar doi operatori video, iar cei care străbat cartierul, fără să se ridice din fotoliile lor de acasă, sunt angajații jocului. Lucrurile au mers experimental atât de departe încât la Palo Alto, doi cercetători plecați din Rusia, au creat, în imagini de sinteză, un acvariu — un fals ecosistem numit „Elfish" — în care jocul e controlat numai până într-un punct, mai departe existența „peștilor virtuali" ieșind de sub datele programului. O lume care se autoprogramează, care se dezvoltă liber, care se înmulțește și evoluează liber, surprinzător, incontrolabil. Nu e departe vremea când această lume inventată — numerică — va fi a doua noastră lume, mai puternică decât drogul și lectura.

TELEMOBIL

Libertatea comunicației !

Dl Aquilino Marcillo și dl Florin Rusu, cei doi copreședinți executivi ai firmei

TELEFONICA ROMÂNIA — Libertatea comunicației

La data de 2 aprilie a.c. s-a desfășurat la Palatul Elisabeta o conferință de presă legată de constituirea societății mixte româno-spaniole, TELEFONICA ROMANIA având ca obiect de activitate exploatarea Serviciului de Telefonie Celulară Mobilă în România. Din acest an, serviciul TELEMOBIL operează în raza Bucureștiului și a Aeroportului Otopeni. Următoarele sale extensii vor lega la sistem și zonele Brașov și Constanța, urmînd să se extindă apoi în întreaga țară. TELEFONICA ROMÂNIA, are un capital social de 5 milioane $, rezultat al participării ca asociate a societăților : Telefonica Internacional de Espania 60% ; ROMTELECOM 20% ; RADIOCOMUNICAȚII 20%.

TELEFONICA ROMÂNIA, derulează un program de investiții de 17 milioane $ pentru următorii 5 ani, dispune de o capacitate a centralei digitale de 30.000 abonați și de un personal de 32 angajați (la 02.04.'93) exclusiv români, despre care președintele executiv dl. Aquilino Marcillo a folosit numai superlative.

Au participat ambasadorul Spaniei la București, excelența sa dl. Antonio Ortiz, ministrul român al telecomunicațiilor, dl. Andrei Chirică, președinții executivi ai TELEFONICA ROMÂNIA, dl. Aquilino Marcillo și dl. Florin Rusu, numeroși specialiști, reprezentanți de firme, ziariști.

CĂLIN MARCUȘANU ■

Telefónica ROMÂNIA

B-dul 1 Mai, nr. 211-213, 78332 București

TELEMOBIL, libertatea comunicației !

Întîlnirea școlilor europene de teatru la Tîrgu Mureș

MIHAI GINGULESCU:

„Pentru moment, teatrul este cea mai convingătoare marfă de export"

La ora la care rîndurile de față intrau sub tipar, Tîrgu Mureș începuse să trăiască febra specifică ineditului. Orașul cu cea mai bogată forță culturală raportată la numărul de locuitori — teatru național, cu secții în română și maghiară, filarmonică, teatru de marionete și păpuși, ansamblu de cîntece și dansuri, academie de teatru — a avut ambiția — și forța — de a găzdui un eveniment în premieră : întîlnirea școlilor europene de teatru. Între 24 și 30 aprilie institute și academii de teatru de pe continent se întîlnesc să se cunoască și să se facă cunoscute la Tîrgu Mureș, în România. Spectacole ambițioase cu Shakespeare — „Femei care aleg" (The Actors Institute, Anglia) și „Îmblînzirea scorpiei" (Teatrul Național Tîrgu Mureș), Goldoni — „Cafeneaua" (Academia Șcukin, Moscova), Strinberg — „Creditorii" (Academia de Artă Teatrală din Tîrgu Mureș), Max Frisch — „Biedermann și incendiatorii" (Institutul de Arte din Chișinău), montări interesante cu „Tigrul" de Murray Schisgal (Theatre Pygmalyon, Viena), Carmina Burana de Karl Orff (Academia de Teatru și Film, Budapesta), „Piesă cu repetiții", de Martin Crimp, ultima premieră a naționalului din orașul gazdă.

„Încercăm să creăm evenimente, a declarat domnul Mihai Gingulescu, directorul Teatrului Național Tîrgu Mureș, pentru a ieși din izolarea în care am trăit în atîția ani și pentru a ne informa. După procesul de derută și stagnare al creației din acești ani de după revoluție, în care știam că trebuie să facem spectaco-

Mihaela Rădescu și Nicolae Cristache în ultima montare a Naționalului din Tîrgu Mureș : „Piesă cu repetiție" de Martin Crimp

le, dar nu știam cum și despre ce, se pare că drumurile încep a fi găsite. Dovadă — teatrul a început să intereseze din nou. Oricum, teatru românesc este o valoare recunoscută pe plan european și, cel puțin în momentul actual, este cea mai convingătoare marfă de export, lucru de care și puterea ar trebui să țină mai mult cont. Cînd fac această afirmație, nu mă refer neapărat la colectivul nostru, deși numără actori și regizori bine cunoscuți, cît, de pildă, la Naționalul craiovean, sau la Teatrul de Comedie din București.

În ceea ce privește Tîrgu Mureș, ceea ce se întîmplă zilele acestea aici, nu se întîlnește foarte des pe plan european. N-aș zice că e vorba de un festival, ci mai degrabă o primă întîlnire a școlilor de teatru. Mulți ne întreabă de ce n-am organizat un festival internațional al trupelor de teatru, noi nemaifiind o școală. Dar, școlile de teatru înseamnă tot teatru, studentul de azi va fi actorul și regizorul de mîine. Institutele și academiile de teatru sînt mult mai... scormonitoare — este un apanaj al tinereții — și descoperă scot la iveală modalități scenice extrem de interesante. Ni s-a părut important ca oamenii de teatru — actori, regizori personalități ale teatrului invitate în aceste zile, să vadă cum se gîndește astăzi în diversele țări ale Europei, la nivelul școlilor de teatru. Este un prim pas, noi avînd intenția și dorința de a organiza un viitor festival al trupelor de teatru, păstrînd însă și ceea ce am început acum : întîlnirea școlilor europene de teatru la Tîrgu Mureș, în România".

LIANA TATOS ■

„PASĂREA MĂIASTRĂ" MAGDA ISANOS

La jumătate de aprilie s-au împlinit 77 de ani de la nașterea celei mai mari poete naționale („Eminescu nostru feminin", cum o numea poetul Nichifor Crainic), Magda Isanos, a cărei existență e imaginea unui destin întrerupt la mai puțin de 29 de ani. Întreaga lirică feminină contemporană își are izvorul în terenul destelenit de ea, niciuna din contemporanele ei nereușind s-o egaleze. Decantată în cea mai austeră simplitate, poezia Magdei Isanos se evidențiază prin mesajul de caldă umanitate, de solidaritate cu lumea năpăstuită, de esență națională și de înăltător lirism feminin.

Fiică de medici psihiatri din Basarabia, născută la Iași în 1916, licențiată în Drept, debutează în literatură la 16 ani în revistele școlare din Chișinău, ca apoi, în anii studenției, să atragă atenția gazetelor ieșene, prin talentul său neobișnuit. „Murim... ca mîine..." scrie la 20 de ani, dovedind maturitate prin pledoaria la concordie umană față de nimicnicia vieții noastre.

În 1938 se căsătorește, împotriva voinței familiei, cu scriitorul Eusebiu Camilar, iar în 1941 dă naștere unei fetițe — Elisabeta Isanos-Goian, actualmente profesoară a unui liceu bucureștean. În același an boala poetei se agravează — poliomielită contactată în timpul copilăriei. Războiul și perspectiva morții accentuează, în fulguranta traiectorie a poetei, conștiința tragică. Se stinge din viață în noiembrie 1944, la București, lăsînd o singură culegere antumă, o plachetă incluzînd 38 de poezii. Deși tradusă în engleză, franceză, germană, maghiară și portugheză, poezia Magdei Isanos a fost insuficient editată și, prin urmare, insuficient cunoscută. În cimitirul Bellu, alături de Nicolae Labiș și Emil Botta, își doarme somnul, aproape uitată de toți, poeta care se adresa cu răscolitoare tandrețe omenirii : „Cîntecul meu fie-vă leagăn./ Prispă caldă fie-vă inima mea. / voua, / oropsiți ai pămîntului ! / Eu pentru voi am purtat munții lumii pe inima mea".

ROMEO MELINTE ■

Întreabă-mă să te-ntreb!

„Consensul Nichita"

— Nu ne-ați scris nimic despre cei 60 de ani pe care Nichita Stănescu a-o apucat să-i împlinească !

— Într-adevăr. N-am scris fiindcă, tot căutîndu-mi cuvintele și răsfoind zi jurnalele n-am mai găsit motive să mă grăbesc. Anticipînd evenimentul, absolut toate publicațiile au ajuns la un adevărat „consens" național exaltînd metaforic harurile marelui poet și proiectîndu-le, firesc, în legendă.

Tot firesc i-au fost trecute cu vederea omenești le căderi. Pînă mai ieri, chiar în revistele Uniunii Scriitorilor s-a vorbit răspicat (verde ?) despre colaboraționistul Nichita, despre inabilabilul Nichita și (de ce nu?) rusul Nichita.

Dar acum a venit... consensul.

Drept care (și nu e drept) toate „foile" au dat tribut expresiei encomiastice imaginea lui Nichita suferind metodice prefaceri : zeul s-a convertit în sfînt (fireșt, bizantin), bărbatul plin de umor care a fost s-a văzut proclamat cînd înger blond, cînd prinț, cînd tînăr leu și vajnice încrengături imagistice (de ocazie) au izbutit să ne îndepărteze de adevărata „biografie" a poetului, care e, fatal, Opera, stîrnind „valuri" care ne-au reamintit de mortificările clasicilor practicate în „Cîntarea României" ș.a m.d.

Diavolul ne-a fost livrat în suple coloane trase la calculator ca fiind un suav heruvim, omul născut în Ploiești Marelui Grec ne-a apărut ca ivit la Asissi, după acordarea post-mortem a titlului de academician am fost încredințați că nu suntem departe de o nouă „propunere" de sfînt.

Jalnice iscăliturі s-au încheiat în urma unor texte nătînge. Tragerea de șireturi cu cei încălțat cu aripi s-a produs cu exces. O săptămînă n-au avut loc de năvala amintirilor „cu Nichituța", îndeobște avînd ca decor cunoscute locante cu băuturi spirtoase ; o săptămînă ne-am pricopsit cu mărturii „de taină" cu dezvăluiri „senzaționale".

Instituțiile nu s-au lăsat mai prejos. În aceleași zile (30 și 31 martie) la aceleași ore au fost înghețate adevărate spectacole Nichita slujite cam de aceleași capete de afiș prevăzute cu emoții... itinerante.

Întreg Festivalul de la Ploiești a fost suprimat, păstrîndu-se din bogatul program doar scurta festivitate de decernare a Marelui Premiu pentru că unii dintre vorbitori să poată pleca la... București, spre a vorbi la Ateneu. O parte din „partea" cea mai solicitată a evocatorilor s-a mai produs la Ministerul de Interne. Alta la Institutul de Fizică Atomică...

Mi s-a părut că se încearcă erodarea efigiei Nichita prin sărbători bine intenționate dar fatal abuzive, străine de spiritul poetului.

Editori care să-i tipărească opera nu se găsesc. Eseurile dedicate operei întîrzie și ele să apară nefiind... scrise.

Se acceptă lejer procesiunile cu moaște de invocare a ploii.

Lustrul formal a așezat peste vocabulele ce compun numele poetului cu o ciudată frenezie. Televiziunea „direge" biografii proliferînd legende, impunînd noilor mereu alte scări valorice. Se vede cît de „mari" au fost cei care ne-au împărțit cu Nichita vodca și tabacocul. Ni se propun personagii împroprietărite cu certificate de talent iscălite Nichita...

Ș.a.m.d.

Dar cît de departe ?

...Iată de ce simt nevoia să-l scot pe Nichita de sub povara garoafelor fanate, descurajînd rîvna lăutarilor ce-i comercializează cosmica urmă, păstrîndu-i între noi așa cum a fost : cel dintîi, ultimul...

GHEORGHE TOMOZEI ■

OPERA ROMÂNĂ DIN BUCUREȘTI TRĂIEȘTE O ADEVĂRATĂ DRAMĂ

Decesele, pensionările, emigrările și numărul mic de locuri în învățămîntul artistic o condamnă la dispariție

● La Opera Română — spectacolul Hänsel și Gretel, basm muzical în două acte, de Engelbert Humperdink ● În rolurile principale — Lucia Ciooară-Drăgan (Hänsel) și Iulia Isaev (Gretel) ● Domnul Radu Gheciu, director artistic al Operei Române, afirmă : „Este cea mai frumoasă operă pentru copii din istoria muzicii, fiind compusă după un basm scris, acum 100 de ani, de Frații Grimm. În prezent, spectacolul de operă Hänsel și Gretel se joacă în lumea întreagă ! Este o muzică elevată, dar în același timp cu o infuzie de cîntec popular german și de cîntec pentru copii ; așadar foarte accesibilă. La București nu s-a mai cîntat de peste 50 de ani".

Spectacolul „Hänsel și Gretel" a fost într-adevăr un important eveniment artistic al lunii martie. Punerea în scenă (efecte, decoruri etc — a fost extraordinară. Dar... adresîndu-ne dlui Radu Gheciu, directorul artistic al Operei, iată ce aflăm : „Problema esențială a Operei Române constă într-o acută criză de cadre artistice. Cauzele acestei situații — numeroase pensionări, decese, emigrări. În plus, în mod nefavorabil ne-a influențat și micșorarea cifrei de școlarizare în învățămîntul superior artistic (Conservator) — începînd cu anii '80".

Ne adresăm dnei Galiș Laurenția secretarul șef al Conservatorului, de la care aflăm că numărul de locuri la Conservator a crescut de la 50 în 1989, la 180 în 1990. Aflăm cu stupoare că anul trecut acest număr de locuri (180)... nu s-a ocupat ! Nu ne mai miră că la Universitatea Politehnică București deasemenea nu s-a ocupat numărul de locuri.

În orice caz, consecința este că, în prezent, Opera are angajați... 45 de soliști. Însuși dl Radu Gheciu recunoaște : „O comparație a acestei situații cu cea din Occident nu se poate face, deoarece acolo vedetele cîntă pe bază de contract, în timp ce la noi sînt angajate." Dar... „goluri foarte mari sînt în toate compartimentele artistice : coriști, instrumentiști de orchestră, pianiști, corepetitori etc.".

În ce privește [illegible] emigrației, dl Rad[illegible] ne dă exemplul solistului Nicolae Andreescu, care „a trebuit să renunțe să mai fie angajatul nostru, deoarece, cîteva săptămîni pe an cînta într-un cor în Las Palmas, timp în care cîștiga mai bine decît într-un an ca solist al Operei Române. În cazul Florin Georgescu, acesta este foarte talentat, dar nu a reușit să se încadreze în disciplina de teatru".

RALUCA VRABIE ■

LENNY KRAVITZ:
„Am un avans de 5 ani față de această lume!"

Nu-l merge deloc rău frumosului și talentatului Lenny Kravitz. Nu numai că scoate albume pe cont propriu, dar își oferă inspirația unei mulțimi de staruri printre care Vanessa Paradis. Să pătrundem puțin în intimitatea acestui fenomen...

Lenny s-a lăsat intervievat la Londra într-o cameră de hotel. Impresia la prima vedere se poate exprima în cuvintele următoare: „... a epuizat într-adevăr toate argumentele!" Poate pentru că era obosit de decalajul orar și de drumul pe care-l parcursese. Poate pentru că era îmbrăcat simplu în pantaloni maro de piele de căprioară, o jachetă asortată și o cămașă uni.

Și totuși a vorbit amabil și frumos despre ultimul său album „Are You Gonna Go My Way" care prin energia pe care o degajă, e opus total aparentei oboseli. E al treilea lui album și îl apreciază ca fiind cel mai bun. De fapt, adevărul e că se întîmplă rar să întîlnești un artist de calitatea lui Lenny în zilele noastre. „Lumea îmi spune că piesa cu același titlu ca al acestui ultim al meu album este într-adevăr rock și mă întreabă de ce celelalte sînt atît de blînde. Dar după opinia mea, căci eu le-am compus doar, aceste compoziții lente nu sînt mai puțin rock. Lumea se gîndește întotdeauna la tempo, dar nu numai acesta trebuie considerat. Eu mă inspir din diferite stiluri muzicale. Sînt singurul care înregistrează într-o asemenea manieră. Dar eu mă gîndesc foarte mult la muzica „grunge", la Nirvana, Pearl Jam și îmi se pare că sînt grupuri care sună bine".

Fără să pozeze în vedetă, dar fără să fie prea modest, Lenny declară „Cred că lumea mă iubește sincer. Îmi place muzica, oricare ar fi stilul, blues, soul, rock, gospel etc. Utilizez aceste tipuri muzicale diferite pentru că ele aduc sentimente diverse.

E uimitor că într-un lucru atît de liber cum e muzica există totuși atîtea limite. Dar e plăcut să constați că azi, atîtea trupe albe dețin atîtea elemente funk".

Plăcut? Poate! Dar nu pot fi comparate cu ilustrul chitarist de la debutul anilor '70 Jimi Hendrix. Și oare nu se poate face comparație pentru că era atît de înzestrat sau pentru că era „black" ca Lenny?

„Eu cred că atunci cînd ești „black", ești băgat în aceeași oală cu toți de aceeași culoare, Prince, Terence Trent D'Arby, Seal și eu de exemplu, sîntem total diferiți. Poate că avem același „look" pentru că sîntem „blacks" sau din cauza părului, nu știu. Dar ceea ce e ciudat este că există o mulțime de grupuri de albi, 50 000. Tipi aproape identici cu jeans-i uzați și cu părul lung mai mult sau mai puțin blond și nimeni nu comentează răutăcios pe seama lor. E o isterie! Am citit multe referiri maliționse în reviste, de genul: Iată-l pe englezul Lenny Kravitz sau americanul Terence. De ce fac ei asta? Nu ne asemănăm la nimic".

Deci, concluzia este că dacă nu vreți să-l vexați pe Lenny trebuie să vă feriți să-l comparați cu cineva sub pretextul că ar avea pielea colorată de fel!

Să aflăm însă ce părere are el despre modă în muzică și vestimentație.

„Consider că fac un lucru original. Se regăsesc elemente jazz în muzica mea ca și muzică clasică. Lumea mă raportează întotdeauna la stilul anilor '60. De ce? Pentru că mă îmbrac ca atunci? Așa mă îmbrac de ani de zile și acum, cînd citesc can-canuri ca Vogue Magazine, aflu că e chiar o tendință a modei de întoarcere la acei ani. E o nebunie, nu? Cred că sînt în avans cu 5 ani față de lume chiar așa cum sînt!"

Lenny s-a născut în 1967 la New York și se poate afirma că nici n-a cunoscut anii '60. Își poate permite să spună însă orice, să rîdă liniștit, căci cu un album asemănător cu cel pe care îl va oferi publicului, eventualele comentarii deranjante ale presei îl cam lasă rece!

Printre zvonurile care circulă despre el, se includ și acelea referitoare la cuceririle sexuale. Și una dintre ele se zice c-ar fi MADONNA, pentru care a compus Justify My Love. E înscrisă în lista roz a chipeșului Lenny și Vanessa Paradis pentru care a scris, a aranjat și produs ultimul album. Trăs de limbă despre acest subiect, Lenny a consimțit la un răspuns zîmbitor: „Dacă un bărbat lucrează cu o femeie, e sigur că el fac și dragoste! Cu cineva ca Madonna, pot să vă spun însă că nu am ajuns mai departe de muncă! De fapt nu cred că ne-am fi înțeles mai bine de atît".

O primă eschivă deci de la un răspuns sincer, căci Madonnei nu-i poți rezista cu una cu două mai ales dacă ea are vreun gînd. Să urmărim însă continuarea referitoare la Vanessa: „Și Vanessa... Numai pentru că i-am scris și produs albumul. Asta ar însemna că am avut relații cu Mick Jagger, sau Curtis Mayfield? Într-adevăr, am această reputație cum că alerg după femei (a fost căsătorit cu Lisa Bonet din Cosby Show) și îmi plac femeile, sînt înconjurat de multe frumuseți, dar dacă ați cunoaște numărul exact al acelora cu care m-am culcat ați fi surprinși". Da! Așa o fi! Oricum, Lenny e un om fericit și discret. Cine l-ar putea blama?

Discografie: „Let Love Rule" — 1989 Virgin
„Mama Said" — 1991 Virgin
„Are You Gonna Go My Way" 1993 Virgin
cu Vanessa Paradis „Vanessa Paradis" 1992 — Virgin

FLASH

Fiecare Maria-Therese Höf își pă[stra]ză pe deja celebrii ONE MORE TIME. Foarte tînără mamă (22 ani), Maria găsește că trebuie să întîmpini prea multe greutăți în viața de artist. Ei sînt într-adevăr „pe drumuri" în toată Europa pentru a-și promova producțiile. Maria-Therese a preferat în acest caz să-și revadă micuțul colț de paradis acasă, lăsînd ONE MORE TIME în trio pînă la o altă decizie probabil.

● După discordia care opunea studiourile holywoodiene producătorilor, apropo de drepturile de autor al serialului James Bond, personajul agentului 007, devenit celebru datorită romanelor lui Ian Fleming, va fi interpretat de același cel mai recent Timothy Dalton iar filmul va fi turnat în Hong Kong.

● Celebrul actor american **PATRICK SWAYZE**, acompaniat de soția sa, nu s-a sustras regulii impuse de Sylvester Stalone, Arnold Schwarzenegger și Bruce Willis referitoare la lanțul de restaurante „Planet Hollywood" ai căror patroni sînt. Principiul e simplu: decorurile evocînd universul hollywoodian sînt, în parte, realizate grație donațiilor făcute de starurile care frecventează sau vizitează localurile. Și uite așa vizita lui Patrick Swayze a coincis cu darul lui constînd în cizmele pe care le-a purtat în Dirty Dancing.

● **Vînzarea de discuri „made in USA"**

E un fenomen cu o evoluție foarte bună! În 1992 veniturile realizate pe această cale au fost cu 8 miliarde de dolari mai mari decît în anul precedent. Albumele cele mai vîndute sînt: Some Gave All — Billy Ray Cyrus, Ropin'The Wind — Garth Brooks, Ten — Pearl Jam, Nevermind — Nirvana dar și Totaly Krossed Out — Kriss Kross și The Bodyguard — Whitney Houston. Codașii ar fi: Michael Jackson cu Dangerous ca și Madonna cu Erotica.

● „Vocea mea e lucrul cel mai important pentru mine, de aceea o tratez cît mai bine cu putință". Este declarația lui **ROD STEWART** cu ocazia unei ceremonii în cadrul căreia a fost recompensat pentru cariera sa muzicală. A mai declarat că a luptat împotriva febrei, a infecțiilor și climatului britanic, toate acestea i-au obstrucționat activitatea în ultimii ani pînă chiar la stadiul în care a fost nevoit să anuleze un concert (la Sheffield) în ultimul moment.

● **STEVEN SPIELBERG** e în lucru la un nou film specialitatea casei, numit Jurassic Park. Această frisonantă poveste ne va plonja în lumea preistorică prin intermediul unui parc de atracții, cel mai dezvoltat din lume, care adăpostește dinozauri recreați genetic, „grație" unei experiențe finanțate de un miliardar. Într-o „bună" zi „bebelușii" atacă orașul... Nu Bucureștiul!

● Nu mai e un secret pentru nimeni, **VAYA CON DIOS** e pe cale de a deveni unul dintre cele mai ascultate grupuri belgiene în toată lumea. Foarte probabil este ca ultimul lor album „Time Flies" să atingă cifra impresionantă a celorlalte două de dinainte (Vaya Con Dios și Night Owls): 2 500 000 de exemplare. Acest succes planetar le va permite să înceapă un turneu care va trece și prin Austria dar și prin Singapore și Chile.

● Știrile provenind de la Hollywood referitoare la căsnicia lui **WHITNEY HOUSTON** cu Bobby Brown sînt de-a dreptul alarmante! Dotata cîntăreață și actriță n-a fost scutită de un comportament aproape glacial din partea soțului, de unde concluzia că pentru unii bărbați nu contează nici un atu. Bobby se simte mai atașat de cariera sa decît de mariaj (nimic nou sub soare, nu?). Nu cred că e o scuză, dar să devii tătic pentru a 4-a oară, chiar dacă evenimentul survine lîngă o a treia parteneră de viață, poate că nu mai e ocazie de emoție profundă.

● Oare o anume **VALERIE**, ex-dansatoare profesionistă de origine jamaicană vrea să-i devină rivală lui Naomi Campbell? Lucrul poate părea șocant mai ales dacă două amănunte despre ea sînt vîrsta de... 42 de ani și numele de familie... Campbell! Bun sol, s-ar putea spune, căci e vorba de mama top-modelului care tocmai a încheiat un contract de manechin!

● **PAUL MC CARTNEY** e în formă și vrea să-și demonstreze acest lucru. În acest an acest ex-Beatles va fi din nou sub focul proiectoarelor. Întîi cu „Off The Ground", al 21-lea album al carierei sale post — Beatles, care va încerca să facă uitat semieșecul precedentului „Flowers In The Dirt" apoi cu un turneu care va acoperi întreaga planetă. Va fi deci omniprezent pe scena muzicală și e imposibil să treacă neobservat și neascultat. Debutul oficial e prevăzut pentru martie în Australia și asta înseamnă că a cam avut loc. Show-ul e sobru și eficace. Trupa pare a fi pusă la punct, coerentă în ceea ce privește atitudinea de scenă, Robbie Mc Intosh, ex.—Pretenders, părînd chiar a se amuza. Titlurile din repertoriul Beatles sînt cele pe care se mizează pentru că piesele noului album nu sînt încă suficient de cunoscute. Mc. Cartney are aceeași idee că a lui Michael Jackson cu survolarea publicului pe o pasarelă. Nimic foarte extraordinar în acest concert, dar interpretarea lui ca un tribut adus Beatles-ilor îi dă un plus de valoare.

Topuri — Radio Contact

EDIȚIA A 16-A

• TOP SLOW & BLUES

1. MICK JAGGER – Angel In My Heart
2. DEPECHE MODE – One Caress
3. ANNIE LENNOX – Love Song A Vampire

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. EXTREME – Tragic Comic
2. BRUCE HORNSBY & THE RANGE – Look Out Any Window
3. JEFF HARISON – I Was Born To Be A Rolling Stone

• TOP 30

1. THE BELOVED – Sweet Harmony
2. ACE OF BASE – All That She Wants
3. DEPECHE MODE – I Feel You

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz
© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Chiar dacă nu mai apare în CARACATIŢA, ne aducem aminte întotdeauna cu plăcere de MICHELE PLACIDO. El ne povestește o întîmplare îngrozitoare prin care a trecut

COMISARUL CATTANI REVINE!

• *Am fost în U.R.S.S. în timpul revoluției din Tadjikistan*

Actorul italian se afla în Tadjikistan pentru filmări, cînd a izbucnit o revoltă sîngeroasă • „Unul dintre amicii mei, care făcea parte din echipa de filmare, a fost omorît în fața mea. M-am salvat cățărindu-mă într-un transportor blindat rusesc" — spune răscolit Placido.

„E îngrozitor, sunt viu printr-o minune și nu voi uita niciodată prin ce-am trecut. Am văzut cu ochii mei cum a fost omorît unul dintre prietenii mei ruși și eu însumi abia am scăpat în timpul luptelor dintre răsculații din Tadjikistan și armata sovietică. Mă aflam acolo pentru a trage prunele cadre dintr-un film. Eram la Dușanbe, capitala Tadjikistanului. Deodată, am auzit împușcături. Apoi am zărit mai mulți militari sovietici, care strigau: ‚Fugiți, a izbucnit răscoala!" Eram înfricoșați, nu știam ce să facem. Soldații ne-au urcat într-un transportor blindat și am încercat să străbatem orașul. Pretutindeni erau semne de bătălie. Auzeam șuierînd proiectilele și mă temeam ca nu cumva transportorul să fie lovit. Apoi a urmat un moment îngrozitor: transportorul a fost înconjurat de răsculați și s-a oprit. Mi-am spus că totul s-a sfîrșit. Fără să vreau, am scos capul prin turelă și asta mi-a salvat viața. Datorită popularității pe care am atins-o și în Rusia cu serialul **Caracaliţa**, am fost recunoscut. Răsculații au început să strige: „E comisarul Cattani!" și ne-au lăsat să trecem. După o călătorie halucinantă am ajuns la hotel, unde am răsuflat ușurați. De fapt, acolo s-a petrecut o tragedie. Unul dintre membrii echipei de filmare s-a arătat la fereastră. Am auzit o rafală și l-am zărit pe prietenul meu căzînd la pămînt într-o baltă de sînge. Îl lovise un glonte rătăcit. L-am îmbrățișat și cînd am înțeles că pentru el totul s-a sfîrșit, am izbucnit în plîns".

(urmare în numărul viitor)

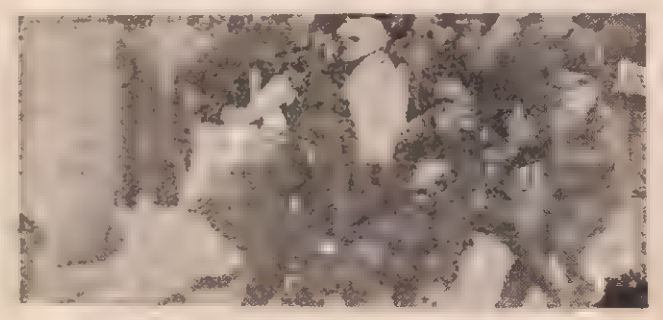

Superoroare și stupefacție: COPIII ASASINI

ZECE ZILE CARE AU ZGUDUIT ANGLIA

• *Unul dintre criminali, în vîrstă de zece ani, este teroarea cartierului*

Sînt mulți cei care spun: „Lumea nu este mai rea decît a fost"; și totuși, a fost o vreme cînd te puteai plimba fără teamă, îți puteai lăsa copiii să se joace, îi puteai lua prin magazine fără să fii terorizat că s-ar putea să nu-i mai vezi niciodată...

Ceva nu este în regulă. Acceptăm inadmisibilul, însă nu din indiferență, ci din disperare.

11 februarie — Jamie Bulger, un băiețel de doi ani a fost răpit dintr-un magazin din Liverpool.

Camerele video de securitate ale magazinului au înregistrat doi copii care l-au luat pe copil, unul ținîndu-l de mînă.

Specialiștii de la BBC și IBM au încercat să obțină de pe banda video cît mai multe detalii și o imagine cît mai clară pentru identificarea celor doi puști. Omul de afaceri Steve Morgan a oferit o recompensă de 10 000 lire sterline celui care va ajuta la prinderea criminalilor.

15 februarie — „Nu putem garanta siguranța copiilor dv pînă cînd criminalul — sau criminalii — nu vor fi prinși — a declarat dl. Kirby, însărcinat cu acest caz.

16 februarie — Cadavrul micuțului Jamie a fost găsit aruncat pe o linie ferată. Fusese ucis prin violențe inimaginabile.

Au fost instalate 25 de linii telefonice pentru primirea mesajelor telespectatorilor, după difuzarea casetei pe posturile TV. „Se repetau frecvent trei nume de suspecți" — declară un polițist.

17 februarie — Locul unde a fost descoperit cadavrul micuțului Jamie s-a [illegible] de flori și de jucării. Un buchet avea și un bilețel: „Micuțule, nu [illegible]. Dormi în pace".

18 februarie — Se țin slujbe și momente de reculegere, în memoria lui Jamie, la care participă zeci de mii de englezi.

19 februarie — Vecinii din Liverpool i-au identificat din imaginile de pe casetă pe cei doi băieți. Au zece ani și ambii provin din familii dezorganizate. Tații — plecați de acasă. Mamele — bețive. Un vecin spune despre una din ele: „E o vacă îngrozitoare — totdeauna pusă pe harță. Unul dintre tineri are reputația de huligan, care a adus numai necazuri și care deseori îi teroriza pe cei mici și este [illegible], instigatorul oricărui scandal de pe stradă".

Celălalt provine dintr-o familie numeroasă, cîțiva din frați fiind dați în întreținerea altor familii.

20—21 februarie. Au fost arestați simultan, în primele ore ale dimineții, de la locuințele lor din Walton și duși la 2 secții de poliție diferite, în timp ce familiile lor au fost duse, sub pază, la adrese secrete, pentru protecție.

Cadavrul micului Jamie a fost găsit la mică distanță de locuința unuia dintre criminali.

22 februarie — Au loc demonstrații violente împotriva celor doi copii-criminali. Mașina în care sînt transportați este atacată, se aruncă cu ouă, se strigă „criminalii", „bastarzii"...

23 februarie — Băieții rămîn în grija autorităților locale pînă la data de 3 martie, cînd vor fi acuzați oficial de uciderea lui Jamie. Conform legislației britanice, cei doi, datorită faptului că au împlinit zece ani, pot fi considerați răspunzători de faptele lor. Dar nu pot fi condamnați. Pînă la vîrsta de 15 ani sînt ținuți în custodie, dați în grija autorităților. „În grija" însemnînd, de cele mai multe ori, fuga din instituțiile de ocrotire și reluarea vechilor [illegible]...

Lumea se distrează

VINONA RYDER, FEMEIA VAMPIR DIN „DRACULA"

„Eram obligat să-i închid în camere separate, pentru a-i împiedica să facă dragoste, altfel n-aș mai fi terminat filmul"

Că aparențele sînt înșelătoare o dovedește cu prisosință **Winona Ryder**, eroina filmului **Dracula**, realizat de Francise Ford Coppola. Nici nu-ți vine să crezi că tînăra cu trăsături delicate, cu ochii mari, negri și gură de copil, poate s-o egaleze în cruzime, în viața de toate zilele, pe eroina căreia i-a dat viață în film. Și încă într-o măsură atît de mare, încît Hollywood-ul a numit-o „femeia-vampir".

Porecla a dobîndit-o din cauza iubirii ei mari nestinse pentru bărbați. Cînd Winona iubește un bărbat, nimic nu mai contează pînă nu-l seduce, posedă și distruge. „De fiecare dată cînd joc într-un film, fără să vreau, mă îndrăgostesc de partenerul meu".

Cea mai nefericită dintre victime este **Johnny Depp**, supranumit „Johnny mutră frumoasă", actorul cu care a turnat filmul „Eduard cu mîinile de argint". Cu acest prilej, cei doi au constatat că sînt făcuți unul pentru celălalt, formînd un cuplu perfect. După terminarea filmului și-au trîmbițat fericirea în dreapta și în stînga, anunțînd chiar apropiata lor căsătorie. Pentru a-i dovedi Winonei cît de mult o iubește, Johnny își tatuează pe umăr trei cuvinte : „Winona for ever".

Sărmanul Johnny n-avea cum să știe că acel „pentru totdeauna" era valabil doar pentru el. Winona îl părăsește fără regrete, indiferentă la lacrimile lui, pentru **Daniel Day Lewis**, irezistibilul ei partener din filmul „Vîrsta inocenței".

Neconsolat, Johnny petrece ore întregi în fața oglinzii, privindu-și tatuajul și rugîndu-se lui Dumnezeu ca Winona să-l părăsească pe Daniel. Ruptura se produce, într-adevăr, însă motivul este lesne de bănuit. Winona joacă în filmul „Dracula", iar Gary Oldman trebuie cucerit. Winona și Gary se iubesc cu atîta frenezie, încît regizorul e nevoit să ia măsuri : „...eram obligat să-i închid pe Gary și Winona în camere separate, pentru a-i împiedica să facă dragoste. Altminteri n-aș mai fi terminat filmul".

Aflînd toate aceste amănunte, Johnny, ros de gelozie, convins că a pierdut-o pe Winona, pune să i se șteargă de pe braț celebrul tatuaj.

Într-o bună zi, însă, miracolul pentru care Johnny s-a rugat atîta timp, se produce. Ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat, Winona debarcă la el, îmbrățișîndu-l ca o femeie profund îndrăgostită.

Acum cei doi sînt din nou inseparabili. Zilele rele au fost uitate și Johnny... și-a tatuat din nou numele Winonei pe umăr ! Toate bune și frumoase, dar ce se va întîmpla, oare, cînd Winona va juca într-un nou film ? Johnny preferă, desigur, să nu se gîndească la așa ceva.

Traducere și adaptare
ELENA GRECESCU

JACK NICHOLSON ȘTIE SĂ IERTE, BA CHIAR SĂ SE-NSOARE

Părăsit de cea cu care convietuia, **Rebecca Broussard**, pentru un bărbat mult mai tînăr, **Jack Nicholson** n-a plîns prea tare la început. Luîndu-și ca deviză „Dinte pentru dinte, ochi pentru ochi", Nicholson a început să colinde barurile de noapte, afișîndu-se cu fel de fel de femei, mai mult sau mai puțin cunoscute. În curînd, însă, actorul a înțeles că nu poate să trăiască fără Rebecca, și, lăsînd la o parte orgoliul, a rugat-o să se întoarcă, pentru binele lui și-al celor doi copii pe care-i au împreună. Lorraine și Raymond. „Revino — i-a spus el — și te iau de soție imediat". Rebecca s-a întors, iar cumetrele de la Hollywood, deși n-au aflat încă data mariajului, știu, totuși, că va avea loc în curînd. **(E.G.)**

PARIU EXCENTRIC

Dar mult prea ieftin (vreo 50 de dolari)

Unde putea să aibă loc un pariu excentric, dacă nu la britanici ? Un asemenea pariu a fost încheiat de Jack Chance, funcționar de bancă în orașul Kent, în vîrstă de 33 de ani, care a călătorit în tren, pînă la Londra, numai în chiloți de baie și pantofi în picioare. Dar ca orice englez ce se respectă și-a luat pe cap pălăria, în mînă umbrela, iar sub braț ziarul preferat ! Un papion prins la gîtul gol completa această „vestimentație" bizară. Deși astfel „îmbrăcat", el a călătorit fără a i se da prea multă atenție, călătorii privindu-l cu totală nepăsare. Jack nudistul a cîștigat astfel pariul în valoare de 30 de lire sterline.

AUREL DIANU

MICI SECRETE DE LA DECERNAREA MARELUI OSCAR

• *Măsuri de securitate extraordinare, pază ca la CIA*

După explozia de la World Trade Center din New York, măsurile de securitate luate cu ocazia decernării premiilor OSCAR au depășit orice imaginație, teama de un atac terorist angoasînd atît organizatorii, cît și super-vedetele și invitații acestora.

450 de polițiști și detectivi au fost mobilizați pentru protecția starurilor, iar întreaga zonă din jurul pavilionului, inclusiv garajul subteran, a fost împînzită cu video-camere de supraveghere.

Și pentru că America ține ca restul lumii să o privească mereu cu gura căscată, opulența a depășit anul acesta limita. Înaintea ceremoniei, consultantul pentru modă al Academiei a organizat o paradă a unora din cele mai celebre case de haute-couture din lume, fiind binecunoscută ambiția americanilor de a depăși Europa și la acest capitol. Aparițiile vedetelor „made in USA" la Oscarul '93 (premiile se acordă pentru 1992) se pare că nu au fost mai prejos decît ale europenelor, mai numeroase ca oricînd în acest an în modă. Statele Unite încă trebuie să lupte.

Și, poate cel mai interesant lucru, sistemul de votare pe care îl folosește Academia este o adevărată operațiune în stil CIA Cu trei zile înainte de decernarea premiilor, există doi oameni care cunosc numele celor care urmează să primească rîvnita statuetă aurită. Acești doi oameni anulizează voturile celor 4619 membri ai Academiei filmului și sînt în posesia rezultatelor atunci cînd tensiunea ajunge la paroxism; e ciudat, și totuși secretul a fost întotdeauna păstrat, pînă în seara OSCARULUI.

ADA NICOARĂ

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

NESTEMATELE COLORATE (1)

• *Legendele vorbesc despre miraculoasele lor însușiri*

Este bine cunoscut faptul că fiecare zeitate romană își avea metalul său. Marele Jupiter era simbolizat prin „plumbul alb" sau cositorul, în timp ce „plumbul negru" sau pumbul - propriu-zis era metalul zeului Saturn. Fierul aparținea, natural, lui Marte, întunecatul zeu al războiului, argintul viu sau mercurul, zeității care-i poartă numele, mesagerului zeilor și veșnic neastîmpăratului Mercur, în timp ce cuprul constituia apanajul zeității frumuseții, Venus. Cele mai prețioase metale aveau, însă, o apartenență astrală : aurul era metalul Soarelui iar argintul, al Lunii.

Într-un mod oarecum analog, pietrele prețioase au fost legate și de zeități, dar și de lunile de naștere ale oamenilor, fiind talismane pentru cei care le posedau sau le purtau, astfel :

- [illegible]ie : granatul și cuarțul roz
- februarie : ametistul (cuarțul violet) și onixul
- martie : jaspul și turmalina
- aprilie : diamantul și safirul
- mai : agatul și smaraldul
- iunie : calcedonia și perlele
- iulie : rubinul și carneolul
- august : sardonia și onixul
- septembrie : acvamarinul și opalul
- noiembrie : topazul și ochiul de tigru
- decembrie : turcoazul și zirconiul

Anumite pietre prețioase au fost considerate în directă legătură cu zodiile, existînd superstiția că trebuie purtate de cei născuți în intervalele lunilor respective, pentru a le purta noroc. În trecut se purtau, din superstiție, anumite pietre prețioase și în diferite zile ale săptămînii astfel :

- luni — ziua astrului nopții, se recomanda purtarea pietrelor albe, în afară de diamant, considerat rău vestitor
- marți — se purtau pietre roșii, fiind ziua zeului războiului și al singelui
- miercuri — erau favorabile pietrele albastre
- joi — erau recomandate violetele ametiste
- vineri — ziua zeiței Venus, erau preferate smaraldele
- simbătă — ziua lui Saturn, marcată de sclipirile diamantului
- duminica — ziua soarelui, se purtau pietre de culoare galbenă, cum ar fi citrinul (cuarțul de culoare galbenă).

O comoară verde : SMARALDUL

Pliniu cel Bătrîn amintește în Istoria Naturală despre meșteri pietrari ai antichității, care știau să taie cristale de smarald în șase planuri, spre a le valorifica strălucirea. El situa smaraldul, ca valoare, după diamant și perlă și aprecia culoarea sa mai presus de a tuturor celorlalte minerale verzi.

În evul mediu, plăcile transparente de smaralde erau folosite la ferestruicile prin care se privea în interiorul relicvariilor (piese de cult în religia catolică, în care se păstrau moaște). Primii ochelari au fost confecționați încă din antichitate, dintr-un smarald transparent, iar celebrul cristal de smarald al lui Nero, prin care privea luptele de gladiatori și a admirat spectacolul sinistru al Romei incendiate, a rămas celebru. Din smaralde incolore se mai construiau și așa-numitele „oglinzi minunate", despre care se credea că au puterea miraculoasă de a destăinui viitorul celor ce-și privcau chipul în ele.

Astăzi, smaraldele pure pot atinge pe piața pietrelor prețioase o cotă maximă, depășind chiar și diamantele ! Denumirea acestui mineral provine din limba persană și are semnificația de „inimă de piatră".

Legendele, cu origini pierdute în noianul vremurilor, au slăvit virtuțile smaraldului, situîndu-l printre pietrele cu semnificații mistice și terapeutice. O veche legendă indiană povestește că această piatră „de culoarea papagalului tînăr, a ierbii proaspete și a adîncului mărilor", s-a născut din fierea împăratului Danava și a fost scăpată pe pămînt din înălțimi de către zeul Indra.

Piatră a regelui Solomon, smaraldul a fost oferit într-un inel (rămas celebru în științele oculte) reginei din Saaba, Sulamita, care l-a atîrnat deasupra patului, spre a o feri de gînduri și de vise urîte, de șerpi și de scorpioni.

Credința că acest mineral întărește vederea a făcut ca și piatra din monocilul lui Nero să fie un smarald. Nu mai puțin cunoscut în lumea legendei este și smaraldul din inelul lui Polycrat, tiranul Samosului. Se spune că acesta, vrînd s-o înfrunte pe zeița Fortuna și-a aruncat în mare celebrul inel cu smarald, care a fost regăsit curînd în pîntecele unui pește, semn aducător de nenorocire pentru cei ce făcuse acest gest. Și, într-adevăr, în anul 522 î.e.n. Samosul a fost cucerit de Oronte, generalul regelui persan Darius, iar Polycrat a murit crucificat.

Piatră norocoasă a celor născuți în lunile mai sau iunie, **smaraldul simboliza virtutea**, spunîndu-se că se sparge atunci cînd proprietarul său este în vină și păcat. Medicina empirică îl recomanda pentru tratarea unor boli, cum ar fi epilepsia. De menționat faptul că papa Clement al V-lea a murit înghițind pulbere de smarald !

Prețul smaraldelor va înregistra o scădere bruscă îndeosebi după cucerirea Perului de către spanioli. Conchistadorii vor răpi indienilor bășinași cantități imense din aceste geme, considerate de ei simbol al ambiției și al dragostei pasionate. Marea cantitate de smaralde luate de spanioli de la incașii din Peru a rămas celebră în istorie. Se povestește că, îndoindu-se de autenticitatea acestor pietre impresionant de mari, spaniolii ar fi urmat sfatul unui călugăr dominican, care considera, după Pliniu, că gemele pure nu sînt cîntate și au spart cu ciocanele, în mod stupid, o mare cantitate de smaralde !

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA

Din München, pentru revista „Flacăra", dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

AFACERILE LUI MATTHÄUS

La München, lidera Bundesligii, Bayern, a trecut printr-o ușoară criză. Cele două înfrîngeri suferite recent la Hamburg și Wattenscheid au declanșat o serie de reacții între conducerea clubului, mai exact între managerii Ulli Hönnes — Erich Ribbeck și căpitanul echipei, Lothar Matthäus. Fostul jucător al anilor 1990—1991, revenit la München după un intermezzo la Milano, se află fără discuție în centrul atenției opiniei publice și sigur că orice greșeală pe care o face pe teren are răsfrîngeri în presa locală, inclusiv în etajele superioare ale clubului bavarez. Este adevărat că Matthäus nu a jucat prea bine în ultimele săptămîni, dar nici colegii săi, aspect ce este pus pe seama unor acțiuni publicitare ale campionului mondial care, dincolo de cele două antrenamente zilnice, este prezent la radio, la televiziune și în alte locuri unde reclama unor produse și obiecte îi aduce un surplus financiar important. Acest program încărcat, consideră conducerea clubului Bayern, îl sustrage de la activitatea primordială și sigur că așa se explică înfrîngerea echipei Bayern, Matthäus fiind unul dintre actorii care și-a jucat rolul în mod surprinzător. Reacția a venit prompt și din partea lui Matthäus care a declarat, în ziare și la radio, că nimeni, nici măcar Ulli Hönnes, nu are voie să se amestece în viața lui particulară și cu atît mai mult să fie criticat în mod public. Numai că un superstar de talia lui Matthäus este interesant sub toate aspectele pentru amatorii de fotbal, iar viața lui particulară a devenit demult un subiect de discuție, o dată cu divorțul de fosta lui soție, Silvia Matthäus, și actuala legătură sentimentală cu o frumoasă elvețiană care încearcă să facă o carieră la televiziunea germană. Interesant este însă de notat din culisele clubului Bayern că și cîțiva dintre jucătorii formației îi critică pe Matthäus, argumentele lor bazîndu-se pe salariul formidabil — două milioane de mărci pe an — o sumă pentru care Lothar ar trebui să joace excepțional 34 de etape. Dar cum organismul nu este o mașină și cum un fotbalist este și un om, nu se poate cere un asemenea randament. Deși situația nu este prea simplă la Bayern în aceste zile, dar cu cîțiva oameni de mare experiență gen Karl Heinz Rummenige, Franz Beckenbauer, inclusiv Ulli Hönnes, atmosfera se va liniști, iar formația se va omogeniza întrucît dracul nu este chiar atît de negru pe cît îl prezintă presa avînd în vedere că timp de 26 de etape Bayern München a rămas lideră.

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

În „culise", la spectacolul de gală

DOBRIN și invitații săi

Forfotă mare la Sala Polivalentă, sportivi, artiști, ziariști, culegători de autografe, cuceritoare de inimi și de bani (mînjupate, rujate, căprioare, isterice etc.) — ordine și brambureală, felicitări și reproșuri, agitație mare în ambele cabine (femei și bărbați) ● Acolorul Mitică Popescu are emoții, pentru a se calma se plimbă de colo-colo ● Rică Răducanu își mîngîie „burta" din ce în ce mai proeminentă, demonstrînd că nu-l afectează economia de piață, Dudu Georgescu conversează într-un colț cu „Mopsul" (Dumitrache), care este de nerecunoscut; vîrsta își spune cuvîntul ● DOBRIN, pus la „patru ace", este asaltat de admiratoare și admiratori; face față cu brio ● Ștefănescu (antrenor la F.C. Selena Bacău) este la fel de elegant, sobru și cerebral ca în tinerețe; el spune: Dobrin este cel mai mare ● Apar împreună Cornel Dinu și Gică Hagi, îmbrățișați în treninguri; ținîndu-se în mîini în buzunare. Hagi îi cere voie lui Dinu să stea de vorbă cu ziariștii. Dinu răspunde: „E treaba ta", după care îl înjură de mamă pe Rică Răducanu; acesta ripostează cu un zîmbet larg, arătîndu-și dantura. Hagi îl salută pe Andone (sprijinit de zid) și îi cere 15 dolari; dolarii par a fi o datorie mai veche a lui Ando — pînă la urmă se pupă reciproc ● Începe meciul între generațiile '70 și '80 ● Ion Ghițulescu comentează ca în tinerețe — pe fază și curgător — vin și golurile — unele de kinogramă — arbitrul Crăciunescu (în postură de jucător) este faultat de C. Ștefănescu; amîndoi își aruncă priviri mai puțin galeșe ● Cîntăreața Mădălina Manole (îmbrăcată cu un trening de culoare verde și avînd o bandă pe cap) nu-l scapă din priviri pe Hagi ● Rică Răducanu e „circarul" partidei, dar îi stă bine. Dumitrache îl bagă „undeva" pe Dinu Cezar (partener de joc) pentru că îi zice nea Mopsule. Andone e cel mai gălăgios de pe teren. Dinu nu mai faultează ca în meciurile cu Danemarca din anii '70. Tamango îi zice lui Cîrțu: „Aleargă, bă, putoare!". Cîrțu se face că nu aude și... că aleargă ● Se driblează, se marchează, se faultează, se ratează. Ion Ghițulescu „imploră" publicul spectator să-i spună scorul ● În timpul festivității de premiere, NICOLAE DOBRIN, geniul fotbalului românesc, scapă o lacrimă — blitzurile „fulgeră" din toate părțile ● Urmează artiștii: Rodica Popescu Bitănescu e la fel de zglobie ca o școlăriță, Aurelian Temișan spune la microfon: „Sînt nemulțumit că sala nu e arhiplină", Mitică Popescu cîntă și dansează (îi stă bine cu pălărie), Eugen Cristian Moțiuc face pe misteriosul — poartă ochelari complet negri, Nicu Constantin, îmbrăcat cu sacou roșu și pantaloni negri, îl avertizează pe George Ivașcu (prezentatorul programului) că îl bagă undeva dacă nu stă la locul lui — G. Ivașcu îi arată obrazul — în spatele cortinei Marina Florea schițează un dans cu Costin Mărculescu; ea își sprijină mîinile de gîtul lui; el îi cuprinde mijlocul cu mîna dreaptă, iar pe cea stîngă o plimbă pe... fesa dreaptă a Marinei! ● Par amîndoi mulțumiți ● Apare și Oana Sîrbu — își fumează țigara lîngă un loc unde scrie „Fumatul oprit" — și întreabă: Ce fel de spectacol e? Spuneți-mi și mie, să nu mă fac de rîs!" ● FLACĂRA o lămurește. Ea mulțumește și spune că va fi „abordabilă" pentru noi ● Mădălina Manole se lasă pupată de fani (români și romi). Spre finalul spectacolului pleacă împreună cu Aurel Temișan în aceeași mașină ● Intră pe scenă Oana Sîrbu (poartă o rochie neagră peste genunchi și trei brățări la piciorul drept — brățările par a fi din argint). În timp ce cîntă se rotește — rochia se ridică destul de mult — spectatorii tineri din primele rînduri se apleacă să vadă ce e sub rochie ● Spectacolul este închis de Vasile Șeicaru și melodiile sale ● Becurile se sting unul cîte unul ● Sala este deja pustie ● În holul de la intrarea actorilor, Vasile Șeicaru explică cu voce tare unor admiratoare, gata leșinate: „Artistul strică arta".

A văzut, a auzit
și a consemnat
OCHI DE APAȘ ■
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ ■

Paralele inegale

● STATISTICĂ. În etapa a 30-a a campionatului spaniol de fotbal, **Real Madrid** a reușit să depășească bariera celor 2500 de puncte obținute în competiția internă (mai exact a acumulat 2501 puncte), devansînd pe **FC Barcelona** — 2362 puncte și **Atletico Madrid** — 2096 puncte. În aceeași rundă, chilianul **Ivan Zamorano** a înscris cel de-al 2500-lea gol al Realului pe gazonul magic al stadionului Santiago Bernabeu, în timp ce mijlocașul **Michel** a sărbătorit cea de-a 200-a victorie a sa cu Real Madrid. ● SCUMP, DAR FACE. Canalul american de televiziune NBC a cîștigat licitația pentru obținerea drepturilor de retransmisie a finalei Campionatului de fotbal american 1994, așa numitul **Super Bowl**, suma avansată de presă fiind impresionantă: 41 milioane de dolari. Scump, dar face, întrucît acest supershow se află pe primul loc în topul audienței, ceea ce face ca prețurile pentru spoturile publicitare să urce amețitor, asigurînd un profit substanțial. ● SOSIRE TRAGICĂ. Fericită în primele momente, o a nume doamnă Bailey, ca reușise să parcurgă cei 42,1 km ai celebrului maraton d la Londra, a izbucnit în plîn după cîteva minute. Motivul Organizatorii l-au adus teribil la veste că soțul ei, **John Bailey**, de asemenea participan la competiție, a decedat în timpul cursei după mai puțin de 10 km străbătuți, în urm unui atac cardiac. ● RENEGOCIERI. După marele și surprinzătorul succes obținut de formația franceză **CSP Limoges**, cîștigătoare a Campionatului European al cluburilor la baschet masculin, antrenorul **Bojidar Maljkovici** și-a mărit pretențiile financiare declarînd cotidianului spaniol „AS" că va renegocia salariul, dar va ține seama și de alte oferte, printre cluburile participante la „licitație" aflîndu-se Joventud Badalona din Spania și două formații italiene. Din speculațiile presei, se pare că tehnicianul sîrb și a triplat cota.

TEODORA OPREA ■

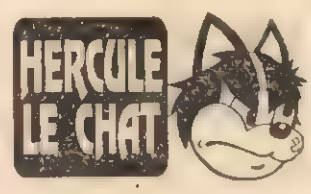

Jos irigațiile !

Comentînd în stilul lui inconfundabil (mai o perlă, mai un hechezat a ris), meciul din „Cupa României" la fotbal Gloria Bistrița — Steaua București, domnul Dumitru Graur a făcut o afirmație care ne-a pus de-adevăratelea pe gînduri. Anume, a afirmat că la Bistrița a plouat cu furtunul! Și s-a indignat apoi că această practică infamă nu este sancționată de nici un regulament. Acum, noi, din toate acestea ce să înțelegem? Că domnul Jean Pădureanu, cunoscutul om de fotbal bistrițean, și-a uitat îndatoririle de gazdă sau n-a corespuns înaltelor exigențe? Sau, mai degrabă, că britanicii, membri cu drepturi depline ai Consiliului de Securitate, dar și ai International Board-ului, îngrijorați de soarta gazoanelor „at home", au blocat valoroasa inițiativă a compatriotului nostru avid de schimbări regulamentare și dușman neîmpăcat al irigațiilor.

Cît despre celelalte prostioare (de pildă, „Din minutul 71, Dinamo conduce cu 1—0 pe Steaua", deși la Bistrița nu era picior de dinamovist), îl lăsăm plăcerea de a le inventaria domnului inginer care, din informațiile noastre, a „contabilizat" aproape 20 000 de astfel de „ieșiri în decor". Apropo, dom' inginer, nu ne dați un telefon?

Nedumeriri de tînăr cronicar

Același meci, Gloria — Steaua, ne-a atras atenția și din alt unghi de vedere, anume cîteva bizarerii ale antrenorului bucureștean Puiu Iordănescu. Mai întîi și mai întîi, vîrful de atac Ion Viorel, parcă pentru prima oară titular de cînd a venit în Ghencea, a fost desemnat fundaș dreapta, iar cumnatul său, Ilie Stan, a jucat tot ca apărător. Bună schemă, veți zice, dar vă veți lua vorba înapoi dacă vă veți aminti că Ilie Stan este golgeterul actualului campionat, și ar fi fost normal să joace în față. Da' ce ne pricepem noi?! Hîște neaveniți, dacă ne-a dat prin cap și următoarea judecată: noi l-am fi introdus în echipă pe Filipescu după pauză, și nu cu 30 de secunde înainte de minutul 45, cum s-a întîmplat.

Cît trăiește omu-nvață

În mare nalvitatea noastră, lasă că avem și carențe, recunoaștem, de cultură sportivă generală, credeam pînă mai ieri că gimnasta cea mai titrată din România ar fi Nadia Comăneci. Ei bine, și alții s-au păcălit, cum ar fi cei ce alcătuiesc „Cartea recordurilor", care o includ pe Nadia în tomul lor. Noroc însă că sîntem contemporani cu Mihai Nourescu, trimis special la Campionatele Mondiale de la Birmingham, care pune lucrurile la punct: Lavinia Miloșovici e cea mai cea. Așa scrie în, cum să-i zicem, comentariul de încheiere: „Milo..., cea mai titrată gimnastă a noastră". Uf, bine că am scăpat de o greșeală capitală. Merc Nouraș!

Sinecuri pentru băieți

Fugăriți pe străzi în 22 decembrie 1989, stînd la cutie o bucată de vreme, băieții veseli care ne-au mîncat sufletul pînă în acele zile de grație (oare?), și-au găsit locuri călduțe mai peste tot. Exemple aveți cu toptanul, mai prin guvern, mai prin parlament, unii își încălzesc oscioarele pe la președinție, noi, însă am aflat că ăi mai dăștepți s-au aciuit pe la niște instituții mai puțin aflate în colimator, locuri călduțe, cu salarii bunuțe și muncă deloc. Astfel am aflat că fostul prim-secretar al sectorului IV București, evident PCR, dl., pardon, tovarășul Ecoviță, lustruiește scaunul direcției cultură-sport a UCECOM, fiind talonat în această nobilă îndeletnicire de o piticanie fioroasă pe care ziariștii, care s-au chinuit și înainte de '89, o știu prea destul: Dan Cruceru, fost adjunct al șefului secției Propagandă al Municipiului București PCR. Vă veți întreba cu ce se ocupă tovarășii respectivi la numita direcție. Cu nimic, întrucît Cîntarea României a trecut în neființă și, deci, brigada „Frizerii veseli" nu se mai produce, iar „Daciada" s-a îmbolnăvit și ea de deces. O activitate tot au băieții: umflă banii meșteșugarilor, salarii grase, că d-ala a ajuns un ras la 300 de lei și un flec vreo 200.

Antologie REBUS

PE DEPARTE 1964

ORIZONTAL : 1) Scăldat în şampanie — Adus în tabără. 2) Te face să prinzi muşte. 3) Fără a fi retrograzi, se conduc după principiul dinte pentru dinte. 4) Tratate cu vorbe bune — Înfipte în păr. 5) Apare regulat cu greşeli — Erou de romane ! — Calde ! 6) Abatorul zeilor. 7) O poartă pe dos ! — Muma pădurii — Apă de... Colonia. 8) Fac gaură-n cer — Pus pe foc. 9) Face din om neom. 10) Curte mare! — Ce-i drept, e drept. 11) Îngheaţă apele — După mai multe învîrteli, devine invizibilă.

VERTICAL : 1) Prins în mreje — Schimbă macazul (pl.). 2) Atrage atenţia (fem.). 3) Cere de mîncare (pl.). 4) Se poartă cu trenă — Caimacam. 5) Le ai la stomac ! — Intră pe o ureche (pl.). — Adună ! 6) Fără lipsuri — Cînd e mare e dreaptă (pl.). 7) Stau sub presiune. 8) Predecesorul lui Martin Rogers — Din Italia. 9) Se cultivă mereu — Pe lîngă PĂLTINIŞ (pl.) 10) Se ţine băţos — Cameră-studio (od.). 11) Arborele de... ceai — Taie în carne vie (pl.).

LIVIU POPESCU

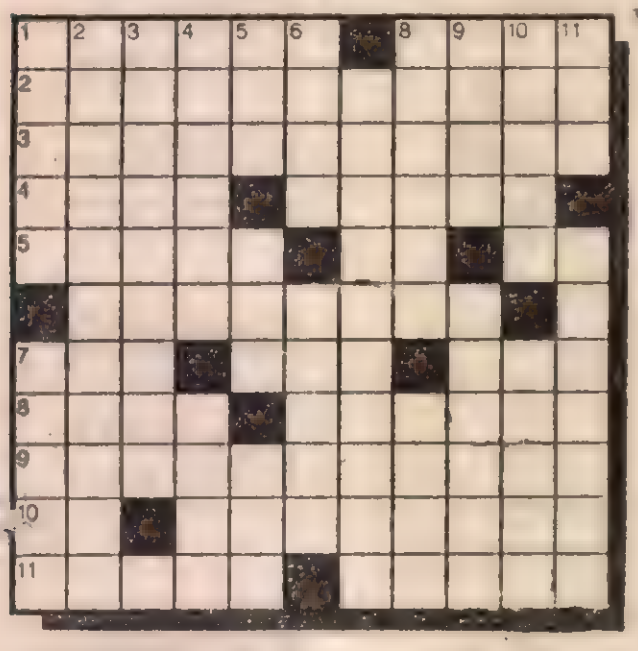

Dezlegările careurilor din nr. 15 — 16

Un careu fără pretenţii : GURMAND ; AS ; ESTET ; ACUT ; AC ; DENTARA ; LABILI ; LOT ; ATACATOARE ; TOLA ; RATA ; RAMPA ; O ; V ; DIRECTOARE ; A ; IN ; ICRAL ; CHETA ; AERE.

O nouă primăvară pe vechile dureri : PARLAMENTAR ; APARTAMENTE; URI ; ALAI ; RC ; PI ; OVIN ; DAO ; EGALITARISM ; R ; COSITOR ; A; IST ; MO ; LEMN ; TO ; C ; SI ; CAD ; AMARA ; CUTRA ; TERORIŞTI ; R ; EROICE ; BECI.

Fair-play: RUGBY ; LONDRA ; INOTATOR ; EAR ; NUL; REC ; PRIM ; G ; FADA ; BOB ; E ; Y ; R ; MALLIN ; CAIAC; ZOO; OA; ACADEMIC; TTR; LHA ; GO ; ATRAS; AT; HATIR ; AB; RISI; OLIMPIC; INELARE; HALO; EGALA; TRASEE.

Am primit, de Sf. Gheorghe, urările domnului Alexandru Mihăilă, adresate celor trei Gheorghe din redacţia FLACĂRA. Îi mulţumim şi, la rîndul nostru, îi dorim noroc.

BUCHET DE MAI

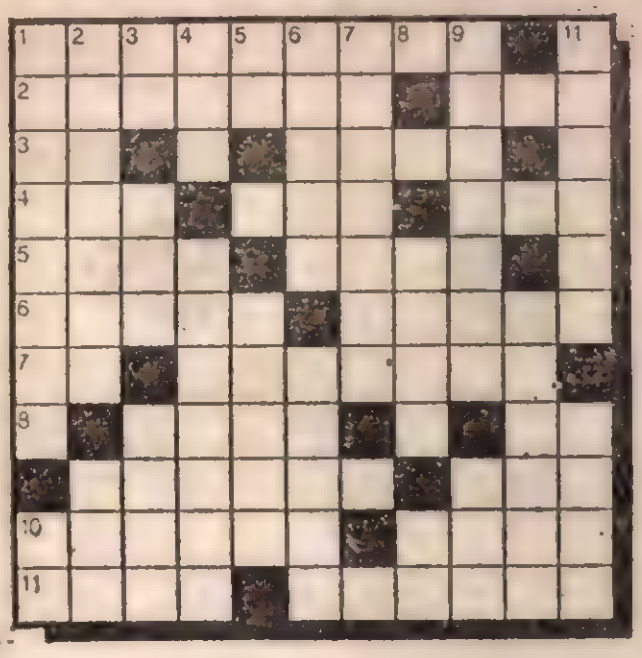

ORIZONTAL : 1) Flori primăvăratice, violacee, albastre sau galbene. 2) Mare pictor şi grafician român, semnatar al pînzei „Trandafiri" (Nicolae) — Mistuit de foc. 3) 2, 3 păpădii ! — Stînjenei. 4) Porţiune mai umflată a tulpinii, de care sînt fixate frunzuliţele — Etcetera (abr.) — Obiecte zburătoare neindentificate (abr.). 5) Un zeu poznaş care are mult de lucru în luna florilor — Primarul unui oraş turcesc. 6) Castaniu — Ca o mimoză (fig.). 7) Crăiţa Sorescu — Romaniţă. 8) Fisură în sol făcută de apele unui rîu — În mijlocul macilor ! 9) Aflată în floarea vîrstei (fem.) — Abreviaţie latină pentru „în retro". 10) ...Craiului, masiv muntos în Carpaţii Meridionali, loc în care se găseşte o renumită rezervaţie floristică — A planta flori. 11) Flori mari şi albe, în formă de cornet — Compozitor român de muzică uşoară, autor al melodiei „Dacă tu ai fi floarea" (Radu).

VERTICAL : 1) Liric român contemporan, semnatar al poeziei „A mirosi o floare" (Nichita) — Panseluţa Constantinescu. 2) Viorea — Diminutiv feminin. 3) Floare albastră — Coltuc de pîine (reg.) — Unitate monetară în Iran. 4) Un cui cu două... flori — Viitoare flori... 5) Jana Trandafir — Flori care cresc deasupra apei (sg.). 6) A şovăi — Podoabă de sticlă. 7) Flori albe sau galbene... într-o renumită poiană. 8) Floare în colţul gurii... — Sere ! 9) Mic arbust cu flori albe, plăcut mirositoare, cultivat prin parcuri şi grădini — Pseudonim al scriitorului I. A. Bassarabescu. 10) Ţara lalelelor. 11) Sensibila autoare a poeziilor „Florile şi fiecare sens luminos al lumii", „Macii" şi „Flori" (Magda) — Floarea purităţii.

Dicţionar : AIAM, RIFT, INR, DOT, IAB.

MIHAI ZGUBEA

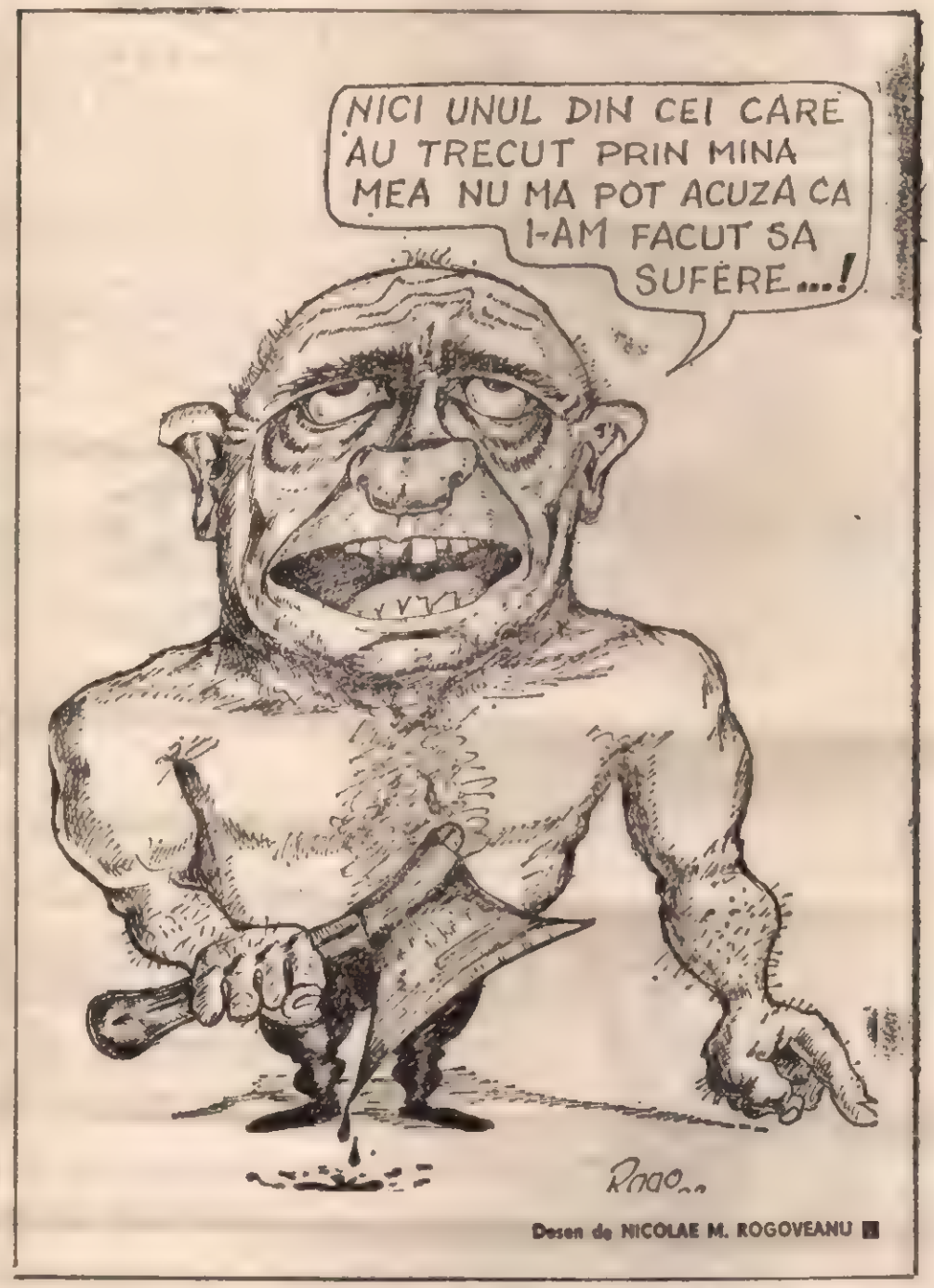

Desen de NICOLAE M. ROGOVEANU

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ŞANSĂ ŞI RISC

MAI 1993

VĂRSĂTORUL
20 ian. — 19 febr.

Nativilor, din 21 ianuarie — 6 februarie, discuții pot-rivite pentru a-şi impune punctul de vedere. Zile de surmenaj. Perioadă critică pentru cei născuți între 11 — 16 februarie. Problemele se intensifică, dificultățile se multiplică. Agasări, discuții, dialoguri ca între surzi. Pentru ceilalți, nervozitate, lipsă de concentrare, până în ziua de 19 mai. Apoi, totul se aranjează. În dragoste, fricțiuni.

PEŞTII
20 febr. — 20 mart.

Nu este o lună care să favorizeze zodia. Energia din luna trecută dispare. Dar, mai există o perioadă agreabilă între 1 şi 20, care dă un adevărat confort fizic şi menfal. Începînd cu ziua de 20, mici probleme profesionale. În dragoste se simte că va veni o perioadă bună, dar există încă o mare lipsă de entuziasm.

BERBECUL
21 mart. — 20 apr.

Toată zodia este dinamizată, mai ales în ceea ce privește viața afectivă. Întîlniri posibile, dragoste la prima vedere, regăsirea unor vechi parteneri. Energia pe care o resimt oferă nativilor din 21 martie — 7 aprilie posibilitatea executării unor îndrăzneţe proiecte. Favorizaţi sînt, în special, pasionaţii în arta imaginii — fotografii, cineaştii, pictorii, poeţii, ce-şi fixează viziunea interioară asupra unui suport concret. Nativii din perioada 7—13 aprilie vor trebui să se ferească de rupturi în dragoste.

TAURUL
20 apr. — 20 mai

Prima jumătate a zodiei (pînă la 7 mai) va fi depăşită de muncă şi greutăţi. Vor avea parte de enervări şi agresivitate. Perioadă propice polemicilor şi defulărilor [illegible].

Mare moment pentru nativii din perioada 8—13 mai, cu succese socio-profesionale. Evenimentele se precipită, cu propuneri, promovări, reuşite. Perioadă strălucitoare, ce-i pune în lumină, întîlniri la cel mai înalt nivel. Nativii din 14 mai vor avea angoasa riscului de a-şi pierde slujba.

GEMENII
21 mai — 20 iunie

Nativii zodiei, care pînă acum se cam tîrau, se scutură şi-şi accelerează ritmul de a gîndi şi acţiona. Şansa se manifestă din plin, cu precădere la cei născuţi între 25 şi 28 mai. Activitate foarte intensă pentru cei a căror zi de naştere este 20 iunie.

Dragoste şi plăcere pentru toată zodia.

RACUL
21 iun. — 21 iulie

Probleme administrative şi financiare, cheltuieli excesive, întîrzieri şi dezordine în muncă şi viaţa de toate zilele pentru nativii din perioada 26—29 iunie. Acalmie pentru cei stresaţi, între 7 şi 14 iulie. Asta nu înseamnă că nativii acestei perioade nu trebuie să rămînă în alertă.

Pentru ceilalţi, luna pare liniştită, cu uşoare contrarietăţi în dragoste.

LEUL
22 iul. — 21 aug..

O mare energie pentru nativii din 23 iulie — 15 august, care accelerează atît viaţa profesională, cît şi pe cea amoroasă. Este o bună perioadă pentru cuceriri. Pericole pentru cei născuţi între 16 şi 21 august. Luna le poate aduce schimbări nedorite, motiv pentru care vor trebui să acţioneze cu mare prudenţă. Cel mai indicat ar fi să nu-şi ia nici un fel de riscuri.

FECIOARA
22 aug. — 22 sept.

O scurtă perioadă de utilizat între 3 şi 18 mai, permiţînd realizări în domeniul profesional, pentru toată zodia. Întîlnirile de afaceri sînt favorizate în această perioadă, ca şi prezentarea de proiecte şi semnarea de contracte. Este o perioadă cheie pentru nativii din 10—15 septembrie: schimbarea vieţii, plecarea într-o ţară îndepărtată, descoperirea unui ideal spiritual sau religios, sau o nouă etapă în drumul spre succes. În dragoste, cîteva semne că lucrurile merg spre bine.

BALANŢA
23 sept. — 22 oct.

Revine calmul şi vitalitatea. Cei din 27 septembrie — 8 octombrie văd lucrurile mai clar. Şansa se lasă prinsă. Foarte bună lună pentru deplasări şi afaceri. Nativii cu înclinări literare au momente de mare inspiraţie. În dragoste, perioadă nu tocmai favorabilă.

SCORPIONUL
23 oct. — 22 nov.

Lună dezagreabilă pentru toată lumea. Cei din 24 octombrie — 8 noiembrie vor fi surmenaţi şi asta îi va duce către agresivitate. Cei născuţi între 15 şi 20 noiembrie presimt furtuna care se apropie. Ceilalţi se simt nesatisfăcuţi, fără să ştie de ce. În dragoste, lipsă de antren.

SĂGETĂTORUL
23 nov. — 20 dec.

Ritmul de viaţă creşte în intensitate. Entuziasm, dinamism, mai ales pentru cei născuţi între 23 noiembrie şi 9 decembrie, dar toată zodia resimte efectul. Un bun moment de a bate recorduri. Primele 15 zile sînt foarte potrivite pentru întîlniri, după care, mai sigură ar fi păstrarea rezervei. În dragoste, plăcere mai mare ca niciodată, intensificarea legăturilor, întîlniri neaşteptate. Viaţa are sare şi piper.

CAPRICORNUL
21 dec. — 19 ian.

Destindere generală. Oportunităţi pentru nativii perioadei 7—13 ianuarie. Dar, continuă grijile financiare sau conjugale pentru cei din 26, 27, 28 decembrie, proiecte blocate pentru cei ce vor să pornească afaceri. Salariaţii suportă cu greu anturajul de la locul de muncă. Pentru ceilalţi, reluarea optimismului, dispariţia oboselii. În dragoste, încă mici contrarietăţi. Cu toate acestea, partenerii care, din diverse motive s-au îndepărtat, încep acum să revină.

Documentare şi prezentare
LIANA TATOS ■

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: **GEORGE ARION**
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interoarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra
Redactor şef
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (şef secţie), Ion D. Goia.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (şef secţie) Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (şef secţie), Adrian Brutaru, Cristian Buzaş.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS
Redactor şef
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ **JURIDIC** (2600): **Cornelia Oţeanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor**
■ **ADMINISTRATIV** (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian Bălcoianu, Liliana Crețu, Maria Şerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ştefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634) **Mihai Săndoiu**, Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandeş, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI Bucureşti

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control; NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informaţii, înscrieri, rezervări spoţii: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd

ULTIMA ORĂ

DL VACAROIU IA MASURI
(greutăţile le luăm noi)

24 pagini — 50 lei

pag. 4-5

La CONFERINȚA DE PRESĂ „Flacăra"

Domnii Miron Mitrea, Victor Ciorbea și Bogdan Hossu vorbesc despre pericolul unui regim militar în România

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 18 • 5 – 11 Mai • 1993 • 24 pagini – 50 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUȘ

ROMÂNI CU MAI MULTE NEVESTE?

• *Secta mormonilor și-a făcut apariția și în țara noastră* amănunte în pag. 8

„Producția mi-a crescut"

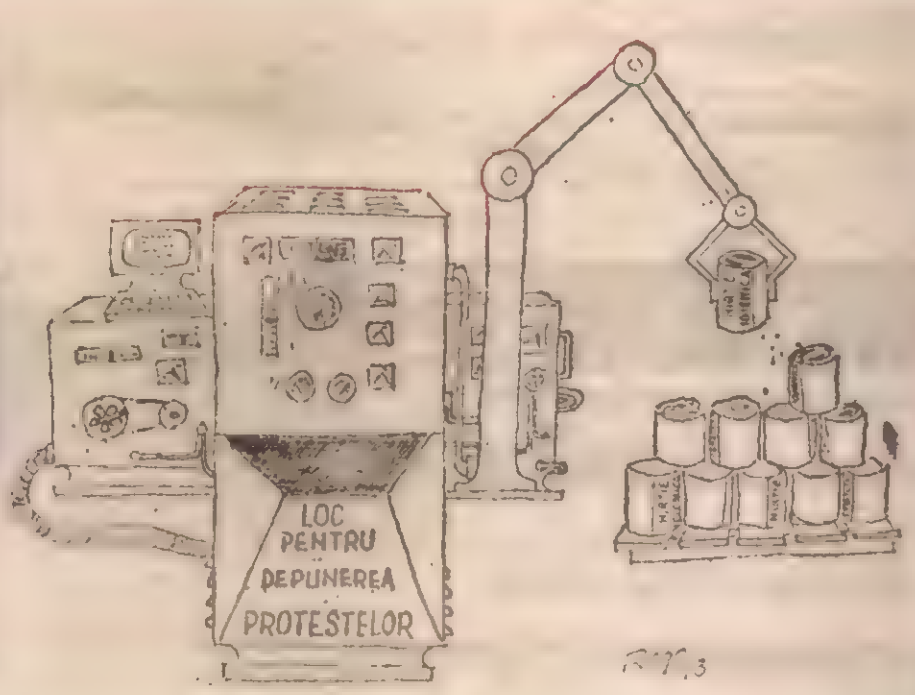

Talonul de pensie al domnului Alexandru Birlădeanu

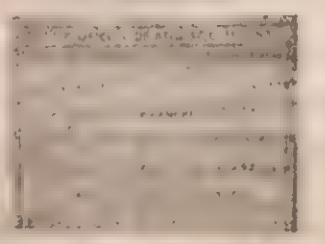

În sprijinul afirmațiilor din articolul publicat în FLACĂRA nr. 14, prezentăm acest facsimil, din care rezultă cuantumul pensiei : 40 035 lei.

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 61-312.[illegible] FAX 61-312.75.[illegible]

Inginerul Ioan Micu, omul care vindecă toate bolile

● Pentru calitățile sale miraculoase, a fost distins cu Ordinul Cavalerilor de Malta. pag. 17

Comisarul Cattani (Michele Placido) își continuă povestirea incredibilelor sale aventuri în Tadjikistan pag. 21

Avancronica unei călătorii anunțate

Vineri, 30 aprilie, cu ocazia Zilei Regatului Olandei, ambasadorul COEN F. STORK a oferit o recepție, la care au fost invitați și membri ai redacției noastre. Ei s-au aflat și la lansarea unui excepțional număr al revistei SECOLUL XX, dedicat acestei țări. Ambele manifestări au fost pentru noi un bun prilej de a descoperi, cu ajutorul unor [illegible] din ambasada olandeză, în care ne vom afla peste câteva zile, încercând s-o descifrăm în cadrul suplimentelor consacrate Pieței Comune.

„Dumnezeu a făcut lumea, Olanda am făcut-o noi" – iată o zicere a acestui popor, pe deplin acoperită de faptele lui.

V-A PLĂCUT, NU?

La Timişoara, domnul NICOLAE MANOLESCU a venit, a văzut, a învins ; aşa cum îi stă bine unui om politic important. Succesul său nu este strălucitor, ci eficient. „Les jeux sont faits, rien ne va plus !", pare a le spune domnia sa „junilor turci" conduşi de dl Stelian Tănase ; cu alte cuvinte, puciul de catifea din PAC a eşuat...

Fotografie de
FLORIN IONIŢĂ ■

Nemţii noştri aur poartă,

noi cerşim din poartă-n poartă

O oază de civilizaţie în taifunul românesc

Sprijiniţi moral şi pecuniar de colosul teuton din centrul Europei, germanii din România şi-au făurit un univers propriu. O lume activă, decentă, laborioasă, atît de îndepărtată de vîlvătăile şi convulsiile politice ale României. Acesta e, cel puţin, sentimentul pe care ţi-l oferă emisiunile în limba germană ale Televiziunii Române. De fapt, acesta e chiar germanul cînd nu e pus să umble în uniformă şi să se pregătească de luptă. În România, vocea lui nu trimite proteste în circul parlamentar, ziarele nu-şi urlă nemulţumirile, revendicările, oamenii nu ies în stradă, o liniştе ironică de gospodar metodic exhală din toată fiinţa neamţului transilvan. Libertatea mult aşteptată l-a întors la uneltele sale, la egoismul său funciar, la modul său de a fi în care individualismul şi solidaritatea de neam compun de veacuri paradoxul german. O cadenţă fără aritmii, fiindcă neamţul s-a născut să-şi respecte conducătorii, legile, instituţiile, să-şi plătească impozitele, să-şi onoreze obligaţiile. E sentimental şi pragmatic în părţi egale, iar cînd vorbeşte, se referă neapărat la muncă, la ceea ce va face mîine, peste o lună, peste o sută de ani.

Spre deosebire de emisiunile în limba maghiară, unde protestele şi maliţia endemică însoţesc chiar şi zîmbetele redactorilor, minutele ce compun Rumänisches Fernsehen dau impresia că germanii au uitat pur şi simplu că în ţara asta se face politică. Reportaje de o simplitate cuceritoare prezintă activităţi lucrative în variate ipostaze. Într-o comună de lîngă Mediaş, cîţiva saşi şi-au cumpărat împreună un tractor. O comisie severă pregăteşte restaurarea unei biserici fortificate din Ardeal. Se înfiinţează cantine şi cămine pentru bătrîni, se pun bazele unor noi asociaţii filantropice. Seri de lieduri, muzică de cameră, sau acel fel de petreceri în stil Kameradschaft, *unde meseriii trăiesc la unison un soi de bunădispoziţie ; pare programată, dar neamţul se simte bine. Într-un deplin respect faţă de legile româneşti, dar izolat în comuniunea sa insulară, el foloseşte cu folos timpul pe care alţii îl pierd în dispute şi parlamentări sterile.*

O rigoare stearpă, insipidă, apreciază discipolii filozofiei de circiumă, în care nu disting decît răceala şi lipsa de fantezie a omului din nord. Numai că toţi cei care i-au ironizat pe nemţi pentru hărnicia lor „obtuză", au fost nevoiţi mai apoi să le adopte modelele şi să cerşească împrumuturi. O situaţie pe care alţii o înţeleg mai bine decît politicienii României. Şi o înţeleg, din păcate, tocmai cei ce nu ne doresc totdeauna binele, dar care îşi pregătesc din vreme în Germania sprijin financiar şi tutelă politică, Istoria se repetă şi din nou în defavoarea românului. Capitalul german a ancorat deja, ca un imens transatlantic, în Ungaria, Polonia, Cehia, Slovacia, Bulgaria şi în fostele ţări ale Uniunii Sovietice, aşa în vreme ce emisarii noştri ne caută parteneri de afaceri printre pauperii planetei în state mă-cinate încă de idei comuniste sau aflate la capătul pămîntului. Iar cînd ne vom dezmetici cu mintea noastră de pe urmă, va fi iarăşi prea tîrziu.

Fiindcă trebuie să ai ochii legaţi sau creier de papagal ca să nu înţelegi că în inima Europei se ridică zigur, de neînvins, viitorul ei stăpîn.

LIVIU TIMBUS ■

EVENIMENTE MARI...

Nimic nu seamănă mai mult cu o ştire bună decît una rea

Cine vrea să înnebunească repede, are două soluţii. Prima e să citească zilnic toată presa. A doua e să nu citească nimic, dar să încerce să priceapă ce se întîmplă, din comentariile celor care citesc zilnic presa. Există şi o a treia soluţie, dar ea e atît de rafinată încît n-o recomandăm : să nu citeşti un rînd, dar să priveşti în neştire la televizor. Nebunia se produce din cauză că e pur şi simplu imposibil să mai faci deosebirea dintre o ştire bună şi una proastă. Nimic nu seamănă mai mult cu o ştire foarte bună decît una foarte rea.

■ ■ **DUPĂ ARGENTINA, VENEZUELA. DUPĂ VENEZUELA, ANTARCTICA.** Venezuela acceptă şi ea „imediat 10.000 de imigranţi" din ţările Europei de Est, dacă primeşte, pentru finalizarea acestei acţiuni, un sprijin din partea Comunităţii Europene. Deci, sprijinul trebuie să vină imediat, nu imigranţii. Şi întrucît „primirea va fi selectivă", imediat vor pleca doar cei care, altfel, ar găsi de lucru imediat şi la bani mai buni şi-n Canada, Antarctica, în schimb, primeşte orice fel de imigrant, fără condiţii, fără ipocrizie şi fără prejudecăţi îi primeşte cu toată căldura, ca pe fiii ei.

■ ■ **MÂNDRIA DE A FI ROMÂN, LA PREŞEDINTE SAU LA REGE?** Un text plin de patriotism semnează Horia Alexandrescu în „Cronica română" : „Nu în fiecare zi, nici în fiecare lună sau chiar an un preşedinte al S.U.A. primeşte un preşedinte al României... Orice persiflare sau minimalizare a importanţei momentului nu numai că l-ar plasa într-o postură ridicolă pe cel care ar face-o dar i-ar trăda absenţa unui minim sentiment de mîndrie patriotică". Adevărul e că am avut un minim sentiment de mîndrie patriotică, numai că preşedintele Clinton l-a primit şi pe regele Cioabă. Situaţie pentru care nu ştiu ce trebuie să simt.

■ ■ **0,00145 TELEVIZOR.** Un cetăţean iritat că nu înţelege schemele cu indexarea prezentate de premierul Văcăroiu a aruncat televizorul pe fereastră. Exact în momentul în care primul ministru expl pe mintea fiecăruia, că indexarea aduce, de fapt, un 1% neplanificat de bunăstare. Domnul Petre Negulescu, dacă nu se pripea, ar fi aflat că din banii din indexare putea să-şi cumpere lunar, pentru fiecare membru al familiei, cîte 0,00145 televizoare, ceea ce la o familie compusă din 5 persoane, spre exemplu, înseamnă 0,00970 televizoare în total. O familie de 6 persoane îşi poate cumpăra în 2,8 ani 1,14 televizoare alb-negru, cu condiţia să renunţe la cele 0,2 ouă de persoană zilnic, mai ales că vara ouăle pot fi înlocuite cu 0,5 kg salată plus 0,25 l apă.

■ ■ **UN SUBSTANŢIAL AJUTOR AMERICAN.** Unul din gazetarii agreaţi de avionul prezidenţial scrie pozitiv, de parcă ar fi fost selectat de la unele din ziarele judeţene cu un tiraj — vorba preşedintelui Iliescu — mai mare de 600 000 de exemplare (astfel de cotidiene apar la Frecăţei, Făurei şi Ţăndărei : „La Washington, bile albe pentru România". Oare cîte bile în cap de locuitor or să ne dea americanii ?

■ ■ **ANI FAVORABILI ŞI NEFAVORABILI.** „După trei ani nefavorabili — apreciază într-un comentariu agenţia Associated Press — încep să sosească în România oamenii de afaceri". Iată, într-adevăr, o ştire tonică, esenţială deosebită de o alta, difuzată în 1992 de aceeaşi agenţie care spunea că „după doi ani nefavorabili încep să sosească în România oamenii de afaceri". Pot să pun pariu că, în 1995, comentariul, deosebit în esenţă de cel din 1993, va suna astfel : „După cinci ani nefavorabili, încep să sosească în România oamenii de afaceri". Din aceste trei ştiri se desprinde cu claritate ideea că anii încep să devină favorabili. Pentru oamenii de afaceri, bineînţeles.

■ ■ **IMAGINEA PARLAMENTULUI ÎN PRESĂ.** Un deputat PSM a propus înfiinţarea unei comisii care să se ocupe de imaginea parlamentului în presă. E o idee bună, de natură a corecta mult imaginea PSM-ului în presă şi a deputatului respectiv în PSM. Cum numărul comisiilor a crescut mult în ultima vreme, Parlamentul trebuie să creeze o comisie şi pentru reflectarea imaginii presei în ele. Acţiunea se justifică prin aceea că, în timp ce se discută aprins şi pe nişte salarii care nici nu mai au nevoie de indexare, despre necesitatea înfiinţării de noi comisii pentru tot felul de reflectări, parlamentarii citesc presa. Vorba unui confrate : parcă, toţi vechii comunişti nu erau atît de proşti !

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

Dl senator Ştefan Radoff

nu renunţă:

„Îl voi da în judecată pe Vadim"

AGRESIVĂ, DA' CURIOASĂ FOC !

● **Cum îşi face meseria o reporteriţă de la „Europa"**

Reporter : Cînd vă daţi demisia din Parlament ?

Ştefan Radoff : De ce să-mi dau demisia ?

Rep. : Bun, deci pentru dumneavoastră nu există motivul ! M-am lămurit...

Ş. R. : Da, a fost o acuzaţie nefondată. Dumneavoastră o puteţi argumenta ?

Rep. : Nu, că nu eu v-am acuzat.

Ş. R. : Atunci de ce puneţi asemenea întrebări ?

Rep. : E o simplă curiozitate.

Ş.R. : Întrebarea este abruptă : „Cînd vă daţi demisia ?" Doriţi lucrul acesta ?

Rep. : Eu nu, personal, că nu-mi aduce nici un fel de privilegiu.

Ş.R. : Atunci, care este mobilul întrebării dumneavoastră ?

Rep.: E o simplă curiozitate.

Ş..R. : Cartea aceea este un omagiu. Ştiţi ceva despre ea ?

Rep. : Păi, cred că nu eu sînt cea îndreptăţită să ştiu ceva.

Ş. R. : Atunci, de ce mă întrebaţi ?

Rep. : V-am spus că era o simplă curiozitate.

Ş. R. : Dumneavoastră puneţi o întrebare. De ce ? Din curiozitate de cetăţean ? V-aţi recomandat de la revista „Europa".

Rep. : Exact.

Ş. R. : Puteţi spune şi numele ?

Rep. : Floriana Jucan.

Ş. R. : Întrebarea dumneavoastră trebuie să fie fondată pe un argument. Argumentul acela „sub centură" este provocat de domnul Vadim prin revista „România Mare" şi în Cameră. Dumneavoastră cunoaşteţi legislaţia României ?

Rep. : Nu.

Ş. R. : N-o ştiţi ? Atunci nu mai avem ce discuta ! Sărut mîna.

„VREŢI REFORMĂ?! NA-VĂ!"

Dumnezeu nu i-a făcut pe toţi oamenii la fel ; pe unii i-a făcut bărbaţi, pe alţii femei, pe unii normali, pe alţii anormali ş.a.m.d. Dintre cei privilegiaţi de soartă, pe unii i-a făcut nobili, pe alţii ciocoi. Nobilul are un blazon, ceea ce înseamnă, în primul rînd, tradiţie, cultură şi civilizaţie, iar pe plan interior, oricît ar părea de ciudat, înseamnă altruism, responsabilitate şi caracter (evident, lucrurile trebuie privite statistic, pentru că tot Dumnezeu a mai creat şi regula şi excepţia...) Dacă lucrurile n-ar sta aşa, n-ar exista cuvîntul NOBLEŢE, care nu înseamnă avere şi/sau putere politică ci putere morală : gustul pentru valoare autentică şi capacitatea de a-l ocroti pe cel defavorizat.

Ciocoiul nu are blazon, ci are, în schimb, o privire care te insultă, iar modul în care îţi vorbeşte (chiar dacă o face pe postul naţional de televiziune) seamănă cu o palmă dată pe gratis ; ei, de fapt, nu-ţi vorbeşte, ci-ţi arată cu băţul, iar ceea ce-ţi arată pare a fi „al lui" : şi energetica şi locurile de muncă şi producţia agricolă, ba chiar şi norii de pe cer tot lui îi dau ploaia binefăcătoare, ca să ne dea ei nouă pîine liberalizată. Ciocoiul îţi dă o constituţie cum vrea el, cînd tu ai una făcută de părinţii tăi întregitori de ţară şi creatori de civilizaţie, ciocoiul te împarte în caste şi-ţi stabileşte drepturi cum îi taie barba, ciocoiul te plăteşte din banii tăi, te priveşte din televizorul tău, te conduce în direcţia lui, vorbeşte în numele tău şi te-atinge în numele tatălui, iar dacă-i cad lui bobii aşa, te-mpuşcă şi cînd vrea şi de cîte ori vrea şi, mai ales, cum vrea (se mai împuşcă şi-ntre ei, citeodată, dar asta nu te priveşte pe tine). Ciocoiul „te frige", îţi dă, atrage atenţia, te pune, află surprins, elaborează, aprobă, pentru că lui îi creşte, îi scade, nu are de unde, sau a prevăzut să. El nu angajează un milion de şomeri (lasă că nu l-a cerut nimeni chestia asta), pentru că nu are decît o ţară pe masa de lucru ; oh, dacă ar avea şase, alta ar fi situaţia ; sau şi mai bine un continent. Ar fi şi el om...

În acest colţ de lume, Dumnezeu nu a creat nobili (doar ne-a presărat istoria cu fapte de noblleţe), dar e pe cale de-a ne „dărui" cîţiva ciocoi de toată frumuseţea ! Degeaba avem noi pămînt, prin drept natural (şi nu numai), cînd vine ciocoiul şi-ţi zice „Bă Vasile, IO ţi-am dat pămîntul ! Vezi că dacă vin «ăia», o să ţi-l ia !". Degeaba vrem noi reformă, privatizare, eficienţă, cînd vine ciocoiul şi vrea să ne pricopsească fix cu „reforma" lui, ca să poată să spună, privindu-te ca o insultă : „Na, nu era bine, nu ? Aţi vrut reformă, da ?! Na-vă !"

Drept pentru care – Merci !

EUGEN CHIROVICI

● „Burghezia de roşu... nişte disperaţi care atacă animalic !

După „episodul" de mai sus, cu un calm perfect, cu amabilitate şi, mai ales, cu aceeaşi perfectă logică, domnul Ştefan Radoff a răspuns şi întrebărilor Revistei „FLACĂRA".

— Din cîte ştim, aţi afirmat că veţi ajunge pînă în faţa instanţei de judecată, ceea ce, în privinţa unui parlamentar, nu e o chestiune foarte simplă.

— Tocmai de aceea am întrebat-o pe domnişoara de la „Europa" dacă ştie legislaţia ţării. Există un Statut al parlamentarilor. Cazul trebuie înaintat mai întîi Comisiei de disciplină. În cazul în care Comisia de disciplină nu ar răspunde acestei sesizări pe care am făcut-o, eu mă voi simţi obligat să-l dau în judecată pe Corneliu Vadim Tudor, iar judecătorul va fi obligat să-i ridice imunitatea parlamentară. Comisia de disciplină nu s-a putut întruni pînă acum, pentru că s-a votat bugetul, dar am fost întrebat în plen dacă îmi menţin sesizarea şi chiar astăzi am semnat o hîrtie prin care declar că nu renunţ

— Sînteţi, deci, hotărît să luptaţi.

— Da, pentru că eu nu sînt un om pătat. N-am fost membru de partid, sînt fost deţinut politic şi **nu numai că n-am scris nici un omagiu** [illegible]**u Ceauşescu,** dar nici măcar n-am recitat, ca actor, vreo poezie de acest soi. În cele patru volume pe care le-am publicat nu există vreun elogiu, nici la adresa socialismului, nici a fostului preşedinte. Cred că sînt suficiente argumente pentru a mă apăra de acuzaţiile mincinoase şi calomnioase.

— Indiferent cît va dura ?

— Nu mă interesează durata şi nici tergiversările, care apar ori de cîte ori este implicat Corneliu Vadim Tudor. Nici nu mă sperie ! Este evident că ei mai au în mînă atuuri foarte solide. Au finanţe, au conturi ascunse, pe care, uşor, uşor, le scot la iveală. Sînt... mă jenez să le spun „burghezia de roşu", pentru că burghezia avea, totuşi, un anumit panaş. De fapt, mi-e milă de ei, pentru că sînt nişte disperaţi care atacă animalic.

— De ce credeţi că aţi fost ţinta acestui atac ?

— N-am fost numai eu. Au fost şi Doinaş şi Paleologu... În cadrul discutării „Moţiunii de cenzură" trebuia, pe de-o parte, demonstrat că noi sîntem tot atît de păcătoşi ca domnia sa, care a scris hectare de poezie, iar pe de altă parte, se urmărea abaterea atenţiei de la problema esenţială ce trebuia discutată. Şi s-a făcut treaba asta cu acel „cărţoi" al Uniunii Scriitorilor, un „Omagiu". **Eu nu sînt în nici o carte de felul acesta** — dar sînt în P.A.C. şi, să nu se supere colegii din Convenţie, mă situez în zona cea mai incomodă a opoziţiei. Ca şi domnul Manolescu, de altfel. Noi nu atacăm „sub centură", sau la persoană, pe noi ne interesează competenţa. Ideea de reconciliere e piatra unghiulară a partidului, dar nu se pune problema reconcilierii cu cei degradaţi moral, incompetenţi moral.

● „Păcatul" lui Manolescu este că vrea să menţină unit partidul

— Da; sînteţi un partid incomod. Domnule Radoff, nu există o serie de neînţelegeri în sînul P.A.C...

— Aş vrea să fiu obiectiv, dar nu pot să nu recunosc faptul că, subiectiv, eu mă aflu aici pentru nişte oameni — unul dintre aceştia este dl Manolescu, o minte luminată, de care avem nevoie. Dar unii adoptă o atitudine ezitantă, iar alţii manifestă dorinţa de a tranşa lucrurile categoric. Aşa ceva nu este admisibil !

— S-a spus că e vorba de deviaţie politică.

— Nu e vorba de aşa ceva ! Totul ţine de caracterul unor oameni, despre care nici n-aş mai vorbi, pentru că nu vreau să jignesc pe nimeni. „Marele Blond" este Stelian Tănase, pe care, din nefericire, nu-l poţi scoate din ecuaţie. A fost de la început. Există ! Păcatul lui Manolescu este că a mizat pe posibila lui formare în cadrul partidului.

— Mai are şi alte „păcate"? Mă refer la domnul Manolescu.

— În prima zi a congresului, la Timişoara, i s-au reproşat destule. Iar ca dovadă a „totalitarismului" său, el a fost cel care a insistat să fie chemaţi „marii absenţi". A treia zi au apărut Stelian Tănase, Dan Grigore şi Călin Anastasiu şi au pornit „în forţă". Reuşiseră să-şi facă aderenţi în timpul campaniei electorale, aşa că au avut adepţi. S-a vorbit de „dictatura manolesciană", de atitudine „stalinistă", ceea ce este o absurditate ! „Păcatul" lui Manolescu este că vrea să ţină unit acest partid. N-a acceptat ideea existenţei a patru vicepreşedinţi şi pentru asta a fost acuzat. Motivul refuzului său este, însă, cît se poate de clar şi de întemeiat : patru vicepreşedinţi ar fi însemnat, din nou, o împărţire a puterii şi ar fi adus multe complicaţii într-o perioadă ca asta, cînd politicul nu are, încă, o cale clară.

— Congresul a decis, aşadar, existenţa unui singur vicepreşedinte.

— Da, Nicolae Ţăran, un excelent economist. Conducerea P.A.C. înseamnă acum un preşedinte, în persoana domnului Manolescu, un vicepreşedinte şi un Comitet Naţional, format din 45 de oameni, cu puteri depline de control, inclusiv asupra activităţii preşedintelui şi vicepreşedintelui.

— Care au fost reacţiile membrilor partidului prezenţi la Congres ?

— Pe o parte din ei i-am simţit derutaţi, unii s-au abţinut, dar marea majoritate au fost calmi, înţelegători şi puşi pe treabă serioasă. Lucrurile s-au întîmplat aşa cum trebuia să se întîmple. Acest partid tînăr este sărac, în sensul că nu are bani, dar este foarte bogat în energii. Avea nevoie de un statut, de o organizare şi de o doctrină. Acest prim congres i-a adus toate astea.

— Cum aţi defini doctrina Partidului Alianţei Civice ?

— Instaurarea societăţii civile. Ce altă doctrină mai liberală să ai în acest est de Europă, cînd toate instituţiile civile trebuie schimbate, reorganizate ? Refacerea instituţiilor societăţii civile — iată care este doctrina noastră.

LIANA TATOS

La conferințele de presă FLACĂRA

DOMNII MIRON MITREA, VICTOR CIORBEA ȘI BOGDAN HOSSU VORBESC DESPRE PERICOLUL UNUI REGIM MILITAR

Miercuri, 28 aprilie, redacția i-a avut ca invitați pe cei trei lideri sindicali. La ora aceea, tratativele directe cu primul ministru nu erau programate ; ele au avut loc la scurtă vreme, dar, așa cum era previzibil, nu s-au finalizat printr-un acord. A intervenit, apoi, medierea președintelui Iliescu și lucrurile au rămas, de asemenea previzibil, în coadă de pește ; e greu să vorbim de obiectivitate atunci cînd una dintre echipe „joacă" sub tutela arbitrului, care anterior i-a numit căpitanul și i-a „trasat sarcinile" ; de obicei, astfel de arbitraje truchează meciurile...

La ora închiderii ediției, tratativele erau în curs de desfășurare, la Cotroceni, iar la metrou începuse greva.

LIVIU TIMBUȘ : Deci, domnilor, îmi îngădui să pun prima întrebare : Ce reproșați guvernului și de ce s-a ajuns la această ultimă fază a luptei sindicale ?

VICTOR CIORBEA : În primul rînd reproșăm lipsa de dialog. Faptul că refuză negocieri autentice. După cum este cunoscut, noi am încheiat cu guvernul 2 protocoale : unul la 13 ianuarie și altul la 10 februarie. Prin ambele protocoale se prevedea obligația guvernului de a negocia cu cele trei confederații din cadrul CNC-ului aspectul privind salariul minim pe economie, raportul salarii-prețuri, garantarea plății salariului minim și multe alte măsuri de protecție socială privind categoriile cele mai defavorizate, pînă la data de 31 ianuarie — se menționa în primul protocol — și 20 februarie — în cel de-al doilea protocol, semnat chiar de premier. Din păcate, nici unul din aceste termene nu a fost respectat. Deci, ceea ce am cerut noi să negociem și guvernul a fost de acord, a fost un cîmp mai larg de probleme decît cele legate strict de înlăturarea subvențiilor. Din păcate, guvernul nu și-a respectat aceste obligații. Mai mult, a cerut să avem discuții numai în cadrul Comisiei Naționale de Indexare pe aspecte vizînd înlăturarea subvențiilor. Discuțiile cu Comisia de Indexare nu s-au purtat într-un cadru legal, neconform cu HG 843/1991, iar, pe de altă parte, revendicările noastre vizează o sferă mult mai amplă decît cele privitoare la eliminarea subvențiilor.

Fluturașul suspect din care a citat la TV dl Văcăroiu. A tipărit guvernul un fluturaș fals ?

TUDOR OCTAVIAN : Dar de ce nu vor ei să discute ?

VICTOR CIORBEA : Înainte de mitingul din 12 aprilie ați asistat la acel simulacru de dialog indirect la TV, cînd cei doi așa-ziși mediatori au încercat să ne ducă pe căi lăturalnice, să discute orice altceva, numai despre revendicările propriu-zise, nu. În schimb, cînd a apărut „întîmplător" dl prim-ministru, care, iarăși, întîmplător, a beneficiat de un timp dublu de antenă față de noi, cei doi mediatori s-au transformat în ridicători de mingi, și chiar s-a plusat, făcîndu-se referiri la niște revendicări care nici măcar nu au fost menționate de noi, nici nu figurau în fluturașul propriu-zis...

MIRON MITREA : Îmi cer scuze că-l întrerup pe colegul meu, dar vreau să spun că eu reproșez acestui guvern și incoerența, bîlbîiala, lipsa de perspectivă a programului (dar nici pe acesta nu-l urmăresc) și participarea conștientă la reinstaurația comunistă ! De asemenea, reproșăm folosirea minciunii ca armă politică ! Apariția dlui Nicolae Văcăroiu a fost foarte clară : a prezentat un fluturaș ; **tot ce-a citit ca revendicări nu există în fluturașii pe care noi i-am tipărit !** Noi am spus : acțiuni pentru diminuarea șomajului, iar dl Văcăroiu a citit că pînă la sfîrșitul lunii aprilie îi cerem să angajeze peste un milion de șomeri. Este cu totul altceva ! A bătut cîmpii, că altfel nu pot să spun, pe blocajul economic. **În acel fluturaș nu se vorbește de blocajul economic !** Nu pentru că nu ne-ar interesa, dar acum am vrea să acționăm pe cîteva elemente mai concrete. A spus că noi cerem o indexare a salariilor cu 80 la sută, ceea ce este total fals, noi ceream de fapt refacerea puterii de cumpărare a populației prin aducerea salariului real la valoarea de 80 la sută față de octombrie 1990, o revendicare foarte veche de-a noastră. Ne refeream la corupție, măsuri concrete pentru eradicarea corupției, a celei care este la nivel înalt și care generează un val de corupție. Mă refer la afaceri gen „Țigareta", a zahărului, grîului, petrolului, și mă refeream și la acele cazuri din întreprinderi — s-au depus peste 220 de dosare la Procuratură, dosare făcute de către oameni care denunță abuzurile din întreprinderi. Este deja de notorietate cazul directorului de la Bals. Deci, interpretarea fluturașului a fost total eronată. Dl prim ministru a declarat în conferința de presă de ieri sau alaltăieri că are fluturașul și-l ține la dispoziție oricui vrea să-l vadă. Noi avem informații că s-a găsit de către guvern tipografia unde am tras acest fluturaș. Așa că nu știm dacă acest fluturaș fals s-a tras pe aceeași mașină sau nu. Noi am împrăștiat peste 160 000 de exemplare...

EUGEN CHIROVICI : Deci este posibil ca ei să fi tras un fluturaș fals la aceeași tipografie ?

MIRON MITREA : Este o supoziție. Noi am aflat că cei de la guvern au fost la tipografie și s-au interesat cît am plătit ; nu am plătit, noi am dat doar hîrtia, restul a fost bunăvoința celor de acolo, cîte exemplare s-au tras... Bănuim că vor să ne pregătească ceva. De ce nu vor să negocieze, nu știu. Negocierile pentru care noi luptăm, din păcate nu sînt cunoscute de populație. De exemplu, noi avem propunerea desființării fondului de referință la salariu, asta este o metodă care nu are ce căuta în economia noastră, trebuie să dispară. A doua problemă este garantarea salariului minim pe economie. Dl prim-ministru iese la televizor și spune că este o utopie, dl Iliescu, prin purtătorul de cuvînt, spune că este o utopie. **Atrag atenția : în Carta socială a Consiliului Europei, în care încercăm să intrăm, este prevăzută o condiție de bază de a da salariul minim pe economie.** Constituția României garantează veniturile populației. Mai mult, în Consiliul Europei se spune și care este nivelul minim de acceptare : 62 la sută din veniturile medii ale populației.

TUDOR OCTAVIAN : Dar dv. nu cereți doar, ci oferiți și soluții. Ați vrea puțin să nuanțați ideea asta ?

BOGDAN HOSSU : Unele sînt revendicări. Problema liberalizării salariilor nu este o soluție, este o consecință a situației la care s-a ajuns, pentru că în mai, în afară de salarii, nu mai există nimic blocat din punct de vedere al liberalizării prețurilor, decît numai fondurile de salariu...

EUGEN CHIROVICI : Prețul forței de muncă...

BOGDAN HOSSU : Este anormal, dacă am ajuns în faza de liberalizare totală a prețurilor, să nu liberalizăm și forța de muncă. Se fac speculații : inflația ar crește datorită creșterii salariilor. Este un fals, demonstrat nu de noi, ci de economiști străini și români. Și de fapt, primul sindicat care s-a creat, și-mi pare rău că dl prim-ministru nu știa asta, pentru asta s-a creat : pentru revendicări salariale.

Ceea ce este grav e că de la un guvern la altul există tendința accentuată de a nu crea un parteneriat real. Guvernul are o tendință clară de a bloca acest lucru. Apoi, mai este un sistem care s-a promovat din 1990, amestecul noțiunilor de asociație profesională cu organizație sindicală și partid politic, pentru ca lumea să nu înțeleagă cu ce se ocupă unii, cu ce se ocupă alții, care este responsabilitatea fiecăreia.

„E clar că nu vor dialoga cu noi... Iar greva nu mai poate fi oprită în ultima clipă"

VICTOR CIORBEA : Eu aș face, deci, cîteva precizări : care sînt revendicările esențiale asupra cărora noi insistăm : înlăturarea fondurilor de referință, stabilirea unui salariu minim rezonabil, care să țină seama de rata inflației, de înlăturarea subvențiilor, garantarea plății acestuia, raport adecvat salarii-prețuri și anularea acelor precizări ale Ministerului Finanțelor prin care se impozitează retroactiv așa-numite ajutoare care au fost acordate în cursul anului trecut. La acestea se mai adaugă alocarea unor sume necesare pentru învățămînt, sănătate, cultură, salarii cît de cît adecvate pentru cei care lucrează în aceste domenii, administrația de stat, întrucît puterea de cumpărare a acestora a scăzut față de octombrie 1990 la o treime, fapt recunoscut de Comisia Națională de Statistică și de Ministerul Muncii. Deci astea sînt în esență revendicările noastre principale la ora actuală. Pe care, în mod repetat, le-am adus la cunoștința guvernului — dar ori de cîte ori dl prim-ministru are ocazia să apară pe post, la radio sau la televiziune, se vorbește de încadrarea pînă la 5 mai (nu mai e 12 aprilie) a unui milion și ceva de șomeri și cu totul alte afirmații decît ceea ce cerem noi.

În al doilea rînd, revin la refuzul guvernului de a dialoga cu noi, după mitingurile și conferințele de presă, am mai primit vreo două invitații să participăm la discuțiile Comisiei de Indexare. Noi am repetat că unele revendicări nu au nici o legătură cu Comisia de Indexare. Nu poate stabili Comisia, de exemplu, raportul dintre salarii și prețuri, ci numai într-o negociere cu guvernul ; abia după ce ai stabilit acest raport, Comisia de Indexare va lucra pe baza acordului respectiv ; la fel și cu fondul de referință : nu ține de Comisia de Indexare. Dacă șase confederații naționale i-au cerut dlui Văcăroiu un dialog, **a refuzat și ne-a trimis în permanență la un organism care, repet, nu are nici o competență în a rezolva aceste probleme.** Deci, e clară dorința de a nu avea un dialog cu noi și de a prezenta situația într-un mod eronat în fața opiniei publice.

EUGEN CHIROVICI : Nu vedeți iminent acest dialog cu primul-ministru ?

BOGDAN HOSSU : Dacă dl președinte va acționa. Dar constatăm că a venit în țară de 3—4 zile și momentan nu există un contact clar. Instituția prezidențială ar trebui să se miște mult mai repede. Sperăm totuși că instituția prezidențială, conform Constituției, va acționa în consecință, pentru că vă anunț

că este foarte greu de decomandat o grevă generală în ultimul moment. Cum este foarte greu de acționat, ca să respecți legea, în declanșarea ei, este tot atît de greu de decomandat, pentru că oamenii odată mobilizați, trebuie să le prezinți foarte clar argumentele pentru demobilizare. În plus, noi nu o putem decomanda decît printr-o anumită procedură statutară; cum noi am declanșat acțiunea conform unei proceduri statutare, noi trebuie să ne întîlnim, consiliile extraordinare, pentru a analiza dacă rezultatele negocierilor au ajuns într-o etapă suficientă încît să fie acceptate de jumătate plus unu.— ăsta este statutul, e legea pentru noi, iar noi trebuie s-o respectăm ! Noi sperăm, însă...

EUGEN CHIROVICI : Spuneați că așteptați reacția instituției prezidențiale. Păi a și reacționat, că doar l-am văzut pe Miron Cosma la televizor ! Spunea că îi reprezintă pe 80 la sută din sindicaliști...

MIRON MITREA : Dl Cosma reprezintă pe cine vrea domnia sa !... Se încearcă tot felul de manevre. Se crede că dacă noi trei dăm două telefoane, s-a oprit greva ! Or, e vorba de o procedură lungă, cînd e vorba de o confederație națională.

TUDOR OCTAVIAN : Nu cumva totul pleacă de la confuzia asta ? Pentru că dacă ei sînt cîțiva care conduc țara, își închipuie că tot așa se întîmplă și la sindicate...

BOGDAN HOSSU : Sîntem convinși că e așa. Dar noi sîntem în această situație, doar purtători de cuvînt. E adevărat, ne vedeți pe noi, dar în spatele nostru stau consilii, care au propriile lor adunări. Statutul este clar : se face o analiză a situației economice și sociale, se prezintă organizațiilor de bază, acestea o analizează cu sindicaliștii lor, după aceea iau o decizie, o propun la nivelul federațiilor, acestea o analizează la nivelul lor și o propun la nivelul confederației. Apoi, în Consiliul extraordinar al fiecărei organizații, în care vin reprezentanții de peste tot, acolo se votează. Ei, procedura ca să poți s-o anulezi este aproape similară, în sensul în care rezultatul se transmite la bază, dar baza trebuie să voteze... după care ne vine nouă rezultatul. E adevărat, mecanismul e greoi, de-aia nu ne putem mișca atît de repede pe cît am vrea noi, liderii. Sîntem acuzați că întotdeauna ne trezim în ultimul moment. Nu-i adevărat, noi ne mișcăm cît putem de repede. Dar nici infrastructura nu ne permite — de exemplu, avem zeci de telefoane blocate...

TUDOR OCTAVIAN : Dacă dv ați avea chef, pe 4 mai, să anulați greva, puteți s-o faceți, sau nu ?

BOGDAN HOSSU : Cel puțin jumătate vor efectua greva, pentru că este hotărîrea bazei...

MIRON MITREA : Deci, dacă noi, pe 4, fiind o situație foarte gravă, ajungem la niște concluzii după negocieri și zicem că sînt bune și comisia de negociere, împreună cu ceilalți, hotărăsc, în 4 mai seara, gata, acum trebuie să opriți greva, și noi ne luăm în spate riscul conflictului cu propriile noastre organizații și apărem la televizor și spunem : fraților, nu mai facem grevă ! chiar în acest caz, deosebit de clar, nu se mai poate opri greva ! Dar și așa, nu știu ce lider își asumă responsabilitatea să intre în conflict cu propriile organizații...

„Care metodă?! Numiți-o dvs.! Pînă acum le-am folosit pe toate!"

I.D. GOIA : Dv. ați arătat că sindicatul are probleme de revendicări. Sînt mai multe căi de a forța guvernul să le facă. Nu vi se pare că greva ar trebui să fie ultima soluție pentru rezolvarea acestor revendicări ? În perioadele de criză nu se fac greve. Nu cumva, prin această grevă, daunele vor fi mai mari decît cîștigurile ? Poate ar trebui folosită altă metodă...

BOGDAN HOSSU : Care ?! Numiți-o dv ! Noi pînă acum am trecut prin toate etapele, am folosit toate posibilitățile, dar nu a vrut nimeni să ne-asculte...

VICTOR CIORBEA : Am folosit și încercarea de dialog, și petiția, și mitingul, și greva de avertisment, și solicitarea comisiei parlamentare speciale, și încercarea de mediere a președintelui... Alte căi care mai sînt ?!...

TUDOR OCTAVIAN : Dacă n-avem pușți...

BOGDAN HOSSU : Plus de asta, mai sînt și presiunile care se fac. **În procedură de urgență este introdusă în Parlament modificarea Legii manifestațiilor publice,** în care orice manifestație publică este declarată înarmată și sînt responsabili organizatorii și toți participanții care nu se împrăștie imediat, nespecificîndu-se ce e aia „imediat", cu penalitate de la 6 luni la 6 ani, dacă sînt două sau mai multe persoane cu arme la vedere sau ascunse. Ce înțelegeți dv. prin armă ?!

I.D. DOIA : O șurubelniță...

BOGDAN HOSSU : Un par de drapel sau de pancartă, luăm ce este mai evident, este armă ! Deci, atenție cum se pun problemele ! Asta acum și vor s-o scoată pînă pe 3 mai, în procedură de urgență. Și atunci ne punem întrebarea : e o presiune psihologică asupra liderilor de sindicat și a manifestanților, a manifestărilor publice.? Credeți că participanții vor fi timorați ?

TUDOR OCTAVIAN : Cîți oameni ar intra în grevă pe 5 mai ?

BOGDAN HOSSU : Pot să vă spun la ALFA. Avem strînse peste 600 000 de semnături, se derulează în continuare și săptămîna aceasta campania de strîngere de semnături. După părerea mea, prin acțiunea noastră se vor bloca peste 85 la sută din întreprinderi. Dar avem un raport de 100 la sută în domeniul minereului, siderurgiei, metalurgiei, sectorului de extracție petrolieră, care sînt elemente de bază, inclusiv celelalte sectoare, transporturi...

LIVIU TIMBUS : În acest context, circulă foarte insistent o altă întrebare : în cazul unor confruntări, tulburări sociale, nu credeți că de această situație vor profita cei care vor să reinstaureze comunismul ? Sînt anumite semne...

BOGDAN HOSSU : Se blochează întreprinderile, dar nu sînt ieșiri pe stradă, cu tulburări publice...

MIRON MITREA : Stai puțin, Bogdan, să nu facem afirmații necontrolabile. Oamenii pot sta o zi, două, trei în grevă, după care nu poți să știi ce fac. Se pot naște conflicte sociale. Dacă sîntem stat de drept, să vă spun ce se întîmplă în vest, dar hai că nu sîntem, ce să mai vorbim, nu sîntem...

BOGDAN HOSSU : Da, noi avem întotdeauna inițiative nebănuite în Europa. Sîntem plini de surprize, nu putem să știm care sînt consecințele. Dar nu întoarcerea la comunism este problema acum, ci instaurarea unui regim militarizat, care este mult mai distrugător. Se sugerează din ce în ce mai des...

„Abia i-am ținut pe șoferi să nu calce minerii cu camioanele. Pe doi lideri, a trebuit, pur și simplu, să-i legăm de scaune!"

EUGEN CHIROVICI : Nu spunea Vadim : „Decît o democrație bolnavă, mai bine o dictatură sănătoasă" ?

MIRON MITREA : Aveți dreptate. În cazul în care se va ajunge la aducerea altor părți din populație la București, vreau să atrag atenția că în '90 nu au fost numai minerii, au fost și mulți muncitori de la Galați — șeful sindicatului de la Galați ne-a și amenințat în acest sens, ne-a dat telefon după întîlnirea de la Petroșani și a spus „Vin peste voi dacă faceți ceva" ! Din nefericire, și noi avem forță fizică. Vă dați seama ce greu ne-ar fi dacă ar veni oameni peste noi, la București, noi știm ce greu i-am ținut pe șoferi să nu calce minerii cu camioanele, am avut doi lideri pe care a trebuit să-i legăm de scaune, primarul Halaicu știe acest lucru, pentru că a fost de față. Deci, reacțiile oamenilor sînt foarte greu de controlat. **Noi avem un control strict asupra organizațiilor, atîta timp cît nu se încearcă atacuri.** De exemplu, la Constanța, Garda Financiară a vrut să le impute șoferilor că au ieșit cu mașinile la miting, și șoferii au spus „Las' că venim noi să vă arătăm cine plătește cui". A trebuit să intervenim, să vorbim și cu Garda Financiară, să le spunem să nu pună paie peste foc, pentru că îi îndîrjesc pe oameni și ne scot organizația din mînă. Dacă vor aduce poliție în fabrici, asta îi va irita foarte tare pe muncitori. Poate se vor speria în cîteva orașe mici, dar nu se vor speria la București, Timișoara, Arad, în Prahova, Brașov.

TUDOR OCTAVIAN : Se vor speria la Frecăței, Țăndărei și Făurei.

MIRON MITREA : Așa este. La miting, noi ne bazam pe 2 500 de mașini. Au fost 4 000, pentru că dl Văcăroiu a spus la televizor „Nu ieșiți".

VICTOR CIORBEA : Totuși, cred că ceva s-a învățat din experiențele anului '90 și '91.

TUDOR OCTAVIAN : Cine a învățat ? Poporul sau puterea ?

VICTOR CIORBEA : Eu sper că ambii. Eu sper că s-a ajuns la un asemenea grad de maturizare încît să nu se mai ajungă la asmuțirea unei clase împotriva alteia.

BOGDAN HOSSU : Din momentul acela s-a terminat și cu Europa, deci și cu investițiile din exterior, cu Comunitatea Europeană... Nici nu trebuie să spunem noi oamenilor ceva, e suficient să se știe că vin minerii și în momentul ăla s-a pus cruce. De data asta nu ne mai iartă nimeni.

EUGEN CHIROVICI : Raporturile dv. cu puterea sînt limpezi. Care sînt raporturile dv. cu opoziția ?

BOGDAN HOSSU : În general, bune. Ceea ce îi reproșăm este lipsa unui program. Noi acum vom face o grevă : în mod normal, guvernul ar trebui să cadă : în mod normal, ar trebui să vină opoziția la putere. Ei bine, ce le reproșăm este faptul că opoziția nu este pregătită în totalitate ca să preia această sarcină — de fapt **responsabilitate este mai corect spus.**

MIRON MITREA : „Reproșez acestui guvern participarea conștientă la restaurația comunistă !"

VICTOR CIORBEA : „Să nu se mai ajungă la asmuțirea unei clase împotriva alteia !"

BOGDAN HOSSU : „E suficient să se știe că vin minerii și în momentul ăla s-a pus cruce !..."

MIRON MITREA : Iar în ce privește PRM, PSM și PUNR, ele nu există pentru noi. Nu că le subestimăm, ci efectiv nu există. Așa cum noi nu cumpărăm „România Mare", „Europa" sau alte reviste asemănătoare. La noi sînt chiar interzise să apară în buletinul de presă. Nu pentru că nu vrem să aflăm părerile proaste ale lor despre noi, ci pentru că dacă le-am cumpăra, am încuraja acest tip de publicitate.

VICTOR CIORBEA : Însă apropo de cei care au nostalgia trecutului, pentru noi e clar că neluarea unor măsuri de protecție, mai ales pentru categoriile cele mai defavorizate, are ca efect înmulțirea nostalgicilor, creșterea pericolului unei explozii sociale. Și tocmai pentru că noi nu sîntem împotriva reformei așa cum sîntem acuzați — noi vrem și democrație, și privatizare, și trecerea la o economie de piață — pretindem asemenea măsuri de protecție socială. Pretindem măsurile tocmai pentru a evita exploziile sociale și pentru a asigura continuarea reformei și nu revenirea la comunism !

Mafia, antimafia şi supermafia

A venit şi rîndul Italiei : masele largi populare s-au dezlănţuit şi am asistat la căderea unui guvern şi la descompletarea altuia la o zi după validare. Italienii sunt mîndri că - după ce-au răbdat ei cît au răbdat, acum, iată, şi-au îndreptat şira spinării şi nu vor să mai admită politicieni şi funcţionari corupţi, nu vor să se mai lase prădaţi şi terorizaţi de mafia. Ceea ce este foarte frumos, onorabil şi lăudabil. Da, dar Italia este la ananghie, în mare pericol. Ea a fost cuprinsă acum de vîntul de destabilizare care bate în lume, dar mai cu seamă în Europa, de vreo patru ani. Adică de la căderea regimurilor comuniste din Europa centrală şi de est.

Însă nu din cauza acestei căderi. Oricine analizează procesul descoperă contradicţia fundamentală dintre caracterul pozitiv, benefic (pentru ţările în cauză şi pentru tot globul) al prăbuşirii comunismului, pe de o parte, şi numeroasele şi grelele urmări negative pe care această prăbuşire le-a avut în lume, pe de altă parte. Aceste urmări negative s-au produs din cauză că repulsia popoarelor est-europene faţă de comunism şi dorinţa lor firească de a descotorosi de acest regim au fost folosite de anumite forţe pentru realizarea propriilor lor ţeluri. Conform planurilor cu bătaie lungă ale acestor forţe, ţările unde au fost înlăturate regimurile comuniste trebuiau să evolueze într-o anumită direcţie, într-un anumit chip, aşa şi nu altfel, iar dispariţia comunismului ca sistem, cu toate structurile sale politice, economice, militare etc., trebuia să aibă asupra restului lumii, asupra Occidentului în primul rînd, dar şi a altor zone, influenţe bine determinate, acestea şi nu altele. Forţele pe care le am în vedere cuprind, evident, pe cei care au urmărit dintotdeauna dominaţia asupra globului pămîntesc, precum şi pe cei nemulţumiţi de actuala configuraţie a mapamondului. Mijlocul de bază în atingerea scopurilor propuse — destabilizarea generală pe Terra. (Să ne amintim că exact aceasta a fost şi arma de bază a Kominternului şi a K.G.B.-ului.) Cu alte cuvinte, cineva, acolo, sus sau jos, la dreapta sau la stînga, nu vrea stabilitate, pace şi linişte pe planetă, vrea, dimpotrivă, scandal, încordare, nesiguranţă, pentru ca în aceste condiţii să poată manevra, să poată pescui în ape tulburi. Adaptînd la condiţiile de acum şi pentru trebuinţele proprii vechiul dicton latin „Divide et impera", forţele de care ne ocupăm acţionează potrivit lozinci „Tulburã, zgîndãrã, bagã zîzanie, aţîţã, dezbinã, învrăjbeşte, dezorganizează, provoacă haos, slăbeşte şi la sfîrşit vei putea culege, vei putea cuceri".

N-am să fac inventarul complet al destabilizărilor din perioada post-comunistă — ele sunt numeroase —, ci am să amintesc doar cîteva. Dacă trecem de revoluţiile înseşi din fostele ţări socialiste, dăm de momentul Tîrgu Mureş, care n-a însemnat altceva decît o tentativă a ungurilor de iugoslavizare avant la lettre a României. De atunci încoace, nomenclatura ceauşistă (în contradicţie cu atitudinea raţională, rezonabilă, normală a marii majorităţi a ungurilor din România), în frunte cu labilul psihic László Tőkés, a acţionat şi acţionează sub acest semn, o perpetuă prestaţie antiromânească, inclusiv ataşarea contra noastră a străinătăţii. A fost apoi cu Cehoslovacia. Am arătat în alte rînduri că destrămarea Cehiei de Slovacia a fost un proces logic, normal, ei confirmînd triumful principiului naţiunilor — o naţiune, un stat. Însă cei interesaţi în dezbinare şi dezorganizare, forţele, mai mult sau mai puţin oculte, mai mult sau mai puţin vizibile, de regulă invizibile, de care vorbeam mai sus, n-au perceput tot aşa dezunirea cehoslovacă, ci au considerat-o şi au tratat-o ca pe un eveniment care face din Slovacia, pentru ei, o pradă mult mai uşoară decît înainte. Urmează foarte voluminosul, foarte importantul, extrem de complicatul şi explozivul dosar al Rusiei, de care nu avem spaţiul să ne ocupăm aici. În sfîrşit, tragedia iugoslavă, luptele armate de acolo, care riscă (dacă nu cumva se va întîmpla o minune şi înţelegerea de la Atena va fi pusă în practică) să se transforme într-un război regional ori chiar — după cum aprecia „New York Times" — într-un război mondial. Nu încape nici o îndoială că războiul din Iugoslavia fie n-ar fi izbucnit deloc, fie s-ar fi încheiat de mult, dar independenţa republicilor — proces la fel de firesc ca şi în cazul Cehoslovaciei — s-ar fi putut realiza în chip paşnic, dacă forţele interesate în dezechilibru şi scandal n-ar fi acţionat din plin.

Se-nţelege de la sine că nu doar ţările din răposatul lagăr socialist au fost afectate. Scăpată din chingile fricii de comunism, ca ideologie, ca sistem şi ca forţă organizată (monoliticul „lagăr socialist", înarmat pînă în dinţi, primitiv şi brutal, arogant şi ameninţător), frică ce a constituit vreme de decenii fiantul ei, lumea necomunistă şi-a slăbit coeziunea, au răbufnit vechile ranchiune, atît cele dintre state, cît şi, mai ales, cele din interiorul fiecărei ţări. Au simţit-o din plin — ca să ne limităm doar la Europa, deşi problema este la fel de valabilă şi pentru restul lumii, în frunte cu Orientul Mijlociu, Statele Unite, Japonia, Canada, continuînd cu America Latină, Africa, Asia — Anglia, Franţa, Germania. O simte acum Italia.

Mutatis mutandis, italienilor li se întîmplă acum ce ni s-a întîmplat nouă în decembrie 1989 : oamenii au ieşit în stradă cerînd dreptate, cinste, eradicarea corupţiei ş.a.m.d. în modul cel mai sincer cu putinţă şi cu deplină îndreptăţire, fără să-şi dea seama că sunt de fapt împinşi de la spate de alţii — în limbajul acum la modă „manipulaţi". De cine ? Evident, nu de mafioţii lor de-acasă, împotriva cărora tocmai se ridică ; aceştia, mafioţii italieni, sunt lupii, corbii, şobolanii şi ploşniţele locale, puse pe o apuca tot, a roade tot, puse pe o suge sîngele naţiei (corupîndu-i, în acest scop, şi pe politicieni). Dar nu ei, mafioţii, sunt la originea tulburărilor de acum, fiindcă mafioţii nu sunt nici interesaţi, nici specializaţi în destabilizarea politică a Italiei. Operaţiunea este înfăptuită de aceeaşi invizibili „teroriştii" ai mapamondului. Să-i numim supermafia. Deci, supermafia, adică tocmai acele forţe despre care am vorbit în cuprinsul acestui articol, utilizînd fel de fel de mijloace şi metode, de la teorii (cum ar fi, de pildă, teoria „graniţelor spirituale"), la minciună, la corupere, la fals, la şantaj, la provocări, la bani, la arme şi la acţiuni teroriste, urmăreşte să-şi anexeze lumea. I-a luat acum în antrepriză pe italieni, speculînd arătătoarea năzuinţă a acestora de a le veni de hac mafiei şi corupţiei. Ies în piaţa publică italienii şi măturã totul în cale. Antimafia. Şi între timp, Italia se prăbuşeşte, spre marea satisfacţie şi spre marele folos al supermafiei. Chiar dacă pe moment, spiritele se vor potoli, Italia e fost prinsă în vîrtej. Cine vine la rînd ?

ION D. GOIA

Purgatoriul ca atmosferă de infern...

● **Conflictul din BOSNIA-HERŢEGOVINA** capătă o alură simetrică : încurcăturile de pe teatrele de operaţiuni sînt dublate de încurcăturile din culisele diplomatice. Acest dublu nod gordian riscă să lege de mîini factori de decizie care pînă acum avem convingerea că pot comanda „parada". Între americani şi vest-europeni, între unele ţări balcanice şi strategia NATO, între NATO şi ONU, între ruşi şi vest-europeni s-au căscat nuanţe semnificative şi contradictorii în legătură cu modul de abordare a situaţiei. După căderea **planului Vance-Owen** şi după **transformarea lui Miloşevici în „porumbelul păcii"**, lucrurile se pot complica oricît de mult. ● După **referendumul** care l-a întărit, la prima vedere, pe **BORIS ELŢIN**, dar a bătut în cuie şi actualul Congres al Deputaţilor, experţii din jurul preşedintelui au declanşat runda a doua în boxul politic de anvergură care macină puterea de la Moscova. Se umblă la constituţie, în vederea transformării lui Elţin în cel mai puternic preşedinte din lume. Mai vedem. ● La 73 de ani, **guvernatorul Băncii Italiei, AZELIO CIAMPI**, a fost însărcinat cu formarea celui de-al 52-lea guvern de la război încoace. De 14 ani conducător al celei mai proeminente instituţii financiare a ţării, Ciampi este una dintre puţinele personalităţi credibile, după talfunul politic care a bîntuit Italia în ultima vreme. „Fără de partid", economist reputat, persona cunoscut prin calm şi austeritate,

TURNUL BABEL

Ciampi nici nu a ajuns, efectiv, prim-ministru şi a şi produs un efect pozitiv. La afişarea desemnării sale, la bursa din Milano lira s-a întărit... ● La totalul de **cinci milioane de locuitori ai SLOVACIEI, 600 000 sînt unguri.** După despărţirea de Cehia, aceştia au început să se mişte, cerînd extinderea drepturilor şi un nou statut. **Preşedintele slovac Michal Kovak** a replicat fără echivoc : „În noul nostru stat independent, minorităţii maghiare nu i se va acorda niciodată autonomie". Petiţionarii au înghiţit greu cuvîntul „niciodată" şi se agită deocamdată în forme tot mai coerente. În consecinţă, Bratislava emite alarme repetate pe tema insecurităţii întregii Europe centrale în condiţiile negarantării actualelor graniţe. ● **Decizia O.E.P. de a relua negocierile de pace la Washington a creat „în spatele frontului" o situaţie explozivă. Cei două milioane de palestinieni din teritoriile ocupate sînt puternic inflamaţi de fracţiunile radicale, care nu agreează deloc politica de compromis şi a paşilor mărunţi. Au avut loc mişcări de protest violente şi replici israeliene proporţionale : 57 de palestinieni au fost răniţi cu focuri de armă.** ● **Ultimul raport al F.M.I.** prognozează o creştere economică modestă a Occidentului, una extrem de promiţătoare a lumii a treia (mai mult Asia, mai puţin Africa) şi una stihinică a Răsăritului scufundat în tranziţie. În această zonă, P.I.B. va scădea în continuare, tensionînd întreg sistemul de relaţii sociale, politice, economice. **„Subvenţiile practicate pe scară largă întîrzie restructurarea şi agravează criza bugetară"**, se arată în această Biblie financiară. Atît timp cît „condiţiile macroeconomice rămîn instabile", Răsăritul va fi un purgatoriu cu toate uşile deschise spre infern.

RADU BUDEANU

Pierre Bérégovoy a spulberat sîmbătă, cu un foc de revolver în tîmplă, acuzaţiile de corupţie; onoarea unui prim-ministru se poate apăra şi aşa...

Politică şi claustrofobie

Detest lifturile strîmte, circulaţia într-un metrou aglomerat şi altele asemenea. Ca mine mai sînt şi alţii. Claustrofobii sintetizează spontan nevoia mai largă de libertate.

Cu ani în urmă am avut o criză de „claustrofobie" într-o piaţă cam cît aceea aşezată în faţa Consiliului de Miniştri din iubita noastră capitală. Era piaţa centrală din Tirana — loc bizar în care în fiecare după-amiază se adunau încet, încet, bărbaţi din toate colţurile oraşului. Se adunau, fumau devorator şi şuşoteau. Se articulase, conform unei tradiţii decantate lent, un fel de club zilnic în aer liber, fără cotizaţie şi fără regulament scris, un club de discuţii libere purtate în surdină, cu o discreţie înverşunată. Peste sutele de oameni din piaţă plutea un nor gros de „Arberia", de melancolie acră şi de disperare cuminte. Am traversat cu greu marea compactă de taciagii, care acolo, în piaţă, îşi manifestau singura libertate posibilă — aceea de a şopti într-un loc public. Scăpat din înghesuială şi rămas singur cuc pe marea arteră care ducea spre muzeul faraonic al lui Enver Hodja, m-am simţit mai claustrat ca niciodată în Tirana, în Albania, în sistemul socialist.

Albania, întorcînd spatele URSS, Chinei, Occidentului şi restului lumii, a fost suprema experienţă de claustrofobie politică practicată în lumea albă. Au fost afirtecate metodic tradiţiile, istoria adevărată, religiile, libertăţile de orice fel, tihna cea de toate zilele. La intrarea în oraşe sau sate, pe margini de şosele şi drumuri secundare, la mare şi la munte, acolo unde te aşteptai şi unde nu, peste tot ieşeau perfid la iveală creştetele bombate sau paralelipipedice ale cazematelor. Albania întreagă era presărată de un delir de cazemate, pentru a face faţă, chipurile, invaziei simultane şi concertate ale dugmanilor externi. Albania socialistă a căzut fără ca NATO, Tratatul de la Varşovia, ASEAN sau altele să fi îndreptat în direcţia ei măcar un glonţ. A căzut ca şi alte dictaturi răsăritene : prin autoputrezire.

De curînd, în singura ţară unde uşile bisericilor sau moscheelor au fost bătute în cuie, iar mormintele cu însemne religioase pisate cu buldozerele, a sosit în vizită oficială Papa Ioan Paul al II-lea. Cei 300 000 de catolici şi trei milioane de musulmani au transformat vizita suveranului pontif într-o gigantică sărbătoare. O sărbătoare spontană, curată, generală, chiar dacă prelatul în alb reprezenta religia minoritară a ţării. Acolo, în piaţa Skanderbeg, mulţimea balcanică s-a simţit înfrăţită şi curăţită sufleteşte. Nu departe, războiul din fosta Iugoslavie face ravagii. Ortodocşii şi musulmanii se taie în bucăţi cu sîrg şi de multă vreme. Mai încolo, în sudul musulman al fostei URSS, oamenii, cîndva aşezaţi în jurul aceluiaşi ibric de ceai, se împuşcă, se bombardează, se urăsc cu patimă.

Şi totuşi, la Tirana, Papa Ioan Paul al II-lea a reuşit să spargă protocolul sîngeros al tranziţiei infestate de intrigi, amintind mereu de toxicitatea morală a gulagului. Nu m-aş fi simţit în înghesuiala aceea febrilă altfel decît în cea mai absolută libertate...

RADU BUDEANU

Confesiunile doamnei Arafat

„M-am căsătorit cu o umbră!"

Ea are 29 de ani. El, 63. El este musulman, ea era creştină. Din dragoste, Souha s-a convertit la credinţa islamică, înainte de a se căsători cu liderul OEP (Organizaţia pentru Eliberarea Palestinei), omul cel mai ameninţat din lume. O viaţă în continuă mişcare: „În fiecare seară problema mea este să aflu unde doarme el..." Aflată într-o vizită la Paris, Souha Arafat a acceptat să ridice vălul tăcerii pentru revista „ELLE".

Prietenii apropiaţi îi numesc Al-Khiatir, adică Bătrînul. Indiferent de felul în care este privit Yasser Arafat — eliberator sau terorist — celebritatea liderului OEP nu se întemeiază nici pe tinereţe, nici pe frumuseţe. Vestea ce s-a răspîndit în urmă cu un an, în legătură cu căsătoria acestui militant al celibatului cu o femeie având doar jumătatea vîrstei sale, a surprins, deopotrivă, prieteni şi duşmani. La 60 de ani, după ce a scăpat nevătămat din atîtea atentate, dragostea l-a lovit drept în inimă. Souha Tawil, 29 de ani, creştină palestiniană, născută la Ierusalim, a acceptat să-şi împartă viaţa cu un om înconjurat de puşti Kalaşnikov, care nu se desparte niciodată de pistoalele sale Smith şi Wesson, nu doarme de două ori în acelaşi pat, nu se atinge de nimic înainte ca altcineva să guste mîncarea, care a scăpat, aproape incredibil, dintr-un accident de avion, fatal altor trei persoane.

Mare, blondă, cu voce puternică, Souha vorbeşte o franceză perfectă graţie studiilor sale pariziene. Rîde des, serveşte ceai, dar nu se atinge de dulciuri, pentru că ţine regim. Discretă din necesitate, n-a dat mai mult de trei interviuri în viaţa sa. Este înconjurată de tatăl său, Souad, care a învăţat de mult să tacă şi de mama sa, Raymonde, prolixă şi poliglotă. O celebritate în Israel, unde este supranumită „la pasionaria" a palestinienilor. Raymonde a organizat primele manifestaţii ale femeilor, ţine conferinţe în lumea întreagă (mai ales în Statele Unite), a scris o carte şi a fondat o agenţie de presă. În familia Tawil, politica este o afacere a femeilor. Souad nu este ceea ce se cheamă un orator şi, cum soţia sa vorbeşte patru limbi, e dificil s-o faci să tacă. Doar dacă este azvîrlită în închisoare, sau cu domiciliul forţat, unde telefonul reşedinţei sale este tăiat ceea ce Raymondei i se întîmplă cîteodată. O soră a Souhei este căsătorită cu reprezentantul OEP la Paris, iar o alta, cu reprezentantul OEP din... România. Dar, dintre toate femeile familiei sale, fiica sa Souha este cea care îl împiedică pe bătrînul Tawil să doarmă liniştit.

ELLE: Yasser Arafat a afirmat întotdeauna că va rămîne celibatar. Cum l-aţi făcut să-şi schimbe părerea?

Souha Arafat: Sînt întrebată adesea, dar, sincer, nu ştiu... El spune că în islam există dreptul de a avea patru femei şi că are patru femei: trei femei sînt Palestina şi una, eu. Îi răspund că este tot timpul ocupat cu celelalte femei.

ELLE: N-aţi făcut nimic pentru a schimba situaţia?

S. A.: Nici n-am încercat. M-am căsătorit cu un celibatar îndîrjit şi nu pot să-l schimb. Nu vreau. Ar fi o greşeală. Este întotdeauna o greşeală să vrei să-ţi schimbi soţul, sau să crezi că o poţi face.

ELLE: Cînd reuşiţi să aveţi momente de intimitate?

S. A.: În nici un caz în timpul zilei. Noaptea, între ora 2 şi 6 dimineaţa. Dar, sînt multe nopţi în care ni se bate în uşă — telefoane, depeşe urgente... Cîteodată ne culcăm la birou.

ELLE: Unde locuiţi?

S. A.: Eu locuiesc aproape tot anul la Tunis, dar nu dormim niciodată de două ori în acelaşi loc. Deseori alerg după valize, încerc să-mi amintesc în ce casă mi-am lăsat rochiile... Seara, cea mai mare problemă a mea este să aflu unde va dormi soţul meu. Dacă reuşesc să-l găsesc, îl găsesc, dacă nu... cu atît mai rău pentru mine. În orice caz rareori se întîmplă să mă culc înainte de ora 4 dimineaţa. Din fericire, machiajul ascunde cearcănele.

ELLE: Sînteţi fericită?

S. A.: Da. Ceea ce aduce farmecul în relaţia noastră este elementul de permanentă surpriză. Nu-mi place monotonia.

ELLE: Norocul dumneavoastră! N-aţi încercat să-l „răpiţi" măcar două zile într-un voiaj de nuntă?

S. A.: A, nu! Este omul care trăieşte doar pentru cauza lui, iar eu sînt alături de el.

ELLE: V-aţi gîndit, cînd eraţi mică, la căsătorie?

S. A.: Nu cu el! Prima dată cînd am auzit vorbindu-se despre el, era în 1968. Oraşul era încercuit de armatele israeliene. Aveam 4 ani, stăteam numai prin adăposturi şi soldaţii trăgeau peste tot, căutîndu-l pe „Abu Ammar". Este numele său de război.

(continuare în nr. următor)

Traducere şi adaptare de LIANA TATOS

„...Munteanu vorbea la telefon. Cînd a pus receptorul în furcă, chipul său exprima dezgust.

— Tocmai am telefonat la centrul de supraveghere cu microfoane ca să întreb de „Fedayee" l a spus (Acela fusese numele codificat al lui Arafat timp de mulţi ani.) După ce s-a întîlnit cu Tovarăşul, s-a dus direct la casa de oaspeţi şi a servit cina. Chiar în acest moment „Fedayee" e în dormitorul său şi face dragoste cu paznicul său personal. Cel despre care ştiam că este amantul său cel mai recent. Se joacă din nou de-a tigrul. Agentul care supraveghează microfoanele mi-a făcut legătura pe viu cu dormitorul, iar strigătele stridente aproape că mi-au spart timpanul. Arafat răgea ca un tigru, iar amantul său lătra ca o hienă (...) N-am văzut niciodată atîta isteţime, sînge şi murdărie într-un om, toate laolaltă."

„Fratele Ceauşescu, fratele Arafat" Ion Mihai Pacepa — „Orizonturi roşii"

Universitatea Mării Negre

La 16 mai, se deschide la Costineşti UNIVERSITATEA MĂRII NEGRE — un centru internaţional de studii postuniversitare, care va cuprinde 30 de şcoli, pentru circa 1500 de cursanţi din diferite ţări (în primul rînd din România şi din ţările din regiunea Mării Negre).

Consiliul ştiinţific al Universităţii Mării Negre, al cărui preşedinte de onoare este comandantul Jacques Yves Cousteau, cuprinde, între alţii, doi laureaţi ai Premiului NOBEL (economistul Lawrence Klein, din Philadelphia şi George Emil Palade, din California), precum şi preşedinţii Clubului de la Roma, Madrid, Asociaţia Mondială de Ştiinţe Politice din Los Angeles, Institutului de Ştiinţe Internaţionale din Luxemburg, a Institutului Internaţional pentru Oceanografie din Canada, a Asociaţiei Europene pentru Învăţămînt Superior, al Fundaţiei pentru Educaţie Internaţională ş.a.

Noii membri sînt:

Constantin Despotopoulos — — preşedintele Academiei din Atena

Victor Scopenco — rectorul Universităţii din Kiev.

Antonios Trucatellis — rectorul Universităţii din Thessalonik.

Ivan Tyulin — vice-rector al Institutului de Relaţii Internaţionale din Moscova.

Ergün Togrol — profesor, responsabil al Oficiului rectorilor de la Universitatea din Istanbul.

João Manuel Gaspar Caraca — director al Serviciului de Ştiinţe din Lisabona.

Cele 30 de cursuri, fiecare cu o durată de 2 săptămîni şi realizate în colaborare cu universităţi şi instituţii de prestigiu, au o tematică extrem de diversă, mergînd de la instituţii europene, management şi turism, pînă la cercetare ecologică şi arte.

Primele trei cursuri, care vor debuta în paralel la 16 mai, sînt elocvente pentru orientarea şi formarea Universităţii Mării Negre:

Unul dintre acestea va prezenta, cu lectorii şi sub egida Comunităţii Europene — Bruxelles, procesele integrării europene. Cursul se va desfăşura în limba franceză.

Cel de-l doilea curs, organizat în colaborare cu Universitatea Washington State din SUA, va prezenta (în limba engleză) problemele managementului micilor întreprinderi.

Al treilea curs ce va începe la 16 mai, realizat cu participarea specialiştilor PHARE, este destinat turismului în zona Mării Negre.

Înscrierile pentru această primă serie se vor face pînă la 5 mai, la secretariatul Universităţii Mării Negre din Bucureşti.

Relaţii şi informaţii suplimentare privind programul detaliat al celor 30 de şcoli de vară se pot obţine la telefoanele: 618 50 04; 312 83 27; fax: 312 83 27.

Ideea naţională în SUA

O SINGURĂ LIMBĂ

Zece congresmeni americani au elaborat un proiect de lege. Va fi adoptat?

Că limba nu este doar „principalul mijloc de comunicare între oameni", cum se zicea pe vremea lingviştilor stalinişto-gramiste, ori „un cod", „un sistem de semnale şi semne", cum spun structuraliştii, se ştie de multă vreme. N-am să mă ocup în acest scurt articol de tot ce mai înseamnă limba pentru comunităţile umane, ci am să mă opresc doar la ce înseamnă limba pentru o ţară. Nu există pe glob un stat cît de cît important în care toţi locuitorii să aibă o singură limbă maternă. Pe lîngă populaţia majoritară, care dă numele ţării, mai sînt şi alte grupuri etnice, cu limbi proprii. Indivizi din fiecare grup vorbesc între ei, de cele mai multe ori, în limba lor maternă. Însă cînd este vorba de-a se înţelege cu membrii altor grupuri etnice ori cu populaţia majoritară, vorbesc limba ţării, una singură, şi anume limba populaţiei majoritare. Aceasta e regula, aceasta e legea, scrisă sau nescrisă. Că aşa stau lucrurile o dovedeşte şi ce se întîmplă acum în Statele Unite.

În acest adevărat Babilon etnic şi lingvistic, limba în care s-au înţeles toţi a fost engleza (limba populaţiei majoritare). Însă acest lucru nu este statuat din punct de vedere juridic, nu este leg ferat. De unde un pericol foarte mare pentru unitatea ţării. Semnale de alarmă s-au tras în mai multe rînduri. Acum, în dezbatere se află un proiect de lege întocmit de un grup de zece congresmeni americani, în frunte cu republicanul Toby Roth, care declară engleza limbă oficială unică a Statelor Unite. Potrivit declaraţiilor lui Roth, proiectul respectiv are ca scop să evite ruptura în ţară, prin diviziri ca în Canada sau în fosta Iugoslavie. „Americanii — arată Toby Roth — sînt un popor care provine din toate părţile lumii, din toate grupurile etnice şi toate limbile cunoscute, dar alcătuiesc un popor, o naţiune, graţie minunatului liant care este limba engleză". Această poziţie este susţinută de Institutul „Engleza mai întîi", care pledează pentru ca această limbă să fie declarată în mod oficial limbă unică a ţării. Întrucît numai astfel, utilizînd o limbă cunoscută de toţi, „se va putea servi cum se cuvine o naţiune unde se vorbesc peste 100 de limbi".

După cum era de aşteptat, proiectul întîmpină rezistenţa unor grupuri lingvistice, în special a hispanicilor, dar ideea cea mai răspîndită este că declararea în Statele Unite a limbii engleze ca limbă oficială unică este inevitabilă.

ION D. GOIA

Bărbați cu mai multe neveste ?

MORMONII ÎN ROMÂNIA

Această sectă religioasă adusă din SUA, refuză poligamia. Dar obiceiurile și practicile de cult sînt privite cu bănuială și rezerve. Reportajul nostru încearcă să descopere adevărul.

Misionarii

Îl vezi umblînd doi cîte doi, bărbați foarte tineri, îmbrăcați auster, bărbieriți și tunși proaspăt, cu aerul acela ca „scos din cutie", cu o siguranță de sine care atrage atenția și cu ecusoane negre în piept. Sînt adesea luați drept ziariști sau funcționari ai unei firme. Ei sînt „sfinții zilelor de pe urmă". N-ai să-i întîlnești în restaurant sau cafenea și nici la plimbare fără treabă, ci mai curînd discutînd cu oamenii în cartierele sărace. 50 000 dintre ei călătoresc în toată lumea purtînd flacăra credinței aprinsă de Joseph Smith în 1924 pe continentul american.

Au venit în România cu bani economisiți de ei sau de părinții lor

În întreaga lume există 9 milioane de mormoni răspîndiți în 125 de state. Misionarii mormoni locuiesc cîte doi. Se trezesc foarte devreme, se roagă și discută probleme de

În România sînt doar 46 mormoni, deocamdată în București (38) și Ploiești (8). Toți sînt tineri sub 25 ani, cu excepția șefului misiunii. Între ei sînt și cîteva fete. Majoritatea sînt americani. Locuiesc doi cîte doi și sînt întotdeauna pe drum explicînd cui vrea să asculte mesajul lor religios. Sînt răbdători și perseverenți. În Ploiești au ca loc de întîlnire Casa de Cultură a Sindicatelor. În București au locuri de întîlnire la Liceul Industrial nr. 23 (Mihai Bravu), la Liceul de Mecanică Fină (Popa Lazăr) și pe str. Gutenberg.

În fotografie un grup de misionari mormoni cîntînd cîntece religioase în curtea casei din str. Stoica Ludescu din Ploiești.

discuție pe cel care se va converti. Hunt este un pasionat jucător de fotbal american și are nostalgia sportului, dar nu-și poate permite plăcerea de a merge la un bazin de înot. Fiind în misiune timpul lui aparține celor care îl așteaptă. Practic el nu are timp personal.

Nicolae Viorel Jipa, 25 ani, stabilit în Austria de 3 ani, mormon de 2 ani, anterior de credință penticostală, părinții lui țin încă de această credință, își amintește amuzat de vremea cînd, militar fiind într-o unitate de infanterie, în București, comandantul de companie l-a silit (fără succes) să bea un pahar cu vin și să se dezică de credința lui. De doi ani Viorel s-a dezis de credința penticostală : „Cînd eram penticostal simțeam și gîndeam ca un penticostal, iar acum simt și gîndesc altfel".

Daniel Păuna, 20 ani, bucureștean, și el misionar, regretă că într-o împrejurare în care colegii de clasă l-au hărțuit pentru sentimentele pe care le purta unei fete, și-a ieșit din fire și a dat o palmă unuia dintre ei. Este convins că în toată țara se va răspîndi credința mormonă.

Familia Mihai Blegeanu încadrată de misionari, imediat după botez. Domnul Blegeanu este președintele comunității mormone din Ploiești.

limbă sau comentează pasaje din Biblie sau din Cartea lui Mormon. La ora 9,30 începe munca de teren. Această muncă durează pînă seara la 21,30. În acest timp mănîncă pe apucate și se străduiesc să „facă" 4—5 familii. Pentru acceptarea în rîndul comunității mormone sînt necesare 6 discuții pe temele de bază ale doctrinei mormone. Aceste discuții sînt „libere" și în mod obișnuit încep și se sfîrșesc cu o rugăciune comună ținută de unul din participanți cu voce tare. Elder Hunt, 21 ani, american din Utah (orașul Sfîntul Gheorghe) crede că poate recunoaște de la prima

Urimul și Tumimul — două pietre necesare profeților

Fondul ideologic al credinței mormonilor are la bază Cartea lui Mormon. Mormon este numele unui profet care a trăit pe continentul american (420 e.n.) și care a fost inspirat de Isus Hristos pentru scrierea cărții care îl poartă numele. Cartea „scrisă în plăci de aur" cuprinde „istoria foștilor locuitori ai acestui continent" (America). Ea a fost gravată în caractere egiptene, caldeene, asiriene și arabe și conține integral „Evanghelia veșnică după cum a fost predată de Mîntuitorul vechilor locuitori" (referință la Isus n.n.). Pentru traducerea ei profetul Joseph Smith s-a folosit de un pieptar și două pietre — Urimul și Tumimul — cunoscute și folosite de vechii profeți. Toate acestea — pietrele, pieptarul și plăcile de aur ale cărții — au fost descoperite de J. Smith pe un deal înalt, sub o piatră mare, în districtul Ontario din Statul New York, la indicațiile unui trimis al lui Dumnezeu (Moroni, fiul lui Mormon), care i s-a arătat în camera de dormit în timp ce se ruga. După ce cartea a fost tradusă, plăcile de aur au fost luate de Moroni și Joseph Smith împreună cu trei martori (care au văzut plăcile) au trecut la întemeierea bisericii. Joseph Smith a scris apoi Doctrină și Legăminte și Perla de Mare Preț, a ținut slujbe și a mărturisit credința sa reușind să-și întemeieze o familie cu 48 neveste, după care a fost omorît în închisoare.

Pentru ce au mormonii o faimă atît de deocheată ?

Brigham Young, cel care i-a succedat lui Smith la conducerea turmei, afirma în scris (conform Fritz Ridenour) că Isus s-a căsătorit la Nunta din Caana, unde a transformat apa în vin, cu surorile lui Lazăr, Maria și Marta și ulterior și cu Maria Magdalena. Tinerii și inocenții misionari se desolidarizează de asemenea opinii. Unii dintre ei par să ignore chiar antecedentele poligame ale comunității iar cei care le acceptă le pun pe seama unor imperative istorice (de supraviețuire). Mulți bărbați murind, femeile rămase s-au grupat în familii în jurul bărbaților rămași în viață. Este o explicație care nu rezistă. În 1890 datorită faptului că practicarea poligamiei făcea imposibilă intrarea statului Utah (cu populație majoritară mormonă) în Uniunea Statelor Americane, un oficial mormon interzice poligamia „prin revelație". Cu toate acestea poligamia a continuat să fie practicată în cadrul unei secte dizidente autointitulată Mormonii Fundamentaliști (bineînțeles nerecunoscută de cultul de bază). William Rogers (fost asistent special al procurorului general al statului Utah) declara în 1967 că : „Cel puțin 30 000 de bărbați, femei și copii trăiesc acum în acest stat (Utah) în familii poligame — și numărul lor este în creștere rapidă".

Acum ne simțim într-o familie mai mare

În România comunitatea mormonă este mică (doar 460). Iată ce ne declară domnul Mihai Blegeanu, patron al unei spălătorii chimice, președintele comunității mormone din Ploiești, botezat împreună cu soția și cei doi copii, ca răspuns la întrebarea „Ce schimbări a adus în viața dumneavoastră botezul în credința mormonă ?" :

„În primul rînd am făcut economii. Dacă nu mai dau bani pe țigări și cafea am economisit foarte mult. Înainte eram dator tot timpul. Acum nu mai am datorii. Asta este prima schimbare, materială, palpabilă. Înainte eram debusolat. Acum am un scop, un țel. Acest țel este să trăiesc foarte bine acum, ca să pot duce o viață liniștită și după aceea. Acest țel mă face să fiu corect, să nu beau, să nu fumez, să nu umblu după femei, să nu păcălesc pe nimeni. Dacă înainte beam 1 litru whisky și mă răsteam la copii, acum stau și pregătesc lecțiile cu ei. Și pentru copii este extraordinar. Acum ne simțim ca într-o familie mai mare. Sîntem ființe sociale, trăim într-o aglomerație urbană, dar nu ne intră nimeni pe ușă, sau dacă intră, intră cu interes. Această biserică mi-a înlesnit un cadru în care să mă întîlnesc cu niște oameni dezinteresați".

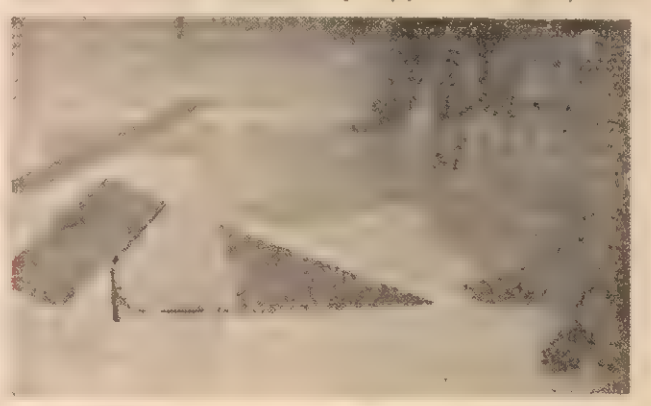

Pe str. Stoica Ludescu din Ploiești există o casă de rugăciune cu o sală unde este amenajat în podea un bazin pentru botez. În acest bazin au fost botezați pînă acum aproximativ 400 bărbați, femei și copii români. Copiii se pot boteza odată cu părinții, cu condiția de a avea vîrsta minimă 8 ani și educația religioasă (cunoștințe) necesare unei adeziuni benevole și conștiente.

MARIAN MARIN ■

FLACĂRA
CONSILIER ECONOMIC

„Politica de pînă acum a guvernanților ne-a dezavantajat“

afirmă dl inginer Valeriu Lica, general manager la SC ROFEP SA

— Dle director, care este situația societății pe care o conduceți, în acest moment ?

— Am traversat o perioadă grea ! S-a produs mult pe stoc și această producție nerațională, să-i zic, a dus la blocaj financiar. Am stopat acest mod de a produce, fără a avea comenzi, și am început urmărirea încasărilor, am făcut presiuni și condiționări pentru încasarea facturilor emise și am demarat programe pentru realizarea de produse noi, produse care se executau pe plan mondial, dar care la noi nu se produceau încă. Blocajul financiar, practic, este depășit la ora actuală !

— Cum priviți politica economică a guvernanților de până acum ?

— Această politică ne-a dezavantajat din mai multe motive. Primul lucru pe care-l face incorect guvernul este acela că nu-și controlează anumite segmente ale industriei. Și aceste segmente sunt în general cele care generează blocajul financiar, adică producția fără rațiune. Aș vrea să mai amintesc de RENEL, care este un fel de stat în stat, în general de regiile autonome ale statului, de ROMGAZ. Apoi sunt relațiile incorecte, neprincipiale, pe care le practică cei din eșaloânul doi din ministere, care intervin cu tot felul de relații neprincipiale.

— Care ar fi soluția ?

— Destul de simplă ! Nu ar trebui să fim apreciați numai după bilanțurile pe care le avem, ci și după produsele noi pe care fiecare le scoate pe piață ! Aceasta, după părerea mea, arată dacă cei care conduc o societate comercială sunt sau nu în stare de ceva ! Altfel, înseamnă că profită de monopolul pe care-l are asupra fabricării produsului respectiv (pentru că așa a fost obișnuit !) și nu-l interesează să lasă pe piață cu produse noi !

— D-voastră cu ce produse noi veniți pe piață ?

— Am realizat amestecuri de pulberi de ferite cu mase plastice — cu un ciclu de fabricație scurt. Poate nu spune mult această frază, dar cei care se pricep cunosc importanța acestui nou produs. Realizăm produse de etanșare ieftine și compatibile în foarte multe domenii. Ne bazăm în același timp pe reperele existente și profităm cât putem de faptul că avem un segment de piață al nostru ! Alte repere noi ar fi un micromotor electric pentru jucării, competitiv cu cele produse de „tigri“ asiatici. De asemenea, avem o gamă largă de produse cărbunoase de etanșare pentru pompele de vid, pe care deja le livrăm și le testăm pentru a le îmbunătăți cu ajutorul beneficiarilor noștri. Concomitent extindem gama de perii colectoare. Urmărim creșterea calității la toate produsele, la plastoferite, iar în plus, vechile noastre produse le-am ieftinit !

— ROFEP exporta foarte mult până în 1989 ! În special în țările membre ale CAER ! Ce se întâmplă acum, la acest capitol ?

— Am pătruns masiv pe piața italiană ! Putem spune că în acest moment Italia este partenerul nostru numărul 1. Avem cereri pentru produsele noastre și din SUA și Turcia. Suntem în negocieri. În plus, apar o serie de țări din lumea a treia care doresc utilaje pentru producția de ferite. Oricum, nu ne-a fost chiar atât de ușor să ne adaptăm, mai ales că nu cunoaștem prețurile de pe piața mondială, nu aveam acces la informație !

— Statul nu v-a ajutat ?

— Statul este o entitate ! Eu nu pot să confund statul cu o sută sau o mie de indivizi ! Am reușit să ne adaptăm, dar normal ar fi fost să cunoaștem aceste prețuri, numai că ele constituiau apanajul fostelor case de comerț exterior și acestea nu le divulgă.

— ROFEP SA poate fi privatizată ?

— Eu aș zice că cine este proprietarul poate mai puțin contează, dacă omul își la banii pentru ce muncește și ce gândește ! Astfel ar fi ideal !

— Totuși, ar fi bine să existe un patron (nu statul), să existe mai mulți acționari sau se poate și așa cum este în prezent ?

— Este o întrebare complexă ! Statul, în principiu, nici înainte nu dirija o întreprindere, dar repet, numai în principiu ! Din păcate, ce se întâmplă acum se întâmpla și atunci : se amestecă tot felul de neaveniți ! Oricum, statul trebuie să se amestece mai puțin, să lase libertatea de gândire și alegerea celor mai optime soluții, managerului ! În privința investitorilor, lucrurile sunt mai complicate ! Sunt oameni care au acumulat foarte mulți bani și acum nu știu ce să facă cu ei ! Este și aceasta o expresie a crizei economice prin care trecem ! O parte din acești multimilionari sunt din fosta nomenclatură, foarte pragmatică, pe care n-o interesează cine vine la putere atâta timp cât îi merge tot mai bine și care își păstrează multe relații ! Aceștia sunt cei care fac mafia actuală ! Putem găsi destui prin ministere ! Guvernul poate fi acuzat că este incapabil să stopeze aceste fenomene ! Nu vreau să cred că nu dorește acest lucru !

— Care este situația personalului d-voastră ?

— În 1989 erau 1200 de angajați, în 1990 a venit moda angajărilor și numărul de personal a ajuns la 1360 iar în acest moment avem 850 de angajați !

— Care este viitorul lor ?

— Într-o economie sănătoasă, producția de serie mare trebuie predată automatizării, altfel nu se poate ! Iar ponderea serviciilor trebuie să crească pe ansamblul economiei ! Cam acesta este viitorul !

— Vă mulțumesc !

Unde nu sînt patroni, e vai de combinate

De la Călărași, arabii cumpără mai multă hîrtie decît românii

În 1989, în România, consumul de hârtie pe cap de locuitor era de 32—34 kg, ceea ce era destul de puțin față de America, să zicem. Acum este de 14 kg, în care intră și hârtia care se importă. Principalii beneficiari ai hârtiei pe care o fabrică Combinatul de celuloză și hârtie Călărași ar trebui să fie Ministerul Culturii (cu edițiile sale), ne-a declarat dl. ing. **Mihai Pachica**, directorul general. Dar aproape nici o carte românească nu s-a tipărit pe hârtie COMCEH SA Călărași. Edițiile preferă o hârtie mult sub calitatea celei care se fabrică aici, adusă din Republica Moldova și Ucraina, la preț de dumping. În schimb, străinii, care doresc o hârtie de foarte bună calitate, vin și cumpără de la Călărași. Aceștia sosesc din Egipt, Iordania, Liban, Germania, Cipru etc. În 1992, mai mult de jumătate din producția combinatului a fost exportată. În 1993, tot exportul se pare că va fi speranța existenței combinatului. Poate fi privatizat combinatul ? Destul de greu, la o valoare de 14 miliarde de lei, ne spune dl. director. Un studiu efectuat în cadrul programului PHARE de una din cele mai bune companii din domeniu, firma britanică PARSONS & UWHITTEMORE, lasă să se întrevadă șanse de supraviețuire.

Stau de vorbă cu dl. Nicolae Pârvan, directorul general al SC SIDERCA SA Călărași.

— Dle director general, credeți că mamuții industriali de genul celui pe care-l conduceți d-voastră mai au viață lungă?

— Este foarte periculos să înlocuiești niște lozinci cu alte lozinci ! Existența colosilor poate n-a fost bine gîndită, dar aceasta este realitatea și nu putem să nu ținem cont de ea.

— Ar putea fi privatizat combinatul siderurgic Călărași ?

— Vrem să-l privatizăm ?! Găsim soluții, putem ! Nu vrem, nu găsim soluții! Combinatul are o valoare de inventar contabilă de 260 miliarde lei, dar într-o strategie de perspectivă, valoarea comercială este cu totul alta, mult mai mare ! Ne-au spus-o specialiști din străinătate, cu experiență în acest domeniu ! Să zicem că nu avem bani, dar avem idei ! Să oferim posibilitatea unor parteneri străini să vină, dar dacă nu sîntem consecvenți cu politica de deschidere pe care o tot clamăm, și ne retragem, nu vom face nimic bun ! În țările din jurul nostru, cei care au făcut societăți mixte au avut negociatori de primă mână ! Studii făcute de specialiști din Vest atestă că noi, dintre toate țările din jur, avem cea mai bine echipată siderurgie ! Am putea deveni foarte competitivi ! Noi nu ne-am luptat pentru poziția noastră. Ceho-Slovacia nu s-a știut să-și reducă doar foarte puțin producția de oțel și să invadeze cît a putut de mult Germania, de exemplu. În Ungaria, după luni de zile în care asemenea unități au stat închise, guvernul a intervenit și acum funcționează ! Noi, din istoria de 14 ani a Combinatului, doar în ultimii doi ani am obținut profit, este adevărat, dintr-un anumit joc al prețurilor, dar cum l-am obținut ne interesează numai pe noi ! Se tot vorbește de patronat : eu sînt patron ?! Să fim serioși ! Eu sînt un administrator ! Corect ar fi să fiu manager ! Dar mi se acordă credit și să fiu apreciat numai după profitul pe care-l obținem ?! Eu cred că s-a spus patron doar ca să scape guvernul de anumite răspunderi ! Toată organizarea patronală este de fapt o ficțiune, nu funcționează, cum nu funcționează nici holdingul oțelului ! Prea multe decizii trebuie să treacă prin prea multe aprobări! Unde este reforma ?! Dar să sperăm că măcar în ultimul ceas se va trezi cine trebuie! Se va vedea că acolo unde se vrea și unde oamenii sînt lăsați să lucreze, lucrurile pot merge și bine !

Pagină realizată de MARIAN GHIȚEANU

Unul din monștrii economiei socialiste : Combinatul de hîrtie și celuloză din Călărași

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA — C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. Vodcă.		Preț producător	Preț livrare
● Vodcă FIRIZA	— 33 grd	260 lei	286 lei
● Vodcă SATRA	— 36 grd	280 lei	308 lei
● Vodcă CLUB	— 38 grd	300 lei	330 lei
● Vodcă STIBINA	— 42 grd	320 lei	352 lei
● Rom PIRAT	— 38 grd	300 lei	330 lei
● Rom COMOARA	— 38 grd	320 lei	352 lei
● Alcool db. raf.	— 87 grd	435 lei	455 lei

Caracteristici : sticle de 1/2 l, lăzi 1/18 lemn la schimb de ambalaj sau se pot vinde, v.b. 31.03.1993, permanent 3 000 sticle/sortiment, orice cantitate pe bază de comandă, livrare din depozit, AC 10 la sută, modalitate de plată : se face cu numerar sau CEC ; pentru vodca FIRIZA şi rom PIRAT, la cantităţi ce depăşesc 8 000 sticle, AC se reduce la 7 la sută, iar la alcool dublu rafinat la 4 la sută.

2. **Alcool rafinat 96 grd.** import Austria, ambalat în sticle originale de 1/2 şi 1 litru, cantitate de 35 000 litri, preţ de 900 lei/l sau 450 lei/0,5 l exclusiv ambalajul, franco depozit Iaşi.

3. **Lapte praf, import SUA,** cantitate de 2 000 tone, în saci de hîrtie a 25 kg, livrarea în 20 de zile bancare de la confirmarea acreditivului, preţ de 1 325 USD/tona, CIF Constanţa, acreditiv irevocabil şi transferabil deschis în favoarea firmei, v.o. 3.05.1993.

4. **Cartofi** sol „DESIRE", import Ungaria, cantitate de 200—500 tone, eşalonat pe bază de grafic de livrare, se iau în considerare şi comenzi mai mici (min. 20 tone), perioada de livrare : 15 martie-30 aprilie 1993, preţ de 110—115 lei/kg în funcţie de cantitatea comandată, franco Arad — cu taxele vamale achitate, ambalaj în saci plasă, neegalizaţi 25—30 kg/buc.

5. **Concentrate pentru păsări şi animale,** import China, preţ de 299 USD/MT şi 287 USD/MT, port Constanţa, marfa se livrează numai pe bază de comandă fermă şi plata unui aconto negociabil, ambalare în saci de polipropilenă de 50 kg, se acceptă şi plata în lei la cursul zilei.

MĂRFURI INDUSTRIALE ŞI BUNURI DE LARG CONSUM

1. **Sodă**

● Sodă caustică
— 315 USD/t — solidă
— 350 USD/t — fulgi

● Sodă calcinată grea — 145 USD/t
uşoară — 135 USD/t

Preţurile sînt franco frontieră, se pot arăta certificatele de calitate pentru fiecare tip în parte, în caz de plată în lei, să se prezinte o licenţă de barter.

2. **Sodă**

● Sodă caustică solidă, în butoaie de 400 kg, cantitate de 5 000 tone/lună, preţ de 395 USD/t, FOB Constanţa

● Sodă caustică fulgi, în saci de polietilenă de 50 kg., cantitate de 2 000 t/lună, preţ de 331 USD/t, FOB Constanţa

● Sodă calcinată uşoară în saci de hîrtie de 50 kg., cantitate de 15 000 t/lună, preţ de 142 USD/t, FOB Constanţa

● Sodă calcinată grea, în saci de hîrtie de 50 kg., cantitate de 2 000 t/lună, preţ de 145 USD/t, FOB Constanţa

● Sodă caustică lichidă (leşie), cantitate de 5 000 t/lună, preţ de 192 USD/t, FOB Constanţa, în vagon de marfă

3. **Capse pentru bere** cu garnitură de plută şi garnitură de PVC, 1,80 lei bucata, AC 0 la sută, DAF Albiţa — Huşi, 20 mil. buc./lună ; se pot livra mostre.

4. **Capse de bere** ruseşti, preţ de 1,60 lei/capsa, cantitate de 10 milioane.

5. **Pufoaice cu puf de gîscă,** 2 feţe, 600 gr/buc, preţ de 68 $/buc, producţie România, pentru export.

6. **Veste cu puf de gîscă,** 250 gr/buc, cu o rezistenţă de — 5 gr, preţ de 32 $/buc.

7. **Piele din înlocuitori** pentru îmbrăcăminte, încălţăminte, marochinărie, în lăţime de 140 cm, AC 0 la sută, pentru cei interesaţi se pot arăta mostre :

● Grabona Glenda 01	— 8,60 $/m
● Grabona Glenda 02	— 6,10 $/m
● Grabona Doris	— 8,06 $/m
● Grabona D Light	— 8,06 $/m
● Grabiol PTP 31	— 7,06 $/m
● Grabona Polo 10	— 9,80 $/m
● Graboplast RT	— 6,70 $/m

8. **Ciorapi damă** „Speedy" din lycra 50 la sută, mătase 50 la sută, import Italia, ambalaţi în cutii — prezentare în duzine, termen de garanţie 3 ani, v.o. 01.06.1993, cantitate totală de 5 000 perechi, preţ de 800 lei, franco depozit firmă, AC 0—30 la sută, plata imediată.

9. **Saci de dormit cu puf de gîscă,** cu o rezistenţă pînă la — 20 gr, 900 gr/buc, preţ de 81 $/buc, franco furnizor.

10. **Saci de hîrtie,** import CSI, de 50 kg, cantitate 15 000 000 buc, preţ de 120 lei/buc, franco Iaşi

11. **Bocanci piele pentru vînătoare, model militar (NATO),** cantitate de 40 000 piele bizon, 10 000 piele box, preţ 21 USD/pereche bocanci piele bizon, 22,5 USD/pereche bocanci piele box, franco Iaşi, AC 0 la sută.

12. **Costume de vînătoare, de vară şi de iarnă, model militar (NATO),** costume de vară compuse din pantalon, capelă, bluză, costume de iarnă compuse din pantalon, haină, şubă; preţde 24 USD/costum militar pentru vară, 45 USD/pantalon şi haină pentru iarnă, 45 USD/şuba model militar pentru iarnă, cantitate de 1 500 costume pentru vară (cu posibilităţi de mărire a cantităţii), 20 000 costume pentru iarnă, franco Iaşi, AC 0 la sută.

13. **Coşuri pentru flori din nuiele** vopsite şi naturale, 3 581 buc. 1 set, plata în dolari negociabilă ; pentru export, lista de preţ şi mostre se află la sediul CAT.

14. **Seturi de piese de interior din alabastru**

● Suport de luminare, suport de cărţi, suport de ouă, suport pentru creioane, scrumiere, 700—3 500 lei
● Vaze, 1 600—2 500 lei
● Suport telefon coloane, 17 000—25 000 lei
● Veioze, 2 800—7 000 lei
● Lampadar, 18 000 lei

A.C. 0 la sută, Franco jud. Cluj, cantităţi la cerere, v.o. 31.03.1993.

15. **Farfurii inox** plate şi adînci, produse în România, în seturi de 100 buc. în pungi de nailon, v.o. 1 iunie 1993, cantitate totală de 4 000 buc. plate şi 4 000 buc. adînci, preţ de 625—650 lei pt. farfurii plate şi 685—700 lei pt. farfurii adînci, AC 30 la sută, termen de livrare în 24 ore.

16. **Casete audio :**

— GOLDSTAR HP 60	409 lei/buc
— RAKS SX 60	428 lei/buc
— RAKS EDX 60	442 lei/buc
— MEMOREX Cr 60	660 lei/buc
— MEMOREX Me 60	693 lei/buc
— MEMOREX Cr 90	770 lei/buc
— MEMOREX Me 90	792 lei/buc

Ultimele patru poziţii se asigură pe bază de precomandă.

17. **Casete video :**

— RAKS SQ E 180	2 510 lei/buc
— RAKS AQ E 180	2 702 lei/buc
— MEMOREX HGX E 180	3 289 lei/buc

— se asigură pe bază de precomandă

18. **Televizoare color :**

— SAMSUNG, diag. 51 cm	240 870 lei/buc
— WALTHAM, diag. 51 cm	237 540 lei/buc

Gamă largă de jucării electronice cu telecomenzi radio cu preţuri între 8 000—13 000 lei.

Ceasuri electronice cu preţuri între 1 000—4 500 lei **Deodorant auto,** preţ de 650 lei/buc.

19. **Televizoare SAMSUNG,** diag. 54 cm, 260 000 lei/buc, AC 0 la sută, comisionul îl plăteşte cumpărătorul, franco Bucureşti.

20. **Scaune plastic colorate,** import Grecia, 6 100 lei/buc, AC 0 la sută, franco depozit furnizor.

21. **Mese rotunde plastic colorate,** import Grecia, 16 600 lei/buc, AC 0 la sută, franco depozit furnizor.

22. **Umbrele colorate pentru mese,** import Grecia, 17 800 lei/buc, AC 0 la sută franco depozit furnizor.

23. **Pistoale de etichetare,** 45 000 lei/buc, 1 box (20 buc), cantitate negociabilă de 42 000—43 000, se asigură role pentru etichete (1 000 de etichete), o rolă cu 750 lei, AC 0 la sută, franco Cluj.

24. **Căsuţe de lemn de 15 mp** (una cameră 3/3, un hol 1/3, terasă 1/3), cantitate 20 buc, 5 buc/lună, preţ minim 450 000 lei (în funcţie de tipul pereţilor) şi maxim 600 000 lei, montare la beneficiar, preţul nu cuprinde transportul, AC 0 la sută, la încheierea contractului 50 la sută din valoare cu dispoziţie sau cec, restul la terminarea montării, termen de livrare în patru luni de la plata avansului (pt. 20 de buc), se pot executa şi modele la cererea beneficiarului.

25. **Geam tras** pentru construcţii, calitatea D, procedeu Asahi :

● 2 mm — max. 150×180 cm, 1,6 $/mp
● 3 mm — 160×200 cm , 102,4 mp/ladă, 1,72 $/mp
● 4 mm — 180×220 cm , 99,0 mp/ladă, 2,32 $ mp
● 5 mm — 200×250 cm , 60,0 mp/ladă, 2,89 $/mp
● 6 mm — 200×250 cm ; 50,0 mp/ladă, 3,40 $/mp

Preţurile se înţeleg franco frontiera română sau franco port Constanţa, inclusiv ambalajul.

26. **Oţel pătrat,** cu secţiunea 45×45, 50×50, 56×56, 60×60 mm, lungime de 6 m, calitate OL37, OL44 şi OL52 2K, preţ de 99 lei/kg pentru cantităţi de min. 10 tone.

27. **Oţel beton,** de diferite grosimi, lungime 12 m, preţ de 220 $/tonă, port Reni sau Odessa, plata numai în valută.

28. **Oţel beton,** conform GOST 10884 — 81, neted şi striat, import CSI şi România, cantitate de 10 000 MT/lună, cu diametre cuprinse între 6 şi 32 mm, modul de ambalare conform negocierilor, prima livrare se va face în max. 30 de zile de la confirmarea acreditivului, rata de încărcare este de 800 MT/zi lucrătoare, preţ de 232 $/MT, FOB Galaţi, acreditiv irevocabil, transferabil şi documentar deschis în favoarea firmei, v.o. 07.05.1993.

29 **Îngrăşăminte chimice,** import Israel, avizate în România

● fungicide : FOLPAN 50 WP, MERPAN 50 WP, MIRAGE 45 EC
● insecticide : THIONEX 50 WP, THIONEX 35 EC, THIONEX ULV, DIAZOL 60 EC, PYRINEX 48 EC, METOMEX 90 SP, CARBODAN 35 SP
● erbicide : BENEFEX, TRIFLUREX 24 EC, PROMETREX 50 WP, TERBUTREX 50 WP, ALANEX 48 EC, SIMANEX 50 WP, LINUREX 50 WP, GLYPHOGAN 480 SL, TOLUREX 80 WP
● acaricide : MITIGAN 18,5 EC
● regulator de creştere : CYCOGAN

În cazul în care unul din produsele enumerate prezintă interes, în funcţie de cantitatea solicitată se vor comunica detalii suplimentare referitoare la preţ, compoziţie, modalitatea de plată, modalitatea de livrare etc.

30. **Marmură albă** cu velatură gri şi roz de Ruşchiţa, grosime de 1 cm — 30 $/mp, 2 cm — 40 $/mp, 3 cm — 50 $/mp, în dimensiuni de 40×20 sau 40×30 sau 40×40 sau 60×30, ambalată în lăzi de lemn, preţul este franco furnizor, cantităţi la comandă.

31. **Ciment PORTLAND gri,** conform BS 12/78 grad 450 (P45), import CSI, cantitate de 1 000 000 MT, ambalat în saci de hîrtie cu 5—6 foi a 50 kg+/—net weight 2 la sută, livrarea primei tranşe va fi în maximum 45 de zile de la confirmarea L/C, capacitatea de încărcare este de minimum 1 000 MT/zi şi maximum 40 000 MT/lună, preţ de 31 USD/MT FOB Marea Neagră, plata cu acreditiv irevocabil, transferabil, confirmat şi cu condiţia livrărilor parţial admise.

CERERI:

1. Citrice, făină grîu
2. Fructe congelate (căpşuni)
3. Tărîţe, cereale (grîu, porumb, orz, secară, etc)
4. Zahăr
5. Fructe uscate de pădure
6. Ciocolată de proveniență CCE
7. Sămînţă floarea-soarelui mică, neagră, uscată
8. Ţigări (Monte Carlo, L&M, Marlboro)
9. Tablă, laminată din oţel, zincată
10. Hîrtie Kraft, saci hîrtie pentru ciment
11. Alcool concentraţie 96 grd (cisternă)
12. Sticlă armată (indiferent de culoare), dimensiuni de 3—4—6 mm, grosime de 1800×2200 suprafaţă
13. Pahare whisky, 400 000 buc.
14. Granit cu suprafaţa slefuită
15. Ţiglă, 1 000 000 buc.
16. Cupru electrolitic, puritate 99,99 la sută, cantitate 10 000/lună
17. Aluminiu A1 — A9 — bare sau ca reziduu
18. Cupru, zinc, alamă, plumb, CIF Hamburg sau CIF Rotterdam

Celor interesaţi în achiziţia şi/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAŢIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziţie pentru relaţii şi servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 21 (dl. Aristică Văduva).

„Acordarea clauzei naţiunii celei mai favorizate este o chestiune de ordin... politic!"

● Convorbire cu dna profesor doctor în economie Nancy Hardison de la STATE UNIVERSITY din SAN DIEGO — USA

● Pentru a avea succes, un om de afaceri trebuie să lucreze... 24 de ore pe zi ! ● În România cel care va investi în Self-service'-uri, va ciştiga o mulţime de bani !

— Care sînt — în opinia dumneavoastră — trăsăturile caracteristice ale unui om de afaceri ? Ce îl distinge de un om obişnuit ?

— Omul de afaceri, bărbat sau femeie, este o persoană care trebuie să accepte riscul sau şansa, dar în perfectă cunoştinţă de cauză. Este esenţial ca el să deţină un control permanent asupra tuturor rezultatelor posibile într-o afacere. A doua caracteristică este preferinţa pentru independenţă totală în activitate : omului de afaceri nu-i place să lucreze pentru un alt şef, ci doreşte să fie propriul său şef. În acelaşi timp, omul de afaceri trebuie oricînd să fie pregătit să facă orice sacrificii pentru ca afacerea să înflorească. Trebuie să aibă multă energie ; dacă este posibil să lucreze... 24 de ore pe zi ! Şi toate acestea pentru... un profit destul de modest !

— Totuşi se ştie că oamenii de afaceri americani au profituri considerabile !

— Acest lucru este valabil pentru foarte puţini şi numai după ce au făcut numeroase sacrificii. Majoritatea oamenilor de afaceri americani muncesc 5—10 ani pentru a obţine un profit mare. Pentru acest profit mare, probabil că au avut 10 ani de sacrificii, lipsă de bani, nu prea multă mîncare, şi, evident investind totul în afacere.

— Ce trebuie să ştie un potenţial întreprinzător despre mecanismul de elaborare a unui plan de afaceri ?

— Într-un interviu nu se poate da un răspuns, decît foarte pe scurt, aceasta fiind tema unui curs întreg pe care îl predau la Academia Universitară „Athenaeum". Aşadar, este esenţial ca un om de afaceri să obţină toate informaţiile referitoare la costul afacerii. Este o etapă importantă, căreia îi trebuie acordat destul de mult timp. Aceste cunoştinţe sînt absolut necesare pentru a avea succes în afacere.

— Care sînt — în opinia dv. — domeniile prioritare în care se pot înfiinţa întreprinderi private mici şi mijlocii în România ?

— În România sînt foarte multe posibilităţi de acest fel, cum ar fi : magazine de vînzare cu amănuntul, întreprinderi mici şi — în general toate tipurile de servicii. Foarte importante sînt şi „self-service"-urile. De exemplu, la fiecare scară de bloc să fie plasate maşini de spălat care se operează cu monede, ca la telefon. Cred că cel care va face acest lucru va ciştiga mulţi bani ! Acesta este un exemplu tipic de gîndire în afaceri. Principiul de bază este să mulţumeşti clientul, astfel încît după aceea să vină singur să cumpere produsul sau să-şi solicite serviciile.

— Ce credeţi că îi împiedică pe întreprinzătorii din Occident să investească în România ?

— Prima problemă pentru iniţiativa străină este dificultatea de a schimba lei în valută, pentru a-şi plăti investiţia în cealaltă ţară. O a doua problemă este că, în această perioadă, în care România se acomodează cu economia de piaţă, se pune în continuare un accent prea mare pe munca de birou : se consumă prea multă hîrtie ; prea multă birocraţie ! Probleme deosebite sînt şi cu băncile. Din păcate acestea nu se prea gîndesc la... ce anume are nevoie clientul !

— Ce este modelul „Mondragon" ?

— „Mondragon" este un model în afaceri. Denumirea este a unui oraş în munţii din nordul Spaniei. Acolo a apărut un număr de afaceri foarte profitabile, aceste afaceri fiind patronate de toţi cei care lucrează în cadrul lor. Datorită faptului că aceşti acţionari deţin o importantă cotă parte în afaceri, ei au tot interesul şi lucrează din greu, obţinînd profituri considerabile. Pentru ei, succesul în afaceri reprezintă şi posibilitatea pensionării şi a economiilor. În acest fel, cazul a devenit modelul „Mondragon"!

— Cum este văzută economia românească în S.U.A. ?

— Noi credem că România are multe posibilităţi de lansare. Deşi este la început de drum, sînt sigură că — în ciuda multiplelor greutăţi — vor apărea foarte multe afaceri. Cred că acest lucru va avea loc foarte repede, deoarece românii sînt foarte inteligenţi, culţi şi majoritatea muncesc din greu.

— Ce credeţi că ar trebui să facă Guvernul român pentru a determina Administraţia americană să acorde României clauza naţiunii celei mai favorizate ?

— Această problemă nu depinde numai de Guvernul român, ci depinde în primul rînd de Administraţia Clinton. Îmi pare rău, dar nu ştiu, deoarece este o chestiune de ordin politic şi nu economic !

— Care este părerea dumneavoastră despre nivelul studenţilor noştri, evident în domeniul cursului pe care îl susţineţi în prezent ?

— Din experienţa mea cu studenţii de la „Athenaeum", am ajuns la concluzia că studenţii români sînt foarte inteligenţi, interesaţi în cunoaştere şi aş fi încîntată să le predau în continuare (tema — „Bazele înfiinţării de întreprinderi mici şi mijlocii"). Le voi spune studenţilor mei că au o concurenţă serioasă în România !

RALUCA VRABIE ■

Fotografie de **FLORIN IONIŢĂ** ■

Info-Market

Computerele NOTEBOOK sfidează concurenţa

Tip computer	Preţ Bază Testat (dolari)	Procesor	"Ceas" (MHz)	Hard - drive (MB)
Compaq LTE Lite/25	2799/2799	i386SL25	25/6,2	84
Dell NL 25	1999/2178	i386SL25	25/8	60
Epson NB SL 25	3099/3298	i386SL25	25/6,25	60
Insight 386 SXL 25	1899/1899	Am386SXL25	25 6	86
NCR 3170	5399/5748	i386SL25	25/3,25	80
NEC UltraLiteSL20	2999 3268	i386SL20	20/5	80
Sharp PC 6781	2599 2898	i386SL20	20 5	80
ZDS Z-Note 325L	4299/4299	i386SL25	25/6,25	85

O chestiune de... caracter

Computerele NOTEBOOK au o seamă de caracteristici similare ceea ce demonstrează, de fapt, constanta şi comuna preocupare a constructorilor de computere de a găsi cele mai eficiente metode de reducere a consumurilor de energie electrică. Dintre aceste caracteristici amintim : existenţa sistemelor de gestionare a sus-menţionatelor consumuri accesibile utilizatorilor şi configurate din fabricaţie. Acestea permit verificarea vitezei procesorului şi funcţionarea driverului de hard disk în perioadele de repaus. Fiecare posedă sisteme de aşteptare, timp în care aşanumitul „manager de putere" întrerupe „ceasul" procesorului şi „închide" toate subsistemele gestionate de acesta cu excepţia memoriei. Fiecare computer este capabil chiar să-şi întrerupă activitatea curentă dacă primeşte semnale în acest sens dinspre porturile modem sau seriale. Toate sînt configurate soft astfel încît să fie capabile să dirijeze „managerul de putere". Toate computerele acceptă cartele modem pentru fax sau orice alt tip de modem-uri.

Utilizatorii sînt interesaţi nu numai de performanţele acestui tip ultramodern de computere cît, mai ales, de ...preţul lor.

Sîntem în măsură să prezentăm cîteva informaţii concrete despre aceste sisteme preferate de mulţi soft-işti pentru calităţile lor de excepţie.

Încheiem, permiţîndu-ne să vă dăm, gratuit, un sfat de... specialitate: procuraţi-vă Dell NL25 este cel mai ieftin şi la fel de performant ca şi liderul mondial actual ZDS Z-Note 325 L !

Muzica... bateriilor

Computerele NOTEBOOK au o caracteristică ce le diferenţiază net faţă de suratele lor, şi anume, pot funcţiona perfect alimentate cu baterii. Este, însă, posibil ca acest avantaj să fie cam... păgubos, căci bateriile încorporate nu rezistă, cu siguranţă, atîta timp cît doriţi dvs. şi atunci trebuie să vă înarmaţi cu baterii de rezervă sau cu un alt tip de sursă de alimentare corespunzătoare. Cum există soluţii pentru orice problemă, utilizatorii pot scăpa de acest neajuns procurîndu-şi aşa numita sursă de alimentare HOLLY GRAIL proiectată, special, să posede o durată de funcţionare cît mai mare.

Există, la ora actuală, opt tipuri de computere NOTEBOOK construite pe baza microprocesoarelor INTEL 336 SL şi AMD 386 SXL. Aceste microprocesoare au puteri „miraculoase". Împreună cu sofisticata microelectronică corespunzătoare, reuşesc, prin accentuata reducere a consumurilor energetice, să prelungească durata bateriilor.

Cele opt tipuri de computere NOTEBOOK pe care le expunem sînt : COMPAQ-LTE Lite/25, DELL-NL 25, EPSON-NBSL/25, INSIGHT-386 SXL/25, NCR-3170, NEC-ULTRALITE SL 20, SHARP-PC-6781 şi ZENITH DATA SYSTEMS-Z-NOTE 325L.

Raţionalizarea... consumurilor

Microprocesoarele utilizate în realizarea „minţii" acestor computere conduc, actualmente, în competiţia celor mai moderne sisteme microelectronice programate special pentru a gestiona cît mai „raţional" consumurile energetice. Această revoluţie a fost posibilă prin utilizarea unor tehnologii microelectronice ultrasofisticate ce permit realizarea unui înalt grad de integrare al microprocesorului, adică, pe acea aşchie de siliciu, să existe exact atîtea dispozitive electronice cîte sînt necesare pentru a se obţine un control eficient aupra subsistemelor gestionate de microprocesor, reducîndu-se, deci, unele inutile consumuri energetice.

Bateriile ce echipează computerele NOTEBOOK sînt realizate într-o tehnologie ultramodernă. Ele sînt, de fapt, acumulatori nichel — hidrură metalică (NIMH) şi au o durată de funcţionare cu circa 20... 30 la sută mai mare decît clasicii acumulatori nichel-cadmiu. Dezavantajul acestora este de natură economică, şi anume, preţul lor, în acest moment, dublu faţă de cel al „firtaţilor" sus-menţionaţi. Cum performanţele tehnice ale acestor baterii sînt extrem de valoroase, impedimentul economic este practic neglijat, computerele NOTEBOOK deţinînd supremaţia pe piaţa mondială a informaticii.

BRÂNDUŞA NICOLAE ■

(adaptare după BYTE/nov. 92)

La drum cu SMART CAR, un automobil de vis

• În sfîrșit, epoca „mașinilor inteligente" a început!

ÎNCĂ DE LA ÎNCEPUTUL deceniului, specialiștii se întrebau unde se va crea informatica anilor '90? În Japonia, unde Sony și Toshiba (asociată cu IBM) s-au lansat deja pe piața „multimedia" (la convergența informaticii cu mass media, telecomunicațiile și electronica pentru marele public)? În Europa de est sau în Israel, unde societățile americane caută să descopere programatori de geniu? În Brazilia, a cărei industrie informatică este într-o aprigă competiție cu cea nord-americană? Ei bine, nu!

În domeniul automobilului inteligent — **SMART CAR** — care concentrează tot ce este nou în informatică: multimedia, logicele (ansamblu hardware — software) inteligente portabile, groupware (noul tip de logice pentru rețele), bănci de imagini, recunoașterea formelor și a vocii, se pare că, totuși, Statele Unite domină competiția inovațiilor. Sau, cel puțin, asta este constatarea unei anchete efectuate de revista „Courrier International", timp de peste trei luni.

Dezvoltarea „mașinilor inteligente" și punerea la punct a sistemelor de circulație asistată de calculator sunt mai mult ca cricînd de actualitate, toate țările dezvoltate avînd în derulare costisitoare programe de cercetare pentru care lucrează cot la cot industriile automobilului și aeronauticii, companiile de informatică și de telecomunicații.

Eforturile (tehnologice și financiare) sunt dirijate atît către dezvoltarea automobilelor inteligente propriu-zise, cît și pentru punerea la punct a unor căi de rulare (șosele) capabile să asigure circulația sigură și eficientă a acestora.

Programele actuale pentru testarea soluțiilor preconizate abordează domenii din cele mai diferite cum sunt: sistemele de informare geografică, sistemele anticoliziune, sistemele de coordonare (supraveghere și dirijare) a traficului, șoselele „automatizate" și, bineînțeles, perfecționarea comportamentului automobilului.

Tehnologiile utilizate pentru dezvoltarea sistemelor IVHS (vehicule și infrastructuri inteligente), capabile să gestioneze circulația a milioane de autovehicule simultan, cuprind logicele informatice și de telecomunicații derivate din sistemele de control ale traficului aerian, din sistemele de navigație prin satelit sau din sistemele de prelucrare a imaginilor folosite la teleghidarea bombelor.

Un prim obiectiv al sistemelor IVHS, destinat creșterii capacității de circulație, este simplificarea problemelor de navigație rutieră ale conducătorilor auto.

Să ne imaginăm că dorim să facem o călătorie într-o regiune mai puțin cunoscută sau foarte aglomerată. Introducem datele privind destinația în calculatorul montat la bordul automobilului. Pe ecranul acestuia apare harta regiunii în care se află obiectivul călătoriei (indicat sub forma unei adrese, a unei denumiri, sau ca o opțiune). În mod automat, pe imaginea hărții de pe ecran sunt indicate: poziția punctului căutat, poziția autovehiculului propriu (care se actualizează permanent pe timpul deplasării) și ruta recomandată (cea mai scurtă sau cea mai liberă). În acest fel devine posibilă evitarea blocajelor de circulație, găsirea unui obiectiv într-o zonă necunoscută (mari aglomerații urbane sau regiuni cu o rețea complicată de drumuri), în special în perioadele de circulație dificilă (noapte, ceață), evaluarea distanțelor de parcurs, sesizarea din timp a intersecțiilor sau punctelor cu circulație dificilă.

Pentru ca acest lucru să fie posibil este necesară dezvoltarea unui sistem de informare geografică (GIS) care generează veritabile hărți vivante pe ecranul calculatorului, permițînd vizualizarea datelor din ansamblul unei rețele. Sistemele de acest fel cuprind o bază de date geografice (organizate ca unități de hartă), un sistem rapid de regăsire și de teletransmitere a informațiilor și un sistem de reperare a poziției automobilului.

La sistemul GIS se adaugă, după caz, sisteme de informare de uz general, cum sunt sisteme de gestiune a locurilor de parcare disponibile sau alte adrese utile (spitale, stații de benzină, ateliere de reparații, obiective culturale și/sau administrative, alte puncte de interes).

Pentru punerea la punct a sistemelor GIS, în Statele Unite, încă din anul trecut, 75 de mașini Oldsmobile Tornado, echipate cu tehnologie „smart car", sunt testate la Orlando (Florida), în cadrul unui proiect federal de 12 milioane de dolari. La Londra, conducătorii auto pot deja să se aboneze, contra unei taxe de 33 dolari pe lună, la un serviciu de informare care afișează pe o mică hartă electronică „ambuteiajele" ce se produc pe o rază de 50 de km.

Un alt obiectiv al sistemelor IVHS îl constituie siguranța circulației, în special prin dezvoltarea sistemelor anticoliziune și de sesizare a limitelor carosabilului. Potrivit acestor sisteme, un radar amplasat frontal sesizează și semnalizează (optic și sonor) reducerea sub o limită admisibilă (funcție de viteza de deplasare și capacitatea de frînare), a distanței între automobilul propriu și un alt obstacol ce-l precede (eventual un alt automobil). Sistemele de detectare a pericolului de coliziune pot fi instalate și la posteriorul vehiculului sau în părțile laterale.

În cursul ultimilor doi ani, constructorii de automobile s-au gîndit să introducă „controlori de viteză inteligenți", capabili să adapteze viteza autovehiculului la cea a vehiculului precedent.

În același scop, de prevenire a accidentelor, sunt în curs de testare metode de semnalizare a limitelor benzilor de circulație, prin emițătoare de semnale sau marcri reflectorizante radar, ce permit sesizarea apropierii periculoase de limitele carosabilului și atenționarea conducătorului vehiculului.

În Statele Unite, celebra societate de transport auto interurban **Greyhound Lines** a început să-și echipeze autobuzele cu sisteme anticoliziune, iar în Japonia numărul automobilelor dotate cu sisteme de protecție radar este de circa jumătate de milion.

Obiectivul principal al proiectului „mașinilor inteligente" îl constituie însă realizarea sistemelor IVHS unitare pe mari suprafețe (la scara țărilor sau continentelor). Este adevărat că acest mare proiect prevede noi infrastructuri rutiere, echipate cu captori, camere de televiziune, radare și alte aparate destinate înregistrării modificărilor traficului rutier și transmiterea informațiilor către calculatoarele centrale ale punctelor de gestionare a traficului. Din aceste puncte, în mod automat sau prin intervenția controlorilor de trafic, se acționează asupra sistemului de reglare a circulației (stopuri, panouri de afișaj, semnale de deviere, bariere) și/sau se transmit recomandări direct vehiculelor participante la trafic.

În afara prevenirii aglomerărilor sau blocajelor rutiere prin analiza fluidității traficului și gestionarea automată a stopurilor și semnalizărilor și redistribuirea traficului prin intermediul aparatelor de calcul al traiectoriilor cu care sunt echipate autovehiculele, IVHS este capabil să repereze vehiculele în pană și să intervină în sprijinul lor, să analizeze impactul lucrărilor efectuate în sistemul rutier, să sesizeze producerea de accidente rutiere și să decidă asupra soluțiilor de deblocare a traficului, să contabilizeze trecerea vehiculelor pe porțiunile de drum cu taxă și să factureze costul cuvenit proprietarilor vehiculelor. O ultimă facilitate avută în vedere este organizarea de „trenuri rutiere" prin care un grup de vehicule (pînă la 25) sunt dirijate să circule cu un tempo comun pe lungi distanțe.

Bazat pe principiul global de navigație GPS (Global Positionement System) și utilizînd datele furnizate de cei 24 de sateliți ai acestuia (sistem pus la punct de americani și utilizat în scopuri militare cu ocazia războiului din Golf), IVHS prevede dezvoltarea de tehnologii inteligente necesare sistemelor de gestionare a hărților numerice, pentru radarele anticoliziune sau pentru microprocesoarele sistemelor de teleghidare.

Un studiu efectuat anul trecut în Statele Unite a arătat că prin organizarea traficului rutier capacitatea rețelei de drumuri existente se poate dubla, concluzie ce a convins guvernul american că este mai ieftin să investească în această direcție decît pentru construcția de noi autostrăzi.

În felul acesta au fost deblocate fonduri de peste un milion de dolari pentru următorii 4—5 ani în vederea finanțării programelor de cercetare necesare punerii la punct a sistemelor IVHS. Pentru dezvoltarea de componente tehnologice inteligente au fost alocate peste 600 de milioane de dolari (eșalonate pe 5 ani), iar pentru programul IVHS peste 200 milioane de dolari anual, din care menționăm principalele acțiuni prevăzute în acest an:

- testarea a 5 000 de mașini inteligente într-o zonă de cca. 800 km² din aglomerația Chicago; proiectul în valoare de 33 milioane de dolari se bazează pe utilizarea unui sistem de navigație prin satelit realizat de Motorola.
- Universitatea statului California are un proiect de 6 milioane de dolari pentru dezvoltarea „balasturilor electrificate" și a rutelor speciale cu „înalt grad de ocupare", capabile să suporte o înaltă concentrare de autovehicule.
- La Los Angeles se dezvoltă un proiect de 48 milioane de dolari pentru realizarea unui sistem de sincronizare a stopurilor cu rețele de captori plasați pe căile rutiere.
- La Long Island, New York, se dezvoltă un proiect de 30 milioane de dolari pentru supravegherea traficului utilizîndu-se captori pe o secțiune de autorută de 55 km.

Comunitatea Europeană și Japonia sunt și ele angajate în procesul de dezvoltare a sistemelor IVSH, avînd programe de cercetare proporțional echivalente.

În cele prezentate ne-am ocupat de „autovehiculul inteligent" ca element al sistemelor de circulație modernă, urmînd ca într-un număr viitor să ne ocupăm de „sistemele inteligente" de la bordul autovehiculelor.

VLAD POPESCU ■

„VITEZELE NEBUNE"

● **1965 — La 14 septembrie, americanul Bob Summers** a realizat, pe pista de la Bouneville, viteza medie de **658,665 km/oră.** Pilotul a folosit un bolid pe patru roți, denumit **„Golden Rod" („Nuiaua de Aur").** Acesta avea forma unei țigări de foi, era lung de 9,760 metri și acționat de 4 motoare clasice supraalimentate, model Crysler V8, (27 920 cmc, 2 430 CP,SAE), așezate în tandem. Puterea motoarelor se transmitea prin angrenaje la roți. Acest record de viteză obținut cu un autovehicul cu patru roți, cu transmiterea puterii motorului prin angrenaje la sistemul de rulare, a depășit cu 1% recordul lui Donald Campbell.

● **1965 — La 25 septembrie, Walt Arfons** (fratele lui **Art Arfons**) a realizat pe pista de la Bouneville viteza medie de **806 km/oră.** Pilotul a folosit autovehiculul **„Wingfoot Express"**, cu patru roți, lung de 8,53 metri, 2 948 kg, propulsat de 15 fuzee cu carburant solid, care numai pentru 25 de secunde putea realiza 30 000 CP. Recordul nu a fost omologat.

● **1966 — La 14 noiembrie, Art Arfons** a încercat, pe pista de la Bouneville, să-și ia revanșa. Dar el a pierdut controlul mașinii și a executat un spectaculos tonou, după care s-a prăbușit la pămînt. Bolidul „Green Monster", echipat cu un motor reactiv de aviație de 27 000 CP, s-a făcut țăndări. Art Arfons a rămas în viață.

● **1970 — La 23 octombrie, americanul Gary Gabelich** a realizat pe pista de la Bouneville viteza medie de **1 014,294 km/oră.** Pilotul a folosit un bolid pe patru roți, botezat **„The Blue Flame"**, construit de Dick Keller. Acest bolid avea forma unei țigări de foi, cu lungimea de 11,61 metri și o greutate de 2 944,5 kg. Era acționat de un motor-rachetă, avînd drept carburant gazul natural lichefiat (LNG) în amestec cu peroxid de hidrogen (H_2O_2), heliu lichid și nitrogen. Principalele rezervoare conțineau 640 litri de peroxid de hidrogen presurizat și 225 litri de heliu lichid. Motorul poate realiza **50 000 cai putere!!!**

● **1979 — La 17 decembrie, pe o temperatură de minus 6 grade Celsius, cascadorul american Stan Barret** a realizat pe pista fostului lac Muroc (California), dar numai într-un singur sens al pistei, o viteză de **1 190,122 km/oră.** Ținînd seama de altitudinea de 672 metri a lacului Muroc și de temperatura scăzută, viteza realizată a depășit cu 18 km bariera sonică, adică cu 1% viteza sunetului, atingînd **Mach 1,01.** Viteza realizată nu a fost omologată, deoarece nu reprezenta media de viteză a două încercări făcute în cele două sensuri ale pistei, la o distanță de o oră între o încercare și alta.

● **Firma Goodyear a anunțat că este capabilă să livreze anvelope care să reziste pînă la o viteză de 1 600 km/oră.** Deci, bătălia pentru cel mai rapid om din lume „pe patru roți" continuă.

ADRIAN BRUTARU ■

VOLANUL NEGRU

Copiii — un frecvent pericol în circulație!

Inspectoratul General al Poliției, Direcția Circulație, ne informează că, principalele cauze ale producerii accidentelor rutiere, în care sînt implicați copiii, sînt lipsa de supraveghere de către părinți (pentru copiii pînă în 6 ani), cît și propria lor imprudență (pentru copiii între 6—14 ani). Evident, vinovații nu sînt numai ei, ci și conducătorii auto, care, prin conduită preventivă și respectarea indicatoarelor, ar putea evita aceste tragice întîmplări.

În ultimele trei luni au avut loc 168 de accidente rutiere, în care au fost implicați copii, soldate cu 23 de minori decedați și 146 răniți grav. Conform datelor statistice ale Inspectoratului General al Poliției, Direcția Circulație, copiii se situează pe locul 4 între principalele cauze care au produs cele 1 496 de accidente ce au avut loc în 1993, pînă în prezent, soldate cu 415 morți și 1 394 răniți grav.

Avem, din păcate, de-a face și cu o culpă comună, deoarece la baza acestui fenomen rutier stau și cauze de ordin social : lipsa spațiilor de joacă și nivelul de trai scăzut, care nu permite părinților să ofere copiilor un mod organizat de a-și petrece timpul liber. Deseori îi lasă nesupravegheați, pe stradă, pentru a putea să-și vadă de treburi !

Și în această vacanță de primăvară s-a constatat o creștere a numărului de accidente în care au fost implicați minori. Pe 20 aprilie, o simplă zi de vacanță, au avut loc 9 accidente ale căror victime au fost copii între 2 ani și jumătate și 12 ani. Iată cîteva exemple :

UN COPIL DE 7 ANI SE JUCA PE CAROSABIL...

La ora 15,45, în municipiul Slatina, Vlad Marin, în vîrstă de 40 de ani, șofer profesionist la Direcția Generală pentru Agricultură, conducînd autoturismul Dacia 1310 cu nr. SJ-OT-408, proprietate a amintitei unități, a accidentat grav pe micuța Mindra Chelu Andreea, în vîrstă de 7 ani, care în acel moment se juca pe suprafața carosabilă. După cum a rezultat din primele cercetări, cauzele acestui tragic eveniment rutier au fost neatenția la volan și mai ales viteza excesivă. Despre vina părinților este inutil să mai vorbim.

PENTRU MICUȚII ALEXANDRU ȘI ARISTIȚA, VACANȚA S-A ÎNCHEIAT... ÎN SPITAL !

La ora 17, în municipiul Galați, Eremia Grigore, în vîrstă de 8 ani, și Dumitru Aristița, de 7 ani, antrenați în joacă, au pătruns pe suprafața carosabilă, unde au fost grav accidentați de către Dumitrescu Adrian, de 37 de ani, aflat la volanul mașinii sale Dacia 1 310. Consecințele au fost tragice : Alexandru este internat în stare de comă, Aristița — cu multiple leziuni corporale. Pentru cei doi micuți, binemeritata vacanță s-a încheiat, în mod tragic, în spital.

DE LA DOI ANI, ELENA ȘERBAN A RĂMAS ORFANĂ !

Acest tragic eveniment rutier a avut loc în ziua de Florii, la ora 17.45, în comuna Tărtășești, jud. Dîmbovița. După un weekend la părinți, soții Șerban Petrică, de 28 de ani, și Florentina, de 26 de ani, împreună cu fiica lor Elena, în vîrstă de 2 ani, pornesc înapoi spre București. Așa cum a rezultat din primele cercetări, datorită neatenției la volan, dar și lipsei de experiență, Șerban Petrică a intrat, imprudent, pe podul de peste pîrîul Ilfovăț. Consecințe: s-a lovit cu toată forța de balustrada podului, după care a ricoșat și mașina s-a răsturnat de la aproximativ 14 metri în albia rîului. Soții Șerban au decedat pe loc. Micuța Elena, după intervențiile chirurgicale la care a fost supusă, se află în prezent în afara oricărui pericol, dar.. orfană !

„Zmeii" volanului sînt și lași

În ultima vreme s-a înregistrat un număr considerabil de cazuri, în care conducători auto, uneori comițînd chiar omoruri, părăsesc cu lașitate locul faptei lor deplorabile !

Iată de exemplu, numai în perioada 1—25 aprilie au avut loc 26 astfel de accidente, soldate cu... 8 persoane decedate, 16 rănite grav și 2 ușor. Cîțiva dintre autorii acestor accidente sînt : Sandu Nicolae, de 40 de ani, din județul Argeș, Adam Adrian Ionuț, de 43 de ani, din jud. Sibiu, Băiu Ilie, de 39 de ani, din jud. Brăila, Flocea Petre, de 26 de ani, din județul Suceava, Cazacu Gheorghe, de 22 de ani din jud. Olt, cît și cetățeni străini, care se aflau în tranzit pe teritoriul României : Slipenski Eduard, de 30 de ani, din Republica Moldova, Mayerbinil Mahammd Azil, cetățean iranian cu domiciliul în Germania, și Mudalip Uzum, de 34 de ani, cetățean turc.

Observăm că vîrsta acestor infractori este relativ mică (între 22 și 43 de ani). Întrebați de organele de poliție de ce au părăsit locul faptei, majoritatea invocă... frica. De fapt, cauzele fugii lor se dovedesc a fi cu totul altele : conducere sub influența alcoolului, a unei mașini furate sau fără permis de conducere, sau grave defecțiuni tehnice ale autovehiculului pe care îl conduc !

LIPSA DE EXPERIENȚĂ POATE UCIDE !

Este cazul cetățeanului italian Segameglio Giovanni, născut în 1944 (49 de ani), care, pe data de 25 aprilie, a intrat în țară cu autotrenul tir, proprietate personală. Pe 27 aprilie, la ora 4 dimineața, pe raza comunei Lubașu de Jos, din jud. Bihor, a fost găsit accidentat mortal Lingurar Alexandru, de 43 de ani. Din primele cercetări a rezultat că este victima unui accident de circulație produs de un autovehicul de gabarit mare, al cărui șofer a părăsit locul faptei. Evident că s-a format o echipă operativă și, în jurul orei 9, autorul, Segameglio Giovanni, a fost identificat și reținut. Aflăm cu stupoare că acesta era posesor al permisului de conducere din data de 15.04.1993, deci numai cu 12 zile înaintea producerii tragicului accident !

4 INFRACȚIUNI ÎNTR-UN ACCIDENT RUTIER !

În București, zona stației de metrou Mihai Bravu (Balta Albă), a fost accidentat mortal Ionescu Alexandru, de 52 de ani, din București, de către un autor.., care a părăsit locul accidentului ! Din declarațiile martorilor, mașina era o Lada Samara de culoare albă. Într-adevăr, a fost prins cetățeanul Slipenski Eduard, din Republica Moldova, la volanul acestui autovehicul. S-a constatat că, prin fuga sa (care ea însăși constituie o gravă infracțiune), a vrut să ascundă faptul că era sub influența băuturilor alcoolice, fără permis de conducere și cu mașina neînmatriculată (cu număr fals). Iată 4 grave încălcări ale legii, la care ne permitem să mai adăugăm o întrebare : cum o fi reușit să treacă granița acest cetățean al Republicii Moldova ?

RALUCA VRABIE

MNEAVOASTRĂ
REPREZENTANȚELE
ASIROM
țară vă așteaptă!

Caius Traian Dragomir

Domnul CAIUS TRAIAN DRAGOMIR, senator F.S.N., președintele Comisiei pentru sănătate, ecologie și sport din cadrul Senatului României, are în proprietate un autoturism Dacia 1310, de culoare albă, fabricat în anul 1992. Domnia sa nu posedă, pînă în prezent, permis de conducere. Pentru a-l obține, domnul senator nu va face apel la „serviciul pilelor", sperînd ca, în urma unei pregătiri fără cusur, să treacă, din prima încercare toate probele. Deoarece nu dorește să pună în pericol viața oamenilor, dl. Dragomir acordă o mare atenție examenului de obținere a carnetului de conducător auto.

Mașina domnului Caius Dragomir este condusă, deocamdată, de către un vecin binevoitor, sau, mai nou, de către fiul domniei sale, dl. Paul Victor Dragomir, student la Facultatea de Medicină Generală (anul 3 de studiu), care, de curînd, a fost „uns" în „funcția" de șofer, fără să fie ajutat de cineva cunoscător în „problemă". După obținerea permisului de conducere, dl. Dragomir ar prefera totuși, cînd ar fi posibil, să ocupe locul din dreapta șoferului. Nu s-ar simți deloc deranjat dacă la volan ar fi instalată o femeie drăguță, care să știe să conducă bine, cu care să poată comunica și de la care să poată afla lucruri noi despre viață sau despre altele... „Cînd eram un mare „consumator de taxi", spune domnia sa, preferam ca la volan să fie o șoferiță, deoarece era mai blîndă și vorbea mai frumos decît colegii ei".

Fiind medic de profesie, dl. senator consideră că nu vor fi „cazuri dificile" în viitoarea sa „colaborare" cu mașina; o să ia la timp toate măsurile preventive pentru a nu-l lăsa vreodată „căruța-n drum". Domnia sa speră că în viitor să formeze, cu mașina sa, un cuplu cît mai serios, cît mai trainic și cît mai performant.

„Mașina nu mă interesează, deloc, din punct de vedere afectiv. Trebuie să se înțeleze odată să se spună că autoturismul este un lux. Cine vrea să o transforme în lux, nu are decît să o facă. Sper ca într-un viitor apropiat, tot românul să poată să-și cumpere mașină. Pentru mine, care am o viață foarte activă, mașina este o mare necesitate", conchide dl. senator Caius Dragomir.

GHEORGHE BARBU
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ

Consumul excesiv de combustibil

Cantitatea de combustibil consumată de către un autoturism depinde de un număr mare de factori, printre care principalii ar fi : calitatea combustibilului folosit, stilul de conducere a autoturismului, starea tehnică a motorului și a transmisiei, buna funcționare a instalației de alimentare și de aprindere, rezistențele la înaintare și încărcătura automobilului.

Calitatea combustibilului folosit este un prim factor care poate reduce sau majora consumul. Utilizarea unor benzine sau motorine cu cifre cetanice respectiv cetanice, indicate, dar cu impurități și apă, conduce de regulă la creșterea consumului de carburant. Existența calaminei în motor, determinată de folosirea unui combustibil necorespunzător, atrage după sine înrăutățirea transportului de căldură spre exterior și poate constitui puncte incandescente permanente, favorizînd arderea detonantă. Remedierea se face utilizînd numai combustibilul recomandat fiecărui tip de automobil, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil se va proceda la reglarea aprinderii în funcție de noile condiții.

Stilul de conducere al autoturismului este unul dintre factorii principali care influențează consumul de combustibil. S-a constatat experimental că un automobil condus necorespunzător poate spori consumul de carburant cu 40—50 la sută.

Pornirea motorului necesită cîteva pregătiri preliminare, întrucît nereușita primei porniri duce, datorită încercărilor repetate, la un consum inutil de combustibil. Pentru preîntîmpinarea acestui neajuns este necesar ca, periodic, să se verifice starea bateriei de acumulatoare a legăturilor acesteia cu instalațiile de pornire și aprindere, a existenței în rezervor a combustibilului etc. Nu este indicat a se „pompa" benzină prin apăsări repetate ale pedalei de accelerație, nici de a se turna benzină în camera de amestec a carburatorului sau de a se porni automobilul prin tractare, deoarece toate provoacă risipă de combustibil.

Pornirea din loc a autoturismului trebuie făcută ușor, fără bruscări și demarări rapide sau treceri de la o treaptă de viteză la alta într-un timp foarte scurt, toate acestea ducînd la uzuri anormale ale transmisiei și anvelopelor și bineînțeles la un consum excesiv de combustibil.

Este necesar ca, încă în perioada de inițiere în „arta conducerii" să se formeze unele deprinderi corecte, cum ar fi : conducerea cu viteză moderată și, pe cît se poate, stabilizată, la valori apropiate de viteză economică.

Starea tehnică a motorului și a transmisiei influențează de asemenea substanțial consumul de combustibil. Astfel, cînd compresia este redusă la unul sau mai mulți cilindri, cînd distribuția sau aprinderea este incorect reglată, apar în motor frecări mai mari decît cele normale datorită jocurilor prea mici, a unei ungeri insuficiente sau a utilizării unor lubrifianți necorespunzători, ori a unui filtru de aer colmatat sau a unei tobe de eșapament înfundate, corodate sau neetanșe.

Funcționarea defectuoasă a instalației de alimentare poate fi cauzată de : existența scurgerilor de combustibil pe la îmbinările conductelor sau ale furtunurilor, existența scurgerilor pe la membrana pompei de alimentare, apariția unor scurgeri în interiorul carburatorului determinate de neetanșeitatea pompei de șprit (de accelerație), sau de decalibrarea unor jigloare, fisurarea plutitorului ori defectarea ciuiului poantou care astfel, pot modifica nivelul benzinei în camera de nivel constant al carburatorului, reglaje necorespunzătoare ale carburantului.

Rezistențele mari la înaintarea autoturismului sînt datorate : utilizării unor pneuri necorespunzătoare sau insuficient umflate, existența unor geometrii incorecte îndeosebi la trenul anterior (defecțiunea este însoțită de uzura excesivă a anvelopelor), strîngeri cu valori prea mari la rulmenții roților, instalației de frînare incorect reglate, transportarea de bagaje pe pavilionul autoturismului, rularea cu vînt puternic din față sau pe carosabile cu „îmbrăcăminți" de calitate proastă ori acoperite cu zăpadă sau cu profile în rampe accentuate.

CRISTIAN BUZAȘ

The Rowland Company — Directorul executiv Peter Rae, pare convins:

„Am venit în România, am speranţe mari, afacerile merg strună, sînt tare fericit"

SÎNTEM O COMPANIE de „public relations" şi ajutăm firmele să dobîndească o bună imagine. O imagine proastă poate fi rezultatul unui accident sau al unei proaste planificări; una bună nu se obţine niciodată din întîmplare.

Ne-am apropiat de România prin intermediul programului PHARE şi am cîştigat licitaţia la care au participat încă alte cinci firme. Am început efectiv pe 7 decembrie. Avem cinci direcţii: una, şi cea mai importantă, probabil, este îmbunătăţirea imaginii României în străinătate. A doua este găsirea de investitori în programul de privatizare, investitori care trebuie să fie instituţionali, adică bănci sau case de finanţe. A treia ar fi găsirea de investitori interesaţi în „joint-ventures" sau activităţi productive în cooperare cu firme româneşti. A patra este consultanţă în privinţa dotării Agenţiei Naţionale de Privatizare. Al cincilea element este pregătirea personalului ANP-ului. La început am făcut căutări, ne-am familiarizat cu România, cu ce are ea de oferit, am aflat ce are ea diferit faţă de celelalte ţări est-europene — pentru că fiecare vrea să atragă investitori străini. La asta am lucrat pînă la începutul lui decembrie. Am realizat o nouă broşură pentru Agenţia Naţională de Privatizare şi ARD, precum şi o scurtă prezentare video de 15—20 minute a acestor două instituţii. O bandă video cu declaraţiile investitorilor care sînt deja în România de genul „Am venit în România, am speranţe mari, toate vor fi satisfăcute, afacerile merg strună, sînt tare fericit". Am introdus scrisori de ştiri pentru ANP şi ARD. Ne concentrăm asupra a 4 ţări: Marea Britanie, Franţa, Germania şi Italia pentru că au cel mai mare potenţial de investiţie în România. Olanda ar fi a 5-a ţară ca posibilităţi, pentru că deja ei au investit mult. În cele 4 ţări am realizat seminarii care au ca ţintă diferite sectoare industriale. Vom avea şi seminarii de o zi în care timp de 3 ore nu se va discuta decît despre o problemă. Apoi vom invita aceşti oameni în România să vadă la faţa locului. Apoi ar mai fi şi relaţiile media-internaţionale. Vom încerca să găsim aspectele pozitive ale situaţiei de acum din România. Imaginea României după revoluţie nu a fost una din cele mai bune; numai „copii ai străzii", minerii în Bucureşti... Asta din cauză că nici măcar nu s-a încercat să se spună altceva. Revoluţia a fost un lucru foarte bun. E adevărat că minerii au venit în Bucureşti dar asta e ceva de domeniul trecutului. Există multe lucruri, multe „story"-uri care se pot realiza despre România, despre forţa de muncă foarte specializată, despre fabricile de avioane. Iată, de exemplu, faptul că acea companie americană cumpără 11 avioane fabricate în România, cît de bună poate fi povestea. După un timp vom putea contrabalansa aspectele negative, vom forma o nouă imagine despre România. Ea a fost pe prima pagină în 1989. Apoi televiziunea străină a pătruns acolo unde nu avea voie înainte de 1989 şi (asta s-a întîmplat cu toate ţările din Est) a arătat toate aspectele negative. Aceasta a produs o impresie nefavorabilă comunismului. Oricum e o diferenţă filosofică între capitalism şi comunism, dar dacă ar fi cîştigat comunismul, îmi şi imaginez ziariştii din Est venind în ţările vest-europene şi arătînd oamenii dormind pe străzi. Despre ţările din est s-au spus o droaie de lucruri rele: că industria e înapoiată, că e poluare, că oamenii sînt săraci, că sînt orfani etc. Acestea au fost singurele informaţii. Acum, după ce am vizitat România de 10 ori, după ce ANP şi ARD ne-au ajutat atît de mult (iar unul din colegii mei e român deşi trăieşte de 10 ani în vest), am văzut multe aspecte pozitive ale vieţii în România şi tot ce avem de făcut este să le relevăm. România are o poziţie geografică foarte, foarte bună, are porturile la Marea Neagră, posibilitatea de comunicare Rhin-Dunăre, o populaţie extrem de instruită şi, de asemenea, resurse naturale. Iar dacă vom compara România cu ţări mai bine cunoscute în vest, Polonia, Ceho-Slovacia, Ungaria, în foarte multe privinţe România este mai atrăgătoare. Germania de Est e deja prea scumpă pentru cei care vor să facă afaceri acolo. Mai trebuie să spargem barierele lipsei de informaţie în C.E. În vară vor fi discuţii despre cultura României, despre turism (potenţialul staţiunilor de schi şi al celor de pe malul Mării Negre). O altă idee este de a invita, în cursul anului 1993, în jur de 20 de ziarişti mari din Europa de Vest în România. Ţelul este ca ei să viziteze ţara, să vadă oraşele, să discute cu diferite companii sau cu oficialităţi.

Noi am fost „angajaţi" din decembrie 1992 pînă în decembrie 1993 pentru o sumă de circa un milion de dolari. Vreau să subliniez — pentru că a apărut într-un ziar românesc ideea că aceştia ar fi banii poporului român şi că se risipesc în loc de a fi cheltuiţi pentru lucruri mai importante — că sînt banii C.E. şi au fost daţi României pentru acest scop precis.

Deci avem oameni în oficiile noastre din Paris, Frankfurt, Milano şi Londra, care lucrează la acest proiect. Am început cercetări în aceste 4 ţări, făcute cu oameni de afaceri şi ziarişti, privind atitudinea generală faţă de România. Eu cred că acest proces va dura 5—7, poate 10 ani. Iar noi avem angajament doar pentru un an. Sper că vom lucra mai mulţi ani cu România.

Majoritatea afacerilor noastre se desfăşoară pe plan internaţional. Printre clienţii noştri se numără: MARS, IBM, NOKIA, Bursa din Londra, Omron, PROCTER & GAMBLE etc.

Primim din partea domnului Joshua Greene, reprezentantul FMI în România

Am fost şocat să descopăr că revista dumneavoastră a schimbat aproape complet declaraţiile pe care le-am făcut domnului Octavian Nuţă în timpul interviului. Sînt surprins în mod deosebit, deoarece, ca de obicei, am dat o evaluare pozitivă a situaţiei şi perspectivelor României. În consecinţă, mi-ar face plăcere să corectez un număr de afirmaţii incorecte din articolul pe care l-aţi tipărit.

1. Nu există condiţii în privinţa modului în care România... sau orice altă ţară... poate folosi banii încasaţi din împrumuturile stand-by ale F.M.I. Totuşi, România, ca şi alte ţări care primesc asistenţa F.M.I., trebuie să îndeplinească anumite condiţii pentru a extrage bani de la F.M.I.

2. Nu am făcut vreo caracterizare privind măsurile luate de guvernul Văcăroiu.

3. Deşi România ar găsi folositor să se dedice problemei întreprinderilor care produc pierderi, şi orice decizie în privinţa închiderii întreprinderilor trebuie luată de guvern, care desigur va lua măsuri pentru a atenua consecinţele sociale ale unei astfel de acţiuni.

4. În acest an Fondul Proprietăţii de Stat îşi va asuma controlul majorităţii întreprinderilor proprietate de stat ale României. Chestiunea controversată privind marile întreprinderi este dacă împrumuturile bancare făcute de un grup de circa 100 de întreprinderi mari cu pierderi ar trebui transferate de la bănci unei agenţii speciale independente, posibil legate de Fondul Proprietăţii de Stat. Guvernul nu a făcut vreo declaraţie oficială în privinţa acestei propuneri.

5. Chestiunea controversată privind perspectivele României este cum să-şi depăşească problemele curente pentru a-şi realiza perspectivele, în mod clar favorabile, pe termen mediu şi lung.

Aş aprecia dacă aţi putea publica această notă de corectare, pentru a minimaliza prejudiciile pe care articolul anterior incorect le-ar fi putut produce.

Cu sinceritate,

JOSHUA GREENE

ROTHMANS — cifra de afaceri

Dintr-o regretabilă eroare, care nu este, totuşi, imputabilă redacţiei, în FLACĂRA nr. 15—16, la pagina 32, cifra de afaceri anuală a firmei ROTHMANS a apărut ca fiind de 2,8 milioane de lire sterline. În realitate — cum lesne se poate imagina, avînd în vedere mărimea şi prestigiul firmei ROTHMANS — cifra de afaceri anuală este de 2,8 MILIARDE de lire sterline. Facem cuvenita rectificare.

Primiţi echipamentele de (radio) telefonie NOKIA prin:

BIRTA – S.A. – Distribuitor autorizat TELEFONICA ROMÂNIA

Sediul din Bucureşti: Bdul. 1 Mai nr. 79, sector 1
Tel: 016.600.600 (inclusiv pentru apeluri din Bucureşti)

NOKIA 150 – 471g/1,5W/12V/omologat la 16 Martie 1993.
NOKIA 520 – 2,00kg/7,15-15W/12V sau 220V/preţ aprox. 1.600 mil lei.

Caracteristici sumare:
- Rază de operare în sistem portabil 50km.
- Memorie 97 numere de telefon stocabile, cu apel rapid.
- Se pot folosi în autovehicule, racordabile la fax sau robot.
- Display LSD – 16 caractere, afişare durată convorbire, însumare.
- Posibilităţi de limitare a convorbirilor, pînă la blocare, pentru apeluri către anumite posturi telefonice sau pentru persoane neautorizate.
- **Fişele tehnice, de peste 240 pagini, vă aşteaptă să le consultaţi !**

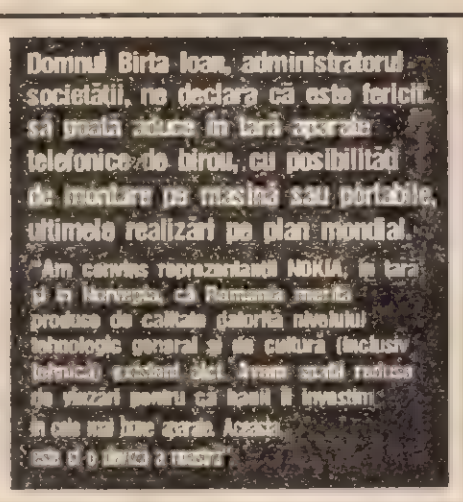

Servicii de salubritate la nivel occidental

Salopete curate, feţe surizătoare. Deci se poate şi aşa !

De multă vreme, pentru tot românul, gunoierul este un individ mizerabil, ţigan indeobşte, ce-şi face treaba de mintinală, lăsînd în urma lui indignare şi tomberoane răsturnate. Dar poate fi şi altfel!

În noiembrie 1992, se încheia, cu succes, îndelungatul proces birocratic de geneză a firmei ROSAL CLUJ S.R.L. Filiala Bucureşti, prima societate comercială, particulară, de **salubrizare** din Capitală.

Cine este „sufletul" acestei firme ? Dl. Silviu Prigoană, 29 ani un ardelean gospodar şi întreprinzător. „Ideea noastră datează din '90, cînd a luat naştere, la Cluj, firma-mamă. Acolo, am reuşit să punem la punct salubrizarea oraşului. În Bucureşti, ne-am prezentat cu „portofelul" burduşit şi cu dorinţa de a-l „cosmetiza" rapid şi eficient. În 1992, am prezentat un amplu studiu de fezabilitate dlui director al Filialei Dej a Băncii DACIA FELIX, Vasile Curta, ce s-a dovedit extrem de receptiv, acceptînd ideea noastră şi aprobîndu-ne un împrumut de 60 de milioane de lei, pentru trei ani, cu dobînda de 70 la sută. Toţi banii l-am folosit pentru a ne utila. Am cumpărat la mîna a doua, cinci autogunoiere marca LIAZ, (ca ale RASUB), din Germania. De fapt, maşinile sînt fabricate în Cehia (şasiul) iar dispozitivul de compactare este montat de nemţi. O autogunoieră nou-nouţă costă 42 000 de dolari S.U.A., adică, în „banii" de acum, circa 30 milioane. Am achiziţionat, de asemenea, şi buldozere, tomberoane, echipamente moderne pentru muncitorii noştri, birouri, echipamente de birotică : calculator, telefon, fax etc. Firma are, în acest moment, 20 de angajaţi : şoferi, muncitori necalificaţi încărcători-descărcători, personal „TESA" : administrator, directori de sector, toţi dovedindu-se, pînă în prezent, buni profesionişti, conştiincioşi, de încredere.

Cum ne cîştigăm clienţii ? Foarte simplu, bătînd din poartă în poartă, dotaţi cu contracte de diverse tipuri şi durate : trei, cinci luni sau perioade mai lungi. Tariful nostru este de 50 lei/persoană lunar adică, circa... 10 cenţi. Că lucrăm ieftin este o realitate. De exemplu, în Germania, tariful pentru acest gen de prestaţie este de... 43—47 DM/persoană. Nu obligăm pe nimeni să ne angajeze, dar le oferim servicii, zicem noi, de nivel occidental. În prezent, deservim asociaţii de locatari din sectoarele doi şi trei. În total, 70 000, dar asigurăm şi completa salubrizare a comunelor Dobroieşti şi Fundeni.

Deocamdată, cu cele cinci autogunoiere, nu sîntem un concurent redutabil pentru RASUB, ce posedă cel puţin două sute de maşini şi aproape 2 000 de angajaţi, deservind tot restul oraşului. Noi sîntem, însă, ambiţioşi şi harnici. Mai mult, activitatea noastră se desfăşoară ştiinţific, eu îmi petrec o bună parte a timpului în faţa computerului, trasînd grafice pentru a ajuta şoferii să evite traficul greu şi să îmbunătăţească programele de colectare. Cei ce ne solicită serviciile ne pot găsi la telefonul : 628 15 84.

BRÂNDUŞA NICOLAE ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **Grupul de salvare al Societăţii „HORTICOLA" S.A. Piatra Neamţ :** Cazul este cît se poate de grav (şi de interesant, în acelaşi timp). Dar nu ne-au plăcut şi nu ne plac scrisorile semnate de **„un grup de lovaraşi şi pretini"**. Fie-care dintre noi trebuie să-asume, acolo unde se află, u minim de risc. Pe cont propriu. Şi ăsta este preţul mult trîmbiţatei libertăţi, la care faceţi exactă referire.

● **Soiman Aurel, com. Vulcan, str. Laterală Sud, judeţul Braşov :** Dacă v-aţi adresat dlui preşedinte Ion Iliescu, încă din primăvara lui 1992, şi nu aţi primit nici un răspuns, nu e din vina noastră ! Nu sîntem unul dintre consilierii domniei sale. Şi nici nu dorim să fim! Dacă, pe vremea răposatului, serviciul de audienţe şi scrisori „funcţiona" ceva mai acătării, iar nu e vina noastră. Ar trebui să vă muşcaţi, totuşi, vîrful pixului, cînd faceţi asemenea afirmaţii. Numai băieţii cu ochii în patru ştiu cît de verificată şi decelată era corespondenţa ! S-a schimbat ceva ?

● **Beldean Ioan, str. Zorilor nr. 1, bl. 280, ap. 160, Alba Iulia :** Nu răspundem, în scris, la corespondenţă. Numai prin intermediul revistei. V-am trimite, cu reală plăcere, un exemplar din suplimentul „Sănătatea soseşte din cosmos", dar nu vă putem satisface doleanţa, din lipsă de supliment... Sănătatea nu vine numai din cosmos, dle Beldean, ci şi de la vecinii de palier sau din parlament, care ne pun la încercare nervii...

● **Ciprian Horia Savu (32 ani, inginer), Cluj-Napoca:** Ne bucură sincer respectul dvs. faţă de revista noastră „centenară". Sigur, dle inginer, ne interesează în mod special şi provincia! Aşteptăm colaborarea dvs., cu interes.

● **Vărădean Iulian, loc. Săvîrşin (str. Hălăliş nr. 11), judeţul Arad :** Aveţi perfectă dreptate, foştii activişti şi securişti şi-au găsit de lucru: Ca o „ciupercărie". Varianta ce o alegeţi, însă, pentru CASA POPORULUI, nu credem că este cea mai bună.

DORIN SĂLĂJAN ■

ATENŢIE, CETĂŢENI !

NU CONSUMAŢI ACESTE PRODUSE:

Inspecţiile efectuate de abilitaţii Oficiilor Judeţene pentru Protecţia Consumatorilor au evidenţiat, din nou, „abateri" de la cele mai elementare norme legale. Astfel :

● La SC **SIMIONESCU DOMEX S.R.L.** s-a interzis comercializarea produselor : **alune „Ceres" şi muştar** import Rusia, Turcia, pentru termene de valabilitate expirate.

● La **CONSUMCOOP Moreni** s-a oprit comercializarea produsului **Bitter Festival** (19 sticle, fabricat de IVPS Braşov) pentru termen de valabilitate expirat.

● La SC **VALAHIA S.A. Restaurant Tîrgovişte** s-au oprit temporar de la comercializare produsele : **vinuri şi băuturi alcoolice de la Murfatlar, Dealul Mare, Focşani,** deoarece nu au fost afişate preţurile.

● La SC **LIDIA S.N.C. Moreni** s-a interzis, temporar, de la comercializare **margarină (15 kg) import Iugoslavia,** pentru practici abuzive prin folosirea de mijloace de măsurare neverificate şi termene de valabilitate expirate.

● La **CONSUMCOOP Magazinul Fusea** s-au oprit de la comercializare produsele : **napolitane (262 pachete), esenţă rom (23 buc.), esenţă lămîie (24 buc.),** provenite de la **Panificaţie Alexandria** şi SC **Cringuri Găieşti,** pentru termene de valabilitate expirate.

● La SC **MONTANA S.C.S. Raşinari** s-a interzis, temporar, comercializarea produsului : **suc orange** (168 sticle), îmbuteliat în sticle necorespunzător spălate şi capsate. De asemenea, depozitarea era făcută în condiţii improprii.

● La SC **DONALT Rîmnicu-Sărat** s-a oprit, temporar, comercializarea produselor : **cafea Alvorada (19 pungi) şi neas (64 cutii)** care nu sînt însoţite de documente de certificare a calităţii.

● În **comuna Broleşti,** în urma acţiunii de supraveghere **pe piaţă** a calităţii produselor, s-a constatat : **halva import Turcia,** cu termen de valabilitate expirat în data de 10. 12. 1991 (conform marcajului de pe etichetă), iar conform fax-ului de la producător la data de 28. 02. 1993. S-a interzis şi s-a retras de pe piaţă cantitatea de 138 pachete.

● La **S.C. RAHMAN IMPEX S.R.L., judeţul Galaţi,** s-a interzis, temporar, comercializarea unor **sortimente de bomboane şi napolitane import Turcia** în valoare de aproximativ 50 000 lei, **cu marcajul incomplet,** preluate de la firma **S.C. ZOZAN Ltd. Bucureşti, fără certificate de calitate.**

● La **Depozitul Alimentar COMMIXT Urziceni,** s-a interzis şi amendat activitatea de vindere a produsului **Ketchup,** avînd **valabilitatea expirată.**

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul "stimulative", acestei acţiuni de încălcare a legislaţiei în vigoare îi se pot "dezvolta" destinghereli, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puţin vigilenţi.

Am primit la redacţie

Către
REDACŢIA REVISTEI FLACĂRA

În legătură cu articolul publicat în revista dvs. nr. 12, din 1—30.III.1993, intitulat „NE VOM FACE SINGURI DREPTATE", vă comunicăm următoarele :

1. Îngrădirea posibilităţilor de sustragere a tipăriturilor din eprinderea noastră ne preocupă de mai mulţi ani şi am luat e măsuri, printre care amintim :

— angajarea unei societăţi particulare specializată în domeni ...pazei, fiind folosiţi oameni cu pregătire în domeniu

— au fost puse sub control toate intrările din RAI — Imprimeria „Coresi", inclusiv în zilele cînd fabrica nu lucrează

— au fost blocate cu ziduri şi grilaje mai multe locuri, prin care am considerat că persoane rău intenţionate sustrag tipărituri din întreprindere

— s-a desfăcut contractul de muncă la zeci de salariaţi prinşi cu tipărituri, ce voiau să le scoată pe poartă fără aprobare

— un număr relativ mare de persoane au fost deferite poliţiei pentru cercetare

2. În prezent, căutăm şi alte soluţii de a pune mai bine sub control expedierea producţiei, către RODIPET şi alţi beneficiari, reorganizînd sistemul de expediţie, lucrare care costă întreprinderea noastră milioane de lei, urmînd ca în circa 2 luni această măsură să fie finalizată.

Vă asigurăm că semnalizările apărute în revista Flacăra sunt în atenţia noastră, întrucît suntem direct interesaţi să menţinem raporturi bune cu clientela noastră.

DIRECTOR GENERAL,
ing. Al. Constantin

INFORMARE

Între 1.05—4.07'93, în favoarea Asociaţiei Umanitare „Frăţia Bunei Întrajutorări", în fiecare sîmbătă şi duminică, sub egida Societăţii „Bio Deceneu", specializată în tratamente naturiste şi bioenergetice la Casa de Cultură „N. Bălcescu", Str. 11 Iunie nr. 41 (tel. 623 43 45) se deschide un ciclu de conferinţe cu taxa de intrare benevolă, INIŢIERI ÎN TERAPIILE DE AUTOVINDECARE cu prelegeri din următoarele domenii : **sacroterapie, acupunctură, dietoterapie, radiestezie, pulsoterapie, bioterapie, urinoterapie, fitoterapie.**

Conferenţiarii sînt specialişti, practicieni şi publicişti din aceste domenii.

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Aveți necazuri sau incertitudini în dragoste?*

RODICA CALCIU — București

VOI AVEA VREODATĂ COPIL? CUM STAU CU SĂNĂTATEA? ÎMI VOI SCHIMBA LOCUL DE MUNCĂ?

Ziua de naștere vă arată o fire împăciuitoare, modestă. Existența vă este stînjenită de probleme de sănătate. Caracterul dumneavoastră pozitiv vă asigură totuși o viață fericită. În 1993, din punct de vedere spiritual, sînteți în pericol de a fi indusă în eroare de falși prieteni. În anul acesta veți avea parte de o lecție aspră de viață. Zilele norocoase din lună sînt 30 și 12. Iată și răspunsurile la întrebările puse.

1. Trebuie să efectuați analizele de fertilitate. În caz că aveți o afecțiune, vă puteți reface capacitatea de procreare printr-un regim bazat pe sucuri și legume crude, indispensabil refacerii vitalității.

2. Sănătatea dv. depinde de un consult efectuat de specialiștii de la Societatea de Radiestezie, București, telefon: 617 75 97; 618 08 28. Dacă doriți un nume: Dna Vasilica Ciupea — bioenergoterapeut.

3. Privitor la schimbarea locului de muncă: 1993 se anunță un an greu cu decepții și blocaje în activitatea dv. Dar aveți șanse de a călători în străinătate. În 1994 veți schimba locul de muncă și domiciliul, veți avea cîștiguri financiare; 1995: riscuri și conflicte; 1996 la fel ca 1994; 1997: schimbări în bine sau rău la locul de muncă; 1998: consum excesiv de energie; 1999: tulburări sentimentale, dar noroc la bani. Anul 2000 identic cu 1997.

VIORICA ILEA — București

DORESC SĂ-MI CUNOSC VIITORUL PE URMĂTORII 3–5 ANI. CE POT FACE PENTRU A SCĂPA DE BOLILE DE CARE SUFĂR.

Sînteți fermă, cinstită, loială, se poate conta pe dumneavoastră. Destinul: „Sacrificiu și pătimire" și misiunea de a vă sacrifica pentru familia dv., sau pentru o idee. Mărturisiți milă pentru durerile altora. Sacrificiul prin căsnicie vă aduce un ajutor din afară, cînd veți avea nevoie, indicînd o purificare prin suferință.

Anul 1993 vă va aduce necazul de a fi înșelată de prieteni. Zilele norocoase sînt: 12 și 30. Prin altă metodă aflăm ce destin v-au hărăzit astrele: armonie, și o puternică conștiință a omului ca ființă socială. Relația cu domiciliul: Loc echilibrat cu o largă deschidere spirituală. Vă dăm și o prognoză a șanselor dv. probabile pînă în anul 2000. În 1993 schimbări în bine sau în rău. Oricum, un an de schimbări, nervozitate — posibile încurcături cu familia, dar promovare profesională. 1994 — cîștiguri financiare, schimbarea locului de muncă; 1995 veți fi coruptă de structurile puterii, **agravarea bolii dv.** și probabil maladii intestinale; 1996 — ruptură cu partenerii dv. de afaceri profitabile; 1997 — divergențe trecătoare — armonie în familie; 1998 — decepții, nervozitate, stres, tensiuni cu cei din jur, șanse de voiaj în străinătate; 1999 — revine situația din 1996; 2000 — echilibru precar, dar șanse profesionale, cîștiguri, aveți entuziasm dar risc de boli în gît și risc de afecțiuni psihice.

ELENA MOLDOVEANU — București

CE ȘANSE AM PENTRU ÎNAVUȚIRE?

Ziua de naștere indică: „Echilibru între motor și frînă: Tact și diplomație. Viața înconjurată de prietenii interesate. Stabilitate în serviciu.

Destinul material: Cine sînteți? Fiind sub influența lui Venus, aveți farmec, iubiți natura, armonia, veselia. Aveți nevoie de tandrețe și afecțiune, sînteți rafinată, din păcate și influențabilă și puțin ambițioasă. Calculul matematic arată că dispuneți de puternice capacități magice și magnetice, pe care trebuie să le folosiți numai în scopuri bune pentru a vă ajuta semenii. Anul 1993 indică o șansă de excepție: veți trăi o reînnoire a eului dv. Sănătatea va fi deplină. Va trebui să faceți un efort de voință pentru a vă instrui în problemele spirituale — de credință, pentru a vă purifica de defectele dv. de caracter, cerînd ajutor de la Dumnezeu. Veți fi mulțumită și dotată cu clarviziune și percepție în mod deosebit în acest an, astfel încît, prin efort spiritual, veți obține o renaștere și o nouă înțelegere a lumii. Zilele norocoase ale lunii: 13 și 31.

În legătură cu dorința dv. de îmbogățire. Mult noroc în 1994. Asemenea ocazii favorabile pentru ascensiuni financiare vor mai apărea în 2001, 1994 este pentru dv. an favorabil profesiei și schimbărilor în plan profesional. 1995 ocrotește comuniunile matrimoniale și călătoriile. 1996 vă acordă șanse sporite în afaceri; 1997: riscuri și conflicte; 1998 — la fel ca în 1995; 1999 — posibilă avansare în plan social, un serviciu mai bun; 2000 — schimbare în bine sau mai rău, cu deplasări, nervozitate, schimbare în profesie.

CREȚU LILIANA — (Buliga nume de fată)

DACĂ VOI AVEA UN COPIL VREODATĂ? CUM STAU CU SĂNĂTATEA? DACĂ AM SAU VOI AVEA CURÎND PROBLEME DE SĂNĂTATE! VOI CONTINUA MARIAJUL CU ACTUALUL MEU SOȚ?

Ziua de naștere arată predispoziții pentru cercetări științifice, mai ales la studil astronomice. Viața: calmă, senină. Aveți entuziasm cu tendința de a vă duce viața în exteriorul căminului. Calități de conducător, agresivă și războinică uneori. Nu vă place rolul de subalternă, nu dați randament. Aveți șansa succesului în final, dar trebuie să faceți concesii în societate și în cuplu. Anul 1993: succese pe plan spiritual, ce se vor obține numai prin corectitudine și echilibru din care trebuie să faceți o deviză. Zilele norocoase din lună: 2 și 13. Și acum răspunsuri la întrebările dv.: 1993 — este un an pe care-l consacrați afacerilor, cu șanse mari în profesie și cîștiguri financiare neașteptate; 1994 — este un an de pregătire a unei schimbări în viață, care se va produce în 1995 — un an de succes — cu tensiuni nervoase; 1996 — an cu riscul unui divorț; echilibru psihic amenințat de stres; **1997 — este anul favorabil pentru a avea un copil.** În 1998 o sănătate în general bună; 1994 — afaceri bune — tensiuni în familie; 1995 — cîștiguri financiare și schimbarea activității. 1996 — nervozitate cu neglijențe în viața personală. 1997 — la fel ca situația din 1993. 1998 — veți avea un echilibru precar, dar **în mod sigur** acum veți avea un copil; 1999 — decepții și blocaje cu emoții, nervozitate, stres, raporturi tensionate cu cei din jur, iar anul 2000 va aduce o schimbare în bine sau rău — cu nervozitate excesivă. V-am răspuns deci cînd veți avea un copil și anii defavorabili sănătății dv. În legătură cu mariajul dv. nu pot răspunde deoarece nu mi-ați indicat datele soțului. Pentru tratament vă recomand a consulta Societatea Română de Radiestezie tel. 617 75 97 și 618 08 28 care vă poate da și alte date foarte interesante. 4. Automobilul dv. nr. 9 — B — 13920 este o mașină cum nu se poate mai bună pentru călătorii de afaceri. Aveți grijă totuși să verificați dacă ați închis portierele, și nu lăsați obiecte sau documente de valoare înăuntru. Calculele arată că hoții vă dau tîrcoale.

CRISTEA GHEORGHE — deputat PNȚ-cd

ÎN CE MOMENT VOI AVEA OCAZIA SĂ VĂD RELANSAREA ECONOMICĂ A ROMÂNIEI?

1. Analiza generală a șanselor dv arată astfel: Ziua de naștere indică: generozitate, devotament, viață fără avuție dar fericită, spirit autoritar, binevoitor. Sînteți sensibil, pacifist, vă exprimați mai bine prin scris. Sînteți drept, cinstit, loial, se poate conta pe dv. Familist responsabil, metodic, stabiliți planuri detaliate. Reușiți prin precizie, metodă, spirit de observație. Va trebui totuși să faceți mereu concesii. Destinul spiritual: de remarcat capacitatea dv. magică și magnetică, pe care trebuie să le folosiți numai în scopuri bune, constituind astfel o adevărată magie albă", Ajutorul dat celorlalți va fi chiar „mîntuirea" dv. Aveți norocul de evoluție benefică. Vă revine sarcina de a da celorlalți din înțelepciunea dv., deoarece destinul vă este favorabil pentru elaborarea de reforme spre folosul semenilor.

Zilele norocoase din lună sînt 11 și 29. Viitorul: anul 1993 arată decepții și blocaje, stres, călătorii. Este începutul unui nou ciclu și e momentul de a lua însă o decizie profesională care va avea succes. Relația cu domiciliul: ambianța dinamică insuflă locatarilor multă energie, curaj și hotărîre în acțiuni. Există pericolul de a fi călcat de hoți. Protejați-vă cu mai multă eficiență! Relația cu autoturismul dv.: Mașina dv. vă poate implica în anumite incidente de circulație. Evitați orele de aglomerație, cînd plecați în week-end, la mare sau la munte; îndeosebi în sezonul estival. **Răspuns la întrebarea principală:** veți avea ocazia să vedeți relansarea economică a României, în mod sigur, în jurul anului 2000. Anul maxim al crizei economice: 1996. Contextul mondial va influența puternic țara. În 1996 va avea loc al 3-lea război mondial și războiul cel mic al religiei, astfel că, după pacea „celor 12 scaune", România va ieși întărită ca mentor spiritual și religios pe plan mondial. Valorile adevărate, spirituale și teritoriale ale României vor fi recunoscute total de abia după al 3-lea război mondial în condițiile renașterii religioase a poporului român și vindecării lui de comunism, lucru care este acum departe de a fi realizat.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Visul unui om (ne)obișnuit

Un Institut Național de Cercetări Infobioenergetice, Medicină Alternativă și Fizică Aplicată

● *„Deși posed calități paranormale recunoscute, nu practic bioenergoterapia... Doresc să reunesc toți marii specialiști români într-o modernă școală națională de psihotronică."*

Dl Raul Dumitrescu este, în primul rînd, un om de o modestie exemplară. Discuția noastră a stat sub semnul afirmației domniei sale: „Noi, oamenii, nu facem miracole", deși tocmai asemenea „zvonuri" mi l-au scos în cale pe acest împătimit al iubirii aproapelui.

„Nu trebuie să uităm, nici o clipă, că omul este încununarea creației divine. Cine nu descoperă pecetea Creatorului pe ființa lui trăiește ca un rătăcit al Universului. Legile sublime și necruțătoare ale armoniei divine îi vor aduce aminte mai devreme sau mai tîrziu. Cum am descoperit că am puteri... paranormale? Totul a pornit în urmă cu patru ani, cînd am aflat că sufăr de o boală necruțătoare. Virtuțile medicinii clasice m-au lăsat... „rece" și, atunci, m-am gîndit că, pentru a mă vindeca, trebuie să-mi schimb, definitiv, modul de viață. Treptat, treptat, am eliminat din alimentație carnea, pîinea, zahărul, lactatele, ouăle etc. și am devenit vegetarian, apoi naturist, m-am curățit, m-am purificat... și, în același timp, m-am rugat fierbinte și am crezut. Între timp, am citit mult despre practicile yoga, despre terapia naturistă, parapsihologie și am învățat multe... Am înțeles că nici măcar 10 la sută din capacitatea noastră cerebrală nu știm, nu putem să o utilizăm, și am început să mă „antrenez" pentru a pătrunde în tainele subconștientului, a-l face să determine, în mod deliberat, conștientul. Dacă am reușit? Poate... Ce reprezintă diplomele și atestatele mele de maestru extrasens categorie internațională (eliberat de Asociația Internațională a Extrasenzitivilor — Centrul Medico-Educațional — AUM)? O recunoaștere formală. Da, posed calități paranormale, la fel ca alți foarte mulți oameni. Dar, vreau să înțelegeți, neapărat,

că nu sînt **bioenergoterapeut.** Ce „lungime" are cîmpul meu bioenergetic? Cît doresc eu, căci puterea gîndului este nelimitată. De ce nu vindec suferinzii prin această metodă? Pentru că sînt conștient că **nu este permis a se face negoț cu harul lui Dumnezeu** fără a fi pedepsit, așa cum se cuvine. Eu am un alt principiu. Vreau să îi ajut pe semenii mei **să se autovindece,** astfel determinîndu-i, poate, să renunțe la serviciile scumpplătite ale unor eventuali șarlatani. Ce recomand celor suferinzi? Întîi, purtăm o discuție liberă, o prezentare în urma căreia întocmesc „portretul" bolnavului, mă apropii, sufletește, de el, încep să-l cunosc. Apoi, completez o fișă de observație. Primele exerciții vor fi de respirație. Îi învăț cum să respire corect... Apoi, urmează exercițiile de relaxare după metoda Schultz, pe o muzică liniștitoare... Totul are la bază **sacroterapia.** Și recomand, încă, și cura de ulei sau apă moartă acidă, concentrare, gimnastică după anumite metode, relaxare, drojdie de bere (cît două alune, zilnic), înlăturarea constipației, scîndura de odihnă, lîftul stomacului, dietoterapie, hrană vie, netrecută prin foc și mestecată îndelung, începerea mesei cu o salată, respirație corectă, relaxare... Sigur, schimbarea radicală a modului de viață necesită timp și multă, multă voință de autocunoaștere, de autodepășire.

Visul meu este însă acela de a întemeia un Institut Național de Parapsihologie, Cercetări Infobioenergetice, Medicină Alternativă și Fizică Aplicată — România fiind singura țară europeană lipsită, în prezent, de un asemenea institut, care să reunească pe toți adevărații cercetători în domeniul psihotronicii, domeniu în care știința și-a declinat, adeseori, puterea. Vor lucra cot la cot: fizicieni, psihologi, psihiatri, medici, biologi, cibernetic'eni, teologi".

Dl. Raul Dumitrescu poate fi contactat la telefon 789 06 89.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

La Slobozia

Vindecări prin energie cosmică

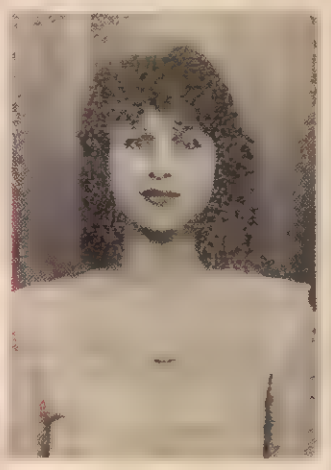

Nicoleta Ducuță este o tînără de 23 de ani și locuiește în municipiul Slobozia. Este născută în Zimnicea și de mică este posesoarea unor puternice însușiri de vindecare prin bioenergie. Primii „pacienți" i-au fost proprii părinți, care scăpau de durerile de gît, de urechi, în momentul în care micuța Nicoleta își așeza mănușele pe locurile dureroase. Părinții au dus-o la consult în București, iar medicii le-au spus: „domnule, astea sunt lucruri care încă la noi nu sunt permise! Copilul trebuie ținut fără prea multă publicitate pentru că va fi interpretat altfel decît e normal și decît s-o țineți prin spitale...".

La școală își vindeca profesorii și colegii, dar erau și din cei care afirmau că ar fi vorba de o dereglare psihică!

Acum, dna Nicoleta Ducuță își exercită beneficele însușiri bioenergetice în cadrul filialei Ialomița a Asociației de binefacere de medicină naturistă „TOTUL PENTRU SĂNĂTATE". Cabinetul este situat în hotelul Muntenia din Slobozia și lucrează — doctorul **Tigeliu Păun.**

Bolile care nu pot fi tratate cu bioenergie sunt cancerul și anumite boli de inimă, în special cardiopatiile ischemice. În schimb, din experiența de pînă acum, s-au obținut rezultate de-a dreptul spectaculoase în vindecarea nodulilor mamari, anexitelor, fibroamelor, uterelor fibromatoase, chisturilor ovariene. De asemenea, se obțin bune rezultate în tratarea hipertensiunii arteriale, a bolilor reumatismale, a diferitelor nevroze. Se fac serii de cîte 10 ședințe, cu pauză între fiecare serie, pauză care poate dura de la 2 săptămîni pînă la 2 luni, funcție de afecțiunea care este tratată. O serie de 10 ședințe costă 4 500 lei, dar cei cu probleme sociale, cu venituri mici, beneficiază de tratamente gratuite. Pacienții sînt sfătuiți să vină cu fișe de externare sau cu acte din care să rezulte diagnosticul care le-a fost pus de alți medici. Efecte foarte puternice au pasele bioenergetice în seria a doua de tratament.

Dna Nicoleta Ducuță a fost testată de specialistul în bioenergie al Asociației, dl **Ion Riti.** Testul se repetă trimestrial și i se acordă un atestat pentru a-și continua activitatea.

Pacienții trebuie să participe și ei cu interiorul lor sufletesc. Înainte, în timpul și după tratament sunt interzise tutunul, alcoolul, cafeaua. Copiii sunt cei care primesc cel mai bine bioenergia, și nu întîmplător, afirmă dna Ducuță, deoarece ei sunt curați, sunt puri, fără gînduri, fără intenții rele. Referitor la eventuala autosugestie a pacienților, ea este exclusă.

MARIAN GHIȚEANU ■

Acolo unde speranțele oamenilor se termină, începe acțiunea miraculoasă a biopuncturii inginerului Ioan Micu, din Baia Mare

● *Principiul Undei Modulatoare, vechi de mii de ani, e adaptat la metode noi, moderne*

O zi pămîntie și ploioasă de primăvară ne aduce în cabinetul medical al inginerului IOAN MICU din Baia Mare.

— Domnule inginer, de cînd vă ocupați de vindecarea oamenilor suferinzi?

— Legal și oficial mă ocup din anul 1990, dar preocupările mele în acest sens se confundă cu viața mea, cu durata ei.

— Să înțelegem că vocația pentru terapeutică a subsumat-o pe cea de tehnolog în construcția de mașini?

— Dacă ați înțeles așa ceva, ați înțeles foarte bine.

— Adică?...

— Vedeți dvs., pasiunea dintotdeauna pe care am avut-o a fost să elimin din om bolile, să fac orice numai să țin mereu aprinsă flacăra speranțelor și a încrederii oamenilor către viață și sănătate deplină.

— Cîte persoane ați tratat?

— De cînd mă ocup, în mod legal, de vindecarea semenilor mei, am izbutit să tratez un număr de peste zece mii de oameni, iar efectele tratamentelor au dus la vindecarea sau ameliorarea bolilor în proporție de 90 la sută.

— Pacienții dumneavoastră provin numai din țară, sau și din afara hotarelor?

— Am pacienți și din exterior — sunt mulți cetățeni străini care au părăsit cabinetul meu cu sănătatea redobîndită. Îmi mulțumesc prin scrisori.

— Domnule inginer, cum priviți dumneavoastră OMUL în tripla dumneavoastră calitate de inginer, medic și biolog?

— În primul rînd eu privesc omul ca om, dar nu de sus în jos, ci de la egal la egal, de la om la om și acolo unde semenul meu acuză durere eu constat o lipsă vitală de energie. Sau, altminteri spus, este vorba de un circuit defect care trebuie eliminat.

— Cu ce anume, domnule inginer, ați revoluționat medicina, ce proceduri vă aparțin în exclusivitate?

— Biopunctura este domeniul prin care pot sări în ajutorul celor care mi-l cer. Eu aplic principii vechi de mii de ani cu metode noi, moderne, adaptate lumii de astăzi, la nivelul cunoașterii științifice, moderne. Informatica, dublată de credință în **Unda Modulatoare,** îmi dă puterea de a vedea durerea din trupul unui om, dar, mai ales, îmi acordă marea șansă de a reda celui suferind încrederea de a trăi și de a fi de folos în continuare semenilor săi.

— Deci, la dumneavoastră, domnule inginer, aici în acest cabinet, cei răpuși fizic și moral, de răul atîtor boli, unele cumplit de grele, primesc prin ședințele de tratament încrederea și garanția însănătoșirii lui?

— Cabinetul meu este un spațiu deocamdată insuficient, dar în ciuda acestui fapt, oameni vin aici în număr foarte mare, vor să fie sănătoși, să nu mai sufere, să trăiască sănătoși. De fapt, ce nu face omul pentru sănătate? Face orice, nu?

— Există în fața dumneavoastră și greutăți în practicarea terapiei?

— În primul rînd, n-am condiții normale pentru desfășurarea activității, mă refer la un spațiu adecvat. Aici mă înghesui pur și simplu cu aparatură și oameni. Nemții ne-au comandat cîteva mii de biostimulatori — aș putea oferi de lucru multor tineri, dar unde să mă desfășor într-un spațiu atît de mic? Nimeni nu te ajută și nici nu caută să te ajute.

— Domnule inginer, pentru activitatea dumneavoastră terapeutică și practică, suntem informați, foruri științifice din străinătate v-au acordat mai multe titluri.

— Fiind autorul Biopuncturii, am prezentat pe larg această teorie la cel de al 21-lea Congres Mondial de Medicină Tradițională de la Malaga, Spania, iar rezultatul cercetărilor mele a fost unanim apreciat. De aceea am fost numit cu titlul de Conferențiar de Onoare al acelui Congres și Cavaler al Crucii de Malta.

Tot ca urmare a cercetărilor mele și a aplicațiilor biopuncturii pe scară largă am fost declarat Conferențiar de Onoare de OPEN INTERNATIONAL UNIVERSITY FOR COMPLEMENTARY MEDICINES, etc.

— Și acum o ultimă întrebare, domnule inginer. Baza teoretică a cercetărilor dumneavoastră în Biopunctură s-a concretizat într-o invenție. Despre ce anume este vorba?

— Invenția, al cărui principal autor sînt, este „Biostimulatorul electrostatic individual". Acest aparat stă la baza tratamentului pe care îl practic.

PETRU LEȘIU ■

La repetiție s-au scos... pistoalele

• *Despre fața văzută și nevăzută a Festivalului Internațional de muzică ușoară București '93*

Ca orice festival, și **București '93** a început cu mult înaintea primei zile de concurs. Interpreții au sosit unul cîte unul, cu Taromul ori alte companii (vedetele), au fost așteptați, aplaudați, cazați, „depuși", mai apoi, la Sala Palatului, pentru repetiții, care au beneficiat, în marea lor majoritate, de strigătele mașiniștilor, sau gălăgia spectatorilor de ocazie. Singura „mînă de fier" ce l-a mai susținut pe **Constantin Duțu, producătorul și directorul festivalului,** a fost **maestrul Oleg Danovschi.** El a cerut evacuarea sălii. La replica : „Eu sînt Oleg Danovschi, dumneata cine ești ?" **Horia Moculescu** a rămas mut precum zodia în care este născut (Pește).

Oricum, pe 24 aprilie, la ora 19,30, festivalul a început cu cel care avea să fie chinul nostru, al tuturor : **Gabriel Cotabiță.** Pe parcursul a trei seri, s-a chinuit să ne arate cît poate fi de spontan. Gafele au fost monumentale ! **Biancăi Ionescu** nu i-a funcționat microfonul, difuzoarele au început să gîfîie, să pîrîie, să bubuie. „Inspirat", același Cotabiță a tras înțeleapta concluzie : „Ne împușcă !" **Silvia Dumitrescu** și-a zis că nu poate pierde ocazia — festival internațional ! — și a apărut pe scenă așa cum e, adică în... luna a șaptea ! Juriul nu s-a lăsat impresionat, ba din contră... Notele au fost de la 1 (performanță atinsă de **D. Gyorfi** și **Doru Căpleșcu**) la 10 (**Barbu Dumitrescu** și **Mona Roșoga**).

Pauzele au fost mai dese decît cele gîndite de organizatori, spectatorii „scurgîndu-se" spre holuri la fiecare repriză de balet.

Oricum, am constatat încă o dată că nu avem „voci".

Străinii au interpretat piese românești, care nu le-au convenit mai deloc. **Jennifer Rush** a evacuat sala de repetiții, neacceptînd fotografii nici înainte, nici în timpul concertului. **Shirley Bassey** nici măcar nu s-a gîndit să se întîlnească cu presa. Cei de la **London Beat** au fost O.K. : comunicativi și cu adevărat spontani. Ne-au declarat că le-au plăcut romîncele și modul „nebunesc" în care se circulă pe străzile și șoselele românești. În timpul evoluției lor (la repetiții) s-au scos și pistoalele. Un domn de dimensiuni considerabile, cu un pistol adevărat, a amenințat un . body - guard. **Compania Cobia,** ce s-a ocupat de securitate, l-a imobilizat, a intervenit și poliția, totul încheindu-se în coadă de pește.

Și la „București '93" fanii și-au făcut simțită prezența...

Și, cum totul e bine cînd se sfîrșește cu bine, cel mai minunat moment a fost, desigur, cocktailul oferit de domnul **Constantin Duțu** după închiderea festivalului. Interpreții au cîntat împreună „Let it be", iar domnul Duțu a făcut cîteva afirmații interesante, cum ar fi aceea că a fost sabotat din prima zi de festival (fără să dea nume), sau aceea că festivalul l-a costat cîteva sute de mii de dolari.

Concluzia finală a fost : „Festivalul ne-a arătat că se poate ceva...".

Mă rog...

MIHAI NEGUȚ ■

AGENDA CULTURALĂ

■■ **COLOCVIU :** Pe 6 mai, la Piatra Neamț va avea loc colocviul despre mass-media **Gala Ideilor Incomode,** cu tema „A IV-a putere în stat".

■■ **OPERA :** Pe 11 mai, Opera Națională din Chișinău va prezenta spectacolul de operă **Turandot,** la Opera Națională din București ● În perioada 6 mai — 1 iunie va avea loc la Timișoara Festivalul Internațional de Operă și Balet. **Este pentru prima dată de cînd, în țara noastră un festival este dedicat în exclusivitate genului** (cu participarea tuturor operelor din țară — în număr de 5). Directorul festivalului este dl Virgil Posa, directorul Operei din Timișoara.

■■ **EXPOZIȚII :** Pe 5 mai, la Biblioteca Ion Neculce din București va avea loc expoziția de carte „George Coșbuc — o operă împlinită în lumina adevărului" ● În perioada 7—17 mai, la Craiova va fi organizată Expoziția de pictură a lui Gheorghe Burlacu, la Galeriile de Artă **TRADEM** ● Pe 10 mai, la Muzeul de Artă din Brașov, va avea loc expoziția „Imagini belgiene în arta plastică și fotografică" ● În perioada 10—31 mai, va fi organizată expoziția de pictură „Flori", a Veronicăi Zugravu, la Muzeul de Artă din Pitești. ● Pe data de 11 mai, va avea loc la Muzeul Luptei pentru Independență din Giurgiu expoziția „Din istoria monarhiei constituționale în România".

■■ **FESTIVALURI — CONCURS :** În perioada 12—16 mai va avea loc la Buzău Festivalul-concurs „Mihaela Runceanu" ● În perioada 7—9 mai, la Teatrul Popular din Călărași se va desfășura Festivalul-concurs de interpretare a muzicii ușoare românești „Flori de mai" ● În perioada 7—9 mai, la Centrul Cultural din Slobozia, va avea loc ediția a II-a a Festivalului-concurs de interpretare a liedului, „Ionel Perlea".

RALUCA VRABIE ■

E posibilă o universitate fără bibliotecă ? Da: la Buzău !

Că în Buzău a luat ființă o instituție particulară de învățămînt superior, Universitatea DACIA, e un lucru bun, cu cît sunt mai multe posibilități pentru tineri de a se instrui, cu atît mai bine. Cine cercetează însă mai atent activitatea în Universitatea amintită, constată că foarte multe nu sunt în ordine. Astfel „spațiile necesare ținerii cursurilor și seminariilor sunt cu totul insuficiente, lipsesc cabinetele de practică pentru studenții de la Stomatologie, lipsesc cursurile și alte materiale de studiu. Dar lucrul cel mai strigător la cer este lipsa unei biblioteci. O universitate fără bibliotecă ! Ar mai fi de spus că în loc să se ocupe de rezolvarea acestor probleme stringente, dl. director general Constantin Niculescu, încadrat cu frumosul salariu de 140.000 de lei pe lună, își vede de propriile interese. În timpe muritorii de rînd trebuie să plătească sume mari de bani pentru a putea urma cursurile Universității, fiica dlui Niculescu și alte rude ale Domniei sale sunt scutite de taxe. Oare Ministerul Învățămîntului nu are nimic de spus ?

DAN STROE ■

BODYGUARD — Un succes cinematografic în România !

În sfîrșit renumitul „thriller romantic" **Bodyguard** rulează la cinematografele din România !

Regizat de **Mick Jackson** și scris de **Lawrence Kasdan,** filmul redă o neașteptată poveste de dragoste dintre superstarul Rachel Marron **(Whitney Houston)** și protectorul său Frank Farmer **(Kevin Costner),** un bodyguard desăvîrșit, aderînd la cele mai stricte standarde impuse de meserie. Odată cu acceptarea rolului de protector al actriței Rachel, împotriva unui fan obsedat, Farmer pătrunde într-o lume plină de fast. Iată ce spunea Whitney într-un interviu, referitor la personajul pe care l-a interpretat : „Rachel este celebră, puternică, foarte bogată și răsfățată. Și-a ales calea știind exact ceea ce vrea să facă și cum trebuie făcut. Uneori poate că este crudă, dar eu o înțeleg : cînd ai atîta putere și glorie și oamenii îți stau la picioare, vrei ca totul să continue".

Whitney Houston, una dintre cele mai cunoscute interprete de muzică pop din lume, își face debutul în film cu „Bodyguard". În timpul turnării filmului și-a impus o disciplină severă, trezindu-se în fiecare dimineață la ora 5, pentru ca la 6 să poată fi în formă.

Celebrul actor Kevin Costner a jucat în unele dintre cele mai mari succese de casă din ultimii zece ani printre care controversatul **JFK, Robin Hood, The Untouchables,** în **Field of Dreams,** cît și în **Dances with Wolves,** film distins cu 7 Oscaruri. Așadar, alături de Whitney Houston, starul Kevin Costner asigură filmului **Bodyguard** o ținută actoricească de o mare valoare și personalitate.

Acest film a fost nominalizat la Premiul Oscar pentru cel mai bun cîntec original („Run to you" și „Whole New World"). Este o producție „Tig Productions" în colaborare cu Kasdan Pictures, 1992. Din nou grație companiei **Guild Film România** dispunem de un mare succes cinematografic difuzat prin Româniafilm.

RALUCA VRABIE ■

Un roman plin de „răutate"

Cămașa de forță

În colecția **Purgatoriu** a **Editurii NEMIRA** din București, a apărut recent romanul **Cămașa de forță,** semnat de tînărul și înzestratul autor **Leonard Oprea.** După apariția primelor două volume **(Domenii interzise** — povestiri și nuvele fantastice și **Radiografia clipei** — schițe și povestiri, carte interzisă vreme de șase ani de cenzura ceaușistă), iată apărînd pe piață un roman care, sîntem convinși, va stîrni atît aprecierea cititorilor, cît și a criticii de specialitate.

În ciuda vîrstei, Leonard Oprea se anunță a fi un profund și fin analist, un exersat observator al tipologiei umane. Prin personajul său central — Inochentie Damian — autorul pare a realiza o introspecție în „odiseea" regăsirii și a întoarcerii în sine. Bine conturate sînt și alte personaje (Clavdia, dna Cruceriu supranumită „odalisca" medicul psihiatru, Caraiman, Arpegia etc.) Puțină răutate psiho-socială, puțină otravă adunată pe fundul sufletului iluminează personajele din chiar interioarele conștiințel lor.

În ciuda unor observații uneori specioase, cartea degajă un profund parfum al vieții. O undă poematică o străbate de la un capăt la altul, însinuîndu-se, ca păcatul în poalele femeii, autorul alunecă într-un erotism învăluitor. Firește, experiența are uneori un gust de mîndală.

Punct și de la capăt. Autorul este un cerebral bine temperat. Acele crize de destructurare interioară, bine jucate, bine regizate, acea cochetărie cu sine însăși, acea dedublare a ființei, overtite și extravertite acea roadere la rădăcina ființei, acea tăvăleală sănătoasă prin toate crizele existențialului fac din autor un prozator de marcă, chiar dacă aflat abia la a treia carte. Vă propunem să-l urmăriți cu încrederea și respectul cuvenit unei profesii în care te simți (și chiar ești) rege și sclav în egală măsură.

DORIN SĂLĂJAN ■

MICKEY ROURKE la porţile infernului!

Titlul rămîne valabil indiferent de rolul pe care l-a interpretat vreodată într-un film. Un demon cu chip de înger sau un înger cu chip demonic, fizionomia lui poate sugera la fel de bine răul şi iadul şi nu poţi şti niciodată dacă ce se vede pe chip e neapărat şi înăuntrul lui pentru că el traversează subtil şi repetat graniţa dintre cele două extreme. Oricum foarte greu de prins într-o schiţă. Alan Parker (Angel Heart) l-a definit a fi „tulburător şi naiv, caustic şi ingenuu. Scopul lui nu e să reflecteze ci să incite. Mickey e un romantic". La Hollywood e numit „The Bad Boy" pentru că refuză să facă jocul ce se numeşte System Star deoarece îi repugnă. Adevărul e că în genul provocator, de mult nu s-a comportat atît de bine cineva : se întîmplă de multe ori să apară la o serată şic cu o barbă de 3 zile, cu părul zbîrlit, jeansii rupţi şi duhnind a alcool ! Însă e modalitatea lui de a demonstra acestei „frumoase" lumi că nu se va conforma practicilor ei: „Oamenii de cinema sînt cei care m-au dezgustat de cinema. E mai multă afacere decît artă". Rezultatul : o reputaţie de nonconformist, dacă nu chiar anticonformist, care, ce-i drept, îi se potriveşte de minune, dar îl şi enervează citeodată. Se comportă de o anume manieră, cu siguranţă nu ca cea a celorlalţi şi în nici un caz cea pe care o aşteptaţi de la un actor „cuminte". Dar, pentru el, esenţialul este să fii onest şi sincer cu tine însuţi pentru că nu trăieşti decît o singură dată".

E totodată conştient de faptul că a acţionat cum nu trebuie uneori şi a comis erori. Dar în fond, tot ceea ce contează e să-ţi urmezi drumul şi să încerci să nu te abaţi de la conduita propusă. Şi apropo de drum, e de notorietate pasiunea lui Mickey pentru motocicletă şi aprecierea vieţii prin prisma acestui hobby ca fiind o „aventură sălbatică".

Anul trecut, considerînd cariera sa cinematografică la ananghie (din 1986 a cunoscut eşec după eşec), decide să-şi facă debutul ca boxeur profesionist, asta ca să se defuleze revenind la una din primele lui iubiri. Şi astfel aflaţi că el, înainte de a fi actor, pe vremea cînd încă mai trăia la Miami, făcea box amator în echipa lui Angelo Dundee, managerul marelui Mohamad Ali. Şi era înzestrat ! Judecaţi singuri : a susţinut douăsprezece meciuri şi le-a cîştigat pe toate ! Ghinionul însă a făcut imposibilă avansarea la profesionişti : o comoţie cerebrală a pus capăt speranţelor sale sportive. Şi astfel Philip André Rourke (rebotezat „Mickey" de mama sa pentru că era un bebeluş atît de plăpînd încît îi asemăna cu un şoricel) s-a îndreptat către meseria de actor. Instalat la New York a urmat cursurile de artă dramatică la Actors Studio, celebra şcoală a lui Elia Kazan şi care a dat cel mai mare număr de legende ale cinematografului american : James Dean, Marlon Brando şi mai aproape de noi Robert De Niro. A muncit timp de 5 ani, timp necesar pentru el de a-şi dezvolta o tehnică cu care se simte bine, pentru că părerea lui este, în ciuda oricăror păreri ale altora sau a acţiunilor lui ce contravin acestei afirmaţii, că „important este să fii un bun actor". Astăzi însă declară ostentativ, fără nici un respect pentru această meserie :

„Orice imbecil poate fi actor, orice imbecil poate deveni star de cinema fără să fie obligatoriu un mare actor. Cum, atunci, vreţi ca eu să iau această profesie în serios? Apreciez libertatea pe care ea mi-o dă : sînt bine plătit, am timp pentru mine, nu trebuie să mă scol în fiecare dimineaţă pentru a merge la serviciu... Dau tot ceea ce mi se cere, tot ce am, dar ştiu că e o mică parte din mine care s-a distanţat de această meserie. Ca şi cum, pe drum, aş fi pierdut un lucru, un amănunt ce contează totuşi...". Pentru ce continuă el să joace oare? Răspunsul său e acesta: „Cred că o fac în continuare pentru că nu vreau să abandonez. Am abandonat boxul, am abandonat şi alte lucruri. Nu mai vreau să abandonez ceea ce am întreprins. Şi pe urmă ce altceva aş putea face ?" Şi totuşi, cînd e în faţa unei camere Mickey pipăie fericirea, Se dăruieşte efectiv şi-l simţi că se transformă. Poate face roluri splendide cum e cel din Angel Heart şi de la care, din păcate, nu a mai cunoscut un succes triumfător. Ultimul său film Harley Davidson and The Marlboro Man (unde împarte afişul cu Don Johnson) nu e întocmai o culme a talentului său dar e de pe-acum intrat în legendă. Comediant instinctiv şi cu sensibilitate exacerbată, îndrăgostit de Harley Davidson şi de viaţi mistuitoare în toate sensurile posibile, afirmă că nu e interesat decît de roluri controversate şi de personaje contradictorii. Păi ce, te pui cu Mickey Rourke ? !

Bon Jovi sincer, serios, dar mai ales foarte tătic deja!

7 EXTRA : Ce te-a îndemnat să creezi noile tale cîntece ?

Jon Bon Jovi : În primul rînd magia evoluţiei unui cîntec de la faza de inspiraţie la cea finală. Sau de la partitură pînă la reprezentaţia live. Şi pe urmă, cînd ştii că tu eşti cel care le interpretează şi că ele mişcă pe cineva, asta este pentru tine cea mai mare recompensă. Ştii că prin cîntecele tale eşti iubit şi că oricare ar fi drumul tău, cineva te iubeşte. Cred că acest lucru e adevărată sursă de inspiraţie pentru noile piese : să menţii acest sentiment ce ţi se poartă. Din contră, dacă aş fi cîntat numai reluări sau dacă aş fi fost vocalul, deci executantul unui alt grup, ar fi fost cu totul diferit. Pentru mine, compoziţia e cea mai importantă.

— Ce e cu manuscrisul ăsta pe masă, pregăteşti un rol ?

— Nu (ride). E un scenariu pe care mi l-a dat Emilio Estevez în timpul Jomug Guns. Se numeşte Romeo's Bleeding.

— Interesant titlu...

— Cînd l-am citit, m-a atras imediat. Vreau să compun muzica filmului.

— Vrei să scrii banda original ?

— Da. Abia am început să-l citesc şi am deja capul plin de idei. Iubesc într-adevăr acest titlu, şi e foarte bine că se întîmplă aşa, compun mai lejer. Gary Oldman va fi starul filmului, e unul din actorii mei favoriţi. Şi-n cazul acesta am un motiv în plus şi chef să scriu pentru acest film.

— Să compui e o treabă foarte diferită de ceea ce faci tu de obicei ?

— Da, pentru că trebuie realmente să trăieşti piesele, chiar dacă textele sînt fictive, dar aici e vorba de a transpune o poveste în muzică.

— Eşti un fan de cinema ?

— Ador să merg la cinema şi vorbesc foarte serios ! Şi apoi, graţie lui Emilio Estevez, care primeşte o mulţime de filme, pot, între două interviuri, să le urmăresc acasă, de exemplu acum văd Malcolm „X".

— E simpatic...

— Încă nu am văzut finalul dar printre interviuri mă mai uit şi la el... Trebuie neapărat să văd şi The Grying Game pe care se pare că toată lumea îl apreciază. Mama îl găseşte cam vulgar. Dar dacă mamei nu i-a plăcut, trebuie să fie genial (ride). Recent am văzut Hoffa.

— Şi cum îl găseşti ?

— Jack Nicholson e un zeu, e într-adevăr genial. Am mai văzut Scent Of Woman în care joacă Al Pacino. E un actor senzaţional. Ştie să convingă, mai ales în monologul de la sfîrşit. The Godfather e de altfel pentru mine cel mai bun film al tuturor timpurilor. Da, Pacino e actorul meu preferat.

— Ţi-ar plăcea să faci cinema ?

— Pentru divertisment, da. La început eram interesat de un rol în Blaze Of Glory, dar m-am răzgîndit. În fond, eu cînt, nu ştiu să joc comedie. Dar mă tentează să încerc. Mi-ar plăcea să-mi demonstrez că pot s-o fac. Dar ştiu că nu voi fi niciodată un actor adevărat. Nu pot să pretind că aş fi ca un rol extraordinar de bine.

— Mai e puţin şi vei deveni tată ? Ce simţi ?

— Super, de-a dreptul super. Mă entuziasmează. Sînt deja pregătit să-l fac pe-al doilea ! Cu acest copil, simt că viaţa mea se trezeşte şi îmi vine să strig lumii întregi bucuria şi satisfacţia mea (ride).

— Te îngrijorează ceva ?

— Nu, nimic în afară de sănătatea copilului. Am prevăzut totul (ride), chiar cum o să-i dau una peste fund de cum o să apară. Îi voi onora ca şi soţia mea numindu-l „Majestatea Voastră". E pentru prima dată cînd aştept ceva cu atîta nerăbdare, sînt cu adevărat fericit.

— Soţia ta de cît timp e însărcinată ?

— De 6 luni. Deja ni-l imaginăm, e foarte pasionant.

— Crezi că o să fie fată sau băiat ?

— Nu ştiu. Vreau doar să fie sănătos. Mi-am dorit o ecografie, să-i admir inima, gura, minuţele şi picioruşele. N-am crezut niciodată că aceste detalii pot fi atît de importante. E incredibil ! Doctorii m-au întrebat dacă vreau să aflu sexul copilului dar am răspuns că prefer să rămînă surpriză. Dar ei ştiu deja, chiar şi surorile !

— Crezi că faptul că vei deveni tată va influenţa muzica ta ?

— Nu cred, şi dacă va fi cazul, sper să nu fie o schimbare în sens negativ, ca la alte persoane. De exemplu, Kurt Cobain pozează pentru reviste cu copilul. Dar Nikki Sixx de la Mötley Crue are mulţi copii, Sebastian Back de la Skid Row are şi ei şi asta nu i-a influenţat, sper că şi eu să mă comport normal.

— Ai deja un prenume pregătit.

— Nu, pentru că n-am avut încă timpul să mă gîndesc. Împreună cu soţia mea, pregătesc sosirea micuţului. Am cumpărat un pătuţ, jucării şi alte fleacuri. Soţia mea e extraordinară pentru că ea se gîndeşte la toate, lucru de care eu sînt incapabil, dar e firesc pentru că e primul meu copil. E altceva decît să te gîndeşti să cumperi un Ferrari sau ceva asemănător. Dar într-o zi, o să cumpăr şi o maşină pentru copilul meu (ride).

Formidabil şi înduioşător, nu ? Şi mai ziceaţi că Bon Jovi e aşa şi pe dincolo !

Topuri — Radio Contact

TOP 30 – ediţia 17

• TOP SLOW & BLUES

1. MICK JAGGER – Angel In My Heart
2. FREDDIE MERCURY – In My Defence
3. DEPECHE MODE – One Caress

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. EXTREME – Tragic-Comic
2. GEFF HARISON – I Was Born To Be A Rolling Stone
3. LEVEL 42 – Leaving Me Now

• TOP 30

1. ACE OF BASE – All That She Wants
2. THE BELOVED – Sweet Harmony
3. DEPECHE MODE – I Feel You

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz
© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Să vezi și să nu crezi: idolul sexului slab își iubește nevasta!

Richard Gere: „Mă excită femeile puternice și independente ca Cindy Crawford"

Richard Gere — bogat, faimos și căsătorit cu una dintre femeile cele mai frumoase din lume, manechinul Cindy Crawford — reprezintă imaginea posibilei fericiri la Hollywood. După enormul succes cu filmul **Pretty Woman**, Richard Gere revine pe ecran cu **Sommersby**, unde are ca parteneră pe Jodie Foste

— Ce părere aveți despre dvs. la 42 de ani și cu două succese cinematografice ?

— Părul alb este rezultatul vîrstei mele și nu am nici o intenție să renunț la el. În ceea ce privește succesele cinematografice, mă simt mulțumit pînă la un anumit punct. Am multe alte lucruri la care mă gîndesc.

— De exemplu...

— De exemplu, budismul, [illegible] spirituală, cauza T[illegible]ul — sugrumat de răp[illegible] chinezi, și America C[illegible]ală. Fac parte dintr-un grup care are ca scop ajutorarea populației oprimate din zonele menționate. De asemenea, angrenarea mea politică în favoarea Partidului Democrat, lupta pentru mediul ambiant și muzica, adevărata mea pasiune.

— Și cum procedați pentru a împăca toate aceste preocupări umanitare cu complicata lume a Hollywoodului ?

— Pentru mine este foarte ușor. Mi-am rezolvat de puțin timp conflictele interne, în prezent simțindu-mă într-o pace deplină, cu privire la imaginea mea ca stea de cinema. Caut să joc în filme după urma cărora să mă îmbogățesc și-mi urmez drumul.

— Ce v-a oferit, în termeni artistici, filmul Pretty Woman ?

— Multe. A fost primul meu rol ușor pe care l-am interpretat în toată cariera, care mi-a dat posibilitatea să-mi folosesc toată ironia de care sînt capabil. **Pretty Woman** are multe asemănări cu comediile din anii '30—'40, este o fabulă care se sprijină în mod substanțial pe fascinația visului. Filmul spune spectatorului că a visa este un drept și că totul este posibil dacă nu ne împiedicăm de rațiune.

— Ce v-a impresionat cel mai mult din scenariul filmului Sommersby ?

— Scenariul acestui film mi-a plăcut din mai multe motive. În primul rînd, pentru că mi-a amintit un mare adevăr : și anume că fiecare dintre noi avem mii de personalități în interiorul nostru, iar datoria mea ca actor este de a le scoate la lumină, una cîte una. Și în al doilea rînd, pentru că este o splendidă baladă poetică și tragică, baladă care vorbește de idealuri, minciuni și căutarea propriei identități într-o țară devastată de război.

— Și dumneavoastră sînteți în căutarea propriei identități ?

— Regizorul de teatru, polonezul Grotowski, zicea că un actor, în decursul carierei sale, printre nenumăratele personaje existente, caută unul anume. Eu, totuși, absorb toate personajele, dar continui să rămîn eu însumi.

— V-ați apropiat de budism cu mulți ani în urmă și sînteți prieten cu Dalai Lama. Nu v-ați gîndit niciodată să turnați un film despre Tibet ?

— Am finanțat mai multe filme documentare despre Tibet, dar ciudat lucru, nu am găsit nici un scenariu care să poată fi transpus pe ecran. La Hollywood, există puține întîmplări de acest gen.

— Ce părere aveți despre Bernardo Bertolucci care realizează un film despre Buda?

— Mi se pare minunat. Bernardo este prietenul meu și mi-a dat să citesc scenariul înainte de a începe filmările, pentru a-i da unele sugestii. I l-am arătat și unuia dintre profesorii mei care acum interpretează unul din rolurile principale.

— În Occident, interesul pentru culturile orientale este din ce în ce mai mare. Care este motivul ?

— Motivul e simplu. Oamenii suferă și vor să fie fericiți. Structura socială în

care trăim nu ne îngăduie să ne acceptăm suferința, nici nu ne pune la îndemînă instrumentele necesare ca s-o depășim.

— Sînteți căsătorit cu Cindy Crawford, unul dintre manechinele cele mai apreciate, care cîștigă milioane de dolari pentru fiecare pas pe care-l face. Cum priviți succesul și independența soției dumneavoastră ?

— Cu mare pasiune. Mă excită femeile puternice și independente. Și Cindy așa este.

— Și cum de reușiți să fiți fericiți în căsătorie, să duceți o existență pașnică și să practicați meditația transcendentală într-o ambianță atît de „malignă" precum aceea de la Hollywood ?

— Secretul este să nu dai cinematografului mai mare importanță decît o are.

Traducere și adaptare de ALEXANDRU LINCU ■
(după interviul publicat în revista spaniolă Tiempo din 15 febr. 1993)

Michael Jackson în pericol de devastare fizică

Deși MICHAEL JACKSON susține că albirea pielii sale s-ar datora unei boli de piele, se pare că adevărul este cu totul altul. Dieta și cura urmate de MICHAEL la sfatul unui „guru" indian SADHANA KHALSA cu siguranță nu i-au priit. MICHAEL fiind în ultima perioadă cu sănătatea din ce în ce mai fragilă.

Prin această transformare, cîntărețul cel mai bogat și popular din lume plătește 13 ani de intervenții chirurgicale plastice. Efectele colaterale foarte vizibile s-au putut revela pentru prima oară, odată cu apariția lui MICHAEL, sub lumina violentă a reflectoarelor.

În timpul aparițiilor sale din ce în ce mai rare, starul încearcă să-și ascundă devastarea prin anumite trucuri, cîteva fiind deja cunoscute : șuvițe lungi de păr lăsate pe obraz, celebrii săi ochelari de soare negri.

Cînd este, totuși, constrîns să lasă descoperit, MICHAEL are o slăbire evidentă a reacțiilor ; neliniștit de distrugerea propriului său chip, megastarul a încetat aproape de a mai mînca, făcînd uz de medicamente experimentale, ce ar trebui să-i modifice tonusul țesuturilor sale chinuite.

EVELINA MAZILU ■

La Toya Jackson adoră șerpii

● *Doarme cu ei în pat!!*

Presa a relatat pe larg, pe parcursul anilor, nenumăratele ciudățenii ale celebrului Michael Jackson. Se pare că nici sora lui, nu se lasă mai prejos. În Statele Unite, interpreta de muzică rock și dansatoarea **La Toya Jackson**, a devenit la fel de faimoasă. De curînd, a scris o carte de „Memorii", care a produs senzație. Cu această ocazie, s-a aflat că soții Jackson își snopeau copiii în bătăi !

Frumoasă, cu un trup mult invidiat de manechine, La Toya este de-a dreptul fascinată de șerpi. Din păcate, de cînd adună în casă tîrîtoare de toate formele și mărimile, căsnicia ei este în pericol.

„Nu dorm în aceeași cameră cu Jack, a declarat La Toya. În patul meu am doi șerpi : un pyton din Birmania și un boa constrictor. Îi prefer soțului, căci șerpii sînt afectuoși și drăgălași, mult mai simpatici decît Jack".

„M-am măritat, a continuat sora lui Michael, deoarece mă temeam de familia mea. M-au amenințat cu răpirea și voiau să mă interneze într-o instituție „specială". Atunci, din două rele l-am ales pe Jack, impresarul meu. Mi-a promis să mă protejeze și așa a procedat".

Jack este cel care l-a descoperit talentul și care a lansat-o, ghidîndu-i pașii și făcînd din ea o vedetă mondială a rock-ului.

La Toya recunoaște că nu își iubește soțul : „Nu îl iubesc, dar a fost și a rămas gentleman. Ca impresar e formidabil. Îl apreciez mult. Ca soț, în schimb, e departe de a se apropia de idealul meu masculin. Sînt dezolată".

Deși măritată, La Toya se consideră „o femeie liberă". Dar ca să ajungă la ea, admiratorii vor fi nevoiți să treacă peste trupul unui pyton și al unui șarpe boa !

RALUCA VRABIE ■

Louis Malle: DAMAGE

● *Tatăl și fiul la concurență în același pat*

Recentul film al regizorului francez **Louis Malle, DAMAGE**, stîrnește polemici, dar, mai ales, stîrnește curiozitatea spectatorilor, fapt ce a dus la un impresionant box-office. Deja se poate spune cu certitudine că DAMAGE este o reușită. Filmul a fost construit pe baza romanului **Josephinei Hart** și este vorbit în limba engleză, pentru a penetra mai eficient pe piața mondială.

La un pliticos cocktail, dr. Stephen Fleming, un diplomat englez cu toate tipicurile corespunzătoare, stabilește un contact vizual arzător cu o femeie, care nu este alta decît amanta... fiului său ! Ajunge rapid în patul ei și este atît de „prins", încît e gata să-și lase baltă cariera politică și chiar să-și părăsească soția. După ce ea mărturisește că propriul ei frate s-a sinucis din dragoste pentru ea, frumoasa duplicitară e dispusă, cu efortul subînțeles, să îl primească mereu, la fel de iubitoare, pe Stephen.

Anna Barton, amanta, e convingător interpretată de actrița franceză Juliette Binoche, iar soția înșelată e jucată de Miranda Richardson, nominalizată pentru premiul Oscar — cea mai bună actriță într-un rol se[illegible] pentru interpretarea [illegible] Ingrid din „Damage". Dr. Stephen Fleming e jucat de faimosul actor Jeremy Irons.

Renumitul regizor Louis Malle a fost numit președintele juriului prestigiosului Festival al filmului de la Cannes din acest an.

ADA NICOARĂ ■

Comisarul Cattani revine!

Am fost în URSS în timpul revoluției din Tadjikistan

Chiar dacă nu mai apare în CARACATIȚA, ne aducem aminte întotdeauna cu plăcere de MICHELE PLACIDO. El ne povestește o întîmplare îngrozitoare prin care a trecut

Michele Placido în „Caracatița" care i-a impus în lumea întreagă

(urmare din numărul trecut)

Tadjikistanul este cel mai mic stat al fostei Uniuni Sovietice. Are numai 6 milioane de locuitori, în mare parte musulmani care s-au ridicat împotriva Moscovei cerîndu-și independența. În timpul ciocnirilor au fost zeci de morți și de răniți.

Pelicula lui Michele Placido, condusă de regizorul Vladimir Bortko, alesese această zonă răvășită de conflicte la granița cu Afganistanul fiindcă filmul era bazat pe întîmplări din războiul ruso-afgan care luase sfîrșit cu un an în urmă. Placido interpreta rolul unui căpitan parașutist rus care moare salvînd civili nevinovați. „Mă gîndesc cu groază că realitatea ar fi putut să întreacă ficțiunea cinematografică", mărturisește Placido, „și cu adevărat am riscat să mor într-un război de ale cărui cauze habar n-aveam la început".

Placido are încă vocea gîtuită de emoție. Și totuși reușește să reconstituie dramatica înlănțuire de evenimente. „Sosisem în Uniunea Sovietică în urmă cu două săptămîni", spune el, „ca să încep lucrul la un film regizat de Vladimir Bortko, o producție foarte importantă, finanțată chiar și de guvern, prin care rușii hotăriseră să dezvăluie ororile războiului din Afganistan. În totuluș tot e un film autocritic, ca filmele americane despre Vietnam. Aveam rolul principal, acela al unui ofițer rus cu față umană, fiindcă sunt cunoscut în URSS datorită Caracatiței care a cunoscut un mare succes și aici. Odată sosit la Moscova, m-am întîlnit și cu ceilalți membri ai echipei și împreună am zburat la Dușanbe, capitala Tadjikistanului. Acolo am fost găzduiți într-o casă de țară, pentru că trebuia să filmăm scene de război care se desfășurau pe cîmpuri. Trebuie să spun că din prima zi am observat o mișcare neobișnuită de tancuri, iar zidurile erau pline de inscripții care îndemnau la o revoluție islamică împotriva Moscovei. Apoi, a avut loc o demonstrație populară la care au participat mii de persoane. Eram îngrijorat, deoarece în Italia auzisem despre revolte care izbucneau în diverse state ale URSS care își cereau autonomia. Am întrebat dacă e vreun pericol. Mi s-a răspuns că poliția ține situația sub control. Dar nu eram liniștit.

Întîmplările s-au desfășurat cu mare repeziciune. În dimineața zilei de luni 12 februarie, în timp ce mă îmbrăcam, am auzit împușcături dinspre oraș. Ce-i cu asta? am întrebat eu. Nu știu, mi-a răspuns cineva, dar i-am citit în ochi adevărul: erau primele semne ale revoltei. Cu fiecare clipă care trecea împușcăturile sporeau în intensitate. Apoi am auzit căzînd și bombe și zgomotul elicopterelor. Puțin după aceea am auzit un zgomot greu de șenile și am văzut sosind un tanc. Turela s-a deschis și a apărut un ofițer rus.

(va urma)

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

NESTEMATELE COLORATE (2)

● *Legendele vorbesc despre miraculoasele lor însușiri*

Un „smarald" albastru: ACVAMARINUL

Varietatea albastră a berilului — cea verde fiind smaraldul — este cunoscută sub denumirea de acvamarin. Superstiția a atribuit acestei geme puteri miraculoase, fiind considerată amuletă, mai cu seamă a celor născuți în luna octombrie. **Piatră a dragostei** — se spunea — el atrăgea afecțiunea celui iubit, își schimba culoarea în mîna celui geloș, prevestindu-i o căsnicie perfectă. Iar dacă ne ducem cu gîndul la lumea minunată a basmelor, aflăm că odinioară piticii și spiriduși puteau fi chemați în ajutor din adîncurile pădurilor numai de cei care frecau un cristal de acvamarin miraculos.

Medicina empirică consideră că apa în care a fost introdus un acvamarin tămăduiește bolile de ochi, laringita și inflamațiile ganglionare.

Piatra roșie a dragostei: RUBINUL

Trăgîndu-și numele din latinescul **ruber — roșu**, de la culoarea sa, „ca sîngele", ca „focul", ca „vinul", rubinul este una dintre gemele cu cele mai multe semnificații simbolice, fiind înconjurată de variate credințe și legende. Astfel, a fost considerat odinioară drept **piatra puterii divine**, a vieții și dragostei clocotitoare, dătătoare de curaj și inteligență, tămăduitoarea tuturor bolilor, coșmarurilor și melancoliei. Exista, de asemenea, credința că această piatră are și darul miraculos de a opri descompunerea trupului și de aceea pe pieptul morților se punea un rubin. Era considerată piatra favorabilă celor născuți în luna iulie.

Simbolul credinței: SAFIRUL

În lumea gemelor, culoarea albastră ne poartă cu gîndul, în primul rînd, la safir, piatra care timp de secole a sclipit în inelele dogilor Veneției, serenissima cetate stăpînă a întinsului apelor, în semn de continuă logodnă cu marea, a cărei culoare o întruchipa. O legendă orientală spune că safirul a luat naștere din niște ochi frumoși, asemenea unor fiori de lotus, care au căzut în apă.

Astăzi, cele mai pure safire pot atinge la bursa pietrelor prețioase prețuri care le pot egala pe cele ale diamantelor. Remarcabil în comportarea safirelor față de lumină este în primul rînd diminuarea pînă la pierdere a strălucirii în lumină artificială, iar în al doilea rînd, datorită unor fenomene specifice de reflexie, schimbarea nuanței prin mișcarea pietrei. Aceste proprietăți, după cum era și de așteptat, au dat naștere la superstiții și la legende, considerîndu-se că fenomenul este produs de o influență astrală.

Socotită piatra favorabilă mai ales celor născuți în luna aprilie, safirul întruchipa înțelepciunea și curățenia, simbolul credinței și al dragostei, ferindu-l totodată pe cel care-l purta de calomnii și de ispite. **Piatră monahală, a castității**, safirul era recomandat ca gema ocrotitoare de mînia divină și atrăgătoare a spiritelor bune. În evul mediu și chiar mai spre zilele noastre, se considera că safirul are și o seamă de virtuți terapeutice, vindecînd melancolia și ferindu-l de accidente pe cel care-l purta.

Nestemata prieteniei: TOPAZUL

O altă gemă frecvent folosită în bijuterie este topazul. Avînd o culoare gălbuie, topazele pot prezenta, totuși, o gamă variată de nuanțe cum ar fi: incolor, fumuriu, verde, brun, violet, albastru sau roz (cele mai scumpe). Sclipirile și transparența sa au făcut ca această piatră prețioasă să fie prezentă adesea în podoabele imperiale. Credința populară îl consideră **piatră aducătoare de noroc**, mai ales pentru cei născuți în luna noiembrie, dar era bine să fie purtată în montură de aur. De asemenea, în trecut era socotit **gema prieteniei**, cuvînd în acel timp darul să completeze minte, eleganță și să crească [illegible].

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA ■

Concursul Internațional de Gimnastică — Ploiești 1993

• „Gimnastica feminină din România este cea mai bună din lume"!

• Organizarea concursului a lăsat de dorit!

Concursul de la Ploiești s-a dovedit a fi un eveniment sportiv de nivel valoric mondial. Au participat peste 150 de sportivi din 24 de țări. Organizatorii — „Federația Română de Gimnastică" și firma Advertising Integrated Systems, respectiv domnii Adrian Stoica (secretar general al Federației) și Iulian Bolozan (director general al AIS).

Iată cîteva impresii de la fața locului:

● Sala arhiplină ● căldură mare datorată lipsei mijloacelor de aerisire ● Băuturile răcoritoare (gen fost-Brifcor) au dispărut imediat, ca și biscuiții sau alte produse alimentare ● În fața publicului se bea Coca-Cola ...le către organizatori, juriu etc. În primele rînduri ale tribunei oficiale — prefectul Județului Prahova, Nicolae Bălănoiu ● Vedeta concursului a fost, evident, Lavinia ● La fiecare evoluție a ei fanii strigau „Milo! Milo!" ● Primește chiar un premiu în valoare de 75 000 de lei de la unul dintre sponsori! ● Organizarea... — rezultatele probelor comunicate tîrziu ● notele anunțate doar în limba română ● Multe dintre aparatele necesare concurenților au lipsit (de ex. saltelele de aterizare) ● Spațiul de desfășurare al concursului — foarte strîmt ● În ceea ce privește juriul, s-au făcut probabil unele mici greșeli, datorate se pare introducerii noului cod de arbitraj ●

Turnul Babel sau conferința de presă organizată la acest concurs!

S-a vorbit în italiană, germană, engleză și... română! Dar ...totuși, noroc că s-a vorbit, deoarece dl Iulian Bolozan, director general al A.I.S. sugerase ziariștilor ca această conferință de presă să dureze... 15 minute. În plus, la un moment dat își exprimase regretul inexistenței unei legi a cenzurii (sperăm că în glumă)!

Conferința de presă a fost susținută de dl. **Ermano Badieri (cetățean italian), reprezentant al „Federației Europene de Gimnastică".** La conferință a participat și un ziarist olandez.

Întrebările revistei noastre:

— Care credeți că este nivelul acestui concurs?

— Eu am mai asistat și în alte dăți la concursul de la Ploiești, dar anul acesta a fost de un înalt nivel la care sincer, nu mă așteptam. Țările participante au fost multe, și de o mare valoare.

— Care considerați că este nivelul gimnastelor românce?

— Eu nu am nici un fel de dubiu că gimnastica feminină din România este cea mai bună din lume. Eu cred că acest lucru va continua pentru că am în vedere transformările care au loc în ultimii ani în țările din Est. Am asistat la antrenamentele de dinainte de concurs și am ajuns să cred că și în anii care vor urma, gimnastica română va fi la cel mai înalt nivel.

— Ce sportiv vi s-a părut reprezentativ în acest concurs!

— Evident, Lavinia Milosovici!

— Credeți că în anii următori ar fi indicat ca acest concurs să se desfășoare tot la Ploiești?

— În primul rînd sînt sigur că alcj a există un maxim efort și bunăvoință din partea organizatorilor. Știm însă că aveți și la București o sală de sport care cuprinde mult mai multe locuri pentru spectatori. Evident că această schimbare ar comporta riscuri, dar nu numai de dumneavoastră depinde dacă doriți să vi le asumați!

RALUCA VRABIE ■

BAIEȚI, INDIVIDUAL COMPUS: 30 APRILIE — Locul I: Rustem Șaripov (UKR), Locul II: Alexandr Kolivanov (RUS), Locul III: Dimitri Vasilenko (RUS).

FETE, INDIVIDUAL COMPUS: 1 MAI — Locul I: Lavinia Milosovici (ROM), Locul II: Ludmila Stovchataya (UKR), Locul III: Daniela Mărănducă (ROM).

FINALELE PE APARATE. BAIEȚI — 2 MAI. Cal cu minere, Locul I: Eric Pousade (FR); Sol, Locul I: Vasilenko Dimitri (RUS); Inele, Locul I: Rustam Șaripov (UKR); Sărituri, locul I: Cristian Lerie (ROM); Paralele, locul I: Rustam Șaripov (UKR); Bară fixă, locul I: Rustam Șaripov (UKR). **FETE** — Sărituri, Locul I: Lavinia Milosovici (ROM); Paralele, Locul I: Lavinia Milosovici; Bîrnă, Locul I: Lavinia Milosovici; Sol, Locul I: Rusam Ludmila (RUS).

FOTBAL, DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

● La exact o lună de zile pînă la meciul de la Kosice al reprezentativei noastre, campionatul Diviziei naționale și-a derulat etapa cu numărul 26 ● Cu o singură excepție gazdele și-au impus legea, fiind consemnate și trei rezultate de egalitate. Dintre acestea, două vor avea, probabil, o importanță majoră în configurația finală a clasamentului ● Este vorba de partidele F.C. Petrolul — Electroputere și Rapid — „Poli" Timișoara, în care s-a înregistrat de altfel același scor (2—2). Ploieștenii ajung astfel la —8 (alături de F.C. Selena) la „adevăr", „Poli" la —5, iar giuleștenii nu reușesc desprinderea de studenții craioveni, în cursa pentru un loc în Cupa UEFA ● Celălalt meci nedecis, Gloria — F.C. Inter (0—0) ● După unele sincope (în fața resitenilor, respectiv rapidiștilor), Steaua (1—0 cu Sportul Studențesc) și Dinamo (3—0 la Galați, cu Oțelul) continuă lupta pentru titlu, un pronostic privind laureata fiind greu de dat ● După „dubla" din Cupa României și ratarea calificării în semifinale, F.C. Brașov s-a răzbunat pe Dacia Unirea cu un sec 3—0 ● În derbyul disperării, F.C. Selena — Progresul 2—1 ● C.S.M. Reșița „moare" frumos cedînd cu un scor similar în fieful studenților clujeni ● Victorie la limită (3—2) și în Bănie în disputa Universitatea — F.C. Farul ● Pe primele locuri: 1. Steaua (44 p), 2. Dinamo (43 p), 3. Universitatea (32 p), 4. Rapid (32 p), 5. Gloria (29 p), iar în subsol: 14. „Poli" (21 p), 15. Progresul (19 p), 16. Petrolul (18 p), 17. F.C. Selena (18 p), 18. C.S.M. Reșița (13 p). ● Din **etapa viitoare** (9 mai) reținem: „Poli" — Steaua. Dinamo — Petrolul. Progresul — Universitatea și Dacia Unirea — Rapid. ● Săptămîna trecută au avut loc numeroase întîlniri în **grupele preliminare C.M.**: Portugalia — Scoția 5—0, Elveția — Italia 1—0 (1); Anglia — Olanda 2—2, Norvegia — Turcia 3—1, Polonia — San Marino 1—0 (2); Spania — Irlanda de Nord 3—1, Irlanda — Danemarca 1—1 (3); Ceho-Slovacia — Țara Galilor 1—1 (4); Rusia — Ungaria 3—0 (5); Bulgaria — Finlanda 2—0, Franța — Suedia 3—1 (6).

(P.L. Dumitrescu).

Paralele inegale

● PROFET ÎN ȚARA ALTUIA. În turneul final al Campionatului european al cluburilor la baschet masculin, așa-numitul „Final four", cei mai buni jucători au fost, ca o curiozitate, de altă naționalitate decît cea a echipelor în care au evoluat. Astfel de la PAOK Salonic s-a remarcat grecul... de origine iugoslavă Branislav Prelevici, principalul marcator al competiției, pentru Trevisa (Italia) a jucat cel mai bine croatul Tony Kukoc, iar formația franceză Limoges l-a avut ca principal realizator pe americanul Michael Young. Situația tinde să se generalizeze în mai toate disciplinele de echipă... ● CANDIDATURA. Tenismanul american John Mc Enroe, în final de carieră, și-a depus candidatura la postul de căpitan-nejucător al echipei SUA de „Cupa Davis", făcînd o declarație în acest sens în „Los Angeles Times". După cum se știe, SUA au fost învinse în martie de Australia, ceea ce l-a determinat pe McEnroe să declare: „Păstrarea lui Tom Gorman la cîrma formației noastre ar fi o glumă enormă", adăugînd că temerile în ce-l privește, el avînd reputația unui turbulent, nu sînt justificate. „Pe scaunul de căpitan-nejucător mă pot stăpîni, e altceva decît cînd ești în teren". ● PREMIERĂ. Pentru prima dată după război, la o competiție oficială va apărea selecționata de fotbal a Republicii Cehe, fără fosta „surată", Slovacia. „Evenimentul" se va produce la Universiada de vară de la Buffalo (SUA), ce se va desfășura între 8 și 18 iulie. Pe de altă parte, organizatorii au anunțat că Jocurile mondiale universitare vor fi un succes deplin, atît din punct de vedere al participării (peste 100 de țări și-au trimis înscrierile), cît și financiar, reușindu-se cooptarea unui sponsor puternic (o cunoscută marcă de băuturi răcoritoare), care a și vărsat 4 milioane de dolari.

● DE LA RĂZBOI, LA GOLF. Uzina militară din localitatea chineză Xinxing, din provincia Sichuan, se află în curs de reprofilare, renunțînd la producția de armament. Utilajele, care pînă în prezent produceau lansatoare de rachete, au fost fie înlocuite, fie reprofilate pentru fabricarea de... crose de golf. Cum ar veni, lansatoare de altfel de rachete. ● FĂRĂ BOX. Fostul campion mondial de box la toate categoriile, americanul Mike Tyson, care, după cum se știe, ispășește o pedeapsă cu închisoarea de 6 ani pentru un viol, a fost recent vedeta popularei emisiuni a Canalului NBC „Dateline". Cea mai spectaculoasă declarație a lui Tyson a fost că nici un moment în timpul anilor grei nu s-a gîndit la altceva, mai mult: „Nu visez la mine din lumea exterioară. Cînd dorm, în visele mele nu apare decît închisoarea". Pe de altă parte, Tyson a negat convertirea sa la islamism anunțată de presă, afirmație confirmată și de avocatul său, Alan Beshowitz. ● TRANSFER. Prietenul lui Gică Popescu de la Philips Eindhoven, atacantul brazilian Romario, va fi transferat, după toate probabilitățile, la sfîrșitul actualului sezon, la echipa lui Belodedici, FC Valencia. Singura problemă în suspensie este, ca de obicei, cea a banilor. În timp ce clubul olandez solicită 7 milioane de dolari pentru transfer, spaniolii sînt de acord cu „numai" 4 milioane, sumă ce pare chiar prea mare în viziunea președintelui Arturo Tuzon. În schimb, Romario și-a exprimat intenția de a părăsi Eindhoven pentru Valencia, declarația fiind făcută cu prilejul participării echipei olandeze la jubileul organizat în Spania în onoarea fostului campion mondial, argentinianul Mario Kempes.

TEODORA OPREA ■

În sfîrșit s-a reglementat

Avem, așa, o stare ninoasă, o ținem care va să zică, creanga cu legile, așa că semnalăm națiunii năucite de digitația pe abacuri pentru a calcula prețurile (că bani pentru minicalculatoare...) reglementarea, în sfîrșit, a instituției de drept de-i zice popular în lumea fotbalului trinteală. În sfîrșit, e pe față! Nu se mai umblă cu măiușa de la Iași care primește din Oltenița bani pentru un meci aranjat la Reșița, acum se merge pe contracte, „legea părților", cum se zice. Ați văzut și dumneavoastră negru pe alb contractul încheiat între Olimpia Satu Mare și o altă echipă din Divizia A, prin care în schimbul unui jucător se dădeau nu numai oarece bani, ci și 4 puncte de la alte echipe din județ. Totul scris și parafat! Acum, vedeți d-voastră, toată treaba asta nu exprimă decît faptul că s-a ajuns în asemenea hal cu corupția în fotbal, încît o astfel de tranzacție pare firească. Și poate fi trecută pe hîrtie. Iar onor federația la și ea măsuri: o drastică penalizare cu 4 puncte. Precum în contract, care, după cît se pare, a fost modelul inspirator.

Păzea! Graur și-a tras rubrică!

Simpaticul televizionist Dumitru Graur, care, știe toată lumea, este totuși o ființă umană, a ieșit la bătaie în presa scrisă, după ce a terminat-o p-a vorbită, anunțînd națiunea că va avea o rubrică permanentă. Unde? În ziarul condus de cel care a fost prima țintă în decembrie '89 în sportul național „Sculpat viteză", „Vremea". Aicișa, dl Graur se războiește cu cei care îi vînează perlele de cultură, dînd și oarece nume. Da' știți cum îi face? Rău de tot! Curajos băiat! Dar nu într-atît de curajos încît să-i reproșeze ceva noului coleg de ziar, senatorul Corneliu Vadim Tudor, și el colaborator la „Vremea". După cum știe tot natul, mastivul senator dă săptămînal de pămînt în „România mare" cu Dumitru Graur, dar acesta, fată, face și înghite. Ce vă spuneam eu, curajos băiat! Hașul este altul, însă. Observați, boleri dumneavoastră, cum se regrupează băieții de caracter!

Antologie REBUS

1976

Bun, bun...

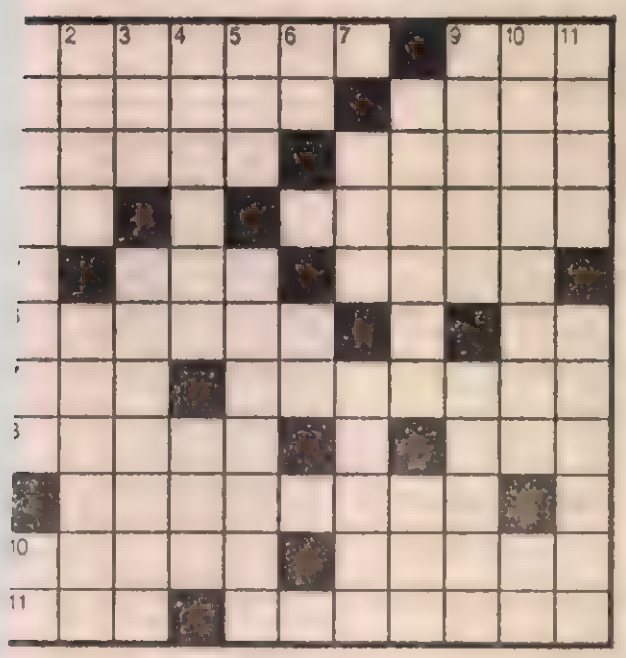

ORIZONTAL: 1) Bunul ...stru comun — Un bun ...-al nostru. 2) ...și străbunii ...lor noștri — Bună de ...lată. 3) Te pune pe calea ...a bună — Bine legat. 4) O ...nă bucată de vreme — ...omparativ pentru o gheață ...ă. 5) E între una și alta ! ... ele gătit. 6) Își revend... plini de mîndrie, cîte ... ... — Finalul unui joc ! ... ...ați pe din două ! — ...uni de gură. 8) Face bine le inimă rea — Candoare ! 9) Bun venit odinioară (pl.). 10) Bunăoară de-un paregzamplu — De bună credință (fem. ; ...l.). 11) Bunătăți de ultimă ...oră ! — Bine făcut.

VERTICAL: 1) Explozie urmată de urări de bine (înf.) — Rămas bun. 2) — Pornește cu urări de „Drum bun" și „Bun rămas" — Replica tare a unuia bun de gură. 3) Păr dat peste cap ! — Certificat de bună purtare (pl.). 4) Văzut cu ochi buni — Centru în Flandra ! 5) Poamă bună — Aranjat cu mult bun gust. 6) BON... APARTE ! — Grăsime bună de gătit. 7) Bun de tăiat — Stringe bine o mină spartă. 8) Cu bune maniere — Bun de papagal. 9) E o bunătate — Înconjoară Capul Bunei Speranțe. 10) A face mai bine — Locul ! 11) Bună de gură — Însoțește jocul și voia bună.

MIREL GABOR ■

ANECDOTE DIN TOATĂ LUMEA

● La serviciul personal al unei întreprinderi, unul tînăr i se fac formele de angajare.

— Văd că schimbați cam des locul de muncă. Cît timp ați stat la ultima întreprindere unde ați fost încadrat ?

— Nu știu să vă spun precis pentru că nu am avut ceasul la mînă !

● Un tip intră într-un restaurant și ia loc la o masă. Ospătarul își face apariția și fără să-l întrebe ceva, îi pune pe masă o farfurie cu ciorbă. Tipul se uită mirat la ospătar și-l întreabă :

— Nu există mîncare la alegere ?

— Ba da — răspunde acesta — dar totdeauna aveți de ales între asta sau nimic.

● Seara, pe la ora zece, soția intră în camera copilului și-i spune soțului care, așezat lîngă patul micuțului îi povestește acestuia un basm.

— Au bătut vecinii în perete că-i deranjezi. Vorbește mai încet, te rog !

— Ei, asta-i bună ! Dacă vorbesc mai încet, adorme copilul înainte ca eu să termin povestea.

● — Ei, John, acum că s-au încheiat lecțiile de tactică, spune ce-ai priceput din ele ?

— Tactica este atunci cînd ai terminat gloanțele, dar continui să tragi ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic.

● O persoană indiscretă îi mărturisește unui umorist că are urechile neobișnuit de mari, la care acesta, după un moment de reflecție, îi răspunde :

— Închipuiți-vă dumneavoastră, urechile mele și mintea dumitale : ce măgar minunat ar închipui împreună !

● În timpul războaielor napoleoniene, un tînăr subofițer întreabă pe un vechi soldat :

— Ce trebuie făcut pentru a ajunge cît mai repede colonel ?

— Să faci totul ca să fii ucis — dar să nu reușești.

● Doi tineri căsătoriți primesc prietenii într-un apartament modern, pe care l-au achiziționat de curînd. La un moment dat, unul dintre oaspeți ascultă atent, căci aude un zgomot care i se pare ciudat.

— De necrezut ! Abia v-ați mutat și aveți șoareci ? — întrebă el.

— Nu, nu sînt șoareci ; sînt vecinii care mănîncă pîine prăjită.

● La un cinematograf din centrul Capitalei rula un film de succes. Un oltean intră și la bilet de la casă. Peste două minute vine din nou și mai cere un bilet. Apoi, tot așa, la intervale scurte de timp. Casiera, exasperată, îi spune :

— Ce faci dom'le ? Vii așa pe rînd ? Dacă sînteți în grup, luați toate biletele odată.

— Nu, fir-ar să fie — răspunde oltenul, da' e unul la ușă care mi le tot rupe.

● Un optimist întreabă pe un vînzător de bilete de loto :

— Cît se poate cîștiga cu un asemenea loz ?

— Un milion.

— Perfect. E exact ce-mi trebuie. Dă-mi, te rog, un loz. Ah, da' încă ceva ; în ce zi e tragerea ?

— Miercuri.

— A ! Atunci nu mai iau, spune omul cu un aer contrariat. E prea tîrziu. De milionul acesta eu am nevoie luni.

● Vrînd să dăruiască soției un cal, soțul se duce la un tîrg, unde alegerea i se oprește asupra unui cal superb, dar care pare greu de stăpînit.

— Crezi, întreabă soțul, că o femeie poate să stăpînească un asemenea cal nărăvaș?

— Poate, răspunde negustorul, dar n-aș vrea să fiu bărbatul unei asemenea femei, capabile de o asemenea performanță.

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Locativă

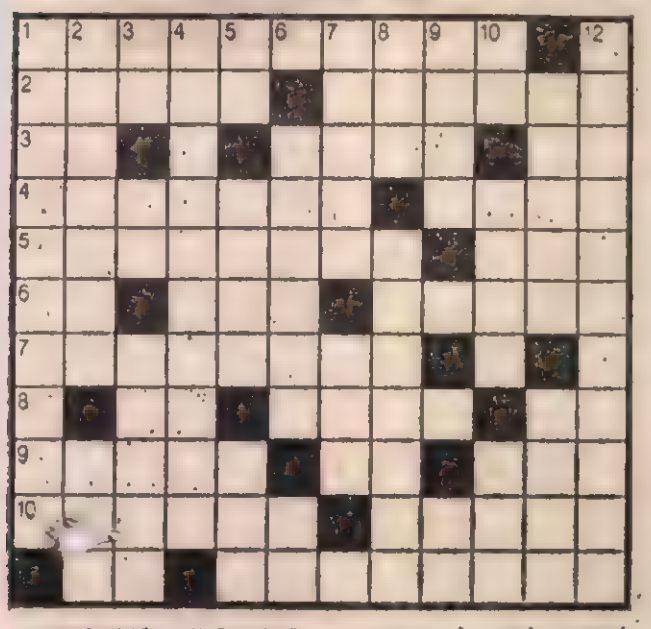

ORIZONTAL: 1) Locuință la bloc, formată din mai multe camere. 2) Etaj — Cameră mică. 3) Abreviere pentru „televiziune" — Etaj scund situat imediat sub acoperiș — Curte ! 4) A se muta într-o nouă locuință — Venea cu sacaua pe la casele oamenilor. 5) Locuiesc la oraș (fem.) — Prefix pentru „albine". 6) Apartamentul 15 ! — Specie de frasin — Plafonul unei încăperi. 7) Soția stăpînului casei. 8) La geam ! — Ornament arhitectural în formă de lujer — În fața casei ! 9) Ape curgătoare — Apartament central ! — La etaj. 10) Date care indică domiciliul unei persoane (pl.) — Stîlpul casei (dim.). 11) Acareturi pe margini ! — Casă mică și sărăcăcioasă.

VERTICAL: 1) Cameră de așteptare. 2) Camera de la subsol — Inima z'darului ! 3) Puțin avariat... la tavan ! — Sus la streașină ! — Rigle pentru planșetele arhitecților. 4) Repararea unei case de valoare. 5) Tel ! — Localitate din Italia — Corp de gîscă ! 6) Mingiiat — Neon în interior ! 7) Animal de casă — Bătut la table. 8) Diminutiv masculin — Construite cu mai multe nivele (masc.). 9) Deal lîngă Cozia — Alina Odeanu. 10) Partea de jos a pereților ! — A așeza dalele pe o stradă, într-o curte etc. — A locui undeva. 11) Ușă care închide o deschidere practicată în planșeu sau în podea — Casă (fig.). 12) Atribut pentru casa bunicilor.

Dicționar : URN, ADRO, NACA.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 17

Pe departe: PISCOT ; CORT ; ENTOMOLOGIE ; STOMATOLOGI ; TEME ; ICURI ; ERATA ; OM ; DL ; ECATOMBA ; A ; ASU ; ECO ; RIN ; CARI ; ATITAT ; ANIMALITATE ; RT ; ADEVARAT ; IARNA ; ELICE.

Buchet de mai: STINJENEI ; 1 ; TONITZA ; ARS ; AP ; T ; IRIS ; A ; NOD ; ETC ; OZN ; EROS ; AIAM ; O ; SATEN ; SFIOS ; SC ; MUSETEL ; U ; RIFT ; A ; AC ; TINARA ; INR ; PIATRA ; SADI ; CALE ; SERBAN.

FLASH

Demolată de comuniști, jefuită de securiști,

O mănăstire renaște din propria-i cenușă

Sfîntul lăcaș într-o fotografie din 1938. Mănăstirea avea nevoie încă de atunci de reparații urgente. „Soluția" au găsit-o comuniștii, care au demolat clădirea, arestînd călugării, pingărind odoarele.

La doi kilometri de comuna Balaciu din județul Ialomița renaște o mănăstire, în ciuda vremurilor potrivnice care au desființat-o și a vremurilor grele prin care trecem astăzi. În 1822 boierul **Neacșu Pitișteanu**, împreună cu soția sa **Ecaterina**, înalță mănăstirea Adormirea Maicii Domnului. În Vinerea Patimilor a anului 1959, securiști plini de zel și de furie terorizează călugării, îi tund, le rad bărbile și îi alungă. Chiliile sînt transformate în fermă avicolă. La plecare, securiștii au luat tot ce se putea lua : de la animale și păsări pînă la sfintele odoare ale bisericii, icoane, veșminte. Pămîntul a fost luat de IAS și CAP. Din frumoasa biserică mai rămăsese o biată ruină.

După 1989, ceea ce mai rămăsese din biserică trece în programul de restaurări al Direcției monumentelor și siturilor istorice. Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române hotărăște reînființarea mănăstirii. Preafericitul Patriarh Teoctist îl trimite aici pe părintele **Teofil Belea**, de la mănăstirea Crasna, din Prahova. Părintele stareț Teofil este tînăr, absolvent al facultății de teologie și a venit la Pitișteanu pe 27 august 1991. Cînd a sosit aici, a locuit, împreună cu alți cîțiva frați, într-un bordei. S-a zbătut să construiască chiliile, grajdurile pentru animale și să facă cît de cît viața trăibilă în acest loc al lui Dumnezeu. Este mult de muncă și la cele patru hectare de curte și șase hectare de teren arabil, dar nimeni nu se plînge. Dintr-o comună din județul Suceava a fost adusă o bisericuță din lemn în care se țin slujbele.

Printre cei care vor să se călugărească sînt și tineri. Fratele **Valentin** are 17 ani, este din județul Prahova, iar hotărârea de a lua drumul mănăstirii a fost stabilită de mult, din copilărie. Speră ca peste cîțiva ani să fie călugărit. Muncește mult. **Iordache Laurențiu** are 32 de ani, a fost sculer-matrițer la o întreprindere din Văleni de Munte și s-a hotărît să-l slujească pe Dumnezeu după evenimentele din decembrie 1989.

Lucrările la restaurarea bisericii merg foarte greu. Există și o asociație numită chiar „Prietenii mănăstirii Pitișteanu", dar care nu se poartă deloc prietenește cu cei care trăiesc aici și care se luptă, după puterile lor, să înalțe sfîntul lăcaș !

MARIAN GHIȚEANU ■

Mormintele misterioase din China

O femeie aproape vie după 2100 de ani!

În aprilie 1972, în suburbia estică a orașului Changsha din China, arheologii chinezi au scos la iveală un mormînt cu o vechime de peste 2 100 de ani, datînd din timpul dinastiei Han. Se aflau acolo numeroase obiecte intacte, deosebit de valoroase ; dar ceea ce a uimit cel mai mult a **fost corpul unei femei, atît de bine conservat, încît țesuturile nu-și pierduseră elasticitatea, iar chipul ei părea viu.**

La sfîrșitul anului 1971, s-a deschis aici șantierul unui sanatoriu. În timpul excavațiilor s-a observat că peste tot pămîntul era ocru cu puncte albe și se întărea pe măsură ce se avansa în profunzime. Cîțiva tineri au început să foreze terenul cu o bară de oțel și, la un moment dat, prin orificiul deschis, a răbufnit un gaz cu miros greu. Un fumător și-a aprins un chibrit și în acel moment s-a auzit o bubuitură : gazul a luat foc, împrăștiind flăcări albăstrui. Cei de la muzeul provinciei Hunan au venit imediat la fața locului. După ce a examinat terenul, un specialist în descoperirea „comorilor" a afirmat cu convingere că aceea este o „grotă de foc", adică un mormînt din dinastia Han.

În timp ce se desfăcea capacul sicriului interior, s-a răspîndit un miros urît, acru, greu de suportat. Plini de nerăbdare și speranță, arheologii au dat la o parte capacul sicriului și atunci a apărut minunea care a uimit o lume întreagă : s-a văzut mai întîi o cuvertură intactă, din mătase brodată în culori vii, apoi o mătase groasă, înfășurată în 20 de straturi, sub care era un bandaj din 9 fîșii de mătase. Învelită în toate aceste mătăsuri, stătea întinsă într-o poziție relaxată o aristocrată în vîrstă de aproximativ 50 de ani.

Corpul măsura 1,545 m, mîinile erau încleștate pe un săculeț cu arome, îmbibat într-un lichid de culoarea ceaiului. Se păstrase atît de bine, încît după mai bine de 2 000 de ani arăta așa cum fusese în timpul vieții, minune nemaiîntîlnită în lumea întreagă.

Cheia acestei conservări perfecte o constituie etanșeitatea și adîncimea considerabilă (20 m) a înhumării.

CLAUDIA STROE ■

Căsătorită la opt ani

În Egipt există bărbați trecuți de 50 de ani care se căsătoresc cu fetițe. Deși Parlamentul țării a stabilit vîrsta minimă de căsătorie (16 ani, pentru băieți și 15 ani pentru fete), cadiul nu o recunoaște, el ghidîndu-se numai după prevederile Coranului, care nu precizează o vîrstă pentru a se forma o familie, permițînd, totodată, unui musulman să aibă pînă la patru neveste. În lumea credincioșilor lui Alah căsătoria se oficiază și se înregistrează de cadiu (judecător musulman), care eliberează și „certificatul de căsătorie". Doar o treime din mirese se încadrează sau depășesc vîrsta prevăzută de lege, o treime au în jur de 12 ani, iar o altă treime între 8 și 10 ani !

Se citează cazul unei copile de 8 ani, Nadia, care s-a măritat cu un egiptean în vîrstă de 59 de ani. Așa cum se menționează, acesta este un caz din multe altele. Bătrînelul soț a fost arestat de poliție, dar la scurt timp a fost eliberat, deoarece a prezentat organelor de ordine actul de căsătorie. Aceste legături, adevărate tragedii pentru fetițe, se datoresc faptului că unii părinți, foarte săraci și cu mulți copii, nu mai pot face față nevoilor zilei. În această situație ei primesc, de la viitorul ginere, un „mohar" de 500—600 lire egiptene și „binecuvîntarea" acestora pentru o căsătorie nepotrivită.

Autoritățile juridice și poliția asistă, în prezent, neputincioase la acest fenomen, cu repercusiuni grave asupra societății egiptene.

AUREL DIANU ■

ASA Quality Show

Într-o economie în tranziție, în care se vorbește foarte mult despre orice, mai puțin despre un concept esențial — Calitatea — iată că ASA CO. Ltd., o societate mixtă româno-americană, cu activități în domeniile inginerie (inclusiv controlul și asigurarea calității), construcții, comerț și publicitate, a organizat a treia ediție a expoziției ASA QUALITY SHOW dedicată prezentării celor mai noi echipamente de măsură și control pentru produse electrice și electronice și a început deja pregătirile pentru a patru ediție, de fapt un Salon Național al Calității (6—10 decembrie 1994).

La a treia ediție ASA CO. Ltd. a oferit, în urma unui concurs, primul Premiu de Excelență (o icoană românească pe lemn și 500 000 lei pentru publicitatea produsului premiat) S.C. CEFIN pentru „Mini-mașină de măsurare în trei coordonate". În fotografie : Alexandru Apostoleanu, președintele ASA CO. Ltd., și Ulm Spineanu, director CEFIN.

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40 5588/ 1991 din 04 07 1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte – director general: GEORGE ARION

Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341. Telefoane: 617 60 10 617 60 20 (cu interioarele de mai jos), Fax. 312 82 89 Cont lei – 40 72 30 110 496 BCR, sector 1 București Cont valută – 47 21 6 16 0431 0 BCR sector 1 București.

Flacăra

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție, EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia

■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secție) Gheorghe Barbu Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.

■ ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție). Adrian Brutaru, Cristian Buzaș

■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție). Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie.

■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ionită

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu

■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore Gheorghe Toia, Bogdan Vlad Mihai Zgubea Simona Smeriaru

Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600) Cornelia Olteanu

■ FINANCIAR (2143) Avida Belica Gabriela Ionescu Florența Tudor

■ ADMINISTRATIV (2634 Dan Mircea Popa Marian Bălcoianu, Liliana Cretu Maria Șerban

■ SECRETARIAT SOCIETATE: Catalina Ștefanescu (617 59 59)

■ PUBLICITATE 2634 Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Călin Marcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva

■ DIFUZARE (617 48 91): Manuela Vasiliu, Sorina Ionită, Emilian Cîrea, Angela Haralus, Dorin Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimerior - Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

De două ori 5 mai înseamnă 10 Mai ?

Confesiuni cutremurătoare

ŞAPTE ASASINI POVESTESC

• *Reporterii noştri, în dialog cu autorii unor fărădelegi cumplite, vă prezintă un univers incredibil*

pag. 4–5

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 19 • 12 – 18 Mai • 1993 • 32 pagini 50 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAŢIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

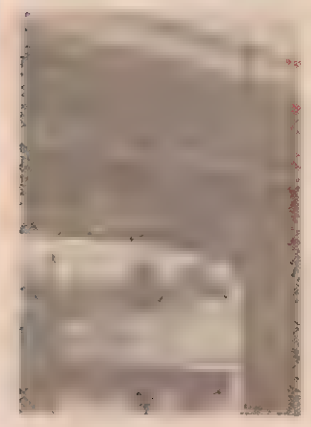

ÎN ORADEA, OAMENII FAC AFACERI ŞI BANI

• *Vă invităm să-i cunoaşteţi pe cei ce vă pot fi de folos*

pag. 13–20

ADRIAN NĂSTASE:

• *„În politica externă, ca şi în tango, e nevoie de două persoane"*

pag. 3

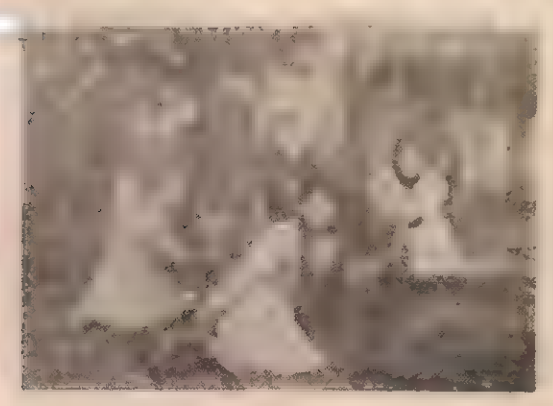

SĂNĂTATEA VINE DIN CER

pag. 24

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Serialele revistei noastre continuă:

- **COMISARUL CATTANI REVINE**
- **LUMEA FABULOASĂ A PIETRELOR PREŢIOASE**

pag. 29

SE INDEXEAZĂ ŞI PREMIILE FLACĂRA

O TRADIŢIE DE APROAPE UN SECOL
CELE MAI RĂVNITE
CELE MAI CUNOSCUTE
CELE MAI ONORATE
ADEVĂRATE CERTIFICATE DE VALOARE ÎN PRESA ROMÂNEASCĂ
PREMIILE FLACĂRA PE ANUL 1992 ÎI ÎNCUNUNEAZĂ PE URMĂTORII LAUREAŢI:

1. Moralitate politică – **Corneliu Coposu**
2. Ambasadele prieteniei – **Coen F. Stork**
3. Deschidere spre dialog – **Adrian Năstase**
4. Orizont spiritual – **Andrei Pleşu**
5. Poezie – **Ion Hadârcă**
6. Muzică – **Klaus Brambach**
7. Teatru – **Ion Caramitru**
8. Plastică – **Dan Băncilă**
9. Publicistică – **Ion Cristoiu**
10. Televiziune – **Mihai Tatulici**
11. Medicină şi antropologie – **Cantemir Rişcuţia**
12. Plăcerea jocului – **Grupul „DIVERTIS"**
13. Sport – **Lavinia Miloşovici**

Premiile vor fi înmânate sâmbătă, 12 iunie, orele 12, la „Casa Republicii"

CARUSEL POLITIC

Domnul Victor Anagnoste, președintele Uniunii Avocaților din România

AMENDAMENTUL SENATULUI ÎNCALCĂ STATUTUL PROFESIEI DE AVOCAT

— Vom avea, în sfârșit, o lege pe care dumneavoastră, avocații, o așteptați de mult, domnule Victor Anagnoste.

— Noi am reușit să terminăm proiectul acestei legi încă din iulie 1991. Dar am sperat o inițiativă parlamentară din partea Guvernului. Văzând că nu reușim s-o obținem, am introdus în luna martie proiectul nostru prin inițiativă parlamentară în Senat.

— Această întârziere a împiedicat, cumva, mersul justiției ?

— Mai puțin mersul justiției, cât mai ales dezvoltarea profesiei de avocat. Sunt mai multe puncte în care lucrurile au făcut să ne găsim într-o situație dificilă. În primul rând, în sistemul legii care exista — din anul 1954 — exercitareta profesiei se făcea în cadrul unor birouri denumite „colective". Noi le-am schimbat denumirea în „birouri de avocați", după ce am izbutit să facem o lege de modificare parțială a legii din '54. Asta s-a întâmplat în februarie 1990. Aceste birouri de avocați, încălcau, însă, unele principii ale Constituției. Astfel, Constituția prevede dreptul la asociere liberă ; ca atare, în principiu, avocații ar putea să se asocieze în mod liber, sub diferite forme, așa fel încât să facă față diferitelor solicitări. Din cauza legii care prevedea birouri colective, nu s-a putut ajunge la această situație. Birourile acestea, foste colective, nu reprezintă o asociere liberă. Ca atare, potrivit articolului 150, alineatul 1 din Constituție, forma aceasta de exercitare a profesiei se consideră abrogată, pentru că nu corespunde Constituției. Așa că a trebuit să profesăm cu o formă de exercitare a meseriei care era abrogată și care ne-a jenat foarte mult. Nu am putut să facem cabinete asociate, nici măcar individuale. Am avut mari dificultăți, deși, pe măsură ce timpul trecea, noi luam tot felul de măsuri care să ușureze situația. Cel mai grav lucru a fost că, din cauza legii vechi, noi nu am putut avea nici o colaborare profesională internațională. Este aproape de neconceput pentru o țară care vrea să intre în Europa, să se găsească în situația de a nu putea face nici o asociere cu avocații străini.

— Situație care se va îndrepta acum, cu adoptarea noii legi ?

— Din păcate, Senatul a intervenit cu un amendament care a fost votat și care încalcă, după părerea noastră, statutul profesiei noastre, libere. În cadrul proiectului pe care l-am introdus în Senat, am făcut propunerea ca aceste contracte cu avocații străini să se poată face cu aprobarea Uniunii Avocaților din România. Este o chestiune care privește profesia, nu relațiile între state. În primul rând, statele democratice nu vor accepta niciodată să facă o asemenea convenție, pentru că ele nu se consideră competente să se amestece în treburile unei profesii libere, așa că asemenea convenții n-au să se realizeze. În al doilea rând, amestecul statului în profesia noastră, care nu are un caracter public, ci privat, nu va conveni persoanelor străine. Cetățenii străini vor să fie apărați în țară, cu competență, de avocați români, dar, în același timp, nu renunță la asistarea și consultarea juridică din țara lor — și e normal să fie așa. Ori, dacă nu se poate ajunge la o colaborare din cauză că nu este o convenție între România și statul respectiv — care nu va fi în nici un caz cu statele democratice — noi vom fi, practic, stopați..

— În calitatea dumneavoastră de președinte al Uniunii Avocaților din România v-ați aflat, vreme de mai multe zile, față în față cu senatorii. Ați adus aceste argumente ?

— Bineînțeles ! Așa era proiectul făcut de noi. Au fost discuții numeroase, din acest motiv și votarea a mers greu. Cu toate acestea, s-a făcut acest amendament, ca și un altul, de asemenea, votat. Conform acestuia, noi nu putem la ora actuală să primim în avocatură alți juriști fără examen, chiar dacă aceștia au avut o îndelungată și meritorie activitate juridică. Mi se pare absolut anormal să supui unor examene judecători, procurori, după 10—20 de ani de activitate în profesie, mai ales dacă au fost la instanțele superioare sau la Procuratura Generală.

— Așadar, vom avea o lege a avocaților pe deplin mulțumitoare ?

— Cu excepția acestor două amendamente — ce ne vor pune serioase probleme — legea este bună ; ne-am străduit s-o facem modernă și europeană, motiv pentru care, înainte de a prezenta proiectul, am discutat-o îndelung cu numeroase foruri internaționale.

LIANA TATOS ■

SIMPOZION

ÎNCHISOAREA DE LA SIGHET. MEMORIAL ISTORICO-POLITIC

Ediția I va avea loc în zilele de 21 - 23 mai 1993

Din inițiativa Inspectoratului pentru Cultură al județului Maramureș, Alianței Civice și Primăriei Sighetul Marmației, cu sprijinul Prefecturii și Consiliului Județean Maramureș, în colaborare cu Muzeul Maramureșean Sighetul Marmației, Asociația Foștilor Deținuți Politici din România, Fundația Culturală „Memoria"", între 21—23 mai a.c., va avea loc la Sighetul Marmației Simpozionul „Închisoarea de la Sighet. Memorial istorico-politic". Ediția I, ale cărui teme implicite sunt dedicate examinării formelor și mecanismelor prin care sistemul represiunii comuniste a provocat un veritabil genocid — fizic și spiritual — în anii regimurilor totalitare din Europa de Est.

Organizarea acestui simpozion la Sighetul Marmației se justifică prin faptul că, în închisoarea de tristă faimă din această urbe, au murit ori petrecut ani grei de detenție peste 160 de mari personalități ale vieții culturale și politice din România. Sunt invitați să participe reprezentanți ai formațiunilor politice, personalități culturale din țară și din diaspora, reprezentanți ai societății civile și ai altor organizații naționale și internaționale, istorici, analiști politici, reprezentanți ai organizațiilor foștilor deținuți politici din celelalte țări foste comuniste, mass-media.

Cei care doresc să participe la acest simpozion sunt rugați să confirme pe **adresa Inspectoratului pentru Cultură Maramureș, str. Gheorghe Șincai nr. 46, tel. 099-412042, la Muzeul Maramureșean Sighetul Marmației, tel. 099-511521, sau la Biblioteca Municipală Sighetul Marmației, tel. 099 515516, până la data de 10 mai 1993.**

Fundațiile culturale sau societățile comerciale, care doresc să contribuie prin sponsorizare la organizarea acestui simpozion, o pot face în contul nr.65.11.70.225 al Inspectoratului pentru Cultură Maramureș, deschis la Banca Comercială Baia-Mare.

URGENT : NU MIȘCAȚI ÎN FRONT !

Celor care ne-au dat legile în acești trei ani și jumătate nu le mai place ceea ce au făcut. Se schimbă timpurile, se schimbă gusturile ! La început de mai '93. Legea manifestațiilor publice trebuie modificată, după părerea Guvernului — și încă în procedură de urgență ! Ce va spune Parlamentul ? O să vedem la vot. Deocamdată, câteva opinii culese în Senat, chiar în zilele de mare fierbere ale săptămânii trecute :

GHEORGHE DUMITRAȘCU, FDSN :

„În momentul ăsta, după anumite canoane, eu sunt antidemocratic ! Da ! Eu cred că un parlament serios — noi nu suntem englezi, noi suntem tipi serioși — un parlament serios „adaptează legile la realități". (Vai de mine, domnu' Dumitrașcu, da' cine-a zis că ați fi englez ?! — n.n).

CAIUS DRAGOMIR, independent :

„Evenimentele ne prind mereu nepregătiți. Camil Petrescu spunea : „Oamenii inteligenți fac experiențe, proștii au pățanii». Nouă ni se cam întâmplă să tot avem pățanii și totuși presupunem că nu suntem proști. Atunci, cine-i prostul ?" (Cin' să fie, cin'să fie, domnule senator ? — n.n.).

RADU CEONTEA, independent :

„Puterea simte nevoia legilor cu regim de urgență. Nu sunt nici împotriva acestei măsuri, nu sunt nici pentru această măsură. Această lege vine să se conformeze cu o realitate pe care guvernanții noștri încearcă, firesc, s-o ascundă". (De acord, dacă ziceți că i firesc, numai s-o ascundă bine și cât mai la vedere ! — n n.).

ALEXANDRU POPOVICI, PAC,

„Tendința de a se lua înapoi ceea ce ni s a dat mi se pare evidentă. În domeniul manifestațiilor publice, ca și al promovării tineretului în avocatură, sau al investițiilor — totul e într-o conexiune și este vorba de reîntoarcerea la vechea mentalitate".

EVENIMENTE MARI...

ABULII ȘI BULIMII

■■ „De câțiva ani, lumea-a intrat, parcă, într-o stare de abulie. O frământare, o zăpăceală, o pândă și o ură, continue încercări de vendetă — scrie Eugen Florescu în **Vremea** — fac din viața actuală o mizerie, pentru mulți insuportabilă. „Abulie" înseamnă, la domnul Florescu, ceea ce spune: frământare, zăpăceală, o pândă și o ură. Deci, un soi de agitație nebună. Nu știu cu ce dicționar lucrează domnia sa, dar în toate cele în uz „abulie" se traduce prin „lipsa voinței". În același articol — „Cu durere despre doamna Hossu" — Eugen Florescu dezvăluie cu jubilație fel de fel de chestii din „viața internă de partid" de la „Scînteia Tineretului", unde a stăpânit, înainte de a ajunge șeful secției de presă de la CC. Mai zice dumnealui: „...se întâmplă că doamna Hossu a intrat în «presa centrală» chiar cu ajutorul meu". Dat fiind că vorbește de durere și e jubilație, e clar că Eugen Florescu întrebuințează un dicționar în care nimic nu mai înseamnă nimic. În presa centrală, toți cei care am intrat, când erau șefi Eugen Florescu și cei din generația sa, am intrat nu cu ajutorul lor, ci pe vremea lor și în pofida lor. Asta pentru că prin ei nu se putea și nici peste ei.

■■ Într-o publicație porno, un oarecare Munteanu — adică un pseudonim, în spatele cărula cine știe ce Munteanu se ascunde — scrie : „După ce a violat-o, R M. a privit victima cu bulimie, rânjind". Bulimie nu înseamnă, cum s-ar crede citind fraza, sadism, cinism ori dispreț, ci „stare de foame neîntreruptă". Un școlar, care suferea de bulimie — fiindcă e o boală — profitând de faptul că profesoara s-a întors spre tablă ca să scrie cuvântul „tomate", l-a mâncat dintr-o înghițitură, materialul didactic de pe catedră. După care, probabil, a rânjit.

■■ Multe ni se trag de la faptul că oamenii care ne guvernează vorbesc fără să știe ce spun. La o conferință de presă de la Ministerul Industriei, domnul ministru Dumitru Popescu a combătut corupția referindu-se la 35 de directori care, după ce **au fost destituiți**, nu au îndrăznit să facă nici unul contestație. Directorii respectivi sunt niște mai deștepți ca domnul ministru. Ei știu că pedeapsa pentru hoți nu e niciunde în lume destituirea, ci pușcăria. Într-o bună zi, o să-l auzim pe șeful poliției pe țară spunând că după ce l-a criticat aspru pe hoții de buzunare, nici unul nu a făcut contestație. Dovada că sunt vinovați nu vine, la directorii destituiți, din faptul că tac ca peștii în apă, ci din dosarele de jaf.

■■ La o conferință de presă a PRM-ului, Corneliu Vadim Tudor l-a întrebat pe un gazetar de la **Ora**, așa cum știe să întrebe Vadim, cu abulie, bulimie și durere: „Voi cu cine țineți? Să scrieți sus, pe prima pagină, de ce parte vă situați!". Observația lui Vadim, chiar așa bulimică, e motivată. Toată lumea ține cu cineva. Domnul Văcăroiu, spre exemplu, ține cu Rapidul. De fapt, lupta politică se dă, la noi, între cei care mai țin cu Dinamo — unii țin cu dinții! — și cei care țin cu Steaua. Domnul Iliescu oare cu cine ține? Dar Virgil Măgureanu?

■■ Un soi de abulo-bulimie e și la Uniunea Scriitorilor. Boala e de tip nou și se manifestă mai ales când se termină banii. Printr-o adresă trimisă revistei „Convorbiri literare" din Iași, Uniunea Scriitorilor comunică redacției că, după ce redacția va reuși să facă rost de bani pentru salarii și plata colaboratorilor, Bucureștiul va îngădui atât creșterea salariilor cât și colaborări mai bine plătite. Dacă nu, nu! Unii prooo- bani, iar alții conduc: ... ta e relația reală dintre ... stat și particulari.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

Adrian Năstase:

„În politica externă, ca şi în tango, e nevoie de două persoane"

— Deci, domnule Adrian Năstase, în care poştură vă simţiţi mai bine: în cea de ministru, sau în cea actuală, de preşedinte al Camerei Deputaţilor?

— M-am simţit mai bine şi mi-era şi mai simplu, într-un anumit fel, în postura de ministru de externe.

— Bănuiam că veţi răspunde aşa.

— E un răspuns firesc, ţinând cont de formaţia pe care o am, de experienţa mea în domeniul dreptului internaţional şi, de ce nu, ţinând cont de personalitatea mea. Sunt mai puţin dispus la un dialog cu grupuri mari. Fiind şi „Rac", fiind şi obişnuit cu activitatea de cercetare, este evident că ipostaza în care mă aflu acum îmi este mult mai dificilă.

— Şi totuşi, cred că v-aţi făcut o strategie pentru a acţiona.

— În primele zile mi-a fost extraordinar de greu, fiindcă nu ştiam cum s-au desfăşurat dezbaterile parlamentare în legislatura trecută. Veneam ca un amator, ca o persoană fără cunoştinţele necesare, intrând „neîncălzit" pe teren. M-am gândit însă că e inerent ca perioada de acomodare a parlamentarilor să dea anumite tensiuni şi că e nevoie să se instituie, totuşi, o relaţie de comunicare cât mai bună şi care să lase câmp liber unui dialog normal după confruntarea de idei din Parlament.

— Cum arată o zi din viaţa dumneavoastră, domnule Năstase?

— Sunt două categorii de zile: cele în care au loc şedinţele în plen, când vin la 8,30; în pauza de masă mai am, de obicei, 2–3 întâlniri, între orele unu şi trei; seara, de la şapte, mai rămân câteva ore să văd dosarele şi să semnez hârtii. Plec pe la orele 22 acasă. În celelalte zile, joi de la prânz, vinerea şi sâmbăta, îmi planific alte activităţi, audienţe, diverse întâlniri... De cele mai multe ori duminica e o zi liberă... — citesc teancuri de ziare şi uneori merg într-o comună de lângă Câmpina, unde avem o casă de lemn, soţia mea, cu puştiul meu şi cu mine şi acolo îmi place să sap, să bricolez, să tai, tocmai pentru a nu mă mai gândi la altceva... Acolo discut cu vecinii mei — unul are stupi, altul are probleme cu aratul... — intru într-o cu totul altă atmosferă. Uneori merg şi la vânătoare (dar nu prea am timp), nu atât pentru a vâna, ci pentru ideea de a merge pe jos, câteva ore, de a asculta pădurea. Fără această spălare a creierului, mi-ar fi greu luneа să-mi reiau activitatea.

— Aţi avut vreodată senzaţia că sunteţi manevrat?

— 17 ani am fost cercetător: am stat 10 ani într-o cămăruţă, la etajul 6 al Ministerului Justiţiei. Am citit foarte mult, m-am simţit destul de liber ca spirit, n-am dus-o nici foarte rău, nici foarte bine. Unele lucruri mi le reproşez, poate că aş fi putut să fac mai mult. Nu am simţit nevoia de a mă înregimenta ideologic. La un moment dat, au fost unele lucruri care nu mi-au plăcut în Guvernul condus de domnul Petre Roman. Dacă nu am fost de acord, am spus, am spus-o şi în public. Atunci când nu cred în ceva, de obicei spun. Sunt cam incomod din acest punct de vedere. Spun lucruri incomode şi în FDSN, şi în Parlament, dar încerc să fiu constructiv. N-am avut niciodată senzaţia că sunt manevrat, iar cei care-şi închipuie că pot să fiu manevrat se înşală.

— Cum apreciaţi viteza de lucru a Parlamentului?

— E cea a unui parlament occidental. În Vest, însă, legile importante au fost adoptate. Nici un parlament occidental nu adoptă 100 de legi pe an, sau 200, cum s-a întâmplat la noi, fiind abrogate cele vechi.

— Numai din această pricină se manifestă o lentoare?

— Mai e şi sistemul bicameral cu competenţe identice, după părerea mea, un sistem criticabil. Orice reglementare e discutată, practic, de două ori, de trei ori când apare comisia de mediere, sau chiar în amândouă Camerele reunite.

— Chestiunea mutării sediului Parlamentului la Casa Republicii mai e de actualitate?

— Nu ştiu dacă în revista dumneavoastră ideea asta a avut sprijin sau nu, parcă da... Vedeţi, noi discutăm acum într-o clădire care a fost construită între 1905–1907. Nu s-a ţinut seama de condiţiile de seismicitate şi este foarte puternic afectată. Consolidarea ei ar necesita 18 luni de reparaţii şi 8 miliarde de lei. Nu mai pun în discuţie că actuala clădire are şi puţine camere în afară de spaţiile de reprezentare. Deputaţii vin direct de la gară sau de la aeroport, intră cu servieta în şedinţă, pleacă la hotel... N-au unde să-şi ţină o carte, să primească o scrisoare...

— Poate de aceea unii deputaţi adorm în timpul şedinţelor...

— În clădirea asta nu poate să funcţioneze un parlament modern. Pe de altă parte, trebuie găsită o funcţionalitate pentru Casa Republicii.

— Vă place să purtaţi pulover?

— Foarte mult.

— Deci, nu vă place să fiţi încorsetat purtând costum şi cravată...

— Nu, şi de aceea mergeam la Institut îmbrăcat în pulover; în ultimii trei ani am fost îmbrăcat numai în costum, ceea ce mă face să mă simt ţinut în chingi.

— Ce semnifică brăţara de la mână?

— Am primit-o de la soţia mea când ne-am căsătorit!

— Cine vă alege hainele?

— Soţia mea are un mare rol, are un gust impecabil; şi eu cred că am un anumit gust, dar am mai puţin timp. Costumele pe care mi le-am făcut acum trei ani au început să cedeze şi doar zilele trecute am fost să-mi completez garderoba.

— V-am admirat adeseori haina de piele...

— E din Statele Unite...

— Ce se preconizează?

— Acolo ar trebui mutată Camera deputaţilor, ar trebui făcut un centru de conferinţe internaţionale — acum le facem la hotelul Bucureşti sau la Inter — nu-i normal; apoi, Senatul trebuie să se mute acolo, Monitorul oficial, Curtea constituţională e deja acolo... Încet, încet, se poate crea un centru al activităţii publice.

— Aţi făcut vreo gafă ca ministru de externe?

— Mi-e foarte greu să spun. Nu m-am gândit niciodată sub această formă, pentru că e foarte greu de comparat ceea ce ai făcut cu ceva pe care ai fi putut să-l faci. Eu aş discuta despre deficienţa anumitor acţiuni.

— Adică?

— Ceea ce a fost foarte interesant cât am funcţionat la Ministerul de Externe a fost capacitatea de a introduce elemente noi în jocul politic.

— Mai clar?

— Am încercat să trimitem imediat înapoi mingile, când erau trimise la noi şi am reuşit deseori acest lucru. În alte situaţii sigur că am ţinut seamă şi de circumstanţe. În politica externă, ca şi în tango, e nevoie de două persoane şi de o muzică adecvată!

— Şi totuşi, n-a existat nici o gafă?

— Gafe la nivelul acţiunii concrete nu-mi aduc aminte. Uneori, însă, fiind prea direct, poate am şocat. Am preferat, totuşi, acest stil foarte direct şi care mi-a adus multe satisfacţii.

— Una dintre ele?

— Îmi aduc aminte că am realizat un prim contact cu James Baker, în momente foarte delicate. Discuţia de atunci a marcat toată istoria relaţiilor mele cu fostul secretar de stat american. Au fost între noi zeci de mesaje, care nu sunt cunoscute (şi nici nu trebuie să fie cunoscute), însă au creat o atmosferă de lucru. Nu mi-a fost niciodată teamă să spun ce gândesc.

— Şi ce i-aţi spus domnului Baker?

— I-am spus aşa: „Domnule secretar de stat, consideraţi că alegerile libere şi corecte sunt esenţiale! Am avut astfel de alegeri. De acord, dar ţineţi seama că, fără un ajutor economic important pentru România, chiar şi prin alegeri libere şi corecte putem să avem în Parlament oameni cu nostalgii". Cred şi acum că tot ce i-am spus atunci e adevărat. Altă dată — eram la New-York, la Consiliul de Securitate, în septembrie 1991 şi minerii veniseră la Bucureşti — i-am trimis domnului Baker un bilet şi l-am spus că vreau să-l văd; mi-a răspuns şi am stabilit o întâlnire pentru a doua zi (în programul meu figura un dineu la Washington). I-am explicat ce se întâmplă la Bucureşti, aşa cum vedeam eu lucrurile de acolo şi el mi-a spus: „Cred că e bine să vă piedaţi în continuare cauza". Şi domnului Genscher, şi domnului Douglas Hurd le-am spus neted ce gândesc. Ei sunt doi oameni de mare calitate. Dar acum, când îmi aduc aminte acea perioadă, îmi dau seama că am trecut prin foarte multe situaţii umilitoare. Soarta unui ministru de externe român de azi e mult mai bună decât cea pe care am avut-o eu.

— V-a cuprins vreodată panica în Camera Deputaţilor?

— De multe ori ajung acasă cu sudoarea uscată pe spinare. Ai sentimentul că te afli într-o cuşcă cu lei şi nu ştii dacă lucrurile se vor termina bine sau rău. La Ministerul de Externe trăiam pe o insulă şi lucrurile erau mult mai simple.

— Întrevede domnul Adrian Năstase ce îi va rezerva viitorul?

— Nu — şi ca să fiu sincer, nici nu mă interesează prea tare. Un singur lucru pentru mine e vital: legătura cu cercetarea, cu Universitatea. Îmi ţin cât pot de regulat cursurile la Facultatea de Drept şi sunt oricând dispus să fac numai acest lucru. Oricând aş putea câştiga 100 000 de lei pe lună şi m-aş mulţumi şi cu mai puţin, dar cu mai mult timp liber, adică având o viaţă normală.

GEORGE ARION ■

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

DE CE NE RABZI PE PĂMÂNT, DOAMNE !

ŞAPTE

● *Fărădelegile comise nu le stârnesc nici o umbră de remuşcare. Dorm, mănâncă şi visează sub lacăt. Unii vor ieşi înainte de termen...*

Reporterii noştri vă conduc intr-un univers pe care puţini il intrevăd in grozăvia sa. Lumea criminalului nu este totdeauna, aşa cum s-ar putea bănui, tulburată de remuşcări ; dimpotrivă, după cum veţi vedea, asasinul se socoteşte, cel mai adesea, un nedreptăţit.

A ucis, cu cuţitul, o blajină consăteancă

ILIE NINULESCU, 43 ani, cioban, comuna Urzicuţa, judeţul Dolj, condamnat pe viaţă. Anterior, a mai fost condamnat la 25 ani, tot pentru omor (a executat 9 ani) :

„I-am aplicat, zic ei, 28 lovituri de cuţit, de la brâu în jos, dar, dacă vrei să omori omul, îi dai o karată sau o înţepătură de ac şi... gata"

„Eu vă povestesc, dar mai sunt şi neregului care nu mi-a convenit... Sunt din comuna Urzicuţa, am avut un coleg de servici cu mine, cu care am avut duşmănie mai demult, în familie. Când am devenit, din nou, colegi de servici, el era membru de partid, făcea măgării, din astea, comuniste. La un moment dat, ne-am împrietenit, dar el nu-şi lăsa năravul deloc. Eu, după cum cred că ştiţi, am mai fost condamnat, tot pentru omor. Pe cine am ucis, atunci ? Nu mai ştiu. Acum am omorât-o pe Ţugui Maria, din comuna Urzicuţa, soţia colegului meu. Eu mă duceam să-i duc un certificat medical soţului, că eram în concediu de boală. El nu era acasă, era la servici. Ea, zice, hai-să bem o ţuică. Am băut vreo jumătate de chil, acolo... M-a jignit, apoi, în nişte discuţii... Ne-am certat rău de tot. Eu aveam un cuţitaş mic la mine, în buzunar (după cum rezultă din rechizitoriu, „cuţitaşul" avea o lamă lungă de... 22 cm şi lată de 2,7 cm). Am lovit-o de vreo patru-cinci ori. Sângele a ţâşnit împroşcând peste tot. Dar să ştiţi că am citit şi eu rechizitoriul şi sunt multe neregului. Şi ancheta este în neregulă, apărătorul din oficiu, nici nu l-am văzut decât la a patra instanţă. N-am discutat cu el să mă întrebe, să-i povestesc, ce şi cum a fost...

După săvârşirea crimei am plecat în ţară. Am fost pe la Sibiu şi m-am angajat la nişte ciobani, ştiind consecinţele ce vor urma, ca de obicei. Am fost prins după două luni (15 iunie 1992, n.n.), când mă întorseseam la Craiova să fac o baie...

Ce am simţit ? Normal că fiecare are regretele lui, dar, în starea de ebrietate în care eram, n-am mai ştiut nimic... nu pot să-mi dau seama cam ce a fost.

Am furat, din casa victimei, bani, 800 000 cât zic ei, acolo; că nu i-am numărat şi o geacă de piele (iniţial, luase o geacă de faţă, la care a renunţat în favoarea celei de piele, conform rechizitoriului).

Da' când comiţi crima şi eşti prins pe loc e... regulamentar. Da' când eşti pe goană şi se întocmeşte dosarul de către procuratură e cum vrea ei. Şi ancheta la fel. Deci, nu mai decurge, aşa, ca să fii corect, şi tu să spui da, domnule, din cauza asta, aşa şi aşa. Reconstituirea o face aşa cum vrea ei. Asta nu e democraţie, ci comunism. Dacă vrei să omori omul, nici n-ai avea nevoie de cuţit. Îi aplici o karată sau o înţepătură de ac, ce să mai vorbim...".

Şi-a ucis concubina şi a rănit grav pe soţul acesteia

GHEORGHIŢĂ MITRACHE 66 ani, Craiova, fost ajustor de precizie la depoul C.F.R. din localitate, condamnat la 23 ani. Recidivist, a executat 26 ani închisoare pentru furturi :

„Am dat, aşa, cu cuţitul, de două ori, să scap şi l-am rănit în abdomen..."

„Eu nu am omorât pe nimeni. Trăiam cu o femeie şi m-a prins bărbatu'su cu ea. M-a tăiat la cap, prima dată pe mine. Ea s-a băgat între noi, strigând: «Nu-l tăia, Nicule !» El a lovit-o şi pe ea. Eu, atunci, am profitat de ocazie, i-am prins mâna şi i-am răsucit-o la spate, i-am scos cuţitul din mână. El m-a prins în braţe şi atunci eu am dat aşa, cu cuţitul, să scap şi l-am tăiat, de două ori, în abdomen. Apoi, am plecat. Peste câteva ore, m-am dus la spital, să-mi coase rana. A venit poliţia şi m-a arestat pentru crimă. Eu am auzit, atunci, pentru prima oară, că ea a murit. Eram puţin sub influenţa alcoolului. Aveam nu ştiu cât la mie alcool. Din ei nu curgea sânge, eu nu am văzut, pentru că mie îmi şiroia sângele în ochi.

Nu-mi justific fapta în nici un fel. Criminalul este Vieru Nicolae. El trebuia să fie după gratii, dar avea un văr ministru. El a adus opt martori, eu nu am avut nici unul, în apărare. Dar nici unul dintre martorii lui nu confirmă că eu am lovit-o cu cuţitul. Dacă ar fi apărut cuţitul în instanţă, ca probă, s-ar fi văzut amprentele mele cu ale lui. Dumnezeu să-l pedepsească pe cel vinovat ! Oricum, pentru mine viaţa nu mai are nici un rost. Sunt bolnav, am ciroză hepatică. Am luptat din greu pentru dreptate. De două ori am făcut refuz de hrană. Prima oară, după 45 de zile, am intrat în comă, dar am obţinut strămutarea procesului la Procuratura Generală. Însă şi acolo m-au găsit vinovat. Mai precizez că nu am reuşit să găsesc nici un avocat dornic să mă apere. Comuniştii ăştia sunt de vină. Ei au condamnat ca bandit, am făcut 26 ani pârnaie pentru furturi şi acum tot ei...

Nu am ce regreta, nu sunt vinovat."

Şi totuşi, sentinţa a rămas definitivă, datorită probelor zdrobitoare aduse în instanţă: Opt martori, vecini ai victimelor declară, sub prestare de jurământ, că Rodica Vieru, speriată, probabil, de cursul evenimentelor, le-a cerut ajutorul. Rechizitoriul afirmă, apoi, că Gheorghiţă Mitrache, aflat sub influenţa alcoolului şi văzând o forţă ieşită din comun, a pocnit-o pe victimă cu un făcăleţ drept în frunte. Apoi, fulgerător, i-a înfipt cuţitul în inimă, părăsind locul faptei, în mare goană.

A ucis, cu pumnii şi picioarele, un cetăţean necunoscut, care l-a oprit pe stradă să-i ceară un foc

MOLNAR ADAM-CSABA, 28 ani, Timişoara, zilier la un căruţaş particular, condamnat la 20 ani închisoare. Antecedente penale (3 ani pentru relaţii homosexuale şi 1 an şi 4 luni pentru furt din avutul obştesc, în 1988) :

„Pe cine am omorât ? Asta e, că nu ştiu cum îl cheamă"

„Pe cine am omorât ? Asta e, că nu ştiu cum îl cheamă. Am fost bătut rău la miliţie, în Timişoara, ca să recunosc ; mi-am pierdut acolo toţi dinţii. Cum să recunosc, dacă nu sunt vinovat ? În acea zi, am fost la restaurantul Stadion, împreună cu o fată şi un fost cumnat de-al meu. Am băut foarte mult. La analize, mi-au găsit a doua zi dimineaţă o concentraţie alcoolică aproape mortală: 0,3%. Cum puteam eu, în starea aia, să omor în bătaie un necunoscut de pe stradă ? Am încercat toate posibilităţile să scot adevărul la lumină. În trei ani şi jumătate nu am reuşit. Şi când mă gândesc că anchetatorii mei se află, după Revoluţie, în închisoare, dar totul este în zadar... O martoră, vecină de-a mea, căci fapta s-a întâmplat la 30-40 m de casa unde locuiam, a declarat că m-a văzut căzut jos, lângă victimă. Ea doar m-a văzut, dar n-a declarat că aş fi autorul crimei. Mai există, într-adevăr, unsprezece martori ai victimei, care au jurat că eu sunt criminalul. Nu ştiu cum a murit acest om. O fi fost un scandal pe stradă, că e un cartier numai de moldoveni, de constructori..."

Rechizitoriul arată că Molnar Adam-Csaba a ucis, bestial, cu pumnii şi picioarele, provocând victimei multiple traumatisme, circa cincizeci, dintre care: politraumatism cranian, abdominal, contuzii cerebrale, fractură de bază craniană, traumatism cervical prin strângere de gât.

A ucis, în bătaie, copilul nelegitim al soţiei sale

DAN MARCU, 23 ani, muncitor metalurgist, satul Fărcaşele, judeţul Olt, condamnat la 20 ani închisoare :

„Am fost în aşa hal de nervi, că mi se urâse de atâta mizerie. Avea cinci ani şi făcea pe el, continuu..."

„Da, a fost un copil al soţiei mele, din fiori, care era bolnav şi handicapat. Avea cinci ani. A murit din bătaie, căci pentru asta am şi fost condamnat. L-am bătut cu palma. Nu m-am gândit că era neajutorat. Bine, că nu a fost cine ştie ce, ca fiecare ce-şi bate copilul... El era şi slăbit după o perioadă de boală... A murit... Chestia care a fost, că după aia, de spaimă, de frică, nu m-am dus să declar ce-am făcut. L-am îngropat în curte. După zece luni, a venit procuratura. M-a întrebat cum am făcut, am recunoscut tot. Eram conştient că trebuie să execut, un mandat... Soţia mea a ştiut, că era şi ea atunci acasă. Ce putea să facă sau să spună ea, căci eu eram bărbatul. Am fost în aşa un hal de nervi, că mi se urâse de atâta mizerie. Avea cinci ani şi făcea pe el continuu... Veneau şi la mine fete, băieţi şi vedeau atâta mizerie... N-am vrut să-l omor, dar dacă aşa s-a întâmplat, ce puteam să mai fac ? Şi poate că n-aş fi luat douăzeci de ani, dacă nu-l găseau cu fractură craniană. Eu nu cred că l-am lovit aşa tare : după zece luni, cum să se mai cunoască o urmă ? De fapt, el mânca bătaie şi de la mă-sa şi cu palma şi cu nuiaua. Nu mi-am dat seama c-am să-l omor în bătaie.

Sigur că regret, dar dacă nu a fost nimeni lângă mine, să mă înveţe, să mă sfătuiască... Şi eu am luat multă bătaie, mi-am urât părinţii, dar... Tot la ei mă întorc mereu, tot ei sunt sprijin acum. Îmi iubesc mult soţia, avem împreună trei copii... Alte planuri de viitor ? Am să-mi fac socotelile după douăzeci de ani."

Şi-a ucis mama cu un baston

CONSTANTIN MITRU, 43 ani, Craiova, mecanic-auto, condamnat la 19 ani închisoare :

„Beat fiind şi becul stins, nu am observat nici sângele împrăştiat peste tot, nici creierii rămaşi pe bastonul ei"

UCIGAȘI POVESTESC

„Pe 28 martie 1992, am plecat din Craiova cu fetele mele, Elena-Nuți și Camelia, la țară, la o bătrână, să sapăm via. Am lucrat sâmbătă, duminică, luni. Luni seara am plecat la un verișor, că trebuia să repar conducta de la tractor. După ce am terminat treaba, zice el : «Hai să bem». El era deja băut. Am băut cu el, tată-său și soția sa un kil și jumătate de țuică. De fapt, am băut vârtos doar noi, bărbații. Și cum eram nemâncat... Când am ajuns acasă, a bătrână era deja sculată și m-a luat la drăcuituri și înjurături. Am lăsat-o în pace și m-am culcat în pat. M-am trezit în miez de noapte și am observat-o pe bătrână ridicând cămașa fetei. Imediat am intrat la bănuieli, știind că se ține de prostii. Mi-era teamă să nu facă farmece fetei, cum fac bătrânele la țară, în luna lui martie. Atunci, am sărit ca ars, am apucat-o de păr, am dat cu ea de pământ. Am înhățat bastonul pe care ea îl folosea la mers și am început să dau... Cât am lovit-o, nu știu. În rechizitoriu, scrie că o oră sau cam așa ceva. Atunci, plin de furie și beat zdravăn, nu am observat nici sângele împrăștiat peste tot, pe pereți, pe mobilă și nici creierii pe baston. A doua zi m-am predat, am fost conștient de fapta mea. Mai ales că eu niciodată nu o atinsesem nici cu degetul... Asta a fost situația...

Și normal că regret, când știu că am acasă patru copii. Atât de rea a fost, că au plecat de acasă, toți : tata, frații mei... Eu, de trei ani, nu trecusem pe acolo. M-au îndemnat rudele, du-te, că-i păcat de via aia, dar mi-era frică de gura ei afurisită... M-am dus și am făcut ce-am făcut... Nu m-am dus hotărât să... Așa ceva nu am avut în cap. Așa a fost soarta.."

Și-a ucis, cu sadism, concubina

DOREL-DINU NIȚIPIR, 46 ani, comuna Plenița, județul Dolj, șofer, condamnat pe viață. Recidivist, condamnat pentru uciderea mamei sale, la 20 ani (eliberat în 1988, după numai 9 ani) :

„Ce rost avea s-o bat cu coada măturii, când aveam în casă niște drugi de fier groși, lungi de doi metri".

„Vreau să fac o paranteză, de la început. Nu am comis, practic, nici un omor, deși sunt trimis în judecată pentru această faptă. În vara anului 1988, m-am liberat din pedeapsa trecută, după nouă ani. În câteva zile, m-am angajat la I.T.A. Calafat, unde lucrasem și înainte, timp de zece ani, tot la transport călători. M-am apucat de lucru. Pe parcurs, am cunoscut o fată ce avea vreo 24 de ani și care mi-a devenit prietenă. Datorită stigmatului pe care îl purtăm, noi, cei condamnați pentru fapte grave, suntem niște victime ale oprobriului public. Dar Verginica știa tot și acceptase situația. Dar mereu interveneau părinții ei și rudele... Mici incidente, mici scandaluri. Oricum, avea dinainte mari neînțelegeri cu mama sa, fratele și unchiul ei. Ea și cu tatăl-său aveau mari neplăceri acolo, în casă. Pentru că rudele ei îl interziceau, mereu, orice întâlnire cu mine, ea s-a hotărât să-i părăsească. Lucra la Fabrica de Conserve din Calafat și locuia în satul Guiu, comuna Maglavit. A plecat, deci, și a început să-și caute servici prin Craiova. În octombrie 1991, aflându-mă acasă, la țară, la Plenița, ea a venit câteva zile în vizită la mine. Cum era căutată de mamă-sa, frate-su și unchi-su și cum mai avuseseră loc unele... incidente între noi, Verginica s-a hotărât să se ducă acasă, la părinți, să-și mai ia niște lucruri. Am pierdut autobuzul ce făcea legătura între comuna Plenița și Calafat. Am luat o mașină și am lăsat-o, la o mie de metri de casa ei, pe la ora cinci după-amiaza. M-am întors în comună și am stat într-un bar, de la ora șase la zece. A doua seară, mă trezesc cu procurorul Dimon și colonelul Radu de la Poliția Județeană Dolj, peste mine acasă, la Plenița, spunându-mi că prietena mea este internată, în stare gravă, la Urgență, la Craiova, bătută și nu vrea să spună cine a „aranjat-o," pretinzând că ar fi căzut pe scările unui bloc în construcție. Proba zdrobitoare, a acuzării este o bandă de magnetofon. Verginica, cu câteva clipe înainte de a muri, i se confesează dlui procuror Dimon, în lipsa oricărui martor — asistenta, medicul, sau mama sa, — și descrie cu lux de amănunte, cu cât sadism am maltratat-o eu : am bătut-o cu o coadă de mătură, cu o coadă de lopată, de cuțit, și de greblă, am tăiat-o cu un cuțit, am ars-o cu țigara. Zicea că în chip premeditat, când au căutat-o rudele ei, am închis-o într-un dulap și i-am poftit să viziteze o casă goală. Principalii martori ai acuzării, care jură că au auzit țipete și că au văzut-o bătută-măr, îmi sunt dușmani de moarte, tocmai pentru că suntem rude. În lipsa unor probe... „concludente" sunt, acum, condamnat pe viață. Plătesc, astăzi, pentru o crimă odioasă pe care nu am comis-o. Nici nu m-au confruntat cu ea... Victima moare, după trei-patru zile, în spital și mie nu mi se spune... Mai mult, ea a susținut, până în ultima clipă, că nu a fost bătută. Eu susțin că pe banda aceea de magnetofon nu era vocea ei. Medicul și asistenta au fost obligați, după ascultarea înregistrării, să contrasemneze procesul verbal. Nu am absolut nici un martor. Barmana, chemată după zece luni de zile, nu și-a mai amintit că am fost în respectivul bar. Să știți că un recidivist, ca mine, este foarte ușor de aruncat pe viață în pușcărie."

Rechizitoriul afirmă că victima a fost maltratată timp de șase zile, cu sadism, că a avut cincisprezece coaste rupte ce i-au perforat plămânii, fractură de bazin, multiple contuzii cranio-faciale, cinci de arsură de gradul doi cu țigara, trei plăgi tăiate, superficiale. Victima a afirmat, de mai multe ori : „Sunt dispusă să-l iert, e timpit, nu-și dă seama ce face." Un „timpit"... — și cincisprezece coaste rupte, fractură de bazin, plăgi tăiate, arsuri cu țigara... Viața e, uneori, oribilă ; iar „timpenia" — abjecție.

Și-a ucis soțul înecându-l în Olt

MARIA PANAIT, 41 ani, comuna Izbicenl, județul Olt, condamnată, definitiv, la 16 ani pușcărie :

„L-am ținut, cu capul în apă, ca pe un câine, până nu a mai mișcat, apoi i-am dat drumul... la vale"

„A fost un om care nu știa să se comporte cu noi, un bețiv ce reușise să vâre spaima în sufletele noastre. Eu munceam, din greu, zi și noapte, să aibă cei șase copii, vai de mama lor, o bucată de pâine pe masă. Adesea, ne bătea pe toți, fără nici o deosebire. Când era beat, inventa tot felul de... pedepse. De exemplu, bătea cercevelele geamurilor și ușile în cuie, se pot vedea urmele și acum, și ne bloca în casă. Mereu îi spuneam : «Măi băiete, de ce te porți așa ? Ție nu-ți pasă de copiii tăi, de viitorul lor ?».

Și-a întâmplat pe 14 septembrie 1991, cu două zile înainte de nunta fiicei noastre, Vasilica, în vârstă de 20 ani. Ea lucra la Pitești și își luase o săptămână de concediu. Munceam toți, inclusiv cei mici și treburile nu se mai terminau. În seara aceea, el a venit, din nou, beat-mort, după ce umblase, nici eu nu știu pe unde, întreaga zi. Făcea spume la gură de furios ce era. A sărit la mine, m-a doborât la pământ... Apoi, a târât pe Mariana, strigând : «Curvă nenorocită, ce te holbezi așa ? !» și i-a aplicat și el câțiva pumni. În sfârșit, ne-a bătut zdravăn, pe toți. Striga : «Vă omor, acum termin cu voi !». Eu protestam : «Lasă-ne, de ce faci așa, omule ?». Și atunci, el s-a aruncat pe podea : «Vreți să scăpați de mine — zice — nu aveți decât să mă omorâți ! De ce nu-l ascultați pe taica ? El v-a spus de multe ori să mă înecați în Olt !». Vă jur că, în acel moment mi-a venit ideea să-l ascult, ca de obicei. Am simțit, deodată, o forță imensă și am spus : «Haideți, toți, la treabă !». Împreună cu Vasilica, cu Guiu Ionel, viitorul meu ginere și asistați de Mariana, am luat sfoară și lanțuri de prin curte și l-am legat fedeles. Nu l-am lovit, nu a opus nici o rezistență. După vreo șase ore, l-am urcat în căruță, l-am dus la Olt și l-am ținut cu capul în apă, până s-a înecat. Apoi l-am dat drumul pe râu. De emoție, am leșinat. M-au dus, pe brațe, acasă. A doua zi, în urma denunțului făcut de copiii minori (o fată de zece ani și un băiat de șapte), am fost arestați.

La urmă, m-am căit pentru ce am făcut. Satana sau ce-o fi fost... Dar nimeni nu-l iubea, nici părinții lui, nimeni. Până am să trag pământ pe mine am să mă căiesc și n-am să uit ; că pentru un moment, m-am lăsat orbită de furie și acum plătesc... Plătesc și copiii mei, rămași, acum, în grija surorii mele... Din dragoste pentru ei, am greșit și le-am distrus viitorul".

Mariana Panait, 18 ani, condamnată la 5 ani pentru **complicitate la uciderea tatălui său**, completează :

„Ce am simțit în momentul acela ? Nu știu... poate emoție. Nu m-am gândit, nici o clipă, că-i vom omorî. Nici eu, nici sora mea Vasilica nu am participat, efectiv, la... Nu am strâns lanțul, nu i-am îndesat batista în gură. Am asistat... Dar, nici nu ne-am gândit să o oprim pe mama. Ne-a fost frică să rămânem, singure, acasă. De aceea, am plecat și noi cu căruța... Era rău, mereu ne chinuia, ne bătea, ne înjura. Pentru ce am făcut, ne-am primit pedeapsa aici, pe pământ...".

. . . . . .

BRINDUȘA NICOLAE ■

Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ ■

LIBERTATEA — O PARANTEZĂ PENTRU PUȘCĂRIE

ŞANTAJUL HELSINKI

In epocă şi multă vreme mai pe urmă s-a spus, ad usum Delphini, că Actul final de la Helsinki a însemnat un triumf al raţiunii, că el s-a făcut de dragul păcii în Europa şi în lume, fiind o pavăză pentru toate popoarele, dar mai cu seamă pentru cele mici, în contra agresiunii şi războiului. În realitate, Helsinki a fost un clasic şi teapăn târg între cei puternici ; fosta u.r.s.s. să fie sigură că rămâne cu ce-a înghiţit ; vest-europenii să aibă siguranţa că u.r.s.s. nu va încerca să ajungă la Atlantic, ca se va mulţumi să digere în continuare ce-a ingurgitat ; Statele Unite să rămână mai departe arbitrul echilibrului european. Şi astfel s-a prevăzut inviolabilitatea graniţelor. Însă Germania de vest nu dorea etemizarea scindării ţării şi de aceea s-a zbătut şi a obţinut ca în Actul final să se prevadă că graniţele nu se pot modifica prin forţă (al treilea principiu), însă pot fi schimbate pe cale paşnică, prin convenţii, potrivit dreptului internaţional (primul principiu). Era deci vorba de o prevedere cu adresă precisă, cu trimitere la o singură situaţie : o ţară scindată ca urmare a celui de-al doilea război mondial şi care trebuia, mai devreme sau mai târziu, să se reîntregească.

Nu se poate spune că cele convenite la Helsinki n-au jucat, o vreme, un rol pozitiv. Dar viaţa a mers înainte şi între timp Germania s-a reunificat iar Iugoslavia, Cehoslovacia şi u.r.s.s. (aceasta din urmă cel puţin din punct de vedere juridic) s-au destrămat, lagărul socialist s-a prăbuşit. Continentul nostru e altul decât cel din 1975. În consecinţă, Actul final de la Helsinki, făcut pentru un anumit fel de Europă, este în prezent depăşit. Va trebui să se realizeze un nou acord tip Helsinki, care să fixeze reguli de convieţuire într-o Europă aşa cum arată ea acum. Dar comunitatea internaţională este deocamdată ocupată până peste cap cu rezolvarea conflictului din fosta Iugoslavie, cu stabilizarea situaţiei din Rusia, cu criza economică şi cu multe altele. Pentru un nou Helsinki va trebui deci să mai aşteptăm.

Însă faptul că aranjamentul din 1975 a căzut în desuetudine nu-l împiedică pe mulţi să şantajeze cu acordul respectiv, într-un sens sau altul. Astfel, Kremlinul mai visează şi acum că graniţele fostului imperiu sovietic sunt apărate de Actul final de la Helsinki şi se comportă în consecinţă, târâgănând retragerea trupelor ruseşti din fostele republici. Una dintre aceste republici, Ucraina, crede că poate invoca documentul adoptat în capitala finlandeză pentru a menţine în componenţa ei teritorii cotropite de Moscova în 1940 ca urmare a pactului Ribbentrop–Molotov. Pe viceversa acţionează Budapesta. Ea apelează la prevederea inclusă de germani pentru uzul lor propriu (prevedere aflată într-o totală incongruenţă cu situaţia Ungariei), cum că graniţele pot fi modificate prin bună înţelegere, pentru a se sustrage de la declaraţia clară şi precisă că nu are nici un fel de pretenţii teritoriale faţă de ţările vecine.

Ungurii lasă impresia a zice că ei ar face ce-ar face, dar nu le dă voie Actul final, care stipulează că frontierele se pot modifica prin acordul părţilor. Lăsând la o parte faptul că, după cum arată istoria omenirii, nimeni n-a cedat vreodată nici măcar un metru pătrat de pământ la masa tratativelor, fără să aibă, mai mult sau mai puţin vizibile, o sabie la gât, un pistol în ceafă sau degetele prinse la ţâţâne uşii, trebuie arătat că chiar dacă Actul final ar fi prevăzut că regula generală este schimbarea graniţelor, nemodificarea constituind excepţia, şi tot ar fi existat posibilitatea ca ungurii să încheie cu vecinii lor tratate în care să se consemneze fără echivoc că ei, ungurii, renunţă la orice modificări teritoriale. Dar, practicând şantajul Helsinki, ungurii n-au finalizat până în prezent nici măcar încheierea tratatului cu Ucraina.

Optica Ministerului de Externe ungar rezultă din luările de poziţie ale unor reprezentanţi ai săi : „Noi declarăm că, în spiritul Actului final de la Helsinki, nu ne vom atinge cu forţa de graniţe" şi „Ungaria se declară împotriva oricăror modificări de graniţe realizate prin forţă". Cei ce gândesc aşa consideră că menţinerea posibilităţii de a modifica „pe cale paşnică" graniţele ar avea pentru Ungaria următoarele efecte : ar duce la întărirea securităţii ţării, ar îmbunătăţi situaţia ungurilor de dincolo de hotare şi şansele realizării „aspiraţiilor" acestora, ar contribui la slăbirea forţelor naţionaliste din ţările vecine. Însă, după cum a arătat chiar un diplomat ungur, lucrurile stau exact invers : cele trei deziderate s-ar putea satisface numai în cazul în care Budapesta ar renunţa formal la orice revendicări teritoriale. Dar recurgerea de către unguri la stipulaţiile Helsinki are şi menirea de a pune România între ciocan şi nicovală : ori „să compătimească" cu prevederea din Act cum că graniţele din Europa sunt intangibile, şi atunci să pună cruce reunirii cu Basarabia (ungurii făcându-se a nu şti că România este singura ţară din Europa care se găseşte exact în situaţia în care a fost Germania, de ţară scindată, adică tocmai în situaţia pentru care s-a pus în Actul final prevederea respectivă), ori să cocheteze cu zicerea că frontierele pot fi modificate „pe cale paşnică", şi prin asta să recunoască dreptul ungurilor de a ne cere să negociem „la masa tratativelor" graniţele noastre cu ei.

Nu că ungurii ar fi în stare vreodată să smulgă cu forţa vreo bucată de pământ de la cei din jur. Militarmente, prin ei înşişi, ungurii n-au însemnat, nu înseamnă şi nu vor însemna niciodată nimic. Da, dar îi pot convinge pe alţii să dea cu bâta pentru ei, cum s-a întâmplat când cu dictatul de la Viena. Iată de ce până când, pe de o parte, Ungaria nu va renunţa la şantajul Helsinki şi nu va declara limpede şi răspicat că nu are nici un fel de pretenţii teritoriale faţă de statele limitrofe – şi în primul rând, se-nţelege, faţă de România – şi până când nomenclaturiştii U.D.M.R.-işti de la noi nu se vor considera sută-n sută cetăţeni români, cu toate drepturile, dar şi cu toate obligaţiile pe care această calitate le presupune, până când această din urmă nu vor fi pătrunşi de adevărul elementar că guvernul ţării lor se află la Bucureşti şi nu la Budapesta şi deci până nu vor înceta pelerinajul în capitala ungurească după instrucţiuni şi indicaţii preţioase, ungurii din România nu vor putea să-şi susţină în mod serios vreo revendicare şi nu vor avea nici o şansă ca acea revendicare să fie satisfăcută. Ar fi foarte util ca atât Budapesta, cât şi udemeriştii, să ţină bine minte câteva cuvinte spuse chiar de un ungur : „Cine l-a ales pe Gheorghe Funar primar al Clujului ? Aparent, românii. În realitate, ungurii sunt aceia care (prin atitudinea lor antiromânească n.n.) l-au ales".

ION D. GOIA

GREVĂ DE VÂNZARE

Preşedintele IUGOSLAVIEI şi preşedinţii săi ajutători, ai Serbiei şi Muntenegrului, s-au dus la Pale să-i convingă pe sârbii bosniaci că **harta Vance–Owen** merită să fie bătută în cuie. Nu au fost singuri : premierul elen s-a deplasat şi dânsul pentru a telepatiza parlamentarii din autoproclamatul for de la Pale. Dar degeaba. Dincolo de pacea evocată obsesiv, **obişnuinţa războiului** a devenit, ca odinioară în Vietnam, prima natură a autohtonilor. Vorbele despre reconciliere sunt constîncios dublate de rafale ● **Greva de mari proporţii** care a paralizat estul **GERMANIEI** a adus, spre deosebire de multe alte manifestări identice din Răsărit, o promisiune vest-europeană de pompaj masiv : preşedintele Comisiei Europene, Jacques Delors, a afirmat că **CEE este gata să îndrepte spre landurile estice 20 de miliarde de mărci germane**, pentru a „estompa decalajele faţă de restul Germaniei". Bun. E de înţeles. Ce ne facem, însă, cu decalajul nostru naţional faţă de Europa, în care nu putem intra cu nici un chip ? ● Situaţie ciudată la **TALLIN** : **un fost veteran american** al războaielor din Coreea şi Vietnam a fost numit, în pofida avizului nefavorabil al preşedintelui Clinton, **şef al forţelor armate estoniene** ● Şeful diplomaţiei israeliene, **Shimon Peres**, a făcut o declaraţie atît de scutită de echivoc, încât a produs perplexitate în regiune şi mai departe. El a precizat că tratatul de neproliferare a armelor nucleare este un text gol de conţinut şi că **ISRAELUL** nu îl va semna. Cancelariile

TURNUL BABEL

interesate şi-au amintit că armata israeliană deţine aproximativ 200 de focoase nucleare, că şi rachete purtătoare cu rază medie şi lungă de acţiune... ● Recenta semnare la **SINGAPORE** a unui pachet de documente de **colaborare chino-taiwaneză** a atras masiv atenţia mass-media de pe glob. Semnificaţia recentei întâlniri nu scapă nimănui şi conturarea unui **spaţiu chinez extins în Pacific** poate răsturna multe obişnuinţe. Până una-alta, agenţia A.P. notează : „Oameni de afaceri taiwanezi au investit până acum 6,9 miliarde de dolari în întreprinderi din China continentală. Exporturile indirecte taiwaneze au fost de 6,2 miliarde, iar importurile 1,2 miliarde. De asemenea, după 1987, milioane de taiwanezi şi-au putut vizita rudele sau şi-au petrecut vacanţa dincolo de strâmtoare". Aşadar, runda Singapore face lumină într-o piesă mai veche... ● Întâlnirea dintre preşedinţii **UNGARIEI** şi **UCRAINEI** s-a desfăşurat sub patronajul unei anumite discreţii a presei din zonă. Totuşi, ea scapă regulii contactelor protocolare. **La Budapesta, şeful diplomaţiei ungare a punctat** elocvent dialogul : „Ucraina transpune treptat în viaţă principiul respectării minorităţilor, ceea ce este un pas esenţial şi pentru că în regiunea noastră nici un alt stat nu a stabilit garanţii minorităţii maghiare". ● După impopularul război din Vietnam, **CONGRESUL AMERICAN a adoptat „rezoluţia puterilor de război"**, care îl leagă dacă nu de mâini, măcar de picioare pe preşedinte, în cazurile extreme când trebuie luate decizii strategice. Şi totuşi, la cinci luni de la debarcarea americană în Somalia, Congresul încă dezbate chestiunea autorizării desfăşurării lor. **Deci Kafka se poartă şi la aiţi...**

RADU BUDEANU

Prostie, sadism şi resurse secrete

PATRU FELURI DE A SCĂPA DE COMUNISM

● Pericol galben sau miracol chinezesc?

Cladată intersecţie de destine, cladat coctail de deşertăciune şi patimă, de prostie apoteotică şi sadism de rutină în evoluţia comunistă şi postcomunistă a câtorva ţări : Iugoslavia, România, Rusia şi China.

Cel care a mişcat primul în rând, când cenuşa celui de al doilea război mondial de-abia se răcise, a fost Tito. Fostul lider de partizani, cu aparenţă rudimentară şi mare amator de intrigi regionale, s-a glazurat primul în stil occidental : uniforme somptuoase, trabucuri pe comandă, siestă insulară la Brioni, escapade princiare, colecţii de artă ş.a.m.d. În timp ce ei relaxa Iugoslavia, transformând-o într-o ciudăţenie adriatică, practicând un comunism extravagant de piaţă liberă, în România Gheorghiu-Dej şi, apoi, Ceauşescu, vânau posesorii de dolari, amatorii de turism internaţional şi cititorii de cărţi contemporane în alte limbi. Iugoslavii plecau în cărduri în Occident, făceau bani, se întorceau acasă şi deschideau cârciumi, magazine, mici hoteluri. Românii, nu. Iugoslavia şi-a început tranziţia odată cu revizionismul. România s-a adâncit în balamucul ei original, s-a faraonizat şi s-a astupat. La noi a urmat o revoluţie macabră, furibundă, de serie neagră, iar la Iugoslavi nu a urmat nici o revoluţie. Ţara s-a dezmembrat şi a inaugurat primul război civil balcanic, menit să încurce toate ţiţele diplomaţiei europene. O zonă paradisiacă, prosperă, promiţătoare, s-a transformat într-un poligon funest în care cruzimea cambodgiană pare o simplă uvertură.

Rusia şi China, alţi pivoţi ai comunismului mondial, s-au închinat la acelaşi zei, au practicat un terorism statal de o ferocitate fără seamăn şi au ajuns la starea de război. Războiul ruso-chinez, care a stricat dogma solidarităţii socialiste, a fost semnalul că ceea ce nu e în regulă pe plan intern poate fi dublat pe plan extern. Două imperii poliţieneşti, experimentând fiecare câte o revoluţie culturală — în cadrul căreia cărturarii de primă mână au fost atârnaţi în cârlige şi artiştii notorii au fost trimişi la abator — s-au bătut şi, apoi, s-au despărţit într-o tăcere de plumb. URSS a intrat în vârtejul Gorbaciov, a dezarmat în raport cu Occidentul, s-a dus de râpă economic şi a explodat administrativ. Ea a devenit CSI, adică mai nimic, un nimic gigantic încurcat nuclear şi complet falimentar. Proba de laborator a CSI rămâne, desigur, Rusia. O ţară ajutată de Occident să respire de la o lună la alta, o ţară care îşi pregăteşte două constituţii, două puteri, două variante de supravieţuire. Simultane şi antagonice. În Rusia nu a avut loc o revoluţie anticomunistă, ci un taifun reformator confuz de sus în jos şi puternic birocratizat de reprize de negocieri între democraţi şi dogmatici. Războiul între cele două tabere e în toi, devine tot mai crâncen, iar în acest timp salariile îşi definesc puterea de cumpărare în chibrituri, pâini şi sticle de oţet.

Nici în China nu a avut loc o revoluţie anticomunistă. Acolo lucrurile stau, paradoxal, incredibil, frizând absurdul. Acolo partidul comunist, bătut solid în cuie, modifică dintr-o mişcare constituţia şi introduce generic) de economie de piaţă socialistă. Drumul spre capitalism a fost adjudecat fără preaviz, fără referendum, fără bătălii între garnizoane, fără victime spectaculoase. După trecerea cu tancul peste studenţii care cereau disperaţi încheierea unei epoci dezastruoase, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, partidul a virat-o brutal spre alte zări economice. A făcut-o asigurând cel mai înalt ritm de creştere economică visat vreodată de o ţară socialistă ; şi cu o asemenea soliditate, încât cercurile occidentale au coşmaruri. Zona Marii Chine (care înglobează partea continentală), insula dizidentă Taiwan şi Hong-Kong devin, până în anul 2000, placa turnantă cea mai dinamică a lumii. Aprecierea nu este a Chinei (încă, vai, comunistă), ci a experţilor americani !

Tranziţia în Iugoslavia, România, Rusia şi China conţine asemenea „jocuri", contradicţii şi nuanţe specifice, încât te întrebi ce resurse secrete a avut, în fond, planeta comunistă ?...

RADU BUDEANU

Doamna Arafat se confesează (II)

„Cu Yasser nu te plictiseşti!"

Continuăm să publicăm declaraţiile date Revistei „ELLE" de acea tînără în vîrstă de 29 de ani, care a reuşit să înfrîngă înverşunarea unui bătrîn şi celebru celibatar, devenind, astfel, doamna Yasser Arafat.

ELLE: Cînd v-aţi întîlnit prima dată cu Yasser Arafat?

Souha Arafat: A fost în Iordania, în 1984. Eram cu mama, care-l cunoştea de mult şi voia ca eu şi surorile mele să-l întîlnim. Pentru noi era un mare simbol, era liderul palestinian. Aveam pe atunci 22 de ani şi eram studentă la Paris.

— Aţi fost fascinată de el?

— Are un şarm extraordinar. Şi apoi, ce-mi place, este că e tot timpul cu picioarele pe pămînt.

— Sincer vorbind, îl găseşti un bărbat frumos?

— Eu, da! Este suficient să-l vezi, să-i urmăreşti gesturile, felul cum se mişcă şi farmecul lui te copleşeşte. Nu te mai gîndeşti la frumuseţea fizică.

— Deci, l-aţi revăzut...

— La Tunis, de mai multe ori. Mai tîrziu mi-a propus să lucrez cu el. Asta însemna să părăsesc Palestina fără posibilitatea de a mă mai întoarce. Mulţi m-au luat drept nebună

— Din acel moment l-aţi considerat tot numai „marele om"?

— A, nu! Acesta a fost începutul. Dacă mi-a cerut să lucrez cu el, era clar că urma să se întîmple ceva.

— Este o mare diferenţă de vîrstă, nu?

— Da, dar asta se şterge imediat. Să trăieşti cu un bărbat de 30 de ani este mai puţin interesant, decît cu un om care are o viaţă atît de plină, cu atîta experienţă. Cu Arafat nu te plictiseşti! E mult mai palpitant decît să stai cu un om gol pe dinăuntru. De la Arafat ai totdeauna ceva de învăţat.

— Aţi avut ezitări la gîndul căsătoriei?

— N-a fost o alegere uşoară. Dar, aveam deja experienţa unei vieţi tumultuoase, cu mama mea. Sînt obişnuită cu aşa ceva de vreo 20 de ani.

— Dar părinţii nu l-au găsit prea bătrîn pentru dumneavoastră?

— Ba da, dar eu sînt încăpăţînată.

— Puteţi vorbi despre distracţii? Mergeţi la teatru, la cinema?

— Nu, n-am mai fost niciodată, dar cînd m-am măritat, am ştiut că aşa va fi.

— Căsătoria dumneavoastră a fost ţinută, o vreme, în secret.

— Nu a fost secret, am aşteptat doar momentul potrivit pentru a o face publică. A fost ceva foarte simplu. Nici măcar familia n-a fost prezentă. În fond, toată viaţa mea e simplă.

— Şi foarte tumultuoasă.

— Foarte tumultuoasă şi foarte simplă. Am o casă micuţă la Tunis. N-aş accepta să trăiesc într-un palat. Cu cît ai o poziţie mai importantă, cu atît trebuie să rămîi mai aproape de oameni.

— Aţi avut măcar o zi liniştită în acest prim an de căsnicie?

— Nu.

— Vă este frică?

— M-a învăţat să nu-mi fie frică. Are o mare credinţă în Dumnezeu. Ceea ce trebuie să se întîmple, se întîmplă. Mi-e mai frică pentru el decît pentru mine. Mai ales cînd călătoreşte... De cînd a avut loc accidentul cu avionul nu mă mai lasă să merg cu el.

— Înainte de căsătorie eraţi creştină.

— Da, de religie greco-ortodoxă. Sînt mulţi printre creştinii palestinieni şi nu sînt diferenţe între creştini şi musulmani în Palestina. Eu am trăit într-o comunitate musulmană unde erau numai zece familii creştine şi n-a fost nici o problemă. Cînd am fost mică am învăţat într-o şcoală musulmană — deci am învăţat şi Coranul — şi apoi am fost dată la maici... În familia mea sîntem credincioşi, dar nu practicanţi. Există din ce în ce mai multe căsătorii mixte între creştinii şi musulmanii palestinieni.

— Şi credeţi că asta a făcut plăcere familiei dumneavoastră?

— Mama mi-a respectat alegerea. Ea gîndeşte că atunci cînd te măriţi cu Arafat, este personalitatea, simbolul, care contează

— De ce v-aţi convertit la islamism?

— Islamul este o religie tolerantă. Cînd o femeie se căsătoreşte cu un musulman, poate să-şi păstreze religia. Eu n-am făcut-o. Nu ştiu cum să vă explic, dar cu Arafat, nu se putea asta. Femeia îsi urmează bărbatul. Nu este religie, este obicei.

— Ce procentaj de creştini există printre palestinieni?

— Mai mult de 20 la sută. Dar este un număr care începe să scadă. Mulţi emigrează din cauza situaţiei. Cînd este un regim de ocupaţie, nu mai există locuri de muncă. Chiar pentru tinerii israelieni este greu. Şi dacă Israelul nu face parte, tînăra sa generaţie nu i-o va ierta.

— Sînteţi născută la Ierusalim?

— Da. În ziua de 17 iulie 1964. În Zodia Racului. Suntem cinci: patru fete şi un băiat.

— Mama dumneavoastră este o eroină pentru Palestina.

— I se spune „Passionaria". De douăzeci de ani discută cu israelienii, a fost în închisoare, a fondat prima agenţie de presă palestiniană. De curînd i s-a pus o bombă în maşină. N-are o viaţă uşoară.

— Tatăl dumneavoastră este şi el implicat?

— Nu, e un bancher care n-are nimic de-a face cu toate astea.

— Aşadar, în familia dumneavoastră, politica este treaba femeilor.

— Da, săracul tata, a fost obligat să urmeze aceste femei teribile care l-au antrenat într-o viaţă infernală. Sora mea este măritată cu Ibrahim Souss, reprezentantul OEP la Paris, cealaltă cu delegatul OFP din România... Femeile joacă un rol important la palestinieni, iar Arafat încurajează acest fapt. Nu spun asta pentru a-l apăra... dar aşa este. În Declaraţia de independenţă a pus un articol care spune că nu vor mai fi diferenţe între bărbaţi şi femei. Sînt multe lucruri de făcut pentru femeia arabă. Trebuie creată o nouă mentalitate, trebuie, mai întîi, schimbat bărbatul. Acum, există un bărbat care oprimă femeia din interior şi altul din exterior. După eliberare va trebui să ne batem pentru educaţia femeilor.

— În ceea ce vă priveşte, aţi avut o viaţă foarte liberă, foarte occidentală.

— Da, mama ne-a crescut diferit de restul fetelor de la noi. Mi-am făcut studiile superioare la Paris, locul tuturor revoltaţilor din lume. Am petrecut aici 8 ani, mi-am luat un doctorat în limbi şi civilizaţii străine — franceză, engleză, arabă. Apoi, am lucrat aici.

— Acum mai lucraţi?

— Sînt în curs de a crea o asociaţie medicală caritabilă pentru îngrijirea rănitilor intifadei care au rămas handicapaţi.

— Care sînt speranţele dumneavoastră în ceea ce priveşte pacea?

— Israelul este foarte încăpăţînat. Spun că în OEP există extremism, dar nu sînt extremişti şi printre israelieni? Părerea majorităţii contează! În Franţa, în Italia, există de asemenea extremişti, dar Frontul Naţional nu înseamnă toată Franţa... Nu se poate face pacea pe spinarea palestinienilor. De fiecare dată cînd există represiuni, acestea se repercutează asupra tinerei generaţii. Dacă vei avea un frate care va fi ucis, o vei lua de la început!

— Mulţi îl consideră pe soţul dumneavoastră un terorist

— Cînd rezişti, şi tratează drepturile. Cei din Rezistenţa franceză, nemţii, au fost şi ei consideraţi teroriştii.

— Cé vă ajută să sperati?

— Femeia lui Arafat trebuie să spere, ea poartă speranţa liderului.

— Credeţi că se va retrage?

— Nu, el are militantismul în sînge. Rădăcinile sale, dragostea lui pentru patrie, lupta sa, înseamnă pentru el viaţă. Poate se va retrage, dar numai cînd Palestina va fi liberă. Pînă atunci, nu!

— Nu visaţi, cîteodată, la o vacanţă liniştită?

— Ba da? De foarte multe ori!

Traducere şi adaptare de LIANA TATOS

„Fratele Ceauşescu, fratele Arafat"

„Asemănarea dintre Ceauşescu şi Arafat era extrem de izbitoare. Nu numai din motive politice sau ca un corolar natural faţă de antisemitismul său avea Ceauşescu încredere în Arafat. Fără barba lui Arafat şi pielea sa puţin mai închisă la culoare, ar fi greu să-i deosebeşti. Au aceeaşi formă a feţei, aceeaşi expresie în jurul gurii, acelaşi zîmbet, aceeaşi ochi care te străpungeau. Amîndoi gîndesc şi acţionează la fel. Sînt la fel de vorbăreţi, irascibili, impulsivi, violenţi şi isterici".

★

„— Amîndoi vrem să influenţăm America în favoarea noastră. Cu toate acestea, metodele noastre sînt diferite. Tu, Frate, Arafat, foloseşti armele. Eu folosesc cuvintele.

— Lupta, frate Ceauşescu! Lupta înarmată şi teroarea sînt singurele lucruri pe care le respectă America".

★

„În 1976, Ceauşescu i-a propus lui Arafat să facă schimb de consilieri în probleme de spion. Primirea cîtorva agenţi OEP a adus o creştere dramatică a componenţei teroriste din cadrul DIE (Departamentul de Informaţii Externe), numită „Planul Z", Z fiind ultima literă din alfabet, reprezentînd „soluţia finală".

Pentru acest plan, Arafat şi Hassan au desemnat două echipe de teroristi profesionişti ai OEP-ului, care fuseseră special antrenaţi pentru operaţiuni pe teritoriul României şi care au fost folosiţi mai tîrziu în acţiuni de răpiri şi asasinate, în Occident, din ordinul lui Ceauşescu".

ION MIHAI PACEPA: ORIZONTURI ROŞII

AFRICA ESTE UN REZERVOR URIAŞ DE MATERII PRIME, IAR COOPERAREA CU ROMÂNIA ESTE BENEFICĂ

Convorbire cu Excelenţa sa dl MAMPUYA N'KWEMBE, ambasadorul Zairului la Bucureşti, Decanul Corpului Diplomatic

— Care este impresia dumneavoastră despre dezvoltarea României după decembrie 1989?

— Este o schimbare totală în toate domeniile: politic, economic şi social. Din punct de vedere politic, asistăm la apariţia a numeroase partide; alegerile democratice, cu camere legislative unde partidele de opoziţie îşi fac auzit glasul, dau valoare vieţii politice, ca şi existenţa unor numeroase publicaţii de diferite opinii; ceea ce este un mare progres, în raport cu monolitismul şi unanimitatea plicticoasă din timpul vechiului regim comunist.

În privinţa economiei, România trăieşte experienţa economiei de piaţă, prin abandonarea experienţei socialiste, ceea ce, pentru moment face viaţa cam dificilă şi descurajează o parte a populaţiei, iar roadele vor fi culese după o perioadă destul de lungă.

În sfîrşit, sectorul social şi cultural a cunoscut numeroase initiative în toate domeniile vieţii naţionale, ceea ce era de neconceput în vechiul regim comunist.

— În calitatea dumneavoastră de ambasador şi decan al Corpului Diplomatic, ce credeţi despre raporturile diplomatice ale României cu statele lumii?

— România întreţine numeroase relaţii diplomatice cu diferite ţări ale lumii, ceea ce este un semn bun pentru o ţară care vrea să coopereze şi care doreşte pacea. România întreţine relaţii diplomatice cu toate statele lumii, fără excepţie; sunt aproape 80 de ambasadori rezidenţi la Bucureşti.

— Excelenţă, domnule ambasador, lumea se confruntă cu multiple dificultăţi şi România nu face excepţie. În ce domeniu credeţi dumneavoastră că România poate întreţine relaţii intense cu ţările africane?

— În ciuda numeroaselor dificultăţi cu care România se confruntă, sperăm într-o cooperare care să fie urmărită şi ameliorată, în interesul reciproc al popoarelor respective. Africa deţine numeroase materii prime de tot felul, dar îi lipseşte tehnologia pentru a le valorifica, iar România este în măsură să contribuie la dezvoltarea economică a Africii. Ţările africane doresc ca România să le acorde burse de studii pentru formarea cadrelor de tinerei.

— Care sunt raporturile politice şi comerciale ale României cu Africa?

— Ţările africane întreţin raporturi politice şi comerciale cu România de mulţi ani, ceea ce a însemnat deschiderea de ambasade şi schimburi de diferite delegaţii comerciale între România şi majoritatea ţărilor africane. Se doreşte ca aceste relaţii să fie permanente şi sincere. Şi România poate foarte bine ajuta ţările africane, ţinând cont de specificitatea fiecăreia şi în interesul reciproc al popoarelor africane şi român.

Dr. LEOPOLD KUMBAKISAKA

Abuz revoltător al justiției din Sălaj

CONDAMNAT FARA VINA

• Un om absolut nevinovat este condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare

În favoarea nevinovatului depun mărturie 12 persoane, dar oamenii legii se opresc la trei martori mincinoși.

La punctele de frontieră Petea și Nădlac din județele Satu Mare și Bihor, vameșii au sesizat un trafic cu bare din cupru, provenite din județul Sălaj și nu numai. A fost anunțată Direcția Generală a Vămilor și Inspectoratul General al Poliției, conform uzanțelor. Felul în care Poliția și Procuratura județului Sălaj au „rezolvat" un caz de sustragere de bare din cupru de la S.A. „ELCOND" Zalău, este unul „original", inedit. Un caz cu totul deosebit în analele justiției.

PETRU BODEA (str. Partizanilor, bl. M-6, ap. 17, Șimleul Silvaniei, județul Sălaj), a fost vârât într-un proces de pomină. Pe scurt, în seara zilei de 31 august 1991, la orele 21,30, de la unitatea din Zalău s-au sustras 11 bare din cupru, 8 plăci cupru electrolitic și 4 bucăți plat-bandă cupru, în valoare totală de 47 542 lei. Autorul furtului calificat în dauna avutului obștesc este **ARDELEAN IOAN, născut la 8 iulie 1963 în comuna Crasna, domiciliat în Zalău, str. Porolissum, bl. P-82, ap. 2, județul Sălaj.** Cum a ajuns Petru Bodea „coautor" la acest furt este o poveste întreagă. O prezentăm mai pe larg întrucât, total nevinovat fiind, a fost condamnat, totuși, la 2 ani și 6 luni, exact ca autorul furtului.

Pompierul ARDELEAN era informatorul poliției

...ședința „ELCOD" Zalău am aflat un lucru pe care-l bănuiam: pompierul voluntar Ioan Ardelean era informatorul poliției. De asemenea, până la acest incident, noi zicem provocat, s-a înțeles de minune cu cei doi paznici: Ciupe Ioan, și Păușan Nicolae. Deci, cum s-au încurcat iețele nu știm. Cert este că Ardelean a fost prins cu cele 23 bucăți de cupru la gardul întreprinderii în seara de 31 august 1991, orele 21,30. Să reținem această dată și această oră! Paznicii Păușan și Ciupe afirmă că dincolo de gard, la Întreprinderea de țevi Zalău (devenită „SILCOTUB") au mai existat doi infractori, dar care au reușit să fugă neobservați, la acea oră fiind noapte. Felul în care pompierul voluntar Ardelean și cei doi paznici ajung la concluzii scrise și semnate, cum că cei doi fugari ar fi fost frații Bodea Petru și Bodea Dumitru din Șimleul Silvaniei, este incalificabil.

Martorii principali nu sunt doi, ci 12!

Atât „informatorul" Ardelean Ioan cât și polițiștii care au instrumentat cazul (maiorul Nemeș și căpitanul Pușcaș) și-au ales cât se poate de nepotrivită ziua de 31 august 1991. De ce? Pentru că exact pe 31 august Narcisa Bodea făcea 7 ani, iar părinții Petru și Felicia Bodea s-au preocupat toată ziua de onomastica fetiței, la Șimleul Silvaniei. Din ancheta efectuată de noi, rezultă cele de mai jos. Martora principală, HORINCAR MARIA (Șimleul Silvaniei, str. Partizanilor, bl. M-6, ap. 10), a fost, realmente, alături de soțul său, Horincar Ioan, în familia Bodea Petru și Felicia, de la orele 16 la orele 23. Declarația semnată a dnei Horincar Maria se află în dosarul penal. Ne miră foarte tare faptul că nici poli-milițistii, nici procurorul nu au ținut seama de ea.

Așadar, furtul s-a petrecut la orele 21,30 în orașul Zalău, la 30 km distanță de Șimleul Silvaniei. Cum putea fi Petru Bodea omniprezent și la chermeza fetiței sale și la furtul în care a fost vârât?! Nicicum! Mai mult chiar, al doilea martor esențial, dna DRAGOȘ Maria, declară la poliție, dar ne dă și nouă o declarație scrisă, cum s-au întâmplat lucrurile în familia Bodea. A venit cu flori, bomboane și o sticlă de șampanie la ziua Narcisei. Aici l-a găsit și aici l-a lăsat pe cel doi din familia Horincar. Dar felul în care au fost audiate Horincar Maria și Dragoș Maria (întrucât Horincar Ioan este infirm) la poliție este de-a dreptul stupefiant.

Dragoș Maria, Cadar Alexandru și Pop Nicolae, aflând de prezența noastră la Zalău și la Șimleul Silvaniei, au ținut să stea de vorbă cu noi. Ei ne-au dat și declarații scrise și semnate, de care nici poliția și nici procurorul anchetator n-au ținut seama. De ce? Serg. maj. BORLEANU IOAN (U.M. 013017 Șimleul Silvaniei, domiciliat în str. Aurel Vlaicu nr. 27) a avut fetița prezentă la sărbătoarea Narcisei. În jurul orei 21,30 a venit să-și ia fetița acasă. Petru Bodea era în casă, cu musafirii (Cadar Alexandru, Pop Nicolae, familia Horincar etc.). Exact în acea zi, exact la acea oră se petrecea furtul de cupru la Zalău! POP NICU (str. Partizanilor, bl. C-3, ap. 12, Șimleul Silvaniei) avea doi copii la onomastica Narcisei. Conform declarației scrise pe care ne-a dat-o, a revenit în familia Bodea, în jurul orei 20,30—21 nu atât pentru a cere „un pic de tort pentru copii", ci pentru a mai degusta cu bărbații un șpriț, ca între vecini.

Să derulăm mărturiile în continuare, tocmai pentru a scoate în evidență superficialitatea sau eventual „interesul" cu care s-a lucrat în faza de urmărire și cercetare penală, cât și modul lamentabil în care s-a procedat în instanța de fond și recurs. ILIEȘ IOLANDA (str. Partizanilor, bl. M-8, ap. 20, Șimleul Silvaniei), vecină de apartament cu Bodea Petru și Felicia, știe cel mai exact că „dl Bodea a stat tătă ziulica și seara acasă, în familie". Chiar a avut un mic incident în jurul orei 21, când bicicleta unui copil s-a proiectat în ușa vecinei. Dl. Petru Bodea a venit la dna Iolanda și și-a cerut respectuos scuze în numele prichindeilor gălăgioși și neastâmpărați. O altă vecină de bloc, dna RADU ELENA (ap. 15) afirmă exact același aspect. Dl. Rădăoane, din vecini, a plecat de la chermeză în jurul orei 21—21,30. Exact în acest timp s-a produs furtul de cupru din Zalău (un drum dus-întors cu mașina de la Șimleu la Zalău este posibil de făcut într-o oră!). Mai mult chiar, familia Matei, de unde polițiștii afirmă că ar fi „receptat" un telefon conspirativ în acea zi, se afla, nici mai mult, nici mai puțin, la Alba Iulia!? Iată cum sunt „țesute" toate cu ață grosolană de sac de iută.

Biletelul de amor viza, în fapt, cumpărarea unei mobile „HELDA", export pentru Germania

Singura întâlnire a infractorului dovedit și inch.s în cele din urmă, Ardelean Ioan, cu Bodea Petru a fost pe 23 august 1991. Pompierul descurcăreț se afla la poartă, împreună cu paznicii. Bodea Petru îi roagă pe paznici s-o anunțe pe TRIF ANA de la secția „emailați". Mintenaș, se oferă Ardelea Ioan să-i facă acest serviciu. Se întoarce la poartă și-i spune că nu se află în incinta unității. Petru Bodea îi lasă un bilețel, prin care o anunță că i-a rezervat o mobilă „HELDA" în depozitul de mobilă din Șimleul Silvaniei. Mobilă care era la mare căutare, făcută pentru export în Germania. De acest bilețel a făcut atâta tapaj Ardelean Ioan. Martorul DEJEU PETRU din Șimleul Silvaniei a văzut foarte exact despre ce fel de bilețel este vorba. Nu de amor și de iubit, ci un ajutor banal pentru o mobilă care a „picat" la export. Nici acest martor nu a fost audiat. Dar cum Ardelean Ioan se ținea cam de multișor de nurii dnei ANA TRIF (str. Crișan, bl. T-159, et. IV, ap. 14, Zalău), s-a gândit să-i dea o „lecție" dnei Ana Trif, prin acest băiat, chipeș de altfel, crezând că între cei doi musai este ceva... La insistențele cocoșelului tomnatic, dna Ana Trif i-a cârpit două perechi de palme pompierului amator de lingouri de cupru. De la secția „emailați" a „ELCOND" Zalău, la un amor neîmpărtășit n-a fost decât un pas. Apoi s-a înscenat furtul. Apoi pușcăria meritată a lui I. Ardelean la Penitenciarul din Baia Mare.

Martora principală declară: „Maiorul NEMEȘ ne-a pus să declarăm cam ce a vrut el!"

Martora principală, Dragoș Maria, a cărei declarație este edificatoare (fila 27 din dosarul penal) ne spune în plus că maiorul Nemeș, care a instrumentat cazul în faza de urmărire penală, a reținut cam ce i-a plăcut. Cea mai senzațională declarație aparține însă Mariei Horincar (fila 26 din dosarul penal 3701/1991 al Judecătoriei Zalău). În ultima vreme a fost amenințată! Dacă declară ceva în plus, s-ar putea s-o pățească fiica ei, dna Elena Șandor (fostă Horincar), care lucrează la Registratura Judecătoriei Municipale Zalău. Vă spune asta ceva?!

Dl. Dumitru Bodea, (fratele lui Petru Bodea), care este funcționar la Primăria din orășelul transilvan Șimleul Silvaniei, ne spune că el însuși era să cadă nevinovat în această plasă a poliției și procuraturii sălăjene. Cum anume? S-a făcut o empirică „recunoaștere din grup" la sediul poliției. Noroc că cei doi paznici bezmetici, Ciupe Ioan și Păușan Nicolae, nu l-au recunoscut „din grup" pe Dumitru Bodea. Atunci, lt. maj. PRODAN i-a șuflat la ureche: „Vezi că îți putem face și ție un rău, ca lu' frate-tu!". Cum putea să-i facă vreun rău? Veți vedea de îndată cu ce mijloace lucrează și acum poliția, iar procuratura le ține isonul. Pe holul poliției, Bodea Petru era să-l ia, pur și simplu, de cravată, pe Ardelean Ioan, tâlharul de

Aceasta este fotografia „sustrasă" de maiorul Nemeș din apartamentul familiei Bodea Petru din Șimleul Silvaniei

lingouri de cupru și de alte bare adi cente: „Ce mi-ai făcut, mă, nenorocitule!?. Uite, mă, așta m-a adus aici" îi spune Petre Bodea lui Crișan P tru, din Plopiș, care se afla și el pe culoarele poliției. Prilej bun pentru Ardelean, flancat de cei doi paznici, să spună: „Asta e!". Deci, „recunoașterea" n-a fost grea, ba dimpotrivă.

Mai relevăm un amănunt important: maiorul Nemeș a venit la familia Bodea în Șimleul Silvaniei. A amenințat-o pe dna Bodea că dacă nu-i dă o poză de-a soțului, „e bai mare!" De ce avea di maior nevoie de poza lui Bodea Petru? Nu pentru recunoaștere din grup? Cum a ajuns de la ... mic la SRI sau viceversa? De ... a fost degradat disciplinar? Nu pentru multele matrapazlâcuri? Însuși căpitanul Pușcaș Leontin a făcut mult exces de zel în acest caz împedecând lumina cerului în amiază lar lt. Stanca l-a căutat pe Bodea Petru inclusiv în dulap, timp în care ...rmanul se afla la Dispensarul clinic de pneumoftiziologie din Cluj-Napoca

Poliția, procuratura și justiția sălăjene — prinse în flagrant delict!

Ne miră foarte mult că instanța de fond (președinte HÂRZA BENEDICT, chiar președintele Judecătoriei locale Zalău), judecătorul Drăgan Gavril și procurorul Vaida P. Rodica au tratat cu atâta ușurință acest caz, punându-și semnăturile pe sentința penală nr. 509 din 20 noiembrie 1991. Suntem contrariați, de asemenea, că nici Tribunalul județean Sălaj, prin președintele completului de judecată Șaiter Alexandru, judecători: Purja Gabriella și Chiș Ioan și procurorul Mureșan Ioan (chiar procurorul-șef adjunct al județului), n-au admis cei 12 martori-cheie și au expediat cazul, în recurs, repetând chestiunea de la fond. Cum se mai obișnuiește, de altfel. Azi ca și ieri. Haina au schimbat-o, dar metehnele au rămas.

În această situație, suntem obligați moral și profesional să ne ...săm Procuraturii Generale, Direc... de cercetări penale, pentru suspendarea executării pedepsei de către nevinovatul BODEA PETRU, cât și pentru admiterea unui recurs extraordinar, în vederea reanchetării cauzei. Suntem de asemenea curioși să aflăm ce sancțiuni se vor dicta împotriva polițiștilor și procurorilor care au făcut o atare urmărire și cercetare penale, vârând un om nevinovat la pușcărie. Așteptăm dreptate și lumină într-un caz cu totul deosebit în analele justiției!

DORIN SĂLĂJAN ■

CONSILIER ECONOMIC

„În România lipseşte o idee clară despre ţintă“

Domnul BERNARD CHERLONNEIX, fost conferenţiar în domeniul economiei politice la Institutul de Studii Politice din Paris, este economist la BANCA FRANŢEI. În 1989 a fondat prima revistă liberală din Franţa, intitulată LIBERALIA. De asemenea, împreună cu un grup de profesori, bancheri, juriști, specialiști în tehnicile financiare, specialiști în comunicaţii, a fondat INSTITUTUL DE STRATEGIE ECONOMICĂ ŞI SOCIALĂ.

— Care este scopul acestui institut creat de dvs.?

— Scopul Institutului de Strategie Economică şi Socială este de a informa, de a forma şi de a-i sfătui pe cei care conduc. Am constatat din experienţa mea bancară din ţara dumneavoastră că, deşi există programe de formare a specialiştilor, niciodată nu se ajunge pînă la vîrf. Or, noi tocmai asta vrem să facem pentru că eu cred că, în special pentru o ţară în tranziţie este importantă o reflecţie strategică asupra problemelor de zi cu zi. Realitatea nu se poate schimba decît dacă se schimbă ideile şi nu se poate progresa decît dacă există o viziune relativ clară asupra ţintei care se doreşte atinsă. Şi ceea ce cred eu că lipseşte, în special în România, este o astfel de idee clară despre ţintă.

— Despre ce idei este vorba, domnule Cherlonneix?

— În primul rînd am avut impresia, încă din octombrie 1990 cînd am venit prima dată în România, că economia de piaţă e mai mult un cuvînt decît o idee clară, un fel de nou slogan care se asociază cu o mulţime de lucruri dezagreabile. Acelaşi lucru e valabil şi pentru tranziţia spre economia de piaţă... Mi se pare uneori că problemele tranziţiei sînt prezentate ca probleme ale economiei de piaţă şi asta se întîmplă din cauză că nu tot timpul se face limpede distincţie dintre cele două noţiuni. S-a creat de asemenea falsa idee că economia de piaţă este ceva pe care statul îl construieşte. E adevărat, ideea nu e complet greşită, dar în mare statul se retrage pentru a face loc economiei de piaţă să se autocreeze. Pînă la urmă şi economia socialistă centralizată şi planificată este o economie de piaţă complet înăbuşită. Nu există două modele, există o singură economie mai mult sau mai puţin liberă. România a rezistat datorită pieţelor subterane, paralele care au existat şi în timpul comunismului. Economia de piaţă, care nu e la fel în Franţa şi SUA să zicem, e o economie grosso modo liberă. Problema tranziţiei este diminuarea elementelor care paralizează. Nimeni, nici Banca Mondială, nici FMI-ul nu are reţeta tranziţiei pentru că acest proces e particular în fiecare ţară depinzînd de condiţiile specifice; problemele României nu sînt cele ale Bulgariei, sau ale Cehiei şi nici, slavă Domnului, ale Rusiei. Deci statul nu construieşte economia de piaţă ci dărîmă sistemul care a paralizat libertatea de acţiune a oamenilor.

— Dar ideile guvernanţilor sînt clare?

— Eu nu-i cunosc personal, deci nu voi judeca oamenii. Dar din ceea ce ştiu, din ceea ce văd şi din ceea ce mi se spune nu prea sînt sigur. Mi-e teamă că viziunea lor e impregnată de ideea că economia de piaţă se construieşte aşa cum a fost construit socialismul. Da, statul trebuie să acţioneze în economia de piaţă şi mai mult chiar în tranziţie E de responsabilitatea statului să „elibereze“ agenţii economici, băncile, întreprinzătorii, lucru ce se constituie într-o fază tranzitorie pentru ca mai tîrziu el să-şi menţină o acţiune regulatoare, arbitrară în economia de piaţă.

— Dvs. lucraţi în sistemul bancar. Cum se desfăşoară tranziţia băncilor româneşti spre economia de piaţă?

— Băncile comerciale din vest au trei atribuţii principale şi anume: colectarea depozitelor de economii pe termen scurt — şi apreciez că această ţintă s-a atins rapid în România atît în ceea ce priveşte depozitele pe lei cît şi cele pe valută. Problema este că deponenţii pierd bani fiindcă în raport cu inflaţia dobînda este prea mică. A doua atribuţie, care e fundamentală pentru băncile comerciale dintr-o economie de piaţă, este producerea şi gestiunea mijloacelor de plată altele decît moneda fiduciară. Este nevoie de o reformă a întregului sistem de plăţi pentru că dacă banii nu circulă bine nici mărfurile şi nici serviciile nu circulă bine. Utilizarea sub formă de credite a economiilor colectate este cel de-al treilea punct principal. O întreagă tehnică trebuie dezvoltată aici şi cu ajutorul Institutului Bancar Român prin rolul său de formare de specialişti. Există şi un alt aspect. Multă lume spune că băncile nu acordă împrumuturi sectorului privat. Eu aici văd o intervenţie a statului care să diminueze fondurile alocate sectorului public creînd disponibilităţi pentru cel privat. Dacă statul nu se angajează de partea sectorului privat — şi pentru asta el are nevoie de o idee foarte clară despre economia de piaţă — atunci tranziţia nu se poate face. Cred că există o mare slăbiciune în acest punct de bază.

— Care e diferenţa dintre rolul băncilor în economia de piaţă şi rolul băncilor româneşti în economia românească actuală?

— Deocamdată băncile româneşti încearcă să îndeplinească toate atribuţiile unei adevărate bănci comerciale. Pe de altă parte, în vest băncile sînt mult mai specializate decît aici: sînt bănci de afaceri, bănci specializate în colectarea depozitelor particulare cum e Credit Lyonnais sau Société Générale etc. Este nevoie de cooperare între bănci în domenii de interes general pentru că anumite probleme nu pot fi rezolvate decît ţinînd cont de întregul sistem bancar. Oricum, majoritatea băncilor sînt de stat încă şi mă întreb dacă acei care le conduc sînt total responsabili de activitatea băncii sau execută încă directive.

— Şi care ar fi rolul băncii centrale?

— Dacă vom considera ca ţintă a băncii centrale limitarea la maximum a inflaţiei care în tranziţie e aproape inevitabilă atunci activitatea băncii centrale române nu e prea strălucită. Consecinţele sînt în special de ordin social. Inflaţie mai mică înseamnă mai multă restructurare. Iar dacă nu se merge rapid către ţintă atunci apare inflaţia, nemulţumirea socială, ceea ce mi se pare că este situaţia în România. Avem inconvenientele fără avantaje...

— Deci cum consideraţi că este tranziţia în România?

— Evident lentă. Eu cred că prin definiţie tranziţia trebuie să fie rapidă pentru că atunci cînd apuci pe un drum o faci pentru a ajunge la capăt. Nimeni din occident nu poate spune că tranziţia se face într-un timp. Doar guvernanţii români pot cunoaşte toate circumstanţele. Departe de mine să spun că tranziţia e un lucru uşor dar pot să afirm că în anumite sectoare strategice cum ar fi agricultura, sectorul privat nu şi-a făcut simţită o voinţă fermă pentru trecerea la economia de piaţă. Tranziţia nu e o stare, e o trecere.

— Pentru că dacă nu, rămînem pentru totdeauna în tranziţie...

— Da... Oamenii trebuie să ştie unde merg. Deja vedem o clasă de întreprinzători, de oameni de afaceri, ceea ce e reconfortant, dar aceşti oameni trebuie încurajaţi.

— Aţi fondat o revistă. Spuneţi-mi, e mai uşor să scrii despre evenimente decît să te afli în mijlocul lor?

— Eu am trecut de atitudinea cînd doream să scriu, de la atitudinea de spectator la una mai constructivă... Dacă poţi să acţionezi e mai bine să acţionezi decît să scrii. Însă e bine tot timpul să comunici. Asta e o critică pe care o aduc guvernului român, un pic prea tehnicist: ei trebuie nu doar să facă ci şi să se facă înţeleşi.

— Deci aţi ales acţiunea. De ce aţi ales să acţionaţi în România?

— Ştiţi proverbul că nimeni nu e profet în ţara lui. Adesea ai impresia că poţi acţiona mai bine în străinătate. Eu prefer să acţionez acolo unde pot fi cel mai eficace.

ALEXANDRU ARION

ROFEP

O SIGLĂ CARE SIMBOLIZEAZĂ COMPETENŢA, SERIOZITATEA, ÎNALTA TEHNICITATE!

S.C. ROFEP S.A.
vă oferă

— *seturi fişe aprindere*
— *micromotoare*
— *perii demaror autoturisme*
— *palete pentru pompe de vid uscate*
— *orice tip de produs din gama ferite*
— *LACĂT MAGNETIC*

Societatea Comercială
ROFEP–S.A.
Şoseaua Bucureşti–Buzău km 57,5
URZICENI–IALOMIŢA
Cod 8230
ROMANIA
Telefon: 910/51100; 910/51101; 910/51102; 910/51482; 90/121645
Telefax: 910/50996; Telex: 82112

Trade Company
ROFEP–S.A.
57,5 km Bucharest–Buzău way
URZICENI–IALOMIŢA
Code 8230
ROMANIA
Phone: 910/51100; 910/51101; 910/51102; 910/51482; 90/121645
Telefax: 910/50996; Telex: 82112

AGENȚIA DE CONSULTING ȘI COMISIONARI
Societate mixtă româno-germană
HOLDING

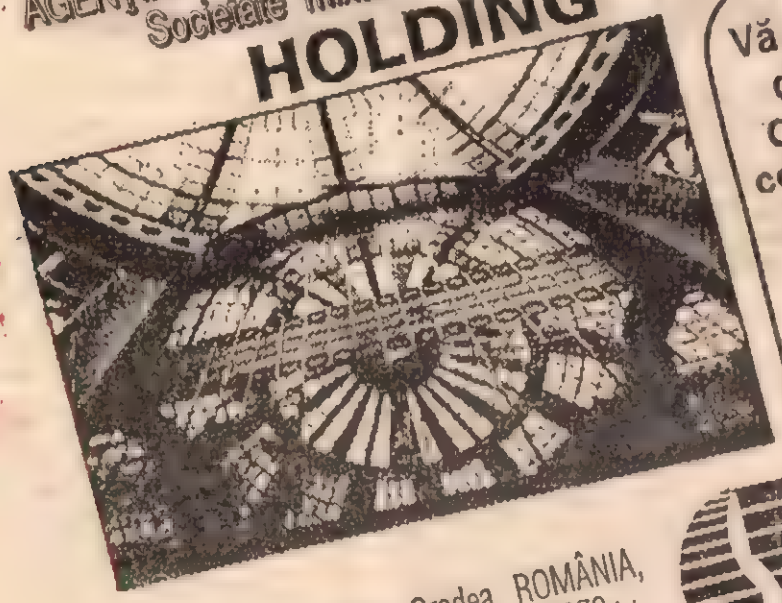

Vă oferă cea mai diversificată gamă de servicii, activități și produse! Calitatea acestora poate fi oricînd confirmată de toți beneficiarii noștri! ACC "UNIVERSUM" S.R.L. Oradea prin personalul său competent asigură îndeplinirea promptă și în condiții avantajoase a celor mai complexe probleme! NU EZITAȚI SĂ DEVENIȚI ȘI DUMNEAVOASTRĂ CLIENTUL NOSTRU!

ADRESA: P-ța Unirii 2-4, 3700- Oradea, ROMÂNIA,
Telefon: 99/135235, 131516, 137470, 134979
Fax: 134969, P.O.Box 261

ACC UNIVERSUM

A.C.C. "UNIVERSUM" S.R.L.

• consulting, informare-documentare, reprezentare, mijlociri, intermedieri • școală de conducere auto • service-auto (reparații, întreținere pe bază de abonament) • turism și agrement (jocuri mecanice și electronice, turism intern și internațional, intermedieri de vize) • club al oamenilor de afaceri (alimentație publică) • transport mărfuri și persoane intern și internațional, servicii rent-a-car • servicii de dactilografiere, multiplicări acte, studio foto, film video • agenție matrimonială • comerț exterior (import-export) de mărfuri generale • producție de bunuri industriale de larg consum și de mărfuri agro-alimentare • servicii de proiectare în domeniul construcțiilor civile și industriale.

• servicii de marketing, management, propagandă și reclamă comercială • servicii de informatică • servicii de asigurare și pază, birou de detectivi particulari • casă de schimb valutar • construcții civile și industriale în țară și în străinătate • comisionări în vamă.

DANEMAR S.R.L.

mita

Calea Dorobanților 168, sector 1, București, Tel.: 312 35 90, 312 35 91, Fax: 312 97 59.

DC-4555/4585

COPYING SYSTEM.

AVEȚI UN MINUT?

Într-o lume tot mai grăbită, a aștepta prea mult lîngă un copiator vă poate conduce la ratarea unei afaceri. Copiatoarele MITA DC-4555 și DC-4585 reprezintă cea mai bună achiziție pentru o mai mare productivitate. MITA DC-4555 și DC-4585 înseamnă noi standarde pentru viteză într-un birou: prima copie în 4 secunde, 45 de copii pe minut, patru posibilități (DC-4555) sau cinci pentru DC-4585 de alimentare cu hîrtie.

DC-4555/4585

COPYING SYSTEM

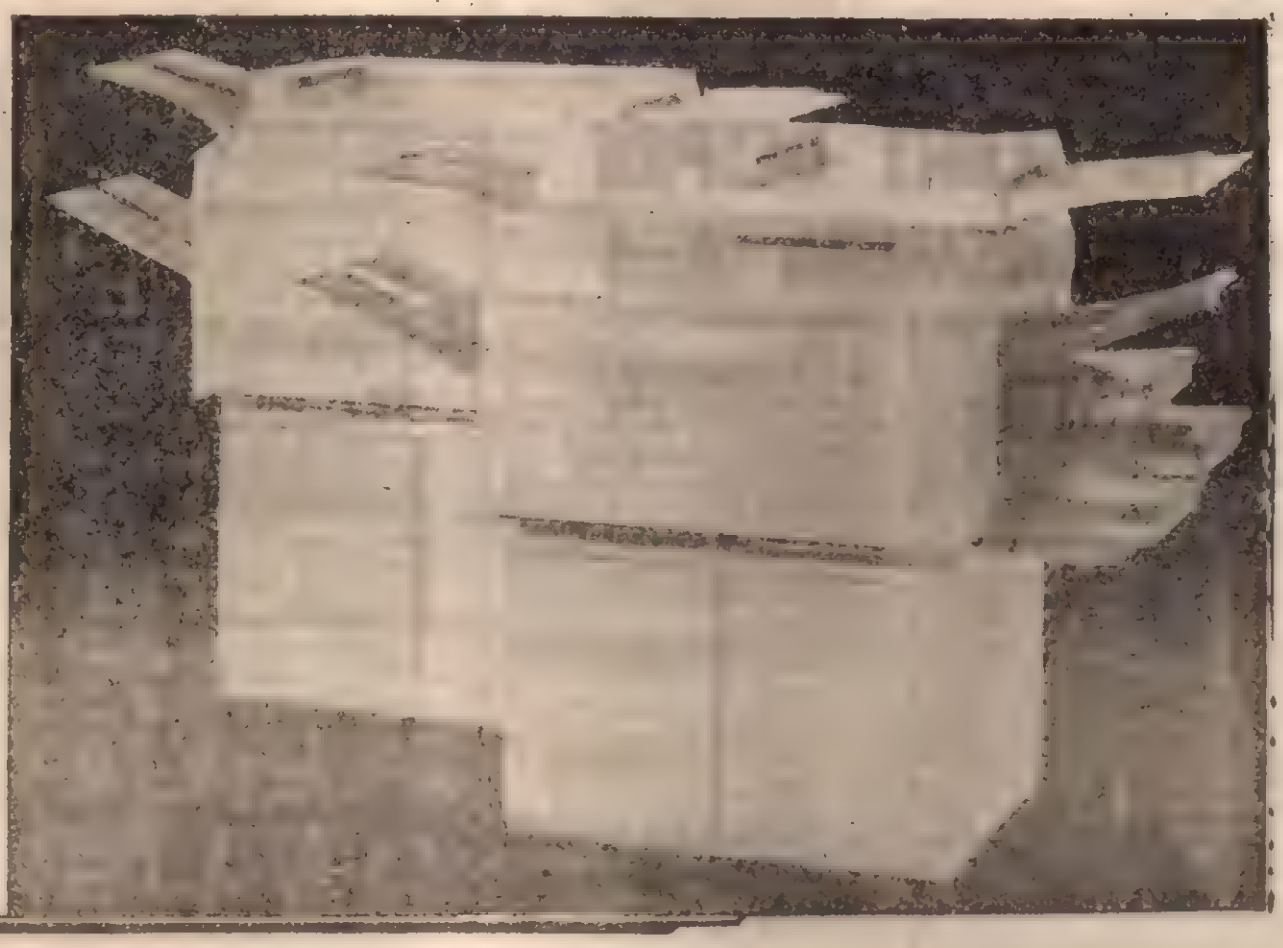

Etapa a II-a a Campionatului Naţional de viteză în coastă — Poiana Braşov

Sâmbătă, 24-04-1993, sub organizarea FRAK (Federaţia Română de Automobilism şi Karting) şi ACR Braşov, pe traseul amenajat de la Poiana Braşov, a avut loc a doua etapă în campionatul naţional de viteză în coastă. Sponsorii nu au întârziat să apară, printre aceştia numărându-se firmele: TEXACO, FARTEC, LUBRIFIN, TRACTORUL BRAŞOV.

Caracteristicile traseului: lungime 10,5 km, lăţime minimă 8 m, rampă maximă 8%, diferenţă de nivel 431,0 m îmbrăcămintea carosabilului — asfalt, 19 curbe pe stânga, 18 pe dreapta

La această interesantă etapă au luat startul 39 de concurenţi dintre care 7 la grupa N, 7 la grupa A, 5 la grupa E, 20 la grupa H. Au existat şi abandonuri, unul fiind cauzat de o defecţiune tehnică, următorul fiind o ieşire în decor care din fericire s-a soldat fără victime şi cu pagube materiale reduse.

CLASAMENTE:

Grupa N: I—17—GRAEFF GUNTHER—OPEL KADET GSI—VIGRAFF
II—38—GHEORGHE TEODOR—PEUGEOT 205—AL PADRINO
III—HIRSCHVOGEL WERNER—VOLKSWAGEN GOLF — ACR CARAŞ—SEVERIN
● Clasa 1300—1600 cmc
I—38—GHEORGHE TEODOR — PEUGEOT 205 — AL PADRINO
II—18—HIRSCHVOGEL WERNER—VOLKSWAGEN GOLF—ACR CARAŞ—SEVERIN
III—61—CHICIN MARIUS—VOLKSWAGEN GOLF—RALLY CLUB TIMIŞ
Grupa A: I—56—BIBAC FLAVIU—RENAULT 5 GT TURBO—ACR BRAŞOV
II—64—IONESCU CRISTEA EUGENIU—WOLKWAGEN GTI 168 —AL PADRINO
III—31—IONESCU CRISTEA HORAŢIU—ALFA ROMEO—PRIVAT
● Clasa peste 1600 cmc:
I—56—BIBAC FLAVIU—RENAULT 5 GT TURBO—ACR BRAŞOV
II—64—IONESCU CRISTEA EUGENIU—VOLKSWAGEN GTI 168—AL PADRINO
III—31—IONESCU CRISTEA HORAŢIU—ALFA ROMEO—PRIVAT
Grupa H: I—37—GOLLNER HEINZ—VOLWSWAGEN GOLF—ACR BRAŞOV
II—70—BALINT LUDOVIC—DACIA 1325 LIBERTA—AUTOMOBILE DACIA SA
III—103—NICOARA VICTOR—DACIA 1400—AUTOMOBILE DACIA SA
● Clasa 1300—1600 cmc
I—70—BALINT LUDOVIC — DACIA 1325 LIBERTA—AUTOMOBILE DACIA SA
II—103—NICOARA VICTOR — DACIA 1400 LIBERTA—AHTOMOBILE DACIA SA
III—NECULA DAN—DACIA 1325 SPORT—AUTOMOBILE DACIA SA
Clasamentul pe echipe:
1. ACR CARAŞ SEVERIN
2. AUTOMOBILE DACIA SA PITEŞTI
3. AL PADRINO BUCUREŞTI
4. VIGRAFF BRAŞOV
5. MACH 1 RACING BUCUREŞTI
6. DACIA SERVICE RALLY PITEŞTI

CRISTIAN BUZAŞ ■

PE SCURT DESPRE TRANSMISIA 4x4

Prin expresia tehnică „transmisie 4 ori 4" se defineşte un vehicul care este dotat cu patru roţi motoare. Autoturismele obişnuite sunt de tipul 4 ori 2 (patru roţi, din care două motoare). Autoturismele dotate cu tracţiune integrală pot fi autoturisme de teren, sau autoturisme pentru competiţii şi agrement. Pentru autoturismele de teren, principalele avantaje sunt: capacitatea sporită de trecere în teren greu, precum şi o bună stabilitate în teren cu aderenţă scăzută.

Pentru autoturismele de competiţie, avantajele pe care le oferă „tracţiunea 4X4" sunt obţinerea unor acceleraţii foarte puternice, atât în teren uscat, cât şi în teren umed şi menţinerea pe traiectorie în viraje, cu viteze ridicate.

Soluţia constructivă la acest tip de vehicule este următoarea: motorul plasat în consolă sau deasupra punţii faţă; de aici, mişcarea se transmite, prin intermediul ambreiajului, la cutia de viteze; urmează cutia de transfer, sau reductorul care dirijează mai departe fluxul mişcării către cele două punţi motoare. În cutia de transfer se găsesc doi arbori cu pinioane, care realizează două rapoarte de transmisie: unul direct şi altul scurt (multiplică momentul de transmisie). Aceste două rapoarte pot fi selecţionate cu ajutorul unui levier de la postul de conducere.

Soluţia constructivă descrisă este cea mai răspândită şi o putem întâlni pe autoturismele de fabricaţie românească din gama **ARO 240 şi ARO 10.**

Pentru a putea rula în permanenţă cu toate cele patru roţi cuplate, unii constructori prevăd în interiorul reductorului un diferenţial axial, care are rolul de a compensa diferenţele de rulaj ce apar între cele două punţi. De asemenea, pentru mărirea capacităţii de trecere, cele trei diferenţiale (diferenţialul punţii din faţă, diferenţialul punţii din spate, şi diferenţialul interaxial) sunt prevăzute cu dispozitive de blocare sau cu alunecare limitată.

Câteva exemple de autovehicule care sunt dotate cu tracţiune integrală 4X4:

— ARO 240 4X4
— OPEL FRONTERA SPORT 4X4
— RANGE ROVER 4X4
— TOYOTA LAND CRUISER LJ 70 4X4
— ARO 10 DIESEL 4X4
— CHEVROLET S—10 BLAZER 4X4
— JEEP CHEROKEE DIESEL TURBO 4X4
— JEEP WJ WRANGLER 2,5 LITRES 4X4
— LADA NIVA 4X4
— LAND ROVER 4X4

ADRIAN BRUTARU ■

MITICĂ POPESCU

MITICĂ POPESCU, cunoscutul actor al Teatrului Mic din Bucureşti şi-a cumpărat în anul 1985 un autoturism OLTCIT CLUB, acesta înlocuindu-i vechiul autoturism Skoda. Autoturismul domnului Mitică Popescu a „văzut" lumina zilei în anul 1983 şi are culoarea bej-saharian. A ales această maşină deoarece era singura care avea asortată culoarea tapiseriei cu culoarea ei. Starea tehnică a Oltcit-ului este excelentă deoarece, spune domnia sa „sunt prea sărac ca să nu îl îngrijesc şi să mă îmbrac cu lucruri ieftine". Pentru a putea conduce un autoturism dl. Mitică Popescu a „considerat" necesar să aibă şi un permis de conducere. Aşa că în anul 1979 s-a prezentat la „concurs" şi l-a trecut cu bine, devenind şofer pentru toată viaţa. Pentru a trece cu bine examenul nu a apelat la „făcători de minuni" deoarece domnia sa consideră că „ar fi o crimă să te urci la volan fără să ştii să conduci; această jucărie care înseamnă maşina poate deveni un lucru foarte periculos". „Eu, continuă dl .Popescu, nu ştiu să conduc ca un pilot de curse dar ştiu să mă feresc".

Cu Oltcit-ul său, dl. Popescu a parcurs aproximativ 150 000 de kilometri. Cu amenzile stă foarte bine. Până în prezent a plătit doar o singură amendă în valoare de 100 de lei datorită faptului că uitând actele maşinii acasă nu a avut ce să prezinte miliţianului la control. Despre acest episod domnia sa precizează: „Cred că miliţianul avea mai mult nevoie de suta aceea decât de acte".

Actorul Mitică Popescu nu se pricepe deloc la maşini. „Şofatul constituie pentru mine o mare plăcere. Când mă aflu la volan sunt concentrat ,atent, serios, deoarece şofatul nu este o glumă. Îmi iubesc prea mult soţia şi familia ca să-mi pot permite să risc. Înainte de a mă urca la volan nu beau nici măcar o bere. Maşina este o mare necesitate dar din păcate, în curând, va deveni un lux. Până la urmă necesitatea va deveni metrou, „punctează" în final actorul Mitică Popescu. Domnia sa este de părere că „maşina şi femeia nu e bine să o împrumuţi".

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

Reflecţii asupra pieţei internaţionale a autoturismelor

● Japonia — cel mai mare producător (peste 9 milioane de maşini în 1992)

La începutul anilor 60 producţia mondială de autoturisme era concentrată în S.U.A. şi în câteva ţări industrializate din Europa occidentală: R.F.G., FRANŢA, MAREA BRITANIE, ITALIA. Aceste autoturisme erau proiectate să satisfacă în special nevoile ţării de origine. Pe atunci noţiunea de şoc petrolier nu întrase încă în dicţionare, iar producţia de autoturisme a Japoniei nu reprezenta decât un sfert din cea MARII BRITANII.

Anii 70 au adus cele două crize petroliere, care au bulversat industria mondială de autoturisme, mai puţin pe cea japoneză. Micile autoturisme provenind din Orientul Îndepărtat au început să pătrundă masiv pe piaţa nord-americană datorită consumului lor redus de combustibil şi a preţurilor foarte avantajoase. Cei trei giganţi americani (GENERAL MOTORS, FORD şi CHRYSLER) loviţi în plin, şi-au revenit prea târziu. Ei au avut mult timp impresia că pătrunderea japonezilor pe piaţă nu putea fi decât temporară. Însă japonezii veniseră acolo ca să rămână.

Producătorii americani au proiectat autoturisme de mic litraj pentru a contracara atacul nipon. Acestea nu s-au bucurat însă de succes, pentru că trebuia schimbată însăşi tehnologia de producţie. În condiţiile date, firmele americane au apelat la... adversarii lor japonezi pentru a dobândi de la ei metodele de producţie în condiţii de eficienţă. S-a ajuns astfel ca GENERAL MOTORS să colaboreze cu TOYOTA în cadrul unei societăţi mixte denumită „NEW UNITED MOTORS MANUFACTURING Inc.", FORD să preia 25 la sută din acţiunile firmei MAZDA, iar CHRYSLER să înfiinţeze împreună cu MITSUBISHI, firma „DIAMOND STAR MOTORS Inc.". În plus, opt firme japoneze producătoare de autoturisme (TOYOTA, NISSAN, HONDA, MAZDA, SUZUKI, MITSUBISHI, ISUZU, şi FUJI HEAVY INDUSTRIES SUBARU) şi-au înfiinţat unităţi de asamblare pe teritoriul S.U.A. În scurt timp, acestea s-au transformat în adevărate unităţi de producţie, datorită instalării pe teritoriul nord-american, alături de ele, şi a furnizorilor japonezi de componente auto, care în curând vor depăşi cifra de 300. În felul acesta, Japonia, a reuşit să cucerească la sfârşitul deceniului IX, peste 24 sută din piaţa nord americană a autoturismelor, în ciuda tuturor barierelor puse în calea sa de legislatorii din S.U.A. Producţia japoneză de autoturisme a fost în 1992 de 9,12 milioane, devansând producţiile acumulate ale S.U.A. şi CANADEI. În acelaşi an, JAPONIA producea de 7 ori mai multe autoturisme decât MAREA BRITANIE.

AUTOCAPITAL, ianuarie 1993

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI: ORADEA

Dl primar Petru Filip declară:

MANAGERII ORĂDENI S-AU ADAPTAT RAPID

— În Oradea sunt câteva firme care, în această situație complicată a economiei — ale cărei cauze sunt și obiective și subiective, n-aș vrea să intru în amănunte — sunt câteva firme, oameni, care pot face și fac față cu bine, ba au și capacitatea și posibilitatea de a se integra într-un sistem economic bazat pe niște principii sănătoase și corecte ; mă refer la cele din industria ușoară, în primul rând, ele au avut posibilitatea să-și schimbe din mers sistemul de producție și să-și găsească rapid alte piețe de desfacere. Un prim exemplu în acest sens este **Fabrica de Confecții**, care, practic, la ora actuală, lucrează mai mult pentru export decât pentru piața internă ; urmează fabricile de pielărie și încălțăminte, pe urmă întreprinderile de prelucrare a lemnului, fabricile de mobilă. Din fostul C.P.L. s-au „rupt" societăți comerciale mai mici, mult mai flexibile, mai ușor adaptabile. **EXMOB**-ul funcționează ca societate mixtă (cu un partener german) și sunt și alte firme care merg foarte bine.

— Cum merge fosta ÎNFRĂȚIREA ?

— **ÎNFRĂȚIREA** este într-o situație mai specială. Nu cunosc problemele din interior, nu mă pot pronunța în termeni categorici. Știu că funcționează actualmente ca societate mixtă cu un partener italian, se numește **STIM-IN** — panglica inaugurală a noii structuri a fost tăiată în decembrie '92 și partenerul italian deține majoritatea acțiunilor. Știu că și **STIM-IN** se confruntă cu aceleași dificultăți, ca și alte întreprinderi din industria constructoare de mașini, dificultăți legate în special de derularea contractelor. O societate comercială bine cotată este **METALICA**, orientată pe producția de bunuri de larg consum pentru uz gospodăresc : aragaze, cuptoare cu microunde, cuptoare electrice, vase de bucătărie etc.

Mulți manageri orădeni au avut capacitatea de a se adapta rapid condițiilor noi ; de exemplu, la fosta mea întreprindere, unde am fost director tehnic până a fi ales primar, conducerea a integrat în fabricație o linie pentru confecționat blue-jeans. Au un partener maghiar și lucrurile merg foarte bine.

— Ce societăți private merg bine ?

— Sunt multe ; au cifre de afaceri mari, desfășoară și activități direct productive. Una dintre acestea este TRANS. GENERAL — pe care toată țara o știe din reclama TV. "

— Credeți că TRANS. GENERAL este prima într-un clasament al societăților comerciale particulare ?

— De departe ; și ca cifră de afaceri și ca organizare, din toate punctele de vedere...

Primăria are relații foarte bune cu **Federația Patronilor din Oradea**, de acolo știu și realizările altor firme particulare : **LUCON, MONDOTRAFIC, CONEX, LIERIMPEX**... Sunt mulți oameni care muncesc, care au deja rezultate foarte bune.

— Am văzut într-un raport al Prefecturii, întocmit la D.J.S., că în Oradea sunt înscrise la Registrul Comerțului aproape 500 de societăți mixte. Care este ierarhia participațiilor de capital străin ? Din ce țări provin investitorii ?

— Majoritatea acestor societăți sunt româno-maghiare ; vecinătatea cu Ungaria, distanțele relativ mici au facilitat aceste legături. Urmează firmele cu capital româno-german și româno-italian. În 1993, se vor aloca de la buget 800—900 de milioane de lei pentru modernizarea Punctului Frontieră Borș și tot acolo va fi construit un terminal auto, un autoport — care beneficiază de o investiție și mai consistentă, de aproape 1 miliard lei. Direcția Generală a Vămilor are la dispoziție 6 ha pentru construcția acestui autoport.

— Aveți în vedere înființarea unei Zone a Vămii Libere ?

— Da. Și pentru această zonă am dat un teren de 37 ha. S-a întocmit un studiu care trebuie înaintat Comisiei Naționale a Zonelor Libere pentru avizare. Organizarea acestei zone necesită o investiție, la prețurile din aprilie 1992, de 2,5 miliarde lei. Deocamdată a rămas doar o idee ; n-am găsit bani, probabil vom găsi. Problema este legislația și practica efectivă a zonelor libere ; nu avem experiență.

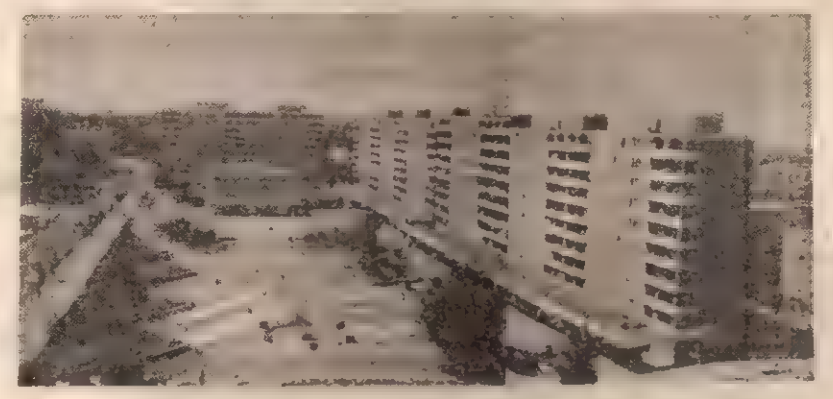

— Primăria orădeană are bani ?

— Raportat la nevoi, NU ! Și pentru gospodăria comunală, și pentru primărie ca instituție avem nevoie de mai mult.

— Câți locuitori are Oradea ?

— Cam 250 000. Populație maghiară, cam 30%, restul români. Celelalte etnii sunt în procent mult prea mic pentru a fi semnificative. Problema ardeleană și problema Transilvaniei nu este de azi-de ieri, și nu poate fi cunoscută decât de cei care trăiesc aici. Sigur că pot apărea disensiuni, dar noi am mers pe crearea unui cadru de înțelegere și de soluționare a problemelor care apar în momentul în care apar. Procedând astfel, am reușit ca animozitatea să nu ajungă niciodată în exterior și să explodeze. În consiliu avem și 10 consilieri maghiari (din 31) și problemele care apar le tratăm chiar ca pe niște probleme, nu prin prisma unor conflicte etnice. Bineînțeles că activând în viața publică, trebuie să faci și compromisuri.

— Sunteți membru al vreunui partid sau sunteți independent ?

— Întrebarea este foarte grea pentru mine, față de mine. Ca orice tânăr care a învățat bine (nu mă laud, dar am terminat ca șef de promoție), am fost membru de partid. Am trăit așa cum au făcut-o și alții. Cea mai gravă acuzație care se aduce comunismului este aceea a mutilării sistemului de gândire. Și este adevărat. După '89 nu mi-am definit poziția politică, pentru că am zis că în țara asta trebuie făcute alte lucruri decât să faci lupte politice pe care le faci atunci când vrei să obții niște avantaje materiale imediate pentru membrii partidului tău. Pentru că este numai o lozincă să spui că partidul n-are nici un interes. Orice partid are interesul să ajungă la putere. Or, în momentul în care ajunge la putere, conform definiției partidului, care înseamnă apărarea intereselor unui anumit grup de oameni, se soluționează problemele grupului de oameni pe care îl reprezintă ; restul sunt povești...

SOCIETĂȚILE MIXTE DIN ORADEA
cu cele mai mari participații de capital străin

Denumirea	Capital soc. tot.- (mil.$)	Aport părți străine total mil.$	%	d.c.în natură mil.$	%	Aport românesc echivalent mil.$	%	Termen pentru vărsarea integrală a capitalului părții străine
SC STIM-IN SA (Australia, Italia, S.U.A.)	40	21,2	53	19,7	88,2	18,8	47	18 luni de la constituire
S.C. ÎMBUTELIAT COCA-COLA S.A. (LUXEMBURG)	12	11,76	98	6,9	58,8	0,2	2	aprilie 1994
S.C. MARMO-GRANIT S.A. (ITALIA)	2	1,1	51,7	1	91	0,9	48,3	în constituire
S.C. STROH-TRANSILVANIA S.A. (GERMANIA)	1,5	1,43	95	0,5	68	0,07	5	în constituire

SURSA: Direcția Județeană pentru Statistică – BIHOR (Raportul Prefecturii).

Suplimentul ORADEA vă este oferit de :

George Arion, Marcel Apostolescu, Pașcu Bolaci – concepție și redactare ; secretariat redacție – Adrian Petrescu ; procesare computerizată – Angela Frandeș, Bogdan Vlad ; grafică – Aurel Ștefan Alexandrescu ; consultant – Mircea Mitrea.

SOCIETATEA COMERCIALA PLOR SA ORADEA

J. 05/264/1991 Cod. 3700 Str. Borșului NR. 31 TELEFON: 54730 TELE : 34264 ROMÂNIA

OFFERS:

A. SPECIAL ALUMINAS

		LOW SODA ALUMINAS		REACTIVE ALUMINAS		GAMMA ALUMINAS	
		AC1	AC2	AR1	AR2	G1	G2
PROPERTIES:							
Primary cristal size (d50)	um	5–6	3–4	2–3	1–1.5	0.1	0.1
Alfa alumina content	%	99		90		1.5	0.5
Loss on ignition	%	0.03	0.04	0.2		1.25	5.0
Specific surface (BET)	mp/g	0.3	0.6	2(S.G)...	4(S.G)	90	120
Na_2O max.	%	0.1	0.05	0.08	0.08	0.4	
SiO_2 max.	%	0.03				0.02	
Fe_2O_3 max.	%	0.03				0.02	
Part size unground 63 um	%	30–60				30–60	

All series „A" also available ground to – 20 um (S.G.) with SiO_2 0.05%

The products are made by original technologies, in modern plants, in continuous flow and high flexibility that assure a constant quality and the possibility of the diversification of the series, at demand..

B. TABULAR ALUMINA

PROPERTIES:

Apparent specific Gravity	g/cmc	3.7	SiO_2	%	0.05
Apparent porosity	%	4.0	Fe_2O_3	%	0.09
Water absorbtion	%	1.5	Na_2O	%	0.10
Compression strength	kg/mmp	2.0	CaO	%	0.07
Hardness	Mohs	9			

Macroscopic aspect: brick with sizes 250 x 150 x 65mm, compact without clefts.

ENQUIRIES: A peculiar equipment for obtaining coarse and fine granules fractions in sizing series out of these bricks, included defferization.

COOPERATION POSSIBILITIES:

- Joint venture for production and sales abroad on the Romania market.
- Private company for production and sales with raw material from Romania.

ORAŞUL CONCORDIEI

Trăiesc şi scriu într-un oraş care, multora, li se pare paradoxal, din punct de vedere politic: aici predică episcopul reformat Laszlo Tokes — preşedintele de onoare al UDMR, considerat de unii scânteia revoluţiei din 17—22 Decembrie 1989, dar tot aici stă de veghe la cârma judeţului un prefect PUNR-ist, dl. ing. Ionel Ungur, creatorul filialei Bihor a „Vetrei Româneşti".

Când a fost numit un prefect de la „Vatra Românească", într-un oraş cu 30 la sută populaţie maghiară, s-a crezut, întâiaşi dată, că vor fi tulburări, dar nu a fost aşa, pentru că înţelepciunea şi îngăduinţa locuitorilor au ferit acest oraş şi de evenimentele sângeroase şi morţi inutile în zilele revoluţiei populare din Decembrie 1989.

Un spirit celest de toleranţă europeană animă acest oraş care este ultimul şi cel mai minunat nestemat care străluceşte între degetele dealurilor bihorene răsfirate din Apusenii cu vinuri de aur peste mătasea verde şi parfumată a Câmpiei Crişurilor.

În acest oraş, românii (din care foarte mulţi au vizitat Ungaria) şi maghiarii au ajuns să se cunoască şi să nu reuşească performanţa diabolică de a se şi uri, prin aplecarea urechii spre falşii proroci, fie români ori maghiari, care agită sloganе, oare şi ei nu fac decât să stârnească râsul ori un zâmbet ironic. Noi, românii, avem ceva de învăţat de la maghiari, după cum şi ungurii au ceva de învăţat de la noi, românii.

În spiritul european al acestei toleranţe a şi apărut la Oradea primul număr al revistei „AU:ORA", editată de Societatea oamenilor de ştiinţă şi scriitorilor din Bihor, reînnodând o tradiţie de aici a dialogului româno-maghiar, acesta trebuind, din capul locului, scos de sub efemerul miraj al politicului şi ancorat în o sferă durabilă a umanului şi culturalului.

În revista „FAMILIA", nr. 5—6 septembrie — octombrie 1935), la întrebarea „Poate contracara scriitorul cu scrisul său acţiunea de dezbinare pe care, conştient sau inconştient, o desfăşoară politicianul ?", scriitorul maghiar Babits Mihaly a răspuns: „Unul dintre cele mai frecvente şi periculoase mijloace ale despicării politice e minciuna: falsificarea acelei icoane a unui popor care trăieşte în sufletul celuilalt popor. Pentru împiedicarea acestui lucru, sub orice formă, scriitorii pot să facă mult. Îndoiesc dacă există în el însişi posibilitatea simţirii şi gândirii comune, care se opune la toate sugestiile dezbinătorilor".

Despre iniţiativa de la Oradea, Victor Eftimiu scria: „Colaborarea culturală româno-maghiară este necesară, chiar dacă ar fi imposibilă. Scriitorii sunt avangardele înţelegerii între popoare. Ei pregătesc sufletele pentru marea înfrăţire de mâine. Popularizând literatura altui neam, traducătorul face cunoscut însuşi neamul acela şi NU EXISTĂ POPOR CARE, FIIND CERCETAT CU RESPECT ŞI CUNOSCUT ÎN ADÂNCURILE SALE SĂ NU FIE IUBIT. Mulţimile s-ar înţelege între ele şi-ar trăi foarte bine, dacă n-ar fi agitatorii care, din interese personale, alternând sentimentul de patriotism şi naţionalitate, îl transformă în şovinism şi ridică obstacole permanente, intimidând pe solii apropierii neamurilor menite să trăiască multe veacuri în bună vecinătate".

Adevărată placă turnantă între România şi Ungaria, dată fiind situarea marii urbe în zona de frontieră, este absolut necesar ca în acest oraş să fie linişte şi bună înţelegere. Atestată documentar în anul 1113, Oradea a avut un destin frământat. Prădată şi arsă de hoardele tătarilor, deplânsă de cronicarul Rogerius în „Carmen miserabile", asediată, rând pe rând, ba de către turci, ba de către austrieci, urbea a început să înveţe să nu-şi facă sieşi acelaşi rău, iar rănile provocate de alţii să şi le ardă singură cu fierul roşu, ca în vestitele proceduri judiciare medievale ale „ordaliilor de la Oradea".

Cele 365 de ferestre (câte zile într-un an !) de la Muzeul Ţării Crişurilor nu sunt oare un semn că pentru orice situaţie şi în oricare zi trebuie să existe o fereastră spre lumina dumnezeiască a înţelegerii ?

„Trăiesc, scriu şi visez într-un oraş, aparent paradoxal, dar numai din punct de vedere al politicii.

Dincolo de crusta amăgitoare şi de culoarea schimbătoare a paradoxului se dezvăluie raţiunea adevărată a oamenilor Cetăţii varadinene, de a munci şi a trăi în înţelegere unii cu alţii şi de a nu pleca urechea la sirenele amăgitoare care ţâşnesc din frământata mare a politicii.

ROMSILVA R.A.
FILIALA TERITORIALA
ORADEA
STR. M. EMINESCU NR. 15
TLF. 099-113001
FAX. 099-130957
TLX. 04319

Livrează agenţilor economici ori persoane particulare păstrăv de consum şi ciuperci în saramură (ghebe) la preţuri convenabile.

Informaţii în zilele lucrătoare de la orele 7,30 – 15,30 biroul producţie.

MOBILA ORADEA ALFA S.A. ROMANIA

O CARTE DE VIZITĂ CARE NU MAI ARE NEVOIE DE NICI O PREZENTARE !

Societatea comercială „ MOBILA ALFA " S.A. ORADEA
şos. Borşului nr. 19 3700 ORADEA ROMÂNIA
tel: 099/152518; fax: 099/154131; telex: 34213.

Societatea comercială „MOBILA ALFA" S.A. (fosta C.P.L. ORADEA) este o firmă bine cunoscută în lumea producătorilor şi beneficiarilor de mobilier prin marea diversitate şi calitatea produselor executate.

Gama de produse cuprinde:
- mobilier din lemn în funcţionalităţi, stiluri şi finisaje diferite.
- mobilier tapiţat.

Prin specialiştii din cadrul atelierului de proiectare, societatea „MOBILA ALFA" execută proiecte de amenajări interioare din lemn pentru hoteluri, restaurante, spaţii comerciale sau expoziţionale, instituţii, spaţii pentru învăţământ, lăcaşuri de cult.

Sufrageria "RUBENS"

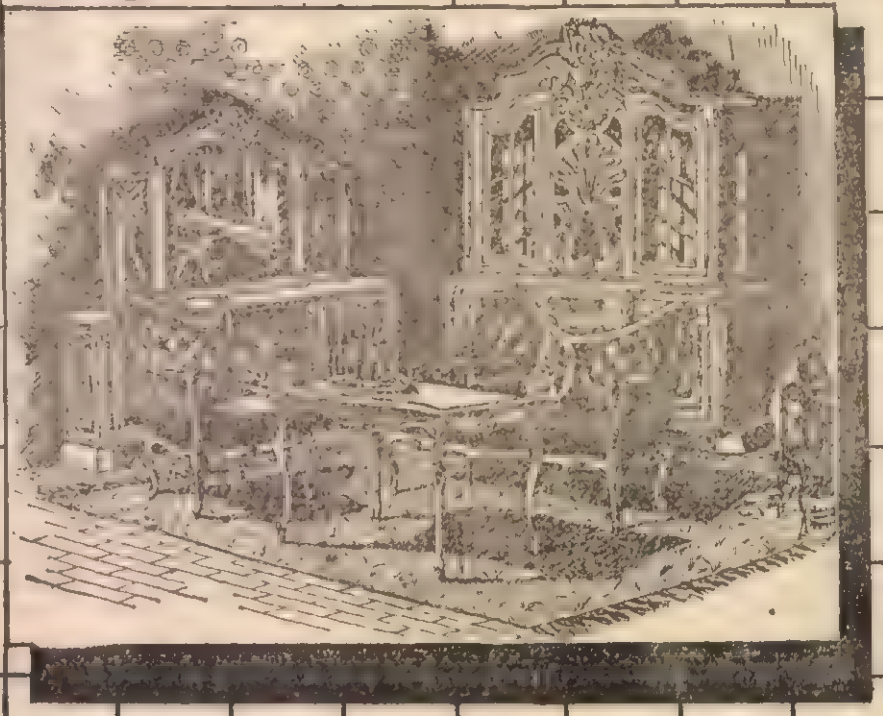

Bar "FONTANA"

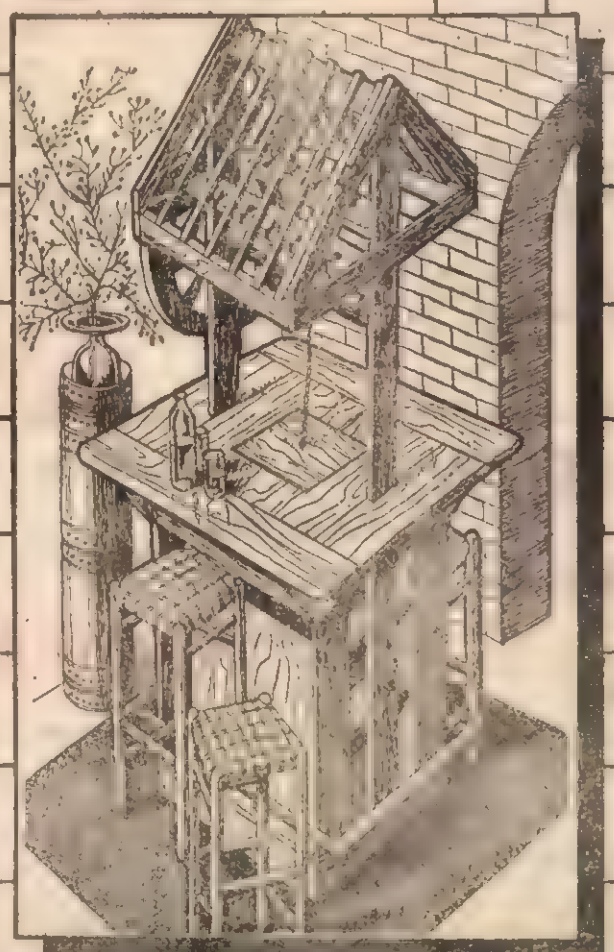

Hol "TEREZA" cu fotoliu "VIS"

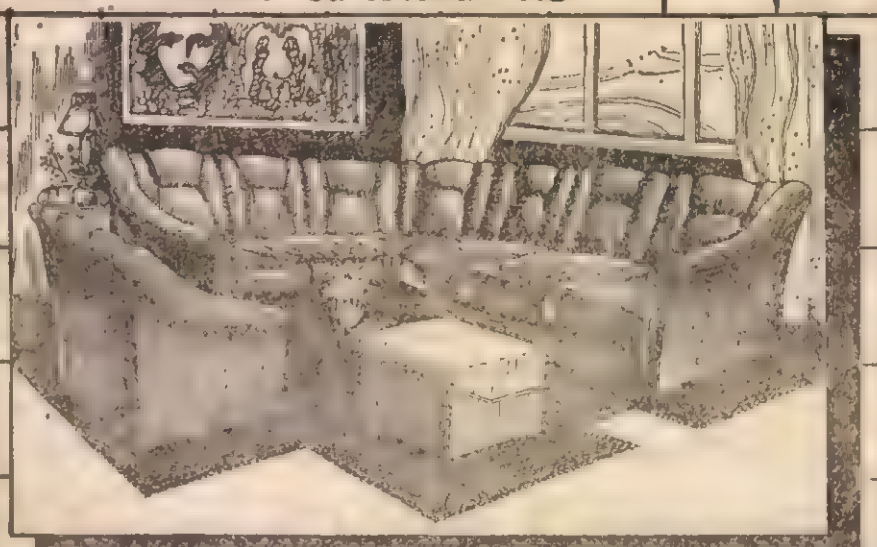

ELEGANŢĂ CALITATE FUNCŢIONALITATE

SĂPTĂMÂNA TEATRULUI SCURT

În seara zilei de duminică, 2 mai a.c., criticul de teatru Marian Popescu, directorul artistic al Festivalului, a înmânat DIPLOME DE PARTICIPARE, pentru toate spectacolele prezentate în cadrul selecției oficiale, cu excepția spectacolului **Eden** prezentat de **Teatrul Odeon București**, care, din motive tehnice, s-a întrerupt.

Juriul celei de-a IX-a ediții a „Săptămânii...", alcătuit din criticii Dumitru Chirilă, Irina Coroiu, Doru Mareș, Morariu și prof. Vasile Cosmuța a hotărât acordarea **MARELUI PREMIU** următoarelor spectacole : **Raport pentru o Academie**, de Franz Kafka Teatrul de cameră UNITER, **Spectatorul condamnat la moarte**, de Matei Vișniec, Teatrul național Vasile Alecsandri din Iași, **Nunta**, de A. P. Cehov, **Cântăreața cheală**, Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca.

După primul tur de scrutin, Juriul Festivalului a hotărât, în unanimitate, acordarea **Marelui Premiu**, de 250 000 lei, oferit de Primăria Oradea, spectacolului **CANTAREAȚA CHEALĂ** de **Eugen Ionescu**, în regia lui **Tompa Gabor**.

Ce a adus nou actuala ediție a Teatrului Scurt ? O binevenită selecție a spectacolelor înainte de a vedea luminile rampei la Oradea ; un lucru binevenit, pentru că astfel s-a realizat o certă creștere valorică față de edițiile precedente când, alături de spectacole memorabile, se produceau și dezastre scenice.

O altă inovație a actualei ediții constă în faptul că s-a extins și diversificat spațiul de joc. Trupele au părăsit „cutiuța italiană", pentru a ieși în întâmpinarea oamenilor. Astfel, spectacolul **Raport pentru o Academie** a avut loc la Palatul Baroc, spectacolul **Nunta** la restaurantul „Oradea", iar spectacolul **Trupe pe butoaie** pe cea mai circulată și occidentală arteră comercială orădeană — Calea Republicii.

O altă noutate care poate bucura pe tinerii dramaturgi ai României este că actuala „Săptămână.." a lansat și o premieră absolută prin punerea în scenă a piesei **Nemuritorul Ionel** de Șerban Codrin Denc, piesă distinsă cu Premiul 1 la Concursul de dramaturgie de la Oradea, toate piesele premiate fiind strânse într-un volum de teatru scurt, o inițiativă lăudabilă din partea gazdelor — Teatrul de Stat Oradea și Inspectoratul de cultură Bihor.

Hibele Festivalului au constat în slaba organizare administrativă și lipsa unei atmosfere de sărbătoare și a colocviului amical de după căderea cortinei, în barul teatrului. Perioada de desfășurare a Festivalului s-a „încălecat" peste alte manifestări teatrale din alte locuri din țară. Cuantumul Marelui Premiu al Festivalului de 250 000 lei, este atât de mic, încât aproape că nu-și merită denumirea de Mare Premiu, ci de Mic Premiu. Asta tot din lipsă de organizare, pentru că în Oradea sunt firme puternice, care ar fi putut să sponsorizeze acest Mare Premiu. O altă hibă a cestui Festival constă în faptul că s-a acordat Marele Premiu unui spectacol deja premiat la o altă manifestare națională de gen (Festivalul I. L. Caragiale). Criticul Marian Popescu sublinia într-un interviu acordat subsemnatului că Regulamentul Festivalului ar trebui să prevadă că spectacolele care au luat deja premii ar putea și ar trebui să vină doar în postură de invitați speciali la Festival.

Din punct de vedere financiar, încasările la casieria Teatrului sunt foarte modeste. Economia de piață își spune cuvântul, iar perioada aleasă (săptămâna de dinainte de 1 mai) a fost un moment neprielnic teatrului, lumea fiind isterizată de creșterea prețurilor la produsele alimentare. În loc să vină la teatru, oamenii s-au dus la piață și în magazine să cumpere. Dar așa a fost să fie, pentru că o eventuală organizare a „Săptămânii..." după 1 mai a.c. ar fi încărcat și mai tare lista de cheltuieli.

Cu toate acestea, „Săptămâna teatrului scurt" de la Oradea ne-a... lungit viața și a preschimbat frumoasa urbe de pe malul Crișului Repede într-o imensă scenă.

PAȘCU BALACI ■

Activitatea băncilor

La finele lui 1991, agenții economici orădeni și bihoreni au înregistrat plăți restante însumând 31,7 miliarde lei, lichidate în cadrul compensării din ianuarie 1992.

...erită măsurilor întreprinse în direcția întăririi disciplinei financiare, la finele lui 1992 volumul plăților restante s-a redus substanțial, cifrându-se la numai 15,2 miliarde lei.

În 1992, volumul dobânzilor plătite băncilor a înregistrat un total de 9,6 miliarde lei, din care 7,8 miliarde pentru credite curente și 1,8 miliarde pentru credite restante.

Nivelul dobânzilor practicate de bănci a oscilat într-o marjă de 28—32%, la începutul anului și de 50—70%, începând cu luna noiembrie, trecând printr-un vârf de 75—85% în cursul lunilor mai și iunie.

În condițiile arătate, cifra de afaceri a agenților economici bihoreni a fost de 266,8 miliarde de lei.

Traficul economico-turistic și activitatea de control vamal

În 1992, punctul de frontieră Borș a fost tranzitat de 4,7 milioane de turiști români și străini. Este de menționat faptul că traficul ar fi putut atinge o valoare și mai mare (aprox. 5,3 milioane de persoane), dar autoritățile vamale — constatând diverse încălcări ale legislației specifice — nu au permis ieșirea din țară a peste 503 mii de cetățeni români și intrarea în țară a peste 67 de mii de cetățeni străini.

În 1992, prin punctul de frontieră Borș au trecut — într-un sens sau altul — peste 1,2 milioane autoturisme, 22 de mii de autocare și peste 38 de mii de mijloace auto de transport marfă.

Potrivit aprecierilor oficialităților locale, condițiile actuale în punct sunt improprii derulării unui trafic civilizat. Din discuțiile pe care le-am purtat cu dl Petru FILIP, primarul municipiului Oradea, cu domnii Constantin CIMBRU și Octavian ABRUDAN — fostul și, respectiv, actualul director al Direcției Județene pentru Statistică — precum și cu dl Ioan GLĂJARU, președintele Camerei de Comerț și Industrie Bihor, am aflat că este în curs de finalizare un proiect de modernizare a punctului de frontieră Borș. Odată terminat și aprobat, proiectul respectiv va fi pus în operă cât mai curând posibil. Calculele preliminare au arătat că valoarea investiției s-ar putea ridica la peste 1,2 miliarde lei. Pentru calcularea valorii menționate s-au avut în vedere prețurile valabile până la data de 30 aprilie 1992.

Un alt proiect privește înființarea unei zone vamale libere în apropiere de Oradea. Sunt șanse — ne-a declarat dl primar Petru Filip — ca și acest din urmă proiect să depășească până la finele anului în curs faza bunelor intenții.

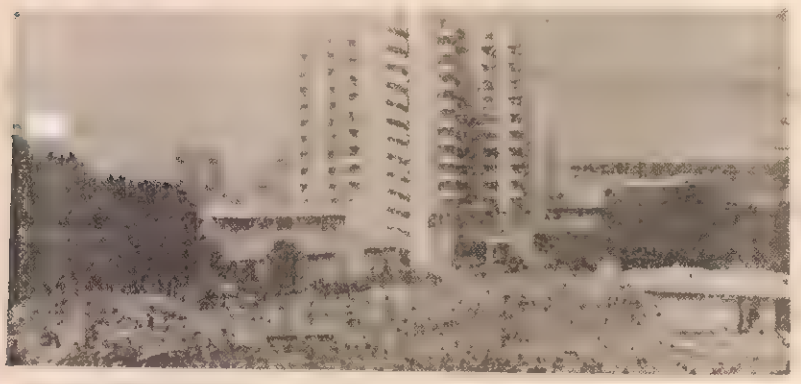

Programul zilelor culturii maghiare din Oradea

DUMINICĂ, 9 MAI

- **11,00 — Ziua lui Ladislau cel Sfânt** la Catedrala romano-catolică. Oaspete de onoare : Otto von Habsburg. Procesiune în grădina Catedralei
- **18,00 — Întrunire religioasă** la Biserica reformată din Oradea — Olosig (str. Libertății)

LUNI, 10 MAI

- **11,00 — Expoziție de presă** în sala mare de la sediul UDMR
- **13,00 — Spectacol de gală** în sala mare de la sediul UDMR

MARȚI, 11 MAI

- **17,00 — Orașul toleranței — întâlnire** cu personalități din Oradea, la restaurantul „Oradea" Invitat de onoare: Octavian Buracu

MIERCURI, 12 MAI

- **18,00 — Rolul comunității evreiești în cultura maghiară a orașului Oradea** (Sala mare a UDMR) Invitați : Dr. Vezer Erzsebet, Hegedus Geza, Kanyadi Sandor, Mozes Terezia, trupa de muzică Gryllus Daniel

JOI, 13 MAI

- **17,00 — Vernisaj internațional de artă plastică**, la Galeria mare din str. Republicii
- **19,00 — Poetul Ady Endre în orașul Oradea** — expunere cu diapozitive, la Muzeul Memorial „Ady Endre"

VINERI, 14 MAI

- **19.00 — Spectacole de gală** despre mișcarea literară „Holnap" (Mâine) (aniversarea de 85 de ani), în sala mare — Teatrul de Stat Oradea

SÂMBĂTĂ, 15 MAI

- **10,00 — Sesiune științifică** cu tematica „Umanismul orădean" în sala mică de la sediul UDMR Invitați: Al. Sășianu, Gheorghe Gorun, Liviu Bercea, Fleisz Janos, Diosszylagyi Ibolya, Alexandru Pop
- **17,00 — Oraș fericit, Oradea! — întrunire** religioasă în biserica romano-catolică Olosig.

DUMINICĂ, 16 MAI

- **16,00 — Întrunire ecumenică** religioasă la biserica catolică din Cetate

„Puterea culturii-cultura puterii"

Sub această titulatură, s-a desfășurat la Oradea colocviul revistei FAMILIA (5—7 mai a.c.), la care au participat scriitorii **Adrian Marino**, invitat de onoare al colocviului, **Ștefan Borbely**, asistent universitar la catedra de literatură comparată de la Facultatea de litere Cluj-Napoca, redactor la revista APOSTROF, **Borsi Kalman Bela**, atașatul cultural al Ambasadei Ungariei la București, **Andrei Cornea**, redactor șef adjunct la revista 22, **Bedros Horasangian**, de la Uniunea Scriitorilor, **Mircea Mihăieș**, redactor-șef al revistei ORIZONT, **Ion Mureșan**, redactor la revista TRIBUNA, **Ioan Mușlea** redactor la revista TRIBUNA, **Liviu Ioan Stoiciu**, redactor la revista VIAȚA ROMÂNEASCĂ, **Cristian Teodorescu**, redactor la ROMÂNIA LITERARĂ, **Alexandru Vlad**, redactor la revista VATRA, **Radu Enescu**, redactor la revista Noua Gazetă de vest din Oradea.

„Râul a fost dus până la capăt. Realizările culturale, atâtea câte au fost — și ele există! — poartă stigmatul disperărilor și al sacrificiului individual. Cultura de masă a dat greș. Libertățile de bantustan și adevărurile pentru uzul în interiorul — vădit îngrădit! — al unui uriaș Zoo au creat o anume metafizică și un biochimism adaptat la rău. Artistul, chiar și cel care nu a servit puterea, a suportat rigorile ei. Azi e buimăcit. Nu știu ce e aia libertate". (Bedros Horasangian).

BANCA "DACIA - FELIX S.A."

BANK

Sucursala județeană Bihor-Oradea

Adresa: Oradea, Piața Independenței, nr.35
Telefon: 99/13.46.92; Fax: 99/13.46.92
Telex: 34411

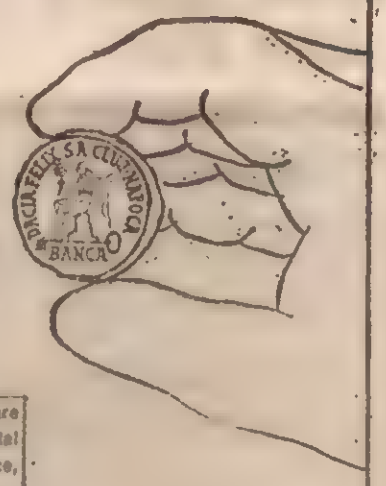

PRIMA BANCĂ PARTICULARĂ DIN ROMÂNIA

FIRST ROMANIAN PRIVATE BANK

O bancă comercială de dezvoltare, care oferă tuturor agenților economici cu capital de stat mixt, privat și persoanelor fizice, toate serviciile bancare, ca:

— OPERAȚIUNI BANCARE, SCHIMB VALUTAR, ACORDĂRI DE CREDITE ÎN LEI ȘI VALUTĂ, EXPERTIZE, ALTE PRESTAȚII.

— DEPUNERI PE TERMEN ȘI LA VEDERE.

Acordă mari dobânzi pentru depunerile pe termen în lei și valută, persoanelor juridice și fizice.

Vinde acțiuni persoanelor juridice și fizice, cu dividende ridicate și alte avantaje.

„CORECTITUDINE, COMPETENȚĂ și OPERATIVITATE".

De la şansă la împlinire

Sunt doctorul Ladislau Elthes, unul dintre ...oare câţi medici din lume ? În orice caz, reprezint un exemplu care încă o dată dovedeşte că niciodată nu poţi să ştii dacă în viaţă o să-ţi apară (sau nu) o şansă deosebită, chiar „marea" şansă. Căci nu este voie să renunţi pentru nici un motiv, că vei putea avea cîndva o reuşită deosebită, măcar una singură, în viaţă, în meserie. Mai mult, sunt un exemplu care demonstrează cu prisosinţă că şi „nesansa" poate fi salvatoare şi se poate transforma în şansa vieţii tale. Dar iată despre ce este vorba : După terminarea facultăţii de la Cluj, am lucrat câţiva ani în oraşe. Pe atunci, viaţa urbană mi s-a părut ca unicul mod şi loc de a trăi. Fiind născut tot la oraş (Oradea), în sinea mea am refuzat ideea de a trăi la ţară, ca pe ceva imposibil, considerând că nu m-aş putea adapta, că nu m aş putea realiza în nici un fel acolo. Dar scenariul destinului meu a hotărât ca totul să se schimbe. Viaţa liniştită şi echilibrată din oraş s-a tulburat şi s-a terminat brusc, printr-o decizie — ziceam eu atunci — abuzivă, prin care am fost „aruncat" într-un sat din judeţul Bihor, părăsit de Dumnezeu.

Parcă s-au închis toate căile, drumurile şi chiar uşile. A trebuit să treacă mult timp, să observ că, de fapt, nu s-a întâmplat nici o nenorocire şi că nu mi s-a luat nimic esenţial, din contră, departe de viaţa tumultuoasă, standardizată a oraşului, voi putea cîştiga cel puţin o necunoscută şi până atunci nesperata libertate.

Am început să citesc şi să hoinăresc mult prin părţile locului. Am cutreierat de zeci de ori toate satele din jur ce aparţineau de dispensarul meu. Am cunoscut mai toate casele şi gospodăriile.

Într-o zi, înspre amurg, m-am întâlnit cu un ţăran bătrîn. Era perioada când bântuia o epidemie în zonă care decima păsările de curte, fără nici o posibilitate de a le găsi vreun leac salvator.

Din vorbă în vorbă cu moşneagul, am aflat că găinile lui nu s-au îmbolnăvit şi nu a pierdut nici una. Mi s-a părut un miracol. Oare de ce? Cel mai la îndemână era răspunsul ce mi l-a dat, că găinile bătrânului (el locuia la marginea satului) consumă ceva ce are efectul şi calităţile unui medicament. Din sol, din apă, din plante ? Neexistând acolo posibilitatea analizării solului şi apei, au început căutările febrile de a încerca plantele. Dar ce plante ? Şi eu am avut găini la dispensar care tot aşa se îmbolnăveau ca şi cele ale vecinilor şi ale celorlalţi săteni. Le am izolat în grupe şi le-am dat fiertură din plantele culese aproape la întâmplare din zona unde trăia bătrânul. Nopţi nedormite şi apoi o zi splendidă cu soare, când, spre stupefacţia mea, un grup din găinile de „experienţă" şi-au revenit, apoi treptat s-au însănătoşit, iar cele din alte grupuri au murit.

Studiind pe parcurs boala respectivă a găinilor, din cărţi, cât şi pe „viu", am aflat că epidemia în cauză atacă mai mult ficatul lor. Concluzia părea pe cât de logică, pe atât de uluitoare : am găsit începuturile unui nou leac pentru o boală necruţătoare şi poate bazele unui nou medicament pentru bolile de ficat.

Povestea e lungă, şi tot atât de palpitantă. Ani de cercetare, mulţi duşmani, puţini, foarte puţini prieteni.

Acum, seninul cerului şi verdele ierbii de la ţară, pentru mine, vor fi mult mai frumoase întotdeauna, decât cerul limpede şi verdele ierbii de la oraş.

Astăzi, împreună cu soţia mea, dr. Aristina Elthes, pe care am cunoscut-o în splendida Bucovină, încă în primul an de practică medicală, sîntem autorii unui medicament autorizat de Ministerul Sănătăţii, singurul medicament românesc pe bază de plante, brevetat în şapte ţări industrializate, care până acum a salvat mii de vieţi, a redat sănătatea la mii de bolnavi suferinzi de boli nemiloase, cum sînt cirozele hepatice şi hepatitele cronice. A redat bucuria de a trăi la mii de suferinzi de boli biliare cronice, care au ajuns să nu se mai poată nici alimenta, nu rareori, chiar şi de teama de a nu le apărea până şi prin cele mai obişnuite alimente chinuri şi crize.

Viaţa şi activitatea ştiinţifică pe care le-am început la ţară şi nu la oraş (aşa cum majoritatea oamenilor consideră că e singurul loc posibil de a face ştiinţă), ne au dat un impuls nesperat. Astfel, pe parcurs, am mai realizat şi alte brevete pentru medicamente a căror importanţă, suntem convinşi, nu este de loc neglijabilă în comparaţie cu primul : un medicament antialergic, un unguent antiinflamator, epitelizant, cicatrizant care grăbeşte vindecarea celor mai diverse răni, un medicament antigripal şi o metodă nouă, originală, de tratament a cardiopatiei ischemice dureroase şi hipertensiunii arteriale esenţiale.

Având încredere în receptivitatea dvs., stimaţi cititori, faţă de NOU, atât pentru medicamentul destinat bolilor de ficat şi căi biliare (un domeniu unde în prezent nici o ţară nu are produse cu eficacitate cât de cât semnificativă !) cât şi pentru celelalte medicamente realizate de noi, căutăm parteneri, sponsori şi asociaţi pentru a le putea răspândi cât mai mult, atât în ţară cât şi în străinătate.

Căci invenţiile în cauză, pe lângă beneficiul deosebit în ajutorul suferinţei şi vieţii — lucru esenţial — sunt în certă măsură şi aducătoare de câştig economico-financiar cu totul ieşit din comun, inclusiv prin diminuarea majoră a forţei concurenţei, creând cu timpul o situaţie de monopol.

Este primul nostru apel de acest fel. Aşteptăm aşadar propuneri şi oferte la telefon : 099130031 ; fax : 099136298.

Din străinătate : telefon : 4099130031 ; fax : 4099136298.

Municipiul Oradea şi judeţul Bihor — date demografice generale

Potrivit datelor publicate de Comisia Naţională pentru Statistică în urma recensământului din luna ianuarie 1992, judeţul Bihor are o populaţie de 634 093 de locuitori, din care 220 848 au domiciliul stabil în municipiul Oradea.

La nivelul judeţului, densitatea de locuire atinge un nivel de 84,2 locuitori kmp.

În perioada 1977—1992, ritmul mediu anual de creştere a populaţiei a fost de sub 0,1%.

Dintre cei 220 848 de locuitori ai Oradei :

- 106 464 sunt bărbaţi şi 114 384 femei ;
- 143 212 sunt români, 73 272 maghiari, 2 217 ţigani, 957 germani, 542 slovaci, 297 evrei ; alături de aceştia mai trăiesc şi greci, ucrainieni, bulgari, ruşi, lipoveni, sârbi, polonezi, cehi, turci, armeni etc. ;
- procentual, 59,6% sunt de religie ortodoxă, 19,7% sunt reformaţi, 10,1% romano-catolici, 4,0% penticostali, 3,2% baptişti, 2,4% greco-catolici, 0,2% adventişti ; evident, sunt reprezentate şi alte culte (unitarieni, augustani, creştini după evanghelie etc.).

Etnic şi confesional, deci, Oradea alcătuieşte un adevărat mozaic şi subliniem acest lucru pentru că toţi cei cu care am vorbit acolo ne-au spus că NU EXISTĂ NICI UN FEL DE TENSIUNI INTERETNICE SAU INTERCONFESIONALE între ORĂDENI.

Privatizarea

Până la data de 31.12.1992 au fost înscrise în Registrul Comerţului din municipiul Oradea 7 370 de societăţi comerciale constituite în baza Legii nr. 15 şi a Legii nr. 31/1990 ; de asemenea, până la aceeaşi dată, au fost eliberate 10 458 de autorizaţii pentru asociaţii familiale şi persoane ind. pendente care desfăşoară activităţi cu scop lucrativ, conform Decretului-lege nr. 54/1990. Tot la data respectivă, existau în judeţul Bihor 497 de societăţi mixte, aportul străin de capital în cadrul acestora cifrându-se la o valoare totală de 37,5 milioane de dolari.

La data sus-menţionată, funcţionau în locaţie de gestiune 313 subunităţi economice, 81 de subunităţi fiind închiriate.

În cursul anului precedent au fost vândute 13 active în valoare de 706 milioane de lei, preţurile de strigare ale acestora însumând 663 de milioane de lei.

În primul trimestru al anului în curs au fost publicate în Monitorul Oficial — spre vânzare — alte 64 de active ; ele nu au fost scoase la vânzare până în prezent. Pentru alte 13 active sunt în curs de a fi întocmite documentaţiile de evaluare.

Transport urban

Întreprinderea orădeană de transport urban dispune de un parc de 92 de autobuze. În 1992, au apelat la serviciile de transport cu mijloace auto 49,3 milioane de călători. Reţeaua tramvaiului totalizează 43,9 km de linie ; în serviciu activ se află 116 vagoane articulate care, în 1992, au servit un număr de 94,7 milioane de călători.

Ca aproape peste tot în ţară şi reţeaua stradală a municipiului Oradea este în suferinţă ; şi aici sunt gropi, dar densitatea lor nu depăşeşte media naţională. Pentru eradicarea acestui „flagel", Primăria ar avea soluţii ; din păcate, nu prea are bani.

Pentru transportul de mărfuri, oferta transportatorilor (căraşilor) se ajustează sensibil deasupra cererii.

Comerţ

În 1992, prin reţeaua de magazine aparţinând (încă) statului au fost vândute populaţiei municipiului Oradea mărfuri în valoare de 50,9 miliarde de lei (cu 14,5% mai puţin decât în 1991). „Surplusul" negativ se datorează magazinelor particulare care, în nota specifică zonei, sunt frumoase, curate şi foarte bine aprovizionate. Deşi părerea noastră poate fi „taxată" ca fiind subiectivă, trebuie să spunem că în Oradea se practică deja un comerţ civilizat. Cu toate că în documentaţia pe care am avut-o la dispoziţie nu am întâlnit o cifră care să ateste oficial volumul valoric al vânzărilor derulate prin magazinele particulare, estimările verbale ale tuturor celor cu care am discutat au situat volumul respectiv undeva în apropierea valorii raportate de magazinele de stat.

În altă ordine de idei, o menţiune specială în peisajul comercial al Oradei se cuvine magazinelor tip ABC — modele demne de urmat şi de alţii.

Turism

În 1992, capacitatea de 12 mii de locuri de cazare hotelieră a fost utilizată în proporţie de numai 30%. Nici hotelurile mari din Oradea — Dacia, Transilvania şi Astoria — şi nici cele din cadrul binecunoscutului Complex turistic de la Băile Felix nu au mers în plin, cu toate că — departe de a fi fără reproş — calitatea servirii este cu o clasă peste nivelul practicat prin alte locuri.

În perspectivă, pe măsura dezvoltării facilităţilor comerciale legate de înfiinţarea proiectatei zone vamale în apropierea oraşului, se mizează creşterea traficului turistic.

Spre Oradea şi din Oradea există posibilitatea de a călători cu trenul (în 1992, în staţia S.N.C.F.R. Oradea au fost vândute peste 3 milioane de bilete de călătorie) sau cu avionul ; zilnic, TAROM-ul asigură trei curse Bucureşti—Oradea şi retur (mai puţin sâmbăta şi duminica — zile în care sunt doar câte două zboruri).

Cea mai reușită denumire de firmă din Oradea

FATCOM

E drept că FATCOM provine din ATCOM, fostul UJCM, metamorfozat în Asociația teritorială a cooperației meșteșugărești (ATCOM) la care s-a adăugat în față litera F (nu de la românul „F" de D. R. Popescu, ci de la inițiala numelui partenerului maghiar), dar FATCOM, căutat la rădăcină, ne dezvăluie o plăcută surpriză, fiind și prescurtarea a două cuvinte din limba latină: „fatum" care înseamnă destin și „communis" care înseamnă bineînțeles, comun. Așadar, FATCOM înseamnă și un DESTIN COMUN, glăsuind în limbaj comercial despre prietenia româno-maghiară, mai presus de toate patimile politice, ea fiind unica înțelepciune politică la ora actuală, cea care stimulează schimburile comerciale în vederea servirii prompte, civilizate și necontenite a publicului cumpărător.

PE STR. GEN. MAGHERU ÎL ÎNTÎLNIȚI PE GENERALUL ABUNDENȚEI – FATCOM

„Epoleții" săi strălucitori îi reprezintă superbele aparate TV color KITT, SAMSUNG, SHARP, GOLDSTAR, VESTEL, la prețuri absolut rezonabile.

La acestea se adaugă diferite tipuri de storcătoare de fructe. (de mare folos, acum, când avem nevoie de vitamine, formula: „An apple a day, keeps a doc away — un măr pe zi îl ține pe doctor la distanță, fiind de mare actualitate), mixere, aspiratoare, radiatoare și radiocasetofoane.

LA „PARADISUL FEMEILOR"

Restaurantul cu acest nume seducător se traduce la firma FATCOM în limba aleasă a eleganței, bunului gust, bunelor maniere și desăvârșitei decente.

Un adevărat arsenal stă la dispoziția femeilor din urbe pentru apărat frumusețea la orice asalt al timpului: parfumuri, creme, deodorante, delicate instrumente pentru cosmetică la care se mai adaugă articole elegante de marochinărie.

LĂSAȚI COPIII SĂ VINĂ LA „FATCOM !"

Pinocchio din însorita Italie a adus la magazinul firmei FATCOM o desagă uriașă cu jucării năstrușnice, mai vesele decât niște „macaronari" îndopați cu „pizza", jucării care ar stârni zâmbetul și până al celui mai îmbufnat prichindel din urbea noastră. La toate acestea se mai adaugă o gamă variată de textile-încălțăminte de bună calitate și la prețuri rezonabile.

PE STRADA GEN MAGHERU, „FATCOM" E MISTERUL !

Firma FATCOM însemnând, în latinește, un DESTIN COMUN, se află aproximativ la jumătatea distanței dintre intersecția de la podul de lângă Hotel „Dacia" și cealaltă mare intersecție de la magazinul „Crișul", puțin mai la „vale" spre Criș, de Camera de Comerț și Industrie a județului Bihor. Personalul firmei de o eleganță și serviabilitate desăvârșite, care fac cinste casei. Reclama luminoasă atrage pe automobiliști la orele serii să descindă aici pentru a-și împodobi bordul cu „brăduleți" care răspândesc un parfum suav.

Aici, dacă trebuie să depui un mic efort pentru a ajunge, în schimb, ești răsplătit regește prin bunăvoință și amabilitatea personalului, la sfârșit, înmânându-ți-se o carte de vizită a firmei: S.C. FATCOM S.R.L.... 3700 Oradea, str. Gen. Magheru, nr. 11, tel./fax. 13 40 40.

„...și vizitele se îndesesc, că acolo unde ești bine primit, vii mereu, cu drag! A bon entendeur, salut!

Acesta este un produs vândut de FATCOM. Utilitatea lui ? Stinge orice incendiu care ar izbucni la bordul mașinii dvs.

S.C. BERE MALȚ S.A.
ORADEA
STR. Nufărului Nr. 30
Telefon: 122423, 122431
Fax: 122415

SORTIMENTE DE BERE

Bere FELIX
IADOLINA
VALEA CRIȘULUI
ORĂDEANA

ROMÂNIA;
3700 ORADEA;
ŞOS. BORŞULUI 35

SINTEZA® SA

TEL: 99/14.01.30
TELEX: 34377
FAX: 16.22.24

WITH IT BRANCHES EXPORTS PROPERLIES PRODUCTS IN THE WHOLE WORLD

■ SC SINTOR SA

3700 ORADEA,ŞOS. BORŞULUI 35, FAX: 163873

SALICYLIC ACID
ACETYLSALICILIC ACID
BENZOIC ACID
SODIUM BENZOATE
MALATHION
DIMETHOATE
ALCHYL HALIDES
FLOTATION COLLECTORS

● SC CHIMPROD SA

3700 ORADEA, STR. CHIMIEI 35, FAX: 163933

SALICYLIC ACID
ACETYLSALICILIC ACID
BENZOIC ACID
SODIUM BENZOATE

COUNTRIES BY OTHER CONTINENTS

■ KOREEA
■ SINGAPORE
■ HONG KONG
■ ● VIETMAN
■ INDONEZIA
■ ● ◆ U.S.A.
■ ● THAILANDA
● IORDANIA
◆ ▲ EGYPT
◆ JAPAN
▲ LIBIA

◆ SC PIGMENTI SA

3700 ORADEA,ŞOS. BORŞULUI 35, FAX: 154827

GREEN CHROMIUM OXIDE
ZINC PHOSPHATE
ZINC CHROMATE
BARIUM CHROMATE
IRON OXIDES ANTICORROSIVE
STABILIZERS FOR PLASTICS INDUSTRY

▲ SC SINTEZA COLOR SA

3700 ORADEA, STR. CLUJULUI 159, FAX: 118679

ALKYDIC PRIMERS ON THE BASIS OF MINIUM
OIL PAINTS
PAINTS ON ALKYDIC RESIN

DACIA ANULUI 1993 —

ă mai bogată gamă de produse

ora ...tă, dintre toate firmele uctoare de autoturisme din țară, imul loc privind multitudinea de se, se află AUTOMOBILE DA- IA PITEȘTI.

prezent AUTOMOBILE DACIA e în producție de serie 8 modele ıtoturisme și autoutilitare. Berli- și break-urile sunt dotate cu ve- motoare de 1300, respectiv, 1400 u excepția variantei 1325 Liberta care a afișat noul motor de 1600 încă neintrat în producția de se- din categoria autoutilitarelor fac DACIA 1304 platformă, DACIA pick-up (5 locuri), DACIA 1307 DACIA 1308 cisternă pentru pro- slimentare și DACIA 1309 utili- persoane. O noutate în acest nie o reprezintă motoarele de și 1400 cmc cu axa cu came în Aceste motoare vor echipa mode- 325 GTL Liberta și opțional unele tilitare prezentate mai sus.

CIA 1325 GTL reprezintă un n românesc de mașină de lux entăți sportive. Montată și vopsi- acuratețe, echipată cu scaune nice și anvelope COMFORT 60/13) plasate pe jante GOTTI, ERTA GTL îmbie la extaz pe tine- u veleități de cursieri cât și pe unii aliști în devenire care nu-și pot ite deocamdată să achiziționeze exemplu un RENAUT 25 la pre- peste 20 milioane lei. Moto- el mai în măsură să echipeze CIA 1325 GTL este cel de 1600 cmc, ax came în cap, în măsură să rnize 92 CP și să imprime mașinii vitez maximă de 170 km/h. Privitor tehn ia motoarelor de 1600 și cmc la acestea au fost modificate desenul camerei de ardere cât și rama de distribuție și carburație.

În prima perioadă de încercări s-a utilizat un carburator dublu corp derivat din carburatorul de serie folosit la motoarele ARO. În a doua etapă s-a folosit un carburator dublu corp derivat, evoluat, cu dechiderea clapetelor diferențială, restudiat pentru a asigura un amestec mai omogen cu implicite reduceri de noxe în gazele de evacuare și creșteri în planul performanțelor. Cea de-a doua variantă de carburator, mai evoluată va fi derivată din carburatorul care echipează în prezent motorul OLTCIT-ului și care aduce noi îmbunătățiri atât în planul reducerii consumului cât și a nivelului de poluare fără a diminua performanțele motorului.

De asemenea, o altă problemă este introducerea pe autoturismele DACIA a injecției de benzină. Autoturismul echipat cu sistem pe injecție de benzină LUCAS a fost deja testat cu succes în laboratoarele ENVIRONMENT PROTECTION AGENCY — DETROIT, primind avizele necesare.

În afară de aceste dotări privind gama de motoare pe care le utilizează și le vor utiliza autoturismele DACIA, opțional există unele echipamente suplimentare care reprezintă tipul vopselei utilizate, spoilere, anvelope, jante, cutii de viteze cu 4 sau 5 trepte etc., acestea influențând ușor prețul de cumpărare. Prețurile la zi ale tuturor modelelor de autoturisme DACIA vor fi comunicate după liberalizarea prețurilor care va avea loc după data de 1 mai a.c.

Încheiem acest articol cu speranța că industria românească de autoturisme va intra cât mai curând în circuitul european al fabricanților în acest domeniu.

CRISTIAN BUZAȘ ■

Prințesă sau cenușăreasă?

TOTUL DESPRE BUJIE

• *Secretele bunei funcționări sunt simple*

Bujia este o realizare tehnică aproape la fel de veche ca și motorul cu ardere internă. Primul care a rezolvat problema aprinderii cu ajutorul bujiei a amestecului carburant a fost francezul Etienne Lenoir, care în anul 1860 a realizat o bujie care prefigura, aproape în toate detaliile, bujiile zilelor noastre.

Bujia lui Lenoir a funcționat impecabil, dar, ca oricare invenție care apare prea devreme, a fost „uitată" o bucată de timp. Astfel, la sfârșitul secolului trecut și la începutul secolului nostru, aprinderea amestecului carburant se realiza prin manevrarea mecanică a unor contacte amplasate în interiorul camerei de ardere. Aflate într-un circuit de joasă tensiune, aceste contacte produceau o scânteie slabă ca intensitate în momentul în care depărtarea lor provoca deschiderea circuitului.

Cu timpul, producătorii de autovehicule s-au convins de avantajele pe care le prezenta bujia de tip Lenoir; siguranța în exploatare, posibilitatea unei schimbări rapide în caz de defectare. În plus, datorită faptului că bujia lucra la temperaturi ridicate (Lenoir utiliza inițial o bobină Ruhmkorff de înaltă tensiune), aprinderea era mult mai eficientă, conferind motoarelor un important spor de putere.

După 1910, utilizarea bujiilor se generalizase la toate tipurile de autovehicule. Dar apare un nou neajuns: izolatorii realizați din porțelan pe bază de caolin, nu rezistau la întreaga gamă de solicitări mecanice și termice la care erau supuși în timpul funcționării motorului. Spărgându-se, ei rămâneau în interiorul cilindrilor cu efect dezastruos asupra funcționării motorului. Abia în 1930 se va realiza o invenție care prefigurează aspectul și funcționalitatea actuală a bujiei. Este vorba despre realizarea izolatorului din oxid de aluminiu. (Al_2O_3).

Bujia poate fi asemuită cu un condensator coaxial, ale cărui elemente active sunt electrodul central pe de o parte, și corpul bujiei pe de altă parte (izolatorul jucând rolul dielectricului). Atunci când tensiunea din sistemul de aprindere atinge o valoare suficientă, între electrozii bujiei are loc o descărcare electrică care produce aprinderea amestecului carburant. Tensiunea poate varia între limite foarte largi, mergând de la trei mii de volți (la mersul în ralanti) până la 25 mii de volți (la accelerația maximă). În aceste condiții, bujia trebuie să asigure în scurta sa viață, (mai scurtă decât a celorlalte componente ale motorului), un număr impresionant de mare de astfel de aprinderi: peste 15 milioane...! La fiecare aprindere, cantități infime de metal sunt smulse din electrozi și principala cauză a ieșirii din uz a bujiei este uzura acestor electrozi.

În momentul aprinderii amestecului carburant, presiunea în camera de combustie poate să atingă 6000 KN/mp, realizându-se în felul acesta detența care pune pistonul în mișcare. Pentru a exploata la maximum această presiune, bujia trebuie să asigure închiderea etanșă a blocului motor în care se află încastrată, în vederea eliminării scurgerilor de gaze. Aceste scurgeri își pot găsi loc în trei regiuni diferite: în zona filetului, între izolator și corpul bujiei și prin izolator, de-a lungul electrodului central. Pentru eliminarea acestor supărătoare dificiențe, s-a căutat mereu reducerea dimensiunilor bujiei și creșterea preciziei filetului. După ce în anii 1940 producători ca Packard, Buick sau Chevrolet au utilizat bujii mici cu diametrul filetului de 10 mm, în practica producătorilor de bujii s-au încetățenit filete metrice de 14 1,25 mm și de 18/1,5 mm.

Pe de altă parte, au fost găsite soluții pentru evitarea scurgerilor prin corpul bujiei (prin utilizarea unor garnituri de cupru și prin montajul numit „la cald") sau prin izolator (în special prin utilizarea unor amestecuri de lipire, a electrodului central realizate din sticlă cu adaos de fier). În felul acesta, bujiile care „suflă" sunt tot mai puține, fapt care mărește în mod considerabil siguranța în exploatare a acestora.

În scurta lor viață, bujiile trebuie să funcționeze de multe ori în condiții în care un capăt al lor (cel din camera de ardere) se află la temperatura de 2500 grade C, iar la celălalt capăt se află o temperatură de 15—20 grade C. Bujia trebuie să reziste acestei veritabile agresiuni termice, fără ca funcțiile sale să fie afectate. Soluția acestei probleme este optimizarea fluxului de căldură care trece prin bujie, din camera de combustie spre exterior. Aceasta se realizează prin dimensionarea elementelor bujiei în funcție de căldura pe care trebuie să o transmită. Un subiect prioritar al acestei dimensionări este izolatorul bujiei, care, de exemplu, la motoarele cu raport mare de compresie și cu temperaturi mari în camera de ardere, are vârful cât mai scurt, preluând o parte mică din căldura primită de bujie. Aceasta este o bujie „rece", spre deosebire de bujiile „calde", unde izolatorul are vârful mai lung și preia o parte însemnată din căldura pe care bujia o transmite spre chiuloasa motorului și spre mediul înconjurător.

Iată, deci, că bujia are o viață agitată: supusă la presiuni mari, la temperaturi de peste 2500 grade C, ea emite, sub acțiunea unei tensiuni electrice care atinge 25000 de volți, câte o scânteie în intervale de 20 1000 într-o secundă. În aceste condiții, putem oare face ceva de la bujie mai mult decât ne dau ele în prezent? Viitorul ne va răspunde.

ADRIAN BRUTARU ■

ne și remedieri

TORUL SE OPREȘTE LA TURAȚII MARI

producerea acestei pene pot con- aproape toate instalațiile și meca- ele m...lui și anume:

talația de ...limentare datorită u- pârghiei de acționare a membra- pompei de benzină; decalibrării ului principal, neetanșeității su- dispozitivului de putere sau eco- zorului, înfundării jiglorului eco- zorului, cantității insuficiente de ustibil în camera de nivel con- defectării pompei de accelerare. ...eral, toate defecțiunile care ...insuficientă cantitate de ben- ...burator fac imposibilă func- rea motorului la turații mari. U- pârghiei de acționare a membra- pompei de benzină are loc ca ur- a frecării ei pe cama de acționa- Datorită acestui fapt, cursa mem- ei se micșorează, ceea ce duce la cerea substanțială a cantității de ină refulate de pompă. Imposibili- creșterii turației arborelui cotit însoțită, de regulă, de apariția unor ri în carburator.

fecțiunile principale care pot avea la dispozitivul principal de dozare mbustibilului se referă la neetan- tea supapei plutitorului (cuiul ...tou), înțepenirea sau spargerea itorului, precum și neetanșeității înfundării jiglorului principal sau lui de compensare. Neetanșeitatea ui poantou se datorează în gene- impurităților depuse între vârful a- l și scaun, uzurii vârfului supapei scaunului ei sau a ajustării inco- Defecțiunile mai des întîlnite la ele pompei de accelerație se referă a uzura cilindrului sau a garniturii nului acestuia fie la înfundarea rului sau a neetanșeității supapelor locare a trecerii benzinei, fie la ...torarea membranei sau a arcului teia.

a motoa... aprindere prin com- nare (DI...), principalele cauze rită cărora motorul se oprește la ații mari pot fi datorate defectării ...ei de injecție, a injectoarelor sau stenței aerului fals în instalația limentare. La pompa de injecție nai întîlnite defecțiuni sînt cau- e: slăbirea fixării sectorului din- manșonului de reglaj al pisto- ; existența impurităților între cl- d elementelor pompei de injecție rpul scaunelor de reglare, ruperea arcului supapei de refulare, ruperea unuia dintre arcurile regulatorului, avansului incorect al injecției.

Defecțiunile instalației de aprindere pot fi cauzate de:

— scurtcircuitarea înfășurării secundare a bobinei de inducție în apropierea capătului de legătură cu înfășurarea primară, distanței prea mari între contactele ruptorului, arcului contactului mobil care este prea slab, axul camei ruptorului care este deformat, camei ruptorului care este uzată, scurtcircuitării bornelor capacului distribuitorului (dar nu între borna centrală și una laterală), ruperii sau înțepenirii periei de cărbune a rotorului, slăbirii unor conductoare sau legături etc.

Deformarea axei camei ruptorului face posibil ca distanța la deschidere a contactelor platinate să nu mai fie uniformă, astfel încît aprinderea la unii dintre cilindri se va produce cu un avans prea mare. În aceste condiții motorul pierde din putere, se încălzește și consumă totodată și mai mult combustibil. Ruperea sau înțepenirea periei de cărbune a rotorului are ca urmare realizarea unor scântei mai slabe la bujii. Fenomenul se datorează faptului că trecerea curentului de la bobina de inducție la rotor nu se mai face prin cărbune, apărînd deci o rezistență suplimentară care micșorează cu mult curentul de înaltă tensiune distribuit bujiilor. Atunci cînd distanța între electrozii bujiilor este prea mare, scînteia nici nu se mai produce iar motorul funcționează cu întreruperi la turații mari. Localizarea se face mai întîi prin verificarea calității scînteii, după care se controlează starea conductoarelor de aprindere și apoi capacul distribuitorului. Remedierea se face prin înlocuirea cărbunelui și dacă acest lucru nu este posibil, se va introduce în locașul bornei centrale (din interiorul capacului) o sîrmă de cupru sub forma unui arc, în așa fel încît aceasta să realizeze contactul între conductorul central și borna metalică a rotorului.

Defecțiunile mecanice principale care pot duce la oprirea motorului la turații mari pot fi: uzura supapelor sau depunerea calaminei pe acestea, blocarea sau ruperea unei supape, aspirația aerului fals, compresie insuficientă, ambielaje uzate etc.

CRISTIAN BUZAȘ ■

VOLANUL NEGRU

O GRAVĂ INFRACȚIUNE A LUAT AMPLOARE — FUGA FĂPTAȘULUI DE LA LOCUL ACCIDENTULUI!

În ultima vreme, se pare că acest fenomen a luat o amploare deosebită. De la Inspectoratul General al Poliției, Direcția Circulație, aflăm că în ultimele 4 luni au avut loc 108 astfel de accidente, cu fugă de la locul faptei. Acestea s-au soldat cu 51 de morți și 69 de răniți. Cele mai multe astfel de accidente s-au înregistrat în: București, jud. Argeș, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Dolj, Mureș, Suceava și Timiș. O altă constatare este că majoritatea dintre acestea au loc indeosebi în zilele de vineri, sâmbătă și duminică, 57 la sută dintre accidentele cu fugă de la locul faptei au loc între orele 18,00 și 24,00 iar 20 la sută dintre acestea, între orele 0,00 și 6,00 dimineața.

★

Făptașul este Marian Chiriță de 25 de ani, fără ocupație, din comuna Dobrobanțu, județul Călărași. Aflat la volanul autodubei personale cu numărul 2—CL—527, la ora 1 noaptea, pe raza localității Kiseleff, accidentează mortal pe Iulian Dan, de 33 de ani. Acesta se afla în drum spre casă, circulând pe [illegible]

RALUCA VRABIE ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru va oferă soluții surprinzător de exacte

DOCTORUL C:

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluți la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns intr-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Aveți necazuri sau incertitudini în dragoste?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

CATRINEL ANTON

VREAU SĂ ȘTIU, CUM MĂ INFLUENȚEAZA ASTRELE ANUL ACESTA?

Date generale: În viața anterioară nașterii dv., ați fost bărbat, născut în 1175, într-o similitară, în Turcia.

Caracteristici generale: Erați voiajor, o persoană permanent în mișcare, mereu pe drumuri, explorator neobosit, chiar dacă aria în care atunci vă deplasați era cu limite restrânse.

Profesiune: Constructor de locuințe, drumuri și poduri. Deschizător de drumuri, cu aptitudini deosebite ați fost și pe plan spiritual.

Fișa lecției de viață: (scopul vieții trecute este continuă, dezvoltată și completată în viața actuală) Datoria dv. este de a face în manieră proprie tot ceea ce puteți pentru a reduce violența și discordia.

Ziua nașterii arată: pofta riscului și aventurii periculoase. Mergeți înainte fără a reveni, trebuie să reușiți, dar sânteți risipitor. Pornirile războinice ar trebui descărcate prin sport, grădinărie, etc. Fereșt-vă de încăpățânare! Și de egoism; sunteți subaltern înrăit, ca atare trebuie să faceți concesii în cuplu și societate.

Anul 1993: o mare șansă (rară) pentru dv., deoarece va aduce „Trezire — renaștere", adică o renaștere treptată într-o formă superioară a existenței și a evoluției spirituale și psihice, de care puțini oameni au parte!

Pentru problemele de compatibilitate în cuplu trebuie să atașați datele de naștere ale soțului

---

ILEA VIORICA, București.

CE AM FOST ÎN VIAȚA ANTERIOARĂ?

În viața anterioară ați fost femeie, născută în 1700, sambată, în Valea Sălciilor.

Caracteristici generale: Erați un revoluționar ascuns. Dacă nu s-a putut altceva, măcar în treburi personale, acasă, în religie ați schimbat ceva.

Profesiune: Profesor. Ați trăit o viață izolată; crescător de animale mici, păsări sau chiar insecte (viermi de mătase)

Fișa lecției de viață (scopul vieții anterioare este continuat, dezvoltat și completat în viața actuală); „Datoria dv este de a face în maniera proprie, tot ce puteți pentru a reduce violența și discordia".

MARIA R. București.

CARE VA FI STAREA SĂNĂTĂȚII MELE DE ACUM ÎNAINTE?

Ziua de naștere arată: spontaneitate excesivă, încredere, imprudență. Viața exploatată de paraziți! (pericol dat ca sigur în cazul dv.) Sunteți pasionată, mândră, agresivă. Aveți o fire sensibilă, preocupată de latura estetică a vieții și de comunicarea cu semenii prin intermediul artelor: plastică, literatură, muzică. Chiar dacă nu vă faceți din asta o profesie sunteți foarte receptivă la mesajele ei. Sunteți puternică și strălucind de sănătate.

Zile norocoase: Ziua de 14.

Evoluția probabilă a sănătății pînă în 2000. Anul 1993 pentru dumneavoastră aduce emoții, nervozitate, stress, raporturi tensionate 1994, în fel, stări tensionate; 1995: riscuri de boli ginecologice sau ale gîtului, chiar și o sarcină; 1996: sănătatea cu mici [illegible] o sarcină

în con[illegible]e puteți influența în mod d[illegible]tatea dumneavestră printr-o evoluție spirituală pozitivă, un mare ajutor vă va da în acest sens Societatea Română de Radiestezie care vă poate oferi relații în plus în acest sens.

VALENTINA ALBEȘTI, București.

CUM VA EVOLUA CASNICIA MEA ȘI, IN GENERAL, CE VIAȚA VOI AVEA DE ACUM INAINTE?

Nu se poate răspunde la întrebarea: cum va evolua căsnicia, deoarece nu avem datele soțului și numele dumneavoastră de față. Totuși vă vom da evoluția probabilă a șanselor în perioada 1993—2000.

1993: un an de raporturi multiple, lucidi tate în materie de investiții și achiziții, călătorii de afaceri, studiu, armonie cu partenerul. 1994: schimbare în bine sau în rău, deplasări, nervozitate excesivă. **Profesional:** schimbare în bine, posibile încurcături fiscale. Instabilitate în cuplu; 1995: fluctuații financiare și sentimentale, nervozitate. 1996: îndoieli și incertitudini — posibil schimbarea locului de muncă, a domiciliului. 1997: nervozitate în familie, divorț. 1998: la fel ca în 1995; 1999: câștiguri financiare, schimbarea activității, locului de muncă, a domiciliului, 2000: aceeași situație — an de creștere a bunăstării materiale.

ANDREI GHEORGHE MARINESCU.

SUNT STUDENT, MAMA ESTE ȘOMERĂ, NU AM NICI O CALIFICARE ȘI TRAIM AMANDOI DIN AJUTORUL DE ȘOMAJ. ÎN CE MĂSURA NE POT AJUTA ASTRELE?

Ziua de naștere indică o natură afectivă și generoasă, viața susținută de proteții feminine. Aveți inteligență strălucită, activitate neobosită. Atenție: risc de accident mortal, averea va fi mereu mică, activitatea dv. va rodi puțin, viață agitată, deplasări îndepărtate.

Ce destin v-au trezit astrele? Dacă veți fi conștient de valoarea dv. veți avea șansa reușitei, a puterii. Atunci când veți reuși să vă impuneți veți deveni un factor de progres.

Zilele norocoase: 8 și 18.

Șansele dv. până în 2000. Anul 1993 va aduce riscuri și conflicte; conflicte administrative cu vecinii; 1994: decepții și blocaje, nervozitate, evitați asocierile, șanse de călătorii în străinătate; 1995: schimbare în bine sau în rău, risc, încurcături cu banca, fiscul, progres în profesie; 1996: afaceri bune, risc, surmenaj, duritate în familie; 1997: tulburări sentimentale, dar noroc la bani; 1998: asemenea situației din 1995; 1999: divergențe trecătoare, posibilă ameliorare; 2000: revine situația din 1994. Vă sfătuim să nu inițiați nimic înainte de a se cristaliza o schimbare care în 1995 vă va aduce victoria în o nouă decizie profesională.

ANA-RUXANDRA, București.

CUM O SĂ FIE VIAȚA MEA?

Dacă anul trecut ați avut unele conflicte profesionale și tulburări sentimentale, 1993 va aduce un echilibru precar, cu idei inspirate, câștiguri. Vă puteți aștepta la gravidități. Supravegheați echilibrul psihic! 1994: dobândiți elibrare de constrângeri cu [illegible]deri mari de energie, dar vă îmbogățiți spiritual. 1995: apare iar situația din 1993. 1996: va aduce câștiguri financiare, schimbare de activitate, loc de muncă, de domiciliu, posibil schimbarea partenerului. 1997: va aduce îndoieli și incertitudini. 1998: aceeași situație temă din 1996. 1999: raporturi multiple bine susținute — călătorii, afaceri, achiziții, asocieri, raporturi amoroase durabile. 2000: an cu dificultăți în familie — posibil ruptură, datorată stresului din afacerile dv. ce ne vor derula bine. Karma anului 1993: „Victorie" indică șansa de a obține o purificare de defectele dv. de caracter dacă sunteți un tip pozitiv. Dacă aparțineți tipului negativ, veți avea în acest an unele succese, însă până la urmă se vor transforma în insuccese dezastruoase. Zile norocoase: 7 și 25 ale lunii.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna..... anul.. ..... ora..

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT

Pentru fiecare persoana despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Păr uman din România

• Deocamdată pentru capete străine

Intrigată de anunțul repetat, dat de firma „Mimar" pe postul de radio prin care se solicita păr uman, de o anumită lungime, netratat etc., am fost curioasă să aflu ce se ascunde în spatele acestei reclame. În mod normal, mi-am spus cu bucurie, a apărut o firmă a cărei activitate este mai puțin obișnuită : confecționează peruci. Bucuria mea era legată de gândul că o anumită categorie de femei, bătute de soartă, care și-au pierdut podoaba capilară în urma unor tratamente, își vor putea procura o perucă, accesoriu necesar pentru diminuarea traumei psihice și-așa destul de mare. Aveam să aflu însă că marfa aceasta, deocamdată, nu este destinată pieței românești. Mărturisesc că vestea m-a îndurerat mult, dar drumul, totuși, n-a fost zadarnic fiindcă am avut prilejul să cunosc în persoana doamnei Maria Micu un om de afaceri întreprinzător, dar plin de farmec, ce a creat prin firma sa treizeci de locuri de muncă.

Rep. : Când a apărut firma „Mimar" și de ce v-ați orientat spre acest gen de activitate ?

Maria Micu : Societatea „Mimar" a apărut în aprilie 1992, în urma unei călătorii în Canada, când m-am hotărât să demarez o afacere în România. Mi s-a propus să confecționez peruci. Am acceptat, deși, eu personal, până la acea dată, n-am avut nici o tangență cu o astfel de meserie. Singurul lucru pe care-l știam foarte bine era să tricotez. Nici cele treizeci de lucrătoare pe care le-am angajat n-au avut vreo calificare în acest sens. S-au calificat la locul de muncă.

— Cine le-a învățat meseria ?

— Eu. Mărturisesc, totuși, că în perioada șederii în Canada, timp de o lună, am învățat să fac cu croșeta câteva tipuri de noduri, elemente de bază în tehnica de confecționare a perucilor și apoi le-am învățat și pe fete. Ele sunt foarte tinere. În cazul lor, faptul că nu au avut o altă activitate este un avantaj, căci au răbdare să învețe această meserie, care este foarte migăloasă.

— Dacă n-ați primi materia primă din țară, cum v-ați descurca ?

— N-am fi reușit să facem ce ne-am propus. Materia primă este o condiție esențială.

— Suportul pe care se înnoadă firul de păr de unde îl procurați ?

— Suportul îl primim din Manila. Am încercat și noi să realizăm acest suport sau „fundație" cum i se spune, de fapt, dar n-avea aspect comercial. Confecționarea fundației presupune calificare.

— Cine beneficiază de produsele dvs. ?

— În general, o companie din Canada, „Les perruquiers internationalis", cumpără aceste produse. Pe plan intern, deocamdată, nu livrăm marfa noastră. Manopera este deosebit de grea. Costul se ridică foarte tare pentru o perucă așa că este dificil să le oferim celor care au nevoie, la prețul acesta. Mai există o problemă. Contractul de înființare a societății stipulează ca toată producția să fie cedată partenerului străin, japonez.

— Japonez ?

— Partenerul este într-adevăr japonez. Se numește Izuru Umemura și are filiale în lumea întreagă. Una se găsește în Canada, cea pe care am pomenit-o și cu care am încheiat contractul.

— Părul pe care îl primiți are diverse culori, diverse nuanțe. Ce cantitate de păr este necesară pentru confecționarea unei peruci ?

— Părul colectat este amestecat, nu este de o singură nuanță. Cam 50% se pierde la spălat, la pieptănat. Dintr-o condă de 100 de grame se pierde jumătate, iar la confecționarea unei peruci se întrebuințează 300 de grame de păr curat. Cam 500 de grame de păr neprelucrat sînt necesare pentru a rămâne cele 300 de grame obligatorii. Se pierd fire de păr și în procesul execuției. În acest caz, totul depinde de îndemânarea lucrătoarei.

— Perucile pe care le realizați sînt competitive în lume ?

— Trebuie să ne lăudăm. Avem cu ce. Am depășit calitatea celor făcute în Hong Kong și China, țări cu tradiție în acest domeniu. Nu facem rabat calității. Aceasta poate fi și deviza firmei.

— V-ați gândit să sporiți numărul lucrătoarelor ?

— Nu am cum să fac noi angajări căci nu am spațiu. Am găsit, lângă casă, loc pentru birou, iar la etajul 10, într-o garsonieră și un apartament se află atelierul.

— Solicitările v-ar permite să faceți noi angajări ?

— Dacă aș avea spațiu suficient și lucrătoare mai multe, ar ieși un profit considerabil. De la 25 de peruci pe lună aș ajunge la 200.

— Se știe că din marfa destinată exportului întotdeauna mai „pică" ceva și pentru intern. Dvs. nu vi se întâmplă ?

— Nu cred că există o muncă mai grea și mai migăloasă ca a noastră. Producția este mică. Fundațiile sunt numărate. Cu toate acestea, mai am și eu „scăpări" când vine câte-o persoană cu adevărat disperată.

— Doamnă Micu, am să învoc Dumnezeul celor în suferință pentru ca „scăpările" să fie din ce în ce mai multe.

ELENA GRECESCU ■

ATENȚIE, CETĂȚENI !

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

● La **SC CAPRICIU S.R.L. Buzău** au fost depistate 400 buc. **prăjituri** ce prezentau **caracteristici necorespunzătoare.**

● La **S C HOBYCOOM S.R.L., Urziceni** s-a interzis, temporar, comercializarea produselor : **conserve carne import Olanda și margarină import Germania, care nu prezentau certificate de calitate și termene de valabilitate.**

● La **S.C. Mc. GRIM S.R.L., Galați** s-au confiscat 3,4 tone de **unt,** import preambalat în țară de firma **GALDO TRADING S.R.L., București, cu termen de garanție expirat, gust, miros rînced și colonii de mucegai negru și roșu la suprafață.**

● La **S.C. TOTALIMENT VADA S.R.L., Galați** s-au interzis la comercializare **preparate din carne cu termen de garanție expirat.**

● La **S.C. AIVA Pitești** s-a oprit comercializarea **produsului salam italian, cu valabilitate expirată (batoane murdare, culoare și gust modificat)** produs de **S.C. ARGOTIN S.A., Curtea de Argeș** și **a produsului parizer tip A ce prezenta goluri de umplere și zone verzui,** fabricat de **S.C. INCARF S.A., Curtea de Argeș.**

● La **SC ALFA S.A. Bistrița** s-au descoperit **preparate din carne ieșite din garanție,** ce prezentau **modificări organoleptice evidente.**

● La **SC EFCOL S.R.L. Mircești, județul Argeș** s-au confiscat 32 kg. preparate din carne : **salam de vară, costiță afumată și oase afumate,** care prezentau **mucegai, miros și culoare alterată.**

● La **SC MARIANA S.R.L. Cluj, OLANDA S.R.L. Turda, ALIMENTARA S.A. Cluj, AGROMAG S.A. Cluj și AGROCOOM Cluj** au fost interzise la comercializare produse **cu termene de valabilitate expirate : caramele Iran, parizer, salam, șuncă de Praga, piște făinoase, ciocolată, budinci de vanilie și cacao.**

● La **SC DELICAT COOM S.R.L. Tîrgu-Mureș** s-a interzis temporar comercializarea produselor : **cîrnați, cremvurști și salam,** produse de **SC PRIMA S.R.L. Tîrgu Mureș** pentru **lipsă documente de certificare a calității.**

● La **CONSUM COOP Horezu** s-au interzis la comercializare următoarele preparate din carne : cremvurști, șuncă presată, salam italian, salam de vară cu abateri calitative (cremvurști cu mizgă) și depozitare necorespunzătoare.

● La **SC VALMETEX S.A. Rîmnicu-Vîlcea** s-a amendat descoperirea produsului cafea boabe cu abateri de la parametri calitativi, miros de mucegai, lipsă de elemente de identificare în limba română.

● La **SC NILVA S.R.L. Tulcea** s-a interzis comercializarea următoarelor produse alimentare : gogoșari în oțet ce prezentau modificări de culoare, textură și gust, lipsă lichid de acoperire ; nectar piersici import Bulgaria fără elemente de identificare ; ciocolată „FREZIA" cu valabilitate expirată ; conserve din carne de porc în suc propriu produse de TABCO Tulcea fără elemente de identificare și cutii ruginite.

● La **SC PRODROM EVA S.R.L. Târgu-Jiu** s-a interzis comercializarea produselor: carne și preparate din carne depozitate necorespunzător ; bere Carpați fără etichete ; produse de panificație și alune cu valabilitate expirată.

● La **SC VENUS S.A. Târgu-Jiu** — cofetăria Select — s-a oprit comercializarea produselor ; unt import Ungaria, prăjituri Carpați și Prichindel cu gust, miros de rînced și mucegai, termene de valabilitate expirate.

● La **SC ALFA S.A. Magazin Mixt Bistrița** s-a interzis comercializarea următoarelor produse alimentare : preparate din carne, paste făinoase, praf de copt, esență de fistic, toate prezentând termene de valabilitate expirate.

● La **SC ABATOR Tecuci,** Unitatea de desfacere din Piața Centrală s-a oprit comercializarea a 4,5 kg mușchi țigănesc având modificări de miros, gust, culoare și termen de valabilitate expirat.

● La **SC MIORIȚA S.R.L. Tecuci** s-a depistat și sancționat activitatea de preparare și comercializare a unor produse de patiserie, cafea, băuturi răcoritoare la pahar fără a dispune de rețete de fabricație. Mai mult, siropul concentrat (4 sticle de 0,5 litri) din care se prepara siropul la pahar avea termenul de garanție expirat.

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul „stimulative", acești actuali de încălcare a legislației în vigoare se pot „dezvolta" nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

Atenție, deci, stimați consumatori ! Puteți contribui, în mod eficient, și dumneavoastră la descoperirea și semnalarea unor asemenea cazuri organelor abilitate să controleze și să .. amendeze !

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **Dăbuleanu Floare, Turnu Măgurele (str. Nicolae Bălcescu nr. 76), județul Teleorman:** Am înaintat actele și memoriul dvs. Procuraturii Generale, secția civilă. Să vedem ce răspuns primim. Și să auzim numai de bine. E trist că două surori au ajuns cu judecata până aici. Dar asta este viața.

● **Țărani din comuna Bobâlna, județul Cluj :** Scrisoarea dvs. este justificată. Și plină de bun simț ardelenesc și țărănesc. Ne pare sincer rău pentru „eroarea strecurată" în revista noastră. În cele din urmă, trebuie și dvs. să înțelegeți că suntem într-o concurență draconică. Revista noastră și-a păstrat, cât a putut, echilibrul tematic și politic. Nu putem aluneca pe tăpșanul unei „pudibondii naționale", când piața presei e plină de reviste deocheate și de scandal. Tirajele lor te sufocă, realmente, iar cititorul este suveran când alege.

Subscriem la punctul dvs. de vedere că tineretul trebuie să manifeste o mai atentă „cucernicie" pentru educația religioasă, iar nu pentru erotomanie. Diferendumurile dintre generații vor exista și de azi înainte. Firește, cei 45 de ani de bolșevizare forțată și cei 3 ani de „neo-cripto" încă nu înseamnă nimic pe linia civilizației. Încet-încet, vom intra în normalitate. Aveți și dvs. puțintică răbdare.

Mulțumim pentru aprecierile, la obiect, la adresa revistei noastre, care încearcă să țină cârma dreaptă, când valurile sînt înalte, iar din valuri nu se înalță Miss-România, ci Miss-Comedia.

DORIN SĂLĂJAN ■

Comunicați rapid și de oriunde prin

TELEFONICA ROMÂNIA!

Telefónica ROMANIA

ANTONIO ORTIZ, ambasadorul Spaniei la București : Vorba latinească „verba volant" va deveni acum operativă de la o margine la alta a latinității, de la Guadalquivir la Dunăre.

LUIS ALCAIDE, președintele Consiliului de administrație al T.R. : Competența specialiștilor români a permis transferul experienței noastre în România printr-un singur angajat spaniol.

EMILIAN IJDELEA, președinte A.R.D. : Este cea mai semnificativă investiție de capital spaniol în România, într-un domeniu în care avem atâta nevoie, al infrastructurii, pentru dezvoltarea climatului de afaceri.

POPESCU VIRGIL, consilier al ministrului comunicațiilor : Alegerea sistemului NMT 450 a reprezentat o soluție către care s-au îndreptat, ca o primă etapă, mai multe țări din Europa Răsăriteană. Devine posibilă folosirea experienței unui sistem deosebit de evoluat în ultimul timp.

FLORIN RUSU, director executiv al TELEFONICA ROMÂNIA : Sistemul, operativ începând cu 5 aprilie a.c., are în prezent circa 120 de abonați și ne așteptăm ca numărul acestora să ajungă la 1 000 până la sfârșitul anului.

Vom reveni cu amănunte în numărul viitor.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

ACATISTELE

• CE-I CERE ROMÂNUL LUI DUMNEZEU: armată ușoară, butelie și să-l arză focu'...

Oricât ar părea de ciudat, un număr imens de credincioși ai Bisericii Ortodoxe Române întreține cu Dumnezeu un tip de relație epistolară, binecunoscută sub numele de ACATIST ; este un bilețel, în care credinciosul îi cere ceva lui Dumnezeu și patronului bisericii la care îl depune și conține obligatoriu numele persoanei către care trebuie îndreptată generozitatea divină.

Desen de MIHAI ZGUBEA

Unele bilețele conțin solicitări sofisticate, în care Dumnezeu este rugat să intervină într-un fel foarte nuanțat într-o complicată problemă de moștenire, sau într-o relație de cuplu, bunăoară. Complexe sau simple, solicitările sunt extrem de diverse. Pot viza sănătatea, fericirea și bunăstarea celor dragi și în acest caz ele seamănă foarte mult cu dosul ilustratelor trimise de la băi. Ex. : „Marcel — armată ușoară și realizarea dorințelor". „Dumitra — sănătate și fericire, să trăiască cei mici".

Făcând un calcul aproximativ al frecvenței acestor solicitări pentru câteva sute de astfel de bilețele, am constatat că cea mai mare parte din ele privesc sănătatea, bunăstarea (sporul casei), fericirea, reușita în căsnicie și la examene, îmbunătățirea situației la serviciu, îndepărtarea dușmanilor și farmecelor. În afara acestora, apar solicitări care par extravagante : **„Mioara — pentru un bărbat bun și cu servici care iubind-o să o vindece de rușine". „Violeta se roagă la Dumnezeu și la Maica Domnului pentru sănătatea copiilor, pentru îmblânzirea dușmanilor și să întoarcă înapoi butelia furată și să ardă focul pe cine a furat".**

Frecvența bilețelelor care cer pedepsirea dușmanilor este relativ mică. Sunt și bilețele cu solicitări strict politice (în care Dumnezeu este solicitat să intervină în favoarea unui partid politic), dar acestea apar, cum e și firesc în perioadele preelectorale. Din acest punct de vedere, traversăm acum o perioadă cam secetoasă. Dar să nu ne pierdem speranța, grădina lui Dumnezeu e mare, iar alegerile vin ca mine...

MARIAN MARIN

ICOANA FĂCĂTOARE DE MINUNI

din altarul Capelei Christiana

Acum câteva luni, o doamnă foarte evlavioasă, internată la așezământul spitalicesc Christiana, din Capitală, mi-a mărturisit că, fiind cufundată în rugăciuni, căzută în genunchi în fața Icoanei din capelă, a simțit, deodată, o mireasmă nepământească, de iasomie, ambră, trandafir că răzbate dinspre icoană și, ridicându-și privirea, a observat chipul Maicii Domnului luminat de un zâmbet blând, încurajator. O minune ! Numele doamnei este Rodica Popescu, de profesie doctoriță și domiciliază în Ploiești.

Originalul acestei Icoane se află într-un schit românesc de la Muntele Athos și istoria ei ne este relatată de călugărul Nifon. „În anul 1863, Părinții Ieroschimonahi Nifon și Nectarie, fondatorii acestui lăcaș sfânt, mergând în Țara Românească pentru necesitățile acestui schit, aveau în inima lor o mare dorință și evlavie pentru o sfântă Icoană mai însemnată și de minuni făcătoare a Maicii lui Dumnezeu ca să fie în această sfântă nouă Biserică. Ei l-au trimis pe bătrânul și iscusitul zugrav (pictor) Iordache Nicolau, din Iași, ce ducea o viață plăcută lui Dumnezeu. Condiția a fost să lucreze numai dimineața, ținând un post sever. Respectând întocmai aceste condiții, zugravul a reușit pictarea trupurilor, dar chipurile au rămas cu totul strâmbe, urâte și nepotrivite, spre disperarea bătrânului. Acesta, după multe încercări, a acoperit-o cu o pânză curată și s-a cufundat în rugăciuni fierbinți fără să ia bucătură în gură. În noaptea de 28 spre 29 iunie a acelui an s-a produs minunea : „sfinții fețe sunt cu dumnezeiască minune îndreptate, încuviințate și de sineși desăvârșite și pline de dumnezeiesc har", mărturisește zugravul Iordache Nicolau.

De atunci și până a părăsit teritoriul țării, „darul Maicii lui Dumnezeu a început a lucra prin această sfântă Icoană și a face minuni. Un om avea albeața pe amândoi ochii. S-a închinat la sfânta Icoană, stropindu-se și spălându-și ochii cu aghiazmă, dându-i de băut, luând și acasă să bea și să se spele și spunându-i să aibă credință ; și așa făcând, peste trei zile, arătându-și ochii că s-au curățat și văd luminat". Tot astfel mărturisește documentul despre alte miraculoase vindecări de : lepră, friguri, dureri de măsele, de cap, de ochi, de vătămături. La Bârlad, o altă minune : „sfânta Icoană s-a împotrivit, troznind din locul său și devenind extrem de

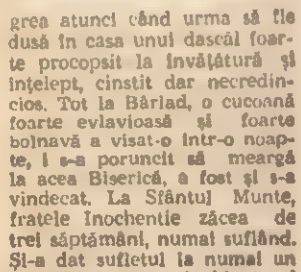

grea atunci când urma să fie dusă în casa unui dascăl foarte procopsit la învățătură și înțelept, cinstit dar necredincios. Tot la Bârlad, o cucoană foarte evlavioasă și foarte bolnavă a visat-o într-o noapte, i s-a poruncit să meargă la acea Biserică, a fost și s-a vindecat. La Sfântul Munte, fratele Inochentie zăcea de trei săptămâni, numai suflând. Și-a dat sufletul la numai un ceas după ce s-a închinat și s-a rugat de izbăvire. Și tot astfel, multe minuni s-au săvârșit, spre slava lui Dumnezeu și a Prea Curatei Maicii Sale".

BRÂNDUȘA NICOLAE

PREOTUL DE LA BISERICA SF. FILOFTEIA DIN PLOIEȘTI

SCOATE DUHURILE RELE DIN BOLNAVI

Biserica Sfânta Filofteia, făcătoare de minuni, este o construcție cochetă, pierdută între tufele de liliac. Este, însă, o biserică cu faimă. Preotul paroh face — lunea, miercurea și vinerea — o slujbă deosebită, în timpul căreia ceartă diavolii, duhurile cele rele, bolile, spaimele și alte nenorociri ce cad pe capul omului, alungându-le printr-un ritual de câteva ore. În acest timp, pe o masă întinsă în mijlocul bisericii se află : pâine, cozonac, colaci vin, ulei și apă sfințită. În jurul mesei sunt așezate hainele celor ce vor să scape de urâciuni și blesteme. La sfârșitul slujbei, hainele sunt purificate prin stropire cu apă sfințită și oamenii le îmbracă imediat. Pentru cei grav „bolnavi", care au în corp un duh rău, preotul face după terminarea slujbei un serviciu de exorcizare separat, ce constă într-o ședință în care „bolnavului" i se citește Taina Sfântului Maslu și Molitfele Sfântului Vasile cel Mare. Pentru vindecare sunt necesare 9 astfel de ședințe. O femeie din Ocna Sibiului a fost vindecată în acest fel de o epilepsie cu crize grave. Preotul a fost invitat la nunta fostei bolnave ca semn de recunoștință. Miercuri, 5 mai, părintele de la Sfânta Filofteia a început „tratamentul" unei femei care a suferit un șoc emoțional în urma căruia a rămas într-o stare de prostație (comunicarea redusă la înclinări ale corpului, afirmative și negative). În timpul primei ședințe, în momentul în care citirea a ajuns la un pasaj în care diavolul este certat, femeia a început să tușească dând semne de neliniște, ceea ce a fost luat, de întreaga asistență drept o reacție a duhului rău la afurisenia făcută de preot. Rudele femeii sunt încredințate că în urma „tratamentului" bolnava se va vindeca. Și o vor mai aduce de opt ori în zilele următoare. Nimeni din cei chestionați nu se îndoiește de puterea miraculoasă a bisericuței și a preotului care slujește aici. Faima lui atrage în fiecare luni, miercuri și vineri, oameni din întreg orașul și din țară în cartierul de la marginea Ploieștiului.

MARIAN MARIN

La Parepa:

FECIOARA NU ȘI-A PIERDUT SPERANȚA

Fecioara Maria de la Parepa este obișnuită cu zăriștil și cu întrebările lor. La cei 69 de ani se ține încă bine. Cu excepția unui glaucom la un ochi, de care s-a îmbolnăvit de pe vremea când lucra la CAP.

A fost destul de chinuită, de persecutată pentru credința în Dumnezeu. În 1983 i s-a înscenat un proces, în urma căruia trebuia să ajungă la închisoare. Un anume procuror Tănăsescu, din Ploiești, un om pentru care Fecioara are vorbe bune, a ajutat-o să scape doar cu o amendă penală. Tot atunci s-a vrut și dărâmarea capelei în care era troița pusă de Patriarhul Miron Cristea. Cel care răspundea de cultă în județul Prahova, Dănescu, era foarte dur, avea numai vorbe urâte. În timpul ultimului congres - per, patru securiști au venit să o supravegheze și să-i interzică să mai primească pe cineva. De atunci a avut previziuni cum că nu va mai dura mult comunismul. În noaptea de 18—19 decembrie 1989, pe la ora 3, a avut vedenia sufletului ei dus de doi îngeri la Timișoara, la o biserică, situată pe o coastă și auzea vocea Maicii Domnului. În spatele altarului erau numai cruci și lângă fiecare cruce era un tânăr ! Încă mai există comunism, spune Fecioara, dar nu mai are putere !

Pe locul unde a avut loc minunea întâlnirii fetiței Maria Petre cu Tatăl Ceresc, în 29 august 1935, se apropie de final înălțarea unei biserici. Temelia a fost pusă înainte de 1945, dar numai după 1989 a fost posibil ca frumoasa biserică să fie construită. Patriarhul Teoctist a venit pe 16 iulie 1992 să vadă biserica și a stat de vorbă mult cu fecioara. A îngenunchiat și s-a rugat la troița capelei.

- Fecioara de la Parepa îl așteaptă pe Regele Mihai ! „Ce bine ar fi să vină Regele ! Nu cred că-l pun înștia pe tron, dar măcar să-l avem și noi în țară, că-i român, nu-i străin ! Nu s-a născut aici ?! Și n-a primit botezul nostru ?!"

M. GHIȚEANU

Bombe atomice pentru liniștea noastră

GARDIENII COSMICI

• *NASA ne va scăpa de Apocalips; asteroizii ucigași vor fi spulberați*

Se apreciază la peste 400 000 numărul meteoriților cu un diametru mai mare de un kilometru care rătăcesc prin sistemul nostru solar. Având diferite nume — în funcție de mărime și de compoziție — „pietrele care cad din cer", cum erau numite în vechime, sunt o permanentă amenințare pentru planetă. **Doomsday Rock** — piatra de un kilometru diametru și cântărind peste un miliard de tone, a cărei traiectorie i-a terorizat pe astronomi mai mulți ani, a trecut la numai 3,5 milioane de km de Pământ. Următoarea primejdie apocaliptică ne paște prin anul 2126, când **cometa Swift-Tuttle**, având un diametru de 10 km diametru, ar putea mătura Pământul. Astăzi, oamenii au tendința să considere întâlnirile catastrofale cu meteoriții sau asteroizii giganți ca puțin probabile. Oricum, generația noastră nu are de ce să se teamă. Dar cei care vin după noi? E suficient să ne amintim de meteoritul tungus, care a ars totul în Siberia, pe o rază de 60 km și a cărui undă de șoc a înconjurat de două ori planeta. Sau de meteoritul care a produs faimosul crater de 1 200 m din Arizona. El cântărea peste 100 000 tone, iar unda de șoc a fost aceea a unei bombe de 1 000 ori mai mare decât bomba de la Hiroșima.

Zilnic, atmosfera e bombardată cu spărturi cosmice în greutate totală de 100 tone! În cea mai mare parte, ele ard de îndată ce pătrund în stratul de aer. Pericolul există, chiar dacă nu suntem conștienți de el. De aceea, savanții de la **Lawrence Livermore Laboratory** din **California** propun reconsiderarea programului „războiul stelelor" pentru crearea unor mijloace de preîntâmpinare a unor coliziuni cu efecte catastrofale. Cu binecuvântarea Congresului, NASA a pus la punct două echipe de cercetători, una având misiunea de a calcula eventualitatea coliziunilor și gradul lor de pericol, cealaltă de a crea antidotul, adică tehnica prin care asteroizii primejdioși să fie ori distruși, ori îndreptați spre alte zări. Pe muntele Palomar, observatorii lucrează, în acest sens, pe programe speciale. Ei fotografiază constelațiile la fiecare patruzeci de minute, iar fotografiile obținute caută cu microscopul obiectele cosmice cu un comportament bizar.

O întreagă baterie de ordinatoare operează cu programe speciale. NASA intenționează punerea în funcțiune a 6 telescoape de 2,5 m diametru, pentru programul anti-asteroizi. În momentul de față, se consideră că sunt reperați 100 milioane de asteroizi de peste 20 km diametru, capabili să penetreze Terra. Peste 300 000 din ei, cu dimensiuni de peste 100 m, ar produce dezastre. Spre ei se îndreaptă, cu prioritate, atenția gardienilor cosmosului. Pentru obiectele ale căror traiectorii sunt cunoscute de-acum, nu se pun probleme anume. E suficientă o ghiulea lansată de pe Pământ ca să le schimbe traiectoria. Lucrurile se complică dacă e vorba de obiecte mai mari — între 100 și 500 m diametru — care au ajuns la mai puțin de 150 milioane kilometri depărtare. Numai o bombă atomică le poate deranja din drum, dar cu ce consecințe pentru Pământ? Pentru un asteroid de 1.5 km diametru e necesară o încărcătură nucleară de circa 100 megatone, dacă se așteaptă un efect sesizabil.

Costul programului nu e, cum s-ar putea crede, extravagant. În franci, bateriile de telescoape și cheltuielile operaționale legate de funcționarea lor nu cer un buget mai mare de 370 milioane. În ce privește „apărarea antiaeriană" propriu-zisă, nu-i nevoie decât ca Rusia și Statele Unite să reconsidere o parte din misilele atomice din depozite, în funcție de un program de interceptare a obiectelor din spațiu, adaptat la invazia de meteoriți.

Băiat sau fată?

Barza internațională

• *Un chinez, la Londra, cu metoda unui american (de origine suedeză), hotărăște sexul viitorului copil*

Anglia cunoaște, în aceste ultime luni, un sentiment ce poate fi definit în termenii unei responsabilități planetare. La marginea Londrei, într-o casă cu etaj tipică pentru modestele cartiere din nordul metropolei, funcționează, de câtva timp, **clinica medicului genetician de origine chineză, Liu.** Acesta pretinde că poate să determine, să hotărască sexul unui copil, la dorința părinților. Metoda, pusă la punct de un american, **Ronald Ericsson,** în urmă cu zece ani, nu cere nici mari investiții în tehnică și tehnologie medicală, nici mari pricepere. E deajuns să ai un loc liber într-o bucătărie și o centrifugă specializată. De altfel, în așa-numita London Gender Clinic a doctorului Liu lucrurile se petrec întocmai: bucătăria se sordidă e locul spre care se îndreaptă speranțele a sute de mii de cupluri cu venituri medii. Succesul fulminant al metodei — pe care Liu a învățat-o direct de la Ericsson — vine din faptul că, la un procent de reușită de 70 la sută la fete și 80 la sută la băieți, întreaga cheltuială e de numai 10 000 franci. Procedeul, în sine, desfide orice discuție despre dificultățile prohibitive ale ingineriei genetice. Doctorul Liu desparte, pur și simplu, cromozomii masculini și feminini din sperma proaspătă, oferită de bărbatul căsătorit, printr-o centrifugare controlată. Mai departe, însemânarea în ovul e o operațiune de rutină. Întreaga operațiune durează trei ore. Legislația britanică e neputincioasă și funcționarii de rang înalt din justiție preferă să nu comenteze situația. În presă, cazul doctorului Liu e dezbătut în fel și chip: unii îl numesc escroc, alții geniu. Fapt e că agenda sa e supraaglomerată și că, de trei luni, din ianuarie până în martie, a lucrat cu cupluri având cel puțin un copil și — condiție obligatorie — un certificat de căsătorie. Doctorul Liu e ferm: nu se angajează decât la procrearea unui copil de sex contrar celui pe care cuplul îl are deja. Aceasta, spune el, spre a preîntâmpina orice obiecție de ordin demografic.

Totuși, chestiunea demografică e în prim planul dezbaterii. Se știe că asiaticii preferă să aibă băieți. S-a calculat că, numai în Statele Unite, dacă se ia în considerare dorința cuplurilor de asiatici, s-ar naște — în cazul când procrearea ar putea fi dirijată, adică în situația în care metoda doctorului Liu ar deveni operațională în toată lumea — 110 băieți la 100 de fete. În India, unde infanticidul fetelor e frecvent, raportul e de 107 băieți la 100 fete. Chinezii au preferință, de asemenea marcată, pentru băieți. Ca să nu mai vorbim de Africa, unde s-ar putea produce un adevărat haos demografic. Deocamdată, doctorul Liu lucrează și aduce liniștea sufletească în câteva mii de familii, lăsând în seama legislatorilor problemele de toate naturile legate de metoda sa.

CHAPLIN

Filmul datorat istoriei cinematografiei mondiale și așteptat de cinefili pe toate meridianele globului, a devenit, în sfârșit, realitate. Un act artistic curajos, de care regizorul **Richard Attenborough** s-a simțit capabil. În cel de-al 50-lea an la carierei sale cinematografice ; a fost susținut de producătorul asociat și partenera sa în afaceri, **Diana Howkins** și de generozitatea Lady-ei **Oona Chaplin,** soția marelui artist, ce se va stinge, din păcate, în 1991, nu înainte, însă, de a pune la dispoziție toate materialele de arhivă. A fost, pentru scenariștii **Bryan Forbes, William Boyd** și **William Goldman** o muncă incredibilă : explorarea sufletului uman, pe baza autobiografiei lăsate de Chaplin, dar și cronica uluitoarei industrii pe care „micul vagabond" a ajutat-o să devină o formă a artei. Ideea de a găsi actorul potrivit, părea irealizabilă : actorul care să semene cu Chaplin, să se miște ca Chaplin, să vorbească precum Chaplin, să ne dea imaginea lui care, de-a lungul a 63 de ani, a fost nu doar actor, regizor, compozitor, monteur, scenarist, ci și un om extrem de complex. Considerat activist comunist periculos, dar și umanist bine intenționat, zgârcit notoriu, dar capabil de generozități surprinzătoare, timid și retras, dar deosebit de dur, atras irezistibil de tinerele fete, ceea ce va fi cea mai mare rușine, dar și cea mai mare fericire a vieții sale. Clownul care a apărut în 75 de filme fără să scoată o vorbă, cu excepția ultimei pelicule, a știut să se adreseze fiecărui om de pe pământ, rămânând până astăzi cel mai recunoscut personaj de comedie al omenirii. Se putea găsi actorul care să interpreteze un astfel de rol ? Răspunsul a fost, într-un sfârșit, **da** și numele lui este **Robert Downey jr.,** nominalizat la Oscar. **Geraldine Chaplin,** care interpretează rolul propriei sale bunici, declară : „...ajungeam pe platou și rămâneam uluită. Până atunci, nimeni nu mă convinsese că cineva poate să-l întruchipeze pe tatăl meu, dar Robert Downey a surprins esența. Nu numai că seamănă, dar se mișcă la fel ca el. Are grația, farmecul și frumusețea tatălui meu, pe care mi-l amintesc atât de clar. Pare incredibil". Inutil să amintim că, vreme de un an, tânărul actor de numai 28 de ani (ce-l va întruchipa pe geniul cinematografiei mondiale și la vârsta de 83 de ani) n-a făcut decât să se „îmbibe" de Chaplin. „...dacă plonjezi într-un personaj mai multă vreme, el devine parte din tine. Charlie e în mine pentru totdeauna."

LIANA TATOS ■

Întreabă-mă

să te-ntreb

Un kapo cultural

— V-am văzut într-o emisiune de televiziune, la Iași, a bojdeuca lui Creangă...

— Într-adevăr, mi-a fost dat să revăd Iașii (după aproape douăzeci de ani), invitat fiind la un insolit eveniment cultural : sărbătorirea celei mai vechi case memoriale a unui scriitor român (bojdeuca lui Creangă). Sordida bojdeucă, așa cum am văzut-o eu prin anii 1955, e de mult amintire. O modernă înjghebare muzeală a înnobilat-o, dându-i un aer duminical și prosper.

Dar...

N-am cuvinte în plus să evoc faimoasa bojdeucă, fiindcă... n-am revăzut-o !

Programul manifestărilor a fost atât de fălos, atât de plin de ...sine, încât oaspeții mai de departe (ca mine) n-au avut cum să-i iasă din aspra „literă". Pe parcursul a numai două zile, au fost aglomerate tot felul de **„acțiuni"**, suprapunându-se agasant (și neavând atingere cu memoria lui Creangă) încât m-am crezut în altă „epocă". Publicului (puțin numeros) i-au fost prezentați numeroșii oaspeți. Adică **mărimile.** Un sol de activist de partid, cu lecția bine învățată, a făcut oficii de gazdă, vorbind despre aceste mărimi cu scandalos exces, cu o obedientă cleioasă și cu gretoasă încovoiere de vertebre, astfel încât am uitat repede temeiul întâlnirii. Nu Creangă era evocat, ci domnul prefect, sau domnul primar, sau domnul inspector-șef ; domnul director cutare, nemaipomenitul cutărică, luminăția-sa, gingășia-sa etc.

„Ce e cu ăsta ?", i-am spus prietenului meu pictorul și el mi-a zis că vorbitorul în chestie nu face altceva decât să smulgă simpatiile șefilor, spre a-i deturna pe ei spre încurajarea culturii...

Nu sunt sigur că e așa. Nu văd de ce trebuie să le mulțumim „din inimă" mai-marilor că fac isprăvi pentru care sunt plătiți ; nu înțeleg de ce se refac — și în plan local — ritualurile bizantine de „odinioară".

L-am văzut în persoana corpolentului Kapo cultural (altfel un fel de scrib cu alese veleități) pe **activistul** de profesie, viclean și oportun, de care credeam că scăpasem. Frenezia lui fatalmente de paradă (la ora 11 sfeștanie cu popi, la 12 tăiere de panglică, la 13 recital, la 14 ciorbă de burtă, la 16 lansare broșuri, la 18 chefuleț) readuce în plan primejdia ofensivei birocratice a vechilor structuri spoliatoare.

Un post bun poate fi un „culbușor de nebunii", capabil să-i chivernisească pe cei ce-l ocupă, hrănindu-i insolența și suficiența. Multilateral dezvoltat, acest kapo-activist e om politic, gânditor, gospodar, versificator, editor, raportor, colportor, neființă nimic, sau ființă nimic.

...Și uite-așa, martor al năstrușnicelor „acțiuni", n-am ajuns să trec pragul bojdeucii.

Am devenit un „punct" dintr-un program.

Drept care le-aș cere celor ce m-au invitat la Iași să-mi restituie zilele pierdute cu auzirea de discursuri tâmpe, urmând ca altcând, cu un alt suflet, să bat drumul Țicăului spre Moș Creangă...

GHEORGHE TOMOZEI ■

Spiritul în primejdie

SIDA FACE RAVAGII ÎN ELITA ARTISTICĂ

Brad Davis, Anthony Perkins, Jorge Don, Hervé Guibert, Jean-Paul Aron, Dominique Baguet, Klaus Nomi, Freddi Mercury, Michel Foucault, Miles Davis, Rock Hudson, Bernard-Marie Koltés, Rudolf Nureev.

Ce vă spun aceste nume ? Unele își mai păstrează celebritatea, altele au intrat în uitare. Sunt numele unor intelectuali de elită, ale unor artiști de notorietate dispăruți prematur, unii reușind să țină în secret cauza suferinței lor, alții acuzând și făcând din natura bolii o problemă a unei întregi pături sociale. Marele balerin Nureev, „cel mai frumos exemplar uman" care a dansat vreodată pe o scenă a fost și cel mai slăbănog dintre vestiții duși dintre noi : a dansat chiar și când pe corpul său se citea paloarea unui sfârșit iminent. A luptat să nu i se cunoască boala și a reușit să se poarte ca și cum ar fi reușit. Oricum, cei din jur, colegi, prieteni, admiratori au avut tăria sufletească de a juca tristă comedie a normalității, deși era secretul lui Polichinelle.

La celălalt pol se situează filozoful Jean Paul Aron. Se poate afirma că a murit astfel ca toată lumea să înțeleagă că moartea e, pentru un om de spirit, o chestiune de filozofie aplicată. Luciditatea cu care și-a considerat destinul, cu care a înfruntat boala a modificat comportamentul în fața flagelului artiștilor Raul a devenit astfel un prilej de eroism asumat pentru sensibilizarea omenirii la o dramă care începe să fie colectivă : SIDA. A trebuit să avem parte de această epidemie apreciază cu cinsm un comentator, pentru ca artiștii să-și regăsească rolul dintotdeauna de senzori ai umanității.

În Franța și în Statele Unite, lumea baletului rămâne cea mai vulnerabilă. Un veritabil „masacru al inocenților", dat fiind vârsta medie a celor dispăruți. Prin moartea lui Dominique Bagouet, lumea dansului parizian a fost prin și simplu lovită în inimă. Administratoarea generală a Operei Garnier spune : „La New York, pur și simplu e indecent să întrebi de cutare sau cutare. Din două întrebări, una primește un răspuns stupefiant : SIDA. Și astfel, tot ce mai ai de făcut e să mai tai un nume din agenda de telefon sau să-l păstrezi, ca și cum omul ar fi încă viu. E o chestiune de solidaritate".

AGENDĂ CULTURALĂ

■■ **MUZICA :** În perioada 13—16.05.93, va avea loc la **Sinaia Festivalul Internațional de pian Dinu Lipatti,** ediția a II-a. Organizatori : CNR, UNESCO, Ministerul Culturii, Ministerul Învățământului, Ministerul Tineretului și Sporturilor ● Pe 13 mai, ora 19, va avea loc la **Ateneul Român** un **Concert simfonic.** Dirijor : Marc Tardue (SUA). Solist : Theodor Paraschivescu (Franța). Program : **Beethoven, Mahler.** Pe data de 15 mai, ora 19, va avea loc tot la Ateneu, un **Recital de pian — Adriano Jordao (Portugalia).** Program : **Bach—Liszt, Carlos, D. Scarlatti, Haydn, Brahms, Liszt, Chopin.** Pe 16 mai, ora 19, va avea **loc un concert extraordinar dedicat pianistului Valentin Gheorghiu.** 50 de ani de colaborare cu Orchestra Filarmonicii. Dirijor : Cristian Mandeal. Program : **Bach, Mandelssohn, Schumann.**

■■ **PLASTICA :** În perioada 15 mai—7 iunie, va avea loc la **Galeria Galateea, Expoziția de sculptură, de pictură pe sticlă Aurel Oltcanu Stanca** ● În perioada 14—28.05 la **Galeria Simeza,** va avea loc **Expoziția de grafică : „Grup".** ● Pe 15.05, va avea loc la Turnu Severin — Mehedinți expoziția de pictură **„Doi mari pictori : Theodor Pallady și Gheorghe Petrașcu"** — Muzeul Porților de fier.

■■ **TEATRU :** În perioada 15—23.05 va avea loc la **Piatra Neamț Festivalul Internațional de teatru,** Ediția a IX-a, cu participarea Teatrului Național Vasile Alecsandri din Iași, a Teatrului Național din Tîrgu Mureș, Teatrului L.S. Bulandra din București, Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, Teatrului Eugen Ionescu din Chișinău, Teatrului Toma Caragiu din Ploiești etc.

■■ **APARIȚII EDITORIALE :** Gheorghe Barbul — „Al treilea an al axei. Memorial Antonescu", Editura Minerva, 300 de lei ● Leon Bloy — Mântuirea prin evrei", Editura Minerva, 270 lei. ● Vasile Lovinescu — „Monarhul ascuns", Editura Minerva, 160 lei ● Charles Baudelaire, „Florile răului", Editura Eminescu, 240 de lei. ● Anton Holban — „ O moarte care nu dovedește nimic" — roman, Editura Minerva, 247 de lei.

RALUCA VRABIE ■

Sunteți invitați la o ...nică picătură de POISON!

Rock'n'roll-ul se comportă bine, slavă Domnului! Și la dosarul voluminos al principalilor și foarte vinovaților se adaugă „Native Tongue", noul album Poison, atingînd prin maturitate.

Pentru declarații și explicații a fost ales Richie Kotzen, noul chitarist al grupului.

7—EXTRA: Cum te-ai întâlnit cu restul grupului?

R. K.: Aveam deja 3 albume solo la activ în momentul când am apărut pe coperta revistei Guitar World. În acest moment, Bret Michaels m-a contactat, explicându-mi că e în căutarea unui chitarist bun. M-a întrebat dacă mă tentează și i-am răspuns că da.

Mă simțeam foarte responsabil de ceea ce însemna poziția mea în grup: trebuia să fiu artist și compozitor. Poison erau în acel punct al carierei lor în care doreau să-și schimbe stilul.

Al meu este mai „bluesy" și a doua etapă, după integrarea mea, a fost numai aceea de a mixa toate influențele noastre, apoi de a învăța să scriem împreună. Am făcut o piesă, apoi alta. Și puțin câte puțin s-a născut un album. Între timp, am pus ...ima notă pe ultimul meu ...bum solo, a trebuit să facem un compromis.

— Ascultă, așa, de curiozitate, de ce acest nume „Poison"?

— Nu știu! Nu făceam încă parte din grup când a fost botezat. Și mai trebuie să mărturisesc că nu l-am întrebat niciodată acest lucru

— Apropo de albumul vostru, pentru ce ați ales-o pe Sheila E. pentru „Native Tongue" și „The Scream"?

— Sheila e prietenă cu Rikki. El a creat acest intro pentru „The Scream", ea era în studio și el a rugat-o să-l facă!

Cum tuturor ni s-a părut o idee genială, i-am cerut să facă aproape același lucru pentru „Native Tongue".

— Și cum ați reușit până la urmă să integrați stilul tău mai „blues" cu cel al grupului?

— Pentru mine, maeștrii sunt cei pe care i-am ascultat de-a lungul vieții mele. Am fost de asemenea influențat și de ceea ce ascultau părinții mei când eram copil: cântăreți cum ar fi Stevie Wonder, Sly And The Family Stone, Jimi Hendrix. Azi, aceste stiluri muzicale fac parte din mine. Și atunci când le combini cu „hard" a la AC/DC și cu blues, se produce o schimbare interesantă pe care noi am apreciat-o.

— Se spune de multe ori că trupele hard fac cele mai frumoase balade.

— Eu nu cred că ar fi o specialitate. Dar grupurile de hard, sau asimilate, livrează mult din sentimentele lor, din impresiile lor în cântecele pe care le fac, transmit foarte multe lucruri și de aceea baladele au atâta forță și sunt atât de profunde și impresionante! Prin asta se explică și faptul că unele piese sunt foarte violente, dar eu cred că pentru a fi un mare artist, trebuie să te inspiri din ceea ce se află în tine. Din acest punct de vedere, grupurile rap, ca și altele, sunt capabile să scrie balade superbe, dar nu sunt probabil foarte interesate s-o facă.

— Hard-ul face un impresionant come back, nu găsești?

— Lucrurile se rotesc în permanență, totul are tendința de a reveni. Ca moda! Cel mai plăcut este să știi că poți face totdeauna ce vrei, cum vrei, într-o zi sau alta va merge bine treaba! Nu trebuie să te închizi într-un tipar sau să încerci să intri într-unul, pentru că dacă o faci înseamnă că ai terminat cu arta, cu creația, cu totul! Și da, hardul revine!

— Cum îți explici că oamenii schimbă stilurile sau idolii mai tot timpul? Se întâmplă asta pentru că nu sunt îndeajuns de satisfăcuți niciodată?

— Oamenii au nevoie de schimbări! Schimbările sunt necesare pentru evoluție, pentru maturizare, progres și evadare din scheme. Eu cred că asta depinde de viață. Când ți se pare că nimic nu e așa cum vrei, ai nevoie de trucuri mai violente sau mai romantice, în funcție de situație. Asta dă impresia că-ți poți striga revolta sau că poți visa la o viață mai roz!

Cartea de identitate POISON

PERSONAL: Poison se compune din 4 membri (foarte drăguți).

Bret Michaels (voce/chitară), **Bobby Dall** (bas), **Rikki Rockett** (baterie — prietenul Sheilei E., ex-Prince) și **Richie Kotzen** (noul venit, ticsit cu idei, care-l înlocuiește pe C. C. Deville).

ANTECEDENTE: Rikki și Bret cântă timp de 2 ani și jumătate într-un grup numit Spectres. Dorința de a face ceva mai bun în vara lui '87 îi determină să îi recruteze pe Bobby și pe Matt Smith (primul chitarist al grupului, pe care îl părăsește în martie 1985). Sosește atunci C. C. Deville, epocă în care grupul se instalează pentru 6 luni în Los Angeles.

FILOSOFIE: „Nu vă abțineți să trăiți, mai ales rădeți pe săturate, bineînțeles, pe fond de hard-rock și heavy-metal".

DEBUTURI: foarte sălbatice și teribil de extravagante pe scenă, plăcute pentru un public compus în principal din domnișoare înnebunite de lascivitatea tulburătoare a lui Bret, un hyper-sexy de necontestat.

— Care sunt sursele tale de inspirație?

— Lucrurile întâmplate în viața mea, ceea ce m-a impresionat... Multe situații personale, deci. Nu sunt foarte influențat de actualitate, câteodată chiar nu înțeleg ce se întâmplă și atunci asta nu mă atinge, pentru că nu mă simt direct afectat, adică nu mă hazardez în luarea unei poziții!

— Clipurile voastre sunt deseori foarte „californiene", fete frumoase și automobile voluminoase și luxoase.

— Asta a fost până să apar eu. Nu vreau să vorbesc în numele altora, dar în acea perioadă, filosofia Poison era să spună oamenilor „Hai, petreceți-vă plăcut timpul, distrați-vă!". Cam asta exprimau clipurile și cântecele. Dar eu funcționez puțin altfel, astăzi, dacă vrei să te amuzi, trebuie să faci gafe!

— Look-ul tău e puțin și pentru show?

— Îmi place să fac ce vreau, când vreau și de maniera pe care o aleg singur. Ador să mă simt liber în gândire, în acțiune. Acest look reprezintă personalitatea mea și n-are, deci, nimic de-a face cu show-ul!

DISCOGRAFIE

Look What The Cat Dragged In — 1986

Open Up And Say... Ahh! (În 1988 acest album s-a vândut în aproape 5 milioane de exemplare. Pe atunci ...ii au fost acuzați de satanism și „alte glume". Pe ... album figurează hit-ul „Every Rose Has His Thorn"

Flesh And Blood — 1989

Body And Soul — 1991

Native Tongue — 1993 (albumul are un stil diferit de hard-ul pur și dur practicat până acum, linia melodică e amplificată de o nuanță blues foarte personală. Se ascultă fără doar și poate!).

FLASH CONTACT

■ ■ TOPUL 5 DE PREFERINȚE ALE LUI RICHIE KOTZEN (POISON)

1. Sly And The Family Stone — Stand!
2. ELVIS COSTELLO — My Aim Is True
3. STEVIE WONDER — Down To Earth
4. FREE — Fire And Water
5. ROD STEWART — Every Picture Tells A Story

■ ■ THE CURE FACE FILM!

Niciodată în pană de idei originale. Robert Smith și prietenii săi din Cure, au noutăți pentru acest an. Filmul cu turneul lor din '92 va circula în diverse mari orașe unde va fi proiectat de un număr restrâns de ori. Acest „live" pe peliculă va fi prezentat la Cannes

■ ■ SALUT CAPTAIN HOLLYWOOD!

Greu să reziști ritmurilor acestui negru american crescut pe străzile din New York și Detroit. De fapt cu ritmul stă foarte bine, căci ca dansator a fost remarcat prima dată. A fost unul dintre primii care au introdus breakdance-ul și electric boogie în Europa, via Germania unde își efectua stagiul militar. Reperat de producători TV, a fost angajat să regleze coregrafia diferitelor show-uri, având posibilitatea să-i învețe câțiva pași de dans pe cei de la Pasadenas, pe La Toya Jackson și Kim Wilde!

Dar virusul cântecului a pus stăpânire pe personajul nostru și a scos el ce-a scos câteva single-uri, după care a dat lovitura cu More And More și mai nou cu Only With You.

■ ■ ANNIE LENNOX VEDE VIAȚA ÎN ROZ!

Până și ei i se întâmplă și să vedeți de ce! Păi, după ce a primit două recompense la Brit '93 Awards pentru „Cea mai bună cântăreață" și „Cel mai bun album", a dat naștere unei fetițe numite Tali. Și asta nu e totul. A fost de 3 ori nominalizată pentru Grammy Awards și, în plus, dublul ei single — Little Bird / Love Song For A Vampire, a luat cu asalt topurile, inclusiv top 30 RADIO CONTACT.

Topuri — Radio Contact

TOP 30 — Ediția 18 —

• TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — Run to you
2. FREDDIE MERCURY — In my defence
3. STING — Shape of your heart

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. GEFF HARRISON — I was born to be a rolling stone
2. EXTREME — Tragic-Comic
3. LEVEL 42 — Leaving me now

• TOP 30

1. ACE OF BASE — All that she wants
2. SHABBA RANKS — Mr. Loverman
3. EAST 17 — Deep

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE ■

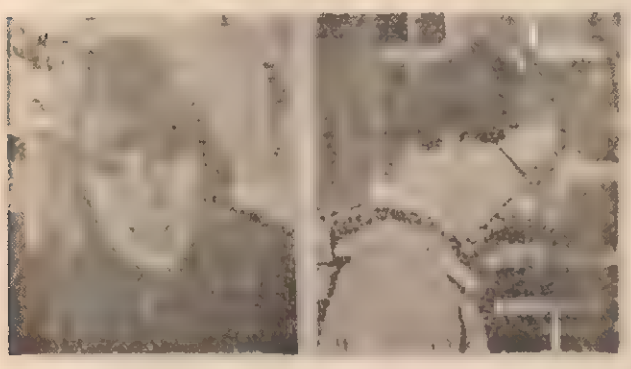

Cealaltă față a gloriei

Alte acuzații în scandalul MIA FARROW-WOODY ALLEN

Actrița americană Mia Farrow a afirmat săptămîna trecută, în fața unui tribunal din Manhattan, că, în momentul în care a descoperit legătura amoroasă dintre fiica sa, adoptivă, Soon-yi Prévin, și cineastul Woody Allen, compagnonul ei timp de 12 ani, aceste l-a declarat că voia să o ia în căsătorie pe Soon-yi.

Cuplul se bate în justiție pentru a obține încredințarea celor trei copii ai lor, doi adoptați (Moses, un băiat de 14 ani, și Dylan, o fată de 7 ani) și fiul lor, Satchel, 5 ani.

Pe parcursul celei de a treia (și ultima) depoziții, Mia Farrow a afirmat că l-a cerut lui Woody să plece împreună cu Soon-yi, 22 ani, dar că cineastul l-a explicat că a făcut dragoste cu fata pentru că... e bine pentru sănătatea și pentru moralul acesteia ! „Să ne folosim de eveniment ca de o trambulină către relații mai profunde între noi" — l-a spus el.

Actrița, căsătorită de două ori și divorțată, care este mama a 11 copii (3 ai ei și 8 adoptați), a povestit că a așteptat trei luni pînă să-i vorbească de acestea lui Dylan, în prezența psihoterapeutului fetiței, și l-a explicat de ce Soon-yi și Woody nu mai veneau acasă. „I-am spus că tatăl ei devenise un fel de iubit pentru Soon-yi și că asta nu e normal, că tații trebuie să se comporte ca tați."

Mia Farrow a făcut o lungă descriere a comportamentului fostului și partener care, după spusele ei, se tăvălea pe jos țipând că-l doare stomacul, sau vorbea incontinuu, schimbându-și părerea și revenind la ce spusese mai devreme. „În fiecare zi, atâtea minciuni și atâtea vorbărie goală!" — a spus ea.

De asemenea, Mia Farrow a afirmat că ea a dat crezare 'acuzațiilor fetiței Dylan, care l-a acuzat pe tatăl ei adoptiv că a abuzat sexual de ea. Pe 18 martie, Woody Allen afirmase că un raport întocmit de experți ai spitalului Yale—New Haven (Connecticut) îl absolva de acuzație.

În timpul celor trei zile ale depoziției sale, Mia Farrow a declarat că s-a întrebat deseori dacă nu cumva Woody Allen nu e homosexual și a afirmat că aceste avea gesturi impudice față de Dylan. În ceea ce îl privește pe Woody, și a descris-o pe Mia ca fiind isterică, înversunându-i pe copii împotriva lui.

Criza între cei doi artiști s-a declanșat atunci când Mia Farrow a descoperit în ianuarie 1992 fotografii cu Soon-yi goală, făcute în apartamentul lui Woody Allen (căci ei au continuat să își păstreze fiecare reședințele proprii).

Mia Farrow a cerut justiției să anuleze adopțiunea pentru Moses și Dylan, părintele fiind Woody Allen, „din cauza relației virtual incestuoasă pe care a avut-o cu sora lor".

Controversele continuă.

ADA NICOARĂ ■

Regina și actrița

VOR SĂ ȘTIE ADEVĂRUL: ÎN POSESIA CUI SE AFLĂ CELEBRA PERLĂ NEAGRĂ „PEREGRINA"?

Curtea spaniolă n-a știut să păstreze imensele bogății pe care le-a obținut din Americi. Astăzi, bijuteriile cu adevărat prețioase ale familiei regale sunt diamantele și perlele Juan-Carlos le deține de la bunica sa, ultima regină a Spaniei, Victoria-Eugenia. Regina Sophia nu poartă decât trei sau patru diademe, dar ele sunt fără seamăn. Doar diamante și perle. De curând, o perlă neagră a fost cauza disputei dintre regina Sophia și actrița Elisabeth Taylor. Această perlă, unică în lume, numită **Peregrina**, figura în 1969 în testamentul reginei Victoria-Eugenia. În același an, însă, Sotheby's anunța vânzarea ei la licitație.

Cel care a achiziționat-o, la suma de 39 de mii de dolari, a fost Richard Burton, care a oferit-o lui Liz, soția sa. Totuși, regina Spaniei deține și ea o perlă de aceeași mărime și pretinde că aceasta este adevărata **Peregrina** ! Conform vechilor tablouri de la Prado, cea mai alungită este cea autentică și, în acest caz, se află în posesia actriței. Se pare că regina n-are încotro și trebuie să recunoască acest lucru.

ELENA GRECESCU ■

O „insulă a comorilor" — arheologia

Senzațională descoperire în China

• *Comori de aur și jad vechi de 2700 de ani*

În localitatea Sanmenxia din provincia Henan a fost descoperit un mormânt cu o vechime de 2 700 de ani ; această descoperire arheologică face posibilă o mai bună cunoaștere a trecutului acestor locuri.

Vechiul mormânt conține 11 puțuri în care se află cai și care ; arheologii au lucrat în perioada februarie — mai 1990 pentru efectuarea de săpături pe o suprafață de 1,4 hectare pe care se află complexul mortuar, în satul Shangyang, localitatea Sanmenxia, pe malul sudic al Fluviului Galben. Mormântul a aparținut unui nobil din statul Guo, fiefu militar al lui Guo Zhong, unchi al regelui Wu din dinastia Zhou de Apus (1120 — 770 î.e.n.)

Arheologii afirmă că puțurile conțin vestigiile a cel puțin 50 de care și 100 de cai.

În cele patru încăperi ale mormântului, au mai fost descoperite 2400 de obiecte din bronz, 150 de seturi de obiecte din jad și peste 2000 de obiecte din fier și aur. Acestea au furnizat un material de neprețuit pentru studierea practicilor patriarhale și funerare din timpul dinastiei Zhou de Apus, precum și pentru înțelegerea istoriei și vieții economice din statul Guo.

Trei dintre obiectele descoperite sunt deosebit de prețioase : o sabie din fier cu mâner din bronz și teacă din piele de bou, o mască din jad pentru față și un set de obiecte din bronz cu inscripții. Mânerul și lăcașul sabiei, îmbrăcate în mătase atunci când au fost dezgropate, sunt împodobite cu jad și turcoaze. Experții din Beijing în domeniul metalurgiei au afirmat că acesta este cel mai vechi obiect din fier prelucrat găsit în China și au apreciat că prelucrarea acestui metal datează în această țară din vremuri încă mai vechi. Alte obiecte prețioase sunt cele 12 pandantive ornamentale din aur și un set de opt clopoței din bronz cu inscripții din timpul dinastiei Shang (secolele al XVI-lea — XI-lea î.e.n.) acestea fiind cele mai bine păstrate clopoțele descoperite până în prezent în China.

La Sanmenxia a fost înființat un muzeu în care sunt expuse exclusiv obiecte găsite în mormintele Guo. O scară duce într-un puț adânc de 4 metri în care au fost înmormântați zece cai și cinci care. Scheletele cailor se disting cu claritate. Pământul a fost îndepărtat cu grijă pentru a scoate la lumina zilei fragmentele roților de car care au un diametru de 1,5 metri.

Se afirmă că descoperirile făcute recent prezintă o importanță mai mare decât cele precedente. Camera mortuară are o lungime de 5,3 metri, o lățime de 3,55 metri la adâncime de 11,45 metri conține un sarcofag exterior și două interioare. În mormânt se află 9 tipuri de obiecte funerare : bronzuri, obiecte din fier, din jad, piatră, aur, ceramică, bambus, piele și țesături. Vasele trepied din bronz poartă inscripții conținând caracterele Guo Ji, cu sensul de domeniu aparținând statului Guo.

Deasupra sicrielor se aflau mai multe obiecte din jad. Chipul celui decedat purta o mască din jad cu sprâncene, ochi, nas, gură și urechi lucrate în jad. Peste 12 plese de formă geometrică acopereau fruntea, obrajii și bărbia care se prindeau pe margine cu fire trecute prin găuri, despre care se credea odinioară că au fost cusute având și o căptușeală de mătase.

Corpul defunctului a fost acoperit cu șapte piese plate de formă semicirculară, din jad, cu fâșii de agată și mărgele de sticlă, de la gât până la genunchi.

PROTEZE MAMARE FĂRĂ SILICON

Implantele mamare pe bază de gel de silicon au fost respinse de medici sub acuzația că ar fi cancerigene. De curând, specialiștii francezi au realizat un substitut, alcătuit în proporție de 94 la sută din ser fiziologic și 6 la sută din polizaharide, pe care experimentele l-au apreciat ca inofensiv. Succes, doamnelor !

Secrete ale mumiilor egiptene

• *Cercei, coliere, brățări și cordoane de aur descoperite cu raze X*

După lungi cercetări, oamenii de știință au reușit să stabilească modul cum erau îmbălsămate mumiile egiptene, acum 3000—4000 de ani. Trupurile celor decedați erau întâi unse cu un strat subțire de rășină, iar pentru a se deshidrata, erau păstrate, un timp, în sare și nisip. În fine, corpurile erau înfășurate în benzi pânzate colorate, îmbibate cu o substanță rășinoasă, iar nările și orificiile urechilor astupate cu ceară de albine.

În muzeul orașului Torino se află două mumii descoperite de profesorul Ernesto Schiaparelli în anul 1906, ce reprezentau pe Cha, arhitectul faraonilor Amenophis al II-lea și Tutmes al IV-lea, împreună cu soția sa.

De curând, vrând să examineze scheletele, specialiștii au folosit raze X. Spre surprinderea acestora, razele au descoperit, ascunse sub benzi, numeroase bijuterii : cercei, coliere, cordoane de aur. S-a mai constatat că Cha avea o coastă ruptă, iar încheieturile deformate de reumatism erau împodobite cu brățări de aur. Și la noi în țară, profesorul doctor Al. Culcer de la Cluj-Napoca a extras o cantitate mică de țesut muscular, de la o mumie egipteană, o [illegible] de aproximativ 40 de [illegible] trăit în secolul III î.e.n. Pe baza acestui țesut, el a stabilit că femela a făcut parte din grupa sanguină B, grupă în care și azi se încadrează marea majoritate a egiptenilor. Astfel, s-a putut evidenția și faptul că grupa B are caracteristici persistente, ce pot fi evidențiate și după 2500 de ani.

AUREL DIANU ■

Comisarul Cattani revine!

Am fost în URSS în timpul revoluției din Tadjikistan

Chiar dacă nu mai apare în CARACATIȚA, ne aducem aminte întotdeauna cu plăcere de MICHELE PLACIDO. El ne povestește o întîmplare îngrozitoare prin care a trecut

(urmare din numărul trecut)

O scenă de groază

Ofițerul ne-a strigat: „Veniți repede, sunteți în pericol!" Conducerea echipei de filmare anunțase poliția unde ne aflam și ni se trimisese un tanc ca să ne salveze. M-am străduit să rămân calm, dar era pentru prima oară când mă aflam în mijlocul unei răscoale și asta mă înfricoșa. Am intrat în tanc împreună cu doi prieteni și am porni spre oraș, acolo unde se afla hotelul guvernamental.

Pe măsură ce ne apropiam de oraș, auzeam zgomotul luptelor tot mai tare. La un moment dat ne-am oprit. „Ce se întâmplă?" l-am întrebat în engleză pe soldatul care conducea tancul. Nu mi-a răspuns. L-am văzut însă țâșnind afară. Mi-am apropiat fața de vizetă și am văzut o scenă de groază. Mai mulți inși fugăreau o fată blondă până când au prins-o și au început s-o lovească. Am zărit cum s-a prăbușit la pământ. „Cine sunt ăștia?" „Fanatici musulmani", mi-a răspuns celălalt militar rămas în tanc. „O urmăresc pentru că nu e îmbrăcată după regulile islamice". În clipa aceea mi-am dat seama că suntem înconjurați de fanatici și teama mi-a sporit. Ce se va întâmpla cu noi? În timp ce eram bântuit de astfel de întrebări l-am văzut pe militarul care se aruncase în învălmășeală întorcându-se la tanc după ce-i pusese pe fugă. Fata fusese salvată. Am continuat drumul spre oraș. „Dar cât mai e până la hotel?" am întrebat eu. „Puțin, puțin". m-au liniștit soldații. Dar abia s-au rostit vorbele astea și tancul s-a oprit din nou. Am auzit din nou strigăte și împușcături. „Ajutor, rebelii", a strigat un soldat. În clipa aceea chiar că mi s-a făcut frică. M-am gândit: „Suntem într-un tanc sovietic. Acum or să-l atace și ne vor omorî pe toți. În acele clipe de teroare se poate face orice: să te rogi, să plângi, să rămâi înmărmurit. Eu, nu știu de ce, am deschis turela tancului și m-am arătat. Imediat tancul a fost înconjurat de războinici. I-am privit: toți erau copii între 14—18 ani. M-aș fi așteptat la orice, dar am auzit strigându-se: „Comisarul Cattani!" Cu siguranță văzuseră la televizor serialul Caracatița care fusese programat cu puține luni mai înainte în U.R.S.S.

Un autograf

„Da, și în acel moment l-am mulțumit destinului pentru că m-a ajutat să joc în acel serial care m-a făcut atât de popular chiar și în U.R.S.S. Am văzut pe unul dintre băieți cum îmi întinde o foaie și un stilou. „Dați-i un autograf: faceți-o pentru numele lui Dumnezeu, mi-a strigat unul dintre militarii sovietici. Cu mâinile tremurânde, mi-am mâzgălit numele și m-am străduit să zâmbesc. Apoi s-au dat la o parte și am plecat.

Nu ne-a mai oprit nimeni și peste puțin timp am ajuns la hotelul unde deja se aflau și ceilalți membri ai echipei. Eram fericiți; eram toți teferi și sănătoși. Ne-am îmbrățișat. Dar tocmai când am crezut că totul s-a sfârșit, s-a petrecut tragedia. Unul dintre operatorii noștri s-a aplecat peste fereastră. Deodată am auzit un zgomot surd. Iar bărbatul a căzut lovit de un glonte. Am chemat ajutor. Dar de-abia a sosit medicul și ne-a spus că nu mai e nimic de făcut. Numai în acea clipă nu am dat seama ce-am riscat și m-am aruncat într-un fotoliu, înmărmurit de șoc. M-au dus la aeroport tot cu un tanc și cu primul avion am plecat la Leningrad.

■ În numărul viitor alte întîmplări cu MICHELE PLACIDO

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

NESTEMATELE COLORATE (3)

● *Legendele vorbesc despre miraculoasele lor însușiri*

CRISTALUL (Cuarțul)

Cel mai răspîndit mineral din crusta terestră, siliciul, alcătuiește împreună cu oxigenul minerale independente, dintre care cuarțul este cel mai frecvent și mai cunoscut.

Cuarțul, cu numeroasele sale varietăți, a fost folosit în nenumărate domenii, din cele mai vechi timpuri. De pildă, pentru confecționarea ochelarilor și a lupelor cu care se ardeau rănile. Ghicitorii citeau viitorul în globuri de cristal. În Palatul Armelor de la Kremlin există un samovar confecționat din cristal, într-un muzeu din Viena se găsește un flaut din cuarț cu o tonalitate excepțională.

AMETISTUL

Superstiția astrologică recomanda ametistul ca o piatră favorabilă celor născuți în luna februarie. Cald simbol al prieteniei sincere, acestei geme i se atribuia darul de a atrage simpatia și visele frumoase, fiind totodată talisman al vînătorilor în pădure și al războinicilor pe cîmpul de luptă. Mai mult chiar, se credea că îndepărtează și calamitatea provocată de lăcuste.

Litoterapia recomanda ametistul într-o serie întreagă de tratamente. În afară de faptul că era folosit ca leac împotriva alcoolismului, acest mineral era socotit și cu antidot împotriva vrăjitorilor aducătoare de nenorociri, contra somnului adînc, precum și a altor suferințe.

JADUL

Dacă diamantul era gema cea mai scumpă de pe piața mondială, jadul constituie, în mod indiscutabil, piatra în jurul căreia Orientul a creat cele mai variate mituri și care și-a împletit existența cu gîndurile și viața omului, cine știe de cîte milenii.

În vechea Chină, jadul se număra — alături de aur, „metalul incoruptibil și perfect" — printre corpurile impregnate cu principiul nobil, masculin și incoruptibil, denumit Yang, asigurînd nemurirea și constituind însăși „hrana spiritelor". Din acest motiv, se admitea că jadul conferea celui care îl purta sau îl înghițea (!) longevitate, sănătate perfectă și îi ajuta să intre în armonie cu însuși principiul al cărui simbol era (Mircea Eliade, 1935).

Legendele spun chiar că primul rege al primei dinastii chineze ar fi băut jad lichid. Ca și aurul și perlele, jadul era considerat ca avînd darul de a feri trupul morților de descompunere, motiv pentru care a fost găsit adesea în mormintele regilor și nobililor. S-au descoperit chiar veșminte confecționate din jad și aur, jadul fiind utilizat ca o adevărată stofă.

PERLELE

Perlele sau mărgăritarele au reprezentat, desigur, alături de diamante și smaralde, cele mai căutate geme. Cele mai vechi podoabe cu perle cunoscute în istorie se găsesc la Muzeul Louvre din Paris și au aparținut, cu circa șase veacuri înainte de Christos, unei prințese persane. Erau atît de prețuite în antichitate încît Pliniu cel Bătrîn situa valoarea perlelor între diamante și smaralde.

Ca și pentru atîtea alte pietre prețioase, patria perlelor este tot Orientul Apropiat, cît și cel Îndepărtat. Perlele se extrag din corpul unor scoici ce trăiesc în mările calde și se formează în urma secreției de sidef cu care acestea încearcă să izoleze un parazit sau un fir de nisip pătruns în corp. Cele mai importante centre producătoare de perle sînt... străvechi!

Vechii chinezi considerau că perlele, ca și jadul, feresc trupul morților de descompunere, ele figurînd în rețetele nemuririi ale vechilor alchimiști. Simbol al feminității, perla întruchipa viața și fecunditatea, se afla în directă corelație cu sînii mitologicului dragon și se sugera că, în felul ei, și broasca țestoasă, creștă și dezvoltă o carapace cu fazele lunii (Mircea Eliade, 1935). Chiar Lorenzo de Medicis a fost tratat de un medic evreu în cadrul al XV-lea, pe nume Master Leonico, cu „un medicament pretios, compus din perle și alte ape scumpe", care nu a întîrziat însă să-și arate efectul: pacientul a murit în chinuri groaznice, peste cîteva ore! Într-un tratat recent de medicină chineză, mai aflăm că perlele se administrează (pisate) contra tulburărilor de vedere, pentru fixat și ușurință la naștere, în rahitism, epilepsie și supărări. Efectele administrării nu se găsesc menționate în tratat...

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA ■

Şampanie la frapat

Fără îndoială, afişul sportiv al săptămânii trecute a fost dominat de prima manşă din finala Cupei I.H.F., dintre echipele feminine Rapid Mecanică Fină Bucureşti şi C.S.L. Dijon (Franţa), în care reprezentantele noastre au obţinut o victorie categorică : 25—16 (14—7). Chiar dacă am epuiza o întreagă listă de superlative, acestea tot ar părea insuficiente, iar pe de altă parte meciul fiind transmis în direct la radio şi televiziune, vă redăm în câteva flashuri realizate „la cald" gândurile principalilor artizani ai acestui splendid succes.

Le-am arătat cine suntem

— Din poarta pe care ai apărat-o cu brio, cum ţi s-a părut meciul cu franţuzoaicele faţă de cel cu nemţoaicele ?

MIHAELA CIOBANU : Nemţoaicele aveau o forţă de aruncare mult mai mare. De franţuzoaice ne-am temut pentru că este totuşi o finală, au bătut şi ele echipe la diferenţe destul de mari şi cât de cât ne-a fost frică, dar am avut o forţă de nu se poate.

— Bineînţeles că sperăm să câştigaţi Cupa.

— De-abia aştept să beau şampanie din ea !

— Ce a stat la baza acestui succes ?

— Ambiţia. Ambiţia enorm de mare. Am avut încredere în forţa noastră şi în pregătirea noastră. Le-am arătat cu adevărat cine suntem — Rapid din Giuleşti. Acolo, la o diferenţă mai mică, avem toată speranţa să batem.

— Multă baftă !

— Să fie !

A opta minune a lumii

— Ce semnificaţie personală are această izbândă ?

VASILICA MIREA : Este tot ce poate fi mai mult ca realizări profesionale în viaţa mea şi sunt mândră de ceea ce am reuşit. Sunt astfel recompensată pentru toată munca pe care am depus-o la antrenamente şi pentru toate sacrificiile pe care le-am făcut. Sper să nu realizăm a opta minune a lumii la Dijon, ci să venim cu Cupa acasă. Mă gândesc la arbitraje, mă gândesc la posibilităţile lor — au pierdut la Debrecen cu opt goluri şi acasă au câştigat cu 11 ..

— Da, dar acum aveţi 12 în plus.

— ...da, dar în viaţă se poate întâmpla orice.

O victorie necesară handbalului

— O scurtă caracterizare a partidei din partea căpitanului echipei !

SORINA LEFTER : A fost un meci frumos, cred că am fost mai bune decât ele.

— Asta categoric ! Sperăm să fiţi şi la Dijon !

— Cred că am fost mai bine pregătite tehnico-tactic, am fost mai echilibrate psihic şi am avut o armă pe care am impus-o în joc — contraatac şi faza a doua — ceea ce ne a adus această diferenţă de scor de 12 goluri care sper să fie suficientă pentru a ne asigura câştigarea trofeului. Sper ca până la returul de la Dijon să mă refac, să mă vindec complet cu piciorul şi să am o evoluţie cât mai bună.

Am avut o armă în joc

— Ca antrenor principal, cum vedeţi deznodământul acestei finale în două manşe ?

TIBERIU MILEA : Deznodământul l-am pregătit astfel încât să tranşăm de astăzi, să avem o diferenţă comodă pentru deplasare. Asta nu înseamnă că ne vom duce să stăm la plajă şi de aceea îi vom face o psihoterapie jucătoarelor, să nu creadă că sunt campioanele mondiale. Au jucat foarte bine, însă, în urma unei munci deosebite depuse. Voi căuta ca în două zile să echilibrez momentul firesc de euforie pe care-l au acum. Este o victorie foarte frumoasă, care face bine handbalului românesc. O victorie după un joc în care am arătat tuturor că handbalul românesc totuşi nu este în spate. Se joacă modern, se joacă într-o viteză deosebită. Atu-ul nostru de fapt acesta a fost. Vom continua şi la Dijon să jucăm în acelaşi stil al handbalului românesc. Şi cu asta, să dea Domnul să ne luaţi un interviu şi când revenim şi să avem posibilitatea să bem şi o gură de şampanie din Cupă. Eu am mare încredere că vom realiza acest lucru pentru sportul românesc în primul rând şi pentru fetele astea care au suflete deosebit de mari.

— Mult succes şi baftă, pentru că şi bafta e necesară !

După Revoluţie, prima finală românească

— Ce îşi poate dori preşedintele C.S. Rapid în aceste momente ?

MIHAIL ZAHARIA : Doresc să avem sănătate şi fericire. Sunt foarte bucuros că am adus sportului românesc satisfacţia aceasta. De fapt, fetele astea minunate, după atâţia ani, după 29 de ani, de când clubul Rapid a mai fost într-o finală europeană, şi încă acum cu şanse mari s-o câştige. După Revoluţie, nici o echipă din ţară nu a mai apucat să joace o finală de cupă europeană. Sunt fericit că Rapidul este primul care face treaba asta.

În încheiere, dar nu în ultimul rând, se cuvine să menţionăm aportul unei galerii fantastice reprezentând cu adevărat al optulea jucător ! Deci, „Rapid Bucureşti / Adu Cupa-n Giuleşti !" Şi „Ole, ole, ole / Mulţumim, Rapidule !"

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU

Fotografii de ELENA GHERA

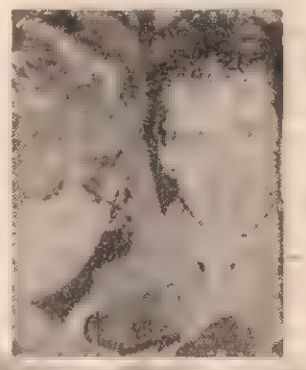

Paralele inegale

■ ■ **AFACERE PROASTĂ.** Anul trecut, preşedintele clubului italian Peruggia, Luciano Gaucci, l-a convocat pe antrenorul Bufoni, spunându-i : „Am o casetă cu isprăvile unui tânăr jucător brazilian de 18 ani, uită-te la ea şi spune-mi dacă merită să-l cumpăr". După ce a văzut secvenţele filmate, Bufoni i-a stins entuziasmul patronului, caseta prezentând nu 5 goluri senzaţionale, ci... unul singur din 5 unghiuri diferite. Furios, Gaucci a rupt legăturile cu impresarul carioca, acesta cerându-i, totuşi, numai 100 000 dolari pentru junele fotbalist. Orientare ? Nu prea, pentru că, anul acesta, împricinatul, Adriano Gerlin Da Silva, a condus echipa Braziliei la câştigarea titlului mondial de juniori şi a fost achiziţionat de formaţia elveţiană Neuchatel Xamax pentru o sumă de 6 ori mai mare decât cea pretinsă în sezonul trecut !

■ ■ **UN NU HOTĂRÂT.** Preşedintele Comitetului Olimpic Naţional Italian, dl. Gattai, şi-a manifestat îngrijorarea în legătură cu intenţia autorităţilor de a crea în Peninsulă un Minister al Sporturilor. „Este un lucru perfect inutil, ba chiar periculos. Sportul italian se descurcă — rezultatele o spun — foarte bine şi fără ingerinţe politice", a subliniat preşedintele CONI. Chiar mult mai bine, am adăuga noi, amintind că în Italia mişcarea sportivă este condusă de comitetul olimpic, acesta fiind şi organismul care împarte imensele sume provenite de la Totocalcio.

■ ■ **ŞASE ÎNTR-UN MECI.** Atacantul belgian internaţional Marc Wilmots de la Standard Liege a egalat recordul campionatului în materie de eficacitate, înscriind într-un singur meci, cu La Gantoise, nu mai puţin de 6 goluri. Partida s-a încheiat cu scorul de 8—4 ! Pe tabloul recordurilor, Wilmots figurează de acum pe primul loc, alături de sârbul Zvanko Varga şi compatriotul său Erwin Vanderbergh.

TEODORA OPREA

Desen
MIHAI ZGUBE

Secretul unor cantonamente

Poate aţi observat, stimaţi cititori, că în ultimă vreme multe dintre cantonamentele echipelor naţionale (în special de juniori, dar şi de tineret) de fotbal se fac la Hotelul „Muntenia" din Câmpina. Domnule, ne-am zis, s-or fi găsit prin zonă niscai ioni negativi, buni la bojoci, or fi nişte săruri miraculoase în apă, are ambientul un ce şi nu ştim noi. Ne-am uitat la rezultate. Hm, nu prea s-ar zice... Ce să fie, ce să fie ? Şi am pornit în investigaţii, descoperind oul lui Columb, mersul pe jos şi gaura la macaroană. Nimic mai simplu, cantonamentele plătite de Federaţia română de fotbal se efectuează în hotelul care aparţine unor conducători ai federaţiei. Le-am aflat şi numele, dar le mai ţinem pentru noi, s-ar putea să nu le ştim pe toate. Oricum, două sunt sigure. Mai vorbim, un bob zăbavă.

I-a suflat în gură

Simpaticul confrate Ionel Stoica s-a pregătit, nu glumă, pentru prima manşă a finalei „Cupei UEFA" de miercurea trecută. O mulţime de date despre jucători şi echipe, despre competiţie, despre Dortmund şi toate cele. Ei bine, când să-i facem un articol laudativ, pleosc cu mămăliga în geam, Ionel având ghinionul să stea cam mult în preajma şefului lui de la serviciu (ştiţi dumneavoastră care, persoană însemnată). Or, după cum se ştie şi cum zice înţelepciunea populară, când îţi suflă unu' din ăştia în gură... Ce periuţă a comunicat naţiunii domnul Stoica ? Nemuritoarea expresie „şcoli educaţionale". Hai că-i tare, nu ?

Apără-mă, Doamne, de prieteni

Taman când se văitau mai abitir de bani, cei de la Corvinul au primit un ajutor de neprecupeţit de la propriii suporteri, care, luându-i la bătaie pe arbitrul Ion Crăciunescu şi pe observatorul federal Titi Teaşcă, au atras echipei atât de mult îndrăgite o suspendare a terenului pe 6 luni ! Las' că n-o s-o mai vadă până prin noiembrie, dar la gândiţi-vă ce vor cheltui hunedorenii mai în deplasare, şi la dolofanele preţuri care ne fac fericiţi pe toţi. Acum, să vă spunem şi noi un mic şiretlic federal. Aparent, aspră sancţiune. Numai că un cuvinţel mai îndulceşte hapul : calendaristice. Asta înseamnă, practic, că suspendarea este de doar 4 luni, în termen intrând şi vacanţa de vară...

Antologie REBUS

1977

ORIZONTAL: 1) Oameni cu multă judecată. 2) Scoate din pământ — Cercul familiei. 3) Prestație la domiciliu. 4) Sare nouă pași cântând — De prost gust (fem.), 5) Așezate în fotoliu — Scos din joc. 6) Nerotunjit la un capi — Foc artistic. 7) E numai ochi — Bucătar de felul trei. 8) Dintr-un moft! — Vase pentru pești. 9) Vin odată cu despărțirile — Coperți de manuscris! 10) Întreține o atmosferă urbană — Se face neavând ce face. 11) De la o vorbă la alta — Ard pe dinăuntru.

VERTICAL: 1) Făcut de azi pe mâine — Se lasă tras de limbă 2) Muncește fără pic de suflet — Pe lângă casa omului. 3) Îl personifică pe „nu" — Cu circulație de la cap la coadă. 4) Chipurile trec prin ele — Reședința banilor (pl.). 5) Metal lăiat la capete! — Pleacă de jos. 6) Accesoriu la cogeamite urechi — Fac toaleta fiarelor. 7) Un balon de doi poli. 8) Depozit de mare valoare fixat la subsol — A ține la curent. 9) Goluri în teatru — Două la cub! 10) După nouă — Bate, dar nu prea tare — Regicid. 11) Bilă fără... bilă ! — Se află pe toate drumurile (pl.).

ANDREI CIURUNGA

DIN COLȚ ÎN COLȚ

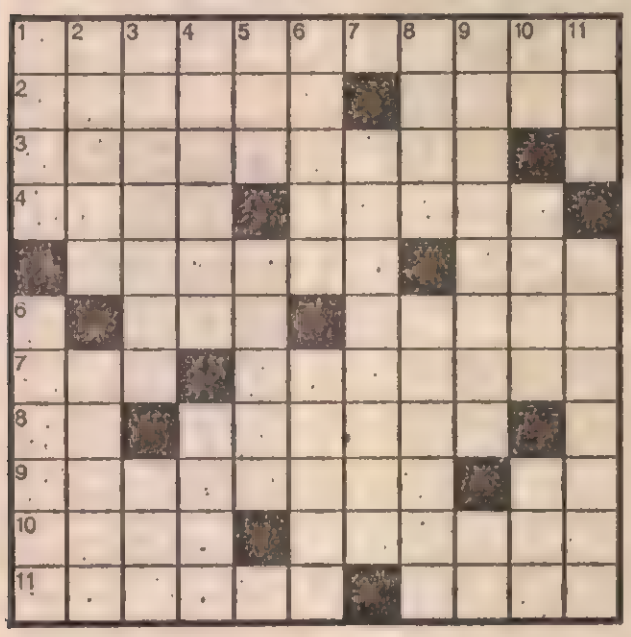

ÎN RELUARE

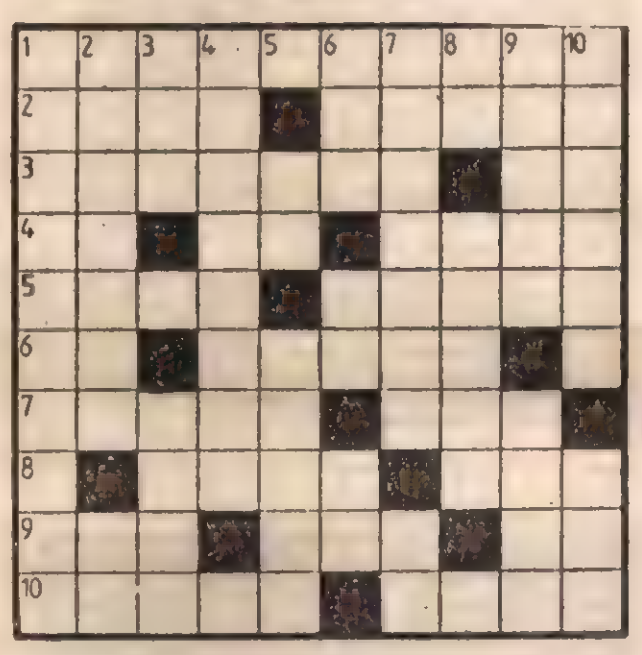

ORIZONTAL: 1) Pregătite după rețete gastronomice. 2) Prost gust, contrar bunului simț — Desenator copist. 3) [illegible]reprindere de cercetare în [illegible]uri militare — Ținute-n [illegible]ul! 4) Plin de colbi — Galben la față! — Colaci tari ca piatra (sg.). 5) A da înapoi... dar nu ca racul — Rămasă fără replică. 6) Mere descojite... în panerl — Deschisă din fire. 7) N-o întrece nimeni la semănat — „Mușchiuleț" de broască. 8) Căi de circulație cu sens unic — Receptor auto. 9) Clasată pe primul loc la simplu și la dublu mixt — Solist în lumea trilurilor — Cute la frunte! 10) Dată de-a dura — Masă pregătită pentru petrecere.

VERTICAL: 1) Lucrare de sculptură inclusă în FONDUL PLASTIC. 2) Anularea unui gol — Pupa navelor! 3) Înșelați la cursele hipice — Dispozitiv de apărare, plasat în spatele porții... 4) Ținută de paradă. 5) Jos în mână ! — Veche componentă a sistemului de aprindere. 6) Linia mediană — Coada lăstunului! — Recunoscut ca personalitate. 7) Cu fusta-n brâu — La coada vacii! 8) Subofițer! — Preț de trei coroane. 9) Termen de expirare — Gropițe în obraji (sg.). 10) Ținut îndepărtat — Înălțimile Munților Olimp.

MIHAI ZGUBEA

Dezlegările careurilor din nr. 18

Bun, bun... : STRAMOS ; DAC ; TRAIAN ; SUMA ; REPER ; ATLET ; AN ; V ; STICLA ; N ; AEA ; ULEI ; URMASI ; A ; OC ; TAI ; ORATORI ; ASCAR ; T ; CAN ; TANTIEME ; T ; PILDA ; LEALE ; ATI ; TRAINIC.

Locativă : APARTAMENT ; B ; NIVEL ; ODAITA ; TV ; S ; ATIC ; RT ; INSTALA ; APAR ; CITADINE ; API ; AT ; URN ; TAVAN ; MATROANA ; A ; E ; E ; EA ; TIJA ; CA ; RIURI ; TA ; SUS ; ADRESE ; TATIC ; AI ; COCIOABA.

ANECDOTE DIN TOATĂ LUMEA

● Într-o biserică spaniolă, o tînără fată îngenunchează în fața statuii Sfintei Fecioare și spune :

— Sfîntă Fecioară, tu, care ai născut fără a cunoaște păcatul, fă în așa fel ca eu să pot păcătui... fără a naște.

● Doi bețivi ies dintr-un restaurant. Unul dintre ei cade.

— Ridică-mă, prietene ! — îi spune el amicului său.

— Mi-e imposibil ! — răspunde acesta. Dar ca să-ți arăt cît de mult te iubesc, m-așez și eu lîngă tine !

● — Domnule director, luni nu pot să vin la serviciu — spune un subaltern.

— Bine, Ionescule, îi zice șeful, dar și săptămîna trecută ai spus același lucru.

— Ei, și ce, nu m-am ținut de cuvînt ?!

● — Este adevărat că te-ai căsătorit din dragoste ? — îl întreabă președintele judecătoriei pe reclamantul care a înaintat cererea de divorț.

— Ba din ură, domnule ! Eu uram sărăcia, iar nevastă-mea ura singurătatea !

● — Scumpă gazdă, am să vă spun ceva care o să vă facă mare plăcere — zice după un timp musafirul.

— Am ghicit! răspunde gazda. Vrei să pleci ?!

TAMARA BUCIUCEANU-BOTEZ

POVESTIȚI-NE CEA MAI NOSTIMĂ ÎNTÂMPLARE DIN VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ

Nu vă dau nimic la ăștia de la FLACĂRA că sunteți contra și eu sînt pentru!

Am intenționat o serie de dialoguri cu artiști a căror profesiune a fost, dintotdeauna, umorul. Ideea era ca aceștia să istorisească — ei, interpreții unor roluri create de alții — întîmplări în care au fost, deopotrivă, dramaturgi, regizori și actori, adică momente de viață devenite, cu trecerea timpului, mici comedii personale.

DEM RĂDULESCU ne-a amânat, cu un motiv ce vădește tact și bunăvoință în relațiile cu presa, dar nu și umor Domnia sa ne a spus că nu e momentul. Fără să insistăm în căutarea unor pricini mai adânci, ne permitem să bănuim că e vorba de momentul politic **TAMARA BUCIUCEANU—BOTEZ,** ale cărei simpatii politice merg drept și mărturist spre Cotroceni, e foarte rezervată cu solicitările — venind, firește, cu simpatie — dintr-o „anumită parte a presei". Câțiva din marii actori ai estradei — **STELA POPESCU, ALEXANDRU ARȘINEL** — preferă să și investească rezervele de umor peste Ocean și în bani mai buni. Cei mai iubiți dintre cei abordabili — **NAE LAZĂRESCU** și **VASILE MURARIU** — pot fi întâlniți ori pe scena de la Teatrul Tănase, ori deloc. Nae Lăzărescu tocmai s-a mutat și nu reușește să-și pună telefon, iar Vasile Murariu face naveta Târgoviște—București. Pe această rută se petrec mereu tot felul de scene amuzante — ca, de exemplu, procesul de la Târgoviște al Ceaușeștilor — numai că e mai bine să li se întîmple altora, nu ție.

Adevărul e că numărul celor care se simt tentați să treacă realitatea printr-un filtru ironic scade. Românul și-a cam pierdut umorul E straniu că nu apar anecdote cu oamenii politici ai zilei, deși cauze și personaje există. Caricatura românească făcea o figură foarte interesantă la Saloanele internaționale. Practic, caricaturiștii sunt — cu unele excepții — depășiți de situație. Cele mai proaste e poziții de caricatură au fost organizate, cam de aceeași oameni care le organizau bune, înainte de marea împușcare.

TUDOR OCTAVIAN

CERCETĂȘIA,

DIN NOU ÎN ȚARA NOASTRĂ!

Înființată de regele Carol al II-lea și desființată tot de el în 1937, această nobilă asociație renaște în România

În primăvara anului 1990, un grup de entuziaști, printre care foarte activi s-au dovedit foștii cercetași, reînființează organizația. Asociația „Cercetașii României" obține personalitate juridică în iunie 1990. O intensă muncă de reorganizare începe. Se constituie Consiliul Național provizoriu, se inițiază organizarea unor filiale județene și a unor centre locale, este redactat Statutul și Regulamentul de funcționare al asociației. Asociația este preocupată numai de formarea fizică, intelectuală, morală și spirituală a tinerilor. Este o organizație apolitică și neguvernamentală și este deschisă tuturor cetățenilor români indiferent de rasă, sex, credință, naționalitate și apartenență politică. Asociația are sediul în București, str. Dem I. Dobrescu (fostă Onești) nr. 4—6, sector 1, telefon : 312 23 21 și are până în prezent aprox. 6 000 de membri cuprinși în 17 filiale în țară — (Timișoara, Constanța, Suceava, Botoșani, Vrancea, Galați, Prahova, Mioveni — județul Argeș, Dolj etc.) și 4 în București. Domnul Alexandru Nestorescu-Maldini (artist plastic), președintele asociației, fost cercetaș între anii 1935—1938, ne-a spus : „Pe aici s-au perindat foarte multe persoane însă cele care au văzut că nu își pot atinge scopurile mercantile ne-au părăsit. Fiind la început totul este foarte greu. Oricât de greu ar fi nu vom renunța". În această activitate, domnia sa este ajutat de Adrian Spirescu (inginer), Ion Călinescu (profesor), Adina Dabu (studentă), Gabriel Luca (profesor), Mircea Borza (inginer) Tiberiu Sandu (student) și Mircea Ștefan (profesor universitar) care sunt, de fapt, membrii Biroului Executiv al Consiliului Național al asociației.

Ce este cercetășia ?

Cercetășia este o mișcare a copiilor și a adolescenților, băieți și fete, dornici să se bucure de viață, să-și cultive cele mai alese calități umane, să fie puternici, inteligenți, curajoși și pricepuți, să cunoască farmecul prieteniei adevărate. Cercetașul urcă pe munte, străbate pădurile, pătrunde în peșteri, culege prin sate comorile folclorului românesc, poposește cu pietate la marile monumente ale istoriei noastre. El ridică tabere în corturi, în care se gospodărește cu îndemânare. Seara, în jurul romanticului foc de tabără, cercetașii cântă și dansează, își recită versurile, interpretează scenete vesele, născocesc jocuri voioase. Proiectele minunatelor lor aventuri și le făuresc ei singuri, în sfatul patrulei sau al unității lor. Copii ai libertății, cercetașii își realizează cele mai îndrăznețe visuri sub conducerea șefilor de patrulă pe care liberi și i-au ales.

Cercetășia vă cheamă pentru a vă oferi daruri de mare preț. Ce fel de daruri ?

Un mod de neuitat de petrecere a clipelor de răgaz. O tinerețe trăită frumos și curat, în atmosferă de încredere, de joc și voie bună. O viață sănătoasă și optimistă în aer liber. Călirea trupului și a caracterului. Descoperirea minunilor naturii, a adevărurilor de dincolo de manualele școlare, dar și descoperirea propriilor aptitudini și a propriilor forțe lăuntrice, pe care nici nu le bănuiți. Cercetășia vă deschide orizonturi din ce în ce mai largi. În ultimul an, mulți cercetași români au petrecut zile însorite în tabere din Franța, Italia, Belgia, Grecia, Danemarca și chiar în îndepărtata Coree.

Cine poate fi cercetaș ?

Cercetășia este deschisă tuturor copiilor și adolescenților fără nici un fel de deosebire. În cercul ei nu pot pătrunde însă decât cei care sunt în stare să respecte Legea cercetașului. Cercetășia vă oferă mult dar vă și cere mult. Ea vă provoacă la cea mai grea încercare, întrecerea cu tine însuți. Ea vă cere să vă autodepășiți continuu pentru a fi mai hotărâți, mai altruiști. Vă cere să acționați pentru salvarea mediului înconjurător, din ce în ce mai degradat, să luptați împotriva poluării pământului, apelor, aerului, a poluării morale.

Cum poți deveni cercetaș ?

Cine s-a hotărât să devină cercetaș trebuie să se deplaseze la cea mai apropiată unitate de cercetaș din localitate, sau trebuie să ia legătura cu sediul asociației din București. Viitorul cercetaș va fi cuprins într-o patrulă, va depune legământul, va îmbrăca uniforma de cercetaș și își va spune cuvântul în sfatul patrulei. Astfel va porni pe drumul care va face din el un om adevărat.

Programele cercetașilor

Cercetașii sunt angrenați în programe cu caracter arheologic : combaterea poluării, măsurări, sporturi nautice (Brateș — Galați, 7.08—21.08.'93) ; refacerea Monumentului Cercetașul Român (Tecuci, 15.07—15.08.'93) ; construcții (Sinaia — rezervația Sf. Ana, 10.07—10.08.'93), restaurare cabane, refacere marcaje (Tg. Mureș, Piatra ascuțită în Hășmașul Mare, 20.07—30.08.'93) ; ecologic (Scropoasa — baraj, 03.07—20.07.'93) ; traseu, ciclism, activități ecologice, observații etnografice (Sibiu — Deva — Tg. Jiu în mai multe etape începând cu 20 06 '93), precum și o serie de alte activități ce se vor desfășura în unele orașe (cum a fost cea desfășurată duminică, 04.05.'93, în București, pe B-dul Ana Ipătescu).

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ ■

GATA ORICÂND !

● Înființată de regele Carol al II-lea și desființată tot de el în 1937, această nobilă asociație renaște în România

Ideile MIȘCĂRII SCOUT (CERCETAȘ), promulgate în Anglia de către sir Robert Baden Powell la sfârșitul primului deceniu al secolului nostru, s-au extins cu repeziciune și în România. Primele organizații cercetășești (scout) au apărut în țara noastră în anul 1913, din inițiativa și sub conducerea colonelului Grigore Berindey. În anul 1914 existau în țara noastră numeroase unități de cercetași. Asociația națională se numea „Cercetașii României" și a fost legalizată la 08/04/1915, având ca mare comandant pe Principele Carol (viitorul rege Carol al II-lea). În același an, 1915, asociația este înscrisă la Biroul Mondial Scout cu sediul la Londra. Tot în anul 1915, la București, are loc prima adunare a cercetașilor, când în fața regelui Ferdinand au defilat câteva mii de cercetași. În timpul primului război mondial cercetașii organizați au activat (voluntar) în spatele frontului și chiar pe front, numeroși cercetași (Ecaterina Teodoroiu declarată sublocotenent post mortem, generalul Eremia Grigorescu ș.a.) înscriind în cartea de onoare a patriei acte de vitejie. După război, Asociația „Cercetașii României" la o mare amploare. Prima mare tabără națională a cercetașilor are loc la Brașov la cheile „Stâncile lui Solomon" în anul 1919, la care s-au format câteva serii de cercetași. În decursul existenței, asociația a participat la 4 Jamboree Mondiale (tabere) în anii 1920 (Londra), 1924 (Copenhaga), 1929 (Birkenhead — Anglia) și 1933 (Godolo — Ungaria). Cea mai mare Jamboree Națională organizată la noi în țară a avut loc la Constanța-Mamaia, în anul 1934, sub președinția prințului Nicolae, având în comitetul de organizare printre alții și pe primul ministru George Tătărăscu. Ea a demonstrat amploarea pe care a luat-o Asociația „Cercetașii României". Din această asociație au făcut parte mari personalități ale vieții politice, social-culturale, științifice, membrii familiei regale, generali, scriitori, compozitori ș.a. Din păcate, în anul 1937, în plin avânt, Asociația „Cercetașii României" este desființată de Regele Carol al II-lea. El a dispus înființarea unei alte organizații de masă în rândul copiilor și tinerilor denumită „Străjeria", care, deși a preluat o parte din ideile scoutismului mondial, a fost în contradicție cu principiile fundamentale și cu metoda sa.

Angajamentul cercetașului

„Promit pe onoarea mea să fac tot ce este posibil pentru: a servi patria mea România și credința mea, a ajuta aproapele meu în orice moment, a mă supune legii cercetașului".

LEGEA CERCETAȘULUI

„Cercetașul își respectă totdeauna cuvântul dat-i este loial, nu minte, este curat în gând, vorbă și faptă ; își ajută semenii în orice situație ; este econom și cumpătat. ESTE ÎNGĂDUITOR CU ALȚII ȘI SEVER CU SINE. Iubește natura, este bun cu animalele și ocrotește plantele ; își respectă și ascultă părinții, șefii și profesorii și este disciplinat în întreaga lui activitate ; respectă credința altuia ; este optimist, vioi și plin de însuflețire în orice moment ; își îngrijește corpul și duce o viață sănătoasă ; este curajos, îndrăzneț și încrezător în puterile sale ; iubește învățătura și la rândul lui învață pe alții ; se străduiește să facă în fiecare zi o faptă bună, oricât de neînsemnată ar fi".

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60 10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Adrian Brutaru, Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Basarabia

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Cornelia Oțoiu
■ FINANCIAR (2143): Avida Ballca, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa Marian Băicoianu, Liliana Crețu Maria Șerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617 58 69)
■ PUBLICITATE (2634) Mihai Săndolu, Florin Dobrescu Cătin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Greva parțială
a fost generală

2032

CU GEANTA DE DOLARI, DOI COMISARI ÎNCEARCĂ SĂ SPELE SÂNGELE UNUI COPIL UCIS

• *Cazul s-a petrecut în comuna Ileanda, județul Sălaj*

pag. 8

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 20 • 19 — 25 mai • 1993 • 32 pagini — 50 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Vine vara. Plecați în concediu?

AVEȚI „ȘANSA" UNEI VACANȚE RATATE...

La noi turismul înseamnă doar hotel (neângrijit) sau degradat) și restaurant (de fapt cantină). Atât. Agrementul și industria distracțiilor sunt ca și inexistente. Să nu mai vorbim de transport, servicii necivilizate, prețuri... În ierarhia europeană a turismului, România a căzut pe locul... 18 ! !

pag. 4–5

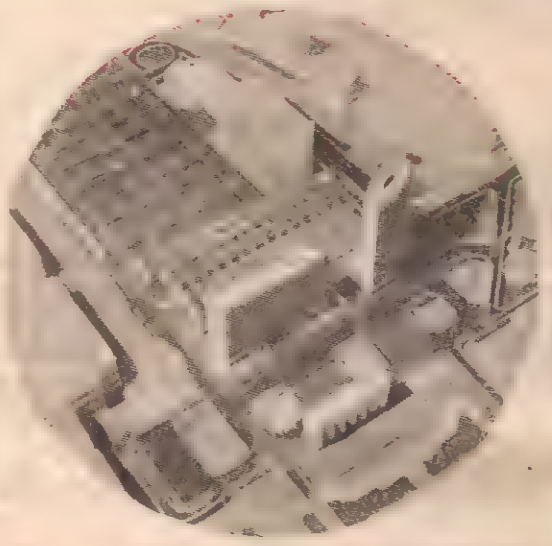

SE VA DEMOLA GARA DE NORD?

pag. 32

Ce gust are carnea de om?

• *Vă lămuresc supraviețuitorii catastrofei aeriene din Anzi*

pag. 29

Barbarie în era cosmică

EXCIZIA

• *În lume există 100.000. 000 de fete cu sexul mutilat*

pag. 28

A început festivalul

CANNES '93

• *Filmul în dispută, vedete, bani și șampanie*

pag. 25

Rebus • Sport • Divertisment

SLOBOZIA – VIITOAREA CAPITALĂ A TRANZACȚIILOR AGRICOLE

• *Bursă de mărfuri, bănci, investiții și credite, afaceri, oportunități*

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111

TEL. 01-312.00.00; FAX 01-312.75.00

Va fi înmormântat scandalul corupţiei?

Scandalul corupţiei e lost amorsat şi e pe cale de a exploda, fără însă a pulveriza mare lucru — că aşa e la noi : tranziţia e solidă (inclusiv cea... morală !), iar structurile sale stabile. Se exprimă temerea că afacerea va fi înmormântată, dacă va fi luată în entrepriză de o comisie parlamentară. E un punct de vedere... Cei vizaţi sunt înalte personaje din sfera executivului şi legislativului, ca să ne limităm la atât. Executivul se află într-o „fericită" armonie cu legislativul, dominat de FDSN şi aliaţii săi. Primul ministru s-a năpustit să-i pună la grătar pe furăcioşi, dar elanul său nu prea se înscrie pe rutele indicate de dezvăluirile dlui gen. mr. Gheorghe Florică, între persoanele vizate de fostul şef al Gărzii Financiare fiind chiar două dintre cele 4–5 mâini drepte ale justiţiarului premier. În aceste condiţii, singura soluţie logică ar fi o comisie parlamentară, dar cum o să „frigă" legislativul un executiv pe care l-a născut în chinuri atât de mari şi pe care l-a hrănit la sân cu toată duioşia (şi ştie ce rezerve imense de duioşie zac în Dealul Mitropoliei şi la Sala Omnia) ? ! Cine-şi imaginează „grătarul" acestei comisii stăruind, n-are decît să saliveze mult şi bine şi degeaba. Nu e obligatoriu să am dreptate, dar căderea dlor Hrebenciuc şi Florin Georgescu ar trebui să aducă schimbarea guvernului. Nu cred că Parlamentul va face acest lucru.

Dar, în toată această tevatură, este de observat un fapt important : încet, încet, societatea românească începe să renunţe la frenezia ideologică şi să acorde importanţa cuvenită dimensiunii morale a vieţii politice. Corupţia generalizată, dar mai ales marea corupţie, aceea cu moţ ministerial şi parlamentar, aceea care adoarme chiar şi justiţia, dansând hipnotic cu panglici de zerouri şi zorzoane valutare, marea corupţie care escaladează piscurile puterii de stat — iată cauza acestei mutaţii din societatea românească. Are ea şanse ?

Purtăm două peceţi blestemate : Sudul şi Estul. Nordul este bogat, Vestul este civilizat. Spre deosebire de Italia (unde un Andreotti se va „bucura" acum de multă „atenţie" şi bătaie de cap — ca să nu spun la cap), noi am fost mutilaţi de legea şi mintea muscalului şi, după război, am privit cu jind spre domnul Marshall, dar nu l-am văzut decât dosul. Altfel, însă, aceeaşi „geantă latină". Nu suntem suedezi, nici danezi, nici olandezi. Nu suntem germani. Nu suntem nici măcar francezi. Ne-am închinat atâtea zeci şi zeci de ani unui Ilie Pintilie şi-alor lui, de unde să scoatem acum un Valéry Giscard d'Estaing sau un John Major ?

De ce aduc în discuţie lideri occidentali ? Nu pentru că ar fi ei îngeraşi cu aripioare albe. Ci pentru că sunt expresia publică a unor structuri instituţionale clădite pe morală şi, „amănunt" important pe un sistem de control realizat printr-o justiţie realmente independentă şi o televiziune fără everşi. Statul occidental este un organism sănătos ; paradoxal, chiar Italia este cel mai bun exemplu (repet : paradoxal — dar subliniez : sănătos). Iar somnul de veci al lui Pierre Bérégovoy pune totul într-o lumină exactă...

Structurile noastre statale au nevoie de bisturiu, dar se pare că ne pregătim să le tratăm cu piramidoane. Deie Domnul să fiu profet mincinos...

EUGEN CHIROVICI

G-ral lt. NICULAE SPIROIU, ministrul apărării naţionale, ne răspunde:

Domnule general, în calitatea dvs. de Ministru al Apărării Naţionale, deci de persoană situată în afara diverselor jocuri şi interese politice, vă rugăm să ne spuneţi care este opinia dumneavoastră privind extinderea corupţiei în cele mai înalte sfere ale vieţii noastre politice, aşa cum rezultă din dezvăluirile generalului major Gheorghe Florică.

Vă rugăm, de asemenea, să comentaţi acuzaţiile legate de „afacerea Ţigareta".

„Garda Financiară face parte din structurile Ministerului Finanţelor şi nu are nici un fel de legătură cu armata, decât faptul că şi activitatea de natură economico-financiară din Ministerul Apărării Naţionale este supusă controlului acestei instituţii, fără discriminare sau oprelişti. Ca urmare, nu am acces direct la documentele sau la rezultatele activităţii acestei instituţii pentru a mă putea pronunţa asupra lor.

Din contactele de serviciu şi personale pe care le-am avut cu o parte a demnitarilor nominalizaţi de domnul Gheorghe Florică, în calitatea mea de membru al Guvernului, nu am nici un element de suspiciune şi îmi este greu să cred că acuzaţiile fostului Comisar general al Gărzii Financiare sunt reale. Rămâne ca domnul Gheorghe Florică să probeze afirmaţiile pe care le-a făcut.

În ceea ce priveşte aşa-zisa «afacere Ţigareta», în aceasta nu a fost implicată armata sau Ministerul Apărării Naţionale, ci o regie autonomă de comerţ exterior, ROMTEHNICA, care, având 7 camere disponibile (100 mp) şi o baracă metalică în incinta administrativă Cincenei, a făcut un contract de închiriere legal, dar, din nefericire, cu un agent comercial necinstit, recomandat de un client al firmei. Contractul a fost în vigoare timp de 7 luni (mai-noiembrie 1992) pentru cei 100 mp din Calea Plevnei şi de 6 săptămâni pentru baracă.

În legătură cu această afacere, ancheta efectuată de către Grupul de Control şi de către Direcţia Control Financiar de Gestiune ale Ministerului Apărării Naţionale, ajutate, la cererea noastră, de specialişti ai Ministerului Finanţelor şi de Procuratura Generală, s-a încheiat, fapt comunicat în Senat, în şedinţa din 19 aprilie a.c. de către secretarul de stat la Ministerul Finanţelor. Prejudiciile aduse de agentul economic necinstit au fost recuperate, în plus confiscându-i-se marfa. S-a apreciat, de asemenea, cu acest prilej, de către reprezentantul Ministerului Finanţelor, că afacerile oneroase cu ţigări în România sunt constituite într-o reţea foarte complexă, în care ancheta înaintează greu, singurul loc unde s-au lămurit lucrurile fiind ROMTEHNICA. La elucidarea acestei situaţii a contribuit buna colaborare cu Ministerul Apărării Naţionale, care, imediat ce a fost sesizat de Ministerul Finanţelor (4 decembrie 1992), a blocat activităţile chiriaşului şi a pus la dispoziţia organelor legale de anchetă (gardă financiară, vamă, poliţie, procuratură) toate documentele şi informaţiile pe care le-a deţinut.

Nu a rezultat că persoane din armată ar fi implicate penal în această afacere. Neregulile constatate de anchetă (acceptarea unor plăţi în lei, rezultaţi din comerţul cu ţigări, în loc de valută, ca şi achitarea contravalorii chiriei prin desfacerea de ţigări în bufetul de incintă al ROMTEHNICA etc) au fost pedepsite administrativ.

În cazul în care cercetările în curs de desfăşurare asupra comerţului cu ţigări vor evidenţia participarea vreunei persoane din armată, aceasta va suferi rigorile legii".

EVENIMENTE MARI...

Răscoala industrială, comuniştii de dreapta şi burghezia roşie

■■ Vă propun, în cele ce urmează, o selecţie din cele mai interesante intervenţii publice din ultimele zile. Într-un titlu de editorial se scrie despre **„Răscoala industrială"** în loc de **„grevă generală"**. Formula mi se pare extrem de bine găsită. Multe din realităţile sociale poartă un nume, dar una e numele şi alta conţinutul. Dacă nu apar anecdote, au apărut în schimb expresii care definesc cu umor şi, uneori, cu cruzime, momentul, mai bine zis mecanismele lui. Noii îmbogăţiţi sunt **„burghezia roşie"**. Extremiştii şi oportuniştii cu gură mare din P.R.M. şi P.S.M. sunt **„comuniştii de dreapta"**. Patronii reţelelor de magazine sunt **„securiştii de bine"**. Situaţia economică mai mult decât neclară se cheamă **„capitalism de stat"**. Primul ministru e numit **„domnul Guvernoiu"** iar numele unor politicieni, prin folosinţă repetată, sunt aduse, cum s-ar spune, la timpul prezent. Bunăoară **Mozes Vadim Tudor.** Cât priveşte revoluţia din decembrie, i se spune oricum, numai revoluţie nu : **confuzia din decembrie, marea ciuruire** sau **Iliesciada.** Preşedintelui, dat fiind nenorocirile care cad pe capul oamenilor de stat cu care se întâlneşte şi cărora apucă să le strângă mâna, i se zice, în popor, **Ghinion Iliescu.** Se poate scrie o întreagă istorie despre România ultimilor trei ani numai cu vorbe sucite din rostul lor obişnuit.

■■ Alexandru Careman, vicepreşedintele autoproclamatei Republici Nistrene, declară într-un interviu că **„a semnat tratate de prietenie şi colaborare cu Găgăuzia, Abhazia şi cu regiunile Sahalin, Volgograd, Novosibirsk".** E ca şi cum prefecţii de Călăraşi şi Ialomiţa ar încheia tratate de colaborare şi neamestec în treburile interne, iar între Brăila şi Galaţi s-ar semna un acord de non-agresiune nucleară.

■■ În „Politica", cel mai celebru comentator anonim din presa noastră, iritat că fotoreporterul Ştefan Ioniţă ţine ore în şir aparatul îndreptat numai spre senatorul Corneliu Vadim Tudor, ameninţă că, dacă nu i se va retrage acreditarea gazetarului, va fi obligat să procedeze cu toată democraţia : **„...îi demontăm aparatul şi i-l băgăm pe gât şurub cu şurub".** Întrucât aparatul are o mulţime de şuruburi iar secretarul Senatului e ocupat cu înşurubarea în mintea parlamentarilor şi a poporului a tot felul de soluţii care duc la salvarea patriei, băgarea pe gât se face mult mai bine cu mitraliera.

■■ Într-un interviu de trei ori mai mare decât o delaţiune, Dan Zamfirescu declară, cu curajul demn al celui pe care nu-l mai vrea nimeni : **„Sunt filolog şi securist : două calităţi care cer precizie...".** Că Dan Zamfirescu a fost turnător — nu securist — ştie toată lumea. Dar de ce-şi zice filolog ? Poate pentru că a scris cele mai complexe — sub raport gramatical — denunţuri despre oamenii care l-au primit în casă ? Şi de ce ar fi nevoie de precizie în aceste două meserii ? Doar dacă Dan Zamfirescu a făcut operă de filolog cu puşca. În fine, încă o întrebare : cum mai e Dan Zamfirescu securist într-o ţară în care, de la preşedinte la ultimul securist, toţi jură că securitatea a fost desfiinţată ? Nu-i tocmai precis Dan Zamfirescu.

■■ Un horoscop omagial, cu accente tandre, îi întocmeşte Gabriela Tranciuc lui Victor Athanasie Stănculescu, născut în „sfânta zi de 10 mai 1928". Astfel, generalul — ca nativ — e Taur, e Dragon de pământ cu influenţe din Şarpe (în horoscopul chinezesc), Capră în cel indian şi Plop în cel american. În calendarul Thebaic, Victoraş marchează **„un destin străbătut de perioade de acţiune vie şi inacţiune bizară"** iar în horoscopul reîncarnării a fost pustnic portughez pe la 1300. Ce nu spune distinsa ghicitoare de la „Adevărul" e că în horoscopul românesc generalul a fost Ghips, în cel rusesc Rubă iar în cel arab Dolar. Nu se spune nici ce va fi generalul dacă îşi regăseşte destinul său adevărat, cel străbătut de perioade de acţiuni bizare şi inacţiuni vii. Va fi tot ce-a fost şi mai mult decât atât. Pe când noi, cei care i-am pomenit numele în aceşti trei ani, vom fi mai puţin decât ce-am fost şi nici măcar atât.

■■ Iată ce declară Smaranda Pari, de 42 de ani, cosmeticiană la Cooperativa „Igiena" despre greva generală care tocmai s-a încheiat ca să înceapă (sau poate invers) : **„Asta este bătaie de joc. Faţă de noi, de poporul român care suntem şi care muncim aşa cum muncim... Cine eşti tu, ca lider de sindicat să nu-l laşi pe un prim ministru să lucreze, când sunt miniştrii de resort ?".** Declaraţia doamnei Pari ar trebui prezentată la TV la o oră de vârf şi analizată ca o lecţie naţională de primă importanţă. Din ea rezultă că nu există cosmeticiană care, dacă i se dă ocazia, să nu se exprime ca purtătoare de opinie a întregului popor. În al doilea rând, că diversiunea se obţine mobilizând acei oameni de opinie care, indiferent de situaţie, banii pe care-i câştigă îi fac sprijinitorii guvernului. Cosmeticienele, spre exemplu. Se îmbogăţesc şi pe vreme de pace, dar şi pe timp de război. În fine, se ştie că nimic nu întrece în luciditate şi inteligenţă mintea unei coafeze.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

DI ADRIAN DOHOTARU,
secretar de stat la Ministerul de Externe:

Fiecare ne-am imaginat libertatea altfel

Își mai aduce, Adrian Dohotaru, aminte de FLACĂRA?

„Da, ca de o prezență extrem de vie, au fost anii cei mai frumoși ai gazetariei noastre, am avut posibilitatea, un timp, un scurt timp, de a face o gazetărie suprapusă pe realitate, în plină dictatură personală, și nu mi-e rușine de ce am făcut ; sunt anumite erori pe care le-am comis, dar nu mi-e rușine de atitudinea mea, am fost un om care, cred, a avut demnitate în meserie. Dar nu mai vreau să fiu prizonierul efemerului, din cauza asta nu știu dacă aș mai vrea să mă întorc în presă. E păcat de noi, de talentul nostru, de generația noastră că ne-am împrăștiat atât de mult într-o luptă cu absurdul, care multora, de la distanță, li se pare acum meschină sau indiferentă. Fiecare ne am imaginat libertatea altfel și cel mai greu lucru este să ne recâștigăm normalitatea într-o lume nebună. Nu-mi pare rău pentru anii pe care i-am trăit, pentru că adeseori m-am simțit, în interiorul meu, liber, și asta m-a ajutat să supraviețuiesc".

— Dragă Adrian Dohotaru, nu m-a surprins saltul tău în diplomație, deoarece tot ceea ce știam despre tine însemna bun-simț, un dar al civilizației pe care nu-l au mulți și o bucurie de a lega dialoguri între oameni, de a apropia oameni și nu de a-i despărți. În mic, asta ar putea fi definiția diplomatului. Dar acum trec la oficialul de astăzi, dl Adrian Dohotaru, secretarul de stat la Ministerul de Externe, și îl întreb cum se simte în această ipostază ?

— Mă simt că un gazetar transplantat și ca un dramaturg care se bazează pe dialog. Este poate una dintre cele mai grele meserii.

— De ce ?

— Poate și pentru că eu nu m-am pregătit în mod special pentru asta, dar în orice caz, trecerea mea de la meseria de gazetar la cea de diplomat a mers pe teoria riscului asumat.

— Până acum, diplomatul Adrian Dohotaru a greșit ?

— Am făcut, dar destul de puține în raport cu cât s-ar fi așteptat unii să fac.

— Ce descoperire a putut să facă Adrian Dohotaru în ipostaza în care se află, circulând în atâtea medii, cunoscând atâta lume, reușind să pătrundă în intimitatea structurii umane deosebite ?

— Consider că sunt posesorul unei inteligențe normale și am căutat să mă adaptez cât mai bine acestei meserii care se bazează pe interlocutori și pe o capacitate organizatorică pe care mi-am verificat-o de-a lungul timpului mai puțin. Lucrez într-un minister în care nu se trântesc ușile și nu se strigă, deci totul se desfășoară plușat, cu eleganță, cu distincție, cu profesionalism și cu foarte multă competență din partea unor diplomați pe care i-am cunoscut în acest minister, indiferent că sunt diplomați mai vechi sau mai noi.

— Este interesantă remarca unora că și în perioada dictaturii se vorbea despre politica noastră externă cu un anumit respect. Care ar fi explicația ?

— Explicația a ținut și de profesionalismul oamenilor ; noi am avut o școală de diplomație cu tradiții foarte vechi și merite recunoscute ; chiar în condițiile unui comunism de tip asiatic, a putut să-și construiască o anumită autoritate în fața marilor puteri și era realmente consultată în mari decizii.

— Am avut ocazia să cunosc, datorită suplimentelor „Flacăra" — consacrate țărilor din Piața Comună — noua atmosferă de la ambasadele românești. Remarc ceva îmbucurător : nici acolo nu se trântesc ușl, se poate discuta cu amabilitate chiar despre subiecte dure...

— Și diplomația este într-o fază de tranziție. Adică, au rămas diplomați din vechea gardă, dintre care unii sunt de o extraordinară competență. Dar, în același timp, ar fi riscant ca ministerul să rămână cu o medie de vârstă spre senectute dacă n-ar fi început, după revoluție, o masivă politică de împrospătare, angajând tineri până-n 35 de ani, care se formează în această perioadă cu burse în diverse instituții diplomatice din lume.

— Câți sunt ?

— Peste 200. Se prepară, într-un laborator complex, o nouă generație de diplomați care urmează să intre în arenă cu propria lor personalitate în câțiva ani, și pe care diplomația românească va trebui să conteze în mod integral într-o perspectivă viitoare.

— Și totuși, cum se împacă insurgentul Adrian Dohotaru, autorul unor anchete, reportaje senzaționale, care au zguduit nu puține conștiințe, cu oarecum placiditatea, s-o numim așa, necesară unui diplomat ?

— În primul rând, nu sunt un diplomat placid, sunt extrem de activ, un om care, de doi ani și jumătate, n-a avut practic nici o zi liberă, nici sâmbăta, nici duminica ; nici un concediu, pentru că, răspunzând de domenii cu o plajă extrem de mare: presă, cultură, românii din afara țării, documente diplomatice și arhivele Ministerului de Externe, sunt în permanent contact în aceste probleme cu toate spațiile. Informațiile vin zilnic, din toată lumea.

— Dar n-ai mai rămas contestatar ?

— Important e că înainte eram un contestatar care voia să spună adevărul, acuma sunt un diplomat care trebuie să construiască ceva.

— Întâmplarea a făcut să fiu martorul multor întâmplări cu Adrian Dohotaru, în sensul că am participat la o ședință de sancționare a lui Adrian Dohotaru, alta de dare afară din redacția Flacăra, unde eram colegi. Cum ai suportat toate aceste lovituri nedrepte fiindcă nu te-am văzut nici o clipă lamentându-te și nici o înfrângere a cerbiciei pe care o cunoșteam ?

— Am suportat greu, evident. Am avut momente de derută, de descurajare, de demisie chiar, interioară, dar, poate pentru că sunt născut în aprilie, poate pentru că sunt Berbec, întotdeauna am zis că merg înainte cu orice preț și întotdeauna am abordat existența în ideea că oricând trebuie să fiu pregătit să iau viața de la început. Lucrul pe care-l păstrez și astăzi. Nu consider că sunt bătut în cuie. Totdeauna am găsit puterea să mă refac. Încerc să-mi creez mereu alte orizonturi de acțiune. Poate o să m-apuc de pictură, poate de sculptură, am lucrat în atelierul sculptorului Anghel o vreme...

— Lui Adrian Dohotaru îi mai este dor de gazetărie, de scris ?

— Sigur că da. Am un jurnal, nu știu dacă știi de el. E ca și cum aș scrie în fiecare zi propriul meu comentariu politic, social, artistic, psihologic, toate trăirile pe care le am în noua mea meserie. Pentru că meseria mă obligă să mă obiectivez într-un asemenea hal încât simt nevoia dimineața, dar mai ales noaptea, să redevin subiectiv. E modul meu de a mă retrage într-o altă lume, care este a mea, și care mă ajută să și suport această muncă foarte grea care se încheie zilnic după ora 10 seara.

— După câte știu, acest jurnal are și o istorie a sa, în sensul că a fost vizitat de ochi curioși.

— Înainte de revoluție, cu puțin timp înainte de arestarea celor 3 : Băcanu, Unu, Creangă, s-a umblat în casa mea, dar nu știu dacă cineva a avut timp sau răbdare să ajungă până la Caietele mele cu însemnări intime. A existat o tensiune și în familie din cauza acestui jurnal, pentru că el era atât de dur la adresa realităților și persoanelor care ne umileau, încât, dacă ar fi încăput pe mâna lor, s-ar fi putut să am cu totul alt destin. Am publicat fragmente din acest jurnal într-o revistă efemeră, „Mondorama".

— Adrian Dohotaru de când se află în acest mecanism, nu se simte depersonalizat, nu are senzația că este o particică dintr-un întreg, care se mișcă așa cum ordonă întregul ?

— Faptul că am construit cele 6 centre culturale în lume într-o perioadă în care sunt blocuri și străzi întregi neterminate în țară, a fost un efort extraordinar. Ideea care m-a condus a fost aceea de a fi echidistant și de a păstra un dialog cu toată lumea, indiferent pe ce latură politică se află.

— Practic, ce ați făcut ?

— Am contribuit și eu la trimiterea în lume a unor atașați culturali care să fie scriitori, indiferent de platforma politică de pe care au pornit inițial, dar care au înțeles că, odată intrați în Ministerul de Externe, trebuie să înțeleagă că orice convingere politică internă ar avea, primează interesele țării. Eu încerc să fac o politică a țării, nu o politică a unui partid. Pentru mine lucrul ăsta e sfânt.

— Nu s-a întâmplat niciodată ca Adrian Dohotaru să susțină lucruri cu care conștiința sa nu era de acord ?

— De când sunt aici nu am susținut astfel de lucruri, pentru că ar fi însemnat să demisionez imediat. N-aș fi rezistat. Dacă n-am superat minciuna înainte, ce sens ar fi avut azi ? Nu mi-e rușine de ceea ce am făcut până acum și nu pot să-mi reproșez nimic, decât că n-am făcut mai mult, asta da.

— Renunț din nou la protocolarul „domnule" și revin la exprimarea obișnuită ; știi ce m-a frapat la tine ? Faptul că omul care m-a căutat în facultate să-mi dea un premiu, care mi-a fost șef de secție la Flacăra, și de la care am învățat extrem de multe, atunci când i-am devenit eu șef de secție a acceptat acest lucru cu o nonșalanță dezarmantă.

— În primul rând, aveam încredere în tine și în colegii mei. Pentru mine, fiecare om care a intrat în redacție a reprezentat un mare talent de care trebuia să avem grijă și, pornind de aici, eu nu am avut niciodată complexe față de nimeni. Faptul că am acceptat cu nonșalanță să-mi fii șef e normal, erai la fel de bine pregătit, puteai să conduci o secție, sau publicațiile **Flacăra**, ceea ce faci acuma, așa cum ai putea să fii în locul meu și să faci o treabă la fel, sau poate chiar mai bună decât mine, pentru că am mai și obosit, și-am mai și încărunțit, am riduri, și cearcăne... Nu cred că oamenii sunt infailibili, toți putem fi înlocuiți.

— O ultimă întrebare, Adrian Dohotaru. Ce veți face până la urmă ?

— Cred că instinctul creator mă va întoarce la scris. Simt nevoia să scriu lucruri importante pentru mine și poate și pentru ceilalți. Sper ca oamenii să fie bucuroși să-și descopere niște gânduri care le aveau și ei, dar pe care n-au putut să le spună sau n-au avut ocazia. Cred că mă voi întoarce la teatru. Nu știu, voi vedea. Cred că viața are să-mi mai rezerve destule surprize și vreau să mă bucur de ele.

GEORGE ARION ■

Cum decurge o zi din viața dlui Adrian Dohotaru

„Intru dimineața în birou și uit de mine aici până noaptea târziu. Fiind în legătură cu lumea și cu atâtea informații la care trebuie să găsesc și răspunsuri și soluții, să iau și decizii, nu-mi aduc aminte nici să mănânc, nici să mă uit în oglindă, decât înainte de a intra într-un protocol, și atunci îmi închei nasturii de la haină și mă uit să văd dacă nu-mi cad prea tare pletele în ochi. O zi are un istoric atât de complex și atât de neinteresant pentru cel care mă privește... Ar vedea că stau mult pe scaun, apoi un cocktail, o recepție, dar toate aceste „mondenități" aparente reprezintă tot muncă pentru un diplomat ; iar călătoriile pe care le fac în străinătate sunt atât de accelerate, încât aproape toate orașele prin care am trecut le-am văzut doar prin parbrizul mașinii; intri într-un hotel, dormi, iei micul dejun, cobori pe trotuar, intri într-o mașină, te duci la un minister, la un protocol și noaptea se trezește în mine reporterul și bat străzile, indiferent de cât de periculos ar fi, încercând să fur niște imagini subiective. Atunci îmi scriu și jurnalul. În orice caz, dorm mult mai puțin pe noapte decât atunci când eram gazetar.

Când o să-mi închei misiunea mea în diplomație, o să fac o piesă despre protocol. Personajul meu este aproape ca un orb care este condus pe străzi, prin instituții, pe culoare, prin birouri, întotdeauna dopat cu informații, știri, și care trebuie tot timpul să fie pregătit să vorbească cu grijă, dar expresiv, să știe ce să facă cu mâinile, să aibă unghiile tăiate, pentru că întotdeauna mâna este privită într-un dialog, să-și stăpânească emoțiile. Pentru că ești ca un orb de lux condus de alții, dar care în lumea lui interioară trebuie să fie mereu treaz, și el însuși. Altfel ar deveni incredibil în fața interlocutorilor săi".

INVESTIȚII ENORME, BENEFICII DERIZORII

Degeaba au muncit arhitecții să creeze splendorile de pe litoral. În aceste edificii mirifice, clienții nu găsesc decât un pat de dormit și o mâncare de cantină. Așa ceva au și acasă. Ca să nu mai vorbim de pretențiile și decepțiile celor sosiți de peste hotare.

Vine vara, dar degeaba...

STATUL O AFACERE

● *România a căzut pe locul 18 în ierarhia turismului european*

Acum, înaintea noastră se află Ungaria, Cehia, Slovacia și Turcia. Noii gospodari aduc scuze, invocă tot felul de pretexte... Dar cu vechile mentalități și cadre nu se face turism, domnilor !

Starea actuală a industriei turistice românești se poate caracteriza succint drept critică, reproducând, la scara respectivă, degringolada și declinul economiei naționale. Ani de-a rândul, în această țară binecuvântată, cu un fabulos potențial natural, turismul a fost conceput și desfășurat în directă legătură cu politicul, ca o anexă a Ministerului de Interne, într-o manieră extrem de păgubitoare, ale cărei nefaste consecințe le suportăm și astăzi. Gândit ca un turism de masă, la prețuri accesibile, se desfășura în imense stabilimente, denumite, uneori impropriu, hoteluri, și în cantine denumite pompos restaurante, în beneficiul „clasei muncitoare" obligate să se recreeze... dormind.

Ce se poate face, acum, cât nu este prea târziu ? Când va renaște turismul românesc ? Cine răspunde, cine deține cheia ?... Dl Dan Agathon Matei, actualul ministru al turismului, ne va furniza posibile răspunsuri și eventuale soluții. Le are, oare, cu adevărat ?

În Europa, pe locul 18

Conform celor mai recente date furnizate de Organizația Mondială a Turismului, în anii '80 se produc remarcabile schimbări în clasamentul țărilor europene cu destinație turistică.

Topul prezentat cuprinde, pe ultimele patru locuri, în ordine : Olanda, Bulgaria, Irlanda și Belgia. El provine dintr-o clasificare mondială. S.U.A. ocupă locul al doilea în lume cu un total de 45,5 milioane de turiști înregistrați anul trecut.

Numărul total de turiști a fost, în 1992, la nivel mondial, de circa 475,580 milioane. Dintre aceștia 287,529 milioane au călătorit în Europa.

Care este secretul acestor mutații suferite de... gustul turiștilor ? Răspunsul este simplu : **activitatea susținută de promovare și publicitate turistică**, desfășurată prin toate mijloacele avute la îndemână.

RANGUL 1980	RANGUL 1992	ȚARA	NR. TURIȘTILOR SOSIȚI (MIL.) 1980	1992
1	1	FRANȚA	30,1	58,5
2	3	SPANIA	23,4	36,0
4	4	ITALIA	22,0	26,9
10	5	UNGARIA	9,4	22,5
5	6	AUSTRIA	13,8	19,0
7	7	MAREA BRITANIE	12,4	17,8
9	10	GERMANIA	11,1	15,9
11	12	ELVEȚIA	8,8	12,9
15	13	GRECIA	4,7	9,0
18	14	PORTUGALIA	2,7	8,8
14	15	CEHOSLOVACIA	5,0	8,0
29	17	TURCIA	0,9	6,6
12	18	ROMÂNIA	6,7	6,2

Nu se poate face turism fără bani

Care sunt rezultatele concrete ale activității promoționale în turism ale Franței ? Poziția de lider în topul țărilor cu destinație turistică, aceeași timp de un deceniu... **Iar Ungaria, o țară săracă în potențial turistic, a trecut pe locul cinci, de pe poziția a zecea, surclasând Austria, Marea Britanie, Germania.**

„Nu putem compara România, turistic vorbind, cu țări celebre prin acest gen de tradiție, ca Franța, Italia, Austria, ci cu țările vecine. Ce am făcut noi ? Am obținut, de la buget, atât cât se putea, **de șase ori mai mult** decât anul trecut".

Topul încasărilor din turism în 1992

Rangul	Țara	Încasările (miliarde US$)
1	S.U.A.	49,0
2	Franța	22,2
3	Spania	21,04
4	Italia	20,02
5	Austria	14,8
6	Marea Britanie	13,6
7	Germania	11,1
8	Elveția	7,6
12	Olanda	4,97
16	Turcia	4,0
17	Portugalia	3,88
18	Belgia	3,75
20	Danemarca	3,5
23	Suedia	2,8
25	Grecia	2,6

Datele provin din statistici O.M.T. valabile 1992.
România nu apare în aceste statistici; veniturile din turism nu interesează actualii guvernanți...

Paradoxal, în țările democratice și cu mare tradiție în industria turistică, încasările sunt foarte precis determinate.

Ce oferim turistului român sau străin ?

Nu se poate face un turism de calitate când nu avem infrastructură în țară, când comunicațiile nu sunt de nivel internațional. În turismul de afaceri, de lux, de congrese, atât de important, nu se pot înregistra decât... rateuri. Impresia va fi deplorabilă, din vamă și până în hotel oaspetele este supus multor «încercări». Vameși nepoliticoși, mereu grăbiți, bișnițari omniprezenți, puși pe cerșit, furat sau pe „afaceri" îndoielnice. Mai mult, 75% din turiști călătoresc cu mijloace auto. În unele puncte de frontieră se mai așteaptă, și acum, 20—30—36 de ore. Există un program guvernamental de amenajare a punctelor de frontieră la standarde internaționale, dar aceasta înseamnă investiții și timp. Problema șoselelor : nu există autostrăzi, drumuri rapide. Turistul străin nu este obișnuit să parcurgă un drum de două ore în zece. Șoselele, aceste legături strategice, stau în atenția Băncii Mondiale, care a elaborat, deja, un program de refacere a celor existente și de îmbunătățire calitativă a lor.

În străinătate mai circulă pliante cu „Republica Socialistă România" !

Titlul descrie o stare de lucruri năucitoare și inadmisibilă. La fel ! s-a părut și actualului ministru (care, de altfel, le-a și... descoperit). „Pentru refacerea materialului publicitar, am decis editarea a 27 de noi titluri de ghiduri, pliante, hărți turistice, într-un tiraj de 700 000 de exemplare, în cinci limbi de circulație internațională. În același scop, se vor realiza patru filme prezentând zonele tradiționale, clasice (București, Litoralul, Delta Dunării) și folclorul național, o «zonă» de suflet. Un film despre mănăstirile noastre este deja gata.

Am pierdut 31 de acorduri de cooperare turistică

Cine trage ponoasele ? „Am reușit să renegociem acorduri cu Republica Moldova, Italia (ce va deschide, în aceste condiții, primul birou de turism în România), Albania. Sunt pregătite, negociate și urmează a fi semnate acordurile cu Israel (îl voi semna cu ocazia deplasării la Tel-Aviv, în perioada 16—19 mai și ca o remarcă : 10% din populația israelită provine din România), cu Franța, Rusia, Ucraina, Belarus, Cehia și Slovacia, țări din fosta Iugoslavie, Grecia, Cipru, Bulgaria. Toate aceste acorduri sperăm să fie semnate până la sfârșitul acestui an. Un asemenea acord de cooperare semnat la nivel guvernamental este foarte important, deschizând calea unor acțiuni turistice comune".

Serviciile : la cel mai... scăzut nivel

Zice dl. ministru al turismului : „Serviciile sunt la nivelul la care sunt. Ministerul Turismului nu mai este ce era... Înainte. Eu nu pot să dau un ordin ca, începând de mâine, să urce calitatea serviciilor în turism. Ideea noastră este că formarea profesională este esențială. Există, în prezent, un Institut de Cercetare în Turism și un Institut Național de Formare și Management pentru Turism. Se vor aloca, de asemenea, 1,9 milioane ECU pentru o pregătire corespunzătoare, acordă și burse O.M.T. [illegible] pregătirea managerilor în turism".

Până atunci, vom continua să vedem turiști trăgând de propriile valize, chemându-și, singuri, taxiul și, funcție de numărul de „stele" al hotelului ce-i cazează, făcându-și singuri curat în cameră și... reparând televizorul !

PATRON ÎN TURISM: RATATĂ

Anul trecut, în România, au fost 6,4 milioane de treceri de frontieră

Din această „cifră" este greu de decelat numărul de turişti, ea reprezentând, de fapt, numărul de treceri de frontieră. Desigur, micul trafic şi tranzitul denaturează realitatea. Totuşi, faţă de 1991, s-a remarcat o creştere cu 19%. Structura turiştilor străini a fost, anul trecut, următoarea : 79% provin din ţările vecine, din care 36% din ţările C.S.I. (predominând, evident, din Moldova), 16% din Bulgaria, 13% din Ungaria.

Un loc aparte îl ocupă turismul în Turcia : din România spre Turcia au voiajat 1 milion de turişti, iar în sens invers... 500 000

Un număr de 33% din trecerile de frontieră este reprezentat de tranzit.

Restul procentelor se completează cu turişti din Germania, Anglia, Italia.

Singurul ghid: standardele internaţionale

Paul Mărăşoiu, director general al S.C. Ambasador S.A. : „Cele trei stele ale Hotelului Dorobanţi nu reflectă realitatea. Acesta a fost construit cu şaptesprezece ani în urmă şi, de atunci, nu s-a alocat nici un leu pentru întreţinere şi pentru modernizare. Toate echipamentele noastre, deşi bine întreţinute, sunt, de mult, uzate moral. Din profitul S.C. Ambasador S.A. am început, cătinel, renovarea camerelor, rând pe rând, înlocuirea sau repararea mobilierului uzat. Fiecare se descurcă cum poate".

George Opriş, director de prestaţii la Hotel Intercontinental şi preşedinte al Asociaţiei Hotelierilor din România : „O situaţie total diferită o are Hotelul Intercontinental, clasificat cu patru stele şi singurul hotel românesc aflat într-un lanţ hotelier internaţional. Menţinerea în acest clasament implică renovarea hotelului, ce va dura trei ani şi jumătate, va costa circa zece milioane de dolari, dar va mai aduce o stea hotelului nostru".

HANURILE TURISTICE — cârciumi la drumul mare

Situaţia jalnică a „popasurilor" turistice este arhicunoscută: camere neîngrijite, servicii mizerabile, clientelă pestriţă. Singura soluţie: urgenta privatizare a acestor unităţi rămase la nivel de cârciumi ordinare.

Dotări la nivelul anilor... '70

Dl. Dumitru Marinescu, director general : „România are privilegiul de a fi posesoarea celei mai mari şcoli de pregătire, formare şi reciclare a personalului din domeniul hotelier şi turistic din Europa — Complexul Parc-Turist. Realizat cu o investiţie a PNUD de circa 1,5 milioane de dolari şi circa 250 milioane de lei în anul '72, acest centru are, actualmente, o capacitate de 700 cursanţi serie, pregătirea durând, în funcţie de specificul său, de la o săptămână până la şase luni. Problemele sunt destule, dar nu mă plâng. De modernizat dotările nici nu poate fi vorba. Noi pregătim, aici, specialişti, profesionişti de valoare, dar care în alte ţări nu ar face faţă, neştiind a utiliza acele ultramoderne dotări : cuptoare cu microunde, plite cu inducţie şi câte altele vor fi fiind. Apoi, o problemă foarte delicată o reprezintă cadrele noastre didactice, care trebuie să urmeze cursuri speciale de pregătire, aşa-numitele „training for teachers", pentru a fi la curent cu standardele de învăţământ respective la nivel internaţional. Prost plătiţi, profesorii valoroşi ne-au părăsit, optând pentru universităţi particulare".

Turismul modern înseamnă agrement

În ţările dezvoltate, agrementul aduce o parte importantă din fondurile încasate din turism — la noi, numai... 0,5 la sută ! Practic, agrementul, industria de distracţii nu există. Pentru că a fost conceput astfel...

Să vină investitorii!

„Avem, până acum, 20 societăţi mixte, cu un capital social de 190 de milioane de dolari şi cu un capital investiţional previzibil de 250 de milioane de dolari. Clasic este exemplul societăţii mixte Athénée Palace, ce posedă 27 de milioane de dolari capital social şi 45 de milioane de dolari capital investiţional şi care în doi ani şi jumătate va transforma hotelul într-unul de cinci stele, inclus în celebrul lanţ internaţional HILTON. Mai mult, dorim şi atragerea capitalului privat autohton din alte zone (cum ar fi comerţul, dar şi altele) şi orientarea lui către turism. Am şi reuşit în câteva cazuri : dl Mihai Cârcinog participă la societatea Athénée Palace, dl. George Păunescu şi Banca Ion Ţiriac participă la societatea LIDO. Sunt negocieri pentru încă, cei puţin, 30 de societăţi mixte, dintre care Complexul Lebăda şi Hotelul Bucureşti".

ŞI ACUM, CU GEAMANTANUL LA SPINARE...

Nu întâmplător turismul românesc a căzut, în Europa, pe locul 18. Lipsesc între altele, cu desăvârşire, birourile de dispecerat din gări şi aeroporturi, ce îndeplinesc servicii variate : rezervare de camere, asigurarea mijloacelor de transport, procurarea tichetelor de călătorie.

Corupţia

„Un plan specific pentru combaterea corupţiei în turism nu avem şi el nici nu poate fi întocmit. Din păcate, în această perioadă de tranziţie, corupţia se dezvoltă. Ce întreprindem ? În colaborare cu Ministerul de Interne, am efectuat, în ultimele două luni, controale în unităţi economice turistice : 248 unităţi de cazare, 54 ghişee de schimb valutar. S-au descoperit 30 de infracţiuni, avutul public fiind păgubit cu 5 milioane lei. Eu am destituit 10 directori, pentru o serie de motive, iar o parte din dosare se află la Procuratura Generală, dar nu pot, încă, să-i acuz de corupţie. De exemplu : **Gheorghe Simescu,** S.C. Poiana Mărului Caransebeş, a păgubit societatea cu 23 000 dolari, scoşi din casierie pe baza unei chitanţe întocmite ilegal, nu a înregistrat suma de 15.000 DM, provenită dintr-o serie de activităţi desfăşurate. Alte exemple de directori necinstiţi ce erau şi acţionari principali în firme cu activitate concurenţială : **Mircea Manole — Publirom Bucureşti, Mihai Vânătoru — S.C. Racova Vaslui şi Dumitru Sitaru — S.C. Saturn.** Sau directorii **Mincă Mircea — S.C. Eforie Nord şi Ghinescu Dan — S.C. Internaţional Sinaia,** ce au favorizat o societate particulară Trans Turism & Training S.R.L., subevaluând capitalul românesc, în mod deliberat, astfel încât Hotelul Union din Eforie Nord a fost schimbat cu... un autotransportor ! Oricum, corupţia şi frauda în turism par a fi atins cote astronomice. Suma de 5 milioane de lei, avansată mai sus, e ridicolă ! Dar nu e vorba de reaua credinţă a unui ministru ; pur şi simplu, un ministru nu poate controla o întreagă reţea turistică naţională, nu are cum. Treaba asta o pot face (şi cum încă !) doar mii şi mii de patroni, fiecare în „pătrăţica" lui. Când se va înţelege acest lucru ? Pentru că abia atunci va exista turism civilizat şi rentabil în România.

În loc de concluzii

Turismul românesc a fost considerat, ani de zile, o activitate „neserioasă", o cenuşăreasă a economiei naţionale. Valorosul potenţial turistic nu a fost pus în valoare, construcţiile făcute cu efort financiar sunt lipsite de personalitate, distracţiile sunt, practic, inexistente. Pierderile înregistrate nu pot fi estimate. România are, în acest moment, toate şansele să dispară din topul ţărilor cu destinaţie turistică. Mecanismul schimbării trebuie pus în mişcare.

BRINDUŞA NICOLAE

Cazaciocul în sunet de meterhanea

După prăbuşirea lagărului comunist, spaţiul Balcanilor şi al Europei centrale a fost bântuit de adjectivul „mare". Cu sau fără binecuvântarea oficială, mai pe faţă sau mai ascuns, au fost destui care au vorbit de „Serbia Mare", „Ungaria Mare", „Bulgaria Mare", „Albania Mare", „Grecia Mare" şi chiar de „Rusia Mare", adică aceasta din urmă să fie şi mai mare decât este deja. Având în vedere că alcătuirea de astfel de state „mari", prin cuprinderea în cele de acum a unor teritorii în care etnicii respectivi sunt minoritari, ar avea drept rezultat apariţia unui şir de Bosnii, ideea a fost caracterizată de politologi drept nerealistă, periculoasă şi retrogradă. Iată cum comenta un specialist de la Institutul pentru Relaţii Internaţionale din Paris o astfel de eventualitate : „Dacă mâine Albania, Ungaria sau Rusia, inspirate de modelul sârb, ar încerca să înfăptuiască prin forţă planul de unificare a tuturor teritoriilor în care trăiesc conaţionalii de-ai lor, lumea ar intra în al treilea război mondial. Ideea privind unificarea tuturor teritoriilor în care trăiesc sârbi (sau albanezi, maghiari, ruşi) nu este nici vis, nici iluzie, ci o utopie monstruoasă, un coşmar care va aduce moarte, distrugeri şi un război general.

Cu totul altfel stau lucrurile când e vorba de România Mare. Ea a existat ca atare, bine întemeiată, şi doar poftele celor din jur au dus, cu binecuvântarea lui Hitler şi Mussolini, la ciuntirea ei. România Mare este şi singura care poate fi refăcută de-acum înainte în chip firesc, întrucât teritoriile ce urmează să revină la patria-mamă sunt limitrofe şi în ele românii, în ciuda politicii bolşevice de deznaţionalizare — prin exterminarea şi deportarea în masă a băştinaşilor şi prin import masiv de alogeni —, sunt majoritari sau constituie elementul preponderent.

Americanii însă, cu tot ce reprezintă ei în lume, cu toate forţele şi reţelele lor, vizibile sau invizibile, cu toţi aliaţii şi protejaţii lor, nu doresc în zona amintită, în speţă în ţările foste partenere de lagăr ale U.R.S.S., nici un fel de „mare", indiferent de îndreptăţire. Mai întâi de toate, nu vor o „Serbie Mare". Făcând abstracţie de câtimea (normală) de piedoarie pro domo sua, să vedem cum evaluează fenomenul ziarul belgrădean „Borba" : «Argumentul real, care nu este invocat public, constă în faptul că statul sârb care ar grupa toate aceste teritorii („Serbia Mare" n.n.) ar deveni o putere politică şi militară dominantă în Balcani, pe care grupurile strategice din Occident n-ar putea-o controla. Până când nu vor controla totul, occidentalii nu doresc un asemenea stat». Aceeaşi este şi părerea directorului Institutului belgrădean pentru Politica şi Economia Internaţională : „Interesul S.U.A. este ca în Balcani să nu existe state dominante din punct de vedere militar şi de aceea ţelul urmărit în momentul de faţă este slăbirea potenţialului militar al Serbiei". Însă, ce declară public americanii (şi ceilalţi ai lor ?) El cântă la meterhanea, chit că poziţia lor, tot ce fac şi dreg ei şi întreaga maşinărie pe care au pus-o în mişcare sunt de dragul musulmanilor, care au întotdeauna dreptate, nu greşesc niciodată, n-au comis nici un act reprobabil, sunt mereu mieluşel, lupii fiind în orice împrejurare sârbii.

Dar cum e cu România ? Mutatis, mutandis, atitudinea Washingtonului şi a întregului său cortegiu este aceeaşi, de împiedicare a formării în zonă a unei ţări mari, puternice şi respectate. Americanii nu numai că n-au încurajat şi n-au sprijinit în nici un fel Bucureştiul pentru realizarea reîntregirii, pentru reunirea României cu actuala Republică Moldova, ca prim-pas, hotărâtor, pentru refacerea României Mari, dar au făcut totul pentru a sprijini tendinţele şi forţele contrare. Este semnificativ faptul că americanii şi unii dintre aliaţii lor occidentali n-au luat nici o poziţie faţă de actele şi manifestările antiromâneşti ale Kremlinului, ale Kievului, ale separatiştilor de la Tiraspol — aici, cu deosebire, faţă de ocuparea Transnistriei de către trupele ruseşti şi faţă de mârşava inscenare judiciară împotriva celor şase patrioţi români, în frunte cu Ilie Ilaşcu —, n-au condamnat în nici un fel iredentismul şi reaua credinţă a Budapestelui, ba, mai mult, s-au uitat mereu chioraş la români şi s-au arătat puşi pe o-i ţine în şah şi a le freca ridichea (a se vedea felul în care la reuniunea de săptămâna trecută de la Strasbourg a Consiliului Europei a fost tratată cererea de aderare a României — dacă nu era acolo reprezentantul Turciei, nici măcar nu s-ar fi pomenit de această cerere). Este limpede că în Rusia, atât Elţân, cu întregul său stat major, care înseamnă formaţia de la putere, agreată de Occident, cât şi opoziţia, de culoare preponderent roşie, cunosc perfect nedorinţa americanilor şi a întregii lor haite ca România să se reîntregească şi se simt slobozi să zburde pe teritoriul Transnistriei şi al Moldovei de la răsărit de Prut. Ultimele desfăşurări, întâlnirea de sâmbătă de la Moscova dintre Elţân şi Snegur, cele convenite acolo atestă clar căderea din nou a Basarabiei în ghearele ursului kremlinist.

În aceste condiţii, câteva lucruri se limpezesc. În primul rând, că Occidentul proamerican, care este net în contra unei noi Mici Antante, face totul pentru ca în cazul când aceasta totuşi s-ar constitui, ea să fie alcătuită din state nu prea puternice între care să nu existe nici unul cu o pondere deosebită. În al doilea rând, devine şi mai vizibilă şantajarea României cu „intrarea în Europa" şi în mod deosebit în Consiliul Europei. Occidentalii, arătându-le de departe, cu rol de momeală, această posibilitate, îi împing pe români să-şi deterioreze relaţiile tradiţional bune cu sârbii şi-i pun la menghinea unui embargou catastrofal pentru economia noastră, embargou ce s-a soldat până acum pentru români cu pierderi de peste 7 miliarde de dolari, fără nici o intenţie serioasă de a ne despăgubi, crezând că pot rezolva problema prin câteva laude de complezenţă. În sfârşit, rezultă fără pic de dubiu că toate străduinţele României, politica ei echidistantă, bunele oficii pe care şi le-a oferit, în care se include şi turneul balcanic al preşedintelui Ion Iliescu, pot da rezultate numai dacă nu intră în contrazicere cu jocul american ; altminteri, ele sunt sortite să rămână la stadiul de bune intenţii, dacă nu, şi mai rău, să devină ridicole sau suspecte prin raportare la practicile de acest tip ale lui Ceauşescu.

Dacă la Bucureşti şi Chişinău ar fi fost preşedinţi unionişti, reîntregirea României s-ar fi făcut, cu teată împotrivirea Potomacului. Aşa, însă, fiind asiguraţi dinspre partea americană, Elţân, Kravciuk, Snegur, Antal şi ceilalţi din lojă pot juca în voie, sărind până în tavan, cazaciocul antiromânesc în sunet de meterhanea, spre deplina umilinţă a dlui Iliescu.

ION D. GOIA ■

Cascadori pentru o constituantă

TURNUL BABEL

■ ■ În schimbul celei mai înalte distincţii civile a Kuweitului — medalia „Moubarak Al-Kabeer" — fostul preşedinte **BUSH** era să fie trecut în rândul dreptilor. Prezenţa sa în Kuweit a precipitat organizarea unui comando de către **Bagdad**, având drept obiectiv asasinarea spectaculoasă, printr-un "kamikaze", a fostului nr. 1 al Casei Albe. Kuweitienii s-au mişcat la timp, au arestat 14 dintre cei 17 membri ai reţelei irakiene şi au pus mâna pe cele trei variante de atac. SUA au ripostat imediat, considerând tărăşenia drept „act de război". Au fost promise, dar nu şi precizate, măsuri punitive împotriva Bagdadului ■ ■ După ce **ITALIA, FRANŢA şi SPANIA** au fost cutremurate de scandaluri enorme pivotând în jurul acelaşi teme — corupţia — este rândul **GERMANIEI** să-şi ridice poalele în cap. Cel mai proeminent dintre miniştrii din cabinetul Kohl, provenind din RDG, **Günther Krause**, a fost obligat să demisioneze, sub incriminarea de abuz în dauna avutului public... O altă dispariţie fulgurantă este aceea a liderului opoziţiei social-democrate, **Björn Engholm**, prins cu mâţa în sac pentru că a păcălit o comisie parlamentară. În sfârşit, premierul landului Bavaria, **Max Streibel**, a călcat grav în strâchini, acceptând să i se... „sponsorizeze" o vacanţă în America de Sud. Alunecările din topul vieţii politice s-au produs aşa şi fără menajamente : după dezvăluirile din presă, argumentate cu fapte şi nu cu metafore, încrimnaţii, s-au predat şi au eliberat birourile. În Germania acest lucru este cât se poate de firesc. Raportările la viaţa balcanică sunt inutile şi întristătoare ■ ■ **ELŢÎN** a mai dat un decret : **convocarea adunării constituante la 5 iunie a.c.** Ea va cuprinde reprezentanţi ai federaţiei, preşedinţilor şi grupărilor parlamentare. Participanţii, şoptesc gurile rele, au şi început să ia lecţii de cascadorie. Pâruiala din constituantă va fi un spectacol de mare suspans, în care sailturile mortale şi luptele corp la corp vor asezona un conflict practic ireconciliabil

■ ■ Guvernul condus de **CARLO Ciampi** a primit focul verde al Senatului italian, cu 162 de voturi pentru, 36 împotrivă şi 50 de abţineri. Fostul guvernator al Băncii Italiei, ponderat, prudent şi sedat, începe cel mai greu maraton guvernamental din ultimele decenii. Niciodată viaţa peninsulară nu a fost mai sfâşiată, dezamăgită şi intoxicată. Plauzibilitatea puterii, stabilitatea administraţiei şi conturul moral al elitelor se află la pământ. Ciampi are misiunea de a ridica Italia la propriul ei rang ■ ■ **CHINA, RUSIA şi COREEA DE NORD** au convenit să experimenteze împreună o nouă armă nucleară... economică. Este vorba de articularea unei **„zone internaţionale"**, în regiunea fluviului Tiumen, de aproximativ 100 000 kilometri pătraţi, unde socialismul, investiţiile occidentale şi tehnologiile de vârf să-şi dea mâna. Mâini s-au mai dat. Să vedem rezultatele... ■ ■ Aflată în pragul sărăciei absolute, **RUSIA** a fost obligată să facă valuri negative în **Consiliul de Securitate**. Ea şi-a pus pe masă veto-ul în legătură cu obligaţia finanţării trupelor ONU din Cipru, care până acum a fost voluntară, iar de acum încolo urma să se împartă între membrii amintitului forum. Ultima oară când URSS a blocat Consiliul printr-un veto s-a întâmplat în urmă cu nouă ani, când s-a pus problema trimiterii în Liban a „căştilor albastre".

RADU BUDEANU ■

A place sau a nu place ?

Bill Clinton sub tirul concentrat al criticilor

NORMAN SCHWARZKOPF faimosul general american, a precizat de curând, în cadrul unei audieri în Camera Reprezentanţilor că „dacă preşedintele Clinton va îngădui homosexualilor să ocupe funcţii în armată, structurile militare ale SUA riscă să devină o forţă de mâna a doua". Aflat într-un stat major-democratic, unde dreptul la opinie şi dreptul la faptă au uriaşe capacităţi extensibile, nu pot să nu mă gândesc că părerea domniei sale, atât de proastă despre homosexuali, nu e deloc convergentă cu cea a Consiliului Europei, care, în numele democraţiei, amendează reflexele severe de la noi în raport cu aceiaşi homosexuali. Faptul că un general intrat în topul curajului militar american riscă un divorţ complex cu preşedintele Clinton atestă un alt gen de curaj, care, fie şi conservator, reprezintă un anumit punct de vedere. Un general poate avea o opinie contrară preşedintelui, chiar dacă subiectul e delicat. Generalul afirmă răspicat că relaxarea în armată e mai periculoasă decât în restul activităţilor, ba, mai mult, ea afectează resorturile strategice ale ţării. Întrucât preşedintele nu împărtăşeşte această opinie, există riscul să nu împărtăşească nici altele de acelaşi gen. Există, adică, riscul periculos ca preşedintele să nu împărtăşească opinii sănătoase privind armata, economia, viaţa socială şi multe altele.

Trecerea pragului critic de guvernare (cele o sută de zile petrecute la Casa Albă) a constituit în SUA prilejul unor analize mai degrabă amare decât condescendente. Multe i s-au reproşat preşedintelui, începând, bineînţeles, cu problema homosexualilor şi terminând cu ravagiul cultului davidian. Dincolo de vârfurile de lance „epice", a atârnat greu în balanţă eşecul privind „pachetul" de măsuri destinate locurilor de muncă. Numitorul comun al aprecierilor a fost că preşedintele nu împărtăşeşte punctul de vedere împărtăşit de alţii, prin alţii înţelegându-se nu numai adversarii politici, ci şi adepţii strategiei democrate. Directorul pentru sondajele de opinie publică (e adevărat, al partidului republican) concentra maliţios decalajul de fond dintre preşedinte şi anturajul său politic global : oamenii îl plac, dar nu le place ce face el...

Adevărul este că Bill Clinton a intrat în arena principală a SUA aidoma unei rachete. Temperamental şi ca metabolism politic, pentru a nu mai vorbi de experienţa administrativă, el s-a aşezat, de la început, la antipodul lui Bush, laminat la maximum de ani lungi consumaţi în puncte cheie. Clinton nu a fost nici ambasador într-o ţară majoră (China), nici directorul celei mai complexe instituţii americane (CIA), nici vicepreşedinte într-o perioadă istorică cheie. Mai mult : el a luat cârma SUA în clipa când pe plan intern se acumulaseră probleme cu un grad înalt de acuitate social-economică, iar pe plan extern presiunile conturau o stare fără precedent. O moştenire mai complicată nu se putea inventa.

Iată de ce divorţul actual între maniera de abordare a preşedintelui şi idealul (niciodată atins) al unor metodologii tactice pune America în faţa unei situaţii noi. Tensiunile de la vârf, în mod tradiţional preluate de echipa prezidenţială, dar şi de „sistem", riscă să se acumuleze intensiv, cu efecte greu de calculat asupra strategiei generale americane. „Cele 100 de zile" fiind un fapt consumat, Casa Albă trebuie să-şi asume acum o responsabilitate coerentă. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât alinierea tematic puternic marginalizată în timpul ascensiunii la putere a lui Clinton — politica externă — devine, vrând-nevrând, prioritatea nr. 1 a administraţiei. De modul în care acţiunile lui Clinton vor „place" mai mult decât ei însuşi vom avea, spre exemplu, speranţe de pace în Balcani...

RADU BUDEANU ■

„Eximbank trebuie să devină o companie independentă"

Domnul ANNE VAN'T VEER este directorul general al **Societății de Asigurări a Creditelor din Olanda (N.C.M.)**, societate care a contribuit cu asistență de specialitate la crearea **EXIMBANK, agenția românească de asigurare a creditelor de export.** Domnia sa a venit în România cu ocazia seminarului Uniunii de la Berna a companiilor ce asigură creditele de export ; cu această ocazie, a acordat revistei FLACĂRA un interviu.

— Domnule Anne van't Veer, ținând cont că NCM a ajutat la constituirea Eximbank, cum apreciați stadiul actual al relațiilor dintre aceste două companii ?

— Este o relație foarte bună. L-am întâlnit pe domnul Petru Rareș, actualul președinte al EXIMBANK, acum doi ani și jumătate în Olanda și dânsul m-a întrebat dacă NCM este pregătită să asiste la constituirea unei agenții de asigurare a creditelor de export în România. Am fost imediat de acord. De atunci am început să transferăm „staff"-ului de la Eximbank cunoștințele și experiența noastră. De asemenea participăm la anumite riscuri pe care și le ia EXIMBANK. Este foarte adevărat că societatea noastră are proiecte de colaborare cu Norvegia, cu Suedia, cu Statele Unite, iar proiectul de colaborare cu România nu este dintre cele mari. Însă noi înțelegem că pentru țara dvs. el reprezintă un lucru foarte important. Eu sper ca în viitor această relație să se mențină.

— Eximbank este o companie tânără. Cum apreciați structura ei actuală ?

— Lucrurile merg spre bine, dovadă că noi facem afaceri cu EXIBMANK. Există și probleme care trebuie rezolvate.

— De exemplu...

— EXIMBANK trebuie să înțeleagă că a fi o agenție de asigurare a creditelor de export înseamnă a fi o companie independentă. EXIMBANK este acum companie de asigurări și bancă, ori aceste sunt două activități separate. Trebuie să existe o demarcație clară în responsabilități între partea de asigurare de credite și cea de bancă. Sper că în viitor se va crea această separare. Pe de altă parte, NCM este în Olanda o companie privată ; toate acțiunile NCM sunt deținute de bănci sau de societăți de asigurări. Guvernul olandez nu posedă nici măcar o acțiune. În schimb, toate acțiunile EXIMBANK sunt ale Ministerului de Finanțe român. Cât mai curând posibil, EXIMBANK trebuie să vândă mai mult de 50 la sută din acțiunile sale băncilor românești. Astfel, se poate crea o cooperare foarte strânsă în cadrul sistemului bancar. De asemenea, o parte din acțiuni pot fi cumpărate de către societăți din străinătate, cum ar fi NCM, și astfel vor fi cointeresate și aceste societăți.

— Uniunea de la Berna este cea mai importantă organizație mondială a celor care asigură credite pentru export. Credeți că EXIMBANK va putea intra în acest grup foarte select, care ține în mână „frâiele" comerțului internațional ?

— În viitor, da. Dar până să fie în stare să fie membru, EXIMBANK trebuie să îndeplinească anumite condiții. E foarte bine că a existat acest contact și că s-a creat această legătură între Uniunea de la Berna și EXIMBANK. Se poate construi, avându-se la bază această relație. Cred că în doi ani România va intra în Uniunea de la Berna...

— Care credeți că este viitoarea etapă a colaborării dintre NCM și EXIMBANK ?

— Cooperarea ar putea continua prin intensificarea cursurilor de specializare în domeniile marketing, vânzări, organizare.

ALEXANDRU ARION ■

Limuzine aeriene pentru miliardari

După aproape treizeci de ani de la apariția lui **Mystère 20**, întreprinderea Dassault Aviation de Mérignac a-a prezentat în premieră absolută ultima sa creație, **Falcon 2000 (sau Cadillac-ul inaripat)**, destinat miliardarilor. Lung de 20 de metri, cu o anvergură ce depășește 19 metri, avionul va putea transporta opt pasageri, ce vor beneficia de un salon, canapele, bar, televiziune. Aparatul atinge viteza de 900 km/h și zboară la altitudinea de 12 500 de metri, străbătând o distanță de 5 550 de kilometri, grație a două reactoare americane General Electric / Garett CFE 738, extrem de economice și silențioase. Asemenea predecesoarelor sale din familia Falcon, el a fost realizat, în mod special, pentru piața americană.

Conceput în întregime pe ordinator și construit în cooperare cu firma italiană **Alenia**, responsabilă de partea din spate a fuselajului, **Falcon 2000** transcontinental are până în prezent 15 comenzi ferme, livrabile în 1994 și alte cincizeci de opțiuni. Prețul acestei mașini zburătoare variază între 13 și 16 milioane de dolari. Dacă prețul este discutabil, ceea ce nu se poate contesta este faptul că superbul bireactor este cel mai rasat dintre „Biz Jet"-uri.

(E.G.)

Ungaria începe privatizarea liniilor telefonice

În Ungaria se lansează unul dintre cele mai vaste programe de privatizare din Europa de Est. Este vorba despre privatizarea companiei ungare de telecomunicații (MATAV). Într-o ofertă publicată de această companie de stat și de Ministerul Transporturilor, Comunicațiilor și Distribuirii Apei, investitorilor li se oferă un acord de concesionare telefonică pe zece ani și 30 de puncte din MATAV, care devine astfel prima companie de telecomunicații de stat din estul Europei care se privatizează.

Consultanți pentru această tranzacție au fost aleși firmele NM Rothschild & Sons Ltd. și Salomon Brothers International.

Oferta, publicată în ziarele maghiare, spune că investitorul sau grupul de investitori care va câștiga, trebuie să stabilească servicii telefonice pentru un milion de subscriere. De asemenea, ei trebuie să probeze un venit anual rezultat din servicii telefonice (în ultimii doi ani) de minimum 1 miliard de dolari și să fi dezvoltat infrastructura în domeniul telecomunicațiilor în ultimii cinci ani. Un alt criteriu este capacitatea financiară a potențialilor investitori de a prelua cele 30 de puncte din MATAV și de a promova pe viitor și alte fonduri pentru a susține și alte investiții

Deja Franee Telecom s-a arătat interesată în compania maghiară de telecomunicații.

În luna octombrie a anului trecut, domnul Sandor Gyurkovics, secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Telecomunicațiilor și Distribuirii Apei a declarat agenției REUTER că statul maghiar intenționează să rețină partea majoritară din MATAV cel puțin până în 1990.

În același timp, vânzând o mică parte din MATAV, se va putea realiza finanțarea modernizării telecomunicațiilor, lucru care ar putea costa între 1 și 2 miliarde de dolari. Datele din 1991 indicau circa 11 posturi telefonice la 100 de locuitori, mult sub media Comunității Economice Europene de aproape 40 de posturi la 100 de locuitori. Pentru ca aceste cifre să fie „ajustate", până la sfârșitul lui 1993 se vor instala între 1,4 și 1,7 milioane de posturi telefonice.

Adaptare după REUTER de ALEXANDRU ARION ■

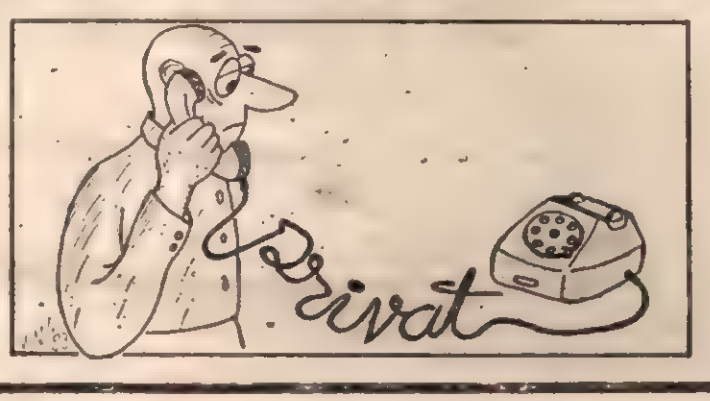

Emisarii Regelui Cioabă încearcă să spele cu dolari sângele unui copil ucis

• Cazul s-a petrecut în comuna Ileanda, județul Sălaj

Colajul foto al groaznicului accident există în dosarul poliției din Zalău. Așteptăm ca dosarul să intre pe rol!

Țiganul asasin

În ziua de 22 martie 1993, orele 14,30, în comuna Ileanda județul Sălaj, numitul Gabor Ambrus, de 23 de ani, din comuna Crăciunel, județul Mureș, a condus cu viteză excesivă autoturismul 4-MS-2357 și l-a accidentat mortal pe Ciurtea Mihai, care traversa șoseaua pe trecere de pietoni. Și atenție, vă rog — pe trecere de școlari! Însemne care se află la cca 25—30 m de o parte și de alta a șoselei. O distanță apreciabilă și vizibilă de la și până la marcajul pietonal. Coliziunea cu trupul firav al lui Mihăiță a fost năpraznică. Copilul a fost efectiv strivit de autoturismul condus bezmetic de un irresponsabil.

Nu vrem să fărâmăm cu nimic nota. Nu vrem să acuzăm pe nimeni pe nedrept și netemei. Țiganul Gabor Ambrus conducea cu dublul vitezei permise (!?). Impactul provocat și viteza excesivă s-au stabilit ulterior, în cercetările topometrice făcute la fața locului. Semnele de întrebare cu privire la cercetarea penală sunt multe. Aflând că dosarul penal zăboveste o vreme însemnată la Poliția Județului Sălaj (serviciile circulație și judiciar), ne-am deplasat la fața locului. Pentru a descoperi adevărul de la sursă. Adică, din spusele martorilor oculari. Și nu din „cercetările" polițienești. Care nu în toate cazurile sunt cele corecte, după cum ne va fi dat să vedem.

Alambicul cercetării penale

Firește că Ambrus Gabor a fost învățat cum să scape basma curată. Nu în instanță, ci în faza de urmărire penală. Dacă dosarul pleacă „ajustat" de la poliție, totul va fi O.K. în procuratură: iar instanța de fond și de recurs, precum și avocatul apărării nici nu contează! De regulă, poliția și procuratura lucrează mână în mână. Ca pe vremuri. Nimic nou sub soare. Prin urmare, ajungi la fața locului, am aflat că maiorul H.EA, de la Poliția județeană sălăjană, s-a ocupat de caz. Probabil că în acest context al stabilirii adevărului și numai a adevărului, îrl Gabor Ambrus — țigan hâtru, cu mustața pe oală, după cum se poate vedea și din colajul foto al poliției —, i-a fost rușine. În cele din urmă, să dea ochii cu părinții înlăcrimați ai băiatului. De aia și-a trimis „reprezentanții" la fața locului, în Ileanda. Într-o primă fază, absolut explicabilă, au ajutat părinții la înmormântarea băiatului. Orice sentință penală dată într-un atare proces ar fi stabilit, obligatoriu, astfel de cheltuieli de înmormântare. Dar au revenit la Ileanda alți „reprezentanți ai regelui Cioabă".

Mihăiță alături de părinți și Raluca

Nu s-au prezentat cu nume și prenume. Și nici îndeletnicirile lor nu și le-au spus cu exactitate. Le-au propus profesorilor împietriți de durere un târg cât se poate de murdar. Să rezolve problema pe „șest". În „mărci și dolari". Țiganii au greșit profund de data asta! Sufletul curat al unui copil nu poate fi plătit nici în mărci și nici în dolari! Iar conștiința unei mame — nici atât! S-a opus categoric, iar soțul a susținut-o. Deci, „trocul" imund nu a avut loc.

În momentul în care un polițist „binevoitor" i-a șoptit în urechile profesorului Ciurtea că: „Țiganul are șanse să scape, cu mulți bani!", au început primele semne de îndoială. Doamna Virginia s-a înfuriat la culme și a replicat categoric: „Cerem ca legea să-și spună cuvântul. Iar secătura, căreia nici că i-a păsat că a luat un suflet de copil, să simtă povara acelei vieți, pe care a luat-o din vina exclusivă a sa!". Dreptate avea doamna Virginia Ciurtea. Nu știm ce va spune procuratura. Nici justiția. Deocamdată.

Cercetat, dar de ce în stare de libertate?

Am aflat în urbea sălăjană că tot „emisarii regelui Cioabă" au zăbovit preț de o săptămână la hotelul „Carpați" din Zalău. Faptul că dosarul penal al cauzei nu a fost încă înaintat la procuratură este doar un indiciu, nu și un semn distinctiv al coruptibilului. Ipoteza confuză vehiculată, chiar de către unii dintre polițiști, conform căreia Mihăiță ar fi „țâșnit" după mașina albastră a dlui Cornel Lazăr, nu stă defel în picioare. Domnul Lazăr își spăla, pur și simplu, populara mașină. Dânsul afirmă că Mihăiță a fost un copil atât de cuminte, încât era privit de către localnici chiar ca un mic bătrânel. A văzut și dânsul accidentul. L-au văzut și vânzătoarele de vizavi. Martorii afirmă că tontă vina o poartă numai și numai șoferul bezmetic, începător, care a condus cu o viteză absolut dementă prin localitate. Țiganii din mașină („trupeții" erau patru și cu piranda cinci), se grăbeau, în respectiva zi, să ajungă în Ungaria; iar mai apoi în Austria. N-au ajuns decât până-n Zalău. Paradoxal și incredibil este însă altceva: A. Gabor nu a făcut nici măcar o zi în arestul poliției! Deși se stabilise, la fața locului, că este vinovat! Este cercetat cu ochiul, în stare de libertate!? De reținut și acest aspect. Ian' să fi făcut un părlit de român, fără bani fapta asta! Discutăm cu é după grătii. Dar „etnilor" li se permite orice. În numele etniei lor. Oricum, sperăm că factorii competenți — nu neapărat cei implicați în acest caz dramatic — nu se vor lăsa nici ademeniți și nici cumpărați pe niște arginți de pripas, păguboși într-un atare caz dramatic, în fond. Judecata, sperăm, că va fi până la urmă, cea corectă. Cea reală. Cea adevărată. Promitem că vom ține cititorii noștri la curent cu mersul evenimentelor.

DORIN SĂLĂJAN

În atenția Inspectoratului General al Poliției

Elevi terorizați și jefuiți de bande de borfași

Anghel Mihai (14 ani, handicapat mintal, cu acte doveditoare), Anghel Mircea, Radu Cristian, Vintilă, Cristi Olteanu, Ghimici, Ghioaca, Dan Grecu, Mutu, Florin-chioru — iată numai câțiva dintre indivizii care terorizează școlile nr. 4 și 58 din București. Ei cer elevilor „amenzi" între 250—1 000 lei, pentru că nu le place cum sunt îmbrăcați sau cum se poartă. Banii sunt luați cu amenințarea cuțitului, atât în careul școlii cât și în clase. Elevii sunt puși să topăie, pentru a fi auzit zornăitul banilor în buzunare! Au fost multe cazuri în care elevii au fost bătuți, fie pentru că n-au avut bani, fie pentru că „așa vrea mușchii mei". Răufăcătorii sunt în vârstă de 14—18 ani (unii chiar mai mari), dintre ei unii fiind foști elevi ai acestor două școli.

La școala nr. 58, într-o după-amiază, nu demult, opt băieți din clasele VII—VIII, care tocmai ieșiseră de la cursuri, au fost opriți, puși cu fața la zid, cu mâinile sus și buzunarîți, în careul școlii. Cel puțin ciudat este faptul că actuala conducere a școlii nu știe nimic despre toate acestea, pretinzând că în școala nr. 58 toate sunt bune și frumoase cu excepția câtorva cazuri minore. În schimb, se afirmă că poliția a fost chemată de câteva ori până acum, pe motiv că acești indivizi jucau fotbal în careul școlii și deranjau orele.

Alta este situația la școala nr. 4, aflată în imediata apropiere a școlii nr. 58, unde învață fiul comandantului Secției 9 poliție și unde s-au făcut până acum cîteva razii de intimidare, unul dintre indivizi (Marian „Nebunul") fiind arestat. Dar și aici problemele sunt mari și adevărul este că poliția se confruntă, în primul rând, cu lipsa de fermitate a legilor, pentru a stopa acest flagel.

Elevii nu au cui să se plângă de ceea ce li se întâmplă, pentru că toți sunt depășiți de situație: poliția vine și pleacă, profesorii se fac că nu văd, iar părinții n-au cum să se ocupe de protecția copiilor. Profesoara de spaniolă Melania Popescu a încercat să împiedice intrarea unui individ în școală, iar acesta, ca răspuns, i-a smuls căciula din cap, aruncând-o cât colo. Un caz mult mai grav s-a petrecut în urmă cu un an, când profesoara Mirela Sandu a fost pălmuită de tatăl unui elev, în careul școlii în văzul elevilor. În urmă cu doi ani, un părinte care venise la școală după ce copilul său fusese bătut a primit o lovitură de cuțit, după care agr[illegible] l-a târât pe rănit în secretariatul școlii, unde... a dat telefon la poliție, plângându-se că tatăl elevului i-a rupt haina!!!

Așteptăm, la redacție, răspunsul IGP. Domnilor polițiști, sunteți și dvs. părinți; apărați-i pe copiii buni!

GHEORGHE DAN

CEASORNICĂRIA AMBULANTĂ A FOST OPRITĂ LA TIMP!

Herr **István Kocsardy**, născut în 13.04.1926 la Cluj-Napoca, actualmente cu domiciliul în Freiburg, Germania, are patima ceasurilor vechi. La începutul lunii martie a.c., socotind că dacă are o vârstă venerabilă vameşii români îi vor da pace, a venit la trecătoarea Borş cu un microbuz, al cărui pereţi erau căptuşiţi cu cadrane de ceasuri vechi din patrimoniul cultural naţional. Sunând înăbuşit pereţii microbuzului, vameşii au descoperit aici o adevărată ceasornicărie ambulantă. Au fost scoase la iveală 58 cadrane de ceasuri de porţelan din patrimoniu, în valoare de 2 900 000 lei, 40 cadrane de ceasuri din lemn, tot din patrimoniu în valoare de 1 milion lei, 60 bucăţi carcase lemn cu mecanism ceas, din patrimoniu, în valoare de 600 000 lei, 1 cadran sticlă de la ceas de perete, în valoare de 6 000 lei, 7 bucăţi ceas perete cu rama de lemn, din patrimoniu, în valoare de 140 000 lei, 1 bucată ceas perete cu pendulă, evaluat la 15 000 lei, 13 bucăţi cadrane ceas înrămate, în valoare de 150 000 lei, un tablou (Andreas Hofer) basorelief, ipsos (3 000 lei).

Când a fost descoperit bătrânului contrabandist i-a stat inima în loc. Iar limbile ceasurilor au îngheţat pe dată...

ALTE ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE LA TRECĂTOAREA BORŞ

PESTE 1 MILION DE FORINŢI LA CENTURĂ!

În noaptea de 3/4 martie a.c., dl. **Lajos Balázs** din Odorheiul Secuiesc a încercat să scoată din România 230 perechi de ciorapi bumbac în amestec şi 12 pivoţi de direcţie pentru Renault. Marfa a fost dosită în autoturismul Lada KH 9677. Trecându-se la o sumară percheziţie corporală, având în vedere cele întâmplate, a urmat surpriza cea mare : turistul avea ascunsă la centură suma de **peste 1 055 000 forinţi!** Ca să nu aibă un volum mare, întreaga sumă în forinţi era numai în cele mai mari bancnote maghiare; de 1 000 şi 5 000 forinţi. Întrucât, deşi a fost solicitat să declare, potrivit legii vamale, bunurile şi valorile ce le are asupra sa, turistul nu le-a declarat, i s-a întocmit proces verbal de contravenţie, dispunându-se confiscarea ciorapilor şi banilor.

CAVIAR CONTRA DOLAR!

În data de 3 martie a.c., la obişnuitul control asupra unui **autobuz rusesc** intrat în România pe la Vama Siret, vameşii bihoreni au descoperit în nişte ascunzători ingenioase 80 borcane cu icre negre, 4 070 pachete de ţigări Marlboro, 304 pachete ţigări President, 40 sticle vodcă, 1 oscilograf, 14 truse cu scule, 4 aparate telefon din plastic. Icrele negre n-au mai nimerit în burţile capitaliştilor care să-i răsplătească cu verzişori pe ruşii sătui de ruble. Marfa a fost confiscată întrucât nu a fost declarată) pentru valorificare, potrivit legislaţiei în vigoare.

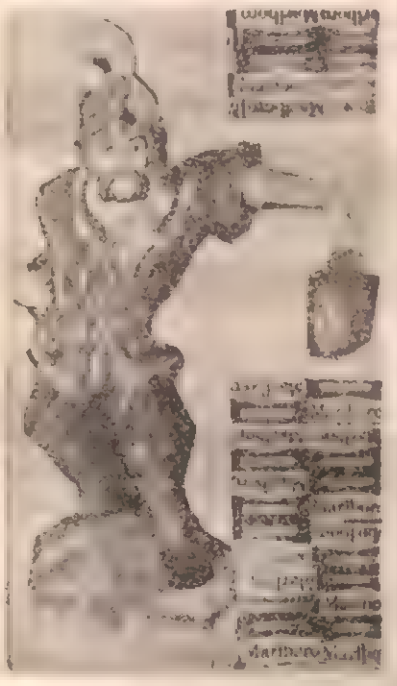

UN PERSAN S-A DAT DREPT ITALIAN!

Intrat în România prin Vama Giurgiu în anul trecut, iranianul **Mehmedy Ershadi**, născut în 10 mai 1958, a căutat cu înfocare un paşaport al unui occidental, cu ajutorul căruia să o tulească spre Vest. A găsit paşaportul unui italian pe nume Nunziatta Alessio, născut în 7 noiembrie 1953. Ceva mai bătrâior, dar meritâ încercat ! Pentru acest paşaport, a plătit suma de 200 dolari. După ce a desprins din paşaport poza italianului, şi-a lipit poza proprie şi s-a încumetat spre trecătoarea cea mai greu de străbătut din ţară. „Lipitura" nu a mers şi „italianul" s-a dat de gol, fiind în realitate un „iraniano vero". A fost sancţionat contravenţional, potrivit Legii nr. 56/1992 şi a fost predat organelor de cercetare pentru fals şi uz de fals.

PAŞCU BALACI ■

ATENŢIE, CETĂŢENI!

NU CONSUMAŢI ACESTE PRODUSE:

● La **Asociaţia Crescătorilor de Albine-Filiala Galaţi**, s-au descoperit citrice (16 kg) deshidratate, maturilate de consum depăşită şi exemplare depreciate. S-au interzis la comercializare.

● La **SC ALUTA S.A. Caracal**, magazinele: 1, 2, 3, s-au depistat 5 460 pachete biscuiţi „Eugenia" cu termen de valabilitate expirat de o lună de zile şi care prezentau pete de mucegai, ambalaj deteriorat şi urme de atac de rozătoare.

● La **SC ILARICOM S.R.L. Alexandria** s-a oprit vânzarea produsului alune prăjite import Turcia aflat în termenul de valabilitate dar cu gust amărui de mucegai.

BRÂNDUŞA NICOLAE ■

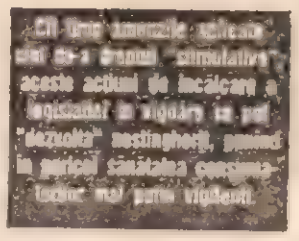

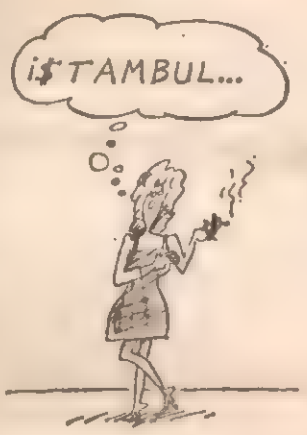

Am primit la redacţie

„Bordelurile sunt absolut necesare"

Exprimându-mi respectul şi admiraţia pentru curajul de a da publicităţii şi opinii neconformiste, într-o societate dominată de prejudecăţi, îndrăznesc să afirm că rezolvarea „problemei sexuale" a băieţilor de vârstă şcolară constituie principala cauză a dramei mamelor.

În Occident, prostituţia clandestină este pedepsită de lege (ca şi la noi, de altfel), dar acolo există case de toleranţă, unde „lucrătoarele" sunt controlate medical, limitându-se astfel proliferarea bolilor venerice şi flagelului SIDA, reducându-se totodată numărul complexaţilor, onaniştilor, homosexualilor, violatorilor. Casele de toleranţă — acest „rău necesar" — sunt acceptate în majoritatea ţărilor civilizate, contribuind la igienizarea morală a acestora şi reprezintă o şansă oferită oricărui tânăr, mai mult sau mai puţin descurcăreţ, de a se echilibra sexual şi psihic.

Punând în balanţă argumentele pro şi contra caselor de toleranţă, necesitatea înfiinţării lor devine evidentă şi pentru noi, precum a fost şi pentru majoritatea ţărilor civilizate. Legalizarea depinde, însă, de opţiunea unor onorabili parlamentari, mai mult sau mai puţin... altruişti...

CORNELIUS-VICTOR BERCEA
Calea Dumbrăvii, bl. 19 Sibiu

CONSILIER ECONOMIC

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA

- ***Expoziție: Design biroului dumneavoastră***
  (29.05 — 15.06 1993, Cluj-Napoca)

INVITAȚIE

Avem plăcerea să vă comunicăm că în perioada 29.05—15.06. 93, se organizează expoziția cu tema : Design-ul biroului dumneavoastră, **la care vă invităm să participați cu exponate.**

Deținem un spațiu de 1 500 mp. în b-dul N. Titulescu nr. 4, Cluj-Napoca.

Expoziția se deschide cu prilejul inaugurării Centrului de Afaceri Transilvania și este organizată împreună cu Agenția Română de Dezvoltare, firma Coca Cola și compania Pioneer din Japonia.

Dacă aveți produse pregătite până la data de 25.05.93 vă rugăm să ne contactați sau vizitați la sediu pentru a încheia convenția de colaborare.

Tarifele pe care le practicăm sunt deosebit de joase, respectiv 5 000 lei/mp pentru o perioadă de 2 (două) săptămâni.

La această festivitate vor participa pe lângă firmele interesate reprezentanții presei, televiziunii, ocazie cu care vă puteți face publicitate.

Dorim să vă informăm că la Agenția Română de Dezvoltare, care are sediul în b-dul N. Titulescu nr. 4, vin zilnic investitori străini interesați în cumpărarea aparaturii de birou.

Vă rugăm să aduceți și prospectele de prețuri.

Vă așteptăm cu plăcere,
ORGANIZATORII

Persoane de contact :
- **Bodea Gabriela**
- **Rodica Mocanu**
- **Mircea Fodoca**

tel. : 15 50 00/int. 448, 437
tel./fax : 15 24 66

Dragi prieteni,

Avem plăcerea să vă comunicăm programul festivităților legate de deschiderea Centrului de Afaceri Transilvania, Ziua Copiilor și venirea la Cluj a firmelor „COCA-COLA" și „PIONEER", din data de 30 mai 1993 (duminică):

ora 10,00 — Inaugurarea Centrului de Afaceri Transilvania, B-dul N. Titulescu nr. 4 — participă oficialități și oameni de afaceri.

ora 10,15 — Deschiderea expoziției de mobilier, echipamente și birotică cu tema „Designul Biroului Dvs". B-dul N. Titulescu nr. 4 — participă cu exponate firmele specializate.

ora 11,00 — Carnavalul copiilor — BUN VENIT „Coca-Cola" la Cluj-Napoca ; P-ța Unirii — cu participarea Teatrului de păpuși și Academia de Artă

ora 17,00 — Conferință de presă — Agenția Română de Dezvoltare și mass media, Casa Universitarilor — Sala Club (pe bază de invitații)

ora 18,00 — Parada Modei de Vară — „TRANSYIVANIA STYL", Casa Universitarilor — Sala FOYER — prezintă 10 case de modă (pe bază de invitații — bilet)

ora 19.00 — Cocktail — Moment de jazz ; Casa Universitarilor — Grădina de vară (pe bază de invitație-bilet).

ora 20.00 — Balul „Seară de mai în carnaval" — Bun venit „PIONEER", cu formația COMPACT ; Casa Universitarilor — Sala FOYER (pe bază de invitație bilet).

ORGANIZATORI :

Agenția Română de Dezvoltare, Leventis - Coca-Cola Oradea; Mikotronic/Pioneer Cluj, Publicațiile FLACĂRA București; Teatrul de păpuși PUCK Cluj

Colaborează :

Centrul de Informatică Minieră; Agenția de publicitate „VITRINA", VALMI, MAESTRO, COMIMPEX, DACIA-FELIX, SALTO, URSUS, CASA UNIVERSITARILOR „MESAGERUL TRANSILVAN", Academia de arte vizuale „Ion Andreescu", Centrul Cultural Francez — Cluj, PRODVINALCO S.A., INTERVALCO Baia Mare, CRIS, Beloan, Rex Conda, Anaconda, Brown New York, Fundația Sörös.

Vă invităm să vă numărați printre colaboratorii noștri la realizarea acestei zile deosebite.

Prețul biletului la spectacol este de 10.000 lei pentru 2 persoane.

Vă rugăm să ne contactați la sediul din Cluj-Napoca, B-dul Nicolae Titulescu nr. 4, telefon : 155000/int. 436, 446, pentru a ridica biletele (Dna Ana Mihuț, sau Da. Gabriela Bodea, sala „Bursei Transilvane" — etaj I).

Vă asigurăm de întreaga noastră considerație,
Dr. Radu-Adrian Mlești
Șeful Centrului Teritorial Cluj
Președintele Centrului de Afaceri Transilvania

Piața valutară

Dansul cifrelor de mai

Nu mai sunt subvenții. Dacă până acum prețurile au fost numai liberalizate, de la întâi mai ele au devenit de-a dreptul libere. Descătușată, piața fierbe ; și piața valutară, evident. Cine știe unde se va duce leul nostru cel de toate zilele ?

Lumea vorbește. Unii spun că vom cumpăra dolarul cu 1 000 de lei, alții, mai „optimiști", avansează scoruri și mai mari. Foarte puțini mai cred într-o rată de schimb exprimată numai prin trei cifre

Să vedem care ar putea fi efectele acestei noi devalorizări masive a monedei — presimțită de toată lumea — și în ce fel ar putea fi ele contracarate de bietul om aflat pururea sub vremi și nu deasupra lor. Păi, suma efectelor respective poate fi exprimată prin numai două vorbe : creșterea prețurilor. Am auzit atât de des vorbele astea, încât adevărul pe care îl poartă a devenit banal. Și soluția de rezolvare este un loc comun : creșterea salariilor. Adevărata problemă în toată tevatura asta rezidă în faptul că nimeni nu întrevede capătul drumului. Când și unde se va opri competiția dintre prețuri și salarii ? De trei ani încoace aleargă unele după altele pe un traseu în spirală, care pare fără de sfârșit : și nu numai că pare, dar chiar nu are. Și atunci?

Atunci statul trebuie să înțeleagă un lucru elementar : anume că a venit vremea să renunțe la rolul de agent activ în cadrul procesului economic, rezervându-și-l doar pe cel de garant al libertății economice. Altfel, dansul cifrelor va continua, amenințând să se transforme într-un joc fără sens. Cred că nimeni n-a văzut ieșind ceva dintr-o logică absurdă.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Pentru dumneavoastră

S-a redeschis GEPA

- ***Arată... un pic mai bine!***

[illegible] mass-media

In ediția de primăvară a cataloagelor de specialitate, apoi MINOLTA și NIKON, dar și aparate pentru amatori, tot

mărci de prestigiu. Se distinge prin design și [illegible] din metal și sticlă, [illegible] HAKU.

Vă [illegible] „mai bine", raionul de genți Samsonyte, într-o variată gamă de modele și gabarite, vă așteaptă numai la GEPA.

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. Pulpe de pui, import SUA, cantitate de nu mai puțin de 2 000 mii pe comandă, livrare de 15 zile de la data confirmării L/C preț de 959 USD/MI CIF (free out port), această marfă este însoțită de certificate de calitate.

2. Portocale, sortiment Valencia, import Grecia, CIA, calibru 9—12, ambalate în lăzi de carton de 20 Kg, preț de 320 lei/kg franco Iași, AU U% plata se va face la ridicarea mărfii.

3. Sucuri GO GO (Kiwi, cola, etc.), preț 599 lei/sticla de 1,0 l, franco depozit furnizor.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. Fermoare plastic, lungimi de 35—80 cm, cantitate de 30 000 buc/lună, culori : negru, bleumarin, destinație : treninguri, jachete, corturi.

2. Frânghie relon, diam. 8—40 mm, preț de 2 900 lei/kg sau 4,50 USD/kg.

3. Frânghie cânepă, diam. 8—40 mm, preț de 1 650 lei/kg sau 2,40 USD/kg.

4. Parâme relon, diam. — 50, 65, 75, 90 mm, preț de 2 900 lei/kg sau 4,50 USD/kg.

5. Lumânări simple și ornamentate, preț de 1 100 lei/kg sau 1,50 USD kg FOT.

Saci pentru ciment tip valvă lipiți 50×70×10 cm cu : 6 foi de hârtie Clupek 70 g/mp — 270 USD/1 000 buc. și 4 foi de hârtie Clupek Bug/mp — 210 USD/1 000 buc., cantitate de min. 1 000 000 buc/lună, acreditiv irevocabil confirmat transferabil, franco depozit furnizor.

7. Ciorapi damă, import Italia, culori: negru, bej, grt, mărimi de 1/2 și 3/4, preț importator de 350 lei/perechea, preț de vânzare de 345 lei/perechea, în stoc 80 000 perechi, franco depozit furnizor.

8. Cabane din lemn — 140 USD/mp

- Bancheta — 40 USD/buc
- Set grădină — 142 USD/buc
- Ansamblu „Kitchen" — 72 USD/buc
- Raft rășinoase — 16 USD/buc

Modelele și dimensiunile se vor arăta la cerere, la sediul Bursei.

9. Aparatură dentară

- Aparatură folosită, în stare de bună funcționare :

— Aparate dentare tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITIER, 980 USD/buc, 8—10 buc.
— Aparate dentare tip IDEM PN 3, 140 USD/buc, 5 buc.
— Aparate dentare tip SIEMENS, SIROFLEX, 2 700 USD/buc, 7—8 buc.
— Aparate dentare tip IDEM ELLISE 4 300 USD/buc., 4 buc.

- Aparatură nouă originală :

— Aparat dentar tip MARUS 12 000 USD/buc., 1 buc.
— Aparat dentar tip MARUS, 18 000 USD/buc., 1 buc.

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatura oferită se garantează buna funcționare și la cerere se poate asigura — contra cost — asistență tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere, se oferă materiale dentare, precum și instrumente dentare (fre-) și medicamente sau instrumente chirurgicale.

10. Audio-casete Levis, 140 000 buc. 0,22 USD/buc., FOB Viena, v.o. 60 zile.

11. Video-casete Billige (180 min.), 80 000 buc., 1,23 USD/buc., POB Viena, v.o. 60 zile.

12. Video-casete Billige (195 min.), 80 000 buc., 1,35 USD/buc., FOB Viena, v.o. 60 zile.

13. Azotat de amoniu, origine CSI, cu compoziție chimică : azot — min. 34,4% granule între 1—4 mm — 0,95%, cantitate de 20 000 MT, preț de 90 USD/MT, FOB Marea Neagră, ambalaj în saci dubli de 50 kg.

14. Anhidridă italică, origine România, cantitate de 100 MT/lună, preț de 396 USD/MT, FOT.

14. Anhidridă ftalică, origine România, cantitate de MT/lună, preț de 556 USD/MT, FOT.

16. Celuloză, origine România, cantitate de 30 000 MT, preț de 130 USD/MT, FOB Constanța sau port dunărean.

17. Alcool etilic, cantitate de 500 000 litri, cantitate îmbunătățită cu 96,35 la vol., la origine stă procesul de fermentație a grâului, incolor, inodor, fără gust, cu caracteristici chimice : aldehide — 4 mg/l, alcool rafinat — 4 mg/l, eteri — 17 mg/l, acizi liberi — 7,47 mg/l, metanol — 0,05 PCT, preț de 0,75 USD/l, FOB Reni (sector ucrainean al Dunării).

18. Gasoline 96 rom, cantitate de 30 000 tone, preț de 227 USD/tona franco frontiera română, lista cu caracteristici tehnice se află la sediul CAT.

19. Cupru electrolitic 99,9%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor lunar (la cerere), preț 2 100 USD/tona, CIF orice destinație Europa, transport inclus în preț.

20. Wolfram 99,99%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor lunar (la cerere), preț de 15 400 USD/tona, FOB orice punct de frontieră CSI.

21. Molibden 99,99%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor (la cerere), preț de 13 400 USD/tona, FOB orice punct de frontieră CSI.

22. Mercur extrapur 99,99999%, origine CSI, cantitate de 500 kg, livrare în fiole de cuarț (0,350—0,380 kg), ambalat sub vid, preț de 880 USD/kg, FOB orice punct de frontieră CSI.

23. Motorină, origine Nigeria, cantitate minimă de 15 000 tone, preț de 195 USD/tona (=0,139 USD/l), CIF Galați sau Constanța.

24. PVC, preț de 518 USD/tona, preț la furnizor.

25. Oțel inox, origine CSI, în țol, cantitate de 240 tone, preț de 1 950 USD/tona, FUB orice punct de frontieră CSI.

26. Oțel beton, import CSI 35 PC GOST 578-82 (striat), cantitate de 20 000 tone, dimensiuni de la diam. 6 mm la 35 mm cu compoziție chimică : 0—0,2% și —0,72 Mn-1,01%, S-0,026%, P-0,015%, Ca-0,04%, Ni-0,05% Cu-0,05% preț de 235 USD/tona, FOB Novorosiisk (Marea Neagră).

27. Oțel beton de tip : — GOST 5781/82, A III 35 GS (P 60) import USSR — TU 14-2-1049/92, A III GS (P 60), import Ucraina.
Lungimea este de 4—6 metri, diametrul de 14, 16, 18 mm, cantitate de 7 000—9 000 m tone (USSR) și 5 000 tone/lună (Ucraina), livrare la Novorosiisk (Rusia) și Ismail (Ucraina), preț de 225 USD/mtona, FOB Novorosiisk și franco Port Ismail, plata cu L/C irevocabilă.

28. Ciment Portland de mai multe sortimente, import CSI, livrare în vrac sau în saci, cantitate de 10 000 tone/lună/sortiment, preț de 32—35 USD/tona, FOB Ismail sau Novorosiisk.

29. Uree, N (nitrogen) — 46,3% min., umiditate 0,5% max., biuret — 1,0% max., granule albe 1—3 mm — 92% min., ambalată în saci de 50 kg, rata de 1 200 ML pe 24 ore, preț de 108 USD/MI FOB VARNA ISTOC, plata cu acrisoare de credit.

30. Uree standard, origine România, biuret — 1% max., cantitate de 1 000 MI/lună, preț de 127 USD/MT, FOB Constanța, ambalată în saci dubli de 50 kg.

31. Sare extrafină

- măcinată-iodată — pungi 1 kg — 94 USD/To
  — saci 50 kg — 74 USD/To
- neiodată — pungi — 1 kg — 92 USD/To
  — saci 50 kg — 77 USD/To

32. Sare fină măcinată

- iodată — pungi 1 kg — 90 USD/To
  — saci 30 kg — 74 USD/To
- neiodată — pungi 1 kg — 88 USD/To
  — saci 50 kg — 72 USD/To

33. Sare grunjoasă

- 0—4 mm pentru drumuri — NaCl — 95% min. vrac 32 USD/To
- saci 90,5% — min. vrac 27 USD/To
- 0—2 mm — alimentară — vrac 42 USD/To
- — saci 50 kg — 62 USD/To

34. Sare industrială — 0—15 mm

- vrac — 37 USD/To
- saci 50 kg — 50 USD/To

35. Sare bulgări

- 0—50 kg/buc — 37 USD/To vrac
- 1—5 kg/buc — 47 USD/To — vrac

CERBEANU FLACARA 14 5

36. Sare extrafină prin evaporare

- iodată — pungi 1 kg, 130 USD/To ; saci 50 kg — 114 USD/To
- neiodată — pungi 1 kg — 137 USD/To
  — saci 50 kg — 112 USD/To

Aceste prețuri se aplică în condiții de livrare DAT.

37. Sodă caustică solidă

- cantitate — 1 000—2 000 tona lunar
- ambalaj — butelie de tablă 400 kg

Caracteristici : NaOH — 98% min, NaCl — 4,8% max, Fe_2O_3 — 0,003% max, Na_2CO_3 — 2% max. Preț — 321 USB/To — FOB sau DAT.

38. Sodă caustică fulgi (paiete) — cantitate 1 000—1 500 To/lunar, ambalaj — saci polietilenă reambalată în polipropilenă 50 kg.

Caracteristici — NaOH — 95% min, NaCl — 1,8% max, Na_2Co_3 — 2% max, Fe_2O_3 — 0,03% max. Preț — 331 USD/To — FOB sau DAT.

39. Sodă calcinată ușoară — cantitate 1 000—2 000 To/lunar, ambalaj — saci hârtie multipli 50 kg.

Caracteristici — $NaCO^3$ — 98,5% min. NaCl — 1% max, Fe_2O_3 — 0,006% max, substanțe insolubile în apă — 0,15% max, densitate — 0,6—0,8 kg/cm³. Condiții plată — acreditiv sau cash.

OFERTE DE AFACERI

1. Fermă pentru creșterea bovinelor (1 000 capete) la 8 km de postul Giurgiu, o suprafață de 6 ha teren arabil, acces asfaltat, preț de 80 000 USD sau 70 000 000 lei. În acest preț, în afară de fermă, se oferă și un apartament de 2 camere, în orașul Giurgiu.

CERERI:

CERERE DE PRODUSE

1. **Citrice, făină grâu.**
2. **Fructe congelate** (căpșuni).
3. **Tărâțe grâu** (grâu, porumb, orz, secară, etc.).
4. **Zahăr.**
5. **Fructe uscate de pădure.**
6. **Vișine în alcool.**
7. **Sămânță floarea soarelui** mică, neagră, uscată.
8. **Țigări** (Monte Carlo, L&M, Marlboro).
9. **Tablă laminată** din oțel, zincată.
10. **Alcool,** concentrație 96 gr (cisternă).
11. **Sticlă armată** (indiferent de culoare) dimensiuni de 3—4—6 mm grosime de 1800×2200 suprafața.
12. **Granit** cu suprafață șlefuită.
13. **Contoare gaz** import, 40 000 buc.
14. **Fier vechi** 20 tone/tranșa.
15. **Cupru** din cabluri uzate 20 tone/tranșă.
16. **Bare de oțel** întărite cont GOST 5 8.82 A 3 Ge 28 cu următoarea compoziție chimică : C-O, 17 — 0,25%, Mn — 0,78—1,20%, Si — 0,60—0,90%, Or-U, 3% , Ni 0,3%, S — 0,04% , P — 0,04%.
17. **Bare** cu secțiune pătrată 60×60×9000 mm sau 90×90×9000 mm
18. **Vergea de oțel** pentru sârmă sau cule diam. 6,5 mm.

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 21

(dl. Aristică Văduva).

Din istoria miniautomobilului

Automobilul foarte mic — **miniautomobilul** — nu este o noutate în materie, consemnând multe încercări, mai mult sau mai puțin reușite, ale unor constructori, de a produce automobile cu un consum foarte redus, dar bine studiate sub aspect ergonomic (al echipării interioare). Producția acestora a cunoscut fluctuații mari, uneori o cerere mare, alteori o cerere redusă din cauza concurenței automobilelor mai „mari": Trabant, Fiat 850 !

Primul miniautomobil acceptabil pentru două locuri a fost realizat în Turingia de **Hugo Ruppe,** fabricant de utilaje. Era echipat cu un motor în doi cilindri în V, de 700 cmc (răciți cu aer), cu o transmisie în două trepte și tracțiune spate prin ax cardanic. Prospectul promitea o viteză de 50 km/h și livrarea în prețul de catalog al unei capote și lanterne. Între 1908—1911, uzinele Brenabor din Brandenburg au comercializat un automobil popular derivat dintr-un model militar, reducându-i numărul de roți de la 4 la 3. Noul model **Brenaborette,** cu un motor Fafnir de 450 cmc, cu transmisie în două trepte, pe un șasiu din tablă presată, cu o greutate de 275 kg, permitea o viteză de 35 km/h.

În 1907, fabrica **Laurin — Klement (Skoda de mai târziu)** producea un automobil de calitate cu motor de doi cilindri, 4 timpi, cu o viteză de 50 km/h.

După primul război mondial, în perioada crizelor economice din țările puternic industrializate, apare iar o cerere de automobile foarte mici. Constructorul de avioane **Brado** realizează o „covată" cu o distanță între roți de 1,00 m și între axe de 2,95 m, cu un motor în doi timpi, răcit cu aer, care permitea o viteză de 75 km/h ! Modelul a avut succes comercial între 1921—1930.

Hanomag a fost o marcă populară chiar și la noi în țară în perioada 1924—1926. Modelul său mic, poreclit **„chifla",** era echipat cu un motor, cu un cilindru, de 500 cmc, în patru timpi, răcit cu aer, cu un consum de circa 4 l/100 km, și cu un habitaclu comod pentru două persoane. Inginerii berlinezi **Schwenke** și **Stiefencron** aveau deja experiența proiectării tracțiunii pe față în epoca anilor '20. În 1928, ei au construit un prototip de 3 locuri, cu un motor de 2 cilindri opuși, tracțiune față, cu o transmisie în două trepte, din care una multiplicată, cu o distanță între axe de 2,25 m și o greutate de 450 kg, care antrena automobilul la o viteză de 100 km/h. Acest proiect a stat la baza **DKW** de mai târziu.

Hawa a fost un automobil cu două locuri în tandem, lung de 2,26 m, larg de 1,14 m, în greutate de 470 kg. Interesantă este însă partea mecanică, bazată pe un motor electric alimentat de o baterie cu 20 de elemenți, amplasat la spate. Cu o viteză maximă de 22 km/h, vehiculul putea urca pante de 7°.

Salonul automobilului din Berlin, în anul 1933, reflecta urmările marii crize economice prin numeroase mini-**automobile** prezentate pe podiumuri : modele pe trei roți (Framo, Goliath, DKW) și modele pe patru roți (Standard și Hansa). Unul din cele mai interesante modele, **Standard Superior,** cu motor la spate, și-a continuat producția până în 1949, cu o variantă motor față, tracțiune față, motor doi cilindri, doi timpi, de 600 cmc.

După al doilea război mondial, sporește din nou cererea de miniautomobile. Cel mai mare succes l-a înregistrat Isetta, produs în Italia : două locuri, patru roți, motor monocilindru în 4 timpi, de 250 cmc, cu tracțiune spate, fără diferențiale, cu roți apropiate, la 50 cm. la spate, la față 120 cm, greutatea de 330 kg. Accesul se realiza printr-o singură ușă, prevăzută în față. **Fuldamobil** era un model produs de constructorul de avioane Heinkel, cu două locuri, 3 roți, în lungime de 2,97 m, care la interior putea fi amenajat cu un pat. Heinkel a mai produs un model asemănător cu Isetta cu 3 roți și 2 locuri. **Messerschmitt** a încercat un „scooter" cu cabină, cu două locuri, în tandem, cu motor de 200 cmc, capotă rabatabilă pentru acces interior, 238 kg, viteză 87 km/h, consum 4,3 l/100 km. Dornier, alt constructor de avioane, încerca lansarea modelului **Dornier Delta,** cu două banchete tandem opus (spate în spate), ceea ce nu a plăcut publicului. Modelul s-a produs ulterior sub numele de **Zündapp Janus.**

De fapt, un automobil mini este mai mult o problemă de studiu de habitaclu, astfel că în 1972 un veritabil carosier, Ghia, rela problema și expune un prototip al unui posibil automobil de viitor, analog „scooterului" Messerchmitt, dar cu o grafică modernă, foarte bine elaborată, însă la un preț de cost destul de ridicat.

În perioada „petrolului ieftin", interesul pentru miniautomobile a scăzut constant, deși mulți cercetători serioși au emis ipoteza unui miniautomobil de viitor, capabil să descongestioneze artele urbane aglomerate.

Constructorul **Fichtel Sachs** a studiat 10 ani, pentru a pune la punct un grup motopropulsor compact, denumit **Sachs SC 50** — monocilindru în doi timpi, de 50 cmc, cu un raport de compresie 9,8 : 1,40 CP, la o turație de 5 800 rot/min., cu o transmisie automată cu variator prin curea, utilizând continuu în mod judicios motorul.

Constructorul francez **Jeanneaut** a realizat modelul **Microcar,** echipat cu acest motor Sachs SC 50. Succesul este promițător. În 1984, în Franța, la 400 de automobile există un miniautomobil și se estimează o cerere de 20 000 de automobile mici pe an. Miniautomobilele au fost testate și pe circuitul Le Mans, în cursa de 7 zile neîntreruptă cu motorul în plină sarcină, acoperind 6687 km, cu o medie superioară vitezei de 40 km/h. Acest parcurs este echivalentul unei durate de exploatare de 2—4 ani !

Firma **Automobil Technik Walther** din Germania a preluat sub licență fabricația modelului Jeanneaut, sub numele **Micro Charly Super.** Să sperăm că și în viitorul apropiat, mai ales că în acest sfârșit de secol și de mileniu producția de automobile a crescut foarte mult, aceste miniautomobile vor fi cerute din ce în ce mai mult pe piețele de desfacere, stimulând cercetătorii la perfecționarea unei tehnologii de vârf.

ADRIAN BRUTARU

Gheorghe Hagi

GHEORGHE HAGI, al doilea mare fotbalist al ultimului sfert de secol (după Dobrin), este proprietarul unui autoturism japonez, un **MITSUBISHI.** Are culoarea bordo, se află într-o stare tehnică „excepțională" și este fabricat în, citez : „Nu știu sigur ce an, dar e nou. Permisul de conducere l-am obținut imediat ce am împlinit vârsta de 18 ani. Am ținut neapărat să mă pregătesc foarte bine, pentru că șofatul nu e un lucru de neglijat, și pentru faptul că în astfel de cazuri nu îmi place să risc. Când am dat examenul nu m-a ajutat nimeni, deoarece la ora aceea eram un necunoscut". De multe ori, Gică Hagi a fost „[illegible]" și oprit de milițieni. „Imediat după ce am văzut la TV finala CM din Spania ('82), povestește el, am ieșit cu mașina. Am fost oprit de milițieni, controlat, sfătuit [illegible] și chiar am fost invitat să sufl[illegible] în «fiolă». Unul dintre ei își freca mâinile și zicea că e rost de bani. Zâmbeam, pentru că știam că sunt în regulă. Totuși, am primit «o mică» amendă, pentru un stop puțin defect". Lui Hagi îi plac mașinile, dar nu-i place să se ocupe și de partea de mecanică și de întreținerea lor. Mașina pe care, citez, „o respectă" cel mai mult este Mercedes-ul, pentru că „are de toate și e o mașină elegantă". Întrebat dacă a dormit vreodată în mașină, Gică Hagi răspunde : „Nu, pentru că tot timpul am avut casă. Stilul meu de a conduce este așa cum sunt eu : prevăzător, serios, calculat. Îmi place să conduc și cu viteză mare, asta în Spania și acum în Italia, unde șoselele sunt mai bune. Totdeauna când am plecat la drum am știut ce am de făcut și drumul pe care am să merg. Așa sunt în viață, dar și la volan". În final, Gică Hagi zâmbește: „Mașina, ca și femeia, trebuie întotdeauna prețuită în viață".

GHEORGHE BARBU
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Texaco Interaco Racing Cup

Pe data de 1 Mai 1993, sub organizarea FRAK TEXACO BELGIUM S.A., INTERACO S.R.L. și AEROCLUBUL ROMÂNIEI, a avut loc ediția a doua a concursului automobilistic **TEXACO INTERACO RACING CUP.** Competiția s-a desfășurat pe Aerodromul GHEORGHE BĂNCIULESCU din localitatea Strejnic (lângă Ploiești). Printre sponsori s-au numărat și firmele COLEUS, COCA COLA, CONPET S.A. etc. Concursul a fost destinat piloților profesioniști, titulari de licențe FRAK pentru automobilism, valabile pentru anul 1993. Au fost admise autoturisme de grupa N, A, și H omologate de FISA (Federația Internațională a Sporturilor Automobilistice), acestea fiind obligatoriu prevăzute cu mijloace de securitate admise în Codul Sportiv Internațional, ediția 1993.

Caracteristici ale traseului :

- suprafața pistei : pământ cu iarbă
- diferență de nivel : 1,2 m
- viraje la stânga : 10
- viraje la dreapta : 10
- lărgimea maximă : 16 m
- lărgimea minimă : 4 m

S-au acordat premii în bani după cum urmează :

Locul 1 250 000 lei, **locul 2** 150 000 lei, **locul 3** 100 000 lei, **locul 4** 50 000 lei, **locul 5** 30 000 lei. Fiecare din cei 20 de piloți finaliști a primit câte o primă de start în valoare de 25 000 lei.

CLASAMENT :

1 — BALINT LUDOVIC — DACIA 1325 — AUTOMOBILE DACIA S.A.

2 — AUR CONSTANTIN — DACIA 1400 — AUTOMOBILE DACIA S.A.

3 — MALAUT IONEL — RENAULT 5 GT TURBO — MACH I RACING

4 — MĂCĂNEAȚĂ CRÎSTI — DACIA 1325 — AUTOMOBILE DACIA S.A.

5 — IONESCU CRISTEA HORAȚIU — ALFA ROMEO 33 — PRIVAT

Campionatul Național de raliuri

• Obținerea licenței de automobilism

A început **Campionatul Național de Automobilism** destinat începătorilor. Acesta se va desfășura pe etape zonale urmând ca, la sfârșit, primii 10 clasați din fiecare etapă să participe la etapa finală care va avea loc la Sibiu, unde se vor acorda premii în valoare de 6 000 DM.

Autovehicule admise : orice tip de autoturism (categoria B) care utilizează uleiuri CASTROL.

Concurenți admiși : Pilot — orice persoană fizică titulară a carnetului de conducere categoria B cu o vechime de minimum 1 an. Navigator — orice persoană fizică având vârsta minimă de 18 ani. Taxa de înscriere este de aproximativ 4 000 lei. La fiecare etapă se vor acorda premii în valoare de 250 000—450 000 lei. Toate competițiile sunt organizate și sponsorizate de firma CASTROL.

CALENDAR COMPETIȚIONAL
Etapa zonală :
1 — Pitești, 8 mai, organizator QUATTRO SRL
2 — Iași, 12 iunie, organizator INFOTEC SRL Iași
3 — Timișoara, 17 iulie, organizator RALLY CLUB Timișoara
4 — Alba Iulia, 14 august, organizator filiala ACR Alba și VIGRAEFF Brașov
5 — Brașov, 28 august, organizator VIGRAEFF Brașov
6 — Constanța, 4 septembrie, organizator HOBBY București
7 — Craiova, 25 septembrie, organizator Alexandru M.G. Craiova
Etapa finală : SIBIU 30 octombrie

Informații suplimentare se pot obține de la filialele județene ACR sau de la FRAK BUCUREȘTI, tel. 6180311 sau 6183752 (dl. OLARU)

Volanul negru

Alcoolul ucide

Numărul accidentelor de circulație se menține la o cotă ridicată. Astfel, cele mai multe accidente, au loc în București, pe raza județelor Prahova, Timiș, Constanța, Bacău, Dolj și Brașov.

Un caz extrem de grav, în care accidentul a fost produs din cauza consumului de băuturi alcoolice, vitezei excesive și neatenției la volan : **Ioan Nagy,** 34 de ani, cetățean român cu domiciliul actual în Olanda, după ce și-a vizitat prietenii, unde a băut serios, s-a suit la volan, împreună cu una dintre cunoștințele sale (ulterior s-a stabilit că avea o alcoolemie de 1,20 grame la mie și circula, noaptea, cu 100 km/h). Consecința — a lovit frontal o căruță, în care se aflau Barabaș Iuliu-Ștefan, de 70 de ani și vecinul său Simonca Mihai, de 61 de ani, din Carei. Aceștia se întorceau de la moară, cu căruța plină cu saci de făină, fără să aprindă felinarul obligatoriu pentru orice căruță care circulă pe timp de noapte. Întâlnirea cu bolidul alcoolizat le-a fost fatală : amândoi au decedat pe loc, iar șoferul și pasagerul aflat alături de el au fost grav răniți.

RALUCA VRABIE

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI:

SLOBOZIA

Dl. dr. Gheorghe Savu, prefectul județului Ialomița:

„Suntem hotărâți să nu mai continuăm sclavia agriculturii cu sapa și cu plugul de lemn!“

— Domnule prefect, recent ați efectuat o vizită în Israel. Cu ce scop și cu ce rezultate ?

— Am făcut parte dintr-o delegație condusă de ministrul agriculturii, dl. Oancea, dar eu am fost invitat de o firmă particulară. Doream mai demult să văd realizările din această țară, în special în domeniul agriculturii, despre care auzisem vorbindu-se ca și despre miracolul japonez. Vizita a durat cinci zile, extrem de obositoare, dar prin ceea ce am văzut nu am mai avut timp să simt oboseala ! O formă de organizare a exploatării pământului care m-a impresionat este **moșavul.** Aceasta reprezintă un fel de asociere liberă a unor cetățeni care au concesionat pământul de la statul israelian O formă de organizare plauzibilă și care ar putea fi oferită drept exemplu și proprietarilor ialomițeni de pământ. Iarăși am fost uimit când am văzut cum o familie formată din trei membri se ocupă de îngrijirea și creșterea a 400 de vaci. O vacă poate să nu vadă iarbă verde un an, pentru că primește o rație zilnică de 48—50 kg de furaj unic, special, din care nu lipsește absolut nici un element nutritiv. M-a impresionat totala libertate a oamenilor de a gândi și de a acționa, de a hotărî. În ceea ce privește rezultatele foarte bune pe care doresc să le obțină ! Nu mai vorbesc de sofisticatele sisteme computerizate, de urmărire a proceselor de producție în acest domeniu !

— În afară de impresii, ați venit și cu proiecte de parteneriat ?

— Discuțiile pe care le-am purtat cu ministrul agriculturii din Israel, cu mari oameni de afaceri din Tel Aviv au fost destul de laborioase. Unul din proiecte este acela al înființării unei bănci agricole cu capital mixt — româno-israelian, în scopul „spargerii“ acestui monopol al BASA la nivel național Partea israeliană se va ocupa de obținerea și garantarea creditelor de la băncile mondiale. La propunerea dlui ministru Oancea, a altor membri ai delegației precum și a mea, vom realiza o „centură a laptelui“ în jurul capitalei (din care nu va face parte numai județul nostru), cu bovine aduse din Israel. Chiar dacă acest proiect va costa „ceva bani“ sunt sigur că merită ! Concret, le-am propus să realizăm microferme de 50—100 capete de vaci. I-am asigurat că avem foarte buni specialiști, care pot garanta tehnologia necesară creșterii acestor animale și, evident, care pot garanta obținerea profitului. Sper că printre primii beneficiari ai acestui program bilateral să fie inginerii zootehniști ialomițeni. Pentru început vrem să înființăm 15 microferme cu câte 50 de capete de bovine. Le-am mai spus că îmi asum garantarea corectitudinii și profesionalismului zootehniștilor ialomițeni. Doresc să mergem pe principiul „decât mult și prost, mai bine puțin și bun“ ! Noi am avut o tehnologie de creștere a bovinelor, dar am avut animale multe și întreținute prost !

„În Israel, despre poporul român se vorbește nespus de bine“

Perspective valoroase se întrevăd și în realizarea unor parteneriate cu firma **NITAFIM,** o firmă foarte puternică, cu afaceri mari desfășurate în Africa de Sud, Maroc, S.U.A. Ei sunt superspecializați în domeniul irigațiilor și al legumiculturii. Îl cunosc foarte bine pe directorul general al acestei firme, plecat din România în Israel în 1952. Și ministrul agriculturii din Tel Aviv este plecat tot din România. Așa cum de altfel sunt foarte mulți actuali cetățeni israelieni care provin din România. Ceea ce mi-a dat mult curaj și m-a determinat să fiu aproape de proiectele de parteneriat este faptul că în Israel, despre poporul român se vorbește nespus de bine. Ca și despre evreii proveniți din România. Unul din partenerii de discuții israelian îmi spunea : „dacă toți cei care se stabilesc la noi ar fi precum românii, noi am câștiga încă 30-50 de ani de dezvoltare“ !

Iarăși am rămas uimit că un hectar de teren poate să dea o recoltă de 400 tone de legume ! În legumicultură, la ei, nu se vorbește decât de producții de la 200 tone/hectar în sus ! Statul israelian este unul din marii furnizori de legume și fructe ! Aceasta în condițiile în care, dacă sapi, după 30 de cm de sol, dai de piatră !

— Cum s-ar putea elimina reticențele pe care le mai au oamenii de afaceri străini în încheierea afacerilor cu românii ?

— Să ne iasă din minte ideea că „ne vindem țara“ ! Sau că ne-o fură alții ! Acești oameni nu vin să fure țara, nu vin să fure pământul ! Vor să ne ajute și, firesc, să câștige ! Suprafața arabilă a Israelului este de 380 mil hectare, iar județul nostru are 350 mii. În aceste condiții, trăiesc, și foarte bine, aproape cinci milioane de locuitori și mai fac și export — aproape 50 la sută din producția agricolă ! Dar să nu uităm că nimic nu se face fără muncă !

— Alte proiecte...

— Având în vedere bazinul horticol de care dispunem, relativ mare, însumând aproximativ 30 mii hectare, cei de la NITAFIM s-au arătat interesați să vină cu semințe și tehnologie pentru legumicultură de mare productivitate și ne-au declarat că legumicultorii ialomițeni se vor convinge singuri de beneficiile pe care le pot obține din această colaborare. De asemenea, piața de desfacere va fi organizată tot de firma NITAFIM. Ei au una din cele mai mari ferme din California (50 000 hectare) iar în jurul Moscovei exploatează 20 000 de hectare ! Oricum, avem multe de învățat de la israelieni, și nu numai în domeniul agriculturii !

— Ați vorbit aproape numai despre vizita în Israel ! Dar investitori pot veni și din altă parte !

— Aveți dreptate, dar am rămas uimit de ceea ce am văzut și încântat de corectitudinea, seriozitatea și profesionalismul partenerilor noștri de dialog ! Acesta este motivul ! Pentru alți posibili investitori în agricultura ialomițeană, personal le garantez că pot avea încredere în ialomițeni ! Și suntem hotărâți să nu mai continuăm această sclavie, a agriculturii cu sapa și cu plugul de lemn tras de cal! Este rușinos, pentru noi dar și pentru țară!

Și dacă aveți timp, vă invităm pe 19 iulie, când oameni de afaceri din Israel vor fi invitații noștri, la Slobozia !

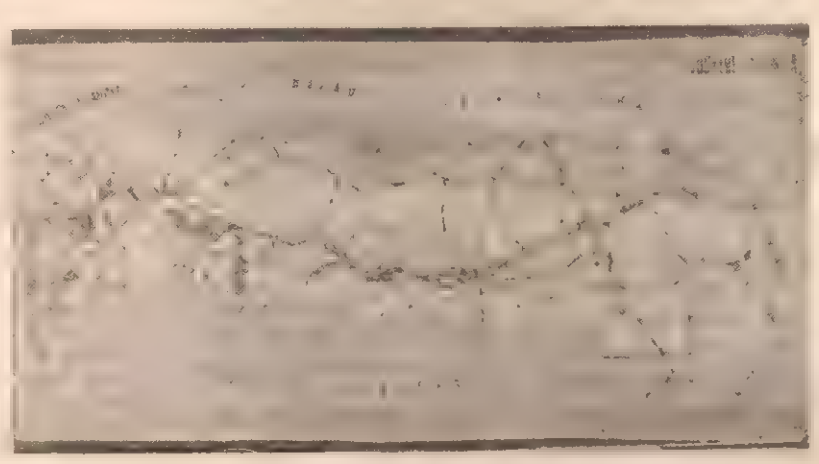

Ing. Gheorghe Bălan, director general la S.C. ULCOM S.A. — Slobozia

„Să nu ne facem iluzia că am fost deștepți în ultimii doi ani. A ținut și Dumnezeu cu noi!“

— Dle director general, societatea dvs. este foarte cunoscută pentru profiturile pe care le realizează !

— Lucrurile ar putea să stea și mai bine ! Problema de fond este ca produsul nostru, uleiul, să rămână liber. În acest moment el este restricționat !

— Pe ce considerente ?

— Se dorește, chipurile, ca prin produsul nostru să se facă o protecție socială a populației ! N-avem nimic împotriva acestui lucru Numai că dacă analizăm corect prețul uleiului față de celelalte produse de pe piață și față de prețurile lui pe plan mondial, se observă că deja protecția socială se realizează ! Dar, din păcate, limitarea rabatului la produsul ulei, ca și contigentarea lui la export, practic scot produsele noastre de pe piață. Ca dovadă, la data când stăm de vorbă, noi suntem blocați cu 10.000 tone de ulei, deși vindem totuși masiv și deși uleiul nu este suficient pe piață, pentru că orice negustor se uită întâi la ce profit obține și nu la ce protecție socială face ! Lucrurile nu sunt chiar greu de rezolvat. În primul rând produsul ulei comestibil ar trebui lăsat liber. În al doilea rând, ar trebui rezolvată o dată pentru totdeauna regimul comenzilor de stat. În toată lumea, orice producător „aleargă“ după comenzile statului. Și eu aș alerga, dar nu în situația în care se comportă statul acum ! Comanda statului trebuie și ea formulată pe ani, pe luni, în condiții de licitație ! Să luăm de exemplu situația că statul ar scoate la licitație producerea uleiului consumului populației României pe un an, în cantitate de 400 000 tone. În momentul în care eu știu că am câștigat licitația pentru producerea a 60 000 de tone ulei, imediat vin și le transform în materii prime, consumuri de energie, de combustibili, și astfel se închete această comandă la ambele capete. Mai mult decât atât, dacă este comandă, trebuie stabilit în clar ce face cu ea, când o plătește, dacă o ține în custodie. La ora actuală mi se spune : uleiul este comandă de stat ! De acord, dar dacă este comandă de stat, de ce nu o ridici ? Dacă este comandă de stat și-mi comanzi 4 000 de tone, de ce iei numai 2 000 ? Dacă iei 2000 de tone, de ce nu le plătești ?

— Care ar fi soluțiile ?.

— Mie mi se pare foarte simplu ! De ce nu se rezolvă ?! Mi-e greu să înțeleg acest lucru ! N-am nimic împotriva interdicției de a da ulei la export, dar, dacă există un excedent de ulei, cineva trebuie să-l preia ! Cine în lumea aceasta ține stocuri de produse ? Nu-l dai nici la populație, nu-l dai nici la export ! Atunci ce se urmărește ? Este o situație absurdă, practic de neînțeles pentru mine ! Sunt sigur că uleiul are șansă să reziste în competiția teribilă a economiei de piață, dar dacă mai pierdem mult timpul, mi-e teamă să nu fie prea târziu ! Atuurile noastre n-au fost neglijabile : am avut materii prime mai ieftine, am plătit forța de muncă mai slab! Aceste avantaje trebuiau să ne ducă la dezvoltare și profit, ca niște oameni care gândim în perspectivă (cine gândește „diedru“...), puteam să trecem rapid la o retehnologizare a unității, în perspectiva competiției care vine peste noi ! Dar am început deja să pierdem : materiile prime deja se apropie de prețurile mondiale, prețul forței de muncă deja se ridică și practic, atuurile care ne permiteau să ținem produsul în competiție le pierdem ! Uneori ceea ce se întâmplă îți dă de gândit : parcă se urmărește eliminarea noastră din competiție ! Până acum s-a spus că acest produs este subvenționat : este cea mai grosolană farsă făcută ! Acest produs n-a fost niciodată subvenționat ! Dacă ai o rentabilitate și te lasă în pierdere și îți acordă apoi câteva procente, asta înseamnă că te subvenționează ?! Această industrie este foarte rentabilă dacă este bine ținută în mână ! La ora actuală suntem absolut la limită !

„N-am nimic împotriva interdicțiilor de a da ulei la export, dar dacă există un excedent de ulei, cineva trebuie să-l preia. Nu-l dai nici la populație, nu-l dai nici la export ! Ce se urmărește ? E o situație absurdă, de neînțeles pentru mine“.

O singură teamă am : noi, cât am face pe grozavii, nu avem suficiente elemente de preț în ceea ce privește instalațiile care ne sunt necesare : în schimb, din februarie 1990, nouă ne-au trimis pe cap fel de fel de comisii de evaluare a patrimoniului care ne-au pus să spunem și ce lapte am supt ! Astfel, cine avea nevoie să știe TOTUL despre starea noastră, a aflat ! Și așa se știau destule dinainte ! Dar dacă suntem așa de slabi, de ce era nevoie să știe cineva **absolut** totul despre noi ? Și acum mă acuz că am dat curs acelei hotărâri guvernamentale, când am făcut documentații, oferte comparative, 3—4 rânduri de studii de fezabilitate ! Ce legătură are sloganul politic cu partea economică ?! Datele economice reale în toată lumea sunt secrete ! Eu doresc o societate mixtă, dar deja, de la primele semnale pe care le-am avut, mi-am dat seama că ei știu totul despre situația noastră și ceva pe deasupra !!! Ca să faci politică economică trebuie să fii abil, nu secretos. Dar dacă tu ai niște atuuri și le faci cunoscute la toți, ce politică economică mai faci ?!

— Ce aveți de gând să faceți în continuare ?

— Pentru anul 1993 avem o strategie economică elaborată Avem un plan de producție bine dimensionat și fundamentat. În momentul în care produsul rămâne liber, în care poți face export cu surplusul care există, poți să închei o politică economică proprie. Noi avem o concepție proprie în acest domeniu, am putea ocupa mai bine piața — eu nu doresc această negociere „ascunsă“. Eu doresc, dacă vreți, inclusiv prin intermediul revistei „Flacăra“, să fac public în toată țara că produsul nostru atât costă, atât dăm comerciantului și spunem să știe toată lumea că prețul nostru de amănunt îl stabilim pentru toată țara la fel ! De comun acord cu cel care-l vinde. Eu nu sunt de acord ca o unitate care produce să aibă 9% profit, iar cel care vinde să aibă 20% profit ! E loc pentru toată lumea ca să câștige pe acest lanț ! Dar la înțelegere corectă și transparentă și nu mi-aș mai face probleme atunci când cetățeanul ar vedea sticla cu ulei purtând marca noastră ! Ar fi benefic pentru toată lumea ! Noi am făcut deja o împărțire a teritoriului, o arondare, avem gândită o strategie de penetrare pe piață, însă în condițiile în care prin rabat nu se acoperă nici cheltuielile de manipulare, problema e foarte delicată ! În condițiile în care se impune un preț fix, fără să se gândească la consecințe, la fel ! Prețul uleiului nostru este acceptabil față de prețurile altor produse ! Dar el nu depinde numai de noi ! Chiar am vândut la prețuri foarte mici și chiar față de alți colegi ai noștri ! În calculațiile uleiului nostru nu prindem și prostia, și mersul pe jos ! Eu sper totuși ca această minimă ordine pe care o cerem cu toții, s-o facă cine este abilitat s-o facă ! Să nu ne facem iluzii c-am fost deștepți în ultimii doi ani ! A ținut și Dumnezeu cu noi ! Referitor la export : în nici un caz nu sunt de acord ca oamenii să rămână fără ulei, dar nici nu mai sunt de acord să stau cu el în stoc, să plătesc credite la bancă, să mă blochez și-n ult mă instanță să aduc societatea în stare de faliment, pentru că cineva nu vrea să gândească ! Dacă în 1993 nu facem ceea ce trebuie să facem, nu știu cine ne mai scapă !

— Poate fi privatizată societatea ULCOM ?

— Acest mastodont care era economia noastră națională era ținut de dictatură. Dacă am dărâmat dictatura, trebuie neapărat schimbat și mastodontul. Principalul vinovat de distrugerile economice care au avut loc este totuși statul. Ar trebui să ne asumăm cu toții riscul (pentru că este un risc !) unei privatizări generale. Din păcate, noi sărim dintr-o birocrație în alta. În schimb, ceea ce au făcut cehii în acest domeniu mi se pare formidabil. Să sperăm că încă se mai poate face ceva !

SURSE BANCARE

La data de 31 martie 1993, în județul Ialomița funcționau 25 de unități bancare : sucursala județeană a Băncii Naționale a României și 24 de unități ale băncilor comerciale:

● Sucursala Ialomița a Băncii Comerciale Române (Slobozia).

— filiala BCR Urziceni
— filiala BCR Fetești
— agenția BCR Fierbinți
— agenția BCR Țăndărei
— agenția BCR Făcăeni

● Sucursala Ialomița a Băncii Agricole (Slobozia).

— filiala BA Urziceni
— filiala BA Fetești
— filiala BA Țăndărei
— agenția BA Făcăeni
— agenția BA Fierbinți
— agenția BA Căzănești
— agenția BA Griviță
— agenția BA Cocora.

● Sucursala Ialomița a Băncii Române de Dezvoltare (Slobozia)

— filiala BRD Urziceni
— agenția BRD Fetești
— agenția BRD Țăndărei

● Sucursala Ialomița a Bankoop (Slobozia)

— filiala Bankoop Urziceni
— filiala Bankoop Țăndărei

● Sucursala Ialomița a Credit Bank (Slobozia).

● Sucursala Ialomița a Bank Post (Slobozia).

La data de 31 martie, 1993, băncile comerciale deserveau un număr de peste 10 500 de agenți economici. Ponderea celor care au conturi deschise o au cei cu capital privat, peste 2 800, comparativ cu cei cu capital de stat, de numai 810. De asemeni a fost deschis un număr de peste 5 100 conturi pentru acordare de credite sau păstrarea disponibilităților unor persoane fizice și 85 de conturi valutare.

Date demografice

În urma prelucrării datelor culese la recensământul populației și locuințelor din ianuarie 1992, populația județului Ialomița era de 304 000 locuitori (densitatea pe un kilometru pătrat fiind de 68 de locuitori). Din populația totală a județului, 49,7 la sută erau de sex masculin și 50,3 la sută de sex feminin. Populația urbană concentrată în municipiul Slobozia și orașele Urziceni, Fetești și Țăndărei, în număr de 123 833 persoane, reprezintă 40,7 la sută din populația județului; față de recensământul din ianuarie 1977, înregistrează o creștere de 83,1 la sută, în timp ce populația rurală din cele 49 de comune ale județului, de 180 167 persoane (59,3 la sută din total județ) înregistrează o scădere de 47 706 persoane (—20,2 la sută).

Potrivit liberei declarații a persoanelor recenzate privind apartenența la o anumită naționalitate sau etnie, din structura populației județului Ialomița rezultă preponderența populației române (inclusiv aromâni și macedo-români), care este de 98,2 la sută, iar după religie populația ortodoxă reprezintă 99,2 la sută.

Maria Petre, vicepreşedinte al Consiliului Judeţean Ialomiţa:

„Nu se poate vorbi de autonomie în condiţiile Legii bugetare pe 1993"

— Doamnă vicepreşedintă, care este situaţia locuinţelor începute şi neterminate în judeţul Ialomiţa ?

— Este una din marile noastre dureri, care din păcate nu şi-a găsit soluţia nici la ora asta ! Noi am riscat, utilizând chiar o parte din banii care s-au încasat din vânzarea de locuinţe din fondul de stat la începutul acestui an, tocmai pentru a debloca construcţia de locuinţe!

— Un gest necesar de ce a trebuit să fie şi riscant ?

— Gestul era absolut necesar atât timp cât nişte apartamente neterminate sunt începute pe banii cetăţenilor. bani împrumutaţi de la CEC sau de la bănci !

— Deci, de ce a fost nevoie să comiteţi o ilegalitate ?

— Pentru că soluţia legală necesară şi logică, nu s-a dat !

— Cine trebuia să o facă ?

— Guvernul ! Dl. secretar de stat **Nicuşor Constantinescu** ne-a garantat că în acest an va veni nu soluţia finanţării locuinţelor începute şi neterminate. Dar până la această oră n-am văzut nimic practic ! Sunt mai multe propuneri, dar Guvernul trebuie să se hotărască ! Urgent !

„Autonomia locală — doi paşi înapoi"

— Dar aveţi autonomie locală !

— Principiul autonomiei locale este deocamdată numai enunţat, şi spun aceasta cu durere, pentru că în materie de autorităţi locale am făcut un pas spre democraţie, dar autonomia deocamdată se limitează la faptul că s-au descentralizat nişte resurse de venituri, dar foarte puţine, că s-au lăsat la dispoziţia autorităţilor locale nişte sume din impozitul pe salarii, dar acestea, împreună cu veniturile care sunt surse proprii ale bugetelor locale, nu asigură decât o autofinanţare de 49% ! Autonomia este într-adevăr foarte necesară, dar cred că este de-a dreptul ridicol să vorbim de autonomie în condiţiile Legii bugetare pe 1993, care nu face un pas spre autonomie, ci face doi paşi înapoi ! S-au introdus o serie de elemente birocratice care fac mecanismul acesta bugetar mult mai greoi decât în anii precedenţi. Nouă ne este foarte greu să aşezăm acum bugetul anului 1993 în condiţiile în care din transferul de la bugetul de stat nu am voie să fac decât anumite lucruri, în condiţiile în care anumite categorii de cheltuieli de capital, de investiţii deci, sunt începute în anii precedenţi şi nu le pot termina pentru că într-o anexă la Legea bugetară sunt prevăzute doar câteva categorii de lucrări care se pot finanţa ! Restul, dacă avem venituri !!! Ori, veniturile, şi ceea ce s-a lăsat din impozitul pe salarii, abia dacă asigură 49% din necesarul de cheltuieli bugetare pe 1993 ! Cu toate aceste greutăţi, cu toată această aşa-zisă autonomie de care dispunem, am reuşit să finalizăm Centrul cultural „IONEL PERLEA". reuşim să ţinem în funcţiune această instituţie. De asemenea, vom termina anul acesta Muzeul Agriculturii din România .În perioada 3—5 iunie organizăm seminarul ecologic „Ialomiţa — un râu curat".

— Chiar mai speraţi ca Ialomiţa să devină un râu curat ?

— Suntem datori să sperăm ! Ceea ce vrem noi este măcar să creăm un curent de opinie favorabil acestei teme. Nu ne facem iluzii că-n urma seminarului, AMONIL SA, de exemplu, va polua mai puţin, deoarece aceasta presupune cheltuieli enorme. Dar va fi un început !

— Care credeţi că ar putea să fie o ofertă tentantă pentru investitori ?

— Facem o ofertă pentru oamenii de afaceri străini, pentru organizarea unei reţele de colectare a materiilor prime agroalimentare, în condiţii de transport şi conservare occidentale ! Şi vor câştiga foarte bine aici !

— Dar oamenii, cum simt că există Consiliul judeţean ?

— Noi credem că îşi dau seama de eforturile noastre ! Am modernizat mare parte din reţeaua de drumuri comunale şi judeţene, în ciuda lipsei fondurilor necesare ! În municipiul Slobozia avem o lucrare uriaşă pentru dezvoltarea reţelei de aprovizionare cu apă, dar asemenea lucrări nu avem numai în Slobozia ! Am investit în acest domeniu cu prioritate, deoarece am moştenit o dezvoltare urbană monstruoasă, printre altele şi datorită faptului că nu a fost corelată cu aceste servicii de gospodărire comunală !

— În Ialomiţa se face şi turism ?

— Da, dar trebuie să aducem baza acestui turism la nivelul competitivităţii pentru a avea acces la alte pieţe ! Sperăm că staţiunea Amara să se dezvolte rapid !

SOCIETATEA COMERCIALĂ
ULCOM S.A.
O.R.C. NC 21/5/1991
ŞOSEAUA AMARA NR. 2 SLOBOZIA – IALOMITA
cod 8400 ROMANIA
13506 – 13650 Telex: 13272
Prefix: 910 Fax: 13487
Cod SIRUES 838093 Cod C.F.R.: 82072

ULCOM S.A. SLOBOZIA produce şi livrează pe bază de comandă: uleiuri comestibile superioare, din floarea soarelui, soia, germeni de porumb, rafinate speciale, uleiuri extra îmbuteliate; şroturi proteice îmbogăţite din soia; acizi graşi stearină; lecitină alimentară; uleiuri tehnice.

Cât de curând, aprovizionarea cu zahăr nu va mai reprezenta un coşmar pentru români

• susţine dl. ing. Florin Dinu, directorul general al SC Cristal SA Urziceni

• Dl. ing. FLORIN DINU este unul din specialiştii recunoscuţi în domeniul tehnologiei fabricării zahărului. Timp de 10 ani a fost directorul întreprinderii de profil din Ţăndărei. Pe 15 iunie 1992 este numit în funcţia de director general la S.C. CRISTAL S.A. Urziceni, la acea dată societatea fiind, practic, falimentară. Acum, acea stare a rămas doar ca un vis urât, care nu se va mai repeta. Modest, dl. ing. Dinu nu recunoaşte că buna situaţie actuală a societăţii precum şi perspectivele optimiste ale acesteia sunt şi rezultatul ştiinţei manageriale, pe care D-sa o cunoaşte foarte bine. Discuţia de faţă poate fi luată şi ca o invitaţie adresată oamenilor de afaceri străini care, cu siguranţă, vor găsi pe meleagurile ialomiţene, poate nu îndeajuns de cunoscute, parteneri serioşi, oricând capabili de parteneriate profitabile.

— Domnule director general, din punct de vedere al capacităţii, în ce categorie se încadrează societatea pe care o conduceţi ?

— Din acest punct de vedere societatea noastră face parte din seria celor de cea mai mare capacitate existente în ţară, respectiv 4000 de tone de sfeclă de zahăr prelucrată în 24 de ore. La o aprovizionare ritmică şi având în vedere că sfecla poate fi prelucrată în timp de 80—90 de zile cu randament ridicat, putem obţine în jur de 50 000 de tone de zahăr.

— Aţi făcut un act de curaj când aţi acceptat postul de director la S.C. CRISTAL S.A. Urziceni ?

— Poate este prea mult spus ! Să zicem că am fost realist. Am fost numit director general pe 15 iunie 1992. Societatea avea o datorie de 1.500.000.000 lei. Am găsit soluţii pentru a ne putea desfăşura activitatea de reparaţii şi pentru a achiziţiona o serie întreagă de materiale necesare începerii campaniei de fabricaţie neapărat la 1 septembrie 1992. Cu eforturi deosebite, cu salariaţii care au înţeles să facă efortul de a lucra peste program, chiar sâmbetele şi duminicile în program prelungit, am reuşit ca la 1 septembrie să punem fabrica, din punct de vedere tehnic, la punct. Acest lucru ne-a permis să începem din timp campania de fabricaţie, să prelucrăm sfeclă proaspătă şi să obţinem un randament de 12,5% zahăr, ceea ce a însemnat prelucrarea a 113.000 tone sfeclă în 40 de zile. Deci cu cheltuieli minime, un randament mare într-o perioadă scurtă, o eficienţă maximă !

„Afacerea" zahărului nu a fost în folosul ţării !

— Care este situaţia în acest moment ?

— Rezultatele bune obţinute în campania trecută au făcut ca bilanţul contabil al anului 1992 să fie pozitiv, şi chiar cu profit, nu prea mare, este adevărat, cifrat la peste 100 milioane lei, ceea ce ne-a permis ca în continuare, pe 1993, să ne putem desfăşura activitatea corespunzător. Sigur, a fost o perioadă mai grea la începutul acestui an şi chiar în ultimele două luni din 1992, datorată faptului că zahărul nostru nu s-a desfăcut ritmic, corespunzător.

— Din care cauză ?

— Ca urmare a importurilor de zahăr care au fost făcute în vara lui 1992, care n-au sosit la timp, au sosit toamna şi au coincis cu producţia internă de zahăr. Acest import era necesar pentru că în ţară nu exista zahăr şi populaţia nu putea sta fără zahăr. Dar aceste importuri trebuiau făcute la timp sau, dacă au venit mai târziu, pentru că vapoarele nu pot sosi chiar la minut sau la oră, trebuia să existe o protecţie a producţiei interne de zahăr şi în nici un caz zahărul din import să poată concura zahărul românesc, pentru că noi încă nu suntem dotaţi la nivel mondial şi productivitatea muncii aici este mai scăzută decât în Occident. Zahărul nostru a fost şi este de foarte bună calitate, este un zahăr foarte bun, numai că la momentul acela a fost produs cu nişte costuri mai ridicate şi sigur că n-a putut să intre în competiţie sub acest aspect !

— A fost o afacere proastă acel import ?

— Aşa este, aveţi dreptate ! Trăgând o concluzie generală, afacerea n-a fost în folosul ţării !

CRISTAL îi atrage pe francezi

— Ce le puteţi oferi dv. eventualilor parteneri de afaceri din străinătate ?

— Aş vrea să spun, în primul rând, că la societatea CRISTAL Urziceni există un potenţial uman puternic, există specialişti foarte buni, experimentaţi, atât muncitori cât şi cadre tehnice, ingineri care pot face faţă oricând oricărui proces tehnologic de tip occidental. Acest colectiv este bine rodat, bine experimentat ! Plus că ştiu ce înseamnă coşmarul şomajului şi muncesc mult şi bine ! Societatea noastră este amplasată într-o zonă agricolă favorabilă culturii sfeclei de zahăr. Astfel se explică de ce, cu o lună în urmă, au venit la noi delegaţii din Franţa, de la fabrici de zahăr cu tradiţie, de mare capacitate, care şi-au exprimat disponibilitatea de a întemeia o societate mixtă cu noi. Au fost trei întreprinderi de zahăr luate în studiu : Năvodari, Ţăndărei şi Urziceni. S-au orientat către societatea noastră datorită zonei favorabile culturii sfeclei de zahăr dar şi datorită colectivului de specialişti şi muncitori care există aici. Firma franceză este SUCRERIE de CORBEILLES. Ne-am întâlnit aici de două ori cu o delegaţie condusă de dl **Alain Commissaire**, directorul general al acestei societăţi, iar în perioada imediat următoare vom începe cu adevărat tratativele. Partenerul francez a pus trei condiţii pentru formarea societăţii mixte : 1. organizarea pieţei zahărului în România, 2. realizarea unui studiu de evaluare a patrimoniului societăţii noastre, executat de o firmă neutră, dar la care vor participa şi specialişti de la cele două firme — română şi franceză şi 3. realizarea unui studiu de fezabilitate, la care partenerul francez ţine foarte mult, el dorind, evident, să vadă care sunt posibilităţile de dezvoltare, de eficienţă, astfel încât fabrica să fie de nivel occidental. În această privinţă, până la această dată, sunt optimist !

— Credeţi că în domeniul dvs. s-ar putea spune că a existat o politică de defavorizare ?

— Întrebarea dvs. este binevenită ! Este bine să lămurim nişte lucruri şi este bine ca aceste lucruri să le ştie şi unii „specialişti" care nu lucrează direct în industria zahărului şi alte persoane care-şi dau cu părerea, care fac diverse afirmaţii şi nu sunt în temă cu aceste probleme ! Pe plan mondial, fabricile de zahăr la capacitate încep să devină rentabile de la 6000 tone sfeclă prelucrată pe 24 de ore, în sus ! Media de prelucrare este între 8 şi 9-mii de tone de sfeclă în 24 de ore, deci noi mai avem nevoie de dezvoltări pentru a ajunge la media mondială ! Fabricile sunt rentabile cu capacităţi de prelucrare de 6, 9, 12, 15 şi chiar 25 de tone de sfeclă de zahăr în 24 de ore, aşa cum există în Vest.,

Importante profituri pentru fermieri

— Care sunt avantajele pe care un proprietar de teren agricol le-ar putea avea dacă ar cultiva sfeclă de zahăr pe care ar vinde-o societăţii dvs. ?

— În acest moment plătim 12 lei/kg sfeclă şi oferim gratuit, la fiecare tonă de sfeclă predată, 4 kg de zahăr şi 500 kg borhot. De asemenea, sămânţa de sfeclă de zahăr o oferim gratuit. În curând vom acorda şi alte facilităţi celor dornici să câştige bine de pe urma cultivării sfeclei ! Producţia medie la un hectar este de 35—40 de tone. Dar 60 de tone de sfeclă pe hectar se pot obţine foarte uşor, ceea ce înseamnă un venit net de 300.000 lei/hectar, cel puţin ! În fabricile din străinătate, cultivatorii de sfeclă de zahăr sunt şi acţionari la societăţile respective şi sunt direct interesaţi în obţinerea unor producţii ridicate de sfeclă de zahăr şi cu un conţinut de zahăr ridicat ! În curând la fel se va întâmpla şi la noi, deoarece fiecare posibil cultivator fiind pus în posesia efectivă a terenului, va avea interesul să câştige cât mai mult ! Sunt optimist şi cât de curând, aprovizionarea cu zahăr nu va mai reprezenta un coşmar pentru români ! De altfel, eu cred că nu numai în domeniul cultivării sfeclei de zahăr se va întâmpla aşa, ci în întreaga agricultură şi industrie alimentară ! Este una din marile noastre şanse ! Depinde numai de noi cum o fructificăm !

În atenția investitorilor

Delegația permanentă a Consiliului județean Ialomița, în ședința sa din 12 martie 1993, a dezbătut propunerea dlui Iulian Zaharia privind inițierea demersurilor pentru construirea în județ a unei fabrici de săpun și a unei fabrici de prelucrat piei și confecționat încălțăminte. Suportul material al acestei inițiative îl constituie existența în județul Ialomița a materiilor prime specifice și posibilitatea achiziționării acestora din județele limitrofe.

Dl. IULIAN ZAHARIA
Președintele Consiliului județean Ialomița

Între Ialomița și Sevenoaks, prin Europa

Conducerile Prefecturii și ale Consiliului județean încearcă, în mod firesc, să caute să-și extindă relațiile nu numai în țară, ci și peste granițele ei. Italia, Franța, Anglia...

Se pare însă că relațiile cele mai strânse există cu membrii Consiliului districtual Sevenoaks, comitatul Kent, din Marea Britanie.

O delegație ialomițeană condusă de dl. prefect Gheorghe Savu a vizitat anul trecut acest foarte frumos ținut din Anglia la invitația membrilor consiliului districtual.

Anul acesta o delegație a districtului Sevenoaks a venit de două ori la Slobozia : în luna februarie și săptămâna trecută, între 12 și 15 mai. Delegația, condusă de dl. **Bruce Cova**, a vizitat obiective de interes cultural, unități de asistență socială și societăți comerciale. În aceste zile s-au stabilit nu numai programe de asistență în domeniile social și cultural, ci și în cel economic.

BILAL, cu adevărat un supermagazin de tip occidental

Cunoscutul om de afaceri german de origine română, dl. **Bernd Bilal**, se pare că a văzut în orașul Urziceni ceea ce alții nu au izbutit încă să vadă : posibilitatea ca acest orășel să devină o placă turnantă a unor afaceri foarte profitabile ! După ce a înființat compania AUTOBILAL SRL din București, dl. Bernd Bilal a creat, destul de repede, două firme în Urziceni : BERND CON IMPEX SRL și BILAL IMPEX SRL, aceasta din urmă situată în Calea București la numărul 122. Tot la această adresă, dl. **Leon Niță**, directorul executiv al firmei, îi invită, în ziua de 30 mai a.c. pe toți cei care doresc să vadă cum arată într-adevăr un supermagazin. **În această zi va avea loc inaugurarea supermagazinului BILAL.** Relații la telefon/fax 312 69 36.

SLOBOZIA, imagine din zona centrală

Acest oraș va fi capitala fermierilor, a grâului, a tranzacțiilor funciare.

DATE GEOGRAFICE DESPRE SLOBOZIA

Suprafața : 4453 km²
Populația : 304 008 locuitori (40,7 % în mediu urban)
Reședința : Slobozia (55.614 locuitori)
Localități : 1 municipiu — Slobozia
3 orașe — Fetești, Țăndărei, Urziceni
49 de comune
Vecinătăți : la Nord — județele Prahova, Buzău, Brăila
la Sud — județul Călărași
la Est — județul Constanța
la Vest — Sectorul agricol Ilfov

Județul Ialomița este situat în Câmpia Română, la interferența unor vechi și importante drumuri comerciale.

Principalele unități de relief

Județul Ialomița ocupă o parte însemnată din subdiviziunea estică a Câmpiei Române — Bărăganul, deci câmpia este principala sa formă de relief, la care se adaugă relieful de luncă (lunca Dunării și cea a Ialomiței)

Clima

În general, pe teritoriul județului Ialomița clima este continentală, mai puțin moderată decât a altor regiuni din țară. Aceasta se manifestă printr-o amplitudine termică anuală și diurnă relativ mare și o cantitate redusă de precipitații. În cursul anului, temperatura aerului are o variație de tip continental, cu un minimum în luna ianuarie și un maximum în luna iulie.

Rețeaua hidrografică

Rețeaua hidrografică majoră este reprezentată de râul Ialomița și de fluviul Dunărea în partea de est a județului. Lacurile naturale sunt reprezentate de lacurile de luncă, cândva foarte numeroase, în apropierea celor două mari artere hidrografice, dar în mare parte dispărute astăzi, ca urmare a lucrărilor de amenajare a terenurilor agricole.

Lacul Amara, situat pe o veche albie a râului Ialomița, are o suprafață de 132 ha și o mare importanță prin valoarea sa terapeutică, conferită de nămolul sapropelic și conținutul apei în minerale

Solurile

Principalele soluri sunt cernoziomurile levigate care ocupă adesea suprafețe ușor depresionare, cernoziomuri freatice umede, ambele cu o fertilitate mare, la care se adaugă solurile azonale : aluviuni și soluri intrazonale (solonceacuri și soloneturi).

DI arhitect Florin Manolescu, directorul tehnic al SC COBAS SRL Slobozia:

„În momentul în care ai pâine, carne, lapte, ai și tancuri și tractoare și avioane!"

— Domnule director, ce este COBAS ?

— Ar fi multe de spus ! Dar să plecăm de la ceea ce este esențial ! Această societate este o Companie de Organizare a Bursei de produse Agroalimentare (la produsele Silviculturii am renunțat, deocamdată). Am simțit nevoia să organizăm această societate pentru ca să asigurăm producătorilor particulari condițiile optime de valorificare a producției, la niște prețuri care să se situeze funcție de cerere și ofertă, deci, într-un cuvânt, să eliminăm monopolul în acest domeniu, un monopol cu influențe negative asupra comerțului cu produse agricole. La început a fost mai greu, dar în prezent reușim să derulăm cantități în jur de 150 tone / săptămână din principalele produse agricole, în special cereale. Ne-am înființat în octombrie 1992 și la sfârșitul anului 1992 cifra de afaceri se situa în jur de 750.000 000 lei. Noi nu am creat această societate numai pentru profit. Principalii noștri acționari, care au avut această idee și au înțeles scopurile pe care noi vrem să le atingem, au stabilit ca din profitul obținut să se reinvestească pentru realizarea dotărilor necesare activității bursiere. Prin intermediul dlui prefect Gheorghe Savu, care este unul din „motoarele principale" ale acestui nou angrenaj, am purtat discuții cu doi reprezentanți ai programului PHARE, care s-au arătat încântați de perspectiva înființării Bursei de produse agricole la Slobozia. Ne-au promis ajutorul dânșilor, care se va materializa în circa 400 milioane ECU (aproximativ 700.000 $), iar la începutul lunii iunie vom demara această acțiune. Vom începe cu un prim lot de măsuri și programe referitoare la licitațiile de animale și licitațiile de produse agricole. Încercăm să organizăm întâi această formă de economie de piață, de stabilire a cererii și ofertei prin licitații deschise, având loturi de 10—15 tone, probabil, pentru ca să demarăm iar oamenii să înceapă să gândească în acest spirit. Cu siguranță, producătorul va putea obține un preț mult mai mare decât i ar da statul !

— Cum poți deveni acționar la COBAS SRL Slobozia ?

— Noi avem un număr de acționari, care sunt membri fondatori ai viitoarei Burse. Acești membri fondatori și-au donat cota-parte din capitalul social al firmei COBAS și ei sunt cei care devin automat membri cu drepturi depline, membri fondatori ai Bursei. La Bursă, bineînțeles că pot fi atrași și alți agenți economici.

— Cum ?

— Se poate deveni asociat al BAR prin depunerea unui aport la capitalul social de (în acest moment) 2 milioane lei, ceea ce conferă dreptul de a avea un broker în ringurile Bursei. Prețurile evoluează și, probabil, peste un an, un post de broker la BAR va costa 10 sau 15 milioane lei !

Țăranul este un afacerist epocal

— Două milioane nu este o sumă destul de acceptabilă ?

— La prima vedere așa s-ar părea: Dar, doresc să se rețină că pentru o perioadă de șase luni — un an de zile, profitul va fi, să zicem, „onorific" ! Dar dacă gândim pe termen lung, un broker într-o bursă de tradiție are 1—2 procente din cifra de afaceri a tranzacției încheiate, el putând percepe un comision de 1 la sută pentru firma de brokeraj al cărei broker este, și la vânzare și la cumpărare. Există tranzacții „spot", care se fac pe loc, și există și tranzacțiile „futures" — care se fac pentru pachete, loturi, partizi de mărfuri, la distanțe în timp de nouă luni de zile de la încheierea tranzacției. Dacă vedem în perspectivă, este o investiție foarte profitabilă și sigură ! Din păcate, la ora actuală, la noi în țară este greu să găsești un capital pe care să-l blochezi ! Țăranul român nu este un prost afacerist ! Este un afacerist splendid, epocal — dacă vreți, — dar n-a avut condiții, n-a fost lăsat ! Acest lucru l-am explicat partenerilor noștri de afaceri, în ideea de a-i face să înțeleagă că ceea ce facem noi este o treabă foarte complexă, cu interferențe ale proceselor economice mai greu de controlat !

— Este reală lipsa de grâu de care se face atâta caz ?

— Lipsa grâului la nivel național este o realitate. Dar la nivel micro teritorial, acest grâu există ! Toată abilitatea constă în a oferi un preț care să-i satisfacă doleanțele țăranului, pentru că, în final, el este motorul și pionul principal al acestei afaceri, al acestei economii, dacă vreți ! Un finanțist american spunea că în momentul în care ai pâine, carne, lapte, ai și tancuri, și tractoare, și avioane! Să fim realiști, din cât m-am documentat eu în domeniu, nu știu ca Bursa din trecut să fi făcut tranzacții cu oțel-beton ! Dar tranzacții cu grâu se făceau în trei puncte distincte din țară : Brăila, Constanța și București. Vrem — nu vrem, dacă ai mâncare ai de toate ! Noi am căutat să atragem în această acțiune multe societăți agricole nou înființate, cu capital privat. La ora actuală avem printre asociații noștri 18 societăți agricole cu capital de stat, ialomițene, și avem 2 500 hectare ale acestor societăți. În acest mod avem în spate o garanție a unor mărfuri !

Parteneri de primă mână

— Câteva exemple de firme asociate, vă rog !

— Firma COMPUTERLAND (prin dl Nicolae Badea), firma COMPAQ (prin dl **Dumitru Caragea**), ROMANIAN TRADE PROMOTION (prin dl **Marius Opran**), firma BUCUREȘTI — BERLIN (prin dl **Alexandru Feig**), deci oameni de afaceri foarte serioși ! De asemenea, am reușit să atragem în rândul asociaților noștri două societăți ialomițene — de elită, aș zice eu, COMBIL CARIAL și LACTILROM ! Dacă mulți manageri din țară ar fi deschiși către economia de piață, precum directorul general de la COMBIL CARIAL, dl. **Crișan**, am fi foarte, foarte departe ! În prezent sunt 46 de asociați, selectați cu grijă, toț unul și unul, și avem în acest moment un capital social de 55 milioane lei.

— În ce fază se găsește proiectul Bursei, acum ?

— Prin dl **Constantin Sava**, senator de Ialomița, am înaintat Parlamentului României Proiectul de lege privind Bursa Agroalimentară a României, înregistrat la Senat sub nr. XXXIV/1097/29.12.1992. Este singura inițiativă de acest gen, din câte știm noi. De fapt, această idee a noastră este cuprinsă și în programul de guvernare al actualului guvern. Ea se discută în comisiile de specialitate ale Senatului, cât de curând va intra în analiză la Adunarea Deputaților, și trăim cu speranța că va fi adoptată această lege cât mai repede, cel târziu la sfârșitul anului acesta ! Vom avea filiale specializate în țară : la Focșani, de exemplu — pentru vinuri, la Timișoara — pentru carne, la Târgu Mureș — pentru lână, la Craiova — pentru legume, etc. În condițiile concurenței, căutăm să oferim o alternativă viabilă, cinstită și corectă pentru toți partenerii de afaceri !

— Spațiile viitoarei Burse le-ați găsit ?

— O asemenea realizare se face și cu prieteni ! Am găsit sprijin la dl **Gheorghe Carniciu**, directorul sucursalei Ialomița a B.C.R., și în viitorul sediu al B.C.R. din Slobozia o să avem și noi spațiile noastre, bine delimitate. Probabil că această bancă va deveni și banca de compensație a Bursei. Ceea ce mi-aș mai dori — sper să nu fie o utopie, ar fi ca în fiecare comună din țară să avem câte un reprezentant ! Și-mi doresc mult de tot să avem posibilitatea să-i ajutăm pe țărani și așa fel să ajutăm ȚARA ! Îi vom convinge că ceea ce facem noi este pe direcția prosperității tuturor semenilor noștri !

COMPANIA PENTRU ORGANIZAREA BURSEI AGROALIMENTARE ȘI SILVICE
SOCIETATEA COMERCIALĂ
Cobas
ROMANIA
S.R.L.

Firma Cobas S.R.L.
vă așteaptă!

Privatizarea: 1596 de unități (din 1900)

Activitatea economică din județ s-a desfășurat în contextul general al programului de reforme. S-au accentuat mutațiile de ordin organizatoric și de proprietate, ceea ce a făcut ca, la finele anului 1992, din cele peste 1 900 de unități, un număr de 1 596 să fie cu capital privat, concentrate atât în mediul urban cât și în cel rural. În agricultură au fost înregistrate ca societăți și asociații agricole cu profil vegetal și zootehnic 180 de unități. Au apărut 27 de unități în care participarea capitalului străin este subscrisă în dolari, mărci și franci francezi. La 31 decembrie, funcționau 2 594 de întreprinzători particulari, din care 1 469 asociații familiale și 1 125 persoane independente.

Transportul

Cele 7 societăți comerciale de transport aveau la 31 decembrie 1992 un parc auto format din : 8 autoturisme (40 locuri), 121 autocare, autobuze și microbuze (5 994 locuri), 609 autovehicule pentru transport mărfuri (4 772 tone), 10 tractoare rutiere (650 c.p.) și 369 remorci (1 790 tone).

Județul dispune de 276 km de cale ferată, ce face legătura cu capitala țării, fiind în același timp nod de cale ferată pentru principalele zone ale țării.

Lungimea drumurilor publice este de 1 102 km, din care drumuri modernizate și cu îmbrăcăminți ușoare mai mult de jumătate (703 km).

Trufandale

Societatea Comercială **CONSULTING S.A. Slobozia** oferă pieței zeci de tone de trufandale din noua recoltă — spanac, ceapă verde, pătârnac, la prețuri sub cele practicate de ceilalți negustori. Acest avantaj este dat de faptul că firma deține în proprietate 360 ha pentru cultura legumelor, iar pe cele 14 ha de sere și solarii produce [illegible] milioane răsaduri, pentru [illegible] proprii, ca și pentru necesitățile pieței. De aici și posibilitatea practicării unor prețuri concurențiale.

MARIAN MARIN

ACTIVITĂȚILE, ATRIBUȚIILE ȘI COMPETENȚELE BURSEI

Mijlocește tranzacții:
– fără prezentarea mărfii;
– pe bază de mostre sau fișe cu descrieri tehnice;
– fără (sau cu) participarea vânzătorilor și a cumpărătorilor;
Garantează onorarea contractelor încheiate.
Asigură formarea și echilibrarea prețurilor.
Stabilește și publică cotațiile de bursă.
Difuzează informații privind volumul cererilor, ofertelor și a tranzacțiilor.
Elaborează normele, regulile, uzanțele, condițiile comerciale, financiare, tehnice, juridice, etc. privind operațiunile de bursă.
Întocmește și furnizează studii privind conjunctura pieții, evoluția cotațiilor, tehnicile bursiere, elemente de marketing, etc.
Întocmește și furnizează studii privind conjunctura pieței, evoluția cotațiilor, tehnicile bursiere, elemente de marketing, etc.

MEMBRII BURSEI

Acționari confirmați de comisia de atestare.
Fondatori.
Societari.
– persoane fizice și juridice cu firma înregistrată de cel puțin un an.
– agricultori cu un anumit potențial economic minim.
– mijlocitori oficiali.

CONDUCEREA ȘI ADMINISTRAȚIA BURSEI

– adunarea generală;
– consiliul de administrație;
– comitetul de direcție;
– directori executivi;

COMPARTIMENTE SPECIFICE

– cancelaria bursei;
– camera de conciliere și arbitraj;

BURSA AGROALIMENTARĂ A ROMÂNIEI

SEDIUL CENTRAL SLOBOZIA JUD. IALOMIȚA

SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL ACTIVITĂȚII BURSEI

SUPRAVEGHEREA PRIN ORGANE DIN EXTERIORUL BURSEI.
– comisarul guvernului;
– reprezentantul Ministerului Economiei și Finanțelor;
– reprezentantul Camerei de Comerț;
CONTROLUL PRIN ORGANELE INTERNE ALE BURSEI
– comisia de cenzori

OPERAȚIUNILE DE BURSĂ

Natura operațiunilor de bursă
– Se consideră operațiuni de bursă tranzacțiile negociate în ring, în mod public, prin afișare și strigare, în condiții de concurență și înregistrate la bursă.
– Negocierile și tranzacțiile se pot efectua de către: mijlocitori oficiali sau suplinitorii acestora; membrii bursei, nemembrii bursei prin intermediul mijlocitorilor oficiali.

CAPITALUL ȘI FINANȚAREA BURSEI

CAPITALUL BURSEI
– acțiuni nominative
FINANȚAREA BURSEI
– taxe de înscriere, cotizații, comisioane pentru tranzacții, taxe pentru analize calitative, onorarii pentru expertize, consultații, studii, taxe pentru arbitraj.
– taxe pentru intrare în bursă, subvenții, donații, legate, împrumuturi, etc.

TIPUL OPERAȚIUNILOR DE BURSĂ

CASH – SPOT
FUTURES:
Hedge
Speculative: scalping, position trading, spreading etc.
Alte tipuri: cu primă, report și deport, filieră, etc.

PERSOANE ȘI ORGANIZAȚII SPECIALIZATE PENTRU MIJLOCIREA OPERAȚIUNILOR DE BURSĂ

PERSOANE: mijlocitori oficiali, mijlocitori suplinitori, personal ajutător (agenți și remitenți).

ORGANIZAȚII: firme (case) de intermediere bursieră, societăți de intermediere bursieră.
Colegiul mijlocitorilor oficiali.

GARANTAREA OPERAȚIUNILOR DE BURSĂ

– Casa de compensație (casa de clearing)
– Bănci
– Fond de garanție depus de părți (vânzători – cumpărători) și mijlocitori.

Oile își vor vinde scump blana în acest sezon

Directorul firmei **AGROCOMERCIALA Burdușani**, [illegible] Dragomir, este îngrijorat de soarta celor 10 000 de oi din rasa Merinos, pe care le deține societatea. Dacă prețul de achiziție al lânei nu va crește considerabil, se va lua în studiu alternativa sacrificării lor. Suma de 275 lei cu care se valorifică kilogramul de lână nu acoperă nici pe departe cheltuielile efectuate de societate. După opinia domnului Dragomir, între firma care aprovizionează cu lână și magazin sunt prea multe verigi. Altfel nu s-ar justifica prețul de 30 000 lei/costum lână (aceste costuri sunt anterioare momentului 1 mai).

Capitala cerealelor

În anul 1992 județul Ialomița a contribuit la fondul de stat cu 81 453 tone de grâu, 48 500 tone de orz și orzoaică, 54 113 tone floarea soarelui și 50 358 tone de porumb, cantități cu mult mai mari decât în anul 1991, situație determinată de prețurile practicate, care au făcut ca producători particulari să vândă din stocurile anului 1991. Cantități sporite vândute la fondul de stat și direct către populație, față de 1991, s-au înregistrat și la legume – 28 895 tone (+ 3 146 tone), fructe proaspete – 2 198 tone (+ 659 tone) și cartofi – 3 174 tone (+ 2 476 tone).

Privatizare prin metoda „MEBO"

30 de mici societăți cu capital de stat (cele care întrunesc condițiile necesare) sunt în curs de privatizare în județul Ialomița. Acționarii noilor firme vor fi foștii angajați ai societăților cu capital de stat. Primele societăți care vor face acest pas sunt **A.M.P.A. Urziceni** (fosta bază de Aprovizionare Tehnico-Materială), **PRODCOM — AGROALIMENT Slobozia** (fostul trust horticol) și **PRESCOM** (prestări în construcții).

Toaleta ecologică de primăvară a Sloboziei

Consiliul Local Slobozia a cumpărat în această primăvară material dendrologic în valoare de peste două milioane lei, de la Stațiunea de Cercetări Silvice Bărăgan. Pe o distanță de doi km, artera principală (Matei Basarab) va fi flancată de gard viu. Arborii (puiet) — stejar, tei, plop — vor fi plantați în tot orașul.

MARIAN MARIN

Dl. prof. Nicolae Stan, membru al Uniunii Scriitorilor,

consilier şef al Inspectoratului pentru Cultură Ialomiţa:

„În actul de cultură — de la zero către normalitate"

— Dle Nicolae Stan, care ar putea fi argumentele datorită cărora zona Ialomiţeană iese din starea de „provincie prăfuită" a culturii ?

— Vreau să plec de la ideea că actul cultural care se desfăşoară în instituţiile de stat trebuie luat de la zero. De la zero către normalitate. Chiar dacă aici au existat, poate, înainte, administratori culturali de talent, să zicem, dar direcţia era absolut greşită, datorită aservirii faţă de ideologia comunistă. Principiul amatorismului era acela care direcţiona actul de cultură ! Deci acesta a fost gândul nostru, începând cu 1 martie 1990, când, împreună cu colaboratorii mei, am venit la conducerea Inspectoratului pentru Cultură Ialomiţa.

Am căutat noi formule culturale şi ele s-au axat pe două coordonate : înfiinţarea de instituţii culturale şi iniţierea unor activităţi culturale care să devină repere în plan naţional sau internaţional. Care să nu fie pur întâmplătoare, amatoristice, pompieristice ! Din 1990 ne-am luptat pentru înfiinţarea Centrului cultural „IONEL PERLEA" în Slobozia. Un spaţiu cu multiple funcţionalităţi, pentru că plasticienii nu aveau unde să expună, pentru că cei dornici de lectură nu aveau de unde să cumpere o carte bună, pentru că nu aveai unde să vezi un film de cinematecă. Şi am început să facem mai puţine activităţi, dar foarte bune !

— Câteva exemple, vă rog !

— Festivalul şi concursul de interpretare a liedului „IONEL PERLEA", a cărui ediţie a doua a avut loc pe 7, 8 şi 9 mai 1993, organizat de inspectoratul nostru, în colaborare cu Ministerul Culturii şi cu Fundaţia „Mihail Jora". Pentru ediţia de anul viitor dorim să avem trei secţiuni : interpretare, creaţie şi acompaniament, şi să editâm un disc împreună cu Electrecord. De asemenea, în luna octombrie organizăm a patra ediţie a Colocviilor naţionale de antropologie şi sociologie rurală. Scopul nu este întâlnirea unor cercetători, sociologi, antropologi, la o şuetă (vezi articolul superb al dlui **Tudor Octavian** din „România liberă" de acum aproape trei săptămâni) ! Scopul este foarte practic : să iniţiem în Ialomiţa o cercetare sociologică şi antropologică de anvergură, cu specialişti, pentru a se sonda tradiţia în Ialomiţa. Pentru că vorbim de tradiţie, dar ea este o abstracţie, vorbim de folclor, dar este tot o abstracţie. De asemenea, în fiecare an, în luna noiembrie organizăm Colocviile naţionale de literatură, fiecare sub alt generic. La ele participă scriitori profesionişti şi se finalizează cu un premiu al municipiului Slobozia acordat pentru cea mai bună carte a anului scrisă de un autor tânăr, sub patruzeci de ani. Laureaţii primelor două ediţii au fost **Florin Iaru** şi **Mariana Marin**. Printre invitaţi i-am avut pe **Nicolae Breban, Dumitru Ţepeneag, Gabriela Adameşteanu, Laurenţiu Ulici, Ion Stratan**, cam toată generaţia optzecistă, în care eu cred ! Anul acesta dorim să invităm şi scriitori din Iaşi şi Cluj şi, dacă vom reuşi, pentru că este foarte greu, am vrea să participe scriitori din toate generaţiile, pentru un dialog al generaţiilor, un fel de pretext pentru o concilierе, pentru reconciliere între scriitori !

— Alte argumente ?

— Dintre multiplele funcţiuni ale Centrului „Ionel Perlea", cele care îi servesc foarte mult pe tineri sunt spaţiul pentru experiment cultural şi discoteca, pe care l-am realizat în colaborare cu un cunoscut specialist în domeniu, Doru Verban, care a creat ceva extraordinar de interesant şi de ţinută. O altă funcţiune este piaţeta cărţii, care găzduieşte trei librării, ultima, recentă, a editurii HUMANITAS, ea fiind, se pare, cea mai reuşită sub aspectul amenajării. Şi efectiv este luată cu asalt de tineri ! De asemenea, am organizat Galeria de artă plastică EUROPA, pe care artistul **Gabriel Manole** a amenajat-o gratuit !

— Ce face scriitorul Nicolae Stan ?

— Munca în cultură este atrăgătoare şi acaparatoare. Lucrez la un roman intitulat „Cocoşarea", început înainte de 1989, şi la un volum de proză scurtă — „Ce părere aveţi, domnule Llosa ?". Sper să ies totuşi pe „piaţă" !

— Alte proiecte ?

— Acest centru cultural avem de gând să-l înscriem într-un sistem de oferte, dacă se poate, internaţional. Am trimis o prezentare foarte complexă a centrului la Ministerul Culturii şi personal dl secretar de stat **Mircea Albulescu** mi-a spus că ne va acorda tot sprijinul !

„Slobozia — 400"
Programul aniversar

Având în vedere că

...în luna martie a anului 1994 se vor împlini 400 de ani de existenţă documentară a oraşului Slobozia, străvechi vad comercial, atestat prin Hrisovul voievodului Radu Mihnea către postelnicul Ianache,
...toţi slobozenii originari sau adoptaţi, prin Voia Domnului sau a Graţiei, au întrebări comune : cine am fost ? cine suntem ? cine vom fi ? pentru a şti ce putem să facem şi cât ne este îngăduit să sperăm.
...afirmarea IDENTITĂŢII este un imperativ al oricăruia dintre noi, resimţit cu acuitate îndeosebi în situaţiile-limită, autentice.
...participăm, iată, la o nouă FACERE — adevărată, reală, a noastră...
SE LANSEAZĂ către concitadinii noştri, originari, adoptaţi, din ţară, de peste hotare, următorul

APEL
de a contribui la conturarea şi realizarea
PROGRAMULUI ANIVERSAR
„SLOBOZIA — 400"

având ca interval al manifestărilor : perioada 20 martie — 30 iunie 1994.

Pentru a recepta mai limpede intenţiile noastre, vă prezentăm cele patru tipuri de activităţi pe care le avem în vedere :

I. ÎNSEMNE HERALDICE : medalie jubiliară, stema municipiului, cheia jubiliară, emisie filatelică etc.
II. TIPĂRITURI : monografie, albûm cultural, pliante de prezentare, cataloage, antologii, crestomaţii etc.
III. Program CULTURAL EDILITAR : monumente, plăci comemorative, străzi şi pieţe etc.
IV. ACTIVITĂŢI CULTURALE SPECIALE : festivaluri, concursuri, colocvii, sesiuni, spectacole etc.

Acesta ar fi cadrul general pe care sugestiile şi ideile dumneavoastră s-ar putea plia. Desigur, nu excludem posibilitatea modificării lui, în funcţie de anvergura propunerilor pe care, suntem siguri, le vom primi.

Vă aşteptăm corespondenţa pe adresa :

INSPECTORATUL PENTRU CULTURĂ
al JUDEŢULUI IALOMIŢA

str. Matei Basarab, nr. 29, cod. 8400
Telefon : 0910/1 12 07 — ROMÂNIA

PRIMARUL MUNICIPIULUI SLOBOZIA
inginer IOAN PINŢER

CONSILIERUL ŞEF
al Inspectoratului pentru Cultură Ialomiţa
profesor NICOLAE STAN

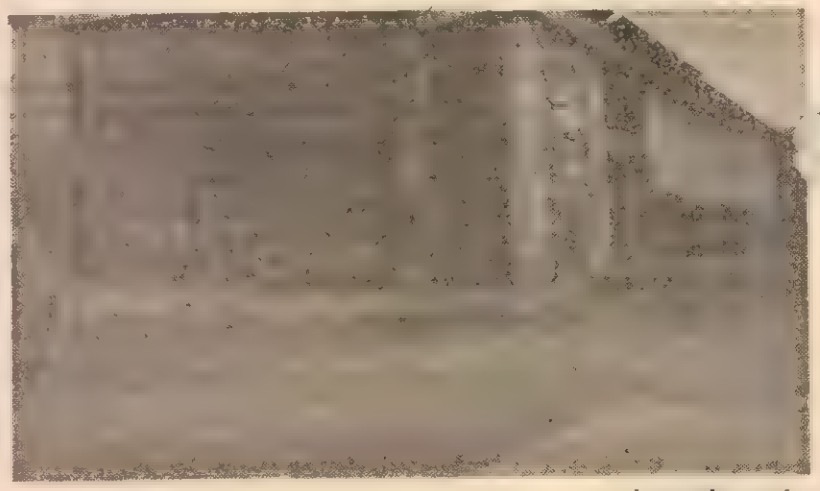

„Cultura se face cu dragoste"

„V-aş spune mai întâi că nimeni din jurul meu, nimeni dintre colaboratorii mei de la editură, când consilierul şef al Inspectoratului pentru cultură al judeţului Ialomiţa a venit la Bucureşti şi mi-a propus să deschidem aici o librărie, deci nimeni dintre colaboratorii mei nu m-a sfătuit să o fac. Dimpotrivă, toată lumea a spus «nu» !

Eu am socotit că lucrurile trebuie să se petreacă altfel şi mi-am zis că atunci când e vorba de un act de iubire — pentru că invitaţia domnului Stan era un act de iubire, este firesc ca la deschiderea care s-a produs din partea dumneavoastră să răspundem cu această deschidere, la rândul nostru. Vreau să vă spun că absolut nimeni din ţară, până astăzi, nu a venit la Bucureşti, la editura HUMANITAS şi să spună: «Vă oferim un spaţiu pentru o librărie !». NIMENI. De trei ani de zile ! Nici un consilier cultural dintr-un judeţ, nici un primar din nici un oraş, nimeni nu a venit să ofere ! Până acum nu am făcut decât să cerem. Am cerut şi am primit foarte arareori. Şi atunci când cineva vine şi îţi oferă, cum aţi oferit dumneavoastră, acest loc absolut excepţional, credeţi-mă că aşa ceva stă bine în orice colţ al Europei şi-n orice capitală a Europei ! Când cineva vine şi-ţi face un asemenea gest, a spune «nu» şi a face calcule comerciale mi se pare o formă de supremă meschinărie !

Cei din jurul meu mi-au spus : «nu merită să deschidem o librărie la Slobozia : e un oraş prea mic !» Eu cred — cultura nu se face cu aroganţă ! Şi vă repet — cultura se face cu dragoste ! Şi dacă sunt convins [illegible] ţară în general nu poate fi [illegible] decât de elite, cred în acelaşi timp că, spre deosebire de o castă, o elită este un loc unde poarta este deschisă întotdeauna !"

Dl. Gabriel Liiceanu — Centrul cultural Ionel Perlea — Slobozia — 8 mai 1993

Tratament prin autosugestie

Fiecare persoană poate ajunge ea însăşi în stare de transă. Tratamentul prin autosugestie constă într-o serie de exerciţii progresive. **Rezultatele nu vor fi obţinute printr-un efort de voinţă, ci prin relaxare, prin reducerea tensiunii interioare,** pentru autoreglarea funcţiilor normale ale corpului. Exerciţiile trebuie executate de preferinţă într-un fotoliu confortabil.

RELAXAREA MUSCULARĂ

Ne aşezăm într-un fotoliu confortabil. Începem să ne relaxăm, spunând : „Sunt complet relaxat. Braţul meu drept (sau stâng) este foarte greu". Această primă parte a sugestiei trebuie repetată timp de două minute. Persoana se concentrează asupra sugestiei următoare :

1. Braţul meu este rigid.
2. Respir profund.
3. Deschid ochii mari.

Pe parcursul a două săptămâni, se execută, minuţios acest exerciţiu în fiecare zi. La început se va obţine senzaţia de greutate a braţului, apoi această senzaţie se va extinde asupra întregului corp.

PERCEPEREA CĂLDURII

Sugestii :

1. Sunt complet relaxat.
2. Braţele mele (sau picioarele) sunt foarte grele.
3. Braţul meu drept (sau stâng) este cald.

Durata exerciţiului depinde de timpul în care persoana are senzaţia de căldură. După două săptămâni de exerciţii, ea este în măsură să aibă această senzaţie de căldură la toate extremităţile.

REGLAREA RITMULUI CARDIAC

Începem prin a pune mâna în dreptul inimii, simţim bătăile inimii. Apoi trecem la autosugestii :

1. Sunt complet relaxat.
2. Braţele şi picioarele mele sunt grele.
3. Braţele şi picioarele mele sunt calde.
4. Inima mea bate calm şi puternic.

În ultima fază, putem să ne controlăm pulsul. Nu trebuie să ne obosim.

CONTROLUL RESPIRAŢIEI

Începem prin repetarea exerciţiilor precedente, apoi trecem la un nou exerciţiu : „Respir încet, uşor. Respir fără nici un efort".

CONTROLUL ABDOMENULUI

După ce efectuăm autosugestiile precedente, ne spunem : „Plexul meu (solar) este cald".

Acest exerciţiu odată terminat, persoana este în măsură să se relaxeze complet, să respire profund, având un puls regulat şi o senzaţie de căldură în tot corpul.

CONTROLUL REGIUNII CEREBRALE

Pentru o funcţionare perfectă, după două săptămâni de muncă, în care am efectuat exerciţiile precedente, se mai adaugă o altă autosugestie : „Fruntea mea este foarte rece, de o manieră foarte agreabilă".

Se continuă exerciţiul, repetând totul, de la prima sugestie până la ultima. După două sau trei luni, ar trebui să fim în măsură să controlăm toate fenomenele descrise. Va fi necesar să efectuăm exerciţiile o dată sau de două ori pe zi, timp de alte şase luni, până când senzaţia devine cu adevărat intensă.

Autohipnoza, dacă este bine executată, duce la creşterea concentrării, la o mai bună întrebuinţare a propriilor resurse fizice şi psihice în momente dificile, la reducerea tensiunii emoţionale, la modificarea unor deprinderi negative.

Prezentare şi traducere
MARIA ANTONESCU ■

Cât câştigă un medic american, dacă lucrează normal — adică într-un spital sau cabinet particular, la concurenţă cu confraţii (dacă e medic bun, are clienţi) şi fără să aştepte plicul sau sarsanaua bolnavului

SPECIALITATEA	VENITUL MEDIU ANUAL
MEDICINĂ GENERALĂ/MEDIC DE FAMILIE	111.500 $
PEDIATRIE	119.300 $
PSIHIATRIE	127.600 $
CHIRURGIE	233.800 $
ANESTEZIE	221.100 $
OBSTRETICĂ/GINECOLOGIE	221.800 $
RADIOLOGIE	229.800 $

DUPĂ „NEWSWEEK" – 5 APRILIE 1993

NOTĂ : Nu transformaţi dolarii mediculuí în lei, ci raportaţi-i la venitul mediu anual al americanului de rând (cca 25.000 $).

Medicament — miracol

RODILEMID-ul vindecă... suedezi

• *Noi îl găsim mai greu*

„Gravitatea bolilor tratabile cu RODILEMID este cunoscută chiar şi de marele public. De pildă, **scleroza multiplă** (leuconevraxita), este grav invalidizantă, ducând, cu certitudine, la moarte; **herpesul recidivant** poate determina, în funcţie de localizare, orbire sau cancer uterin, encefalopatii severe sau decese (55% din cazuri) la nou-născuţi : **zona Zoster** provoacă dureri violente, iar **varicela** are, în funcţie de vârsta copilului, urmări foarte neplăcute", declară dl dr. neurolog **Romulus Dinu,** unul dintre autorii acestui medicament.

RODILEMID-ul este, de fapt, un principiu terapeutic nou, unic în felul său, şi anume **chelatoterapia netoxică.** Cea mai importantă proprietate a acestui medicament este acţiunea sa **antivirală** exercitată **fără efecte toxice secundare** — caz unic în familia antiviralelor. O altă calitate excepţională este **capacitatea sa imunomodulatoare,** adică posibilitatea sa de a stimula anumite populaţii din limfocitele sanguine răspunzătoare de apărarea împotriva unor boli FOARTE GRAVE. De asemenea, acţiunea sa **neurotrofică** este benefică în paraliziile faciale ca şi în alte forme de nevrite", afirmă dna **Ileana Dinu, biochimist, doctor în toxicologie,** coautoare a acestui micropolimer vindecator.

Cele mai spectaculoase rezultate s-au obţinut în tratarea cumplitei boli numită scleroză în plăci. Pentru un eşantion de pacienţi urmăriţi timp de şase ani şi trataţi neîntrerupt cu RODILEMID s-au evidenţiat următoarele date : 61% **amelioraţi,** adică s-a reuşit reducerea gradului lor de invalidizare ! 18,5% **stabilizaţi,** în concepţie occidentală în. seamnă vindecaţi şi 18,5% **agravaţi,** în cazul anumitor forme cronice evolutive şi al unui sistem imunitar eficient.

Deşi medicamentul se află pe piaţa românească de zece ani, fiind brevetat şi în Franţa, Germania, Marea Britanie, Elveţia, Italia, Luxemburg, Liechtenstein, S.U.A. şi Canada, el nu este deloc promovat peste hotare. Lipsa fondurilor pentru reclamă anulează, practic, şansele firmei producătoare S. C. SICOMED S. A. de a-l exporta. Aduce imense pagube valutare statului român.

Există, totuşi, o speranţă., Suedia. În această ţară, de fapt în întreaga peninsulă scandinavă, scleroza multiplă este o problemă naţională, datorită marii sale incidenţe — 80 cazuri la 100.000 locuitori. O echipă a televiziunii din Stockholm, aflând despre rezultatele obţinute de dl dr Dinu în tratarea acestei boli, a realizat, în august, 1992, un amplu reportaj pe această temă şi care, difuzat şase luni mai [illegible] a determinat [illegible] de sosiri şi telefoane peste 100 în total) culminând cu sosirea primului grup de şase pacienţi la începutul lunii martie a.c. Aceştia au fost trataţi ambulator de dl dr Dinu timp de o săptămână. Rezultatele obţinute au determinat creşterea în asemenea măsură a solicitanţilor suedezi, încât, în acest moment, Fundaţia handicapaţilor neurologici este capabilă să determine Guvernul Suediei să aprobe importul acestui medicament miraculos.

BRÂNDUŞA NICOLAE ■

CAFEAUA NU ESTE NOCIVĂ

• *Nu vă bucuraţi, nu este vorba de cafeaua mucegăită original!*

Contrar opiniei foarte răspândite, cafeaua (sau cofeina) nu sporeşte riscul accidentelor cerebrale sau ale infarctului miocardic. Demonstraţia a făcut-o profesorul Willett de la Universitatea Harvard (Boston), printr-un studiu efectuat pe 45 589 bărbaţi, între 40 şi 75 de ani, fără antecedente în maladiile cardiovasculare. Studiul, întins pe durata a doi ani, a dat următoarele rezultate :

— băutorii a mai mult de 4 cesti de cafea pe zi au un coeficient de risc de accident cardio-vascular de 1,04 faţă de 1 la băutorii a mai puţin de 4 cesti zilnice de cafea

— la marii consumatori de cafea decofeinizată (mai mult de 4 cesti pe zi), acest risc de accident creşte semnificativ, coeficientul fiind de 1,63

Autorii studiului precizează : chiar un consum susţinut de cofeină ,asociind ciocolata, ceaiul sau cacao, nu creşte riscul cardio-vascular. Aceste rezultate au luat în consideraţie numai subiecţii bărbaţi. Curând, ele vor trebui testate şi la femei.

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru va oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- ***Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?***
- ***Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?***
- ***Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?***
- ***Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?***
- ***Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?***
- ***Ce ați fost în viața anterioară?***

ELENA ANDREI

Cum va fi viața mea? Ce am fost într-o viață anterioară?

Combătând egoismul, în acest an veți beneficia de mai mult noroc și șansa unor prieteni de excepție; zilele norocoase sunt 11 și 29.

Evoluția șanselor dumneavoastră pe ani, pînă în 2000: 1993 — an favorizând: călătorii, afaceri, contacte, proiecte profesionale; 1994 — an cu schimbări bune în profesie; 1995 — an de fluctuații financiare și sentimentale, nervozitate; 1996 — succese, bani, schimbare loc de muncă, domiciliu, sentimental bine. 1997 — foarte bun, călătorii, sănătate, concepereа unor proiecte ambițioase, de anvergură; 1998 la fel ca în 1995, 1999 — an de riscuri și conflicte, surmenaj; 2000 — decepții și unele blocaje, de evitat asocieri.

În viața anterioară, dumneavoastră ați fost bărbat și ați avut una din următoarele profesii: matematician, suflător în sticlă, explorator al ghețurilor și zăpezilor. V-ați născut în SUA, în 1175, joia. Ați fost o persoană plăcută, cu înclinații artistice, care schimba urâțenia în frumusețe, și care găsea, în general, soluția pentru orice situație.

GHEORGHE CREȚU

Ce șanse am pentru a-mi tipări o carte de versuri la o editură?

Așa cum se indică în talon, trebuia să treceți datele de naștere în baza cărora putem calcula șansele vizavi de o altă persoană. De aceea nu vă oferim decât date generale:

Destinul material: Sunteți simpatic, sociabil, convingător, plin de farmec, îndemânatic, un bun psiholog. vă adaptați ușor. Alegeți lesne situația cea mai avantajoasă. Trăiți exclusiv în prezent. Neliniștit, independent, refuzați orice contrazicere. Aveți idei, sunteți strălucitor, dar în cazurile de exces (negative) puteți deveni încurcă-lume fanfaron, și fără scrupule. Reușita vine din ocupațiile care pun în valoare calitățile enumerate, deci în publicitate și comerț, dar reușita poate veni și în profesiuni științifice.

Destinul spiritual: Aveți însușiri de conducător, darul presimțirii, al visurilor prevestitoare. Dacă le puneți în valoare, veți depăși toate obstacolele de orice natură, cu ușurință, dar nu fiți imprudent. Zilele norocoase: 11 și 29.

Ce semnificație are prenumele dv.? Aveți o puternică personalitate care vă ajută să-i dominați pe cei din jur. Faceți o bună impresie în societate, datorită unui spirit mustind de idei și ingeniozitate. O parteneră cu care vă însoțiți adesea, nu fără o anumită plăcere, este singurătatea. În activitatea profesională folosiți la modul oportun împrejurările favorabile, pentru a vă atrage scopul fixat. Voința, energia, autoritatea sunt armele care vă ajută în ceea ce întreprindeți. Aveți de asemenea însușirea de a dinamiza, întreține și influența unele grupuri socio-profesionale în direcția dorită de dv.

MARIA BARBU
— București —

Doresc să aflu cât mai multe date despre mine; viață, sănătate, o eventuală căsătorie

Ursita zilei de naștere: Sunteți distantă, trăiți în semi izolare, departe de mulțime. Sunteți abilă. Viața dv. oscilează între mari bucurii și mari decepții. Aveți afinități cu domeniul științei, învățămîntului, al terapiei naturiste, ocultismului.

Destinul material: Fiind „un conducător", aveți strălucire, darul de a conduce pe alții, sunteți ambițioasă, mergeți înainte fără a reveni. Fiind câteodată agresivă, puteți fi și încăpățânată și orgolioasă, lucruri de care să vă feriți, pentru a ocoli eșecul. Zile norocoase: 17 și 23.

Șansele dv pînă în 2000: 1993 este anul unor succese în investiții, călătorii, proiecte profesionale de anvergură, asocieri, studii; sentimental, bine. Sănătatea, cu mici excepții, bună; 1994 — succese în afaceri, răceală în familie (emoții puternice, tensiuni); 1995 — câștiguri financiare, schimbări de activitate, loc de muncă, domiciliu, 1996 — multe restricții, dar șanse de căsătorie; 1997 — revine succesul din 1995; 1998 — an de decepții și blocaje — prudență! 1999 — revine situația din 1994; 2000 va fi un an similar cu 1995.

MAGDALENA DUMITRU

Ce șanse am de ameliorare a situației mele sentimentale, de a găsi un soț?

Ursita zilei dv de naștere: Înclinație către șicane, spre proces. Succes în magistratură, în barou. Sunteți bună la suflet și aveți succese în viață. Preferați munca în grup.

Destinul material: Cine sunteți? Dumneavoastră aveți un noroc de-a dreptul scandalos. Revoluționară, amatoare de călătorii, dotată pentru limbi străine, independentă, nu ascultați sfaturile prietenilor, pericol de instabilitate și de a deveni fără scrupule. Reușită în orice profesiune cu risc. Drumul prin viață este drumul tuturor reușitelor, un drum privilegiat, neoprit de nimic, având mereu prioritate. Zile norocoase: 10 și 19.

Și acum **evoluția șanselor dumneavoastră până în 2000:** 1993 șanse în afaceri, în familie, răceală; 1994 — perioadă mai dificilă sub raport sentimental, nervozitate; 1995 — an favorabil schimbărilor de domiciliu, câștig financiar, o legătură sentimentală este posibilă; 1996 — surmenaj, conflicte cu noul partener, 1997 — situație similară cu 1993; 1998 — divorț la cei căsătoriți, nuntă la celibatari. În viața profesională progres; 1999 — revine situația din 1993. 2000 — favorabil legăturilor sentimentale.

ELEONORA LUCA

Ce-mi rezervă viitorul referitor la locul de muncă? Ce perspective îmi oferă privatizarea? Viitorul referitor la relațiile sentimentale.

Din păcate nu mi-ați dat denumirea instituției sau întreprinderii la care lucrați. Nu putem face decît o prognoză generală.

Destinul material: Cine sunteți? Un om cu o structură puternică dreaptă, cinstită, răbdătoare loială, de încredere, îndatorată vieții de familie, conservatoare. Ideile noi le acceptați numai după un îndelungat studiu, fiind metodică. Stabiliți planuri detaliate. Aveți o judecată lentă și puteți reuși în domeniile care cer precizie, spirit de observație și metodă.

Karma anului: Muncind cinstit, cu optimism în acest an veți atrage succesul. Va trebui să aveți, însă, încredere în forțele proprii. Zile norocoase: 13 și 31

Șanse până în 2000: 1993 este un an al șansei pentru dumneavoastră (căsătorie pentru celibatari, divorț pentru familist). Cu diplomație, răbdare și echilibru psihic veți reuși; 1994 — anul contactelor și deschiderilor spre social, finalizări de proiecte, posibil să aveți un copil; 1995 — restrictiv laborios, fiți perseverentă; 1996 — succes în afaceri, călătorii, veți fi foarte curtată. 1997 — anul familiei și casei (căsătorie, eventual divorț, după caz); 1998 — an de expectativă. 1999 — succes în afaceri; 2000 — an în care așteptați o schimbare, apoi veți decide noi proiecte.

MARIA POP

Anul 1993 va fi un an fast, ori nefast pentru comerțul pe care îl fac? Ce șanse are fiica mea, Simona de a intra la facultate? Sunt șanse ca soțul meu să „prindă" un șantier în străinătate?

Lipsește numele firmei și anul când a fost creată. Trebuia să ne indicați numele complet al fiicei dv și data ei de naștere. Nu avem și datele soțului, deci la această întrebare nu vă putem răspunde.

Destinul material. Cine sunteți? Aveți spirit de sinteză, inteligență, intuiție, și imaginație ce vă ajută în obținerea succesului. Introvertită, detestați mediocritatea, puteți deveni chiar ascetă, sau mistică. Evitați egoismul, pesimismul și singurătatea în excese. Vă vor duce la sălbăticie. Din păcate, duceți lipsă de diplomație.

Karma anului: În acest an vă așteaptă o încercare: prin boli, accidente. Nu trebuie să vă lăsați stăpânită de frică, ci prin evoluție spirituală și psihică, o viață corectă, veți obține victoria aupra dv însivă și prin aceasta și asupra altora. Este posibil ca nenorocirea să lovească unele persoane apropiate dv. Deci mare prudență. În acest an nu veți da prioritate intereselor proprii. În relațiile cu partenerii dovediți multă disponibilitate, pricepere în a negocia un contract, dar într-o atmosferă de emoții puternice și tensiuni, determinând un exces de duritate în familie, care poate duce la ruptură. Deci succesul este previzibil.

1993: după o perioadă de adaptare, avansați lent. La început, aveți un moral scăzut, dar evitați deciziile riscante, străduiți vă să vă mențineți echilibrul psihic. Anul 1993 arată un progres în afaceri, determinat de răbdare, diplomație, Tot în acest an există pericolul divorțului.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

CeBIT '93 — O fereastră către mileniul trei

Festivalul monștrilor sacri ai informației

• Nu știm dacă ei conduc lumea, dar în mod sigur o schimbă

Activitatea Centrului de birotică, informatică și telecomunicații CeBIT se desfășoară anual lângă Hanovra — Germania, pe durata unei săptămâni, într-un parc „internațional" amenajat pe 32 ha, în 28 de pavilioane de mărimea celui central din Complexul Expozițional București; e un adevărat festival, nu al muzicii, al artelor plastice sau al dansului, ci al unui produs al gândului rece: informatica.

Anul acesta, 5 604 firme din 45 de țări au expus în fața a 180 000 de vizitatori, șefi de firme și a 445 000 vizitatori din compartimente de vânzări, de fapt în fața unui total de 660 000 de vizitatori (de remarcat structura de vizitatori și de reținut că 104 000, deci aproape un sfert, au fost străini, pentru a avea o primă imagine a importanței și, nu mai puțin, asupra ținutei târgului). Interesul a fost captat în proporție de 47,6 la sută de produsele software, 45,6 la sută microcomputere, 38,4 la sută rețele de calculatoare și 38,1 la sută telecomunicații. Din cei 2 139 expozanți străini, se remarcă SUA — cu 454 firme, Taiwan — cu 338, Marea Britanie — cu 237, Franța — 109, ș.a.m.d. Europa răsăriteană s-a prezentat cu 50 de standuri cu totul. Helmut Kohl a ținut discursul de deschidere (7 pagini). După tăierea panglicii inaugurale, doamna Mihaela Gorodcov, directoarea revistei PC World Romania (fost INEOCLUB) și patru reprezentanți ai firmei SCOP, îi numim pe domnii Alexandru Vișan, director tehnic, Florin Mashek, inginer autorizat Novell, Dragoș Stan, director comercial, și Teohari Ion, responsabil cu Departamentul de reseller-i din țară, au început un adevărat maraton.

S-au încheiat contracte și afaceri prin telefon (cu sau fără fir), prin rețelele de calculatoare instalate, prin modemuri, prin circuitele interne de televiziune sau prin satelit și, câteodată, mai tradițional, negocierile s-au purtat în jurul unei mese.

Informatică nomadă

MIHAELA GORODCOV: Din punct de vedere publicitar, târgul s-a distins prin organizarea de către **International DATA Group**, în cadrul unui program care s-a numit **Business With Eastern Europe**, a unor conferințe zilnice (și de mai multe ori pe zi), cu scopul apropierii firmelor producătoare de piața liberă nou apărută în Europa. A fost o primă manifestare de acest gen la un târg de o asemenea amploare și s-a bucurat de succes. A fost editată și o revistă, INFOCOM, tot sub egida IDG și un afiș, în care apar copertele publicațiilor de informatică editate de acesta în Europa de Est. Ca noutăți tehnice, fără a intra deloc în detalii, să menționăm în primul rând firma INTEL, cu al său microprocesor **586 Pentune**, de 5 ori mai rapid decât 486, revoluționar nu atât prin spectaculozitatea aplicațiilor video cât datorită deschiderilor pe care le va permite în modelarea științifică în diverse ramuri de vârf, inclusiv astronautică. Apoi, pe latura SOFT, aș menționa linia generală de promovare a sistemelor deschise UNIX și a conceptului de **WORK Group**, precum și atmosfera de „informatică nomadă" pe care multitudinea de notebook-uri și comunicația fără fir o creează.

CeBIT — un eveniment social

DRAGOȘ STAN: Participarea noastră la CeBIT, cu o delegație de patru membri, arată pe de o parte importanța târgului (pentru că altfel nu s-ar fi justificat cheltuielile de deplasare etc.), iar pe de altă parte, preocupările egale ale firmei SCOP în sectoarele tehnic și vânzări, chiar cu un ușor accent pe primul. CeBIT-ul este important nu numai pentru faptul că aici apar noutățile anului în informatică, dar mai ales pentru faptul că aici se face politica în domeniu și se trasează direcții și tendințe de urmat.

Manifestarea de lângă Hanovra este poate mai puțin pentru business cât un adevărat eveniment social. Și profesional. Spre exemplu, Pavilionul 22 al CeBIT a servit ca loc de întâlnire și forum pentru schimburi de idei pe tema „cercetare și dezvoltare" (15 % din reprezentanții firmelor care au expus vin din sectorul cercetare — proiectare — dezvoltare — n.n.). Un alt spațiu a fost rezervat promovării pieței. Sigur, CeBIT rămâne în primul rând un expozeu de produse de ultimă oră, unele anunțate, altele surpriză. Principalul nostru interes, pe durata desfășurării târgului, a fost să purtăm discuții cu firmele producătoare pe care le reprezentăm în România în calitate de distribuitor autorizat și care sunt cele mai mari din lume. Am purtat convorbiri la COMPAQ — unul din liderii mondiali în producerea de calculatoare și accesorii — cu domnul **Bernard Schaefer** — manager de vânzări pentru Europa de Est, la EPSON — cel mai mare producător de imprimante pentru calculatoare din lume — cu domnul **Norbert Braun**, șef divizie Europa de Est, la NOVELL — numărul 1 mondial în producerea rețelelor de calculatoare, deținând 60% din piața mondială în acest domeniu — cu **Gitta Holloch** — director pentru EE, la I.B.M. — cel mai mare producător de calculatoare din lume — cu **Peter Tessarik** — șef de vânzări Europa de Est, la WESTERN DIGITAL — unul din cei mai mari producători de hard-disc-uri și plăci video, accelleratoare video etc. — cu **Ken Larsen** șef divizie vânzări EE, la AMERICAN POWER CONVERSION — cel mai mare producător de surse neîntreruptibile — cu **Artur Marcinkiewicz** — șef compartiment vânzări EE. De asemenea, am avut convorbiri cu șefii diviziilor vânzări pentru Europa de Est de la alte firme pentru care avem statutul de distribuitor autorizat: **Jackie Flemming**, de la STANDARD MICROSYSTEMS CORPORATION — specializată în plăci de rețea de toate tipurile, **Robert Poorman** — de la DIGIBOARD — axată pe plăci multiplexoare și conectică, **Henrik Alexis Dyrby** — de la ASK S.A. — unul din cei mai buni producători de ecrane de proiecție, **Margot Mueller** — de la KINDERMANN — un important fabricant de proiectoare, **Jimmy Valena** de la COMPUCLASSICS — specializat în software, **Jana Heaton**, de la SUMMAGRAPHICS — HOUSTON INSTRUMENTS — cei mai importanți producători ai gamei complete de echipamente CAD/CAM.

Prin această deplasare și întâlnirile avute acolo, am urmărit să ne consolidăm încrederea partenerilor noștri din străinătate. Deocamdată singurul risc pe care și-l „asumă" aceștia aici este de a ne livra produsele în avans. În ceea ce privește creditele pe care am fi dorit să le obținem, se manifestă încă o linie de prudență față de băncile române, căci ni s-au cerut garanții de la bănci din Vest. Am fost mulțumiți, vizitând standurile din târg, să constatăm că produsele distribuite de noi în România sunt foarte aproape de cele mai înalte standarde. Iar multe din exponatele de la CeBIT le-am contractat și vor intra, prin SCOP, pe piața românească.

CĂLIN MARCUȘANU ■

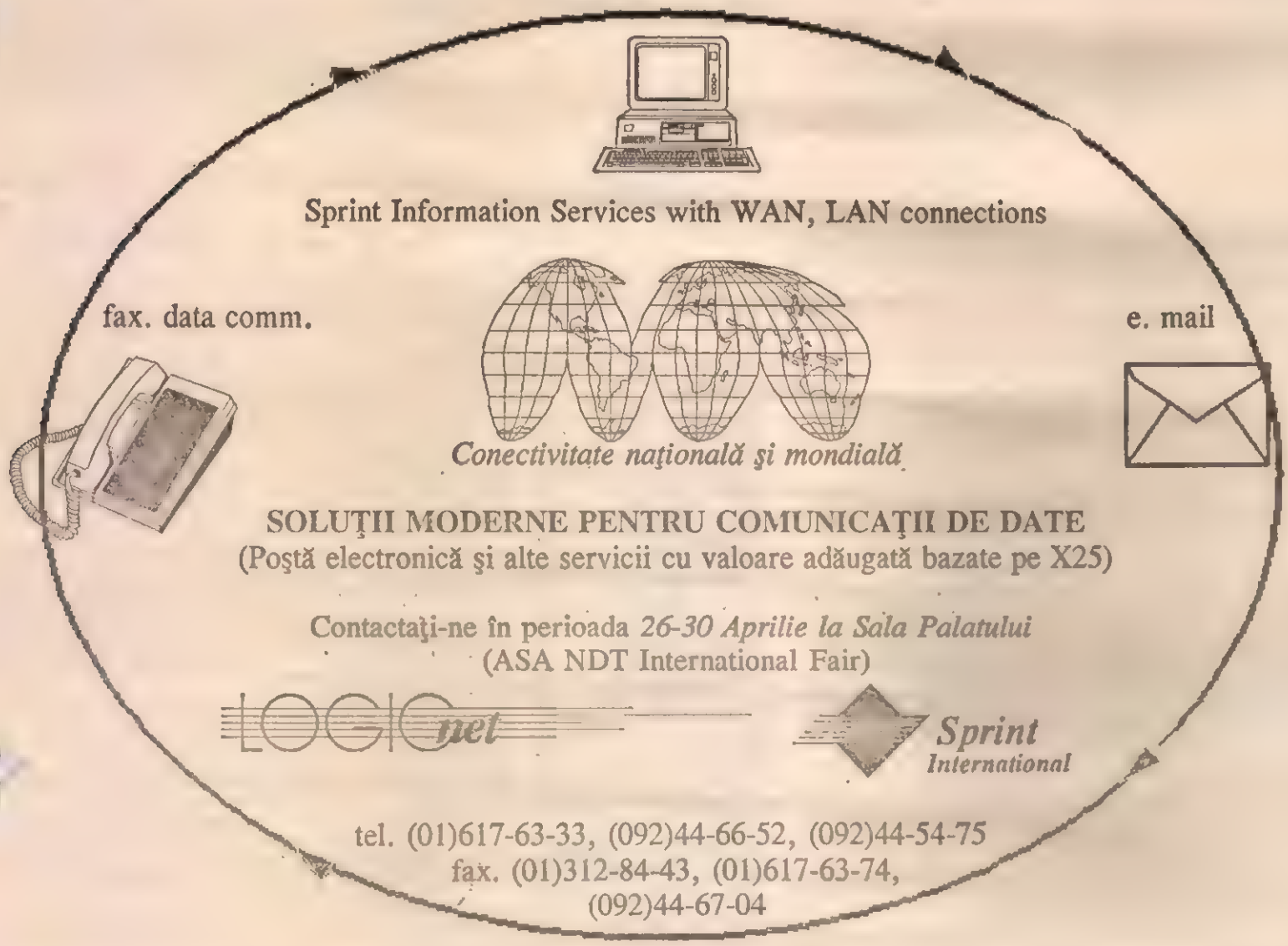

Scenă din spectacolul „Robespiere și regele" de D. R. Popescu.
Actorii : Ionuț Antonie, Corneliu Revent, Simona Stan

Libertate și dictatură

• Dl Lucian Sabados, directorul Teatrului Toma Caragiu din Ploiești, despre recentul turneu de la Odeon

La Teatrul Odeon au avut loc recent spectacolele Teatrului Toma Caragiu din Ploiești : Robespierre și regele, de D. R. Popescu și Toți erau fiii mei, de Arthur Miller.

— Domnule Lucian Sabados, ce v-a determinat să alegeți punerea în scenă a piesei Robespierre și regele ?

— Evident că mi-am asumat un risc destul de mare, dar mi-am dat seama că textul poate avea un puternic impact asupra publicului, prin multiplele apeluri la istoria veche și mai recentă, existând evidente, foarte transparente trimiteri la perioada actuală. Am ales acest text mai ales pentru valoarea sa ideatică, asumându-mi până la capăt și celălalt risc, comercial:

— Ce ați dori să subliniați în spectacol ?

— Veșnica ciocnire dintre natura umană și calitățile absolute ale unei idei. Au existat de-a lungul istoriei personalități extrem de controversate (ca Robespierre), care nu au făcut față acestui impact uman-ideal. De asemenea, la nivel istoric, este extrem de interesantă o anumită similitudine dintre dictatură și libertate, acea libertate care uneori ne găsește nepregătiți.

— Ce puteți spune despre criteriile selectării celui de-al doilea spectacol, Toți erau fiii mei, de Arthur Miller ?

— Cu totul altul a fost criteriul selecționării acestui text. A apărut ca o necesitate de a pune în evidență calitățile artistice ale trupei. Pentru că, după Revoluție a fost un moment foarte greu în care am pierdut câteva certe valori. Alegerea acestui text, care într-adevăr oferă niște partituri interpretative deosebite, este practic, o șansă, pe care am oferit-o unui moment interesant în trupa noastră, întâlnirea dintre două generații : generația Corneliu Revent, Margareta Pogonat și generația lui Ionuț Antonie.

— Ce riscuri v-ați asumat în lansarea acestei piese ?

— Nu mi-am asumat nici un risc, ci, dimpotrivă, am mers pe o anumită certitudine. O problemă esențială în această piesă este problema vinovăției, problema vinovăției după al II-lea război mondial. Mie mi se pare că maniera în care Arthur Miller a pus în pagină această piesă este extrem de actuală. Pericolul de a crea monștri, de a ne victimiza la nesfârșit, de a ne lamenta pe altarul unor idei, cu care de fapt cochetăm, sunt jocuri foarte periculoase, care merită a fi semnalate și prezentate publicului.

RALUCA VRABIE ■

Dl Lucian Giurchescu, directorul Teatrului de Comedie, acuză revista „FLACĂRA"

„Dumneavoastră publicați stalinișt!"

„O pagină în care apare Valentin Silvestru nu mă interesează ! Eu am venit în România crezând că s-a terminat cu staliniștii. Atâta timp cât publicați stalinișt, e treaba dumneavoastră."

Domnul Lucian Giurchescu se referea la articolul „**Comedia amară a Teatrului de Comedie**", apărut în numărul 12, din 24 ianuarie a.c., al revistei noastre, în care oameni de teatru din interiorul și din afara colectivului artistic aduc grave acuze actualului director. Reamintindu-i domnului Giurghescu faptul că nu doar „stalinișt"ii și-au spus părerea, l-am invitat la dialog. „Sunt aceiași oameni care se ocupă de multă vreme să spună aceleași lucruri. Nu aduc nimic nou. Eu vă respect prea mult revista și nu vreau să intru în polemică, pentru că e o publicație bună. De fapt, de ața e presă liberă, să spună toată lumea ce vrea. Într-o zi, am să vă spun și eu ce cred. Nu acum. Pentru asta trebuie să mă gândesc un pic și o să vă invit la teatru."

Invitația domnului Giurchescu a sosit, în sfârșit, pentru săptămâna viitoare, așa încât sperăm ca în numărul următor al revistei „FLACĂRA" să vă putem oferi „Dreptul la replică" al directorului Teatrului de Comedie.

LIANA TATOS ■

PIAȚA DE ARTĂ, ARTĂ DE PIAȚĂ

„Apără-mă, Doamne, de falsuri!"

(că de bani mă „apără guvernul")

Din multele componente ale buticului de artă, mai importantă rămâne tot oferta, sau, negustorește spus, marfa. În buticul de artă actual, marfa se procură după principiul bine știut al economiei de artă în tranziție : **consignația.** Simplu, un deponent — la ananghie sau nu — aduce un obiect (de artă, bineînțeles) și-l expune. Prețul e uneori imaginat de proprietar, sau, deseori, sugerat de diverși. Se așteaptă. Apare un cumpărător, îl vede, îl place și-l achiziționează. Negustorul încasează un procent, variabil după subțirimea obrazului. Toată lumea e mulțumită. Comerțul nostru merge și așa... Mai marile buticuri de artă (vezi **Coleus, Alis, AS**) colaborează și cu experți. Unii chiar adevărați (dacă au norocul să dea peste un **Radu Ionescu, Petre Oprea,** ori **Lică Rosel**). Se expertizează, se comentează, se autentifică cu jumătate de gură, dar nu se garantează nimic. În unele cazuri, păcălitorul — Doamne, iartă-mă dacă greșesc! — iese păcălit. Astfel, banii circulă în natură, ca apa. În așa condiții, multe spații sunt tixite cu opere de o para : picturi de la bunici, semnate de nepoți, mobilă stil, obiojită mai bine sau mai prost, porțelanuri și sticlărie făcute în ateliere de târg, argintărie coclită sau patinată... ieri ! Spre „documentare", dați o raită pe la **Hanul cu tei, Tiffany's,** sau **Mărășești.** De curând, valul migrației noastre spre Orient — mai la îndemână — a adus și producția artistică a bazarelor din cele meleaguri: papirusuri piramidale, pietre chinezești bune la toate..

La urma celor scrise aici, un sfat pentru mai noii amatori de artă : vizitați muzee și expoziții. Priviți, comparați și înțelegeți. Cu puțin har, se poate realiza apoi o colecție de individiat, care vă asigură și bătrânețile, pe deasupra. La... buni, lucruri bune. Nu pierdeți la Muzeul Național ex... nalele piese din expoziția de mobilier, sticlă și porțelanuri. Grăbiți-vă și la expoziția avangardei românești antebelice, cu mari cote la bursa internațională : V. BRAUNER, M. IANCU, A. SEGAL. În sfârșit, pentru a vă ostoi pohta de cumpărător, puteți să tranzacționați un N. GRIGORESCU autentic, la **EURO UNION,** din holul Teatrului Țăndărică. Oricum, merită și privit. Intrarea e liberă. Despre preț și prețuri, altădată.

DON LOTREC ■

Pe Lipscani a renăscut un teatru

Prin directorul ei general, **dl Dan Mocănescu,** sprijinit de Cartelul Alfa, „Rapsodia Română", trăiește o nouă viață. În noua variantă se numește **Teatrul Pann** și are patru secțiuni : secția de folclor, care a preluat, de fapt, ansamblul Rapsodia Română ; secția de teatru pentru copii, secția atelier, care-și propune să adăpostească diverse formule teatrale și studioul de muzică sacră.

Teatrul Pann este unic prin deschiderea pe care o are pentru experiment, ne asigură dna **Silvia Kerim,** consilier artistic. Această singularitate este proprie și secției de folclor și se manifestă prin dorința de-a valorifica adevăratele izvoare folclorice, prin intenția de a debarasa de zgură repertoriul deja existent. Scopul unic al acestor preocupări este de-a readuce în sală publicul, în special publicul tânăr, pentru care folclor înseamnă îndeobște răposata Cântare a României.

În perspectiva imediată, iubitorii de folclor adevărat vor putea asista la premiera unui spectacol, clădit într-o manieră originală. Cu acest prilej pot fi siguri că vor fi scutiți de muzică țigănească, de cântecele deocheate cu care mulți cântăreți cunoscuți delectează nuntașii, sau de alte făcături.

FILM

Point Break – La limita extremă

Pentru KATHRYN BIGELOW, regizoarea filmului POINT BREAK (în traducere românească LA LIMITA EXTREMĂ), pelicula este „un război psihologic între doi tineri, care se împing unul pe celălalt în situații din ce în ce mai periculoase". Asta înseamnă cascadorie, parașutism, bătăi care încep cu pumnii și sfârșesc cu arte marțiale și Aikido, lumea fotbalului profesionist, F.B.I., surf. „Cascadele realizate sunt atât de reale, încât sunt înfricoșătoare" — declară producătorii Peter Abrams și Robert L. Levy. Ideea scenariului lui W. Peter Iliff este că pericolele supreme se plătesc cu prețul suprem.

Protagoniștii filmului sunt doi actori de marcă ai cinematografiei americane, aleși contrar tuturor rețetelor de distribuție: PATRIC SWAYZE și KEANU REEVES. (L.T.)

Violoncelista
Katharina Kühne în România

N-am reușit să stau de vorbă cu **Katharina Kühne** decât cu o oră înainte de plecarea avionului care o ducea, după un strălucit turneu în România, spre patria sa, Austria. Născută la Viena, în 1969, a început să studieze violoncelul sub îndrumarea tatălui său, strălucit muzician ce și-a deschis porțile sufletului și ale casei pentru zeci de cărturari români.

La 24 de ani, tânăra violoncelistă prezintă o carte de vizită demnă de luat în considerare. Din 1985 a studiat cu André Navarra la Academia de Muzică din Viena, este laureată a Concursului internațional de muzică de cameră de la Città di Finale Ligure, a susținut numeroase concerte cu acompaniament de pian și orchestră în diverse țări europene. Turneul din România — la invitația Academiei de Muzică din București și a Ministerului Culturii — a cuprins șapte concerte, în București, Brașov, Sibiu, Timișoara, Târgu Mureș, Iași, Cluj, încheindu-se cu o manifestare la Fundația Culturală Română, în fața unui auditoriu format din muzicieni, oameni de știință, demnitari, persoane din Corpul Diplomatic.

Impresiile, încă nesedimentate, au făcut-o pe Katharina Kühne să-mi declare de la bun început: „Voi reveni în România. Timișoara este un oraș minunat, absolut occidental."

LIANA TATOS ■

În Franța se învață și limba română

Aix-en-Provence la 30 km. de Marsilia, este un oraș de 140 000 de locuitori, salvat de la mortificare de o intensă viață studențească: 5 universități, dintre care cele mai faimoase, cea de Drept și cea de Litere. Situate la câteva sute de metri distanță, cele două facultăți par două lumi complet diferite. Trecerea de la costumele tip Chanel sau Yves Saint-Laurent ale studenților de la Drept, la moda „pauvrette" '70, sau Art Nouveau, afișată de cei de la Litere te ispitește să te așezi „au soleil", pe terasa cafenelei Facultății de Litere. Pronunțarea cuvântului **român** atrage pe mulți grupuri de studenți. Entuziaști ei povestesc că învață româna un curs la care te duci cu nespusă plăcere, ceva formidabil, ani, mai fidel spus, „super" cel mai la modă superlativ în mediul studențesc.

La etajul trei al clădirii se află cabinetul de limba română al „super" profesorului **Valeriu Rusu**. O bibliotecă imensă, în limba română îmbracă pereții cabinetului alături de afișe și tablouri reprezentând peisaje românești. Uimiți, francezii obișnuiți cu imaginea mediatizată a României — mineri și spitale de copii handicapați — întreabă: „Este o țară foarte frumoasă România, nu-i așa ?". Profesorul Valeriu Rusu râde. Fost coleg de grupă cu Nichita Stănescu, a venit acum 6 ani în Franța, reușind să mărească de 40 de ori numărul studenților ce învață limba și civilizația română.

Trebuie precizat că sistemul francez de învățământ, fără examen de admitere, permite studenților numeroase opțiuni, în cadrul unei programe riguros organizate. Înspăimântați de afluxul studenților la cursul de limba română, în defavoarea celorlalte limbi străine, anul acesta conducerea departamentului de limbi străine a limitat numărul studenților ce pot învăța româna, ceea ce a stârnit numeroase proteste.

Care este misterul acestui entuziasm generalizat, acestei dorințe de a învăța limba română, la o studențime franceză atât de pragmatică, dominată de cuvântul debușeu — rapida posibilitate de a te angaja după facultate ? „Valeriu Rusu este unul dintre singurii profesori care reușesc să ne facă să înțelegem o civilizație diferită de a noastră, cele mai aride noțiuni de lingvistică devin interesante la acest curs, fiecare cuvânt este o istorie" (Estelle — doctorand în limba română). „Profesorul Rusu este deosebit de informat, ni se întâmplă deseori să aflăm lucruri noi chiar despre Franța" (zâmbește Christine — învață de 3 ani limba română). „Stilul contează foarte mult la un profesor și cel de română reușește să se facă apropiat studenților, este spontan" (Florence).

Profesorul Valeriu Rusu este autor al manualului de limbă și civilizație română, a publicat un dicționar român — provensal, un volum de traduceri din Eminescu și o antologie de proză românească, ultimele două în colaborare cu studenții săi.

MARIA ANTONESCU ■

CANNES, 1993

• Afișe cu săruturi alese din sute de filme

A 46-a ediție a Festivalului internațional al filmului are loc anul acesta între 13 și 24 mai. La concursul pentru prestigiosul Palme d'Or participă 23 filme selecționate din 600 propuse. Mai există secțiunea „La Quinzaine des Réalisateurs", plus încă două secțiuni.

Președintele juriului care va hotărî câștigătorii acestui an este cunoscutul realizator francez **Louis Malle**. Ceilalți nouă membri ai juriului sunt: actrița italiană **Claudia Cardinale**, regizorul american de origine bosniacă **Emir Kusturica**, actrița australiană **Judy Davis**, actrița rusă **Inna Tchurikova**, regizorul iranian **Abbas Kiarostami**, regizorul de imagine francez **William Lubtchansky**, producătorul american **Tom Luddy**, actorul britanic **Gary Oldman** și criticul portughez **Augusto M. Seabra.**

Se dă ca aproape sigur că președintele juriului următoarei ediții, din 1994, a festivalului va fi celebrul regizor, producător și actor american **Clint Eastwood**, marele premiat al recentului Oscar.

Cele 23 de filme sunt: MA SAISON PREFEREE — regia André Téchiné, Franța (care a deschis festivalul); BODY SNARCHERS — regia Abel Ferrara, SUA; MAGNIFICAT — regia Pupi Avati, Italia; MAZEPPA — regia Bartabas, Franța; MUCH ADO ABOUT NOTHING — regia Kenneth Branagh, Marea Britanie; THE PIANO — regia Jane Campion, Australia; LIBERA ME — regia Alain Cavalier, Franța; BAWANG BIEJI — regia Chen Kaige, China; FRAUDS — regia Stephan Elliott, Marea Britanie; THE PUPPET MASTER — regia Huo Hsiao-Hsien, Taiwan; DIOUBA—DIOUBA — regia Alexandre Khvan, Rusia; NAKED — regia Mike Leigh, Marea Britanie; RAINING STONES — regia Ken Loach, Marea Britanie; BROKEN HIGHWAY — regia Laurie McInnes, Australia; THE MAN ON THE DOCKS — regia Raoul Peck, Haiti; LOUIS, ENFANT ROI — regia Roger Planchon, Franța; FRIENDS — regia Elaine Proctor, Africa de Sud; FALLING DOWN — regia Joel Schumacher, SUA; KING OF THE HILL — regia Steven Soderbergh SUA; FIORILE — regia Paolo și Vittorio Taviani, Italia; SPLITTING HEIRS — regia Robert Young, SUA; FAR AWAY, SO CLOSE — regia Wim Wenders, Germania; LA SCORTA — regia Ricky Tonnazzi, Italia. Se subînțelege că frumoasa actriță franceză Catherine Deneuve, care a primit în 1993 Globul de Aur și Premiul César, plus Oscarul pentru „Indochina" pentru cel mai bun film vorbit în altă limbă decât engleza, va da greutate filmului „Ma saison préférée". Spre deosebire de viața reală, în care a avut doar o soră, în acest film Deneuve e pusă pentru prima oară să trăiască experiența de a avea un frate, iar ca fiică pe proprie sa fiică, Chiara Mastroianni. În „Ma saison Préférée" mai joacă, pe lângă Daniel Auteuil (fratele), și Carmen Chaplin, nepoata marelui Charlot.

În secțiunea „La Quinzaine des Réalisateurs" sunt înscrise filmele: I LOVE A MAN IN UNIFORM, Canada, regizor David Wellington; LA ARDILLA ROJA, Spania, regizor Julio Medem; SOMBRAS EN UN BATALLE, Spania, regizor Mario Camus; MENACE II SOCIETY, SUA, regia Allen și Albert Hughes; RUBY IN PARADISE, SUA, regia Victor Nunez; MI VIDA LOCA, SUA, regia Allison Anders; PIKKUJA PIKKUHOUSUJA, Finlanda, regia Matti Ijas [illegible] IVAN, TOI ABRAHAM, Franța—Bielorusia—Polonia, regizor Yolande Zauberman; LOLO, Mexic, regizor Francesco Athié; THE SNAPPER, Marea Britanie, regia Stephen Frears; GYEKGYILKOSSAGOK, Ungaria, regia Ildiko Szabo; PADITA NADIR MAJHI, India, regia Goutam Ghose; VALE ABRAAO, regizor Manoel de Oliveira; E PERICOLOSO SPORGERSI, România/Franța, regia Nicolae Carnilli; ANGUELY Y RAYOU, Rusia/Franța, regizor Evgheni Lounguine.

La secțiunea de lung-metraje figurează 5 filme, iar la scurt-metraje sunt înscrise 8 pelicule.

De asemenea, în afară de concurs, ediția actuală a festivalului de la Cannes va oferi posibilitatea vizionării mai multor filme inedite, dintre care „Toxic Affair", având-o ca protagonistă pe Isabelle Adiani, va închide festivalul din acest an.

Afișul prestigioasei confruntări cinematografice îi reprezintă pe Cary Grant și Ingrid Bergman într-o imagine din filmul Notorious, de Alfred Hitchcock, ilustrând „cel mai lung sărut". O expoziție de afișe va etala o serie întreagă de săruturi, alese din câteva sute de filme.

Se așteaptă ca peste 20 000 de persoane să ia parte la festival, de la vedete internaționale ca Arnold Schwarzenegger, Sylvester Stallone, Jean-Claude Van Damme, Emma Thompson, Michael Douglas, cântărețul Phil Collins, Elizabeth Taylor, la renumiți producători și regizori de film.

Până la închiderea celei de-a 46-a ediții a Festivalului de la Cannes, din 24 mai, vor putea fi văzute 500 de filme, o expoziție de fotografii ale superbei Catherine Deneuve, plus spectacolul vivant al esplanadei La Croisette, în care ziua și noaptea staruri și anonimi se amestecă într-o efervescență fericită, pe care doar banii și gloria o pot crea.

ADA NICOARĂ ■

AGENDĂ CULTURALĂ

■ **MUZICA: 20 și 21 mai, ora 19, la Ateneul Român, concert simfonic. Dirijor: Mendi Rodan (Israel). Solist: Șerban Lupu (SUA). Program: Beethoven, Mendelssohn, Brahms ● 23 mai, ora 11, la Ateneul Român, Recital de sonate cu pianul de Șerban Lupu și Valentin Gheorghiu. Program: G. Enescu ● În perioada 23—30 mai la București, va avea loc a III a ediție a Săptămânii Internaționale a Muzicii Noi ● La Casa de cultură Zalău, jud. Sălaj, în perioada 22—23.05, va avea loc un Festival Coral Internațional.**

RALUCA VRABIE ■

DANEMAR S.R.L.

mita

Calea Dorobanților 168, sector 1, București, Tel.: 312 35 90, 312 35 91, Fax: 312 97 59.

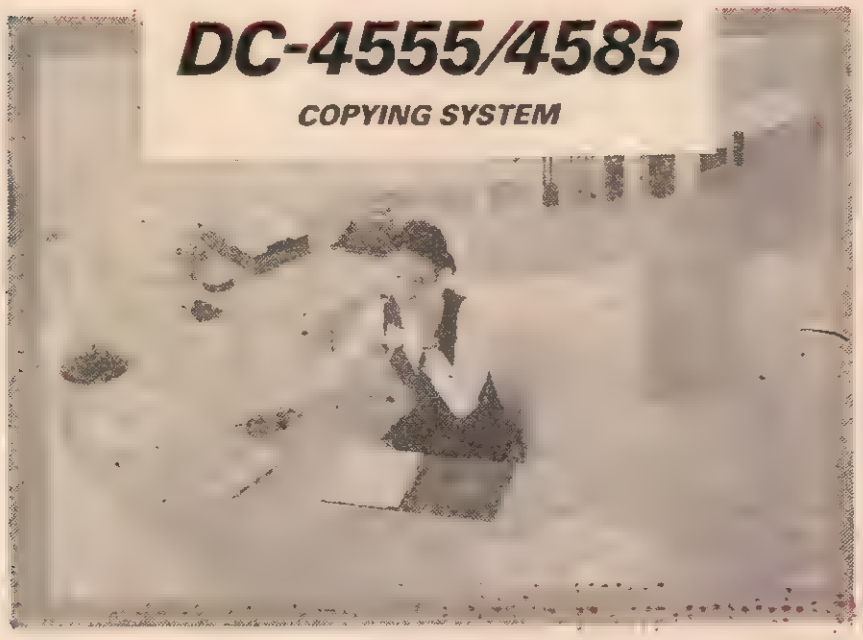

UN COPIATOR CARE SE DEZVOLTA ODATA CU NECESITAȚILE DVS.!

Performanțele copiatoarelor DC–4555/4585 sunt impresionante.

Dincolo de viteza de 45 de copii pe minut sau doar 4 secunde pentru a obține prima copie, DC–4555/4585 sunt oferite împreună cu o serie de opțiuni care sporesc încă odată productivitatea:

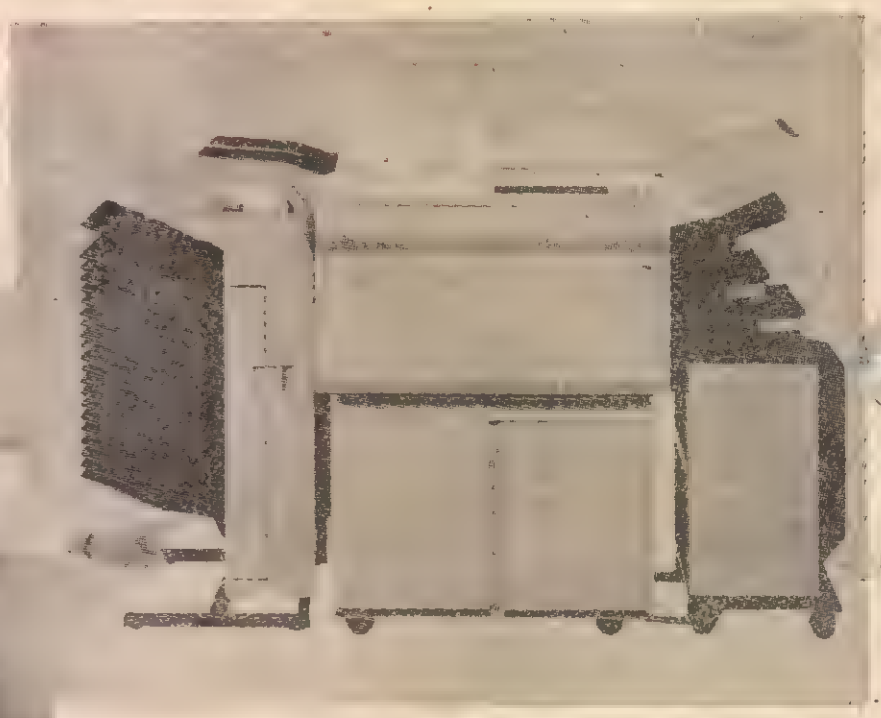

- **sortator automat cu 20 de cutii pentru a așeza, grupa sau pune în ordinea dorită copiile;**
- **sortator cu 40 de cutii;**
- **alimentator de originale – până la 50 de bucăți de orice mărime;**
- **alimentator de originale – până la 100 de bucăți cu copiere automată pe ambele fețe !**

Van Halen — O mașină de decibeli

După 18 ani de existență, după ce au strigat cu toată forța „Jump" și bine de tot înaintea celor de la Kris Kross, revin în atenția auditoriului, deși foarte mulți i-au solicitat continuu ascultându-i pe diverse suporturi muzicale, cu un album 1993 „The Best Of" căruia i se adaugă o casetă video de 112 minute: „Van Halen Live: Right Here, Right Now". Chiar aici, chiar acum nu chiar totul dar destul despre Van Halen!

Grupul s-a format în 1974 în Pasadena, California, din ideea cântărețului David Lee Roth și a celor doi frați Van Halen, fii unor emigranți olandezi. S-au produs la început sub titulatura Mammoth și executau reluări după ZZ Top și Led Zeppelin. După numeroase concerte în fața unor adunări subțiri, au început să guste succesul datorită excelentelor compoziții semnate Edward. În 1977, firma Warner atrasă de renumele lor în creștere, le semnează și le produce primul album: **VAN HALEN** (deloc rău!). Mașina de produs decibeli e lansată. În mai puțin de 10 luni, discul atinge vertiginos o cifră de invidiat: 2 000 000 exemplare vândute în Statele Unite.

VAN HALEN II, evident al doilea album, are o soartă și mai bună! Cu excepția presei americane care îi reproșează atitudinea „macho", grupul e considerat peste tot drept unul dintre cele mai eminente reprezentante heavy-rock. Single-ul Run With The Devil face senzație în 1980 și rămâne de referință. Este și perioada în care saltimbancul David Lee Roth își fracturează nasul urcând pe scena belgiană la Pinkpop Festival. Odată cu „Fair Warning" ('81), Van Halen se lansează prudent spre noi direcții în muzică. Edward își procură un sintetizator și își extinde reputația de la cea de torționar al chitarei la cea de acrobat Stratocaster. Totuși, potențialul nu e folosit la maxim și la perfecție astfel încât albumul „Diver Down" nu conține decât cinci reluări și un neconvingător melanj de compoziții noi. După ce Eddie participă la realizarea piesei Beat It a lui Michael Jackson, Van Halen reușește lovitura de grație cu răsunătorul și uluitorul „1984". Dar ambianța grupului nu e tocmai cea necesară și „Crazy From The Heat", minialbumul solo al lui David Lee Roth, e picătura care umple paharul; în timpul verii lui '85 Van Halen îl apelează pe Sammy Hagar ale cărui corzi vocale dovediseră cu prisosință că nu aveau nevoie de amplificare prin microfon, încă de pe vremea când cânta cu grupul Montrose. Noua formulă și-a demonstrat imediat justețea și nu e de mirare că al 7-lea album „5 150" e considerat ca unul dintre cele mai bune ale grupului.

Ritmul demențial în care s-au vândut biletele pentru turneul lor din '86 nu poate fi descris și recordul în acest sens deținut de Bruce Springsteen a fost deseori atins și de multe ori lejer depășit. Van Halen dă din nou lovitura cu „OU 812" mai consecvent din punct de vedere al aranjamentelor și compozițiilor, dar mai puțin exploziv decât precedentul album. La sfârșitul anului '87, David Lee Roth, frustrat de chitarist, încearcă să se reintegreze grupului, managerul opunându-se însă acestei inițiative.

În 1991 apare „For Unlawful Carnal Knowledge", îndelung amânat din cauza nașterii lui Wolfgang, fiul lui Eddie, cât și din cauza unei preocupări suplimentare: deschiderea unui bistro al fraților Van Halen. Poate acestea sunt și motivele pentru care noua realizare suferă de ambiguitate. Conștienți de faptul că, oricum, vor vinde milioane de discuri, cei patru demoni au găsit de cuviință să bombardeze textele pieselor cu aluzii sexuale citeodată exagerate și să-și axeze campania promoțională pe inițialele albumului (mic joc facil și puțin meschin). Dar, când e să ai noroc, ai și gata, popularitatea le rămâne intactă și turneul american din '91 are pe afișe „sold-out"!

Din acest turneu sunt extrase titlurile noului născut, un dublu album live „The Best Of" și caseta video însoțitoare. Recenta realizare e o mărturie a faptului că, în ciuda celor 18 ani de muncă intensă, grupul n-a pierdut nimic din vitalitate și energie. De ascultat, de văzut și de concluzionat cu un „Yes, indeed!" apăsat.

Și pentru că a fost odată un vulpoi cu strugurii sub nas ca mai apoi să-i devină inaccesibili iată și două reflecții ce-i aparțin, una înainte, alta după: „Noi revitalizăm lumea rockului; nu cântăm nici hard nici heavy-metal ci big rock. Înainte erau „the seventies" acum suntem NOI"; „Van Halen sunt marionete care fac jocul star-system-ului. Nu se gândesc decât la un singur lucru: să-și inventarieze veniturile și să stea la loc cald alături de iubite". (David Lee Roth).

Discografie: **Van Halen:**

Van Halen — '78
Van Halen II — '79
Women And Children — '80
Fair Warning — '81
Diver Down — '82
„1984" — '83
5150 — '86
OU812 — '88
For Unlawful Carnal Knowledge — '91
The Best Of — '93

FLASH CONTACT

■ ■ TTDA REVINE!

Inițialele sunt desigur ale unui nume cunoscut: Terence Trent D'Arby care ne pregătește un come-back! Noul său single **Do You Love Me Like You Say You Do**, a început să se audă și pe la noi, fiind vestitorul unui album din care vom auzi mai tot ce se poate. Deocamdată, un titlu incitant, ca să știți ce să căutați: **Symphony Or Damn**, al treilea LP al acestui respectabil soulman.

■ ■ GENEROȘII DE LA NIRVANA!

Pe 9 aprilie, la Cow Palace din San Francisco, Nirvana au dat un concert de susținere a poporului bosniac, victimă a războiului civil din fosta Iugoslavie. Inițiativa acestui „benefit-show" aparține basistului Chris Novoselic el fiind de origine bosniacă. Tot ceea ce se petrece acolo îl indignează peste măsură, mai ales tratamentul la care sunt supuse femeile. Alte grupuri ca L7, Disposable Heroes Of Hiphoprisy și The Breeders au ținut să participe la acest concert. Jennifer Finch de la L7 a afirmat: „Suntem mândri să participăm la acest proiect de pe urma căruia vor beneficia aceste femei și le va ajuta să-și regăsească speranța". Beneficiile vor fi donate direct Grupului de femei Treanjevska, organizație cu baza la Zagreb care furnizează echipament medical ca și asistență financiară victimelor violurilor practicate de milițiile sârbe.

■ ■ MANIFESTAȚII PRO VAN HALEN?

Un DJ din Los Angeles a provocat o adevărată rebeliune dezvăluind prin stația radio locul și data unui concert Van Halen (la Whisky A-Go-Go) loc de obicei rezervat celor în branșă. Rezultatul: 4 000 de fani exaltați s-au precipitat pe străzile din Los Angeles pricinuind serioase blocaje de circulație. Singurul argument care l-a convins să se împrăștie a fost distribuirea de bilete pentru evenimentul anunțat. Așa rezolvare mai zic și eu!

■ ■ JOS NAOMI CAMPBELL!

Cu ocazia unei demonstrații de modă organizată de britanica Vivienne Westwood, fotografii au avut un show pe cinste și nesperat! Au fost practic martorii unui incident, din fericire rar în această meserie: căzătura lui Naomi Campbell, probabil victimă a tocurilor sale înalte (10 cm). Deși fără voie s-a etalat din plin, dezvăluindu-și chiar o parte din intimitate. O prestație fierbinte deci!

Topuri — Radio Contact

Top 30 – ediția 19

• TOP 30

1. EAST 17 – Deep
2. GEORGE MICHAEL & QUEEN – Somebody To Love
3. HADDAWAY – What Is Love

• TOP SLOW & BLUES

1. FREDDIE MERCURY – In My Defence
2. STING – Shape Of Your Heart
3. WITHNEY HOUSTON – Run To You

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. GEFF HARISON – I Was Born To Be A Rolling Stone
2. OWEN PAUL – My Favourite Waste Of Time
3. EXTREME – Tragic-Comic

EXTRA 7

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE ■

O practică barbară: excizia

• *Mutilarea sexului fetelor sfârșește, adeseori, cu moartea*

Numărul adolescentelor, nevoite să suporte această oribilă ablațiune sexuală se numără în fiecare an cu sutele de mii. Se apreciază că, în lume, există la ora actuală 100 milioane femei care trăiesc cu sexul mutilat. Motivațiile religioase sau medicale sunt neclare, inconsistente, chiar și pentru cei ce pun în aplicare această practică străveche, barbară și extrem de răspândită în toate asociațiile islamice din Africa și până în insulele Antile și Comore. Excizia s-a născut, probabil, odată cu circumcizia (dar în acest caz, retezarea prepuțiului la noii născuți ar avea și unele motivații de ordin sanitar). Ea reprezintă un ritual ce marchează trecerea femeii de la stadiul de copil la cel de adult, și constă în extirparea clitorisului și a labiilor mici ale sexului. Practica este răspîndită cu deosebire în Africa de Est, în Peninsula Arabică și la diferite triburi din Peru, Australia și Malaezia. Instrumentele acestei operații monstruoase sunt primitive, condițiile de igienă deplorabile, excizia putând antrena hemoragia și septicemia, iar durerile atroce stopul cardiac. După cicatrizarea plăgii, alte complicații: probleme urinare, obstrucții vaginale. Victimele sunt îndeobște tinerele adolescente, dar în unele țări și fetițele până la un an. Practica este o moștenire ancestrală pe care cei ce o acceptă nu o pot explica. Argumentele sunt vagi. Se spune: „Clitorisul le face pe femei sterile". .Sau: „Clitorisul poate provoca moartea bărbaților sau a copiilor".

Într-o singură țară (Franța), excizia este considerată faptă penală și pedepsită cu severitate. În celelalte țări civilizate, ritualul e încă puțin cunoscut și puțin urmărit de organele de anchetă judiciară. Acest triumf al barbariei durează, paradoxal, de mii de ani!

Ecuador

În vizită la „Mitad del Mundo"

Deși ecuatorul trece prin trei continente — America, Africa și Oceania — și prin vreo opt țări, într-un singur punct pe latitudinea lui se află cel mai faimos însemn „oficial" care conferă concretețe și... afectivitate acestei linii imaginare ce înconjoară Pământul, împărțindu-l în cele două emisfere, sudică și nordică. Acest punct se află la circa 17—20 km nord-vest de Quito, capitala Ecuadorului.

Fără a intra în detalii, fiindcă s-a întâmplat să ajung în acel loc, notez doar momentul în care cineva mi-a atras atenția că mă aflu cu un picior într-o emisferă și cu altul în cealaltă! Stăteam de fapt, fără a-mi da seama, chiar deasupra unui șănțuleț, de circa 10 cm lățime, care nu este altceva decât ecuatorul însuși.

Monumentul propriu-zis este compus din trei elemente: o construcție în piramidă-patrulater, înaltă de vreo 30 de metri, care constituie piedestalul pentru „statuia" Pământului — o sferă cu diametrul de aproximativ 5 m, în greutate de 4,5 tone, încinsă cu un „brâu" din metal, strălucitor, ecuatorul; al treilea element îl constituie muzeul etnografic amenajat în cele șase etaje din interiorul monumentului.

Dintre multele lucruri deosebite ce ți se pot întâmpla la ecuator, mă opresc la câteva mai interesante:

• Aici te poți simți mai ușor decât „acasă la tine", deoarece Legea gravitației acționează altfel; faptul este demonstrat și de plutirea unei roci pe suprafața apei. De altfel, avertizarea se poate citi chiar în liftul cu care urci, iar într-un hol te poți și cântări, pentru confirmare!

• În unele momente, luna strălucește aproape la fel de puternic precum soarele, explicația ținând de... astronomia ecuatorului.

• La ecuator „călătorim" cu viteza de 1 667 km pe oră, datorită rotației Pământului.

• Numai la ecuator poți avea deodată panorama împunătoare a doi dintre cei mai înalți vulcani ai Terrei: Cotopaxi și Cayambé (aproape 6 000 metri).

• Dacă ai făcut efortul de a ajunge la ecuator, este păcat să pierzi ocazia de a admira craterul unui vulcan stins în urmă cu câteva sute de ani pe care, la adâncimea de aproape o mie de metri, se face agricultură intensivă, iar viața rurală se desfășoară cât se poate de normal! Este vulcanul Pululagua, situat la numai 2—3 km distanță, unde se poate ajunge cu mașina; pe buza craterului a fost amenajat un punct de belvedere, de unde ai panorama întregului crater...

C. CHIFANE-DRĂGUȘANI

La Montreal s-a deschis muzeul râsului

• *O să mergem și noi, în frunte cu...*

De la 1 aprilie și-a deschis porțile primul **Muzeu al râsului din lume**. „Dacă râsul este specific omului, el trebuie să aibă un muzeu", afirmă directorul general Pasqale Iacobacci. Vizitatorii vor fi înarmați cu o cască, cu infraroșii. Istoria urmărită de aceștia este sincronizată cu deplasarea unor camere de luat vederi, conectate la o centrală de control. Informațiile sunt transmise prin intermediul unor benzi sonore, ecrane și decoruri. Ansamblul echipamentelor electronice a necesitat investiții de peste 1 milion de dolari. Vizitatorul va experimenta un râs original (parcă sună cunoscut — n.n.), „cu frisoane garantate", privind personaje preistorice, imagini din Grecia antică, leagăn al comediei satirice. De asemenea, pe ecrane, Hitler se învecinează cu chipurile lui Arafat, Margaret Thatcher și Jacques Chirac ascultându-și parodiile propriilor discursuri. Puțin mai departe, nebunul unui rege din Evul Mediu te întâmpină pe o uriașă tablă de șah, în compania a doi „clovni" moderni, Coluche și Woody Allen.

De asemenea, vizitatorul este condus într-un post de radio, o sală cinema a anilor '30 și apoi în regatul micului ecran, cu demonstrații sonore și vizuale ale unor numere comice. Muzeul mai adăpostește și un centru de documentare, o școală de comedie, chiar un ...cabaret și nu în ultimul rând „un zid al noutăților", pe care vor fi expuse cu regularitate caricaturi publicate în lumea întreagă.

Acest extraordinar eveniment a fost conceput sub egida „Grupului pentru amuzament", care organizează de peste 10 ani Festivalul umorului la Montreal.

RALUCA VRABIE

Rusia continuă exportul de... femei frumoase

Ea se numește Eva Herzigova, are 19 ani, un metru optzeci și este construită după măsurile pe care le-ar râvni orice femeie (96—62—92). Când acestor atuuri li se adaugă o asemănare netă cu Marilyn Monroe, distincție și o perfectă cunoaștere a limbilor rusă, cehă, franceză și engleză, nu este de mirare că tânăra cu prenume predestinat este solicitată de marii creatori de modă. Karl Lagerfild a fotografiat-o pentru revista americană Interview, iar Valentino a ales-o pentru prezentarea ultimei sale colecții. Deși locuiește la Monaco, Eva își are deja fan-clubul său în Italia, unde primește, în fiecare săptămână, sute de scrisori înflăcărate. Își administrează personal veniturile în continuă creștere, deși n-a ajuns, după cum mărturisește, o veritabilă „femeie de afaceri", ca Cindy Crawford sau Claudia Schiffer. Când mama-natură a fost atât de darnică, este firesc să visezi, iar Eva visează să facă într-o zi cinema. (E.G.)

Scrisori inedite ale Gretei Garbo

Pe data de 8 iunie, casa londoneză de licitații Sotheby va scoate la vânzare 66 de scrisori trimise de Greta Garbo prietenei sale, actrița poloneză Salka Steuermann, alături de care a jucat în 1930 în filmul german „Anna Christie". După retragerea în 1941 din viața artistică și publică, diva suedeză a purtat o lungă corespondență cu Salka.

„Sunt practic prizonieră pentru că nu vreau să știe nimeni că sunt aici" — scrie Garbo într-o epistolă. Iar în alta: „E atât de trist că sunt singură, dar uneori este chiar mai dificil să fiu cu cineva". Mărturisirile intime alternează cu aprecieri asupra studiourilor și regizorilor cu care a lucrat, ca și cu nenumărate frământări în legătură cu sensul vieții sale. Împărțite între grădinărit și scurte vizite la New York, unde Garbo păstra un apartament retras.

Pe 15 aprilie s-au împlinit trei ani de la moartea celei care a fost celebra Greta Garbo, actrița suedeză devenită una dintre legendele ecranului cinematografiei mondiale.

ADA NICOARĂ

Ce gust are carnea de om?

● *Aventurile grotești ale supraviețuitorilor unui accident de avion în Anzi*

„Carnea de om are același gust ca oricare altă carne" — își amintește după 20 de ani cardiologul Roberto Canessa, unul dintre cei 16 supraviețuitori ai accidentului de avion din 13 octombrie 1972 survenit în cordilierii Anzilor uruguayeni.

„La început nu știam că e periculos să mîncăm carnea unui corp mort" — povestește Gustavo Zerbino, alt participant al odiseei de 70 de zile, care a antrenat în aventură o echipă de rugby din Montevideo și prietenii acesteia, într-o cursă ce avea să se termine într-un mod atât de tragic.

Pentru cei vreo 30 de pasageri ai avionului, care au supraviețuit inițial rănilor căpătate în accident, greul abia începea ; trebuia să reziste frigului, foamei, avalanșelor, cangrenei și fricii.

„E foarte ușor de înțeles cum se ajunge la a mânca din carne de om la —40° și 4 500 m altitudine, fără nici un fel de mâncare timp de 10 zile" — afirmă Fernando Parrado, un alt supraviețuitor, consilier tehnic al filmului SUPRAVIEȚUITORII, venit la Paris pentru prezentarea acestei superproducții, în curând pe ecranele întregii lumi.

„Prima dată, fiecare din noi, în sinea lui, a avut ideea de a mânca din corpurile pasagerilor morți" — spune dl. Zerbino, astăzi director al unei întreprinderi farmaceutice. „A doua etapă a fost să vorbim între noi despre asta, iar a treia s-a terminat printr-o dezbatere asupra tabu-urilor religioase, permițându-ne să învingem repulsia. Argumentul fundamental a fost : ce consolare mai mare pentru un camarad decât de a ști că propriul său corp va servi la supraviețuirea prietenilor săi. Eram toți de acord să ne lăsăm mâncați în caz că murim. Supraviețuitorii de azi nu sunt singurii care au mâncat carne de om ; au mai mâncat și unii care apoi au murit în cursul groaznicelor încercări de atunci. Ne-au trebuit eforturi enorme să trecem efectiv la fapte." După părerea lui, apartenența supraviețuitorilor la aceeași echipă de rugby a ajutat mult evitarea haosului total. Disciplina sportivă a contat foarte tare.

Părintele Valetta, care avea să moară între timp, spunea că mulțumește lui Dumnezeu că fuseseră 45 de persoane la bordul avionului, pentru a permite celor 16 inși să supraviețuiască.

Cei trei scăpați din teribila încercare sunt unanimi asupra fidelității filmului, care povestește realitatea, așa cum a fost ea acum 20 de ani. Frank Marshall, producătorul filmului AVENTURIERII ARCEI PIERDUTE și INDIANA JONES ȘI TEMPLUL BLESTEMAT, a turnat SUPRAVIEȚUITORII la 3 300 m altitudine, în munții Columbia din Canada. Cu un buget de 25 de milioane de dolari, producția a mobilizat 150 de persoane și a necesitat transportarea zilnică a 10 tone de material cu ajutorul elicopterelor.

Marshall a evocat cu mare pudoare scenele de canibalism. El a pus accent pe problemele de etică religioasă și supraviețuire.

Catolicismul supraviețuitorilor e omniprezent în cele mai mici decizii. Astfel, unul dintre ei a adus argumentul decisiv pentru justificarea canibalismului, făcând să cadă ultimele scrupule ale celorlalți : „Când Hristos a murit, el ne-a dat corpul său pentru ca noi să avem o viață spirituală. Prietenul meu și-a dat corpul pentru ca noi să putem avea o viață fizică."

Ei își amintesc că, în clipa când epopeea lor a fost făcută cunoscută, Papa le-a trimis o telegramă în care se putea citi : „Ați făcut ceea ce trebuie să facă orice creștin — ați conservat viața."

E: susțin că nu au nici o remușcare și că și-au recăpătat repulsia de a mânca morții. Și, mai în glumă, mai în serios, ei spun : „Când călătorim cu avionul, în loc de lista meniului, să ni se dea lista pasagerilor".

ADA NICOARĂ ■

Mickey Rourke — alte reprize, dar nu de amor, ci de box!

Tommy „The Duke" Morrison și **Mickey Rourke**, două vedete americane ale marelui ecran, și-au pus de curând mănușile la Kansas City, Missouri, SUA, pentru a disputa un meci care nu are nimic de-a face cu cinematografia.

Tommy Morrison, în vârstă de 24 de ani, care nu a înregistrat decât o singură înfrângere în carieră, dar 34 de victorii, urmează să îl mai întâlnească pe Dan „The Irish" Murphy, în așteptarea unui meci mult mai important, în luna iunie, cu celebrul George Foreman. Lupta se va da pentru titlul vacant de campion al lumii la categoria grea.

Morrison, actor principal împreună cu Silvester Stallone în filmul **Rocky V** și care pretinde că este rudă cu neuitatul John Wayne, a încasat 100 000 de dolari pentru această nouă incursiune în ring.

Considerat ca „noua speranță albă" a boxului la categoria cea mai renumită, Morrison a încasat, cu toate astea, o înfrângere umilitoare de la Ray Mercer, anul trecut.

Rourke, un „greu-ușor", cu un palmares conținând trei victorii și o egalitate, nu caută să câștige sume fabuloase. El a încasat 3 000 de dolari pentru a-și măsura forțele cu un anume Tom Beatley, care numără patru victorii și tot atâtea înfrângeri.

La 34 de ani, vedeta filmelor **Anul dragonului** și **Nouă săptămini și jumătate** (în acest din urmă vestit film jucând alături de superba **Kim Basinger**), s-a lansat în nobila artă a boxului în luna iunie a anului 1991 și crede că acest sport îl ajută să se descarce. „Voiam să încerc ceva nou și am descoperit boxul. Nu voi participa niciodată la un campionat mondial, dar sper să fiu, odată și odată, pe afișul unui meci important" — a spus el.

ADA NICOARĂ ■

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

IMITAȚII ȘI FALSURI

● *Pungașii sunt deosebit de inventivi*

Dată fiind valoarea pietrelor prețioase, a căror bursă pe piața mondială a constituit întotdeauna unul din mijloacele de îmbogățire rapidă, era normal să se ajungă (tot rapid !) la imitații și falsuri.

Primele mărturii există încă de pe vremea egiptenilor și a vechilor greci. Plinius vorbește despre falsificarea gemelor prin intermediul... sticlei banale, cât și despre obținerea așa-numitelor triplete (pietre false). Odată cu scurgerea timpului, tehnologia a permis realizarea în laborator a pietrelor prețioase artificiale (diamante, safire, rubine, smaralde). Dar tot știința și tehnica modernă au furnizat și metode de depistare a falsurilor și pentru deosebirea pietrelor naturale, cu mult mai valoroase, de cele sintetice. Toate aceste metode de determinare se bazează pe principiul potrivit căruia pietrele prețioase supuse testelor nu pot fi în nici un fel deteriorate !

Pentru specialiști, duritatea, proprietățile optice (sclipiri, culoarea urmei, luminiscență naturală), conductibilitatea termică (senzația de rece sau cald), conductibilitatea electrică și magnetismul sunt căi de identificare directă a mineralelor prețioase. Desigur, cea mai eficientă metodă rămâne examinarea cu ajutorul difracției razelor. Acestea nu străbat corpurile amorfe, cum ar fi sticla sau chiar opalul, având totodată o difracție caracteristică fiecărui tip de rețea cristalină din structura internă a cristalelor.

O altă metodă de depistare a falsurilor, care poate să fie abordată de oricine posedă o lupă, este aceea prin care, privite prin transparență, pietrele naturale prezintă aproape întotdeauna incluziuni străine (bule de lichid sau de gaze), fisuri etc., indicii care sunt suficiente pentru a le deosebi de pietrele sintetice, întotdeauna clare și fără impurități !

Primele falsuri realizate cu succes au fost reușite în cazul rubinelor și safirelor. Cele dintâi „rubine reconstituite", pe care le-au lansat pe piață falsificatorii, aveau o duritate mai mică și un luciu inferior celor naturale, fapt observat relativ ușor de bijutieri. S-a dovedit ulterior că fuseseră realizate prin topirea materialului fragmentar fin și a pulberii rămase din prelucrarea rubinelor naturale.

Imitarea frecventă a pietrelor prețioase se face, însă, cu o sticlă specială, denumită Strass, care poate prezenta diferite culori, în funcție de modul în care este fabricată. Sticla poartă numele inventatorului ei, **Josef Strasser**, care a realizat în anul 1758 o primă sticlă ce imita diamantul (o sticlă ce conținea plumb și telur). Sticla astfel fabricată se „încrustează" — pentru a induce în eroare — cu o crustă, foarte fină de piatră prețioasă cum ar fi ametistul, piropul etc.

Mai greu (dar nu imposibil) de descoperit sunt falsurile în care un mineral semiprețios, ieftin, este pus să înlocuiască un mineral scump. Astfel, s-a încercat substituirea diamantului cu zircon, safir sau topaz alb, rubinul cu turmalină roșie, safirul cu turmalină albastră, sau, toate cele enumerate, cu cuarț, care se topește, se colorează cu diferite substanțe și se răcește din nou.

Sub denumirea de **dublete** și **triplete** se cunosc imitațiile în care se suprapun două pietre diferite, spre a se obține efectele speciale ale gemei ce se falsifică. Această metodă a fost practicată în bijuterie încă din timpul romanilor. Dubletele de diamant se pot confecționa prin lipirea unui diamant subțire peste un cristal de topaz sau stras. Dubletele de safir, rubin și granat se pot realiza prin aplicarea unei pojghițe subțiri din mineralul respectiv peste sticlă sau peste un șpinel sintetic. Smaraldul se poate imita prin dublete de beril incolor, cu o pojghiță verde intermediară, iar opalul prețios, prin montarea unei lame de „opal matrix" între două lame de cuarț.

Acestor imitații bijutierul le-a răspuns printr-o cernea specială (foarte periculoasă la mânuit), care atacă sticla, fiind inofensivă față de pietrele prețioase veritabile, precum și un „creion de aluminiu", care lasă urme la suprafața sticlei dar nu se imprimă pe suprafețele bine lustruite ale pietrelor prețioase.

GABRIEL MILAN SAVA ■

Dar cu dragostea cum stai, Boris Becker?

Triplu câștigător al Wimbledonului, Boris Becker nu se descurcă pe zgură. La „internaționalele" Italiei, de la Foro Italico din Roma, Boris a fost învins de rusul Cesnokov : 2–6, 6–3, 6–7 (3–7).

Fotbal de miercuri până miercuri

● Principala caracteristică a etapei cu numărul 28 a Diviziei naționale o constituie creșterea bruscă a eficacității manifestată la majoritatea echipelor. Statistic vorbind, au fost consemnate două egalități și o victorie a oaspeților, cu un total de 34 de goluri. Raportat mai ales la etapa precedentă (cu recordul negativ de 13 goluri per total), aceasta ar trebui să fie un fenomen îmbucurător în perspectiva confruntării decisive de la Kosice de peste doar două săptămâni. Avem însă unele rezerve privind corectitudinea desfășurării unor partide, dacă ar fi să ne referim tot la etapa anterioară, atunci când în cele șapte meciuri care aveau aceeași oră de începere, tatonarea a durat 70 de minute până s-a spart gheața. ● De asemenea, programarea partidelor în nocturnă de către Steaua și Dinamo (deci după încheierea tuturor celorlalte confruntări) riscă să genereze suspiciuni deoarece golaverajul pare să decidă disputa „la vârf". Astfel, după un Dinamo — Petrolul 5—0, iată acum Steaua — Dacia Unirea 7—1. ● Deși i-au scos din Cupa României pe campionii en titre, studenții clujeni cedează (0—2) pe propriul teren în fața lui Dinamo. Oare era cineva care să nu prevadă acest rezultat ? ● O paralelă interesantă campionat/Cupă o reprezintă „tripla" (pe parcursul unei singure săptămâni) dintre Universitatea Craiova și Gloria Bistrița. După 3—0 „pe puncte", vor avea resurse studenții pentru a-și asigura accesul în finala competiției K.O. sau va fi „fifty-fifty" : „noi UEFA, voi Cupa" ? ● Același scor de forfait și la Bacău, unde Electroputere nu a rezistat în fața dorinței celor de la F.C. Selena de a scăpa de locul 17 ● Victorie categorică, de asemenea, la Ploiești (Petrolul — Sportul Studențesc 4—1) ● Două puncte „de aur" pentru bancari : Progresul — C.S.M. Reșița 2—0 ● „Poli" Timișoara și F.C. Inter se dovedesc adevărate specialiste ale remizelor (11, respectiv 10) : Oțelul — „Poli" 1—1 și Rapid — F.C. Inter 0—0. ● Ploaie de goluri sub Tâmpa : F.C. Brașov — Farul 5—4 ● Pe primele locuri : 1. Steaua (47 p.), 2. Dinamo (47 p.) — ambele cu aceeași linie de clasament, militarii având în plus o victorie directă, 3. Univ. Craiova (35 p.) ,4. Rapid (34 p.), iar pe ultimele : 15. Progresul (22 p.), 16. Petrolul (20 p.), 17. F.C. Selena (20 p.), 18. C.S.M. Reșița (15 p.). ● **Din etapa viitoare (23 mai) reținem : F.C. Inter — Steaua, F.C. Farul — Rapid, C.S.M. Reșița — Universitatea și „Poli" — Petrolul.**

● Selecționata de juniori (antrenori Gh. Staicu — I. Sătmăreanu) a obținut calificarea la **turneul final al C.E. de juniori I** din Anglia. În dubla manșă cu echipa similară a Islandei, reprezentanții noștri au obținut victoria (1—0) în deplasare, după ce terminaseră nedecis (0—0) pe propriul teren.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

■■ **ECOURI.** Ecourile la atacul dement asupra jucătoarei de tenis **Monica Seleș**, în timpul turneului de la Hamburg, continuă, mai ales că se apropie marile competiții ale anului, „internaționalele" turneul de la Wimbledon, și mai spre toamnă, US Open, de la Flushing Meadow. Concluzia este că, practic, nu se poate asigura o pază perfectă în cazul unui dezaxat, măsurile de securitate fiind, pe de o parte, nepopulare (grilajele ar împiedica spectatorii să urmărească în condiții acceptabile meciurile), iar, pe de altă parte, în fața unui gest irresponsabil este greu de acționat, întrucât e greu de prevăzut. Numai turneul de la Wimbledon beneficiază de un sistem special de pază, introdus mai demult, datorită prezenței Armatei Republicane Irlandeze, autoarea a multor atentate.

■■ **PACE.** „Această competiție, chiar dacă se dispută în condiții perfecte, are marele merit să demonstreze că războiul civil libanez s-a încheiat, cu adevărat", a declarat primul ministru al acestei țări, Rafic Harisi, bogat om de afaceri, a cărui avere personală este estimată la 3 miliarde de dolari. Oficialitatea libaneză se referă la turneul organizat la Beirut în cadrul preliminariilor campionatului mondial de fotbal din 1994, cu participarea reprezentativelor din Bahrein, Hong Kong, India și Coreea de Sud. Pentru refacerea stadioanelor parțial distruse de lupte, s-a apelat la o colectă publică, cea mai mare sumă, 200 000 dolari, fiind donată chiar de primul ministru.

■■ **ASCHIA SARE DEPARTE...** O știre sosită din Spania, pare, la prima vedere, incredibilă : olandezul Cruyff a fost suspendat pentru două etape, pentru că a „disprețuit vădit autoritatea arbitrului". Cruyff, un model de comportament. Misterul se dezleagă după ce aflăm că este vorba de Jordi (20 ani), fiul celebrului internațional, care evoluează la formația spaniolă de divizie B, FC Barcelona 2 De unde se vede că aschia mai sare departe de trunchi.

TEODORA OPREA ■

FRF apropitară

Să știți că nu numai membrii staff-ului, dar chiar și Federația română de fotbal, ca organizație, s-a făcut apropitară imobiliară. Nu pe propriul sediu, din Poligrafiei, aici plătește chirie. Iată un binevoitor, persoană însemnată (da' nu becher) ne șoptește că FRF a participat la o licitație publică, adjudecându-și blocul M29 din Bulevardul Mărăști, în fapt mai mult o fundație, pentru frumoasa sumă de 64 de milioane de lei. De ce i-o fi trebuind federației un bloc de locuințe ? „Cum, nu știi ?", mă întreabă persoana importantă și căsătorită. „Păi, cine crezi că va primi contractul de construcție? Cumva ACRO sau LUMADIS ori altă firmă de construcții ? Să nu-mi spui mie pe nume dacă nu va primi lucrarea din care va câștiga bani buni, firma MACONS !". „Pe ce te bazezi", am întrebat și eu, ca naivul. „Hai, domne, că nu știi nimic, degeaba te mai pretinzi. Să-ți traduc : MACONS înseamnă Mircea Angelescu — constructii. Acum te-ai prins ?" „E vorba de vicepreședintele federației !" „Uf, da' greu mai judeci. Cine altul ?" „Domnule, i-am zis, o fi, că te știu persoană informată, dar eu tot nu cred până nu văd panourile cu firma respectivă în jurul șantierului...".

Un concurs atractiv

Colegii de la revista „Expres" au lansat un atractiv concurs de pronosticuri sportive, cu taloane în toată regula și un premiu constând într-o minge de fotbal. Sperăm că nu din celebrul lot adus de Federația română de fotbal acum vreo trei ani, din cârpă, balon din acelea care care se vând în Occident pentru autografe. Ei bine, aici nu-i mai putem aplauda pe amintiții confrați. E prea mic premiul ! Bineînțeles, față de dificultatea concursului. Noi plusăm și oferim 10 milioane de lei! Mai ales că știm din plecare că nu avem cum să-i acordăm. De ce? Simplu, pentru că una din întrebările din pauza rută în nr. 19—170 al revistei cu pricina) sună exact așa : „Care vor fi cele trei echipe ce vor retrograda din DN ?" Păi, nimeni nu poate spune așa ceva pentru simplul motiv că din Divizia Națională nu vor retrograda decât... două echipe !

Antologie REBUS

1972

Pescărească

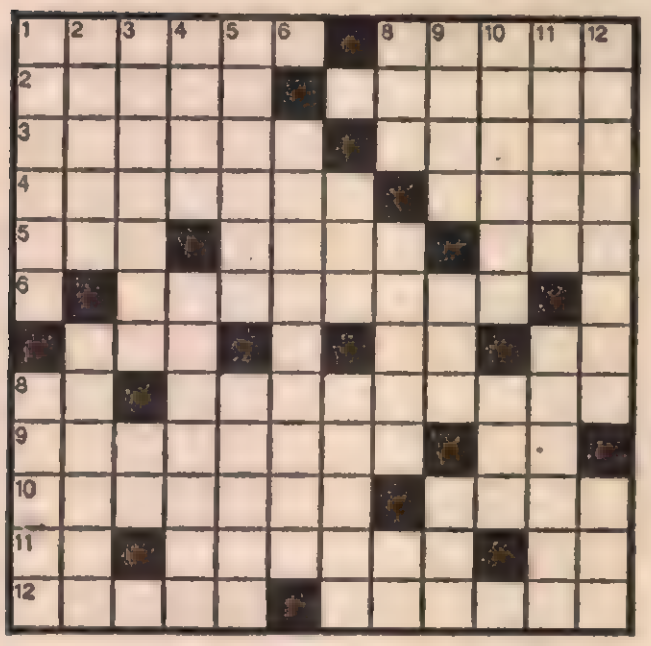

ORIZONTAL: 1) Semn că ați prins un somn — Sacrificate până la ultima picătură de dragul sardelelor. 2) Muzeu natural cu cea mai variată și abundentă faună piscicolă — Un calcan de demult. 3) Cât ai zice pește (fem.) — Un pește pe uscat. 4) Se prind cu cleștele — Patrie. 5) Apă elvețiană — Joc de cărți — Alături de Rac. 6) În pericol de a se da la fund (fem.) 7) Prinsă de undiță — Bun pentru ton — Coadă de scobar !... 8) ...cu puțină amântână ! — Pescari pe litoral. 9) Trag tare la apă — 2—3 mrene ! 10) Caracteristică la o zvârlugă — A tăcea chitic. 11) Cap de mihalț ! — A trage tare — E de interior. 12) Încăpățânat (fam.) — Fioros ca un rechin.

VERTICAL: 1) Sol de rechin mai des întâlnit odinioară în Caraibe — Se prind ușor. 2) A prinde în cârlig — A mușcat din momeală. 3) Altă mâncare de pește (masc.) — Pronume. 4) Luntre pescărească — Ca o nălucă. 5) A indica pe dosul unei polițe persoana ce urmează a încasa contravaloarea — A trage un puț de somn. 6) Studiază evoluția... peștilor (pl.). 7) O sută unu ! — Coadă, dar nu de pește. 8) O capcană — Se hrănește cu ...peștișori — Teșite ! 9) Pește servit anapoda la... tavă — Servea la masă — Slăbiciunea peștilor 10) Prinde cu cârlige — Frânturi de timp. 11) Mirosuri specifice — Ca un țăr. 12) Locuri ideale pentru prins somnul — ...și moșul cu somnul.

Dicționar: STACOȘI, AAR, STOS.

LIVIU POPESCU ■

Cutia cu pioneze

Politicianul perfect:

Brutus Traian Trandafir

Brutus Decebalus Traian Trandafir e singurul nostru politician autentic. E, în toate privințele, perfect. Dacă, în ce-i privește pe ceilalți oameni de partid ai momentului, mai poți avea dubii, cu fostul candidat la președinție treburile sunt mai mult decât clare: minte și trădează pe față, cinstit. E ceea ce se cheamă un om de caracter. Face exact ce te aștepți, adică invers. Neavând nici o calitate, nu greșește niciodată. E adjunctul tipic. Ajunge mereu în față, deoarece locul din față, în vremurile tulburi, se eliberează rapid. E ca apa: la forma vasului unde-i turnată, ocupă automat spațiul gol, se colorează ușor cu numai un pic de pigment, rămâne la fund, când întâlnește uleiul, revine la nivel, când uleiul dispare, e nămoloasă la vifturi și transparentă în zilele calme. Șarmul său unic în campania prezidențială a constat în aceea că umbla nebărbierit, cu cămașa boțită. Are o explicație la orice, dar genul de explicație pe care nimeni nu o reține. Nu vădește prestigiu, ci aplomb. Cu barbă sau fără, pletos sau chel, cu ochelari sau fără ochelari, figura lui are exact atâta personalitate încât să-ți amintească tot timpul de cineva lipsit de personalitate. Dacă nu e ca apa,.e ca destinul: pur și simplu se întâmplă! Nimic nu lasă să se înțeleagă că se poate întâmpla, totuși, se întâmplă: e candidat la președinție, e adversar al omului care l-a inventat, e ultimul dizident într-un partid cu statut de club și primul activist al unui partid încă nenăscut. Când se ivea la televizor și spunea scrâșnind din dinți privind crunt în ochii electoratului: „Fără ură și fără răzbunare", ți se ridica părul măciucă de spaimă și simțeai o adiere de vendetă la tot pasul. Se mută dintr-o grupare politică în alta nu din rațiuni de doctrină ori din voință de înnoire. Omul chiar crede că e Brutus Traian Trandafir. Ieșirea din FSN are tot atât înțeles cât ar avea înscrierea domnului Iliescu la țărăniști.

Demult, tare demult, acum vreo trei ani, mai era unul la fel: N. S. Dumitru. Cum care N.S. Dumitru? Nikita Sergheevici!

TUDOR OCTAVIAN ■

Pretext sportiv

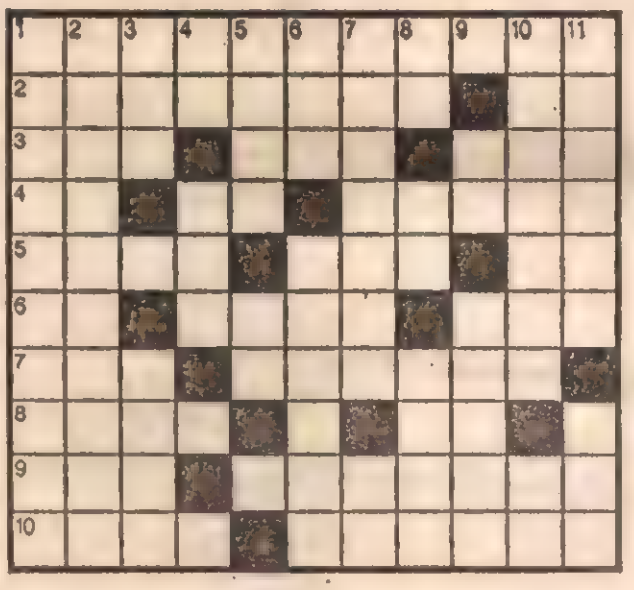

ORIZONTAL: 1) Loc de cazare pentru un lot de sportivi care se pregătesc în comun în vederea unei competiții. 2) Participanți la jocurile sportive care se organizează din patru în patru ani — Careul mic... din spatele portarului! 3) La intrarea pe „Metalul"! — Din când în când — Echipa de fotbal din Arad. 4) Presing la înaintare! — Atacați pe extreme! — Titular în lotul de trăgători de la... Steaua. 5) Ca un meci fără nici un învingător — Primele abandonuri! — Pasate pe dreapta! 6) Egalată în final! — Trăgătoare la tir — Puțin aiurit! 7) Mai mult se încurcă... — Trase pe lângă poartă. 8) Foaie groasă de tablă — Prima parte a galei! 9) Timpul cât durează o repriză de fotbal... plus pauza — — Atac reglementar la hochei. 10) Spațiu de dans... rezervat pentru boxeri — A comenta la microfon desfășurarea unei întreceri sportive.

VERTICAL: 1) Concurent într-o întrecere sportivă. 2) Spri[illegible] 3) Bătut la table... — Luat la săritura în înălțime. 4) Teme! — În halat... la o gală! 5) A pune un stop la balon — La începutul și la sfârșitul returului! 6) Îndemn pentru vite (reg.) — Sportiv neprofesionist. 7) Gimnast — Dinamo—Steaua. 1—3! 8) Minge la înălțime! — Loc rezervat pentru călăreți — Se mișcă ușor. 9) Ușițe! — A lua cu asalt poarta adversă. 10) Sportul la care se poate înota la apă — Primele etape dintr-o competiție! 11) Drum special amenajat pe care trebuie să-i străbată concurenții la o probă sportivă — Fata popicarului!

Dicționar: ABA, AIU, NIA.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 19

Din colț în colț: PROCESOMANI; LOPATA; INEL; ABONAMENT; A; NONA; AMARA; TELURI; AUT; C; NER; SACRU; LAT; COFETAR; OF; CUTERE; I; PĂRĂSIRI; MS; ORAȘ; CASCAT; TĂCERE; IUTI.

În reluare: BUCĂTĂRESE; AMAR; XEROX; SPIONAJ; RI; OL; GA; ATOL; REDA; UNICA; ER; NINSA; T; LEITA; ARC; I; VASE; AUZ; EVA; CUC; TE; FERMĂ; ALAI.

CE-A SEMĂNAT, AM CULES!

NICOLAE M. ROGOVEANU

Vom avea o nouă Gară de Nord

• *Dar, probabil, mai multe proiecte*

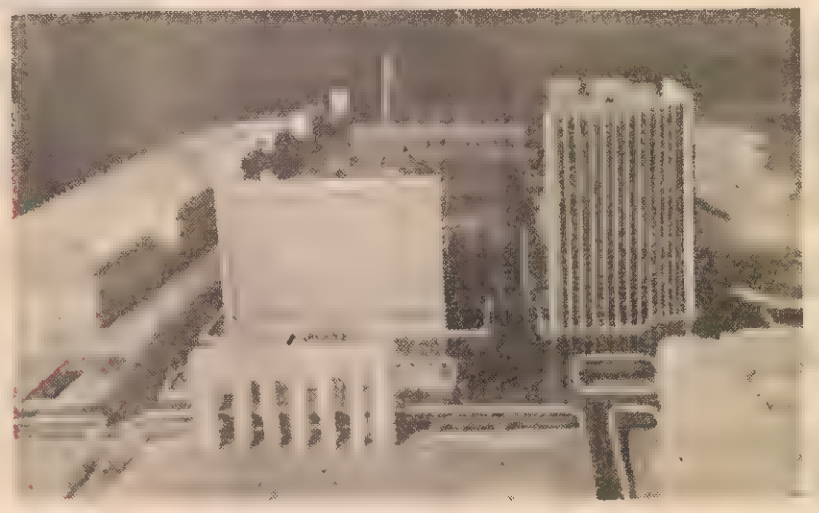

Gara de Nord va fi demolată și un complex de construcții necesare traficului de cale ferată îi va lua locul. Primul proiect al acestui ansamblu este, deja, gata.

Un colectiv al Institutului de Studii și Proiectări Căi Ferate, condus de arh. Ilie Dumitru, a întocmit un dosar tehnic, în perspectiva modernizării și dezvoltării stației CFR București Nord, însoțit de o machetă a ansamblului arhitectural preconizat. În viziunea domnului arhitect Dumitru, noua Gară de Nord va arăta ca în fotografia alăturată. Clădirea cu 12 etaje (în poziție centrală, în prim plan) va adăposti Regionala de Căi Ferate. Alături (colț cu Grivița), mai zvelt și curbat, un hotel de tranzit, specializat în servicii de cazare a călătorilor cu trenul. În spatele lor (spațiul hașurat), va fi hala mare de trafic, prin care se va face accesul la casele de bilete, agenții, birourile gării, sălile de așteptare și peroane; hala va fi acoperită cu sticlă. Dincolo de aceasta, pe flancul drept, mărginind Calea Griviței, un ansamblu de clădiri va adăposti birourile personalului din serviciile căilor ferate, sălile de așteptare și magazine. Peroanele vor avea gabaritele modificate după exigențele internaționale și vor fi, eventual, acoperite și prevăzute cu instalații de absorbție fonică și aerisire. La capătul peroanelor (înspre Gara Basarab), arhitectul prevede un serviciu de poștă, unde încărcarea pachetelor să se desfășoare în condiții care să facă inutile electrocarele întâlnite pe peron. Pasarela de trecere pietonală peste linii (din apropierea Gării Basarab) se preconizează a fi înlocuită cu una de trafic general, inclusiv tramvaie. Gara Basarab va fi, de asemenea, transformată. Corpul de coloane, care dă spre piață, va fi, se speră, păstrat în scop decorativ, amintind vechea gară. Sub actuala piață își va găsi locul un amplu parking (1200 vehicule) și o rețea de pasaje subterane, care să facă mai ușor accesul la metrou, la holul de tranzit și la peroane.

O estimare aproximativă, făcută în 1991, ridica valoarea costului transformărilor la cifra de 13,74 miliarde de lei. Primăria sectorului 1, în colaborare cu Fundația Hanns Seidel, au organizat, în zilele de 19 și 20 aprilie, un colocviu cu tema „Arhitectura de tranziție", cu participarea consilierului min.sterial arh. Borchert (Germania), colocviu la care s-a discutat oportunitatea • restructurării urbane a zonei Gării de Nord.

Primăria sectorului 1 va organiza un concurs de arhitectură pe tema noii înfățișări a acestei zone și cea mai bună (sau mai leftină) soluție se speră că va prinde contur până în toamnă. Se speră că aceste schimbări vor prinde viață curând și se vor finaliza cel târziu în anul 2000 cu o Gară de Nord nou nouță.

MARIAN MARIN ■

Unic în România:

Orașul fără români!

Au fost foarte comentate — acolo unde e recepționat, programul doi al televiziunii — emisiunile cu tema **Mandria de a fi român.** Există zone unde o asemenea emisiune echivalează cu o sfidare, dacă ar fi organizată cu participare locală (Harghita și Covasna). Există, în schimb, și orașe unde oamenii — când stau și cugetă mai bine la ce-au fost părinții și ce sunt ei — nu mai știu, pur și simplu, ce-ar fi de zis despre condiția lor etnică.

BRĂILA e un oraș cu 200.000 locuitori, din care 60—70 la sută țărani din județ, orășenizați în ultimele patru, cinci decenii. Aceștia din urmă sunt, sigur sau aproape sigur, români. Brăilenii cu câteva generații de înaintași în urbe, însă, n-au absolut nici un motiv să fie convinși că sunt români. Cum sapi nițel în genealogie, cum dai de un grec, un turc, un albanez, un italian, un evreu sau un bulgar. Dealtfel, cartea de telefon a Brăilei e toț atât de pestriță onomastic ca aceea a oricărui oraș de emigranți din Canada sau Statele Unite. La Brăila, recensământul de anul trecut i-a pus pe agenți în situația de a nu afla în formularele tip toate rubricile trebuincioase pentru înregistrarea corectă a situației etnice. Brăila e singurul loc din România unde, la o cercetare a originilor, aflăm descendențe nu doar surprinzător de diverse, ci și semnificative ca pondere.

L-am întrebat pe prof. dr. Ionel Cândea, directorul Muzeului Brăilei, dacă — din brăilenii **get-beget** — e vreunul sută la sută român. Domnul Cândea se ocupă de mai mulți ani de problemele muzaicului etnic local. De altfel, pe 7 mai, a avut loc aici o conferință internațională cu o participare foarte convingătoare pe această temă. Domnul Cândea a păstrat o pauză strategică înainte de a-mi răspunde:

„Vedeți, problema e delicată și de natură a-l irita pe mulți. După opinia mea — care are temei în studiul situației etnice în urbe pe durata câtorva secole — nici un brăilean **„get-beget"** nu poate să jure că strămoșii săi și strămoșii strămoșilor acestora sunt toți români. Practic, e imposibil să existe români sută la sută, într-un oraș unde amestecul etnic n-a fost privit nici cu ochi buni, nici cu ochi răi. A fost ceva atât de normal, încât nimeni nu a făcut din el o cauză. Chiar cuvântul care ar putea indica pe românul sută la sută e turcesc. Ciudat nu e amestecul etnic, cât faptul că Brăila nu cunoaște deloc conflicte etnice".

Conferința, de a cărei organizare s-au ocupat prof. univ. dr. Nicolae Ceachir, președintele Asociației de balcanică și slavistică din România și Ionel Cândea invită cercetători din Germania, S.U.A., Spania, Bulgaria, Israel, Albania, Turcia, Iugoslavia, Rusia, Moldova și, firește, de la noi, unii originari din Brăila, alții specializați în studii balcanice, ori chiar în istoria zonei.

Domnul Cândea vine cu unele observații interesante:

„Mi se poate reproșa că nu procedez ca un bun român, când aduc în discuție unele realități. Dar eu sunt istoric și arhivele mă obligă să evidențiez adevărul, nu o teză oportună. Comunitățile au funcționat la Brăila având școli, biserici și administrații comunitare. Profesoara Maria Ionescu are o comunicare despre școlile grecești din Brăila de la sfârșitul secolului XIX. În oraș sunt în funcțiune și astăzi biserici ortodoxe și catolice, avem biserică elenă, evreiască, bulgărească, există geamie, iar lipovenii au biserici chiar pentru secte. O sectă e unică, deoarece nu are popi. Secta prezintă acest caracter, că nu apelează la preoți. Mai mult, în oraș au existat veritabile centre politice albaneze și bulgărești care aveau ca țel eliberarea națională. Puterea locală din Brăila a protejat interesele politice ale comunităților, deși nu era tocmai simplu. S-a practicat un tip de diplomație care ar merita el însuși un studiu aparte. E adevărat, Brăila era un nod comercial excepțional și, deoarece multă lume se ocupa cu negoțul, toate etniile aveau grijă să fie pace, ca să meargă treaba pe Dunăre. E un exemplu de cum problemele economicului, când sunt corect orânduite, ordonează socialul. De ce să le interzici bulgarilor, albanezilor, turcilor ori chiar italienilor — fiindcă până și comunitatea italiană numara mai multe sute de membri — să aibă școli în limba lor, dacă oamenii pot să și le construiască și să le finanțeze?"

I-am mai adresat profesorului Cândea o întrebare: dacă, în timpul tulburărilor legionare, evreii din Brăila au avut de suferit de la legionarii din Brăila, nu puțini și nu lipsiți de motivație naționalistă.

„E o întrebare foarte angajantă, iar răspunsul e la fel de angajant: nu! Eu nu pot afirma că știu totul despre chestiunea etnică, dar știu destule ca să pot afirma că la Brăila a existat și există un climat maxim de toleranță sub raport etnic. Afacerile creau legături de durată, care atenuau presiunile exercitate din afară asupra comunităților. Aș întotdeauna de ales și nimeni nu e nebun ca între o stare de armonie și una tulbure să prefere dezordinea".

TUDOR OCTAVIAN ■

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: **GEORGE ARION**
Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60 10, 617.60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21 6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Gola.
■ **SOCIAL** (2559) – Dorin Săliște (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Manan, Brîndușa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Adrian Bălțatu, Cristian Lupaș.
■ **CULTURĂ, MASS MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Ghenescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrancea
■ **FOTOREPORTERI** (2526) – Elena Ghera, Florin Ionită
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tomi, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ **JURIDIC** (2600): Corneliu Oțeanu
■ **FINANCIAR** (2143): Avida Belica, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bălcoianu, Liliana Cretu, Mar a Șerban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617 59 69)
■ **PUBLICITATE** (2634) Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Claro Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Vlădoiu.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312 82 89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Na-ți-o coruptă,

Că ți-am dres-o!

Biblioteca Municipală
Colecția SECUIESC
Muzeul Județean Mureș
SZÉKELYUDVARHELY

TEROARE, JAF ŞI VIOLENŢĂ ÎN PIEŢELE DIN CAPITALĂ

• *Stabilirea preţurilor se face sub ameninţarea cuţitului. Poliţia este inexistentă. Până când?!* pag. 4–5

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 21 • 26 Mai – 1 Iunie • 1993 • 24 pagini 50 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAŢIILE Flacăra

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

2032

ANGELI RADIOŞI

Revista noastră este încă – şi cu acest număr – cel mai ieftin săptămânal. Chiar şi în 32 de pagini – începând cu numărul viitor – ea va continua să rămână printre cele mai ieftine reviste. Contaţi pe noi, contăm pe dumneavoastră !

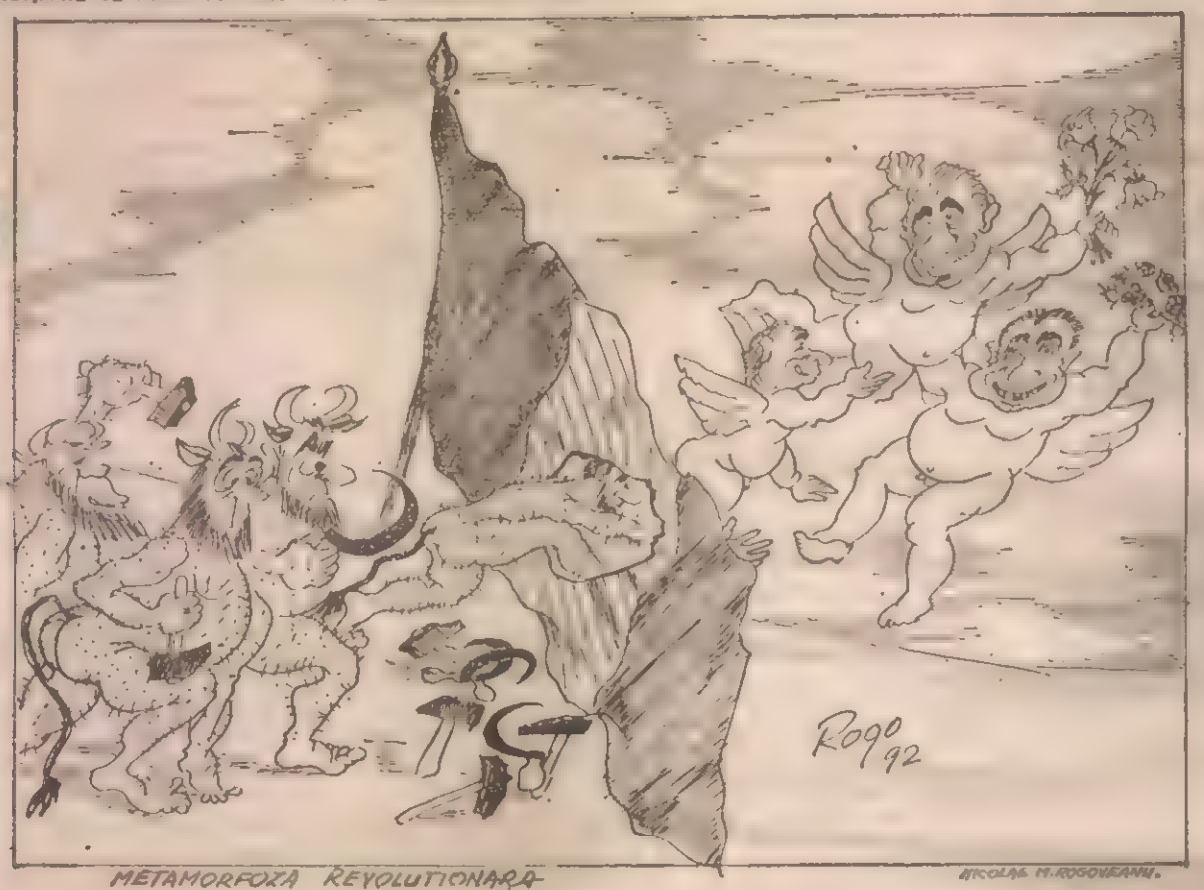

SUNT STUDENTĂ ŞI MĂ VÂND

Acest anunţ a apărut la avizierul unui cămin studenţesc şi, în acelaşi timp, este şi titlul relatării noastre din pagina 9.

FANTOMELE EXISTĂ!

• *Unele sunt chiar pupăcioase!*

pag. 16

Va fi interzis nudismul pe litoral?

pag. 10

Scandalul de la TEATRUL DE COMEDIE

LUCIAN GIURCHESCU ACUZĂ!

pag. 21

DOCTORUL C.

continuă să dezlege enigmele vieţii dumneavoastră

Copleşit de solicitări, el vă roagă să aşteptaţi răbdători răspunsurile în revistă. Ele vor fi publicate în limita spaţiului disponibil şi în ordinea sosirii scrisorilor la redacţie.

pag. 14

GEPA Contact

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

CARUSEL POLITIC

În curând

PARLAMENTUL PICĂ!

Ce-i lipsește chelului ?! Tichia de mărgăritar ! Tot așa, Parlamentului României, în 1991, îi lipsea un organ. De presă. Drept urmare, Birourile permanente ale Senatului și Adunării Deputaților hotărâsc, la 10 iunie 1991, înființarea publicației **Parlamentul**, cum am zis mai sus, ca organ (art. 1). La articolul 5 al aceleiași hotărâri, se hotărăște : „Statul de funcțiuni și numărul de posturi ale redacției publicației „Parlamentul" sunt prevăzute în anexa nr. 1. Funcțiile utilizate vor fi salarizate la nivelul celor din aparatul organelor puterii legislative". Să vedem acum în anexa 1 „funcțiile utilizate" : redactor șef (1 — asimilare consilier), redactor șef adjunct (1 — idem), secretar general de redacție (1 — idem), șef secție (2 — asimilare expert), publicist comentator (2 — idem), redactor principal (3 — asimilare consultant gr. I), reporter principal (3 — asimilare consultant gr. II), secretar de redacție (3 — asimilare consultant gr. II), corector principal (4 — asimilare consultant gr. III), tehnoredactor (1 — asimilare tehnician), stenodactilograf (1), secretar dactilograf (2), curier (1), fotoreporter (1), îngrijitor (1), economist gr. I (1), contabil-casier (1). Deși 26 de salariați ai organului. Primii trei din schemă primesc, pe lângă salariul tarifar, o indemnizație de conducere.

În acest moment, săptămânalul organ Parlamentul este condus de (din partea Camerei Deputaților) prof. Ionel Roman și (din partea Senatului) prof. univ. dr. Oliviu Gherman. Și continuă să aducă pagube. Redactor șef este dl. Platon Pardău. Are 8 pagini, care costă 10 lei. Dar nu le cumpără nimeni.

Pentru asigurarea apariției organului, prin bugetul Adunării Deputaților, în anul 1992 au fost aprobate credite bugetare pentru acoperirea cheltuielilor de editare și difuzare, în sumă de 30 000 000 lei, din care la finele anului 1992 au fost utilizate 18 628 839,66 lei. Totalul cheltuielilor înregistrate la 31.12. 1993 au fost de 19 012 823,98 lei — aferente unui număr de 33 de apariții și respectiv unui tiraj care totalizează 185 026 exemplare, costul mediu real al unui exemplar fiind de 102,70 lei. Dintr-o rapidă analiză a cheltuielilor, rezultă că ponderea în totalul acestora o dețin salariile (3 365 865 lei), colaborările (428 827 lei) și vărsămintele aferente (CAS, ajutor șomaj etc.). În total — 11 391 860 lei. Pe scurt, 59,90% din total cheltuieli. Cu o vorbă, țara piere și Parlamentul scoate organul. De presă.

Din surse care doresc să-și păstreze anonimatul, am aflat că Parlamentul nu mai are viață lungă. Scoaterea în continuare a săptămânalului organ de presă al celor două camere va fi întreruptă.

M. GHIȚEANU ■

MAI ESTE O SPERANȚĂ: INFORMATICA!

• *Primul simpozion de informatică din România*

Academia de Studii Economice
Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică
Catedra de Informatică Economică

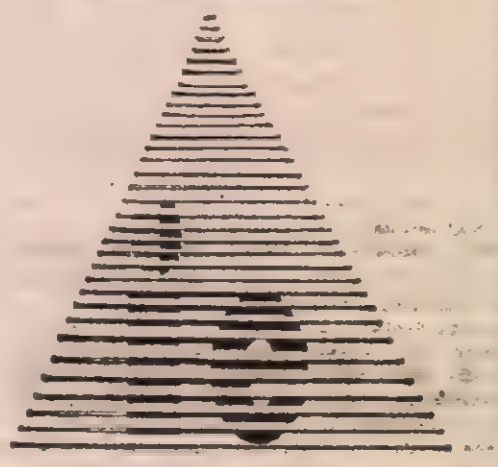

Simpozionul a fost organizat de Catedra de Informatică Economică a Academiei de Studii Economice din București, în perioada 19–22 mai 1993 și a fost onorat de prezența unor specialiști din Anglia, Austria, Republica Arabă Egipt, Israel, Franța, Germania, Republica Moldova, Suedia și România. Programul a constat din conferințe, mese rotunde, demonstrații și dezbateri, susținute de firme de specialitate române și de cadre universitare din străinătate, precum și din susținere de referate pe secțiuni.

În afara unor teme de strict interes pentru informaticieni, legate de problematica sistemelor informaționale, au fost prezentate aplicații vizând domenii de interes vital pentru restructurare, ca, de pildă, cel financiar-bancar și contabil, medicină, învățământ și alte domenii ale activității economico-sociale. Vă prezentăm lista sponsorilor, pentru a vă convinge și de ponderea pe care o capătă firmele cu capital privat la astfel de manifestări (diferite de festivalurile de muzică ușoară, sau concursurile de frumusețe) : ● A-Z INFO, BANKCOOP, ● BIC ALL, ● CIEL, ● CIRCLE SYSTEM INTERNATIONAL, COCA-COLA ● COMPUTERLAND, ● COMPUTER SHARING ROMANIA, ● DATASYST COMPUTER, ● DIGITAL EQUIPMENT ROMANIA, ● ELECTRONUM, ● ESSI INTERNATIONAL, ● HPSYS, S.C. IMPRESAN, ● INSEI, ● INTEGRATOR, ● ITS, ● KT-TECHNOLOGY, ● LASER COMPUTER, ● LOGIC. S.C. MECANICA FINA, S.C.MERCATOR, ● M.T.I.L.ROM, S.C. NEFERAL, ● OMNILOGIC, ● PACKARD BELL COMPUTER, ● REALSOFT, S.C. ROMWOOL, ● SCOP, ● TREND, UNIVERSITATEA „C. BRÂNCOVEANU", UNIVERSITATEA „GEORGE BARIȚIU", ZIARUL „EVENIMENTUL ZILEI".

Au fost atribuite elevilor cu merite, de la licee de informatică și unor studenți ai facultăților de profil, premii în bani.

●) Firme prezente în expoziție.

EVENIMENTE MARI...

Starea umorului la români

Cine găsește în toate motive de râs e tot atât de vulnerabil sufletește ca acela care nu găsește niciunul. Multe din întâmplările zilei, oricât de grave sau importante îi par cetățeanului aflat în miezul lor, au o anume doză de haz, dacă sunt privite de la oarecare distanță.

■ ■ **GREVA GENERALĂ A TELESPECTATORILOR** — Între numeroasele greve și proteste în grup, care nu schimbă cu nimic starea generală a lucrurilor, una s-ar putea să aibă efect. Maria-Luiza Cristescu, în concluzia unui text pătimaș la adresa veritabilului program de impoliteți al televiziunii, propune să nu mai plătim abonamentul. Ideea scriitoarei pare absurdă, dar de fapt, evidențiază singura soluție civilizată care ne-a mai rămas, pentru a forța televiziunea la o relație civilizată cu publicul. „Deschizi televizorul și îți intră în casă cine vrea. Neinvitat, nedorit și neanunțat. Unul te insultă, altul te dăscălește, celălalt te minte pe față. ...Dacă televiziunea e nemulțumită de acest popor, e liberă să plece oriunde în lume, și să-și găsească un popor care o merită". Cotidianul ORA, care publică provocarea Mariei-Luiza Cristescu ar trebui să și facă din susținerea ei o cauză de durată. Sunt convins că o campanie în câteva gazete de tiraj ar trezi niței popu-

lația plătitoare, mai ales că vom fi somați în curând să plătim și mai mult pentru un program de alienați.

■ ■ **PARTIDUL FRAIERILOR** — Pe 12 mai, la Galați s-a constituit „Asociația celor păgubiți la jocurile de într-ajutorare". Numărul membrilor e aici atât de mare, că s-ar putea clădi cu ei un partid. Gălățenii n-au devenit mai deștepți după ce li s-au luat banii. O dovedește și statutul asociației (care a căpătat personalitate juridică !) : pedepsirea nu doar a escrocilor, ci și a notabilităților județene care au fost „mituite să închidă ochii". De la revoluție încoace, ar fi trebuit ca în fiecare bloc și pe fiecare cartier să existe câte un partid al fraierilor. Un IRSOP cu întrebarea : De câte ori și cu ce ocazie v-ați simțit prostiți în ultimii trei ani ? ar duce la statistici și răspunsuri entuziasmante.

■ ■ **OMUL CU AȘII** — În orice partid se află o persoană care administrează așii. Ce e un as și cum poate fi el administrat, ca să dea dividende, ne lămurește intervenția lui Dan Ioan Mirescu după ce, la ultima conferință de presă a PRM-ului, Corneliu Vadim Tudor a scos pachetul de cărți pe masă și l-a tăiat : „Pentru că ceea ce face domnia sa — a zis Vadim referindu-se la deputatul PAC Vasile Popovici — e un șantaj. Și dacă insistă, voi face eu un gest de a-mi cere ridicarea imunității parlamentare pentru a mă judeca cu acest ticălos" (n.n. adică pentru a se judeca cu „domnia sa, acest ticălos"). Dan Ioan Mirescu-procurorul care a mai umblat cu așii și în afacerea șoferului de taxi Samoilescu — a grăit : „Trebuie să știți, în eventualitatea unui proces, că totdeauna am avut așii în mână...". După întrevederea secretă dintre președintele Iliescu și șeful Congresului Mondial Evreiesc, e destul de probabil ca la PRM să se joace șeptic.

■ ■ **PRIM-MINISTRUL FAMILIEI VĂCĂROIU** — Doamna Marinela Văcăroiu, soția primului ministru, și-a dat demisia din funcția de împuternicit al statului, cu care a operat în „afacerea Sinaia". A redevenit împuternicit al familiei. Dacă domnul Văcăroiu o va sancționa pentru abuzurile săvârșite în tranzacțiile cu vile, va fi la rândul sancționat, după orele de program. Va fi o situație comică, iar dacă dosarul va ajunge la tribunal, situația va avea un haz nebun. Dacă nu cumva votează Parlamentul o lege prin care marile corupți vor fi anchetate, după ce se va rezolva demersul miilor de fraieri din Galați.

■ ■ **IAR SUNT FAVORIZAȚI PORCII** — Începând cu 20 iunie, sosesc în țară primele 20.000 de tone de nutreturi proteice „pentru sprijinirea fermierilor particulari crescători de porci". Ce se va întâmpla însă dacă la licitație, cu toate măsurile ce se iau, participă, deghizați în oameni ai muncii ca oricare alții, și porci de stat sau porci particulari în civil ? Porcii n-au identitate, iar când e vorba să se îngrașe renunță și la deprinderile acumulate în colaborarea cu omul. Mai ales că unii nu au nici un complex din faptul că sunt sau au ajuns porci.

■ ■ **SANCȚIONAREA DRASTICĂ A VAGOANELOR** — Ziariștii nu-s tot timpul foarte deștepți. În afacerea deșeurilor toxice de la Sibiu s-a făcut, în ultima vreme, mare caz de activitatea comisiei germane, de forma și conținutul vagoanelor trimise să preia butoaiele, de obstrucțiile de la granița ungară, de tot felul de fleacuri tehnice, dar nimeni nu a băgat de seamă că borfașii — și protectorii lor, ecologiștii lui peste din guvernarea Roman — sunt bine mersi ! Iar pușcăriile se umplu în continuare cu gestionare, cărora le lipsesc 22.000 lei din casă.

■ ■ **FENOMENE STRANII DE ÎMPLETIRE** — Entuziasmul naște veritabile tragicomedii în logica și gramatica unor texte adresate cititorului tânăr. Există, se știe, și o „muzică rap". Cine nu știe, află acum. Aceasta e definită de un fan cu condeiul în mână astfel : În rap-ul autentic „se împletesc influențe americane pe un fond de analiză atentă a străzii pariziene..."

A naibii chestie, să împletești influențe fără să știi nici cu ce și nici când, privind și analizând în neștire strada din Paris ! Dacă așa e rap-ul autentic, oare cum o fi cel contrafăcut ?

■ ■ **CULMEA SNOBISMULUI** — Firma GIDO M SRL din Breaza a importat din Italia, la prețuri interesante — dacă pe piața românească kilogramul e 564 lei ! — POLENTA la pachet de țiplă. Lumea bună mănâncă Polenta, că doar n-o să mănânce ca lumea proastă mămăliga. Cu ce valută s-o fi importat prețiosul aliment occidental și cum se va fi câștigat licitația pentru importul de „mamaliguza italiana" ? Culmea snobismului nu e cum s-ar crede, snobismul, ci tembelismul De fapt, nu tembelismul, ci la sotisse, în pachet cu țiglă.

■ ■ **FATA CU 365 DE VIOLURI PE AN** — Cel mai interesant titlu l-am citit într-un cotidian. În el se spune că : „În județul Iași — Zilnic e violată o elevă de liceu". Și ea, proasta, stă ? Dar cei din jur ce fac, contabilitate ? Poate n-o fi având ținere de minte ? Și cine-o violează zilnic — același sau un sobor prin rotație ? Iată câte probleme ridică un viol la fetele din județul Iași.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

AUTODENUNȚ

„Cer să fiu arestat, anchetat și condamnat pentru activitate împotriva statului și legilor țării"

Domnule procuror șef,

Eu, OLIVIU VLADULESCU, fost deținut politic, fost luptător în Revoluția română din decembrie 1989, sensibil la grijile ce frământă societatea românească din care fac parte, declar următoarele :

Ținând seama : 1) — că idealurile românilor revoltați în decembrie 1989 au fost trădate de Puterea „emanată"; 2) — că Revoluția română însăși a fost minimalizată, batjocorită, dezonorată; 3) — că este de neconceput faptul ca mai mult de 1 000 de tineri să fie uciși în stradă sub ochii unui întreg popor și Justiția să fie incapabilă să găsească **un singur** vinovat ; 4) — că structurile Puterii de stat au fost acaparate în România de către mercenari ai Puterii; 5) — că societatea românească răvășită, divizată, abrutizată, este copleșită de corupție și venalitate ; 6) — că în această societate coruptă, agresivă și imorală, individul se refugiază într-o singură dimensiune: supraviețuirea cu orice preț; 7) — că societatea românească, prizonieră a condiționărilor ideologice anterioare, a optat în cele două alegeri generale pentru un stângism pervertit ; 8) — că sacrificiul celora dintre noi, morți în decembrie 1989, a fost inutil :

Din respect și dragoste față de propria-mi țară, sunt obligat să fac acest AUTODENUNȚ, ca un semnal de alarmă.

Deci, în decembrie 1989 am făptuit, ca autor, instigator, sau complice, cu vinovăție, faptele următoare :

1. Am ieșit în stradă în 22 decembrie, orele 12.30 și am instigat cetățenii din Slobozia să se revolte împotriva regimului comunist și să alunge conducătorii comuniști ai județului. Am pătruns apoi în sediul administrativ județean, utilizând forța și l-am alungat efectiv, cu sprijinul oamenilor ce mi s-au alăturat, pe conducătorii locali ai partidului comunist. Am comis astfel faptele de (...) atentat împotriva siguranței statului, ultraj, ofensă adusă autorității, defăimarea unei organizații, asocierea în vederea comiterii de infracțiuni, instigare publică și apologia infracțiunilor.

În drept : art. 160, 166, al 2, 237, 238, 239, 323, 324 cod penal.

2. Am constituit un Comitet pentru Renaștere Națională, căruia i-am devenit președinte și care a devenit mai târziu Comitetul Frontului Salvării Naționale din Ialomița și am organizat preluarea efectivă a puterii locale. Am adoptat în acest sens și un program politic. Acest fapt este definit drept complot.

În drept : art. 167, al. 1 și 2 cod penal.

3. Am sfâșiat cu însumi în întregime steagul partidului comunist și stema statului comunist de pe tricolor, stindardul național. Aceasta constituie ofensă adusă unor însemne.

În drept : art. 236 cod penal.

4. Am organizat și am participat efectiv la rezistența armată împotriva așa zișilor teroriști — în fapt diversioniști — care acționau pentru apărarea regimului comunist și pentru a „legitima" pe noii conducători, comuniști reformatori, care tocmai „emanau", cocoțându-se pe cadavrele unor tineri idealiști. Am avut chiar și am utilizat un pistol automat tip AKM și 120 gloanțe. Precizez că sunt scos din evidența militarilor prin sentința penală nr. 865/1975 a Tribunalului Militar București. Aceste fapte constituie subminarea puterii de stat și nerespectarea regimului armelor și muniților.

În drept : art. 162 și 279 cod penal.

Mai fac următoarele precizări : nu pot invoca în apărarea mea nici prevederile Capitolului V din Codul penal privind cauzele care înlătură răspunderea penală, nici articolele 73 și 74 c.p. privind circumstanțele atenuante. Dimpotrivă, cred că în cazul meu este incident art. 75 literele a) și b), care prevăzează circumstanțe agravante.

În plus, trebuie să subliniez că sunt recidivist în materie, deoarece am mai fost condamnat o dată, în 1975, la 5 ani închisoare, pentru propagandă împotriva orânduirii socialiste. Totodată, după decembrie 1989, am avut o participare activă la marea manifestație anticomunistă din Piața Universității din București și am făcut parte dintr-o delegație a opoziției extraparlamentare care a încercat, la sfârșitul toamnei lui 1990, să dete mine demisia președintelui ales, Ion Iliescu, din cauza greșelilor sale grave (mineriada, diversiunea naționalistă și altele).

Ținând cont de toate faptele și motivele evidențiate în acest AUTODENUNȚ, vă rog să întreprindeți o anchetă împotriva mea și să trimiteți cazul în fața unei instanțe judiciare. Înțeleg să pun la dispoziția dvs., în timpul anchetei, toate probele necesare — documente, martori — ce dovedesc vinovăția mea indubitabilă, pentru fapte ce nu au făcut obiectul unei amnistii și nu sunt prescrise. E o problemă de drept ce se cere rezolvată.

Fiind consecvent cu principiile ce au stat la baza Revoluției din decembrie și dacă cei care am ieșit în stradă în decembrie 1989 am încălcat legile, valabile și azi, trebuie să fim pedepsiți pentru asta. Altminteri, mineriți mănuitorii lor din umbră ar avea dreptate.

Oliviu VLADULESCU
5 aprilie 1993

Avec lecteurs de "Flacăra"
avec mes meilleurs vœux

Habsburg

OTTO VON HABSBURG LA ORADEA

• *Excelența Sa este deputat în Parlamentul de la Strasbourg*

Excelența sa Otto von Habsburg este fiul lui Carol al IV-lea (1887—1922), fost rege al Ungariei și Împărat al Austriei sub numele de Carol I între anii 1916—1918 și care a abdicat după înfrângerea Austro-Ungariei în primul război mondial. Deși, după cum aminteam, are calitatea de deputat în înaltul forum politic european, unde se dezbate primirea României în Comunitatea Europeană, nu a fost întâmpinat de autoritățile românești la frontiera româno-ungară, nefiind o vizită oficială, cu excepția șefului poliției municipale care avea în sarcină asigurarea liniștii și ordinii cu ocazia festivității religioase consacrată zilei regelui Ladislau cel Sfânt de la catedrala romano catolică. Cu toate acestea, dl. Otto von Habsburg a fost impresionat de buna primire care i s-a făcut la Oradea și, în cadrul unei conferințe de presă a răspuns cu multă amabilitate și umor la întrebările ziariștilor prezenți. Domnia sa a fost însoțit de domnul Michael Habsburg-Lotringen, vărul acestuia. La adunarea consacrată „Zilelor culturii maghiare din Oradea", a fost prezent și dl. Rudas Ernö, ambasadorul Republicii Ungare. La întrebarea adresată de subsemnatul despre șansele României de a fi primită în Consiliul Europei dl. deputat de la Parlamentul de la Strasbourg, a răspuns că acest fapt depinde de respectarea a patru condiții fundamentale : democrația internă autentică, respectarea drepturilor omului, respectarea drepturilor minorităților și economia de piață. Domnia sa a mai menționat că Ungaria a primit deja avizul de „intrare în Europa" din partea a nouă state, mai rămânând încă trei state să semneze aderarea Ungariei la Comunitate și anume: Franța, Grecia și Portugalia. În catedrala romano catolică din Oradea, dl. deputat a ținut o cuvântare, după care a luat prânzul la restaurantul cel mai select din urbe și anume, restaurantul „Oradea". Apoi s-a grăbit să ajungă la aeroportul Ferihety din Budapesta. Ceea ce confirmă răspunsul dat la **o întrebare adresată de un ziarist dlui Otto von Habsburg :** unde locuiește domnia sa? Deputatul a răspuns simplu : în avion ! La întrebarea adresată de un ziarist român de origine maghiară, **cum de se face că nemții și francezii au reușit să reducă tensiunile istorice dintre ei, domnia sa a răspuns** că francezii și-au trimis copiii în Germania, iar nemții și-au expediat copiii în Franța și asta de zeci de ani, iar dușmanii **de altădată au ajuns să se cunoască și să se prețuiască reciproc.**

În încheiere, dl deputat Otto von Habsburg a avut amabilitatea de a acorda un autograf (în facsimil, mai sus) tuturor cititorilor revistei „Flacăra", care realizează suplimente interesante despre țările din Comunitatea Europeană.

PAȘCU BALACI ■

E corect, domnule prim ministru?

CU CE BANI ACOPERIȚI DEFICITUL BUGETAR?

Bugetul de stat pe anul 1992 s-a încheiat cu un deficit de **263,1 miliarde de lei**, cu o depășire de **46,4 miliarde de lei**, ca urmare a nerealizării veniturilor bugetare cu 4,5%. Nu suntem noi cei îndreptățiți să răspundem la întrebarea cum de s-a ajuns la această situație.

În schimb, ni se pare interesant (cel puțin) cum s-a acoperit, parțial, acest deficit !

În expunerea de motive ce însoțește Hotărârea Guvernului prin care se supune spre aprobare Senatului **„Proiectul Legge privind împrumutul de stat pentru finanțarea deficitului bugetului de stat pe anul 1992 și refinanțarea ratei scadente în anul 1992 la împrumutul de stat contractat pentru finanțarea deficitului bugetului de stat înregistrat în 1991"**, dl. Văcăroiu „spune tot" :

„Acoperirea financiară a deficitului bugetar, până la intrarea în efectivitate, cât și a absorbției de pe piața financiară a împrumuturilor de stat, s-a asigurat temporar pe seama unor resurse publice certe, astfel :

(...) b) Bugetul asigurărilor sociale de stat, deși **autonom** (s.n.), este o componentă a bugetului public național și a prezentat permanent excedente cuprinse între 4,2 miliarde lei în luna ianuarie și de 70,1 miliarde lei la finele anului, care prin mecanismul bancar contribuie la acoperirea temporară a deficitului bugetar ;

c) Disponibilitățile fondului de somaj aflate în conturile Băncii Naționale, au fost tot timpul anului într-o continuă creștere, nivelul acestora situându-se între 36,0 miliarde lei (ianuarie) și 124,8 miliarde lei (decembrie)".

După ce mai înșiră alte câteva resurse, dl. prim-ministru conchide : „Rezultă că deficitul bugetului de stat a fost acoperit cu resursele financiare ale sectorului public și nu prin emisiune monetară". Dar **folosirea celor două resurse este corectă ?!** Întrebăm, deoarece în Legea adoptată de Senat în ședința din 18 martie, la art. 6 se atenționează : „Pe măsura încasării sumelor provenite din împrumutul de stat, Ministerul Finanțelor va acoperi resursele financiare [illegible] temporar în cursul [illegible]lui financiar 1992 pen[illegible]nțarea deficitului bugetar. Guvernul, Banca Națională a României și Ministerul Finanțelor vor stabili măsuri, potrivit prevederilor art. 43 din Legea 10/1991 privind finanțele publice, **pentru a se preveni repetarea unor astfel de situații în anul financiar următor** (s.n.)".

Nu deschidem nici un proces de intenție, dar dacă guvernul calcă într-o veselie legea din 1991 — acum, în 1993 — de ce n-ar călca-o el și în 1994? Și tot într-o veselie, că doar a promis dl. Văcăroiu că o să rădă la urmă !

MARIAN GHIȚEANU ■

STARE CRITICĂ

ÎN PIEŢELE CAPITALEI:

BANDE DE ŢIGANI TERORIZEAZĂ PRODUCĂTORII

● *De frică, oamenii tac și rabdă. Poliția este inexistentă. Până când?*

Reporterii noştri au colindat cinci pieţe din Bucureşti. Nu au întâlnit un singur producător, grădinar sau cultivator care să nu se plângă de faptul că este furat, batjocorit şi ameninţat de către ţigani. Mulţi nu au vrut să-şi spună numele de teamă. S-au găsit totuşi şi oameni curajoşi ce şi-au dezvăluit identitatea în speranţa că declaraţiile lor vor sensibiliza organele în drept.

Piața Bucur-Obor

„Țiganul a scos briceagul la bărbatul meu", „Nu ne protejează nimeni"

Bunea Fănel, 19 ani, com. Dârâști, S.A.I.: „În ziua de 16 aprilie '93, după ce vânduserăm o zi întreagă usturoi uscat, mi s-au furat din buzunarul de la geacă (de la piept) suma de 25.000 lei. Eram foarte obosit și nu am simțit când mi s-au luat dar bănuiesc un moment când am fost înconjurat de niște țigani".

Teodorescu Maria, com Bălenii, jud. Dâmbovița: „Sâmbătă, 8 mai anul acesta, mi s-a furat un sac cu morcovi în valoare de 30.000 lei. Nu ne apără nimeni de țigani".

Culea Tudora, 59 ani, com. Vărăști, jud Giurgiu: „Țiganii ne fură din mers. Fură orice: salată, ridichi, ceapă. Nu fug după ei că mi-e teamă că mă omoară. Îmi fură zilnic produse în valoare de 600-700 de lei".

Pătru Niculina, 45 ani, com. Izvoarele, jud. Giurgiu: „Ultima dată mi s-a furat un sac cu mazăre în valoare de 3.000 de lei. S-a luat bărbatul meu după țigan dar ce putea să facă dacă țiganul a scos briceagul la el. Stăm și ne uităm neputincioși cum ne fură".

Dragnea Tase, 57 ani, com. Hotare, sat. Herăști, jud. Giurgiu: „Mai acum câteva zile mi-au furat un sac cu spanac în valoare de 3.000 de lei și un sac cu ridichi în valoare de 2.500 de lei; fetele mele i-au furat sacoșa unde avea 6.000 de lei".

Niculiță Petruța, 47 ani, oraș, Oltenița, jud. Călărași: „Mi-au furat o traistă cu borcane cu miere în valoare de 9.000 de lei. Trebuie să fim cu ochii în șapte că altfel rămânem fără marfă. Vecinului meu de tarabă, Păun Baltag, din com. Chirnogi, jud. Călărași, i-au furat o sacoșă cu 20 de borcane cu miere. Un borcan costă 800 de lei (20 borc. × 800 lei = 16.000 lei). Țiganii fură în gașcă de câte 3 sau 4".

Șerban Niculina, 59 ani, com. Bălenii-Sârbi, jud. Dâmbovița: „Eu vând flori, salată, verdeață, ceapă etc.; din mers ne fură țiganii. Mă păgubesc cam de 700 de lei pe zi".

Petrescu Gheorghe, 53 ani, com. Comișani, sat. Lazuri, jud. Dâmbovița: „Te jefuiesc țiganii în fața lumii; nu se bagă nimeni. Mi-au furat roata de la mașina cu care car marfa; mi-au spart lăcătul de la tarabă și mi-au furat un sac în care aveam 60 de kg. de morcovi, un sac cu 30 kg. de ceapă și altele. Zilnic îmi fură produse în valoare de 800-1.000 de lei.

APEL UMANITAR

Fundaţia Drepturile Omului, cu sediul central în Ploieşti, str. Rodica nr. 3, et. 1, solicită ajutor umanitar (material şi financiar), în vederea acordării unei asistenţe medicale specializate, posibilă doar în străinătate, necesar unei fetiţe de 5 ani – Ana-Maria Georgescu – care are diagnosticul sechele severe post meningo-encefalopatie, tetrapareză spastică, agitaţie psihică. Copilul posedă recomandarea expresă şi urgentă a medicilor de specialitate şi avizele necesare.

Donaţiile băneşti se pot face în contul nr. 402400176426 – în lei, BANCKOOP SA Sucursala Prahova, Asociaţia Obştească de Binefacere Fundaţia Drepturile Omului – Ploieşti. Ajutoarele materiale se primesc la sediul asociaţiei. Agenţii economici care fac donaţii sunt scutiţi parţial de impozit, conform legislaţiei actuale.

Vă rugăm, ca buni creştini, să înlesniţi salvarea acestui copil.

BUCUREȘTI, ORAȘUL-ZARZAVAT

București, micul Paris din sud-estul Europei, își merita, odinioară, numele. Cu o suprafață de 0,8%, o populație de 10,6% și o producție industrială de 13,1%, orașul București oferă lumii, în prezent, o față mohorâtă: ruine, mormane de gunoaie și, mai ales, o inedită imagine a sărăciei: grădini de zarzavat, sumbră moștenire a defunctului regim. Ideea ceaușistă a straturilor de roșii și ceapă „înflorind" sub ferestrele noastre a prins. Dorul activităților agrare strică peisajul și dau orașului o notă de lipsă de civilizație. În plus, grădinile sunt udate cu apă potabilă ceea ce, în condițiile actuale, reprezintă o atitudine necivică. Corpurile de Control ale Primăriilor vor tempera elanul acestor „zarzavagii".

Ce va întreprinde concret Primăria Capitalei pentru civilizarea spațiilor dintre blocuri? Pentru început, va iniția o acțiune de plantare de gazon de cea mai bună calitate pe lângă blocuri și va transforma grădinile de zarzavat în spații de joacă pentru copii.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

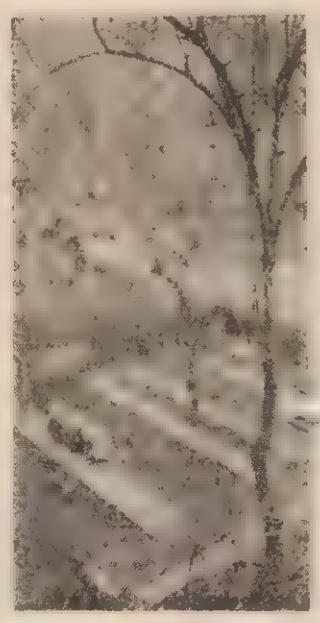

SOSIŢI DE LA ŢARĂ!

Să fie mai mulţi poliţişti în pieţe, poate aşa se mai potoleşte cu furtul".

Piaţa Matache – Gara de Nord

„Mi-au furat sacul de pe tejghea şi am tăcut de frică"

Mitran Ionel, 50 ani, com. Cornetu, S.A.I.: „Îmi fură ţiganii produse în valoare de 1.000 de lei pe zi. Ne fură şi din ogradă, de acasă. Unui vecin din comună cu mine i-au furat vaca în valoare de 300.000 de lei. Pe vecin îl cheamă Călin Nicolae. Într-o zi a venit un ţigan la mine, în piaţă şi mi-a spus să nu mai vând ceapa ieftin că îmi arată el mie. Ne ameninţă că ne omoară dacă nu facem ca ei".

Piaţa Veteranilor – cartierul Militari

„Fă, îţi tai beregăţile dacă spui ceva"

Trifan Florica, 34 ani, com. Băleni-Sârbi, jud. Dâmboviţa: „Joia aceasta (13.05.1993), pe la opt şi jumătate scara a venit un ţigan şi a furat câteva legături de ceapă de la o femeie în vârstă (nu mai era la acea oră în piaţă). Ea s-a luat după el; ţiganul a luat-o la bătaie. Norocul ei a fost că a intervenit un om mai solid şi a scăpat-o".

Ţenea Ioana, 40 ani, com. Băleni-Sârbi, jud. Dâmboviţa: „Nu mai putem să trăim de ţigani. Mie îmi fură ridichi, morcovi, ţelină şi altele în valoare de aprox. 3.000 lei pe zi".

Văcăruş Ion, 68 ani, com. Daia, jud. Giurgiu: „Oricât aş fi de atent tot mă fură de cel puţin 400-500 de lei. Nu mă pot lupta cu ei pentru că mă doboară".

Mogoi Ioana, 29 ani, Bucureşti, str. Partizanilor nr. 4, bl. M3, sector 6: „Eu vând în locul mamei mele care este paralizată. Am prins ţiganul cu mâna în buzunarul meu: mă înconjuraseră. Aveam acolo 18 000—20 000 lei, norocul meu a fost că am simţit că mişcă ceva în buzunar. Ţiganul mi-a lăsat banii dar mi-a spus aşa: „Fă, îţi tai beregăţili dacă spui ceva".

Bucătaru Simina, 53 ani, Bucureşti, str. Drumul Timonierului 8, bl. 111, sector 6: „Ca să trăiesc, vând căciuliţe. De curând mi-au furat ţiganii 3 căciuliţe şi 4.000 de lei. Banii ăştia îi programasem pentru medicamente".

Piaţa Gorjului – cartierul Militari

„Suntem jefuiţi ziua în amiaza mare"

Marcu Paraschiv, 39 ani, com. Băleni — Sârbi, jud. Dâmboviţa „Azi (15 mai '93) mi-au furat sacul de pe tejghea şi am tăcut de frică. Sacul avea 40 de kg. şi valora 4.500 de lei".

Iordache Şt. Aurel, com Bogaţi, sat, Glâmbocel, jud. Argeş: „Am lângă mine o stinghie (ne-o arată) ca să gonesc ţiganii. Îmi fură mere în valoare de 2.000 de lei pe zi. Eu sunt prezent în piaţă mai tot timpul cu fructe. Dacă nu dorm noaptea lângă marfă rămân fără ea. Tocmai noi cei care muncim din greu nu suntem protejaţi. Ar trebui să fie patrule şi ziua şi noaptea care să ne ocrotească".

Piaţa Crângaşi

„Ne este frică să stăm în piaţă"

Mihail Steliana, 40 ani, com. Băleni-Sârbi, jud. Dâmboviţa: „Azi (15 mai '93) dimineaţă o ţigancă îmi furase un sac cu ridichi în valoare de 6.000 de lei. Norocul meu a fost că eram cu soţul care e curajos. Am găsit sacul aruncat în depozitul firmei ţiganilor. (Firma în depozitul căreia a fost găsit sacul cu ridichi se numeşte „Nelu Creţu" S.R.L. şi are depozitul în piaţă; soţia patronului firmei se numeşte Darea Aurica şi este chiar **persoana care este bănuită** că a „sustilizat" **sacul cu ridichi.**)

Nicolescu Viorica, 22 ani, com. Băleni-Sârbi, jud. Dâmboviţa: „Ne e frică să stăm în piaţă din cauza ţiganilor care ne scuipă şi ne drăcuie. Îmi produc pagube de cel puţin 1.000 de lei pe zi".

Caragheorghe Maria, 24 ani, vânzătoare la firma particulară „Carol & Ovidiu S.R.L.": „Mai ieri (14.05.'93) mi-au furat ţiganii un carton de ouă şi suma de 4.500 de lei. Am pus din buzunarul meu".

Piaţa Sudului – cartierul Berceni

„De necaz că nu l-am lăsat să fure, ţiganul mi-a împrăştiat marfa pe jos"

Vladimir Ion, 59 ani, com. Jilava, S.A.I.: „Anul trecut mi-au furat dintr-un foc ardei în valoare de 2.000 de lei. Ţiganii ne înjură tot timpul. Unuia, pe nume Rădulescu Ion, 60 ani, din com. Jilava, S.A.I. i s-au furat 2 cântare în valoare de 30.000 de lei fiecare, după ce i-au spart taraba".

Duţă Petra, 43 ani, com. Colibaşi, sat. Câmpureru, jud. Giurgiu: „Mi-au furat ardei în valoare de 2.000 de lei. De curând, un ţigan mi-a împrăştiat marfa de necaz că nu l-am lăsat să fure".

Năstase Ilie, 61 ani, com. Vărăşti, jud. Giurgiu: „Ultima dată, acum câteva zile, mi-a dispărut un sac cu ridichi în valoare de 6 500 de lei. Zilnic ne piscă ţiganii. Dacă îi prinzi îţi dă în cap. Am fost ameninţat cu cuţitul de un ţigan şi de atunci mă fac că nu văd nimic".

Rezultatele anchetei le-am adus la cunoştinţa Biroului de presă al Poliţiei Capitalei. Iată răspunsul primit: „Nu avem reclamaţii din care să reiasă că ţăranii-producători sunt furaţi de ţigani".

GHEORGHE BARBU ■
Fotografii de ELENA GHERA ■

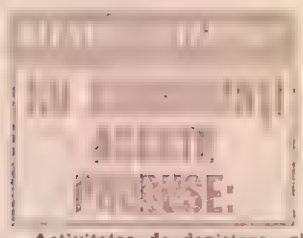

Activitatea de depistare şi sancţionare corespunzătoare a comercianţilor ce-şi permit să pună în pericol sănătatea cetăţenilor se desfăşoară cu motoarele turate la maximum. Vă prezentăm câteva aspecte ale raziilor efectuate de inspectorii O.J.P.C.-urilor la sfârşitul lunii aprilie:

■ ■ La **SC ALCOM-SIB — magazinul nr. 14 Sibiu** s-a interzis comercializarea produselor: **ciolane afumate şi crenvurşti de vită** ce aveau termenul de valabilitate expirat, prezentând gust şi miros neplăcut suprafaţa uscată şi aglomerări de sare, modificări de culoare. Aceiaşi expuneau şi produsele: **salam Cişmigiu şi polonez** fără elemente de identificare şi de calitate... neconformă.

■ ■ La **SC SUPERCOM S.A. magazinele 215/2 şi 213/2 din judeţul Argeş** s-au confiscat şi distrus (de către organele sanitar-veterinare) **147 pachete unt (250 g) — import Olanda** ce posedau gust acru, rânced, de alterat şi mucegai.

■ ■ La secţia de preparate carne a depozitului **SC AGROZ din comuna Izvor, judeţul Argeş,** s-a interzis activitatea de fabricaţie (de către organele sanitar-veterinare) pentru produsul **salam tip Gostat,** care era livrat fără documente de atestare a calităţii, stare igienico-sanitară necorespunzătoare în producţie.

■ ■ La **SC SUPERCOM S.A. magazinul 209/3 Piteşti** s-a oprit, temporar, comercializarea a 1 300 bucăţi **pâine — specialitatea Argeş — produsă de SC Spicul S.A. Piteşti,** cu greutate sub limita prescrisă şi declarată.

■ ■ La **SC ERCYS S.R.L. Piteşti** s-a interzis, definitiv, comercializarea a 750 bucăţi **ciocolată import Turcia,** pentru termen de valabilitate expirat.

■ ■ La **SC ERCYES S.R.L. IMPEX S.R.L. - Bistriţa** s-a descoperit o cantitate „infimă" de **unt — import Germania,** numai 27 pachetele, cu gust acru. A fost interzisă comercializarea acestora.

BRINDUŞA NICOLAE ■

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul "stimulative", aceste acţiuni de încălcare a legislaţiei în vigoare se pot "dezvolta" nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puţin vigilenţi.

LA BUZĂU SE PREFIGUREAZĂ O ACŢIUNE DE MASĂ ÎMPOTRIVA ŢIGANILOR

Recent, în municipiul Buzău, ziua în amiaza mare, a avut loc asasinatul lui Gheorghe Panchiosu, domiciliat în Buzău, acesta fiind rănit de către nişte romi, în urma unor lovituri de cuţit direct în inimă. Evenimentul s-a produs în faţa hotelului „Pietroasa" din municipiul reşedinţă de judeţ, iscându-se un conflict între câţiva tineri şi un grup de romi. Victima, decedată după un sfert de oră de la momentul lovirii, a fost purtată de către un grup de prieteni în cadrul unui cortegiu, care a făcut turul oraşului.

Se presupune că asasinul lui Gheorghe Panchiosu face parte din categoria ţiganilor argintari şi se numeşte Donică Tudor, al cărui fiu, în vârstă de 22 de ani, a decis să se predea poliţiei, pentru a i se asigura protecţia.

În prezent, în municipiul Buzău, în atmosfera lumii interlope s-a instaurat teroarea, existând pericolul unor represalii împotriva ţiganilor argintari.

La ora actuală, poliţia face cercetări asidue pentru a-l descoperi pe adevăratul asasin, pentru că el şi prietenii acestuia şi-au părăsit domiciliile.

DAN STROE ■
Buzău

TATAR-BUNARUL DE LA TÂRGU-MUREȘ

Manualul de istorie a așa-numitei „R.S.S. Moldovenești" avea drept ax central „răscoala de la Tatar-Bunar" din 1924, chipurile o revoltă a „moldovenilor" împotriva „ocupației românești". Și raptul din 1940, când ca urmare a pactului Ribbentrop-Molotov, Basarabia a fost smulsă de bolșevici din trupul sfânt al patriei mamă România, și întreaga stăpânire kremlinistă postbelică aveau în manual ca justificare și reazem la loc de frunte Tatar-Bunarul. În realitate, întregul episod n-a fost decât o murdară inscenare a Kremlinului. Ambasadorul român la Londra tușese prevenit de guvernul englez că se pune la cale provocarea de la Tatar-Bunar, însă Bucureștiul n-a dat, din păcate, prea mare atenție informației. Și astfel Moscova roșie a putut fabrica un „eveniment", o piesă pe care ulterior a folosit-o până la saturație în contra României. Așa a fost și cu cele petrecute în martie 1990 la Târgu-Mureș.

Colegul nostru de la Televiziune Mihai Tatulici a realizat două emisiuni în care s-a vorbit de ungurii din România. Nu intenționez să fac o cronică a acestor emisiuni — și, vai, cât ar fi de necesar ! —, ci am să mă refer la ele doar în măsura în care acolo a fost abordat subiectul Târgu-Mureș. Încep totuși prin a observa că Mihai Tatulici, fără îndoială un talent formidabil, un profesionist TV cum puțini am avut și avem, dă dovadă uneori de lipsă de simț politic, de unde, în prestațiile lui, anumite ezitări sau intervenții inoportune. În cazul în speță — mai ales în prima dintre cele două emisiuni —, el. cu binecunoscuta blajinătate și toleranță românească, i-a lăsat pe dl Tokay György și pe prietenii acestuia prezenți în studio să introducă și să întrețină o dăunătoare confuzie între drepturile omului și situația minorităților. În realitate, e vorba de chestiuni cu sfere de cuprindere total diferite, ca mărime și importanță, având doar un singur punct de atingere. Pe urmă, cele două emisiuni au putut inocula telespectatorilor părerea că între românii și ungurii din țara noastră ar exista o situație încordată, explozivă. Nu-i deloc așa. Românii și ungurii obișnuiți s-au înțeles și se înțeleg bine între ei. Este în afara oricărei îndoieli că nu cei un milion și jumătate de unguri din țara noastră, în ceea mai mare parte oameni cumsecade, dornici de a-și vedea în liniște de treburile lor, de arat și semănat, de casă și de familie, vor să provoace tulburări și scandal în România ; acest lucru îl urmăresc în mod cert vârfurile U.D.M.R.-iste, aflate în serviciu comandat, sub ascultarea străinătății (în frunte cu Budapesta, firește) și, în consecință, tocmai ele, cadrele udemeriste, sunt acelea care-i aâță și-i împing de la spate (nedându-se în lături de la amenințări și violență) pe cei un milion și jumătate de unguri din România ca să destabilizeze țara și s-o compromită în ochii străinătății. Pentru că anume stabilitatea politică din România (unde disputele dintre partide, grupări și tendințe sunt absolut în limitele normalului) îi irită la culme pe iredeniștii unguri, de la noi și de aiurea, care, vorba odiosului, fac „totu'" pentru a tulbura apele, pentru a provoca incidente și scandaluri.

Să revenim la Târgu-Mureș martie 1990. Imediat după răsturnarea și împușcarea lui Ceaușescu, profitând de neglijența (criminală) a noii puteri în ceea ce privește apărarea frontarilor României, ungurii au crezut că pot lua Transilvania pe loc, pur și simplu, plătind doar cu o lozincă : granițe spirituale. Dar între timp guvernul român s-a trezit din somnul său de moarte și s-a arătat hotărât a păzi țara. Și atunci ungurii au pus la cale, la trei luni de la revoluția română din decembrie 1989, Tatar-Bunarul de la Târgu-Mureș : o inscenare care să arate lumii că bieții unguri, mielușei, sunt măcelăriți de lupii români, pogrom, holocaust, purificare etnică (avant la lettre), că în români s-au trezit nu știu ce instincte bestiale, asasine, că ei, românii, vor să-i treacă pe ungurii din România prin foc și sabie și că deci așa nu se mai poate, mapamondul trebuie să intervină și să-i scoată pe unguri dintre fălcile bolaurului românesc. Morala fabulei : Transilvania să fie dată Ungariei

Legat de aceasta, se cuvin câteva precizări. Și unii politicieni și politologi (inclusiv ziariști) de la Budapesta, și nomenclatura noastră udemeristă (cam cu jumătate de gură), și unele forțe politice românești aliate cu U.D.M.R.-ul dau asigurări că Ungaria n-are cum să pretindă Transilvania, întrucât aici populația românească este de 4–5 ori mai mare decât cea ungurească și asta ar însemna că, la o eventuală alipire, românii i-ar copleși pe unguri în chiar Ungaria. La o lege dreaptă, așa ar trebui să fie. Dar legea dreaptă nu e specialitatea Budapestei, care mai și presupune (din motive care îmi scapă) că românii au memorie scurtă. Păi, în 1940 cum a fost ? Numărul ungurilor nu era mai mare ca acum, nici în Ungaria, nici în Transilvania. Și cu toate acestea, ungurii nu numai că au cotropit Transilvania de nord, dar au fost nemulțumiți de soluția dată de nemți și italieni la Viena, soluție pe care au considerat-o doar ca o primă etapă, urmând ca în continuare să obțină și Transilvania de sud. Prin urmare, teza că ungurii n-au cum să ceară Transilvania, fiindcă sunt puțini, nu este în realitate decât un drog, un somnifer.

Tatar-Bunarul de la Târgu-Mureș a fost de fapt un avorton. Pasiența n-a ieșit în întregime, defecțiunea principală constituind-o cazul Mihăilă Cofariu. A fost așa albă o cusătură, ghearele mâței din sac. Lumea și-a dat seama că, vorba lui Iona al lui Sorescu, „e invers". S-a dovedit apoi fără putință de tăgadă că bandele de ciomăgași isterizați, animalizați nu erau români care-i maltratau pe unguri, ci exact pe dos, unguri care, cu scule dinainte pregătite (toți aveau bâte la fel), îi atacau pe români. Și nici nu putea să fie altfel. Fiindcă și la Târgu-Mureș în 1990, ca și la Tatar-Bunar în 1924, românii n-aveau absolut nici un interes să provoace ei înșiși scandal și situație explozivă în propria lor țară. La ce le-ar fi folosit ? În schimb, neprietenii lor, da, aveau o mie de interese să slăbească România. Dar cu toate că așa albă a cusăturilor a fost pentru toți vizibilă cu ochiul liber și că lucrătura ungurească n-a mai fost un secret pentru nici un om normal, ori de câte ori vorbește de „purificarea etnică" din România popa Tőkés (vai !, ce mare rău își face lui însuși acest popă nu prea în ordine cu psihicul, întrucât induce tuturor românilor ideea că în privința lui, a lui Tőkés, Ceaușescu a avut perfectă dreptate), nedispunând de absolut nici un alt argument, de nici o altă dovadă, aduce în față monstrul, avortonul, adică marșava provocare — pe jumătate eșuată — de la Târgu-Mureș din martie 1990. Așa cum au făcut și rușii, cu ai lor Tatar-Bunar, vreme de aproape 70 de ani.

ION D. GOIA ■

IAR NE-AM ARS!

■■ După un suspans care a fertilizat comentariile cele mai acre în toată zona civilizată a continentului, **DANEZII au spus, în sfârșit, „da" intrării lor în mult comentata uniune europeană.** Au făcut-o. Însă, sub perdele de fum și țăndări. Când s-a aflat rezultatul referendumului, s-au și declanșat „cele mai grave tulburări în timp de pace din istoria Danemarcei". Când se va pune problema aderării României, Dâmbovița se va bloca din cauza paietelor de carnaval...

■■ Până de curând, EUROPA OCCIDENTALĂ mai primea, după plicticoase cenzuri birocratice, azilanți harnici din Răsăritul de-abia eliberat. Rând pe rând, usile s-au închis, lacătele s-au încuiat și s-au ridicat până la ceruri site legislative severe. **Germania s-a decis ultima să se etanșeizeze.** Pentru a primi azil politic la fața locului, trebuie să descinzi pe pământ german cu avionul. Dar pentru a ateriza, trebuie să decolezi, iar pentru a fi acceptat la decolare e nevoie de viză. Viza nu prea se mai dă și, dacă se dă, aceasta se întâmplă în schimbul unei declarații că nu cer azil. Cercul se închide ca însăși Germania. Consecința ? **Cehia a devenit Germania nr. 2 !** Spre ea se îndreaptă disperați din CSI, România, Bulgaria... ■■ ROBERT MCNAMARA, fostul

TURNUL BABEL

președinte al Băncii Mondiale, lider marcant al vieții politice și administrative americane, a lansat o inițiativă majoră. Ea ilustrează sintetic boala deceniului și, desigur, încercarea de a o stopa. Prin compania **Transparency International, care este, de fapt, un club al incoruptibililor,** se încearcă punerea la un „zid mondial" a corupților de pretutindeni. Clubul s-a ambiționat să pună pe roate **un cod de conduită generală,** care să implice obligația de a nu oferi sau primi comisioane, adică mită. În panoplia „curaților" se vor înscrie firme austere, afaceriști celebri prin pudoare și chiar state care s-au dovedit imune la proliferarea acestui flagel. Iar ne-am ars !... ■■ Cum a murit **planul de pace Vance — Owen, știm.** Cum se cuibărește, tot mai adânc, virusul războiului în FOSTA IUGOSLAVIE, iarăși știm. Cum curge cu proiecte și contraproiecte, toate umblând în genunchi pe drumul întortocheat al păcii, remarcăm zi de zi. Ceva neașteptat s' intervenit, totuși: **riscul ca Londra să fie bombardată !** Stafia unui măcel în prospera insulă nu a pornit din obsesia englezilor de a experimenta toate formele de suspans, ci din inițiativa **generalului Ratko Mladici,** comandantul suprem al forțelor armate sârbo-bosniace. El a declarat lapidar, țanțoș, și irresponsabil : „Dacă vesticii mă bombardează, eu voi bombarda Londra. Oricine va interveni aici își va primi răsplata". De ce nu a ales pentru războiul său de apărare Parisul, Copenhaga sau Ankara e treaba dânsului. În orice caz, Radovan Karadjicl, „șeful" lui Mladici, a comentat și mai succint declarația domnului general, afirmând că este „o izbucnire idioată". Idioată, idioată, dar izbucnire ! Or, cum se știe, majoritatea izbucnirilor ireparabile deși sunt idioate există ! Așa e...

RADU BUDEANU ■

RĂDĂCINILE ISTORICE ALE INTIFADEI

Pe vremea războiului, Stalin a trimis în spatele frontului, în teritoriile ocupate de armata germană, comandouri care să organizeze „detașamente de partizani". Regula de recrutare era simplă : cine refuza era împușcat. Deci, practic, oamenii n-aveau de ales. Lumii însă lucrurile i se prezentau cu totul altfel : poporul se răscoală contra cotropitorilor. Partizanii erau siliți să organizeze acțiuni și să comită acte care însemnau încălcarea tuturor legilor războiului : ucideau militari germani, aruncau în aer comandamente, depozite de muniții, căi de comunicație etc. Urmau represaliile din partea germanilor S-a vorbit mult de satele distruse, s-au scris cărți, s-au turnat filme (de exemplu, **Vino și vezi!**, care a rulat și pe ecranele românești). Desigur, compasiunea noastră pentru cei care au pierit atunci va rămâne mereu întreagă. Însă cine-i de vină? De ce au fost distruse satele respective? De ce acelea și nu altele? De ce nu toate satele ? Iată întrebări pe care bolșevicii le-au ocolit cu grijă. Or, în realitate, era vorba de represalii în cazurile în care populația civilă ucisese soldați germani sau provocase distrugeri armatei germane combatante. Indiferent despre ce armată ar fi vorba, a lui Hitler sau alta, populația civilă este apărată prin faptul neparticipării ei în nici un fel de acțiuni cu caracter militar, la acte teroriste și de sabotaj, care sunt socotite crime Războiul se duce între armate, cei ce se bat între ei sunt militarii. Or, Stalin îi obliga pe civili să comită atrocități și pe urmă țipa în gura mare că nemții, pentru că treceau la acțiuni de pedepsire, sunt sălbatici. Adevărații vinovați de represaliile germane se găseau, de fapt, la Kremlin.

Nu altfel stau lucrurile cu **intifada** palestiniană din teritoriile aflate sub ocupația israelului. Răscoală populară? Să fim serioși ! E vorba de instigările agenților o.e.p.-ului, de teroriștii lui Arafat. Ei atâță populația palestiniană din Cisiordania și Gaza la acțiuni de două ori criminale : pe de o parte, este vorba de uciderea militarilor palestinieni de către civili, pe de alta, de împingerea în față a copiilor și adolescenților, care adesea cad victime ciocnirilor cu armata și poliția. Evident, israelienii se abțin cât pot de la represalii, sunt alte vremuri acum Și totuși, așa-zisa intifadă face în permanen, victime. De aceea, nu ne putem mira îndeajuns citind într-o serie de publicații laude la adresa acțiunilor teroriste ale palestinienilor din teritoriile ocupate Trebuie încurajați civilii să-i atace pe militari ? Și atunci pe civili cine-i va mai apăra? Credem că este mult mai înțelept ca toți cei implicați, cunoscând rădăcinile istorice ale intifadei, să folosească, pentru rezolvarea conflictului și a problemelor de acolo, alte căi. Imitarea bolșevicilor n-a dus niciodată la un rezultat bun și nu va duce nici de data aceasta.

ION D. GOIA ■

Setea de a ucide

Toți se bat cu toți

O negociere știi când o începi, dar niciodată când o termini. După cel de-al doilea război mondial s-a consumat mult postav verde pentru a acoperi mese dreptunghiulare, pătrate, ovale...

Lumea pare să se împace cu pacea așa cum se împacă, vai, cu războiul. Imaginile care intoxică opinia publică, purtând însemnele unei cruzimi de o rară tenacitate, au transformat filmul dezastrului din fosta Iugoslavie într-o învățătură dramatică. Setea de a ucide, de a năpăstui, de a țese terenul pentru răzbunări pe un veac de aici înainte, pare fără limite, fără hotare. Ea a devenit a doua natură a unor colectivități care până de curând credeau, de comun acord, că războiul este o ocupație a lumii a treia, a zonelor de junglă și de deșert. La început, sârbii au apărut în fața publicului internațional drept purtătorii unei ferocități stihinice, impardonabile. Apoi, au intrat în joc musulmanii, la fel de decișI să-și înfigă gloanțele și jungherele în vecini normali de odinioară. În sfârșit, croații adaugă setea lor sângvinară celorlalți. Toți se bat cu toți, neistovit, fără cruțare, până la capăt.

De partea cealaltă a acestui coșmar extensibil, maratonul diplomatic însuși a devenit un coșmar. La capătul puterilor, după meciuri interminabile și zigzaguri de contacte inutile, Vance a cedat. A rămas Owen, gata să se lase secundat de oricine, numai să ducă până la capăt acest pariu politic al sfârșitului de mileniu Toată construcția sa s-a năruit prin bunăvoința ocultă a tuturor părților.

Urmează, acum, alte variante, alte personaje, de la o zi la alta mai multe și purtând pecetea unei adevărate voluptăți a labirintului. Au intrat și ruși în joc. Mai fermi ca odinioară dar tot „în puncte". Planul lui Kozirev prevede patru asemenea alliniate lapidare : închiderea completă a frontierei dintre Serbia și Bosnia ; aplicarea integrală a sancțiunilor ONU; instaurarea imediată a unei zone de securitate aeriană ; articularea unui tribunal care să aboardeze crimele de război. Toate bune, frumoase și, până la urmă, echivoce *Henry Kissinger*, corifeu al „pașilor mărunți", diplomatul care a creat mari migrene diplomațiilor orientale, e mai tranșant. El spune, fără fasoane : *„Nu există nici un motiv ca grupările etnice din Bosnia, care se urăsc unele pe altele, să trăiască din nou împreună"*. Împreună nu. Dar cum ? Prin crearea „unui stat musulman" și, pentru ca tacâmul să fie complet echilibrat, prin oferirea către [illegible] și croați a posibilității [illegible] și anexeze teritoriile la statele-mamă. Inutil de comentat calibrul complexității unei asemenea operații, după o explozie federativă absolut frenetică.

Și astfel timpul trece și Iugoslavia moare, moarte filmată secvență cu secvență.

RADU BUDEANU ■

Siberia

CATASTROFE ECOLOGICE „OBIŞNUITE"

De-a lungul şi de-a latul fostei Uniuni Sovietice, pe traseul conductelor ce transportă ţiţeiul şi gazul metan pe o distanţă de 600 000 kilometri, asemenea dezastre ecologice (ca aceasta, prezentat în fotografia alăturată) au devenit evenimente la ordinea zilei. Cea mai recentă catastrofă a avut loc în martie, lângă oraşul siberian Angarsk. În zi de duminică şi în lipsa echipelor de supraveghere, oleoductul a crăpat, cedând geru'ui năpraznic. S-au revărsat 20 000 tone de „aupă" neagră, mareea otrăvitoare cuprinzând 75 hectare şi poluând apele fluviului Angara. La scurtă vreme, ţiţeiul a luat foc, trimiţând în atmosferă trombe de flăcări şi fum.

Cauza o constituie vechimea şi proasta calitate a oţelului, incapabil de a rezista gerurilor cumplite. Glorioasa experienţă, acumulată sub comanda partidului bolşevic, îşi spune cuvântul. Numai în 1989 au avut loc 26 000 fisuri în pipeline-ul siberian, soldate cu pierderea unei cantităţi de ţiţei aproximate la 160 milioane litri !

MASONII SUNT PRINTRE NOI

Pentru că lipsa de informaţie l-a făcut pe mulţi români să-i bage pe masoni în aceeaşi oală cu mafioţii, masonii, atât pentru a înlătura o astfel de confuzie, cât şi din alte pricini, au hotărât să iasă la rampă, să se arate, să spună cine sunt şi ce vor. Dacă unele articole apărute în presa românească în ultimii trei ani pot fi considerate ca încercări ale altora, în speţă ale unor ziarişti, de a descifra fenomenul şi misterul masonic, cartea lui Horia Nestorescu-Bălceşti **Ordinul Masonic Român**, apărută la Casa de Editură şi Presă Şansa S.R.L. Bucureşti, precum şi interviurile în serial acordate **Cronicii române** de domnii Marcel Shapira (în cartea lui Nestorescu-Bălceşti apare ortografia Schapira) şi Dan Lăzărescu, toate de dată foarte recentă, de ultimă oră, sunt chiar din surse masonice, şi se vor, fără îndoială, un fel de arătare la faţă a masonilor.

Cu toate că, din păcate, nu dispun de spaţiu pentru a face o analiză mai detaliată a acestor materiale — şi cât ar fi de necesari —, voi spune că masiva (624 de pagini format mare) carte a lui Horia Nestorescu-Bălceşti nu este un tratat, de doctrină, de practică sau de istorie ale masoneriei din România, ci consistă, în principal, dintr-un tabel cronologic intitulat „Fişe pentru istoria francmasoneriei româneşti" şi un dicţionar al masonilor români, purtând titlul „Numele acestor oameni aparţin istoriei". Se-nţelege de la sine că, în bună tradiţie masonică, se face public exclusiv ceea ce nu mai are importanţă practică, ceea ce nu poate dăuna mişcării, şi se păzeşte cu străşnicie secretul în toate chestiunile care ar implica în chip negativ persoane în viaţă ori confreria în ansamblul ei. Pe lângă aceasta, mai găsim în cartea menţionată o listă a lojilor ce au funcţionat în ţara noastră, un glosar de termeni masonici, lista celor 33 de grade ale masoneriei de tip scoţian (tip căruia îi aparţine, în esenţă, masoneria românească), structura conducerii unei loji, structura organizatorică (subordonarea lojilor), codul masonic, preceptele francmasoneriei moderne şi cuvântul rostit de Mihail Sadoveanu cu prilejul învestirii lui ca mare maestru (gradul 33, suprem) al Francmasoneriei Române Unite. În „Nota asupra ediţiei" la dicţionarul masonilor din România, autorul precizează: „Nu am publicat, deşi am avut la dispoziţie, lista membrilor lojilor pur evreieşti, afiate în subordinea ordinului B'nei B'rith (Fiii Alianţei) Districtul IX România, de altă factură şi structură decât cele din obedienţa Ordinului Masonic Român". Nu cred că a procedat bine. Ce dacă ordinul evreiesc avea altă factură şi altă structură? Cititorul va trage de aici concluzia că numele membrilor francmasoneriei româneşti (chit că în ea se găseau şi mulţi evrei) au fost divulgate, pe când cei ce făceau parte din masoneria pur evreiască au rămas, bine-merci, în umbră, necunoscuţi, la adăpost. Tratamentul diferenţiat era cu atât mai mult de evitat, cu cât, după cum se ştie, activitatea masonică a fost şi este considerată de mulţi drept o manoperă evreiască (în a doua parte a anilor '30 lui Sadoveanu i s-a zis „Jidoveanu", tocmai pornindu-se de la demnitatea lui de şef al masoneriei din România). Un dicţionar al tuturor masonilor de pe pământul românesc, indiferent de obedienţă, ar fi lămurit, printre altele, şi de ce Ana Pauker, care nu figurează în cartea lui Nestorescu-Bălceşti, a putut să se intereseze ce rang masonic avea Mihail Ralea în preajma plecării lui într-o călătorie în Statele Unite şi să intervină ca să i se dea un rang mai mare.

Din interviurile menţionate, am să mă refer la o singură chestiune. Zice dl. Lăzărescu la un moment dat că moartea lui Tudor Vladimirescu (la fel ca şi a lui Horia!) s-a datorat „încălcării jurământului" (Nestorescu-Bălceşti menţionează acest lucru cu beneficiu de inventar în tabelul cronologic, la anul 1814, netrecându-l, în dicţionar, pe Tudor printre masoni). Dar dacă aşa stau lucrurile, suntem obligaţi să constatăm, oricât de mult nu ne-ar plăcea acest lucru, că există o foarte mare contradicţie între umanismul, elevaţia şi blândeţea pe care toţi autorii amintiţi le atribuie francmasoneriei, pe de o parte, şi tălerea gâtului sau tragerea pe roată, pe de altă parte. Fiindcă în cazul când cu Tudor şi cu Horia lucrurile stau într-adevăr aşa (au fost pedepsiţi pentru că au încălcat jurământul mason, adică „au trădat"), este limpede pentru oricine, oricâte bile albe le-am acorda dinainte masonilor şi oricât de tare am vrea să le reconsiderăm activitatea, că între practicile lor şi cele ale lui Iosif Vissarionovici Djugajvili, alias Stalin (care tot pentru „trădare" i-a asasinat pe toţi adversarii lui politici), nu există nici o deosebire.

ION D. GOIA ■

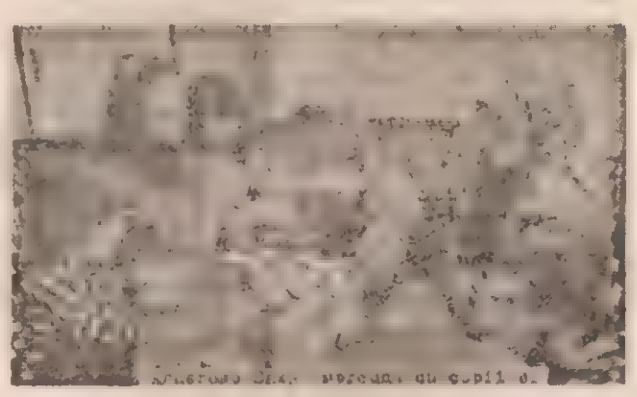

50000 FEMEI DE NAŢIONALITATE GERMANĂ AU ADOPTAT ISLAMISMUL

• *Ele se închină lui Alah de cinci ori pe zi cu faţa spre Mecca*

Din cei un miliard şi jumătate de slujitori ai lui Allah, aproximativ un milion şi şapte sute de mii trăiesc în prezent pe teritoriul Germaniei. Ei compun o comunitate religioasă, alcătuită în principal din imigranţi turci şi arabi sosiţi în această ţară în ultimele decenii. Mulţi din aceştia au dobândit cetăţenie germană, au făcut avere şi au putut, iată, să finanţeze înălţarea a nu mai puţin de 700 moschei între Flensburg şi Garmisch—Partenkirchen. Islamismul a devenit cea mai puternică religie noncreştină într-o ţară dominată de cultul catolic şi protestant.

Dar iată şi un amănunt surprinzător pe care ni-l comunică într-un recent număr revista „Der Spiegel": între adepţii Profetului se găsesc şi 50 000 de femei de naţionalitate germană. Marea majoritate a acestora au trecut la mohamedanism prin căsătorie cu imigranţi musulmani. Convertirea s-a făcut — sântem informaţi în continuare — prin adoptarea regulilor severe ale Coranului. Multe îşi acoperă faţa, poartă îmbrăcăminte decentă, refuză alcoolul şi carnea de porc şi se închină de cinci ori pe zi, aşezate pe covor cu faţa spre Mecca. Practicarea sportului este interzisă, deoarece Coranul consideră imorală purtarea unui echipament ce lasă la vedere corpul omenesc. Dar nu toate s-au supus rigorii şi bigotismului. Cele mai multe se poartă după moda zilei, îmbrăcând minijupa şi folosind farduriile. Interesant de notat că 8 000 de femei de naţionalitate germană au trecut la islamism fără să se mărite cu bărbaţi mohamedani. Din convingere sau poate cu speranţa unui mariaj cu un imigrant. Disperarea fertilizează mintea femeilor singure.

CÂŢI OAMENI VORBESC ROMÂNEŞTE LA SUD DE DUNĂRE?

TRĂ ARMÂNIME

Soarta n-a fost prea generoasă cu aromânii. Risipiţi în toată peninsula, în absolut toate ţările din zonă, ei, fraţii noştri români de la sud de Dunăre, au avut de îndurat multe. Au avut, în primul rând, a se lupta cu concepţia panelenă, care însemna, practic, asimilarea forţată a „vlahofonilor". Grecii s-au purtat necavalereşte cu românii sud-dunăreni trăitori în ţara lor. Nu altfel au procedat albanezii (uitând cu totul că Albania ca stat şi-a datorat existenţa în cea mai mare parte eforturilor României, că fără România, Albania pur şi simplu n-ar fi existat, ea având, atunci, după primul război mondial, toate şansele de a împărtăşi soarta Bosniei ; faptul că Albania a existat şi există, României se datorează), şi ceea ce a fost o vreme Iugoslavia (Tito neadmiţând — deşi s-a sărutat decenii de-a rândul cu Dej şi cu Ceauşescu — nici măcar ceea ce fusese convenit între cele două războaie mondiale — ca România să suporte cheltuielile pentru ca românii sud-dunăreni să aibă o existenţă şi o activitate culturală proprie), şi bulgarii (cu toate că bulgani din România s-au bucurat de toate înlesnirile). Pentru toţi aceştia, aromânii erau o piatră legată de gât, un rău care trebuia stârpit din rădăcină.

Dar aromânii sunt fraţii noştri de sânge, sunt români get-beget, sunt os din osul nostru, carne din carnea noastră şi grai din graiul nostru. Nu putem să-i părăsim, n-avem voie s-o facem. Ei, românii sud-dunăreni, adică aromânii, istroromânii, meglenoromânii şi toţi ceilalţi, la fel ca şi mult-încercaţii noştri fraţi basarabeni, nu ne au decât pe noi şi de la noi aşteaptă sprijinul. Să nu-i dezamăgim.

ION D. GOIA ■

Dumitru Piceava:

NOI, AROMÂNII, SUNTEM MULŢI, DAR CEREM ATÂT DE PUŢIN: O ŞCOALĂ, O GRAMATICĂ, O BISERICĂ...

Dumitru Piceava e medic stomatolog. Ca foarte mulţi medici, are bogate preocupări culturale, unele la profunzimea unei a doua profesii. În conversaţia cu domnia sa, indiferent de subiect, intervine la un moment dat chestiunea aromânilor, din România şi din lume. Aceasta pentru că Dumitru Piceava e aromân. Şi pentru că nu există aromân care să nu se refere, într-un fel sau altul, la originea etnică. În fine, pentru că existând aromâni, trebuie să existe şi o problemă a aromânilor.

— Domnule Piceava, câţi aromâni trăiesc în România ?

— Cam 160.000.

— Unele etnii — ucrainenii, de exemplu — numără mult mai puţini membri şi au reprezentare parlamentară.

— Sunt 5000 de ucraineni. Dar sunt ucrainenii. Noi suntem aromâni, România e pentru noi **patria.** Cel puţin pentru cei care, după ce au fost alungaţi din locurile de baştină, din Macedonia, bunăoară — ca familia părinţilor mei — au dorit să ajungă în România. Istoria reţine cauza : strămutările au fost agreate şi sprijinite de România cu sentimente fraterne. Între români şi aromâni nu se cunosc nici un fel de conflicte.

— Ce sunt, de fapt, aromânii ?

— Cam ce sunt şi românii : urmaşii unor populaţii romanizate, numai că în spaţiul mai larg balcanic, nu pe teritoriul fostei Dacii. Există mai multe teorii, dar cea în general acceptată e aceasta, că a. românii tot direct „din Râm" se trag.

— Trăiesc mulţi aromâni în lume ?

— Mulţi. Probabil mult mai mulţi decât se cunoaşte. Şi chiar dacă ştiu ei că sunt. Fiindcă destui nu mai ştiu poate că sunt aromâni. Cel mai bine definiţi ca etnie sunt în Macedonia. În lume, ar trebui să fie peste 2 milioane. În actuala Republică Macedonia, trăiesc circa 300.000. În Albania, minimum 3 0.000. Poate chiar 400.000. Recensămintele nu sunt făcute nicăieri corect. În ţările balcanice, tendinţa asimilării forţate a dus la drame şi, în unele locuri, a reuşit. În Grecia, unii apreciază că ar trai 700 00 de aromâni, alţii 1.400.000. Oricum, 1 milion nu e o cifră exagerată. Procentul e de la 1 la 7. Ca şi procentul ungurilor în Transilvania. Asta ca să putem face o comparaţie a situaţiilor demografice.

— Unde sunt aromânii cei mai bine definiţi ca etnie şi unde s-a pierdut acest sentiment ?

— V-am spus, în Macedonia. În unele locuri, sentimentul e atenuat, comunismul a dorit asimilarea totală a aromânilor. Şi cumva a şi reuşit.

— E vorba de o naţie resemnată ?

— O naţie nu se resemnează. E destul un prilej ca sentimentul să reînvie, uneori cu o forţă de neimaginat. Exemplu, fosta Iugoslavie. Tot ce se întâmplă cu forţa duce la catastrofe. Nu e cazul aromânilor din România, ţin s-o repet, fiindcă aici e un caz special. Aici nu populaţia majoritară a presat spre asimilare ci guvernanţii comunişti.

— Există o capitală spirituală a aromânilor ?

— A existat o astfel de capitală : Moscopole. Era un oraş mare, cu peste 60 000 locuitori şi 70 de biserici aromâne, Academie — prima în Balcani — şcoli. Al doilea mare oraş după Constantinopole, pe vremea aceea. Mai mare ca Atena, ca Salonicul şi chiar ca Bucureştiul ! Moscopole a fost ars în 1791. Acum, Moscopole nu mai e al Macedoniei, ci al Albaniei şi e un oraş care încearcă să-şi redescopere trecutul spiritual.

— În ce relaţii se simt aromânii acum cu românii ?

— În cele mai bune relaţii. Limba derivă din latina vulgară. Aromâna nu e un dialect al românei, ci al latinei vulgare. Foarte exact nu se cunoaşte care a fost procesul, dar din rezultat (limba) putem reconstitui procesul.

— Un român se poate înţelege cu un aromân din Balcani ?

— Se poate înţelege, mai ales cu cel care conştientizează limba, elementul latin. Mai repede au reuşit să se înţeleagă aromânii strămutaţi între anii 1925—1932 (6.553 de familii !), pentru că vroiau integrarea. Erau interesaţi să înveţe repede româna. Ei au şi conştientizat bine asemănările, au trăit un sentiment de siguranţă descoperindu-le. În lexicul de bază, 1.200 de cuvinte cheie sunt latine, iar structura gramaticală e în întregime latină.

— Se tipăreşte, undeva, în lume, o publicaţie pentru aromânii de pretutindeni ?

— Stăm cam prost cu ziarele. În ţară avem unul, cu o situaţie neclară ; e subvenţionat, dar reflectă mai mult ambiţiile câtorva persoane decât problemele aromânilor din toată România. În schimb, la radio „România Internaţional" avem zilnic o emisiune. La Freiburg apare un trimestrial — **Cuvântul nostru** — condus de Vasile Barbă. Publicaţii mai sunt, dar cu un statut amestecat. În Grecia apare un ziar pentru aromâni, în greacă. Apar şi altele...

— De ce nu sunteţi reprezentaţi în Parlament ?

— Problema e complexă. În primul rând, aromânii nu manifestă tendinţa de a se defini ca o etnie. În perioada interbelică erau şi aveau, prin Victor Papacostea, reprezentare parlamentară. Câţiva deputaţi şi senatori, mai ales din Convenţia Democratică, sunt de origine aromână.

— N-au făcut caz niciodată de condiţia lor de aromâni ?

— Niciodată. Totuşi, unii parlamentari au adus în discuţie cu argumente şi cu mult suflet problemele aromânilor. De exemplu, domnul Adrian Nastase.

— Care ar fi problemele acestea ?

— O şcoală, în care să se predea limba. Dar mai înainte trebuie scrise nişte cărţi, o gramatică. Trebuie pregătiţi nişte profesori. Avem nevoie de o biserică, ştiut fiind că la biserică se luminează multe minţi.

— De ce nu scriu aromânii, ajunşi profesori de liceu şi universitari, cărţi pentru copiii aromâni ?

— Nu ştiu. Dar vă pot povesti cum am ajuns eu să mă preocup de toate aceste probleme : compunând careuri de cuvinte încrucişate în aromână. Lucrând cu dicţionarul, am început să aud vorbirea părinţilor mei. E un fenomen extrem de emoţionant. Ca şi cum ar fi reînviat o lume. Am început să recunosc cuvinte, din fraze pe care memoria le păstra, dar al căror înţeles îl pierdusem. Pur şi simplu m-am întors în trecut, sau poate că trecutul a venit în prezent. Dar nu e vorba de ceva ce trebuie recâştigat, ci de ceva ce nu trebuie să se piardă. Sunt convins că prin studiul limbii se recâştigă istoria.

TUDOR OCTAVIAN ■

Iugoslavia

ROMÂNII DIN VALEA TIMOCULUI CER STATUTUL DE MINORITATE NAŢIONALĂ

● *Dl. Dimitrie Crăciun(ovici), lider al Mişcării Valahilor şi Românilor din Iugoslavia afirmă că este vorba de un milion de oameni*

Dl Dimitrie Crăciunovici, preşedintele Mişcării Valahilor şi Românilor din Iugoslavia, s-a născut în anul 1937 într-un oraş pitoresc din Valea Timocului, ZAICERI, astăzi aflat sub administraţie sârbească. Primele cuvinte rostite au fost în limba română, căci „părinţii şi moşii mei numai rumâneşte ei ştiu a vorbi". Printr-o împrejurare vitregă a ajuns ofiţer în Armata iugoslavă, iar în prezent se află în retragere, cu gradul de colonel. Cu peste cinci ani în urmă, autorităţile vechii Iugoslavii l-au arestat, pentru curajul de a fi spus în public, la un simpozion al minorităţilor : „Vlahii din Valea Timocului sunt români".

— Noi vrem să fim consideraţi şi-n acte români ! Principalul obiectiv cuprins în Programul nostru de strategie este recunoaşterea de către Republica Serbia a statutului de minoritate conaţională pentru toţi românii din Valea Timocului.

— Domnule Crăciun, probabil Marin Preda v-ar întreba : „pe ce te bazezi omule" ? Care, adică, sunt argumentele ? !

— Dumneatale dragă, prima dovadă în susţinerea tezei noastre este faptul că toţi cei din jurul meu, de la bătrâni şi până la copilaşi, vorbesc limba română. Şi vreau să vă mărturisesc că noi, cei din Valea Timocului, vorbim o limbă arhaică, românească, neîmbunătăţită, care cuprinde şi unele cuvinte turceşti, bulgăreşti ori sârbeşti, fireşte, întrebuinţate într-o formă românizată. Iar denumirea valah sau vlah, care nu ne supără, este una foarte veche, deci istorică — astfel au fost porecliţi, de către turci şi sârbi, moşii şi străbunii noştri, recunoscuţii ciobani români din fermecătoarele sate răsfirate pe Valea Timocului...

— Dar cum vă numiţi şi vă consideraţi dumneavoastră astăzi ?!

— Vă răspund ca-n Valea Timocului. Întrucât, aici, dacă cineva pune o astfel de întrebare, oamenii îi răspund : **„Noi sucem rumâni".** Noi nu ne zicem „vlahi". Sigur, vreau să vă mai spun că mai sunt români şi-n Macedonia ; apoi în Bulgaria şi Grecia trăiesc binecunoscuţii aromâni. Şi cu toţii suntem de un neam, deoarece limba pe care o vorbim este aceeaşi. Sau foarte asemănătoare, de vreme ce o influenţă negativă se datorează altor graiuri bastarde, precum şi izolării noastre. Însă tipicul tradiţiei româneşti este evident : botezurile, nunţile, înmormântările ; apoi, ritualurile religioase, cântecele, obiceiurile ciobăneşti şi agricole sunt ca la români... Pe când la sârbi ori croaţi toate acestea au o altă desfăşurare. Desigur, foarte mult deosebită de a noastră. De ce n-am fi şi noi români ? ! ?

— Aţi putea să ne spuneţi câţi români trăiesc în satele şi oraşele din Valea Timocului ? Deci : aţi făcut un recensământ ? Există o statistică veritabilă ?

— Ce mă întrebaţi acum ne doare şi pe noi. Bunăoară, nu avem până în prezent date precise de câţi am fi la număr în Serbia. Dar şi în Bulgaria treizeci şi cinci de sate, aparţinătoare de Valea Timocului, sunt locuite de români. Mulţi dintre „vlahi" nu se declară români, nici valahi, nici rumâni. Aşa au stat cifrele şi la ultimul recensământ (1991), când cenzorii sârbi au înregistrat doar un număr foarte redus, adică în jur de 20 000. Acest număr este ridicol şi foarte mic. După investigaţiile noastre, suntem câteva sute de mii de români în Valea Timocului ; ba chiar peste un milion. Însă noi nu ştim încă cifra precisă... Şi mai suntem foarte supăraţi că nu ne recunoaşte nimeni. Nici statul român nu ne sprijină cum **ar trebui să facă un frate** mai mare şi mai puternic. Negarea existenţei etniei noastre în Serbia, precum şi asimilarea forţată şi artificială sunt imposibile ! În vremea comunismului din Iugoslavia, chiar sub cârmuirea lui Tito, mai multe minorităţi şi grupuri etnice au dobândit cuvenitele drepturi. Dar noi nu am fost luaţi în seamă.

Noi suntem în Şerbia şi acolo dorim să rămânem — a precizat dl. Dimitrie Crăciunovici. Acum, noul val de democraţie ne permite să ne dovedim identitatea etnică. Desigur, vom încerca la viitoarele alegeri anticipate din republică şi ţară să intrăm şi noi în parlament şi să se audă şi vocea românilor acolo, că clar. Alături de Mişcarea lahilor şi Românilor din Iugoslavia, la **Cladova** mai activează şi **Partidul Independent al Valahilor,** înfiinţat de către **Cedomir Pasatovici.** Fireşte, în aceste forme organizate, cu toţii suntem în slujba ideii că suntem români.

PETRU NOVAC DOLÂNGA ■

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Pulpe de pui, import SUA,** cantitate de nu mai puțin de 2 000 MT pe comandă, livrare la 15 zile de la data confirmării scrisorii de credit, preț de 959 USD/MT CIF (free out port), această marfă este însoțită de certificate de calitate.

2. **Portocale, sortiment Valencia, import Grecia,** cl. A, calibru 9—12 ambalate în lăzi de carton 20 kg, preț de 320 lei/kg, franco Iași, preț la cursul 1 $ = 615 lei, AC 0%, plata se va face la ridicarea mărfii se aduc la comandă.

3 **Sucuri GO GO (Kiwi, cola etc.),** preț de 599 lei/sticla la 1,5 l, franco depozit furnizor la 150 km de Cluj, se poate asigura transport contra cost.

4. **Sare**

● **Sare extrafină** măcinată
— iodată — **pungi :** 1 kg — 94 USD/tonă ; **saci :** 50 kg — 79 USD/tonă ;
— neiodată — **pungi ;** 1 kg — 92 USD/tonă ; **saci :** 50 kg — 77 USD/tonă.

● **Sare fină** măcinată
— iodată — **pungi :** 1 kg — 94 USD/tonă ; **saci :** 50 kg — 74 USD/tona.
— neiodată — **pungi :** 1 kg — 88 USD/tona ; **saci :** 50 kg — 72 USD/tona.

● **Sare grunjoasă**
— 0—4 mm ptr. drumuri : NACl — 95% min. vrac — [illegible] USD/tona ; NACl — 96,5% min. vrac. — 27 USD/TO
— 0—2 mm alimentară — vrac : 42 USD/To ; saci : 50 kg — 62 USD/To.

● **Sare industrială,** 0—15 mm — **vrac : 37 USD/To. saci : 50 kg — 50 USD/To.**

● **Sare bulgări : 0—50 kg/buc — 37 USD/ To vrac ;** 1—5 kg/buc — 47 USD/To vrac.

● **Sare extrafină prin evaporare**
— iodată — **pungi :** 1 kg — 139 USD/To ; **saci :** 50 kg — 114 USD/To.
— neiodată — **pungi :** 1 kg — 137 USD/To ; **saci :** 50 kg — 112 USD/To.

Aceste prețuri se aplică în condiții de livrare DAF.

5. **Tărâțe** — cantitate de 10 tone/săptămână, preț de 80 lei/kg franco, depozit Arad, ambalate în vrac sau saci cumpărătorului.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE CONSUM

1. **Sodă caustică solidă** — cantitate — 1 000-2 000 tone lunar, ambalaj — butoale tablă 400 kg, caracteristici : NaCh — 96%., NACl — 1,8% max, Na 2003 — 2% max. Fe 203 — 0,003% max, preț de 321 USD/Tc FOB sau DAF.

2. **Sodă caustică fulgi (paiete),** cantitate 1000-1500 To lunar, ambalaj saci polietilenă reambalată în polipreplilenă 50 kg, caracteristici ; NaCH — 96% min., NaCl — 1,8% max., Na 2003 — 2% max., Fe 203 — 0,03% max., preț — 331 USD/To — FOB sau DAF.

3. **Sodă calcinată ușoară,** cantitate 1000-2000 To lunar, ambalaj în saci de hârtie multiplu 50 kg, caracteristici — Na 2003 — 98,5% min., NaCl — 1% max., Fe 203 — 0,006%, substanțe insolubile în apă — 0,15% max., densitate — 0,4—0,6 kg/dm 3, condiții plată — acreditiv sau cash.

4. **Frânghie relon** diam. 8—40 mm, preț de 2 900 lei/kg sau 45,0 USD/kg

5. **Frânghie cânepă,** diam 8—40 mm., preț de 1650 lei/kg sau 2,40 USD/kg

6. **Parâme relon,** diam. — 50, 65, 90 mm preț de 2 900 lei/kg sau 4,50 USD/kg.

7. **Lumânări simple și ornamentate,** preț de 1 100 lei/kg sau 1,50 USD/kg FOT

La pozițiile 4—7, condițiile de livrare sunt FOT și calculate la cursul 1 $ = 615 lei.

8. **Saci** producție indigenă de 50 kg culoare albă din amestec polistiren și bumbac 100 cm lungime x 45 cm lățime, cantitate de 100 000 bucăți în stoc, preț de 152 lei franco Cluj AC 0%

9 **Hârtie de elită,** produsă de Monetăria Rusiei.

● **Categoria I :** Hârtie pentru acte : hârtie specială pentru tipărit documente având o greutate de 40 g/mp ; hârtie pentru documente marca B (60, 70 g/mp) ; hârtie pentru plicuri poștale marcate — marca A (80 g/mp) și marca B (73 g/mp) ; hârtie pentru scris nr. 0 (65, 80 g/mp) ; hârtie pentru scris filigramată (80 g/mp) ; hârtie pentru copii xerox (80 g/mp).

● **Categoria II-a :** Hârtie tipar pentru [illegible] și tipărirea produselor de artă (65, 75, 95, 11[illegible] 135 g/mp) ; hârtie pentru cărți de joc (22 g/mp) ; [illegible] tru coperți (200, 160, 120 g/mp)

● **Categoria III-a :** Hârtie tehnică : hârtie pentru mape albă, verde, albastră, gri, roz, roșie etc. (230 g/mp) ; hârtie pentru acte tip MF 3 — marca A (100, 120, 140, 180, 220 g/mp) marca B (220 g/mp) albastră [illegible] g/mp) ; hârtie pentru desen tehnic-marca V 00 g/mp) marca Ap (180, g/mp) marca A (180 g/mp) ; [illegible] tie pentru subcoperți (65 g/mp) ; hârtie pentru garnitura roz (75 g/mp) ; hârtie cu nuanțe (160 g/mp) ; hârtie pentru cărți poștale (180 g/mp) și marca A (220 g/mp) hârtie pentru mape și acte bancare, cu desenul dorit (220 g/mp) . hârtie pentru acte gri (200 g/mp) ; hârtie pentru plicuri, pentru discuri (210 g/mp) ; hârtie pentru ambalarea produselor specifice (300 g/mp).

Toate aceste 3 categorii de hârtie au o calitate comparabilă cu cea a hârtiei finlandeze, iar diferențele de greutate specifică nu influențează gradul de alb, cantitatea minimă este de 120 tone (în total), condițiile de livrare sunt FOB port la Marea Neagră ; prețul este în funcție de sortiment, pe categorii : categoria I-a ; aprox. 375 USD/tona ; categoria II-a aprox. 385 USD/tona ; categoria III-a aprox. 315 USD/tona, plata cu scrisoare de credit irevocabil, la vedere.

10. **Fețe tifon** cu lungimea de 10 m/lățime de 10 cm, din bumbac, 100% preț de 165 lei/buc, AC 0%, franco Oradea, cantitate de 30 000 bucăți, în stoc se asigură transport contra cost de la 10 000 buc. în sus.

11. **Prosoape simple din bumbac 100%,** lățime 70 cm și lungime de 150 cm preț de 185 lei/buc, AC 0% franco Oradea.

12. **Venin de viperă** 10—50 grame/partida, preț de 1 800—2 300 USD/gram în funcție de conținutul în proteine, exista un certificat de calitate și licența de export pentru țara de destinație specificată de cumpărător.

13. **Venin de albină** (Apis Melifera), în aceleași condiții de la punctul anterior, preț de 65 USD/gram.

14. **Clorapi damă, import Italia,** culori negru, bej gri, mărimi de 1/2 și 3/4 preț importator de 350 lei/per., preț de vânzare de 345 lei per... în stoc 80 000 perechi, franco depozit furnizor la 150 km de Cluj.

15. **Cabane din lemn** — 140 USD/mp
● Bancheta — 40 USD/buc
● Set grădină — 142 USD/buc.
● Ansamblu „Kitchen" — 72 USD/buc
● Raft rășinoase 16 USD/buc.

Modelele și dimensiunile se vor arăta la cerere, la sediul Bursei.

16. **Aparatură**

a) **folosită,** în stare de bună funcționare :

● Aparate dentare tip stativ SIEMES, KAVO sau RITTER, 980 USD/buc, 8—10 buc.

● Aparate dentare tip IDEM PN 3 1400 USD/buc 5 buc.

● Aparate dentare tip SIEMENS SIROFLEX 2700 USD/buc., 7—8 buc.

● Aparate dentare tip IDEM ELLISE 4 300 USD/buc., 4 buc.

b) **Aparatură nouă** originală ;

● Aparat dentar aip MARUS 12 000 USD/buc., 1 buc.

● Aparat dentar tip MARUS 18 000 USD/buc 1 buc.

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatura oferită se garantează buna funcționare și la cerere se poate asigura — contra cost — asistență tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere se oferă materiale dentare, precum și instrumente dentare (freze etc.) și medicamente sau instrumente chirurgicale.

17. **Audio-casete Levis,** 140 000 buc 0,22 USD/buc FOB Viena, valabilitatea ofertei 50 zile.

18. **Video-casete Bilige** (180 min.), 80 000 buc 1,25 USD/buc, FOB Viena, valabilitatea ofertei 50 zile.

19. **Video-casete Bilige** (195 min.), 80 000 buc 1,35 USD/buc, FOB Viena, valabilitatea ofertei 50 zile.

20. **Casete video E 180 Tokyo, casete audio C-60 Levis, import Austria,** ambalaj în folie de plastic, cantitate totală disponibilă pentru casete video 3 500 buc și pentru casete audio 4 000 buc., cantitate minimă en-gros pentru casete video 10 buc. și pentru casete audio 9 buc., preț pentru casetele video de 2 100 lei/buc și pentru casetele audio de 329 lei/buc., AC 30% plata cu filă CEC dispoziție de plată cash la ridicarea mărfii.

21. **Radio-ceas LEVIS, import Austria,** ambalat în cutie carton, termen de garanție 8 luni de la data cumpărării, v.o. 30 mai 1993, cantitate totală disponibilă 55 buc., cantitate minimă en-gros 5 buc., preț de 8 500 lei/buc AV 30%, plata cu filă CEC, numerar, dispoziție de plată la ridicarea mărfii.

22. **Azotat de amoniu,** origine CSI cu compoziție chimică azot min. 34,4%, granule între 1—4 mm — 0,95%, cantitate de 20 000 MT preț de 90 USD/MT, condiții de livrare FOB Marea Neagră, ambalaj în saci dubli de 50 kg.

23. **Anhidridă ftalică** origine România, cantitate de 100 MT/lună, preț de [illegible] USD MT, condiții de livrare FOT.

24. **Anhidridă** [illegible] cantitate de 100 MT/lună, preț de [illegible] livrare FOT

25. **Celuloză,** origine România, cantitate de 30 000 MT preț de 180 USD/MT FOB Constanța sau [illegible] rt dunărean.

26. **Alcool etilic,** cantitate de 500 000 litri, cantitate îmbunătățită cu 96,35 la vol. la origine stă procesul de fermentație a grâului incolor, inodor, fără gust, cu caracteristici chimice : aldehide — 4 mg/l, alcool rafinat — 4 mg/l, eteri — 17 mg/l, acizi liberi — 7,47 mg/l, metanol — 0,05 PCT preț de 0,75 USD/l, FOB Reni (sector ucrainean al Dunării)

27. **Gasolină 96 ron,** cantitate de 30 000 tone, preț de 227 USD/tona franco frontiera română, lista cu caracteristici tehnice se află la sediul bursei.

28. **Cupru electrolitic** 99,99%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor lunar (la cerere) preț de 2 100 USD/tona, CIF orice destinație Europa transport inclusiv în preț.

29. **Wolfram 99,99%,** origine CSI, cantitate de ordinul tonelor (lunar la cerere) preț de 15 400 USD/tona FOB orice punct de frontieră CSI.

30. **Molibden 99,99%,** origine CSI, cantitate de ordinul tonelor (la cerere) preț de 13 400 USD/tona, FOB orice punct de frontieră CSI.

31. **Mercur extrapur 99,99999%,** origine CSI, cantitate de 500 kg livrare în fiole de curat (0.350—0,380 kg), ambalat sub vid, preț de 880 USD/kg, FOB orice punct de frontieră CSI.

32. **Motorină origine Nigeria,** cantitate minimă de 15 000 tone preț de 195 USD/tona (=0,139 USD/l) CIF Galați sau Constanța.

33. **Oțel inox,** origine CSI, în foi, cantități de 240 t, preț de 1950 USD/tonă, condiții de livrare FOB, orice punct de frontieră CSI.

34. **Oțel beton,** import CSI 35 PC GOST 578-82 (striat), cantitate de 20 000 tone, dimensiuni de la diam. 6 mm la 36 mm, cu compoziție chimică O — 0,27%, Si — 0,72%, Mn — 1,01%, S — 0,026%, P — 0,015%, Ca — 0,04%, Ni — 0,05%, Cu — 0,05% preț de 235 USD/tona FOB Novorsisk (Marea Neagră).

25. **Oțel beton,** GOST 5781/82 A III 35 GS (P 60) import USSR, TU 14 2 1049/92 A III GS (P 60) import Ucraina.

Lungimea este de 4—8 metri, diametrul de 14, 16, 18 mm, cantitate de 7 000—9 000 m tone (USSR) și 5 000 m tone/lună (Ucraina), livrare la Novorossiirsk (Rusia) și Izmail (Ucraina), preț de 225 USD/m tona, FOB Novorossiirsk și franco Port Izmail, plata cu scrisoare de credit irevocabilă.

26. **Sârmă,** diam. 6,5 mm pentru cuie, poate fi procurată pe bază de comandă, preț de 215—220 USD/tona FOB porturi CSI/Marea Neagră.

27. **Ciment Portland,** de mai multe sor[illegible] port CSI, livrare în vrac sau în saci, cantită tone/lună/sortiment, preț de 32—35 USD/to Izmail sau Novorossisk.

28. **Uree standard,** origine România, biuret max., cantitate de 1 000 MT/lună, preț de 127 US[illegible] FOB Constanța, ambalată în saci dubli de 50 kg. Termenul de valabilitate al ofertelor este de 22 mai 1993.

CERERI:

1. Făină grâu
2. Tărâțe, cereale (grâu, porumb, orz, secară etc)
3 Zahăr
4. Fructe uscate de pădure
5. Vișine în alcool
6. Sămânță floarea-soarelui mică, neagră, uscată
7. Țigări (Monte Carlo, L&M, Marlboro)
8. Alcool, concentrație 96 gr (cisternă)
9. Contoare gaz import 40 000 buc
10. Fier vechi 20 tone/tranșa
11. Cupru din cabluri uzate 20 tone/tranșa
12. Bare de oțel întărite conf. GOST-578/82 A 3 GS25 cu următoarea compoziție chimică : C — 0,17—0,25%, Mn — 0,78—1,20%, Si — 0,60—0,90%, Cr — 0,30%, Ni — 0,30%, S — 0,04%, P — 0,04%.
13. Bare cu secțiune pătrată 60 <60>9000 mm sau 90>90<9000 mm
14. Vergea de oțel pentru sârmă sau cuie diam. 6,5 mm.

OFERTE DE AFACERI

1. Ferma pentru creșterea bovinelor (1 000 capete) la 8 km de portul Giurgiu, o suprafață de 6 ha teren arabil, acces asfaltat, preț de 80 000 USD sau 70 000 lei. În acest preț, în afară de fermă se oferă și un apartament de 2 camere, în orașul Giurgiu.

OBSERVAȚII :

Se vor publica cu prioritate ofertele noastre cu (oferte nou introduse) și în continuare celelalte oferte, valabile această săptămână.

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23 (dl. Aristică Văduva).

SE POATE FACE NUDISM PE LITORAL? UNEORI DA, ALTEORI NU...

Iminenta deschidere a sezonului turistic dă serioase bătăi de cap Poliției Județene ce... „prevede" o ofensivă dură a fenomenului infracțional. Deci, Poliția se pregătește. Cum ?

La această întrebare „tendențioasă" răspunde dl col. **Constantin Buzoianu**, șeful Poliției Județene Constanța :

„Litoralul românesc se întinde pe 87 km și are o populație stabilă de circa 450 000 locuitori. Anul trecut, am efectuat 12 000 razii, acțiuni și controale și am depistat 3 600 persoane ce nu-și puteau justifica prezența acolo ; am aplicat 47 146 sancțiuni contravenționale ; am arestat 807 infractori dintre care 24 persoane aparținând unor bande șapte la număr, de racketi provenind din C.S.I. și Republica Moldova ce au comis tâlhării, ultraj, șantaj și furturi. Au fost capturate : 10 arme de foc de diferite calibre, aflate în stare de funcționare ; 100 grame haşiş ; 1,5 kg mercur. Am întreprins și 1 500 acțiuni și controale economice care s-au soldat cu depistarea a 139 fapte de natură penală, 6,1 mîlioane lei plusuri în gestiune, 12,9 milioane lei minusuri în gestiune. Aplicând legea 12 90 referitoare la protecția consumatorului, am „acordat" 65 sancțiuni contravenționale (amenzi) iar 35 „cazuri", refuzând să plătească amenda, vor ajunge, probabil, la închisoare. Am confiscat : bunuri în valoare de 32,5 milioane lei, 1 :8 136 US$, 800 grame bijuterii de aur. Am dispus, totodată, virarea la bugetul statului a sumei de 12,4 milioane lei, sumă ce a fost obținută în urma unor activități comerciale ilicite. Conform legii 31 90 ce specifică infracțiuni caracteristice economiei de piață, am stăvilit activitatea a 33 de administratori și recepționeri din unități de cazare ce au prejudiciat avutul public cu 656 424 lei și 22 cazuri în care ospătarii au înșelat clienții la întocmirea notei de plată. Pentru a face față unei activități cel puțin tot atât de... intense, am hotărât suplimentarea efectivelor noastre cu polițiști ce vor fi detașați din țară, acțiune ce va debuta la 15 mai. Acești polițiști experimentați vor fi repartizați la Poliția Municipală și, de asemenea, la Polițiile stațiunilor de pe Litoral. În plus, vom aduce elevi de la școlile militare pentru pregătirea subofițerilor de poliție care vor efectua, astfel, stagiul de practică în... „producție". Pe timpul nopții, patrulele mobile vor fi nelipsite acoperind întreg teritoriul. De asemenea, am considerat de datoria noastră să acordăm asistență tehnică agenților economici cu capital de stat pentru refacerea planurilor lor de pază. Toți agenții economici au fost sfătuiți să-și procure sisteme de alarmă. Cei ce au solicitat, au căpătat... asistență tehnică în acest scop".

— Dar cu... nudiștii, cum stați ?

— Aceasta mi se pare o întrebare nedelicată. Aș putea să vă răspund că ei reprezintă ultima dintre preocupările noastre sau să evit, elegant, răspunsul. Și totuși, noi vom aplica legea. Nu ne gândim să-i vânăm pe plajă, oriunde s-ar afla... Dar, dacă primim reclamații, nu vom avea încotro și va trebui să-i „înhățăm" pentru ultraj împotriva bunelor moravuri. Nici nu-i protejăm organizându-le plajă specială. Îi lăsăm, pur și simplu, în pace până când vor fi votate legi corespunzătoare.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

„Sunt studentă și mă vând"

Ce se vinde și ce se cumpără în căminele studențești ?

Am făcut de curând o vizită la căminele din Grozăvești și la Complexul studențesc LEU. În holuri, pe stâlpi, ziduri ,geamuri, tot felul de anunțuri, de oferte. Se vinde orice, se cumpără orice... Spicuim din numărul mare de oferte : ceară de epilat, lămpi TV, casetofoane, pijamale, adidași, frigidere, pantofi, băuturi alcoolice și răcoritoare, piuliță, diode, tranzistoare, costume de baie, camioane, chitare, cursuri, rulmenți, casete audio-video, computere, servicii foto, coafură, frizerie și lista ar putea continua.

Cele mai multe anunțuri cuprind două articole : pâine și țigări. Ne-am interesat de preț. „Dublu la pâine" — ni s-a răspuns ; la țigări se câștigă, în medie, 100 lei la pachet. Am întrebat câțiva studenți dacă acest comerț reprezintă o sursă de câștig importantă Ni s-a răspuns : „Nu, nu reprezintă o sursă de îmbogățire, dar ne ajută să ne întreținem. Mulți dintre noi avem situații grele acasă : părinți pensionari, șomeri. Bursele sunt cum sunt, așa că ne descurcăm deocamdată în acest fel".

Din puzderia de anunțuri, unul ne atrage în mod deosebit atenția : „MĂ VÂND ! (studentă)" Urmează numărul camerei și al căminului. O glumă? Sau asistăm la o manevră lașă de calomniere a unei persoane ? Dar nu e deloc exclus, având în vedere moralitatea cunoscută a unor locatare, ca o autentică profesionistă a amorului să-și recruteze pe această cale onorata clientelă. Oricum, suntem martorii unei premiere absolute.

FLORIN IONIȚĂ ■

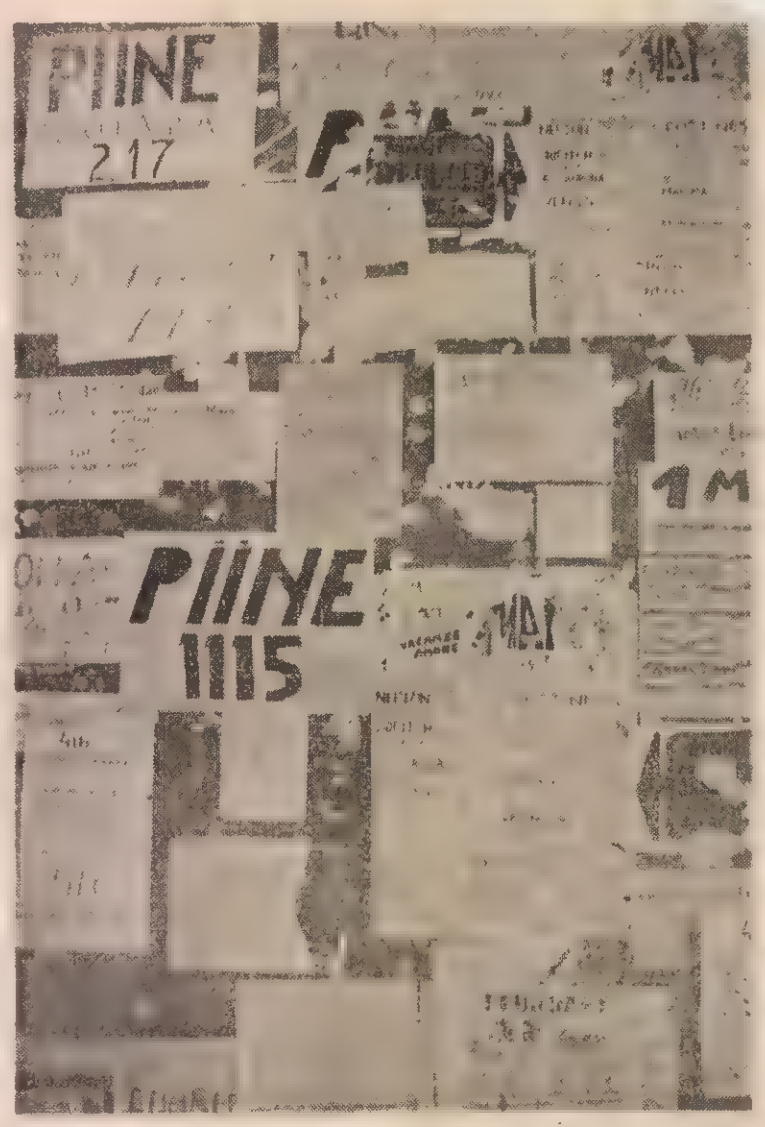

Incredibil sau oribil ?

W.C.-URILE PUBLICE, LOC DE ÎNTÂLNIRE PENTRU PERVERȘI

Closetele publice au oferit dintotdeauna protecție pentru trei categorii de perverși: onaniștii, homosexualii și scatofilii. Această ultimă categorie cuprinde o aberație destul de rar întâlnită — a celor care „îndrăgesc" excrementele.

„Acești indivizi sunt periculoși și, cei mai adesea, necunoscuți, ei fiind depistați datorită confesiunilor făcute psihiatrului, preotului sau... polițistului. Prezența lor discretă în cabina vecină poate părea foarte normală. Plăcerea lor este de a asculta suita de zgomote produse de un om care își face nevoile, de a mirosi, de a vedea și (mai rar) de a... gusta." (Dl. Marius Potlogi, medic psihiatru, cabinet particular.)

Prin amabilitatea domnului Potlogi, am cunoscut o astfel de creatură. Se numește Viorel I., este pensionat și trăiește singur. Din mărturisirile sale am aflat că în câteva rânduri a fost luat drept homosexual sau hoț, dar niciodată drept ceea ce e. „Dezgustul resimțit de omul normal este — după părerea domnului V.I. — gregar, exprimând o relație superficială cu excitația olfactivă respectivă. Scatolul — element cu pondere majoră în compoziția excrementelor — este un produs rezultat prin degradarea aminoacidului esențial **triptofon** (care intră în compoziția proteinelor). Datorită formulei chimice, scatolul este folosit în industria parfumurilor, aproape obligatoriu, ca pandant al eterurilor volatile care intră în compoziția lor, a parfumurilor". (Brrr ! — n.n).

Pentru a nu fi „luat la ochi", domnul Viorel nu frecventează constant același closet. La cabinetul psihiatric a ajuns datorită unor nesuferite dureri de cap...

„Pinguinii de closet"

Onaniștii sunt categoria cea mai pestriță. Marea majoritate sunt tineri — de la soldați la navetiștii șantieriști — și sunt atrași în intimitatea cabinelor de desenele și mesajele porcoase și de vraja pestilentă a acestor locuri. Deseori ei vin cu reviste sau cărți de joc pornografice, care le stimulează imaginația.

Categoria cea mai atașată acestor locuri este a homosexualilor. Ei sunt adesea bătrâni și dintr-o clasă inferioară — „closetarii". Foarte rar sunt doi la același closet și își apără teritoriul de intruși, ca pinguinii. Ei se înghesuie la șanțul pisoarului și privesc cu insistență la prohaburile concitadinilor lor grăbiți. Într-un astfel de moment, ei intră cu ușurință în vorbă. După felul în care li se răspunde ei simt șansa pe care o au de a merge mai departe. A merge mai departe înseamnă o invitație la cafea, la film, în parc sau acasă. Cei mai bine acasă...

„Botișor de unt"

În afara perversiunilor amintite, closetele publice — cu precădere cele din gări și restaurante (mai ales acestea) — sunt loc pentru scurte întâlniri, mai mult sau mai puțin întâmplătoare, în care se practică felația („dragostea" cu gura) și acuplări netipice. Există prostituate specializate pentru acest gen de „servicii" rapide cu tarif minor (1 000 lei). Liliana este una dintre acestea. Are doar 14 ani. Este sosită din provincie (Tecuci) acum câteva luni și are un „pește" (protector) mai tânăr decât ea cu doi ani (Marian — fratele ei). Ea „încearcă" acum Gara de Nord (zona Gării de Nord). A „lucrat" pe la (pe lângă) mai multe restaurante în Capitală, printre care **Opera**. E nouă în meserie și se teme de hotelurile și restaurantele de lux. De polițiști nu îi e teamă, pentru că „sunt băieți buni". Are și o poreclă cu care fratele ei îi face reclamă — „botișor de unt". Din pricina caracterului (totuși public) al acestor locuri, se întâmplă ca partenerii unei astfel de aventuri să fie descoperiți. Se nasc, în aceste situații, mici conflicte. Ele nu sunt suficiente pentru a face să crească tariful.

La Poliția T.F. din Ploiești, astfel de cazuri nu mai sunt semnalate din 1991. Poliția T.F. din Gara de Nord ignoră existența unor astfel de situații, și, după părerea domnului locotenent Marian Danciu, din serviciul acestei poliții, ele nici nu există (în perimetrul gării).

Nu împărtășim optimismul domniei sale și nu v-am adus la cunoștință toate cele de mai sus pentru a vă spori dezgustul sau (eventual) teama de a folosi toaletele publice — și așa insuficiente numeric — ci pornind de la premisa că un om informat valorează cât doi inocenți.

MARIAN MARIN ■

CARPICON-

MIRACULOSUL UNGUENT REGENERATOR

CARPICON este, cu siguranță, medicamentul ce va aduce o binemeritată celebritate inventatoarei sale, dna biolog Viorica Vintilă, cercetător științific la Centrul de Cercetări pentru Tehnologii Ecologice.

Produsul a fost brevetat în anul 1985 și testat, de atunci, în toate marile spitale bucureștene. Este un medicament ... „naturist", având în compoziție : rășină de conifere (în acest moment, utilizăm rășină de molid), ceară de albine și oleum helianti, amestecate, evident, în anumite proporții. În acest moment, îl producem tot la Centrul de Tehnologii Ecologice, dar cum avem mare succes și cum din ce în ce mai mulți suferinzi îl solicită, sperăm ca până la sfârșitul lunii mai să punem în funcțiune mica noastră fabrică din comuna Ciolpani".

Medicamentul are proprietăți realmente.... miraculoase. De ce ? Ne lămurește dna dr. Rodica Iliescu-Popa, medic primar la cabinetul de terapie naturistă ROMDAN : „Să precizăm că medicamentul este un unguent ce posedă calitatea trofic-regeneratoare, cicatrizantă, antiinflamatorie având acțiune bactericidă și bacteriostatică. Are o gamă foarte largă de aplicații, nu are contraindicații și folosirea sa corespunzătoare a dat rezultate spectaculoase. Vindecă orice fel de **arsuri** provocate de : agenți termici sau chimici, radiații solare sau cobalto-terapii ; **varice, arterite, tromboflebite ; ulcere varicoase ; plăgi purulente, furuncule, panariții, foliculite ; acnee juvenilă.** Administrarea este simplă, la îndemâna oricui : se aplică, de cele mai multe ori, direct pe plagă, în strat subțire, sub pansament ocluziv. Există și o altă variantă sub formă de supozitoare, ce a dat rezultate surprinzătoare în următoarele afecțiuni : adenom de prostată, prostatită, hemoroizi, chist ovarian, anexite și uter fibromatos. Ceea ce este foarte important de remarcat este renunțarea la intervenția chirurgicală strict-necesară în anumite cazuri, mutilantă uneori.

Dintre cazurile deosebit de grave vindecate sau ameliorate, menționăm : Busuioc Gheorghe-Adrian, 17 ani, domiciliat în București, str. Baciului nr. 2, bl. 14, et. 6, ap. 69, sect. 5 ce prezenta arsuri de grad 3 pe față, trunchi și membrele superioare rezultate în urma unei explozii de butelie. Medicina clasică și-a declinat competența. Urmând tratamentul nostru, băiatul este vindecat complet. Țicleanu Aurel (tatăl fotbalistului craiovean) prezenta : obezitate, hipertensiune arterială oscilantă și ulcer varicos stâng. După două luni s-a vindecat 75%".

Adresa cabinetului este Calea Plevnei nr. 141, tel : 637 73 13.

BRINDUȘA NICOLAE ■

EURITMIA MEDICALĂ

Tratamentul prin euritmie a fost elaborat de Rudolf Steiner și se bazează pe constatarea că orice sunet rostit are o anumită rezonanță asupra anumitor organe sau părți de trup, efect care poate fi amplificat de o anumită mișcare.

În tratamentul prin euritmie sunt utilizate ca sunete anumite vocale și consoane, care, prin rostirea lor, se înscriu mental în anumite forme geometrice, întregite de cel în cauză prin mișcarea ce o face cu brațele. Vocalele I-E-O-U-A reprezintă formele de bază.

Sunetul „I" se rostește în timp ce mâna dreaptă se ridică în sus, puțin lateral și cea stângă se coboară în jos, puțin lateral — și se adresează creierului, ochilor și urechilor.

Sunetul „E" cu încrucișarea mâinilor la piept - se adresează gâtului și plămânilor

Sunetul „O" cu împreunarea mâinilor în față, sub formă de oval, ca la o îmbrățișare fără partener, se adresează inimii

SUNETUL „U" cu mâinile în jos, puțin lateral, se adresează organelor abdominale.

SUNETUL „A" cu ridicarea brațelor în sus, ca pentru adorare, se adresează mâinilor și picioarelor.

Acest grup de sunete se rostește în ordinea arătată mai sus, cu mișcarea respectivă, e-executată cât mai lent și armonios, iar durata fiecărui sunet este de 7 secunde, cu o pauză de 7 secunde între ele. În cazul unei suferințe, accentul se va pune pe sunetul și mișcarea care se adresează organului afectat și care va fi rostit de 7 ori consecutiv (executându-se mișcarea) astfel, cum ar fi cazul la o afecțiune cardiacă : I-E-O-O-O-O-O-O-O-U-A, sau, la o afecțiune hepatică : I-E-O-U-U-U-U-U-U-U-A, sau, la una nervoasă : I-I-I-I-I-I-I-E-O-U-A.

Îndeobște, procedura se efectuează de două ori pe zi, timp de 5-10 minute și se asociază fitoterapiei, reflexoterapiei etc.

Bineînțeles că euritmia medicală este mult mai complexă și recurge și la alte sunete, însă cred că astfel cum este prezentată în acest articol și asociată cu alte remedii își va arăta efectul benefic.

Ce se vinde și ce se... fură din farmacii

Chiar și în domeniul atât de delicat al sănătății publice, există, în țara noastră, o mulțime de persoane extrem de... inventive. Orice lege sau hotărâre guvernamentală, le oferă acestora prilejul fericit de a-și exersa imaginația în a descoperi cele mai eficiente căi și mijloace de transformare ale sus-amintitelor în simple... petice de hârtie.

● Un medic specialist neurolog de la Spitalul Județean Mureș a eliberat **douăzeci de rețete** în valoare de 100 321 lei, pe numele unor persoane ce nu figurau în registrul de consultații și care declarașeră adrese fictive. Aceste rețete, parte din ele compensate, au fost onorate de farmacia ATLAS, patroana căreia fiind chiar **soția** respectivului medic. Asta da, întrajutorare „tovărășească" !

● Un alt slujitor al lui Hypocrat, specialist O.R.L. și exersându-și profesiunea la Spitalul Municipal Drobeta-Turnu Severin, a mers până acolo, încât a întocmit **fel de observații false** pentru două bolnave, pre numele lor Stănculescu Luminița și Fan Dumitra, încasând, fără jenă, medicamente în valoare de 11 000 lei. O sumă de nimic, este adevărat, dar gestul... contează !

● La S.C. FARMACIA S.A. din Constanța s-au vândut medicamente compensate **cu preț mai mare decât cel oficial**, încasându-se, în trei zile, suma de 309 845 lei, în mod nejustificat.

● La Farmacia nr. 75 din Bacău, s-au eliberat medicamente compensate în valoare de 2,3 milioane lei. Controalele efectuate au arătat că 220 660 lei din suma totală fuseseră cheltuiți pentru... **fețe de pansament**, știut fiind faptul că materialele sanitare nu constituie obiectul compensărilor. Doi medici pretind că ignoranța lor nu ascunde nimic subversiv...

Un alt fenomen des întâlnit îl constituie deturnarea medicamentelor din farmaciile spitalelor spre farmacii particulare. De exemplu :

● Din Farmacia Centrală a Spitalului de Adulți Bârlad au fost sustrase **medicamente** în valoare de 200 000 lei, ce au fost, apoi, valorificate prin farmacia particulară HYPOCRAT, aparținând chiar **unei farmacist-șef de la Farmacia respectivului spital și vată medicinală**, în valoare de 70 000 lei, ce a fost comercializată prin Farmacia Independentul 16 S.R.L.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Tinerețe fără bătrânețe

SFATURI PREȚIOASE PENTRU VÂRSTA A TREIA

Odată cu înaintarea în vârstă, la creier ajung tot mai multe substanțe toxice, iar fluxul nervos, ce se propagă de la un neuron la altul, funcționează din ce în ce mai prost. Creierul poate fi comparat cu o baterie electrică, ceea ce înseamnă că pe măsură ce este din ce în ce mai puțin folosit se uzează mai repede. Deci, el trebuie pus la treabă până la o vârstă înaintată, pentru ca memoria să rămână nealterată și întregul organism să îmbătrânească mai încet. În Franța a apărut cartea **Gimnastica cerebrală**, scrisă de doctor **Monique La Poncin Lafitte**, directoarea **stitutului național francez** ercetări asupra îmbătrâni- erebrale, în care se dau pentru ameliorarea telor intelectua.e. rea memo- la o se- st-

ce aveți de cumpărat în vederea întocmirii meniului zilnic. Este suficient să vă amintiți fiecare fel de mâncare ce urmează a fi preparată și gândiți-vă ce produse vă sunt necesare. Nu stați să priviți, în mod pasiv, la cele ce se petrec pe ecranul unui televizor. Încercați să rețineți unele din cele vizionate și să le comentați cu cineva, după o zi. Dezlegați cuvinte încrucișate, forțând astfel memoria să nu uite. Încercați să învățați câteva strofe dintr-o poezie și să memorați unele numere de telefon.

„Gimnastica creierului" se ocupă și de hrănirea acestui organ, ca el să-și mențină performanțele până la adânci bătrânețe, deși s-a constatat că între 30 și 80 de ani sunt pierdute aproape două miliarde de neuroni, din cele 14 miliarde cu care suntem dotați de natură. Contra „golu- de memorie" se vor folosi zaharuri, ce eliberează încet glucoza în sânge și care furnizează o energie continuă. Lipidele necesare creierului se găsesc în : pește, ulei de floarea soarelui, soia, măsline și lactate. Alte produse necesare acestui organ sunt : vitamina E (untdelemn, produse lactate, legume proaspete, unt și cereale, în special cele încolțite), vitamina C, (citrice, pătrunjel, mere), vitamina B_6 (ficat, cereale și legume proaspete), vitamina B_{12} (pește, carne de vacă și ficat), calciu (lapte, iaurt, brânzeturi), magneziu (pâine integrală, fructe uscate și crude), seleniu (ceapă, ridichi, varză, ciuperci și ficat). Doctorul Lafitte mai atrage atenția asupra a doi dușmani ai creierului și respectiv ai memoriei : alcoolul, care îl adoarme și tutunul, care îl micșorează activ-

AUREL DIANU ■

Cabinet medical particular
Boli interne și cardiologie
Dr. Elena Segărceanu
Bd. Dacia nr. 70, et. II, ap. 9,
tel. 11 72 48, cabinet 11 76 22
Program: Luni, Miercuri, Vineri, Simbătă 9-12
Marți și joi 16-19

Un campion al consumului redus

CITROEN AX DIESEL

• La motor (TUD 3A) s-au folosit materiale speciale, inclusiv fibră de sticlă!

Comparativ cu alte tipuri de autoturisme concurente, gama **CITROEN diesel** devine tot mai imbatabilă. La fiecare nivel, modelele cunoscutei firme franceze au în dotare motoare performante şi economice. Aşa este cazul cu CX TURBO DIESEL 2, BX DIESEL, BX TURBO DIESEL şi, în sfârşit, AX DIESEL.

După cum se ştie, autoturismul AX are o caroserie aerodinamică, cu 3, respectiv 5 uşi. La dispoziţia acestui model stau 4 motoare pe benzină (954 cmc, 1 124 cmc, 1 294 cmc, 1 360 cmc) şi unul pe motorină, cu o cilindree de 1 360 cmc. Chiar pe timp rece, nivelul de zgomot al motorului diesel de ultimă generaţie este acceptabil. Cu un rezervor de 43 de litri se pot parcurge 950 de kilometri ! Care este secretul acestui campion la capitolul consumului economic ? Botezat **TUD 3**, acest motor a fost perfecţionat de mai multe ori, pentru a atinge performanţele actuale. El cântăreşte 104,8 kilograme (cu 12,8 kilograme mai mult decât motorul similar pe benzină), în componenţa sa fiind utilizate materiale de sinteză, ranforsate cu 50% fibră de sticlă (de exemplu, capacul chiulasei). Motorul beneficiază de o pompă de injecţie fiabilă, de mare anduranţă, şi de o suspensie hidraulică (la suporţi), utilizată în premieră, care contribuie la filtrarea vibraţiilor.

În anul 1993, motorul diesel montat pe modelul AX a devenit **TUD 3A**, cu o putere mărită : 70 cp la 5 600 rot/min. Sporirea puterii s-a realizat prin modificarea arborilor cu came şi, respectiv, a legii de distribuţie. Noul motor a adus unele modificări în privinţa principalilor parametri tehnico-economici ai maşinii. **Viteza maximă 170 km/h ; 400 m cu start de pe loc în 17,2 secunde ; acceleraţie de la 0 la 100 km/h în 10,7 secunde ; consum la 100 de kilometri parcurşi : 4,2 litri la 90 km/h, 5 litri la 120 km/h, 5,7 litri în circulaţia urbană.**

CARACTERISTICI TEHNICE

- **MOTOR :** 4 cilindri în linie, alezaj x cursă 75x77 mm, raport de compresie 22:1, puterea maximă 53 cp (DIN) la 5 000 rot/min, cuplu maxim 8,6 kgfm (DIN) la 2 500 rot/min, răcire cu apă
- **TRANSMISIE :** cutie de viteze mecanică, cu 5 trepte de viteză
- **DIRECŢIE :** cu cremalieră
- **PUNTE FAŢĂ :** tip MC PHERSON, cu braţe inferioare triunghiulare, arcuri elicoidale, amortizoare hidraulice, bare antiruliu
- **PUNTE SPATE :** cu braţe trase şi bare de torsiune transversale, amortizoare hidraulice orizontale şi bare antiruliu
- **PNEURI :** 145/70/13 MXL
- **ECHIPAMENT ELECTRIC :** alternator 675 W — 50 A, baterie acumulatoare BSEA 12 V — 300 A
- **CAROSERIE :** 5 locuri, cu 3 sau 5 uşi
- **GREUTATE :** 710 kg la caroseria cu 3 uşi, 725 kg la caroseria cu 5 uşi, sarcină utilă (cu şofer) 440 kg, greutatea totală 1 165 kg.
- **CAPACITATEA REZERVORULUI:** 43 litri

AUTO-FLASH

■■ RECICLARE LA FIAT

Anul viitor, FIAT va trece la o reciclare de 100% a maşinilor uzate. Pentru aceasta, firma italiană va primi un ajutor de 2 000 miliarde de lire de la guvern. O primă unitate pilot pentru reciclarea automobilelor a şi fost creată la MIRAFIORI. Pe lângă câştigul ecologic, operaţiunea lansată de FIAT va contribui la o economie de 1 milion de tone de petrol pe an.

■■ MAŞINI LA O MIE DE LOCUITORI

Un studiu alcătuit anul trecut arată că gradul de motorizare din ţările fostului lagăr socialist este de 69 de maşini la o mie de locuitori, faţă de 380 în Europa de Vest. Parcul de automobile al ţărilor din Est se caracterizează, de asemenea, printr-un apreciabil procent de uzură. Din cele 1,6 milioane de autoturisme aflate în circulaţie în Ungaria, peste 45% au o vechime mai mare de 10 ani.

■■ CONCURENŢĂ DURĂ. MAŞINILE AMERICANE AU PROBLEME

Ceea ce pentru europeni este un bun demult câştigat, pentru americani devine doar o dorinţă : până în 1996, constructorii de autoturisme din S.U.A. vor trebui să lanseze pe piaţă modele care să parcurgă 12 km cu 1 litru de benzină. Proiectul acestei maşini are însă, şi adversari. Aceştia afirmă că reducerea consumului de combustibil va da apă la moară fabricanţilor străini (în special japonezi) şi va ridica preţul de cost al automobilelor realizate în America.

■■ ŢI-AI SPĂLAT MAŞINA ?

Cum occidentalii au mania statisticilor dintre cele mai insolite, nici automobiliştii nu puteau scăpa de un asemenea tratament. Astfel, s-a stabilit că în S.U.A. automobilistul american îşi spală maşina, în medie, cam de 25 de ori pe an. Urmează englezii, cu 22 de spălări pe an şi germanii, cu 19. Francezii fiind mai nepăsători cu autoturismul personal, se mulţumesc doar cu o medie de 10 spălări pe an. În România, IRSOP-ul încă nu s-a gândit la astfel de statistici, iar noi oscilăm între reprezentativitatea celor care coboară în spaţiul de parcare cu găleata şi peria cel puţin de două ori pe săptămână şi cei care-şi uită automobilul cu lunile sub cerul liber, vrând probabil să măsoare grosimea stratului de praf, trimestrial sau semestrial. Este adevărat, însă, că oraşele noastre sunt pe primele locuri în lume în privinţa poluării şi murdăriei stradale.

VIRGIL OGĂŞANU

Cunoscutul actor al **Teatrului Lucia Sturdza Bulandra** din Bucureşti are un autoturism **Dacia 1310**, de culoare albastră. Autoturismul lui Ogăşanu este fabricat în anul 1988 şi se află într-o stare tehnică „acceptabilă". Permisul de conducere l-a obţinut în anul 1970, din prima încercare, fără a apela la persoane sus puse. Până în prezent, a parcurs cu maşina proprie aproximativ 300 000 de km. Domnia sa „a testat" rând pe rând 5 autoturisme : un Opel Rekord şi 4 Dacia. În decursul timpului a plătit şi câteva amenzi, printre care şi un „radar". De una dintre amenzi a scăpat datorită faptului că miliţianul l-a recunoscut, dar şi datorită faptului că aveau o pasiune comună şi anume pescuitul. Şofatul este pentru dl. Ogăşanu o mare pasiune, dar, pe lângă faptul că este un bun şofer, domnia sa este şi un bun mecanic ; cândva a fost şi un mare „şurubar" de autoturism. „Pe scaunul din dreapta, spune „Ogă", prefer să stea un bărbat, deoarece locul acesta este (Doamne fereşte !) locul mortului şi femeile trebuie protejate".

„Cuplul" Dacia 1310—Virgil Ogăşanu este un cuplu serios şi performant ; dl. Ogăşanu a parcurs distanţa Vama Veche—Bucureşti în doar 3 ore, datorită unei „defecţiuni tehnice" care l-a obligat să meargă numai cu viteză (ceva mai mare). „Maşina e ca şi câţelul, împrumută ceva din personalitatea celui care o conduce", conchide domnia sa.

În altă ordine de idei, actorul Virgil Ogăşanu a deschis în anii '80, la Biblioteca Americană, o expoziţie de... fotografie, pe tema „Omul şi maşina" încercând să surprindă cât mai fidel această lume, deosebită şi interesantă, a maşinilor. În filmul „Femeia mării", a condus un Chevrolet de prin anii '38. „Când am condus această maşină, am avut o senzaţie ciudată ; avea aşa, un parfum... mă simţeam altfel, vedeam lucrurile în alte nuanţe".

„Maşina mea, e plină de texte, de piese de teatru, unele începute, altele neterminate, de scenarii, de replici pe care eu le repetam cu voce tare când eram numai cu ea. Maşina mea e un fel de cabină mobilă".

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de ELENA GHERA ■

Ghid pentru pene şi remedieri

OLTCIT CLUB

Multe dintre maşinile OLTCIT au depăşit 100 000 de km parcurşi. Odată cu creşterea numărului de kilometri se înmulţesc şi defectele, parte din ele fiind, însă, „mărunţişuri" uşor de remediat. Asupra unora dintre acestea ne vom referi în continuare.

Multe motoare pornesc greu dimineaţa, cu atât mai greu cu cât temperatura este mai scăzută. În aceste cazuri, trebuie verificate cursa completă a clapetei de şoc la acţionarea de la bord şi **integritatea arcului ce fixează clapeta de cadrul ei (în camera de amestec).**

Alte motoare se manifestă invers : vrând să pornească, dar **după câteva secunde se opresc** şi refuză să mai pornească : motorul se îneacă, deoarece fiind bujiile ude. Aici este vorba de **defectarea capsulei de dezinecare**, ce nu mai comandă pneumatic o mică deschidere a clapetei de şoc. Buna funcţionare se verifică la ralanti, când tija de comandă trebuie să fie retrasă în capsulă. Dacă s-a înecat, nu încercaţi inutil rezistenţa bateriei şi a demarorului. Scoateţi bujiile, uscaţi-le (cu flacără sau prin suflare) şi apoi, cu ajutorul demarorului, rotiţi câteva secunde motorul, ţinând pedala de acceleraţie apăsată la refuz şi şocul împins. Apoi montaţi bujiile şi încercaţi pornirea. În cazul în care capsula de dezinecare este defectă, împingeţi câţiva milimetri şocul încă de la primele rotaţii după pornire. Se evită astfel o nouă înecare.

Dozajul amestecului la motoarele OLTCIT este sărac, la limita mersului cu întreruperi. Din această cauză, modificarea tirajelor nu duce decât la un consum suplimentar şi **mers cu întreruperi.** Amestecul bogat se datorează unor **defecţiuni ale carburatorului :** cui poantou defect, plutitor spart, membrană îmbogăţitor treapta I perforată, cor carburator fisurat etc.

Unii specialişti susţin că iarna filtrul de aer nu este absolut necesar. Total greşit ! Chiar pe drumuri ude, picăturile fine ridicate în mers de autovehiculele din faţă (care rămân câteva secunde în aer) sunt picături noroi. Ca să nu mai vorbim de cazul când şoseaua se zvântă şi fiecare autovehicul ridică în urma lui un nor de praf. Iarna este necesar a se schimba chiar mai des filtrul de aer. Cea mai eficientă curăţire a filtrului de aer este înlocuirea lui. Infimul spor de putere dat de lipsa filtrului de aer nu compensează nici pe departe pagubele produse prin uzura deosebit de rapidă a motorului şi murdărirea carburatorului.

Am întâlnit **motoare care aveau separatorul de ulei anulat.** Aceasta poate fi o soluţie temporară, până la reparaţie, la motoarele foarte uzate. Fără separator, creşte consumul de ulei, prin aruncarea picăturilor fine din gazele de carter. Gazele de carter sunt combustibili. Ele au o contribuţie relativ importantă la regimul de ralanti şi sarcini mici. **Dacă s-a mers prea mult cu şocul trас, a pătruns benzină în ulei,** iar când aceasta din urmă se încălzeşte, apare vaporizarea benzinei. Aceşti vapori sunt aspiraţi în motor şi perturbă mersul la ralanti (îmbogăţesc amestecul). **Soluţia este să se folosească şocul cât mai puţin, motorul să fie exploatat corect (2 500—3 500 rot/min) şi,** eventual, să se facă un drum mai lung în afara localităţii. Deşi este o piesă simplă, separatorul se găseşte greu în magazine şi atelierele service. Separatoarele româneşti se pot recondiţiona prin demontare şi spălare cu solvent.

Dacă **motorul se opreşte la ralanti,** verificaţi întâi **buna funcţionare a electrovalvei şi alimentarea ei cu curent.** Desfundarea se face prin demontarea capacului, a jicloarelor (atenţie la ordinea lor !) şi suflarea lor, a canalizaţiilor din corpul carburatorului, inclusiv cele din capac. Filtrul de benzină, **infundă destul de des şi poz** este greu accesibilă. Iarna se monta fără grijă în compa motor, înainte de a pomp neexistând pericolul blocă pori.

Vă dorim DRUM B să ne scrieţi ş să le venim

FIAT ȘI FORD LA MÂNA A DOUA PE PIAȚA GERMANĂ

– PREȚURILE SUNT EXPRIMATE ÎN D.M. –

Marcă/Tip	Putere KW/CP	Preț de magazin (DM)	Anul de fabricație 1991	1990	1989	1988	1987	1986	1985	1984
FIAT										
126	19/26	1	9290	-	*5000	*4500	*4050	•*2950	*2450	*2000	*1750
Panda 750/34	25/34	1	9890	*6900	*6350	*5750	*5150	*4550	•*3800	*3250	*3000
Panda 1000 i.e./45 CL	33/45	1	12811	8800	8000	7200	•*6000	*5300	•*4650	•*3100	*2900
Uno 1.0 i.e./45	33/45	1	16130	11500	10350	9050	•8600	•*6100	*5400	•*4150	*3550
Uno 1.4/75/70	51/70	2	17200	12150	10900	9500	•7600	6700	5850	•*5100	*3700
Uno turbo	73/100	2	24400	15400	13800	12150	•9550	8000	•*5800	*4750	-
Uno DS/60 S/Super	42/58	2	18520	13300	12000	•10150	9050	7950	6950	•5750	5300
Tipo 1400 i.e.	51/70	2	20175	13550	12150	10900	9800	-	-	-	-
Tipo 1600 i.e. DGT	66/90	2	22390	14400	13350	12100	11000	-	-	-	-
Tipo T DSX Sport	66/90	3	25200	16800	15050	-	-	-	-	-	-
Tempra 1.6 i.E.	57/78	2	23928	15600	13900	-	-	-	-	-	-
Tempra 2.0 i.E. SX	83/113	2	29420	19300	17550	-	-	-	-	-	-
Croma 2.0 i.E.	85/115	3	30799	19450	17550	15250	•10100	8500	•7550	-	-
Croma Turbo i.E.	110/150	3	47120	24800	22250	19350	•14950	12550	•7100	-	-
Croma 2.5 T Diesel	85/115	4	40775	25400	•20700	17950	•13500	11150	9300	-	-
X 1/9	56/76	1	26000	-	-	14000	12700	11500	10300	•*7250	*5700
Pininfarina Spider	77/105	2	27980	-	-	-	-	-	*21150	*18700	*17350
FORD											
Fiesta Holiday/L	33/45	1	13355	-	-	-	*6800	*6100	*5400	*4650	•*4000
Fiesta C.S.L.	37/50	1	17584	12950	11350	10300	*9200	*8000	•*5950	*5400	*4650
Fiesta CLX/Hol./S	52/71	1	19580	14500	13350	12100	•8700	8150	•*5700	*5050	*4250
Fiesta XR2i/XR2	76/104	2	24730	17950	16600	15000	•*10200	*9000	*7750	•*6600	*5450
Fiesta Diesel C/Hol.	44/60	2	19990	#14600	#13700	11150	8700	7900	6600	5750	5250
Escort C.L/L	52/71	2	21911	14900	13350	•*10750	*9700	*7000	*6150	•*4500	*3400
Escort CL/GL	77/105	2	26127	15800	14200	•12150	11100	10050	9100	•*5250	*4400
Escort XR3i	75/102	2	29305	-	17900	15850	•13750	12200	10850	•*6950	*5600
Escort XR3i Cabrio	77/105	2	37072	27400	25150	•20600	•18250	16350	14800	•*11700	*10450
Escort Diesel	44/60	2	23857	#15050	#14500	•11150	•9300	7850	6850	•5150	•900
Escort Turnier CL	52/71	2	24977	#17050	#15350	•12450	•10250	9300	7900	6100	4900
Orion CL	52/71	2	24009	15550	14100	•11900	10500	•*7000	*6150	*3900	*2750
Orion CL	77/105	2	28225	16700	15300	•12500	11400	9950	8650	-	-
Orion Diesel	44/60	2	25956	#16550	#15400	11250	9950	8950	7750	•5750	4800
Sierra FH LX/CLX	59/80	2	26582	17450	15500	12700	•10850	•*9750	*7650	*6400	*4850
Sierra FH GL	74/100	2	31490	19900	18050	14800	12900	11800	9200	7900	•*4950
Sierra FH CLX	88/120	2	29240	19600	17750	13800	•*12700	*10700	*7750	*6800	-
Sierra XR4x4	107/145	2	46270	-	24400	21201	•*16800	*14400	*11400	*9500	-
Sierra FH Diesel GL	49/67	3	28480	-	16950	14900	13000	10900	7950	6500	5750
Sierra STH GL	74/100	2	30910	19050	16900	13800	12600	10700	-	-	-
Sierra STH Diesel	49/67	3	27950	-	16550	14700	12450	10250	-	-	-
Sierra Turnier GL	74/100	2	32710	20800	18450	14850	12900	11450	9200	7750	-
Sierra Turnier Diesel	49/67	3	29420	-	17850	15600	13550	11250	8600	7300	6200
Scorpio GL	74/100	3	28005	-	-	12250	10200	8650	•*6300	*5150	-
Scorpio V6 GL	107/145	3	46071	25150	22100	17900	15450	13050	10800	•*7950	-
Scorpio GL Diesel	51/69	4	31275	-	15050	13550	11250	8500	6300	-	-
Scorpio STH GL	88/120	3	34690	19500	17150	-	-	-	-	-	-
GT	108/147	3	45264	26950	24000	-	-	-	-	-	-

NOTA: Pentru conversia în lei, prețurile înscrise în tabel se vor înmulți cu 500 (cinci sute).

SURSA: AUTOZEITUNG nr. 15/1993.

RALIUL ROMÂNIEI
18 – 20 iunie 1993

• *Cea mai disputată cursă de automobile din ultimii 10 ani*

Ediția 1993 a RALIULUI ROMÂNIEI, etapă în *Campionatul European de Raliuri*, se anunță ca un eveniment extrem de interesant, fiind cea mai disputată cursă de automobile organizată în ultimii 10 ani în România.

Până la această oră, eforturile organizatorilor Automobil Clubul Român și Federația Română de Automo[illegible] și Karting și ale sponsorului [illegible]al, SHELL ROMÂNIA SRL, [illegible]splătite, peste 35 de echipaje [illegible] Franța, Marea Britanie, [illegible]nda, Elveția, Rusia, Un[illegible]ția arătându-se inte[illegible]rea la cea de-a [illegible]ntru victorie va [illegible]de talie mon[illegible]TEGRALE, FORD SIERRA COSWORTH, MITSUBISHI GALANT 4VR, NISSAN PULSAR, MAZDA 323 GTR, TOYOTA CELICA GT 4, RENAULT 5 GT TURBO etc. Printre piloți se află sportivi de talie europeană, cu numeroase participări la etape de campionat mondial.

CARACTERISTICI

- data de desfășurare : 18—20 iunie 1993 ;
- coeficient european : 2 ;
- lungime totală : 713 kilometri ;
- lungime probe : 262 kilometri ;
- număr de probe de clasament : 25;
- secretariatul raliului : ACR MARAMUREȘ — BAIA MARE.

MARILE FIRME PRODUC DEJA PENTRU MÂINE

Volkswagen Swach-Mobil

Nicolas G. Hayek, directorul Uzinelor Volkswagen din Elveția, a anunțat că, în 1995, va intra în producție de serie noul model VW SWACH. Principalul atu al „broscuței" din imagine este, fără îndoială, caroseria desenată de celebrul constructor italian Sergio Pininfarina.

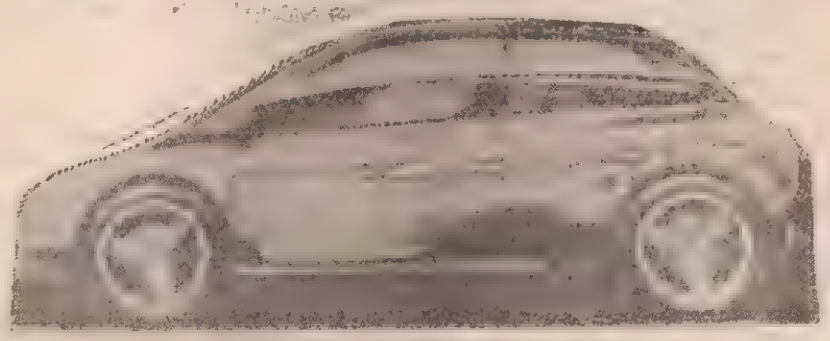

Bayerische-Motor Werke — BMW Z13

Binecunoscutul concern renunță la linia sobră a caroseriilor, introducând pe banda de montaj modelul Z13. Stilul „revoluționar" al designer-ilor italieni face priză și în familia constructorilor germani. Iată datele tehnice de identificare pentru BMW Z13 : lungime — 3,44 m ; lățime — 1,64 m ; înălțime — 1,32 m ; greutate — 830 kg; motor Otto în 4 cilindri; 85 CP; accelerație; 0—100 km/h în 9,6 sec.; viteza maximă — 180 km/h ; preț : între 35 000 și 45 000 de mărci germane.

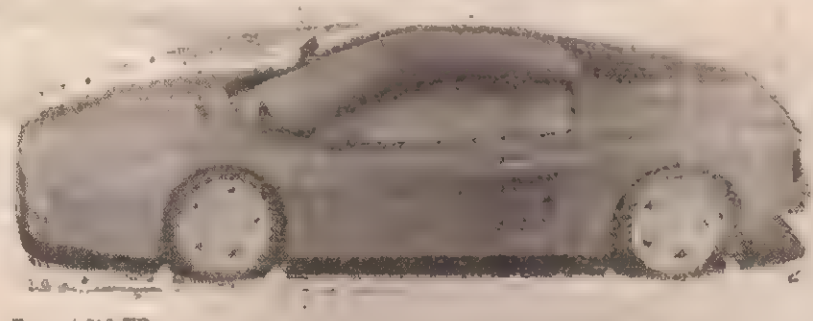

Ferrari 512 TR

Acest Ferrari are 428 de cai putere și costă 320 000 de mărci. Orice alte comentarii sunt de prisos.

Chrysler V8—Coupé Thunderbolt

Firma americană pare decisă să intre în competiție directă cu Porsche. Începând cu 1994, Thunderbolt-ul se va fabrica în 15 000 de exemplare pe an. Cel puțin la nivelul prețului de vânzare modelul propus de Chrysler va fi un concurent redutabil pentru Porsche : el costă „numai" 70 000 de mărci.

Pagini realizate de CRISTIAN BUZAȘ ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

ALINA ARABELA PĂCURAR

1. Anii și lunile favorabile. 2. Tabloul complet al personalității mele. 3. Dacă voi rămâne însărcinată .4. Compatibilitatea cu fostul prieten B.R.

Ursita zilei de naștere: Fire cheflie, dușmani mulți, agresiuni probabile din partea femeilor. Sunteți entuziastă și foarte activă. Aveți multă putere de muncă, mai ales în producția de bunuri materiale, rezistența la efort. Vă este dat să obțineți succes în viață. Partenerul vă va ajuta mult. În a doua parte a vieții, veți avea o căsnicie fericită, deoarece veți beneficia de o potrivire perfectă.

Karma anului 1993: Aveți noroc, deoarece vi se dă șansa victoriei asupra dv. înșivă și deci asupra existenței dumneavoastră. Zilele norocoase: 6 și 15. Compatibilitatea cu B.R: partenerul dv. este tandru și sentimental, are mare nevoie de echilibru. Dacă reușiți să-l cuceriți, aveți un partener de cursă lungă. În secret este individualist, romantic, visător, sentimental până în măduva oaselor. Sinteza personalității dv.: Vreți să fiți liberă, dar să simțiți și lanțurile iubirii. CONCLUZIA: „Raporturi dificile", deci nu vă potriviți.

Șansele dv: 1993 — psihic și fizic: fragilitate. Trebuie să vă relaxați, an de reflexie, 1994 — an de succese financiare; 1995 — an de schimbări, 1996 — anul reușitei dv. profesionale; 1997 — anul asocierii și căsătoriei, 1998 — realizări, creație, posibil un copil; 1999 — o mutație pe toate planurile, călătorii, veți fi foarte curtată; 1999 — an favorabil unei căsătorii, sau unui divorț. Dacă doriți date mai exacte în problemele de compatibilitate sentimentală, trimiteți-ne poza dv. și a prietenului dv. Pentru a treia întrebare, vă sfătuim să consultați un medic.

CORINA DANIELA JANCSON, Oradea

Aș dori să știu cine sunt, cum sunt, ce fac cu viața mea !

Ursita zilei de naștere: Tenacitate, perseverență. Aveți mult bun simț și simțul dreptății. Viața va fi fericită. Cerul vă acordă harurile sale și prin autoeducație veți putea deveni un fel de binefăcător al umanității (religia este o cale). Sănătate bună. Capacitate mentală excelentă. Vă poate atrage inventica, învățământul, aviația, beletristica, comerțul. Ce destin v-au hărăzit astrele?: Echilibru și dreaptă măsură, un deosebit simț al responsabilității și al datoriei, ceea ce presupune, desigur, și calitatea de bun organizator. Excelentă manageră și coordonatoare.

Destinul material: Sunteți omul peripețiilor, schimbărilor, experiențelor, al riscurilor. **Noroc mare!** Dotată pentru limbi străine, pasionată de voiaj; independentă, nu ascultați sfaturile altora, ceea ce vă poate aduce decepții. Reușita în profesii riscante. Drumul în viață: va fi influențat de caracterul dv. de aventurier. Zile norocoase: 5 și 23.

Șansele dv.: 1993 — anul lucrurilor mari: editare lucrări, proiecte majore, creație tehnică, afaceri, etc. și un copil, dacă doriți; 1994: Succes prin perseverență — restricții materiale; 1995 — călătorie, veți fi foarte curtată; 1996 — anul căsătoriei (dacă doriți) și al familiei; 1997 — an de bilanț și al opțiunilor de viitor; 1998: succese financiare sigure, șanse mari în profesie; 1999 — an de pregătire a unei mari schimbări. Nu acționați, așteptați; 2000 — anul victoriei, deoarece veți lua o decizie profesională inspirată.

DUMITRU HOZOC, Târnăveni (Vrancea)

1. Doresc să-mi cunosc conjuncturа nașterii. 2. Evoluția bolii mele. 3. Cum pot influența boala?

Ursita zilei de naștere: Înclinați către dragoste, combativitate, arivism, umilințe, decepții. Aveți ingeniozitate abilitate, viața oscilează între mari bucurii și mari decepții. Impulsivitate. Aveți unele disponibilități artistice. De combătut grosolănia. Aptitudini diverse: scris, filozofie, oratorie. Aveți multă putere de muncă, mai ales fizică. Deosebit de rezistent la efort, aveți nevoie de protecție, deoarece nu știți să vă păziți singur. Zile norocoase: 9 și 18.

Șansele dv. până în 2000: 1993 este un an în care sunteți plin de vitalitate, câștiguri bănești; 1994 — deprimare, dar și semne de o schimbare în bine; 1995 — șansa de a reuși profesional. Aveți energia necesară pentru a învinge adversitățile; 1996 — un an care vă solicită răbdarea, diplomația; 1997 — finalizarea unor studii, cercetări proprii; 1998 — o activitate nouă se pare că vă va solicita. 1999 — un an în care vă preocupă căsătoria, casa. 2000 — fragilitate în starea sănătății, an de bilanț. Pentru boală, nu avem de la dv. datele complete. Ce grad de mobilitate aveți? puteți sta pe scaun? În ce a constat operația? Vă putem da o soluție după ce primim aceste date.

SIMONA BABOI, Craiova

1. Dacă o să mă realizez pe plan profesional. 2. În ce an o să mă mărit? 3. Cum va fi viața mea din 1993–2000?

Ursita zilei de naștere: Putere mare de asimilare. Fire poetică, urmăriți un ideal, într-o atmosferă romantică, uneori riscați să alergați după o himeră. Totodată, sunteți un om practic, metodic. Vă iubiți cu sinceritate casa și țara. Dotată pentru afaceri; trebuie să învățați în viață tactul. Profesiuni posibile: constructor, arhitect, revizor, specialist în consulting economic și eficientizare, arhitect, contabil. Zile favorabile: 7 și 25.

Șansele dv. până în 2000: 1993 — an bun pentru afaceri, dar excesul de duritate poate duce la ruptură în familie; 1994 — stres cauzat de schimbări în planul profesional — tulburări și în plan sentimental; 1995 — emoții puternice, câștiguri financiare, tensiuni în familie, 1996 — anul nunții pentru celibatari, schimbare pe plan profesional sau în viața personală, etapă de reconstrucție; 1997 — anul familiei, reuniuni, amenajarea căminului; 1998 — nervozitate în viața sentimentală, vreți să schimbați ritmul, 1999 — anul unor câștiguri financiare, schimbare de activitate, de muncă sau domiciliu. 2000 — tensiuni până la rupturi în familie, unele dificultăți și tensiuni inerente pentru pornirea unei afaceri.

LUMINIȚA HOLZER, Mătăsari, jud. Gorj

Dacă voi absolvi examenul din această toamnă

Karma anului 1993: În acest an vă atingeți scopul propus: EXAMENUL ! Condiția: activitate susținută. Succese mai mari în a doua parte a anului. Deci șanse mari aveți ! Rămâne ca dv. să le valorificați. Evident lenea vă va duce la insucces ca și gândurile negre ! Zile norocoase: 8 și 17

Șansele dv: 1993 este deopotrivă și anul câștigurilor financiare, schimbare de activitate, loc de muncă, chiar de domiciliu, preocupări organizatorice de ordin profesional, proiecte de anvergură — deci succesul vă apare clar, 1994 — premise favorabile pentru o uniune, prosperitate în afaceri, ascensiune socială, anul unei unfuni matrimoniale; 1996 — legături multiple, bine structurate, 1997 — bani și certuri din belșug; 1998 — schimbări în bine sau în rău, promovare în funcție; 1999 — decepții și blocaje, 2000 — posibil ca în 1996.

M.G.E. — Bălăița

1. Șanse de a intra la facultate în acest an. 2. Tabloul destinului meu material și spiritual. 3. Cum vor fi pentru mine următorii 7 ani? 4. Care este scopul vieții mele? 5. Dacă mă voi căsători. 6. Dacă voi avea ieșiri din țară în următorii 7 ani

Ursita zilei de naștere: Calm, înțelept, vă mulțumiți cu puțin. Viața nu cunoaște nici necazurile inimii, nici ale simțurilor. Contact strâns cu lumea. Vă place arta, viața. Ocupații în domeniile științei, politicii, învățământului, scrisului, investigației de orice gen.

Destinul material: Aveți o energie creatoare fără margini, o mare inteligență și personalitate. Puteți obține totul ! Cinstită, generoasă, bună, altruistă. Atenție la aroganță, egoism, mândrie. Aveți magnetism și influență asupra celorlalți. Drumul prin viață este drumul tuturor reușitelor. Destinul spiritual: Aveți nesansa de a fi supusă toată viața manipulărilor din partea prietenilor. Singura cale este să vă feriți cu orice preț de societatea oamenilor răi, decăzuți din cauza viciilor. Zile norocoase: 3 și 21.

Șansele dv. până în anul 2000: 1993 — Anul victoriei pe plan profesional în care ați luat sau veți lua o decizie importantă; 1994 — anul asocierilor, al căsătoriei, necesitând răbdare, început contradictoriu; 1995 — anul șanselor profesionale și... un copil, dacă doriți; 1996 — un an al muncii, al restricțiilor, reușita prin perseverență; 1997 — în profesie o mutație, o nouă activitate, călătorii, veți fi foarte curtată; 1998 — probleme bănești, o căsătorie sau despărțire după caz; 1999 — un an al expectativelor, faceți bilanțul anilor precedenți; 2000 — șansele financiare și șanse mari în profesie.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații un talon separat cu cît mai multe din date!

Nu uitați să menționați pe

HIBERNATUS

O CACEALMA URIAȘĂ?

• A fost găsit intact într-un ghețar, unde a zăcut 5000 de ani; neconcordanțele indică, însă, o escrocherie

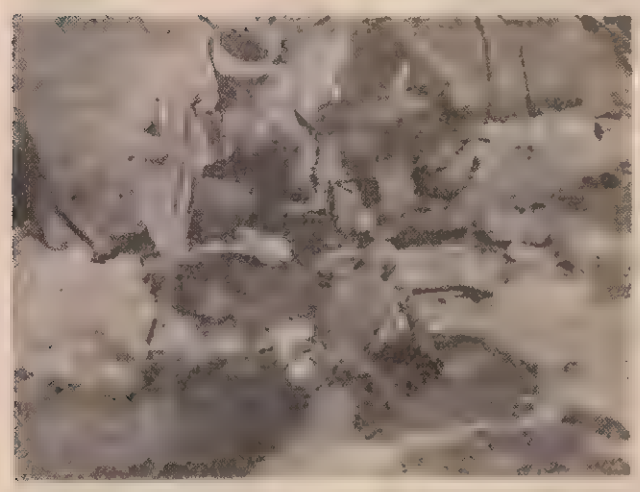

Istoria științei e plină de farsori și de impostori. Cea mai celebră înșelăciune e, fără îndoială, cea pusă la cale de arheologul amator Charles Dawson, „descoperitorul" așa-numitului „om din Pitdown", veriga lipsă din lanțul darwinian al evoluției maimuței spre condiția de om.

Până târziu, chilul fals a figurat la loc de cinste — trei decenii — în manualele școlare chiar. „Eoantrhropus" nu era altceva decât o mandibulă de urangutan atașată unui craniu uman, ambele componente acoperite cu bicromat de potasiu pentru a simula vechimea. E simplu de mințit lumea științei? Se pare că nu-i tocmai greu, deveme ce nu de mult. (cu toate că savanții anunță acum cu mult mai mare prudență „descoperiri epocale"), un anume Viswa Gupta a fost demascat ca impostor, după ce douăzeci și cinci de ani a fost publicat cu regularitate în reviste de solidă reputație, cu tot felul de studii despre „fosile marine găsite în Himalaya". Gupta a făcut mare carieră universitară, iar când a fost demis și condamnat la ocară de comunitatea științifică internațională, tocmai descrisese o senzațională fosilă găsită la mare altitudine, pe care o cumpărase... în Franța, dintr-un magazin cu minerale și scoici din L'Ile Saint-Louis.

În momentul de față, afacerea Hibernatus a împărțit lumea specialiștilor în două, ambele părți având argumente și contraargumente teribile. Descoperirea, în Alpi, la frontiera italo-austriacă, la Similaun (19 septembrie 1991), a unui cadavru perfect conservat în gheață a fost de senzație. Descoperirea au făcut-o doi pensionari germani, alpiniști activi — Helmut și Erica Simon — dar faptul a șocat, deoarece analizele cu carbon 14, precum și alte cercetări au stabilit la 5 300 de ani vârsta individului Botezat în diferite chipuri (Hibernatus — Omul din Similaun — Ötzi-Fritz etc.), înghețat), cadavrul [illegible] totuși, numeroase întrebări neliniștitoare, în ciuda ori poate chiar din cauza stării sale de conservare. Totul era confirmat de analiza cu carbon 14, cu excepția unui topor, care avea cu 1 500 de ani mai puțin. Cum putea să se slujească un om din timpuri atât de îndepărtate de un instrument care, interpolat în seria de unelte primitive existente în muzeele de arheologie, se vădea a fi fost fabricat mult, mult mai târziu? A doua întrebare privea chiar conservarea perfectă a cadavrului. Așa de conservare nu putea avea loc decât în Africa, într-o zonă foarte uscată. Dacă era vorba de o farsă, înseamnă cineva adusese un coro[illegible]

[illegible] ca să poată fi descoperit [illegible] un moment dat, de turiști.

În fine, polemica a căpătat accente patetice, după ce s-a constatat că un ghid profesionist Reinhold Messner, un om care manifestase tot felul de idei bizare — printre care și aceea [illegible] la 4 478 m, un ch[illegible]te „la zi", aduse cu [illegible] pentru amatorii de știr[illegible] pete[illegible] [illegible] [illegible] [

ROBERT GARCET, OMUL CARE ȘI-A CONSTRUIT SINGUR UN CASTEL

• A lucrat timp de... 40 de ani!

Acest castel, construit din piatră sfărâmată, legată cu mortar, este opera unui singur om! El se numește **Robert Garcet**, și locuiește în Belgia, în sudul provinciei Lindburg. Interiorul edificiului adăpostește numai două camere de locuit. În rest, spațiul este gol. Deasupra clădirii înalte de 40 metri, stau de strajă doi lei înaripați.

Robert Garcet și-a văzut împlinit acest vis fantastic după **40 de ani de muncă de rob** (!), pe parcursul cărora absolut singur, a adunat, a sfărâmat și a așezat piatră cu piatră. Cu toate acestea, recunoaște originalul și perseverentul artizan, planul inițial nu a fost respectat întocmai. Elementele decorative mai trebuiau să cuprindă alte patru sculpturi, ce ar fi urmat să-i înfățișeze pe cei patru cavaleri ai Apocalipsului. Pentru faciesul călăreților, Garcet a avut în vedere patru sculpturi celebre din muzeele lumii : regele persan Cyrus, Alexandru cel Mare și împărații romani Octavian Augustus și Constantin cel Mare.

Edificiul nu găzduiește decât pe creatorul lui. Lipsa încălzirii centrale și a oricărui element de confort ține la distanță chiar și pe amatorii de viață spartană. Castelul din Lindburg reprezintă doar fantezia în piatră a unui excentric solitar. Dar opera lui se constituie într-un portret concret al pasiunii și sârguinței.

FANTOMELE NE IUBESC

• Unele privesc mireasa, altele sunt... pupăcioase!

Ed și Lorraine Warren sunt autorii unei cărți, apărute în SUA, în care povestesc diferite întâmplări cu fantome. Profesorul Jan Currie de la Universitatea Guelph, din Ontario (Canada), este de părere că fantome există. Patrick Swayze și Whoopi Goldberg, care au jucat în filmul **Fantome**, cred în asemenea apariții. Patrick, în vârstă de 38 de ani, avea impresia că, în timpul filmărilor, tatăl său, mort cu mulți ani în urmă, era prezent! „Îl simțeam ca pe o umbră, care mă proteja și după moarte. În câteva secvențe periculoase, l-am simțit mâna ce mă apăsa pe umăr, ca un înger protector" — povestește uneori artistul. Într-o călătorie în Franța, actrița Whoopi a locuit într-un hotel mic, ce avea faima că prin el s-au plimbat fantomele unor oameni celebri. „Veneam obosită la hotel, după o zi de filmări — povestește artista. Tocmai intram în pat, când aud câteva bătăi ușoare în ușă. Când am deschis nu era nimic. M-am culcat. Adormisem, când prin somn aud bătăi. Mă deștept. Și atunci am văzut în cameră o ființă omenească învăluită într-o pânză. Pe unde intrase nu știu, căci fereastra era închisă, iar ușa bine baricadată. M-a privit câteva secunde, apoi a dispărut".

La hanul **Colonial**, vechi de aproape 300 de ani, din orașul Concord, statul Massachussetts, în camera 24 apare în fiecare noapte o fantomă! Ea a fost zărită prima dată de o tânără pereche, ce venise să petreacă o săptămână din luna de miere. La miezul nopții a apărut o siluetă înaltă, învăluită într-o pânză cenușie. Fantoma s-a plimbat în jurul patului, a privit un timp mireasa, apoi a dispărut. Potrivit directoarei hanului, camera 24, datorită reputației ce o are, este suprasolicitată, și toți care au dormit în ea spun că au zărit-o. În ceea ce privește identitatea ei, părerile sunt împărțite. Unii o consideră ca aparținând filozofului american Ralph Waldo Emerson, care a fost cu ani în urmă proprietarul locului pe care se află hanul, alții sunt de părere că este a medicului Minot, ce a îngrijit aici, prin anul 1775, soldații răniți, iar Mary Beth Ciorgi, directoarea hanului, susține că este un politician, David Thorean, ce a locuit la **Colonial** prin 1776 și care a declarat că atât de mult iubește localul, încât și după moarte ar vrea să-l viziteze. Așa stând lucrurile, rezultă că nu numai scoțienii și irlandezii au fantome în castele, ci și americanii în hanuri.

Un văduv a relatat că, la scurt timp după moartea soției, mare amatoare a muzicii lui Chopin, de câte ori se așeza la pian și interpreta muzica acestuia, o femeie, ca o umbră, apărea, ascultând partitura. Trei surori tinere din Texas i-au relatat lui Ed. Warren că, din când în când, apare fantoma unui bărbat, care, după ce le sărută pe frunte și obraji, dispare. În ședința de spiritism organizată de Lorraine Warren s-a putut stabili că fantoma pupăcioasă aparține unui tânăr, ce trăise pe la 1870, omorât de șeriful local de pe atunci.

Un caz ciudat, cercetat de profesorul Currie, este acela al unei femei, căreia, în fiecare noapte, îi apare o fantomă ce i-a mărturisit că este preot și-i cere să-i devină „mentor spiritual".

Alnwick este o localitate din Anglia, pe țărmul Mării Nordului. În apropierea căreia se află o mănăstire, zidită prin anii 1200, despre care se povestesc multe legende. Un călugăr s-a îndrăgostit de o călugăriță, în acest lăcaș de rugăciune. Într-o noapte de vară, călugărul și-a răpit iubita și a încercat să fugă în lumea largă, cu o căruță. Dar nu au ajuns prea departe, fiind prinși. Călugărul a fost decapitat, iar călugărița, pentru nelegiuirea ei, a fost zidită de vie, chiar în incinta mănăstirii. În anul 1928 este zărită, pentru prima dată, fantoma călugăriței, iar apoi, în fiecare an, în cursul lunii iulie, când e lună plină. În anul 1939, mănăstirea este distrusă de un puternic incendiu, dar fantoma continuă să apară pe ruinele ei. În 1945, resturile zidurilor au fost demolate. În subsolul ei, muncitorii care lucrau la dărâmare au găsit un schelet pe care medicii l-au atribuit unei femei tinere. Rămășițele pământești ale acesteia au fost înmormântate, efectuându-se slujbe religioase ce se fac în asemenea ocazii. De atunci, fantoma a dispărut.

AUREL DIANU

Paradisul există

CEL MAI MARE HOTEL DIN LUME

• Gigantul se află în Hawaii

Cel mai mare hotel din lume este **Hyatt Regency Waikoloa**. Pe locul unde azi se ridică uriașa construcție, în 1933 nu exista decât o coastă inospitalieră, bătută de vânturile Pacificului. Acum, pe 32 de hectare [illegible] orașele construite stau la dispoziția clienților. Numărul camerelor de lux se ridică la 1 240, iar transportul de la recepție — unde [illegible] primește cheia, un [illegible] și un plan, pentru [illegible] și până la locul de innoptare se face cu... un tren, compus din cinci vagoane, sau zece vapoare, cu care se poate naviga pe câteva canale. Între imobilele ce formează complexul cu camere se întind grădini tropicale, în [illegible] plantați mii de palmieri și flori exotice, iar din loc în loc grote, fântâni arteziene, poduri, piscine olimpice, terenuri de golf și zeci de hectare de peluze înverzite, ce încântă ochii. În aceste grădini întâlnești la tot pasul flamingo, papagali, lebede, fazani aurii, iar în canale pești de toate culorile. Sala de bal și recepții are o capacitate de 2 000 de persoane, iar candelabrul de cristal, din mijlocul sălii, înalt de 11 metri, cântărește trei tone și jumătate. [illegible] rante, cu meniuri [illegible], chineze, americane, polineziene, italiene sunt plasate în diverse locuri ; magazine cu cele mai variate obiecte atrag privirile cu vitrinele lor mari, puternic luminate.

Întregul hotel funcționează cu ajutorul a peste 2 000 de salariați, bine specializați fiecare în domeniul în care lucrează. Hotelul, care face parte din rețeaua mondială de hoteluri HYATT asigură diferite distracții : vânătoare de capre sălbatice, porci mistreți, fazani. Un avion survolează insulițele din jur, iar [illegible] îi îmbie pe [illegible] să tasă la pescuit în largul oceanului. Se poate vizita fundul apelor, cu ajutorul unui submarin [illegible] dresați pot fi [illegible] ; cu ei se pot [illegible] „partide" cu mingea.

Întregul gigant a fost realizat în trei ani și a costat frumoasa sumă de 400 milioane de dolari.

AUREL DIANU

Casa Editorială Magazin

Casa Editorială **Magazin** și **Moldinformbusiness** — filiala din România au editat un atractiv almanah de primăvară. Împrumutând numele săptămânalului ce îl patronează, este gândit și conceput în structura deja apreciată de cititorii ce și-au probat în timp interesul și fidelitatea.

Lumea ca spectacol (titlul unei rubrici, dealtfel) este tratată în articole bine informate, bogat ilustrate și care ating cele mai diverse teme : de la medicină la serviciile secrete, de la cosmetică la întâlnirile de gradul III, de la paranormal la automobilism, nelipsind nici moda, SF-ul, muzica, cinema-ul, sportul.

Cu un preț ce pare aproape subvenționat — 440 lei, parcurgându-i sumarul, te obligă nu numai

să-l cumperi, dar și să te întrebi dacă nu cumva, cu o floare se poate, totuși, face primăvară.

(A.C.)

LUMEA SE DISTREAZĂ

Charles Lamberi, expert financiar, a făcut bilanțul anual al industriei chimice britanice. Pentru a-și ilustra cât mai convingător concluziile, în Chemical Reference Book 1992, el a pictat aceste poponețe. Deci nu este vorba de tatuaje, ci de desene, care au menirea de a arăta lumii întregi ce pigmenți minunați și nemaivăzuți fabrică industria chimică din Marea Britanie. Se pare că în expertiza financiară totul e să știi să aplici vopseaua potrivită la locul potrivit!

O veste bună, iepurașilor!

S-A DESCOPERIT SECRETUL VIRILITĂȚII!

Cercetări de ultimă oră arată că oxidul de azot acționează în erecția masculină, ca mediator chimic în situație de impotență. Dr. FABRIZIO SCROPPO, androlog din echipa profesorului Giovanni Colpi, afirmă că această realizare este un pas avansat pentru medicină, deoarece ajută la înțelegerea mecanismelor ce reglează procesul care duce la erecție. Dar până la aplicabilitatea acestei metode pe scară largă, va mai trece o perioadă (of, of, of și vai de noi – n.n.).

Prin experiența laborioase, doctorii Arthur Burnett și Solomon Snyder, de la Facultatea de medicină John Hopkins, au descoperit o enzimă care fabrică oxidul de azot, mediatorul chimic în filamentele nervoase ce tapetează țesuturile interne ale penisului unor animale. Cercetările precedente, conduse de urologi de la Universitatea Stanford, determinaseră oxidul de azot ca fiind substanța-cheie a erecției.

Tratamentul preconizat va dura ani de zile, fiind o cură de stimulare prin injecții- în medie una pe săptămână.

EVELINA MAZILU ■

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

NESTEMATELE

ÎNTRE ANTICHITATE ȘI ZBORUL ÎN LUNĂ

• *Capitala diamantelor este orașul Anvers din Belgia*

Noțiunea de gemă se referă la piatra prețioasă prelucrată sau nu. În evul mediu denumirea se aplica tuturor pietrelor scumpe „translucide", în timp ce pietrele opace erau denumite „oarbe".

Cert este faptul că aceste miracole ale naturii au ieșit din viața lor minerală și, intrând în zbuciumata istorie a umanității, au produs pasiuni, mituri, războaie, fiind chiar idolatrizate, cunoscute ca purtătoare de noroc sau aducătoare de necazuri.

Încă din antichitate semnul prețuirii lor crește, devenind o importantă marfă, Orientul fiind locul principal de comercializare a acestora. India, China, Egiptul, Siria și Persia sunt țările recunoscute pentru bogățiile neasemuite în pietre prețioase. Din aceste țări, pietrele prețioase ajung în Europa prin intermediul fenicienilor care le valorifică prima oară în Grecia. Traficul lor se intensifică după expediția lui Alexandru cel Mare, care a ajuns până în India. Astfel orașul Micene devine orașul aurului și al pietrelor scumpe. Cu toate acestea se pare că vechii greci apreciau mai mult nestematele spiritului decât strălucirea gemelor.

După cucerirea Eladei, romanii devin posesorii bogățiilor acesteia, ei dând o mare importanță nestematelor care capătă și valoare estetică prin folosirea lor ca podoabe pentru nobilime și împărați.

Ulterior, pietrele prețioase au fost utilizate pentru tămăduirea bolilor (litoterapia), practică ce se va menține până în evul mediu. De-a lungul timpului ele au fost „elemente convingătoare" în încheierea tratatelor politice dintre împărații, regii sau marii feudali ai vremii.

În Europa, centrul negoțului devine Veneția, fapt explicabil întrucât navigatorii săi au legături permanente cu Orientul. Venețianul Perruzzi crecază primul model de tăiere a diamantului. Mai târziu, apar pe harta Europei și alte orașe care vor prelucra și comercializa pietrele scumpe cum ar fi: Parisul, Anversul, Amsterdamul și Praga.

Descoperirea Americii a reprezentat un moment crucial în istoria gemelor. Conchistadorii spanioli rămân uluiți de comorile fabuloase ale regilor incași și azteci pe care nu se sfiesc să le jefuiască și să le distrugă.

Renașterea reprezintă epoca în care se va dezvolta arta prelucrării pietrelor prețioase. Europa devine centrul în care se vor aduna cele mai variate și mai scumpe pietre prețioase. Astfel, Margareta de Valois, la nunta sa cu ducele de Clevers, poartă o rochie încărcată cu atâtea pietre scumpe, încât nu putea merge decât susținută, iar la botezul viitorului rege Ludovic al XIV-lea, Ana de Austria purta o rochie pe care erau cusute nu mai puțin de 92 000 de perle.

Un giuvaer de o remarcabilă originalitate l-a constituit „buchetul de flori" alcătuit din circa 1 500 de pietre colorate și 1 200 de diamante, având 32 cm în înălțime și 22 cm în lățime. Această fascinantă operă de artă a fost realizată de giuvaergiul Michael Grosser în anul 1760 și a fost oferit de împărăteasa Maria Tereza soțului său Franz Stephan.

Vechile cronici românești atestă existența și în trecutul țării noastre a pietrelor scumpe. Semnificativ în acest sens este faptul că întreaga curte a casei de Valois, în frunte cu regele Henric al III-lea, a fost puternic impresionată de rubinele, smaraldele și mărgăritarele domnitorului valah Petru Cercel, ctitorul Bisericii Domnești din Târgoviște.

În epoca modernă, un eveniment marcant în lumea gemelor este expoziția de la Paris din anul 1937, unde s-a prezentat o hartă a U.R.S.S. având 18 mp, marcată cu pietre scumpe (rubine, granate, topaze, ametiste, acvamarine, etc.). Nu demult (26 oct. 1970) împărăteasa Iranului — Farah Pahlavi — a fost încoronată cu o coroană ce cântărea 1,600 kg, fiind împodobită cu nu mai puțin de 1 646 pietre scumpe, dintre care 1 469 diamante, 36 smaralde, 36 rubine și 105 perle.

Dar istoria gemelor nu se oprește aici și își continuă palpitantele aventuri cum este cazul bijuteriei confecționate în anul 1972 de un bijutier olandez. Este vorba despre un fragment de „rocă lunară" montat în aur și argint — fragment oferit unei ziariste din Olanda de către un expert, rămas anonim, de la NASA.

Astăzi, centrele cele mai importante în prelucrarea și comercializarea pietrelor scumpe se găsesc în Belgia — Anvers (considerat de unii capitala diamantelor), Olanda — Amsterdam, Franța — Paris și Anglia — Londra.

GABRIEL MILAN SAVA ■

Din München, pentru revista „Flacăra", dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

ÎNTRE MONTE CARLO ŞI DUBLIN

• *Tenisul românesc intră într-o zodie favorabilă*

Echipa de Cupa Davis a României se află pe drumul ascendent al revenirii în eşalonul secund în cadrul tradiţionalei competiţii pentru Salatiera de Argint. Am intitulat astfel corespondenţa mea, întrucât viitoare parteneră de întrecere a băieţilor noştri este formaţia principatului monegasc, meciurile având loc pe Coasta de Azur, unde elevii lui Ilie Năstase pornesc fără doar şi poate drept mari favoriţi, după care, în turul 3, irlandezii ne vor aştepta la Dublin, aşadar în semifinalele zonei euro-africane, grupa a 2-a. Fiind a treia întâlnire cu irlandezii (primele două s-au încheiat cu victoria noastră), îmi permit încă de pe acum un pronostic, declarând că vom câştiga şi pe Insulă, ceea ce ar însemna promovarea în grupa superioară din această zonă, un succes aşteptat de mai bine de doi ani de către amatorii de tenis din România.

Întâlnirea cu Monaco, programată în perioada 16—17—18 iulie pe terenurile Tenis-Clubului din Monte Carlo, ridică o serie întreagă de probleme în legătură cu pregătirea componenţilor formaţiei tricolore, dar şi referitoare la deplasarea şi cazarea lotului într-unul din hotelurile celui mai „scump" oraş din lume. Vă rog să nu omiteţi faptul că principatul monegasc reprezintă mai întâi un obiectiv turistic de mare interes, iar în al doilea rând, acolo locuiesc oameni foarte bogaţi, fiind astfel un paradis al celor ce vor să „dribleze" fiscul ţărilor din care provin. Bogăţia şi civilizaţia acestui principat determină automat şi preţuri foarte ridicate, greu de suportat de federaţia română de tenis, care nu prea beneficiază de fonduri mai ales în valută. În această situaţie, trebuie căutate şi rezervate camere la un hotel cu preţuri rezonabile încă de azi, după care aflat Alexe Bârdan cât şi Ilie Năstase ar urma să alcătuiască un plan de bătaie conform normelor occidentale, pentru a preîntâmpina orice factor perturbant, în vederea asigurării unei atmosfere liniştite şi relaxante. Scopul final va fi victoria de care nu mă îndoiesc având în vedere că gazdele noastre sunt jucători amatori, fără anvergură. Dar dincolo de aspectul sportiv reţin atenţia concepţia şi desfăşurarea acestei acţiuni, care trebuie să ne facă dovada că şi federaţia noastră începe să se adapteze normelor occidentale, atât ca stil de lucru, cât şi ca mod de comportare. Dacă Ilie Năstase este „occidental" sau nu, este uşor de explicat după 20 de ani de viaţă în lumea mare, mai mult, el având chiar reşedinţă de Monte Carlo; jucătorii au început şi ei să circule tot mai des pe afară învăţând din mers lecţia profesionalismului din tenis, aşa că singurii care trebuie să ţină pasul cu sportivii sunt oficialii, rămaşi — şi aici voi fi sincer — cam în urma noilor tendinţe internaţionale

O altă problemă a apărut în privinţa datei de desfăşurare, aşa după cum mi-a declarat doamna Marie Carmen Nouvellon, secretara federaţiei monegasce de tenis, data programată de Comitetul Cupei Davis coincide cu întâlnirea din grupa mondială Franţa—India, motiv pentru care partidele din Monte Carlo s-ar disputa fără un interes deosebit din partea mass-mediei locale. Cum localitatea Frejus unde joacă francezii Forget şi Leconte contra indienilor lui Ramesh Krishnan este la circa 100 de kilometri de Monte Carlo, vă imaginaţi că toţi ziariştii şi reporterii sportivi, inclusiv TV naţională, vor fi prezenţi la faţa locului trecând pe planul doi, cum ar fi şi logic, întâlnirea Monaco—România. De aceea s-a propus FRT ca să se amâne cu 7 zile data partidelor, deci 23—24—25 iulie a.c., perioadă în care evenimentul respectiv ar fi tratat cu toată seriozitatea cuvenită unei rivalităţi din Cupa Davis, indiferent de grupa valorică.

Fotbal de miercuri până miercuri

● Etapa a 29-a a campionatului Diviziei Naţionale ne-a furnizat cea mai mare surpriză, nu numai a întrecerii în curs, ci probabil a ultimelor decenii. Cercetând statisticile, ar fi comparabilă doar cu acel 0—2 dintre Rapid şi Siderurgistul Galaţi. ● Înfrângerea campioanei en titre, pe propriul teren, de către o formaţie retrogradabilă, nu face decât să pună serioase întrebări asupra relativităţii valorii pretinse de echipele noastre etalon. De altfel, după ce mai înainte Steaua pierduse la Reşiţa în faţa „lanternei roşii" nu este concludent şi faptul că aceleaşi două „mari" au părăsit prematur Cupa României? ● În acelaşi minut 65 în care exploda „bomba" la Bucureşti, Steaua reuşea egalarea la Sibiu, luând 3 puncte avans „la adevăr" faţă de urmăritoarea sa ● O altă remiză obţinea Petrolul, cu „Poli", în minutul '90, cucerind primul punct în deplasare din acest campionat ● Alte două confruntări decise în minutul 89: Sportul Studenţesc — „U" Cluj 2—1 şi C.S.M. Reşiţa — Universitatea Craiova 1—2 ● Meci de mare luptă şi multe goluri între „dunărenele" Dacia Unirea — Oţelul (3—2) ● Scorul etapei: Electroputere — Progresul 5—1 ● Victorie la limită într-un meci în care combatantele nu aveau motive de neliniştе: Gloria Bistriţa — F.C. Braşov 2—1 ● Acuzând indisponibilităţi mai noi (Ţârău, Bealcu) sau mai vechi (Caciureac, Goanţă), cu antrenorul principal Mircea Rădulescu prezent la „masa presei" (pentru „cuminţenia" sa poate ar fi cazul ca F.R.F. să-i grațieze de cea de-a patra etapă de suspendare), Rapid nu a realizat remiza visată. Cu Mănăilă, Ciurea, Tiberiu Curt şi Marian Popa cei mai activi jucători, F.C. Farul i-a supus pe oaspeţi la o canonadă continuă (în minutul 56 raportul cornerelor era de 16—0!). În minutul 57 Bănică Oprea avea să-l învingă pe bravul portar Leo Toader, în urma unei faze confuze din careul mic ● Salutăm decizia F.R.F. ca toate meciurile unei etape să se desfăşoare la aceeaşi oră ● Ultimele cinci „runde" ale campionatului D.N. se vor disputa în ritm accelerat, la 6, 9, 13, 16, şi 20 iunie, iar activitatea competiţională internă se va încheia pe 26 iunie, atunci când vom cunoaşte câştigătoarea Cupei României ● Apropo de această competiţie, nu vedem raţiunea pentru care finala ar comporta două manşe ● În preliminariile C.M. grupa a IV-a, Belgia — Insulele Feroe 3—0, „diavolii roşii" acumulând 14 puncte (din 8 partide jucate), România (9 p) şi Ţara Galilor (7 p) având la activ doar câte 6 partide. ● După cum se ştie, la 2 iunie va avea loc confruntarea decisivă Ceho—Slovacia — România, iar pe 6 iunie Insulele Feroe — Ţara Galilor şi pe 16 iunie Insulele Feroe — Ceho—Slovacia ● În alte grupe, săptămâna trecută: Estonia — Scoţia 0—3 (1), San Marino — Polonia 0—3 (2), Luxemburg — Islanda 1—1 (5), Suedia — Austria 1—0 (6) ● După ce Parma şi Juventus Torino şi-au adjudecat trofeele Cupei Cupelor şi, respectiv, Cupei U.E.F.A., astăzi A.C. Milan va încerca să-şi adjudece al treilea trofeu pentru italieni, în finala C.C.E. cu Olympique Marsellie (sau Berlusconi contra Tapie).

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

■■ **RETRAGERE.** Se pare că, totuşi, „bunicul" boxului mondial, americanul **George Foreman**, se va retrage definitiv din ring, la peste 43 de ani, după o revenire spectaculoasă care i-a permis chiar să dispute un meci pentru titlul suprem al grelilor (versiunea WBC) cu fostul campion mondial, **Evander Holyfield**. Meci pe care l-a încheiat onorabil, printr-o înfrângere doar la puncte, după 12 reprize. Momentul retragerii va fi marcat de un meci cu compatriotul său **Tom Morrison**, la 7 iunie, în joc fiind titlul mondial pentru versiunea World Boxing Organization (WBO), una dintre organizaţiile profesioniste ale pugilatului, cu mai mică pondere. În această perspectivă, Foreman a semnat un contract cu canalul naţional de televiziune ABC, pentru un serial dedicat carierei lui, intitulat „George". Interesant este că fostul campion al lumii are 4 băieţi, tatăl lor, de profesie pastor, botezându-i, pe toţi, George!

■■ **SUSPENDARE.** Cunoscutul internaţional bulgar de fotbal, **Nasko Sirakov**, campion cu Levski-Spartak, a primit o suspendare zdravănă şi o amendă de 1 000 de leva. Motivul? Fluierat copios în timpul unui meci, pentru câteva ratări cât roata carului, Sirakov n-a găsit un răspuns mai bun (eventual să înscrie!), decât să-şi scoată şortul...

TEODORA OPREA ■

La Olimpiada Albă de la Lillehammer, totul va fi cu o măsură mai mare decât la Albertville

• *Norvegienii anunţă înălţarea unor uriaşe şi originale construcţii dedicate sporturilor de iarnă*

La Lillehammer, oraşelul norvegian ce va găzdui, în februarie 1994, Olimpiada de iarnă, totul va fi — anunţă organizatorii — cu un număr mai mare decît la Albertville. Cu acel prilej vor sosi să urmărească, în condiţii optime, competiţiile sportive peste un milion şi jumătate de turişti şi nu mai puţin de 8 000 de gazetari. La 60 kilometri de Lillehammer, în sătucul Hammer, se află în curs de construcţie cea mai mare arenă acoperită, concepută într-o arhitectură sui-generis (acoperişul aminteşte chila unei corăbii întoarse), capabilă de a adăposti 20 000 de spectatori! În aceeaşi localitate, o altă sală uriaşă (cea mai mare construcţie de lemn din lume) va cuprinde 6 000 de locuri. Mai amintim patinoarul rezervat competiţiilor de hockey (140 000 metri cubi), ce se va construi din granit, prin dislocarea unui munte!

Gigantomania norvegienilor a fost deja ţinta unor critici şi ironii, mulţi considerând investiţiile exagerate şi travaliul faraonic de-a dreptul absurde.

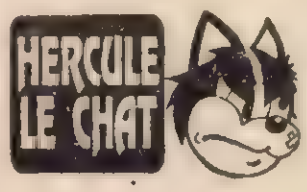

O LECTURĂ DISTRACTIVĂ

În faţa exploziei preţurilor, ne-am mai domolit şi noi elanul în preajma standurilor cu ziare şi reviste. Nu-i vorbă, nici înainte nu ne dădeam în vânt după, să zicem, „Fotbal plus", dar regretăm amarnic acum, când ne-a căzut în mână, gratuit, un exemplar. Distracţie mare, domnule! Mai întâi, în rubrica intitulată autocritic „Anti telecronica", teleastul (teleastrul, mai bine-zis) Dumitru Graur îi beştelește amical pe colegul Cristian Ţopescu, prin ricoşeu, manda fiind Ioan Chirilă. Măi să fie! De urmărit. În altă parte, ne la cu sudori reci. Astfel, sub pana măiastră a însuşi redactorului şef, Radu Timofte, ne e dat să citim: „Fotbaliştii cu ochii tăiaţi vor reuşi ce şi-au pus în minţi". E vorba de fotbaliştii japonezi, săracii, şi-au făcut seppuku la ochi. Cât despre ce şi-a pus în minţi Radu Timofte, mister total. Cutremuraţi de năpasta care a căzut pe sărmanii de asiatici, n-am mai avut putere să citim decât aceste superbe fraze, dintr-un articol consacrat campionatului italian: „De altfel, startul de partidă a fost fulminant, minutul 1 şi 10 consemnând primele două goluri. Au urmat 55 de minute de... respiro, pentru ca, din 12 în 12 minute, sarzii să înscrie celelalte trei goluri". Am încheiat citatul şi am pus mâna pe abac. 10 şi cu 55 fac 65. Golul trei: 65 şi cu 12 fac 77. Golul 4: 77 şi cu 12 fac 89. Golul 5: 89 şi cu 12 fac 101. Joacă sarzii ăştia de-i apucă întunericul!

Noul rock se numește GRUNGE!

Mai jos de coasta vestică a Statelor Unite, între Portland și Vancouver, se plasează Seattle. Botezat după numele unui șef indian, el are, totuși, un picior în secolul următor. Noua sa scenă muzicală l-a detronat pe Michael Jackson și i-a sedus pe tinerii americani. Ca și punk-ul în '77, underground-ul US își impune mica revoluție. „Multe grupuri s-au născut ca reacție de respingere a muzicii comerciale americane", confirmă Bruce Pavitt, fondatorul și copreședintele casei independente de discuri **Sub Pop**, un studio grunge prin excelență. Dar să încercăm o explicație a termenului.

Seattle e un oraș pașnic, al cărui centru se traversează pe jos. Toată lumea care îl populează trăiește actualmente în sunet grunge. Seattle e un fel de Liverpool al Americii, e farmecul fără plictis și, mai mult decât atât, e locul martor nașterii lui Jimmi Hendrix. Dar, de fapt, ce anume caracterizează acest grunge ?

CHRIS NOVOSELIC, basist la **Nirvana**, ne oferă definiția lui : „Grunge e ceva impur, ca un motor care trebuie curățat ! La nivelul muzicii e sunetul de chitară zdrângănită, dar nu sunetul metalii-ului sintetic". Totuși, „grunge" s-ar traduce mai degrabă printr-o stare de spirit rezumat astfel : „Noi nu ne sinchisim de look-ul nostru pe scenă, materialul nostru e prost, suntem săraci și âștia suntem". **Nirvana**, grupul care a incendiat Europa cu de-acum clasicul **Smells Like Teen Spirit**, a înregistrat primul său album, **Bleach**, în decembrie '88, cu un buget de 600 $ împrumutați. De atunci, trio-ul a avut ocazia să-și redreseze situația financiară : **Nevermind** a bătut recorduri, atingând cifra de 25 000 albume vândute în mai puțin de 3 luni. Însă scena Seattle numără multe alte grupuri

Totul a început în 1986. Trupa **Green River** (formată din membrii actualelor **Pearl Jam** și **Mudhoney**) se afla acolo în momentul când s-a produs explozia în Seattle. În acea epocă, lumea se juca de-a orice și scena era imensă. Astăzi, nu mai e de mirare că grupuri ca **Mudhoney, Screaming Trees, Alice In Chains, Soundgarden** și **Pearl Jam** sunt cunoscute peste tot.

NIRVANA. Cei doi membri fondatori, **Kurt Cobain** și **Chris Novoselic**, se detașează de o periferie anonimă, pentru a urma o școală de artă, cu intenția fermă de a nu duce aceeași viață ca a părinților lor. Albumul lor **Nevermind** l-a propulsat spre înălțimi. Cunoscuți pentru maniera debordantă de pe scenă, **Nirvana** sunt de părere că nu se mai regăsesc în publicul lor.. Recentul lor album a fost lansat în aprilie.

PEARL JAM. Istoria lor e o succesiune de mai multe episoade. **Stone Gossard** și **Jeff Amnet** (chitarist și basist) și-au făcut începutul în cadrul **Green River.** După separare, s-au integrat grupului **Mother Love Bone** și au înregistrat în formația respectivă primul și ultimul lor album, **Apple.** La moartea liderului grupului, **Andrew Wood**, Stone și Jeff decid să creeze un nou grup, cu **Mike McCreedy** la chitară, **Dave Krusen** la baterie și **Eddie Vedder** vocal ; **Pearl Jam** s-a născut ! Explozivi pe scenă, ei n-au participat totuși la recentul festival de la Torhout/Werchter.

MUDHONEY. În 1988, **Mark Arm, Steve Turner, Matt Lukin** și **Dan Peters**, alias Mudhoney, ne-au ocazionat descoperirea, cu **Touch Me, I'm Sick**, a sonorităților grele și apăsătoare numite **grunge.** Calea e deschisă pentru alte grupuri din Seattle, care se formează de altfel neîncetat.

SCREAMING TREES. Originar din Ellensburg, Screaming Trees s-a format în 1986. Pentru **Mark Lanegan, Gary Lee Conner, Mark Pickerel** și **Van Conner** a început atunci o ascensiune lentă, care nu e nicidecum în pericol de a înceta. Au avut o prestație excelentă în deschiderea unui concert **Alice In Chains**, în februarie, la Gand.

SOUNDGARDEN. Chris Cornell și **Matt Cameron**, unicii membri ai grupului, au format împreună cu cei ai actualului Pearl Jam trupa numită **Temple Of The Dog**, autoarea foarte bunei piese **Hunger Strike.**

Însă e de menționat că interpreții masculini nu dețin monopolul scenei grunge, care are și reprezentante feminine. Tatuate, scandaloase și zgomotoase, aceste domnișoare poartă numele de **Hole** (cântăreața vocală **Courtney Love** este mama lui **Frances Bean Cobain** și soția lui **Kurt „Nirvana" Kobain**), **L 7** și **Babes In Toyland** și sunt în mod periodic subiect de comentarii în aria macho-rock.

Cât despre modă, fenomenul e de asemenea prezent și se pretează la design grunge chiar și cei mai mari creatori new-yorkezi ! Și dacă vreți să vă îmbrăcați în consecință, nimic nu e mai simplu : jeanși ponosiți și rupți, sau bermude, bascheți uzați și găuriți, o cămașă în carouri vor face din voi subit adevărați **grungies.** Veșminte „cool", fără zorzoane, achiziționate eventual de la „haine vechi" sau din garderoba părinților, se încadrează perfect în ținută. Pe scurt, un „look" cât se poate de ieftin și accesibil or cui !

Dacă e să vorbim de cinema, realizatorii n-au întârziat prea mult să se lanseze și ei în această aventură.

Primul film grunge se intitulează **Singles** și se datorează camerei lui **Cameron Crowe.** Ritmat de cele mai bune grupuri ale scenei muzicale din Seattle (trei dintre membrii Pearl Jam pot fi văzuți în plenul lor), acest film vă dă posibilitatea de a descoperi viața, iubirile la prima vedere, decepțiile amoroase și micile întreprinderi a 6 celibatari observați în intimitatea lor, dintre care **Matt Dillon** și **Bridget Fonda** (nepoata lui Henry Fonda și fiica lui Peter). Această comedie romantică să fie ea prima etapă a unui viitor cinema grunge ? Wait and See !

Formația NIRVANA

FLASH-CONTACT

■ ■ MICHAEL JACKSON PE ROTILE !

După problemele de piele evocate de prietenul copiilor,

iată-le pe cele provocate de gleznă ! Michael a căzut foarte rău în reluarea pe sol după un salt efectuat în timpul repetițiilor pentru show-ul Soul Train Music Awards. Pe 10 martie trecut, din prietenie pentru Liz Taylor, prezentă în acea seară, și pentru cele 25 de milioane de telespectatori, și-a făcut apariția cu toate acestea la ceremonie, în scaun rulant bineînțeles, exact cât i-a fost necesar să colecteze 3 trofee, dintre care unul pentru activitatea sa umanitară. În orice caz puteți fi liniștiți, voi fani, la această oră e în stare să topăie din nou ca un ied !

■ ■ NOUL PUICUȘOR AL MADONNEI !

Născut la New York, pasionat de muzică, NIKKI

SCOTTI e manechin dar visează să devină cântăreț. Pentru el, totul a început în vara lui '89, când Madonna l-a reperat în timpul unei recepții.

Fascinată de farmecul lui, încearcă indirect să afle totul despre el. Prin urmare un contact e stabilit rapid, ea dându-i posibilitatea să înregistreze, între New York și Los Angeles, „Nick Scotti", primul său album (10 titluri). Madonna ocupându-se ea însăși de el, găsindu-i textier și producător. De semnalat că albumul conține cel puțin două piese cu semnătura ei „Life is What You Make" și „Slow Down" !

■ ■ SPĂRGĂTORI FOARTE ORIGINALI

Deși achiziția ar putea fi destul de valoroasă, ei au reușit să pătrundă în domiciliul lui Cher, în ciuda unui sistem de protecție foarte sofisticat, și să-și însușească toată lenjeria starului ! Adio, deci, speranței pe care o putea nutri vreun spectator la unul din concerte, de a primi drăgălașii ei chiloți în cap !

■ ■ LITTLE ANGELS FOARTE PE PAMANT !

Pogorârea lor s-a produs în 1988 când au înregistrat un celest 45T, 90 In The Shade. Primirea a fost mai mult decât entuziastă și un prim album e scos în noiembrie 1989. Titlul său : **Don't Pray For Me.** Primesc binecuvântarea zeilor și după trei hit-single-uri își fac prima apariție la Top Of The Pops, emisiune televizată, o rampă de lansare a BBC-ului. Little Angels n-au totuși nici o intenție de a recuceri cerul și în mai 1991 își anunță al doilea album **Young Gods** (și îngerii parvin, nu-i așa ?). De obicei capricios, succesul e totuși prezent la întâlnire. În mod firesc se poate trage concluzia că junii noștri (vârsta medie : 25 de ani) au rezervat un viitor strălucit și noul lor album **Jam** în colaborare cu **Bryan Adams**, confirmă deocamdată acest lucru. De altfel pentru același canadian ei au susținut show-ul de deschidere cu ocazia mai multor concerte ale acestuia din timpul anului 1992. În aprilie '93 au avut plăcuta sarcină de a încălzi publicul pentru Van Halen la Flanders Expo de Gand într-un cadru de senzație: 14 semiremorci de material, o scenă de 25x16 m, lumini inimaginabile cu laser și alte efecte pirotehnice. Dacă vreți detalii, întrebați-i pe Toby, Bruce, Mark, Jim și Iar Mark !

Topuri — Radio Contact

— ediția 20

• TOP 30

1. **GEORGE MICHAEL & QUEEN** – Somebody To Love
2. **HADDAWAY** – What Is Love
3. **EAST 17** – Deep

• TOP SLOW & BLUES

1. **STING** – Shape Of Your Heart
2. **FREDDIE MERCURY** – In My Defence
3. **MICK JAGGER** – Angel In My Heart

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. **LEVEL 42** – Leaving Me Now
2. **GEFF HARISON** – I Was Born To Be. A Rolling Stone
3. **ACE OF BASE** – Wheel Of Fortune

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE ■

PEDEAPSA CAPITALĂ

PRODUCȚIE : Carolco International, 1987

SCENARIUL : Deric Washbrun, Harry Kleiner

REGIA : Walter Hill

ÎN ROLURILE PRINCIPALE : Nick Nolte, Powers Boothe, Maria Conchita Alonso

Un western tradițional în era mecanizării. Este povestea a doi bărbați, prieteni din copilărie, acum diametral opuși. Jack Benteen (Nick Nolte) luptă pentru ca în orașul său, situat în Texas, la granița cu Mexicul, să domnească dreptatea. Dar fostul său prieten, cel de care-l leagă atâtea amintiri frumoase, Cash Bailey (Powers Boothe), este principalul traficant de droguri. În tinerețe au avut aceleași ambiții și speranțe, au iubit aceeași fată, iar acum au ajuns la inevitabila confruntare, în care unul trebuie să moară. Filmul este îndreptat împotriva traficului de droguri și de bani, ce a luat astăzi uriașe proporții de-a lungul granitei dintre Texas și Mexic. (Liana Tatos)

Maria Conchita Alonso, Powers Boothe, Nick Nolte

CHINA CUCEREȘTE EUROPA

Iubirea în filmele chinezești atinge cote înalte. Și totuși, paradoxal, a șaptea artă în China plonjează în marasm.

Frecventarea sălilor de cinema este în scădere accentuată : în 1991 s-au înregistrat 1,1 miliarde de intrări, față de 1,7 miliarde în 1989 și 2,7 miliarde în 1987. Declinul a continuat în 1992 și se menține [illegible] în 1993 Faptul se [illegible] în parte concurenței televiziunii și înmulțirii posibilităților de distracție a tineretului : karaoke, concerte [illegible], o mare diversitate de cărți, reviste și ziare populare...

Regizorul Chen Kaige, realizatorul filmului **Adio concubinei**, care a reușit performanța [illegible] la a 46-a ediție a [illegible] Internațional de la Cannes din acest an (13—24 mai 1993), fiind al treilea său film în concurs în ultimii cinci ani, este de părere că cinematografia chineză mai are mult de învățat. Tânărul regizor independent chinez Zhang Yuan, lider al noii generații de realizatori, consideră că anul trecut doar 10 filme s-au ridicat la un standard acceptabil, din cele 160 produse.

Pe de altă parte, publicul reproșează deseori regizorilor celebri, ca Zhang Yimou, autorul filmelor **Soții și concubine** și **Qiuju merge la judecată** (prezentat joi 6 mai, la Cinemateca română), că fac filme pentru [illegible], e drept, de succes, în special în Europa.

Nu e mai puțin adevărat că, după „primăvara de la Pekin" din 1989, zelul artistic s-a temperat simțitor și a apărut o serie întreagă de filme istorice, cu conținut ideologic accentuat.

Chinezii par preocupați în momentul de față mai mult de bani decât de cultură. Cu toate acestea, producția cinematografică a anului 1993 nu reușește să producă prea mulți bani, cel puțin nu în China. Până în luna aprilie nu a ieșit pe marile ecrane nici măcar un singur film, fapt unic în istoria cinematografiei chineze.

„Cu reforma economică și criza financiară a statului, studiourile nu vor să riște" — explică Zhang Yuan, al cărui film **Bastarzii Pekinului** este aproape terminat, fiind făcut fără banii contribuabililor.

Începând cu 1993, doar piața va ghida producția și distribuția filmelor, fiind abandonat sistemul vechi, în care statul subvenționa și plătea [illegible]-urile cinematografiei, ocupându-se și de difuzare.

Pentru toți specialiștii, e clar că perioada de adaptare la piața liberă va dura câțiva ani, perioadă în care multe studiouri își vor închide porțile și cea mai mare parte a cineaștilor chinezi vor lucra pentru televiziune.

Oricum, filmul **Adio concubinei** concurează la prestigiosul Festival Internațional de la Cannes, țintind spre râvnitul **Palme d'Or**. Și să ne amintim că nu mai departe de anul trecut, în 1992, filmul **Qiuju merge la judecată** a câștigat marele premiu **Leul de Aur** la **Festivalul de la Veneția (Hotel de lux** al lui Dan Pița a fost distins cu **Leul de Argint**, la aceeași ediție a prestigiosului festival).

Cinematografia chineză continuă să caute formule noi, pe placul imensului public de acasă. Până una, alta, Europa a fost cucerită!

ADA NICOARĂ ■

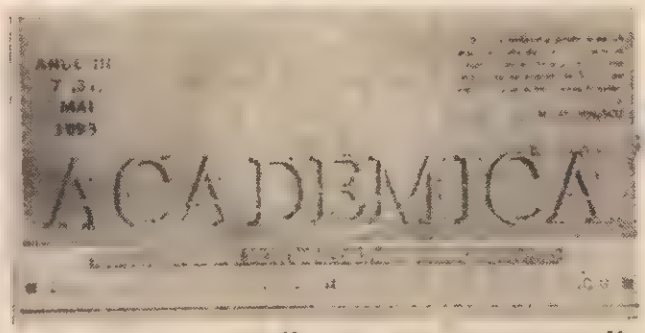

O REVISTĂ EXCELENTĂ

Poate exclusiv nevoia de a câștiga bani, poate și moda, și ambiția de a fi „în pas cu vremea", poate și alte cauze au făcut ca presa românească de după decembrie 1989 să se angajeze într-o competiție a senzaționalului, ineditului și șocantului. Noutăți la început, foarte căutate și foarte gustate, aceste elemente au sfârșit, prin stereotipia și omniprezența lor, prin a-i obosi (dacă nu chiar prin a-i plictisi) pe cititori. În acest peisaj este reconfortantă o revistă precum **Academica**, publicație, care a ajuns, iată, la al 31-lea număr (al 7-lea pe 1993, anul III de apariție). Sub direcția acad. Mihai Drăgănescu, președintele Academiei Române, având-o ca redactor-șef pe reputatul om de cultură Mircea Măciu, **Academica** s-a impus ca o revistă solidă, de mare seriozitate și de ridicat nivel științific și publicistic. Aproape fiecare număr a avut o temă tratată monografic, un subiect-catarg : recensământul din 1992, memorandiștii, Basarabia, Ioan Inocențiu Micu Klein, Emil Racoviță, Constantin Noica etc. În mod deosebit se cere evidențiată bătălia pe care, alături de Academie, a dus-o cu înalt spirit patriotic, revista **Academica** în problemele ortografiei, pentru repunerea scrierii românești în albia și în drepturile ei firești. Această bătălie, foarte dură, întrucât ea, în chip paradoxal, a trebuit să fie dată tocmai cu cei de la care ne-am fi așteptat să fie ei înainte mergătorii în revenirea la ortografia românească adevărată (i-am numit pe lingviști), face cinste, deopotrivă, Academiei Române și revistei **Academica**. Au adus, în această privință, remarcabile contribuții acad. Mihai Drăgănescu, acad. Marin Sorescu, Pârvu Boerescu, Gh. Mihăilă, N. Georgescu, Fănuș Băileșteanu, Cristian Mihail, Ne bucurăm că putem avea la îndemână **Academica**, o revistă excelentă, care se înscrie în cea mai bună tradiție a presei românești.

ION D. GOIA ■

EXPOZIȚII

ALLA RUSSU — pictură, Galeria ACADEMIEI DE ARTĂ. E prima „personală" a unei pictorițe, încă studentă, care a început să deprindă meșteșugul în Chișinăul natal, l-a fundamentat la Academia din Tallin și îl desăvârșește la clasa lui Florin Ciobotaru în București, sau, cum spune artista, „acasă". Cea mai bună selecție din cele organizate de Galeria studenților de la belle-arte și o dovadă că există o genă a culorii, proprie românilor.

GRAFICA la DOMINUS, în noua galerie specializată în grafică de șevalet și grafică multiplicată. Dacă lucrările nu oferă surprize mari (mai ales cunoscătorilor), întrucât numărul graficienilor foarte activi e destul de mic, în schimb galeria ne arată cum trebuie construit un spațiu cu o funcție dublă, artistică și comercială, când vrem să vorbim, cu argumente, de punțile noastre către Europa artiștilor plastici.

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

Mai așteptăm până cumpărăm

Lectura, încă proaspătă, a unei scrisori publicate în săptămânalul **Dilema** nr. 16, mă îndeamnă la gânduri serioase. Semnată de un rafinat și bogat colecționar de artă, domnul C. Constantinescu, scrisoarea este, de fapt, un semnal de alarmă. În esență, se discută despre o nouă lege a patrimoniului național. Ca unul păcătuit, cum au fost mulți alții, mă simt în pericol. Dragostea pentru obiectul de artă și chiar dorința de a investi în valori artistice sunt drepturi individuale firești. Ele nu pot fi atacate de nici o lege. Ca și alte drepturi omenești, ele pot fi reprimate numai de un regim totalitar, ca acela din care tocmai am ieșit. Argumentul că e necesară o protecție a bunurilor artistice e falș. După ani buni, sub domnia acelei legi monstruoase, s-a constatat că despre patrimoniul național nu se știe mai nimic. Lipsesc opere de mare valoare, multe au fost deteriorate fără putința de a fi recuperate. Argumentul este și ipocrit, ascunzând intenția administrației de a controla bunul particular. Legea ar fi păgubitoare pentru chiar patrimoniul cultural național. Ce s-ar întâmpla, de pildă, dacă [illegible] curând sau mai târziu, domnul Urzică și-ar dori în colecția dumnealui un Velasquez ? La Londra, într-o licitație, l-ar putea achiziționa. O lege nouă a patrimoniului național l-ar face, însă, sigur, să renunțe. Și nu vom vedea în România un Velasquez ! Așa că, domnilor care gândiți legile, lăsați-i pe cei ce vor și pot, să cumpere ce își doresc ! Mai bine îngrijiți-vă de Biblioteca Națională, de Muzeul Național, de Ateneul care stă să cadă și de altele, altele. Colecționarii îngrijesc și singuri, foarte bine, patrimoniul lor artistic. Astfel se asigură, cu certitudine, Patrimoniul Național. Ceea ce — s-a dovedit — o lege nu o poate face !

DON LOTREC ■

AGENDA CULTURALĂ

■ ■ **MUZICĂ** : 25 mai, la Muzeul Național de Artă, ora 18, Seară de sonate. Interpretare : Rodica Marin — vioară, Lidia Butnariu — pian. Program : Bach, Mozart, Beethoven ● În perioada 26.05—19.06, va avea loc la Bușteni/Sinaia Festivalul internațional al tinerilor dirijori ● 27 și 28 mai, ora 19, la Ateneul Român concert simfonic ; dirijor : Cristian Mandeal, soliști : Mihaela Martin (Germania), Frans Helmerson (Suedia), program : Brahms, R. Strauss. ● Pe 28,05, ora 18, la Opera Română va avea loc un spectacol extraordinar — Traviata, de Giuseppe Verdi, cu concursul tenorului Octavian Naghiu. Spectacol în limba italiană.

■ ■ **PLASTICĂ** : Pe 26 mai, la Muzeul Național Cotroceni va ava loc vernisajul expoziției „Marcel Chirnoagă", organizator : Lucreția Crăciun ● Pe 27.05, la Muzeul județean de artă Ploiești va avea loc o expoziție retrospectivă de pictură și grafică **Iosif Iser.**

■ ■ **NUMISMATICĂ** : În perioada 27—29 mai, la Muzeul de istorie din Brașov, ediția a X-a a Simpozionului național de numismatică.

■ ■ **TEATRU** : 29 mai, ora 18, la Teatrul Mic, premiera spectacolului **Dacă dă Dumnezeu și plouă**, de Denis Dinulescu și Nicolae Mateescu. Regia : Dan Micu, scenografia : Maria Miu, distribuția : Leopoldina Bălănuță, Ioan Chelaru, Eusebiu Ștefănescu, Sorin Medeleni, Coca Bloos ș.a.

■ ■ **FILM** : Cinemateca Română : 27 mai, la Union, sala Paul Călinescu, orele 10 ; 12 ; 14,15 — **A 8-a nevastă a lui Barbă Albastră**, cu Richard Burton, Geneviève Bujold, Irène Papas ● 28 mai, la Eforie, sala Jean Georgescu, orele 12,15 — **Piciul**, cu Charles Chaplin, Edna Purviance ● 29 mai, la Union, Sala Paul Călinescu, orele 10 ; 14,15 — **Salamandra**, o coproducție SUA — Italia — Marea Britanie, 1983, cu : Franco Nero, Anthony Quinn, Claudia Cardinale ● 30 mai, la Eforie, sala Jean Georgescu, orele 12 ; 14,15 ; 16,30 — **Shanghai Express** — SUA, 1932, cu Marlène Dietrich, Clive Brook ● 31 mai, la Eforie, sala Jean Georgescu, orele 14,30 ; 18 — **Rocco și frații săi** — Italia, 1960, cu Alain Delon, Annie Girardot, Renato Salvatori, Claudia Cardinale.

RALUCA VRABIE ■

Dreptul la replică

LUCIAN GIURCHESCU, DIRECTORUL TEATRULUI DE COMEDIE:

„Nu mă las dat afară ca o servitoare beată!"

Discuția cu domnul Lucian Giurchescu a pornit abrupt: „La Teatrul de Comedie au fost făcute toate eforturile de a se da o proporție mult mai mare unor nemulțumiri interne și a se face din trei-patru veleitari purtătorii de cuvânt ai nu știu căror opinii. În așa zisul conflict care a fost aici, autoritățile – respectiv Inspectoratul de Cultură al Municipiului București și Ministerul Culturii – în loc să ceară dovezi la acuze, au încurajat minciuna, delațiunea, dezinformarea". I-am propus domnului director să reluăm întregul caz.

Scenariul a fost perfect!

— Atacurile au început anul trecut, în iunie, întâi prin denunțuri anonime, apoi prin articole anonime. Lucrurile au avut un curs ascendent, pentru că a existat interesul să se facă un mare scandal. Aici s-a căutat să se pună mâna pe conducerea teatrului.

— De către cine, anume?

— De cei pe care-i publicați în gazete. Luați **Expres, Expres Magazin, Evenimentul zilei, Cronica română, Flacăra** (dumneavoastră) și altele, pe care nu le mai țin minte. O să constatați că sunt, de fiecare dată, aceleași nume și, dacă-i numărați, n-o să ajungeți niciodată la mai mult de șase. Or, asta nu înseamnă colectivul unui teatru! Pentru declarațiile sale, doamna Iarina Demian a fost foarte lăudată în **Politica** din 1 mai, săptămânalul lui Vadim Tudor. Iată ce spune: „În **Cronica română** de acum două săptămâni a apărut un interviu excelent cu îndrăgita actriță Iarina Demian, soția cronicarului de fotbal Ion Chirilă". Titlul spune totul: **„Lucian Giurchescu, o tristă dictatură".** Urmează ce au ei întotdeauna, adică să te facă idiot, tâmpit, după care scriu o chestie interesantă: „Actrița dă câteva amănunte revoltătoare pentru ramificațiile mafiei de extremă dreaptă. Citâm: «Se fac presiuni din partea domnului Radoff de la P.A.C., a domnului Ilie Păunescu, a surorii doamnei Ana Blandiana și chiar a domnului Octviu Gherman»". E un caraghioslâc! Că Radoff s-a interesat de problema schimbării directorilor de teatru veniți din afară, e adevărat, au fost ședințe publice la Ministerul Culturii, la Parlament, la Guvern. Ilie Păunescu este un om pe care-l stimez și, iarăși e adevărat, mi-e prieten. Dar sora Ana Blandiana!? Nici nu știu dacă are vreo soră [illegible]. Iar cu Blandiana am vorbit de trei ori în viața [illegible] iar pe președintele Senatului l-am întâlnit de [illegible] ori, în ocazii protocolare. Ce are el, săracul, cu afacerile mele? Vedeți cum se face un caz? Acum au preluat totul în **România Mare** și acolo înjură și mai tare. Așa se fac scenariile și dumneavoastră ajungeți să întrebați ce se întâmplă aici. Simplu! Aici a fost un scenariu bine gândit.

— Ceea ce, nu e rău într-un teatru!

— Da. Dacă asta ar fi fost reprezentația noastră, ar fi fost perfect! Și s-ar putea face un teatru foarte bun, pentru că are o trupă excelentă.

N-am dat afară decât un singur om

— O serie de oameni nu mai sunt acum în această trupă. De ce au plecat?

— De ce au plecat? Dar Adrian Pintea n-a plecat de la **Nottara** la **Național**? Marcel Iureș nu s-a mutat de la **Bulandra** la **Odeon**? Și nu s-a făcut din asta un scandal! „A plecat domnul Darie!" Să fie sănătos! În alte țări pleacă toți! Se schimbă trupele de la un an la altul și e normal, pentru că, la un moment dat, un om nu mai are ce juca într-un colectiv. Numai în teatrul românesc se păstrează această structură comunistă prin care s-a creat un fel de permanență ilogică, cu o imobilitate totală. N-ai cum să pui 28 de piese, în care cei 28 de actori să aibă rolul principal. Și sunt oameni nemulțumiți — știu și-i înțeleg — dar aceștia nu fac scandal. Noi n-am dat afară decât un singur om: pe Șerban Ionescu. Iar cei care-l apără acum — doamna Iarina Demian și domnul Vladimir Găitan — „au uitat" că au făcut parte din comisia care a votat desfacerea contractului de muncă a actorului Șerban Ionescu **pentru beții repetate, care au dus la suspendări de spectacole!** În rest, sunt oameni care și-au făcut teatrul lor, cum a fost Ion Lucian, sau li s-a părut mai convenabil în altă parte. Așa a plecat Ion Popescu Udriște, ca șef al Catedrei de scenografie la A.T.F. Sunt acuzat pentru niște imaginare vini față de regizorul Alexandru Darie. Eu știu doar că domnul Darie a avut niște condiții aici pe care n-o să le aibă în viața vieților lui! A făcut ce-a vrut, a stat în străinătate cât a poftit, i s-a mărit salariul [illegible] de 13 ori. Ultima dată, când s-a dus în Anglia, l-[illegible]egat să facă două propuneri în repertoriu, de piese englezești. Nu le-a făcut niciodată! În schimb, a scris o scrisoare de 11 pagini cu înjurături și calomnii, care se pot demonta, rând, în 10 minute. Dar toată lumea le citește... De ce-a plecat domnul Darie?! Probabil voia să fie el conducătorul teatrului și a constatat că sunt eu conducătorul teatrului.

— Dar de ce-a plecat Marian Rilea?

— Pe asta chiar nu-l pot pricepe! Ajuns la prima categorie — are talent, eu nu discut de talent — a jucat numai roluri principale. Cred că a fost îndemnat să plece. Am avut cu el o discuție, prin martie, apropo de distribuție. Avea unul dintre cele două roluri principale în piesa **Scandal în culise**, pusă în scenă de Tudor Mărăscu și mi-a spus că nu vrea să-l joace. Se întâmpla a doua oară — a refuzat și **Noaptea tribadelor** — așa că i-am spus: „Dacă refuzi un rol principal, sunt obligat să-ți desfac contractul de muncă, pentru că nu mai repeți de un an de zile". „Chiar sunteți hotărât?". „N-am altă soluție! Cu regizori pe care-i refuzi acum ai făcut mari succese, îți se dă un rol mare, n-ai nici un motiv să spui nu". A plecat, s-a întors după 20 de minute și mi-a spus că acceptă. A fost o săptămână de repetiții în care nu s-a întâmplat nimic, după care eu m-am dus la Copenhaga, să-mi fac niște analize. Miercuri am primit telefon că nu avem bani pentru turneul în Costa Rica și joi și-a dat demisia.

Vor să demonstreze că sunt un director tâmpit

— Cum se explică, totuși, faptul că teatrul n-a mai avut timp de 340 de zile nici o premieră?

— De la prima reprezentație cu **Ce ne facem fără Wily**, pe care am avut-o în martie, anul trecut, până în martie anul acesta n-am mai scos nimic, e adevărat. Dar, hai să facem o mică socoteală și după aceea să acuzăm oamenii și să-i facem albie de porci. Teatrul de Comedie a fost anul trecut în mai multe turnee cu **Visul unei nopți de vară**, piesă pusă de domnul Darie, care acum mă înjură. Deci, în turneu au plecat piesa lui Darie și piesa Ludmilei Sekely Anton. Credeți-mă, cunosc tot sistemul de impresariat din lume și nu-mi era greu să duc o piesă de-a mea! Au fost turnee lungi și în perioada respectivă nu se putea repeta, pentru că jumătate din teatru era în **Visul unei nopți de vară**. Dacă decideam să repetăm, nu se mai putea pleca în turneu și aș fi fost acuzat că împiedic un colectiv talentat să se desfășoare plenar în lume. La sfârșitul lui iunie s-au terminat turneele și în iulie au început repetițiile, cu o piesă suedeză tradusă de mine și un Molière. Domnul Găitan uită să declare în presă că încă de la început a făcut scandal că nu-i place textul! Au fost mai mulți actori care au spus că, după părerea lor, traducerea veche nu e cea mai bună. Atunci, am fost de acord ca domnul Valeriu Moisescu să refacă textul. Natural, totul s-a împins în timp, dar asta n-o mai spune nimeni! La 6 decembrie trebuia să avem premieră cu piesa suedeză, dar n-am avut-o pentru că în noiembrie eu am făcut un atac de inimă. Am stat în spital, nu m-am ascuns în pădure! Domnul Valentin Silvestru, marele nostru cronicar stalinist pe care dumneavoastră-l publicați, a aflat — că el știe tot! — că mă îmbolnăvisem de inimă? Eu nu pot acuza pe cineva dacă a avut un necaz, înseamnă că sunt un măgar! După ce am stat în spital, doctorii mi-au recomandat să mă odihnesc undeva, în condiții bune. În București nu am casă, stau ca un copil în gazdă. După atacul de cord m-am dus la Copenhaga. Înainte, însă, am avut o discuție cu Grigore Gonța și mi-a promis că încep repetițiile cu piesa lui Mărăscu. De ce n-au repetat nici în decembrie, nici în ianuarie? Eu am niște păreri, dar nu-mi place să vorbesc decât despre lucruri concrete.

— Dar cine are interes să nu se joace?

— Cei care vor să demonstreze că sunt un director tâmpit, că teatrul nu merge și trebuie să mă dea afară.

Nu mă agăț de nici un fel de scaun!

— De ce credeți dumneavoastră că după ce ați fost atâția ani un regizor respectat și apreciat, când lumea s-a bucurat că v-ați întors, acum vor să vă înlăture?

— Eu nu pot să fiu prieten cu toată lumea! S-au făcut lucruri atât de ordinare și atât de bine gândite, încât, mă întreb cine a fost în spatele acestei povești. S-au furat, pur și simplu, statele de funcțiuni, care după lege sunt secrete și s-au răspândit prin teatru, ca să se creeze animozități. Oamenii au fost manipulați și totul a mers într-o suită logică, scandalul fiind alimentat continuu și perfect.

— Ce s-a întâmplat?

— Când s-au plătit indexările am fost singurul teatru care n-a primit banii. Seara era spectacol cu invitații. În holul teatrului, domnul consilier șef Prelipceanu mă întreabă, de față cu martori, dacă jucăm spectacolul, pentru că dumnealor fuseseră informați că va fi grevă. Nu era normal să știm ce se întâmplă și, eventual, să găsim o soluție? Oamenii fuseseră incitați, dar, din fericire, și-au dat seama că nu stătea în puterea mea să le dau aceste indexări. Există momente în care mi-e o adâncă scârbă de ceea ce se întâmplă, pentru că mi-am dat seama că neocomuniștii sunt mai tari decât noi și, deocamdată, ei conduc: foștii securiști, agenții foștilor comuniști... Sunt infiltrați peste tot și realizezi că pe nimeni nu interesează nici adevărul, nici dreptatea. Singurul lucru care interesează este puterea.

— Și dumneavoastră ați fost acuzat că nu vreți să renunțați la putere și la scaunul de director.

— Trebuie să renunț pentru că vrea doamna Iarina Demian? Dacă nu-i place ce fac eu ca director, dă-i o actriță atât de mare, de ce nu se duce în alt teatru? Eu am fost aici de la înființare, Iarina Demian mi-a fost studentă, primul rol în acest teatru l-a jucat cu mine. Sigur, teatrul ăsta nu-i al meu, dar nu-i nici al dumneaei, așa că, dacă e de plecat, să plecăm amândoi: eu în Danemarca și ea la alt [illegible]

— Vorbiți serios afirmând că plecați?

— Foarte serios! În momentul în care văd că atât Inspectoratul de Cultură al Municipiului București cât și Ministerul îi încurajează pe delatori, când constat că ne fac toate greutățile posibile, că ne cer producție dar nu ne dau bani de producție, la ce concluzie să ajung? Relațiile dintre noi și Primărie sunt imposibile, iar cele financiare, catastrofale. Am avut o ședință în care i-am acuzat — cu dovezi — iar ei au venit cu tot felul de hârtii de acum un an, doi — lucruri de mult rezolvate. Ne-au trimis două controale financiare, pentru că eram acuzat — mi s-a arătat denunțul la Primărie — că am deturnat valută. Garda Financiară s-a lămurit în 20 de minute. Adică, eu dau 2 000 de dolari din buzunarul meu ca să se facă turneul în Costa Rica — Fundația Sörös nu a mai finanțat întregul turneu, cum ni se promisese — și sunt acuzat de furt! Când să-i dea face cu asemenea lucruri, cum să-ți mai ardă de teatru? Nu mă cramponez de scaun. Am fost director aici timp de 10 ani și regizor 20. Într-o bună zi am plecat cu un geamantan. Și m-am dus la 50 de ani într-o țară unde nu știam limba nici cât să spun „Bună ziua". Am învățat și am trăit din meseria mea, care e legată de limbă. Așa că eu nu mă agăț de nici un fel de scaun, dar nu vreau să fiu dat afară ca o servitoare beată. I-am spus-o și lui Albulescu și domnului Prelipceanu și primarului. Dacă plec, plec ca un om demn, care a făcut o treabă și a avut o opinie, nu ca unul pe care încearcă ei să-l scoată.

Dacă vor bâlci, vor avea bâlci!

— S-a vehiculat, într-adevăr, zvonul că ați fost destituit din funcția de director.

— Când m-am întors din Costa Rica, am aflat la aeroport că m-au dat afară. N-a fost zvon, a fost adevărat. S-a greșit numai la semnături.

— Puteți fi mai explicit?

— După Revoluție, din motive de tactică politică, s-a înființat Prefectura orașului București și a Sectorului Agricol Ilfov. Toată lumea a uitat că există o lege conform căreia instituțiile de cultură nu depind de primar, ci de prefect. Deși noi primim banii de la Primărie, aparținem, de fapt, de Prefectură, așa încât primarul nu mă poate da afară.

— Să înțeleg că domnul Hatalaicu a semnat actul?

— Acum neagă toți! Eu n-am văzut acest act, dar ceea ce am văzut a fost propunerea și răspunsul domnului Cristian Hadjiculea cum că, la faptele incriminatorii, e de acord să mă dea afară. Totul a mers bine până la un punct, după care afacerea li s-a încurcat în chestii juridice. Vedeți, nu există crimă perfectă!

— Deci, povestea s-a încheiat?

— Se poate încheia numai dacă oamenii ar recunoaște că au jucat fals. Or, deocamdată nu vor să recunoască și atunci jocul continuă.

— Vreți să spuneți că vi se pregătește ceva?

— Sunt convins! Ultimul lucru — pentru care și Ministerul Culturii e foarte ferecat — este contractul pe care l-am făcut când am venit în România. Am semnat un contract așa cum am învățat în Vest, iar primul punct — condiția obligatorie cu care am primit să vin la București — a fost să împart anul în jumătate. Casa mea e la Copenhaga, am contracte în străinătate, cu dus, bani, afișe, nu de aici. Acum se caută să se demonstreze că acel contract este ilegal, pentru că legile comuniste nu permiteau o asemenea stipulare, să fiu prezent numai șase luni. Planul lor este — vă voi spune eu acum și puteți să-l publicați — să se facă alt contract în care să nu se mai stipuleze acest lucru. Deci, dacă nu stă tot anul aici, nu mai poate fi director și o să plece!

— Cum veți reacționa?

— O să văd în momentul acela! În primul rând, îi dau în judecată. Dacă tot vor bâlci, atunci să aibă bâlci! Să discutăm ce înseamnă legal în România, să discutăm metodele care s-au folosit în ultimele luni. Și sunt multe, pe care, când mă voi hotărî să le spun, va ieși un mic roman.

LIANA TATOS

TWENTIETH CENTURY FOX ŞI ROMÂNIA FILM R.A.

sunt prezente pe ecrane cu... formidabilul film

FORMIDABILUL !

(HOT SHOTS!)

producător : BILL BADALATO
scenariul : JIM ABRAHAMS şi PAT PROFT
muzica : SYLVESTER LEVAY
montajul : JANE KURSON şi ERIC SEARS
scenografia : WILLIAM A. ELLIOTT şi GREG PAPALIA
imaginea : BILL BUTLER
regia : JIM ABRAHAMS
in rolurile principale :
VALERIA GOLINO
CHARLIE SHEEN
CARY ELWES
LLOYD BRIDGES

Amiralul „Tug" Benson (LLOYD BRIDGES) a zburat in 194 de misiuni şi a fost doborât in fiecare dintre ele. De fapt, nu a adus niciodată in cariera sa un avion la aterizare. Nostim, nu ?

Maria Conchita Alonso, Powers Boothe, Nick Nalte Ramanda, frumoasa cu picioare lungi (VALERIA GOLINO), este psihiatră, trapezistă, călăreaţă, sculptoriţă, interpretă cu temperament a cântecelor sentimentale — şi toate numai in filmul HOT SHOTS ! Aici in fotografie nu i se văd picioarele, dar fiţi siguri că sunt lungi !

Pentru cei care au vizionat comediile şi parodiile [illegible]loase **Police Squad** şi **Naked Gun (Arma liberă)**, filmul **HOT SHOTS (FORMIDABILUL)** nu ar avea nevoie de o prezentare, fiind creaţia aceluiaşi cuplu, **Jim Abrahams — Pat Proft**. In plus, sunt aici câteva elemente care îi dau acestei realizări o notă de superproducţie. Poate echipa artistică, incluzându-i pe operatorul **Bill Butler (Zbor deasupra unui cuib de cuci)**, scenograful **William Elliott (Incoruptibilii)**, creatoarea de costume **Mary Malin (Arma mortală)**, supervizorul secvenţelor de zbor **Richard T. Stevens (Top Gun şi Păsări de foc)**, atelierul de efecte speciale **Dream-Qwest Images (Total Recall, Abyss)**. Poate densitatea şi inventivitatea gagurilor, sau mulţimea (peste 30) şi varietatea filmelor parodiate intr-unul singur (de la **Poveste din Cartierul de Vest** şi **Pe aripile vântului** la **Nouă săptămâni şi jumătate, Rocky, Naşul** şi **Air Force**). „Credem că publicul se bucură când luăm un gen pretenţios de film şi spunem pur şi simplu: «Impăratul e gol»", se explică Abrahams.

Dar chiar şi o parodie nu se face uşor. Perechea de scenarişti a vizionat toate filmele americane serioase despre aviatori, realizate in ultimii 50 de ani, studiind şabloanele şi repetatele clişee ale genului. Şi au găsit soluţii inedite :

UN PORTAVION INSTALAT PE USCAT

Pentru a rezolva problema logistică crucială de a filma pe un portavion fără a avea unu (!), producătorii au găsit un debarcader, in afara oraşului Los Angeles, de unde se putea crea impresia că te afli in largul mării. Inălţimea falezei a permis ca aparatele de filmat să fie orientate direct spre larg, fără a apărea valurile sau turmele de balene migratoare care treceau pe lângă coastele Californiei, in drumul lor spre nord (filmarea s-a făcut in perioada 10 ian. — 11 apr. '91). Toate unghiurile aparatului de filmat şi alegerea lentilelor au fost astfel calculate incât să se intensifice această iluzie a perspectivei oceanului.

HOLLYWOOD ANIMALS — o uzină de creatori de figuranţi !

Pe fundalul poveştii din **HOT SHOTS !**, in secvenţe de fotbal, de basch[illegible] şi de box şi in incăierări gen **Şapte păcate**, apar [illegible] treacăt, celebrităţi a[illegible] sporturilor a[illegible] apelat şi la **Hollywood Animals**, pentru ar[illegible] nate, precum : d[illegible] huahua, asemănăt[illegible] pentru actorie, altul pentru secvenţele de cascador[illegible] o pereche de Coollie roman[illegible] Bud — câinele minune, un Corgi galez (a acceptat aici un rol episodic), o iapă bălţată gri, o pisică neagră de casă, rătăcită pe pista „portavionului", un bizon, lupi dresaţi, aceiaşi din **Dansând cu lupii**, ca şi un porumbel alb de la **Worldwide Movie Animals**, pentru secvenţa „Superman", antrenat două luni şi jumătate prin efect Pavlov, pentru a ateriza la zgomotul unei sonerii. Doar peştişorii tropicali care inoată in interiorul lentilelor groase de la ochelarii lui **Wash Out** au fost furnizaţi de către şeful recuziter.

Ce ar mai fi de spus ? A, da ! : nu se fac in fiecare zi astfel de filme.

O „anumită" aroganţă este de inteles la CHARLIE SHEEN : a fost distribuit in rolul lui Sean „Topper" Harlay, asul pilot al marinei militare. Este insă stânjenit, după schema filmelor militare clasice, de o tulburare psihică autodistructivă. Care va fi deznodământul ? Noi îl ştim, dar nu vi-l spunem !

Antologie REBUS

1972

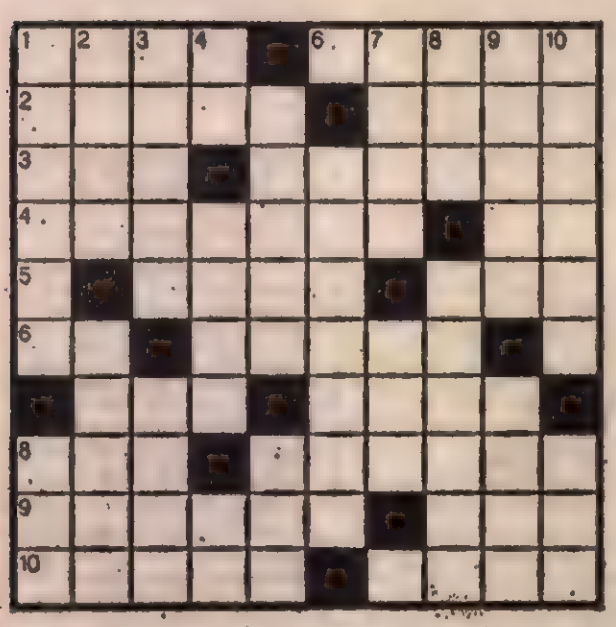

ZOO

ORIZONTAL: 1) O grămadă de păsări — A profesa într-o... menajerie. 2) Al doamnei vaci... soț (pl.) — Vânează... inimi. 3) „Pantera" Carpaților — Adulmecă (pl.). 4) Ordin de crustacee cu șapte perechi de picioare — Strigăt de pe capră. 5) Pasăre cu mersul legănat — Marcă de radio... în strigătul corbului! 6) Patru la romani — Insecte cu... șerpi. 7) Prima... dresoare de șerpi — Zburătoare mici... fără pene. 8) Intrare în... cușcă — Căsuțe pentru păsări. 9) Boboc de primăvară și toamnă — Pe unde a „păscut" lama. 10) Țări (fig.) — Măiestrie păsărească.

VERTICAL: 1) Stârci — Animali de... mămăligă. 2) Lamă — L-a apucat râsul. 3) Ou de struț pe „Planeta giganților" — Bună de mulș. 4) Perie! — Urmă — Curbe! 5) Verb legat de... fluture. — De-abia ieșit din găoace. 6) Pus... pește. 7) Varietăți de animale — Prinde de fiare. 8) Struțul din vecinătatea cangurului — Fisuri. 9) Piele de porc, comestibilă (reg.) — Cerbul nordului. 10) Vânat zburător nimerit de vânător — Punctul spre care se îndreaptă trompeta matinală a cocoșului.

Dicționar: RCA, EMU, ȘOREC.

MIHAI PĂTRAȘCU

ANECDOTE

REPROȘ

Fiecare zi soția, extrem de doamnă, își chinuie soțul cu tot felul de întrebări, care mai de care mai abile, doar ,doar o afla ceva.

Într-o dimineață soția reîncepe: „Dragul meu, vreau să cred că ești un soț ideal. Vreau să fii însă sincer. N-ai nimic să-ți reproșezi din ziua în care ne am căsătorit?"

— Nu, oftează din greu partenerul de viață, în afară de faptul că m-am căsătorit cu tine

CERERE

Soțul este aproape zilnic asaltat de soție, care îi cere cu încăpățânare să-i cumpere o haină de blană.Într-o seară ea reîncepu „asaltul". Soțul, exasperat, ripostă: „Haină de blană, haină de blană! Altceva nu știi să mai spui?!"

— O, dragul meu, răspunse soția, tu ești de vină. Dacă mi-ai fi cumpărat-o până acum, ți-aș fi cerut azi altceva.

CÂT MAI ESTE TIMP

La medic, în sala de așteptare, lume multă. O doamnă grasă înghite de zor bomboane de ciocolată, dintr-o pungă mare..

O pacientă de alături o întreabă: „De ce mâncați cu așa repeziciune bomboanele?".

— Sunt sigură, răspunse dolofana între două înghițituri, că medicul mă va pune la [illegible] sever și vreau să profit până nu e prea târziu.

CONSULTAȚIE GRATUITĂ.

O doamnă este mare amatoare de consultații medicale gratuite. Așa că, în ziua în care cunoscu un doctor laringolog, încercă să nu scape ocazia.

— Domnule doctor, ce faceți dvs. când sunteți răcit?

— Stimată doamnă, vă răspund cu mare plăcere: tușesc, strănut și-mi sufiu nasul!

LA MEDIC

— Nu mă simt bine, domnule doctor, se vaită un bătrânel. Mereu îmi simt stomacul în picioare.

— Foarte bine. Jos pantofii și ciorapii, să vedem ce aveți!

LA STOMATOLOG

După ce își așază pacientul pe scaun, medicul își acoperi urechile cu o cască. La privirile uimite ale bolnavului, răspunsul veni repede:

— Sunt foarte milos și nu pot suporta gemetele și țipetele pacienților mei.

RĂNITUL

Un cetățean rănit intră la un oculist.

— Ce s-a întâmplat?, întreabă alarmat medicul, văzându-l în ce hal se află.

— Am încercat să mă sui în autobuz, la etaj, răspunse pacientul.

— Bine, bine, dar autobuzele nu au etaj.

— Cu ochelarii prescriși de dumneata, au!

PE LITORAL

Se întâlnesc doi prieteni pe malul mării.

— Când ai venit pe litoral?, întreabă unul din ei.

— Ieri. Sunt în voiaj de nuntă.

— Casă de piatră. Dar soția unde este?

— A, am lăsat-o acasă. Trebuie să aibă cineva grijă de ea.

LA MUZEU

— V-aș ruga să-mi spuneți cum pot ajunge la Muzeul de științe naturale?

— Simplu: rugați un specialist să vă împăieze!

Culese și adaptate de
AUREL DIANU

Cutia cu pioneze

Măria sa, OMUL SIMPLU

Politicienii, indiferent de orientare, se simt datori să amintească, din când în când, de oamenii simpli. De fapt, toată lumea vorbește de oamenii simpli. Chiar și oamenii simpli. Oricât de simplu e omul, găsește întotdeauna unul mai simplu ca el. Așa stând lucrurile, s-ar părea că opusul lui simplu e complicat. A fi complicat, însă, nu e o calitate. Ziariștii trebuie să scrie simplu despre lucruri complicate, ținând cont de faptul că nimeni nu știe să spună ce e acela un om simplu. Și, mai cu seamă, de realitatea că oamenii simpli nu citesc ziarele. Se pune, prin urmare, întrebarea: pentru oamenii deștepți, cine scrie?

★

În linie, logică, se mai pun și alte întrebări. De exemplu: Dacă nu va fi dictatură, va fi o porcărie mai mare? Cartofii sunt afrodisiaci? La Jilava se țin conferințe de presă? Cum se zice corect: a ținut un spici sau a dat cu spiciul? Când se va discuta legea protecției celor care în sondajele de opinie nu au nici o opinie? Unde funcționează Oficiul pentru delațiuni? Numele patriei e Republica Capitalistă România? În Codul penal există pedepse culturale? De ce nu apar bancuri cu Iliescu?

★

La Suceava există încă următoarea firmă: Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (cu litere mari, primul rând, sus); Direcția județeană a comerțului cu ripă, într-o caligrafie frumoasă, plină de energie, numele dicata (al doilea rând, cu litere mai mici); Cooperativa „Avântul" — secția de panificație locală (al treilea rând). În fine, pe al patrulea rând, cu litere de-o șchioapă afacerii și obiectul muncii: GOGOȘI PROASPEȚE.

★

Domnul Everac, într-una din tabletele sale, a spus că unii ziariști vin și-i „pun reportofonul în bot". Ziaristul poate să-i pună reportofonul în bot numai unui om care are bot. Celui care are gură, i-l pune în gură.

TUDOR OCTAVIAN

Poftiți la masă

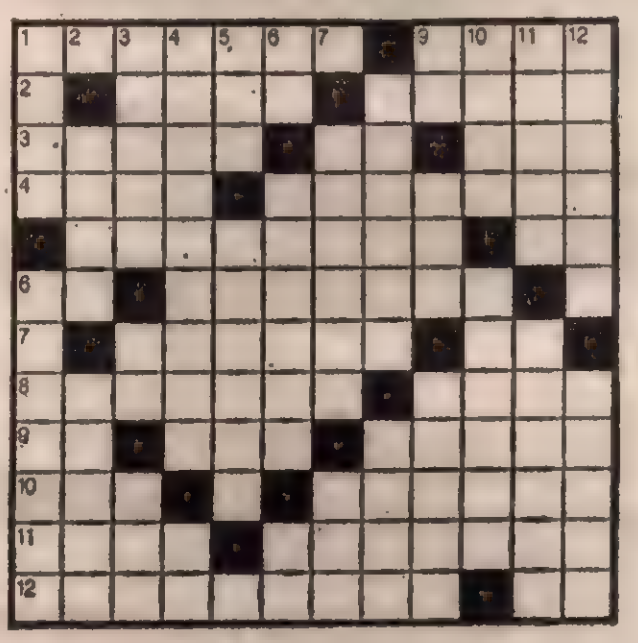

ORIZONTAL: 1) Un fel de brânză fermentată — Preparat la cuptor. 2) Produs alimentar obținut prin măcinarea mai mare a boabelor de grâu sau a altor cereale — Bucăți de pâine tăiate cu cuțitul. 3) Masa de la serviciu. — Sfârșitul meselt — Puțin arpacaș! 4) În acest fel (pop.) — Bomboană preparată din zahăr ars amestecat cu diferite substanțe colorante și aromatice. 5) Brânză fină, preparată din caș de lapte de oaie — 2,3 turtițe! 6) Rest de bragă! — Materie primă pentru... mămăligă (pl.). 7) A mânca pe nerăsuflate, cu multă lăcomie — Mese! 8) Servită doar de poftă — Ies din oala pusă la fiert (sg.). 9) Oală mai mică — Plin de nesați! — A prinde cu dinții. 10) Mușcată de la mijloc — Bun la gust. 11) A răci cu aer, vorbind despre cereale — Acoperirea unei prăjituri cu glazură (pl.). 12) Sosuri făcute din făină prăjită în grăsime, cu sau fără ceapă — Din miez!

VERTICAL: 1) Mezel preparat din bucățele de carne, de slănină, de măruntaie etc. — Ardei gras de formă aproximativ sferică. 2) A provoca — Oală mică de lut. 3) A vedea cu ochi buni — Deșel — Centru de carne! 4) Ca trufandalele — Mâncat la urmă! 5) Siglă pentru „Institutul Internațional al Uraniului" — A acri laptele dulce prin adăugare de smântână. 6) Sos gol — Varietate de morcovi timpurii — Gras pe margini! 7) A mânca sau a bea ceva pe îndelete și cu plăcere — „Trib, orășel" în toponimia bretonă. 8) Bucată mică de pâine — Relativ la aripile păsărilor. 9) Ceapă... dar nu de apă! — Ca făina — Oameni care mănâncă, cu o gură de lup... 10) Localitate în Etiopia — A mânca. 11) Preparat culinar din legume sau din fructe fierte, trecute prin sită sau zdrobite — Băuturi răcoritoare din fructe. 12) Pești de apă dulce cu carnea albă și gustoasă — Porție de mâncare.

Dicționar: IIU, PLU, ALAR, OLAM.

MIHAI ZGUBEA

Începând cu acest număr, careurile din pagina 31 (cu excepția celor de antologie) vor respecta noua ortografie. Atenție, deci, la „â" din „a", sunt etc. Vă dorim succes la dezlegări.

Dezlegările careurilor din nr. 20

Pescărească: CĂSCAT; LĂMÎI; OCEAN, PAVĂZĂ; RAPIDĂ; TĂCUT; STACOȘI; ȚARĂ; AAR; STOS; RIC; R; AVARIATA; U; ATĂ; O; LA; AR; SM; PANTALONI; CANOTORI; RE; AGERIME; TEME; MI; OPINTI; IN; ATOȘI; ATROCE.

Pretext sportiv: CANTONAMENT; OLIMPICI; AR; MET; RAR; UTA; PR; AI; OSTAȘ; EGAL; ABA; TE; TA; ARMA; AIU; IȚE; RATATE; TOLA; T; GA; I; ORA; BODICEC; RING; RELATA.

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ŞANSĂ ŞI RISC

IUNIE 1993

VĂRSĂTORUL
20 ian. — 19 febr.

O perioadă de şansă pentru nativii din 24 şi 25 ianuarie. Momentele favorabile pot apărea de la sine, dar ar fi mai bine să se utilizeze această perioadă pentru a ieşi în faţă, în vederea unei ridicări profesionale, sau a construirii unor proiecte. O bună perioadă pentru rezolvarea unor litigii. Moment periculos pentru cei născuţi între 11 şi 16 februarie: problemele se înghesuie, una după alta. Sunt riscuri în ceea ce priveşte [illegible], planurile se prăbuşesc. Este un moment în care rezistenţa fizică este foarte slabă, aşa că se recomandă mare atenţie la practicarea sporturilor şi la volan. [illegible] nativi ai zodiei petrecută caracterizată prin agresivitate şi străluciri.

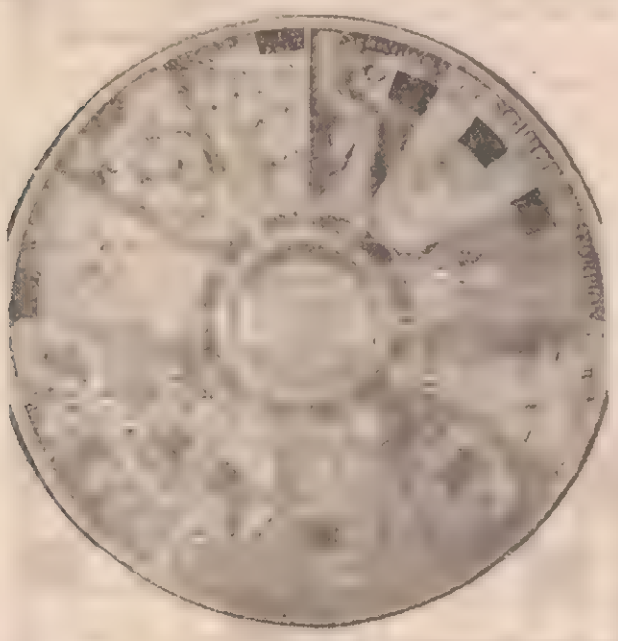

În dragoste propuneri dulci-amărui.

PEŞTII
20 febr. — 20 mart.

Creierul lucrează cu intensitate. Ideile vin una după alta şi se formulează cu talent. Foarte bună perioadă pentru cei ce se află în domeniul comunicaţiilor, pentru cei ce vor să se deplaseze, sau să prezinte un proiect de viitor. Mari posibilităţi de a se pune în valoare pentru nativii din perioada 13—18 martie; au şansa, acum, de a se impune. Dragoste: zodia întreagă se trezeşte la viaţă, cu drăgălăşenii, seducţie şi plăceri regăsite.

BERBECUL
21 mart. — 20 apr.

Nativii din perioada 21 martie — 7 aprilie, vor avea momente de nervozitate şi de lipsă de comunicare cu cei din jur. Cei născuţi între 7 şi 13 aprilie pot profita, mai ales la începutul lunii, de ocazii favorabile negocierilor. Vor resimţi energia şi momentul favorabil pentru schimbări de situaţii. Pentru nativii din 14—18 aprilie, o foarte importantă perioadă a anului. Afirmarea personalităţii, luarea destinului în propriile mâini, ocazia de a începe o afacere, o operă importantă, sau nişte studii. Este începutul unei noi vieţi. Pentru cei născuţi între 18 şi 20 aprilie, va fi o perioadă favorabilă dragostei.

TAURUL
20 apr. — 20 mai

Lună favorabilă dragostei, pentru toată zodia. Pentru cei născuţi între 21 aprilie şi 8 mai posibilităţi de reîntâlniri şi reconcilieri. Defavorizaţi sunt nativii din 9—20 mai, care riscă dispute şi chiar rupturi definitive. Sunt pătrunşi de surmenaj şi agitaţie. Perioadă dificilă pentru cei născuţi între 13 şi 18 mai. Sunt sfătuiţi să nu riste inutil. Femeile zodiei ar fi înţelepte dacă s-ar ţine departe de legături periculoase.

GEMENII
21 mai — 20 iunie

Nervozitate pentru cei născuţi în perioada 21—25 mai. Dar asta nu va face ca lucrurile să meargă mai bine, ci dimpotrivă. Favorizaţii zodiei sunt nativii din 25 mai — 5 iunie. Pentru aceştia există posibilitatea de a căpăta o sumă de bani, sau de a li se mări salariile. Este momentul favorabil pentru a cumpăra biletul de loterie. Cei născuţi în ziua de 20 iunie, în plină concentrare, încep, parcă, să înflorească.

RACUL
21 iun. — 21 iulie

Problemele administrative şi financiare, ca şi întârzierile, ori neregulile în domeniul organizatoric, continuă să perturbe viaţa nativilor din 26—29 iunie. Perioadă critică, de asemenea, pentru cei născuţi între 7 şi 14 iulie — riscuri de accidente, pierderea slujbei sau rupturi: cel puţin mari tensiuni nervoase. În schimb, o lună foarte bună pentru nativii din 15—20 iulie, cu posibile promovări, lansări în afaceri, călătorii în străinătate. Pentru ceilalţi, o intensă activitate intelectuală şi multe bucurii. Ştiri bune, în egală măsură.

LEUL
22 iul. — 21 aug.

Pentru nativii din 2—21 august, [illegible] curent energetic. Sfârşitul perioadei de [illegible] agasante. Curent de şansă pentru cei născuţi în zilele de 26, 27 şi 28 iulie, cu momente favorabile, de sesizat. Nativii din 16—21 august au ocazia restabilirii situaţiei lor, ori de a-şi găsi o altă cale. Este posibil să se ivească [illegible] Partenerii [illegible] mai [illegible], în general, o lună favorabilă.

FECIOARA
22 aug. — 22 sept.

Excelentă lună, la toate nivelurile, de data asta. Momente favorabile, lovituri de succes, mai ales pentru marii favoriţi ai zodiei, cei născuţi între 11 şi 15 septembrie, care pot avea parte de un succes cu totul ieşit din comun. În mod special, sunt fericiţi artiştii zodiei. Idealiştii pot descoperi o cale nouă. În sfârşit, Venus a reluat cursul normal pentru a reactiva seducţia şi energiile amoroase la toţi nativii zodiei. Întâlniri noi se vor produce în această lună, ca şi strângerea legăturilor existente. Mari satisfacţii.

BALANŢA
23 sept. — 22 oct.

Lovitură de şansă pentru cei născuţi în 27 şi 29 septembrie. Perioadă-cheie pentru cei din 10—17 octombrie: luna le poate aduce schimbarea care plutea în aer şi care se poate împlini acum în bune condiţii. Sentiment de putere pentru nativii din 17—22 octombrie, care-şi realizează propria valoare şi pot beneficia de ajutoare importante. Artiştii grupului îşi afirmă talentul. Pentru ceilalţi, lucrurile merg bine, în ciuda unor neîmpliniri în muncă. Viaţa amoroasă începe să apară către sfârşitul lunii.

SCORPIONUL
23 oct. — 22 nov.

Pentru nativii din 15—20 noiembrie a început furtuna. Este prima. Greutăţi băneşti, riscuri de accidente, luna ar fi rea pentru încercări de a face lucruri deosebite. Este necesară o prudenţă absolută în toate domeniile vieţii. Pentru femeile zodiei, riscul unor legături periculoase. Din fericire, mental lucrurile merg bine, ceea ce-i va ajuta pe aceştia să evite catastrofele. Pentru ceilalţi, decepţii în dragoste, compensate de succese în muncă.

SĂGETĂTORUL
23 nov. — 20 dec.

Cu excepţia unei decepţii, care-i poate afecta pe cei născuţi în 20 noiembrie, totul este în ordine. Entuziasm şi dinamism pentru toată zodia, dar mai ales pentru nativii din 8—20 decembrie. Temperamentul „câştigătorilor" acestei zodii aduce adeziuni. Veritabile oportunităţi vor avea cei născuţi în 26, 27 şi 28 noiembrie. Trebuie să profite de ele imediat. Dragostea este foarte intensă la începutul lunii, ajungând doar rezonabilă către sfârşit.

CAPRICORNUL
21 dec. — 19 ian.

Mare energie şi importante succese pentru cei născuţi între 23 şi 26 decembrie. Mereu aceleaşi probleme pentru nativii din 27—29 decembrie. Febrilitate pentru grupul 7—13 ianuarie, mereu la marginea schimbării, care nu se realizează încă. Pentru ceilalţi, stângăcii în viaţa profesională, dificultăţi de organizare, oboseală pe viaţă. În dragoste satisfacţii, întâlniri, împăcări şi regăsiri, după caz. Pentru toată zodia, o viaţă sexuală lipsită de complexe.

Documentare şi prezentare
LIANA TATOS ■

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: **GEORGE ARION**
Membri
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra
Redactor şef
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – Tudor Octavian, şef secţie Ion D. Gola
■ **SOCIAL** (2559) – Dorin Sălăjan (şef secţie), Gheorghe Barbu, Dorin Gheorghescu, Marin Manan, Brîndusa Nicolae
■ **ECONOMIC** (2559) – Marcel Apostolescu (şef secţie), Adrian Brutaru, Cristian Buzas
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ionaţă
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Ambrosie, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS
Redactor şef
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Semona Şimzaru.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ **JURIDIC** (2600): Corneliu Oţeanu
■ **FINANCIAR** (2143): Avida Ballca, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2634): Dan Mircea Popa, Marian Balcoianu, Liliana Creţu, Maria Şerban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ştefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandeş, Doru Ianeu, Marius Procopie, Gabriel-Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimerilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORA

CU O FLORICĂ NU SE FACE PRIMĂVARĂ

Bibliotecă Municipală
SOCOLESCU
Serviciul
SUDVARIDELY

BANDE DE BORFAȘI TERORIZEAZĂ ȘCOALA 58 DIN BUCUREȘTI

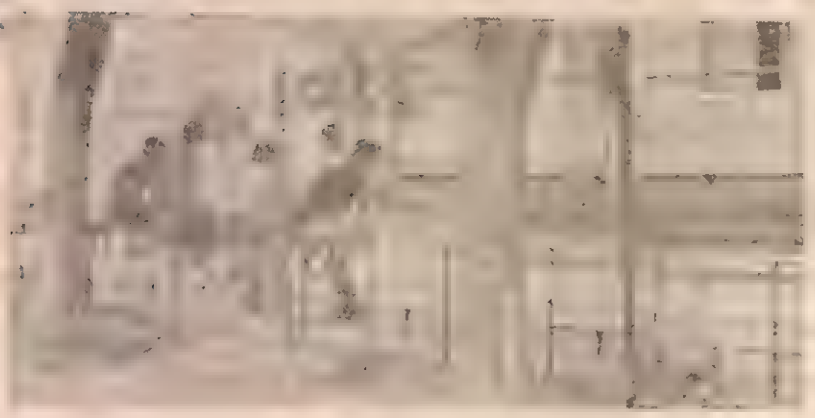

• *Elevii sunt bătuți și jefuiți. Haidamacii pătrund chiar și în clase. Au fost agresați chiar și profesori. Este intolerabil! Ce păzește Poliția, domnule ministru de interne?*

pag. 8

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 22 • 2-8 iunie • 1993 • 32 pagini 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Vadim, mardeiașul din Parlament, mai are și alte răfuieli: l-a dat în judecată pe Claudiu Iordache

pag. 2

• *Un hoț de buzunare își povestește isprăvile • În Birmania: autostrada groazei • Prezicători celebri • Zeul automobil — două pagini pentru toată lumea • Senzațional!: Beethoven compune și azi, din lumea cealaltă!*

Timișoara în nouă pagini ale revistei: ghid pentru afaceri, oferte, informații și adrese utile

pag. 23–31

Tricolorul arborat în Olanda pentru ziariștii de la FLACĂRA

La invitația Ministerului de externe al Regatului Olandei, colegii noștri George Arion și Mihai Săndoiu se află, de zece zile, la Haga, pentru a edita un supliment al revistei noastre dedicat Țării Lalelelor. Până acum, după cum ne-au relatat la telefon, au avut întâlniri cu oameni politici importanți, cu oameni de afaceri care au deja sau doresc contacte cu România. Inițiativa FLACĂREI de a prezenta în suplimente speciale țările din CEE se bucură aici de apreciere și cordialitate, în multe cercuri, inclusiv în mediile de cultură. Prezența FLACĂREI și a colegilor noștri a fost consemnată la postul olandez Radio-Vest, iar în timpul croazierei cu iahtul De Maze (rezervat pentru VIP), gazdele au onorat inițiativa editării acestui supliment prin arborarea pe catarg a drapelului României alături de cel al Olandei.

Adresăm mulțumiri ambasadei noastre din Haga, pentru sprijinul acordat ziariștilor noștri.

Încă o acțiune de suprimare a presei independente

Oricât am încercat să rămânem cel mai ieftin săptămânal (nu demult am tipărit un număr de 48 de pagini pe care l-am vândut cu 75 lei exemplarul!) n-avem încotro și, ținând cont de scumpirea tiparului și preconizata scumpire a hârtiei, mărim și noi prețul FLACĂREI – 32 pagini – la 95 lei și pe cel al Robusului – 64 pagini – la 120 lei.

Iubitorii de Flacăra au rămas printre puținele reviste de prestigiu din presa românească (în afara de Magazin, de pildă) care nu sunt subvenționate de nimeni, n-au în spate nici un patron cu afaceri înfloritoare care să le susțină, nu au sprijinul financiar al nici unui partid, rămânând cu adevărat independente, într-o vreme în care, sub avalanșa creșterii sălbatice a prețurilor, tot mai mulți se aciuează în odăpostul confortabil oferit de stăpânii zilei, politicieni sau oameni cu bani. Cât de greu rezistăm în aceste condiții, cât ne costă refuzul nostru de a ne vinde celor care ne dau târcoale și ne promit marea cu sarea (tipografii moderne, rețele de difuzare eficiente, salarii grase), e partea ascunsă a aisbergului. Nu ne lamentăm, fiindcă atunci când am ales această cale am știut ce obstacole vom avea de înfruntat și, într-un fel, e chiar pasionantă și frumoasă încăpățânarea noastră de a nu ne aservi nimănui.

GEORGE ARION ■

Pe adresa dlui gral. lt. MARIN PANCEA, Secretarul Consiliului Suprem de Apărare a Ţării

În DAREA DE SEAMĂ asupra activităţii desfăşurate de Consiliul Suprem de Apărare a Ţării, dl general-locotenent **Marin Pancea**, secretarul C.S.A.T., încearcă să arate că acest Consiliu şi-a făcut datoria : **„Având în vedere semnificaţia celor mai importanţi factori externi sau interni, cu relevanţă majoră asupra concepţiei şi metodelor de acţiune pentru interesele vitale ale României, precum şi necesitatea asigurării coerenţei şi continuităţii măsurilor privind apărarea, siguranţa naţională şi ordinea publică, Consiliul Suprem de Apărare a Ţării a analizat şi soluţionat probleme de maximă prioritate, din perspectiva realizării cadrului legislativ, strategiei politico-diplomatice, militare, economice şi de altă natură, în strânsă legătură cu întărirea sistemului apărării naţionale a României".**

Şi tot aşa — şi dă-i şi luptă şi luptă şi dă-i — pe mai multe pagini, în splendida limbă de lemn-Tănase, atât de dulce pentru unii. Nu-i aşa că aţi priceput tot ?

Noi am vrea să ştim, pentru început : DE CE AU ÎNCEPUT, DE LA O VREME, SĂ PICE ELICOPTERELE ŞI AVIOANELE MILITARE ?

MARIAN GHIŢEANU ■

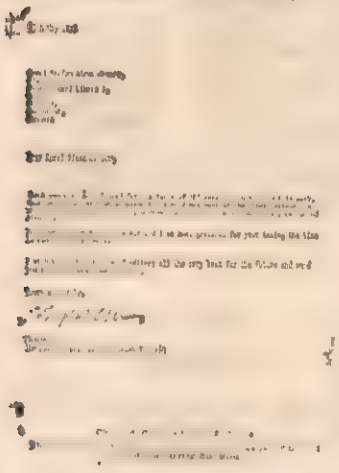

Caricaturiştii englezi mulţumesc FLACĂREI pentru prezenţa lor în paginile suplimentului dedicat Marii Britanii

Culmea absurdului!

DI Claudiu Iordache dat în judecată de C.V. Tudor

Radu Ciuceanu l-a „investigat" cu mănuşi pe Vadim

— Domnule Claudiu Iordache, am aflat din anumite surse de la Timişoara că aţi primit o citaţie din partea Judecătoriei Sectorului 1, care vă aduce la cunoştinţă că aţi fost implicat de Corneliu Vadim Tudor într-un proces pentru calomnie.

— Sunteţi, într-adevăr, bine informată. Această citaţie mi-a parvenit, surprinzându-mă întrucâtva. Un astfel de proces ar fi trebuit să-l intentez eu, încă din cursul anului 1991, când dl. C. V. Tudor s-a dedat la calomnii odioase împotriva mea, publicate în gazeta pe care o conduce. De fapt, povestea este alta. La vremea respectivă, în calitate de vicepreşedinte al FSN, am încercat să opresc formarea unei mezalianţe între FSN şi gruparea lui C. V. Tudor. Cu acest prilej, am refuzat o întâlnire organizată de unul dintre preşedinţii de sector ai FSN, Sorin Meşter.

O încercare de refacere a acestei punţi a aparţinut redactorului şef al cotidianului **Azi**, dl. Octavian Ştireanu. În acea perioadă, liderii FSN considerau că pot folosi retorica delirantă a lui C. V. Tudor în confruntarea cu presa opoziţiei. Am publicat, după insistenţe, în ziarul **Azi**, un articol intitulat „Limbajul toxic", în care am cerut FSN-ului o declaraţie că nu intenţionează să se gândească nici la o alianţă cu C. V. Tudor, nici la limbajul toxic în disputele de presă. Textul cu pricina a fost publicat cu multă întârziere, talonat fiind de un articol semnat de dl. Ştireanu, care acredita ideea folosirii şi pe mai departe a limbajului toxic. Au urmat, din partea lui C. V. Tudor, alte atacuri furibunde împotriva mea ; între altele, m-a acuzat că sunt spion CIA. Vă amintesc că eu atunci eram deputat în Parlamentul României, iar el, totuşi, un gazetar. Diferendumul odată declarat, s-a căutat concilierea la Cotroceni, printr-o intervenţie a fostului consilier prezidenţial Ioan Talpeş. Am cerut în Camera Deputaţilor, Comisiei pentru reclamaţii, cercetarea acestei acuzaţii, dar comisia, condusă de dl. Radu Ciuceanu, nu a mers niciodată până la căutarea adevărului. Calomnierea mea a continuat sporadic în paginile României Mari. Nu i-am acordat altă importanţă decât aceea a dispreţului meu.

Trebuie evidenţiat faptul că între acuzaţia care mi-a fost adusă, de-a fi fost spion american în Parlamentul României şi cea care îl incriminează pe deputatul de Timiş, Vasile Popovici, este o asemănare izbitoare. Dl. C. V. Tudor vede în Timişoara fieful tuturor celor ce urăsc România ? Sau vrea ca poporul însuşi să creadă acest lucru ?

În perspectiva procesului care începe, dl. Ion Cristoiu mi-a oferit sprijinul avocatului Trustului Expres, însă eu doresc să mă apăr sin. Aştept în linişte desfăşurarea acestui proces, ce aduce în faţă nu doi „simpli cetăţeni" ai României, ci un participant la revoluţia de la Timişoara (n.n. — membru al conducerii Frontului Democrat Român, constituit în balconul Operei, între 20—22 decembrie 1989) şi un reprezentant de frunte al lingăilor regimului răsturnat atunci.

ELENA GRECESCU ■

EVENIMENTE MARI...

Legea de aur a tranziţiei

Cine are aur, face legea!

Pentru a desena o linie dreaptă, ajung două puncte. Dacă vrei însă să ştii de unde începe linia şi unde se sfârşeşte, e nevoie de alte două puncte. Iar dacă vrei să ştii totul despre această linie, trebuie să mergi din punct în punct, de la un capăt la celălalt. Totul ne pare confuz azi, deoarece totul e confuz. Doar credem că ni se pare. Ceea ce vedem este exact ceea ce se întâmplă. E singurul punct clar pe o linie care nu ştim unde duce. Iar ce-i mai rău e că nu ştim nici măcar de unde a pornit : de la Bucureşti, în 22 decembrie '89, de la Moscova, de la Washington ? De la Ialta, de la Malta puse una peste alta ? Să vedem, dar, ce ne e îngăduit să vedem : punctele de trecere ale săptămânii, cele mai clare lucruri dintre cele confuze :

DOLARUL COSTĂ 635 DE LEI. Eforturile făcute de leu, pentru stabilizarea dolarului, sunt remarcabile, dar nu suficiente. În ciuda indicaţiilor recente ale domnului Văcăroiu, dolarul continuă să crească stihinic, neantagonic, nepartinic. Doar în Zambia mai e dolarul atât de puternic, încât poţi să cumperi cu trei dolari o uzină. Diferenţa dintre noi şi Zambia e că la noi există uzine. Cu ochii pe dolari, am uitat de lei. Iată o întâmplare pe care domnul Isărescu n-o cunoaşte şi care spune aproape totul despre situaţia leului. Un vecin din blocul unde locuiesc avea urgentă nevoie de nişte bani, pentru două-trei luni. A găsit banii, iar împrumutul s-a făcut considerându-se cursul la zi al dolarului, urmând ca datoria să fie întoarsă la cursul dolarului din luna august. Plus, firească, o dobândă „pentru depozit", exact ca la C.E.C. „Bine, vecine, a întrebat intrigat solicitatorul, îmi iei cât mi-ar lua statul ?". Răspunsul a fost edificator, pentru cota dolarului la bursa sentimentelor : „Vecine, dumneata vrei să te împrumut sau vrei ca eu să pierd nişte bani ?". Rezultă că o prietenie veche nu poate să coste mai mult ca un kil de carne !

DE LA SENTIMENT LA PROSTIE se poate duce o linie dreaptă, în unele situaţii nefiind nevoie de două puncte. O anume Lidia Popeangă scrie că „un nou partid de inspiraţie legionară aşteaptă verdictul TMB". Partidul se cheamă „Pentru Patrie" (cum se chema şi fosta revistă a MI). Deşi în statut şi program „nu se regăsesc elemente care-l definesc ca partid legionar, sunt prezente principiile doctrinare care au stat la baza mişcării înfiinţate de Corneliu Zelea-Codreanu : **morala creştină, armonia socială, ordinea şi disciplina** (s.n.). Cum nu sunt specialist în doctrine, ca filozoafa Popeangă, mă întreb dacă morala creştină, armonia socială şi ordinea şi disciplina trebuie denunţate ca elemente — cum le zice domnia sa. Şi ce să cultivăm ? Morala musulmană ? Dezbinarea socială ? Dezordinea şi indisciplina ?

REGE — NU ÎNSCĂUNAT, CI ÎNSĂRCINAT. În timp ce în Bulgaria e primit cu onorurile cuvenite regele Spaniei — fiindcă aşa o cere jocul civilizaţiei, nu doar acela al democraţiei — în ţara noastră e stimulat demersul grobian contra instituţiei regale, ca realitate istorică şi europeană. Direct, dar mai ales prin diversiuni. Cazul care se face cu „regele Cioabă" — din nevoia de a umple ziarul (unii), din sarcină de partid (alţii) — o să ne coste. Proverbul cu „ţiganul, când ajunge împărat îl omoară mai întâi pe taică-său" l-au născut păţiţii. Recent, Cioabă a organizat o conferinţă de presă la care a zis : „Nu de alta, dar noi nu facem propagandă pentru noi, facem propagare pentru ţară". Cine l-o fi dat mandat să propage pentru România ?

PARADA MARILOR BARBAŢI. Când vrea să-şi justifice opţiunile, domnul Everac află cea mai dreaptă linie din câte se pot trasa prin două puncte. „Colaboraţioniştii" sunt definiţi de domnia sa în relaţie cu toţi artiştii mari aflaţi, de-a lungul vremii, în slujba sau în preajma unor oameni politici vestiţi. Înţelegem că domnul Everac e pamfletar şi că, prin urmare, indemnul e să nu ne pripim în judecata celor veşnici. Domnul Everac uită însă că veşnicia va fi în România de 4 ani şi că între Shakespeare şi autorul „Fluturelui pe lampă" există nişte diferenţe.

Raportarea la nume importante ale culturii şi istoriei a devenit un obicei la mulţi din oamenii publici. Nici unul nu mai vrea să semene cu Mitică, să se cufunde în popor, cum se angajau cândva prin omagii şi adeziuni. Corneliu Vadim Tudor declară că şi-a lăsat mustaţă deoarece mustaţa a purtat şi Ştefan cel Mare. La mustaţă Vadim e egalul lui Vodă Ştefan, şi mai mult decât atât.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

MIRCEA CIUMARA,

deputat PNŢCD:

„Frauda politică a generat, la rândul ei, frauda economică"

● Scandalul corupției din România este mult mai mare decât cel din Italia ● Dacă aplici legea în cazul unui borfaș mic, trebuie s-o aplici și-n cazul unuia care a avut o funcție mare la guvern, deci a unui borfaș mare ● Faptele de corupție dezvăluite în presă nu surprind nici măcar în mică parte corupția reală. ● Abia după căderea acestui guvern va putea avea loc o discuție serioasă asupra corupției ● O comisie parlamentară de anchetă în aceste cazuri poate fi și un prilej de răfuială între FSN și FDSN ● Principalii borfași sunt cei care nu-și fac datoria, care nu aplică legile ● Merită să intre în pușcărie foarte mulți, din ambele tabere".

— Die Ciumara, care credeți că sunt cauzele care au dus la acest scandal al corupției, asemănător celui din Italia?

— După mine, scandalul corupției din România este mult mai mare decât cel din Italia, pentru că s-a produs într-un climat în care s-a dorit ca legile să fie insuficient de clare, pentru a putea supraviețui reprezentanții vechii nomenclaturi. S-a creat intenționat acest climat de nesiguranță legislativă și de neaplicare a legilor! Dacă aplici legea în cazul unui borfaș mic, trebuie s-o aplici și-n cazul unuia care a avut o funcție mare la guvern, deci a unui borfaș mare! În aceste condiții legislative tulburi, corupția a luat proporții inadmisibile. Pe mine mă deranjează în cazul corupției, faptul că cel care și-a însușit în mod necinstit un milion sau două, pentru a obține această sumă el personal, a adus țării o pagubă de miliarde! Adică nu valoarea sumelor însușite, să zicem, mă deranjează, ci valoarea pagubei create națiunii române, pagubă mult mai gravă. Faptele de corupție dezvăluite în presă sunt, într-adevăr, grave, însă cred că ele nu surprind nici măcar în mică parte corupția reală. Marile afaceri s-au făcut cu valuta țării, cu tot felul de conturi, cu ajutoarele din străinătate. Ar trebui toate analizate, inclusiv modalitățile în care s-au dat comenzi unor parteneri străini, deci fapte care nu intră în declarațiile generalului Florică Or, aici sunt, după mine, marile pagube și marea corupție! Nu cred că actualul guvern are curajul să pornească împotriva corupției, ținând seama că cel puțin jumătate din membrii săi au fost și-n guvernele trecute și vinovați, într-un fel sau altul! De aceea, eu cred că abia după căderea acestui guvern va putea avea loc o discuție serioasă asupra corupției. Actualul guvern are interes să dea oamenilor subiecte de discuție, pentru ca aceștia să nu se mai gândească la faptul că n-au bani pentru mâncare!

— Considerați că înființarea unei comisii parlamentare care să anchetеze cazurile de corupție ar da rezultate?

— Nu mai știu cine a spus „Dacă vrei să îngropi ceva, înființează un comitet sau o comisie"! După mine, instituțiile abilitate — Ministerul de Interne, Justiția, Procuratura — ar fi trebuit și ar trebui să-și facă datoria! Nu ziaristii trebuie să-i găsească pe borfași! Deci, această comisie ar trebui să anchetеze Procuratura, Ministerul de Interne, pe cei din justiție, și să-i întrebe de ce nu și au făcut datoria, pentru care motive încă nu și o fac! Nu să umble deputații și să-i caute pe borfași! În al doilea rând nu știu cum s-ar constitui această comisie. E-adevărat că poate fi și un prilej de răfuială între FDSN și FSN. Funcție de componența comisiei, vor intra la apă mai mulți dintr-o parte sau din alta. Principalii borfași, repet, sunt cei care nu-și fac datoria, care nu aplică legile. Iueru pentru care sunt plătiți! Nu știu dacă această comisie nu cumva ar „selecționa" vinovații, cum vă spuneam, pe criterii politice!

— Dacă PNŢCD sau CDR ar fi fost în guvernare, credeți că s-ar fi petrecut lucruri asemănătoare?

— Au fost mai multe oferte ca noi să participăm la guvernare, dar am pus condiția să putem aplica programul nostru și să avem instrumentele necesare exercitării puterii guvernamentale. Ele nu ni s-au dat. Există un monopol asupra acestor instrumente — Interne, Procuratură, Justiție, monopol exercitat de la Cotroceni, deci cel mai vinovat pentru actele de corupție este cel care ține în mână aceste instituții! Dacă noi am fi avut măcar unul din aceste portofolii, cu siguranță nu s-ar fi întâmplat așa, am fi pus capăt corupției. E-te adevărat că în condițiile în care nu există capital autohton se face o acumulare primitivă de capital, însă din păcate, pagubа este enormă pentru stat și mâinile în care încape acest capital nu cred că sunt ale unor buni manageri! Sunt ale unor speculanți, care nu au nici un rol util! Au fost folosite toate elementele pentru a dezbina populația și pentru a împinge pe oameni spre convingerea că se poate face absolut orice, că nimeni nu te trage la răspundere. A fost o politică dirijată și de acea responsabilitatea nu se află la directorul nu știu cărei întreprinderi, ci mult mai sus! Sunt pagube de miliarde de dolari, pagube favorizate de climatul de necinste, climat intenționat creat. Poate acest climat nu a fost creat neapărat pentru fraude financiare, economice, ci pentru fraudă politică. Dar frauda politică a generat, la rândul ei, frauda economică! Printre cele patru principii de bază ale partidului nostru este cel al moralei creștine. În virtutea acestui principiu, eu personal și nimeni din conducerea PNŢCD nu am fi tolerat corupția. Corupția este specifică unui partid care n-are nici un fel de doctrină, de ideologie, de principii morale, în fața de aviditatea după funcții!

— Credeți că anchetа cazurilor de corupție va fi mușamalizată?

— Va fi parțial mușamalizată, adică direcționată către adversarii politici ai celor care vor avea în mână comisia. De asta mi e teamă! Scopul ei nu va fi aflarea adevărului, ci obținerea unui capital politic, lovind în adversari! Noi, care n-am fost niciodată la guvernare, nu suntem în nici un fel implicați și asistăm la „spectacolul" luptei dintre ei, fiind convinși că merită să intre în pușcărie foarte mulți din ambele tabere!

Interviu realizat de
MARIAN GHIȚEANU ■

De ce nu e Vadim, castravete de seară?

De ceea ce ne-a fost silă n-am scăpat și inevitabilul s a produs: bataia din Parlament (deși cuvântul nu e bine ales, mai nimeni este calicul sau mardeala) a coborât prestația politica în folosul națiunii la nivel de gang, unde argumentele sunt pumnul și palma fostului ideolog comunist, injuriturile și picioarele, răcnetele și turbarea. Tot ce a făcut Vadim până azi ducea cu necesitate la acest episod oribil — și lucrurile nu se vor opri aici, din nefericire. Ce rău mai ne e vrăji pentru această țara, care nu-și regăsește busola, decât ideea că legile ni le fac bătăuși, gomani, lichelele, șmecheri? Ce lege poate să-i facă un individ a cărui supremă filosofie este „A,a vreau mușchii mei!"? I Spiritele inclinse s-au mai văzut și în Camera Lorzilor, că nu sunt nici parlamentarii castraveți de seară, dar a-ți desfășura activitatea sub cupola Parlamentului ghidat de celebra lozincă „Du-te-n mă-ta l" înseamnă a-i reduce pe oameni la condiția de turmă și a i învăța că viața se trăiește ca la bârlă, ciobănește, cu șuturi la turloaie. Adică: morala, principiile, sentimentele frumoase, purtarea civilizată? — hrană ignobilă pentru stăpâni și învârtiți! Exact ca în bancul stupid cu ursul care l întreabă pe iepure dacă-i mai cade blana...

Dar ca să n-o mai lungesc și ca să răspund la întrebarea din titlu: **pentru că președintele Iliescu nu numai că l-a tolerat**, dar l-a încurajat, neluând atitudine împotriva extremismului irresponsabil al șefului PRM. Pentru că justiția nu l-a sancționat, încurajându-l prin achitarea în procesele în care a fost inculpat. Și pentru că, de fapt, ca orice bun de larg consum, are destul de mulți utilizatori. Cui folosește Vadim? În linii mari, nimănui. Însă în linii „mai mici" — multora! Persoane importante, nu spui cine!

EUGEN CHIROVICI ■

P.S. În aceste condiții, cum dracu să fi filmat Televiziunea „meciul" lui Vadim? Dacă ar fi făcut-o, n-ar mai fi fost eo!

Condusă de președintele Iliescu, țara începe să producă! Datorii!

● *Sub biciul înțelept al partidului aflat la putere, calul guvernului trage tare!*

Datoria publică externă a României din 1989 încoace a cunoscut, se știe, o creștere vertiginoasă. Dar cum au fost folosiți „verzișorii", poate nu mulți știu!

La data de 31 decembrie 1992, creditele externe pe termen mediu și lung, contractele și garantate de stat, sunt în sumă de 4469,6 milioane $ din care 2 946 2 milioane $ contractate direct de stat (65,9%) și 1523,4 milioane $ contractate de agenții economici și garantate de stat (34.1%). Din totalul creditelor externe angajate și garantate de stat au fost trase adică încasate efectiv 2237 7 milioane $ din care 2045,8 $ reprezintă credite contractate de stat. Cum au fost ele folosite puteți vedea în tabel:

SITUAȚIA LA 31 DECEMBRIE 1992

Destinația creditelor externe contractate de stat	Valoarea angajată		Datorie efectivă (trageri)	
	mil. $	%	mil. $	%
TOTAL	2046 2	100	2045 8	100
1. Finanțarea balanței de plăți	2290,6	77,7	1735,5	85,7
2. Importuri critice și asistență tehnică	180,0	6,1	78,2	3 8
3. Retehnologizarea sistemului energetic	30 2	1 0	2,5	0,1
4. Sănătate	150,0	5,1	18,2	0,9
5. Agricultură	119,0	4,1	19,0	1,0
6. Comerț	176,4	6,0	174,4	8,5

Din totalul creditelor externe contractate de stat la data de 31 12 1992, 2691,0 milioane dolari sunt *destinați consumului (91,3 %)*, restul de 255,2 milioane dolari fiind *destinați dezvoltării (8,7 %)* Pentru aceste credite s-a achitat o dobândă de 86,7 milioane $.

Pentru perioada 1993—2000, se estimează un serviciu al datoriei publice externe de 6559,6 milioane dolari, format din:

— 4469,6 milioane $ rate de capital (valoarea împrumutului)

— 2090,0 milioane $ dobânzi aferente și alte costuri — comisioane, spoze etc. (N. Văcăroiu — Raportul privind datoria publică externă a României la 31 decembrie 1992).

Ce-ar mai fi de spus? Nimic...

MARIAN GHIȚEANU ■

Miliția a murit, trăiască poliția!

Vom avea o protecție publică civilizată și eficace?

• *Proiectul de lege — între standarde europene și „scăpări" represive*

Cu o zi înainte de 1 mai, Guvernul trimite Parlamentului spre aprobare proiectul de Lege privind organizarea și funcționarea Poliției. O lege, se pare, îndelung așteptată de cei care lucrează în domeniu.

La capitolul I, cel de dispoziții generale, articolul 2 prevede că **„activitatea poliției este depolitizată"** și că **„polițiștii nu pot face parte din partide politice"**. Capitolul III — Atribuții — conține un singur articol — nr. 15, cu... 18 litere (paragrafe) ! Singura literă „ciudată" (cel puțin) este ultima — litera „s" : **„Poliția îndeplinește orice alte atribuții ce îi sunt date prin lege"** ! Și aceasta în condițiile în care literele acestui articol epuizează atribuțiile pe care le poate avea Poliția. Atunci, ce poate însemna **„orice alte atribuții"** ? !

Articolul 16 din capitolul IV — Drepturi și obligații, prin litera „b", stabilește : **„Persoanele suspecte de acțiuni prin care se periclitează ordinea publică, viața persoanelor sau alte valori sociale, care refuză să-și decline identitatea ori aceasta nu poate fi stabilită, sunt conduse la sediul poliției, pentru clarificarea situației și, după caz, prezentarea acestora, de îndată, în fața organului de urmărire penală competent, activități ce nu pot dura mai mult de 24 ore"**. La ultima literă a acestui articol, „n", la primul alineat al ei, se „dă drumul la fum" iarăși : **„exercită orice alte drepturi și îndeplinește orice alte îndatoriri prevăzute de lege"**.

La articolul 17, e bine că se arată ce poate folosi poliția împotriva celor ce nu sunt cuminți : **„Pentru împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură grav ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace legale, polițistul poate folosi scuturi de protecție, căști cu vizor, bastoane de cauciuc, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene, jeturi de apă, arme cu glonț din cauciuc, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare, ce nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă"**. Dar mineri se mai pot folosi ? ! Și ce „dispozitive" se vor folosi dacă vor veni, să zicem, țăranii, să tulbure liniștea publică de la Cotroceni ? !

Articolele 18, 19 și 20 detaliază cazurile de folosire a armelor albe și armelor de foc de către poliție. Chestiune serioasă și tratată ca atare !

Cine decide intervenția în forță se arată în art. 21 : „Intervenția în forță și folosirea mijloacelor tehnice din dotare pentru împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură grav ordinea și liniștea publică va fi decisă de prefect, primar sau înlocuitorii acestora din localitatea în care s-au produs evenimentele, la solicitarea comandantului organului de ordine ce acționează în zona în care s-au încălcat ordinea și liniștea publică. Aprobarea intervenției în forță nu este necesară în cazul în care asupra organelor de ordine se exercită violență, ori acestea se află într-un pericol imminent".

Ultimul alineat al art. 24 încearcă să protejeze (cam pe scurt, aici !) împotriva eventualelor abuzuri ale polițiștilor : **„Polițistul răspunde pentru faptele sale săvârșite prin îndeplinirea abuzivă a atribuțiilor de serviciu și poate fi tras la răspundere penală, în condițiile prevăzute de lege"**. Clar, dar fără „pofta" și detaliile de la articolul 17 !

Art. 26 din Capitolul V al proiectului de Lege sperăm că nu va fi modificat și că va fi urmărită cu strictețe aplicarea lui : **„Polițistul nu poate provoca unei persoane, cu intenție, o durere sau suferințe puternice, fizice ori psihice, îndeosebi cu scopul de a obține de la această persoană, sau de la o persoană terță, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care această sau o terță persoană l-a comis, ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare. Polițistul nu poate justifica tortura prin nici o împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție ; de asemenea, nu poate invoca nici ordinul superiorului sau al altei autorități publice"**. Da. De trei ori da !

Art. 36 se pare că va mulțumi pe mulți polițiști și va mai domoli romul : **„În exercitarea profesiunii lor, polițiștii beneficiază de o protecție deosebită împotriva oricăror acte de injurie, calomnie, amenințare și violență. În cazul infracțiunilor de ultraj, vătămare corporală, vătămare corporală gravă și loviri cauzatoare de moarte, săvârșite asupra polițiștilor aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau în legătură cu acestea, limitele minime și maxime ale pedepselor prevăzute în Codul penal se majorează cu jumătate. Omorul săvârșit asupra unui polițist în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale acestuia se pedepsește cu DETENȚIUNE PE VIAȚĂ** (s.n.). Dispozițiile alin. 2 și 3 se aplică și în cazurile în care aceste infracțiuni sunt săvârșite împotriva soțului sau soției, ori a unor rude apropiate ale polițiștilor, în scop de intimidare sau răzbunare, precum și a polițiștilor pensionați sau trecuți în rezervă, pentru măsuri legale luate în timpul activității".

Să sperăm că această Lege va ieși într-o formă bună de la Parlament și, mai ales, că se va simți cu adevărat transformarea miliției în poli... (art. 48 — ultimul : „Legea nr. 21 din 18 noiembrie 19... privind organizarea și funcționarea miliției, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă") !

MARIAN GHIȚEANU ■

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

■ ■ La **SC POSTĂVARUL — panificație Brașov**, depozitarea **pâinii** se face direct pe jos, atât în unități, cât și în fabrică. Unitățile nu au cărucioare de transport și mahipulat pâinea, navetele sunt murdare, produsele de panificație nu prezintă data și sigla unității, nu au etichete de identificare ; există produse învechite, cu modificări organoleptice ; unele sortimente zaharoase — cornulețe cu rahat — au gust fad, înfăinat, conținut de umplutură 3 la sută față de 10 la sută în rețetă, grăsimi 21,5 la sută față de 25 la sută în rețetă ; sitele sunt rupte, **făina infestată** cu bacilus mezentericus, iar pe fluxul de fabricație, nu se respectă parametrii tehnologici.

■ ■ La **SC VIORICA S.R.L. Brașov, unitate de cofetărie**, s-au depistat **produse specifice** păstrate nu numai în spații frigorifice, ci și acolo unde se spală vesela. Acestea erau comercializate fără scrupule. În dulapul frigorific (scos din funcțiune), se păstrau anvelope auto și bidoane de benzină. Mai mult, tavanul stabilimentului era plin de mucegai, iar pavimentele murdare. Produsul **Creme-diplomat**, prezentat în condițiile sus-menționate, avea gust și miros neplăcut, de acru și de produse petroliere.

■ ■ La **SC PRODLACTA S.A. Brașov** produsele lactate sunt ținute în afara spațiilor frigorifice, la temperaturi de peste 8° C. **Brânza telemea, smântâna și chefirul** nu prezintă nici un element de identificare. Smântâna și brânza de burduf prezintă drojdii și mucegaiuri. În aceste condiții, s-a interzis comercializarea produselor susamintite și șeful unității a fost amendat.

■ ■ La **braseria Consumcoop Jilavele, județul Ialomița**, s-au oprit la comercializare **băuturi răcoritoare** cu termene de garanție expirate.

Cît timp anumite aplicate sînt de-a dreptul "sinucigașe", aceste acțiuni de încetare a legislației în vigoare se pot "dezvolta" peste măsură, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilanți.

Cum se nasc hoții de buzunare

Geneza acestei „profesiuni" este sinuoasă. Majoritatea celor care ucenicesc la adăpostul „specialiștilor" sunt copii proveniți din familii declasate, unde educația și morala se află pe locul ultim. Mizeria, promiscuitatea, exemplul negativ al părinților sunt izvoarele hoției și banditismului. Cine nu primește de acasă, ia de la alții.

Un hoţ de buzunare îşi deconspiră tehnica de lucru

Interlocutorul nostru există aievea şi nu-i vom ascunde numele. Se numeşte Petre Pop, este din Vâlcea şi are la activ mai multe condamnări. Ne-a asigurat că în prezent este „curat" şi doreşte să-şi dezvăluie tainele meseriei pentru a ne învăţa să ne ferim de pungaşi. Frumos din partea lui.

Am stat de vorbă cu Petre Pop mai multe ore. Am asistat la câteva „demonstraţii practice", observând că meseria de „şuţ" reclamă subtilitate şi mult exerciţiu. Mărturiile domnului Pop fac obiectul relatării ce urmează. Ne-a dat voie să-l fotografiem.

„Pungaşul, domnule, trebuie să aibă o mână fină de pianist"

Pentru a fi în formă — ne mărturiseşte domnul Vasile Pop — hoţul trebuie să fure tot timpul. El nu cară sacoşe grele sau mobilă, pentru că în acest fel degetele şi mâna ar pierde din sensibilitatea, din fineţea necesare execuţiei. Hoţii buni exersează acasă „game" necesare supleţei. Am văzut câteva din aceste exerciţii şi le-am apreciat ca foarte graţioase şi dificile. Bineînţeles, există şi hoţi de duzină care, probabil, sunt mai puţin exigenţi. Noi vă vom prezenta câteva „vedete" ale genului şi stilul lor.

Cum se „uşurează mireasa"

Originar din Vâlcea, domnul Petre Pop, este înregistrat la mai multe poliţii judeţene. Are două condamnări executate, dar nu a mai fost „dovedit" de mult. Acţionează de preferinţă în autobuze şi tramvaie. În argoul breslei, subtilizarea unui portofel se numeşte „uşurarea miresei". Cea mai sigură victimă este persoana care stă cu mâna ridicată pe bara autobuzului. În această poziţie toate buzunarele sunt mult mai accesibile, inclusiv cel de la spate. Portofelul din buzunarul de la spate poate fi sâltat şi cu genunchiul. Cele mai potrivite momente sunt cele de la urcare. Hoţii preferă în general uşile şi dintre acestea pe cea din spate — („coada Marioarei" în argou) — pentru că o mai aglomerată.

Cum se „îmbrobodesc păpuşile"

Păpuşile sunt, în limbajul lui Pepe (aşa i se spune lui Petre Pop), decorul viu al unei hoţii. Când fură, Pepe spune că uşurează mireasa. Lumea din jur, oamenii din preajmă, sunt păpuşile. Ele trebuie îmbrobodite, adică nu trebuie să îşi dea seama de ce se întâmplă, iar dacă îşi dau seama să nu-ţi facă probleme. După părerea lui Pepe mulţimea este, în general, neprimejdioasă şi destul de uşor de îmbrobodit. Există ghinionul de a da peste persoane foarte violente. Atunci te poţi arunca pe jos, poţi simula o criză de epilepsie, sau acuzi o operaţie care s-a deschis (eventual eşti pregătit cu un desen pe burtă făcut cu creionul chimic şi ojă, pe care-l descoperi ca să impresionezi asistenţa). Există, bineînţeles, şi posibilitatea de a scăpa prin fugă, însă atunci trebuie să ai grijă să nu fugi din toate puterile, să chemi în ajutor poliţia, sau să derutezi sugerând altceva decât se întâmplă. (Strigi, de exemplu, „criminalul" şi arăţi undeva într-o direcţie). Astfel de trucuri nu sunt însă demne de un hoţ de clasă. Un hoţ trebuie „să ştie să facă apel, atunci când este descoperit, la nesiguranţa mulţimii, la frica ei, la mila ei sau... (Doamne fereşte !) la poliţie. Un hoţ adevărat (de clasă) nu are nevoie de nimic din toate acestea. El trebuie să impună, el este un bun actor şi îmbrobodeşte păpuşile prin şiretenia lui naturală.

Veghea mortului cu tira

Hoţul trebuie să fie conştient în permanenţă de unghiul de vizibilitate al locului fierbinte al operaţiei. Asta înseamnă că dacă el vrea să deschidă o geantă, trebuie să ştie cui îi este vizibilă aceasta şi cât timp. Unghiul de vizibilitate nu este lăsat la voia întâmplării. Hoţul ţine sub control acest unghi mascând locul „operat" folosindu-se de o sacoşă de plastic, o haină uşoară, un fâş, de propriul corp sau chiar de corpul păgubaşului. Toate aceste componente de camuflaj se numesc generic „tiră". „A ţine tira" mai are şi semnificaţia de a asigura asistenţa unui hoţ care „lucrează". „Mort" este numele care se dă în argou portofelului (i se mai spune şi coajă).

Veghea la mort este capacitatea de a ţine sub control întreg păienjenişul de priviri al „păpuşilor" în aşa fel încât acestea să nu simtă. Atenţia celorlalţi, nici ea nu este lăsată la voia întâmplării. Când se fură în pereche sau în grup, unul (care ţine tira) poate atrage atenţia asupra sa lăsând celui care „operează" o mai mare libertate de acţiune. Aproape întotdeauna „fraierul" este bruscat (ca din greşeală) şi subtilizarea se produce în acel moment.

Un dublu feminin de mare clasă

Hoţul normal este dublat. Are o umbră. Umbra ţine „tira", adică este rolul unui asistent. Rolul umbrei este de asemenea foarte important. Ea poate sugera cine poate fi „operat", poate atrage atenţia asupra sa, asigură „pasarea mortului" (operaţia de înlocuire a cărţilor de identitate, a aşchiuţei retrovizoare şi, eventual, protecţia. Pentru a comunica între ei, cei doi folosesc cuvinte cu utilitate precisă (cara, caştalo, tuflă, panacot) ca medicul chirurg şi asistenţii săi într-o intervenţie chirurgicală. Un cuplu care face probleme brigăzii de prevenire şi combatere a furturilor din buzunare a Poliţiei Municipiului Ploieşti este Laura Burtea — 17 ani şi Elisabeta Gheorghe, 45 ani. („Spania"). Laura este foarte apreciată din mai multe motive: este foarte greu de prins în flagrant, şi când este prinsă reuşeşte să se strecoare printre ochiurile plasei justiţiei. Din 1991, Laura are cinci dosare penale întocmite şi doar două zile de arest. În 1992, Procuratura din Ploieşti hotărăşte efectuarea unei expertize medico-legale efectuată de Laboratorul de Medicină Legală din Ploieşti în urma căreia este declarată „fără discernământ", calitate (sau defect), care-i permite să fenteze de atunci încolo rigorile legii. Contraexpertiza efectuată la Bucureşti, la cererea aceleiaşi Procuraturi, o găseşte pe Laura la fel de puţin responsabilă. În ianuarie 1993, prinsă din nou în flagrant, este scutită de arest pentru că în urma controlului medical obligatoriu, efectuat la maternitate, este declarată gravidă. Laura nu a renunţat nici la copil, nici la furat, asumându-şi ambele sarcini cu toată seriozitatea. În consecinţă, în februarie 1993 este din nou prinsă în flagrant (asta în condiţiile în care Laura este o hoaţă foarte greu de surprins în flagrant). Băieţii de la curajoasa brigadă antifurt a Poliţiei Municipale Ploieşti (doi ofiţeri, doi subofiţeri, plus doi subofiţeri transferaţi de la pază şi ordine) sunt, în cazul Laurei, buzaţi.

Furtul din buzunare oferă un adevărat spectacol de teatru. „Toată lumea îşi închipuie că ştie să fure", spune Petre Pop. Mai nou este în această deprindere şi fiul lui, Ionuţ, care a „sporit" de pe urma profesorului ordonat (tip mafiot). Este prea devreme pentru a intra în amănunte asupra acestui aspect.

MARIAN MARIN ■

O supervedetă a hoţilor de buzunare

Tânăra din fotografie (dreapta) se numeşte Laura Burtea şi este o maestră a genului. Are 17 ani, e frumuşică şi izbuteşte de fiecare dată să dispară de la locul faptei. Cu toate că i s-au întocmit cinci dosare penale, a făcut numai două zile de arest. Brigada antifurt a Poliţiei din Ploieşti este pur şi simplu descumpănită.

Tehnica subtilizării portofelului din buzunar cere multă dexteritate şi multe exerciţii la domiciliu. E nevoie de o mână fină de pianist, ne declară interlocutorul nostru, care oferă în cuprinsul relatării alăturate toate amănuntele.

Glosar de cuvinte temă

„şuţ", „mecanic" — hoţ de buzunare
„fraier", „ursoaică", „mireasă" — păgubaş
„tiră" — obiect, corp de camuflaj
„a ţine tira" — a ascunde ; prin extensie — a asista un hoţ
„mort", „coajă", „panacot" — portofel
„caştalo" — portofel plin
„tuflă" — portofel gol
„a pasa mortul" — a scăpa de portofel (corp delict)
„ixive" — acte
„bulalo", „caralîu" (**„cara"**) — poliţist
„păpuşi" — persoane din preajma furtului
„a îmbrobodi păpuşile" — a te asigura de inocenţa sau complicitatea lor.
„ursoaică vorbită" — persoană folosită de poliţie ca momeală
„a uşura mireasa" — a fura

Europa în blană de urs

Din „Borba" aflăm că săptămânalul german „Der Spiegel" a publicat o „hartă a viitoarei Europe" (fără fosta u.r.s.s.). Iată din ce state ar urma să fie alcătuit continentul nostru peste un număr nu prea mare de ani : 1. Islanda ; 2. Norvegia ; 3. Suedia ; 4. Finlanda ; 5. Danemarca ; 6. Scoția ; 7. Irlanda ; 8. Northumbria ; 9. Lancaster ; 10. Wales ; 11. Mersey ; 12. East Anglia ; 13. Essex ; 14. Wessex ; 15. Kent ; 16. Olanda continentală ; 17. Friesland ; 18. Flandra ; 19. Henneghare ; 20. Schleswig–Holstein ; 21. Hanovra ; 22. Brandemburg ; 23. Saxonia ; 24. Westfalia ; 25. Renania ; 26. Turingia ; 27. Rhin–Mosel ; 28. Frankfurter ; 29. Bavaria ; 30. Baden–Wirtenberg ; 31. Polonia de vest (Poznan) ; 32. Silezia ; 33. Gdansk ; 34. Varsovia ; 35. Galiția ; 36. Cehia ; 37. Moravia ; 38. Slovacia ; 39. Austria ; 40. Norikum (Slovenia împreună cu sudul actualei Austrii) ; 41. Picardia – Normandia ; 42. Ile de France ; 43. Burgundia ; 44. Aquitania ; 45. Auvergne ; 46. Provence ; 47. Galitia – Asturia ; 48. Castilia ; 49. Navarra – Aragon ; 50. Catalonia ; 51. Valencia ; 52. Andaluzia ; 53. Portugalia ; 54. Elvetia ; 55. Piemonte ; 56. Lombardia ; 57. Veneția ; 58. Toscana ; 59. Umbria ; 60. Puglia ; 61. Neapole ; 62. Sicilia ; 63. Ungaria ; 64. Croația ; 65. Bosnia-Herțegovina ; 66. Serbia ; 67. Albania (cu Kosovo) ; 69. Transilvania ; 69. Moldova ; 70. Valahia ; 71. Bulgaria ; 72. Skoplie ; 73. Grecia. Ar mai fi de adăugat, deși nu apar pe hartă, Cipru, Monaco și Liechtenstein. Deoarece n-am făcut încă rost de numărul respectiv din revista germană, merg, până una-alta, pe mâna ziarului belgrădean, care comentează : „Acum harta pare incredibilă ; dar în secolul următor !".

S-a spus cu privire la omenire în ansamblul ei că războaiele au fost așa de multe încât nu se știe dacă-i mai bine să numeri războaiele pe un fond de pace, ori să numeri păcile intervenite într-un război continuu. E o exagerare, firește. În realitate, de când există omenirea, numărul de victime ale războaielor este mai mic decât cel cauzat de epidemii. Zisa cu privire la războiul continuu este o exagerare chiar și când se referă la Balcani. Aici însă, fără îndoială, desimea războaielor a fost mai mare decât în restul Europei și al lumii. Războiul de acum din Bosnia-Herțegovina produce moarte, atrocități, distrugeri, încordare, îngrijorare și alarmă pretutindeni, însă periculozitatea lui nu trebuie supradimensionată. Cei puternici nu sunt dispuși să lase să înceapă, pornindu-se de la Bosnia, un al treilea război mondial. Dar rapiditatea cu care chestiunea bosniacă va fi rezolvată și soliditatea acestei rezolvări depind de măsura în care toți cei implicați, dar mai cu seamă Statele Unite și O.N.U., vor înțelege că și planul Vance–Owen, și comalinările aduse lui în urma consultărilor dintre miniștrii de externe ai S.U.A., Marii Britanii, Rusiei, Franței și Spaniei, pot servi doar ca bază pentru încetarea ostilităților. În ceea ce privește soluția politică, ea trebuie dată de noi negocieri. Un nou plan, care să includă revizuirea granițelor și schimbul de populație este inevitabil. Fiindcă întregul conflict bosniac vine de acolo că populația majoritară (sârbii bosniaci și croații bosniaci) nu vrea să trăiască într-o țară condusă de minoritari („musulmanii"). Acest lucru nu se va reuși niciodată, iar folosirea armelor pentru a impune cu forța o soluție contra naturii nu va face decât să permanentizeze războiul.

A doua chestiune se referă la soarta pe care le-o rezervă autorii hărții celor mai importante (ca suprafață și populație) state europene de acum : ele ar dispărea pur și simplu, fiind înlocuite de o puzderie de statulețe formate din provinciile lor istorice. Astfel, Germania s-ar transforma în 11 state mici. Marea Britanie în 10, Italia în 8, Franța în 7, Spania în 6, Polonia în 5, România – în 3. Este oare posibil să se întâmple așa ? Istoria ar putea îndrepta continentul nostru în această direcție ? Categoric, nu !

După cum se poate observa dintr-o ochire, toate țările mai sus menționate – cu excepția parțială a Marii Britanii – sunt state naționale, minoritățile având în fiecare dintre ele o pondere mică. Or, desfacerea acestor state în bucăți mai mici, în virtutea doar a considerentului că aceste bucăți au avut o existență de sine stătătoare în urmă cu un număr mai mare sau mai mic de secole, ar fi în contradicție cu întregul mers al istoriei, care a dus pe tot globul, dar mai cu seamă în Europa, la triumful principiului națiunilor : un stat – o singură națiune, o națiune – un singur stat. Acest triumf a fost consfințit, după primul război mondial, de sistemul de tratate de la Versailles, a fost reconfirmat – cu unele ciuntiri, cauzate de prada pe care și-a anexat-o Kremlinul – de Tratatul de la Paris de după al doilea război și definitiv consolidat de cele petrecute pe continentul nostru din 1989 încoace : destrămarea statelor multinaționale, a federațiilor (u.r.s.s., r.s.f.i., Cehoslovacia), componentele lor naționale devenind țări de sine stătătoare. De fapt, mutațiile statale din ultimii trei ani pot fi caracterizate ca expresia forței de nestăvilit a principiului naționalor. Deci s-ăm îndărăt, de ce ne-am opri la evul mediu ? De ce nu ne-am duce până la epoca de piatră, când locuitorii continentului nostru trăiau în peșteri, se îmbrăcau în blănuri de urs, vânau cu bâta, mâncau carne crudă și n-aveau treabă cu Consiliul Europei ?

ION D. GOIA ■

Mașina de referendumuri

Drapelele navelor rusești din **FLOTA MĂRII NEGRE** nu au fost sfințite de un sobor de preoți ucraineni. Ordinul a venit de sus, de la puterea laică. Un asemenea incident, fără directe implicații strategice, indică, însă, stadiul relațiilor între **Kiev** și **Moscova**, relații înflăcărate constant de neînțelegerea ruso-ucraineană pe tema panopliei sale maritime din zonă. Se zvonește că Eltîn și Kravciuc se vor reîntâlni, pentru a aborda la vârf ceea ce la bază pare insolubil. ■ ■ Președintele **GUATEMALEI** a dat o lovitură de stat „civilă". Lovitura îi aparține în exclusivitate și s-a consumat senin, fără tancuri ieșite în stradă și fără implicarea unor grupări oculte. El și-a asumat depline puteri, după ce a dizolvat „un pachet" de instanțe ale puterii : Parlamentul, Curtea Supremă, Curtea Constituțională etc. Președintele Elias a anunțat că a fost obligat să adopte acest coercitiv din cauza corupției înfiorătoare care macină elita politică, precum și din cauza proliferării incredibile a comerțului cu droguri. SUA au acționat imediat, dezaprobând fără echivoc regresiunea democrației în Guatemala. Departamentul de Stat a cerut convocarea reuniunii miniștrilor de externe ai O.S.A. ■ ■ **Organizația Națiunilor Unite** a montat, în sfârșit, un **tribunal internațional** pentru judecarea criminalilor de război din fosta **IUGOSLAVIE**. Sediul tribunalului va fi la Haga și va judeca, într-o structură organizatorică de tip Nürenberg,

TURNUL BABEL

crimele comise începând cu 1 ianuarie 1991. Seria reacțiilor față de această inițiativă a fost inaugurată de Radovan Karadjici, care a respins „cu revoltă" acțiunea ONU, calificând-o drept amestec în treburile interne. Dansul continuă. La 6 iunie, se va întruni **Consfătuirea Constituțională**, care va dezbate ce lege fundamentală va avea **RUSIA**. După referendumul din 25 aprilie, Eltîn s-a decis să articuleze propriul proiect și l-a trimis spre analiză celor 88 de republici, ținuturi și regiuni. În paralel, alternativa, în multe puncte, opusă celei prezidențiale. Cei 88 au încurcat complet apele ascunse ale acestui duel, luând în dezbatere... ambele variante. Pentru ca zăpăceala să fie completă, parlamentul republicii Kalmâkia a inițiat un al treilea document... Lista rămâne deschisă, multiplicarea documentației riscând să transforme Rusia într-o mașină de referendumuri. ■ ■ Bulgarizării turcilor din perioada Jivkov pare să îi fi urmat o turcizare a bulgarilor în perioada tranziției. Aceasta este concluzia unei comisii parlamentare care a studiat spinoasa problemă în Rodopii vestici. Vârful de lance al presiunii musulmane este partidul Mișcarea pentru Drepturi și Libertăți, partid etnic extrem de ofensiv, așezat la stânga eșichierului politic. **Accentuarea confruntărilor etnice în BULGARIA** prelungește atmosfera din Iugoslavia spre zone care pot lua foc în orice clipă. ■ ■ În lume sunt înregistrați 17,6 milioane de refugiați. Africa este rezervorul principal al acestui proces dramatic. Cum era de așteptat, Europa de est a devenit concurențială în domeniu, numai fosta Iugoslavie și fosta URSS reușind performanța să fi produs până acum peste 3 milioane de fugari. Este pentru prima oară în ultima jumătate de veac când emisfera nordică este confruntată, la un asemenea calibru, de migrațiile forțate de populație.

RADU BUDEANU ■

Iugoslavia — „varianta celor cinci"

Organizarea masacrării a două milioane de oameni

Toată explozia Iugoslaviei seamănă cu un roman prost de serie neagră. Toată șarada are un caracter lugubru, de peltea, satanizată în derădere și de măcel consumat într-o recuzită de bâlci. Doar sângele e adevărat. Și morții. Și prăpădul satelor. Și, bineînțeles, neiertarea.

Dacă abordăm fie și ultima sută de metri a acestui show nefast, vom remarca amare ciudățenii : După un maraton diplomatic apocaliptic în care tandemul Vance-Owen a traversat de zeci de ori Atlanticul și și-a tocit pingelele parcurgând zigzagul iugoslav, Vance se retrage. La Atena se montează un spectacol politic la nivel înalt, menit să încununeze planul de pace. Karadjici semnează, sub o unanimă și cordială presiune, planul de pace. Milošević joacă în acele momente rolul bâlciașului cuminte, purtătorul ramurii de măslin, porumbelul păcii. Reuniunea se încheie simpatic, zâmbitor, învăluită în aburii speranței. Urmează ședința extenuantă a parlamentului de la Pale, la care asistă pe post de avocați din oficiu premierul grec, președintele sârb, omologul său muntenegrean și președintele amândurora — Cosici. Parlamentul autoproclamat își cântă aria. Nu izbucnește nici o surpriză : ședința „legislativului" a fost inutilă. Urmează referendumul.

Între timp se bombardează, se măcelărește, se violează se fac harcea-parcea gospodării. Între timp, croații devin tot mai agresivi. Referendumul se bucură de un enorm succes : la vot se prezintă cu entuziasm majoritatea absolută care spune NU. Rămâne nul. Milošević preia comanda boicotului internațional și închide etanș frontiera. Nu primește în direcția Belgrad oficialități sârbo-bosniace. În paralel, în câteva capitale occidentale semnificative referendumul este considerat nu numa nul, dar și neavenit. Totuși, planul Vance-Owen fără Vance rămâne atât în picioare, cât și la pământ.

Pe pământul american se pune la cale alt plan internațional, mai larg și mai ciudat. Gurile rele afirmă că Gorbaciov și Kissinger ar fi fost cotactați să preia comanda paradei. Nici unul, nici celălalt nu confirmă. Primul este ocupat cu semnarea contractului de angajare la Crucea Verde Internațională, iar cel de-al doilea publică sârguincios analize asupra Iugoslaviei. Kissinger difuzează în toată presa americană mare ideea de a se renunța la planul Vance-Owen, în cele 10 provincii și la altele asemenea, în favoarea creării unor mini-state compacte și reciproc periculoase La scurtă vreme după aceasta, **cei cinci — SUA, Anglia, Franța, Rusia și, ca să mai fie cineva, Spania — dau publicității** noul lor plan de pace. În el se regăsesc idei mai vechi ale Rusiei, Franței și chiar ale Statelor Unite. Dar dărăcea mai adâncă în întreaga textură a proiectului vine de la Kissinger. Peste toată această bramburea**ă pluteș**te voluptatea acră a faptului împlinit. Un fapt împlinit ce ar urma să fie dotat în viitor de centuri de securitate în a căror componență să intre și voluntari ruși. Comentatorii săi se grăbesc să noteze că vechiul vis al Rusiei de a... „ieși" la Mediterana se împlinește, prin lupta acerbă a musulmanilor și grin grija Occidentului de a nu se implica prea costisitor într-un conflict care ar putea afganiza Balcanii. Paradox perfect și temă ideală pentru analize cinice.

Dincolo de toate acestea, Karadjici, despre care s-a uitat complet cum a jucat în ultima lună, iese din nou avântat și demn în arenă și susține negocierile. Vrea dialog vrea contacte, vrea pace. Omologul său Izetbegovici respinge, însă violent orice discuție. Ai săi se vor lupta până la ultimul om În sfârșit, o misiune ONU, parașutată recent pe problemă remarcă, sec și la obiect, că varianta celor 5 nu înseamnă altceva decât organizarea unui genocid, care ar putea termina două milioane de oameni. Vivat !

RADU BUDEANU ■

NU ERA FICȚIUNE

Pe vremea când se dădea „Caracatița" și la TVR, eram mereu avertizați de realizatori că personajele și situațiile din film sunt întru totul imaginare. Și noi credeam. Cele petrecute în Italia în ultimele săptămâni dovedesc, însă, contrariul : politicienii cu legături mafiote nu sunt o invenție, ci purul adevăr. Printre mulți alții au fost implicați, după cum se știe, Bettino Craxi și Giulio Andreotti. Fotografia noastră ni-l arată între carabinieri pe Enzo Carrera, om important al Partidului Democrat Creștin.

Enzo Carrera, fruntaș al Partidului Democrat Creștin

Tinerii şi copiii sunt tot mai violenţi

• O fotografie ce a impresionat profund opinia publică din Germania

Această fotografie a fost publicată în repetate rânduri de ziarele şi revistele din Germania, cu prilejul unor articole despre criminalitatea din rândurile tineretului. Instantaneul prezintă o stradă populată din Hamburg, unde, sub privirile zecilor de trecători, o ceată de haidamaci adolescenţi agresează un bătrân. Cinismul de a lovi un om în vârstă, incapabil de a se apăra, de a face acest lucru în plină stradă, fără teamă sau jenă, într-o ţară recunoscută pentru educaţia severă din familie, toate acestea — consideră experţii — anunţă sindromul unor grave tulburări psiho-sociale. „De unde vine violenţa (Woher kommt die Gewald)?", se întreabă revista **Der Spiegel**, deschizând de pe copertă o amplă anchetă „Ce se întâmplă cu copiii noştri? De ce procedează ei aşa? Este de vină televiziunea, cu filmele ei încărcate de violenţă?". Fiindcă datele comunicate de organele de anchetă sunt cu adevărat alarmante. Tot al şaptelea agresor, identificat de poliţişti în 1991, a fost tânăr sub 18 ani, 45 la sută reprezentând... copii până la 14 ani! La fiecare 7 ore un om este ucis şi la fiecare 7 minute se produce un act huliganic. O altă publicaţie, **Bunte**, deschide discuţia, invitând specialişti de marcă din sociologie, psihologie, psihiatrie. Unul dintre aceştia, Jens Corssen, conchide: „Violenţa se naşte din neputinţă. Oamenii se simt slabi în mijlocul lumii înconjurătoare. Cu cât individul are mai puţină putere asupra lucrurilor complexe din societatea sa, cu atât el se întoarce mai mult la reacţiile animalice adormite. Când loveşte, el încearcă o senzaţie de beţie, aidoma celei produse de heroină".

Putem ajunge la o concluzie asemănătoare, cercetând infracţiunea juvenilă din România? Deocamdată, specialiştii nu şi-au spus cuvântul, iar poliţia e ca inexistentă.

Birmania

Drumul groazei, dar şi al speranţei

• *Deocamdată — droguri, prostituţie, trafic de arme*

Junta militară din Birmania construieşte cu deţinuţi politici o autostradă. Într-o ţară dominată de teroare, oamenii speră, totuşi, că pe noua arteră va intra democraţia şi economia de piaţă.

Junta militară din Birmania construieşte cu deţinuţi politici o autostradă. Într-o ţară dominată de teroare, oamenii speră, totuşi, că pe noua arteră va intra democraţia şi economia de piaţă.

Între provincia Yunnan din sudul Chinei şi localitatea Mae Sai din nordul Thailandei a fost construită, în 1992, o şosea ce străbate Birmania pe o distanţă de 162 kilometri. Acest drum îngust, pietruit, taie în două aşa numitul „Triunghi de aur", zonă de graniţă între Laos, Thailanda şi China, cunoscută pe glob ca patria şi paradisul fabricanţilor şi traficanţilor de stupefiante. Deocamdată, pe noua cale se tranzitează din Thailanda mărfuri pentru China (cu deosebire autoturismele japoneze Toyota-Coronas, autorităţile birmaneze încasând pentru fiecare maşină o taxă vamală de 1 200 dolari). În sens invers, se scurg coloanele de autocamioane încărcate cu arme, produse în China pentru ţările din sudul asiatic. Nu lipsesc din viaţa şoseleţ traficanţii de jad, antichităţi, stupefiante şi prostituate. Băştinaşii se ţin departe de acest du-te-vino, deoarece orice contact cu un străin le-ar periclita viaţa sau libertatea.

După deceniile de teroare ale dictatorului Ne Win (autorul programului „Drumul birmanez spre socialism"), ţara a căzut sub dictatura unei junte militare, ce s-a autointitulat „Consiliul de restaurare pentru lege şi ordine". Noul regim limitează la maximum libertăţile omului, el a înecat în sânge revolta studenţilor din 1988 şi, sfidând rezultatul alegerilor din 1992, o ţine sub arest la domiciliu pe lidera opoziţiei, laureata Premiului Nobel pentru pace, Auung San Sun Kyi. Dar, paradoxal, militarii aflaţi la putere anunţă planul de racordare a ţării la economia de piaţă. În acest scop, se preconizează construirea unei autostrăzi în lungime de 1 154 kilometri, ce ar urma să devină principala arteră economică a Birmaniei, de-a lungul căreia stăpânirea speră să activeze comerţul şi activitatea turistică. Realizarea ei a început deja cu ajutorul miilor de deţinuţi politici.

În întâmpinarea viitorului a fost extinsă deocamdată producţia de droguri şi comerţul cu prostituate. Sub oblăduirea guvernanţilor, terenurile afectate culturilor de mac au totalizat, în 1988, aproximativ 90 000 hectare, suprafaţa urmând să crească până anul acesta la 160 000 hectare. În acelaşi an 1988, suntem informaţi, producţia totală de opiu a fost de 300 de tone.

În acelaşi timp, într-o ţară roasă de sărăcie, înfloreşte negoţul cu fete destinate bordelurilor din Thailanda. Tolerate de grăniceri, bandele de traficanţi sosite din Bangkok colindă satele din Birmania, spre a recruta fete „pentru fabricile din Thailanda". Sunt căutate tinerele până la vârsta de 13 ani (!), o parte a banilor rezultaţi din acest târg odios revenind militarilor birmanezi. Au apărut, încolo, la Rangoon şi Kengtung, cazinourile şi cinematografele porno. Evident, pentru cei cu dare de mână. În această ţară, unde televiziunea emite din două în două zile câte trei ore (mai puţin chiar decât în România ceauşistă), populaţia se adună în buticurile prevăzute cu aparate video. Acestea sunt înţesate în special de comunitatea chineză (30 000 membri în Kengtung), din care s-au ridicat şi cei mai înstăriţi comercianţi din Birmania.

Nu prea înţelegem, la ora actuală, cum un regim totalitar, corupt, ce striveşte cele mai elementare drepturi ale omului, va putea scoate ţara din izolare, instaurând democraţia şi economia de piaţă. Dar cetăţeanul mijlociu din Birmania — scriu reporterii occidentali — îşi leagă mari speranţe de viitoarea autostradă, care, chiar dacă se construieşte cu deţinuţi politici, va mijloci, speră el, sosirea libertăţii şi bunăstării din ţările vecine bogate.

Bande de borfaşi terorizează şcoala 58 din Bucureşti

Peste drum de şcoala 58 se află blocul B. 29, unde locuiesc în majoritate romi. Multă lume spune că ocoleşte această zonă. In acest bloc locuiesc mare parte dintre cei care terorizează elevii şcolii 58, această şcoală fiind recunoscută în zonă pentru situaţia dramatică în care se află atât elevii, cât şi profesorii.

In nr. 20 al revistei Flacăra am semnalat pentru prima dată situaţia de la Şcoala 58, dar până acum nu am primit nici o reacţie din partea poliţiei sau a inspectoratului şcolar. Revenim cu relatarea faptelor, adăugând mărturii şi fotografii. Sperăm că de această dată ancheta noastră nu va rămâne fără ecou. Nu vom renunţa până când lucrurile nu se vor îndrepta.

Iată cum s-a întâmplat

■ ■ Doamna prof. de spaniolă Melania Popescu a împiedicat intrarea în şcoală a unui individ care nu mai era de mult elev, incidentul petrecându-se într-una din pauze, sub ochii elevilor ; individul s-a răzbunat smulgându-i profesoarei căciula din cap şi aruncându-i-o cât colo.

■ ■ Tatăl unui băiat vine la şcoală să ceară socoteală unui individ (obişnuit al locului) care i-a bătut măr fiul, dar bătăuşul înfige un cuţit în coastele celui care l-a deranjat cu o astfel de problemă ! Victima, cu o ultimă sforţare, îşi înfige mâinile în geaca de piele a agresorului şi i-o rupe, drept pentru care cuţitarul îl târăşte pe rânit până în secretariatul şcolii (!!) de unde... telefonează poliţiei, plângându-se că a fost atacat şi i s-au rupt hainele !

■ ■ Tot în timpul zilei, tot în careul şcolii (!) opt elevi sunt opriţi de câţiva derbedei, puşi cu faţa la zid, cu mâinile sus şi percheziţionaţi, în vederea confiscării banilor. Auzeam revolta din glasurile copiilor şi simţeam speranţa lor că vor fi apăraţi.

...La noi totul este bine, tovarăşi !

Conducerea şcolii nr. 58 afirmă că aici nu se întâmplă nimic din tot ce au spus elevii şi doamna directoare generală se uită urât la subalternii ei, când aceştia o contrazic, relatându-mi incidentele cu cele două profesoare agresate. Doamna directoare mă întreabă de ce elevii nu spun profesorilor ce li se întâmplă. Dar o întrebare merită pusă : Ce vă e mai drag, doamnă directoare, „liniştea" dv. sau apărarea copiilor ?

Doamna directoare mă întreabă la ce clase am pus asemenea întrebări incomode şi e pornită pe represalii împotriva elevilor care au spus adevărul, ştirbind reputaţia şcolii (sau a directoarei).

Doamna directoare spune că a fost chemată poliţia de câteva ori, pentru că derbedeii fucau fotbal în careul şcolii şi deranjau orele. Pentru informare, doamnă directoare, iată numele câtorva dintre cei care „deranjează" orele : **Anghel Mihai — 14 ani, handicapat mintal, cu acte doveditoare, care vine întotdeauna la şcoală să ceară bani elevilor înarmaţi cu un cuţit, Anghel Mircea, Radu Cristian, Cristi Olteanu, Dan Grecu, Florin-chioru, Vintilă, Ghioaca, Mutu, Ghimici.** Numai nume de fotbalişti ! De mari fotbalişti, doamnă directoare !

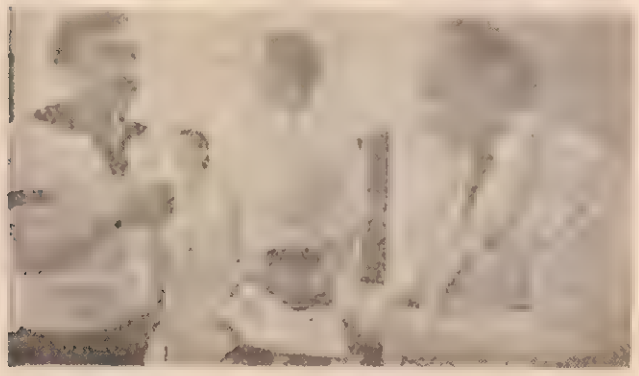

Directorul adjunct al şcolii recunoaşte gravitatea situaţiei

Aşteptând ajutor, elevii sunt exasperaţi, dar...

Am intrat în câteva clase a opta, unde sunt majoritatea celor agresaţi : de ţigani care s-au constituit în bande ce terorizează şcolile din zonă, mai ales şcoala 58. Elevii mi-au relatat cum ţiganii intră în şcoală, în pauze, peste ei, blochează uşile claselor şi cer elevilor sechestraţi să dea toţi banii pe care îi au la ei.

Gaşca de agresori îi aşteaptă pe copii să-i tâlhărească (fotografia a fost făcută cu aparatul ascuns).

O razie nesperată

La şcoala nr. 4, în apropierea şcolii 58, situaţia este cel puţin la fel de alarmantă : elevii sunt „amendaţi" cu sume variind între 500 şi 2 000 lei ; cine nu se achită în maximum două zile este „pasibil" de o bătaie zdravănă. Una dintre profesoare, care a ţinut să-şi păstreze anonimatul, la fel ca toţi cei cu care am vorbit — profesori sau elevi, pentru că le este frică — spune că poliţia a fost chemată de foarte multe ori, dar întotdeauna venea prea târziu şi, practic, n-a făcut nimic pentru stoparea acestui gen de terorism. Excepţia a fost atunci când fiul comandantului Secţiei 0 Poliţie, care învaţă la Şcoala 4, a fost bătut. Imediat s-a organizat o razie în toată zona cu tot efectivul de poliţişti ai Secţiei, fiind arestat unul din capii bandelor de derbedei — Marian, zis nebunul.

Doamna Ilinca Maria, directoarea Şcolii nr. 4, spune că nici o lege nu va putea rezolva problema educării copiilor, a tinerilor. Există profesori şi profesori, aşa cum există părinţi şi părinţi. Iar acolo unde lipseşte dezinteresul sau incapacitatea de a educa un copil, un tânăr, apar asemenea „anomalii" sociale, precum aceşti indivizi de 14—20 ani, care terorizează şcolile 4 şi 58. Afirmaţii adevărate, dar nu suficiente : copii trebuie apăraţi !

DAN GHEORGHE ■

N. red. : Pentru a feri bieţii copii de pumnii şi cuţitele bandiţilor, am consemnat mărturiile doar cu iniţialele numelor.

Mărturii ale celor care au trecut pe la această şcoală

Elevii Şcolii nr. 4 fac practică la Şcoala 58. Iată ce povestesc :

S.R. : „Eram în careul şcolii, eu şi colegii din clasa mea, când au apărut câţiva ţigani şi au început să ne controleze prin buzunare şi ne-au luat toţi banii pe care-i aveam — noroc că n-aveam mulţi — şi ne-au spus că data viitoare când venim în şcoală asta să aducem fiecare câte 75 lei, ca să ne dea voie să intrăm în şcoală".

S.G. : „Eu am avut bani mai mulţi la mine, mi au luat 500 de lei, dar altor colegi de-ai mei le-au luat ceasuri şi ce aveau la ei de valoare".

M.G. : „Pe mine m-au bătut, dar aşa fără să le zic nimic, au venit la mine şi mi-au zis : «Ce mă, eşti şmecher ?!» şi au început să dea în mine".

CE FACE POLIŢIA ?

Ceea ce se întâmplă în Şcoala 58, se întâmplă şi în multe alte şcoli din România şi nu numai în şcoli. Românului a ajuns să-i fie frică să umble pe stradă după ora nouă seara, după ce s-a lăsat întunericul. Întrebarea este ce-i sperie, azi, în România, pe hoţi, pe criminali, pe cei care şi-au făcut din pungăşie meseria de bază ? Din păcate, răspunsul este : MAI NIMIC. Legislaţia este mult prea blândă, iar poliţia nu are suficiente cadre pentru intervenţii operative.

Practic, în momentul când tu, elev, eşti pus la zid de aceşti derbedei şi ţi se iau banii şi eşti bătut şi ajungi bătaia de joc a acestor nemernici, te uiţi în jurul tău, să vezi dacă îţi vine cineva în ajutor şi nu vezi pe nimeni — nici poliţie, nici profesori — pentru că aceste neglijuiri se petrec în curtea şcolii, unde poate intra oricine, uneori chiar în şcoală. Nici părinţii nu se văd în ajutorul copiilor lor, pentru că le e frică de aceşti nemernici, care nu ezită să scoată cuţitul. Şi-atunci cine sare în ajutorul elevului ? Chiar nimănui nu-i pasă de aceşti copii ?! Unde sunt măsurile excepţionale împotriva neglijuiţilor, promise în campania electorală ?

Doamna Chiru Eugenia, directoarea Şcolii 51, aflată la câteva sute de metri distanţă de Şcoala 58, spune că aici nu sunt probleme, pentru că sunt mulţi copii ai căror părinţi lucrează în poliţie. Mai e nevoie de vreun comentariu ?!

ÎN ASEMENEA SITUAŢII SE GĂSESC ŞI ALTE ŞCOLI. POLIŢIŞTI, PROFESORI, PĂRINŢI, APĂRAŢI COPIII ! NU-I LĂSAŢI PE MÂINILE BANDIŢILOR !

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Sucuri CRUSH (cola şi orange)**, la cutie de doză 330 ml, import Siria, v.o.l. săptămânal, cantitate nelimitată, preţ de 207—210 lei/două, plata imediat.

2. **Sucuri GO GO (Kiwi, cola etc.)**, preţ de 599 lei/sticla de 1,5 l, franco depozit furnizor la 150 km de Cluj, se poate asigura transport contra cost.

3. **Inlocuitor de zahăr, import SUA**, concentraţie de 30 ori mai mare decât a zahărului (poate fi folosit şi de bolnavi), ambalat în butoaie de 50 kg, preţ de 306 000 lei/butoiul, sau preţ de 33.00 lei cutia de 3 000 pliculeţe, franco depozit Iaşi.

4. **Praf de ouă ambalat** în saci de celofan + hârtie, 30 kg/sacul, preţ de 3502 USD/tona, franco depozit Iaşi

5. **Sare extrafină — măcinată :**
● **iodată :**
— pungi 1 kg — 94 USD/tona
— saci 50 kg — 79 USD/tona
● **neiodată :**
— pungi — 1 kg — 92 USD/tona
— saci 50 kg — 77 USD/tona .

6. **Sare fină — măcinată :**
Iodată :
— pungi 1 kg — 90 USD/tona
— saci 50 kg — 74 USD/tona
● **neiodată :**
— pungi 1 kg — 88 USD/tona
— saci 50 kg — 72 USD/tona

7. **Sare grunjoasă :**
● 0—4 mm — pentru drumuri — NaCl — 95% min. vrac — 32 USD/to ; Na Cl — 96,5% min. vrac — 27 USD/to
● 0—2 mm alimentară :
— vrac — 42 USD to
— saci 50 kg — 82 USD/to

8. **Sare industrială 0—15 mm :**
— vrac — 37 USD/to
— saci 50 kg — 62 USD/to

9. **Sare bulgări :**
— 0—50 kg/buc — 37 USD/to vrac
— 1—5 kg/buc. — 47 USD/to vrac

10. **Sare extrafină prin evaporare :**
● iodată ;
— pungi 1 kg — 139 USD/to
— saci 50 kg — 114 USD/to
● neiodată :
— pungi 1 kg — 137 USD/to
— saci 50 kg — 112 USD to

La punctele 5—10 preţurile se aplică în condiţii de livrare DAF.

11. **Tărâţe**, cantitate de 10 tone/săptămână, preţ de 80 lei/kg franco depozit Arad, ambalate în vrac sau saci cumpărătorului.

12. **Castraveţi de seră**, preţ de 200—300 lei/kg negociabil în funcţie de cantitatea pe zi, se pot livra 15 tone sau 50—60 tone pe săptămână. în total până în 01.07.1993 se pot livra 500 tone, preţul este stabilit EX WORKS

13. **Roşii de seră**, preţ de 400—500 lei/kg negociabil în funcţie de cantitate pe zi, se pot livra 15—20 tone sau 50—60 tone pe săptămână, în total până în 01.07.1993 se pot livra 500 tone, preţul este stabilit EX WORKS

14. **Alcool 96 grade din cereale**, în vrac, cantitate de 8 tone, valabilitatea ofertei 27.05.1993, preţ de 950 lei/l, franco Braşov.

MĂRFURI INDUSTRIALE ŞI BUNURI DE LARG CONSUM

1. **Sodă caustică — cantitate 1 000—2 000 tone lunar**, ambalaj butoale tablă 400 kg, caracteristici : Na OH — 96% min., NaCl — 1,8% max., Na_2CO_3 — 2% max., Fe_2O_3 — 0,003% max., preţ de 321 USD/to — FOB sau DAF.

2. **Sodă caustică fulgi (paiete)**, cantitate 1 000—1 500 tone lunar, ambalaj saci polietilenă reambalată în polipropilenă 50 kg, caracteristici : NaCH — 96% min., NaCl — 1,8% max., Na_2CO_3 — 2% max., preţ — 330 USD/to — FOB sau DAF.

3. **Sodă calcinată uşoară**, cantitate 1 000—2 000 tone lunar, ambalaj în saci hârtie multiplă 50 kg, caracteristici — Na_2CO_3 — 98,5% min. Na Cl — 1% max., Fe_2O_3 — 0,006% max., substanţe insolubile în apă — 0,15% max densitate — 0,4—0,6 kg/dm³, condiţii plată — acreditiv sau cash.

4. **Uleiuri eterice :**
● ulei eteric de mentă — 1 tonă, 30 USD/kg
● ulei eteric de mărar — 2 tone, 16 USD/kg
● ulei eteric de lavandă, 250 kg, 32 USD/kg
● ulei eteric de salvie, 1 300 kg, 60 USD/kg
● ulei eteric de lămâiţă, 90 kg, 95 USD/kg

5. **Becuri**, import Rusia, de 40—60—75—100 W, preţ 110 lei bucata, cantitate de 100.000 de bucăţi, se face tranşa de beneficiar.

6. **Saci** producţie indigenă de 50 kg, culoare albă din amestec polistiren şi bumbac, 100 cm lungime x 45 cm lăţime, cantitate de 100.000 buc. în stoc, preţ de 152 lei, franco Cluj, adaos comercial (AC) 0%.

7. **Saci polietilenă**, ambalaţi în legături 5x100 buc., termen de garanţie nelimitat, dimensiuni : 1350x550 mm, cantitate totală de 9 000 buc, cantitate minimă en-gros de 1 000 buc., preţ de 215—225 lei/buc., franco Cluj — AC 25%, plata imediată.

8. **Hârtie de ciită**, produsă de monetăria Rusiei :
● Categoria I — Hârtie tipar pentru acte : hârtie specială pentru tipărit documente având o greutate de 40 g/mp ; hârtie pentru documente marca B 60.70 g/mp hârtie pentru plicuri poştale marcate — marca A (80 g/mp) şi marca B 75 g/mp) hârtie pentru scris nr 0 (65, 80 g/mp) ; hârtie pentru copii xerox (80 g/mp) ;
● Categoria II-a — Hârtie tipar pentru fabricarea şi tipărirea produselor de artă (65, 75, 95, 115, 155, 215, 235 g/mp) ; hârtie pentru cărţi de joc (220 g/mp) ; hârtie pentru coperţi (200, 160, 120 g/mp),
● Categoria III-a — Hârtie tehnică ; hârtie pentru mape albă, verde, albastră, gri, roz, roşie, etc. (230 g/mp) ; hârtie pentru acte tip MP 3 — marca A — (100, 120, 140, 180, 220 g/mp, marca B (220 g/mp), albastră (220 g/mp), hârtie pentru desen tehnic — marca V (200 g/mp), marca Ap (180 g/mp), marca A (180 g/mp) ; hârtie pentru subcoperţi (65 g/mp) ; hârtie pentru garnitură roz (75 g/mp) ; hârtie cu nuanţe (160 g/mp) ; hârtie pentru cărţi poştale (180 g/mp) şi marca A (220 g/mp) ; hârtie pentru mape şi acte bancare, cu desenul dorit (200 g/mp) ; hârtie pentru acte (200 g/mp) ; hârtie pentru plicuri, pentru discuri (210 g/mp) ; hârtie pentru ambalarea produselor specifice (300 g/mp).

Toate aceste 3 categorii de hârtie au o calitate comparabilă cu cea a hârtiei finlandeze, iar diferenţele de greutate specifică nu influenţează gradul de alb, cantitatea minimă este de 120 tone (în total), condiţiile de livrare sunt FOB port la Marea Neagră : preţul este în funcţie de sortiment, pe categorii : categoria I-a : aprox. 375 USD/tona ; categoria II-a : aprox. 385 USD/tona ; categoria III-a : aprox. 315 USD/tona, plata cu scrisoare de credit irevocabil, la vedere.

9. **Venin de viperă**, 10—50 grame/partida, preţ de 1800—2300 USD/gram., în funcţie de conţinutul în proteine, există un certificat de calitate şi licenţa de export pentru ţara de destinaţie specificată de cumpărător.

10. **Venin de albină** (Apis Melifera) în aceleaşi condiţii de la punctul 9, preţ de 65 USD/gram.

11. **Ciorapi de damă, import Italia, culori : negru**, bej, gri, mărimi de 1/2 şi 3/4, preţ importator de 350 lei/perechea, preţ de vânzare de 345 lei/per., în stoc 80.000 perechi, franco depozit furnizor la 150 km de Cluj.

12. **Aparatură :**

● Aparatură folosită, în stare de bună funcţionare :
— Aparate dentare — tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITTER, 980 USD/buc., 8—10 buc.
— Aparate dentare tip — IDEM PN 3, 1400 USD/buc, 5 buc.
— Aparate dentare SIEMENS, SIROFLEX, 2700 USD buc., 7—8 buc.
— Aparate dentare tip IDEM ELLISE, 4300 USD/buc., 4 buc.
● Aparatură nouă originală :
— Aparat dentar tip MARUS 12 000 USD/buc., 1 buc.
— Aparat dentar tip MARUS, 18.000 USD/buc, 1 buc.

Toate preţurile sunt CIF Bucureşti, pentru aparatură oferită să organizeze buna funcţionare şi la cerere se poate asigura — contra cost — asistenţă tehnică la instalare şi punere în funcţiune. La cerere, se oferă materiale dentare, precum şi instrumente dentare (freze, etc.) şi medicamente, sau instrumente chirurgicale.

13. **Casete video E — 180 TOKYO**, casete audio **C—60 LEVIS, import Austria**, ambalaj în folii de plastic, cantitate totală disponibilă pentru casete video 3 500 buc. şi pentru casete audio 4 000 buc., cantitate minimă en-gros pentru casete video 10 buc. şi pentru casete audio 9 buc., preţ pentru casete video de 2 100 lei/buc şi pentru casete audio de 329 lei/buc AC 30% plata cu filă CEC, dispoziţie de plată cash la ridicarea mărfii.

14. **Radio-ceas LEVIS, import Austria**, ambalat în cutie carton, termen de garanţie 6 luni de la data cumpărării, c.o. 30 mai 1993, cantitate totală disponibilă 55 buc, cantitate minimă en-gros 5 buc., preţ de 8 500 lei/buc., AC 30%, plata cu filă CEC, numerar, dispoziţie de plată la ridicarea mărfii.

15. **Sârmă**, diam. 6,5 mm pentru cuie, poate fi procurată pe bază de comandă, preţ de 215—220 USD/tona FOB porturi CSI/Marea Neagră.

CERERI:

1. Făină grâu
2. Boia
3. Tărâţe, cereale (grâu, porumb, orz, secară, etc.)
4. Zahăr
5. Fructe, uscate de pădure
6. Vişine în alcool
7. Sămânţă floarea soarelui mică, neagră, uscată
8. Porumb boabe pentru floricele, 2 tone
9. Ţigări (Monte Carlo, L&M, Marlboro)
10. Alcool, concentraţie 96 gr (cisterna)
11. Contoare gaz import, 40.000 buc.
12. Fier vechi 20 tone/tranşa
13. Cupru din cabluri uzate 20 tone/tranşa
14. Bare de oţel întărite conf. GOST — 578/82 A 3 Gs 25 cu următoarea compoziţie chimică : C—0,17—0.25% ; Mn—0,78 — 1,20% ; Si—0,60—0,90% i Cr—0,3% ; Ni—0,3% ; S—0.04% ; P—0,04%.
15. Bare cu secţiune pătrată 60x60x9 000 mm sau 90x90x9 000 mm
16. Verigă de oţel pentru sârmă sau cuie diam. 6,5 mm
17. Cherestea pentru ţară, 300 mc/luna, se poate plăti avans 10—115%.

Oferte de afaceri

1. **Închiriere avioa AN-2, pentru 9 locuri sau o tonă marfă :**

Destinaţia	Timp de zbor	Preţ estimativ
De la Cluj la .	Minute	lei
Alba Iulia (Lancrăm)	35	78.575
Baia Mare	50	112.250
Bacău	110	246.950
Braşov (Ghimbav)	75	168.375
Bucureşti (Băneasa)	140	314.300
Constanţa (Kogălniceanu)	220	493.900
Constanţa (Tuzla-Eforie)	225	505.125
Craiova	125	280.625
Deva	50	112.250
Iaşi	120	269.400
Oradea	60	134 700
Ploieşti (Strejnic)	110	146.950
Satu-Mare	55	123.475
Timişoara	110	246.950
Sibiu	50	112 250
Tg.-Mureş (Vidraşu)	30	67 350
Tg.-Mureş (Mureşeni)	35	78.575
Vatra Dornei	50	112 250
Suceava	80	179.600
Arad	80	179 600
Tur în M-ţii Apuseni	60	134.700

Completare la oferte

Ofertă lemn siberian :

1. Buştean conifere, preţ de 90—100 USD/mc, lungime de 4—6 m, diametru de 30—50 cm
2. Buştean foioase, preţ de 105—115 USD/mc, lungime de 4—6 m diametru de 30—50 cm
3. Cherestea răşinoase
— nerindeluită grosime de 40—60 mm, 105 USD/mc
— rindeluită : grosime de 40—60 mm, 115—120 USD/mc
4. Traverse cale ferată, 18x18 cm
— fierte, preţ de 25 USD/buc
— nefierte, preţ de 20 USD/buc
5. Multistrat
— pt. mobilă, preţ de 220—230 USD/tona
— pt construcţii preţ de 125—135 USD/tona
— pt raftur., preţ de 125—135 USD/tona
— şiefuit, preţ de 180—200 USD/tona
6. Tego, grosime de 10—30 mm, preţ de 285—320 USD/mc

La punctele 1—6, preţurile sunt franco frontiera româno-moldovenească, iar comanda minimă este de 40 vagoane (aproximativ 2 400 mc) La cerere, se pot livra şi alte esenţe de lemn. Dacă există o cerere fermă, preţurile sunt negociabile.

Celor interesaţi în achiziţia şi/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAŢIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziţie pentru relaţii şi servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23 (dl. Aristică Văduva).

Haplea de la TINERAMA

Folosind armele calomniei, un obscur condeier trage cu buretele peste meritele terapeutului Constantin Cojocaru

Către redacția revistei FLACĂRA

Stimate domnule director,

Vă rog mult să încredințați tiparului rândurile de mai jos. Ele constituie răspunsul meu la articolul calomnios apărut în revista **Tinerama** din ianuarie a.c., sub semnătura reporterului **Silviu Alupei.** Am încercat să public această scrisoare în revista menționată, dar dreptul meu a fost refuzat. Mă adresez dumneavoastră, deoarece **Flacăra** a fost prima revistă care a găzduit relatări dedicate invențiilor mele.

În legătură cu atacul infam din **Tinerama,** doresc să precizez următoarele :

Am fost întotdeauna adeptul polemicii pe teme științifice și am acceptat toate criticile întemeiate ale colegilor de breaslă. Dar nu pot să admit cu nici un chip calomnia și intruziunile ignorantului. Doresc să se știe că autorul infamiilor publicate în **Tinerama** (despre care, iată, am aflat abia acum), nu m-a vizitat niciodată, n-a cercetat în nici un fel atestatele mele profesionale și nici nu a vorbit cu pacienții pe care i-am tratat. S-a bazat pur și simplu pe un supliment editat de revista **Flacăra,** pe care l-a citit pe sărite, amendând și ironizând, fără nici o competență, conținutul științific al relatării. De la un capăt la altul, articolul e plin de gogomanii, ce vădesc totala lipsă de informație și intenția clară de a mi se denigra activitatea.

Băiețaș dragă (am aflat că ai 23 de ani) ! Dacă te încumetai să-mi faci o vizită, ai fi putut afla următoarele : 1. Nu mi s-a brevetat o singură invenție, cum susții, ci 25, după ani de experimente și trudă de laborator. 2. Examenul de doctorat nu l-am susținut în U.R.S.S. ci la Institutul Politehnic din București. Ai mai fi putut afla că, vreme de decenii, toată munca și veniturile mele le-am investit în cercetări de biolocație și bioenergoterapie, domenii în care am obținut rezultate de pionierat. De asemenea, consultând cazuistica, pe care o **țin** la dispoziția oricui, sau dacă ai fi vorbit cu pacienții mei, te-ai fi lămurit că, în sute de cazuri, captatoarele mele de bioenergie au redat oamenilor sănătatea și încrederea în viață.

De ce ai comis acest act mârșav ? Numai din dorința de a-ți face un nume, aruncând la întâmplare sămânța de scandal ? Sau ești mâna prelungită a celor care, din invidie și neputință, încearcă să arunce cu noroi peste munca mea de o viață ? Până una alta, Silvică, pune mâna pe carte, învață să scrii **și să te documentezi !** Ca să nu rămâi ceea ce ești : un Gâgă Oricum, pentru gestul tău murdar, te voi acționa în justiție.

Col. ing. dr. Constantin Cojocaru

Motivele pentru care am solicitat Cojoterapia sunt:

— După câteva săptămâni de suferință, cu dureri atroce la coloana vertebrală și la picioare, m-am hotărât să fac acest tratament întrucât electropunctura, infiltrațiile și tratamentul medicamentos nu m-au ajutat în suficientă măsură, lăsându-mi durerile.

— După primele trei ședințe de cojoterapie mi s-au ameliorat evident durerile și, în plus, am încetat de a mai lua zi și noapte medicamente și de a mai sta la pat.

— După terminarea tratamentului de 7 ședințe, mi-au încetat complet atât durerile pentru care veniseм în mod special, cât și multe altele, pe care de fapt le dădeam pe seama vârstei și a uzurii întregului organism : dureri de rinichi și ficat, dureri de cap, amețeli, stare de leșin, amorțeli ale piciorului, lipsă de putere și încă multe altele.

Aceste ședințe mi-au redat sănătatea, mi-au redat optimismul și curajul și m-au făcut sănătoasă.

În încheiere, mulțumesc din tot sufletul celor două mari personalități dătătoare de sănătate care sunt col. ing. Cojocaru Constantin și soția sa, mult apreciată atât de mine, cât și de toți cei cărora le-a efectuat tratamentul.

Pensionară
Gheorghescu Camelia—Maria
București, Șoseaua Mihai Bravu nr. 75—83

„Acupunctura este o mare speranță pentru omul suferind, dar din păcate ea este compromisă de amatori și șarlatani"

• *Convorbire cu dl. Theodor Caba, medic primar internist*

— Vă rog să vă prezentați în câteva cuvinte.

— Sunt medic primar internist, specialist în homeopatie și acupunctură, născut pe 26 februarie 1932. Zodia — Pești, iar în calendarul chinezesc în zodia Maimuței. Eu am scris primele cărți în țara noastră, atât în domeniul acupuncturii, cât și al homeopatiei. În perioada 1974 — 1990 am lucrat la spitalul din Călan (jud. Hunedoara). După Revoluție am ales Sinaia, pentru că este o stațiune de interes internațional. Am venit aici în speranța de a construi un spital de 100 de paturi, dar nu am găsit înțelegere la organele locale administrative și nici de la cei din turism. Așadar, am închiriat hotelul Silva, cu 65 de paturi, unde lucrez împreună cu fiul meu, Caba Marius, și el specializat în acupunctură, recent venit din China, iar în ceea ce privește homeopatia, colaborez cu fiica mea, Caba Carmen Maria, medic specialist în homeopatie.

În ce privește activitatea mea profesională, am participat la congrese naționale și internaționale. În 1971, în urma unor conflicte cu familia Ceaușescu am vrut să părăsesc țara. Dar tovarășa nu m-a lăsat, și m-a declarat bun național. Așadar, nu puteam participa la congrese internaționale, dar am [illegible] câteva lucrări care au fost premiate. Pentru prima dată am fost premiat la un congres din Japonia, cu o lucrare preluată apoi de școala de acupunctură chineză și demonstrată ca atare. Am

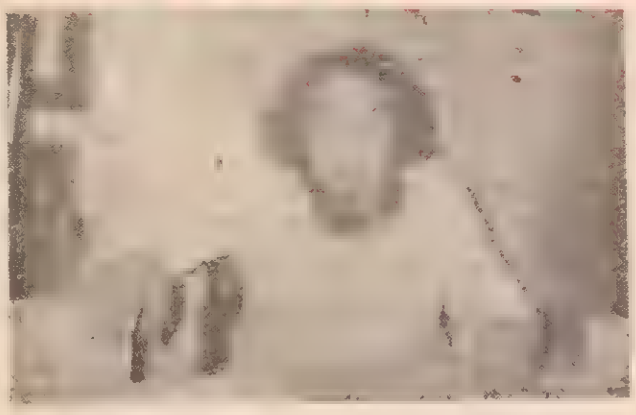

mai făcut comunicări la alte congrese, unde am emis teoria că meridianele structurează biocâmpul, iar utilizând acupunctura, influențez substanța prin biocâmp. Pentru această teorie, în 1986 am fost trecut în Who's who-ul de la Cambridge și declarat omul anului.

— Acupunctura este o ramură sau o nouă treaptă în evoluția medicinei clasice ?

— Acupunctura este o nouă și cea mai veche dintre medicine ! Ea nu poate fi acceptată decât în două condiții. Fie că ne-a venit, atunci, de mult, în antichitate de pe [illegible] mai mari decât cea actuală. Această știință a fost în permanență în mare vogă, în China, dar această țară a rămas oarecum izolată de restul lumii. Acupunctura a fost redescoperită de europeni în secolul trecut. Ea a fost atestată întâi practic, adică s-a pornit de la practică la demonstrarea teoretică.

— Aveți concurență în domeniul acupuncturii la noi în țară ?

— La ora actuală, acupunctura este încurajată de Ministerul Sănătății. Sunt cu miile de medici acupuncturi în România. Din păcate, foarte puțini dintre aceștia pricep că această meserie necesită studii îndelungate și din cauza asta cei mai mulți nu dau rezultate, iar problema acupuncturii suferă din cauza impostorilor. O altă problemă dureroasă a țării este vehicularea bioenergiei de tot felul de impostori sau... „sfinți" ca Mudava sau Urziceanu, dintre care unul este tehnician veterinar, iar celălalt mecanic. În primul rând, pentru a vehicula bioenergia trebuie să ai cunoștințe elementare despre structura și forța corpului uman, iar în al doilea rând, când o transformi în sursă de câștig, această metodă nu mai este eficace ! Dar, cu timpul, aceste probleme se vor rezolva, deoarece aceste practici nu prind la un om instruit, cult, ci la oamenii primitivi.

— La clinica dumneavoastră am observat mulți pacienți handicapați sau cu foarte grave deficiențe. În ce măsură credeți că îi poate ajuta tratamentul prin acupunctură, raportat și la tratamentul medical clasic ?

— Într-adevăr, acest tratament l-am aplicat și la copiii handicapați, cu rezultate excepționale, așadar la ora actuală sunt invadat de ei : reprezintă 50 la sută din clientela noastră. Iar medicina clasică, până în prezent, a făcut mari greșeli în recuperarea handicapaților, prin faptul că se merge pe protezare. Se folosesc tot felul de cărucioare, încălcându-se o lege biologică elementară : funcția creează organul. Ori, un organ scos din funcție nu se mai reface. Noi ne-am străduit să înlăturăm aceste metode și să-i vindecăm prin câmp.

— Ce afecțiuni tratează acupunctura ?

— Acupunctura acționează în toate afecțiunile posibile, în afară de cancer. Sunt boli pe care le vindecăm numai prin acupunctură, cum ar fi afecțiunile neurologice : nevrite, nevralgii, tratamente recuperatorii. Dar, mai există o metodă, prin care se combină acupunctura cu homeopatia, numită Homeosinistrie. De asemenea, vindecăm crizele de epilepsie, chiar boala în sine, sindromul extrapiramidal (tremurături spasmodice) ; la copii — ticuri, strabisme dispar rapid ; de asemenea, sciatice, pareze paralizii. Zona zoster, pe care medicina clasică nu o vindecă decât în 14 zile și pacientul rămâne cu dureri foarte mari, noi o vindecăm în 1—2 zile. În cazul herniilor de disc, pacientul este adus pe targă și pleacă pe... picioare !

În aplicarea actului terapeutic acupunctura și homeopatia sunt singurele medicine de viitor. Medicamentele așa-zise alopatice nu fac altceva decât să îmbogățească fabricanții de medicamente. Se știe că cifra de afaceri cea mai mare din lume o au fabricanții de medicamente ! În plus, viața unui medicament este foarte scurtă — de 2 sau 3 ani — după care dispare și apar altele cu aceeași soartă. Evident că, de bază rămân doar câteva cum ar fi aspirina, antibioticele, digitala. Din păcate pe nomenclatorul unor medicamente contraindicațiile sunt mai multe decât indicațiile. Sunt sigur că în viitor se va merge din ce în ce mai mult împotriva poluării, pentru că cea mai gravă poluare este cea farmaceutică.

RALUCA VRABIE

Teme pentru mileniul trei

Compoziţii muzicale din lumea cealaltă

• *Mari compozitori dispăruţi compun în continuare prin mijlocirea doamnei Rosemary Brown*

Rosemary Brown, un medium din Anglia, susţine că i s-au dictat compoziţii muzicale de către Liszt, Beethoven, Brahms, Debussy, Chopin, Stravinski. Rosemary Brown este casnică, este un om modest şi dispune de cunoştinţe muzicale precare.

În 1964, ea a luat contact cu Beethoven şi Chopin. Compoziţiile transmise erau deja în formă finală.

Ea susţine că muzicienii îi le dictează pur şi simplu. Observatorii care iau parte la aceste şedinţe sunt frapaţi de viteza cu care notele ies din pana dnei Brown. Nici un muzician nu ar putea scrie pe loc atât de repede o operă. Lucrările sunt pentru pian sau pentru orchestră. În timpul scrierii, Rosemary stă de vorbă cu compozitorii, astfel încât prezenţa acestora pare firească şi pentru observatorii neutri. Uneori, ea întrerupe dictarea, reproşându-i, de pildă, lui Liszt că vorbeşte germana sau franceza, sau lui Chopin că vorbeşte poloneza ! Explicaţia : sunt limbi pe care ea nu le înţelege.

Pianista Hephzibah Menuhin spunea că are un mare respect pentru aceste compoziţii, deoarece fiecare operă este scrisă în stilul caracteristic al fiecărui compozitor în parte.

Leonard Bernstein a invitat-o pe Rosemary Brown la hotelul său la Londra şi s-a arătat impresionat de exactitatea acestor lucrări. Compozitorul britanic Richard Rodney Bennet o lăuda : „Mulţi pot improviza, dar o asemenea muzică nu se poate falsifica fără un exerciţiu îndelungat. Eu însumi nu aş fi putut scrie nici una din operele dictate de Beethoven."

Se pare că după 1964 ea a fost contactată şi de pictori, poeţi, oameni de ştiinţă, filosofi dornici să continue opera lor şi după moarte. Vincent van Gogh a pictat câteva pânze prin ea — la început în cărbune, apoi în ulei. În 1975, Debussy prefera să picteze, talentul său artistic suferind o deplasare de la muzică la pictură.

Filosoful Bertrand Russel, care niciodată nu a crezut în viaţa de după moarte, îşi schimbă opinia odată cu trecerea lui în nefiinţă, transmiţându-i dnei Brown noile sale idei referitoare la viaţa veşnică.

Rosemary Brown nu este singurul medium cunoscut ; pianistul britanic John Liel susţine şi el că inspiraţia lui vine din lumea morţilor. El este câştigătorul premiului Ceaikovski şi a avut o carieră spectaculoasă. La Moscova a intrat pentru prima oară în contact cu Beethoven, cu care a avut mai multe convorbiri de atunci. John Liel consideră că fiecare ar avea acces la un asemenea contact dacă ar fi pregătit.

G.F. Händel compune prin Clifford Enticknap oratorii minunate. Acesta din urmă a fost mereu entuziasmat de Händel, susţinând că relaţia lor profesor-elev ar fi existat şi în altă încarnare, Händel fiind profesorul Joseph Arkos. Enticknap a scris oratoriul „Dincolo de văl" dictat de Händel. Orchestra simfonică din Londra şi corul fundaţiei Händel au prezentat 73 de minute din acest oratoriu.

De unde vine această muzică ? Desigur, nu din subconştientul dnei Brown, care abia ţine pasul cu dictarea acestor opere. Unii cercetători sunt de părere că inspiraţia de acest gen provine dintr-o zonă care conţine toată ştiinţa lumii. Într-o anumită stare a conştiinţei, aceasta ar putea deveni accesibilă omului.

Rosalind Heywood, autoarea cărţii „Al 6-lea simţ", găseşte o altă explicaţie : Rosemary Brown este tipul omului suprasensibil, care-şi depăşeşte propriile capacităţi conştientizate.

Care este explicaţia reală a fenomenului ? Deocamdată, răspunsul la această întrebare întârzie.

Hipnoza şi reîncarnarea

• *Experienţe tulburătoare, detalii uimitoare din vieţi anterioare*

În anii 1956 şi 1957, **Emile Franckel** a condus un program american de televiziune, cu titlul **Aventura hipnotizării**, realizând totodată şi o serie de experimente pe viu. Prin aceste experimente, a vrut să afle dacă anumiţi oameni pot să retrăiască, prin hipnoză, o viaţă anterioară. Părerea lui era că anumite amintiri se pot reîmprospăta prin sugestie şi hipnoză.

Se pare că, aplicând această tehnică, evenimente dintr-o existenţă anterioară ajung la suprafaţă. Dacă un hipnotizator, în 1993, sugerează, de exemplu, unui om de 30 de ani faptul că se află în 1983 şi că se va trezi la aniversarea zilei sale de 20 de ani, subiectul îşi va aminti întâmplările de atunci, fără să fie influenţat de experienţa lui ulterioară de viaţă.

Încă în 1906, Societatea pentru Cercetări Psihologice din Londra relata cazul fetiţei Helen Smith, care, sub hipnoză, a fost transportată în viaţa ei anterioară din secolul 14, în timpul regelui Richard al II-lea. Toate detaliile istorice date de ea în ceea ce priveşte îmbrăcămintea şi mâncarea s-au dovedit exacte ! Fetiţa nu citise nimic despre obiceiurile de atunci.

Celebru în acest sens a fost cazul **Bridget Murphy.** Începând din noiembrie 1952 şi până în octombrie, hipnotizatorul american Morey Bernstein, prin şedinţe repetate, a reuşit s-o transporte pe Virginia Tighe (29 de ani) în viaţa ei anterioară, din secolul 19. V. Tighe s-a născut la Madison, Wisconsin şi a trăit tot timpul în SUA. Nu fusese niciodată în Irlanda.

Sub hipnoză, V. Tighe a afirmat (vorbind cu accent irlandez) că este Bridget Murphy, fiica soţilor protestanţi Duncan şi Kathleen Murphy, din Meadow Cork. În 1818, Bridget s-a căsătorit cu Brian McCarrthey. A relatat despre obiceiurile de atunci şi despre tipurile de monede folosite, dansurile populare, băcăniile în care-şi făcea cumpărături.

Revista americană „Empire" a însărcinat un reporter cu cercetarea amănunţită a acestui caz. Raportul lui a fost tipic pentru asemenea experimente de regresie : anumite fapte au putut fi confirmate, altele nu. Existenţa băcăniilor a fost atestată !

Prin hipnoză, ies la suprafaţă evenimente refulate, care sunt impregnate adânc în inconştientul nostru. Un lucru interesant : dacă există cu adevărat reîncarnare, de ce toţi cei hipnotizaţi îşi amintesc cu predilecţie amănunte şi par să uite evenimentele cele mai importante din viaţa lor anterioară ! ?

ANDREI NEAGU NICOLAE ■

EXTRATERESTRII SUNT CU NOI

• *Alte date care certifică existenţa OZN-urilor*

● 1957, Fort Belvoir, Virginia, SUA, este fotografiat un OZN, ce pare din material compact, negru fără reflexe.

● 1965, un distribuitor de ziare tânăr, de numai 14 ani, fotografiază pentru prima dată noaptea un OZN, în Tulsa, Oklahoma, SUA

● 16 iulie 1952, ora 9,53, Salem, Massachusetts, SUA, R. Alpert vede un OZN la o distanţă foarte mică.

● 21 octombrie 1965, ajutorul de şerif Strauch, în timpul unei vânători în Gibbon, Minesotta, SUA, este observat de un OZN foarte de aproape.

● 23 iulie 1975, 3 martori văd un OZN în apropierea oraşului Saasfee, Elveţia. Era metalic şi emitea un zumzăit ciudat.

● 1987, iulie, E. Neimer, din Würzburg, vede într-o păşune apropiată de casa ei „o minge de lumină", emiţând raze în toate culorile curcubeului. „Mingea" a dispărut încetul cu încetul, până când nu se mai simţeau decât oscilaţii foarte fine ale luminii.

În 1973, pilotul Riccardo Marano vede deasupra aeroportului din Torino, în timpul manevrelor de aterizare, un OZN, la o înălţime de 3 600 de metri. Acesta era ca o bilă strălucitoare, ce emitea lumină pulsatorie. Au existat mulţi martori.

Ziaristul postului de radio France-Inter, Jean-Claude Bourret, realizează un interviu televizat cu fostul ministru de apărare al Franţei, acesta recunoscând că de peste 20 de ani Franţa dezvoltă în secret cercetări OZN. Se pare că, în SUA, NASA deţine corpurile unor extratereştri pe care-i studiază ! Există, de asemenea, o fotografie (foarte controversată), care certifică aterizarea unui extraterestru, înalt de circa 1 metru, în masivul muntos Bernina din Italia.

ANDREI NICOLAE NEAGU ■

O farfurie zburătoare, reconstituită după descrierile unor martori. Fotografia, publicată în SUA, a stârnit numeroase păreri pro şi contra.

Film

Vraciul din junglă

Cinergi Production Inc., 1992
Scenariul : Tom Schuman, Sally Robinson
Regia : John Mc Tiernan
În rolurile principale : Sean Connery, Lorraine Bracco

Ilustrul cercetător ştiinţific, biochimistul în căutarea miracolului ce va izbăvi omenirea de cancer, dr. Robert Campbell (Sean Connery), retras în pădurea sud-americană, este pe punctul de a o mi lumea medicală Formula secumulul volatil se pierde, însă, iar doctorul intră într-o luptă contra cronometru, în condiţiile infernale ale junglei, spre a recupera lemul salvator. Apariţia cercetătoarei dr. Crain (Lorraine Bracco), lansată la tropice de corporaţia farmaceutică pentru a investiga activitatea secretă a vraciului miraculos, înseamnă o pr.mă întâln re foarte puţin călduroasă, confruntări fă ţişe şi, în cele din urmă..., dragoste.

LIANA TATOS ■

În pod, la Odeon

Ora linxului

În ciuda faptului că a repetat în paralel, la Teatrul de Comedie, ba chiar, la un moment dat, a fost pus în situaţia de a fi prezent în acelaşi timp şi la „Naţional", regizorul **Tudor Mărăscu** a suferit nevoia de a se instala în podul **Teatrului Odeon**. „Spaţiul era foarte potrivit pentru **Ora linxului** şi simţeam sufleteşte nevoia de a face acest text".

Ora linxului, de **Per Olov Enquist**, în traducerea **Mirunei Runcan**, este încercarea de a pătrunde în universul surprinzător al sufletului, unde fiecare îşi are ascuns un refugiu, care poate fi Dumnezeu, reprezentat de un motan şi „casa lui tata mare". Două actriţe cu experienţă îşi recunosc teama de confruntarea cu publicul. **Dorina Lazăr**, pentru că nu ştie — nimeni dintre noi nu ştie — ce înseamnă un pastor femeie din lumea nordică, **Ileana Cernat**, omul de ştiinţă dând greş în experimentul pe om, pentru că n-a avut niciodată un rol atât de antipatic. **Băiatul alienat**, obiect de studiu, interpretat de studentul **Zoltan-Octavian Butuc**, ne face să ne amintim de un Dan Nuţu la început de drum, pe cât de tânăr, pe atât de talentat.

Tudor Mărăscu se întreabă dacă piesa l-ar fi interesat la fel, în urmă cu patru ani : „Mă raportez la ce s-a întâmplat de atunci până azi, când trăim între o grevă şi o înlezare şi într-un vârtej al inflaţiei. Mi se pare că piesa dă soluţia unui refugiu într-o altă zonă, în care să te poţi regăsi. Lumea se împarte în luptători, în oameni de mai puţină acţiune şi în resemnaţi. Eu nu fac parte din categoria oamenilor de acţiune, am nevoie de o zonă de refugiu. Mi s-a părut că, aşa cum mi se adresează mie, textul se poate adresa şi altora ca mine".

LIANA TATOS ■

AGENDĂ CULTURALĂ

●● **TEATRU : Theatrum Mundi** prezintă în zilele de 2 şi 3 iunie, la Institutul Francez din Bucureşti, ora 19.30, premiera în versiune franceză a spectacolului **Teatrul Descompus**, de Matei Vişniec. Regia : Cătălina Buzoianu. Scenografia : Nicolae Ularu. Distribuţia : Maia Morgenstern, Horaţiu Mălăiele, Mircea Diaconu ● Pe 6 iunie, la ora 10.30, la **Teatrul Ion Creangă**, va avea loc spectacolul **Matilda**, de Roald Dahl. Regia : Thomas de Mallet Burgess (Anglia). Scenografia : Spiros Coscinas (Anglia) ● Pe 6 iunie, la ora 18, va avea loc la **Teatrul L.S. Bulandra** spectacolul **Jocul de-a măcelul**, de Eugen Ionescu. Regia şi ilustraţia muzicală : Beatrice Bleonţ. Distribuţia : Lia Bugnar, Marius Capota, Dorian Chiriac.

●● **MUZICĂ :** Pe 5 iunie, ora 18, la **Opera Română** va avea loc spectacolul extraordinar **Răpirea din serai**, de W. A. Mozart, cu participarea extraordinară a **dirijorului Ladislau Rooth (Mexic)**. Distribuţia : Felicia Filip, Silvia Voinea ş.a.

●● **ARTE PLASTICE :** În perioada 29.05—14.06, la **Galeria Simeza**, Expoziţia de pictură Bogdan Pietriş ● În perioada 4—18 iunie, la **Galeria Orizont**, expoziţie de scenografie **Virgil Moise**. ● În perioada 7—28 iunie, la **Galeria Galateea**, expoziţie de grafică **Marieta Besu**.

RALUCA VRABIE ■

APARIŢII EDITORIALE

Upanişadele în româneşte

Scopul colecţiei **Bibliotheca Orientalis** a **Editurii Ştiinţifice**, acela de a oferi publicului românesc studii şi traduceri din marile culturi ale Asiei, nu putea să nu pună problema promovării gândirii religioase, motiv pentru care în anii premergători lui decembrie '89, această prestigioasă serie a fost sistată. Recenta apariţie cu care **Bibliotheca Orientalis** reintră în actualitate este volumul **Cele mai vechi Upanişade**, traducerea din limba sanscrită, studiul introductiv, notele şi comentariile datorându-se directorului Institutului de Studii Orientale, **Radu Bercea**. Realizat la îndemnul regretatului **Sergiu Al-George**, cel mai strălucit indolog român, volumul cuprinde două texte fundamentale **Brhadâranyaka-Upanişad** şi **Chândogya-Upanişad**, ambele datând din secolul al VI-lea î. Chr., moment crucial al istoriei culturii indiene. Upanişadele, cuprinzând învăţături tainice împărtăşite de maestrul spiritual discipolilor, sunt grăitoare pentru cititorul de astăzi, care va descoperi în aceste monumente ale spiritualităţii indiene arhaice un tezaur de imagini simbolice ale unei realităţi fabuloase. **(Liana Tatos)**.

Editura HUMANITAS

TALENTATUL DOMN RIPLEY (Colecţia LYNX) — Un celebru roman poliţist, publicat în 1955 de Patricia Highsmith, a cărui seducţie vine din scrisul controlat, ca descrierea unei intervenţii chirurgicale de mare angajare sufletească, amintind oarecum stilul acelui minunat **În fiecare zi e iarnă**, al lui Margaret Millar, dar şi din faptul că e unul din rarisimile lucrări de gen unde criminalul nu e prins.

DOAR DUMNEZEU ŞI NOI, de Michel Folco. Istoria a opt generaţii de călăi scrisă cu un umor subteran, pe alocuri crud şi chiar gros, motiv care l-a făcut pe un critic să afirme că „Rabelais nu e departe !". Totuşi, am zice, nici prea aproape. Cartea, indiferent de raportările istorico-literare, e fermecătoare şi ne ajută să scăpăm de unele prejudecăţi.

CUNOAŞTEREA INUTILĂ, de Jean-François Revel. Un eseu de câteva sute de pagini, din categoria acelor care, în ţările unde se citesc curent volume de eseuri, iar acest tip de literatură e îndeobşte mai căutat de absolvenţii de universităţi decât istoriile romanţate, figurează săptămâni de-a rândul pe lista celor mai bine vândute titluri. Cine vrea să ştie ce e real din tot ce am crezut că este trebuie să citească această carte înnebunitoare. Mă tem, însă, că numărul oamenilor dispuşi să accepte că au fost intoxicaţi şi că se complac în a fi intoxicaţi e mic.

SCRISORI FILOZOFICE, de Piotr Ceaadaev. O carte stranie, scrisă de un contemporan al lui Puşkin, care, după ce a publicat prima „scrisoare", a fost internat la un ospiciu şi păzit cu soldaţi. Publicată în întregime abia azi, opera lui Ceaadaev pare lucrul unui extremist de lucid analist politic din apropierea unui Gorbaciov.

PIAŢA DE ARTĂ, ARTA DE PIAŢĂ

Ah, preţurile, preţurile

În centrul Capitalei, pe Calea Victoriei, se poate vizita, gratuit, galeria de artă ANDREW'S şi, à coté, DA VINCI. Interioare dichisite, cu iz occidental, sunt burduşite de lucruri şi foarte bune, dar şi de nimicuri, unele dubioase. Dar atât. Preţurile aproape de milioane sunt departe de buzunarele chiar şi ale pricopsiţilor. Mai la vale, la EURO UNION, se poate vedea un V. Popescu bun lângă un M. Arnold, acuarelă cu parfum de Smirna şi un G. Tomaziu foarte frumos. Preţurile sunt chiar suportabile. Aici s-a vândut N. Grigorescu (pomenit în numărul trecut). Şi înainte de război, pe un Grigorescu se cumpăra un apartament. Şi ce apartamente erau atunci...! Pentru amatorii mai puternici se impune un T. Aman, piesă şi cu alte valenţe estetice (de văzut galeria COLEUS). Spaţiu elegant, aerisit, civilizat, dar parcă insuficient exploatat. Realitatea bursei obiectelor de artă este reflectată corect la licitaţii. La cele organizate de ALIS se pot achiziţiona şi lucruri de calitate la preţuri rezonabile (mai ales în absenţa unor domni şi a unor doamne!). Ceea ce fac şi mulţi patroni de galerii. De această realitate ar trebui să se ţină seama în afacerea de artă. „Lovitura" nu aduce întotdeauna beneficiu şi nici fudulia.

P.S.

Incredibil, dar adevărat!

La Oficiul de patrimoniu naţional s-a refuzat scoaterea din ţară a unui pastel de I. Anestin. Grafician antebelic, mai ales în presă, I. Anestin, fost deţinut politic (deşi social-democrat), în regimul comunist a fost blocat pe lista patrimoniului naţional de alte organe decât cele de cultură. Azi (ad că, şi postmortem!), lui I. Anestin i se refuză dreptul la o călătorie peste hotare, pe motiv de tezaur naţional. Alte organe, credem, au dispărut, dar lista a rămas. În cultură gândeşti că oamenii gândesc.

DON LOTREC ■

Editurile particulare serioase supravieţuiesc, dar pirateria în domeniu proliferează

• *Dna Sanda Popa, directorul tehnic al editurii Vivaldi, se confesează revistei noastre*

Sunt câteva sute de edituri particulare, care, cu mici excepţii, au provocat o explozie de carte, de factură mediocră, adesea picantă, alterând în felul acesta gustul publicului. Au apărut cărţi de genul VIOLUL, în care titlul este susţinut de un conţinut ce nu mai necesită comentarii. Mai există, desigur, o categorie de pasionaţi de literatură, care-şi cumpără cartea numai din librărie, fiind siguri, în felul acesta, că achiziţionează o carte bună. Librăriile, în mare parte, nu acceptă compromisurile.

— După 1990, domeniul editorial a fost cel mai puternic asaltat de toată lumea, oameni cu sau fără pregătire în domeniu, care şi-au creat edituri particulare, profitând de faptul că nu există o ordine deosebită în a-i selecta. Mai târziu, Ministerul Culturii a condiţionat apariţia unei edituri de obţinerea unui atestat, destul de generos, ce trebuia susţinut de un consilier literar.

La această măsură a ministerului a apărut imediat un „antidot" din partea editurilor particulare de toată mâna. Se alegea o persoană, mai ales din lumea traducătorilor, se mergea la Ministerul Culturii pentru atestat, după care persoana respectivă primea un onorariu, de obicei mare. Din această fază, relaţiile lor cam încetau, pentru că editorii particulari, în marea lor majoritate, voiau să scoată bani, iar banii se puteau face din așa numita literatură comercială. De apariţia acestui gen de literatură se fac vinovaţi şi consilierii literari, care pentru suma încasată, au girat-o. Uniunea Scriitorilor, la rându-i, a avut partea ei de amestec în povestea consilierilor. Cum voia să fie mamă bună pentru toată lumea, Uniunea Scriitorilor a forţat mâna editorilor particulari să-şi aleagă un consilier literar dintre membrii Uniunii, fără a ţine cont de faptul că persoana respectivă are sau nu înclinaţii pentru munca editorială.

Din păcate, este foarte clar că editurile care promovează o literatură uşoară subzistă, se îmbogăţesc, în schimb literatura serioasă se vinde mai greu, iar editurile care o scot rămân cu banii investiţi în carte, greu recuperabili. Este o problemă pe care nimeni nu are posibilitatea s-o regleze.

— Vă rog să vă referiţi la problemele editurii dvs. ; cum le-aţi depăşit şi ce aţi reuşit să realizaţi până în prezent ?

— **Editura Vivaldi** a vrut să-şi găsească un loc printre cele care scot carte de valoare. Cât am reuşit, n-aş putea să spun. Şi Vivaldi a trebuit să facă nişte concesii. A reeditat foarte multă literatură interbelică, care nu apăruse de 45 de ani, o literatură specific feminină ,cuprinsă în ciclul „romanul de dragoste". Am păţit foarte de curând un lucru neplăcut cu un roman al lui Louis Bromfield —**24 de ore** — în traducerea lui Paul B. Marian, care are şi copyright pentru acest titlu. Până când noi am lucrat cartea, până când am ajuns cu ea în faza de B.T., o editură de la „13 Decembrie", nu ştiu cum se numeşte, a unei muncitoare de la tipografie, a scos cartea fără nici un fel de contract cu traducătorul, fără nici un fel de readaptare. În această situaţie, **Vivaldi** nu şi-a mai putut permite să scoată cartea, fiindcă ar fi inundat piaţa cu acelaşi titlu şi ar fi blocat banii în această carte, nemaiavând astfel posibilitatea continuării activităţii cu altă carte. Păgubită nu este numai editura, dar şi cititorul, care a cumpărat cartea unui amator.

— Cine poartă, totuşi, vina unor astfel de situaţii ?

— Nu aş putea acuza pe cineva anume. Lucrurile nu au intrat într-o ordine firească. Neexistând o legislaţie a momentului, lucrurile devin arbitrare. Am mai avut un caz de proces ; a fost vorba despre un titlu — **Drum în noapte** — romanul lui John Knitel, pe care Vivaldi l-a scos luând legătura cu Marcel Aderca, fiul lui Felix Aderca, traducătorul cărţii. Ne-am trezit daţi în judecată de dl George Sbârcea, care a afirmat că traducerea îi aparţine. La proces, — a durat vreo patru luni — nici un argument că nu Aderca ar fi traducător l. Sigur că am câştigat procesul, dar el a însemnat o cheltuială inutilă, aruncând, în acelaşi timp, o lumină nefavorabilă asupra noastră.

— Puteţi să-mi daţi exemplul unui alt mod de piraterie?

— Mai există o categorie de editori care scot cartea fără să treacă numele traducătorului. Veniturile lor sunt automat mai mari decât ale „acelora care plătesc copyright şi traducător. Pentru că suntem la capitolul copyright, aş vrea să spun că ei ridică o problemă serioasă edi turilor particulare (celor care se descurcă legal şi corect). Copyright-ul se plăteşte în valută. Valută nu poţi să obţii decât intrând la licitaţie. Dacă ai nevoie de o sumă sub 2000 de dolari, poţi intra la licitaţie de două ori pe săptămână. De fiecare dată, însă, completezi un formular, pierzi timp etc. Am ajuns în situaţia r dicolă în care, pentru 1400 de dolari, reprezentând copyright-ul la **Cain şi Abel**, intrăm la li taţie de două ori pe săptămână, din luna noiembrie. Au fost zile în care ni s-au dat doar 8 dolari ! Nici până acum n-am reuşit să agonisim suma completă.

— De cine ar depinde reglementarea acestei situaţii ?

— Atât Ministerul Culturii, cât şi Uniunea Scriitorilor, care primeşte acel timbru literar pentru care, practic, aproape nu fac nimic, ar trebui să înlesnească obţinar copyright-ului deoarece o carte nu este numai un bun al editurii, ci şi al cititorului..

ELENA GRECESCU ■

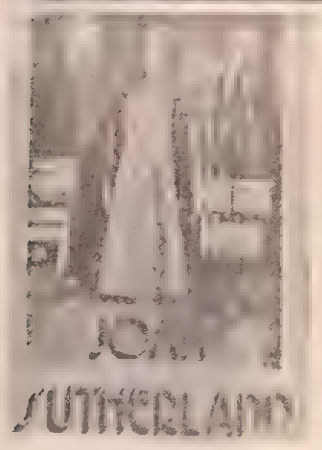

Soţia premierului britanic este... scriitoare!

Norma Major, soţia primului ministru britanic John Major, este autoarea primei biografii complete şi la zi a unei dintre cele mai mari şi îndrăgite soprane din lume, Joan Sutherland, de origine australiană ! Joi, 27 mai, la ora 14, la Magazinul Muzica din Bucureşti, a avut loc lansarea cărţii **Joan Sutherland** (Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România). Au luat cuvântul dl Mihai Gheorghe, directorul magazinului Muzica şi dl Iosif Sava. Au mai participat : d-na Adina Arsenescu, traducătoarea cărţii, dl. George Măgureanu, directorul Editurii Muzicale, dl. Adrian Iorgulescu, preşedintele Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România.

RALUCA VRABIE ■
FLORIN IONIŢĂ ■

Cu ocazia lansării albumului (disc plus casetă) **Prizonier**, marţi, 25 mai, la magazinul Muzica, GABRIEL COTABIŢĂ a fost întrebat de ce şi-a pus un inel în urechea stângă. Interpretul a spulberat toate nedumeririle : „L-am pus în stânga pentru că nu l-am pus în dreapta, dar nu este unul, ci sunt doi cercei" ! (Bun şi-aşa decât deloc — n.n.).

COMMANDO

Regia : Mark L. Lester
Producător : Joel Silver
Scenariul : Steven E. De Souza
În rolul principal : Arnold Schwarzenegger
Producţie TWENTIETH CENTURY FOX

Matrix, fostul conducător al unui grup special de şoc instruit să intervină în orice punct „fierbinte" de pe glob, trăieşte retras o nouă şi fericită identitate, alături de fiica sa în vârstă de 11 ani. Liniştea vieţii la ţară este risipită de răpirea fetiţei de către un vechi duşman, generalul Arius. Pentru a-şi recăpăta fiica, Matrix se luptă cu o întreagă armată de răufăcători, într-un joc brutal, pe viaţă şi pe moarte. (Liana Tatos).

Barbu Slătineanu reeditat

BARBU SLĂTINEANU, personalitate complexă, fost profesor la Academia Militară, autor al numeroase studii şi cărţi de specialitate, a făcut parte din Comisia de Armistiţiu, în 1945. În afara acestei cariere, s-a dedicat cu strălucire cercetării artei populare, domeniu care-i consacră, lucrarea sa Ceramica Românească, editată de Fundaţiile Regale, fiind premiată de Academia Română în 1938.

Editura Galaxia şi-a propus tipărirea operei sale într-o serie de 5 volume, pe baza unei selecţii efectuate de C. Măciucă, având ca îngrijitor de ediţie pe doamna Geta Săvescu Slătineanu. Primul volum al seriei, apărut acum, cuprinde nuvele şi povestiri de factură istorică.

O nouă generație de motoare pentru FORD SIERRA:

DOHC (DOUBLE OVER HEAD CAMSHAFT)

Există o întrebare frecventă pe care și-o pun cumpărătorii și chiar producătorii de autoturisme: **cam câți cai putere trebuie să aibă o mașină în funcție de clasa din care face parte?** Se consideră ca normale valorile de la 50 până la 60 cai putere pentru mașinile mici, 70 până la 75 pentru modele compacte, 90 până la 115 pentru limuzinele de clasă medie și, bineînțeles, cât mai mulți „căluți" pentru superlimuzine și pentru mașinile de talie sportivă.

Binecunoscutul model de clasă medie **FORD SIERRA**, apărut în 1982 și remodelat în 1987 (an în care a apărut și caroseria în trei volume), beneficia până în prezent de un motor de 2 litri, care furniza 100 CP și un cuplu maxim de 15 kgfm. Cu toate acestea, motorul nu reușea să imprime mașinii temperament și economicitate satisfăcătoare (media consumului situându-se în jurul cifrei de 11,7 litri la 100 de kilometri.).

De puțin timp, FORD a rezolvat această problemă pentru autoturismele sale de clasă medie, SIERRA și SCORPIO, apărând disponibilă noua generație de motoare. Arhitectural, prima modificare vizibilă o constituie cei doi arbori cu came plasați în chiulasă — DOHC. Inițialele provin de la definirea soluției tehnice: DOUBLE OVER HEAD CAMSHAFT.

Scopul urmărit în dezvoltarea noilor motoare a fost creșterea valorii momentului motor obținut la turații mici și medii, ceea ce se traduce prin **temperament mai pronunțat și consum de combustibil mai scăzut.** În varianta alimentării prin injecție, puterea maximă atinge 120 CP la 5500 rot/min, iar cuplul maxim la 17,5 kgfm, începând cu turația de 2500 rot/min. Consumul mediu obținut este de 8,9 l/100 km., mai puțin cu 2,8 litri/100 decât modelul vechi.

Capacitatea portbagajului este de 420 litri, spătarul băncheței spate este parțial rabatabil, servodirecție, cutie de viteze cu 5 trepte, detaliile exterioare ale caroseriei profilate aerodinamic fac din modelul FORD SIERRA o limuzină de familie, modernă, spațioasă, confortabilă și funcțională. Experiența acumulată pe parcursul a peste 10 ani de producție adaugă calităților de mai sus un grad ridicat de precizie și finisare în fabricație.

DATE TEHNICE:

● MOTOR:

— capacitate cilindrică 1984 cmc.

— alezaj x cursă 86x86 mm.

— raport de compresie 10,3 : 1

— putere maximă 120 CP la 5500 rot/min

— cuplu maxim 17,5 kgfm la 2600 rot/min

● CAROSERIE:

— dimensiuni L—4467 mm, l — 1698 mm., h — 1407 mm.

— ampatament 2608 mm.

— ecartament — față — 1452 mm, spate — 1468 mm,

● DIMENSIUNI PNEURI: 195/65/14

● PERFORMANȚE:

— accelerație de la 0 la 100 km/h — 10 secunde

— viteza maximă — 190 km/h

PANE ȘI REMEDIERI

Service motoare diesel

Venim în întâmpinarea unor necazuri tehnice nedorite, prezentându-vă sumar câteva dintre defecțiunile specifice motorului diesel, însoțite de cauzele care le-au generat, metodele de remediere și de control. Menționăm că vom prezenta numai defectele de funcționare pe care le-ar reclama un motor cu aprindere prin compresie, lăsând la o parte defecțiunile de ordin general, universal valabile motoarelor cu combustie internă.

Motorul funcționează neregulat, cu bătăi la pornire. Cauze: acul unui injector nu este etanș sau rămâne suspendat. Remedierea: se curăță injectorul defect și se verifică modul de pulverizare. Presiunea de injecție este prea mare. Remedierea: folosindu-se maximetrul, se controlează presiunea de injecție și se reglează la valoarea necesară. Avansul de injecție este prea mare. Remedierea: se controlează avansul cu dispozitivul special și se reglează pompa de injecție. Motorul funcționează cu întreruperi. Cauze: aer în pompa de alimentare sau în instalația de alimentare. Remedierea: după ce s-a efectuat controlul folosind pompa de mână, se golește rezervorul și se dezaerisește instalația de alimentare. Țeavă de injecție fisurată. Remedierea: se înlocuiește țeava respectivă. Motorul nu poate atinge turația maximă. Cauza: ruperea unuia din arcurile regulatorului. Remedierea: înlocuirea arcului rupt și verificarea la bancul de probă. Motorul bate în regim normal de funcționare din cauza arderii anormale. Cauza: avansul mare de injecție. Remedierea: se reglează avansul. Arderea se face cu detonații din cauza utilizării unei motorine care are cifra cetanică necorespunzătoare. Remedierea: se înlocuiește combustibilul. Pulverizatoare defecte. Remedierea: pulverizatoarele vor fi demontate, curățite sau înlocuite cu altele noi. Zgomot șuierător la unul sau mai mulți cilindri. Cauza: injectorul respectiv a rămas înțepenit datorită depunerilor de impurități din motorină. Remedierea: se accelerează scurt motorul de la turația de mers în gol la turația de sarcină maximă. Se verifică rezultatul obținut și eventual se demontează injectorul. Motorul pierde din putere. Cauze: existența impurităților între cilindrii pompei de injecție și corpul scaunului supapelor de refulare. Remedierea: se verifică pompa pe bancul de probă, și dacă se impune, se demontează și se curăță. Tachetul pompei de injecție s-a înțepenit. Remedierea: se revizuiește pompa de injecție. Debitul pompei de injecție este insuficient. Remedierea: se reglează pentru debitul normal. Motorul lucrează cu emisii de fum în exces. Motorul scoate fum negru. Cauze: arderea insuficientă a combustibilului din următoarele motive: lipsă de aer, filtru de aer înfundat sau colmatat, acul injectorului înțepenit, orificiile injectorului înfundate, ruperea arcului de refulare a presiunii de injecție, injecția nu se face la timpul potrivit, presiunea injecției este sub valoarea necesară. Remedieri: se curăță sau se înlocuiește filtrul de aer, se controlează pompa de injecție, injectoarele, se reglează după prescripțiile constructorului. Toba de evacuare înfundată. Remedierea: se curăță toba. Motorul scoate fum de culoare albă. Cauza: injecție întârziată, semnul de recunoaștere — sunetul la evacuare moale. Remedierea: se controlează avansul la injecție cu metoda menisc și se reglează pompa de injecție.

MARINA FLOREA

Are „în contul personal" un autoturism OLTCIT CLUB (de culoare roșie), „născut" la Craiova în anul 1986. Asta în ciuda faptului că mașina visurilor sale este „una de tip sport și de dimensiuni mici". Oltcit-ul domnișoarei se află într-o stare tehnică foarte bună și „nu cere nimic în afară de ulei și benzină". În anul 1990, Marina a se bucura de nici un privilegiu, a făcut școala de șoferi la Ilioara, obținând permisul de conducere „În urma unor performanțe de răsunet național" — și anume: „Am făcut poligonul în 2 min. și 11 sec., iar la sală am obținut 25 de puncte!" Marina continuă: „Nu am crezut niciodată că o să-mi iau carnet; am crezut că sunt fricoasă și că nu am reflexe. Acum constat că am aptitudini extraordinare. Șofatul este pentru mine o mare pasiune, mă recreează. La volan nu sunt moale, deoarece nu-mi plac șoferii mormoloci. Conduc prudent și îmi folosesc cu succes atenția distributivă. Până în prezent nu am plătit nici o amendă, cu toate că îmi folosesc mașina zilnic".

Cât despre cunoștințele sale tehnice, Marina Florea declară cu nonșalanță: „Știu să verific uleiul și să depanez o roată. Știu unde să pun lichidul de frână și unde sunt bujiile și mai știu ceva foarte interesant: îmi spăl mașina, deoarece cred că ea repretă omul".

După spusele domnișoarei Marina, „mașina este fantastică pentru ușurința omului de a se deplasa și a câștiga timp și chiar este un obiect foarte drag, de care te desparți cu greu".

„ULTIMA DORINȚĂ" interpretei sună în felul următor: „Mi-aș dori să fiu eroina unui video-clip, în care să cânt în și alături de mașina mea preferată". Îi ținem pumnii!

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Antologie REBUS

PLAJĂ

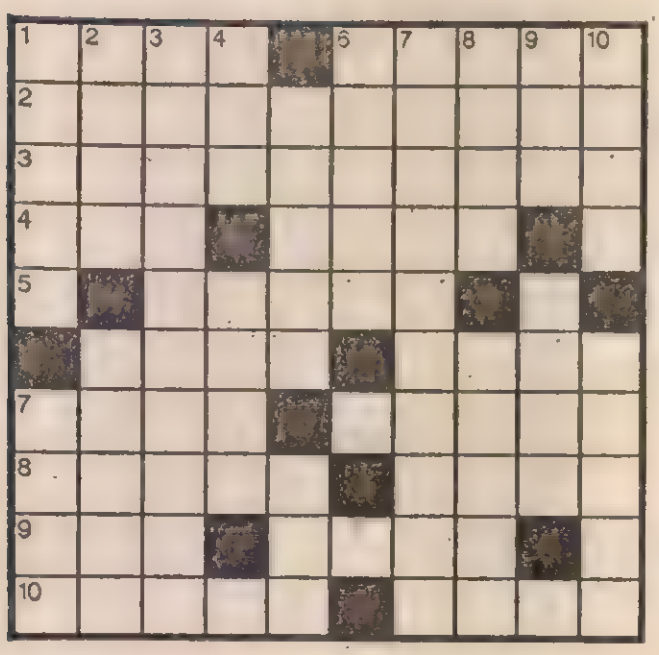

ORIZONTAL: 1) Face coadă la pepeni — Un fel de căpetenie la turci. 2) Venit după orele de serviciu (pl.). 3) Plutește între vis și realitate. 4) Deosebit de puternic — Se ia după necuratul! 5) Nepoftite la bucate. 6) Mare solist de culoare, care a cucerit întreaga lume — Așezare în cerc. 7) Ieșit din război cu fața brăzdată — Ia modele modele! (pl.) 8) Fanarul l-a revendicat ca strămoș — A moștenit pământul după un testament vechi. 9) Se strecoară nebăgat în seamă la stână — A da glas unor străvechi note. 10) Trecut în lumea dreptilor — Un mos care încurcă seara cu dimineața.

VERTICAL: 1) Figură de seamă în evoluția aeroplanului — Apropo de... FLORIN PIERSIC!? 2) Pietre prețioase... pentru o anumită societate — Alice în țara minunilor... gastronomice. 3) Depozit de... stop. 4) Trebuie să fii bou ca să-l înhiți — Tradițional dulce moldovenesc. 5) Figură model la judo — Moțul curcanului (reg.). 6) Mic depozit în bancă. 7) Total lipsită de bun-simț. 8) Făcută la .. poroc — Antrenament mecanic pentru autoconservare! 9) Măsuri aplicate permanent în câmpul muncii — Arată bine la față. 10) Ținut în subordine pentru anume servicii — Ducă-se pe pustii!

Dicționar: TUT.

Dr NICOLAE ANDREI

1970

ORIZONTAL: 1) Mai reduce din căldură — Hoța Costache. 2) A iubi cu foc — Toropeală. 3) Ciripit de pasărele — În focuri! — A transpira. 4) Uite! — Însorit (pop.) 5) Li se moaie asfaltul sub pașii pietonilor — Varsă foc în basmele românești. 6) Localitate în insula Santorin — Istoric german. 7) A se învârti — A se bronza prea tare. 8) Lac în Scoția — Exclamație care exprimă înflăcărare — Zeița cerului la vechii egipteni. 9) Emilia Florescu — Oaze de răcoare în zăpușeala orașului. 10) Canicular — Care inspiră frică. 11) Arse în cuptor (sg.) — Rest de Coca-Cola! 12) Fir textil — Dânsa... cuprinsă de toropeală! — Încins la foc.

VERTICAL: 1) Furnizoare de băuturi reci pe caniculă — Încep căldurile! 2) Brize — Exteriorizarea unui foc la inimă. 3) Arsită (pl.) — Ceas. 4) Plin de colb! — Cuprins de sete! — La intrarea în grădină! 5) Se înroșește la fiert — Arsură. 6) Închisă la cuptor — A degaja căldură. 7) Sfârșitul arșiței! — Sau — Primele adieri! 8) Arsuri din cauza transpirației — Dispozitiv la războiul de țesut. 9) Bărbierii — Se coc în luna lui cuptor. 10) Diminutiv feminin — Înflăcărat. 11) Urât de mama focului — Se topește când se arde siguranța — Păsări răpitoare. 12) Se topește de căldură — Pus pe foc.

Dicționar: ALA, OIA, ILG, ROE, ANAT.

MIHAI ZGUBEA

CĂLDURĂ MARE

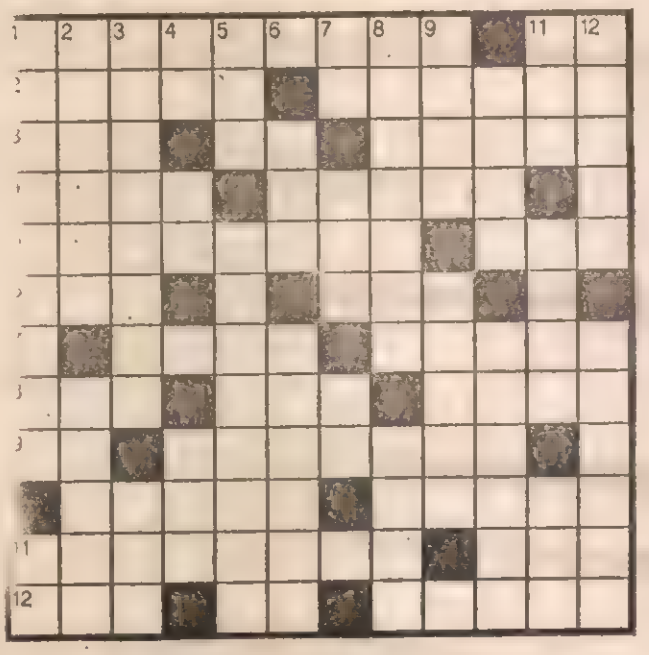

Dezlegările careurilor din nr. 21

Zoo: STOL; DRESA; TAURI; AMOR; RIS; NASURI; ISOPODE; EP; V; RATA; RCA; IV; TAUNI; T; EVA; GIZE; USA; PATULE; RECRUT; RAS; SLABI; CINT.

Poftiți la masă!: TRAPIST; COPT; O; GRIS; FELII; BIROU; SA; ARP; ASEA; CARAMEA; CAȘCAVAL; UR; GA; PORUMBI; I; O; DEVORA; MS; GUSTATĂ; ABUR; OL; ESA; APUCA; SCA; I; PLĂCUT; AERA; GLASARI; RANTASURI; IE.

Cutia cu pioneze

Festivalul național de poezie patriotică „CÂNTAREA EVERACULUI"

Românul e născut poet. Sentimentele accentuate se exprimă la români în versuri. O injurătură e întotdeauna concluzia unui sentiment accentuat. Când simte nevoia să-l omagieze pe domnul Everac cu sudalme, românul își străduiește să o facă neapărat cu ritm și rime. Din păcate, creatorul popular, care trimite la gozele ode și poeme [illegible] stereotip: Everac — drac. Limba noastră, [illegible] și alte soluții, care te fac să visezi, să te lași dus [illegible] să te simți înșpulberat ca [illegible]. Unele aproape că vin de la sine: rusnac, ortac, caimac, gândac, opinac. E destul să îți ruzi ochii — și să vezi, cu ochii minții, cum stă Everac răspândac dac scundac la atac în copac și-și ocărește tubleta — și gura îi se umple de rime: bubac, basamac, sfârlăc, pulac, cizmac [illegible]. Cine imperechează la nesfârșit „drac" cu „[illegible]" e fond, dar stă prost cu forma. Sigur, e greu să stabilești o legătură între Everac și Cadil[illegible] dar [illegible] cheamă. Cu alte rime, dimpotrivă, le[illegible] la sine: cozonac, tolomac, gânsac, godac, malac, pîstârnac. Unele rime, deși frumoase, apar repede și se duc la fel de repede: futac, macac. Cititorul trebuie să ne ierte, întrucât, independent de voința noastră, vorba atât de nocente trimit cu gândul la treburi lumești. Și e greșit, deoarece futacul e doar un instrument cu care se îndeasă tutunul în pipă, iar macacul o maimuță.

Iată, și acum, când scriu, rimele-mi pun capac, se adună [illegible], au gust de aurolac, miros de brotac burlac de [illegible] vine, de emoție și Chițac, să te cațări pe arac, să te arunci în lac, să te legeni în hamac în humac de bumbac, să te retragi într-un cerdac de conac și să cânți la Rombac un veac cotcodac, cotcodac! Numele domnului Everac pur și simplu e destinat să-i inspire pe poeți nu pe oameni care n-au scris niciodată un vers să [illegible] mână pe pix și să cotrobăie în memorie după [illegible] rare: Armagnac, purpalac, hudamac. Iar când sacul cu rime se golește, să se întoarcă spășiți la cuvinte simple, dar mezoxoic mac, rac, sac, ac, pac. Eu însumi simt [illegible] ca o tulburare, devin deodată creator popular. Iau coala de hârtie și, violat de muze, compun în trasă: Everac / Ești un drac!...

TUDOR OCTAVIAN

ANECDOTE

LOGICA

O fetiță plânge în hohote pe stradă. O doamnă se oprește și o întreabă ce are.

— Este vorba despre [illegible] spune copila. Tatăl i-a spus mamei că este o cămilă. Mămica i-a spus tatei că este un porc. Acum plâng pentru că nu știu ce sunt eu.

LA MEDIC

După control, medicul se adresează pacientului:

— Este cazul să nu mai beți. Alcoolul este o otravă care ucide încetul cu încetul.

— Dar eu nu mă grăbesc, doctore.

TRATAMENT

— Iubitule, ce ai?, își întreabă secretara șeful. Nu te-am văzut niciodată așa de prost dispus.

— N-am nimic, răspunde șeful, supărat.

— Nu mă păcălești tu pe mine, continuă secretara. Până acum m-ai răsfățat cu tot felul de cadouri, m-ai alintat și deodată mă tratezi ca și când aș fi soția ta!

INTELEPTUL

Un octogenar plin de melancolie se adresează unui prieten:

— În fine, am atins vârsta înțelepciunii.

— Și care este această vârstă?

— Este vârsta la care cunoști toate răspunsurile, dar când, din [illegible] nimeni nu-ți mai pune întrebări.

ORI ASA, ORI ASA!

— Doctore, am 22 de ani și în relațiile de până acum cu femeile am avut numai eșecuri. Am citit că aceste eșecuri ar putea fi de natură nervoasă. Credeți că aceasta este cauza, sau ea ar putea fi de altă natură?

— În această situație există două posibilități: ori este de natură nervoasă în care caz se mai poate face ceva, ori este de natură moartă și atunci nu se mai poate face [illegible].

Culese și adaptate de AUREL DIANU

Cele şapte neveste ale lui Ray Charles

De curând, milioanele de auditori, care credeau că ştiu totul despre Ray Charles, au aflat, prin intermediul televiziunii americane, că idolul lor, care iubeşte foarte mult copiii, are nu mai puţin de nouă odrasle ! Telespectatorii au mai descoperit că cei nouă urmaşi, a căror vârstă este cuprinsă între 13 şi 41 de ani, provin de la şapte neveste, din care cu două a fost căsătorit oficial. Una dintre acestea a fost cunoscuta interpretă de muzică de jazz, Delle. Azi, Ray Charles are 62 de ani, iar prietenii bine informaţi, din anturajul lui, susţin că „regele blues-ului" a renunţat să mai facă dragoste, aşa că nu ar mai fi nici un pericol ca familia lui să mai crească, de acum înainte. Dar cine poate fi sigur de aceasta...

Comoara lui Aznavour

Charles Aznavour a schimbat, împreună cu soţia sa Ulla, peste zece locuinţe, până când şi-a găsit un loc liniştit şi propice de creaţie la Geneva, în Elveţia, unde trăieşte din 1972. El poartă în permanenţă asupra sa o cheie misterioasă, despre care nici cei mai buni prieteni nu ştiau la ce serveşte. Doar din când în când, pentru a le mări curiozitatea, Aznavour le pomenea de o peşteră a lui Ali Baba, plină de comori. Până la urmă misterul a fost străpuns. Cheia descuie un apartament, în care Aznavour îşi ţine ascunsă comoara sa. Aici s-au adunat, cu vremea, mobile stil, bibelouri şi vase preţioase, tablouri de pictori celebri, lămpi rare, achiziţionate din magazine ce vând numai obiecte speciale, prin licitaţii, sau din pieţe de vechituri. Aznavour este îndrăgostit de comoara lui, putând da relaţii despre fiecare obiect, din ce epocă este, de unde l-a achiziţionat şi chiar ce preţ a plătit. Din când în când, mai scoate din comoară un bibelou de Saxa, sau un vas de Sèvres, pentru a le dărui, în anumite ocazii, unor prieteni dragi.

Cum a murit Jock Ewing

Jim Davis, cel care l-a interpretat pe **Jock Ewing** în serialul **Dallas**, a fost un actor foarte popular în SUA, datorită unor seriale realizate prin anii '60. Apoi a cam fost uitat de regizori, care îl considerau prea bătrîn. După 17 ani de stat „pe tuşă", i s-a oferit rolul de şef al clanului Ewing, pe care l-a acceptat cu bucurie şi entuziasm. Dar după 15 episoade a trebuit să întrerupă turnarea, pentru a fi operat de o tumoare abdominală. După câteva luni şi-a reluat locul pe platou, deşi era nevoit, pentru a-şi potoli durerile, să ia numeroase medicamente, care-i subminau sănătatea ! Tot timpul turnărilor, Jim a purtat pălăria de cow-boy, numită stetson, primită de la prietenul său John Wayne.

Sâmbătă, 25 aprilie 1981, în timp ce sute de mii de telespectatori priveau la aventurile familiei Ewing, aflat la proprietatea sa din Los Angeles, Jim Davis s-a simţit rău. Durerile, cu toate medicamentele luate, îl epuizaseră. Aşa că s-a întins pe pat, acoperindu-şi ochii cu vestita lui pălărie stetson, ochi pe care nu-i va mai deschide niciodată. Necruţătoarea boală, cancerul, l-a trimis în lumea de unde nu mai este întoarcere. Împlinise 75 de ani. Moartea lui Jim Davis a creat o problemă pentru Dallas. La început, regizorul l-a căutat lui Jock Ewing un înlocuitor, apoi l-au „lăsat să moară" undeva în America de Sud.

Proprietarul a două imobile din Berlin, pentru a-şi închiria mai uşor apartamentele, a recurs la arta pictorului Gert Neuhaus. Astfel cei ce trec pe stradă văd ieşind din cele două imobile... un uriaş vapor. În realitate este vorba de o optică realizată datorită măiestriei pictorului.

Mărturisirile lui Alain Delon

• Era să devină... maistru mezelar!

La vârsta de 57 de ani, ALAIN DELON are la activul său peste 75 de filme, realizate în 36 de ani, precum şi numeroase iubiri şi aventuri. Mulţi au vorbit şi au scris despre viaţa acestui mare actor, dar foarte puţini i-au cunoscut-o cu adevărat, deoarece Alain refuza sistematic interviurile. O singură dată a făcut „mărturisiri" complete, când multe secvenţe din „trepidanta" lui viaţă au ieşit la lumină.

„Pe la 10 ani, cei din jurul meu, dar mai ales părinţii, spuneau că am un chip de înger. Să fi fost oare aşa ? Nu prea cred. Cu şcoala am dus-o greu. Am rămas corijent, apoi repetent, iar ca urmare a unor năzbâtii mai mari am fost eliminat din toate şcolile din ţară". La vârsta de 14 ani, Alain a început să lucreze ca ucenic mezelar în mica fabricuţă a părinţilor, care doreau ca fiul lor să devină maistru în această meserie. Aşa că viitorul actor a urmat şcoala de mezelărie de la Bourg-la-Reine, absolvind-o cu diplomă. La 17 ani, s-a angajat în armată, plecând cu o unitate în Indochina.

„La militărie, mărturiseşte el, am învăţat ce înseamnă disciplina, respectul faţă de superiori, onoarea şi dragostea de ţară. Cred că aş fi devenit un bun ofiţer, dacă soarta nu ar fi vrut să debutez în cinematografie. Armata, însă, m-a făcut să iau în viaţă decizii rapide, oricât de aspre ar fi fost ele. Când m-am întors în ţară, din Indochina, mi-am dat seama că sunt un incult. Am suferit mult de un complex de inferioritate. Nu aveam studii şi a trebuit să citesc mult, pentru a-mi umple «golul». Nu ştiam cine este Rembrandt, nu auzisem niciodată de Renoir sau Cézanne. Am şi azi multe lipsuri, în special pentru un om de afaceri. De aceea, sunt nevoit să apelez la numeroşi colaboratori. În schimb, am moştenit de la mama mentalitatea şi talentul unui artist".

Deşi l-am [illegible] în [illegible] şi [illegible] în [illegible] să [illegible] în general mai rar surâde şi nici să fie programat, deşi afirmă că are ordinea în sânge.

„Numărul prietenilor adevăraţi se restrânge pe măsură ce îmbătrâneşc, recunoaşte Delon. Azi, adevăraţii mei prieteni sunt câinii şi caii, pe care-i cresc la domeniul meu Douchy, unde, de altfel, doresc să fiu înmormântat, după trecerea mea în eternitate. Acolo am prieteni sinceri. Manu, câinele ciobănesc, de aproape 80 de kilograme, pe care l-am crescut de mic împreună cu fosta mea soţie, Mireille Darc, s-a îmbolnăvit când m-am despărţit de fosta mea tovarăşă de viaţă şi a murit până la urmă de cancer. Jado, unul din favoriţii mei, se îmbolnăvea ori de câte ori mă simţeam rău datorită rinichilor şi ficatului. «Femela» cea mai credincioasă a fost lupa mea Gigi, care, când o chemam, venea să-şi pună capul pe umărul meu şi să se frece de mine. Să se ştie, deci, că nu sunt un bărbat singur. Singurătatea o citesc în ochii câinilor mei iubiţi şi credincioşi, atunci când sunt nevoit să-mi părăsesc domeniul de la Douchy".

AUREL DIANU ■

Poftă bună la ...lăcuste!

Doctorul american R. Taylor, specialist în entomologie, este de părere că un aliment mult mai bogat în proteine decât homarii, racii şi langustele va intra în hrana omului. Este vorba de... lăcuste, pe care specialistul le recomandă a fi consumate prăjite, fierte şi chiar ca adaos pentru prăjituri, precizând că ele devin foarte gustoase. Să le fi consumat specialistul, oare, cu aşa multă plăcere, încât să le recomande şi altora ?

Chiromanţia... piciorului!

Citirea viitorului în palmă este practicat de multă vreme. Spre deosebire de chiromanţi, indianul Mordechai Hulperin îţi citeşte trecutul, prezentul şi mai ales viitorul, cercetând... talpa piciorului! Printre cei cărora le-a prezis viitorul, prin descifrarea liniilor din talpă, au fost şi actorii Shmil Rodenski şi Holme Topol. După cum au mărturisit ulterior, viitorul prezis s-a confirmat!

Câine electronic

La o expoziţie din Londra a fost prezentat un câine care nu mănâncă, nu face murdărie şi care consumă doar... puţină energie electrică. El latră de o sută de ori mai puternic, atunci când, cu urechile sale foarte fine, simte prezenţa unui intrus, trezind din somn un cartier întreg. Dacă se taie circuitul electric, el continuă să-şi facă „datoria", sistemele lui electronice fiind acţionate electric de un acumulator încorporat.

Ajutor

Marinarii de pe un vas de pescuit ieşit în largul Mării Mediterane, în dreptul oraşului Cannes (Franţa), au zărit un grup de 20 de delfini agitaţi, care se îndreptau spre vas. În mijlocul grupului se afla un pui de delfin rănit, susţinut de mama lui. Animalele parcă se rugau de marinari să facă ceva pentru salvarea puiului. Ei au coborât o barcă, luând micul delfin la bord. Când au văzut că acesta a ajuns pe mâna marinarilor, animalele s-au liniştit, urmărind vasul. Puiul a putut fi salvat şi, după două zile, redat mării, în mijlocul confraţilor săi, care făceau salturi de bucurie, arătând în acest mod semne de recunoştinţă.

AUREL DIANU ■

Prezicătoarele... prezic!

• I-au prezis-o și lui Kennedy, dar el n-a crezut...

Presa daneză a făcut cunoscut că oameni de afaceri din Copenhaga obțin rezultate uimitoare în ceea ce întreprind, deoarece dispun de sfaturile unei... prezicătoare (astrolog). **Ruth Wennerholm**, ce locuiește în cartierul comercial al orașului, în apropierea pieței Kongens Nytorv. Abonații ei sunt aproximativ 40 de societăți industriale și comerciale, din care unele cunoscute în țară și străinătate!

Wall Street Journal a dezvăluit, la rândul său, că peste o sută de oameni de afaceri britanici acționează după sfaturile biroului de „previziuni economice pe bază de astrologie", fondat de fosta astrologă a ziarului Sunday Express, **Katina Theodosiu**. De origine greacă, Katina are vaste cunoștințe economice și politice, iar pe baza horoscopului fiecărei societăți prevede ce contracte pot fi încheiate, evoluția activului și a cursului acțiunilor. Într-un cuvânt, îndrumă activitățile economice, în funcție de viitoarele evoluții ale pieței și a burselor.

La New York a luat ființă **Time Pattern Research Institute**, care se ocupă de astrologie. El folosește un ordinator programat, în care pot fi introduse până la 18 milioane de elemente și care poate executa operații astrologice într-un timp record. În SUA, în multe universități au fost create catedre astrologice, dotate cu tehnică de vârf și care îi ajută pe studenți să facă... preziceri. Aici se studiază metode vechi, mai ales învățământul astrologic tibetan, adaptat la cunoștințele orientale și în lumina psihologiei moderne. Este vorba de astrologia „karmică", respectiv de studierea evoluției permanente a aștrilor aflați în mișcare.

Jane Dixon, prezicătoarea, s-a bucurat întotdeauna de [illegible]erile Casei Albe. Ea a prezis asasinatul de la Dal[illegible] dar încercările ei de a-l convinge pe Kennedy să renunțe la acest drum fatal nu au avut nici un ecou.

Florence Sternfels, o altă prezicătoare americană, a colaborat o vreme cu FBI. Indicațiile ei au dus la descoperirea multor fapte antisociale, făcând-o celebră. Într-o zi a dispărut o doctoriță. Cercetările întreprinse de poliție nu au dus la nici un rezultat. Atunci i s-a adus prezicătoarei un pulover al celei dispărute. Indicațiile date de Florence au fost extraordinare. „O văd plimbându-se prin pădure. A ajuns pe marginea unei prăpăstii. Piciorul îi alunecă. Cade. Dispare într-un tufiș Moare de frig". Ulterior, corpul neînsuflețit al doctoriței a fost găsit, de poliție, la locul indicat de prezicătoare. Într-o noapte, Florence dă un telefon comisarului Nash din Edgewater: „Ascultă-mă, polițistule. Văd un muncitor în salopetă intrând într-un sector interzis din West Point. Are un coșuleț în mână plin cu sandvișuri. Sub ele se află o mașină infernală. Trebuie acționat imediat. West Point este în mare pericol"". Comisarul Nash l-a anunțat pe șeful serviciului de securitate, tocmai când schimbul doi intra la lucru, în uzină. Polițiștii au reușit să identifice printre muncitori un tip suspect. Cercetat, s-a găsit sub pachetul de mâncare din coșuleț, o bombă artizanală, care putea fi reglată să explodeze la o oră după declanșarea mecanismului.

Câteva departamente ale poliției din statul Texas au fost uimite de rezultatele obținute de **John Catchings**, din Dallas. Michael Dickens, mecanic la întreprinderea locală de aparate electrice și aer condiționat **Ferguson**, a dispărut. Toate încercările os[illegible]ilor legi din N[illegible] [illegible], Dallas, [illegible] [illegible] a-l găsi pe [illegible] [illegible] bland și bun, în [illegible] de 19 ani, rămaseseră după trei luni fără rezultat. În durerea și disperarea ei, mama băiatului a apelat la faimosul Catchings. Acesta, ținând în mână câteva obiecte personale ale celui dispărut, a început să spună: „Văd o încrucișare de drumuri și o vâ[illegible]ună. Aproape se află un pantof. Mai încolo un braț iese din pământ. Tânărul e mort și se află îngropat cu fața în jos. Pe deasupra mormântului sunt aruncate multe roți de cauciuc"". Pe baza indicațiilor prezicătorului, detectivul Roark a descoperit cadavrul, iar în scurt timp au fost arestați și cei doi criminali.

După o comă profundă, de luni de zile, au revenit la viață

• Moartea este învinsă la clinica Saint — Martin din Marsilia

Lângă clinica **Saint-Martin**, din Marsilia, funcționează o unitate (Centrul de Reeducare) specializată în readucerea la viață a celor aflați în comă și care nu mai pot fi recuperați în altă parte. Revenirea se face în etape lungi și anevoioase, uneori de luni de zile, iar proporția celor redați societății este de 95 la sută. Echipa medicală, formată din 38 de persoan[illegible] prinde numeroși [illegible] ergoterapeuți, neurologi, ortofoniști, psihologi și infirmiere. Fiecare pacient este supravegheat zi și noapte, fără întrerupere, de către doi specialiști și o infirmieră. Deși se pare că cel aflat în comă este complet rupt de mediul înconjurător, medicii de aici au cu totul altă părere. La patul comatosului se difuzează muzica lui preferată, copiilor li se „dau" jucării din plus, li s[illegible] filme video și li se vor[illegible] continuu, se proiectează spoturi luminoase, pândindu-se cea mai mică reacție de înțelegere, o mișcare a buzelor, a mușchilor oculari, crisparea mâinilor etc.

Camera în care sunt instalați cei aflați în comă are paturi speciale, instalate direct pe podea, foarte comode, ce permit bolnavilor ca, treptat, să-și regăsească mobilitatea, fără riscul de a cădea. Pereții sunt decorați cu fotografii ale celor dragi și cu peisaje frumoase. Celor în comă li se aplică zilnic masaje, în băi cu apă caldă. Totul se face cu tandrețe și dragoste. „Este greșită ideea că acești oameni aflați în comă sunt complet absenți, spune adeseori doctorița Helene Curalluci. Ei ascultă tot ce le spunem, dar nu reușesc să se manifeste. De aceea, le vorbim tot timpul, pândind cea mai măruntă reacție de înțelegere. Le permitem oricât de multe vizite. Am ajuns să le punem sub nări colonia preferată, folosită înainte, pe când erau sănătoși. Pentru noi ceea ce aici, coma nu mai este o anticameră a morții".

Unii aflați în comă supraviețuiesc până la 18 luni dar, în general, limita speranței că bolnavul va da un semn de trezire la viață este aici de șase luni.

Emanuel Mortimer are 19 ani. A avut un grav accident de mașină. Medicul neurochirurg care l-a încredințat Centrului de Reeducare cu diagnosticul „comă profundă" era mai mult decât pesimist. După 90 de zile de comă, după tratamentul aplicat, a început să se comporte ca un prunc, dar micile lui progrese dau speranțe medicilor că, încetul cu încetul, el nu va întârzia să se reîntoarcă la o viață normală.

Luc Truffard are 25 de ani și conducea o motocicletă, pe șoseaua ce leagă Toulon de Marsilia. El a fost aproape strivit de un camion ce venea din sens opus. Când l-au scos, era un mort-viu, cu numeroase traumatisme și comă profundă. A stat cinci luni în comă. Acum a făcut progrese mari și este considerat chiar de medicii spitalului ca un „miracol".

„Agenții lui Satan"

DIN ISTORIA MAGIEI

• Fachirii fac și ei lucruri inexplicabile

Fachirul, absolut gol, cu o eșarfă în jurul mijlocului, privește cu brațele întinse, fără să se miște, către o sămânță, pusă într-un ghiveci. Stă în această stare de catalepsie mai multe ore. Încetul cu încetul voința lui începe să pună în mișcare forțe ce fac ca planta să încolțească și să crească. În câteva ore ea ajunge la maturitate, lucru pentru care i-ar fi trebuit, în condiții normale, câteva luni sau chiar câțiva ani! Voința vitală a fachirului a realizat acest lucru de necrezut. E o forță aflată în orice om, dar pe care puțini știu să o folosească.

În cartea **Histoire de la magie**, de Eliphas Levi, se arată că mareșalul Gilles de Laval, senior de Raiz, dispărea adeseori din castel, sub diverse pretexte. Asta se întâmpla prin anul 1440. Soția sa și sora ei au încercat să dezlege misterul, mai ales, că într-o zi și copiii ei s-au făcut nevăzuți. Cercetând una din încăperi, au dat de un buton printre crăpăturile peretului. Apăsând, au descoperit o scară ce ducea în turn. Aici au găsit o baie plină de sânge, alambicuri și aparate de tortură. Mareșalul se ocupa cu vrăjitoria.

În secolul XVII, „agenții lui Satan", cum erau numiți vrăjitorii — după cum spun documentele vremii — puteau fi identificați ușor. Astfel, ei erau insensibili la înțepături, în apă pluteau, căci „dracul" îi făcea ușori. Denunțătorii se plângeau de vite moarte, recolte distruse, accidente produse asupra lor sau asupra rudelor apropiate. Istoricul italian Garlo Ginzburg a găsit, în documentele Inchiziției din Friuli (localitate din nord-estul Italiei), date din anii 1575—1650 referitoare la „benondate", oameni special dotați, ce erau angajați pentru a apăra recoltele, pe timp de noapte, împotriva vrăjitorilor. Aceste „bătălii", nocturne și rituale, se efectuau în grup, folosindu-se drept „arme" tulpini de mărar și sorg. Numai în anul 1577, parlamentul din Toulouse a trimis la moarte aproape 400 de vrăjitoare pe baza rapoartelor întocmite de magistratul Pierre de Lancre, iar în regiunea germană Baden-Würtemberg, numai în micul oraș Weisenstorg, în anul 1562, au fost arse de vii 63 de vrăjitoare.

Azi, în America Centrală, vrăjitorii fac mici statuete, asemănătoare celui căruia vor[illegible] să-i scurteze viața. Figurinei i se implântă un ac în dreptul inimii, iar cel sortit morții, indiferent de locul unde se află, trece instantaneu în lumea dreptilor (cel puțin așa se afirmă). În alte țări, obiecte ale celui ce trebuie să dispară sunt învelite într-un strat de grăsime și expuse la foc. Persoana astfel vrăjită se topește de la distanță. În China, pentru a-l readuce acasă pe cei dispăruți fără urmă, dar mai ales pe tâlhari, este suficient să-i descoperi o urmă de picior. Aceasta, după ce este stropită cu sânge de câine și se bate în ea un cui de lemn, produce o durere atât de mare și de continuă celui vizat, încât acesta trebuie să revină la locul de unde a plecat, pentru a scăpa de vrajă.

O experiență a fost făcută în prezența unor medici. O figurină de ceară a fost pl[illegible] câteva minute în fața [illegible] [illegible] a fost [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible]

Duran Duran:

„Suntem grupul anilor '90!"

Totul merge bine pentru **DURAN DURAN !** Album nou, manager nou, concerte acustice la Los Angeles, Londra, Roma. Şi, mai presus de toate, o dorinţă nestrămutată de a-şi reafirma statutul de megastaruri.

Chitaristul Warren Cuccurullo (ex Frank Zappa), „maniacul grupului", cum este denumit, se confesează cu ocazia unui interviu realizat la Paris...

? EXTRA : Pentru ce s-a lăsat atât de mult aşteptat noul album al DURAN DURAN ?

WARREN CUCCURULLO:

Ne-am construit propriul studio realizare ce ne-a luat destul de mult timp. El se situează în casa mea şi a trebuit să pregătim şi să compunem acest album în maniera noastră proprie, controlând totul de la A la Z. Când lucrezi într-un studio exterior, intervin întotdeauna prea multe constrângeri: date exacte, ore fixe etc. Al doilea motiv al acestei lungi tăceri este că am muncit într-adevăr bine pentru noile noastre titluri, pentru că am vrut să revenim în circuit cu un album foarte bun. Aşa că ne-am acordat tot timpul necesar pentru a compune cântecele. Primul scop era să construim aranjamente bune. Când acest scop a fost atins, am angajat un nou manager, iar el ne-a convins că ar fi chiar stupid să scoatem albumul prea devreme. Ne-a sugerat să mai zăbovim puţin, de data aceasta pentru a finisa remixurile producţia şi promovarea. Apoi ne-a sfătuit să lansăm albumul în ianuarie şi aşa am şi făcut. Fără îndoială, să aşteptăm atât de mult a fost dur pentru noi, pentru că muzica era deja gata de mult. **Ordinary World**, de exemplu, exista din aprilie '91, fiind una dintre primele piese pe care le-am scris !

— Nu v-a fost teamă că o să pierdeţi mulţi fani în timpul acestei lungi absenţe?

— Nu, nici măcar nu ne-am gândit la acest aspect! Fanii care ne sunt alături de atâţia ani gândesc în general că vom fi prezenţi şi peste 10 ani de-acum încolo ; nu cred că-şi fac prea multe griji că vom dispărea. Ca dovadă, din albumele noastre anterioare se cântă şi azi destul de frecvent unele titluri. Deci, publicului puţin îi pasă că aşteaptă, chiar dacă unele din discurile noastre n-au fost chiar extraordinare ; după părerea noastră, **Liberty** a fost un eşec ! Un număr considerabil de oameni nici măcar nu ştiau că există! Eu cred că azi trebuie să profităm pentru ca tot ce trebuie să-şi amintească oamenii despre noi să fie : „DURAN DURAN ? Nu e grupul ăla care făcea piese bune ?" Cu o asemenea atitudine, ei ar putea reacţiona contra tuturor zvonurilor pe care presa le-a răspândit. Tot ce se spunea despre noi între '89 şi '91 suna cam la modul ăsta : grupul e mort, nu e decât un grup al anilor '80, nu mai aparţine noului deceniu. Din contră, aş putea spune, din contră.

— Care e părerea ta despre tendinţele muzicale actuale, cum ar fi rap-ul sau grunge-ul şi resurecţia chitarelor ?

— E ceva bun şi ceva mai puţin bun în toate genurile muzicale. Există pozitiv chiar şi în country music. Dar, eu sunt mulţumit că publicul e reînvăţat să iubească chitara : eu sunt un chitarist ! Dar, mă întreb, oare cât timp grupuri ca **Nirvana** sau **Alice in Chains** vor rezista. N-au inventat nimic, în nici un caz grunge-ul n-a inventat nimic. Eu nu cunosc limite muzicale. În grupul nostru ele nu mai există. În noul album se găsesc de toate : rap, funk, samples, chitare acustice şi lucruri neaşteptate. Varietatea şi combinaţia de stiluri sunt baza muzicii noastre.

— Albumul e denumit simplu DURAN DURAN ; asta pentru a marca un al doilea început al grupului, sau din alte considerente ?

— E justă prima interpretare, cea cu al doilea început. Semnificaţia pe care am vrut s-o dăm noi e următoarea : iată grupul şi muzica sa pentru anii '90 Dar raţiunea principală este că n-aveam nici un titlu care să meargă perfect cu colecţia de piese ; când directorul nostru artistic a terminat de lucrat asupra conceptului vizual, noi i-am propus 3 titluri, am discutat şi-a spus că dacă acest titlu ajunge nu mai e necesar să i se adauge nimic. Şi cred că a avut dreptate, luând în calcul rezultatul.

— Acum sunteţi doar patru ; ce s-a întâmplat cu Sterling Campbell, tobarul ?

— Relaţiile între membrii unui grup n-au cum să fie întotdeauna idilice. Sterling e un bun muzician, dar noi am vrut că DURAN DURAN să fie în acelaşi timp şi o echipă de autori de texte. În patru totul funcţionează bine, în acest sens : reuşim să lucrăm bine împreună. Fără tobar, ne e mai uşor să ne concentrăm asupra aranjamentelor, a structurii pieselor. Un tobar e un tobar, îi place din când în când să se regăsească în spatele instrumentelor sale, lucru ce nu favorizează întotdeauna creativitatea. Cum să te concentrezi când cineva îţi cere să te opreşti din gândit pentru că el a găsit asta sau asta. Eu n-am nevoie de un tobar pentru a compune piese. Toba impune restricţii şi noi nu ni le dorim. De altfel, oricând vrem putem mări efectivul grupului cu muzicieni adiţionali.

— Cu siguranţă aveţi proiecte de turnee. Aveţi în vedere Europa ?

— Da, vom da reprezentanţii peste tot în Europa. Turneul a început oficial pe 5 aprilie, în Orientul Mijlociu. E prima dată când am cântat acolo. Idem pentru Africa de Sud şi majoritatea ţărilor din America de Sud. Am dat deja câteva concerte acustice, care coincid cu turneul nostru de promovare. Pentru concertele turneului, am montat un show de 90 de minute muzică pură. Intenţionăm să dezvoltăm gradat muzica noastră, adăugând instrumente electronice, samples etc. Dar astăzi DURAN DURAN sună într-adevăr muzical, uman. Nimeni nu ne-a mai cunoscut astfel.

— Aveţi de gând să vă conformaţi acestei noi tendinţe de „turnee maraton" ?

— Da, cred că asta vom face. Managerul nostru a făcut planuri pentru 13 luni din viaţa noastră şi ne convine ideea.

— Trebuie să fie dificilă această depărtare îndelungată de casă. Ce înseamnă pentru voi familia, prietenii ? Nu vi se face dor de ei, de locurile voastre ?

— Ba da, asta e cert. De exemplu, în timpul înregistrărilor pentru noul album, nu mi-am văzut prietena un an. Nu putea să mă însoţească cu avionul. În acele momente m am simţit într adevăr rău. Dar ştiu că tot ceea ce fac e pentru ea şi pentru fiul meu, şi-atunci... În acest turneu vom călători împreună în două sau trei ţări din America de Sud şi poate că după aceea ne vom lua o mică vacanţă

■ ■ **Topul 5 de preferinţe ale lui Paul Mc Cartney.**

1. CARL PERKINS — Blue Suede Shoes
2. CROWDED HOUSE — Don't Dream It's Over
3. LENNY KRAVITZ — Mr. Cab Driver
4. THE BEACH BOYS — cod Only Knows
5. BUDDY HOLLY — Heartbeat

FLASH—CONTACT

■ ■ **MADONNA mai spune şi NU !.**

Madonna a refuzat să interpreteze rolul lui Angie în filmul lui Joe Roth, **Angie I Says.** Frumoasa şi capricioasa a preferat să joace în filmul lui Ferrara, **Snake Eyes** (un titlu mai incitant, nu ?).

Turnările pentru ambele filme se vor petrece în acelaşi timp dar, cu siguranţă, nu acesta a fost motivul opţiunii.

■ ■ **Phil Collins din nou la cinema !**

După ce a adulmecat puţin filmul **Hook**, Phil s-a instalat la Hollywood şi va trebui să joace în două filme. **A Proper Education** şi **Goldilocks And The Three Bears.** Partenerii săi vor fi Dani De Vito şi Bob Hoskins ! Deci, umor în perspectivă !

■ ■ **Dickinson părăseşte Maiden !**

Turneul **Iron Maiden,** început pe 25 martie în Portugalia şi care urma să se termine pe 24 mai la Belfast, este ultimul în care Bruce Dickinson îşi va solicita corzile vocale cu temeinicia cu care obişnuia s-o facă, alături de grupul său. Decizia a fost luată din „fair-play" şi, mai exact, iată cuvintele sale :

„În acest grup, toată lumea s-a dăruit 100%. Ori, cariera mea solo, familia mea, meseria mea de scriitor îmi ocupă din ce în ce mai mult timp. În consecinţă, trebuie să mă retrag înainte ca relaţiile dintre noi să se deterioreze". Sunt deja candidaţi în vederea înlocuirii lui Bruce, există şi o adresă la care se pot trimite înregistrări, curriculum vitae şi fotografii şi dacă sunteţi interesaţi, pronunţaţi-vă !

■ ■ **Chris Isaak are noutăţi !**

Lansat pe 9 aprilie, noul album al lui Chris Isaak se intitulează **San Francisco Days** şi conţine 11 titluri originale, precum şi reluarea piesei **Solitary Man** a lui Neil Diamond. Fanii vor fi satisfăcuţi din plin, Chris n-a renunţat deloc la ambianţa senzuală din care şi-a făcut o specialitate. Ca grup de acompaniament, se regăsesc fidelii săi prieteni de la **Silvertones,** ca şi câţiva invitaţi, dintre care Jim Keltner la baterie.

■ ■ **Peter Gabriel face body building !**

Ca şi în video-clipul cu pricina, într-un tors cât se poate de musculos, ascuns pentru început într-o vestă de velur purpuriu, Peter Gabriel a interpretat piesa **Steam,** cu ocazia înmânării premiilor britanice **Brit Awards.** Nimic uimitor, deci, că supermanului nostru i s-a oferit premiul pentru cea mai bună realizare. Vă imaginaţi ce dezastru ar fi provocat în caz contrar !

■ ■ **INXS contra excesului !**

Beautiful Girl, noul single al celor de la INXS, trebuie receptat ca un avertisment în ciuda imaginilor înspăimântătoare despre bulimie în clipul însoţitor piesei. Michael Hutchence şi grupul său vor să-şi sensibilizeze fanii în legătură cu faptul că slăbirea abuzivă dăunează sănătăţii. Michael face precizarea că secvenţa video trateaza în special presiunea, citată în cele mai mari mass-media asupra imaginii femeii. Dar un lucru trebuie ştiut : multor bărbaţi le plac durduliile...

■ ■ **Bicepşii lui Kylie Minogue !**

Aviz fanilor cu tendinţa de a se apropia mult prea tare de Kylie ! Tânăra australiană a cerut campionului olimpic de judo Ray Stevens s-o ajute să se fortifice. Cântăreaţa, care se antrenează cu sârg într un club londonez, sub ochiul vigilent al domnului „Muscles", a declarat, totuşi, că nu vrea să devină un Van Damme feminin. Parcă ne-a mai venit inima la loc, nu ?

Topuri — Radio Contact

EDIŢIA 21

• TOP 30

1. GEORGE MICHAEL & QUEEN — Somebody To Love
2. HADDAWAY — What Is Love
3. LENNY KRAVITZ — Are You Gonna Go My Way

• TOP SLOW & BLUES

1. FREDDIE MERCURY — In My Defence
2. STING — Shape Of Your Heart
3. WITHNEY HOUSTON — Run To You

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. LEVEL 42 — Leaving Me Now
2. ACE OF BASE — Wheel Of Fortune
3. OWEN PAUL — My Favourite Waste Of Time

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI: TIMIȘOARA

Mai există minuni

Timișoara n-a avut motive și timp pentru greve

— De ce n-au fost greve în Timișoara, domnule prefect Ioan Pastia ?

— Pentru că noi am lucrat cu simț de răspundere ; m-am ocupat, încă de la numirea mea ca prefect, să rezolvăm problemele minimale ale cetățenilor. Am putea spune că, pe perioada de iarnă, cetățeanul a avut căldură, apă caldă, pâine, lapte, lactate, ulei, zahăr absolut tot ce-i este necesar. E drept am depus eforturi suplimentare. Ministerul Agriculturii, unde s-au dus de repetate ori Timișul și pondera lui în aprovizionarea întregii țări, a manifestat foarte mult interes pentru noi. Au fost alocate județului nostru 3 miliarde lei pentru agricultură, iar 779 milioane pentru procurarea de tractoare pentru țăranii cu proprietate privată. Există și o repartizare corectă a acestor sume. Avem o situație foarte bună. În această lună suprafața județului e aproape în totalitate însămânțată. Unele terenuri, care au rămas necultivate pentru că nu se știe unde sunt proprietarii lor, au fost și ele cultivate, urmând ca ulterior să găsim o formă de împărțire a produselor care rezultă. Pentru sectorul privat am alocat **un miliard și 100 milioane lei,** care au fost cedați Romcerealului și, pe baza acestei sume, am putut încheia contracte cu producătorii de produse agricole. La acest capitol eu sunt mulțumit. Toate acestea, coroborate cu ceea ce v-am spus înainte au creat condiții ca lumea să fie, în general, mulțumită. Nu spun că nu sunt greutăți, mai ales odată cu ridicarea subvențiilor, dar lumea a înțeles că există preocupare și n-am avut greve. Cred că e foarte important ca românului să-i lași o speranță, căci el înțelege lucrurile foarte bine. Etapele istorice care au trecut peste noi au fost multe, ne-au încercat de atâtea ori, așa că, uneori, redarea speranței înseamnă foarte mult.

POPULAȚIA JUDEȚULUI TIMIȘ DUPĂ RELIGIE LA RECENSĂMÂNTUL DE LA 7 IANUARIE 1992.

– Date preliminare –

	DATE ABSOLUTE	ÎN % FAȚĂ DE TOTAL
TOTAL POPULAȚIE	700292	100,0
• ortodoxă	547839	78,2
• romano-catolică	91528	13,0
• reformată	16282	2,3
• greco-catolică	8269	1,2
• penticostală	18736	2,7
• baptistă	8249	1,2
• adventistă	1392	0,2

unitariană, musulmană, creștină după evanghelie, evanghelică de confesiune augustană, creștină de rit vechi, biserica ortodoxă de stil vechi, evanghelică sinodo-presbiteriană, mozaică, armeană, atei.

SURSA DATELOR: COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU STATISTICĂ.

POPULAȚIA JUDEȚULUI TIMIȘ DUPĂ NAȚIONALITATE LA RECENSĂMINTELE DIN 7 IANUARIE 1992 ȘI 5 IANUARIE 1977

– Rezultate preliminare –

	7 ianuarie 1992	5 ianuarie 1977	1992 față de 1977	
			Date absolute	În procente
Total populație, din care:	700292	696884	+ 3408	100,5
• români	559901	472076	+ 87825	118,4
• maghiari	63330	77523	– 14193	81,7
• romi (țigani)	15177	9828	+ 5349	154,4
• germani	26689	98134	– 71445	27,2
• sârbi	16999	20891	– 3892	81,4

SURSA DATELOR: COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU STATISTICĂ.

LUMINA DE LA TIMIȘOARA

ELBA

BRM

VĂ OFERĂ :

- corpuri de iluminat industrial în orice mediu
- corpuri de iluminat exterior, sisteme de iluminat
- lămpi și faruri auto, semafoare rutiere
- candelabre, aplice, plafoniere, spoturi
- firme luminoase, confecții metalice

PRINCIPALELE REPREZENTANȚE ÎN ȚARĂ

- București - „SC ARCA SRL" – tel: 016155751 ; fax: 016742972
  „SC API-ICAI SRL"
- Brașov - „SC SEDEF SRL" – tel: 092150953 ; fax: 092150953
- Baia Mare - „magazin produse ELBA" – Bv. Republicii nr. 16
- Cluj - „SC ARES SA" – tel: 095148089 ; fax: 095154337
- Constanța - „SC SAMTRONIC SRL" – tel: 091680766 ; fax: 091680766

Dl. primar Viorel Oancea:

Sunt un om incomod

Viorel Oancea: Vă rog să-mi iertați întârzierea de câteva minute. Am fost prins într-o discuție care s-a prelungit mai mult decât mă așteptam.

De curând, la Timișoara a luat ființă Institutul de Cercetări și Studii Interculturale Europene sub egida Consiliului Europei.

Mihai Săndoiu: Când a fost înființat Institutul?

V. O.: În toamna anului trecut. E o poveste mai lungă... trebuia să fie înființat în altă țară, dar am reușit să-l aducem la Timișoara. Am fost ajutați și de dl. Adrian Năstase, pe atunci ministru de externe, care a transmis dnei Catherine Lalum.ère dorința noastră și, în final, am obținut acordul Consiliului Europei.

De sute și sute de ani trăiesc în această parte a țării și români și germani și maghiari și sârbi și croați și evrei și greci... aproape toate neamurile de pe continent. Climatul de înțelegere reciprocă, decantat, dacă vreți de-a lungul secolelor, constituie, după părerea mea, o componentă esențială — și perenă — a spiritului timișoarei. Cine încearcă să transforme acest climat n-are sorți de izbândă. Timișorenii resping orice intruziune care încearcă să-i dezbine. Istoria i-a învățat să gândească așa.

Marcel-Apostolescu: Domnule primar, vă place sau nu, colonelul Viorel Oancea...

V. O.: În rezervă!

M. A.: Ați fost o vreme comandantul Poliției.

V. O.: Da, la începutul lui februarie '90 am fost numit de C.P.U.N.-ul local în funcția de comandant al Poliției județene. Am rezistat un an de zile și după aceea a trebuit să-mi dau demisia; mă rog, mi s-a... am devenit incomod și...

M. A.: Vi s-a sugerat această „rezolvare"?

V. O.: Nu... Știți care este cea mai bună modalitate de a scăpa de un om? Îl avansezi! Așa că mi s-a propus o funcție de director în minister, la București; după o discuție de vreo trei ore cu ministrul în funcție de atunci, Viorel Ursu, am refuzat. Mă rog, și pe timpul lui Chițac au vrut să mă facă general... oricum, nu am acceptat avansarea și am demisionat din M.I. ...mi s-a propus să mă întorc în armată... ministru era Stănculescu; nici nu mi am pus problema, nu se putea, am refuzat.

M. A.: Domnule primar, care este personalitatea publică pe care o admirați și care este personalitatea publică pe care o antipatizați?

V. O.: Încerc să nu-mi fac idoli... de teama decepțiilor. De altfel, nu mai sunt la vârsta la care ne căutăm modele. Am toată stima pentru dl. Coposu și un deosebit respect pentru tot ce a făcut, dar cred că, uneori, i se supralicitează personalitatea. Îl apreciez și pe șeful meu de partid, dl Manolescu: apreciez faptul că-i pot spune și ce-mi place și ce nu-mi place.

M. A.: Să revenim în zilele noastre. Sunteți de mai bine de un an primarul Timișoarei. Ce ați realizat și ce nu ați putut realiza?

V. O.: Împliniri în adevăratul sens al cuvântului nu pot spune că am. Bârfe mai sunt, dar cred că nimeni nu poate să spună că în Primărie se învârt afaceri oneroase. Bârfele mă vizează, în special, pe mine: nu știu câte vile îmi construiesc, nu știu câte boutique-uri am și câte... Locuiesc din '83 într-o casă pe care o împart cu o altă familie, mi-am cumpărat o Dacie în '76, alte averi nu am; ba da, să nu mint, am 100 000 de coroane daneze pe care le-am primit ca premiu... Ca primar ales pe listele Convenției nu am reușit să-i conving pe guvernanți că noi nu trebuie să fim dușmani ci, eventual, adversari. Când cer ceva, sunt refuzat. În plus, când mi se spune să fac ceva, nu mi se spune cu ce bani. Funcționează mentalitatea de mai înainte: te descurci. Anul trecut, Timișoara a vârsat la bugetul statului 40,5 miliarde de lei și a primit de la buget numai 1,5 miliarde... e foarte, foarte puțin. Am dorit să înființăm în Timișoara mai multe consulate. Nu vreau consulate și instituțe internaționale pentru mine, țara câștigă dacă le înființăm. Nu sunt bani! Conform ultimelor reglementări, primăriile vor răspunde și de sănătate și de cultură. Cu ce bani? Nimeni nu știe!

M. S.: Economic vorbind, ce ne puteți spune despre Timișoara?

V. O.: Am primit, cu câteva zile în urmă, vizita directorului economic de la Primăria orașului Karlsruhe, din Germania, cu care suntem înfrățiți. A fost pentru prima dată în Timișoara — nu știu ce se așteptă să vadă — și a rămas uluit. Cred că Timișoara și-a însușit „abece"-ul economiei de piață; privatizarea a făcut pași importanți... Ne mai împiedicăm în vechile legi — neabrogate încă — în acte normative care nu mai corespund exigențelor economiei libere. Nu este clarificat, de exemplu, statutul patrimonial al municipalității. Vin oameni de afaceri care spun: „Vreau să construiesc un magazin, un hotel sau o uzină. Dați-mi teren!" Ridicăm din umeri: „Păi, știți, statul român...", „Bine, dar cine-i statul român?" Ridicăm din nou din umeri. Ambiguitatea asta ne creează mari dificultăți. Am discutat această problemă cu actualul prefect care a contestat Primăriei calitatea de a reprezenta statul român.

M. A.: Prefectura vă îngrădește capacitatea decizională? Aveți relații tensionate cu „statul român"?

V. O.: Da! Și nu pentru că eu doresc să-mi impun viziunea politică. Nu pretind nimănui să creadă în ce cred eu. Actualul prefect este un fost colonel-inginer cu o traiectorie profesională mai dubioasă... în fine, nu intru în amănunte... a fost incompetent pe unde a fost, dar acum e competent pentru Prefectură. Domnia sa a primit ordin, se pare, ca tot ce face Primăria să nu fie bun.

M. A.: Cum vă poate bloca o decizie?

V. O.: O atacă în contencios și o suspendă până la pronunțare. Dar nu vreau să insist asupra subiectului. Nu pentru că m-aș teme. Am avut microfoane în birou și când eram șeful Poliției. L-au prins niște colegi pe unul când le verifica și când [illegible] întrebat ce face le-a zis că mănâncă și el o pâine. Ce era să mai fac? I-am zis și eu: Bine, domnule, dacă e bună mănâncă! Probabil și aici sunt microfoane, dar nimeni nu mă are la mână cu nimic. Eu mă știu curat și dorm liniștit.

M. A.: Domnule primar, haideți să încheiem într-o notă mai destinsă: Care este hobby-ul dumneavoastră?

V. O.: Am două hobby-uri; timp pentru ele n-am. Îmi place să citesc, am o bibliotecă foarte mare am dat mulți bani pe cărți și, evident, nu mi pare rău; de [illegible], îmi place să conduc mașina, dar de câte o lună n-am mai mișcat-o, e până de praf, mi-e și milă de ea...

M. A.: Vă mulțumim pentru amabilitate și vă urăm succes în viitoarele alegeri.

V. O.: Doamne ferește! Să mai vină și alții. Eu mai am mult de citit și vreau să-mi conduc mașina.

ANGROSIȘTI AUTO

- **ADRIA S.R.L., S.C.**
  str. Iași nr. 7
  Tel: 130045, int. 170
- **BANATUL S.A., S.C.**
  B-dul Republicii nr. 8
  Tel: 136451; 136072
  Fax: 136676/Telex: 71317
- **CAROLS S.A., S.C.**
  str. I. Ionescu de la Brad, nr. 29
  Tel: 126817
  Fax: 124097
- **CO M.D.M. S.R.L., S.C.**
  str. Odobescu nr. 19
- **COMAT S.A., S.C.**
  str. I. Ionescu de la Brad, nr.15
  Tel: 127830; 145370
  Fax: 142363/Telex: 71251
- **DI'ANGELO S.R.L., S.C.**
  str. Deliblata nr. 9
  Tel: 111597
- **G-ROM S.R.L., S.C.**
  str. Rodnei nr. 3
  Tel./Fax: 118699
- **INDUSTRIAL AUTOTIM S.A., S.C.**
  str. Circumvalațiunii nr. 2-4
  Tel: 136300
  Fax: 144208/Telex: 71252
- **MECATIM S.A., S.C.**
  Calea Buziașului nr. 5
  Tel: 182555 C; 185633
  Fax: 184211/Telex: 71267

ANGROSIȘTI LEGUME-FRUCTE

- **FRUCTUS S.A., S.C.**
  str. Gheorghe Lazăr nr. 26
  Tel: 125640/Telex: 71350

ANGROSIȘTI MATERIALE DE CONSTRUCȚIE

- **AGROSUPERTIM S.A., S.C.**
  str. Sulina nr. 3
  Tel: 156474
- **COMAT S.A., S.C.**
  str. I. Ionescu de la Brad nr. 15
  Tel: 127830; 145370
  Fax: 142363/Telex: 71251
- **EUROCONSTRUCT S.A., S.C.**
  str. General Dragalina nr. 27
  Tel: 118965
  Fax: 112321/Telex: 71254
- **EXTRACERAM S.A., S.C.**
  Calea Șagului nr. 104
  Tel: 154787; 154688; 154225
  Fax: 154225/Telex: 71305
- **METACOM S.A., S.C.**
  (depozit nr. 68)
  str. Baader nr. 2-6
  Tel: 134051
  (depozit nr. 70)
  str. Sulina nr. 6
  Tel: 157478
  (depozit nr. 72)
  str. Polonă nr. 2; Tel: 155704
- **SOCERAM S.A., S.C.**
  str. Mărășești nr. 58, Jimbolia
  Tel: 250450 C; 250133 D
- **ȘTRAP S.R.L., S.C.**
  Hotel Timișoara ap. 109
  Tel: 183075

ANGROSIȘTI ARTICOLE CASNICE

- **GAPEX CONSFARM S.R.L., S.C.**
  str. Cotu Mic nr.17, Lugoj
  Tel: 312759
- **METACOM S.A., S.C., magazin nr. 25**
  Calea Aradului nr. 18
  Tel: 127703

ANGROSIȘTI PRODUSE ALIMENTARE

- **FRAGA S.R.L., S.C.**
  Calea Lipovei nr. 37
  Tel: 126941
- **FRUCTUS S.A., S.C.**
  str. Gheorghe Lazăr nr. 26
  Tel: 125640/Telex: 71350
- **GOLDEN SHOP S.R.L., S.C.**
  str. Alexandru Mocioni nr. 21, Lugoj
  Tel: 374289
- **OVITIM S.A., S.C.C.A.**
  comuna Sînpetru Mare
  sat Saravale
  Tel: 40; 22; 26
- **ROMCEREAL S.A., S.C.**
  str. Eugen de Savoya nr. 2 A
  Tel: 136742; 134348; 136128
- **TIM-IN S.R.L., S.C.**
  Piața Mărăști nr. 2
  Tel: 130013
- **ZAHĂR S.A., S.C.**
  str. Polonă nr. 2
  Tel: 152995

ANGROSIȘTI ARTICOLE CHIMICE ȘI PETROCHIMICE

- **COMAT S.A., S.C.**
  str. I. Ionescu de la Brad nr. 15
  Tel: 127830; 145370
  Fax: 142363/ Telex: 71251
- **METALTIM S.A., S.C.**
  str. Ialomița nr. 68
  Tel: 126461; 123986
  Telex: 71357
- **MODERN S.A., S.C.**
  str. Victoriei nr. 1, Deta
  Tel: 270953; 270533
- **SOLVENTUL S.A., S.C.**
  str. Gării nr. 25
  Tel: 114205 S; 111850; 111851; 116983
  Fax: 115432/Telex: 71259

ANGROSIȘTI BĂUTURI

- **BACHUS S.R.L., S.C.**
  str. Ana Ipătescu nr. 60
  Tel: 152614
- **BERE TIMIȘOREANĂ S.A., S.C.**
  Aleea Demetriade nr. 13
  Tel: 126234
- **EUROBANAT PETROCHEMP S.R.L., S.C.**
  comuna Dudeștii Vechi nr. 452
  Tel: 28; 141940
- **VINALCOOL S.A., S.C.**
  str. Ialomița nr. 64
  Tel: 142160
  Fax: 123472, Telex: 71355

ANGROSIȘTI ÎMBRĂCĂMINTE ÎNCĂLȚĂMINTE

- **BĂNĂȚEANUL S.C.C.A., S.C.**
  str. Republicii nr. 30
  Sînnicolaul Mare
  Tel: 230382; 230313; 230759
- **GAROFIȚA S.R.L., S.C.**
  str. Pestalozzi nr. 20
  Tel: 119833; 112609
  Telex: 71367
- **IDEAL TOURS (magazin FAS)**
  str. Putna nr. 1
- **ÎNCĂLȚĂMINTEA S.C.C.A.**
  Calea Buziașului nr. 14
  Tel: 182959; 182725
- **ÎNCĂLȚĂMINTEA S.C.C.A.**
  Unitate vânzări cu ridicata
  Calea Buziașului nr. 14

S.C. A.E.M. - S.A. TIMIȘOARA

Cel mai important producător de aparate electrice de măsurat din țară **VĂ OFERĂ**, la cele mai avantajoase prețuri, următoarele:

PRODUSE

- Contoare de energie electrică monș și trifazată simplu și dublu tarif
- Contoare de apă
- Aparate electrice de măsurat de tablou pentru curent continuu și alternativ
- Aparate de precizie de laborator
- Multimetre portabile
- Traductoare și convertoare pentru mărimi electrice
- Regulatoare electronice
- Detectoare de incendiu și centrale de avertizare contra incendiilor și efracției
- Produse destinate automobiliștilor:
  - turometru • mototester • testor baterii auto • voltmetru cu furcă • lupă de tensiune auto • testor auto • redresor pentru încărcat acumulatoare • instalație de pornit autovehicule pe timp rece • instalații de vulcanizat anvelope • lanțuri antiderapante • bara de tracțiune demontabilă • contor de taxi • aprindere electronică

Produse diverse:
- vinci manual • dispozitiv de protecție a motoarelor electrice la suprasarcină • pirometru în infraroșu • aparat pentru preparat HOT-DOG • aparat de emisie recepție WALKY-TALKY

Produse din import:
- aspiratoare • ceasuri mecanice și cu cuarț

SERVICII

- Piese executate prin: așchiere, stanțare, ambutisare, injecție mase plastice (conform solicitării)
- Scule, dispozitive, verificatoare (conform solicitării)
- Mobilier metalic, porți pentru garaje, chioșcuri metalice, acoperișuri metalice, tobe eșapament etc.

ÎN CURÎND, A.E.M. TIMIȘOARA va oferi și alte produse de larg interes:
- contor de gaz • separator de smântână • stroboscop auto • fierbător auto portabil • aparat pentru preparat CHEBAP

Produsele noastre se găsesc la:
Magazinul de prezentare de la sediul
S.C. A.E.M. - S.A.
1900 TIMIȘOARA
Calea Buziașului nr. 26
Telefon: 096-164507/Telex: 71343; Telefax: 096-190928
Reprezentanța noastră din Ploiești
VICTOR TOTAL ELECTRIC-SRL
Bd. Republicii nr. 130, bl. 17, Ploiești
Telefon și telefax: 097-164913

TIMIȘOARA

DATATIM — ALCATEL

înseamnă Occident!

• *Dl. Dan Bedros, directorul societății: „ALCATEL e un gigant european"*

— Unde ne aflăm în clipa de față ?

— Ne aflăm la societatea mixtă româno-franceză DATATIM-ALCATEL, care are ca scop fabricarea centralelor telefonice digitale. Ca să vă explic unde suntem, trebuie să pornesc de unde am plecat. În România, după 1989, s-a pus problema trecerii spre o economie de piață. Această trecere are multe ondulații, multe salturi, unele lucruri delicate pentru că, din păcate, nimeni n-a mai făcut drumul ăsta. Nu putem să copiem pe cineva... : după '44 a fost mai simplu. Drumul invers e mult mai complicat pentru că el trebuie să aibă rațiune. Refacerea acestor drumuri e extrem de complicată, cum spune un proverb japonez : „Din pește poți să faci o supă de pește, dar din supă de pește nu poți niciodată să faci peștele". Este clar că nu putem începe fără infrastructură. Nu poți să te dezvolți fără să ai mijloace de comunicație, acesta este imperativul momentului. Informațiile înseamnă telecomunicații după care infrastructura necesară : șosele, căi ferate, mijloace aeriene ; tot ce înseamnă logistică, pentru ca să începi să lucrezi, să faci întreprinderi. În 1990, Ministerul Economiei a avut o atitudine pozitivă pentru că și-a dat seama de un lucru : Noi nu știm să facem un plan de dezvoltare pe următorii zece ani. Faptul că recunoști că nu știi un lucru e deja pozitiv, când te adresezi celui care-l știe. Altfel cădem în cealaltă extremă, că noi, românii, suntem deștepți, deși asta e realitatea... la medie depășim cu mult media europeană... La noi fiecare are idei, dar ideile fiecăruia sunt într-o perpetuă mișcare browniană...

— Deci ele trebuie disciplinate ?

— Da ! Aici, în partea asta poetică e dezavantajul acestui sistem de a gândi. În sfârșit, Ministerul Telecomunicațiilor a apelat la FRANCE TELECOM, care a făcut un plan, o analiză a sistemului de telecomunicații din România și a indicat o posibilitate de dezvoltare. France Telecom a realizat acest lucru și a făcut o prognoză de dezvoltare până în anul 2005, deoarece, la nivelul anului '90 (nu-i mare diferență nici acum), România avea 2,5 milioane linii telefonice analogice, din care 500 000 depășite, deci, practic, 2 milioane, adică telefonizare de 10 la sută, adică 10 oameni dintr-o sută au telefon, deci un procent extraordinar de mic pentru Europa, unde media este 60 sau SUA, unde media e 90. Dar se prevede o creștere cu 6 milioane de linii până în 2005, deci la un indice de 30 la sută, care presupune că București va ajunge la 50, iar orașele mari la 40 ; deja este bine.

— Semnificativ.

— Se va simți evident prin facilitățile care deja se văd. De 2 ani și jumătate, de când a demarat acest program, se vede deja telefonia mobilă, digitală.

...Dar, cum am ajuns aici ? Prima condiție ca să dezvolți un domeniu este să știi ce vrei. A rezultat clar, — cum spuneam — că România are nevoie să instaleze 6 miiloane de linii. Aceasta a făcut ca investitorii străini să vină și să ofere organizarea acestor fabricații pe acest domeniu. Până în ianuarie 1991, „Electromagnetica" a realizat o societate mixtă cu SIEMENS care trebuie să producă sistemele digitale pe care le fabrică SIEMENS în mai multe țări.

— Să înțelegem că actuala societate a fost prima încercare ?

— Da, pentru că atunci Electromagnetica a discutat cu toți marii furnizori din Europa. După ce s-a realizat actuala societate, Ministerul Comerțului a spus foarte clar că trebuie să fie piață liberă, competiție. Nu poate să fie unul singur. Și apoi s-a dispus crearea unei a doua societăți. Firma Alcatel și-a dat seama că cele mai potrivite pentru a trece la producția de centrale digitale sunt întreprinderile de calculatoare Din experiență personal, cunosc tehnica digitală. Din cele trei întreprinderi de calculatoare din țară noi eram cei mai mici. Asta înseamnă că ne pretam la o restructurare rapidă, fără implicații sociale. Pe de altă parte, în București există deja o societate mixtă cu SIEMENS Ministerul Telecomunicațiilor a dispus împărțirea țării în zone și s-au creat și centrale zonale de telecomunicații, unde apar centralele de tranzit. Asta e o concepție nouă de a optimiza comunicațiile, că înainte, ca să sune de la Timișoara la București, uneori trebuia să sune prin Timișoara — Cluj — Iași — București...

— Câte zone sunt în țară ?

— Sunt 7. Este București, este Craiova, Timișoara, Bacău, Cluj, Brașov, Constanța.

— Ce loc ocupă Timișoara între acestea ?

— ...Bucureștiu e împărțit în două, între SIEMENS și ALCATEL, pentru că el și acum are 25 la sută din gradul național de telefonizare. Mai avem zona Craiova, tot SV țării, Timișoara până la Baia Mare, avem Moldova : Siemens-ul are, practic, mijlocul țării de la Baia Mare, Cluj, Brașov până la Constanța. Asta înseamnă că în aceste zone noi instalăm centrale telefonice. După ce s-a definit DATA-TIM ca partener, a început o competiție foarte serioasă la care au participat ALCATEL — Franța, ALCATEL — Italia, ERIKSSON și ITALCOM. Primele, cele mai puternice din Europa, cu excepția SIEMENS-ului care realizase, cum am spus societatea mixtă. După negocieri care au durat mai mult de un an de zile, oferta cea mai bună a fost primită de la ALCATEL — Franța, care a prezentat sistemul cel mai nou care a apărut în Europa, omologat în martie 1992, și în Franța. Pe 12 sept. 1991, s-a semnat la București înființarea acestei societăți care s-a numit ALCATEL NETWORK SYSTEM ROMANIA din care ALCATEL avea 56 la sută, DATA-TIM 36 la sută, ROMTELECOM 6 la sută IIRUC și BGI câte 1 la sută. Participarea cu capital a DATA-TIM a constat în clădirea de 3 700 mp evaluată la 560 $/mp. În 30 oct. 1991, societatea a fost înregistrată, iar în 15 ianuarie 1992 a semnat primul contract de livrare pentru 220 000 linii telefonice, în valoare de 200 milioane de franci. A fost prima lucrare în domeniul telefoanelor digitale. Noi, având avantajul că am fost o fabrică de calculatoare, ne-am mișcat foarte repede și, deși ne-am născut la un an după SIEMENS, am reușit să livrăm mai înainte. La ora actuală, noi am instalat la Centrala Victoria în București am pus în funcțiune Timișoara, am pus în funcțiune în Vitan 33 mii de linii, suntem în instalare la Craiova, începem Prahova și Bacăul.

Deci, anul acesta ,vom instala cel puțin 120 000 de linii.

— Ce ați făcut la Timișoara și ce veți face mai departe ?

— Aici am mers pe o structură de integrare completă. Noi avem patru departamente : unul de producție (în care se va fabrica practic centrala), unul de operații, care se ocupă cu instalarea centralelor, unul de soft și, bineînțeles, unul administrativ-financiar. Să mă refer la partea de fabricație. Ținând cont de complexitatea acestui produs nu am acceptat decât o tehnologie de implantare automată, în primul rând din motive de calitate.

— Dar, calitatea nu e o problemă pentru că știm că aveți oameni foarte bine pregătiți...

— Pentru calitate, oamenii sunt prima condiție. Apoi este nivelul echipamentelor tehnologice. Noi trebuie să importăm 14 milioane de componente anual. Probabilitatea ca o diodă să se pună invers e foarte mare. Indiferent de calitatea omului, eroarea umană există ; centrala nu e un PC pe care în patru ani îl schimbi, ea trebuie să funcționeze 20 de ani non-stop, trebuie să aibă o calitate și o fiabilitate deosebită. Nivelul fabricației de aici este identic cu cel din Franța ; avem roboți universali americani, avem roboți FUJI japonezi.

Investiția de aici depinde de evoluția PNB-ului. Dacă PNB-ul va merge tot mai jos, puterea de investiție a ROMTELECOMULUI va scădea și producția noastră va fi diminuată ; dar după părerea mea, în 1994 va începe o creștere a PNB.

— De ce chiar din 1994 ?

— Pentru că până atunci sper să nu mai funcționeze această neîncredere în investitorii străini și confuzia între politică și economie, care ne încurcă extraordinar de mult pentru că politica e politică și economia e economie. Fiecare sistem are aceleași legi productive, rentabilitate, cost... Indiferent de sistem, și-n socialism era la fel și-n capitalism. Destinația profitului e legată de politică. Haideți să ne imaginăm că noi cu entuziasmul nostru tineresc am fi făcut singuri... Dezvoltarea unui sistem de telecomunicații de genul acesta, la nivel mondial, ce presupune sisteme digitale, transmisii pe fibră optică, comunicații prin satelit, viteze de transmisie de 2 gigabiți, nu se poate realiza prin cercetare proprie. Un sistem nou costă cam trei miliarde de dolari. Deci, o țară mică nu poate să investească atât de mult pentru o piață atât de mică. În lume nu mai există decât companii foarte mari ; în Europa există Alcatel, Siemens și Eriksson. Restul nu pot rezista investițiilor în cercetare. Exact ca în Japonia, în Coreea există patru giganți... numai ăștia fac dezvoltarea industrială. Restul fac service, altceva auxiliar... Noi am egalizat nivelul de construcție al centralelor telefonice din România cu cel din Franța într-un an și jumătate; este imposibil într-o altă manieră pentru că dacă nu ești o locomotivă trebuie să fii măcar un vagon într-un tren care se mișcă. Aici avem o fabricație modernă, avem ingineri calificați, deja am instalat centrale telefonice produse de ALCATEL și în alte țări din lume : în Insulele SOLOMON, în KUWEIT, în Malaezia, în Indonezia, în Mongolia, Polonia, Franța, Iugoslavia. Suntem competitivi. Competitivitatea înseamnă preț și competență. Tot ce v-am spus înseamnă un export de servicii, noi suntem plătiți în devize pentru acest export de servicii. Azi avem 20 de ingineri, dar la anul vom avea 50 care să facă service internațional și instalări... Când ROMTELECOM va ajunge la o comandă de 400 000 de linii pe an pntru noi și 400 000 pentru SIEMENS, ceea ce nu e posibil și realist, ținând cont de puterea actuală de investiție până prin 1996—1998...

— De unde vine neîncrederea asta ?

— Vine dintr-o inerție socială explicabilă, de altfel... Gândiți-vă că noi care am lucrat în tehnica de calcul și înainte și am avut o pregătire cu firme străine etc., am știut exact care e drumul. Dar cel care nu a avut posibilitatea asta ? Orice nu stăpânești și nu cunoști îți creează o teamă. Teama asta trebuie anulată ..

— Cum ?

— Prin exemplificarea directă în anumite domenii și cred că ăsta e fundamental... Cine va veni aici și va vedea ce s-a realizat într-o perioadă atât de scurtă, sigur o să creadă că ăsta-i singurul viitor. Deja sunt mulți care au venit, au văzut și încearcă să facă același lucru. Se va schimba mentalitatea... Creșterea productivității va duce la scăderea locurilor de muncă și deci la șomaj, dar creșterea ofertei de locuri de muncă nu se va produce aici, ci în servicii, unde nu avem nimic. La noi, în servicii lucrează 20% din forța de muncă, în lume 60%. Adevărul e că dacă ai nevoie de un meseriaș care să-ți schimbe un geam n-ai să găsești...

— Deci nu știm să ne organizăm...

— Da, prea mult se discută și prea puțin se face. Pot spune că noi am făcut. Am realizat anul trecut peste 200 000 franci export, iar anul acesta vom face peste 4 mil. F export de SOFT. Vom avea cca 50 de ingineri pe SOFT. Exportul de SOFT și serviciile constituie singura sursă de devize.

— Cum ați trecut de la sistemul rigid în care trebuia să acționați, la ceea ce faceți, acum ?

— Alcatel a spus de la început că absolut toți cei care s-au angajat aici trebuie să facă o perioadă de școlarizare de o lună în Franța, unde am învățat sistemul de contabilitate francez după care lucrăm.. Alcatel e extraordinar de bine organizat. Totul e definit, e într-un sistem. Dacă angajezi un om pe un post, știi ce trebuie să facă și ce nivel de cunoștințe trebuie să aibă. Trebuie să știi cum să alegi un om, pentru că dacă pui un om extraordinar de bun la o treabă extraordinar de simplă se va plictisi și va pleca. Aici avem exact ceea ce trebuie la nivelul la care trebuie. Totul e prevăzut, programat pe calculator. Nouă ne-a trebuit doar să învățăm noile proceduri. Acum a trebuit să ne adaptăm unui sistem care e bine pus la punct și funcționează.

— Am remarcat de la bun început ambianța foarte occidentală de aici. Nu știi dacă ești în Timișoara sau într-un oraș occidental. Pentru cei ce lucrează aici, probabil că ăsta contează foarte mult și eficiența lor e mult mai mare.

— Da, asta e una dintre politicile ALCATELULUI. Ei au constatat din experiență și au modernizat toate întreprinderile lor pentru că și-au dat seama că randamentul oamenilor e implicit mult mai mare. Existența unor spații vitrate este obligatorie, numai biroul meu e închis.

La început ne-a șocat pentru că aveai senzația că lucrezi ca într-o piață, ca într-un spațiu liber, însă oamenii s-au adaptat. Practic n-ai timp să citești ziarul, să asculți radioul, asta nu se poate aici . Din moment ce ai permanent de lucru și îți place ce faci, lucrezi într-un spațiu civilizat... Ambianța e un element fundamental în randamentul omului. Sigur că și retribuția lui trebuie să fie corespunzătoare pentru că nimeni nu trebuie să se gândească la faptul că nu are nu știu ce, că-i este teamă... Politica asta de reducere a puterii de cumpărare eu nu o înțeleg. Trebuie să crești ca să ieși din criză, însă, poate la nivel macro lucrurile se văd altfel.

DATE GENERALE

● Situat în zona de vest a țării și ocupând cea mai mare parte din teritoriul Banatului istoric, **județul Timiș** are o suprafață de 8.692 de km²; ca întindere, deține **locul I** pe țară.

● Reședința județului este **municipiul Timișoara** — unul dintre cele mai importante centre economice, social-culturale și științifice ale României.

● Conform datelor provizorii ale ultimului recensământ (7 ianuarie 1992), județul Timiș are o populație de [illegible] 292 locuitori, din care aproape jumătate (334.268) au domiciliul stabil în Timișoara.

INFRASTRUCTURA

● Județul Timiș are cea mai densă rețea de cale ferată din țară. La 31 decembrie 1992, existau 787 km de cale ferată în exploatare (90,5 km/1.000 km² teritoriu) de-a lungul cărora funcționau 53 de stații și 78 de halte C.F.R., lungimea căilor ferate electrificate fiind de 111 km. La aceeași dată, rețeaua drumurilor publice însuma 2 858 km (din care: 634 km — drumuri naționale), revenind, astfel, o densitate de 32,9 km drumuri la 100 km² teritoriu. Din păcate, infractructura transporturilor terestre „prezintă o stare tehnică precară, având o înaintată uzură fizică. Același lucru se poate afirma și în privința parcului de vehicule ale întreprinderilor de transport feroviar și auto" (citat din Raportul Prefecturii jud. Timiș).

● Pe linia modernizării și măririi capacității rețelelor de transport se are în vedere, în perspectiva următorilor ani, reluarea navigației pe Canalul Bega.

● După capacitatea de primire, Aeroportul Internațional Timișoara este al doilea aeroport al României; prin Timișoara se asigură un trafic regulat de pasageri pe direcțiile Frankfurt am Main (Germania), Chicago (S.U.A.) și Viena (Austria). În situații de neregularități de zbor, aeroportul din Timișoara poate prelua întregul trafic al Aeroportului Central București-Otopeni.

● La 31 decembrie 1992, capacitatea centralelor telefonice locale de uz public se cifra la 79.652, iar numărul abonaților la serviciul telefonic cu plată era de 82.613, rezultând o medie de 120 de abonamente la 1.000 de locuitori. Extinderea rețelei de telefoane se realizează în prezent în colaborare cu firma franceză ALCATEL.

ACTIVITATEA BANCARĂ

● În Timișoara, au sucursale următoarele bănci centrale: Banca Națională a României, Banca Română de Comerț Exterior, Banca Comercială Română, Banca Română de Dezvoltare, Banca Agricolă, Bankcoop, Banc Post, Casa de Economii și Consemnațiuni. În curând, își vor deschide sucursale Banca Dacia Felix din Cluj-Napoca și Banca Ion Țiriac din București. În afara băncilor enumerate, activitatea de schimb valutar se realizează prin numeroase case particulare specializate, printre care: A.B.C., Banatul, Business, Cardinal, Egreta, Garant, Rival și Royal

COMERȚ — TURISM

● Suprafața comercială utilă a unităților comerciale din sectorul de stat și cooperatist (magazine, unități de alimentație publică, chioșcuri etc.) este de 218.332 m²; acesteia i se adaugă suprafețele sutelor de magazine, boutique-uri, snack-bar-uri, chioșcuri etc. particulare. Comerțul privat deține cca. 2/5 din totalul vânzărilor de mărfuri cu amănuntul din județ.

● Din studiile comparative efectuate, rezultă că nivelul prețurilor medii la principalele produse alimentare vândute pe piața liberă este mult superior nivelurilor înregistrate în alte județe, municipii și orașe din țară. În consecință, în Timișoara și în județul Timiș, „coșnița" sau „coșul zilnic" sunt mult mai scumpe decât în celelalte zone ale țării. În totalul cheltuielilor populației, ponderea cheltuielilor pentru procurarea mărfurilor alimentare a crescut de la 33, 8% în trimestrul I la 44, 9% în trimestrul IV/1992. Cu toate acestea, la 31 decembrie 1992, soldul general al depunerilor la C.E.C. s-a cifrat la 13.816 milioane lei, cu 4.051 milioane mai mult decât la începutul anului (+45,2%).

● În 1992, numărul de turiști cazați în rețeaua unităților de profil (hoteluri, hanuri, popasuri, vile, case de odihnă și complexe balneare) a însumat aproximativ 800 de mii de înnoptări/zile. Turiștii străini au reprezentat cca 10% din totalul celor cazați.

SPAȚIUL LOCATIV

● Potrivit datelor statistice înregistrate la recensământul din 7 ianuarie 1992, în județul Timiș suprafața medie locuibilă pe o persoană este de 13,9 m²; sub acest aspect, Timișul ocupă locul al II-lea pe țară, după județul Arad (14.2 m²). Pe forme de proprietate, structura fondului de locuințe evidențiază preponderența locuințelor aflate în proprietate particulară (76,3%), cele aflate în proprietate de stat reprezentând numai 22,9% din total.

BALANȚA RESURSELOR DE MUNCĂ

(mii persoane)

	1992: 1 ian.	1992: 31 dec.	DIFERENȚE: Date absolute	DIFERENȚE: În %
Populația în vârstă de muncă	429.2	422.3	- 6,9	98,4
Populația activă	360.6	361,1	+ 0,5	100,1
Populația ocupată, din care: salariați	356,3	339,9	- 16,4	95,4
sector de stat	233,7	227,9	- 5.8	97,5
Persoane fără loc de muncă,.	4,3	17,3	+ 13.0	402,3
din care: șomeri	3,7	16,7	+ 13.0	451,4
Rata șomajului (%)	1,03	4,62	x	x

SURSA DATELOR: DIRECȚIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ TIMIȘ.

AUTOMATIZARI INDUSTRIALE
SISTEMEL SA
SOCIETATE MIXTA ROMANO-ITALIANA

produce:

SISTEME FLEXIBILE DE FABRICAȚIE ROBOTIZATE
MAȘINI DE PRELUCRAT PRIN ELECTROEROZIUNE
LINIE DE FABRICARE A ULEIULUI COMESTIBIL
INSTALAȚII CU ULTRASUNETE
BUNURI DE LARG CONSUM

Dacă doriți să faceți o INVESTIȚIE RENTABILĂ — contactați-ne !

1900 Timisoara
Calea Buziașului nr. 11
Tel:096-185032/183220
-184030
Fax: 40-96-190310

Metropola Banatului și vocația ei europeană

Când m-a întrebat un scriitor și [illegible]rist englez, venit din Anglia să [illegible] al [illegible] Timișoara, să-i spun câteva [illegible] despre nobila jertfă de sânge a [illegible]inerilor timișoreni în zilele de 16—21 decembrie 1989, i-am răspuns involuntar cu o metaforă : „Timișoara este bastionul de rouă al democrației românești". Am păstrat și vorbele mirifice, e[illegible]amate de un copil de 14 ani, împușcat chiar în Piața Libertății din Timișoara : „Murim, dar suntem liberi" !!! Când i le-am reprodus scriitorului englez, s-a cutremurat, apoi a privit înspre cer, iar între lacrima adevărului, după un răstimp, mi-a spus : „Nici într-o revoluție din lume și nici într-o țară nu au fost rostite asemenea nobile gânduri !" Firește, dorind să-i cunoască pe acest preaidealist erou, i l-am prezentat pe Cătălin Rus, un flăcău înalt și cu ochi senini, acum elev la un liceu timișorean. Întrucât Cătălin vorbește cursiv limba engleză, nu l-am stingherit. Ceea ce a reținut, însă, confratele meu englez este nedumerirea și revolta lui Cătălin că nici până azi nu știe exact cine l-a împușcat...

Domnul Viorel Oancea, personaj important al Revoluției timișorene din decembrie 1989, acum Primar al municipiului Timișoara, a încercat să ne lumineze oarecum, însă îi lipsesc atâtea date, chiar dacă în acele zile a fost ofițer superior într-o subunitate a Ministerului Apărării Naționale. Cu certitudine crimele au fost săvârșite de către militari și soldați ai Securității, Miliției și Armatei din acel răstimp. Care sunt cei mai vinovați rămâne de dovedit ! Până atunci criminalii sunt li[illegible] ba mai mult, sunt patroni prosperi și se consideră cetățeni onorabili. Este adevărat, s-au alcătuit asociații postrevoluționare în care au intrat și mulți combatanți cu alte interese. Cineva îmi spunea că numărul revoluționarilor și postrevoluționarilor a întrecut de mult pe cel al fostului ilegaliști comuniști ; care în anul 1965 trecuse bine de 65 000, chiar dacă în vara lui 1944 se aflau în scriptele comuniste doar 1 000 de membri. Și, firește, numeroasele întrebări pe care ți le pun oamenii, când le mărturisești că ești ziarist ori scriitor și că vrei să afli adevărul sunt îndreptate pe același strat al memoriei, adică ei sunt [illegible] are interes ca [illegible] nu se st[illegible] [illegible]entarii, guvernanții ori crimi[illegible] !

Astăzi, orașul martir — TIMIȘOARA — numită de cărturarul italian Francesco Griselini, în anul 1714, „marea și puternica Metropolă europeană, capitală a Banatului Timișan" este considerată primul bastion de rouă al democrației românești. Căci în memoria timișorenilor stărue un fenomen ancestral și purificator. E-o cavalcadă de sunete și imagini, care în noaptea de 17/18 decembrie 1989 s-a pogorât deasupra cetății, când, chiar între orele 02,35 și 04,47, fulge[illegible] trăsnetele și o lumină sângerie a înc[illegible] să suflarea orașului. Apoi, ca din senin, ne-a copleșit o ploaie caldă de vară. Stropi mari și calzi au boterat jertfa de sânge a copiilor și mamelor, a tinerilor și bărbaților uciși bestial de oameni demenți, satrapi care astăzi sunt liberi.

Și tot în memoria noastră mai stărue o imagine memorabilă. Zecile de mame și neveste, îmbrăcate în haine cernite și adunate în Piața Victoriei [illegible] dându-și morții ca să-i înge[illegible] [illegible]ține pentru istoriografia română : [illegible] în 19 decembrie 1989, când la București și-n alte orașe din țară se înch[illegible] cu disperare osanale totalitarului regim comunist, primul foarte vinovat de crimele și ororile de la Timișoara. Însă aceste nopți și zile apocaliptice, disperarea și nedumerirea în fața diversiunii au îndemnat sufletele nobile din Timișoara la solidaritate. Căci cei buni la suflet s-au înfrățit și-n alte răstimpuri istorice, indiferent că au fost români, șvabi bănățeni, sârbi, evrei, maghiari ori bulgari. Cu toții s-au hotărît să răpună stihia răului ; în fapt o luptă reală între bine și rău. Căci acolo, în Piața Operei, azi Piața Victoriei, în nopțile de 19, 20 și 21 decembrie 1989, s-a născut cel dintâi gând al biruinței adevărului și înfrângerii totale a minciunii, panicardiei, amenințărilor. Au fost clipele când s-a născut democrația și pentru sufletul neamului românesc !!!

PETRU NOVAC DOLAȚGA ■

JUDEȚUL TIMIȘ

• PREFECTURA JUDEȚULUI TIMIȘ
B-dul Revoluției 1989 nr. 17
Tel. centrală: 115650
Telefax: 184703
Telex: 71236

• POLIȚIA JUDEȚULUI TIMIȘ
B-dul Take Ionescu nr. 46
Tel: 117222

• PROCURATURA TIMIȘ
str. Eugen de Savoya nr. 2
Tel: 130230

MUNICIPIUL TIMIȘOARA

• PRIMĂRIE
• CONSILIUL LOCAL MUNICIPAL
B-dul C.D. Loga nr. 1
Tel: 133047; 169395; 163975

• CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE
Piața Victoriei nr. 3
Tel: 111413
Fax: 183647/Telex: 71385

CONSULATE

• CONSULATUL GERMAN
B-dul Republicii nr. 6
Tel: 133297

• CONSULATUL GENERAL AL IUGOSLAVIEI
str. Remus nr. 4
Tel: 114868

ANGROSIȘTI CARNE ȘI DERIVATE

• CHECEANA S.R.L., S.C.
str. Liviu Rebreanu nr. 5
Jimbolia

• COMTIM S.A., S.C.
str. 7 Aprilie nr. 1
Tel: 134716

• FRUCTUS S.A., S.C.
str. Gheorghe Lazăr nr. 26
Tel: 125640
Telex: 71350

• RECATIM S.A., S.C.
[illegible]omuna Recaș
[illegible] Lugojului nr. 897
Tel: 166590

OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI
Piața Victoriei nr. 3
Tel: 185516
Fax: 183647/ Telex: 71385

STADIUL PRIVATIZĂRII ACTIVELOR ÎN MUNICIPIUL TIMIȘOARA ȘI JUDEȚUL TIMIȘ

– 31 decembrie 1992 –

	Total	din care: subordonare centrală	subordonare locală
Număr [illegible] active înscrise pentru vânzare,	135	103	82
din care: vândute	14	9	5
Număr de active care au încheiate contracte de:			
• închiriere	123	41	32
regii autonome	3	0	3
societăți comerciale	120	41	79
• locație de gestiune	86	34	52
regii autonome	2	0	2
societăți comerciale	84	34	50
Valoarea totală contabilă a activelor (mii lei):			
• închiriere	576264		
• locație de gestiune	[illegible]		

SURSA DATELOR: CONSILIUL JUDEȚEAN TIMIȘ.

PARTICIPAREA INVESTITORILOR STRĂINI

	Total	din care anul 1991	din care anul 1992
NUMĂR DE SOCIETĂȚI	1064	416	648
APORTUL ÎN VALUTĂ:			
• dolari S.U.A.	12127429	7767285	4460144
• mărci germane	3062801	–	3062801
• franci francezi	20194167	–	20194167
• lire italiene	594400000	–	594400000
TOPUL INVESTITORILOR STRĂINI număr de societăți din:			
• Germania	252	110	142
• Italia	152	71	81
• Siria	137	58	79
• Iugoslavia	66	35	31
• Iran	43	11	32
• Israel	38	19	19
• S.U.A.	36	13	23
• Franța	26	10	16
• Iordania	25	14	11
• Grecia	22	5	17

SURSA DATELOR: CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE TIMIȘOARA.

NUMĂRUL ÎNTREPRINZĂTORILOR PARTICULARI

(Asociații familiale și persoane independente – *Decret-lege nr. 54/1990)

	[illegible] ian.	15 apr.	15 iul.	15 oct.	3 dec.
ÎNTREPRINZĂTORI PARTICULARI–TOTAL,	[illegible]	4390	4694	4923	5884
din care:					
• asociații familiale	797	901	993	1043	1017
% din total	19,6	20,5	21,2	21,2	21,2
• persoane independente	3271	3489	3781	3880	4007
% din total	80,4	79,5	78,8	78,8	78,8

SURSA DATELOR: A.N.P. – DIRECȚIA TERITORIALĂ TIMIȘ.

ÎNMATRICULĂRI LA REGISTRUL COMERȚULUI TIMIȘOARA

(Societăți comerciale și regii autonome înființate în baza legilor nr. 15 și nr. 31/1990).

	La 31 dec. 1992	din care în anul 1992	din care în anul 1991	Înm 1992/1991
Total societăți comerciale, din care:	9298	5261	4035	130,4
PERSOANE JURIDICE	9130	5155	3975	129,7
• regii autonome	19	6	13	46,2
• societăți cu răspundere limitată	8252	4883	3369	144,9
• societăți pe acțiuni	357	59	298	19,8
• societăți în comandă simplă	14	0	14	x
• societăți în nume colectiv	437	163	274	59,5
• organizații cooperatiste	51	44	7	628,6
PERSOANE FIZICE	166	106	60	176,7
Din total, cu capital mixt, din care:	1024	650	374	173,8
• societăți cu răspundere limitată	1002	631	371	170,1
• societăți pe acțiuni	21	19	2	950,0
• societăți în comandită simplă	1	0	1	x

SURSA DATELOR: OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI TIMIȘOARA.

ELECTROMOTOR

1900 TIMIȘOARA, 21 Av. REPUBLICII, PHONE 40/96/190083; 192004; 192005;
TELEX 71323; FAX 40/96/192003
ROMÂNIA

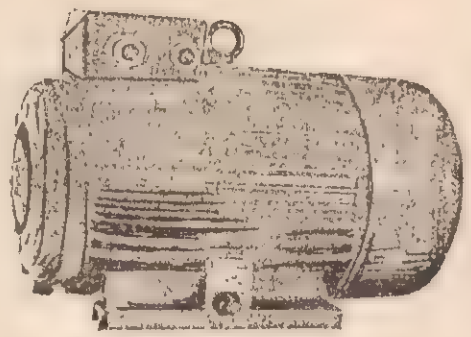

PRODUCE ȘI LIVREAZĂ

1. MOTOARE ELECTRICE ASINCRONE ÎN GAMA DE PUTERI DE LA 0,25 KW PÂNĂ LA 55 KW.
a. trifazate tip AT, de uz general;
b. trifazate cu destinație specială:
- industria textilă, industria lemnului, echipamente de ridicat, acționarea pompelor, industria electrotehnică, calculatoare, acționări mașini unelte, diverse acționări.
c. monofazate, tip NCM cu puteri între 0,25 și 2,2 kw;
d. trifazate, cu dublă și triplă putere-turație, pentru diverse acționări.
2. ECHIPAMENT AUXILIAR PENTRU LOCOMOTIVĂ ELECTRICĂ ȘI DIVERSE ACȚIONĂRI FEROVIARE
3. ECHIPAMENT MINIER
4. MAȘINI ELECTRONICE DE ECHILIBRAT, FRÂNE CU CURENȚI TURBIONARI, INSTALAȚII CU ELECTROMAGNEȚI, TAHOGENERATOARE, ELECTROVENTILATOARE, MOTOARE PAS CU PAS
5. INSTALAȚII PENTRU SUDAREA ALUMINIULUI
6. SERVOMOTOARE
7. PRODUSE DESTINATE UZULUI CASNIC
a. robot de gospodărie cu: moară, polizor, pompă de apă, circular și despuietor (anexele se comercializează și separat);
b. mori de măcinat boabe porumb tip: MCMC1, CF1, CF2;
c. mașini de spălat semiprogramabile cu storcător „AURICA" import Republica Moldova;
d. hidrofor, pompe de apă, polizor biax D150 mm, dispozitiv de prelucrat lemnul tip DPL 1, dispozitiv pentru orientarea antenelor de satelit, transformator de sudare monofazat.

Produsele firmei se comercializează prin magazinele proprii de prezentare desfacere cu adaos comercial cuprins între 2 și 10%.
- Timișoara, bd. Republicii nr. 21
- București, str. Vaselor nr. 56 (zona Obor)
- În județul Timiș: Becicherecul-Mic, Variaș și Lovrin

s.c. electrotimiș s.a.

Timişoara 1900,
Calea Buziaşului nr. 11
Telefon: 096/190123
Telefax: 096/190123
Telex: 71291

MAŞINI DE SUDAT ELECTRICE

- Maşină universală de sudură electrică prin presiune în puncte
- Echipament suspendat de sudat electric prin presiune în puncte
- Presă de sudură
- Maşină de sudat sârme cap la cap
- Maşină de sudat pânză panglică

MAŞINI ŞI TRACTOARE DE DEBITAT

- Tractor automat pentru tăiere termică
- Maşină automată de tăiere termică cu flacără oxigaz

MAŞINI DE BOBINAT SÂRMĂ

- Maşină de confecţionat bobine din sârmă

MAŞINI DE CONFECŢIONAT CUIE

- ACT 01 – min. ø1 x 8; max. ø1,4 x 25 mm.
- MCC 3D – min. ø1 x 10; max. ø2 x 50 mm.
- MCC 4D – min. ø2,2 x 40; max. ø3,1 x 80 mm.
- MCC 5D – min. ø3 x 40; max. ø4 x 120 mm.
- MCC 6 – min. ø3,5 x 80; max. ø6 x 180 mm.

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARĂ

- Moară de grâu
- Maşină de dozat şi împachetat în pliculeţe
- Maşină de sudat şi vidat pungi

BUNURI DE LARG CONSUM

- Moară cu tocător frontal
- Maşină de împletit sârmă
- Incubator KLUK
- Maşină de umplut capsule autosifon

EXPERIENŢA ŞI COMPETENŢA S.C. ELECTROTIMIŞ S.A. SE REFLECTĂ ASTFEL ŞI ÎN AFACERILE DUMNEAVOASTRĂ!
LIVRAREA SE FACE PROMPT

PENTRU MICII PRODUCĂTORI ŞI FIRMELE MICI OFERIM MĂCINAREA CEREALELOR PENTRU FURAJE LA SEDIUL FIRMEI NOASTRE

Viaţa şi patimile editorului

[illegible]ită în urmă cu trei ani, Editura de [illegible] din Timişoara continuă, de fapt, Editura Facla, care a fost înfiinţată la 1 februarie 1972. Am face uz de o expresie de „prost gust („înainte de decembrie '89 şi după decembrie '89"), prelungind nişte ideologicale proletcultiste, dacă am tranşa abrupt ceea ce s-a întâmplat în aceşti peste douăzeci de ani.

Bineînţeles că oamenii de meserie (şi sunt câţiva dintr-aceştia în redacţie!) şi-au făcut datoria indiferent de vremuri sau, mai ales, în ciuda lor. Aşa au apărut alei Francesco Griselini, **Încercare de istorie politică şi naturală a Banatului Timişoarei**; J. J. Ehrler, **Banatul de la origini până acum**; Lucian Blaga, **Despre conştiinţa filosofică**, **Aspecte antropologice**; Vasile Goldiş, **Scrieri social-politice şi literare**; Thomas Mann, **Mărturisirile escrocului Felix Krull**; R. M. Rilke, **Scrisori către un tânăr poet**; Valentin Rasputin, **Bani pentru Maria** şi multe altele, adesea neobservate, căci, conform unei tactici impuse de sus, se întâmpla o asemenea amestecare a valorilor cu incropiri [illegible]agandistice sau cu autori subţiri, dar având pile zdravene.

[illegible]l noi: „Abaddon" (Mihai Ti[illegible]ru, **Amintiri de la Gherla**; Dumitru [illegible]migeanu, **Însemnările unui ţăran deportat din Bucovina**; Annie Samuelli, **Cartea despărţitor**; I. D. Sârbu, **Corespondenţă**), „Logos" (Spinoza, **Tratat despre îndreptarea intelectului**; Augustin, **Vorbiri însingurate**; Nikolai Berdiaev, **Adevăr şi revelaţie**), „Initieri" (**Societăţile secrete**, **Kabbala**, **Vrăjitoria**, **Hermetismul**, **Alchimia**, **Inchiziţia**); „Amarcord" (Platon, **Banchetul**, Alwin Finkelkraut, **Înţelepciunea dragostei**); „Utopii, revoluţii, alternative" (Vladimir Tismăneanu, **Ghilotina de scrum**; Jakub Karpinski, **Istoria comunismului polonez şi mondial**); „Conştiinţa Estului" (Danilo Kis, **Criptă pentru Boris Davidovici**; Milos Cramjanski, **Migraţiile**); „Best seller XX" (Nikos Kazantzakis, **Fratricizii**, Piero Chiara, **Împărţeala**; Scott Fitzgerald, **Ecouri din epoca jazzului**). Ediţii din clasicii noştri: Constantin Negruzzi, Mihai Eminescu, Aron Cotruş, Al. O Teodoreanu.

Editorul se simte vinovat că n-a găsit încă soluţii economico-financiare pentru tipărirea unor importanţi scriitori contemporani: Sofia Arcan, Alexandra Indrieş, Mariana Şora, Virgil Nemoianu.

În condiţiile spargerii reţelei de difuzare, planurile frumoase şi chiar apariţiile superbe poate că nu mai înseamnă nimic. E un spaţiu dominat de aleatoriu şi de imperfecţiuni.

Nimeni nu-i de neînlocuit. Nici autorul acestor rânduri, care, din întâmplare, încă este şeful editurii pomenite. Dar e greu să construieşti atunci când agresivitatea unor partizani ai politicii clientelare îţi pune sub semnul întrebării fiecare gest ori când subtilitatea lor hârşâită, dar eficientă îţi macină nervii.

Poţi fi oricând un simplu redactor. Sau altceva. Sau, complet derutat, să cerşi azil (cum altfel?) politic într-o ţară mai democratică. Şi înrudită. De pildă, Albania.

VIOREL MARINEASA ■

„Parte integrantă a pământului românesc de totdeauna ca provincie bine delimitată geografic şi istoric, cu o populaţie autohtonă aparţinînd fiinţei aceleiaşi unice naţiuni române şi având un destin specific şi foarte în stare să explice caracteristicile propriu, Banatul şi-a adus din îndepărtate vremuri istorice un aport original la temeluirea culturii şi civilizaţiei româneşti. A pune acum în lumină contribuţia sa originală înseamnează nimic altceva decît evidenţierea multiplelor posibilităţi ale unui popor ce şi-a dovedit în timp şi spaţiu dreptul la existenţa de sine stătătoare, capabil astfel să îmbogăţească patrimoniul material şi spiritual al întregii umanităţi".

(Dr. Nicolae Corneanu — Mitropolitul Banatului)

Timişoara muzicală

Festivalul **Timişoara muzicală** este înscris în calendarul muzical al manifestărilor de rezonanţă internaţională. Ambiţia organizatorilor de a da fiecărei ediţii o cât mai mare prospeţime, printr-o selecţie repertorială chibzuită cu mare atenţie, ca element distinct de personalitate, nu a fost dezminţi nici de această dată. Din păcate, însă, producţiile au fost separate în ultimii doi-trei ani de o neaşteptată atitudine secesionistă a conducerii Operei timişorene, agenda festivalului suferind, astfel, incoerenţe şi, mai rău, suprapuneri nedorite.

Aşadar, **Timişoara muzicală** (14—28 mai), acum în sarcina exclusivă a Filarmonicii Banatul (de fapt, iniţiatoarea acestui festival în urmă cu 21 de ani), a beneficiat şi la această ediţie de o agendă serioasă, chiar impozantă, atât prin producţii, invitaţi, cât şi oferte repertoriale. Concertul simfonic [illegible] a fost susţinut de **Orchestra Simfonică din Szeged (Ungaria)**, sub bagheta dirijorului şi directorului ei, ex-timişoreanul **Ervin Acel** şi de pianistul **Vladimir Krpan** din Croaţia. Programul orchestrei a înscris două opusuri de referinţă ale literaturii muzicale ungare, uvertura la opera **Hunyadi László**, a clasicului **Ferenc Erkel** şi, fericită idee, **Concertul pentru orchestră**, de **Bela Bartók**, capodoperă a compozitorului născut la Sinnicolau Mare (jud. Timiş), lucrări care au pus în valoare performanţe interpretative de autentic profesionalism. Ervin Acel, a cărui activitate dirijorală este bine cunoscută din cei aproape 30 de ani petrecuţi la şefia orchestrei simfonice din Oradea, are meritul de a fi stăpânit cu autoritate un colectiv talentat şi ambiţios. În acelaşi program, pianistul croat Vladimir Krpan a oferit o variantă personală a **Concertului în la minor, pentru pian şi orchestră, de Ed. Grieg**, în care centrul de greutate polariza nu atât perfecţiuni tehnice, cât coordonate cu trimiteri precise spre anume planuri afective. În seara următoare, a fost programat recitalul mezzosopranei **Elisabeth Mayer (Austria)**, acompaniată la pian de **Louise Sibourd (Franţa)**, un recital de mare clasă, adevărată şcoală de lied german (**Schumann, Mahler, R. Strauss, Wolf**). Ruşinos de puţină lume la acest eveniment, nici măcar studenţii de la canto.

Orchestra de cameră **Philarmonia** din Bucureşti (dirijor **Nicolae Iliescu**) a susţinut un concert cu caracter promoţional, atrăgând atenţia asupra generaţiei care vine puternic din urmă: **Irina Mureşanu, Dan Claudiu Voruicelu, Alexandru Tomescu, Remus Azoiţei**, violonişti excelenţi.

După recitalul de orgă al maestrului **Eckart Schlandt**, de la Biserica Neagră din Braşov, susţinut în notă de sobrietate şi de autentic profesionalism cu care suntem familiarizaţi de ani de zile, a urmat seara **Trioului Florestan din Freiburg — Germania**, alcătuit din trei tineri instrumentişti pe cât de meticuloşi, pe atât de talentaţi: **Holger Spegg** (pian), **Christoph Schickedanz** (vioară) şi **Tobias Werner** (violoncel), care pur şi simplu au străluc[illegible] în **triourile de Beethoven (op. 70 nr. 2)**, Debussy **(sol major)** şi **Mendelssohn-Bartholdy (re minor op. 49)**. Aceiaşi soliţti au evoluat în seara următoare în compania orchestrei **Capella Banatica** a Liceului de Muzică Ion Vidu (dirijor **Gheorghe Chiculiţă**), interpretând concerte de **Haydn, Bruch, Beethoven.** Învăţământul muzical a mai fost prezent în festival şi cu corala **Camerata Academica Timisiensis** (dirijor **Damian Vulpe**) şi orchestra de studenţi (dirijor **Petru Oschanitzky**, solistă pianista **Valentina Farkas Kohonica**), ale Universităţii din Timişoara, Facultatea de muzică.

Evenimentul de vârf al primei săptămâni l-a constituit, fără îndoială, reluarea, după 31 de ani, a capodoperei compozitorului **Arthur Honegger — Ioana pe rug** — oratoriu pentru recitatori **(Corinne Tasset — Franţa**, rolul Jeannei d'Arc, **Roger Mollien — Franţa, Marius Iuliu Mare)**, soliţti **(Adriana Mesteş, Teodora Ciucur, Lucia Papa, Nicolae Andreescu, Angeliu Oală)**, cor mixt (corurile reunite ale Filarmonicilor Banatul — dirijor **Diodor Nicoară** şi George Enescu — dirijor **Valentin Gruiescu)**, cor de copii (al Liceului Ion Vidu, dirijor **Maria Gyuris)** şi orchestră. Regia artistică: **Jean Negroni — Franţa.** Dirijor: **Remus Georgescu.** Concertul a fost organizat în colaborare cu **Centrul Cultural Francez Timişoara.** Excelent ca execuţie, emoţionant ca atmosferă, iată că acest oratoriu, o partitură contemporană, a fost în măsură să declanşeze stări şi trăiri efective puternice, cu nimic mai prejos decât marile opere clasice.

Agenda Festivalului a continuat cu un redutabil recital de sonate pentru vioară şi pian al timişorenilor **Gabriel Popa** şi **Dragoş Mihăilescu**, cu lucrări de **W. A. Mozart, J. Brahms** şi **S. Prokofiev**, apoi cu un alt concert simfonic, cu două prezenţe notabile din punct de vedere repertorial: în primă audiţie absolută, lucrarea **Lumini în asfinţit de Ulpiu Vlad** şi cantata scenică **Carmina burana de C. Orff** (dirijor: **Remus Georgescu**, soliţti: **Adriana Mesteş, Nicolae Andreescu** şi **Visarion Huţu**, precum şi cele trei coruri menţionate mai înainte) şi, în plan interpretativ, o regretabilă absenţă de ultim moment, fără acoperire morală: **Dan Grigore).**

În sfârşit, Festivalul s-a încheiat vineri, 28 mai, cu un simfonic dirijat de **Petru Oschanitzky**, cu participarea neobositului violonist **Ştefan Ruha** (cu **Simfonia spaniolă de Lalo** şi **Tziganne de Ravel)**. Aşa cum era şi firesc, acest concert final a adus un nou titlu din creaţia românească şi anume **Ricercar for NYU**, (New York University), de **Anatol Vieru**, în primă audiţie naţională (după prima audiţie mondială la Universitatea căreia i-a fost dedicată), lucrare concepută pentru 11 instrumente soliste, programul şi Festivalul totodată încheindu-se în atmosfera jovială, plină de rafinament şi „preţiozităţi" de culoare ale **Simfoniei clasice de Prokofiev.**

IOAN TOMI ■

Cugetări, mărturisiri, atitudini, opinii

„La Timişoara şi în Banat am fost şi voi veni cu drag, căci în această europeană Metropolă românească trebuie să trăiască un om sub numele de Nicolae Eminovici, scriitor la un advocat. Acest om e fratele meu".

(Mihai Eminescu)

„În Banatul timişorean, vechea Dacie Ripensis, anul acesta (1846) românii numără peste 1 356 000 de suflete, reprezentînd 7/10 din totalul Banatului istoric; mai sunt şi coloniile şvăbeşti ale Mariei Terezia cu 175 000 suflete, cei 125 000 sîrbi imigranţi în cursul veacurilor trecute, veniţi din Turcia şi cei 25 000 maghiari şi evrei".

(Vincenţiu Babeş)

„Românul din Banat e poate cel mai volubil şi vorbăreţ dintre toţi fraţii săi. Vorbirea lui se desfăşoară fără nici o sinteză, pe cale asociativă. Din examinarea a o sumedenie de lucrări scrise de tineri şcolari din Timişoara am constatat că punctul era învins de virgulă. Se înţelege că în virtutea asociaţiei orice idee atrage după sine pe alta. Punctul închide procesul gîndirii, virgula îl lasă deschis. Din acest spirit enumerativ rezultă un realism care se face mai evident în artele plastice. Gasconismul bănăţean şi realismul trebuie pus în legătură şi cu meridionalismul relativ al provinciei Banatului".

(George Călinescu)

Selecţie redactată de P. N. Dolângă

Revista Flacăra mulţumeşte dlui Viorel Vladislav, director general la Prefectura Judeţului Timiş pentru interesul şi sprijinul acordat iniţiativei noastre.

CULTE

● BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
Mitropolia Banatului
B-dul C.D. Loga nr. 7
Arhiepiscopia Timişoarei şi Caransebeşului
B-dul C.D. Loga nr. 7
Tel: 111330

● BISERICA ROMANO-CATOLICĂ
Episcopia Romano-Catolică
str. Matei Corvin nr. 2
Tel: 133934

● BISERICA APOSTOLICĂ PENTICOSTALĂ
Biserica Filadelfia Timişoara
str. Ţibişului nr. 2

● BISERICA REFORMATĂ
Parohia Timişoara
str. Timotei Cipariu nr. 1
Tel: 112828
Parohia Lugoj
str. Magnoliei nr. 15
Tel: 311103

● CULTUL BAPTIST
Biserica Baptistă Maghieră Timişoara
str. Drubeta nr. 6
Biserica Betel Timişoara
str. Ady Endre nr. 20
Tel: 112586

Suplimentul TIMIŞOARA vă este oferit de:

George Arion, Mihai Săndoiu, Marcel Apostolescu, Petru Novac Dolângă — **concepţie şi redactare**; Adriana Chirovici — **secretariat de redacţie**; Angela Frandeş — **redactare computerizată**; Aurel-Ştefan Alexandrescu — **grafică**; Mircea Mitrea — **consultant.**

TWENTIETH CENTURY FOX ŞI ROMÂNIA FILM R.A. prezintă:

DIE HARD
BĂTĂLIE DISPERATĂ

Producători : LAWRENCE GORDON, JOEL SILVER ; scenariul : JEB STUART, STEVEN E. DE SOUZA (după o poveste de RODERICK THORP) ; regia : JOHN McTIERNAN. În rolurile principale : BRUCE WILLIS (John McClane), BONNIE BEDELIA (Holly Genaro McClane), REGINALD VELJOHNSON (serg. Al. Powell), ALLAN RICKMAN (Hans Gruber), ALEXANDER GODUNOV (Karl).

Un angrenaj infernal se pune în mişcare

Pentru a aduce pe ecran acţiunea non-stop din **Die Hard**, producătorii Gordon şi Silver au trebuit mai întâi să asambleze o echipă tehnică de vis, incluzând operatori, arhitecţi, scenografi, editori, responsabili cu efecte vizuale speciale, muzică, etc. Silver i-a cerut armurierului Michaël Papac să-i pună la dispoziţie arsenalul „la zi" folosit de teroriştii autentici. Aşa că Bruce va întreprinde în acest film o Baretta 92, nou introdusă în dotarea Armatei şi a Poliţiei U.S., Allan va fi văzut în compania unei arme H & K P — 7 M 13, iar Alexander Godunov (alias Karl, mâna dreaptă a lui Hans Gruber, care este nerăbdător să-i plătească o veche poliţă lui McClane) mânuieşte o puşcă de asalt, folosită curent de armata australiană. Ceilalţi teroriştii au în dotare arme H & K M P — 5, calibru 9, folosite şi de F.B.I. şi Secret Service.

Expertul Al Di Sarro, din echipa **Predator** şi **Action Jackson**, a coordonat variaţiile explozii care au loc pe parcursul filmului, dintre care cea mai spectaculoasă este aruncarea în aer a unui automobil blindat pe treptele de la Fox Plaza (în film Nakatomi Corporation), unde s-au filmat majoritatea cadrelor. Scena finală înfăţişează împunătoarea clădire ndusă în stare de ruină, cu focuri pâlpâind ici şi colo şi cu rămăşiţele unui elicopter prăbuşit şi carbonizat, din care se ridică în văzduh doar dâre jucăuşe de fum negru de cauciuc ars.

Charlie Picerni, coordonatorul scenelor de cascadorie, a găsit clădirea Fox Plaza un loc ideal pentru numerele de „trapez" din **Die Hard**. Vor sări spectaculos, de la înălţime, Allan Rickman şi Bruce Willis (când la picioarele acestuia din urmă explodează mingea de foc pusă de Di Sarro, cu convingerea că jos îi aşteaptă pernele de aer !

Scena elicopterului escaladând Fox Plaza a fost trasă de 12 camere staţionate de-a lungul bulevardelor Constelaţiilor, Starurilor şi Santa Monica.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Bonnie Bedelia, interpreta rolului Holly Genaro McClane, ex-soţia poliţistului, este o actriţă cu „state vechi" pe Broadway, cu nominalizări la Oscar, cu roluri principale în serialul de televiziune **The New Land**, o saga despre emigranţii din Scandinavia, dar şi în filme ca **Amanţi şi necunoscuţi** sau **Jocul de-a moartea** (alături de **Gene Hackman** şi **Burt Lancaster**). Ne va aminti poate şi de **Şi caii se împuşcă, nu-i aşa ?**, unde juca rolul tinerei soţii însărcinate.

Despre **Allan Rickman**, „teroristul care ameninţă cu pistolul" în fotografie, Bonnie Bedelia spune : „Allan, aflat la primul său film, este un actor cu o pregătire uluitoare".

BRUCE WILLIS, un actor total

Încă o dată, prin **Die Hard**, în rolul poliţistului din New York, John McClane, **Bruce Willis** a întors spatele „cu mânie" comediei, dezlănţuindu-se cu tot mai convingătoare şi nebănuite resurse actoriceşti, în filmul de acţiune şi drame de mare intensitate. Aceasta l-a ajutat să câştige admiratori noi şi să-şi completeze registrul tehnic. „Mi-a plăcut la nebunie să joc în comedii — declară Willis — dar ironia soartei este că m-am antrenat pentru roluri dure, care constituie şi mare parte din activitatea mea scenică. Acest gen mă interesează cu adevărat, chiar dacă lumea s-a obişnuit să mă vadă în cu totul alte posturi". Regizorul John McTierman apreciază că : „Bruce a reuşit să gradeze jocul eroului pe care-l interpretează, astfel încât o oarecare metamorfoză are loc chiar sub ochii spectatorului". Într-un moment de mare tensiune, detectivul new-yorkez John McClane se adresează teroriştilor cu fermitatea şi demnitatea cerute de secvenţă, dar şi cu umorul lui David Addison din „Maddie & David".

Este surprinzătoare abilitatea cu care Willis joacă scene în care în mod normal se apelează la dublură. „Cred că filmul creşte în valoare prin faptul că-i permite lui John (McTierman) să ia prim-planuri fără riscul de a-l deconspira pe cascador. În al doilea rând, la fel de importantă pentru mine personal este satisfacţia (poate copilărească) pe care o resimt de a duce singur la capăt actul de justiţie al eroului interpretat, de a fi nemijlocit şi total în rol".

Fost angajat la uzina locală din cartierul muncitoresc natal (New Jersey), fost cântăreţ de blues la armonică, paznic la o centrală nucleară, barman, agent de teatru, actor de teatru şi de reclame TV, autor al unui disc de platină şi câte şi mai câte, Bruce Willis ştie bine cât de mare este preţul succesului, pe care el l-a plătit cu vârf şi îndesat prin muncă, talent şi noroc.

Echipa **Lawrence Gordon, Joel Silver** (producători) şi **John McTierman** (regizor) este cunoscută de publicul nostru prin filmul **Predator** (între primele 10 filme cu cele mai mari încasări anuale din lume). Cei trei au avut, separat, şi alte realizări cunoscute (**Luptătorul din New Orleans**, cu Charles Bronson, **„48 ore"**, **Giuvaericul Nilului**, **Arma Mortală**, **Commando**, etc.), care îi recomandă ca rodaţi şi foarte hârşiţi în problematica genului de aventuri şi suspans, pentru că ei au „dat" cele mai reuşite scene de acţiune în condiţii dificile.

„În **Die Hard** — comentează Bruce Willis — personajul luptă pentru viaţa lui şi a altor 30 de oameni. A fost necesară multă concentrare, pentru a stabili şi reda seria de emoţii contradictorii, prin care trecea McClane. John (McTierman) a făcut o treabă minunată, îndrumându-mă în rol şi sporind tensiunea acţiunilor".

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Preşedinte – director general: **GEORGE ARION**
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (şef secţie), Ion D. Goia, Marian Ghiţeanu.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Săităjan** (şef secţie), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (şef secţie), Cristian Buzaş.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS REBUSAGHE

Redactor şef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Cîteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Uliana Creţu, Maria Şerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** **Cătălina Ştefănescu** (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu,** Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ

Cine bate azi un ou mâine va lipsa un bou !

GENERALUL ȘTEFAN GUȘE DESPRE CICO DUMITRESCU:

„SĂ DISPARĂ MARINARUL ĂSTA DE AICI!"

pag. 8

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 23 • 9—15 iunie • 1993 • 36 pagini 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

ACUZATORUL DIN PROCESUL CUPLULUI CEAUȘESCU ÎȘI MENȚINE PUNCTUL DE VEDERE

• *În exclusivitate pentru Flacăra, un interviu acordat de dl Dan Voinea*

pag. 3

WALT DISNEY AGENT FBI

pag. 7

Detectiv particular în România

pag. 4

TELEPATIA — ARMĂ SECRETĂ

• *În laboratoarele NASA, Pentagon și CIA*

pag. 13

Convoaie umanitare pentru... DRACULA!

pag. 11

CUM NE FERIM DE HOȚII DIN TRENURI

pag. 5

Hoții operează folosind metoda „capra" (reconstituire în Gara de Nord, cu concursul poliției)

POARTĂ LA MAREA NEAGRĂ

REPORTERII NOȘTRI AU LUAT PULSUL AFACERILOR ȘI VIEȚII DE ZI CU ZI ÎN MARELE ORAȘ — PORT CONSTANȚA. INFORMAȚII, ADRESE UTILE, INSTANTANEE.

pag. 23–35

Decernarea premiilor FLACĂRA

va avea loc sâmbătă, 12 iunie, orele 12, la Casa Republicii, sala Drepturile omului.

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111

ANUNȚ

S.C. „Publicațiile Flacăra" S.A. scoate la concurs următoarele posturi :

- 1 șef de magazin
- 1 marcoolog
- 1 vânzător

Pot candida persoane cu experiență în domeniu, domiciliate în București. Cererile vor fi depuse chiar de solicitatori la secretariatul redacției noastre, până la data de 17 iunie a.c. (inclusiv). Alte lămuriri la tel. 617 59 69.

CARUSEL POLITIC

Dl. Petre Roman declară presei din Italia:

Securitatea este încă foarte puternică!

Reproducem dintr-un interviu acordat, la Veneţia, de ex-prim ministrul României grupului de reporteri italieni. La întrebarea „Cum stă România cu libertatea presei" ?, dl Petre Roman a răspuns : „Într-o anumită direcţie, foarte bine. Cotidianul cel mai răspândit a atins un tiraj de 700 de mii de exemplare. El a pulverizat celelalte publicaţii. Dar în ceea ce priveşte Televiziunea, e un dezastru : unicul canal e controlat de guvern şi toate ştirile sunt filtrate şi cenzurate". Dl Petre Roman — notează în continuare redactorul Donata Righetti — a dorit să facă şi câteva dezvăluiri. Poliţia secretă a lui Ceauşescu, Securitatea, e încă foarte puternică şi infiltrată pretutindeni. Demolări au avut loc doar în vârful ierarhiei militare, în rest nu s-a produs nici o epurare. „Astăzi, Securitatea se preocupă să gestioneze o mare parte a schimburilor comerciale cu exteriorul", a mai precizat preşedintele Partidului Democrat (F.S.N.).

Mercoledì 12 maggio 199:

La denuncia dell'ex primo ministro di Bucarest

Roman: «La Securitate è ancora potentissima»

Venezia
Mercoledì/mattino

A rendarli vistosamente diversi non sono né l'abbigliamento né i modi, ormai identici a quelli dei loro colleghi occidentali, ma l'ansiosa disperazione che affiora in tutti i loro discorsi, l'amarezza avvilita, l'incredula riluttanza di fronte a una realtà un tempo inimmaginabile, imprevedibile, e ora che la caduta di un regime non basta per assicurare il bene per instaurare una vera democrazia.

Concitate e meste, ieri, seconda giornata delle assise veneziane dell'International Press Institute, le voci di giornalisti e di politici dell'Est si accalcavano in un coro omo-

dicembre del 1989 e quello del 17 ottobre '91, quando le lingue e ricordi di aver compiuto gli stessi disegni e sperato la stessa cosa, a Tolone. Ora il presidente del partito «Fronte di salvezza nazionale», all'opposizione e contrapposto a quello governativo di Iliescu.

La carriera politica di Ro- [illegible] tortuoso, torbido. Allora per abbattere Ceausescu ebbero un ruolo determinante i media. Più tardi però si scoprì che l'informazione e le immagini che proponeva la tv erano manipolate. Che cosa accadde veramente allora? «La rottura con il regime del dittatore fu così rapida da consentire una mescolanza tra i vincitori [illegible]

TICU DUMITRESCU N-A BOTEZAT ÎNCĂ ACTUALUL PARLAMENT

• *Dar nu-i timpul pierdut*

Dl senator **Constantin Ticu Dumitrescu** consideră că este „iubit" în mod special de preşedintele Iliescu şi din acest motiv domnia sa nu a mai fost preşedinte al comisiei pentru cercetarea abuzurilor. Întrebat de noi ce „firmă" ar pune actualului Parlament, ţinând cont că despre fostul Parlament dânsul afirma că este „un Parlament al ruşinii", ne-a declarat : **„Este, poate, cea mai grea întrebare care mi s-a pus. Vă aştept la sfârşitul actualei sesiuni şi, în exclusivitate pentru FLACĂRA, am să vă spun".**

Dl senator a mai ţinut să adauge : **„Nu m-am schimbat, convingerile mele nu fac şi nu vor face niciodată obiectul vreunui târg, sau al vreunei renunţări, ele sunt convingeri de o viaţă, care m-au costat atâta amar de suferinţă ! Dacă modul de a mă exprima este cu totul altul, aşa cum am declarat în prima zi a lucrărilor Senatului, eu nu pot fi un Vadim Tudor, nici ca limbaj şi nici altfel ! Nu pot fi decât un om demn, care e foarte atent cu ceea ce spune şi, mai ales, un om care nu face atacuri la persoană ! Iar oamenii să aibă încredere în mine".**

MARIAN GHIŢEANU ■

UN CIVIL, DOI CIVILI...

În discursul său de miercurea trecută, rostit în faţa Camerelor reunite ale Parlamentului României, dl. **Douglas Hurd**, ministrul de externe al Marii Britanii, a încercat şi a reuşit să fie delicat-moralizator şi probabil, eficient. Dar câţi parlamentari, din cei care au audiat discursul şi, poate, l-au şi citit, vor dori să-l şi pricepă ?

În viziunea dlui **Hurd**, un parlament **„trebuie să fie cu adevărat răspunzător în faţa poporului. Parlamentarii trebuie să ţină legătura cu aceia care i-au ales : trebuie să aibă un contact permanent cu locuitorii din circumscripţia lor"**, iar în privinţa deciziilor ce se iau, **„mai ales în perioade de regenerare naţională, ele trebuie să pună interesul naţional mai presus de interesul de partid sau cel personal"**.

Distanţa enormă între ceea ce este societatea românească acum şi ceea ce ar trebui să fie ea, este măsurată de afirmaţia că **„o societate civilă se creează acolo unde oamenii au încredere unii în alţii şi nu încredere în instituţiile statului"**. Este adevărat că unii cetăţeni, cum ar fi Iliescu Ion, Văcăroiu Nicolae, Măgureanu Virgil şi alţi câţiva, au multă încredere unii în alţii şi foarte multă încredere în S.R.I.-ul civil.

PRECIZARE

PRIMIM la redacţie, din partea domnului Claudiu Iordache, următoarea completare la materialul apărut în revista noastră sub titlul **Dl Claudiu Iordache dat în judecată de C.V. Tudor** : „Într-o discuţie avută cu dl Radu Ciuceanu, fost vicepreşedinte al Camerei deputaţilor, preşedinte al Comisiei pentru abuzuri şi reclamaţii, domnia-sa a declarat că respectiva comisie nu a avut **competenţa legală** de a da curs cererii mele de a ancheta veridicitatea acuzaţiilor lui C.V. Tudor".

EVENIMENTE MARI...

SCURT — ŞI MAI SCURT

■ ■ **GREVA APEI CALDE.** Trei din cele unsprezece asociaţii de locatari din Roşiorii de Vede au cerut sistarea livrării de apă caldă. Dat fiind că asociaţiile respective, deşi nici până acum n-au prea avut apă caldă, sunt datoare regiei „Urbis" cu 7 milioane lei, apar următorele întrebări : 1. Cu cât va creşte datoria la apă caldă, după ce nu vor mai primi deloc apă caldă ? 2. Cât vor datora statului cetăţenii României, pentru căldură şi apă caldă, la sfârşitul anului ? 3. Cum va scoate statul datoriile de la rău platnici, când întreţinerea va fi mai mare ca salariul ? Ar mai fi şi o a patra întrebare : Când va începe la Roşiorii de Vede greva cârnii" ?

■ ■ **TUNSUL ŞI PREŢEC-TURA.** Situaţia financiară a Cooperativei „Igiena" dovedeşte că, în orice domeniu, privatizarea se declanşează nu când decide guvernul, ci când salariaţii, care primesc salariul minim pe economie, nu mai sunt în stare să asigure, conducerii şi armatelor de băgători de seamă din sistem, salariul maxim. Din cele 150 de frizerii din Capitală, „Centrala şi-a păstrat doar 50", declară preşedintele cooperativei, Ioan Andrieş. Ca şi cum un frizer nu poate să tundă dacă nu are un preşedinte de frizeri. Acelaşi domn Andrieş mai zice că scumpirea kilowatului şi a gigacaloriei au dus la mărirea tarifelor. Dar numai în frizerii — am adăuga noi—unde tunsul şi rasul se fac cu motorină. După această precizare vă rugăm să citiţi corect titlul notei noastre, adică : Rasul şi ţiţeiul.

■ ■ **APARAT DE RADIO ALB—NEGRU.** Un calcul al aparaturii electrice strict necesare într-un apartament de tineri căsătoriţi indică — la un televizor nu color, ci alb-negru — suma de 388.000 lei. Deoarece un cuplu n-ar putea achita din ce câştigă decât un sfert din electricitatea necesară unei dotări civilizate la pragul minimului — ceea ce aduce în discuţie conceptul original de civilizaţie zero — propunem ca toată aparatura electrică să fie alb-negru.

■ ■ **LA UN PAS DE GREVĂ, LA DOI PAŞI DE MITRALIERĂ.** Medicii şi personalul sanitar de la serviciul de urgenţă al spitalului din Sf. Gheorghe sunt pe cale să declare grevă dacă nu vor fi dotaţi corespunzător. Dotarea solicitată constă în : bastoane de cauciuc, armament uşor şi staţii radio. După ce se trezesc din beţie şi din cuţit, clienţii tradiţionali ai urgenţei — ţiganii şi proletariatul care tocmai şi-a scuturat lanţurile lăsându-le prin puşcării — devin agresivi. La spitalul din Sf. Gheorghe, intervenţiile chirurgicale pe ţiganii beţi se vor face cu mitraliera.

■ ■ **O VESTE BUNĂ ŞI UNA PROASTĂ.** Vestea interesează, în egală măsură, ţara noastră şi toată planeta. Jumătatea rea e că populaţia Chinei începe să scadă. Jumătatea bună e că populaţia Chinei nu e de numai 1,2 miliarde, cât s-a crezut până azi, ci 1,7 miliarde. Aşa parcă mai merge !

■ ■ **TOT OLTENII-S FRUNCEA !** La Craiova, preţul unui abonament pentru transport în comun pe toate liniile costă 9.000 lei. Reiese că e mult mai convenabil să nu te duci la serviciu. La Craiova formaţiunile de stânga au obţinut cele mai multe voturi. Înseamnă că — dacă până azi nu exista încă o legătură între comunism şi transportul în comun — de azi înainte există.

■ ■ **DRACU' MAI ÎNTE-LEGE !** Cele mai stupefiante ştiri sunt acelea care seamănă perfect cu cele normale. Deşi evenimentele n-au lipsit, apreciez că un fapt aparent mărunt ne dă esenţa vremii în care trăim. Iată-l : la un festival al cântecului popular românesc desfăşurat sub numele Mariei Tănase, premiul special al tinereţii e acordat de o fabrică de bere din Bulgaria. Pentru noi această veste rămâne unică, până în ziua în care vom afla că o fabrică de burghie din Sahalin va acorda premiul pensionarilor la concursul de biciclete cu ataş „Salvador Dali".

■ ■ **SOLIDARITATE.** Cine urmăreşte rezultatele din cele 4 serii ale diviziei B la fotbal nu poate să nu fie emoţionat de evoluţia a două formaţii : DUL Brăila şi Ardudeana din Ardud. Lăsând deoparte faptul că nu realizăm ce-ar putea să însemne nici DUL, nici Ardudeana, exemplul lor e primul, în sensul consensului dorit de preşedinţie; ambele s-au instalat pe ultimul loc din prima etapă, au încasat peste 100 de goluri şi, în ultimele partide, mâncând băţile de la 6 goluri în sus, indiferent dacă joacă acasă sau în deplasare. Cinste lor, că nu fac compromisuri !

■ ■ **ROMÂNIA ACORDĂ AZIL ECONOMIC STRĂINI-LOR.** A fost aprobată convenţia reciprocă româno-americană prin care membrii familiilor personalului diplomatic şi consular se pot angaja în statul unde sunt acreditaţi. Dacă e puţin probabil ca românii de la ambasada noastră din Washington să fie entuziasmaţi de veste, la Oficiile forţei de muncă din Bucureşti au fost depuse cereri de către americanii care vor să lucreze la noi cu un salariu minim de 30.000 lei şi impozit dublu. Îşi mai rotunjesc şi ei, săracii, cele câteva mii de dolari, cât reprezintă salariul lor lunar.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

După trei ani și jumătate

ACUZATORUL PUBLIC DIN PROCESUL CUPLULUI CEAUȘESCU ÎȘI MENȚINE PUNCTUL DE VEDERE

Dl. lt. col. de justiție DAN VOINEA este procuror militar în cadrul Direcției Procuraturilor militare din Procuratura Generală. În decembrie 1989 avea gradul de maior.

— Dle procuror, când ați fost convocat pentru a fi acuzator în procesul Ceaușeștilor ?

— Este cam impropriu spus convocat, pentru că arestarea lor s-a produs pe 22 decembrie după-amiaza, iar mandatele lor de arestare le-am semnat pe 24 decembrie. Se prefigura acest proces, dar nu se știa când va avea loc. Pe 25 decembrie dimineața am fost convocat la M. Ap. N., unde m-am întîlnit cu judecătorii Gică Popa și Nistor, cu grefierul Tănase, cu cei doi apărători, dl Lucescu și dl Teodorescu, care fuseseră convocați la fel ca și mine, însă nu li se spusese la ce proces urmau să participe.

—Deci dv. știați ?

— Eu cunoșteam ceva, îmi procurasem și niște date, ce putusem strânge pe moment, aveam niște declarații la mine, cea a lui Postelnicu, pe care i-o luasem pe 23 decembrie, în fostul sediu al CC, stenogramele CPEx, care erau edificatoare și acuzatoare. În rest, era de notorietate ce-au putut să facă începând cu 17 decembrie la Timișoara, de pe 21 la București. Realitatea de necontestat este că au ordonat să se tragă în populație, iar executanții au făcut-o !

— Executanții aceștia de unde erau ?

— Și de la Interne, și de la Armată, și de la Gărzi Patriotice

— Cum se numește cel care v-a convocat ?

— Numele nu-l știu, nu s-a vorbit cu mine la telefon.

— Cine v-a pus la dispoziție cifra de 60.000 de morți ?

— Acele date erau luate din mass-media, erau cunoscute de toți oamenii, pentru că fuseseră publicate în presă, difuzate la radio și TV, astfel că le-am folosit ca un act de acuzare. Însă noi, atunci, n-am făcut un proces strict la ce s-a petrecut pe 17 sau pe 21 decembrie, pentru că nu se finalizase nici o anchetă în legătură cu evenimentele din decembrie. Noi aveam în vedere tot ceea ce făcuse regimul până atunci.

— Pe domnii Stănculescu sau Măgureanu, îi cunoșteați ?

— Atunci i-am văzut prima oară ! Nici pe Măgureanu, nici pe Voican Voiculescu nu i-am cunoscut până atunci !

— De ce credeți că ați fost ales dvs ? Doar nu erați singurul procuror militar !

— Așa este ! Poate am fost chemat pentru faptul că eu am fost implicat, profesional, încă din 22, când tinerii revoluționari au reținut tot felul de foști demnitari. Au dat telefon la procuratură să vină cineva să-i aresteze. S-a format atunci un grup de procurori din care am făcut parte și eu.

— V-a tremurat mâna atunci când ați semnat mandatele de arestare ? Lucrurile nu erau încă sigure, clare...

— Nu mi-a tremurat ! Lucrurile nu erau clare, dar nu mi-a fost teamă, pentru că în acele momente se instaurase pur și simplu groaza în capitala țării și-n toată țara și cred că-n momentul acela fiecare cetățean ar fi dorit să-l prindă sau să-i facă ceva lui Ceaușescu !

— În timpul procesului sau după, v-a fost teamă ?

— Da, mi-a fost tot timpul teamă pentru mine, pentru că se trăgea în neștire ! Ceea ce gândeam noi atunci era să se termine cu masacrul care începuse ! Nu ne-am gândit nici un moment la niște favoruri politice sau de altă natură ! De altfel, nici unul din membrii completului de judecată n-a beneficiat de vreun privilegiu.

— Considerați că pedeapsa cu moartea a fost corectă ?

— Era singura pedeapsă care i se potrivea și, cred eu, pentru un dictator altă pedeapsă nu există !

— Execuția trebuia să aibă loc în acel moment ?

— După codul de procedură, din punctul meu de vedere, procesul s-a desfășurat destul de corect : a existat un dosar, au existat niște capete de acuzare, procesul s-a făcut cu judecători, cu avocați, cu tot ce trebuie, dar foarte rapid, într-adevăr, pentru că situația era de așa natură. Eu sunt foarte convins că dictatorii nu pot avea altă soartă decât aceasta ! Pentru un dictator nu trebuie un proces mare, deoarece un proces mare nu duce la o pedepsire exemplară a dictatorilor. Poate că cameni care au intrat atunci în CC făceau dreptate mai rapid, dar au fost împiedicați de acele gărzi de corp care-l apărau pe Ceaușescu ! Dar un proces mai rapid ca acesta n-a mai fost cunoscut în istoria lumii. Din această cauză am fost noi acuzați ! Noi am făcut un efort deosebit ca să creăm un cadru minim de judecată. El a existat și nu putem fi acuzați că am făcut un fals ! N-am avut nici o legătură nici cu actualul președinte al țării, nici cu dl Roman, cu nimeni ! Nici măcar n-am discutat cu cânșii, nici înainte, nici după și nu m-a interesat altceva !

— Ați avut vreun moment în care să vă simțiți vinovat ?

— Și creștinește, și filozofic, mă simt cu sufletul împăcat, nu mă simt vinovat și acest lucru se poate vedea și în înregistrarea video a procesului, deoarece atunci mă gândeam la sutele de tineri care mureau în țară, uciși de forțele de represiune și pentru un călău care ordonase represiunea nu puteam avea alt sentiment decât cel transpus în sentința ! Este mersul timpului, datorită jertfei lor și nu a altcuiva astăzi putem discuta liber, putem gândi, datorită lor s-a restituit pământul țăranilor (și nu datorită vreunui segment al Puterii !), datorită acestor tineri martiri speranțele noastre au renăscut !

MARIAN GHIȚEANU

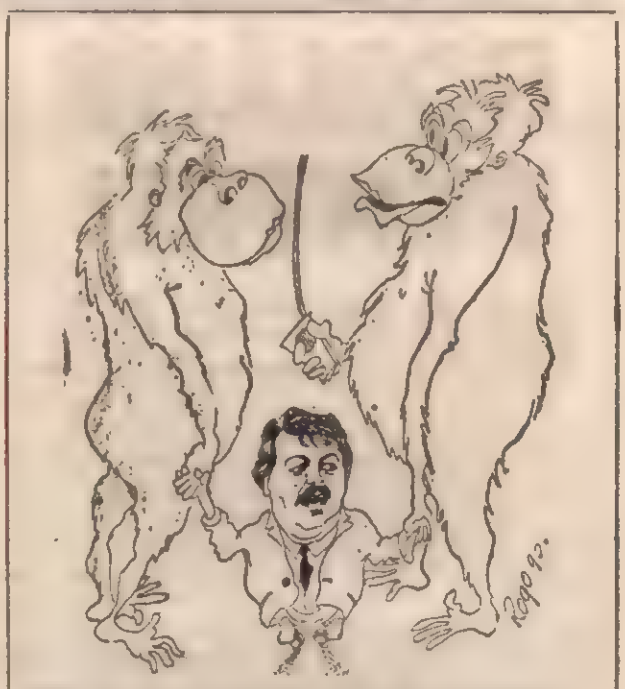

— Nu știu ce să mă mai fac cu el ! Cum îl dau drumul în Parlament, locul său preferat de joacă, se ceartă sau se bate

Desen de NICOLAE M. ROGOVEANU

MIRCEA CIUMARA, deputat PNȚCD :

„Pentru o națiune nu poate fi prea târziu niciodată!"

• *Celor incorecți, poporul le va lua puterea politică,*

iar justiția, pe cea economică

— Dle Mircea Ciumara, care considerați că este acum imaginea României în lume ?

— Imaginea României în străinătate este foarte proastă ! Pe de o parte, fiindcă mass-media este interesată să scoată în evidență aspectele scandaloase — ca-n toată lumea, de altfel — și e normal, deoarece dorește să-și crească tirajul sau audiența. Dar mai este încă un motiv: în ultimul timp, extrema stângă politică dorește ca România să nu se integreze în Europa, fiindcă își dă seama că orice integrare europeană va genera după sine pierderea puterii extremei stângi. Și eu cred că trimiterea la Strasbourg sau în altă parte a unor oameni compromiși în mod vizibil, cum ar fi Adrian Păunescu, Vadim Tudor și mulți alții, este făcută în mod intenționat, pentru a strica imaginea României în lume. Declarăm că dorim să ne integrăm și-n realitate facem tot ce putem ca să nu se întâmple așa ! Nu întâmplător, în momentele în care se discută despre integrarea României în diferite organisme internaționale, în țară se provoacă niște tensiuni inutile, tocmai pentru a deteriora imaginea țării ! În plus, imaginea este proastă pentru că toți investitorii străini se lovesc de corupția existentă, ceea ce lasă-o impresie foarte neplăcută. Am întâlnit investitori care mi-au spus : „Domnule, noi investim și-n Africa sau America Latină, și acolo se dă ciubuc, dar știm cât este ! În România nici măcar nu știm cât este și tot timpul mai apare unul flămând care-ți mai cere !" Deci suntem mult mai rău decât oricare altă țară în curs de dezvoltare, din punctul acesta de vedere ! Păstrăm încă niște obiceiuri și mentalități stupide. Acum câteva săptămâni a avut loc la Casa Poporului un seminar pe probleme de urbanism, organizat împreună cu o fundație germană; ofițerul de la poartă nu dădea voie să se intre cu mașina în curte, iar un profesor german, pe o ploaie torențială, a trebuit să traverseze curtea aceea foarte lungă cu retroproiectorul în brațe ! Încă avem un sistem cazon de a gândi. În Parlament, indiferent ce argumente aducem în privința unei legi, mașina lor de vot votează milităreste și impune acea lege. Dar nu poți, cu această mașină de vot, să le bagi pumnul în gură străinilor — ei își dau seama că aceste legi sunt conservatoare și antireformiste. La o recepție oferită de Banca Mondială, în București, cineva din extrema stângă a Parlamentului, dl Părăluță, explica interlocutorului său străin că el este în opoziție ! Cum își poate imagina că de la Banca Mondială cineva vine în România fara să știe unde vine ?! Că nu-și dă seama când este mințit ?! Cum poate afirma dl Părăluță că PSM este în opoziție ?! Când aceeași persoană la TV a concluzionat prin a spune că ei luptă pentru a construi socialismul în România !

— Ce s-ar putea face pentru a schimba această imagine ? Să se plătească sute de mii de dolari pentru spațiile publicitare în marile reviste străine ?

— Și spațiile publicitare sunt utile, însă ele nu pot ascunde realitatea, degeaba vopsești altfel gardul... Cine poate face cu adevărat ceva este electoratul român, care să schimbe practic această structură deplorabilă a Parlamentului ! Dacă ieșim în față cu asemenea oameni, de care ne este rușine, este clar că n-avem nici o șansă Să nu ne imaginăm ca-i putem păcăli pe străini. Încercând să continuăm o politică centralistă, antidemocratică, de partid unic — în interior, iar afară să declarăm că suntem pentru democrație și economie de piață. Deja sunt cunoscute foarte bine realitățile din România ! Este pur și simplu nevoie să schimbăm culoarea politică a Puterii în România, să alunece spre centru, din extrema stângă unde se află acum !

— Nu cumva este puțin cam târziu ? Puterea actuală s-a închegat destul de bine, politic și economic !

— În primul rând, niciodată nu e prea târziu ! Eu n-am văzut popoare să moară ! Pentru o persoană poate fi prea târziu, pentru o națiune nu poate fi prea târziu niciodată ! Această consolidare (sau reconsolidare) a Puterii este foarte șubredă ! Ea poate fi viabilă numai în actualele condiții de ape tulburi, de nerespectare a legilor, de legi anapoda. Însă sunt convins că în condițiile unor reglementări legislative clare și aplicate și respectate, toți cei care au acumulat puterea pe căi necunoscute acum, vor dispărea imediat, pentru că ei nu pot supraviețui în condiții normale ! Sunt, spre exemplu, destui care aici au făcut albaneagra și au pătruns în unele țări din Vest, dar în Suedia n-au putut pătrunde ! Este de așa manieră organizată societatea suedeză, încât nu poți exista bișnițari acolo Încearcă să intre și pleacă singuri, nu-i nevoie ca guvernul să ia măsuri împotriva lor ! Trebuie să facem și noi o societate în care toți cei incorecți și care se ocupă numai să speculeze, să simtă că nu pot pătrunde ! Deci tocmai puterea celor de acum este șubredă — și cea politică și cea economică Cea economică le va fi luată de tribunale, datorită modului fraudulos în care au obținut-o, iar puterea politică o să le-o ia poporul român, când se va sătura odată de mincinoșii lor !

MARIAN GHIȚEANU

STARE CRITICĂ

ROMÂNII PENTRU MAREŞAL

La comemorarea a 47 de ani de la martiriul Mareşalului Ion Antonescu şi a altor trei demnitari români, la Biserica Sfântul Gheorghe din Bucureşti a avut loc un Te Deum, iar la Crucea—Monument de la Jilava, ridicată cu un an în urmă pe locul execuţiei, au fost depuse coroane de flori. Aceste acţiuni s-au datorat în special eforturilor depuse de generalul (r) Marin Popescu, preşedintele Ligii Mareşal Antonescu şi vicepreşedinte al Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de război, preot paroh Gelu Bogdan, de la Biserica Sfântu Gheorghe, dna Doina Petrescu de la Asociaţia Culturală „Pro Basarabia şi Bucovina". Şi-au dat concursul, din partea Asociaţiei, domnii Petre A. Goloman, Dimitrie G. Pardău, Nicolae Gh. Spânu, precum şi dl Nicolae Halippa, din partea Centralei Pro Basarabia şi Bucovina „Pan Halippa" Bucureşti. La festivităţile comemorative au luat parte personalităţi politice şi din alte domenii, printre care domnii Ioan Lup, vicepreşedinte al Senatului României, col. de aviaţie Dumitru Prunariu, Nica Leon, ziarişti, corespondenţi de presă, veterani de război. Au depus flori la monument elevi ai Şcolii din comuna Jilava.

De la tragica moarte, la 1 iunie 1946, a Mareşalului Ion Antonescu a mai trecut un an, s-au făcut în total 47. Stăpânirea de acum din România, nepătrunsă încă de adevărul că de n-ar fi fost Mareşalul — care prin uriaşul său travaliu timp de patru ani la cârma României în cea mai grea perioadă din istoria noastră şi prin nobila jertfire de mucenic a propriei vieţi a salvat ţara de la pieire — n-ar mai fi avut ce stăpâni, a manifestat, şi în decursul ultimului an, aceeaşi rezistenţă tenace faţă de redarea întregă a Eroului — neamului său, României. Dar ceea ce nu face puterea, fac oamenii de mare caracter, cu dragoste de adevăr, de dreptate, de istorie, de neam şi de ţară, şi, fără îndoială, până la urmă vor izbândi. Pentru că figura luminoasă, deja intrată în legendă, a Mareşalului, opera lui, spiritul lui patriotic se impun prin ele însele, sfărâmând zăgazuri.

Iată de ce toţi cei ce se consideră români adevăraţi — indiferent de vederile lor politice şi de eventuale omeneşti păcate ce le-ar avea — şi în primul rând cei care, prin poziţia lor, prin funcţiile pe care le deţin, dispun şi de posibilităţi concrete, de puterea necesară, au datoria sfântă de a se bate pentru Mareşal. Pentru rejudecarea procesului Antonescu. Cât timp mărşăvia sentinţă, dictată de Kremlin şi pronunţată de agenţii lui din România va mai rămâne în vigoare? Pentru un Monument al Mareşalului, în centrul Bucureştiului, la kilometrul 0 (zero). Pentru ca unul din bulevardele importante ale Capitalei (de exemplu, cel care trebuia să se cheme „Victoria Socialismului") să poarte numele Mareşalului Ion Antonescu. Pentru o Fundaţie Mareşal Ion Antonescu. Pentru reînfiinţarea Societăţii „Cultul Eroilor" şi a revistei cu acest nume. Sunt şi alte obiective. Românii au dreptul să vadă, la televizor sau chiar pe marile ecrane, filmul integral al procesului Mareşalului şi filmul execuţiei lui. Toate acestea reprezintă şi chemări ale noastre. Am convingerea că ele se vor împlini.

ION D. GOIA ■

DETECTIVUL PARTICULAR ÎN ROMÂNIA

• El nu are voie să poarte armă de foc şi nici nu este sprijinit de poliţie

Puţini sunt aceia care, citind celebrele romane poliţiste ale Agathei Christie sau Georges Simenon, să nu fi fost fascinaţi de aventurile simpaticilor detectivi particulari Hercule Poirot, Comisarul Maigret etc. Pornind de la aceste repere clasice, am încercat să aflăm ce înseamnă un detectiv particular în România şi cu ce se ocupă el.

Societatea Detectivilor Particulari din România s-a înfiinţat în ianuarie 1990 şi a fost prima societate pe profil înfiinţată în ţara noastră şi singura recunoscută pe plan mondial. În Europa este afiliată la I. C. D. (International Comission of Detectives). În luna aprilie, a fost acceptată în W.A.D. (Asociaţia Mondială a Detectivilor). Domnul **Florentin Sztruten**, director general al societăţii, afirmă: „Avem un compartiment de detectivistică format din 4 detectivi particulari specializaţi pe protecţie economică şi financiară, care se ocupă cu depistarea unor reţele de scurgere a mărfurilor, a produselor finite şi nefinite. Suntem angajaţi pentru depistarea acestor infractori economici. Dar nu toţi angajaţii noştri sunt detectivi. Avem un foarte mare compartiment format din peste 1.100 agenţi de pază (în total, pe ţară). Avem filiale în aproape toate judeţele ţării. Prin agenţi de pază vă rog să înţelegeţi pază de persoane, cât şi paza unor obiective din industrie, agricultură, comerţ şi turism. Uniforma lor este cea de camuflaj, aproape identică celei a jandarmilor: centură, port-baston, baston şi, evident, insigna societăţii. Dotarea se compune din lanterne, staţii de comunicare, aparate foto cu teleobiectiv, camere video discrete pentru surprinderea în flagrant".

În ceea ce priveşte standardele profesionale impuse de Societatea Detectivilor Particulari din România, domnul Florentin Sztruten afirmă: „Un detectiv particular trebuie să aibă o bogată cultură generală, o chemare pentru această meserie, condiţie fizică corespunzătoare, studii superioare, mai puţin cele din domeniul tehnic".

„A început să ne intereseze angajarea unor foste cadre ale Securităţii".

La întrebarea noastră dacă foste cadre ale Securităţii ar putea fi integrate în această societate, iată ce aflăm: „La începutul activităţii noastre i-am gonit pur şi simplu, în nota specifică acelei perioade. De fapt, pe atunci ne ocupam, în majoritatea cazurilor, cu serviciile de pază. Pe parcurs, însă, această idee de a angaja foste cadre ale Securităţii a prins contur. Totuşi, în prezent stăm în... suspans. Problema esenţială va fi nu aceasta, ci capacitatea lor profesională, rezultat a numeroase teste".

Poliţia nu-i sprijină pe detectivii particulari

De la domnul lt. col Secrieru, de la Biroul de presă al Poliţiei Capitalei, aflăm că „sub nici o formă nu organizăm şedinţe cu ei! Societăţile de detectivi particulari nu sunt înregistrate şi nu funcţionează cu avizul Poliţiei. În concluzie, Poliţia nu are nici o atribuţie de a impune statutul sau anumite prevederi, societăţilor de detectivi".

Deocamdată, detectivul particular atacă şi se apără cu pumnii

O lege care să stipuleze ce arme trebuie să deţină în dotare aceşti detectivi particulari, din păcate, deocamdată, nu există! Dar iată ce afirmă domnul Florentin Sztruten: „Permis de portarmă se dă, adică avem angajaţi care posedă permis de portarmă. Dar... deocamdată acest drept este în discuţie. De exemplu, un partener de afaceri ne poate furniza arme, bineînţeles, pentru cei care au permis de portarmă. Problema este dacă îi pot dota cu aceste arme! Însă noi, pe cât este posibil, încercăm să nu facem uz de nici un fel de arme, deci să mergem şi pe un alt principiu — al discreţiei".

De la Biroul de Presă al Poliţiei ni se comunică faptul că importul de arme se face în condiţii deosebite şi doar pe bază de autorizaţie, iar dacă importă armament, detectivii particulari nu au voie să îl poarte. Există o legislaţie foarte clară în acest sens: Decretul nr. 367/1981. Ei au voie să poarte armă doar ca persoane particulare şi nu ca reprezentanţi ai unei firme!

În concluzie, în condiţiile lipsei unei legi a detectivului particular, ba chiar a unei legi a poliţistului, sau a existenţei unor decrete învechite, (cum ar fi Decretul 367/1971, referitor la permisul de portarmă), asemenea grave confuzii ajung, din păcate, să ni se pară explicabile, poate chiar... normale. Aşadar, unde nu-i lege e tocmeală!

RALUCA VRABIE ■
DAN GHEORGHE ■

CRONICA ORORII

MARIA ENE din Craiova şi-a ciopârţit soţul, apoi l-a băgat bucăţele la frigider

Ene Maria din Craiova (41 de ani, casnică) n-a mai suportat jignirile şi invectivele proferate de soţul său (Ene Aurel, 51 de ani, maistru la SC „COREMI" SA Dolj, şantierul Drobeta Tr. Severin) şi l-a pălit în cap cu ce a găsit la îndemână. Apoi, ca şi cum totul s-ar fi petrecut la tăierea porcului în Ajunul de Crăciun, Maria Ene îşi ciopârţeşte soţul, bucăţi-bucăţele. O parte din această tocană de om a fost aruncată în cartierul „Craiovita Nouă". Restul bucăţilor au fost plasate în frigider. Scandalul s-a pornit, se pare, din lipsa acută a banilor.

COSMIN violează o fetiţă de 9 ani, apoi o ucide!

Mihai Cosmin Enăşescu din Deva a răpit-o pe minora ADRIANA MIHAELA, în vârstă de numai 9 ani, şi a dus-o pe un teren viran, la marginea oraşului. Sub ameninţări şi ghionturi în coaste, a târât-o în apartamentul său din apropierea Staţiei CFR Deva. Aici a obligat-o la perversiuni. Monstrul din Deva avea apoi să o ucidă cu sânge rece. Curând după aceea, a dispărut de acasă. Încă nu i s-a făcut portretul-robot, dar secţia română a INTERPOL îl caută peste tot. A dispărut ca în gaură de şarpe.

C-tin Bulgaru îşi omoară soţia, apoi zvoneşte că a plecat la muncile de primăvară!

În grădina imobilului ce aparţine de Fabrica „RĂSĂRITUL" din Braşov (str. Cartierii nr. 129, Baraci), a fost găsit un maxilar uman ce a fost identificat, de către legişti, ca aparţinând Getei Bulgaru de 30 de ani, muncitoare la „Răsăritul". Strâns bănişor cu uşa, C-tin Bulgaru, soţul, şi-a recunoscut fapta abominabilă. Resturile pământeşti ale celei care a fost Geta Bulgaru s-au găsit chiar cu sprijinul criminalului, care avea, însă, acte de identitate pe comuna Bogdana, judeţul Vaslui.

În mod ciudat şi paradoxal, chiar în timpul cercetării penale, C-tin Bulgaru a dispărut fără urme. Iniţial a zvonit printre cunoscuţi că soţia sa a plecat la muncile de primăvară, în Banat. Apoi a dispărut ca un făcut. Poliţia internaţională şi naţională îl caută peste tot.

GOVATIN MUSTAFA îşi ucide conaţionalul ICHIREM CHEAMIL

Trei lucrători portuari au descoperit lângă blocul SNG de pe şoseaua „MANGALIA" din Constanţa un trup neînsufleţit. După două zile de investigaţii s-a stabilit că victima era ICHIREM CHEAMIL, care, în seara crimei, fusese la concubina sa, Magubie Mustafa. În ultima vreme, s-a aflat, relaţiile dintre ei deveniseră deosebit de tensionate.

Magubie Mustafa îl acuza că bea prea mult; că nu are serviciu; că tândăleşte şi freacă ridichea. Pe fondul unor discuţii violente a intervenit fratele concubinei, GOVATIN MUSTAFA. Fratele Mustafa era navigator dar şi mare bătăuş. Mustafa l-a aplicat două lovituri mortale lui Ichirem Cheamil. În faţa instanţei s-a apărat ca un puşti, spunând că deţine dovezi că Ichirem trăia nu doar cu soră-sa, ci şi cu propria sa nevastă. Asta l-a scos din minţi. Şi l-a dus la răcoare.

DORIN SĂLĂJAN ■

HOŢII DIN TRENURI ŞI DE PE PEROANELE GĂRILOR

Cum procedează aceştia şi, mai ales, cum ne putem feri de ei

Există şi aici o „specializare". Poliţia a identificat trei categorii, foarte precis delimitate: hoţii care operează pe peron, cei care acţionează pe parcursul traseului — între staţii — şi cei care au ca loc de activitate sălile de aşteptare, casele de bilete şi holurile

Hoţii de peron

Furtul, la urcarea în vagoane, nu se deosebeşte esenţial de cel de la urcarea în autobuze. Călătorul onest este furat pe treptele vagonului de hoţi care profită de aglomeraţia şi de agitaţia momentului. Întotdeauna hoţul rămâne la urmă (ca şi hoţii de pe autobuze), el poate oferi ajutor cu generozitate, dar nu pleacă cu trenul. Din această categorie Poliţia T.F. din Gara de Nord a prins în flagrant pe Constantin Ochiţă, de 20 ani din Merişor (Argeş), şi Iortoman Bălaşa, de 38 ani, din Craiova, care fură în echipă. Constantin Baranga, de 33 ani, din Feteşti, şi Vasile Ailenei, de 23 ani, bucureştean, fac parte din aceeaşi clasă dar operează individual.

Tot pe peron se pot fura, de asemenea bagajele lăsate într-un moment de neatenţie nesupravegheate, sau se fură din buzunare la îmbulzelile de la chioşcuri.

Atenţie, a venit vara! Se fură prin metoda „capra"

Cetăţenii care s-au urcat în trenul garat, şi-au aranjat bagajul în plasă şi au ieşit să fumeze, sunt atenţionaţi să verifice dacă au lăsat geamul deschis în compartiment şi în compartiment nu este nimeni. De pe terasament poate apărea un bărbat care stă cocoţat deasupra altui bărbat, acesta din urmă în poziţia de „capră". Bărbatul care stă deasupra poate fura pe fereastra deschisă bagajele aranjate în plasă sau pe banchetă dacă acestea sunt suficient de aproape.

Partizanii acestui fel de a fura sunt: Ionel Bușcă, 19 ani, Bucureşti, Marian Ilie, 19 ani, Bucureşti, Nicolae Matei, 21 ani, Bucureşti. Preferinţa acestora se îndreaptă spre compartimentele de dormit („cuşete") pentru că posibilitatea de a rămâne nesupravegheate este mai mare.

La sosire, vagoanele sunt „pieptănate"

Spre deosebire de hoţii de buzunare „de oraş", cei care acţionează pe tren sau în perimetrul gării nu acţionează în echipă. Cei care fură în timpul mersului trenului (între staţii) au obiceiul de a fi buni companioni de călătorie. Ei intră uşor în vorbă şi îşi oferă cu dezinvoltură serviciile. Puteţi, foarte uşor, să vă înşelaţi şi să le lăsaţi în grijă copiii mici şi bagajele. Copiii îi veţi regăsi, bagajele, însă nu. Aveţi grijă atunci când vi se îngreunează pleoapele şi vă fură somnul, cu cine sunteţi în compartiment. Sfatul poliţiştilor de la T.F. este de a vă alege compartimente în care sunt mai multe persoane. Dacă sunteţi foarte, foarte obosit să nu vă culcaţi cu capul pe bagaje. Aceasta nu este o măsură de precauţie suficient de sigură. Vă puteţi trezi şi fără bagaj şi fără pantofi.

Un caz mai deosebit al hoţilor care acţionează între staţii îl constituie Daniel Popovici, 24 ani, Bucureşti. Particularitatea lui Daniel este că fură prin efracţie numai din compartimentele şefilor de tren. El scoate cauciucul care fixează geamul în rama uşii compartimentului şi goleşte compartimentul de obiecte de valoare şi bani.

Odată ajuns în staţie, trenul intră pe mâna unei subspecii a hoţilor de peron care „piaptănă" trenul, vagon cu vagon. Aceştia trec în revistă fiecare compartiment în căutarea călătorului adormit pe care să-l deposedeze de bagaje sau bani fără a-i tulbura somnul.

Faza I

Faza a II-a

Specializarea — militari în termen

Gheorghe Ionescu, 35 ani, din Galaţi, a rămas cu nostalgia celor doi ani de liceu militar de marină absolviţi în urbea natală. Felul de a se manifesta al acestei nostalgii are un caracter extravagant. Gheorghiţă se prezintă tinerilor militari care se încorporează, se lasă la vatră sau sunt în permisie, îi cinsteşte şi le ia bagajul. El flutură bani şi pare dispus la orice cheltuială pentru invitatul său. La un moment dat în restaurant, rămas fără ţigări, îşi roagă noul prieten să meargă până vizavi să-i ia un pachet de ţigări. Odată ce acesta a plecat, lăsându-şi bagajul în grija protectorului, joaca s-a sfârşit. El nu-şi va mai regăsi nici protectorul, nici bagajul. La fel a procedat şi Bene Cristian Elges, 23 ani, din Mediaş.

Categoria hoţilor care acţionează pe structura serviciilor C.F.R. (săli de aşteptare, holuri şi case de bilete) este diversă. Trecerea la economia de piaţă nu a antrenat schimbări esenţiale în viaţa şi modul de a fura al acestor hoţi. Poliţia îi cunoaşte în marea lor majoritate şi încearcă să-i împiedice să fure. Termenul scurt al detenţiei (mai nou, ieşirea din închisoare pe cauţiune) face ca această mare majoritate să fie în libertate. „Recolta" de hoţi pe lună (5—6, după declaraţia domnului căpitan Petru Dumitrescu, locţiitorul şefului Poliţiei de Trafic Rutier din Gara de Nord) pare-mică unui necunoscător. Nu ştim dacă în ecosistemul infracţional asta asigură vreun echilibru. Oricum, se pune mare bază pe vigilenţa noastră, a călătorilor.

MARIAN MARIN ■

ILIE MARIAN, 19 ani, Bucureşti — Fură de la cuşete prin metoda „Capra"

BUŞCA IONEL, 19 ani, Bucureşti — Fură de la cuşete prin metoda „Capra"

MATEI NICOLAE, 21 ani, Bucureşti — Fură de la cuşete prin metoda „Capra"

AILENEI VASILE, 23 ani, Bucureşti — Fură din buzunare la urcarea în vagoane — individual

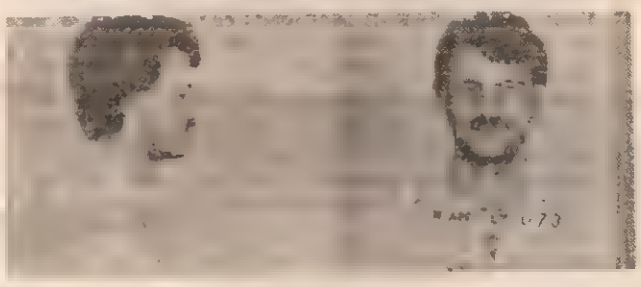

BARANGA CONSTANTIN, 33 ani, Feteşti — Fură din buzunare la urcarea în vagoane — individual

CONSTANTIN OCHIŢA, 20 ani, Merişor (Argeş) — Fură din sălile de aşteptare în echipă cu Iortoman Bălaşa

IORTOMAN BĂLAŞA, 38 ani, Craiova — Fură din sălile de aşteptare în echipă cu Constantin Ochiţa

IPOCRIZIA ŞI PERFIDIA MOSCOVEI

Farsa judiciară de la Tiraspol este, în ansamblul ei, o sfidare şi o ruşine a epocii noastre, a sfârşitului de secol 20. Şi pentru că acuzaţii sunt torturaţi bestial, ca pe vremea lui Hitler şi Stalin, ţinuţi în cuşti, ca în evul mediu asiatic. Şi pentru că „judecarea" se face în mijlocul unui grup de indivizi isterizaţi şi îndobitociţi de propaganda antiromânească şi de lozinci bolşevice. Şi pentru că aşa-numitul complet de judecată este ilegitim, ca şi „republica" în numele căreia acţionează. Dar mai ales este o sfidare şi o ruşine prin felul în care se încearcă „dovedirea" unei vinovăţii care nu există. Prin metoda Vâşânski : se inventează „vinovăţia", după care „justiţia" probează respectiva vinovăţie prin „recunoaşterea" ei de către acuzaţi. Aşa vor să facă „autorităţile" de la Tiraspol. Lăsând la o parte faptul că pentru uciderea de către ruşi a zeci şi sute de români în Transnistria şi Tighina separatiştii de la Tiraspol n-au deschis nici o anchetă şi n-au organizat nici un proces, iată, moartea a doi ruşi a fost pusă în cârcă grupului de 6 români : Ilie Ilaşcu, Alexandru Leşco, Petru Godiac, Andrei Ivanţoc, Tudor Petrov-Popa şi Vladimir Garbuz. Fără nici o probă, în ideea că „dovedirea" să se facă prin recunoaşterea inculpaţilor. Exact ca în procesele din anii '30. Primii 5 acuzaţi au respins cu indignare comedia, dar Garbuz a acceptat să joace rolul lui Buharin — de a recita ceea ce a fost programat să declare. Pe această cale, la fel ca acum aproape 60 de ani, cei implicaţi riscă să fie condamnaţi la moarte (mai puţin Garbuz, fireşte).

Sunt cunoscute demersurile care s-au făcut, mai ales în ultima vreme, pentru salvarea vieţii celor 5 români, în frunte cu demersurile preşedintelui Ion Iliescu. Cea mai scandaloasă reacţie la aceste luări de poziţie a venit din partea Moscovei : „Afirmaţiile potrivit cărora soarta acuzaţilor se hotărăşte la Moscova sunt neîntemeiate", glăsuieşte un comunicat al M.A.E. rusesc, „deoarece este vorba de un proces ce are loc într-un stat independent — Republica Moldova — a cărui conducere este chemată (de cine ? n.n.) să reglementeze problemele apărute în Transnistria în cadrul unui dialog direct între autorităţile de la Chişinău şi cele de la Tiraspol ; nici Rusia, nici România nu au legătură directă cu cetăţenii arestaţi în Republica Moldova, numiţi, nu se ştie de ce, „patrioţi români,". Aceste spuse ne obligă să constatăm încă o dată că în materie de ipocrizie şi perfidie ruşii n-au pereche în lume ! În doar câteva cuvinte, Kremlinul se spală pe mâini de soarta celor judecaţi la Tiraspol, îl trimite pe Snegur să trateze de la egal la egal cu Smirnov şi pune Bucureştiul la respect, că n-are el vreo treabă cu ce se petrece în Basarabia şi Transnistria.

N-are nici o putere Moscova asupra Tiraspolului ? Dar cine l-a pus pe „transnistrieni" (pe ruşii de acolo) în situaţia de a sfida autorităţile legale, cine l-a îndrumat (n-a venit Ruţkoi acolo ?), cine l-a încurajat, cine i-a înarmat, cine i-a apărat şi-i apără (nu cumva armata a 14-a e în Transnistria) ? Cine a inspirat şi încurajat secesiunile pe teritoriul Republicii Moldova ? Cât priveşte denumirea de „patrioţi români" — de care se prefac a se mira Moscova — dată celor 5, nu-i nici un mister : îi se spune aşa fiindcă aşa sunt.

În fapt, mascarada juridică de la Tiraspol, chiar în cazul când n-ar fi în întregime pusă la cale de Moscova, îi cade acesteia foarte bine, slujeşte eforturilor pe care le face Rusia de a ţine şi de acum înainte în plasa ei teritoriile româneşti de la răsărit de Prut. În acest sens, prin intermediul aşa-zisului „proces", Kremlinul şi Tiraspolul vor să împuşte doi iepuri deodată : să demonstreze ce mare pericol îi reprezintă românismul, care, iată, aduce moarte, teroare, de unde nevoia ca transnistrienii să se autoguverneze, să fie „stăpâni la ei acasă", pe de o parte, şi, pe de altă parte, să forţeze mâna Chişinăului să recunoască „autorităţile de la Tiraspol", adică aşa-numita Republică Moldovenească Nistreană. Un şantaj cu viaţa celor 5 : vreţi să-i salvaţi de la moarte ? Acceptaţi-i ca egali pe cei de la Tiraspol, bateţi în poarta lor. Dar de ce să recunoască Chişinăul „Republica Nistreană", fie şi în cadrul unei pur formale federaţii sau confederaţii (întrucât smirnoviştii oricum n-ar asculta de Chişinău) ? Fiindcă Rusia este profund interesată ca „republica" respectivă să existe. Neţinând cont de un şir întreg de contradicţii : de faptul că actuala conducere a Rusiei dezavuează comunismul (Elţân a spus sâmbătă că Rusia „trebuie s-o rupă definitiv cu trecutul ei comunist"), în timp ce smirnoviştii promovează comunismul şi îl ridică în slăvi ; de împrejurarea că Moscova denunţă metodele NKVD-iste — KGB-iste, între care şi modul, caracteristic anilor '30, de a se fabrica „probe", dosare şi a se regiza procese (e drept, denunţarea s-a făcut mai ales pe vremea lui Gorby), în timp ce „autorităţile" (adică uzurpatorii şi separatiştii) de la Tiraspol uzează tocmai de aceste metode, etc., Kremlinul vrea o „Republică Nistreană" condusă de ruşi pentru a avea în coasta românilor şi a Europei un cap de pod, pe care să-l poată folosi pentru multe, dar mai cu seamă pentru o eventuală refacere a u.r.s.s. (sub o formă sau alta). În acest din urmă scop, faptul că-i vorba de o republică roşie îi pică chiar bine ursului kremlinist : să aibă un membru al familiei în tabăra adversă, în opoziţie, în cazul de faţă să aibă un cuib bolşevic, pentru orice eventualitate, şi să-l aibă nu în propriul imperiu, ca să nu-i dea bătaie de cap, ci în grădina altuia, pentru ca, dacă iese rău, să se poată face că plouă, nu ştiu, n-am văzut, iar dacă se lasă cu atrocităţi şi distrugeri, ele vor fi la altul. În schimb, dacă totul merge bine, Kremlinul va putea să aibă foloase colosale, practic fără nici un risc.

Sperăm totuşi că în urma demersurilor făcute, a cuvântului pe care şi l-a spus întreaga lume civilizată, inscenarea de la Tiraspol va fi oprită şi patrioţii români vor fi eliberaţi sau predaţi autorităţilor legale de la Chişinău. Dar dacă cei ce taie şi spânzură acum la Tiraspol, în cap cu aventurierul şi teroristul Smirnov şi cu trădătorul Mărăcuţă, vor îndrăzni ca, în zilele noastre, în prag de mileniul trei, să-l imite pe Stalin, întrecându-l (Stalin nu l-a băgat pe acuzaţi în cuşti), şi să ucidă oameni nevinovaţi, ultragiind 25 de milioane de români, nu va exista nici junglă în Paraguay şi Bolivia, nici gaură de şarpe în altă parte, în care să se poată mistui şi să nu fie găsiţi. Vor fi găsiţi oriunde şi de cei îi se cuvine nu vor scăpa.

ION D. GOIA ■

ANUL BIBLIC 2000: CHINA VA FI COLOSUL ECONOMIC NR. 1 AL LUMII!

■ ■ **Strangularea parlamentară a preşedintelui micii Iugoslavii, DOBRIŢA CIOSICI,** a mutat brusc transfocatoarele Occidentului de la Sarajevo la Belgrad. Nu pentru că oraşul asediat s-ar fi liniştit. Dimpotrivă : în zonă se aşteaptă o puternică recrudescenţă a confruntării, admiţând că mai există graduri superioare în acest măcel tragic. Dar demiterea preşedintelui — supapă de aburi a întregii încurcături — aruncă Iugoslavia în braţele radicalilor sârbi, adânceşte fisura între Serbia şi Muntenegru, excită curentele ultranaţionaliste din toate taberele şi, până la urmă, blochează bietele negocieri de pace. Incidentele din Belgrad, declanşate imediat după aflarea loviturii parlamentare şi riposta violentă a forţelor de ordine, care au băituit militar opoziţia, reprezintă încă un pas spre infernul balcanic. ■ ■ Preşedintele **CLINTON** a scutit de orice echivoc relaţiile economice dintre Washington şi Moscova şi, într-un plan mai larg, raporturile dintre Rusia şi Occident. Referindu-se la **datoria de 80 de miliarde de dolari a Rusiei,** şeful executivului american a subliniat : „Acum ei nu pot plăti, nu au bani, sunt la pământ. O impunere de plată implică riscul de a-i vedea pe ruşi revenind la o dictatură de un fel sau altul şi nu acest lucru îl dorim". Să sperăm că şi ruşii gândesc la fel. ■ ■ După căderea cu tam-tam a preşedintelui Venezuelei, după alunecarea în dizgraţie a preşedintelui Braziliei, un alt şef de stat latino-american a devenit fulgerător „ex-preşedinte". Este vorba de **JORGE SERRANO, nr. 1 al Guatemalei,** care a intrat în conflict cu militarii amatori de dirijare a tranziţiei. Preşedintelui i s-a... comunicat că a „abandonat" puterea şi că, prin decretele sale, s-a aşezat în afara legii. Urmează... epurări în Congres şi, desigur, alegerea grăbită a victimei următoare. ■ ■ Presa mondială a abordat masiv

TURNUL BABEL

două mutaţii fundamentale. Acestea nu sunt de perspectivă planetară dar sunt fundamentale. Pe de-o parte este vorba de **ridicarea halucinantă a CHINEI.** Ridicare economică, generată de o rată de creştere de 12—15 la sută! Ea va genera **un salt, în următorii 10 ani, de la 300 la 7 500 de dolari venit pe cap de locuitor şi transformarea Chinei, până în anul 2005, în principalul colos economic al lumii !** Pe de altă parte este vorba de replierea americană, demontarea unei bune părţi din bazele ei „militare externe şi conturarea unei strategii de insularizare". Ambele tendinţe vor modifica tactici, alianţe, jocuri politice şi diplomatice. Anul 2000 devine, conform avertismentelor biblice, un an de răscruce. Noroc că se descifrează scenariile... ■ ■ Mişcări politice retro la Praga : liderii coaliţiei de guvernământ au acceptat să înceapă negocieri cu etnicii germani din Munţii Sudeţi, în vederea revenirii lor la locurile de baştină. Reamintim că, în 1945, aproape 2,5 milioane de germani au fost expulzaţi în urma faimoaselor conferinţe de la Potsdam. Negocierile sunt spinoase şi delicate, pentru că reprezintă cheia principală a intrării Cehiei în Europa. Povestea cu intrarea în Europa este complicată şi pentru „curţi" mai acătării decât a noastră. ■ ■ **CANCELARUL KOHL** a abordat **cazul Solingen** în stil nemţesc, lapidar, dar fără aproximaţii : „Este de înţeles că oribila crimă de la Solingen să genereze nu numai durere şi teamă, dar şi mânie în rândul concetăţenilor turci. Nu vor fi, însă, tolerate micile grupări de extremişti turci, care se folosesc de acest prilej pentru a-şi regla conturile în Germania". ■ ■ În plutonul ţărilor vest-europene, care, scutite de „cortina de fier", s-au decis să se etanşeizeze prin forţe proprii, a intrat şi **FRANŢA.** Ministrul de interne **Charles Pasqua** a declarat, negru pe alb, că obiectivul său major este **„imigraţia zero".** Ca să nu existe subînţelesuri, Pasqua a precizat : „Ţara noastră nu poate continua să fie un paradis sau o oază în care alţii să dorească să trăiască". Aşadar, paradisurile se închid. Rămân deschise infernurile. Cine vrea, bine, cine nu vrea, iar bine. Europa s-a întregit prin fisurare... Tradiţionalele visuri răsăritene se comprimă în „şansa zero".

RADU BUDEANU ■

Gorbaciov şi „rudele" sale

Preşedinte al Crucii Verzi Internaţionale, membru de onoare în cluburi de analiză internaţională, autor de volume editate în mari tiraje pe spaţii lingvistice dintre cele mai diferite, conferenţiar itinerant între Washington, Europa occidentală şi Tokio, GORBACIOV este unul dintre cei mai luxoşi supravieţuitori ai perestroikăi şi glasnostiului. Personajele de calibrul său, autori de răsturnări istorice mondiale, îşi termină cariera pe tron sau în ştreang. Ori sunt adulaţi, zeificaţi, urcaţi de umilinţa publică într-o stratosferă inabordabilă, ori termină vânaţi, jumuliţi zvârliţi cu un oprobriu sângeros în lada de gunoi. Gorbaciov, nu. Minimalizat de un puci de operetă, apoi demisionar placid, menţinut o vreme în rezervă, criticat fără patos de anticomunişti şi, deopotrivă, de comunişti, fostul secretar general al PCUS a continuat prin a deveni un turist de superclasă I. Este invitat de guverne, de fundaţii simandicoase, de edituri şi mari posturi de televiziune. Domnia sa, de la înălţimea indiscutabilă a practicianului de excepţie, dezbate, analizează, trage concluzii. Toate şoaptele sale sunt fastuos mediatizate şi înfipte în mintea publică. Printre analize, mai face o escală la Moscova, unde bineînţeles, presa îl asediază cu o constantă cordialitate.

„Motorul revoluţiilor din Est", „ţarul occidental", „cel mai mare agent CIA al tuturor timpurilor" s-a ridicat şi a coborât în stil propriu. Toţi omologii săi de odinioară au urmat destine lugubre. Honecker s-a ascuns prin ambasade, a trecut prin puşcărie şi s-a autoexpediat într-un stil precar, Jivkov sau Ramiz Alia consumă dieta domiciliului forţat, Ceauşescu a fost împuşcat etc. Paradoxal, Gorbaciov s-a instalat într-un tronson complet distinct. Laureatul Nobel pentru pace nu a avut, în acest context, motive să abordeze pudori inutile. „Dacă necesitatea socială o va impune sunt gata să revin în politică", a spus el într-un graţios interviu acordat unui mare canal de televiziune occidental.

Urmaşii săi europeni, stegarii revoluţiei, sunt la putere. În miezul extrem al politicii, Iliescu a obţinut al doilea mandat, Havel de asemenea, chiar dacă tronează deasupra unei jumătăţi de ţară, Walesa şi Jelev se află, la rândul lor, în postura de paratrăsnete naţionale. Dar toţi, absolut toţi, priviţi în oglinda publică, şi-au şifonat imaginea tradiţională. Lăsându-l la o parte pe domnul Ion Iliescu, posesor al unor experienţe extreme privind erodarea portretului său robot, liderii care au fost propulsaţi pe creasta valului de răsturnări din 1989 nu mai sunt aceiaşi. Rămaşi preşedinţi sau reveniţi la preşedinţie, ei şi-au rupt cordonul ombilical care îi lega de forţa ridicătoare a entuziasmului popular. În Bulgaria, Jelio Jelev a fost huiduit de propriii săi partizani, aşa cum Jivkov a fost huiduit de masele comuniste trezite la o nouă viaţă. Nici o apropiere relevantă între unul şi celălalt. Dar masele de azi ale Bulgariei şi-au admonestat liderul şi nu o dată. În Polonia, Walesa a alunecat de mult din conturul de tribun al „Solidarităţii". Aceeaşi armată de sindicalişti care l-a purtat, în delir, spre putere, îl bagă azi beţe în roate, îl ocărăşte, îl ameninţă şi îi impune mişcarea de dizolvare a parlamentului.

Petrecută într-o perioadă relativ scurtă de timp, această stricare a prieteniei între conducătorii democraţi şi masa de oameni liberi aduce problema pe terenul fertil al speranţei. Imaginea statică, soclul de nedislocat al conducătorului au dispărut. Zeii au coborât pe pământ, fac greşeli contabile, gafe politice, reuşesc să fie păguboşi. Ce ar putea să facă noua opinie publică decât să îi bată la fund ? !...

RADU BUDEANU ■

O bombă postmortem

Walt Disney a lucrat pentru FBI

● ***Părintele lui Mickey Mouse a întocmit liste negre și a colaborat cu senatorul Mc.Carty***

Creatorul lui Mickey Mouse, simpaticul și cordialul Walt Disney, rămas în memoria planetei cu figura lui surâzătoare, a fost un activ informator al FBI, ce a întocmit liste negre cu actori, regizori și producători din cetatea filmului american. Bomba a explodat o dată cu apariția cărții lui Marc Elliot, **Walt Disney, prințul negru al Hollywood-lui**. Lucrarea aduce probe îndubitabile că părintele lui Pluto, Donald și al celorlalte personaje din lumea feerică a desenului animat a fost recrutat de FBI la 10 noiembrie 1940, în calitate de informator permanent, pentru depistarea celor care, la Hollywood, manifestă simpatie pentru comunism. Patru ani mai târziu, celebrul cineast este numit vicepreședinte al **Alianței cinematografice pentru păstrarea idealului american**, menită și ea să păzească lumea filmului de intruziunile bolșevismului. Cu deosebire, după terminarea războiului, Disney întocmește liste cu suspecți, ce ajung pe masa senatorului J. McCarty, ajuntându-l pe acesta să epureze Hollywood-ul de elementele compromise. Sunt aruncați în șomaj o mulțime de actori și regizori.

Atitudinea net anticomunistă a lui Walt Disney îi face cinste, spunem noi, cei care am cunoscut ororile bolșevismului. Dar în SUA și țările apusene, dezvăluirile lui Marc Elliot au produs surpriză și consternare.

Drama atomiștilor ruși

Încotro Victor Karpov? Spre America, Kaddafi sau în Coreea de Nord?

După Igor Kurceatkov, creatorul bombei atomice (al cărui bust urias se mai află în fața institutului ce-i poartă numele), ștafeta armelor nucleare a fost predată fizicianului **Victor Anatolievici Karpov**. După doi ani de glorie și „bunăstare", steaua ilustrului fizician a început să apună, odată cu catastrofa de la Cernobîl. La data respectivă, Karpov supraveghea finalizarea proiectului destinat realizării unui nou sistem de răcire a reactorului nuclear. Cumplitul dezastru ecologic din aprilie 1986 a dus la stoparea lucrărilor. Înfuriat la culme, Gorbaciov a pus sub semnul îndoielii capacitatea profesională a atomiștilor sovietici, comparându-i cu cei occidentali. Cu atât mai mult cu cât, așa cum s-a aflat ulterior, la Cernobîl explozia nu a fost provocată de defecțiuni la sistemul de securitate (cum s-au grăbit sovieticii să anunțe), ci din cauze ce țin de proasta îmbogățire a uraniului. A fost prima mare lovitură din viața fizicianului Karpov.

Dar anii următori îi vor aduce și alte decepții amare. Sfârșitul războiului rece, dezagregarea imperiului roșu, reducerea drastică a investițiilor în cercetare au făcut aproape inutilă prestația atomiștilor din fosta U.R.S.S. Mulți au devenit șomeri. În 1988, Karpov trece pentru întâia oară granițele țării, la invitația unor fizicieni din Köln. Condițiile de lucru ale colegilor germani, nivelul de viață, strălucirea Occidentului îl impresionează profund. „Nu mi-a venit să cred ochilor", mărturisește el odată întors la Moscova. De aici gândul de a părăsi Rusia. K.G.B.-ul îl ține sub urmărire și-i interzice o vreme ieșirea din țară. Ulterior, în condiții politice mai favorabile, primește din partea Ambasadei Indoneziei o invitație de a lucra în această țară din sudul Asiei. Dar contractul se amână mereu și, în cele din urmă, e anunțat că invitația se anulează. O experiență la fel de neplăcută încearcă și cu Germania.

A împlinit 46 de ani. Alături de soția sa, Tatiana Ivanova (pensionată medical cu organismul șubrezit de radiații) și cei doi copii, își duce viața de pe o zi pe alta. Cei mai mulți din colegii lui au ajuns șomeri. Colaborează o vreme cu americanii la realizarea reactorului **Topaz**, dar lucrarea se încheie și Karpov, ajunge din nou șomer.

Recent, un reporter al săptămânalului **Der Spiegel** l-a întrebat dacă e cumva tentat să intre în solda lui Kaddafi sau a lui Kim Ir Sen. După câteva clipe de tăcere, fizicianul rus a răspuns: „Ce mai e de făcut ?..."

PRIMA DOAMNĂ A FRANȚEI

Danièlle Mitterrand este fiica unui institutor, director de școală. Această femeie timidă, slabă, cu ochi verzi, brunetă, la vârsta de 20 de ani a intrat în Rezistența franceză. Deși printre luptătorii acesteia se număra și tânărul François Mitterrand, ei nu s-au cunoscut decât mult mai târziu. „Vederea" a fost organizată de sora Danièllei, Christine Gouze-Renal, ce a făcut parte din aceeași unitate de luptă a Rezistenței cu François și care mai târziu, ca producătoare de filme, a lansat-o pe... Brigitte Bardot!

Tânărul universitar Mitterrand, licențiat în drept, fost sergent în infanteria colonială, a trăit multă vreme ascuns, pentru a nu fi găsit de fasciștii germani, care-l urmăreau. Într-o bună zi a reușit să ajungă la Alger, unde l-a întâlnit pe De Gaulle. Vederea dintre Danièlle și François a avut loc într-un restaurant din Saint-Germain des Près. Când l-a zărit, Danièlle s-a încruntat și, foarte discret, i-a șoptit surorii, care era „organizatorul", că nu-i place individul. Peste aproape o lună, cei doi tineri s-au cununat la biserica Saint-Severin.

Viața conjugală se desfășoară în căminul lor din Rue Bièvre, precum și la ferma lor din Landes. La palatul Elysée, prima doamnă a Franței va fi prezentă numai pentru a onora ceremoniile oficiale, deoarece, așa cum a mărturisit ea odată, „mă țin departe de «circul» publicitar. Aceasta nu mă interesează. Nu sunt făcută să locuiesc în apartamente somptuoase". În afară de sprijinirea soțului ei, în umbra căruia lucrează, Danièlle Mitterrand se mai ocupă de grădinărit și de legarea cărților de artă. La etajul superior din Rue Bièvre, François Mitterrand lucrează, iar când vrea să se destindă, el coboară câteva minute pe Cheiul Senei, unde cetățenii din cartier îl salută, respectându-i clipele de liniște și relaxare. Nimeni nu-l tutuiește, în afară de soție și câțiva prieteni apropiați din Rezistență. În general este rezervat și impune respect. Doar în câmpia Landes redevine un om vesel, ce știe să se joace cu câinii săi favoriți. De multe ori președintele Franței poate fi văzut îngrijindu-și grădina, în special... trandafirii (!), jucând interminabile partide de tenis ori biliard, sau mângâindu-și măgărușul preferat. Aici, la țară, timiditatea lui, pentru care este [illegible] dispare, el devenind, alături de soția lui, un om tandru, gata să se minuncze de o floare [illegible] pe malul unei ape, cu ochii deschiși. Oamenii politici, indiferent de culoare, sunt și ei... oameni!

AUREL DIANU ■

Aflat pe locul 11 în topul corupției,

Contraamiralul Emil Cico Dumitrescu, avansat de președintele Iliescu la gradul de viceamiral, ar fi amestecat în mafia jocurilor de noroc

● ***Dezvăluirea aparține dlui Gheorghe Niță, director adjunct la R.A. LOTO-PRONOSPORT***

NOAPTEA DE 23 DECEMBRIE 1989, ORELE 1,18: GENERALUL ȘTEFAN GUȘE: „Ordon ca marinarul ăla, CICO, să nu mai dea ordine în numele meu, că destabilizează toată țara".

Nu se poate ca evenimentele însângeratului decembrie 1989 să nu vă fie încă proaspete în memorie și pe retină. Revăzând o casetă video, cu evenimentele de foc și sânge de la București, de după 22 decembrie 1989, mi-a fost dat să revăd o scenă de la TVRL. Un bărbat galonat, cu ochelari, stătea în spatele „plutonului" prezidat de dl Ion Iliescu, la acea vreme, pe post național, în direct. Cum și-a făcut loc, cu coatele, printre revoluționari, asta nu știm. Doar că, la un moment dat, l-am revăzut în față, „emanat" și el lângă Ion Iliescu. Aveam să aflu imediat că este vorba despre **contraamiralul EMIL CICO DUMITRESCU.** Alte fire care leagă președinția de la Cotroceni de această avansare spectaculoasă — la grad de viceamiral — chiar imediat după scandalul cu traficul de influență și corupția, la cel mai înalt nivel, când le vom afla, le vom face publice.

Cum a devenit dl CICO Dumitrescu „revoluționar", asta se întreabă mai mulți jurnaliști. Și nu găsesc nodul problemei. Nu se „leagă". Pentru a rămâne, însă, în aceleași zile de foc și de puține speranțe pentru români, ale lui decembrie '89, iată că tocmai pe 23 decembrie 1989, **generalul Ștefan Gușe la legătura cu televiziunea — era ora 1.18 după miezul nopții** — și roagă să nu se mai transmită dezinformări la televiziune. Concret, generalul Gușe, unul dintre puținii generali-eroi ai momentului, care a oprit invazia trupelor sovietice în țară: **„Ordon ca marinarul ăla, CICO, să nu mai dea ordine în numele meu, că destabilizează toată țara!".**

Așadar, nici nu-l de mirare că alături de Nicolae Militaru, **Victor Atanasie Stănculescu,** Hortopan, Pancea, Aurel Dragomir, Ilie Vidovici Plătică, Ștefan Kostyal ș.a. — majoritatea „complotiști filo-sovietici", cu școala militară făcută la Academia Militară „Vorosilov" din fosta URSS — aveau să semneze acel război fratricid și să îndolieze țara! Memorabilă este și premoniția lui Dan Iosif, care, tot pe 23 decembrie 1989, la orele 2,05, avea să rostească următoarele cuvinte: **„Ăștia bat apa-n piuă. Fac guvern din activiști de partid și de actori".**

DAN IOSIF DECLARĂ, PE 23 DECEMBRIE 1989, ORELE 2,05: „Ăștia bat apa-n piuă. Fac guvern din activiști de partid și de actori". Doamne, câtă dreptate! Avea să se adeverească!

Consilierii președintelui „păstoresc" jocurile de noroc

Scandalul corupției ar fi trebuit să zguduie din temelii întreaga societate românească. Minunile țin, însă, mai puțin de trei zile la români. Se încearcă aplanarea și stoparea conflictului. Mai marii zilei implicați în scandalul de pomină se bizuie, exact ca teroriștii din decembrie '89, că și uitarea e scrisă în legile omenești... În ce scandal este implicat dl CICO Dumitrescu? ! Unele referiri au apărut în presă. Din nefericire, în altă parte a presei s-a scris exact pe invers (Vezi „Azi", „Poliția română", „Libertatea", „România mare", „Europa", „Românul" ș.a.).

Pentru cititorii noștri reproducem esența problemei. Sub licența firmei MEGA-LOTO din SUA, pe piață au apărut lozurile INSTANT AMERICANA. Directorii firmei împricinate, LUCKY DAY INTERNATIONAL IMPLEX S.R.L., sunt nu tocmai anodinii Mihai Rădulescu și Bogdan Anghel. În ce a constat înșelăciunea publică? Care este amestecul necurat al contraamiralului (rezon, viceamiralului!?) Cico Dumitrescu?! Garda Financiară a sesizat Ministerul Finanțelor, inclusiv pe dl ministru Florin Georgescu, aflat și dânsul în acest TOP al rușinii naționale), prin adresa nr. 107 823 din 14 aprilie 1993. Pentru exemplificare, reproducem din respectiva adresă: **„după ce respectiva firmă a emis lozuri scrise în limba engleză și evaluate în dolari SUA, a căror convertibilitate se făcea în lei în mod arbitrar și incorect față de cetățeanul jucător, a trecut la vânzarea de lozuri fabricate și inscripționate în limba română și evaluate la 200 lei".**

Nu se poate pune, așadar, curajul dlui gen. mr. Gheorghe Florică pe seama demiterii sale, ci, mai degrabă, demiterea sa este urmarea faptului că a supărat persoane sus puse! Deci, a fost sesizată la timp constituirea ilegală a S. C. LUCKY INTERNATIONAL IMPLEX SRL, precum și escrocheria făcută la nivel național și susținută de mai marii zilei. Ca pe vremurile de aur ale societății socialiste multilateral dezvoltate. Atâta doar că eșalonul puterii și al corupților s-a schimbat. Unul cu doi, ca la noi, înainte și după 22...

În același context al dezvăluirilor senzaționale, inclusiv dl director adjunct Gheorghe Niță, de la Regia Autonomă LOTO—PRONOSPORT, a luat taurul de coarne, cum se spune îndeobște. La conferința de presă organizată la sediul regiei, dânsul a relatat jurnaliștilor: **„În spatele unui anume Mihai Rădulescu jonglează «marele revoluționar» Cico Dumitrescu."** În același context alarmant și stupefiant, dl Niță a pus degetul pe rana sângerândă: **„În mafia loteriilor mișună persoane sus-puse, care sunt la Cotroceni, lângă Ion Iliescu".**

Așadar, chiar dacă dl Niță și-a făcut ulterior un fel de mea-culpa (?!), afirmațiile grave și incriminatorii rămân! Reiese cât se poate de clar că guvernanții actuali și consilierii prezidențiali folosesc telefoanele cu firul scurt pentru trafic de influență și spijin neprecupețit al corupției! Unii merg mai departe cu presupusul și chiar afirmă că ridicarea în grad a unor ofițeri ai internelor și serviciilor secrete ar avea și un alt substrat: scoaterea la pensie a câtorva!

Sunt obosiți, sărmanii! Au obosit de atâtea medalii, cât și de gradele grele, postdecembriste, pătate cu sânge nevinovat. Gurile rele rostesc și numele „spionului kaghebist de la Cotroceni", Marin Pancea, care urma să înlesnească trecerea trupelor sovietice pe la Galați. Deși a fost arestat, generalul Militaru l-a eliberat pe colonelul Pancea și l-a avansat în funcție de șef al Direcției informații din Marele Stat Major. Actualmente este consilier special al președintelui Iliescu. Tot pe 23 decembrie 1989, la orele 2,35, bravul general Ștefan Gușe, după ce răspunde înfierbântat că: **„la ne panimaiu pa ruschi!** (Eu nu înțeleg rusește!), rostește răspicat: **„Totul este în ordine! Nici un fel de ajutor! Totul e rezolvat; Totul e sub control! Nu ne trebuie nimic!".** Exact în acest timp președintele „emana" la sediul M Ap. N. cu ambasadorii sovietic și american.

Întrebarea pe care o punem acum, în final, este asta: se va despărți oare dl Ion Iliescu cu aceeași ușurință de foștii combatanți, cu „merite revoluționare", ca de dl Petre Roman, de pildă? De la președintele ales într-o zdrobitoare majoritate ne putem aștepta realmente la orice.

DORIN SĂLĂJAN ■

Dl. director adjunct Gheorghe Niță, de la Regia Autonomă LOTO-PRONOSPORT, declară presei: „În spatele unui anume Mihai Rădulescu jonglează „marele revoluționar" CICO DUMITRESCU." (...) „În mafia loteriilor mișună persoane sus-puse, care sunt la Cotroceni, lângă Ion Iliescu".

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Sucuri GO GO (de kiwi, cola etc),** preț de 599 lei/sticlă de 1,5 l, franco depozit furnizor Oradea.

2. **Făină de tip 680, import Franța,** cu caracteristici : cenușă 0.6% max, umiditate 14% max, proteine 10.5% min., gluten 29%, extracție 75%, în saci de 50 kg., preț de 215 lei/kg, FOB Constanța, cantitate de 10 000 tone, v.o. 5 zile de la primirea prezentei, plata prin deschidere de acreditiv sau scrisoare de credit bancară, irevocabilă, plata la recepție, AC 0%.

3. **Înlocuitor de zahăr, import SUA,** concentrație de 30 ori mai mare decât a zahărului (poate fi folosit și de bolnavi), ambalat în butoaie de 50 kg, preț de 306 000 lei/butoi sau preț de 33.000 lei/cutie de 3.000 pliculețe, franco depozit Iași.

4. **Praf de ouă** ambalat în sac de celofan + hârtie, 30 kg/sacul, preț de 3502 USD/tona, franco depozit Chișinău.

5. **Castraveți de seră,** preț de 200—3000 lei/kg negociabil în funcție de cantitate, pe zi se pot livra 15 tone sau 50—60 tone pe săptămână, în total până în 01.07.93 se pot livra 500 tone, prețul este stabilit EX WORKS.

6. **Roșii de seră,** preț de 400—500 lei/ kg negociabil în funcție de cantitate, pe zi se pot livra 15—20 tone sau 50—60 tone pe săptămână, în total până în 01.07. 1993 se pot livra 500 tone, prețul este stabilit EX WORKS.

7. **Băuturi :**
- **Vodcă Firiza,** ½ l, preț producător de 290 lei, preț livrare de 295 lei, AC 1,7% ;
- **Vodcă Șatra,** ½ l, preț producător de 310 lei, preț livrare de 320 lei, AC 3,2% ;
- **Rom Pirat,** ½ l, preț producător de 340 lei, preț livrare de 345 lei, AC 1,4%.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. **Sodă caustică (fulgi),** cantitate de 2000 tone/lună, cu caracteristici : NaOH 96,7%, Na_2CO_3 1,4%, NaCl 1,0%, Fe_2O_3 0,008%, ambalată în saci de 50 kg., preț de 345 USD/tona FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

2. **Sodă calcinată ușoară** densitate, cu caracteristici : Na_2CO_3 98,8%, NaCl 0,5%, Fe_2O_3 0,006%, insolubilă 0,1%, densitate 0,6 kg/dm³, cantitate de 20 000 tone/lună, ambalată în saci de 50 kg sau baloți de 1000 kg, preț de 135 USD/tona FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

3. **Sodă calcinată grea,** cu caracteristici : Na_2CO_3 98,8%, NaCl 0,5%, Fe_2O_3 0,006%, insolubilă 0,1%, densitate 1,03 kg dm³, granule 0,2—2 mm 90.0%, cantitate de 20.000 tone/lună, ambalată în saci de 50 kg sau baloți de 1000 kg, preț de 135 USD/tona FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau franco frontiera română.

4. **Test sarcină DIP,** există omologare în România :
- D 590001 BABY DIP
  - — 1—100 buc., 24 ATS
  - — 101—500 buc., 22 ATS
  - — 501—1000 buc., 20 ATS
  - — peste 1001 buc ; 19,50 ATS
- D 590000 BABY DIP
  - — 1—100 buc., 24 ATS
  - — 101—500 buc., 22 ATS
  - — 501—1000 buc., 20 ATS
  - — peste 1000 buc., 19,50 ATS,

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

5. **Confecții :**
- **Treninguri pentru adulți** (tip jogging), mărimi M și L (42 ... 56), preț de 10.500 lei/buc,
- **Geacă copii** pentru vară, mărimi sub 40, preț de 8.600 lei/buc.
- **Hanorac vânt copii,** preț de 5.600 lei/buc.
- **Geacă „Alaska"** pentru toamnă-iarnă, preț de 12.500 lei/buc.
- **Garnituri pentru pat** (cearceaf plic și plat, 2 fețe perne mari și 2 mici), preț de 7000 lei/set.

Aceste prețuri sunt franco Cluj, AC 0%, comanda este de minim 100 buc., mostrele pot fi văzute la sediul bursei după data de 5 iunie.

6. **Aplică din ceramică** cu pictură, produsă în România, valabilitatea ofertei 31.12.1993, preț de 800—6000 lei în funcție de mărimea și calitatea suportului, franco Cluj, AC 0%, plata în numerar, dispoziție de plată, filă CEC, livrare pe bază de comandă în funcție de mărimea comenzii ; se cere avans de 30% din valoarea comenzii.

7. **Faianță pictată manual** în panouri de 60 x 45 cm., produsă în România, valabilitatea ofertei 31.12.1993, cantitate la cerere, preț de 7000—14000 lei în funcție de complexitatea picturii, franco Cluj, plata în numerar, livrarea în două săptămâni de la comandă, se pot executa panouri și de alte dimensiuni ale cărór prețuri se stabilesc la suprafață, catalogul se poate consulta la sediul bursei.

8. **Aparatură :**
- **Aparatură folosită** în stare de bună funcționare ;
  - — Aparate dentare tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITTER, 980 USD/buc, 8—10 buc.
  - — Aparate dentare tip IDEM PN3, 1400 USD/ buc, 5 buc.
  - — Aparate dentare tip SIEMENS, SIROFLEX, 2700 USD/buc, 7—8 buc.
  - — Aparate dentare tip IDEM-ELLISE, 4300 USD/ buc, 4 buc.
- **Aparatură nouă originală :**
  - — Aparat dentar tip MARUS, 12000 USD/buc., 1 buc. ;
  - — Aparat dentar tip MARUS, 18000 USD/buc., 1 buc.
- **Aparat pentru cardiologie CARDIOTEST EK 53,** preț circa 5 500 USD (valabilitate 3 luni începând cu aprilie 1993), termen de garanție 1 an, livrare în 3—4 săptămâni de la comandă, în prezent este stoc, plata anticipată la Creditverein-Bankverein Viena
- **Diverse instrumente pentru chirurgie plastică** (începând cu suporți și cabluri până la sisteme microelectronice pentru intervenții la coloana vertebrală), preț 40—5500 USD

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatura oferită se garantează buna funcționare și la cerere se poate asigura — contra cost — asistența tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere, se oferă materiale dentare precum și instrumente dentare (freze ,etc) și medicamente sau instrumente chirurgicale.

9. **Articole de birou :**
- **Mașini automate de scris** marca BROTHER de tip :
  - — AX-210, preț de 1720 ATS (1—14 buc.) și 1560 ATS (de la 5 buc.)
  - — LW-10, preț de 3880 ATS (1—14 buc.) și 3690 ATS (de la 5 buc.)
- **Consumabile :**
  - — benzi tușate-negru/film, preț de 34 ATS (1 buc.), 26 ATS (de la 10 buc.) și 23 ATS (de la 100 buc.)
  - — bandă corectură-Cover-up (5 role/set), preț de 69 ATS (1 set), 63 ATS (de la 10 seturi)
  - — benzi tușate-negru/nylon, preț de 59 ATS (1 buc.), 43 ATS (de la 10 buc.) și 39 ATS (de la 100 buc.)
  - — bandă corectură Lift-off, preț de 27 ATS (1 set) și 24 ATS (de la 10 seturi)
  - — dischete MFDFB 100 (3.5") pentru LW, preț de 64 ATS

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

10. **Copiatoare :**
- **Copiatoare CANON :**
  - — PC 6RE
    - — viteza 8 copii/min.
    - — format A4 & B4
    - — contrast automat
    - — alimentare automată
    - — mărire & micșorare 70—122%

  Preț : 892.500 lei (fără consumabile) ;
  - — PC 7
    - — viteza 8 copii/min.
    - — format A4/max. B4
    - — contrast & alimentare automată
    - — mărire & micșorare 70—122%

  Preț : 945 900 lei (fără consumabile) ;
- **Consumabile :**
  - — cartuș CANON A15/A30 (toner pt. 3000 copii + cilindru)
    Preț :-84.000 lei ;
  - — rezervă toner (pt. 3000 copii)
    Preț : 27 300 lei

11. **Procesor de text CANON STARWRITER 80**
- — 240 moduri de scriere
- — display cristale lichide
- — caractere românești, memorie nelimitată pe dischetă de 3,5"

Preț : 609.000 lei.

12. **Telefaxuri :**
- PANASONIC KX-F 150 (model 1993) — memorie 40 numere, funcție de copiere, robot telefonic încorporat, viteza 15 sec./pag., display cristale lichide. Preț : 525.000 lei.
- FUJITSU DEX — 140 — memorie 240 numere, display cristale lichide, rolă hârtie 50 m, interfață robot telefonic, viteza 17 sec./pag., funcție de copiere. Preț : 682.500 lei.
- CANON FAX 40 — memorie 40 numere, display cristale lichide, interfață robot, telefon încorporat, antet, funcție de copiere, rolă hârtie termică 100 m. Preț : 110.750 lei.

13. **Centrale telefonice PANASONIC KX-T 30B10 :**
- 3 linii externe, 8 linii interne, preț de 525.000 lei
- Telefon inteligent PANASONIX KX-T 7030, preț de 136.500 lei
- Telefon pt. interioare PANASONIC KX-T 2315, preț de 52.500 lei.

14. Mașina de scris BROTHER GX-7000, preț de 126.000 lei, dicționar 56.000 cuvinte, memorie 1 rând pt. ștergere, scriere cu bandă textilă sau carbon, bandă ștergere, car mediu pt. format A4, A3. Bandă scriere, preț de 6300 lei. Bandă ștergere, preț de 3675 lei.

La punctele 10—14, adaosul comercial este de 5%.

15. **Sacl** producție indigenă de 50 kg, culoare albă din amestec polistiren și bumbac, 100 cm lungime x 45 cm lățime, cantitate de 100.000 bucăți în stoc, preț de 152 lei, franco Cluj, AC 0% ;

16. **Saci** polietilenă, ambalați în legături 5 x 100 buc., termen de garanție nelimitat, dimensiuni : 1350 x 550 mm, cantitate totală de 9000 buc., cantitate minimă engros de 1000 buc., preț de 215—225 lei/buc., franco Cluj, AC 25%, plata imediată ;

17. **Hârtie de ellită,** produsă de Monetăria Rusiei :
- Categoria I : Hârtie pentru acte : hârtie specială pt. tipărit documente, având o greutate de 40 g/mp ; hârtie pentru plicuri poștale marcate — marca A (80 g/mp) și marca B (73 g/mp) ; hârtie pentru scris nr. 0 (65, 80 g mp), hârtie pentru scris, filigranată (80 g/mp) ; hârtie pentru copii xerox (80 g/mp).
- Categoria a II-a : Hârtie tipar : hârtie pentru fabricarea și tipărirea produselor de artă (65, 75, 95, 115, 155, 215, 235 g/mp) ; hârtie pentru cărți de joc (220 g/mp) ; hârtie pentru coperte (200, 160, 120 g/mp).
- Categoria a III-a : Hârtie tehnică : hârtie pentru mape albă, verde, albastră, gri, roz, roșie etc. (230 g/mp) ; hârtie pentru acte tip MF3 — marca A (100, 120, 140, 180, 220 g/mp), marca B (220 g/mp), albastră (220 g/mp) ; hârtie pentru desen tehnic — marca V (200 g/mp), marca Ap (180 g/mp), marca A (180 g/mp) ; hârtie pentru subcoperte (65 g/mp); hârtie pentru garnitură roz (75 g/mp) ; hârtie cu nuanțe (160 g/mp) ; hârtie pt. cărți poștale (180 g/mp) și marca A (220 g/mp) ; hârtie pt. mape și acte bancare, cu desenul dorit (200 g/mp) ; hârtie pt. acte, gri (200 g/mp) ; hârtie pt. plicuri, pentru discuri (210 g/mp) ; hârtie pt. ambalarea produselor specifice (300 g/mp).

Toate aceste 3 categorii de hârtie au o calitate comparabilă cu cea a hârtiei finlandeze, iar diferențele de greutate specifică nu influențează gradul de alb, cantitatea minimă este de 120 tone (în total), condițiile de livrare sunt FOB port la Marea Neagră, prețul este în funcție de sortiment, pe categorii : categoria I : aprox. 375 USD/tona ; categoria a II-a : aprox. 385 USD/tona ; categoria a III-a : aprox. 315 USD/tona, plata cu scrisoare de credit irevocabil, la vedere.

18. **Venin**
- **Venin de viperă,** 10—50 grame/partida, preț de 1800—2300 USD/gram în funcție de conținutul în proteine, există un certificat de calitate și licență de export pentru țara de destinație specificată de cumpărător.
- **Venin de albină** (Apis Melifera). În aceleași condiții de mai sus, preț de 65 USD/gram.

19. **Fier vechi prelucrat,** sortiment P1-07, conform STAS 6058—79, cantitate de 100 tone, preț de 30.000 lei/ tona, franco depozit, termen de livrare până la data de 15.06.1993, plata în avans sau în momentul recepției mărfii.

20. **Lemn siberian :**
- Buștean conifere, preț de 90—100 USD/mc, lungime de 4—6 m, diametru de 30—50 cm
- Buștean foioase, preț de 105—115 USD/mc, lungime de 4—6 m, diametru de 30—50 cm
- Cherestea rășinoase
  - — nerindeluită : grosime de 40—60 mm, 105 USD/mc
  - — rindeluită : grosime de 40—60 mm, 115—120 USD/mc
- Traverse cale ferată 18 x 18 cm
  - — fierte, preț de 25 USD/buc
  - — nefierte, preț de 20 USD/buc
- Multistrat
  - — pt. mobilă, preț de 220—230 USD/tonă
  - — pt. construcții, preț de 125—135 USD/tonă
  - — pt. rafturi, preț de 125—135 USD/tonă
  - — șlefuit, preț de 180—200 USD/tonă
- Tego, grosime de 10—30 mm, preț de 285—320 USD/mc

La punctele a-f, prețurile sunt franco frontiera româno-moldovenească, iar comanda minimă este de 40 vagoane (aproximativ 2400 mc). La cerere, se pot livra și alte esențe de lemn. Dacă există o cerere fermă, prețurile sunt negociabile.

21. **Tablă inox** W 4541, grosimi de 1,5 mm, preț de 1700 lei/kg, în coli de 1000 x 2000 mm, există 200 tone pe stoc, Franco Iași, se poate asigura transport contracost.

22. **Tablă neagră,** grosimi de 50, 20, 12, 5, 4 mm, preț de 130 lei/kg, cantități pe stoc 100—150 kg din fiecare grosime, franco Iași, se poate asigura transport contracost.

Celor interesați în achiziția și sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,
TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23 (dl. Aristică Văduva).

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorii noștri vă oferă soluții surprinzător de exacte

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

ION ȚURCANU
Orșova

Ce șanse am în viață? Ce șanse pot avea în afaceri? Plecarea în străinătate ar fi binevenită? Meseria de scafandru mi s-ar potrivi? Care vor fi următoarele evenimente în următorii 5 ani?

1993 — un an de reflecție, propice bilanțului, al opțiunilor de viitor, risipă de energie, îmbogățiri spirituale; 1994 — anul câștigurilor financiare, șanse în profesie, tensiuni în familie; 1995 — așteptați o schimbare posibilă, uniune matrimonială, amenajarea căminului, călătorie, stagnare profesională; 1996 — fluctuații financiare și sentimentale, nervozitate și o victorie pe plan profesional; 1997 — anul căsătoriei; 1998 — un an cu un consum excesiv de energie dar cu șanse de finalizare a unui proiect de anvergură, deschideri spre social, creație tehnică, științifică, afaceri; 1999 — an cu multă muncă, restricții și unele decepții. Profesional veți avea succese prin multă perseverență; 2000 — un echilibru precar și bani, proiecte inspirate, energie, entuziasm, nervozitate. Deci în 1996 și 1997 sunt șansele cele mai mari de a progresa în afaceri și în viața personală. Nu vă sfătuiesc să plecați în vest, ci în cel mai rău caz în Canada și SUA din motive de securitate. Cred că trebuie totuși să rămâneți pe loc, din cauza evenimentelor ce vor urma anul viitor. Meseria de scafandru vi se potrivește și veți obține succese prin ea, deoarece studiul numerologic vă arată o evoluție materială și spirituală bună! Dv. doriți să ajutați pe alții, doriți munca în echipă.

INACU NIJA
Galați

Sunt bolnav și caut tratament potrivit. Ce soluții optime am pentru perfectarea unei afaceri? Solicit un tablou complet al personalității mele

Deoarece nu ne ocupăm de ghicit, nu știm ce boală aveți și deci nu vă putem ajuta. Vă putem oferi șansele dv. în următorii ani, precum și unele aspecte ale sănătății și evoluția ei, 1993 — se anunță an bun pentru dv., veți obține victoria într-o decizie pe plan profesional, câștiguri substanțiale, o mare creativitate, idei inspirate. Aveți energie, entuziasm. Vi se recomandă supravegherea echilibrului psihic și să vă feriți de afecțiunile gâtului. Aveți energie pentru a învinge adversitățile. Deci un an bun pentru afaceri și satisfăcător pentru sănătate; 1994 — an bun pentru căsătorie. În afaceri multă prudență, diplomație. Consum mare de energie și situațiune prevăzute în afaceri. Efortul dv. trebuie concentrat în menținerea echilibrului psihic. Probleme de sănătate prin boli ale gâtului; 1995 — afaceri, management, comerț, finalizare, proiecte majore, toate favorizate în cadrul fluctuației financiare; 1996 — multă muncă, restricții, dar afaceri financiare prin diplomație și perseverență; 1997 — vă îndeamnă la o nouă activitate sau mutație în profesie, afaceri bune; 1998 — datorii mici, returnări de bani, posibilă schimbare în profesie, activitate, loc de muncă, câștiguri financiare importante; 1999 — un an mai liniștit, propice bilanțului, totuși aveți succes în afaceri. Fragilitate fizică și psihică. Relaxați-vă și încercați să găsiți armonia interioară; 2000 — câștiguri profesionale, șanse mari în profesie, succese financiare și posibilă schimbare de activitate. Cine sunteți dumneavoastră? Diplomat, generos, altruist, sociabil și impăciuitor, sfios, timorat. Combateți defectele dv. care pot fi: lenea, visarea, utopia. În viață aveți norocul unui drum deschis tuturor reușitelor. Pe de altă parte, o amenințare o reprezintă destinul zilei de naștere care relevă o prea mare încredere în intenția proprie, conducând la o catastrofă probabilă în viață. Deci o contradicție pe care o veți resimți dureros. Aveți voință puternică. Sănătatea este în cursul vieții în limite acceptabile. Capacitate mentală excelentă. Vă poate atrage inventica, învățământul, aviația, beletristica, comerțul.

RADU DUMITRU TITI
Sibiu

Sunt într-o situație limită. Aș dori relații despre sănătate.

Fără a avea informații despre situația limită în care sunteți nu vă putem ajuta! Noi nu putem ghici despre ce este vorba, nici nu ne ocupăm cu așa ceva.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de tată), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Cum să ne ghicim viitorul în bobi?

Patru elemente de bază ale vieții — PĂMÂNT, AER, FOC și APĂ — sunt în interdependență. Prin combinațiile lor, influențează destinul omului. Când dăm în bobi, ele apar ca figuri geometrice. Un triunghi cu vârful în sus, format din trei puncte, simbolizează focul. Tot un triunghi, însă cu vârful în jos, este simbolul apei. Pământul se prezintă ca un pătrat format din patru puncte, iar aerul prin două puncte suprapuse.

Pornind de la aceste date, iată cum putem ghici în bobi: Se pun patru întrebări în gând. Se aruncă un pumn de bobi pe masă (fasole sau porumb), fără numărătoare. Din această grămadă, se separă o grămăjoară. Grămada mai mare rămasă se împarte în patru grămăjoare. Acum fiecare grămăjoară se numără separat. Dacă prima grămăjoară are un număr fără soț, scrieți un punct. A doua grămăjoară, să presupunem, are un număr cu soț — se pun două puncte. A treia poate avea la fel, număr cu soț, se notează iar două puncte. La a patra grămăjoară putem găsi un număr fără soț, trecem deci un punct. Figura care v-a ieșit reprezintă un triunghi cu vârful în sus pe un triunghi cu vârful în jos: deci: **foc pe apă — răspuns defavorabil, renunțați!** Pentru cea de a doua întrebare, amestecați toate boabele, și separați din nou o altă grămăjoară, împărțind-o în patru pe cea de a doua cu care lucrați. Procedeul arătat se repetă pentru a treia și a patra întrebare. Iată toate variantele ce pot ieși:

1 **Pământ pe pământ** — Reușită perfectă, bogăție, așezare, echilibru, confort.

2 **Pământ pe foc** — Noroc neașteptat, se rezolvă totul, fără efort, printr-o întâmplare fericită

3 **Aer pe aer** — Lucru nedecis, depinzând de o persoană și de un drum.

4 **Aer pe pământ** — Vești bune, câștig, bucurie.

5 **Foc pe apă** — Nefavorabil, renunțați!

6 **Foc pe foc** — Pasiune mistuitoare, iar în afaceri, după reușită, ruină.

7 **Apă pe apă** — Singurătate, izolare, poate cu o recompensă materială.

8 **Apă pe foc** — După zbucium urmează liniștea. Veți renunța la o legătură sentimentală neprielnică vieții.

9 **Foc pe aer** — Veți crea ceva interesant, dar un eveniment neașteptat vă obligă să renunțați.

10 **Aer pe foc** — Căsătorie, un bărbat ia o fată tânără și săracă, iar pentru o femeie figura arată măritiș sigur.

11 **Foc pe pământ** — Bucurie, succes, prosperitate.

12 **Pământ pe apă** — Tristețe, vești rele, pagubă.

13 **Apă pe pământ** — Lucru început în zodie rea, acesta este semnul mâniei.

14 **Pământ pe aer** — Câștig de bani, veselie.

15 **Apă pe aer** — Persoană neserioasă, care vă face încurcături.

16 **Aer pe apă** — Despărțire, dezamăgire.

EVELINA MAZILU

După articolul din FLACĂRA nr. 21,

DUMNEZEU REVINE CU O PRECIZARE

El poate fi găsit, începând cu 14 iunie 1993, și la telefonul 657 62 72, sau la noua adresă, unde doamna **VASILICA CIUPEA** tratează oamenii suferinzi, sub privirea atentă a lui Dumnezeu și a Ministerului Sănătății: strada Câmpia Turzii nr. 31, sector 1, București.

Pentru cine nu cunoaște Bucureștiul, ca punct de reper pentru această adresă, oferim precizarea — peste drum de Televiziunea Română.

DAN GHEORGHE

CONVOAIE CU AJUTOARE UMANITARE PENTRU... DRACULA

În anul 1972, în Tabăra Internațională de la HORSENS (Danemarca) au participat 12 000 de copii din 28 de țări ; deci, inclusiv din România Printre copiii din țara noastră s-a aflat și eleva Hajnalka (Zorica) Eördögh (Dracula). Să nu vă surprindă defel acest nume. Tatăl său, Martin Eugen Eördögh — unul dintre cei mai renumiți specialiști transilvăneni în legumicultură și viticultură — are o filieră directă de înrudire cu domnitorul român Vlad Țepeș, supranumit Vlad Dracul, de la care pleacă legenda lui Dracula.

Așadar, prin 1972 Hajnalka (Zorica) era o fetiță în clasa a VIII-a, blondă și cu ochii spălăciți precum cicoarea. Dar stăpânea la perfecție limba germană, învățată de la mama sa, Magdalena, care este nemțoaică.

Hajnalka a fost găzduită de familia daneză a dlui Axel W. Sorensen, din cochetul orășel Horsens. Orășel situat lângă ocean și având circa 55 000 locuitori. Timp de mai bine de 21 de ani a urmat o corespondență asiduă între familia Eördögh din comuna Pir, județul Satu Mare, și familia Sorensen, din Danemarca. Corespondență benefică, după cum ne va fi dat să aflăm

Așa se și explică, probabil, faptul că dl Axel W. Sorensen, având „binecuvântarea" primarului HENNING JENSEN, din orașul Horsens, a pornit cu două convoaie de ajutoare către România. Primul a fost în noiembrie 1992 ; iar al doilea în aprilie 1993. Școlile generale din comuna PIR și satele aparținătoare comunei, Sârvăzel și Pirul Nou, au beneficiat astfel de bănci noi și echipament sportiv, table glisante și aparate de proiecție, casetofoane, mașini de scris, material școlar (creioane, caiete, mape, dosare etc.).

DORIN SĂLĂJAN

Danezii se simt cât se poate de bine în casa specialistului Eugen Martin Eördögh

Șoferul Michael își ia rămas bun de la primarul comunei PIR, dl. Mihai Tempfli

Frații SORENSEN, din Danemarca, prezentând orășelul HORSENS cu deschidere la ocean

Alo, ORA, se-aude? Domnu' NEGRU' JIM:

UȘOR CU MINCIUNA PE SCĂRI!...

În cotidianul ORA nr. 167, din data de 24.05.1993, a apărut un [illegible] despre faptul, că în zona cuprinsă între Segarcea și Dăbuleni, datorită lipsei de apă au apărut sacagii motorizați.

O relatare în totală contradicție cu realitatea. De pildă, comuna Dăbuleni, care mai este denumită și „Sahara Oltenieș", grație existenței celor mai mari suprafețe de nisip, niciodată nu a dus lipsă de apă. Dimpotrivă, în amintita localitate există [illegible] fântâni, care, pe cea mai [illegible] stă, n-au secat. Mai mult decât atât, în nordul comunei există punctul „Ascunsa", unde izvoare lăsate de bunul Dumnezeu formează un adevărat paradis.

Atunci, de unde sacagii în această zonă ? Se pare că de dragul senzaționalului mălăiv se amplasează fără milă adevărul.

ION CEACĂRU
Craiova
31 mai 1993

s.c. electrotimiș s.a.

Timișoara 1900,
Calea Buziașului nr. 11
Telefon: 096/190123
Telefax: 096/190123
Telex: 71291

MAȘINI DE SUDAT ELECTRICE
- Mașină universală de sudura electrică prin presiune în puncte
- Echipament suspendat de sudat electric prin presiune în puncte
- Presă de sudură
- Mașină de sudat sârme cap la cap
- Mașină de sudat pânză panglică

MAȘINI ȘI TRACTOARE DE DEBITAT
- Tractor automat pentru tăiere termică
- Mașină automată de tăiere termică cu flacără oxigaz

MAȘINI DE BOBINAT SÂRMĂ
- Mașină de confecționat bobine din sârmă

MAȘINI DE CONFECȚIONAT CUIE
- ACT 01 - min. ø1 x 8; max. ø1,4 x 25 mm.
- MCC 3D - min. ø1 x 10; max. ø2 x 50 mm.
- MCC 4D - min. ø2,2 x 40; max. ø3,1 x 80 mm.
- MCC 5D - min. ø3 x 40; max. ø4 x 120 mm.
- MCC 6 - min. ø3,5 x 80; max. ø6 x 180 mm.

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARĂ
- Moară de grâu
- Mașină de dozat și împachetat în pliculețe
- Mașină de sudat și vidat pungi

BUNURI DE LARG CONSUM
- Moară cu tocător frontal
- Mașină de împletit sârmă
- Incubator KLUK
- Mașină de umplut capsule autocilon

EXPERIENȚA ȘI COMPETENȚA S.C. ELECTROTIMIȘ S.A. SE REFLECTĂ ASTFEL ȘI ÎN AFACERILE DUMNEAVOASTRĂ.
LIVRAREA SE FACE PROMPT.

PENTRU MICII PRODUCĂTORI ȘI FIRMELE MICI OFERIM MĂCINAREA CEREALELOR PENTRU FURAJE LA SEDIUL FIRMEI NOASTRE.

DESCOPERIRI ȘI TRATAMENTE DE ULTIMĂ ORĂ

Soarele și cataracta

Echipa de oftalmologi de la Centrul medical al Universității din Baltimore, au stabilit legătura directă dintre expunerea regulată la lumină solară puternică și un anume tip de cataractă. Au studiat cazurile a 838 pescuitori de crabi și stridii din golful Chesapeake, statul Maryland (SUA). Cei care se expuneau foarte des la raze ultraviolete de tip B (U.V.B.), prezentau de 3,3 ori mai multe riscuri de a face cataractă decât cei care nu pescuiau cu regularitate și deci se expuneau mai puțin. Studiul a mai demonstrat că razele U.V.B., sunt legate de cataractele corticale, care lezează stratul extern (anterior) al cristalinului. Când soarele este atât de puternic încât provoacă arsuri, acțiunea sa nocivă poate fi redusă la jumătate. Ochelarii de soare rețin aproape 90% din aceste raze nocive.

Vitamine înainte de naștere

Un studiu realizat de echipa de medici pediatri condusă de dr. Joseph Milinaire din Atlanta (Georgia — SUA) relevă că majoritatea mamelor ce au luat suplimente de vitamine (în jurul datei la care a fost conceput copilul) au diminuat de două ori riscul ca noul născut să contracteze o malformație a tubului neural. Cele mai grave anomalii ale sistemului nervos survin la sfârșitul primei luni de sarcină, când tubul neural (care va deveni mai târziu creierul și măduva spinării a pruncului) nu se închide complet. Dacă tubul rămâne deschis pe coloana vertebrală, se produce o alterare (spină bifidă) și nervii care comandă pelvisul și membrele inferioare nu se vor dezvolta normal, sau vor fi lezați. Asemenea malformații neurologice, provocate de o combinație de factori genetici și de mediul înconjurător afectează din fericire doar un nou născut din 1 000. Studiul a comparat 347 femei care au născut copii prezentând o malformație a tubului neural, cu 2 829 femei-al căror copii s-au născut fără această anomalie. S-a ajuns la concluzia că riscul de malformații era cu 60% inferior la femeile care luaseră polivitamine în cursul primelor trei luni înainte de a fi gravide și au continuat să se vitaminizeze și în primele trei luni de sarcini. Tot dr. Milinaire precizează că, totuși, consumul în cantități mari al anumitor vitamine este periculos, putând antrena malformații congenitale.

Cancerul pielii

Profesor dr. Albert Kligman, șeful catedrei de dermatologie a Universității din Pennsylvania, utilizând un medicament contra acneei TRETINOINA, remarcabil pentru proprietățile ce le are contra îmbătrânirii pielii și atenuarea ridurilor, a remarcat că el poate preveni și cancerul pielii. Medicamentul, numit „Acid retinoic", este un derivat al vitaminei A. La „Congresul internațional de terapeutici dermatologice și cosmetologie" de la Cannes, dr. Kligman a semnalat că acest medicament a permis eliminarea leziunilor precanceroase (keratoze actinice), la un număr de peste 100 de pacienți. Dr. Anne Kleinsmith (dermatolog din Detroit) a experimentat TRETINOINA vreme de 15 luni asupra unui număr de 30 pacienți, constatând în 20% din cazuri de resorbție totală a keratozelor actinice. Resorbția a avut loc după aproximativ 6 luni de tratament. Prof. dr. Kligman a mai tratat cu același medicament, într-un stadiu precoce, 3 cazuri de melanom malign (un cancer de temut), care ia naștere de la negii de pe față, în special la cei de culoare închisă; cele trei cazuri s-au vindecat în aproximativ 6 luni, fără intervenție chirurgicală. Dr. Barbara Gilchrest, profesor de dermatologie la Univ[illegible] din Boston, a descoperit în laboratorul de cultură a [illegible]lor maligne c[illegible], după ce au [illegible] acidului retinoic [illegible] au la un comportament normal. „De fiecare dată când se remarcă o proliferare (înmulțire) anormală a țesutului, acidul retinoic corectează anomaliile, explică dr. James Leyden, de la Universitatea Pennsylvania. Luat în doze mari, medicamentul poate determina iritarea pielii sensibile; deci trebuie utilizat sub supraveghere medicală.

Zborurile și cheagurile de sânge

La persoanele care zboară des cu avionul „inactivitatea din cele câteva ore, lipsa de spațiu și deshidratarea, sporesc riscurile formării cheagurilor de sânge la nivelul picioarelor, afirmă un colectiv de medici, care și-au publicat observațiile în ziarul britanic „The Lancet". Dr. John Cruickshank (48 ani) nefumător, înalt și sportiv, a suferit de dureri localizate în mușchiul piciorului stâng, în timpul unui zbor spre Extremul Orient. Ceva mai târziu, el a resimțit dureri în piept, provocate de un cheag de sânge (trombus) care se formase în picior, se desprinsese de acolo spre a se localiza într-unul din plămâni. Dr. Bryan Jennet (60 ani) a fost victima unui fenomen identic, în cursul unui zbor între Washington și Londra. Nici unul din cei doi bărbați nu prezentase antecedente de boli cardiovasculare. Medicii recomandă consumul băuturilor proaspete nealcoolizate, în scopul evitării deshidratării. Se recomandă, de asemeni, să se facă pași prin avion, să nu se stea tot timpul nemișcați pe scaun, și să se execute mișcări cu picioarele, masându-se mușchii picioarelor.

Dietetica și copiii

Moda dieteticii răspândită azi în toate țările civilizate din lume a ajuns și la copiii de ...grădiniță. În câteva țări occidentale se încearcă a deprinde copiii de la o vârstă fragedă cum să se alimenteze. Cursurile sunt predate copiilor între 4—6 ani, existând cărți ilustrate destinate exclusiv grădinițelor. Educatoarele explică (după ilustrații) rolul fructelor, legumelor și al altor alimente în alimentația generală, precum și cantității ce trebuie consumate.

Ananasul și digestia alimentelor

Ananasul, descoperit în 1493 de Cristofor Columb, a început să fie cultivat în Franța sub domnia regelui Ludovic XV, care și-a umplut grădinile cu fructul preferat, după ce a constatat că are efecte purgative și îl ajută să slăbească. Fie că este proaspăt sau conservat, medicii nutriționiști recomandă ananasul persoanelor cu digestie lentă sau incompletă, suferinzilor de constipație cronică, anemicilor, convalescenților și persoanelor în vârstă. Este interzis diabeticilor datorită marii cantități de zaharuri. Ananasul proaspăt, recomandat în curele de slăbire, nu se conservă mai mult de 15 zile la temperatură ambiantă.

Castane pentru un ten frumos

Este foarte neplăcut să ai pometii obrazului, pleoapele și aripile nasului, roșii în permanență. Cuperoza, dilatarea vaselor pielii (a capilarelor) se accentuează deseori după mese, sau când este frig, dar și în perioada marilor călduri din timpul verii. Contra acestei afecțiuni minore, medicii dieteticieni recomandă în primul rând să nu se combine, la aceeași masă, fructele și legumele. Fața va fi spălată cu apă călduță în fiecare dimineață; porțiunile violacee sau congestionate trebuie tamponate de 2—3 ori pe zi cu un tampon de vată înmuiat într-un decoct de castane: jumătate de litru de apă se pune la fiert cu 15—20 castane cojite, tăiate bucățele, sau rase, timp de 10 minute, se strecoară și se aplică decoctul conform relatării de mai sus.

Dr. AUREL ROSIN ■

MICROBUL UITĂRII

După cancer, bolile de inimă și accidentele rutiere, scleroza cerebrală constituie cel de-al patrulea inamic al vârstnicului. Cauza ce deteriorează capacitatea memoriei și provoacă treptat starea de demență senilă este pe cale de a fi descifrată. Cercetări mondiale invită la optimism. Există deja șansa fabricării unor medicamente capabile de a stopa și chiar de a vindeca această teribilă maladie.

Medicina naturistă vă propune următoarele remedii:

COMBATEREA SALMONELEI

În ultimii trei ani, intoxicațiile cu Salmonela (bacterie transmisă de animale, ce poate provoca accidente intestinale) au făcut numeroase victime și în România. Celor care consumă ouă fierte doar câteva minute (ouă moi), le oferim o metodă simplă pentru combaterea acestui periculos parazit. Oul se introduce într-un recipient cu apă rece, se pune la fiert patru minute, apoi se ia de pe foc, se scoate din apă și **se lasă încă 5 minute înainte de a fi consumat.** În felul acesta, temperatura de 60—70 grade acționează în interiorul oului, anihilând parazitul, fără ca oul să se întărească.

ÎMPOTRIVA DURERILOR DE GÂT

Pentru combaterea inflamației gâtului, iată câteva rețete experimentate de medicina naturistă:

■■ **Siropul de ceapă.** Se iau 10 cepe mari și se taie în rondele. Se adaugă 16 linguri de miere naturală zaharisită (cristalizată). Se lasă totul într-un borcan de sticlă, timp de 24 ore, după care conținutul se amestecă bine. Se adaugă apă obișnuită, până când se obține un sirop gros ce se păstrează la rece. Din acest conținut se iau zilnic 5—6 linguri.

■■ Se înfășoară gâtul cu o **compresă muiată în apă caldă.** Peste compresă se înfășoară un fular moale, care să cuprindă deopotrivă bărbia și urechile. Pentru obținerea unor efecte mai rapide, compresa poate fi stropită **cu alcool sau ulei cald.** Se pot folosi de asemenea **comprese cu zeamă de lămâie sau brânză de vaci.** Rețetă de la mama mare: împotriva tusei, **compresă cu cartofi fierbinți.**

■■ Se consumă zilnic 3 litri de apă în care s-au stors câteva lămâi.

O FAMILIE PENTRU O AFACERE DE MILIOANE

CURTI REMZI,
33 ani, director

CURTI BEINUR,
30 ani, director general

CURTI SERVIN,
25 ani, director

„Experienţa fratelui nostru Beinur plecat în S.U.A. acum mai bine de zece ani şi-a spus cuvântul şi iată-ne în fruntea firmelor de profil din ţară. Am început cu exportul de materiale de construcţii ce ne-a ridicat substanţial şi pe o perioadă îndelungată capitalul social. Problemele noastre se datorează sistemului actual bancar, plăţile se fac foarte greu şi noi pierdem, din acest motiv, foarte multe afaceri. Sigur, noi avem răbdare şi înţelegere... 90 la sută din activitatea noastră se bazează pe export şi este foarte greu să convingi partenerul extern care investeşte o sumă considerabilă într-o ţară fără experienţă în economia de piaţă, că există, într-adevăr, condiţii grele, deosebite. Suntem convinşi că lucrurile vor evolua pozitiv. Chiar şi partenerii noştri de afaceri sunt de aceeaşi părere şi, astfel, avem relaţii foarte bune cu camerele de comerţ şi industrie din Turcia, Iran, Grecia, Cipru, din majoritatea ţărilor arabe, inclusiv Arabia Saudită şi Kuweit. Avem un volum de afaceri apreciabil, de circa **un milion de dolari per comandă.** Capitalul social al firmei noastre a fost de **45 000 dolari plus mijloace fixe, în total, peste 50 000 dolari.** Pentru că afacerile au mers bine, obţinând profituri considerabile, suntem în măsură să majorăm capitalul social cu 50 la sută. Pe lângă afacerile curente ale firmei, am făcut donaţii, am sponsorizat un festival al tinerilor care s-a desfăşurat la Mamaia în 1992, beneficiile fiind donate căminelor de copii din judeţ, diverselor organizaţii studenţeşti ce ne-au cerut sprijinul pentru realizarea unor acţiuni, festivalul de jazz, festivalul de muzică uşoară „Mamaia '92".

Principiile noastre în afaceri pornesc de la ideea atât de simplă că, noi reprezentăm, de fapt, ţara noastră România şi trebuie să o reprezentăm cu cinste. Noi, prin corectitudine şi seriozitate, am reuşit să reluăm legătura cu partenerii tradiţionali ai României, evident pe specificul nostru, parteneri care, în deceniul trecut, datorită condiţiilor cunoscute fuseseră nevoiţi să înceteze relaţiile comerciale cu ţara noastră. Acum, ei fac afaceri cu noi".

„Firma noastră a luat fiinţă pe 26 octombrie 1990 o dată cu înregistrarea sa la Ministerul Finanţelor. Eu am fost considerat chiar **cel mai tânăr director general în acea perioadă.** De atunci s-au schimbat foarte multe lucruri. În primul rând, a apărut concurenţa. În 1990 aceasta, practic, nu exista. Concurenţa te face să munceşti mai mult, să realizezi faptul că nu poţi câştiga bani chiar aşa... uşor. Neexperimentaţi, „dilettanţi" ne-am adaptat, din mers, condiţiilor specifice activităţii noastre. Cum? Iniţial, practicam doar comerţ... În timp, am realizat că singura noastră şansă de a reuşi este să ne profilăm pe **activitate producătoare.** Am deschis, deci, o mini fabrică de prefabricate din beton pe care am dotat-o cu utilaje din ţară, care are o capacitate de 1200 de blocheţi în opt ore de lucru şi care este deservită de şase angajaţi. Lucrăm în aer liber iar iarna sântem nevoiţi să întrerupem complet activitatea. Tot din nevoia de adaptare, am deschis, în asociere cu o altă firmă, un magazin cu bunuri de larg consum şi un restaurant. Un alt magazin pe care îl dorim stil occidental, este în curs de amenajare pe artera comercială principală a oraşului, str. Ştefan cel Mare. Suntem hotărâţi să desfacem **marfă românească de calitate,** nu numai importuri din Turcia sau din alte ţări. Ceea ce este esenţial, în acest moment, este faptul că, deja, avem „un nume", suntem cunoscuţi atât în ţară dar, mai ales, pe piaţa externă. Suntem căutaţi şi apreciaţi pentru seriozitatea noastră. Preşedinţi ai camerelor de comerţ şi industrie din capitale europene ne recomandă, adeseori, ca fiind specializaţi în comercializarea produselor metalurgice.

Principiul nostru de bază este că luăm afacerile în mod foarte **...personal.** Atu-ul nostru este că suntem o familie foarte unită, că suntem tineri şi entuziaşti. Relaţiile de familie sunt indisolubil legate de munca noastră, de firma, de afacerile noastre. Cheia succesului rezidă în tradiţionalismul familiei noastre".

CURTI BROS LTD

SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-AMERICANĂ

Bd. TOMIS NR. 20-26, Camera 30, 8700 – CONSTANŢA

Tel: 091 - 611600/ 091 - 613590/ 091 - 613591, Fax: 091 - 611600

Companie de comerţ exterior specializată în exportul produselor metalurgice: ţevi laminate, profile, bare trase, tablă.

Dl primar dr. Cornel Neagoe:

„AVEM UN BUGET DE PENIBILĂ AUSTERITATE: 611000000 LEI"

● *„Sunt redus la neputință de legi și hotărâri contradictorii"*

— Cu ce vă lăudați, dle primar ?

— Cu ce să încep ? Cu nerealizările, cu neîmplinirile, cu promisiunile mele electorale, pe care nu am reușit să le susțin ? Că sunt, ca primar al orașului Constanța, redus la neputință de legi și hotărâri contradictorii ? Că autonomia locală este un basm și că, de fapt, conduce Consiliul județean ? Că eu habar nu am ce valoare au fondurile pe care le varsă orașul la bugetul statului ? Că am aflat, pe căi ocolite, că alocația noastră bugetară a fost, anul trecut, de 611 000 000 lei ? Că Primăria are în subordine doar șapte societăți pe acțiuni și cinci reg.i autonome din totalul celor ce se află pe teritoriul municipiului ? Că prefectul blochează orice asociere în interes de afaceri ? Și că, în schimb, trebuie să finanțeze, din nu se știe ce resurse, sănătatea, asistența socială etc ?!

Mai bine, vă spun părerea mea despre această situație „stranie" și voi da și un exemplu concret. Eu cred că totul este un joc politic. Sunt jocurile celor ce dețin puterea. Și cum să nu fie așa, când există atâtea legi care, practic, încurajează hoțiile ? Dar să știți că au mare grijă ca totul să fie legal, perfect legal... Legală va fi și suspendarea mea... Dacă sunt vizat ? Sigur. Cum să nu fiu vizat când nu sunt de acord cu fărădelegile ? De exemplu : mă opun categoric acordării, fără licitație, a unui teren în vederea construirii unei Bănci. Înainte de instalarea mea au primit aprobarea pentru acel teren... Legile s-au schimbat, iar eu sunt obligat să organizez o licitație pentru concesionarea terenului respectiv. Se fac presiuni asupra mea din toate „direcțiile", de către toate forurile... Eu nu cedez. Atunci sunt vânat, așteptat la cotitură să comit vreo greșeală, ceea ce nu este prea dificil în condițiile în care și eu sunt sfătuit de oameni mai mult sau mai puțin coruptibili — și atunci va urma suspendarea mea. Sunt acuzat că nu înțeleg rolul și importanța Băncilor într-un oraș-port. Nimic mai fals. Dar sunt conștient că Băncile care sunt cele mai rentabile „întreprinderi", care dețin capital, prin politica nesăbuită a dobânzilor au ruinat economia națională.

Aceasta este situația. Dar va veni vremea când eu va trebui să răspund în fața cetățenilor orașului pentru tot ce nu s-a realizat, pentru salubrizarea necorespunzătoare, pentru cele 15 000 de cereri de locuințe nerezolvate, pentru „fațada" orașului. Cine îmi va acorda, atunci, circumstanțe atenuante ?

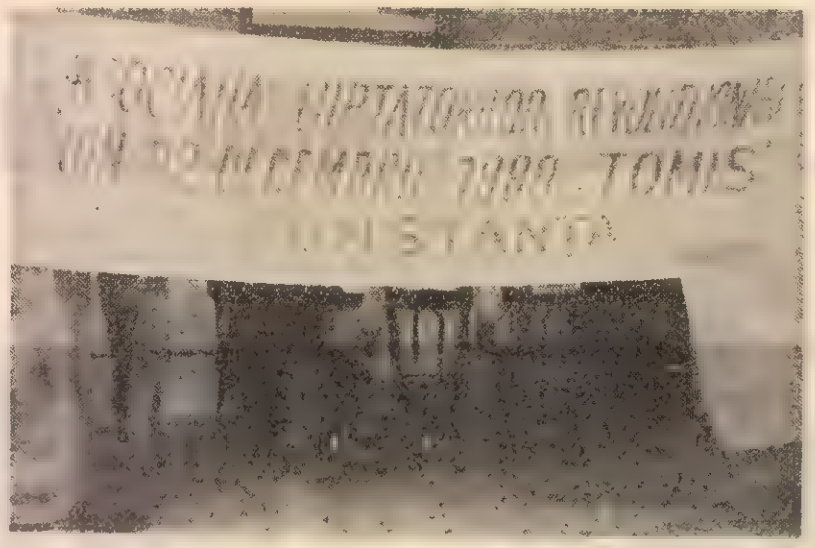

PICHET DE GREVĂ A FOAMEI

Chiar dacă au chipurile ascunse, revoluționarii constănțeni sunt o prezență acută, stigmatizând zidul Prefecturii. Din 16 mai, greviștii foamei se află la „posturi" și sunt hotărâți să rămână până când cele cinci „puncte" vor fi soluționate așa cum doresc ei. Sosirea președintelui României ar putea, în opinia lor, convinge factorii responsabili să adopte deciziile corecte. Greviștii foamei au recurs la această soluție extremă după ce au epuizat toate celelalte demersuri legale. Ei solicită :

1. Trecerea în patrimoniul Primăriei a Cazinoului, Abatorului, fostului cartier Mamaia și a fostelor proprietăți P.C.R. De asemenea, trecerea în administrația Primăriei a Portului Constanța.

2. Demararea imediată a lucrărilor la campusul universitar.

3. Schimbarea din funcțiile de decizie a vechilor nomenclaturiști.

4. Atribuirea zonei libere Port Constanța-Sud Consiliului Județean.

5. Respectarea legislației țării de către toate forurile precum și a Legii 42/1990.

CAZINOUL CONSTĂNȚEAN ESTE TÂRÂT PRIN TRIBUNAL

Cazinoul din Constanța constituie pe bună dreptate, mândria localnicilor. Adevărată bijuterie arhitecturală, el dă savoare lungilor plimbări diurne sau nocturne pe faleză, concurând, neloial, siluetele „girafelor" portuare. Acolo unde se află, Cazinoul depune mărturie asupra unor vremi demult apuse, când România era considerată o țară civilizată, făcând parte integrantă din Europa.

Cazinoul revine în atenție constănțenilor prin aprigile dispute pe care le determină. Numele său este înscris la loc de cinste pe pancarta grevștilor foamei ce „lipesc" fațada Casei Albe de mai bine de două săptămâni. Ce se întâmplă, ne întrebăm ? Și aflăm răspunsul de la dna economist Mihaela Iancu, purtătoarea de cuvânt a Primăriei: „Problema este că acest măr al discordiei a fost luat cu japca de către Ministerul Turismului din patrimoniul Primăriei, acum mulți ani. În prezent, Cazinoul se află în patrimoniul S.C. Litoral S.A. și aceștia nu primesc aprobare să-l retrocedeze. Așa că i-am dat în judecată. A avut loc, deja, a doua înfățișare. De ce suntem așa de înverșunați ? Permiteți-mi să vă amintesc istoria construirii sale. A fost ridicat în anul 1934, cheltuielile fiind suportate de Primărie. Proiectul a fost întocmit de arh. insp. gen. I.V.G. Ștefănescu și a costat 6 718 045 milioane lei (în 1934). În plus, el reprezintă astăzi o excelentă sursă de venituri, fiind dotat modern, chiar dacă nu ascunde săli de jocuri de noroc. Nu încă".

Și dl. primar Neagoe are o opinie în această chestiune : „Nu ne putem permite să lăsăm o asemenea mină de aur pe mâna oricui. În primul rând, exploatarea sa ne-ar rotunji firavele venituri. Apoi, dacă niște inconștienți s-ar hotărî să-l vândă într-o bună zi? Ar fi dezastruos ! Ministerul Turismului se face că n-aude, nu vede. Alergăm prin tribunale, pierdem timp și bani... Dar nu ne dăm bătuți cu una cu două".

Situația este cam... tulbure. Ambele părți au, cu siguranță, argumente și contraargumente solide. Să lăsăm, deci, zeița oarbă a Justiției să decidă... Oricum, minunatul Cazino, impasibil la orice fel de dispută, ține larg deschise porțile sale oricărui amator de seri de vis. Intrați și ne veți da dreptate !

BRINDUȘA NICOLAE

DACĂ VREȚI SĂ LOCUIȚI LÂNGĂ PLAJĂ

Hotelul TINERETULUI este situat pe Bd. Tomis nr. 26—26. La dispoziția turiștilor se află, în cele mai bune condiții de funcționare, 228 de locuri, în camere de câte 2 paturi, restaurant cu 190 de locuri, bar de zi, o modernă discotecă și un serviciu telefonic ireprosabil.

În imediata apropiere a hotelului se află cea mai mare plajă a orașului Constanța și câteva dintre cele mai importante muzee ale urbei.

ADRESE UTILE

Prefectura — Bd. Tomis nr. 51, tel 091/612854

Primăria, Consiliul Local Municipal — Bd. Tomis nr. 51, tel. 091 615878

Camera de Comerț, Industrie și Navigație — str. Mircea cel Bătrân nr. 84, bloc MF 1, tel. 091/665494, 616348, 613907, Fax. 013122401, Tlx. 14936

Universitatea OVIDIUS — Bd. Mamaia nr. 124, tel. 091/614576

Facultatea de Medicină — str. Ion Vodă nr. 54, tel. 091/661946

Muzeul de Istorie Națională și Arheologie — Piața Ovidiu

Arhiepiscopia Tomisului — str. Arhiepiscopiei nr. 23

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR — SUCURSALA CONSTANȚA
Constanța, Str. Traian 1,
Tel. 91/61 76 99 Fax 91/61 80 09 Tx 14483

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ — SUCURSALA CONSTANȚA
Constanța, Piața Revoluției nr. 1,
Tel 91/61 78 96 Fax 91/61 78 96

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI — SUCURSALA CONSTANȚA
Constanța, Str. Revoluției 22 Decembrie 1989 nr. 1,
Tel 91/61 59 01 Fax 91/61 61 04

BANCA ROMÂNĂ PENTRU DEZVOLTARE — SUCURSALA CONSTANȚA
Constanța, Str. Muzeelor nr. 9,
Tel 91/61 26 76 Fax 91/61 26 76

Dl. Cornel Florea, președintele Camerei de Comerț, Industrie și Navigație:

„Municipiul Constanța ocupă locul al doilea în topul privatizării: 12 000 firme"

• *1300 firme străine aduc capital de 33 000 000 dolari*

— Cum contribuie Camera de Comerț, Industrie și Navigație la bunul mers al afacerilor în orașul Constanța ?

— Poziția geografică a județului nostru, condiția de poartă a țării și-a pus, fără îndoială, amprenta și asupra economicului, privatizării etc. Județul Constanța, deși este al patrulea județ al țării ca mărime, cu cei peste 750 000 locuitori, este pe locul doi sub raportul numărului de firme existente. Iar municipiul Constanța, cu cei peste 350 000 locuitori ai săi, ocupă, tot din sus-menționatul punct de vedere, primul loc după Capitală. Avem, la ora actuală, în județ, peste 13 700 agenți economici, dintre care peste 12 000 private. Societăți străine sunt aproape 1300 cu un aport de capital în valută de peste 33 000 000 dolari. Ca o curiozitate, circa 480 societăți sunt „turcești", 98 româno-siriene, 86 româno-chineze, 84 româno-germane, 70 cu S.U.A., 67 cu Italia, 53 cu Grecia, 31 cu Liban, 25 cu Canada, 24 cu Olanda, 23 cu Israel etc.

C.C.I.N. a organizat, anul acesta, următoarele misiuni economice mai importante: o mare misiune cu parteneri din China la care au participat 62 de parteneri chinezi, respectiv 30 de firme din care 5 cu capital străin; o altă misiune cu 7 firme din Franța; o alta cu 11 firme din Italia, provincia Friuli, o alta cu 7 societăți din Trieste. Am organizat câteva târguri și expoziții ca: TINIMTEX '93, desfășurat în perioada 10—20 mai la Efforie Nord, cu specific textile-încălțăminte; o expoziție cu 5 firme italienești pentru aparatură de alarmare;

o expoziție de mobilă și covoare etc. Am fost contactați de Camera de Comerț S.U.A. pentru a demara o activitate susținută de consulting pentru întreprinderile mici și mijlocii; am participat la târgurile internaționale de la Salonic, Chișinău și Bruxelles, asigurând chiar și transportul participanților cu microbuzul nostru. S-a înființat anul acesta Bursa Maritimă și de Mărfuri la inițiativa C.C.I.N. cu peste 70 de parteneri, care a fost înmatriculată deja urmând să intre în funcțiune cât mai rapid posibil .Am înființat Clubul Oamenilor de Afaceri. Tot ce am întreprins a fost numai și numai pentru a crea cadrul necesar întâlnirii oamenilor de afaceri. Editâm buletine legislative, un ziar propriu MANAGER, breviarul agenților economici și avem și alte planuri. Împreună cu Camera de Comerț a României, plănuim să modernizăm Centrul de Afaceri Marea Neagră de la Mangalia. Suntem optimiști și sperăm să ne meargă din ce în ce mai bine.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Dl. subprefect Nicolae Moga:

„45 000 turiști germani pentru Marea Neagră"

• *Anul 1993 ar putea fi un an hotărâtor pentru turismul românesc*

— Ce probleme „arzătoare, la ordinea zilei" aveți, dle subprefect ?

— Prefectura județeană, cu cei circa patruzeci de angajați ai săi împărțiți pe trei servicii și o direcție generală, se confruntă, în această atât de tulbure perioadă, și în condițiile atât de specifice locurilor noastre, cu destul de multe probleme și situații dificile .Că economia, industria sunt „înțepenite", că agricultura județului nu mai este ce a fost odinioară reprezintă fapte arhicunoscute. Șansa județului nostru este, în acest moment, turismul. Multe investiții în turism, deși ar fi necesare, nu se fac, baza materială este învechită, serviciile sunt așa cum sunt. Totuși, anul 1993 ar putea deveni un an de referință pentru turismul românesc, căci este anul cu cele mai multe contracte încheiate cu turiști străini. Astfel, așteptăm pe litoral peste 45 000 de vizitatori, în special germani, iar impresia pe care le-o vom face poate fi hotărâtoare.

O altă problemă extrem de stringentă este împroprietărirea țăranilor care, altfel, nu se apucă de lucru. La nivelul județului sunt 17% țărani, din care 9% sunt bătrâni... Avem de împărțit 74 000 titluri de proprietate. Ca să urgentăm rezolvarea am înființat, chiar în Prefectură, un birou unde se completează titlurile respective. Mai mult, prefectul județului, dl. Anghel

Constantinescu, este profund implicat, fiind președintele Comisiei de fond funciar. Ținem ședințe săptămânale, pe această problemă, încercând să găsim soluții legale diferendelor, tuturor situațiilor. Am reușit să eliberăm, până acum, 13 000 titluri, am acordat 160 de ha revoluționarilor. Ocupăm, în acest moment, locul șase pe țară. Dar, practica ne „omoară". Sunt comune în care s-a împărțit tot pământul și altele în care nici măcar nu a debutat această acțiune.

Mai sunt enorm de multe probleme. 90% dintre investitorii străini ce ne-au contactat au fost „cioflingari". Investitorii serioși acuză vidul legislativ. Și tot așa... Avem, însă, o oarecare doză de optimism... Totuși, n-aș dori nimănui să conducă Prefectura în asemenea condiții...".

BRINDUȘA NICOLAE ■

TRAFICUL DE MARFURI PRIN PORTUL CONSTANTA mil tone

	1989	1990	1991	1992
TOTAL din care	62204	42502	27981	27176
- pon comercial	25523	19768	15370	14356
- pon petrolier	36741	22734	12611	12820

STRUCTURA TRAFICULUI DE MARFURI PRIN PORTUL CONSTANTA IN ANUL 1992 mil tone

	Trafic total	Export	Import
TOTAL	27176	9639	16778
Cereale	1158	35	972
- Fructe si legume proaspete	5	1	4
- Animale vii . zecia de zahar	34	13	21
- Produse alimentare, bauturi, tutun si nutreturi pentru animale	772	21	721
- Seminte (nuci),oleaginoase, uleiuri si grasimi	164	0	114
- Lemn, lemn de foc	167	104	29
- Ingrasaminte naturale si chimice	2103	1873	0
- Produse minerale brute (de cariera si balastiera, ipsos, sulfuri, zgura, creta, sare etc)	914	0	914
- Minereuri de fier, fier vechi	1191	159	1000
- Minereuri neferoase	348	0	337
- Textile produse si fibre textile sintetice si artificiale	295	129	166
- Pasta si deseuri de hartie	33	30	3
- Combustibili solizi f	2730	187	2542
- Petrol brut	8994	0	8994
- Produse petroliere si gaz	3828	3108	720
- Produse chimice	578	492	86
- Var,ciment materiale de constructii fabricate	2286	2282	4
- Sticla, sticlarie, produse ceramice	21	21	0
- Metale (feroase si neferoase)	1258	1025	55
- Articole fabricate din metal	25	25	0
- Masini, materiale de transport	157	126	2
- Diverse articole fabricate (textum confectii,incaltaminte, mobila etc)	11	4	7
- Alte produse	112	15	97

NUMARUL SOMERILOR LA SFIRSITUL ANULUI 1992

	Numarul somerilor (col.2+3+4)	din care , numarul celor ...			Din total someri : numarul femeilor
		care beneficiaza de ajutorul de somaj	pentru care a a suspendat ajutorul de somaj	in cautarea unui loc de munca	
Total din care	31113	15577	14182	1354	21234
- muncitori	26253	13030	11902	1321	17626
-alte categorii de personal	4860	2547	2280	33	3608
- cu studii medii	3718	2022	1663	33	3058
- cu studii superioare	1142	525	617		550

POPULATIA LA RECENSAMINT * locuitori

	5 ianuarie 1977	7 ianuarie 1992	% fata de 1977
TOTAL JUDET	608817	748044	122,9
- Urban	408165	550040	134,7
- Rural	200652	198004	98,6

TRANZITUL DE NAVE PRIN CANALUL DUNARE-MAREA NEAGRA

	1990	1991	1992
Nave tranzitate	11249	5946	5575
-nave romanesti	10711	5312	4515
-nave straine	538	636	1060
Marfuri transportate -mil tone	7700	4313	3691

PORTUL CONSTANȚA

• Se situează pe locul 4 în Europa și pe locul 12 în lume

Situat pe coasta de vest a Mării Negre, la cca. 182 mile marine de Bosfor și la cca. 85 mile marine la sud de gura Brațului Sulina, prin care Dunărea se varsă în mare, Portul Constanța s-a dezvoltat în mai multe etape, ajungând astăzi unul dintre porturile europene importante.

După cel de al doilea război mondial, s-a trecut treptat la dotarea portului cu utilaje corespunzătoare nevoilor, în raport cu cantitatea și calitatea mărfurilor care se derulau prin port la import, export și tranzit. În 1965, suprafața portului era de 200 ha. În anul 1992 s-a trecut la executarea lucrărilor de extindere și de sistematizare a portului Constanța. În acest scop, s-a prelungit digul de nord în direcția sud-est și apoi în sud cu 2600 m și s-a construit un nou dig de sud de cca. 2700 m. În interiorul portului s-au dat în exploatare 12 bazine. Lungimea cheiurilor interioare de la cele 84 de dane totalizează 15,0 Km. Suprafața totală a portului s-a ridicat la 722 ha, din care 318 ha acvatoriu. Adâncimile în port variază între 7,5 m și 11,0 m în bazinele 1—3 din vechiul port și 11,5—13,5 m în bazinele noului port. Pentru acostarea petrolierelor de mare tonaj 150.000—165.000 tdw, s-a construit la digul de sud o estacadă, cu instalații speciale pentru încărcarea și descărcarea automată a petrolului. Adâncimea în fața estacadei este de 19 m.

Portul cuprinde 87 dane operative, având următoarele destinații:

• mărfuri general	25
• mărfuri frigorifice	2
• cereale	6
• utilaje mașini	7
• produse metalurgice	2
• minereuri cărbuni	12
• ciment	7
• containere	1
• îngrășăminte, fosfați	10
• Ro — Ro	2
• feribot	1
• produse petroliere lichide	7

Capacitatea actuală de operare a portului este de 75.000 mii tdw, din care:

• minereu cocs cărbune	21.000 mii t.
• fosfați, îngrășăminte	4.400 mii t.
• cereale	3.800 mii t.
• ciment vrac	900 mii t.
• mărfuri generale	33.100 mii t.
• containere	800 mii t.
• Ro — Ro	1.000 mii t.
• produse petroliere lichide	30.000 mii t.

Activitatea de exploatare portuară este desfășurată de către 12 societăți comerciale. Anual pot fi operate cca. 3500 nave cu care se derulează un trafic mediu de cca. 62.000 mii tone. În acest scop, portul este echipat cu: 154 macarale de cheu, cu capacitatea de 3,0 ; 5,0 ; 16 și 50 tf ; 10 poduri descărcătoare de 20—50 tf pentru mărfuri în vrac, 2 portainere de 40 tf ; 6 instalații pentru încărcarea mărfurilor în saci și vrac, 2 instalații pneumatice plutitoare și 2 pe dană pentru cereale, 1 instalație pneumatică plutitoare pentru ciment vrac, 35 instalații pentru predarea-primirea produselor petroliere, 94 buc. macarale mobile 11,5 — 250 t, 18 macarale plutitoare de 16 — 100 t, etc. De asemenea, sunt amenajate cca. 39.000 mp suprafețe de magazii, 172 200 mp platforme, un sistem feroviar complex, cuprinzând 190 Km linii ferate și cca. 100 Km de drumuri. În activitățile portuare sunt angajați cca. 12.600 oameni.

Portul Constanța oferă facilități și servicii specializate pentru desfășurarea activităților de transport și economice, astfel:

— șantiere de reparații nave, echipate cu două docuri uscate cu lățimea de 43,0 m și 58,0 m, lungime de 360 m și adâncimea de 10 m ; două docuri plutitoare de 6000 t și 15000 t, cheuri de amarare, instalații de ridicat cu capacitatea de până la 480 t.

— bază de reparații nave fluviale, echipată cu un plan înclinat și platforme de lucru.

— remorcaj maritim și fluvial cu remorchere de 800 — 4800 CP (18 buc.).

— pilotaj (3 pilotine).

— aprovizionarea navelor.

Portul se află într-o permanentă acțiune de modernizare în ceea ce privește utilajele, echipamentele, sistemul de comunicații și infrastructura etc.

Creșterea continuă a traficului portuar, ca rezultat firesc al dezvoltării comerțului exterior cu un număr tot mai mare de țări, a condus la elaborarea unor proiecte vaste de modernizare și dezvoltare a portului Constanța.

Poziția sa geografică favorabilă, faptul că principala poartă maritimă a țării poate fi legată direct cu marea cale de comunicație interioară, magistrala Dunăre-Main-Rhin, printr-un canal navigabil, condițiile naturale ce permit adâncimi suficiente pentru nave de până la 200.000 tdw, au condus la realizarea unor lucrări de amenajare a unui port CONSTANȚA SUD, în prelungirea celui existent. Această lucrare reprezintă o extindere de mari proporții a actualului port, corelat cu execuția canalului Dunăre-Marea Neagră, ce debușează chiar în incinta noului port și care va putea prelua traficul mărfurilor spre centrul Europei pe o cale mult scurtată față de cea existentă și, deci, mai eficientă.

Vasile Pistolea, director general — Administrația Portului Constanța — Regie Autonomă

Noul port CONSTANȚA SUD, cu o suprafață a incintei de 2460 mp, va ocupa un front litoral de cca. 6500 m, extinzându-se spre larg pe cca. 4,0 Km. Acest port va putea primi și opera nave de 150.000 tdw până la 200.000 tdw, iar în sectorul fluvial nave de până la 5.000 tone. Astfel, adâncimile sunt: 20,0 m la intrarea în port, 19,0 m, 16,5 m și 14,5 m în bazinele pentru nave maritime funcție de specializarea sectorului, care impune o anumită mărime a navei, respectiv de 11,5 m și 7,0 m în bazinele de operare, formare și descompunere a convoaielor de nave cu acces pe canal. Noul port va fi de cca. 3,5 ori mai mare ca suprafață decât cel existent și de cca. 4 ori mai mare din punct de vedere al capacității.

În alcătuirea planului general al noului port s-a urmărit utilizarea rațională a incintei portuare, prin asigurarea unor legături cât mai directe a bazinelor fluviale cu cele maritime și cu gura canalului Dunăre-Marea Neagră, precum și crearea posibilităților de realizare etapizată, a amenajărilor interioare și de extindere a primelor capacități construite funcție de cerințe.

Primele capacități au fost cele pentru minereuri, apoi în ordine se vor construi capacități pentru produse chimice solide, pentru ciment, containere și cereale, mărfuri generale și laminate. De asemenea, sunt prevăzute dane pentru operare în sistemele moderne LASH, Roro, Ferry-Boat și altele.

Pentru transbordul în nave fluviale s-a prevăzut posibilitatea de acces a barjelor în bazinele maritime printr-un canal practicat în teritoriul noului port, între bazinul de minereuri și cel de debușare a canalului, precum și realizarea unui bazin fluvio-maritim cu adâncimi mai reduse (până la 7,5 m). La danele din acest bazin au fost amenajate sectoare de transbordare a minereului, cocsului și cărbunilor, iar în viitor și a mărfurilor chimice în vrac, a cimentului și laminatelor cu legături complex mecanizate prin benzi transportoare conveiere și alte sisteme, cu danele maritime și depozitele adiacente acestora.

Pe măsura evoluției traficului și tehnologiilor, sectorizarea propusă se va adapta în consecință, iar mecanizarea va ține seama de cele mai noi cuceriri ale tehnicii mondiale.

Noul port Constanța Sud va cuprinde și o zonă liberă în partea de sud, în apropierea zonei de acces a canalului Dunăre-Marea Neagră.

În această zonă, vor fi asigurate facilități și garanții, ca în orice port sau zonă liberă, constând în scutiri de taxe vamale, reduceri de impozite asupra veniturilor obținute din operațiunile efectuate în zonă liberă, reduceri sau scutiri de impozite când beneficiile sunt reinvestite în zonă, parțial sau total, punerea la dispoziție de terenuri și clădiri în condiții avantajoase, garantarea investițiilor și a repatrierii capitalului investit, garanții privind transferul veniturilor obținute în valută, de cetățeni străini, posibilități de prelucrare a unor materii prime, asamblare, expunere, vânzare-cumpărare, operațiuni financiare, bancare etc.

Principalele caracteristici ale portului:

CARACTERISTICA	U/M	PORT ACTUAL	CONSTANȚA SUD ACTUAL	CONSTANȚA SUD FINAL	TOTAL ACTUAL	TOTAL FINAL
• Suprafața totală	ha	722	2 500	idem	3222	idem
— uscat	ha	404		1 300		1704
— apă	ha	318		1 200		1518
• Lungime diguri	km	6,77	10,55	idem	17,77	idem
• Lungime cheuri	km	13,4	10 50		23,4	63,4
• Număr dane	buc.	78	9 200		87	278
• Adâncimi bazine	m	7,2—14,5	7— 19	7— 22,5	7— 19	7— 22,5
• Capacitate de trafic	mil. to mil	60	15	180		240
• Capacitate nave	tdw	80	150	250	150	250

Portul Constanța beneficiază de existența infrastructurilor pentru transporturi maritime, fluviale, feroviare, rutiere și aeriene, fiind legat astfel cu numeroase surse de aprovizionare și diverse piețe de desfacere.

ADMINISTRAȚIA PORTULUI CONSTANȚA R.A.

CONSTANȚA PORT ADMINISTRATION

Aut. J 13/88/1991 C.C.I.-Constanța • Sediul: incinta port Constanța • Capital social:
Phone: 611540; 619100; 618240 Cont în lei 3001.00028.0002. BRCE Cța
Telex: 14218 $ 4728.00028.3007. BRCE Cța
Telefax: (intern) 91/ 662965 (extern) 40/91/662965 DM 4728.00028.3018. BRCE Cța

„Portul Constanța este localizat în partea estică a Europei, la capătul magistralei Rhin – Main – Dunăre. Această așezare strategică și legăturile ce le are prin toate modurile de transport cu țările europene, reprezintă o poartă maritimă deschisă tuturor țărilor din Orientul Apropiat până în Extremul Orient din nordul și estul Africii, din Australia către Europa.

Astfel se naște o nouă rută scurtată către Centrul Europei care reduce timpul de transport și cheltuielile aferente acestuia, care oferă țărilor fără ieșire la mare (Austria, Ungaria, Cehia, Slovacia) posibilitatea utilizării transportului maritim, intrând astfel în rândul țărilor favorizate, cu acces maritim.

Poziția sa geografică și crearea unei zone de comerț liber fac din Portul Constanța un port deosebit de atractiv."

Un port cu avantaje maritime concrete: accesibilitate, siguranță, servicii navale, șosele. Legături de C.F. și ape interioare. Servicii pentru orice fel de marfă și tip de transport: - un port multifuncțional: minereu și cărbune, cereale, containere, prod. chimice, prod. petroliere, mărfuri generale.

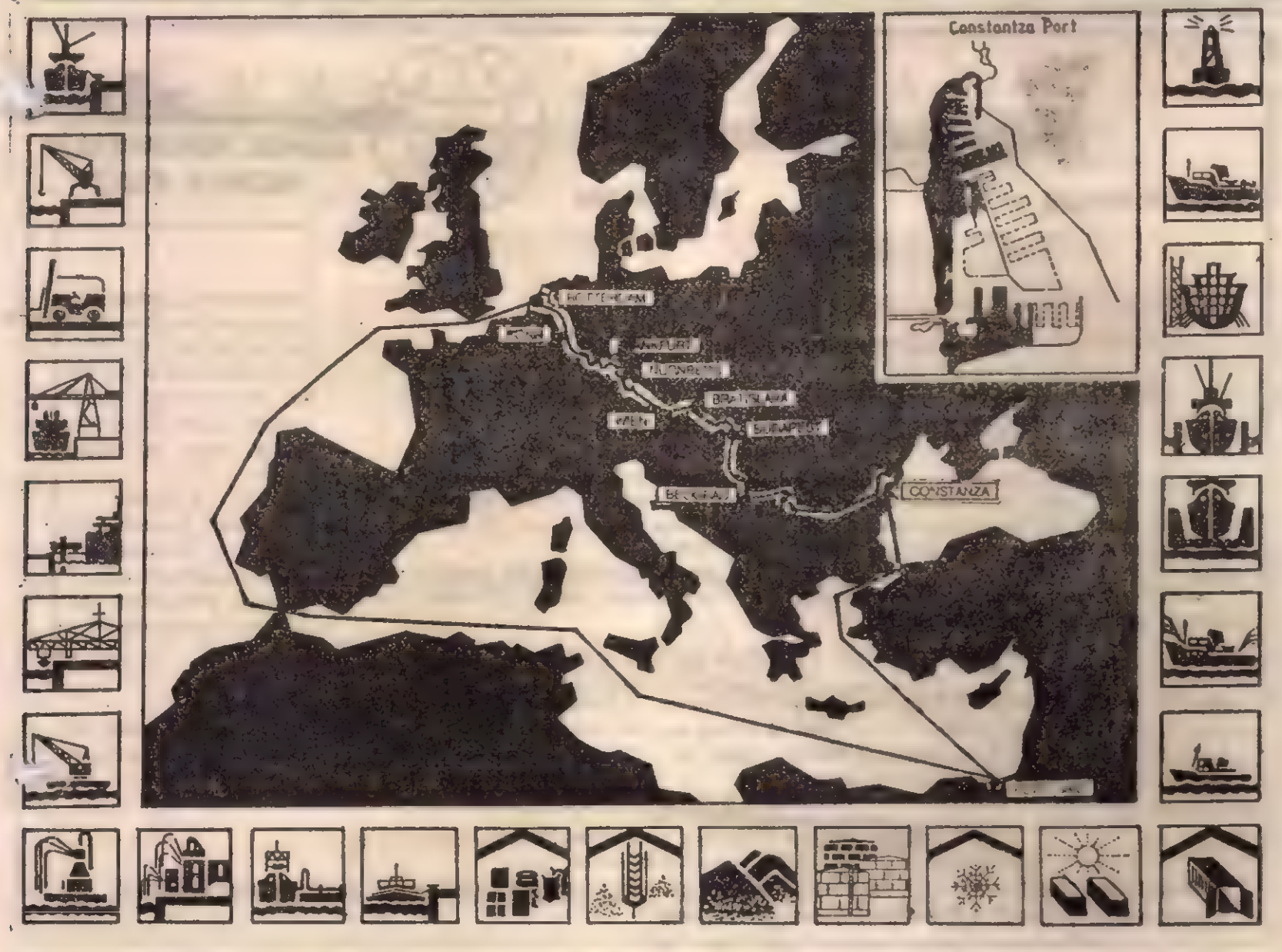

ORICINE A APELAT O DATĂ LA NAVLOMAR, VA APELA CU CERTITUDINE ŞI A DOUA OARĂ

NAVLOMAR SA este o societate comercială de prestaţii de servicii internaţionale cu specific maritim-portuar. Cifra de afaceri, amploarea relaţiilor cu armatori de pe toate continentele, prestigiul şi notorietatea internaţională situează NAVLOMAR-ul în fruntea topului firmelor române de acest gen. Funcţiile sale de bază sunt cele de SHIP—AGENT şi SHIP—CHANDLER, respectiv de agent şi furnizor maritim. În timpul escalelor în portul Constanţa, navele armatorilor străini sunt în asistenţa permanentă a NAVLOMAR, care rezolvă toate formalităţile portuare, de la sosire până la plecare.

NAVLOMAR este mereu în legătură cu comandanţii navelor şi cu armatorii, intervenind ca un catalizator în toate relaţiile pe care aceştia le stabilesc cu diferitele segmente ale activităţii portuare şi rezolvând o multitudine de probleme: relaţiile curente cu autorităţile portuare, vamale şi sanitare; autorizarea intrării navei în port, pilotajul, remorcajul, obţinerea danei de descărcare, a utilajelor şi echipelor de operare a mărfurilor; întocmirea documentelor de transport, vămuire, control sanitar-veterinar, plata taxelor portuare; traducerea şi transmiterea documentelor către destinatari, prin curier, poştă, telex, fax, curier rapid.

În paralel cu toate aceste activităţi aferente navelor, NAVLOMAR asigură echipajelor o serie de facilităţi: convorbiri telefonice internaţionale, cu aparatură de înaltă fidelitate; servicii telegrafice şi telex, servicii poştale, curier rapid; asistenţă medicală; asistenţă juridică; servicii bancare şi turistice; servicii de transport terestru în sistem rent-a-car si taxi portuar, aerian (rezervări de locuri la toate companiile care operează în România) şi maritim-portuar, cu şalupe.

Ca SHIP—CHANDLER, NAVROMAR Constanţa deţine peste 50% din piaţă, aprovizionând nave sub toate pavilioanele cu mărfuri indigene şi de import, cu cele mai diverse destinaţii: alimente, bunuri de folosinţă îndelungată, îmbrăcăminte şi echipamente de protecţie, aparatură de navigaţie, materiale tehnice, apă potabilă, vopsele şi detergenţi marini, carburanţi şi lubrifianţi marini de marcă (Shell, Mobil, Castrol, Texaco, B.P.).

NAVLOMAR asigură servicii de reparaţii, armare, stivuiri, curăţiri de tancuri şi magazii.

NAVLOMAR stă la dispoziţia marinarilor cu un DUTY-FREE SHOP, aprovizionat la cele mai înalte exigenţe: băuturi şi ţigări, cosmetice, confecţii şi galanterie, aparatură electronică, toate produse de firmele cele mai renumite pe plan mondial.

În toate sferele de activitate menţionate, echipa de manageri a urmărit şi urmăreşte realizarea unor înalte standarde de calitate, apte să confere NAVLOMAR-ului o superioritate netă faţă de concurenţi, menţinându-l în vârful ierarhiei agenţilor maritimi români.

NAVLOMAR S.A.

SUCURSALA CONSTANŢA

SEDIUL SUCURSALEI INCINTA PORT

TELEFON: 61.19.70 **TELEX: 014259**

ACTIVITATE COMPLEXĂ, CARE SOLICITĂ INIŢIATIVĂ, COMPETENŢĂ ŞI RĂSPUNDERE

Navlomar-S.A. Constanţa, prestează pentru cei interesaţi, următoarele servicii:

- Agenturări şi aprovizionări de nave în porturile româneşti, pentru nave româneşti şi străine;
- Intermedieri privind prestaţii de servicii (reparaţii la nave) şi alte servicii solicitate de conducerea navei;
- Reparaţii auto, pentru agenţi economici şi persoane particulare, în atelierele proprii;
- Operaţiuni de import-export de mărfuri agroalimentare, industriale, bunuri de larg consum şi alte marfuri indigene şi din import, cu vânzare en gros şi en detail;
- Consulting în domeniul comerţului exterior şi al transporturilor marine şi fluviale.

IMPORTANT !

Navlomar-S.A. Constanţa a înfiinţat în Portul Constanţa un serviciu de taximetrie. Taximetrele pot fi solicitate de către echipajele navelor româneşti sau străine prin staţia radio, pe canalul zece.
Agenţii economici şi persoanele particulare pot solicita taximetre la dispeceratul serviciului.
Telefon: 61.91.00 int. 460.

Mărfuri pe gustul celor mai exigenţi clienţi

Magazinul propriu al Navlomar-S.A. Constanţa „DUTY FREE SHOP" desface, pe valută, toate sortimentele de ţigări şi băuturi de marcă din import. De asemenea, magazinul oferă, în exclusivitate, confecţii ale firmei RIFLE şi parfumuri franţuzeşti.
Magazinul funcţionează în incinta port-Constanţa, la parterul clădirii Navlomar, la 100 m de la Poarta nr. 1.
Informaţii suplimentare, privind sortimentele de mărfuri existente în magazin, calitatea acestora le puteţi obţine şi la telefonul 61.40.80 interioare 118, 119.

REŢINEŢI, atelierul de reparaţii al societăţii poate fi contactat şi la telefonul 61.40.80 interior 199.

NAVLOMAR-S.A. CONSTANŢA CAUTĂ PARTENERI DE AFACERI. SUNT FOARTE AVANTAJOASE PENTRU DUMNEAVOASTRĂ!
CONTACTAŢI-NE ŞI VĂ VEŢI CONVINGE CĂ OFERTELE NOASTRE

COMPANIA DE PILOTAJ
PILOT SERVICE S.A.
CONSTANTA - ROMANIA

INCINTA PORT - CLĂDIREA NAVLOMAR, etaj 7
TELEFON: 617533; FAX: 618467; TELEX: 14707.

Dl. Director general Adrian Meiloaica

„Compania de Pilotaj Maritim „PILOT – SERVICE" S.A. a luat ființă în anul 1991 prin desprinderea de .Grupul de Remorcaj și Pilotaj Maritim Constanța. Prin specificul activității sale, compania asigură pilotajul navelor maritime, fluvio-maritime și fluviale. Compania de pilotaj maritim este unul din segmentele activității porturilor Constanța, Mangalia, Midia și Canalul Dunăre-Marea Neagră, asigurând atât intensificarea .relațiilor comerciale prin sporirea numărului de manevre efectuate, reprezentând un element de fluidizare a traficului portuar cât și creșterea siguranței manevrelor portuare, contribuind astfel la crearea unei imagini favorabile asupra serviciilor puse la dispoziția utilizatorilor portuari."

SIGURANȚĂ ÎN MANEVRE

PROMPTITUDINE — **PROFESIONALISM**

EXIGENȚĂ — **SERIOZITATE**

DISCERNĂMÎNT — **CORECTITUDINE**

Compania dispune de piloți apți să efectueze manevre chiar și în condiții neprielnice, buni cunoscători ai psihologiei marinarilor din întreaga lume.

Şantierul Naval s/a

Established 1892

1 Incinta Port, 8700 - Constantza
ROMANIA

Phone: 00-40-91-614865
00-40-91-616970
Telex: 14226 snc r
Fax: 00-40-91-611651

BANKS:
Romanian Bank for Foreign Trade
(Constantza Branch)
Acc. No.:
4728000173004 USD
3001000170000 Lei

Chemikal Bank New York
(Bucharest Branch)
Acc. No.: 544-7-39-460
Benefit: Santierul Naval s/a
Constantza – 8821-500

REGISTERED NUMBER
No. J13/3515/1991
at the Register of Commerce
SIRUES Code: 131240097
SICOMEX Code: 5220/90
Fiscal Code: 1879871

SCURT ISTORIC

Şantierul Naval Constanţa a ... dat în anul 1892 ca şan... şi întreţinere pentru nave ... fiind transformat în ... până în anul 1962. Apoi, ... construcţia primelor barje ... a şalupelor „Ciocanul" ... şi a primelor remorchere ... Anii ... nizării şantierului şi ... sale în şantier de const... mare tonaj. Astfel ... cuţia docurilor ...

... primei nave de 55.000 tdw—... M/S"; a demarat, de ase... cuţia petrolierelor de ... 0 tdw. Din 1986, s-a abordat un nou tip de navă de mare tonaj, vrachierul cu un deplasament de 16[illegible].000—171.000 tdw. Până în 1989, s-au realizat, pentru România, două astfel de nave: „Comăneşti" şi Cărbuneşti".

SUPRAFAŢA

Amplasarea geografică, condiţiile naturale asigurând puncte adăpostite de ancorare şi un climat relativ blând, au transformat Constanţa într-un port foarte căutat şi apreciat şi au favorizat dezvoltarea şantierului constănţean care este, astăzi, CEL MAI MARE ŞANTIER al României. Acesta s-a extins, mereu, acoperind, în prezent, o suprafaţă de peste 70 hectare.

FORŢA DE MUNCĂ

Cu o forţă de muncă de circa 4.300 de salariaţi, majoritatea specialişti şi muncitori de înaltă calificare, şantierul naval se bucură de un binemeritat renume mondial.

ADEPTA A CELEI MAI MODERNE ŞI EFICIENTE METODE DE LUCRU, METODA OWNER SUPPLY

FABRICA DE CONSTRUCŢII

• *Este prima în topul firmelor româneşti*

Poate prelucra anual 67.000 tone metal ceea ce înseamnă: două nave de 171.000 tdw sau trei nave de 65 000 tdw sau un petrolier de 150.000 tdw.

Trei la sută din producţia sa este destinată terţilor, adică fabrica produce şi: instalaţii pentru sere, cazane, stâlpi, grinzi, macarale, containere, mobilă etc.

Fabrica de construcţii are, în prezent, circa 3.300 de angajaţi.

Din 1968 până în 1993 s-au construit:

— 14 nave de 1.960 tdw.

— 26 nave de 55.000—65 000 tdw.

— 5 petroliere dintre care 4 de 85.000 tdw.

— 4 nave de 165.000 tdw,

— 20 barje de 3.000 tdw.

Acum se află în construcţie:

— un petrolier de 85.000 tdw,

— 3 vrachiere de 171.000 tdw pentru export,

— 6 barje de 3.000 tdw pentru parteneri autohtoni.

Fabrica de construcţii are acoperită, prin contracte, fabricaţia până în anul 1997.

Ciclul de fabricaţie al navelor este de 8—27 luni în funcţie de complexitatea acestora.

DATE TEHNICE

Detalii	Docul uscat Nr. 1	Docul uscat Nr. 2	Doc plutitor Nr. 2	Doc plutitor Nr. 1
Capacitate	200.000 tdw	160.000 tdw	15.000 tf	8.000 tf
Dimensiuni	350×58×10 m	350×48×10 m	180×32×8 m	139×23×6 m
Adîncimea max. a apei în docuri	10 m	10 m	6 m	4 m
Macarale	2×480 tf 1×120 tf 1× 50 tf 2× 16 tf	2×120 tf 1×50 tf	2×15 tf	2×8 tf

60 la sută din sudurile executate sunt complet mecanizate.

Salariile ating aproximativ 18% din preţul navei, şantierul fiind, deci, foarte rentabil.

Metoda noastră de lucru este cea mai leftină şi cea mai eficientă tip OWNER SUPPLY, adică, armatorul alege şi cumpără furnitura dorită, implicându-se, astfel, profund şi asumându-şi, deci, toate riscurile şi garanţiile unor asemenea decizii.

Firma noastră oferă un discount de max. 10% din preţul internaţional al navei.

Fabrica de construcţii are AUTONOMIE DEPLINĂ.

Fabrica de construcţii respectă cu stricteţe următoarele principii de conduită în afaceri: CORECTITUDINE şi INDEPLINIREA TUTUROR ANGAJAMENTELOR asumate, inclusiv a celor verbale, de tip GENTLEMEN AGREEMENTS.

LUCRĂRILE EFECTUATE SUNT SUPRAVEGHEATE ŞI RECUNOSCUTE DE TOATE COMPANIILE DE ASIGURARI MONDIALE

FABRICA DE REPARAŢII

• *Poate acţiona simultan asupra a peste 20 de nave comerciale*

Fabrica de reparaţii are AUTONOMIE DEPLINĂ.

Fabrica de reparaţii este specializată în repararea navelor maritime de mic, mediu şi mare tonaj şi, la solicitări exprese, repară şi nave tehnice.

75% din capacitatea proprie asigură repararea navelor străine.

25% din capacitatea proprie o reprezintă repararea navelor armatorilor autohtoni şi alte servicii specifice prestate.

Fabrica de reparaţii are, în prezent, circa 1 000 angajaţi.

Fabrica de reparaţii are contracte de prestaţie cu 5—6 firme renumite din: Grecia, Siria, Liban, Croaţia şi România.

Lucrările executate sunt supravegheate şi recunoscute de TOATE societăţile de clasificare şi supraveghere din lume: Lloyd's Register of Shipping, America Bureau of Shipping, Det Norske Veritas, Germanischer Lloyd, Hellenic Register of Shipping, The London Salvage Association şi Registrul Naval Român.

Fabrica de reparaţii execută lucrări specifice, standard sau speciale, după cum urmează:

— motor (Diesel sau turbină),

— motoare auxiliare (Diesel sau turbină),

— reparaţii elice, inclusiv echilibrare,

— echilibrarea dinamică a rotoarelor,

— curăţire chimică caldarine şi schimbătoare de căldură,

— aliniament linii de axe cârmă şi arbore de cârmă,

— sablaj (intern/extern),

— curăţire corp sub jet de apă în înaltă presiune,

— reparaţie instalaţie frigorifică,

— înlocuire bucşe de gaiac,

— instalare presetupe tip etambou,

— protecţie catodică,

— înlocuire ţevi, cărămizi şi izolaţie caldarine,

— înlocuire serpentine de încălzire, tubulaturi de marfă şi curăţire,

— reparaţii corp.

Fabrica de reparaţii execută, cu succes, conversii de nave:

— din cargou în transportor animale.

— din cargou—vrac în transportor containere.

Fabrica de reparaţii execută, sporadic, intervenţii la avariile suferite de navele aflate la încărcare—descărcare în Portul Constanţa.

ŞANTIERUL NAVAL CONSTANŢA are AUTONOMIE DEPLINĂ.
ŞANTIERUL NAVAL CONSTANŢA este CEL MAI MARE IMPORTATOR DE MINEREU DE FIER din ţară.
ŞANTIERUL NAVAL CONSTANŢA garantează PREDAREA LUCRĂRILOR PE FAZE la solicitările exprese ale clienţilor.
ŞANTIERUL NAVAL CONSTANŢA asigură cu promptitudine TOATE GARANŢIILE.
ŞANTIERUL NAVAL CONSTANŢA practică lucrări în sistem OVER–TIME la cererea armatorilor.
ŞANTIERUL NAVAL CONSTANŢA practică DESCHIDERE TOTALĂ spre orice tip de AFACERE PROFITABILĂ pentru ambii parteneri, în special în activitatea de CONSTRUCŢII şi REPARAŢII nave, dar şi în domeniul PRELUCRĂRII METALELOR.

UN POMPEI ÎNGROPAT LA TEMELIA ORAȘULUI CONSTANȚA

Cine străbate per pedes orașul Constanța și dacă se întâmplă să iubească istoria, va fi, cu siguranță, plăcut impresionat de omniprezența mărturiilor arheologice despre o civilizație înfloritoare, demult apusă. Atunci s-ar putea întreba ce ar fi dacă am dărâma din temelii noul oraș! Ce surprize ni s-ar dezvălui? Am adresat această întrebare neobișnuită **dnei prof. Zaharia Covacef**, muzeolog și profesor de istorie și arheologie la **Universitatea Ovidiu.**

„Această «soluție finală» ar putea satisface, cred, toți arheologii români. Lăsând gluma, orașele Tomis și Callatis, fostele cetăți grecești, sunt suprapuse, de fapt, de orașele moderne. Constanța poate fi, deci, considerat cel mai vechi oraș al țării. El se întinde atât peste cetate — zona peninsulară — cât și peste necropolele acesteia. Iată un exemplu, dar nu vom dărâma ci, dimpotrivă. Banca Română de Dezvoltare, aflată pe strada Muzeelor, în zona peninsulară, a cerut anul trecut aprobare pentru extindere. Săpăturile au scos la iveală urme de construcție și zidărie datând din perioada secolelor V—VI. În asemenea condiții, construcția a fost, cu desăvârșire, interzisă. Alt exemplu, tot din zona peninsulară. Lângă Banca Națională urma să se realizeze, tot vara trecută, o construcție a ASIROM. Săpăturile, cercetările au dezvelit interesante construcții datând din secolele V—VI: resturi ale unui pavaj impresionant, fragmente arhitectonice numeroase și un pilon provenit, probabil, de la un portic etc. Sau, părăsind cetatea, adică dincolo de Bdul Republicii, ne vom afla deasupra necropolelor ce se întind, temporal, de la cele mai vechi cimitire ale primului oraș până în perioada creștină. Tot anul trecut, au fost descoperite, într-una din necropolele din vest, camere funerare pictate, vestigii deosebit de valoroase. În concluzie, construcțiile ar trebui cu desăvârșire interzise în orașul Constanța iar vestigiile salvate ar trebui protejate și puse în valoare așa cum se cuvine".

Poliția Judiciară Franceză despre Poliția Economică Română

SUNTEM „TARI"

• *Afirmații surprinzătoare despre celebra lege 18/1968*

Dl. André Chevallier, șef de divizie la Direcția Centrală a Poliției Judiciare Franceze, însărcinat cu specializarea ofițerilor din poliția economico-financiară, ne-a declarat:

„Am spus-o cu diverse alte ocazii și afirm în cunoștință de cauză: Direcția Economică a Poliției Române este cea mai avansată, cea mai bine pregătită; în timp record, a reușit să facă progrese extraordinare în problema anchetării activității societăților comerciale. Am constatat-o, în special, cu ocazia cursului susținut de noi în luna mai, la Mamaia, al treilea de acest gen. Cei 40 de ofițeri prezenți, specialiști în activități economico-financiare, au demonstrat, prin «bombardamentele» de întrebări, că au înțeles problemele specifice activității societăților comerciale, activității bancare și, nu în ultimul rând, fenomenul atât de dăunător economiei unei țări, spălarea banilor. Această infracțiune găsește teren prielnic în orice țară aflată în tranziție, iar depistarea și stoparea sa face apel la cele mai sofisticate tehnici financiare. Din acest punct de vedere, România are avantajul existenței Legii 18/1968, referitoare la justificarea veniturilor. Această lege «toaletată» ar putea salva țara dv., ar putea evita transformarea ei în «paradis fiscal»".

Tinerii în destinul urbei

O „PRIMĂRIȚĂ" OPTIMISTĂ

FLORENTINA ȘTEFĂNESCU este o tânără (încă nu a împlinit, după cum ne-a mărturisit, „fatidica vârstă de 30 de ani") și optimistă constănțeancă get-beget. Celebritatea i se trage din câștigarea unui concurs cu premii, unul din lungul șir organizat de cotidianul local **TELEGRAF**. Ea a primit un premiu foarte... simpatic, cel pentru optimism. Florentina a răspuns cu optimism și curaj la întrebarea tendențioasă: **Care ar fi primele trei măsuri pe care le-ați lua dacă ați fi primarul orașului?** A răspuns pe două pagini. A „vorbit" cu patos despre curățenia orașului, despre starea tristă a drumurilor publice și despre lipsa apei calde, dovedind realism și pricepere. Ceea ce l-a impresionat pe organizatori a fost, însă, motivația ei: „Am ales această ordine (a celor trei măsuri) din optimism, deoarece aștept primăvara, pe care sper să o apuc (n.n. concursul a avut loc la sfârșitul lunii februarie); așa trebuie să fie ordinea, altfel, prevăd că vom cânta precum greierele și iarna următoare".

CENTENARUL ȘCOLII NORMALE CONSTANTIN BRĂTESCU din Constanța

Interviu cu dna directoare **ECATERINA DABA:**

„Școala și-a asumat greaua misiune de a organiza anul acesta centenarul, la 5 iunie 1993. Este de fapt centenarul întregului învățământ dobrogean. Școala a fost înființată în anul 1893, în luna octombrie, din necesitatea unui învățământ care să pregătească învățători apți să ducă lumina cărții în satele dobrogene și să-i învețe pe copii cititul, socotitul și mai ales valorile reale ale culturii românești. La această acțiune au participat oameni din întreaga țară. Un rol important în înființarea școlii l-a avut prefectul județului Constanța — pe atunci Remus Oprean — și profesorul (și revizorul școlar) Ion Bănescu, cel care a devenit și primul director al Școlii Normale. După Revoluție s-a revenit la vechea denumire de Școală Normală, unde se pregătesc învățători și educatoare".

Zonele libere internaționale sunt în atenția specialiștilor

În perioada 27—30 mai, s-a desfășurat la Mamaia, hotel Savoy, un important simpozion, cu tema **Zonele libere în spațiul internațional**, organizat de **Fundația HANNS SEIDEL** și **Direcția Generală a Finanțelor Publice.** Dezbaterile au atins subiecte ca: rolul zonelor libere, finanțarea acestora, legislație internațională specifică, drepturile și obligațiile zonelor libere, politica fiscală și de impozitare.

Regal arheologic tracologic

A treia Sesiune a **Comisiei Internaționale pentru Promovarea Relațiilor Indo-europene** și-a desfășurat lucrările, luni, 31 mai, la Constanța la sediul **Muzeului de Istorie Națională și Arheologie.** Această manifestare a fost organizată de **Institutul Român de Tracologie**, în colaborare cu **Muzeul de Arheologie Callatis-Mangalia.** Au susținut interesante comunicări personalități recunoscute pe plan mondial. Dintre acestea, menționăm pe dl. prof. dr. **V. Masson**, de la Institutul de Arheologie al Academiei Ruse, Sankt-Petersburg.

O premieră europeană — opera ERENDIRA

Festivalul Internațional de Operă și Balet, ediția a XIX-a, a debutat, pe scena **Teatrului Liric**, duminică, 30 mai, cu o premieră europeană, opera ERENDIRA, compusă de românca **Violeta Dinescu**, pe un libret realizat după celebra nuvelă aparținând lui **Gabriel Garcia Marquez.** Festivalul se va încheia pe 26 iunie, cu marea gală finală de balet. Participă celebrități ale vieții artistice mondiale: întreaga trupă a **Teatrului Liric HANS OTTO din Potsdam, Hyroco Senoda — Japonia, Hysen Kecia — Albania, Carlos Bergasa — Spania** și mulți alții, ca soliști, dirijori din Italia: Corrado de Sessa, Orlando Pulin și România, și balerini prim-soliști ai unor teatre din: Timișoara, Iași, București, Moscova, Kiev, Varna.

Implantul stomatologic — o premieră absolută la Constanța

La clinica stomatologică nr. I, va fi aplicat, pentru prima oară, implantul stomatologic. Clinica urmează a fi dotată de către sursa sa austriacă DENTAL ASTHETIC — Salzburg cu două cabinete și un laborator cuprinzând instrumentarul și materialele necesare. Întreaga dotare este oferită GRATUIT. În urma cooperării dintre Facultatea de Medicină și DENTAL ASTHETIK s-a convenit înființarea unei discipline, implantologia, ce va deveni obiect de studiu obligatoriu pentru studenții stomatologi.

OIL TERMINAL
CONSTANTA ROMANIA

STR. CARAIMAN NR. 2
8700 CONSTANȚA ROMÂNIA
TLF. 091-618320; TFX. 091-616083;
TLX. 14406, 14210

O firmă de renume mondial

Societatea Comercială O.T.S.A. Constanța este una dintre cele mai renumite companii românești din industria chimiei și petrochimiei, cu tradiție încă din anul 1898, în activitatea de vehiculare a produselor petroliere.

Ocupând o poziție geografică privilegiată, deținând monopolul operațiunilor de manipulare și depozitare a țițeiului și produselor petroliere, petrochimice și chimice, O.T.S.A. a obținut în ultimii ani succese deosebite.

În linii mari, obiectul de activitate al societății este efectuarea de lucrări, prestări servicii și operațiuni privind primirea, descărcarea, depozitarea, condiționarea și comercializarea țițeiului, păcurii, produselor petroliere, petrochimice și chimice, precum și a altor materii prime lichide pentru import, export și tranzit; efectuarea bunkerării navelor, efectuarea transporturilor maritime și fluviale a produselor petroliere și chimice lichide; efectuarea operațiilor de debalastare și servicii pentru nave în portul Constanța; efectuarea de analize fizico—chimice, a produselor vehiculate, în laboratoarele proprii.

O.T.S.A. vehiculează și depozitează următoarele produse: benzină, motorină, păcură, țiței, petrol reactor, produse chimice lichide și uleiuri având o capacitate totală de depozitare de aproximativ 1,7 milioane m.c. și o lungime totală a rampelor C.F. de aproximativ 30 km, putând astfel manipula o cantitate de 22.500 tone produs pe zi.

Societatea O.T.S.A. desfășoară o activitate vastă în portul Constanța având în dotare 7 dane operative cu adâncimi cuprinse între 11 m și 17 m, iar pentru operațiile de bunkerare cu motorină sau păcură la navele românești și străine O.T.S.A. dispune de 18 nave dotate la nivelul standardelor mondiale.

OIL TERMINAL S.A. Constanța

-în câteva cifre-

Capitalul social : 17.771.446.282 lei
Capacitate proiectată pentru import țiței : 24 milioane tone/an
Capacitate proiectată pentru export produse petroliere : — 11 milioane tone/an

Investițiile, dezvoltarea, în general, constituie o preocupare permanentă a Consiliului de Administrație al O.T.S.A. În acest sens, în ultimii doi ani, s-au efectuat substanțiale investiții pentru dotarea cu echipamente electronice de comandă și control asistate de calculator. Dorința întregului colectiv de conducere al societății este aceea de a realiza activități la cei mai înalți parametri; este aceea de înnoire și modernizare în toate direcțiile, pentru ridicarea competitivității pe plan internațional. Lărgirea relațiilor de cooperare cu companii străine a avut drept cerință imediată punerea la punct a tuturor instalațiilor, atât tehnic, cât și calitativ.

O.T.S.A. a luat în considerare propunerile cele mai avantajoase de cooperare, impunându-și strategia de piață pe întreaga zonă maritimă și fluvială a țării noastre.

Pe viitor, O.T.S.A. va asigura o rețea compactă de primire, depozitare și distribuție a produselor petroliere și a țițeiului.

OIL TERMINAL a sponsorizat:

Biserica Sf. Nicolae cel Nou, Biserica Sf. Maria, Liceul Mircea cel Bătrân (în vederea organizării Olimpiadei naționale de matematică), Clubul Elevilor Constanța — secția natație, Clubul Sportiv Școlar nr. 2, Asociația Sportivă Petrolul; a primit sprijin financiar o persoană bolnavă de inimă din Botoșani.

OIL TERMINAL S.A. despre OIL TERMINAL S.A.

Suntem deschiși întotdeauna față de propunerile de cooperare; personalul este specializat, înalt calificat, prompt la orice solicitare a partenerilor noștri.

Printre firmele de renume cu care colaborăm în România, amintim: Rafirom, Arpechim, Compet, Petrotrans, Peco, Petrotel, Rompetrol, Petrolexport etc., iar în străinătate: Castrol, Coastal, Total—Marc Rich, Degere.

Programul de marketing urmat de O.T.S.A. i-a permis din punct de vedere practic mărirea profitului, strategia unui număr cât mai mare de parteneri, descoperirea de noi ocazii favorabile pentru dezvoltarea pe viitor și, nu în ultimul rând, posibilitatea de a cheltui banii și timpul mai eficient, chiar și în scopuri umanitare și de sponsorizare.

Din fonduri proprii, OIL TERMINAL a dotat dispensarul medical cu aparatură medicală extrem de necesară îngrijirii sănătății salariaților, respectiv Echograf SSD 620 și Electrocardiograf EK 51.

OIL TERMINAL S.A. asigură economiei românești servicii PROMPTE și de CALITATE la NIVEL EUROPEAN.
OIL TERMINAL S.A. contribuie prin activitatea sa la realizarea unor IMPORTURI și EXPORTURI de maximă eficiență.
CORECTITUDINE, PROMPTITUDINE și EFICIENȚĂ — secretul succesului în afaceri al firmei OIL TERMINAL S.A.

Un post de radio ascultat între Dardanele şi Galaţi, între Marea Neagră şi dincolo de Dunăre

La Radio Costineşti — Constanţa, sub grija şi coordonarea grupului de redactori veniţi de la **Radio România — Tineret** şi conduşi de **Florin Helmis**, se formează şi se califică oameni de radio din rândul elevilor, studenţilor şi tinerilor constănţeni. Postul funcţionează NON—STOP (cu excepţia reviziilor), şi se adresează tinerilor, cu problemele, aspiraţiile şi muzica lor. Copiii vin aici cu mare dragoste şi sunt primiţi cu braţele deschise. Rubricile postului au mare priză la ascultători, deoarece este un post de radio care nu imită pe nimeni şi care „Nu minte, nu înjură şi nu face politică".

FLORIN HELMIS (redactor—şef): „Au trecut 25 de ani de când am intrat, în pantaloni scurţi, pentru prima dată pe porţile Radiodifuziunii Române. După atâţia ani, nu cred că un post de radio ar mai avea secrete pentru mine".

MARIA CRISTEA (reporter—operator): „De cele mai multe ori sunt spontană şi reuşesc şi datorită faptului că sunt studentă la drept şi trebuie să ştiu să vorbesc şi să fiu spontană. Îmi place foarte mult munca de radio".

MIHAELA HELMIS (redactor): „În această meserie deosebit de grea şi de complexă, o singură dată nu am avut emoţii şi anume atunci când am realizat primul meu interviu şi care a fost perfect cap—coadă. Încerc să respect ideea: «Nici o zi fără un obiectiv şi niciodată prea multe»".

CODRUŢ ANGHEL (ilustrator—animator): „Vin pentru prima dată la Radio Costineşti—Constanţa şi impresiile mele sunt mult peste aşteptări. Sunt mulţumit de ceea ce s-a realizat aici. Este un post care întinde mereu către problemele tinerilor şi către preocupările lor".

MIHAI LAZA (redactor muzical): „Scrisorile şi telefoanele pe care le primim de la ascultători reflectă tocmai audienţa largă a postului şi chiar calitatea muzicii pe care o difuzăm. Am o satisfacţie deosebită atunci când ştiu că am mulţi ascultători".

IOANA MAXIMILIAN (reporter, 17 ani, elevă la „Arte", nepoata... îndrăgitei Stela Popescu !): „Încerc să fac muncă de reporter, brăzdând Constanţa de la un cap la altul în căutare de ştiri senzaţionale. Am «trase» toţi directorii şi ajung şi la rând artiştii. Aici realizez şi rubrica «Frumos, deştept, artist». Sunt pur şi simplu îndrăgostită de munca de radio".

RADIO COSTINEŞTI - CONSTANŢA LA „VARIANTA"

Fişă de cadre

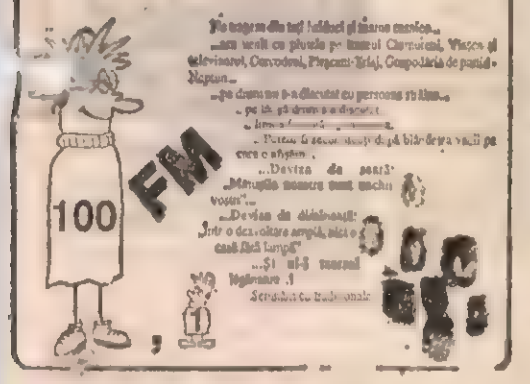

TEATRUL DE BALET CONTEMPORAN ŞI CLASIC CONSTANŢA

ALICE POPESCU: „Activez la acest teatru din 1986. Timp de doi ani am fost, cu contract, în Germania, la Komische Opera Berlin, unde am avut succes. Îmi iubesc foarte mult meseria şi de aceea, de multe ori, starea sufletească de pe scenă mă însoţeşte până acasă, când gătesc sau spăl rufe. Sunt necăsătorită, dar sunt iubită tot timpul. Îmi plac bărbaţii înalţi şi blonzi. Sufletul mi-ar dori un dansator, iar intelectul un bărbat care să-mi delecteze spiritul. Prefer o ţinută vestimentară între clasic şi sport. Îmi doresc multe succese în viaţă şi pe scenă" (subscriem şi noi).

SORIN FOLEA: „Sunt braşovean la origine, dar mă împac foarte bine şi cu marea. Sunt pur şi simplu îndrăgostit de meseria mea. Am avut ocazia să lucrez cu contract, timp de un an, în Franţa, la Opera din NICE, unde am avut o comportare meritorie. Mă interesează şi banul, în măsura în care pot să-l investesc în această meserie. Sunt necăsătorit, deoarece îmi plac mult femeile, asta ei Sunt admiratorul celor înalte, brunete şi... nu balerine ! Îmi este frică de SIDA şi de aceea folosesc protexul. Consum cu mare plăcere carne şi suc de fructe. Şi ţelină cât mai multă! În viaţă ţin cont de maxima «Spui ce vezi, dar vezi ce spui!». Îmi doresc o casă şi cât mai multe succese, în viaţă şi pe scenă" (şi la brunete înalte — adăugăm noi).

PREMIERĂ LA TEATRUL FANTASIO

În 17 iunie 1993, orele 18,00 va avea loc premiera revistei **Sus ai noştri, jos ai voştri !** Texte: Aurel Felea şi Ananie Candriuc. Muzica: Dumitru Lupu, Marius Ţeicu şi Aurel Giroveanu. Coregrafie: Fănică Lupu.

Decor: Viorica Petrovici, Conducerea muzicală: Dumitru Lupu.

Regia artistică: Constantin Dinischiotu.

În spectacol: Lică Gherghilescu, Iulian Dumitrache, Sorin Vasilescu şi întreaga trupă a teatrului.

Spectacolul se pregăteşte pentru **Festivalul Naţional de Revistă**, ediţia a II-a, care va avea loc în oraşul Constanţa, în noiembrie 1993.

CONSTANTIN DINISCHIOTU:

„Oraşul Constanţa vă invită, începând cu 19 noiembrie 1993, la cea de a doua ediţie a **Festivalului Naţional de Revistă**. Acest festival a fost conceput anul trecut, când a avut loc prima ediţie, la 19 nov., cu participarea tuturor teatrelor de revistă din ţară, mai puţin Teatrul din Deva. Organizatorii — Teatrul Fantasio şi Inspectoratul de Cultură Constanţa — au asigurat, ceea ce este aproape incredibil, cazarea trupelor şi diurna pe 2 zile. S-au dat foarte multe premii, de către un juriu calificat, sub preşedinţia lui Tudor Popescu. În acest an vor fi implicate în această acţiune **Fundaţia Jora, Asociaţia Umoriştilor din România, Fundaţia Alexandru Giugaru** şi instituţiile locale Constanţa. Simpozionul care va urma va pune în discuţie problema condiţiei Revistei în actuala conjunctură".

WARNER BROS
PREZINTĂ
O PRODUCȚIE
LEERICH
UN FILM
LANDIS/BERLZBERG

Sala Palatului 8–11 iunie
Cinematografele :
Scala, Gloria, Excelsior
începând cu 11 iunie

IUBEȘTE ȘI MUȘCĂ
INNOCENT BLOOD

• *Distribuit de Guild Film Romania și difuzat prin Romaniafilm*

Pe ecranele bucureștene, începând cu 11 iunie!

PREA PERICULOASĂ CA S-O CUNOȘTI, PREA SEXI CA S-O IGNORI

Marie (ANNE PARILLAUD) este o frumoasă și singuratică femeie-vampir, căreia i s-a hărăzit o existență dispera.. dramatică : pentru a supraviețui este nevoie să ucidă. Marie nu este un monstru insensibil. Perfect conștientă, dar neînțeleasă, se luptă cu sine și cu teribila ei dramă, căutând să și găsească un loc în această lume. Anne reușește să facă din Marie un personaj incitant, credibil, vulnerabil, și plin de forță în același timp. Lupta ei pentru ca să poată trăi este „sfâșietoare".

Polițistul Joe Gennaro (ANTHONY LA PAGLIA) este o ancoră într-o situație fantastică. Se simte atras de Marie dar, undeva, într-un sertar al minții, stă ascunsă ideea că ea s-ar putea înfrupta și din el". Scenele lor împreună, în special cele de dragoste, sunt întotdeauna dinamice.

ROBERT LOGGIA, fostul detectiv din **Lama dințată,** are de data aceasta ocazia deosebită pentru orice actor, de a interpreta pe maleficul **Macelli,** un megaloman avid de putere și de sânge, un tiran, un animal care știe să manipuleze oameni. **Regizorul John Landis** îi accentuează defectele, îi scormonește răutatea până în cele mai mici unghiuri și afirmă în final : „Prestația lui Bob Loggia este un tur de forță".

Un alt rol memorabil îl face **Don Rikles,** cândva coleg cu **Clint Eastwood** și **Telly Savalas** pe platou la Kelly's Heroes. „Pe atunci Don mi-a dat un bacșiș de 50 $ ca să-i aduc o cafea", spune Landis, regizorul, amintindu-și de vremea când era băiat-bun-la-toate.

În acest film Don te face să te amuzi chiar și la scene oribile, ca aceea în care asistăm la ceea ce i se întâmplă lui Manny, personajul pe care îl interpretează.

„Sunt mult mai multe lucruri rele care îți pândesc pe om decât moartea".

Un rol crucial în realizarea veridicității multor secvențe din film l-a jucat **STEVE JOHNSON,** expert în efecte speciale de machiaj. El este acela care a „aranjat" memorabilele morți ale unor personaje, și care a imaginat noi tehnologii pentru crearea unor ochi de vampir care să transmită posedarea de către demoni a Nemorților. Unele personaje au fost supuse la ședințe de machiaj îndelungate și repetate. Mușcătura pe gât și latexul extensibil, precum și machiajul facial au fost numai o parte din pregătirea personajului Macelli, care de altfel a avut 3 cópii (în mărime naturală) create de echipa lui Steve Johnson. Tot astfel aplicațiile de machiaj pe corpul lui Don, pentru scena morții, au necesitat o atenție deosebită.

„Am folosit un material numit «Scotcheite», combinat cu latex convențional, pentru scena morții lui Manny Bergman", explică Johnson : „Fără să dau detalii despre efectul final, mi se pare una din cele mai neobișnuite morți realizate vreodată în film". Când se transformă în vampiri, actorii poartă lentile de contact speciale, care conferă un plus de dramatism și adâncime acestor ferestre ale sufletului care sunt „ochii".

Lumea vizualizată în „Iubește și mușcă" emană răceală. „Am vrut să se vadă respirația unui oraș — în timpul iernii. E vorba de un film negru și am vrut să-i confer un feeling rece", spune Landis. Operatorul Mac Ahlberg, semnatarul videoclipului lui Michael Jackson „Black or white" a vrut să creeze o gamă de culori reci și texturi pentru ca sângele să apară mai luminos decât orice. „Deși am folosit decoruri naturale existente, am căutat să-i dăm orașului Pittsburg o imagine ireală, o versiune suprarealistă, de burg locuit de vampiri".

CĂLIN MARCUȘANU ■

EI AU FĂCUT FILMUL

ANNE PARILLAUD a fost pregătită de la 4 ani pentru cariera de balerină, dar de la 16 ani a jucat în primul ei film (și de atunci încă în 8), alături de **Alain Delon, Catherine Deneuve, Jeanne Moreau** etc. Marie este al doilea rol vorbit în engleză.

ROBERT LOGGIA a studiat jurnalistica și a urmat cursurile faimosului **Actor's Studio.** A regizat câteva producții TV, a jucat în filme de televiziune și miniseriale, dar și în numeroase filme importante, ca SCARFACE și în seria Panterei roz.

ANTHONY LAPAGLIA a lucrat ca învățător într-o școală elementară din Adelaide, până la 21 de ani, când se mută la New York. Se lansează în comedia off-Broadway BOUNCER'S, o piesă cu peste 30 de personaje, jucată de 4 actori. LaPaglia a jucat în această piesă 8 roluri.

DON RICKLES este cunoscut de 40 de ani ca un actor de comedie, cupletist apreciat pentru stilul umoristic, acid, „cu adresă". Încă de pe când era tânăr și evolua în cluburile îndoielnice din New York. A avut angajamente la hoteluri și cazinouri de primă mărime din Las Vegas.

Regizorul JOHN LANDIS s-a făcut remarcat ca unul din cei mai plini de succes și novatori scriitori-regizori-producători din istoria filmului. Lunga listă de titluri din filmografia sa include unele din cele mai vizionate comedii ale tuturor timpurilor. Le-a regizat după ce a cunoscut diverse slujbe ca : poștaș la 20th Centrury Fox, actor, cascador, figurant, asistent de producție și scenarist, la diverse filme produse în Europa și la Hollywood.

Producătorul LESLIE BELZBERG face echipă de multă vreme cu John Landis, colaborând împreună la 6 filme și la multe alte proiecte (documentare, video-clipuri și programe TV). A produs filmul OSCAR și documentarul artistic GENOCIDE pentru care a primit ca producător asociat, premiul Oscar.

Producătorul LEE RICH se află la originea unui număr impresionant de filme câștigătoare ale premiului Oscar. Numai filmele sale au adunat peste 20 de nominalizări la Oscar, dintre care 8 Oscaruri au fost câștigate, ceea ce a generat peste 730 milioane dolari numai în încasări domestice.

Lee Rich : „Toată lumea a văzut un film cu vampiri, nimeni însă nu a văzut un astfel de film cu vampiri."

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte – director general:
GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (șef secție), Ion D. Gola, Marian Ghițeanu.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (șef secție), Cristian Buzaș.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSAGHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Ostahie.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica,** Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa,** Marian Bălcoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** **Catalina Stefănescu** (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Sandolu,** Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Anișoara Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu,** Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Vadim are o listă neagră cu 179 de persoane. 179 de persoane au o listă neagră cu Vadim.

Teme pentru mileniul 3

TELEPATIA ÎN LABORATOARELE NASA, CIA ȘI PENTAGONULUI

Oamenii de știință se întreabă dacă telepatia este un fenomen o rămășiță a omului primitiv, incapabil a comunica cu semenii săi și de a se orienta în mijlocul unei naturi ostile, sau este capacitatea unor anumiți oameni de a fost dotați special cu acest har ? Cu adevărat gândul nostru poate fi transmis, sau totul este o pură înșelătorie ? Numai omul poate emite asemenea transmiteri sau și alte viețuitoare ? Iar șirul întrebărilor ar continua

În creierul uman sunt aproximativ 14 miliarde de [illegible] fiecare din acestea fiind în stare să emită, în gândul său, în jur de 50 000 de legături cu vecinii. Deci, cu toate studiile ce se fac asupra acestui organ vital, creierul are încă multe necunoscute, care nu se lasă atât de ușor descoperite

ANTERIOR DEZVOLTĂRII LIMBAJULUI, OAMENII COMUNICAU PRIN TELEPATIE

Cu aparatura existentă azi, s-a putut constata, de exemplu, că atunci când un om își destinde mușchii mâinii, în apropierea unei insecte, organele interne ale acesteia se contractă. O experiență interesantă a fost făcută de directorul Institutului de medicină clinică și experimentală de la Novosibirsk, profesor Vasil Kaznatkev. În două borcane bine închise, s-au plasat culturi de celule, de același fel. Borcanele au fost așezate aproape unul de altul. Într-un borcan s-a introdus un virus, care a provocat moartea celulelor. Spre surprinderea cercetătorului, în al doilea borcan, în care nu fusese introdus nimic, celulele au murit și ele. De aici s-a tras concluzia că și între entitățile vii mici se poate stabili o comunicare.

Profesorul Lazar Subarevski a emis ipoteza că aptitudinea telepatică era un fenomen psihologic normal la strămoșii noștri, care își transmiteau astfel vești, semnale, alarmă și cereri de ajutor. Cu timpul, s-a pierdut această capacitate, de măsură ce grafiul a evoluat, iar mijloacele de comunicație au devenit din ce în ce mai perfecționate. Și totuși, afirmă profesorul, în cadrul său genetic omul dispune de o „cheie" pe care nici el nu o cunoaște, cu care și în prezent unele persoane pot intra în legătură cu altele pe calea gândului.

Se știe că sistemul nervos se caracterizează prin activitate electrică și în celulele nervoase au loc descărcări, adevărate fulgere în miniatură, care generează unde electromagnetice. Nu este exclus ca transmiterea informațiilor de la un individ la altul să aibă loc tocmai pe această cale. Doctorul Alexis Carrel, fiziolog, Laureat al Premiului Nobel, afirmă : „Telepatia există, ea a fost demonstrată prin observare directă", iar conferențiarul doctor inginer Mugur Săvescu spune : „Fenomenul de telepatie azi nu mai poate fi contestat. Experiențele desfășurate și aprofundările întreprinse pe baza teoriei informației au dus la concluzia că transmiterea telepatică a mesajelor, de la om la om, se efectuează prin intermediul microundelor.

Doctorul Nicolae Kozirov, astrofizician, este convins că telepatia este legată de câmpul gravitațional și că : „Știința trebuie să delaseze telepatia de sfera mistică și să descopere cum funcționează, deoarece ea funcționează".

SPIONAJ, COMENZI MILITARE, COMUNICAȚII SPAȚIALE

În „New Herald Tribune" a apărut, mai demult, un articol, scris de un specialist militar, Ansel Talbert, în care se punea problema folosirii unei arme „speciale", numită „puterea gândului", cu ajutorul căreia să se poată transmite ordine, dar și pentru a se dezorganiza planurile de luptă ale armatei inamice. De altfel, în cel de al doilea război mondial, s-a experimentat acest procedeu pe submarine. Navele în submersiune nu pot lua legătura radio între ele, decât în cazul în care ambele se află

propie de suprafață, la o adâncime de cel mult zece metri, pentru că apa oceanului absoarbe undele electromagnetice. Dar apropierea de suprafață este periculoasă pentru submarine, ce pot fi astfel ușor detectate și distruse. Pentru acest motiv, amiralitatea americană a experimentat posibilitatea transmiterii ordinelor cu ajutorul gândului, pe cele două nave scufundate aflându-se câte un om dotat cu o astfel de capacitate

O încercare similară a fost făcută și de NASA, în cadrul zborului spațial al lui „Apollo XII", în anul 1971. La jumătatea drumului dintre Pământ și Lună, respectiv de la o altitudine de 150 000 kilometri, astronautul Edgar Mitchell a transmis mesaje cu gândul, receptionate la sol de Olof Yahnson. Rezultatele obținute au satisfăcut oamenii de știință, care s-au arătat parcă mai interesați de acest fapt decât de praful și rocile lunare aduse pe Terra!

Întâmplător, raportul unui agent CIA a fost dezvăluit presei, cuprinsul său uimindu-i pe americani. În el se afirma, nici mai mult nici mai puțin, că Pentagonul a folosit un grup de subiecți „psi", pentru a cunoaște secretele armamentului fostei Uniuni Sovietice. O cunoscută femeie-medium a fost angajată special pentru a detecta submarinele atomice, informațiile obținute fiind mai precise și mai valoroase chiar decât ale unui satelit, ale cărui aparate se pot defecta, pot transmite date eronate, sau pot fi bruiate. Cei care au participat la primele experiențe în acest domeniu erau foarte neîncrezători în această armă „specială", dar până la urmă s-au convins de această extraordinară putere a gândirii. Deși datele sunt ținute în secret, s-a putut afla că ofițeri superiori ai serviciilor speciale americane au fost însărcinați să recruteze cele mai bune medii europene și americane, pe cei mai dotați în „Extra Sensorial Perception". Această vastă operație are și un număr de cod, ca orice altă mare activitate strategică legată de apărarea țării. Se pare, deci, că Pentagonul acordă o tot mai mare preferință, atât premoniției, dar mai ales telepatiei.

AUREL DIANU ■

LABORATORUL DIN HIMALAIA

În parcul național Sagarmatha, din munții Himalaia, pe versantul meridional al Everestului, la o altitudine de 5000 de metri, câțiva medici cercetători din Italia au construit, cu aprobarea statului Nepal, un laborator unic în lume. Clădirea, ce ocupă o suprafață de 187 metri pătrați, are aspectul unei piramide egiptene, cu o înclinație a fețelor de 51 de grade. Mai bine de 40 de tone de materiale au fost transportate pe spatele șerpașilor, al căror număr a depășit o mie de persoane. Aparatajul fin și instrumentele sensibile au fost aduse de elicoptere. Pe latura sudică a piramidei, construită din aluminiu și sticlă, sunt plasate numeroase panouri solare, ce produc energia electrică necesară funcționării aparaturii de laborator din clădire, a mijloacelor de legătură cu lumea civilizată, prin intermediul unui satelit, dar și cu oamenii-cobai, ce lucrează la o oarecare depărtare de piramidă. În cazul unor eventuale defecțiuni la acest sistem de producere a energiei electrice, laboratorul folosește suplimentar o centrală hidroelectrică, de capacitate mică, instalată pe o apă curgătoare din apropiere, ce se alimentează de la un lac glaciar.

Curiosul laborator este format din parter și două etaje. La parter se află aparatura necesară cercetărilor și dispozitivelor de transformare a energiei solare, captată din exterior, în energie electrică. La primul etaj sunt instalate camerele de locuit, în care pot încăpea comod 30 de cercetători (dormitoare, instalații sanitare și o sală de gimnastică), iar la ultimul etaj este montată aparatura de telecomunicații.

Scopul laboratorului este de a studia comportamentul organismului uman la altitudini. Cobaii sunt înșiși cercetătorii și câțiva șerpași, care s-au oferit voluntar. Astfel, s-au putut studia cauzele ce duc la oboseala musculară și la pierderea masei acesteia la peste 20 la sută, în cazul unei șederi prelungite într-un aer rarefiat. S-a mai constatat că la o asemenea altitudine, calculele mintale se fac cu greu, iar capacitatea de concentrare și memoria scad, în timp ce starea de stres crește. Sistemul circulator, în special cel cardiovascular a fost controlat pe animale de laborator. Lipsa de oxigen din aerul rarefiat duce la o diminuare a oxigenului din sânge, la hipoxia cronică, ceea ce provoacă tulburări cerebrale și edeme pulmonare. Respirația se face cu greu. Numărul globulelor roșii din sânge crește cu repeziciune. Cercetătorii mai studiază, aici, o metodă de determinare din timp a vârstei globulelor roșii (știind că o asemenea globulă trăiește în mediu o sută de zile) pentru a se putea înțelege mai bine unele maladii sanguine și a se găsi terapii eficiente.

După terminarea cercetărilor, piramida va trece în proprietatea statului nepalez, care îi va da, ulterior, o destinație corespunzătoare.

AUREL DIANU ■

MAGIE NEAGRĂ

O producție a studiourilor americane Tțimark Pictures ● Scenariul : Gerry Daly ● Costume : Reve Richards ● Montajul : Tony Miller ● Regia : Deryn Warren ● Cu : MARK HAMILL, Amande Wyss, Apollonia, Victor Rivers. Filmul este distribuit de Quality Cinema București.

Un „horror" presărat cu scene erotice. Acțiunea se petrece la Los Angeles. Brad Trevis, un plastician de succes, logodit cu Diana, cade în mrejele Casandrei, bănuită de magie neagră. Confruntarea celor două femei se termină tragic pentru una din ele. Finalul este neașteptat, însă puterea vrăjilor se destramă. Actorul american Mark Hamill s-a remarcat în **Războiul stelelor** și în **Imperiul contraatacă.**

ADA NICOARĂ ■

THE DOORS

Carolco Pictures International prezintă o producție Bill Graham, Sasha Harari, A. Kitman Ho 1991 ● Scenariul: J. Randal Johnson și Oliver Stone. ● Muzica : formația THE DOORS ● Regia : OLIVER STONE. Cu : Val Kilmer, Kyle MacLachlan, Kevin Dillon, Frank Whaley, Meg Ryan ● Distribuitor : Guild Film România.

Film reconstituire. Faimosul regizor Oliver Stone a făcut filmul „The Doors" la 20 de ani după moartea legendarului Jim Morrison, liderul celebrei formații rock a anilor 60, împletind realitatea cu întâmplări inventate. Controversatul Morrison, afemeiat, drogat și alcoolic, era în proces de recurs pentru obscenitate și exhibiționism când a murit subit, la Paris, având doar 27 de ani.

ADA NICOARĂ ■

DUPĂ GRATII

Producție a studiourilor WHITE EAGLE / CAROLCO PICTURES, 1989 ● Scenariul : Richard Smith, Jeb Stuart, Henry Rosenbaum ● Muzica : Bill Conti ● Imaginea : Donald E. Thorin ● Regia : John Flynn ● Cu : Sylvester Stallone, Donald Sutherland, John Amos, Tom Sizemore, Frank McRae, Darlanne Fluegel ● Distribuitor : Guild Film România.

Film de acțiune. Sylvester Stallone interpretează rolul unui deținut, persecutat de un gardian care vrea să se răzbune pentru o afacere mai veche. Este transferat într-o altă închisoare, cu regim sever și pândit continuu, ori de ceilalți deținuți ori de paznicii săi. Pus în situații limită, doar imaginea logodnicei lui îl susține moral și fizic. Happy-end, încă căci vinovații plătesc, iar șansa îi surâde eroului.

DELIR

O producție a studiourilor italiene DANIA FILM / DEVON FILM, 1987 ● Regia : Lamberto Bava ● Cu : Serena Grandi ● Distribuitor : Sandelli.

Frumoasa Gioia, manechin, ajunge proprietara unei reviste de modă și, după ce rămâne văduvă, viața ei se complică. O încercare de a înlătura concurența deviază în crimă și apoi Gioia însăși devine țintă. Lumea dură a modei e plină de gelozie care atinge culmi teribile. Gioia își vinde revista, însă o nouă crimă intervine și coșmarul continuă.

ADA NICOARĂ ■

EXPOZIȚII

● Două expoziții trebuie neapărat văzute. Prima e cea a pictorului **Ștefan Câlția** de la **Galeria CATACOMBA.** Deși pare temerară, credința noastră e că Ștefan Câlția va fi înregistrat de viitorimea imediată în rândul maeștrilor. Pentru cei mai mulți din oamenii de cultură, Câlția chiar figurează și azi în „galeria celor mari".

● A doua manifestare pe care v-o recomandăm e una mai aparte. **Otilia Michail Oteteleșanu (Galeriile Municipiului** — retrospectivă) a fost pictorița casei regale și, în consecință, unul din artiștii refuzați de sistemul comunist. Acum redescoperim o desenatoare cu multe merite și un meșter al emailului absolut unic, de importanță europeană.

TUDOR OCTAVIAN ■

AGENDĂ CULTURALĂ

■■ **MUZICĂ :** Pe data de 9.06., ora 19.00, la Sala Radio, va avea loc un **recital de pian — Lelia Șerbănescu.** Program : Beethoven, Liszt, Schumann ● Pe 11.06.1993, ora 19, la Sala Radio, va avea loc un **concert simfonic** interpretat de **Orchestra Națională Radio.** Program : Mozart, Berlioz ● Pe 13.06., ora 18.00, va avea loc un **Concert Cameral,** interpretat de **Orchestra Constantin Silvestri și Corul Filarmonicii G. Enescu.** Program : Monteverdi, Boccherini, Vivaldi.

■■ **ARTE PLASTICE :** În perioada 8—13.06. la Teatrul Național din București, Galeriile Etaj 3/4, **Salonul Național de Artă Naivă** ● În perioada 9—28.06, la **Galeria Galateea,** va avea loc expoziția de grafică — **Marieta Besu** ● Pe 8.06, va avea loc la Muzeul Satului din București, **Colocviul Internațional de Artizanat.** Lucrările vor avea loc până pe data de 13.06. ● Pe 11.06. la Muzeul Județean Vaslui va avea loc o expoziție de **Artă Decorativă Americană.** Organizatori : Ambasada S.U.A. și Muzeul Județean Vaslui ● Pe 12.06. la Ploiești va avea loc expoziția Retrospectivă de pictură și gravură **Iosif Iser.**

■■ **TEATRU :** În perioada 11—13 iunie, va avea loc ediția a doua a **Zilelor Teatrului Gălățean.** Program : Prezentarea celor mai recente premiere ale teatrului, întâlniri cu critici de teatru, conferințe de presă ● În perioada 10—11.06. la Satu Mare va avea loc concursul **Zilele Păpușarilor,** la care vor participa teatre de păpuși din România și Ungaria.

■■ **CARTE : Cronică de familie** — Petru Dumitriu, Editura Fundației Culturale Române, 3 volume, 2 800 de lei ● **Proiectul de tratat — Eros** — Petre Țuțea Editura Pronto (Bv) și Editura Uniunii Scriitorilor (Chișinău) ● **Pergamentul diafan** — Ioan Petru Culianu, Editura Nemira, 300 de lei.

RALUCA VRABIE ■

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

LA PLIMBARE PE CALEA VICTORIEI

Vă propun astăzi o plimbare prin galerii de artă mai pretențioase. În Piața Victoriei, înaintea altor activități comerciale, firma **Edmond** a deschis o galerie de artă. Excelează mai ales prin secția de pictură contemporană. Nume importante : **I. Gheorghiu, D. Ilalmanu, Popescu-Negreni, E. Nicogosian.** Acesta din urmă cu două lucrări de mare rafinament cromatic. Prețurile, ascunse vizitatorilor ocazionali, sunt pentru cei cu venituri modeste, dar cu domiciliul stabil în cealaltă Europă. În spațiul rezervat obiectelor de artă de tot felul șchipește o lucrare de **M. Rădulescu,** la preț competitiv cu cele afișate de restaurantul din vecinătate, Spring Time. Păcat. Mai ales că Muzeul Național de Artă pregătește o expoziție cu operele excepționalei artiste. O investiție — și estetică — sigură se poate face și într-o lucrare semnată **A. Cojan,** remarcabil pictor român stabilit în Franța. (Mă gândesc cum s-ar descurca artistul cu Oficiul de Patrimoniu Național dacă și-ar dori lucrarea acasă !) Pânza, mascată de alte minuciuri, căutați-o și o veți găsi. Câteva piese de mobilier mic, franțuzesc sau nu, pot face fala casei unui milionar. Achiziționați și vă veți convinge ! În alte sedii comerciale ale firmei **Edmond,** cota calitativă a celor expuse scade pe măsură ce te apropii de Piața Unirii. Dar cifra de afaceri s-ar putea să crească. Mai jos, pe Calea Victoriei, te îndeamnă să intri un nume frumos : **Anemone** — magazin de antichități (!) mic, discret, bine funcționalizat, ce-ți trezește florul lăcașului de artă. Contrar așteptărilor, la **Anemone** predomină icoanele, mai ales pe lemn. Unele valoroase. Din păcate, interesul colecționarilor pentru acest obiect de artă este în scădere. Chiar dacă spre Dumnezeu se îndreaptă mai des gândurile noastre în aceste timpuri. La **Anemone** se pot vedea câteva piese din argint foarte bune și două trei „sticle" semnate de artiști faimoși. Există un cert interes al patronului pentru valoare și autenticitate. Prețurile, pe măsura spațiului aristocrat, se mai pot și negocia.

Sunt obligat, la urma acestor rânduri, să remarc apariția pe piața de artă a prea multor lucrări de pictorii **D. Ghiață** și **L. Grigorescu.** O groază de falsuri. Unele chiar grosolane, departe și de tehnica unuj pictor oarecare. Doar prețurile sunt adevărate. Se face, astfel, o mare pagubă și cumpărătorului și vânzătorului-patron, daunând totodată operei acestor mari pictori români. Într-o altă ediție vom semnala aceste situații. Cu dovezile pe masă. Dar, până atunci, ar fi mai bine să fie retrase.

DON LOTREC ■

Ce mai face MARGARETA PÂSLARU?

• Compune și cântă pentru România

MARGARETA PÂSLARU este fericită să primească scrisori din România : ADRESA EI — M. Sencovici, P.O. Box 301 Summit, New Jersey 07902—0301, U.S.A.

Margareta Pâslaru revine în România printr-un gest de suflet. În curând, prin realizarea unui disc, editat de Casa de discuri ELECTRECORD, cei ce o îndrăgesc îi vor reauzi vocea și-i vor cunoaște ultimele compoziții.

Discul cuprinde o retrospectivă a succeselor și câteva compoziții noi realizate în ultimul an, în Studioul Q SONG din New York, împreună cu Antoni Petosa și Adrian Antonescu.

Stabilită în New Jersey din 1983, Margareta este în prezent director-asistent al **Galei Artiștilor de Artă Martin Lawrence.** Este căsătorită cu Gheorghe Sencovici, important om de afaceri în domeniul informaticii și au o fată în vârstă de 19 ani, studentă la un colegiu, secția Liberal Arts

„După o lungă și dureroasă germinare, acum doi ani s-a născut cântecul **UN COPIL UITAT.** Simțământul că trebuie să ajut copiii sărmani mi-a dat un nou sens al existenței, un țel pentru restul vieții. Voi ajuta copiii de pretutindeni, în felul meu, prin... muzică. Am oferit această melodie Organizației UNICEF din New York, iar acum îi dăruiesc din tot sufletul celor pentru care, de fapt, a fost compus, copiilor români"

Alături de **Un copil uitat**, discul cuprinde o retrospectivă a anilor '70—'80, iar piesa care dă și titlul albumului se intitulează **Un pod peste ocean.**

Drepturile de autor realizate din vânzarea discului vor fi donate Asociației pentru ajutorarea cămăinelor de copii de pe lângă TVR.

Discul va apărea în luna iunie, va fi lansat la Magazinul „Muzica", în prezența câtorva personalități artistice care au cunoscut-o și au colaborat de-a lungul celor 25 de ani de activitate artistică (muzicală, cinematografică, teatrală, componistică, de radio și televiziune). Publicăm și cele mai recente fotografii trimise de Margareta, pentru realizarea copertei discului — între ele o fotografie cu fiica sa Ana Maria și adresa pe care i se poate scrie.

LUMEA FACE FILME

■■ Filmul **O RAZĂ DE LUMINĂ ÎN NOAPTE**, intrat pe marile ecrane din Statele Unite, îi are în rolurile principale pe cunoscuții actori americani **Melanie Griffith** și **Michael Douglas**, fiind portretul unei femei din timpul celui de al doilea război mondial. Linda Voss, jumătate evreică, jumătate irlandeză, trăiește la New York și, cunoscând limba germană, capătă o slujbă în preajma ofițerului Edward Leland. Idila le este întreruptă după atacul de la Pearl Harbour, când SUA intră în război și Leland pleacă pe front. Voss vrea să devină agentă în Germania și să

■■ **BOMBA UMANĂ** este titlul filmului francez care va ieși în vara asta pe ecrane, fiind istoria lui Eric Schmitt, cel care a fost împușcat în cap, după ce luase șase copii ostatici, împreună cu o educatoare. Regizorul **Frank Landron** îi va folosi pe actorii **Bernard Bullet** și **Elsa Zylberstein.** Scenaristul **Gilles Cahoreau** voia să facă un film polițist, iar întâmplarea de la Neuilly-sur-Seine, cu actul nebunesc și disperat al lui H.B., cum semnase Schmitt în alte câteva locuri unde plasase bombe, l-a făcut pe scenarist să-și îndrepte atenția spre teribila problemă a singurătății și

încerce să-și regăsească rudele.

■■ Foarte englezul actor **Anthony Hopkins** nu știe, totuși să călărească, dar pentru noul său film **BITTER ROOT** lucrul este esențial. Acțiunea acestui **western** se petrece în 1870. Alături de el, studiourile **Paramount** i-au distribuit pe nu mai puțin celebri actori **Mel Gibson** și **Gene Hackman.** Filmările au început și Anthony Hopkins se străduiește din răsputeri să învețe călărie.

lipsei de comunicare. Gestul de a ține ostatici niște copii nevinovați a fost considerat ca o încercare de sinucidere, atât de către sora lui, cât și de către un profesor al său. De fapt, la înmormântare au luat parte o mulțime de oameni, s-au adus nenumărate coroane de flori, iar Schmitt a fost transformat în... victimă ! Ca-n filme !...

ADA NICOARA ■

MAFIE CU CÂNTEC

Se numește Mafie, pentru că n-ai voie să spui nici un cuvințel din tot ce ți se întâmplă. În cazul în care nu respecți consemnul, poți fi aruncat la gunoi — de redactori, organizatori de spectacole sau compozitori — indiferent dacă ai talent sau ai succes la public. Este cazul domnișoarei Carmen Pisso, absolventă a Școlii Populare de Artă, secția canto, clasa doamnei Zina Nichita, o voce de viitor, cum spune doamna profesoară. Dar tânăra interpretă n-a acceptat să se culce cu cine trebuia, ca să fie lansată și a spus ce gândește într-un interviu, drept pentru care n-a mai fost primită nici la televiziune, nici la radio, nici înregistrările cu ea n-au mai fost date pe post

Toți cei pe care i-am întrebat dacă există mafie în muzica ușoară românească — elevi ai Școlii Populare de Artă sau foști elevi ai acestei școli, doamna Zina Nichita, doamna Oana Ionescu (realizatoarea emisiunii **Tip top — mini top**) au răspuns categoric DA. Dar tinerii interpreți de muzică ușoară au ținut să-și păstreze anonimatul Exemple de corupție pot fi date cu nemiluita. Unul dintre ele este concursul de interpretare **Mamaia '92**, unde premiul întâi a fost acordat Corinei Dogaru, prietena unui mare patron, prietenul domnului Horia Moculescu. Premiul doi a revenit lui Cătălin Barbu, elevul preferat al compozitorului Ionel Tudor, iar premiul trei a fost „cucerit" de către nepotul organizatorului spectacolului.

Referitor la **Tip top — mini top**, doamna Oana Ionescu spune că există o mafie în jurul acestei emisiuni. În toată țara sunt organizate concursuri pentru copii, având titlul **Tip top — mini top**, ceea ce ar trebui să fie o ilegalitate, dar pentru că nu există o lege care să protejeze dreptul de autor, nimeni nu-i poate sancționa pe acești vânători de profit, printre care se numără unul, dintre foștii prezentatori ai acestei emisiuni — Ioan Luchian Mihalea — și Aurel Moldoveanu. Au fost cazuri în care părinții au venit să întrebe de ce copiii lor nu sunt chemați la televiziune, de vreme ce la spectacolele cu titlul acestei emisiuni copiii au primit nota zece și au fost selecționați pentru o emisiune T.V. Culmea, redacția nu are voie să organizeze un concurs Tip top — mini top în afara televiziunii !

GHEORGHE DAN ■

Noutăți

FORD ESCORT RT 2000

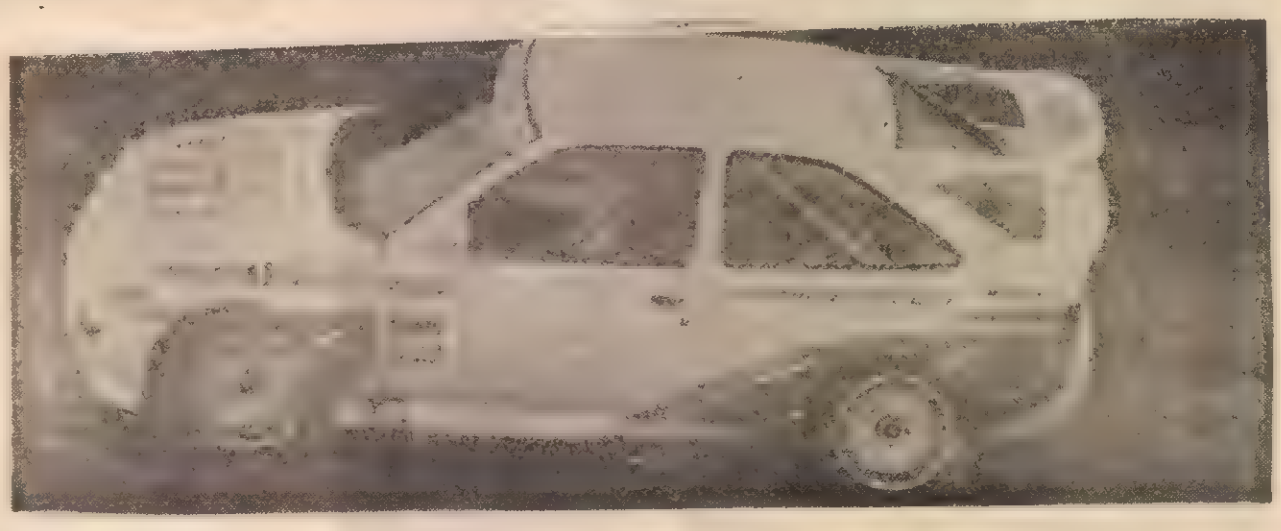

Noul RS 2000 este cel de-al 12-lea model **FORD** ce poartă sigla RS (RALLYE SPORT), aceasta fiind utilizată pentru prima oară la clasicul ESCORT RS 1600, fabricat în 1970. Concepția automobilelor FORD (câștigătoare ale raliurilor din anii '70) a fost bazată pe versiunea MK II a respectivului model dotată, însă, cu un motor mai mare, cunoscut drept RS 1800.

Alte modele mai recente, purtând sigla RS (întâlnite recent pe piața europeană), includ ESCORT-ul RS TURBO, SIERRA TS COSWORTH și obișnuitul FIESTA RS TURBO.

Performanțele noului RS 2000 ridică ștacheta tradiției RS, dezvoltând o viteză maximă de 208 km/h și o accelerație de la 0 la 100 km/h în numai 8,7 secunde. Consumul mediu de benzină este de 8 46 litri la 100 de kilometri parcurși

Anumite trăsături specifice ale caroseriei disting modelul RS 2000 de restul gamei ESCORT. Evidente sunt cele două proeminențe de pe capota motorului, practicate pentru adaptarea puternicului motor de 2 litri. Barele speciale de protecție, de culoarea caroseriei, precum și bandourile laterale, conferă modelului o aerodinamicitate sportivă. Farurile de ceață sunt integrate în partea inferioară a barei de protecție, împreună cu semnalizatoarele. Particularitățile suspensiei sunt marcate de rigidizarea arcurilor, supradimensionarea amortizoarelor și de utilizarea unei bare stabilizatoare de 16 mm. Suspensia trenului față și spate este cu 37 la sută, respectiv cu 21 la sută mai rigidă decât cea convențională ESCORT.

Motorul ESCORT-ului RS 2000 derivă din motorul de 2 litri (cu două axe cu came în cap și două supape pe cilindru DOHC, care a fost lansat pentru prima oară pe modelele SCORPIO și SIERRA), care a fost dezvoltat ca un motor cu 4 supape pe cilindru. Acesta se livrează cu catalizator, furnizând o putere maximă de 150 CP, la 6 000 rot/min. Caracteristicile principale și structura de bază a motorului: patru cilindri în linie, plasat în față, transversal, bloc motor din fontă, chiulasă din aliaj de aluminiu, acționarea axelor cu came efectuându-se prin lanț.

CARACTERISTICI TEHNICE

● MOTOR:

— capacitate cilindrică 1998 cmc.
— raport de compresie 10,3:1
— combustibil utilizat: benzină fără plumb CO 95
— putere maximă 150 CP la 6000 rot/min.
— moment maxim 190 Nm la 4 500 rot/min.

● TRANSMISIE:

— tip MTX 75, ambreiaj monodisc autoreglabil diafragmă (cu arcuri), cutie de viteze manuală cu 5 trepte de viteză înainte

● CAROSERIE:

— optimizată pe computer, foarte eficientă, cu celulă de protecție rigidă a șoferului și zone de absorbție a energiei la impact față și spate. Protecție anticorozivă alcătuită din 24 de straturi de diferite substanțe protectoare.

● SUSPENSII:

— față — Mc. PHERSON, arcuri elicoidale, amortizoare hidraulice, bară stabilizatoare de 16 mm.
— spate — semi-independente, conectate la o bară de torsiune, arcuri elicoidale, amortizoare hidraulice

● DIRECȚIE:

— servoasistată
— față — discuri ventilate
— spate — discuri simple
— sistem dublu circuit, servoasistate electronic ABS

● JANTE:

6X15 țoli, anvelope 195/50/15

● PERFORMANȚE:

— viteză maximă 208 km/h
— accelerație de la 0 la 100 km/h — 8,7 secunde
— consum litri/100 km

6,2	90 km/h
7,9	120 km/h
11,3	ciclu urban

CRISTIAN BUZAȘ ■

PENE ȘI REMEDIERI

FOLOSIREA ÎNĂLȚĂTOARELOR DE CAUCIUC LA SUSPENSIA SPATE

● *Greșeli și soluții corecte*

Foarte mulți automobiliști, posesori ai Daciei 1300, 1310, 1410 și îndeosebi cei care transportă în mod curent, în portbagaj, obiecte cu masă mare, pentru a îmbunătăți funcționarea suspensiei trenului spate, au apelat la soluții unele mai bizare decât altele. Altfel, unii au montat sub arcurile suspensiei înălțătoare din cauciuc, realizate prin turnare. Alții au introdus mingi de tenis de câmp între spirele arcurilor și amortizor, iar alții au montat un arc suplimentar, cu diametrul mai mic decât al arcului standard. Prin aceste montaje suspensia devine într-adevăr mai rigidă, însă soluțiile sunt total necorespunzătoare, provocând modificarea centrului de greutate al autoturismului, reduce cursa activă a amortizorului, ambele cu consecințe grave asupra ținutei de drum a autovehiculului.

Rigiditatea suspensiei are repercursiuni nefaste atât asupra caroseriei cât și a amortizoarelor, ale căror tije se pot smulge în timpul perioadei de destindere.

S-ar putea ca mulți dintre dumneavoastră, care ați parcurs mii de kilometri folosind aceste soluții, să nu fiți de acord cu verdictul de „necorespunzător" atribuit artificiilor respective. Singura soluție pentru cei care doresc, totuși, o suspensie mai rigidă constă în înlocuirea arcurilor standard cu altele având diametrul sârmei majorat de la 12.5 mm la 13 mm. atât cât sunt dimensionate cele care echipează autoturismele de tip Dacia break.

Nu considerăm satisfăcătoare nici soluția înlocuirii arcurilor trenului posterior cu arcuri cărora li se taie o spiră, montate la puntea anterioară (care au diametrul de 14,5 mm) deoarece suspensia devine foarte rigidă și se constată, atunci când autoturismul nu este încărcat, în virajele atacate mai sportiv, că acesta are tendință de răsturnare.

Se impune, deci, ca uzina constructoare, atât timp cât mai continuă producerea acestui tip de autoturism, să reanalizeze soluțiile practicate în decursul celor 20 de ani de fabricație și să ia măsurile care se impun pentru ca autoturismul piețean să nu mai „cadă" pe spate atunci când este supraîncărcat cu trei persoane pe bancheta posterioară și cu o anumită cantitate de bagaj în compartimentul destinat acestora.

CRISTIAN BUZAȘ ■

Vreți să cumpărați mașini italiene?

La 13 km de București, în comuna Baloteşti se află firma **EURODELTA SRL** care are ca obiect de activitate **comercializarea autoturismelor de import fabricate în Italia**, cuprinzând toate firmele de prestigiu ca **LANCIA, FIAT, ALFA ROMEO** etc. Prețurile practicate sunt foarte convenabile, acestea fiind conform prețurilor de catalog din Italia.

Pentru amatorii care vor să-și vândă autoturismele proprietate personală, firma **EURODELTA** primește în consignație orice marcă de autoturism din import, prețurile stabilindu-se de comun acord între firmă și client. Pentru autoturismele fabricație 1993 (0 km), acestea se pot procura în sistem de precomandă livrarea efectuându-se într-un timp foarte scurt. Pentru clienții firmei, care cumpără autoturisme, se asigură orice fel de piese de schimb, cu precomandă.

Programul de funcționare este zilnic între orele 10—17, duminica fiind deschis în funcție de cererile de cumpărare.

CRISTIAN BUZAȘ ■

Omul și mașina lui

ALEXANDRU ARȘINEL

Popularul actor al **Teatrului Constantin Tănase** din București are un autoturism **FIAT REGATA 85 S**, fabricat în anul 1985. Mașina are număr de înmatriculare „din alea noi, care se vor purta în curând" și se află într-o stare tehnică bună. Permisul de conducere l-a obținut în anul 1977 „fără pile" cu toate că a încercat să-și „pună una". Înainte de a se prezenta la examen, a apelat la „nea Nae, milițianul" să-i aranjeze examenul, acesta asigurându-l de deplina reușită a „operațiunii". Complet degajat, dl. Arșinel s-a prezentat la „duelul" cu milițienii, pe care l-a câștigat cu brio. Acum urma să-l răsplătească pe binevoitor, pe nea Nae, însă acesta i-a spus: „Sandule să știi că în viața mea n-am pus pile pentru examenul de șoferi. Am vrut doar să-ți ridic moralul".

Arșinel conduce în medie cam 30 000—40 000 de km pe an. A condus mașina pe drumuri publice din toată Europa, toată Canada, Australia... A primit și amenzi și a făcut și accidente. „specialitatea casei" constituind-o loviturile din spate aplicate colegilor de drum, bineînțeles respectând legile fair-playului. În urma unui astfel de carambol pe polei „partenerul" de accident s-a repezit și l-a spus: „Domnule Arșinel, de când vroiam să vă cunosc!". Însă lui Arșinel îi venea „să-l strângă de gât"; până la urmă totul a fost O.K. Cu cei de la Serviciul de Circulație Rutieră colaborează foarte bine, deoarece „și milițienii și polițiștii sunt și ei oameni". „Șofatul, spune Arșinel, este pentru mine o mare relaxare. Între mine și mașină este o relație cu totul specială. Au fost momente când ea mi-a fost și transportor și dormitor și bucătărie și prietenă și de aceea o îngrijesc mereu. Mașina este pentru mine o foarte, foarte mare necesitate. Îmi place foarte mult să călătoresc, împreună cu frumoasa mea soție, Marilena pe care o respect și pentru că mi-a iertat toate păcatele tinereții".

GHEORGHE BARBU ■

BMW, CHRYSLER, CITROEN

• PREȚURILE SECOND HAND ÎN GENERAL

Marcă	CP/KW	Preț actual	Anul de fabricație '91	'90	'89	'88	'87	'86	'85	'84
BMW										
316i	73/100	2	23750	20600	•14900	13200	•*9600	*6550	*7300	*6250
318i	83/113	2	26950	22150	•17200	14950	13100	•*9250	*7950	*7050
320i	110/150	2	34850	30100	26700	•19500	17050	14700	•*11150	*9850	•*9300
325i	141/192	3	53600	35900	31700	•22200	19350	17000	•*12450	*10100	-
325iX	125/170	3	52700	32000	28750	24950	21950	18900	•*13650	-	-
324d	63/86	4	33900	22500	21200	18650	16350	14200	12050	10450	-
320i Cabrio	95/129	2	52650	37450	31950	28700	25300	22600	-	-	-
325i Cabrio	125/170	2	60050	41950	37750	33700	29900	26250	-	-	-
318i touring	83/113	2	39300	25400	22100	19600	-	-	-	-	-
320i touring	95/129	2	41400	28350	25900	22750	20250	-	-	-	-
325i touring	125/170	3	53800	33500	29150	25750	22400	-	-	-	-
M 3	158/215	3	67400	41200	37200	32500	•26950	•23550	-	-	-
520i	110/150	4	49100	31300	26850	•22250	19850	•12000	•*8850	*7450	•*5700
525i	141/192	4	58250	36200	31350	•25850	23450	•11250	9350	7700	*6450
530i/528i	138/188	4	57600	-	31700	27700	25400	•*11250	*9500	*7250	*6900
535i	155/211	4	71900	43450	38000	33700	30350	•14500	11350	9300	-
M5/M535i	232/315	4	120850	68850	60600	53800	•30350	•15400	12350	9850	-
524td	85/115	4	71600	30600	28400	25000	22650	•10050	8100	9300	7650
730i/728i	138/188	4	71000	39900	34450	29450	24850	20650	•*8250	*6150	*5800
735i	155/211	4	83500	49050	42050	36000	30250	25000	20500	•*9000	*7300
750i/745i	220/300	4	131000	68700	58950	49050	40700	32900	•*10650	*8800	*8150
628 CSi	135/184	4	67000	-	-	-	-	*22500	*19500	*16400	*13600
850 /635 CSi	220/300	4	149300	92000	82000	•38750	34350	30450	•*24600	20300	*16250
CHRYSLER										
Le Baron Cabr. Turbo	130/177	3	47500	31950	29350	26550	•23250	-	-	-	-
Voyager 2.5	71/97	4	38857	22100	19750	17000	•14900	-	-	-	-
Voyager 3.0-Aut.	104/141	4	46685	26000	23200	19900	•20850	-	-	-	-
CITROEN										
2 CV 6 Club	20/27	1	9499	-	*6450	*6000	*5150	*4250	*3800	*3200	•*2600
Visa	24/33	1	11500	-	-	-	*5300	*4400	*3550	*3000	•*2600
Visa RD Diesel	44/60	2	16250	-	-	9000	7950	7000	6150	5350	5000
AX First/Monpti	44/60	1	18639	11750	•10750	•*7900	*7000	-	-	-	-
AX GT	55/75	2	21675	14450	12900	11400	•*8900	-	-	-	-
AX 14 TGD Diesel	38/52	2	17748	13100	11800	10550	-	-	-	-	-
BX 14 TGE Classic	55/75	2	23595	15200	13350	11650	•*8650	*7200	*6150	•*4350	*3350
BX 16 TGI Classic	65/88	2	24350	16000	14150	12250	-	•*9000	*7050	*5400	-
BX 19 GTI 16V	108/147	2	39950	24450	20750	17550	•*15450	•*10200	*8650	-	-
BX 19 TZD Technic	51/69	2	27447		19150	•15400	•12900	11150	•8950	7000	5750
BX 19 Turbo TZD	66/90	2	32500	21750	19900	17150	14400	-	-	-	-
CX 25 GTI/RI	89/121	3	56120	-	-	17450	14600	12100	•*7350	*5700	*3000
CX 25 GTI Turbo2	115/156	3	47695	-	-	20900	17100	14000	•*9450	*7700	-
CX 25 RD	54/74	4	31720	-	-	14750	12450	10150	7850	6250	-
CX 25 Break TGI/RI	89/121	3	43600	26100	22700	19300	16700	13450	•*9050	*7600	-
CX 25 Break TGD/RD	54/74	4	38968	24050	21250	18200	15350	12600	10150	8400	-
XM 3.0 V6 Tecnic	123/167	4	58500	33100	29050	24850	-	-	-	-	-

Pagini realizate de CRISTIAN BUZAȘ ■

AUTO - FLASH

LANCIA DELTA INTEGRALE

Câștigarea de către **LANCIA DELTA INTEGRALE**, în 1992, a celui de-al șaselea titlu mondial la raliuri, a sporit faima comercială a acestui model pe piața italiană și internațională. În Italia, Lancia Delta deține locul secund pe piață, la categoria automobilelor cu tracțiune integrală, în urma modelului **Fiat Panda 4x4**.

NISSAN — 1% din piața italiană

NISSAN MICRA este prima mașină de construcție japoneză care a fost desemnată în Italia drept „automobilul anului 1993". Pe locul al doilea, în acest clasament, s-a situat **Fiat Cinquecento**, iar pe locul al treilea **Renault Safrane**. Firma Nissan deține acum 1% din piața italiană a automobilului.

Un sfert de milion de elvețieni își golesc buzunarele

Conform unei ordonanțe guvernamentale privind protecția mediului, peste 250.000 de automobile din Elveția vor trebui să se adapteze în următorii trei ani instalațiilor de recuperare a vaporilor de benzină ce se degajă în timpul alimentării la pompe. Constructorii de automobile sunt obligați, astfel, să-și echipeze adecvat noile lor modele destinate pieței elvețiene, iar automobiliștii să-și procure adaptoare pentru gurile de umplere ale rezervoarelor. În prezent, 500 din cele 3880 de stații de combustibil elvețiene dispun deja de instalații pentru recuperarea vaporilor de benzină.

Filiera de est

Din cele peste 70 000 de automobile furate din Franța anul trecut, o bună parte a ajuns dincolo de ceea ce se numea odată Cortina de Fier, adică în Cehoslovacia, Ungaria, Polonia etc. Se repetă, astfel, povestea Filierei spaniole sau a Filierei Orientului Apropiat, de acum 10—15 ani. Spre deosebire de acelea, Filiera de Est nu este bine organizată, hoții acționând de cele mai multe ori pe cont propriu, monopolizând toate operațiunile necesare: furtul mașinii, trecerea ei după Cortină, reparația, revopsirea și vânzarea. O primă măsură împotriva acestui fenomen a fost semnarea unui acord de colaborare între un grup de societăți de asigurări din Franța și reprezentanți ai ministerelor de interne din Cehia și Slovacia. Francezii vor pune la dispoziția partenerilor lor, printre altele, cunoscutul fișier **Argos**, în care sunt repertoriate peste trei milioane de autovehicule și pe baza căruia poliția își poate amplifica succesul investigațiilor.

Medalion

CARLOS SAINZ, regele raliului

Deși Carlos și familia sa fac parte din nobilimea madrilenă, el s-a afirmat în foarte scurt timp în Campionatul Mondial de Raliuri, devenind în același timp și campion mondial. Carlos și copilotul său, Luis, sunt reprezentanții demni ai țării lor, Ministerul Sporturilor din Spania, bucurându-se de rezultatele acestora, cu mândria specifică spaniolilor. Din cauza spiritului său bătăios, Carlos a mai fost denumit și **El Matador**. Acest spirit de luptă este caracteristic traseelor de raliu. El este sincer, deschis, cinstit și are darul vorbirii, sau mai bine zis este „bun de gură". De acest ultim handicap a putut să-și dea seama și Jean Marie Balestre, președintele în exercițiu al FISA (autoritatea internațională supremă în sporturile auto). În timpul unei conferințe de presă, la o discuție încinsă referitoare la securitate, Sainz s-a aventurat în a-l contrazice pe domnul președinte. Cu o astfel de reacție Jean Marie Balestre nu era obișnuit, drept pentru care, imediat, a întrerupt discuția și a părăsit sala. Pe lângă această reacție, președintele FISA a adresat cea mai supărătoare insultă de care era capabil: „Acesta este într-adevăr un al doilea Senna !".

În acest sport, raliul, Carlos Sainz este pilotul care face față cu succes la toate tipurile de trasee. Indiferent de starea lor, pe traseele de asfalt ale Corsicei, pe traseele italiene cu pietriș sau pe traseele nisipoase ale Keniei, el se descurcă fără preget.

Neobișnuită pentru startul curselor de raliu este originea bună a lui Carlos Sainz. Tatăl său este mare industriaș în branșa construcțiilor și, totodată, consul la ambasada Boliviei. Firește, dorința mamei sale era ca fiul să urmeze drumul părintesc. Devenind în 1985, șeful echipei Renault, spre regretul mamei sale, întrerupe studiile la facultatea de drept, afirmând că „În Spania sunt juriști cât nisip la mare, asta nu e pentru mine". Rezultatele obținute (în colaborare cu TOYOTA) l-au adus concilierea definitivă cu părinții. La RALIUL AUSTRALIEI, din septembrie 1989, și-a asigurat cu locul 2 titlul de campion mondial. Prețul titlului este că șeful de echipă de la Toyota, în vârstă de numai 30 de ani, Carlos, va avea în viitor cevă mai puțin timp liber, neavând când să se mai întâlnească cu prietenul său JUAN CARLOS (regele Spaniei) la un joc de tenis de câmp sau la un squash.

Automobilul în mileniul 3

FUZIONAREA MARILOR FIRME CONSTRUCTOARE

• *Europa se regrupează, America pierde teren*

În prezent, în Europa de Vest există 6 firme mari producătoare de autoturisme (așa numitii „generaliști"): **FIAT SpA, VOLKSWAGEN A.G. PEUGEOT SA, R.N.U. RENAULT, FORD EUROPA, GENERAL MOTORS.** Alți producători sunt cei specializați pe autoturisme de lux: **MERCEDES BENZ, BMW, PORSCHE, SAAB** și **VOLVO.**

FERARRI, LANCIA, AUTOBIANCHI, ALFA ROMEO au fost preluate de către **FIAT**; CITROEN și TALBOT de către **PEUGEOT**; LOTUS de către **GENERAL MOTORS**; ASTON MARTIN și JAGUAR de către **FORD**; SEAT și AUDI de către **VOLKSWAGEN**; iar LAMBORGHINI și MASSERATTI sunt parțial proprietatea grupului CHRYSLER. BRITISH LEYLAND a intrat sub conducerea producătorului de aeronave BRITISH AEROSPACE și se numește în prezent ROVER GROUP; produce autoturisme de oraș sub licență HONDA, fabricând în continuare și clasicele LAND ROVER și RANGE ROVER în plus, VOLVO are în vedere contopirea cu **RENAULT**, iar SAAB este de vânzare, cumpărătorul fiind aproape sigur **FIAT**, cu care firma suedeză a colaborat și la crearea modelului [illegible].

La ora actuală, sunt prezente cu unități de asamblare sau de producție pe teritoriul vest-european următoarele firme japoneze: **NISSAN, TOYOTA, HONDA, SUZUKI, ISUZU** și **DAIHATSU.** Procesul de mondializare a producției de autoturisme va continua și în viitor. Specialiștii afirmă că, la începutul mileniului 3, vor exista în lume circa 10—12 producători transnaționali de autoturisme și alte câteva firme mici. Dintre actualii mari producători, vor putea supraviețui VOLKSWAGEN, FIAT, PEUGEOT, TOYOTA, NISSAN, MITSUBISHI, MAZDA, FORD, eventual și GENERAL MOTORS.

Cert, este însă, că în SUA cei trei mari producători vând prin rețelele și sub mărcile lor, autoturisme produse în JAPONIA, COREEA DE SUD, TAIWAN, EUROPA și AMERICA LATINĂ; sau că, în 1988, producătorii japonezi au început să exporte autoturisme produse în SUA, în țări din ASIA de sud-est și chiar să le vândă... acasă, în Japonia !

Coşmarul cel LUNG

„OLE, OLE, OLE, OLE, JOS CU TINE, DINULE!"

Gol... în alimentară !

În dimineaţa zilei meciului Ceho-Slovacia — România, la punctul de trecere Borş, al frontierei româno-maghiare, trei autocare cu suporteri bucureşteni (cei mai mulţi au venit prin „SIMPATURISM") au trebuit să aştepte. Un telefon de la poliţia orădeană avertizează că într-un autocar s-a aciuit un hoţ, care a „manglit" dintr-o alimentară din Oradea. Sosesc şi trei femei — vânzătoarele şi responsabila — de la alimentara MAGNOLIA-LACTO din bd. Dacia şi-l recunosc pe micul ipochimen tuciuriu, care s-a autoservit cu nişcaiva bere străină, alune şi margarină, cam în valoare de 2 000 lei şi „a uitat" să mai plătească. Pentru faptul că suporterul a marcat un... gol în alimentară, este dat jos din autocarul cu nr. 36-B-5150, pentru a nu deveni golgeter la magazinele din oraşul Kosice din Republica Slovacia !

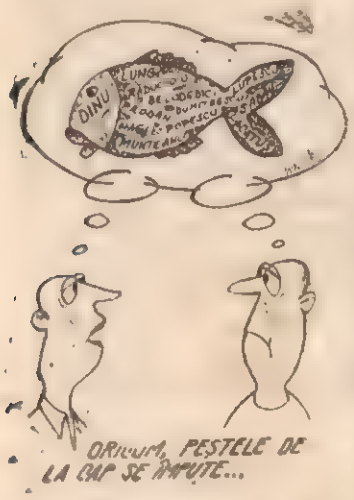

Un pariu rămas necâştigat

Autocarul unde m-am îmbarcat pentru meci poartă o pancartă pe care scrie : „SIMPATURISM" — MECI KOSICE şi are nr. 32-B-1559. Am cumpărat un bilet cu 6 000 lei, iar un bucureştean mi-a spus că pentru a vedea meciul de la Kosice a plătit excursia cu 40 000 lei. La ora 9,15 autocarele se urnesc din drum spre Debreţin, Miskolc, Kosice. Turiştii au dormit într-un hotel din Băile Felix şi acum se avântă într-un joc palpitant de noroc : bursa pariurilor pe „parai". Taxa de participare la acest pariu : 5 dolari sau 10 DM. S-au dat următoarele rezultate pentru meciul România — Ceho-Slovacia 1—0, 2—0, 2—1, 3—1, 0—2, 4—1. Cel care ar fi îndrăznit să spună 2—5, probabil, ar fi fost socotit un nebun şi ar fi fost dat jos din autocar. S-au strâns 75 dolari şi 70 DM, o sumă bună pentru cel care ar fi ghicit rezultatul meciului. Nu am participat la acest pariu, pentru că m-am gândit că, decât să pierd banii, mai bine beau o bere ori două în cinstea învingătorilor români chiar pe terenul învinşilor. După meci am băut fiere, nu bere ! Împreună cu un coleg din breasla orădeană, facem pe translatorii cu puţina maghiară pe care o nimerim din când în când pentru bucureştenii care, la singurul popas din Ungaria, au cerut bere, îngheţată ori răcoritoare.

Paşaportul şi biletul

În jurul orelor 14 ajungem la frontiera maghiaro-slovacă. Înaintea noastră aşteaptă două autocare poloneze spetite de marfă. Oameni puţini şi un munte de marfă. Ne sperie când ne gândim că slovacii vor scoci prin coletele polonezilor până la a doua repriză. Turistul coboară să schimbe valuta pe coroane şi să ia o gură de aer. Punctul de trecere al frontierei Colny Priesmer seamănă izbitor de mult ca poziţie cu depresiunea Beiuşului ceea ce îmi procură un sentiment benefic de siguranţă şi bucurie. La casa de schimb valutar primesc pentru 10 DM suma de 159 de coroane. Pe bancnota de sută este aplicat un timbru pe care scrie **Republica Slovenska.** Pe celelalte mai mici, de 10 şi 20 de coroane nu este aplicat timbru. Văd la alţi compagnoni de drum că este aplicat timbrul şi pe bancnotele de 50 de coroane. Vameşii slovaci sunt toţi tineri, ferchezuiţi şi bătoşi. Pe braţul de la cămaşă au o stemă reprezentând un scut pe care este zugrăvit o cruce dublă albă pe fond roşu. Suntem cercetaţi dacă figurile corespund pozelor din paşapoarte, dacă paşapoartele sunt însoţite de acelaşi număr de bilete, dacă tabelul corespunde cu numele deţinătorilor de paşapoarte. Treabă care durează, umplându-i de nervi pe turiştii români. Se fac presupuneri că vameşii ar fi primit ordin să nu ne lase decât cu puţin înainte de meci. În fine, suntem lăsaţi să plecăm şi mai avem o oră să vizităm centrul oraşului Kosice, o urbe industrială cu blocurile albe strălucind pe dealurile din preajmă. În parcare mai văd autocarele româneşti cu nr. 31-BN-123, 7-PH-2807, 31-BH-1253 şi 31-BH-1042. Un pistol jucărie pe care l-am cumpărat pentru fiul meu costă 70 coroane, o minge din plastic costă 102 coroane, o bere între 10—14 coroane. Preţuri piperate, s-a zis cu ieftinătatea cehoslovacă ! Cei mai scumpi îşi vând pielea cehoslovacii — şi lucrul ăsta s-a văzut la meci. Când noi credeam că meciul acesta va fi cântecul de lebădă al formaţiei reunite pentru ultima oară sub un steag unit, s-a întâmplat că prohodul s-a preschimbat într-un imn copleşitor de biruinţă.

Galeria română a scandat minute în şir „Demisia ! Demisia !"

Prin Sturova ulica ne îndreptăm spre stadionul oraşului, înconjurat pe partea suporterilor români cu poliţişti însoţiţi de câini lupi care latră, smucindu-se în lesă. Galeria română este instalată în sectorul N din stânga tribunei oficiale. Un Manolo al Rapidului bate toba pentru mobilizarea generală, pe lângă zecile de steaguri tricolore cu gaură la mijloc se agită şi un steag american. În ciuda galeriei slovace, masată în spatele porţii adverse. Suporterii români nu „suportă" să stea pe scaune, se ridică cu picioarele pe scaune să vadă mai bine fazele palpitante, ceea ce îi înfurie pe cei din spate care urlă din toţi rărunchii să stea jos. La al doilea gol de egalare, galeria română aprinde o fumigenă albăstrie care împiedică vederea celor din teren. E o canicula cumplită şi mulţi sunt cu bustul gol. „Luptăm, luptăm, şi o să câştigăm". Acum, după dezastrul de la meci, cred că o selecţionată din vajnicii suporteri veniţi din toate colţurile României s-ar fi comportat mai onorabil decât selecţionata năimită de Cornel Dinu ! Care nu ne bagă în America, ci în Guinness Book of World Records : este pentru prima dată când o selecţionată din 8 oameni reuşeşte să marcheze două goluri cât Himalaia alteia din 10 oameni, plus arbitrul care ne-a ajutat cât încape, 11 ! Astfel de recorduri negative numai „geniul nostru carpatin" putea să comită în frunte cu întunecimea Sa, Cornel Dinu. La scorul de 4—2 galeria română scanda minute în şir **DEMISIA ! DEMISIA !** şi **PORCU' ! PORCU' !**, iar la finalul partidei se cânta dezlănţuit : **Olé, olé, olé, olé, jos cu tine, Dinule !** Păsărilă-Lăţi-Lungilă a fost scos dintr-un azil de bătrâni şi trimis să apere în poarta României. Exact cu acelaşi rezultat, ca şi cum ar fi putut să pui acolo o momâie de care să se fi speriat Petr Dubovski ! Iar Lăcătuş, după primele 10 minute de joc, ar fi trebuit trimis să repare broaşte şi lacăte de uşi. Un suporter român plângea, neascunzându-se de nimeni şi lacrimile i se scurgeau pe mătasea tricolorului umilit la Kosice. Aveţi să daţi sama, domnilor, în faţa suporterilor care au venit la Kosice de la mari depărtări numai pentru a vedea că sunteţi autorii celui mai mare dezastru al fotbalului românesc din ultima vreme !

Înghiţindu-şi lacrimile, galeria română a sfârşit cu un impresionant spirit de fairplay, să aplaude la scenă deschisă echipa Ceho-Slovaciei. Un tablou impresionant : în faţa galeriei române care aplauda marea victorie în numai opt oameni a adversarilor s-au adunat jucătorii şi suporterii echipei ceho-slovace S-au schimbat steaguri, s-au schimbat felicitări, s-au trimis saluturi de stimă reciprocă. Galeria a fost la înălţimea la care ar fi trebuit să fie echipa !

P.S. După ce am trecut înbătrâniţi, de nu ne recunoşteam în paşapoarte, frontiera slovaco-maghiară, un suporter din Bucureşti a acoperit pe un ţigan maghiar cu un tricolor cu gaură, cerându-i să nu mai cânte ceardaşuri. I-a pus în vârful arcuşului o bancnotă de 20 DM şi scripcarul a rămas buimăcit. După care, aranjându-şi mai bine vioara între gât şi umărul stâng a interpretat, la frontiera scăldată în lacrimi, **Valurile Dunării.**

PAŞCU BALACI ■

Din München, pentru revista „Flacăra", dl Mihai Rusu

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă":

Cursa pentru Europa

■■ În **ANGLIA,** „copilul teribil al fotbalului francez", **Eric Cantona,** a avut un aport decisiv în cadrul echipei **Manchester United,** care şi-a adjudecat titlul naţional după mulţi ani de dominare a celor din **Liverpool** sau **Londra. SCOŢIA** rămâne la dispoziţia fotbaliştilor de la **Glasgow Rangers,** autorii „eventului", deci câştigătorii cupei şi ligii profesioniste, astfel că vor încerca din nou să se impună în cea mai importantă competiţie europeană, aşa cum au arătat în partidele sfertu-rilor de finală.

■■ **„FRANŢA redivivus",** iată un titlu sugestiv al revenirii „cocoşului galic" în prim-plan după cucerirea trofeului de la Euro '84 de către Platini, Girresse, Tigana şi compania.

Olympique Marseille a întrerupt hegemonia italiană la nivelul cluburilor, prin acea victorie asupra Milanului în finala Cupei Campionilor Europeni de la München, iar miercurea trecută şi-a apărat cu succes titlul naţional, intrând pentru a cincea oară consecutiv în posesia trofeului şi pentru a 13-a oară în istoria clubului patronat de Bernard Tapie.

■■ **ŢĂRILE DE JOS** vor fi reprezentate de **Anderlecht Bruxelles** şi **Feycnoord Rotterdam,** care s-au impus în faţa formaţiilor **Standard Liège** şi **Eindhoven,** în cadrul cărora activează românii **Mircea Rednic** şi, respectiv, **Gică Popescu. Anderlecht** şi **Feyenoord** au reprezentat „oopoziţia" în **Belgia** şi **Olanda,** „puterea" fiind în mâna celor de la **FC Bruges** şi **Eindhoven.**

■■ În **SPANIA** asistăm la o luptă „cap la cap" între marile rivale **Real Madrid** şi **FC Barcelona,** pe când în **PORTUGALIA, FC Porto** a tranşat în favoarea sa „duelul etern" cu **Benfica Lisabona.** Şi tot din zona meridională a Europei, **Milan** rămâne nr. 1 în **Liga Naţionale,** sigur doar o palidă consolare în urma eşecului de la München, mai ales că trofeul ce se abordă învingătorilor, „Scudetto" va fi înmânat lui **Franco Baresi,** după cele 0 egaluri ale milionarilor, în dolari desigur, înregistrate de ei în ultima perioadă. Dar să nu omitem cele 57 de etape consecutive fără înfrângere ale **Milanului,** o performanţă care din punct de vedere biologic este unică, şi poate că acest aspect determinat de lipsa de rezerve de energie a elevilor lui Fabbio Cappello să explice finalul decepţionant atât pentru „tifosi" lombarzi, cât şi pentru **Silvio Berlusconi.** Pentru sezonul următor, sunt în curs de perfectare noi transferări, ţinând cont că **Rijkaard** şi **Gullit** vor părăsi formaţia „rossonerrilor", iar **van Basten** va fi supus unei noi intervenţii chirurgicale.

■■ **BUNDESLIGA** a marcat un finiş neaşteptat de palpitant între **Bayern München** şi **Werder Bremen,** amintind că prima echipă s-a aflat 32 de etape pe primul loc ; în fond se repetă „drama Milanului" în campionatul german, bavarezii „obosind în singurătatea lor de cursă lungă".

■■ Cred că ar fi interesant de făcut o trecere în revistă şi în cadrul **PRELIMINARIILOR CAMPIONATULUI MONDIAL 1994.** Se cunosc trei reprezentative calificate la turneul final din SUA. — **Mexic, Grecia** şi **Rusia,** — ultima clarificându-şi situaţia miercurea trecută în urma unui egal (1—1) la Rejkjiavik, în faţa **Islandei.** Surprinzătoare mi se pare prezenţa grecilor, în premieră la un turneu final, ruşii completând primele două locuri ale grupei a 5-a. Cu şanse mari concurează **Elveţia** şi **Italia,** din prima grupă,

NECDOTE

...re

...oamnă înaltă cere, la ... magazin de încălțămin... pereche de pantofi cu ... joase.
...Cu ce vreți să se asor... ...pantofii ?, întrebă vân... ...ea.
...Păi, cu un soț scund.

...eri"

... un pom, pe iarbă, o ...e lasă înlănțuită și să... ...de un tânăr. În liniștea ..., se aude un scărțâit.
...Vai ce romantic, iubitule, ...cum cântă greierii ?
...Dar nu sunt greieri, iu... ...ste doar fermoarul meu, ...știțul pantalonilor, care ...uns.

...a unui comis-voiajor își ... adeseori bărbatul, când ... se afla plecat din loca...
Dar într-o noapte, târ...otul, care pierduse tre... ...eveni acasă pe neașteptat. Când intră în casă, ob... că soția este neliniștită. ...se nimic, se dezbrăcă, se ...și stinse lumina. Deo... ...tresări, auzind un zgo... ...n cameră.
...Cine-i acolo ?, strigă

...șifonier se auzi un ...at. Liniștit se culcă. ...scurt timp fu trezit de ...u zgomot.
...Cine-i acolo ?, strigă din ...otul.
...Tot pisica, veni răspun... ...n șifonier.

...ngă

...plină junglă, un misio... ...se trezește în fața lui cu ...o flămând și cam fioros. ...Dar strigă misionarul ...auta acestui animal un ...vânt puternic de milă ! ...Doamne, se rugă în gând ...privind fioros la cel din ...ul. Îți mulțumesc pentru ... pe care mi-ai trimis-o.

...staurant

...Iepure și un leu intră ...în restaurant și se așa... ...preună la o masă. Când ...ropie chelnerul, iepurele ...ndă :
...Pentru mine, o porție de ...ovi cruzi și lapte.

— Am înțeles, dar domnul leu ce servește ?
— Prietenul meu nu servește nimic, veni repede răspunsul iepurelui.
— De ce ? Nu-i este foame ?, întrebă chelnerul.
— Crezi că dacă era flămând mai ieșeam cu el în oraș ?, completă iepurele.

Primul american

Când s-a născut primul american, zânele bune au venit la leagănul lui și i-au dotat cu cele mai frumoase calități.
„Americanii vor fi cinstiți, inteligenți și capitaliști", au hotărât ele.
Dar zâna cea rea, furioasă că n-a fost invitată și ea, a hotărât să modifice calitățile date de zânele bune :
„În vecii vecilor, americanii vor avea deodată numai două din cele trei calități. Cei ce vor fi inteligenți și cinstiți, nu vor fi capitaliști. Cei ce vor fi inteligenți și capitaliști, nu vor fi cinstiți, iar cei ce vor fi cinstiți și capitaliști, nu vor fi inteligenți".

Bancherul

La ieșirea din locuința unui mare bancher se plasase un cerșetor. De sute de ori întinsese bătrânul mâna către cei ce treceau grăbiți spre luxoasa lui mașină, dar fără nici un rezultat.
Într-o zi bancherul, într-o bună dispoziție, se opri în dreptul cerșetorului și îi spuse :
— Îți dau cinci dolari dacă ghicești ce ochi îi am de sticlă.
— Dreptul, răspunse repede cel întrebat.
— Așa este. Îți mai dau cinci dolari dacă-mi spui cum ai ghicit.
— Foarte ușor. Doar în el am văzut licărind o scânteie de omenie !

De frică

Un negustor, care stătea aproape toată ziua în prăvălioara lui, a trebuit într-o zi să o părăsească pentru câteva minute, având o problemă urgentă de rezolvat. De frică să nu-și piardă clienții ce ar fi venit în acest răstimp, scrise pe un bilet ce urma să-l pună în vitrină
— Mă întorc într-un sfert de ceas.
Gândindu-se că poate clienții nu vor avea atâta răbdare, completă biletul : „am și plecat de zece minute"...

Culese de A. DIANU ■

Norvegia, o altă outsi **Anglia**, din grupa a Spania și **Danemarca**, ea de-a 3-a și **Suedia** cu a din grupa a 5-a.
lăsat intenționat la analiza grupei a 4-a, în **ROMÂNIA** și-a compliexistența" sau „viitoarea ție" la turneul final din Acel 2—5 de la Kosice implicații dintre cele neplăcute asupra punctii, dar și moralului tru... **Cornel Dinu**, care vela Kosice cu un singur succesul în meciul cu -Slovacia. Am avut două ții (sau interviuri, dacă cu selecționerul națio... și cu **Florin Răducioiu**, abil mi-au spus că însau decesc, după cum ...firez ecesul. Poate căutirea echipei pe fonunor jucători ofensivi demonstrat intenția lui lăudabilă fără discuție ...l când joci în deplasare, ...i mă gândesc și la linia ...ndași, în opinia unora ...pirată, dar cred că la fel biectiv trebuie să analiși șansa gazdelor din Kosice, care au jucat o carte mare. Ceho-slovacii doreau o relansare în cursa calificărilor, posibilă printr-o victorie, la fel după cum echipa lor se situează la nivel mediu european cu tendințe chiar spre vârf, determinate de valorile consacrate în Italia, Franța și Spania. Argumentul că atare este reluat și de comentatorii occidentali care acordă în actuala configurație a clasamentului, **Ceho-Slovaciei** șansa a doua de calificare, cu toate că nu trebuie omiși galeziî. Singura șansă rămasă este o motivare puternică din partea FRF, materializată prin premii, dar și printr-o atmosferă așa cum am întâlnit-o la Brescia, unde „marele maestru" al relațiilor umane sau în psihologia sportivă se numește **Mircea Lucescu.**

Un subiect asupra căruia voi reveni în următoarea corespondență se referă la „ospitalitatea" oficialilor din Kosice, care au dat, din nefericire, dovada unor mari lipsuri în raporturile cu reprezentanții presei din România.

ANTOLOGIE REBUS

1970
ASTA MAI LIPSEA!

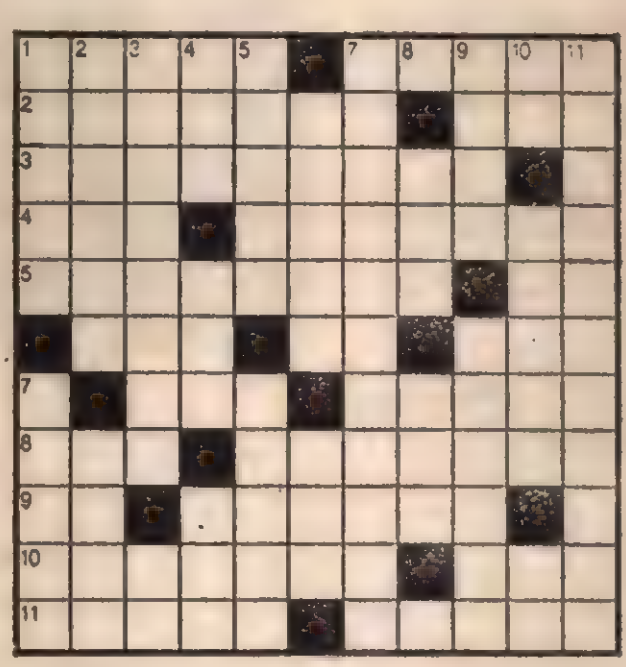

ORIZONTAL : 1) Cosmetică la fotograf — Dulce la părat. 2) Povești cu cântec — Tămâie de care nu fuge nici dracul. 3) Cu noapte-n cap. 4) Oale sparte ! — A lua de-afară. 5) Prinde bine (pl.) — Jumătate de gram ! 6) De doi poli... căldură — În totul amiezii ! — Vorbă la locul ei. 7) Cu fire albe-negre — Cap... fără cap. 8) Depozit de slipuri moderne — Se ia de gât. 9) Ospătarul care nu mai vine ! — Legat de mărțișor. 10) Foaie de parcurs (pl.) — Bate drumurile. 11) A face o nimica toată — Resturi de apă.

VERTICAL : 1) Acomodare pe parcurs — A scutura de praf trecutul. 2) Codaș la carte — Instituție de cântare. 3) Salutări de jos în sus — Cap de vultur ! 4) Flacăra neagră a inimii (pl.) — Culoarea toamnei — Așezat la masă. 5) Nu-l duce mintea — Treaptă cu treaptă. 6) Bază mare — Se face foc și pară. 7) Dă de cap. 8) Asta-i culmea ! — Ochiuri în apă. 9) Merge cu boii — Cântec de sirenă. 10) Mai pe scurt, tot așa — Nu aduce vorba — Bolnav la picioare ! 11) Coace pentru casă.

ANDREI CIURUNGA ■

ȘETE MARE, DOMNULE...

ORIZONTAL : 1) Sortiment de rachiu tare de prune. 2) Gradul de concentrație de alcool al unei băuturi — Băutură făcută dintr-un amestec de rom sau alte băuturi alcoolice cu zahăr, lămâie, portocale etc. și diverse mirodenii. 3) Merg la o țuică... (sg.) — Apă amestecată cu gheață (reg.) 4. Constanța (abr.) — Un păhărel de țuică. 5) 2, 3 clondire ! — Rachiu foarte tare, preparat din alcool de cereale — Seve ! 6) Băutură alcoolică de culoare verde — A se învârti. 7) Puțin acidulată ! — Boișteni (reg.) — Floarea... vinului ! 8) Degustare — Localitate în Portugalia. 9) Cunoscuta firmă care ne oferă băuturi răcoritoare — Locul unde se bea vinul pentru împărtășanie. 10) Se zice despre băutură, atunci când ajunge la cap (inf.) — Axul roților. 11) Primul om, în credința hotentotă — Un strămoș de-al nostru, recunoscut ca mare amator de vin — Cănuță din care se dă copiilor să bea (reg.). 12) Bem, în sfârșit ! — Băutură alcoolică preparată din secară.

VERTICAL : 1) Recipiente în care se păstrează băuturile (sg.) — Materie primă pentru țuică. 2) Un local unde ești servit cu... lapte — Băutură alcoolică tare, obținută din trestie de zahăr. 3) „Soartă", în limba sumeriană — Whisky scoțian. 4) Soi de viță de vie albă cultivată în Franța, care dă vinuri bune — Foarte puțin vin ! — A da pe gât un pahar de băutură. 5) Oale golite ! — Băutură alcoolică, obținută prin distilarea anumitor sorturi de vin — Ultimele citronade ! 6) Lichior amar, consumat ca aperitiv — Cuvânt care imită strigătul broaștelor. 7) Ion Popescu — Plin de moca ! — Vas mic de porțelan, folosit la băut. 8) Băutori de țuică (fam.) — Primele porții de lichior ! 9) Prenume feminin — A se înăcri, vorbind despre vin. 10) Tratată cu băutură — Și la țuică și la mastică ! 11) Producător de vinuri... — Plantă ... ce, folosită la aromatizarea unor băuturi.

Dicționar.: INIE, IECI, OTA, NOH, TIT, BIA.

MIHAI ZGUBEA ■

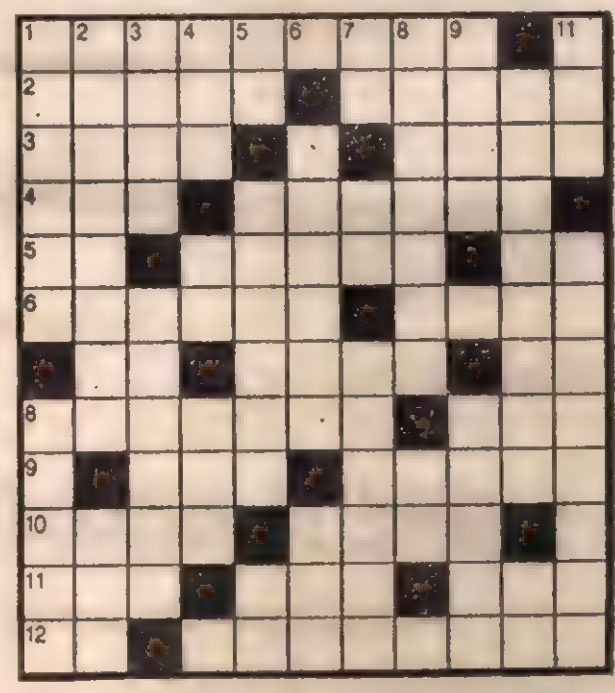

Dezlegările careurilor din nr. 22

Plajă : VREJ ; PILAF ; REMUNERĂRI ; IMAGINAȚIE ; LIN ; PATA ; F ; A ; CIORI ; B ; PIAN ; ORAȘ ; RIPS ; SNOBI ; OPAIT ; ADAM ; ZER ; URLA ; U ; ERECT ; AJUN.

Căldură mare : RĂCORITOR ; HC ; ADULA ; APATIE ; CIP ; CU ; ASUDA ; IETE ; SORIT ; R ; TROTUARE ; ALA ; OIA ; S ; ILG ; I ; A ; ROTI ; IRITA ; ROE ; URA ; ANAT ; EF ; GRĂDINI ; A ; TORID ; TEMUT ; CĂRĂMIDĂ ; OLA ; ATĂ ; EA ; ROȘIT.

Cupidon cu săgeți de plastic

AMERICANII IUBESC ALTFEL DECÂT EUROPENII

După mulți ani petrecuți în SUA, reporterul francez M.J. Dutei a scris o carte, LA GRANDE PARADE AMERICAINE, în care, printre altele, se referă și la dragoste

Azi, spune autorul, sunt puțini oameni în S.U.A. care trec prin minunatele fioruri ale umorului adevărat. În general, de la vârste fragede, dragostea se rezumă la relații sexuale, ce se practică în deplina libertate. Copiii sunt lăsați să facă ce vor, fără ca familia să intervină în vreun fel. Tinerii lipsesc noaptea de acasă, uneori și zile în șir, fără ca vreunul din părinți să le ceară socoteală ce fac. Micuții americani se îmbată, fumează, se „documentează" vizionând filme porno, trecând apoi la „studii" anatomice, inițiindu-se de timpuriu în diferite forme de depravare. Cazele cu „atracții" și cercurile restrânse de inițiere în plăcerile sexului sunt din ce în ce mai numeroase. Mii de copii, între 8 și 18 ani, cunosc cele mai sofisticate procedee sexuale. Americanii își mai amintesc de „afacerea Dean Warren", în care fetele între 8 și 12 ani erau prostituate.

La Boston, doctorul Callum avea o școală de fizioterapie, de fapt o școală de perversități. Miliardarul sexagenar Ivan Jerone a violat fetițe între 9 și 17 ani. Printre cele 60 de victime ale sale, s-a aflat și o copilă de 11 ani, parțial paralizată datorită unei maladii. La universități se organizează „expediții" prin dormitoarele fetelor, de unde băieții colecționează sutiene, chiloți, ciorapi, cămăși, care sunt obținute ușor, deoarece fetele nu se împotrivesc. Un simplu „joc" — și unele rămân grăvide, altele devin candidate la sinucidere... Cartea mai menționează și o statistică. Dacă în 1914 doar 12 la sută din tinere nu erau virgine la căsătorie, în prezent procentul se apropie de sută la sută. Tinerii americani sunt de părere că mariajul lor nu-i privește pe părinți, care află de căsătorie, de multe ori, după ce aceasta a fost celebrată. Legătura oficială se face între două stații de metrou, între două sorbituri dintr-un pahar. Cu ajutorul unei „licențe de căsătorie", un judecător înregistrează actul, fără nici o verificare sau întrebare. Prețul unui cult îl poate înlocui pe acesta, pentru că o căsătorie religioasă este și un act civil. Aproape toate căsătoriile se fac cu clauză „separație de bunuri", fiecare administrându-și averea și dispunând cum dorește de veniturile realizate. Părinții, dacă nu le place căsătoria realizată, își pot dezmoșteni urmașii.

De altfel, viața conjugală este dominată de grijile create de afaceri. În rest, ea se desfășoară între televizor, sala de baie și excursiile din week-end. Lipsa unei dragoste curate duce de cele mai multe ori la divorț. Orașul unde se poate divorța ușor și repede, în cinci minute, este Roma, din statul Nevada. De altfel, orașul trăiește din jocurile de noroc și divorțuri. Motivul despărțirii cel mai frecvent invocat este „cruzimea mintală", în care intră fapte ca „soțul își scarpină tălpile în pat", „răgâie după masă", „nu-mi iubește canarul", „e prea grasă pentru mine" etc.

Divorțul este mai întotdeauna pronunțat în favoarea soției și obligă la plata unei pensii alimentare. Unele femei au reușit să obțină bani frumoși, ele primind pensii, după divorț, de la mai mulți soți, suma cumulându-se. Astfel, fosta soție a lui Gregory Peck a primit la divorț 150.000 de dolari, iar miliardarul John Astor, mai strâns la mână, a scăpat doar cu 300 de dolari plătiți lunar celei de a treia soții, Dolores Fuliman.

AUREL DIANU ■

Generosul J.R., împreună cu soția și talentata sa fiică (dreapta)

„Odiosul" din Dallas

O PASIUNE DE 100000 DE DOLARI

• *Larry Hagman oferă surprize!*

Larry Hagman, interpretul lui J.R. în interminabilul **Dallas**, este azi un om bogat, căci în rolul său a câștigat peste 60 de milioane de dolari, pe care i-a investit în diverse locuințe. Una se află la circa 120 kilometri de Los Angeles, în localitatea Ojai, o vilă la Point Dune, pe malul Pacificului, două case în Santa Fe și o locuință lângă Central Park, din New York. Deși atât de înstărit, el continuă să lucreze ca regizor la televiziune.

„Odiosul" personal este în viața particulară un om cu multe calități. Este căsătorit de peste 30 de ani cu o suedeză, Maj Axelsson, de profesie desenatoare de modă feminină. A cheltuit o mică avere pentru a lansa o tânără pictoriță necunoscută, a cărei galerie de tablouri în ulei și acuarele a fost prezentată la Los Angeles. La vernisajul expoziției au participat aproape toți actorii care au dat viață serialului Dallas. Ba mai mult J.R. a cumpărat una din pânzele expuse, un peisaj, plătind frumoasa sumă de o sută de mii de dolari. Ziariștii prezenți au cercetat mai în „profunzime" această atracție deosebită a lui Larry pentru tânăra și frumoasa pictoriță. Astfel ei au aflat că proprietara tablourilor este Kristina Hagman, fata lui J.R. După terminarea studiilor de Belle-Arte, Kristina, încurajată de cei doi părinți, dar mai ales de Larry s-a lansat ca pictoriță, în speranța că odată și odată va atinge celebritatea tatălui.

AUREL DIANU ■

Cannes '93- a la guerre

comme a la guerre

CAM SCUMPĂ DISTRACȚIA

• *Dar șampania a curs în valuri*

■■ Stațiunea Cannes, de pe Coasta de Azur a Franței, este un oraș scump, așa cum s-a probat și cu ocazia celei de a 46-a ediții a Festivalului Internațional al Filmului de la mijlocul lunii mai. Cu restaurante de diverse categorii, unde 250 de franci (45 dolari) este costul minim pentru o masă, cu hoteluri plecând de la 460 de franci (85 dolari) până la prețuri de mai multe mii de franci. În perioada festivalului, o cameră de palat transformată în birou a costat 36.000 de franci (6.500 dolari). Un particular a reușit să-și închirieze apartamentul de 130 m², e drept că situat pe celebra esplanadă La Croisette, pentru 50.000 de franci (9.000 dolari) pentru zece zile! În vile, prețurile au atins cifre de-a dreptul astronomice: 20.000 de franci (3.600 dolari) pe zi, iar vestita Villa Gould a fost închiriată pentru suma de 350.000 de franci (64.000 dolari) pentru trei săptămâni! Nu oricine își poate permite, numai „premianții"!

■■ Anul acesta s-a băut mult la Cannes. Și gratuit. Mai multe societăți de vinuri și spirtoase au sponsorizat festivalul. O marcă de șampanie, faimoasa băutură originară din Franța, a oferit 6.000 de sticle. Nu a lipsit nici whisky-ul: o firmă a donat 250 de sticle, care s-au băut pe nerăsuflate, față de 180 anul trecut. Un producător de spirtoase a pus la dispoziția organizatorilor alte 210 sticle de whisky, 80 de gin și 60 de vodka. Toate au fost oferite festivalierilor în mod gratuit! Cei mai însetați de whisky au fost europenii din Est (să vezi și să nu crezi, nu alta!).

■■ În perioada festivalului, în ciuda unei enorme prezențe polițienești, furturile și agresiunile au înregistrat o creștere de 30% față de restul anului la Cannes. Un producător german și soția sa, un chirurg al unui palat, venit de la San Francisco, un actor parizian, un producător din Singapore, au fost cu toții victime ale unor furturi. Cu și perechea saudită, căreia i-au furat bijuterii în valoare de 740.000 dolari. De asemenea, un cineast grec, un compozitor israelo-australian, un fotograf englez și doi producători, un olandez și un spaniol au fost jefuiți fără scrupule. Fură lumea, fură!

ADA NICOARĂ ■

Bumerangul electronic

Este invenția unui român stabilit la Genova

Domnul Paul Matei este o mai veche cunoștință a cititorilor noștri. De profesiune inventator, înzestrat cu iscusință și fantezie debordantă, compatriotul nostru nu s-a bucurat, din păcate, nici de sprijin, nici de apreciere în țara sa de baștină. După revoluție, dl Paul Matei, împreună cu fiica sa, Mlădița (și ea inventatoare, iar în prezent studentă la Institutul de arhitectură din Genova), au părăsit România, stabilindu-se în Italia. Acolo, se pare, creațiile sale au fost apreciate și introduse în mai multe expoziții internaționale. Ultima sa invenție se numește Bumerangul electronic. **Iată ce ne-a declarat, la telefon, Paul Matei despre această realizare :**

— Am pornit de la studierea cunoscutei arme folosite de aborigenii din Australia. Dar am studiat în egală măsură și „bumerangul biologic". În natură, există multe animale și plante la care lupta pentru supraviețuire a operat, în cursul evoluției multimilenare, modificări la anumite organe, făcându-le să împrumute însușirile bumerangului. Deci, rapiditate și consum redus de energie. Am urmărit îndelung un film despre zborul porumbeilor, observând că aripa acestora capătă forma de bumerang, spre a reveni lângă corp, fără consum de energie.

— La ce folosește bumerangul ?

— Practic a fost realizată în trei variante ; bumerangul de divertisment, sau pentru întreceri sportive, bumerangul destinat controlului mediului ambiant și cel capabil de a emite sunete și curbe luminoase. Genovezii au fost foarte încântați de acest ultim tip, când l-au văzut că poate împroșca cerul cu puzderie de artificii colorate și plăcut mirositoare.

— Vor fi fabricate în serie ?

— Nu am, deocamdată, un sponsor. Prețul elementelor ce constituie motorul reactiv (piese opto-electronice și de mecanică fină) este destul de ridicat. Am primit invitația de a prezenta invenția la mai multe expoziții. Nutresc speranța că omul interesat să le fabrice în producție de serie nu va întârzia să apară.

O să ne facem bine!

FARMACIA ANIMALELOR

Ele cunosc plantele-medicament și, senzațional, programează sexul viitorilor pui!

Nu de puține ori vedem animale domestice, care, prin natura lor sunt carnivore, căutând ierburi sau rămurele proaspete, pe care le consumă, deși se pare că gustul lor nu le face plăcere. De curând, în revista Science, **a fost publicat un articol** al American Asociation for the Advancement of Sciences, **în care se vorbește de „zoofarmacognosia", respectiv, de cunoașterea farmaciei animalelor. Este pentru prima oară când se consacră un studiu animalelor ce cunosc proprietățile terapeutice ale unor plante medicinale.**

Vergonia amygdalina este o plantă pe care locuitorii Tanzaniei o folosesc pentru distrugerea paraziților intestinali și tratarea unor tulburări gastrice. În schimb, maimuțele de aici nu o consumă, datorită gustului ei neplăcut. Într-o zi, o maimuță-femelă bolnavă abia se mai târa, slăbiciunea generală și lipsa totală a poftei de mâncare făcându-i pe specialiștii zoologi să creadă că multe zile nu mai avea de trăit. Dar, cu ultimele ei puteri, maimuța s-a cățărat pe ramurile unei Vergonia, pe care a început să le spargă și să le sugă seva, strâmbându-se. Surpriza oamenilor de știință a fost mare, când, după câteva zile, maimuța s-a însănătoșit. În timpul sezonului umed, când deranjamentele gastro-intestinale sunt frecvente la cimpanzei, aceștia consumă o plantă numită **Aspilia**, foarte bogată în thiarubin A, un antiseptic intestinal foarte puternic.

Senzațional ! Femelele din specia maimuțelor urlătoare din Costa Rica folosesc plantele pentru a controla și fixa... sexul progeniturii ce va veni pe lume ! Astfel, ele mănâncă plante cu conținut alcalin atunci când doresc să nască pui de sex masculin, mediul alcalin favorizând spermatozoizii purtători de cromozom Y. Dacă în grup se dorește să se nască mai multe femele, atunci ele consumă plante cu un conținut acid, ce favorizează cromozomi X. În acest mod, sexul puilor este controlat în funcție de nevoile „societății" — nașterea unor masculi asigură posibilitatea ca unul din ei să devină conducător, iar aducerea pe lume a unor femele face ca numărul membrilor grupului să crească. De unde au învățat acest lucru ?

Pentru a se trata de stomac și a combate infecțiile, ursul din Alaska folosește o plantă din specia Ligusticum. Acest „medicament" a fost împrumutat de la urși și de indienii tribului Navajo, care-l folosesc în același scop !

Studierea farmaciei animalelor este abia la început și se pare că va aduce multe surprize cercetătorilor, a căror atenție se îndreaptă, din ce în ce mai mult, spre această nouă ramură a științei, „zoofarmacognosia", cu multiple posibilități de aplicare și la specia umană.

AUREL DIANU ■

Cu sau fără pietre prețioase

CURĂȚIREA BIJUTERIILOR

Le asigură și le menține strălucirea

Bijutierii sunt întotdeauna gata să vă îngrijească podoabele. Există, însă, rețete pentru curățirea și întreținerea bijuteriilor, ce pot fi folosite cu ușurință, de oricine. Dar, atenție ! Regula de aur este prudența și vigilența.

AURUL

Este cel mai simplu de întreținut. Pentru asta e suficient să-l purtați cu regularitate. În contact cu pielea el câștigă în strălucire.

Pentru curățirea sa, operație ce poate fi făcută o dată pe lună, spălați-l cu apă și săpun și frecați-l cu o periuță fină. După clătire, e bine să îl curățați și cu alcool de 900, pentru a îndepărta orice urmă de grăsime. Pasta de dinți este la fel de eficace. Întindeți pasta pe bijuterie și lăsați-o câteva minute. Frecați cu o periuță fină, clătiți-o și ștergeți-o cu o țesătură moale.

Pentru bijuteriile foarte murdare folosiți un amestec de apă, amoniac și detergent pentru vase, pe care îl încălziți ușor, a-l lăsa să clocotească, evitând depunerea calciului. După această „baie", limpeziți-le și uscați-le.

ARGINTUL

Problema sa : patina Strălucirea este amenințată de acțiunea oxidantă a luminii și aerului, necesitând astfel îngrijiri în plus.

În afara toaletei de bază, identică cu cea a aurului, el trebuie lustruit frecvent cu o țesătură impregnată cu grăsime animală, pentru a-l proteja de oxidare.

PIETRELE

Atât cele prețioase, cât și cele semiprețioase, pot fi curățate simplu, cu apă și săpun, sau cufundându-le într-o soluție caldă de apă și amoniac. Lăsați-le să se înmoaie câteva minute, apoi frecați-le, clătiți-le și uscați-le. O atenție deosebită trebuie, însă, acordată smaraldelor, care în nici un caz nu trebuie puse la cald.

Nu neglijați să vă lustruiți pietrele, cu regularitate, la bijutier.

Un truc : pentru a reda pietrelor dumneavoastră strălucirea, frecați le de pielea obrazului... în cazul în care aveți un ten gras !

PERLELE

Ele pot fi curățate cu o bucată de bumbac îmbibat cu alcool. De asemenea, puteți folosi apă călduță și săpun. Nu uitați să le clătiți și să le ștergeți delicat, cu mare grijă. Verificați regulat șiragul, pentru că firul se poate deteriora repede.

★

Înainte de a pune bijuteriile într-o baie caldă sau de ultrasunete (o altă metodă de curățare), verificați cu atenție montura. Dacă e solidă, frecați piatra cu o periuță, dacă nu, e preferabil să o desprindeți și să vă adresați bijutierului, singurul competent să vă rezolve problema.

ADRIANA CERNA ■

JEAN-CLAUDE VAN DAMME

PUȚIN ACASĂ, PUȚIN PESTE TOT, DAR PREZENȚĂ TOTALĂ!

Luna aprilie a fost pentru belgieni foarte... VAN DAMME. În trecere prin Bruxelles, pentru a-și prezenta noul film **Cavale Sans Issue (Nowhere To Run)**, precum și o carte, **Anatomie d'une Détermination**, scrisă de Philippe Graton, cuprinzând date biografice, filmografia și interviuri ale starului belgian devenit vedeta numărul 1 a cinematografiei americane de acțiune, Jean-Claude s-a lăsat docil intervievat de-a lungul unei întregi zile.

Cu părul lung, ondulat dat pe spate, bronzat, [illegible] simplu și costum șic, Jean-Claude Van Damme exprimă sănătate, gentilețe și reușită. Prin urmare, a răspuns cu mult calm tuturor întrebărilor presei, într-o franceză amestecată cu engleză. **Charmant și charming în același timp.**

— Ceea ce se așteaptă mai mult, apropo de acest nou film, Nowhere To Run, este faptul că marchează o cotitură în cariera ta...

— Acest film are' bineînțeles acțiune, dar în plus prezintă o poveste adevărată. Și pe urmă, cum printre toți fanii pe care îi am sunt multe femei care doreau să vadă un Van Damme implicat într-o poveste de dragoste, s-a încercat să se facă ceva mai romantic decât trucurile din Bloodsport sau Kickboxer, filmele de karate pur [illegible] am început, sunt convins că tocmai din acest motiv publicul meu nu va scădea ci, din contră, se va mări.

— Ai lucrat inclusiv cu copii pentru acest film. Cum s-a întâmplat ?

— Să lucrezi cu puști e, într-adevăr, formidabil, pentru că sunt realmente foarte naturali în fața camerei. Nu îți fac complexe, nu m[illegible]stă nici o problemă de [illegible]. Și pentru mine asta e o experiență foarte bună.

— Dar Rosanna Arquette ?

— Genială ! E o [illegible] doamnă, o bună actriță, f[illegible] sensibilă și, o dată în plus, a fost o bună experiență.

— Continui să vrei să realizezi cascadoriile tu însuți ?

— Da. În Nowhere To Run sunt câteva scene cu cai. E adevărat că mi-a fost frică, dar totodată mi-am dat seama că e foarte excitant să se comenteze că am jucat chiar eu scenele. Și, în afară de asta, când sunt secvențe filmate la relanti, e imposibil să u[illegible]zezi un cascador, pentru că lumea își dă seama că nu e actorul. Și asta s-ar putea să d[illegible]splacă unor fani. De aceea, țin foarte mult să fac eu totul !

— Când ești în trecere prin Bruxelles, obișnuiești să-ți mențil forma într-o sală sau al[illegible] ?

— A devenit foarte dificil p[illegible]ru mine să traversez orașul incognito. Și când mă aflu într-o sală, nu pot să refuz autograful cuiva care mi-l cere, pentru că grație acestor oameni am devenit celebru. Dar, evident, nu mi-ar plăcea să-mi petrec chiar tot timpul semnându-mă !

— În raport cu Hollywoodul, nu regreți puțin calmul „provincial" al Belgiei ?

— Da, câteodată. De aceea, vreau să profit de acest turneu promo pentru filmul meu, după ce am fost la Paris, Londra, Roma și Cognac, și să petrec 4 zile aici. E o întoarcere la surse, o să încerc să mă odihnesc și apoi să revăd locurile, prietenii din copilărie...

— Ți-ar plăcea să filmezi în Belgia ?

— Mi-ar plăcea să turnez un film lângă Bruges, sunt lucruri foarte frumoase de văzut acolo. Cât despre genul filmului, de ce nu unul de capă și spadă, de exemplu ? Acțiunea se petrece în 1930, începe la Paris, se continuă în China și se termină în SUA. Ideea seamănă puțin cu **Cei 7 mercenari**, dar aici sunt numai 2, cu costume de epocă și toate celelalte. Voi fi în același timp în fața și în spatele camerei de filmat.

— Te-ar tenta chiar să-ți realizezi filmele ?

— Lucrez la niște proiecte, cu scriitori americani. Am multe idei pe care le consider originale, dar pentru a le transforma în povestiri, mai ales în engleză, trebuie să angajez scriitori de meserie : să scrii o poveste sau o carte nu este același lucru cu a scrie un scenariu. Dar eu dispun de o bună imaginație pentru ceea ce înseamnă concept, pentru idei noi. Sau, cel puțin, așa cred.

— Ai deja proiecte foarte concrete ?

— După lansarea filmului **Hard Target**, voi juca și într-un alt film, apoi voi realiza un lung metraj în Asia. Va fi un turnaj de amploare în cariera lui Van Damme, ca film de acțiune. În primul rând, marchează întâlnirea determinantă a actorului cu realizatorul chinez venit din Hong Kong, John Woo, necunoscut în Europa, dar renumit în Asia drept cel mai mare cineast pe care l-a generat colonia engleză vreodată. Van Damme era demult fan John Woo și visa să lucreze într-o zi cu el. În fine visul s-a împlinit cu **Hard Target**, primul film american al lui Woo.

„E ca un tigru !", comentează John despre Jean-Claude. „Plin de energie pură, care nu așteaptă decât să explodeze pe ecran". Răbdare, însă. **Hard Target** va apărea în iulie în SUA. Până atunci, mai aproape în timp va putea fi urmărit **Nowhere To Run**. Alături de Rosanna Arquette și de Kieran Culkin (fratele lui Mac), Van Damme încarnează un fugitiv călare căutând refugiu și găsindu-l alături de o tânără văduvă și de cei doi copii ai ei. Rosanna a ezitat mult timp înainte de a accepta rolul, considerând că nu e de talia acestui gen de film și având rețineri vizavi de reputația de actor dur și limitat a lui Jean-Claude Van Damme. Și-a schimbat însă, părerea imediat ce l-a cunoscut, declarând chiar că a fost foarte impresionată de maniera sa de a juca și că oricine l-ar întâlni ar declara același lucru. Cât despre Kieran Culkin, a fost subit seduș de ideea de a turna cu Van Damme (la vârsta lui nici nu e de mirare !) : „Fratele meu și eu am adorat Bloodsport. [illegible] a fost senzațional să m[illegible]torc acasă și să-i spun[illegible] lui Macauley că l-am întâlnit, și că am filmat cu Jean-Claude, EU nu el !" Confirmarea acestor cuvinte frumoase — pe ecrane !

FLASH—CONTACT

■ ■ **AMANDA LEAR — Fantasy Mysterious !**

Supla blondă cu voce mai degrabă masculină, care ne făcea să dansăm (mă rog, pe unii !) în anii '80 pe ritmul mega-hit-ului ei **Follow Me**, anunță un retur în lumea cântecului, pe care o părăsise în ultimul timp în profitul animației. Putea fi găsită la comanda emisiunii „Méfiez-vous Des Blondes", pe TF 1. Asta nu înseamnă că e mai puțin „danjeroasă" !

■ ■ **NEIL YOUNG în fel de Young !**

Neil Young e confirmat la dublul festival **Torhout / Werchter**, unde va fi acompaniat de legendarii **Booker T And The MG's**.

■ ■ **CINDY CRAWFORD pe video !**

Cea mai frumoasă fată din lume își dezvăluie secretele formei într-un video botezat **Cindy Crawford, Shape Your Body.**

În afară de faptul că e un program sportiv serios, această videocasetă posedă calități estetice și artistice care o fac captivantă pe plan vizual și muzical, în așa fel încât spectatorul rămâne interesat pe toată durata ei.

Dacă pentru această apropiată vară v-ați propus să slăbiți, această casetă vă va ajuta (să slăbiți pentru vara următoare eventual), căci după Cindy „o dată programul de exerciții integrat în viața cotidiană, sunt convinsă că oamenii vor fi la fel de mulțumiți cum am fost eu". Până nu vedem, nu credem, nu ?

■ ■ **BILLY IDOL alarmist!**

Fanii lui Billy au fost de-a dreptul consternați la aflarea unui zvon conform căruia el a suferit un stop cardiac, în urma căruia a fost instalat moartea clinică, exact înainte ca doctorii să intervină pentru a-l reanima. Adevărul adevărat e că indispoziția, una mai serioasă, însă, s-a datorat consumului excesiv de alcool, pe un fond de surmenaj accentuat, datorat efortului depus pentru înregistrarea noului său album la Los Angeles. Concluzia pentru cititorii revistei Flacăra : nu beți alcool, dacă vi se întâmplă concomitent să fiți surmenați, să înregistrați un album (nou !) și să vă aflați în Los Angeles !

■ ■ **Alt album, altă băutură : MIDNIGHT OIL !**

Pe urmele lăsate de proaspăt rafinatul lor single **Truganini**, rockerii ecologi de la **Midnight Oil**, trași de pleșuvul (nu o luați ca pe o ironie, ci că pe un semn distinctiv și nici ăla esențial) **Pete Garett**, ne propun un nou album care o să meargă ca uns : **Earth, Sun And Moon.** Căutați-l, dar nu cu lumânarea ! Face bum!

Pagină realizată de **DOINA ENE** ■

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz
© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTAZI: CONSTANȚA

MISS PLANET vă urează BUN VENIT!

Desfășurat la Sofia, în 22 aprilie '93, sub generosul moto „Frumusețea va salva lumea" și bucurându-se de o participare internațională deosebită, concursul MISS PLANET a fost [illegible] de românca ALINA CHIVULESCU, care a devansat cu 13 puncte pe cea de a doua clasată.

ALINA are 18 ani, este originara din Mangalia și este elevă în clasa a XI a J, la Școala Normală [illegible] Brătescu din orașul Constanța.

De pe scena concursului [illegible] a lansat Planetei mesajul: „La numele tinerilor din România, do[illegible] Planetei să fie mai caldă, mai curată și mai frumoasă".

UN ORAȘ CU BRAȚELE DESCHISE

Situat pe locul anticei cetăți **TOMIS**, întemeiată de gr[illegible] din M[illegible] în secolul VI î.Chr. la [illegible] Negre, Constanța este unul din cele mai vârstnice [illegible] Românie, viața sa [illegible] 26 de secole de existență [illegible] Constanța cel Mare, [illegible] Tomis cu [illegible] de prosperitate, [illegible] se construiește [illegible] un [illegible] pare, Constantiana, care mai târziu va da numele sa[illegible]

Orașul de azi este [illegible] cu același nume și este cel mai mare centru industrial [illegible] cultural al Dobrogei. Populația sa se [illegible] tori (iar vara trece de [illegible] jumătate de [illegible] străvechi sale tradiții de [illegible] și civilizație, [illegible] cu o viață spirituală bogată, căruia [illegible]

Constanța [illegible] brațele deschise [illegible] care farmecă [illegible]

Paginile dedicate orașului Constanța au fost realizate de BRÂNDUȘA NICOLAE și GHEORGHE BARBU (concepție și redactare), ADRIAN PETRESCU (secretariat de redacție), AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU (grafică), ANGELA FRANDOȘ (tehnoredactare computerizată) și ing. MIRCEA MITREA (consultant tehnic).

O CARTE DE VIZITĂ PRESTIGIOASĂ

COMTEXT S.A.
este omniprezentă

Societatea COMTEXT S.A. este o unitate de desfacere cu amănuntul a produselor textile și încălțăminte cu vechi tradiții în orașul Constanța. Încă din anul 1977, I.C.S. Textile-Încălțăminte deservea, prin ale sale 300 unități, municipiul Constanța și întreg litoralul românesc. Din 1990, firma a căpătat actuala denumire – COMTEXT – și statutul de societate pe acțiuni. În prezent, cuprinde circa 200 unități răspândite pe teritoriul municipiului și are, aproximativ, 500 salariați.

Societatea are **un capital social de 1,2 miliarde lei.** Anul trecut, firma a realizat **o cifră de afaceri de 2,5 miliarde lei** și **un profit de 64 milioane lei.**

Conducerea firmei este asigurată de :

Dna ec. Anca Iulia Cristescu – Director coordonator

Dna ec. Varvara Tomescu – Director comercial

Dnul ec. Mihai Zaharia – Director economic

● Societatea noastră asigură o deservire exemplară a clienților.

● Gama de produse oferite este de cea mai bună calitate.

● Produsele noastre satisfac o paletă largă de gusturi.

● Produsele noastre **au cele mai scăzute prețuri.** Noi asigurăm, astfel, **o reală protecție socială.** Cum reușim o asemenea performanță ? Foarte simplu ! Furnizorii noștri **sunt direct-producători.**

● Renumitele firme STEILMAN și STEFANEL au încheiat contracte de colaborare cu COMTEXT S.A. pe termene de 3–5 ani.

COMTEXT S.A. participă la toate târgurile naționale de mărfuri. Astfel, la Târgul de mărfuri textile-încălțăminte desfășurat la Eforie Nord, în perioada 10–20 mai a.c., am lansat un număr impresionant de comenzi în următoarele sectoare : galanterie, confecții, țesături, tricotaje și încălțăminte. Dar, paradoxal, majoritatea furnizorilor prezenți la târg nu au, nici până în prezent, stabilite prețurile de producție. În aceste condiții, acoperirea cu contracte a necesarului de mărfuri este, deocamdată, o problemă parțial rezolvată.

Pentru sezonul estival, societatea noastră vă oferă **o surpriză de proporții : prețuri deosebit de avantajoase, la nivelul anului trecut,** pentru mărfuri de vară : confecții, papuci de plajă, tricotaje, șepci și pălării etc.

Principalul nostru furnizor este CONTEXIN S.A. din Constanța.

Salariații societății noastre au **cel mai ridicat nivel de salarizare din comerț.** Anul trecut, aceștia au beneficiat de **un fond de premiere de peste 7 milioane lei.**

COMTEXT S.A. a răspuns întotdeauna pozitiv cererilor de sponsorizare : liceul de artă, căminul de copii handicapați, tinere talente sportive, ridicarea unei biserici, sinistrații catastrofelor din județele Constanța și Bacău, TV SOTI Neptun, frații noștri de peste Prut etc.

Deviza noastră este : PROMPTITUDINE și CALITATE.

PROMPTITUDINE
CALITATE

COMTEXT S.A.

CONSTANȚA

STR. MIRON COSTIN NR. 18

TELEFON: 091 – 665605 / 091 – 660186 / 091 – 665529 / 091 – 674088 / 091 – 665584; FAX. 091-662714

Desface cu amănuntul: confecții, tricotaje și încălțăminte pentru copii și adulți, țesături, marochinărie, artizanat, galanterie, mercerie, cosmetice, gablonzuri și bijuterii, articole din piele și blănuri.

Într-o atmosferă cum n-a fost niciodată în Casa Poporului, S-au decernat PREMIILE FLACĂRA

UN EVENIMENT DE REZONANȚĂ NAȚIONALĂ IGNORAT DE TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ !

Paginile 25–31 (fotoreportaj)

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 24 • 16 – 22 iunie • 1993 • 32 pagini – 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

DI. CORNELIU COPOSU a fost ținta unui „atentat" cu urmări fericite!

„Cineva, de undeva", a dorit să compromită sărbătoarea noastră. Incidentul s-a sfârșit, însă, într-o veselie generală.

S-a născut, astfel, GRUPUL DIVERTIS CREȘTIN DEMOCRAT

Tinerețe fără bătrânețe

La 58 de ani celebra actriță uimește o lume întreagă cu vitalitatea și frumusețea ei. Secretul acestui miracol îl aflați în pag. 12.

Din sumar :

SCANDALUL DIN FOTBAL

• Interviu acordat de dl MIRCEA ANGELESCU, în exclusivitate pentru revista FLACĂRA

pag. 19

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

CARUSEL POLITIC

Dl. Ticu Dumitrescu nuanţează

Pe adresa revistei noastre a venit o scrisoare din partea dlui **Marius Mioc**, şeful Comisiei pentru Adevăr şi Dreptate a **Asociaţiei „17 Decembrie“ a răniţilor şi familiilor îndoliate din revoluţie — Timişoara**, prin care se respinge propunerea dlui senator **Constantin Ticu Dumitrescu** de „acordarea impunităţii pentru cei care se autodenunţă“ că au participat la reprimarea revoluţiei, afirmaţie făcută într-un interviu din nr. 8 93 al revistei noastre. Dl Mioc consideră că „adevărul despre revoluţie poate fi aflat fără să fie necesară asigurarea impunităţii criminalilor care se autodenunţă“. Iată răspunsul dlui senator la această scrisoare :

„In primul rând, exact aşa gândeam şi eu când eram mai tânăr, să fiu neiertător ! Insă, odată cu părul alb, de-a lungul unor ani destul de numeroşi, îţi dai seama că nu rezolvi totul pornind de la atitudini care au şi o parte vindicativă în ele ! In schimb, n-am aflat nimic ! Nimeni mai mult decât noi n-a suferit violenţa, torturile pe propria-i piele, nimeni n-a văzut atâţia morţi câţi am văzut noi, nu există termen de comparaţie ! Au fost ucişi sute de mii de oameni în regimul comunist, în revoluţie au murit 2000 ! Să nu fiu înţeles greşit, nu vreau să minimalizez sacrificiul martirilor şi răniţilor din revoluţie ! Dar ceea ce am afirmat în interviu a fost o simplă părere, care nici măcar n-a ajuns în faza de propunere, deoarece am fost îndepărtat foarte repede din Comisia pentru cercetarea evenimentelor din decembrie 1989. Părerea mea nu mai este actuală.

Noi dorim proces, dorim aflarea adevărului, dar nu în spirit vindicativ şi nici măcar punitiv ! Dorim aflarea adevărului, asta e tot“.

MARIAN GHIŢEANU ■

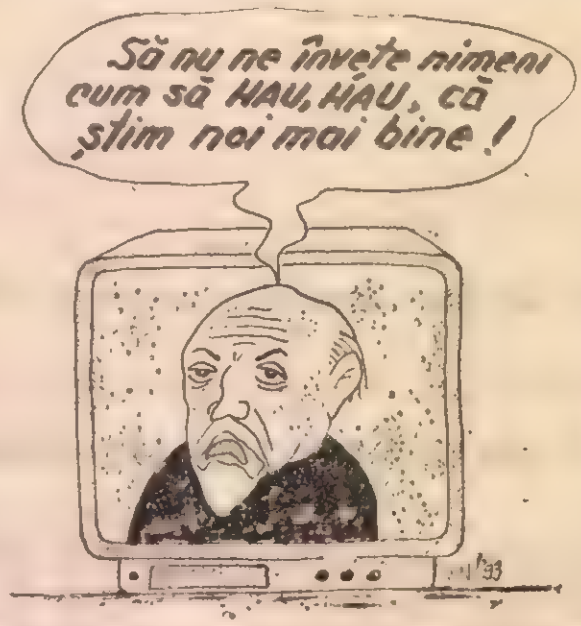

Grupul DIVERTIS nu face liste negre !

Dl Cristian Greţcu, membru al grupului DIVERTIS, ne-a povestit că nu-i este teamă de liste negre şi că membrii grupului nu fac liste : **„Noi nu facem liste ! Cea mai frumoasă listă pe care noi, aidoma celorlalţi reprezentanţi ai poporului, o admirăm, este lista cu indexările, cu subvenţiile şi, bineînţeles, cea a numărului de spectatori care sperăm să rămână, prin propriul nostru merit, cel puţin constant !“**

MARIAN GHIŢEANU ■

Plăţi obscure

Cât costă o „mineriadă“ la Geneva ?

• 3.000 de franci elveţieni, plus 189.200 lei

Timp de 25 de zile, în perioada 30 mai — 23 iunie, are loc la Geneva sesiunea Organizaţiei Internaţionale a Muncii. Din partea sindicatelor române participă dnii Bogdan Hossu, preşedinte al Confederaţiei Naţionale Sindicale „Cartel Alfa“, şi Gheorghe Paşca, vicepreşedinte al CNSLR, cărora Guvernul le suportă cheltuielile de deplasare şi sejur. Pentru o persoană cheltuielile sunt [illegible] de avion (cu tarif redus) dus-întors Bucureşti — Zürich — 189 200 lei, bilet tren (dus-întors) Zürich — Geneva — 88 436 lei, diurnă — 1 125 [illegible] şi cazare — 1 875 [illegible] Din [illegible] mai face parte încă cinci lideri de sindicat, dar ei îşi suportă singuri cheltuielile deplasării. Printre ei se află şi „spaima“ intelectualităţii bucureştene şi a „unei anumite părţi a presei“, **Miron Cosma** de pe Valea Jiului. Oare cât o cheltui el la Geneva, având în vedere că sumele menţionate mai sus sunt considerate de „austeritate“ şi luând în consideraţie că se consideră un mare şef ? Şi oare îşi va povesti la Geneva isprăvile sale şi-ale ortacilor din 1990 şi 1991 ?

MARIAN GHIŢEANU ■

EVENIMENTE MARI ...

Mai mult decât cel mai mult

Există o măsură în toate. Doar sentimentele — cum spun şi poeţii — nu au margini. Cele mai multe din întâmplările zilei sunt oarecare. Nici măcar nu sunt întâmplări, ci păreri, cuvinte rostite la mânie sau ambiţie, opinii necontrolate. Cine vrea să fie mai puţin afectat de realitatea imediată, trebuie să procedeze în felul următor : să citească toate titlurile, din toate publicaţiile tipărite într-o săptămână. Pe măsură ce citeşti, începi să te simţi ameninţat, hărţuit sub imineţa a ceva rău. La sfârşitul lecturii, vine şi eliberarea. Din tot ce citeşti, nu mai rămâne nimic, decât un soi de sgură pe suflet. Mai mult decât cel mai mult nu se poate ! Mi s-a întâmplat să merg vreo zece zile într-un capăt de lume unde, bineînţeles, n-am mai citit zilnic presa românească. Când am revenit, am pus întrebarea pe care ar pune-o fiecare : ce mai e pe acasă ? Am primit un răspuns pe cât de simplu, pe atât de consolator : tot ce ştii. Adică nimic.

Vă propun o trecere în revistă a titlurilor din reviste şi ziare, mai bine zis a acelor titluri care par să anunţe sfârşitul lumii. De când e lumea, mereu i se anunţă sfârşitul, dar mor cei care profeţesc şi lumea uite că trăieşte.

Tartorul — Ţara moare dar nu se predă — Martirii de la Niculiţel —. Intr-o săptămână am devenit mult mai săraci — Dosarul corupţiei locale cântăreşte.. 100 milioane lei — Ca-n codru, dar cu consideraţie şi respect — Un ocean de otravă administrat cu linguriţa — I-am zdrobit capul de asfalt — Şi Mitropolia Moldovei e în criză de locuinţe — Veleitarism, exclusivism, luptă oarbă — Mişu Negriţoiu îl „sapă“ pe Petre Roman în faţa străinătăţii — FMI prezice un an dificil — Scindarea constituţionaliştilor — Intelectualii atacă problema naţională — Femeia de serviciu a lui Vadim e bătută sistematic — Un copil a supt două zile la sânul mamei sale moarte — Şapte ani apocaliptici — După 1 iulie, o nouă explozie a preţurilor — „Exterminatorii“ au fost dezarmaţi — Petre Roman a promis dezvăluiri senzaţionale despre Ion Iliescu — Mulţi pitici dubioşi bat la poarta noastră, dar... — O bombă în procuratură : Există sau nu dosarul Resin ? — Valuri pe malul lacului Floreasca — Bunicul demnitar, tatăl procuror, nepotul infractor — De râsu' lumii ! — Noncorupţie, huliganism şi camuflaj — Adriana Olaru, „amanta oficială“ a primarului Durbacă, a fost bătută măr de copiii acestuia — Ne-au mințit cu un neamț, poate nici nu era neamț — Cu pistolu'n târg — Da, să li se taie mâna ! — Călimara cu arsenic — Strada Progresului a fost la un pas de a sări în aer — Pompierii au salvat de la moarte zece femei — Gabriel s-a culcat cu soţia fratelui său geamăn — Consiliul Europei pică din nou România la examen — Aberaţia stradală — PSDR plânge pe umerii României — Jaf la „Spitalul Municipal“ — Nu-i benzină, nu-s turişti, dar e corupţie ! — Ateneul român îşi închide porţile — Foametea şi falimentul ameninţă unităţile sanitare din Capitală — Sărăcia şi mediul înconjurător...

✦

Pot transcrie astfel de titluri în neştire până miercuri. De ce până miercuri ? Pentru că am cumpărat o carte excepţională — **Barbă albastră**, de Kurt Vonnegut — în care, deşi e vorba de toate relele din lume, rămâne destul loc şi pentru o rază de bine — şi mă pregătesc s-o citesc. Mă gândesc la ea aşa cum se gândesc copiii la prăjitura de la sfârşitul prânzului, în timp ce înghit ciorba de cartofi.

Citind aceste titluri, mă simt dator cu câteva opinii :

1. Cel mai rău m-a neliniştit titlul „Scindarea constituţionaliştilor“. M-am gândit mult la el. Ceva mă făcea să nu-mi găsesc starea. Mi-am găsit-o în clipa când am realizat că nu ştiu cine-s constituţionaliştii şi că, în general vorbind, îmi pasă de ei cât le pasă şi lor de mine. M-am eliberat, cum s-ar zice, de un titlu şi, cu el, şi de-o grijă.

2. Din cauza cantităţii şi a tensiunii din fiecare titlu, n-am mai simţit nevoia să citesc şi articolele. Asta deoarece mai mult decât cel mai mult, nu se poate. Inseamnă că, de fapt, articolele spun mai puţin ca titlurile.

3. Din cauză că ştiu, de fapt, ce conţin articolele — fiindcă, sub alte titluri şi în alte publicaţii, le-am mai citit de câteva ori până acum — revin la titluri şi le privesc cu alţi ochi. Privindu-le cu alţi ochi, iată ce titlu global obţin : **Intelectualii de serviciu au bătut-o pe nevasta Mitropolitei Moldovei cu arsenic, până ce s-au produs valuri pe malul lacului Negriţoiu, astfel că la Timişoara zece femei au salvat pompierii de la faliment cu pistolul în mână !**

4. Nicolae Cristache mi-a povestit cândva un subiect de film plin de mister, dramă, acţiune, pe scurt, un film ce poate fi anunţat pe primă pagină a oricărei publicaţii, ca să vrea să fie cumpărată înaintea altora.

Un tânăr s-a urcat în trenul de Braşov care pleca din Bucureşti la 10,20 fix. Biografia tânărului e complexă : inginer, inventator, om cu [illegible] călătorii peste hotare, divorţat, două amoruri ratate, gol sufletesc, muzică de Bach, în perspectivă o moştenire în Franţa. Exact la aceeaşi oră, dar în celălalt capăt al trenului, se urcă o tânără blondă, seducătoare, melancolică, două amoruri ratate, gol sufletesc, muzică de Mozart, un semidivorţ, călătorii la Kiev şi Ruse. Trenul porneşte, apar chelnerii cu sandvişuri şi cafele aposate. Trenul se apropie de Braşov..

Bine, bine, l-am întrebat la un moment dat pe Nicolae Cristache, ce e senzaţional până aici ? Până aici nimic, mi-a răspuns el, senzaţionalul urmează : Deşi călătoreau în acelaşi tren, deşi aveau multe lucruri comune şi totul părea inevitabil — tot ce e inevitabil într-un film cu o blondă seducătoare şi un inginer inovator divorţat — nu s-a întâmplat absolut nimic. Au coborât la Braşov, fără să ştie nimic unul de altul, şi nu s-au mai aflat niciodată, atât de aproape.

TUDOR OCTAVIAN ■

... EVENIMENTE MICI

Libertatea nu poate fi închisă în cușcă

Demonstrația de protest din București împotriva celor care cred că sentimentul patriotic și ideea națională pot fi închise într-o cușcă de fier, așa cum se procedează la Tiraspol cu patrioții români, care se sacrifică pentru idealul sfânt al unirii Basarabiei cu patria-mamă. Actele ingrate ale unei istorii nedrepte, pactele criminale, granițele trasate cu [illegible] sunt *sorti*te neantului. Nu ai minți le obtuze și retrograde, [illegible] de [illegible] pot [illegible] a despărți [illegible] de [illegible] ta ca poate dura.

Dans cu microfoane

In Parlamentul României se-ntâmplă ceva uluitor: există câteva lucruri care stau, în mod normal, în mod deplin normal, pe picioare și aceste picioare sunt, iarăși, cât se poate de normale. De pildă, dacă un tare înfocat senator și orator o ia prin arătură, i se ia microfonul. Simplu! Un senzor ciudat detectează momentul când patimile obscure, orgoliile de doi bani, interesele meschine și adesea murdare, incultura, grobianismul și cinismul absolut al caracterului de slugă se lățesc peste cinste, corectitudine, principii, regulamente și legi — în clipa aceea, tac! I, microfonul s-a întrerupt. Instituțiile statului, legile și morala publică se apără deopotrivă; nu poți să faci legi pentru ceilalți, dacă nu știi să conviețuiești civilizat cu ceilalți, dacă ești mitocan, dacă-ți ataci ciobănește adversarul politic, dacă te umflă râsul când auzi cuvântul DEMNITATE, deși îl clătești toată ziua prin gură. Nu-i așa, domnule Dumitrașcu? Vă insultă cumva cuvintele mele? De ce?

La atacul incalificabil al senatorului Dumitrașcu, opoziția a părăsit sala, refuzând să mai participe la lucrări. Poate că ar fi trebuit s-o facă nu de zeci și sute de ori, ci o dată, dar cu mult timp în urmă. Poate... E greu să dai un răspuns tranșant la această alternativă a luptei politice, mai ales acum, în aceste zile de 13, 14, 15 iunie, când simți cum îți clocotește din nou sângele în vine; când îți amintești de incredibila, năucitoarea „soluție" găsită crizei politice de acum trei ani de către bărbatul de stat numit Ion Iliescu, capacitatea sa uluitoare de a dialoga cu bâta, spunându-i cât de mult o prețuiește; acum, când Miron Cosma se plimbă la Geneva, când Păunescu la Strasbourg, când Everac la televizor, fiecare după rangul și steaua lui...

Dar, cum spuneam, există lucruri normale în Parlamentul României. Președintele Camerei Deputaților i-a luat microfonul colegului său de partid. Acesta nu e un joc politic. Aceasta e morală publică. Electoratul i-a dat dlui Dumitrașcu microfonul (că așa e de când lumea, unii aleg, alții sunt aleși...). Domnul Adrian Năstase i l-a luat. Puterea a învățat să-și ia singură microfonul. Poate fi un început timid de normalitate. Din nefericire, suferința noastră e prea aprinsă pentru a putea fi mângâiată într-un dans cu pași mărunți și delicați...

EUGEN CHIROVICI ■

Dl g-ral lt. Niculae SPIROIU:

Nu se pot face prognoze privind unirea

Care este poziția ministrului apărării naționale al României față de Basarabia și de revenirea Basarabiei la România? Profitând de faptul că a răspuns cu simpatie invitației revistei noastre, l-am „bombardat" cu întrebări! Domnul ministru a răspuns:

„Problema Unirii Basarabiei cu patria-mamă, România, este o problemă care aparține, în foarte mare măsură, celățenilor Basarabiei! Ei trebuie să hotărască în privința aceasta! Lucrurile au fost în mod intenționat complicate, cândva, prin trecerea unei părți din Basarabia și Bucovina la Ucraina! În consecință, dacă cineva ar fi luat [illegible] Unirii Basarabiei cu [illegible] în 1990, nu se poate spune acum [illegible] Numai ei [illegible] Noi [illegible] acolo ceea ce n-au reușit să facă dominația Austriei timp de peste 100 de ani în Bucovina și cnutul cazacilor țariști timp de 106 ani în Basarabia, a reușit să facă puterea sovietică, în timp de 50 de ani! Ceea ce au făcut ei acolo a fost într-adevăr o epurare etnică, plus un implant de alte populații, plus trimiterea moldovenilor în toate colțurile URSS! Moldovenii au fost victimele crearii de către Moscova a CETĂȚEANULUI SOVIETIC! Într-un cuvânt, tranșarea acestei probleme ridică obstacole extraordinare! Unirea Basarabiei cu România și momentul când va avea loc aceasta sunt probleme asupra cărora nu putem face prognoze! Dar este firesc să-i ajutăm pe românii de acolo și, deocamdată, aceasta este politica cea mai bună!" (M.G.).

Prezența în mijlocul nostru, cu ocazia decernării Premiului FLACĂRA și făcând față unor întrebări incomode ale reporterilor noștri,

Poetul și patriotul basarabean Ion HADÂRCĂ declară:

„N-ați găsit altă întrebare mai ușoară, decât aceasta, referitoare la părerea mea despre evoluția politică a dnei Leonida Lari?! Suntem frați de sânge, suntem de o țară și de o baștină, de [illegible] Sângerei! Suntem pământ [illegible] suntem frați de cruce! [illegible] idealul Unirii și eu mă simt frate de sânge cu oricine lucrează în această direcție! Din păcate, și pe malul stâng și pe malul drept al Prutului, se mai fac greșeli! Și eu aș putea, dacă voi [illegible] la Chișinău, să vă [illegible] un moment de-acesta și să vă pun o întrebare mai puțin delicată! N-o fac, pentru că eu consider că lucrurile acestea trebuie să treacă pe un plan secund, chiar în clipa în care sunt făcute! Pentru că [illegible] făcută, totuși, [illegible]! Este și o dramă, dar drama aceasta trebuie să ne facă mai înțelepți și să depășim aceste momente, pentru că, repet, în [illegible] timp este un moment greu pentru Basarabia! Este foarte posibil să o pierdem pentru multă vreme, dacă intră în spațiul CSI! În 1990 au fost momente favorabile Unirii, când Frontul Popular avea influență și în Parlament și în societate, se putea face foarte mult atunci! Dar atunci, să nu uităm, noi eram încă în spațiul URSS, independența am obținut-o în 1991! Un alt moment favorabil a fost puciul de la Moscova! Acum... Dacă aș ști ce ar trebui făcut! Colegii mei și cu mine toamnă de aceea am demisionat din Parlament, în numele acestei cauze și am reușit să stopăm referendumul care vroia să promoveze NEUNIREA și să ne mențină în spațiul CSI! Pericolul acesta nu a fost respins definitiv, el este doar amânat!"

M. GHIȚEANU ■

Ministrul apărării naționale ne-a declarat

• *Armata nu susține Partidul România Mare*

„Armata nu susține PRM! Nici vorbă de așa ceva! Cea [illegible] bună dovadă, dacă vreți, [illegible] tocmai, uneori, dl. Vadim a mai scris câte ceva și despre mine! De altfel, nu-mi aduc aminte să fi avut loc o întâlnire a dlui Vadim cu militarii! După părerea mea, avem un corp de cadre militare solid și capabil să discearnă! Relațiile mele cu dl Vadim Tudor le-aș califica drept [illegible]

• *Este necesar ca rapoartele Consiliului Suprem de Apărare a Țării să câștige în conținut*

Vizavi de un articol publicat în revista noastră, în care ironizam limbajul lemnos dintr-o dare de seamă asupra activității CSAT, document întocmit de dl. general Pancea și destinat parlamentarilor, dl ministru Niculae Spiroiu ne-a declarat: **„Personal, sunt de părere că aceste rapoarte trebuie să conțină elementele necesare pentru ca, pe de o parte, societatea să fie liniștită, să știe că acolo se discută lucruri serioase și se adoptă hotărâri serioase; și-n același timp, contribuabilul, care susține și apărarea țării și ordinea publică și serviciile de informații, să aibă sentimentul că munca lui nu este irosită! Cred că în privința aceasta poate este necesar ca aceste rapoarte să câștige în conținut!"**

• *Șeful aviației militare a fost trecut în rezervă numai din motive de vârstă*

Întrebându-l despre părerile care circulă, conform cărora șeful aviației militare, dl. general Opruță, a fost trecut în rezervă datorită numeroaselor accidente aviatice care au avut loc, dl. gen. lt. Niculae Spiroiu, ministrul apărării, ne-a declarat: **„dl. general Opruță este trecut în rezervă pentru că împlinește 60 de ani și are o vechime foarte lungă în serviciu, deoarece fiind pilot, în aviație un an de serviciu se socotește doi! Efectiv, acesta este motivul! Sigur, noi am făcut o analiză asupra accidentelor care s-au produs! Din nefericire, în toate aviațiile se întâmplă evenimente din acestea! Nu sunt mai multe de când este dl. Opruță la comanda aviației, ci poate chiar mai puține! Nu pot să avansez un nume, noi avem în vedere mai mulți generali de aviație, dar pe care i aprobă mai întâi Consiliul Suprem de Apărare al Țării".**

Tristețe bucureșteană

PROSTITUATELE VOLANTE

• *Copilițe de 12-15 ani să supraviețuiască*

Nu există prostituate la Metrou. Poliția Metroului nu are inregistrate asemenea cazuri. La cafeneaua din stația de metrou Gara de Nord, insă, se poate negocia, cu discreție, la adăpostul jardinierelor cu flori de plastic (mixandre), la o ceașcă de ceai, tariful unei astfel de fete „care nu există". Aceste fete se pot negocia și în fața hotelului Cerna, sau direct pe peron.

La „agățat" pe peronul gării. Fata din fotografie are tivul ridicat (semn că se oferă sub preț). Este o tură „de incălzire"

Pentru cei de un sânge cu tine, tariful este minim. Vorba aceea : „sângele apă nu se face"

La intrarea closetului din Gara de Nord este un loc unde se strâng, de regulă, fetele. In fotografie, una din ele este insoțită de trei băieți (unul din ei este „pește")

Prostituția, ca și hoția, este un lucru dificil de probat. Clienții turci, arabi sau negri sunt recrutați prin intermediul traficanților de valută, care sunt totodată și „pești" (unii dintre ei) ; sau direct de fete. Cele care au parte de clienți străini sunt senioarele. Ele au un tarif în acord cu fluctuațiile pieței valutare, o „educație" profesională și un minim interes pentru igienă ! „Munca" o prestează la domiciliul clientului (camera de hotel, adesea), la ele acasă (unele) și la casele cunoscute în argou sub numele de **„felinare"**. Aceste case „felinar" sunt de fapt case de toleranță, dar, spre deosebire de casele de toleranță tipice, unde fetele se adună în holul mare și dispun de cataloage cu poze sau clipuri video de prezentare, „felinarele" nu sunt locuite, sunt cât se poate de secrete și fetele (care au cheie) vin aici numai pentru a-și face treaba, după care pleacă. Denumirea de **„felinar"** vine de la faptul că, în ciuda eforturilor de discreție ajung repede să fie cunoscute și, dacă nu se obține toleranța poliției, fetele pot fi ușor „probate" (surprinse în flagrant). Legătura senioarelor cu Metroul este doar aceea că pot fi negociate la terasa amintită, cafeneaua din stația Gara de Nord.

Fetele rujate de la... grupa mică

Spre deosebire de suratele lor, senioarele — care au o reală experiență profesională — adevăratele fete de la Metrou sunt niște copilițe între 12 și 15 ani. Ele aparțin Metroului cel puțin în aceeași măsură ca și vagabonzii care cerșesc între stații, sau fac tumbe pe scările rulante. Asta deoarece fetele de la Metrou fac parte din aceeași mare familie a celor care se simt în subsolul Metroului ca acasă. Chiar dacă multe dintre ele și-au pus colanți lucioși sau și-au vopsit părul, ele sunt tot nepieptănate și umblă tot murdare. Vorbesc urât și pot deveni cu ușurință agresive (verbal), dar au sânii abia crescuți, pentru că sunt îngrozitor de mici pentru ceea ce fac. Pentru a compensa, atunci când se duc „la lucru", se rujează, își fac genele și își iau un aer profesional. Stau în mod obișnuit mai multe laolaltă într-un loc și sunt însoțite de doi-trei băieți, dintre care unul este „pește". În preajma lor mișună, aproape întotdeauna, câte un tip beat, care le cunoaște, dar nu are bani să le plătească, sau este doar ațâțat de curiozitate. Ele nu au un anumit loc de adunare. Pot fi întâlnite peste tot la Metrou, în apropierea gurilor de intrare, la **Unirii, Dristor, Piața Iancului,** dar mai ales **Gara de Nord.** Nu au un tarif stabil, ca senioarele. Ele îți oferă o ședință de sex „la botul calului" pentru o nimica toată. Un cetățean foarte bine îmbrăcat — genul băiat cu ochii albaștri — a negociat lângă mine o fată (pe Nuța, sau Tuța) pentru două tricouri chinezești. Unul din puștii atașați grupului (dar nu șeful, „peștele") le însoțește pe fete și pe client, după ce acesta a plătit, într-un loc mai ferit, cunoscut și „probat" de ei. Aici puștiul „ține de șase" (stă la pândă) în timp ce perechea „se rezolvă". Bărbatul cu înfățișare de securist a plecat să se „rezolve" undeva la capătul peroanelor...

Clienții „serioși" au tratament preferențial

Impresia lăsată unui observator al acestor situații [illegible] de amatorism și incrop[illegible]. Nu pare verosimil ce se întâmplă. Primul lucru care mi-a atras atenția asupra caracterului, totuși profesional, al relațiilor a fost atunci când am încercat să-i pozez. Am văzut atunci că puștiul care era „pește" și-a ascuns fața cu mare viteză, în felul în care mafioții încadrați de carabinieri își apără fața de blițurile fotoreporterilor. Am descoperit, după aceea, că sunt foarte puțin comunicativi. Cu mare dificultate, am aflat că uneori folosesc pentru serviciile erotice c[illegible] unei femei angajate în serviciul căilor ferate. Costul unei fete este atunci mai ridicat și nu merg acolo decât cu clienți siguri, verificați. [illegible] probabil tot un fel de c[illegible] „fel[illegible]".

C[illegible] siguranță, despre fe[illegible] de la Metrou, Poli[illegible] lui 1, Poliția Metrou[illegible] Poliția T.F. a Gării de Nord știu mai mult decât am putut noi să vă prezentăm. Este regretabil că o informare completă nu poate fi pusă la dispoziția publicului, pentru o consultare largă, în vederea găsirii unor soluții la acest trist flagel bucureștean.

M.M. ■

DE LA METROU

se zbat (după mintea lor) într-o junglă dezgustătoare

„Peștele" senioarelor, incolțit de polițiștii T.F. (inițial, a fost confundat cu un cetățean turc)

O țigară la „intrarea în schimb" și o încercare de apropiere de un domn respectabil (vorba vine...)

Diferența de vârstă nu este o barieră. Un moment de „tandrețe profesională" surprins de fotoreporterul nostru la intrarea în metrou.

Două „senioare" surprinse de poliție la intrarea în Gara de Nord, în momentul în care una dintre ele (cea cu mâna la gură) tocmai primise o corecție (bătaie) de la „peștele" ei.

Cel cu tricou cu margine albă la gât și la mâneci este „pește". Când a observat că este fotografiat, și-a ascuns fața

CRONICA ORORII

Doi minori au fost răpiți și obligați să cerșească

Pare incredibil, dar este adevărat ce s-a întâmplat în orașul Mărășești din județul Vrancea. MUNTEANU GORNEA (de 36 de ani), la circa 2 săptămâni de la dispariția copiilor săi (Munteanu [illegible]lin și Docan Branca, în vârstă de 12 și respectiv 13 ani), sesizează poliția că minorii au plecat la sora sa din București ; dar că, interesându-se telefonic la sora-sa, a aflat că nu au ajuns în capitală ! Misterul dispariției lor, pe drum, ori în București, rămânea.

Gătălin și Docan au fost reținuți de un individ cât se poate de suspect, într-un imobil situat în str. Covaci nr. 19, sectorul 3, București. Cine este nemernicul făptaș? El se numește BARBU RADU (30 de ani, fără ocupație și cunoscut ca având antecedente penale). Acesta i-a acostat pe cei doi minori speriați în chiar Gara de Nord . Bătuți măr, i-a obligat, prin violență și amenințări, să cerșească timp de 2 săptămâni ! Copiii i-au „șoptit" unui nene că sunt siliți să facă treaba asta ingrată, iar acesta l-a divulgat pe netrebnicul R. Barbu poliției. Autorul mârșăvei fapte este cercetat în stare de reținere ; dar o întrebare tot se cuvine pentru părinții Munteanu din Mărășești : Cum ați lăsat doi minori la drumul mare, când știați câte se întâmplă în jur ?!

Bancu Grigore a băgat cuțitu' în Ionel Roncea, dar victima nu l-a reclamat decât după o lună !

Roncea Ionel din Craiova (.23 de ani, fără ocupație), a reclamat că a fost victima unei agresiuni, săvârșite de Grigore Bancu, care, pur și simplu, a băgat cuțitul în el ! Medicii i-au spus că viața i-a fost pusă realmente în pericol. Abia în această situație critică s-a hotărât să-l divulge . pe huligan ! De ce așa târziu ? Încâlcite sunt cărările... prieteniei bahice.

Din cercetările poliției a rezultat că, într-adevăr, pe fondul consumului exagerat de alcool, a avut loc altercația cu cântec și lamă de cuțit la mijloc. Era o petrecere în locuința unor cunoștințe comune. Lui Grigore Bancu, de 19 ani, i-a sărit mustarul din farfurie și i s-a revărsat adrenalina în sânge. Ce este clar e faptul că atât Bancu, cât și Roncea sunt fără ocupație. Petrecerea și alcoolul tare le-au luat mințile. De la ce s-au certat, Dumnezeu cu mila... Lama cuțitului i s-a insinuat discret între coaste lui Ionel. Doar medicul l-a trezit la realitate și i-a confirmat că dacă era mai aproape de inimă... Paharul leagă oamenii mai mult ca facerea de bine și frigerea de blide sparte.

Iacob Gabriel a împușcat trei iepuri dintr-un foc !

Tânărul Iacob Gabriel a împușcat într-adevăr trei iepuri, însă oarecum la figurat. Concret, într-o seară a comis un furt : a făcut un accident deosebit de grav și bașca Teleormanul și Vlașca, a amenințat niște lucrători de poliție, care numai de asta nu aveau chef la ora aia !

După îndelungi slalomuri pe străzile capitalei, polițistul l-au prins chiar în flagrant pe tânărul și fără ocupație concretă — Gabriel Iacob : autoturismul Dacia — 1310, cu nr. de înmatriculare 1—B—78910 purta ghinion cât cuprinde : era furat și-l și accidentase grav pe Marcel Iordache, exact pe trecere de pietoni. Înainte de a fi imobilizat de băieții pricepuți la karate, tânărul de nici 21 ani, Gabriel, a scos de la chimir două cuțite de toată frumusețea ! O vreme bună va avea timp de meditație într-un loc cu puțină lumină și fără verdeață. O merită cu prisosință.

Neculai Oprea, la 71 de ani, își ucide bestial soția, înainte de a se gândi la cele veșnice

Crima monstruoasă a avut loc în comuna Rodiu, din județul Galați. Nici nu vă vine să credeți. Septuagenarul este Oprea Neculai, agricultor și descreierat ! Pe fondul unor mai vechi certuri și neînțelegeri, a pornit scandalul, din te miri ce.

Oprea Verginica avea doar 66 de ani ! I-a fost călăuză lui Neculai și la bine și la rău. Viața i-a fost întreruptă brusc, printr-o lovitură brutală. Mai concret, cu ce a găsit Neculai la mână, a pălit-o în moalele capului pe Verginica !

RALUCA VRABIE
DORIN SĂLĂJAN

Constituanta moscovită și nostalgia consensului

In ultimele două săptămâni, viața politică din capitala Rusiei a fost dominată de desfășurarea lucrărilor „conferinței constituționale", inițiate de președintele Elțân. E vorba de un for consultativ, menit să înlesnească elaborarea, pe baza propunerilor făcute până acum, a proiectului unei noi legi fundamentale a Rusiei, menite s-o înlocuiască pe cea de acum, care datează de pe vremea lui Brejnev. Conferința a întâmpinat, după cum este cunoscut, o mulțime de împotriviri și critici, dar ea a putut totuși să se țină, având în vedere poziția întărită a lui Boris Elțân ca urmare a referendumului de la 25 aprilie. Legat direct de lucrările constituantei moscovite, în Rusia s-au făcut auzite voci, exprimate de pe poziții diferite, în favoarea realizării „consensului" (noi, românii, cunoaștem bine cuvântul) politic în Rusia.

Iată, de pildă, ce susține fostul lider sovietic Mihail Gorbaciov: „Punctul meu de vedere este că referendumul a fost absolut inutil. Este o transpunere a jocului politic la nivel federal în întreaga societate. Iar urmarea este scindarea societății ruse și o opoziție și mai mare. Dar societatea are nevoie de consens (s.n.). Mi se pare că există un aspect foarte interesant al referendumului. Președintelui i s-a spus: lăsați să acționeze Congresul deputaților poporului, iar Congresului i s-a dat indicația (de către cine? — n.n.): încetați șicanele referitoare la demiterea președintelui. Ce rezultă de aici? Rezultă că societatea nu acceptă confruntările, ci se pronunță pentru consens, pentru colaborare" (s.n.). După cum se poate lesne observa, „consensul" gorbaciovist este cam acela pe care îl știm noi de trei sferturi de veac, un fel de „Vsea vlasti sovietam!" (Toată puterea sovietelor!) adusă la zi, deci cu amendamentele pe care sfârșitul de secol îl impune, dar în esență fiind gorba tot de poruncile lui Lenin. Cât privește adversitatea lui Gorby față de referendumul de la 25 aprilie, ea nu-i o noutate, a fost exprimată tot așa și înainte de consultare, și nu i doar a fostului stăpân al Kremlinului, ci a tuturor factorilor politici anti-Elțân, care s-au temut — și de ceea ce le-a fost frică n-au scăpat — că referendumul se va lăsa cu un rezultat favorabil actualului președinte al Rusiei, dându-i și mână liberă, și autoritate sporită, și credibilitate. Însă, dincolo de toate calculele pe care și le-a făcut Elțân când și-a pus titlul în joc, de interesul său direct și personal în această încercare de forțe, tocmai referendumul este cel care a limpezit întrucâtva situația, a liniștit puțin spiritele, a potolit înverșunările.

De altfel, Elțân însuși este cât se poate de conștient de folosul pe care referendumul l-a adus și lui personal, pentru că i-a redat glasurile lui Hasbulatov, sfetnicul pe care-l, cel puțin pentru o bucată de vreme, din funcție, și situației din Rusia, prin instituirea unui minimum de ordine și stabilitate. Iată ce a spus președintele rus săptămâna trecută în chiar plenul Conferinței constituționale: „După referendum, se încearcă să ni se impună de către o parte a unui consens a unui compromis (s.n.). De asemenea, conferința noastră confirmă faptul că linia de confruntare și de opoziție o pierdă își pierde adepții". Predispoziția către „consens" a lui Elțân s-a văzut și în atitudinea lui mai blândă, mai conciliantă, exprimată la conferință, în privința sovietelor. „Acolo unde sovietele — a spus președintele rus — sunt în stare să depășească sindromul puterii nelimitate (adică exact lozinca amintită, „Vsea vlasti sovietam", care a nenorocit timp de multe decenii milioane și milioane de oameni), ele încep să coopereze rodnic și eficient cu puterile executivă și juridică". Fie și numai prin caracterul său anticomunist, conceptul de „consens" al lui Elțân se deosebește, evident, de cel al lui Mihail Serghelevici. Scopul este, însă, în linii mari, același: să țină bine în mână republicile, ținuturile și regiunile autonome din cuprinsul Rusiei, să-i potolească pe „conservatori" (adică pe nostalgicii bolșevismului), să-i pună pe ruși la muncă și să vină de hac corupției (întrucât, din aproape în aproape, din miting în miting, din grevă în grevă, din fraudă în fraudă și din furt în furt, dolarul a ajuns să coste mai mult de 1 000 de ruble), Rusia să devină, printr-un minimum de stabilitate și un început de redresare, credibilă în fața străinătății, spre a binemerita de la aceasta.

Însă mult râvnitul consens are și o bătaie lungă. M-am mirat când am citit în presa română aprecieri precum cea de mai jos: „U.R.S.S. s-a spart, s-a articulat într-o utopică C.S.I. și se sparge acum din nou. Rusia a intrat, la rândul său, într-un delir centrifugal, iar cele 21 de republici, împreună cu zecile de ținuturi și regiuni, au alunecat în vârtejul autonomizării. Brambureala constituantei va adânci acest proces, preparând posibilitatea existenței unor «orânduiri» diferite pe eterogena hartă rusească". Ca și cum Rusia, cu uriașul ei potențial demografic, economic, diplomatic, propagandistic, polițienesc, de subversiune, diversiune și spionaj, dar mai ales cu imensa ei forță militară, ar sta cu mâinile în sân, așteptând, în postura de simplu spectator, de martor cuminte și tăcut, ca istoria nu numai să se scrie de către oameni sine ira et studio, dar tot sine ira et studio istoria să și meargă, singură, de bună voie, nesilită și nesiluită de nimeni, neinfluențată, nestânjenită, dirijând precum Fatum desfășurarea evenimentelor pe glob, direcție de înaintare a omenirii. Dulce iluzie, nepermisă naivitate! În realitate, Kremlinul nu doarme, iar siluirea istoriei a fost întotdeauna ocupația lui preferată, în care a devenit maestru, plăcerea lui cea mai mare. El și-a făcut din asta un țel, un titlu de glorie, ba, poate, însăși rațiunea lui de a fi. Acum, doritul de Elțân consens politic în Rusia are și scopul de a-i crea condițiile și a-i da posibilitatea să tranșeze în favoarea Rusiei mai multe „sarcini imediate" (vorba lui Ilici) ale mastodontului, printre care la loc de frunte se situează refacerea imperiului sub formă (deocamdată) de C.S.I. Termenul fixat (ținut strict secret, firește) este 31 decembrie anul acesta. În orice caz, Snegur a primit somația în acest sens. Va îndeplini oare prezidentul de la Chișinău ordinul primit și va băga din nou Basarabia în ograda Kremlinului?

ION D. GOIA ■

Războiul rece s-a încheiat, teroarea persistă

Pericolul atomic amenință în continuare viitorul planetei. Dacă între cele două superputeri s-a așternut pacea și dezarmarea se sprijină pe tratate și înțelegeri ferme, în alte colțuri ale lumii continuă să existe sau să se producă armament nuclear. Așa cum vă înfățișează tabloul alăturat, orice conflict armat între state deținătoare de arme atomice poate produce un cataclism mondial, bombele fiind diseminate peste tot, în toate taberele.

1. S.U.A.; 2. Brazilia; 3. Argentina; 4. Africa de Sud; 5. Marea Britanie; 6. Belorusia; 7. Ucraina; 8. Rusia; 9. Franța; 10. Algeria; 11. Libia; 12. Israel; 13. Siria; 14. Kazahstan; 15. Irak; 16. Iran; 17. Pakistan; 18. India; 19. China; 20. Taiwan; 21. Coreea de Sud; 22. Coreea de Nord.

Măcel, recesiune, intenții strategice

■■ **SÂRBII BOSNIACI**, adversarii de până acum ai croaților, asigură din rațiile lor hrana cea de toate zilele refugiaților din Travnik i Acolo, **musulmanii** și-au dat în petic, au măcelărit cu sânge rece, au incendiat și au băgat în sperieți civilii, indiferent de vârstă și sex. Aproape 7 000 de disperați s-au ascuns în pădurile din jurul Travnikului, unde au fost luați sub protecție de dușmanii lor ireconciliabili. În fața acestei dramatice și neașteptate stări de lucruri, cei 12, întruniți la Luxemburg, au precizat că „dacă situația o cere, **vor fi luate măsuri restrictive și împotriva Croației**". Situația o cere. Mai mult: situația se va complica și mai tare, spre dezolarea bine temperată a diplomaților. Până una alta, anarhia din zonă a ajuns la un asemenea plafon, încât președinția bosniacă a fost nevoită să numească un nou conducător al armatei și un nou ministru de interne, ca urmare a „relaxării" incredibile a disciplinei militare. Și acesta e doar începutul... ■■ **Ministrul maghiar de externe, JESZENSKY**, a declarat într-un interviu acordat ziarului **Magyar Hirlap** că „**Ungaria și România abordează în mod diametral opus problema îmbunătățirii relațiilor dintre ele**". Pentru a scuti de orice echivoc perspectiva acestor relații, șeful diplomației de la Budapesta a adăugat: „aș pleca imediat la București dacă aș avea speranța unui progres real în legătură cu propunerile maghiare". Asta e situația, deși se poate și mai rău ■■ **Cancelarul HELMUT KOHL** a pus umărul la denuclearizarea Ucrainei. Aflat în vizită la Kiev, el a încercat să convingă oficialitățile locale că ratificarea tratatului START nu este numai oportună, ci și necesară. Cu puțin timp înainte, **ministrul american al apărării, Les Aspin**, a încercat să îl convingă pe **președintele Kravciuk** că ratificarea ar deschide mai larg porțile Occidentului. Nr. 1 ucrainean a promis că așa va fi, deci la Washington sunt voci care susțin utilitatea unui echilibru între Moscova și Kiev... ■■ **Miniștrii celor 12 state membre în O.P.E.C. s-au întâlnit la Geneva, pentru a gospodări la scară macro mișcarea petrolului în lume.** Dincolo de problemele tehnice, **s-a detașat brusca și semnificativa cordialitate între reprezentanții Iranului și Arabiei Saudite.** Mai mult: monarhul saudit se pare că este gata să viziteze Teheranul, ceea ce cu puțin timp în urmă semăna a șuierat în moschee. Este al doilea semnal iranian de deschidere către Satanul occidental și Satanii-sateliți. Să mai vedem ■■ În **GERMANIA** se multiplică avertismentele în legătură cu prețul de perspectivă al reunificării. Revista **Capital**, care apare la Köln, notează lapidar: „cea mai profundă recesiune din istoria post-belică a Europei occidentale, resimțită în Germania mai târziu din cauza unificării, risipește speranțele într-o folosire normală a forței de muncă. Creșterea șomajului va fi oprită mai devreme în 1995". Să mai adăugăm că **Produsul Intern Brut a scăzut cu 3,2 la sută** față de aceeași perioadă a anului trecut, ceea ce pe pământ german este considerat ca o catastrofă.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

Antonio di Pietro, judecătorul care face curățenie în Italia

Italia face curățenie printre conducătorii săi. De aproape un an, acest judecător din Milano s-a lansat într-o vastă campanie anticorupție, care lovește fără milă potentații corupți din întreaga țară. La 42 de ani, Antonio Di Pietro, fiul unui țăran, fost muncitor și fost polițist pasionat de procedura penală, a devenit starul oamenilor cinstiți și teroarea politicienilor și-a oamenilor de afaceri care, timp de decenii, și-au împărțit plocoane uriașe.

Acum, Di Pietro nu mai este singur. El este sprijinit de 250 de judecători, care participă, de asemenea, la operațiunea cunoscută sub numele de Mani pulite (Mâini curate). În fiecare zi, mașina judiciară dezvăluie un nou scandal și arestările se țin lanț. Valul anticorupție a măturat până acum 150 de parlamentari și 2 500 de oameni de afaceri. Vor urma și alții, cu siguranță.

Cerşetori de lux...

• Din această nouă „profesiune" fac parte persoane onorabile, pensionari, studenţi, copii de familie bună!

Mătuşica Elena de la spaţii verzi

Elena Cliveanu are 60 ani şi este pensionată la data de 26 febr. anul acesta, de la compartimentul „spaţii verzi" I.E.L.I.F. Bucureşti. Locuieşte pe Şoseaua Ştefan cel Mare nr. 178 şi are înfăţişarea unei foarte onorabile doamne. Această onorabilitate este oarecum discutabilă, deoarece Cliveanu Elena îşi procură banii necesari traiului zilnic (o mare parte din ei) din... cerşit. Eu am întâlnit-o la terasa Snaia, unde mi-a cerut ajutorul financiar, cu firescul cu care m-ar fi întrebat ora exactă.

Ceea ce surprinde într-o astfel de situaţie este nu atât naturaleţea cu care ţi se solicită ajutorul, cât înfăţişarea şi comportamentul general ai cerşetorului. Eşti pus în dificultate atunci când vrei să-i aplici eticheta, când vrei să-l clasezi. Asta deoarece el nu arată şi nu se comportă ca un cerşetor. El nu-ţi solicită mila ci, mai curând, înţelegerea amicală. Acest gen de cerşetori îţi cer sprijinul într-un fel camaraderesc, ca vecinul care împrumută de la tine un păhărel de oţet pentru salată. Este greu să-i refuzi. Elena Cliveanu, de exemplu, mi s-a plâns (relaxat, prietenește) de dificultăţile cu privire la primirea pensiei şi lipsa solicitudinii din partea celor de la Prevederi Sociale. Mi-a cerut, chiar, sprijinul revistei pentru cazul său!

Bani cerşiţi pentru căţeluşa Cuki

Am cunoscut un domn — Alexandru I., din Pantelimon — care a început prin a-mi vorbi despre necazurile pe care le are el cu coloana vertebrală. Mi-a vorbit, apoi, aproape 15 minute, cu multă căldură, despre nepoţica lui (Rebeca), de 5 ani, care scrie şi citeşte cursiv, dar este peltică. Pentru că nu l-am întrerupt şi nici nu l-am alungat (nu-mi era uşor), mi-a vorbit de tratamentul naturist pe care îl administrează de 6 luni căţeluşei sale Cuky (rasă coker), pentru ca, la sfârşit, să-mi spună că sta cam rău cu banii şi îndrăzneşte să-mi ceară cu împrumut 200 lei. Şi fiindcă m-a văzut suspicios, s-a arătat gata să mă ducă acasă, pentru a mă asigura „la faţa locului" că tot ceea ce spusese era adevărat. O fi, n-o fi? Dar chiar contează?

Două studente cerşesc în apropierea Universităţii

N.C. este studentă la filologie şi, când am întâlnit-o, acosta bărbaţi, împreună cu A.C., pentru a le cere bani „ca să intre la teatru".

„Motivul nu are importanţă, spune N.C. Omul trebuie surprins. Şi dacă îl surprinzi, el se lasă tapat. El nu se aşteaptă ca o fată tânără, bine îmbrăcată, „normală", să-l oprească şi să-i ceară bani. Şi dacă se întâmplă... Nu-i ceri o sumă mare: 25—30 lei. Dacă e un tip scârbos, te refuză, dar de obicei ai succes. Bine, că nu poţi să stai să ceri până strângi de o rochie, dar ca să ieşi seara la o terasă, asta se „poate".

Ideea de a face în acest fel rost de bani de buzunar i-a venit de la un profesor, care a povestit cum a fost tapat la Paris de un student cerşetor. La Paris, pretinde N.C., bărbaţii „mai serioşi" sunt abordaţi la intrarea în muzee, de către studenţi, cu întrebarea „Ai un franc?". Interesant ce părere ar avea părinţii şi profesorii dacă ar afla despre modul ei de a face rost de bani de buzunar, mi-a răspuns că părinţii probabil nu ar înţelege, aşa cum nu ar înţelege multe aspecte din viaţa ei de studentă, iar profesorilor le-ar fi, probabil, indiferent. N.C. nu este o studentă model, dar nici din „ultimul pluton". Ea îşi vede de carte, de bine de rău şi crede că această soluţie de a-şi rotunji veniturile este, moralmente vorbind, o critică la injustiţia printre studenţi. E un punct de vedere tare, tare discutabil.

Copilul străzii — o sursă de venit pentru familie?

Copilul Cristian, pe care l-am întâlnit cerşind în apropierea cinematografului **Studio**, este cu siguranţă un copil instruit. La numai 10 ani, el vorbeşte îngrijit (o rupe chiar şi pe franţuzeşte) şi este extraordinar de convingător. Nu-ţi spune pentru ce are nevoie de bani. La început spune că are nevoie pentru ceva foarte important. Apoi, dacă insişti, îţi spune că mama lui are „o boală gravă la gât" şi că el — Cristian — strânge banii pentru ca ea să poată fi transportată în străinătate. La nevoie, Cristian poate prezenta mai multe variante ale motivelor care îl determină să cerşească şi, de asemenea, îţi „toarnă" la repezeală o duzină de nume şi pronume personale, cu adresele aferente şi numerele de telefon, toate foarte credibile, luate separat. Cristian este, neîndoielnic, foarte bine antrenat — instruit pentru ceea ce face (probabil de proprii părinţi). N-am putut să-mi dau seama cât „produce" zilnic, dar socotind că un copil al străzii „obişnuit" câştigă, din cerşit, în medie, 1 000—1 500 pe zi, Cristian depăşeşte cu mult această sumă. El ştie să ceară şi în engleză şi în franceză, ceea ce mă face să cred că n-ar fi exclus să aibă în rond şi marile hoteluri. Sigur este că el îşi schimbă locul (face un rond), că este „protejat" şi că „munca" sa se desfăşoară după un scenariu inteligent. Atât cât poate suporta cuvântul „inteligenţă" un astfel de context...

MARIAN MARIN ■

...şi „mirese" de lux

Este vorba, din păcate, tot despre România. Chiar dacă traficul cu mamifere de lux este sponsorizat de agenţii matrimoniale din Italia. Fotografia alăturată a apărut în săptămânalul **L'Expresso** şi însoţeşte o amplă anchetă intitulată **Copila din Est (La fanciulla del' Est)**.

Investigaţia reporterului a pornit de la un anunţ tipărit într-un cotidian: **„4 000 de românce, poloneze, sud-americane, filipineze, fermecătoare, culte, cinstite, doresc să se mărite cu italieni".** Ne este relatată apoi vizita la agenţia matrimonială florentină **Quadrifiglio (Trifoiul cu patru foi)**, condusă de doamna Gabriela Vasile. Patroana, originară din România, a ţinut să facă de îndată câteva precizări: „Româncele sunt fidele, statornice şi lipsite de pretenţii". A găsit cuvinte îmbietoare şi pentru poloneze, dar şi-a exprimat rezervele faţă de fetele din Ungaria şi Cehoslovacia: „Sunt puţine şi nu prezintă încredere. Cele mai multe şi mai sigure (şi mai ieftine, adăugăm noi) sunt româncele". Mărturie stau albumele cu fotografii. Între ofertante: Oana, studentă la Institutul de arhitectură din Bucureşti, Angela din Bucureşti, o învăţătoare din Timişoara, Victoria, 25 ani, divorţată, Iulia, liceană, 18 ani, Nora, ghid turistic, Violeta, 26 ani, ingineră în Bucureşti. „Una din patru va accepta mariajul", garantează patroana. Pretenţiile mireselor contra cost sunt romantice. Cele mai multe doresc un bărbat „energic, afectuos, puternic, simpatic, inteligent". Nici mai mult, nici mai puţin.

Ei bine, dacă un sfert din ofertante — cum ne asigură dna Gabriela Vasile — va accepta imediat căsătoria cu un bărbat italian, ne întrebăm câte din fetele noastre îşi vor găsi partenerul ideal. O cazuistică importantă demonstrează că majoritatea încearcă decepţii amare. Oricum, noi le dorim noroc şi casă de piatră.

O nouă epocă de mari prefaceri

Ţărani de lux la Mogoşoaia

• Fănuş Neagu, Crin Halaicu, Petre Mărculescu, chiar şi... Gică Hagi!

Când veţi dori să vedeţi ceva ce n-aţi mai văzut, să vă duceţi în comuna Mogoşoaia — e la câţiva kilometri de Bucureşti — şi o să-l vedeţi acolo pe internaţionalul Gheorghe Hagi dând cu sapa, pe cei 2 500 m.p. de pământ pe care l-a primit, o să-i mai vedeţi pe domnii Fănuş Neagu — 500 m.p., Crin Halaicu, Petre Mărculescu şi multe alte cinstite feţe de miniştri sau foşti miniştri, milionari, luptători în revoluţie, dizidenţi etc.

Mogoşoaia va rivaliza cu Monte Carlo

Domnul primar al Mogoşoaiei — **Dan-Claudiu Tănăsescu** — a vorbit despre proiectele sale, rezultând că în comună vor avea loc mari prefaceri, în următorii ani, cum ar fi construirea a două stadioane de fotbal de nivel occidental şi un hotel de mai multe stele. Bine, domnule primar, dar de unde bani?

Banii vor veni de la „anumiţi cetăţeni" ai comunei, care nu sunt alţii decât domnii care împreună cu şi pentru că şi cu primarul în frunte ş.a.m.d.

Gheorghe Hagi va avea buletin de Mogoşoaia?!

Legea fondului funciar spune că în comuna în care s-a încheiat reîmproprietărirea ţăranilor şi a rămas o suprafaţă de teren cu care nu ai ce face, poţi să dai acest pământ celor care n-au avut dreptul la împroprietărire, fie că sunt cetăţeni ai comunei, fie din alte localităţi; dar, în cazul celor din urmă, cu condiţia să devină cetăţeni ai comunei. Comuna Mogoşoaia a avut un excedent intravilan de 60 hectare, pe care, cu bucurie, le-a dăruit personalităţilor care s-au grăbit să pună mâna pe o bucată de pământ, care nu costă nimic, conform legii.

Şi totuşi nimic nu e pe degeaba! Va veni vremea când domnul primar le va spune proaspeţilor cetăţeni ai comunei: Mi-aţi cerut pământ, v-am dat, acum eu vă cer bani, ca să construiesc stadioanele şi hotelul.

Ţăranul român care nu poate să-şi muncească pământul, va avea ocazia, în comuna Mogoşoaia, să-şi schimbe meseria: din ţăran să se facă hotelier sau îngrijitor de gazon. „Di" bine.

Şi totuşi — pentru a da cezarului ce-i al cezarului şi a încheia într-o notă optimistă „cetăţenia" de la Mogoşoaia — dacă legile nu au fost încălcate (şi e foarte probabil că n-au fost!) şi dacă proiectele cele minunate vor prinde viaţă odată, cine ce ar avea împotrivă? Este acum Dan-Claudiu Tănăsescu primar la Mogoşoaia? Este (că oamenii l-au votat). Va fi el primar şi în viitoarea Mogoşoaie fermecată? Poate: cine ştie...

DAN GHEORGHE ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și ORICARE ALTELE [illegible] găsiți răspunsul complet de către DOCTORUL C.

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

PACUTA BADASCA
com. Romănești, jud. Botoșani

Când voi mai avea copii? Cum va evolua sănătatea? Care este viitorul pe următorii 5 ani?

Șansele dv. în domeniile care vă interesează în următorii 5 ani: 1993 — este un an în care vă veți ameliora situația financiară în mod neașteptat. Șanse mari în profesie. Posibilă schimbare a locului de muncă; 1994, — an ce va produce schimbări în viața dv. Trebuie să preveniți o stare fragilă de sănătate cu tendințe psihice depresive însoțite de excese alimentare sau alcoolice, câștiguri bănești. Neînțelegeri în cuplu; 1995 — anul unei decizii profesionale cu un deznodământ fericit, veți învinge adversitățile, câștiguri financiare, schimbări profesionale; 1996 — anul este favorabil asocierii. Căsătorie sau divorț. Efortul dv. trebuie să fie depus pentru menținerea echilibrului psihic. Câștiguri financiare. Anul prezice o graviditate sau nașterea unui copil. Veți avea entuziasm, idei; 1997 — an favorabil pentru a avea un copil. Pe de altă parte, riscuri de boli ginecologice sau ale gâtului. Se pare că șansa de a avea un copil în acest an este mai mare decât în oricare din anii precedenți.

NICORINA MARIANA ANGHELE — Galați.

De ce am fost părăsită de partener și dacă se va întoarce?

Nu putem ghici dacă se mai întoarce. Nu ne ocupăm cu așa ceva. Nu vă facem nici studiu de compatibilitate, deoarece nu ați dat numele și data nașterii celui vizat. Dacă aveam datele lui, puteam să aflu dacă vă potriviți sau nu cu el.

GABRIEL THEODOR CIORANU

1. Destinul vieții. 2. Personalitatea. 3. Succese sau necazuri în dragoste. 4. Anul și lunile favorabile

Aveți o fire de pustiitoare melancolie. Neînțelegeri și decepții în dragoste. Egoismul dă un nou aspect vieții, reușită materială. Persoană de acțiune, independentă. Ocupații ce vi se potrivesc: învățământ, psihiatrie, psihologie. Cine sunteți? Aveți o personalitate puternică de conducător și veți da randament numai în cazurile când veți putea să conduceți cu o anumită independență activitatea dv., deci nu ca subordonat. Mergeți înainte fără a reveni. Agresivitate care trebuie epuizată în sport sau grădinărit. Să vă combateți încăpățânarea, egoismul, izvorul eșecurilor. Șansele până în 2000: 1993 — succese în afaceri, dificultăți în familie din cauza stresului, durități, deschideri spre social, finalizare de proiecte majore, contracte; 1994 — reușită unică, restricții. Succes prin perseverență, posibilă promovare în funcție. Relații afective de scurtă durată; 1995 — o nouă activitate, proiecte finalizate, bani, multiple legături afective sprijinite de parteneri; 1996 — posibilă căsătorie, anul casei, al familiei, însă sunteți bântuit de îndoieli și incertitudini; 1997 — an de expectativă — succese materiale, dar egoism în sfera afectivă (clocniri de interese); 1998 — câștiguri materiale, șanse mari în profesie, schimbări multiple și deplasări. Afectiv fără mari progrese; 1999 — an ce favorizează viața de familie, posibilă căsătorie, dar în general anul este de tranziție. Trebuie să așteptați o schimbare, apoi acționați; 2000 — se anunță o victorie profesională dar riscuri și conflicte, defecțări aparate. În familie litigii. Posibile conflicte juridice, administrative. Zile favorabile: 11 și 29.

GAVRILĂ MARIAN PARASCHIV
Brașov

Cine sunteți? Karma anului 1993 Zile norocoase

Cine sunteți? Un om cinstit, drept, răbdător, puternic, loial, serios, conservator. Nu acceptați ideile noi decât după un studiu îndelungat. Metodic stabiliți planuri detaliate. Iubiți sensibilitatea și siguranța. Pericol de subestimare și meschinărie. Reușiți în domeniile ce presupun precizie, metodă, spirit de observație.

Drumul în viață: — un drum norocos; destinul tuturor reușitelor.

Karma anului 1993 — aveți șansa unei realizări pe plan spiritual, dar numai prin multă voință. Eliminați neîncrederea în dv.

Zile norocoase 9 și 27.

PETRA NICOLAE SIBIEL
Stud. Sibiu

Destinul material Karma anului 1993 Zile norocoase Șansele dv. până în anul 2000

Destinul material: Cine sunteți? Un om ambițios, autoritar, voluntar, cu strălucire. Bun conducător. Atenție la direcțiile greșite, aduc eșecul! Mergeți înainte, nu aveți întoarcere, trebuie să reușiți. Drumul în viață: urcă mereu. Veți rămâne în vârf, sau o să vă aruncați în prăpastie.

Karma anului 1993 — în acest an veți avea mai mult noroc ca în alți ani.

Zile norocoase: 13 și 31.

Șansele dv până în anul 2000: 1993 — favorabil uniunilor matrimoniale, divergențe trecătoare. 1994 — proiecte profesionale de anvergură, eșecuri, sentimental bine. 1995 — câștiguri financiare, schimbare a locurilor de muncă. 1996 — schimbări, fluctuante, nervozitate, promovare în funcție. 1997 — tranzacții secrete, neînțelegere cu partenerii. 1998 — deplasări frecvente, decepții sentimentale. 1999 — revizuiți relațiile, schimbați domiciliul. 2000 — un an al decepțiilor, blocajelor, șansă, călătorie în străinătate.

VELA
Sibiu

Șansele de recăsătorire Cum va evolua starea sănătății Tabloul complet al personalității Ce destin v-au hărăzit astrele? Cine sunteți? Zile norocoase Șansele până în 2000

Ce destin v-au hărăzit astrele? Sunteți o adeptă a schimbărilor de tot felul, căutând, inclusiv în profesie, variația. Călătoriți ori de câte ori vi se oferă ocazia. Mișcarea este cuvântul de ordine la dv.

Cine sunteți (destinul dv. material): Vă caracterizează armonia, altruismul, fiind însă și puțin naivă. Iubiți natura, copiii, animalele, viața la țară, floricelele, păsărelele. Veselă, gentilă, agreabilă, mereu sinceră. Aveți nevoie de tandrețe și afecțiune. Din păcate sunteți indecisă și influențabilă. Drumul în viață este norocos, însă pe marginea prăpastiilor, presărat cu capcane, fiind un drum al șanselor, dar și al surprizelor. Veți atinge un succes mare, valabil și pentru partenerul de viață pe care îl veți întâlni sigur în a 2-a perioadă a vieții. Veți avea o căsnicie fericită.

Zile norocoase 3 și 21.

Șansele dv. până în 2000: 1993 — un an bun pentru afaceri și câștiguri financiare. Șanse în profesie pe fondul unor fluctuații sentimentale marcate de nervozitate. 1994 — posibil o schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu, câștiguri financiare. 1995 — o decizie profesională va fi încununată de succes, în general victorie. Posibil nuntă pentru celibatari, copii în cuplurile tinere. Schimbare în viață. 1996 — asemănător cu 1993. 1997 — contacte de succese în afaceri, proiecte și chiar un copil, nervozitate, unele blocaje, posibilă călătorie în străinătate. 1998 — laborios, cu multe restricții, nervozitate în familie, pericol de ruptură. 1999 — o nouă activitate, călătorii sau chiar mutare, câștiguri financiare. 2000 — anul casei și al familiei, favorabil, călătorie cu conflicte profesionale și tulburări sentimentale de scurtă durată.

MLADEN MAPIUS
Timișoara

Personalitate, șansele până în 2000

Ziua de naștere indică lipsă de încredere în sine, destin frământat, sunteți omul care umblă „după doi iepuri deodată". Totuși veți avea o îmbunătățire a forței numai datorită șansei. Preferați munca de grup, unele stări depresive sunt tratabile cu muzică. Profesiuni indicate: poezie, pictură, dans și biblioteconomie, dar și sport sau activități civice. Puteți deveni un bun și conștiincios funcționar public. Artele vă dau șansa unei realizări în viață.

Karma anului 1993: indică mai mult noroc ca în alți ani și prietenii. Să nu fiți egoist, să dați dovadă de competență. Acestea vor forța norocul. Delăsarea vă aduce o diminuare a șanselor.

Zilele favorabile: 12 și 30.

Șansele dv sunt: 1993 — un an ce necesită diplomație. [illegible] anul căsătoriei. 1994 — contacte sociale, proiecte majore. 1995 — o nouă activitate, afaceri bune călătorii. 1996 — anul familiei (o căsătorie posibilă). 1997 — anul bilanțului, nu se recomandă a începe nimic nou. 1998 — succes financiar, șanse în profesie. 1999 — un an în care se va face simțită o schimbare importantă în viața dv. 2000 este anul victoriei în profesie. Sentimentul staționar.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

CERERI:

1. Făină grîu
2. Soia
3. Tărâțe, cereale (grâu, porumb, orz, secară etc)
4. Zahăr
5. Fructe uscate de pădure
6. Vișine în alcool
7. Sămânță floarea soarelui mică, neagră, uscată
8. Porumb boabe pentru floricele, 2 tone
9. Alcool, concentrație 96° (cisternă)
10. Seturi de berărie
11. Vinuri albe 2—4 ani îmbuteliate pentru export, 3—5 mii l/lună
12. Faianță, gresie și obiecte sanitare din faianță, cantități de mii mp, respectiv sute de buc.
13. Mărgele (șiraguri și livrate separat) din : sticlă, os, porțelan, lemn sau alte materiale naturale, cantități : echivalent a 10—30 mii USD/lună
14. Sticlă și cristal menaj și decorativă, cantități : echivalent a 30—50 mii USD/lună
15. Porțelan menaj, cantități : echivalent peste 30 mii USD/lună
16. Oțel beton striat, de tip GOST 25-G-2F,
17. Cupru din cabluri uzate 20 tone/tranșă
18. Bare de oțel întărite conf. GOST-578/82 A3 Gs2S cu următoarea compoziție chimică : C — 0,17—0,25%, Mn — 0,78—1,20%, Si — 0.60—0,90%, Cr — 0,3%, Ni — 0,3%, S — 0,04%, P — 0,04%
19. Bare cu secțiune pătrată 60 x 60 x 9000 mm sau 90 x 90 x 9000 mm
20. Cherestea pentru țară, 300 cm/lună, se poate plăti avans 10—15%
21. Betoniere acționate electric sau cu motor cu benzină de capacități până la 300 l, cantități de 10—20 buc/lună
22. Elemente de calorifer, din fontă turnată, origine CSI, cantități a 5 vagoane/lună
23. Confecții blaturi mese și bănci din rășinoase, finisate și lăcuite, cantități : echivalentul a 60—120 mc/lună
24. Oțel beton PC 50 și/sau PC 60, dimensiuni între 6 și 16 mm, cantități min. 1.000 tone/lună
25. Oțel beton OB 37, diametrul 6 mm, cantitate de 1000 tone/lună
26. Oțel beton OB 37, diametrul 6,5 mm, cantități de 10.000 tone/lună
27. Cablu oțel DIN 17140-83, tip D 35-2 sau D-8-2, diametrele : 6, 6,5, 8 mm, cantități de 1000 tone/lună. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 25, 28 mm, cantitate minimă de 1 000 tone din fiecare, franco Odessa Reni.
28. Cai pentru tăiere.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Alcool din melasă**, de 95—96 grd, cantitate de 500 tone, în butoaie de 200 l din metal și material plastic (garanția este de 4000 lei/butoi, care se restituie în cazul restituirii butoiului), preț de 1 030 lei/l inclusiv transportul.

2. ● **Băuturi : Vodcă Firiza** 1/2 l, preț producător 290 lei, preț livrare de 295 lei, AC 1,7%.

● **Vodcă Șatra**, 1/2 l, preț producător de 310 lei, preț livrare de 320 lei, AC 3,2%

● **Rom Pirat**, 1/2 l, preț producător de 340 lei, preț livrare de 345 lei, AC 1,4%

3. **Alimente**, disponibile în Olanda :

● 12 000 kg spaghetti, ambalate la 1 kg, 1,54 DM/kg

● 25 000 macaroane, ambalate la 25 kg, 1,49 DM/kg

● 1 000 conserve de gulaș unguresc, de 425 gr, 1,12 DM/conservă

● 1 000 conserve de carne de 850 gr, 1,97 DM/conservă

● 15 000 kg șuncă vidată, 6,30 DM/kg

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. **Sodă caustică (fulgi)**, cantitate de 2 000 tone/lună, cu caracteristici : NaOH 96,7%, NA2CO3 1,4%, NaCl 1,0%, Fe 203 0,008%, ambalată în saci de 50 kg., preț de 345 USD/tona, FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

2. **Sodă calcinată ușoară** densitate, cu caracteristici: NaCO3 98,8%, NaCl 0,5%, Fe203 0,006%, insolubilă 0,1%, densitate 0,6 kg/dm³, cantitate de 20 000 tone/lună, ambalată în saci de 50 kg sau baloți de 1 000 kg, preț de 135 USD/tona FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

3. **Sodă calcinată grea**, cu caracteristici : Na2CO3 98,8%, NaCl 0,5%, Fe2O3 0,006%, insolubilă 0,1%, densitate 1,03 kg/dm3, granule 0,2—2 mm 90,0%, cantitate de 20 000 tone/lună, ambalată în saci de 50 kg sau baloți de 1 000 kg, preț de 135 USD/tona, FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

4. **Test sarcină DIP, există omologare în România :**

● D 59000 1 BABY DIP

— 1—100 buc., 24 ATS
— 101—500 buc., 22 ATS
— 501-1 000 buc., 20 ATS
— peste 1001 buc., 19,50 ATS

● D 590001 BABY DIP

— 1—100 buc., 24 ATS
— 101—500 buc., 22 ATS
— 501 — 1 000 buc. 20 ATS
— peste 1000 buc, 19.50 ATS

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

5. **Confecții**

● **Treninguri pentru adulți** (tip jogging), mărimi M și L (42...56), preț de 10 500 lei/buc.

● **Geacă copii** pentru vară, mărimi sub 40, preț de 5 600 lei/buc.

● **Hanorac vânt copii**, preț de 3 600 lei/buc.

● **Geacă „Alaska"** pentru toamnă-iarnă, preț de 12 500 lei/buc.

● **Garnituri pentru pat** (cearceaf plic și plat, 2 fețe perne mari și 2 mici), preț de 7 000 lei/set.

Aceste prețuri sunt franco Cluj, AC 0%, comanda este de minim 100 buc., mostrele pot fi văzute la sediul bursei după data de 5 iunie.

6. **Aplică din ceramică cu pictură**, produsă în România, valabilitatea ofertei 31.12.1993, preț de 800—6 000 lei în funcție de mărimea și calitatea suportului, franco Cluj, AC 0%, plata în numerar, dispoziție de plată, filă CEC, livrare pe bază de comandă în funcție de mărimea comenzii; se cere avans de 30% din valoarea comenzii.

7. **Faianță pictată manual** în panouri de 60X45 cm., produsă în România, valabilitatea ofertei 31.12.1993, cantitate la cerere, preț de 7 000—14 000 lei în funcție de complexitatea picturii franco Cluj, plata în numerar, livrată în două săptămâni de la comandă, se pot executa panouri și de alte dimensiuni, ale căror prețuri se stabilesc la suprafață, catalogul se poate consulta la sediul bursei.

8. **Aparatură :**

● **Aparatura folosită** în stare bună de funcționare:

— Aparate dentare tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITTER, 060 USD/buc. 8—10 buc.
— Aparate dentare tip IDEM PN 3, 1 400 USD/buc, 5 buc.
— Aparate dentare tip SIEMENS, SIROFLEX, 2 700 USD/buc., 7—8 buc.
— Aparate dentare tip IDEM ELLISE, 4 300 USD/buc., 4 buc.

● **Aparatură nouă originală :**

— Aparat dentar tip MARUS, 12 000 USD/buc. 1 buc.
— Aparat dentar tip MARUS, 12 000 USD/buc., 1 buc.

● **Aparat pentru cardiologie** CARDIOTEST EK 53, preț cca. 3 500 USD (valabilitate 3 luni, începând cu aprilie 1993), termen de garanție 1 an, livrare în 3—4 săptămâni de la comandă, în prezent este stoc, plata anticipată la Creditverein-Bankverein Viena.

● **Diverse instrumente pentru chirurgie plastică** (începând cu suporți și cabluri până la sisteme microelectronice pentru intervenții la coloana vertebrală), preț de 40—5 500 USD.

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatură oferită se garantează buna funcționare și la cerere se poate asigura — contra cost — asistență tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere, se oferă materiale dentare, precum și instrumente dentare (freze etc) și medicamente sau instrumente chirurgicale.

9. **Dotări de birou :**

● **Mașini automate de scris** marca BROTHER de tip :

— AX—210, preț de 1 720 ATS (1—14 buc.) și 1 560 ATS (de la 5 buc.)

— LW—10, preț 3 800 ATS (1—14 buc.) și 3 690 ATS (de la 5 buc.)

● **Consumabile :**

— bandă corectură-Cover-up (5 role/set), preț de 69 ATS (1 set), 63 ATS (de la 10 seturi)

— benzi tușate-negru/film, preț de 34 ATS (1 buc.), 26 ATS (de la 10 buc.) și 23 ATS (de la 100 buc.).

— benzi tușate — negru/nylon, preț de 59 ATS (1 buc.), 43 ATS (de la 10 buc.) și 39 ATS (de la 100 buc.).

— bandă corectură — Lift-off, preț de 27 ATS (1 set) și 24 ATS (de la 10 seturi).

— dischete MFDFB 100 (3.5") pentru LW, preț de 64 ATS.

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

10. **Copiatoare CANON :**

● PC 7 — viteza 8 copii/min., format A 4 și B 4, contrast și alimentare automată, mărire și micșorare 70—122%. Preț : 892 500 lei (fără consumabile).

● PC 6 RE —viteza 8 copii/min., format A 4 și B 4, contrast și alimentare automată, mărire și micșorare 70—122%. Preț : 945 000 lei(fără consumabile).

● **Consumabile :**

— cartuș CANON A 15/A 30 (toner pt. 3 000 copii + cilindru). Preț : 94 000 lei.

— rezervă toner (pt. 3 000 copii). Preț : 27 300 lei.

11. **Procesor de text CANON STARWRITER 80.** 240 moduri de scriere, display cristale lichide, caractere românești, memorie nelimitată pe dischetă de 3.5", Preț : 609 000 lei ;

12. **Telefaxuri :**

● **PANASONIC KX-F 150** (model 1993), memorie 40 numere, funcție de copiere, robot telefonic incorporat, viteza 15 sec./pag., display cristale lichide. Prețul 525 000 lei ;

● **FUJITSU DEX — 140**, memorie 240 numere, display cristale lichide, rolă hârtie 50 m. interfață robot telefonic, viteza 17 sec./pag., funcție de copiere. Preț : 682 500 lei.

● **CANON FAX 40** — memorie 40 numere, display cristale lichide, interfață robot, telefon încorporat, antet, funcție de copiere, rolă hârtie termică 100 m. Preț : 110 750 lei

---

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23 (dl. Aristică Văduva).

Rețetă neobișnuită

Sophia Loren: Cum am izbutit să rămân frumoasă și sănătoasă

La 58 de ani, celebra vedetă își dezvăluie secretul tinereții fără bătrânețe : „Principalul e să te înțelegi cu tine însuți".

Alături de soțul său, Carlo Ponti, și împreună cu cei doi băieți, Carlo (24 ani) și Edoardo (20 ani), Sophia Loren trăiește o viață fericită. Încă frumoasă și plină de vitalitate, ea a hotărât să-și divulge rețeta tinereții fără bătrânețe în cartea intitulată chiar așa :

Secretul frumuseții mele

„Femeia rămâne frumoasă prin rigoare și disciplină" — notează ea. Asta înseamnă că trebuie să-ți rezervi timp pentru a fi frumoasă. Mă culc la ora 21 și mă scol la 6. Timp de o oră, fac gimnastică în fața geamului deschis. Apoi mă plimb singură prin grădină, îngrijesc florile, mă încânt privind stejarii, meștecenii. Nimeni nu mă însoțește în asemenea clipe. Nu fumez, nu beau, nu consum mâncăruri prăjite și iubesc la nebunie soarele. Nu uitați că sunt din Napoli. Tenul meu este în permanență bronzat, dar nu are totuși culoarea închisă pe care o înfățișează pozele color. În general râd cât mai mult, caut tot timpul motive să fiu veselă. Secretul vitalității este să faci tot timpul o perfectă comedie cu tine însuți.

Propun prietenelor mele de pretutindeni următorul program de viață și următoarea dietă :

Apa minerală : 2 litri pe zi. Prin hidratare, pielea rămâne elastică, apa spală rinichii, curăță organismul de toxine. Cine bea puține lichide, îmbătrânește mai repede.

Ananasul : La fiecare două zile, recomand consumarea unui ananas proaspăt — acest fruct exotic favorizează metabolismul, ajută organismul să elimine grăsimile. Este un excelent mijloc pentru păstrarea siluetei.

Iaurtul : Zilnic un borcan de iaurt, în care se introduce o linguriță de drojdie de bere. Substanțele active din aceste alimente protejează pielea și dau strălucire părului.

Fructe : La fiecare trei luni, timp de 2 zile, se vor consuma numai fructe proaspete și se va bea numai suc de fructe. Organismul se vitaminizează, digestia se îmbunătățește, toxinele sunt eliminate.

CERNOBÎL ? SIDA ? Cam același lucru

Dacă îi dai câinelui din alimentara o bucată de salam și o dai unui câine, acesta o va mirosi, va strâmba din bot și va aștepta să-i dai altceva de mâncare (pentru că — zice lumea — nici câinii nu mănâncă porcăria aia care se vinde cu mii de lei kilogramul). Dar românului îi convine să cumpere „porcăria", pentru că e mai ieftină decât altele. Dacă nu-i convine, atunci mănâncă-te miri ce sau face foamea.

Chipurile, revoluția a învins, dar libertatea nu se poate mânca ; în România — ea folosește la altceva : a spune minciuni — sau a ține adevărul ascuns. Unul din aceste adevăruri este efectul iradierii — de acum șapte ani, în urma catastrofei nucleare de la Cernobîl, efect care abia azi începe să macine sănătatea celor iradiați atunci. Sigur că altfel suportă efectul iradierii occidentalii, care duc o viață incomparabil mai bună decât a noastră.

Boala de iradiere

Când auzi de atacarea sistemului imunitar al organismului, spui că numai SIDA e în stare de așa ceva. Dar am aflat de la Institutul de igienă și sănătate publică faptul că și efectul Cernobîl poate să facă același lucru, lăsând organismul fără posibilitatea de autoapărare timp de mai mulți ani. Dacă organismul tău e atât de slăbit din cauza iradierii, prima măsură pe care trebuie s-o iei este să mănânci bine și consistent. Occidentalii, care au fost și ei iradiați, au mâncare destulă, au și bani. Noi, românii, nu ne putem permite decât să ne uităm prin magazine. Și uite așa ne trezim că simplul gutural, care până mai ieri trecea neobservat, azi e în stare să ne doboare la pat.

E bine de reținut că în perioada când organismul e lipsit de posibilitatea de autoapărare, prima boală care se repede la tine să te distrugă este cancerul. Cancerul îi atacă în primul rând pe copii și pe tineri, până în douăzeci de ani, și cele mai des întâlnite forme de cancer datorate iradierii sunt cancerul osos, cancerul abdominal — foarte des întâlnit în ultimii doi-trei ani la copii între 4—7 ani — și leucemia.

Iată simptomele bolii de iradiere, descrise de dr. Nițu Constantin, de la Spitalul Municipal București : „Senzații de vomă, grețuri, diaree, instabilitate psihică, agitație, anxietate, cefalee, amețeli, tulburări de vedere, de echilibru, iritabilitate, tulburări ale pielii". Aceste tulburări vin să-ți spună : atenție, cancerul e aproape! Ce trebuie să faci ? Să te duci imediat la doctor, pentru că există tratament pentru vindecarea bolii de iradiere. Și, de asemenea, să ceri să fii informat. Pentru că iată ce s-a întâmplat în 1986, anul dezastrului de la Cernobîl : în vara acelui an s-a spus : „Nu vă duceți la mare, pentru că nisipul este iradiat". Și-atunci lumea s-a dus la munte. Ulterior, s-a demonstrat că, în zona Dobrogei, nivelul iradierii a fost aproape ZERO, în timp ce zona de munte a fost puternic afectată !

Nimeni nu cunoaște încă, în totalitate, urmările puternicei iradieri din 1986 ; pe plan mondial se fac cercetări. Dar măcar acum, în al doisprezecelea ceas, să ni se spună adevărul ; poate fi și el un medicament.

DAN GHEORGHE ■

SIDA la zi

Iată situația la zi, în țara noastră, a numărului bolnavilor infectați cu virusul HIV, 54 la sută dintre copiii bolnavi de SIDA, din Europa, sunt români. Până în prezent au fost declarate în țara noastră 2235 de cazuri (2101 copii și 134 adulți). Pe locul 1 se situează orașul Constanța, cu 714 cazuri (694 copii și 20 adulți), apoi Bucureștiul, cu 308 cazuri (231 copii și 77 adulți) și Giurgiu, cu 160 de cazuri (158 copii și 2 adulți).

Pe plan mondial, sunt declarate 611 589 cazuri de SIDA, dar având în vedere dificultățile legate de culegerea datelor, se estimează cifra de 2,5 milioane. Adică, din 4 bolnavi, doar unul este declarat. În plus — numărul seropozitivilor este de 10 ori mai mare decât numărul bolnavilor ! În ce privește răspândirea lor pe glob — 71 la sută sunt pe continentul african, 15 la sută în SUA, 9 la sută pe continentul american (fără SUA), 5 la sută în Europa, 1 la sută în Asia.

Numărul victimelor acestei maladii crește vertiginos. Se pare că în anul 2 000 vor fi orfani.... 10 milioane de copii. Și aceștia numai pe continentul african !

Miracolul de sub nasul nostru

Morcovul — un excelent remediu contra cancerului și îmbătrânirii precoce

Morcovul, acest minunat dar al naturii, elogiat de Hipocrate (părintele medicinei), de Galen (renumit medic roman din secolul XI) care-l numea rădăcina portocalie, era folosit ca : antiseptic, purgativ, și vermifug, sub formă de unguent în cazuri de inflamații și ulcerații ale pielii. Țăranii germani și francezi păstrau morcovul în miere și îl consumau zilnic. Sunt bine cunoscute însușirile lui dezinfectante în cazurile de afecțiuni ale cavității bucale și ale buzelor, asemeni usturoiului și cepei.

Spre deosebire de medicii antichității, cei contemporani recomandă morcovul nu în calitate de medicament sau substitut al acestuia, ci ca pe un produs alimentar în stare să ne protejeze contra multor boli.

Conținând **caroten (provitamină A)**, morcovul este eficient în tratarea afecțiunilor oculare și a anexelor ochiului, stimulând funcția vizuală. Recente cercetări ale doctorului Andersen de la Universitatea din statul Kentucky au arătat că un singur gram de morcov conține cu o treime mai multă celuloză solubilă decât tărâțele de ovăz, recomandându-l drept cel mai eficient produs anticolesterolic. Consumul a 2 morcovi pe zi reduce cu 10—20% conținutul de colesterol din sânge.

Rezultatele experimentale făcute pe animale demonstrează că acțiunea betacarotenului (conținut de morcov) în tratamentul diverselor forme de cancer este uimitoare. Numai în cazul unui singur animal din cele 22 supuse experimentului nu a fost confirmat efectul anticanceros al betacarotenului.

În cadrul experiențelor efectuate la Universitatea din statul Arizona, unui grup de fumători cu pete albe în cavitatea bucală li se administrau zilnic câte 30 de miligrame de betacaroten. La 70% dintre pacienți, petele au dispărut, iar când doza de betacaroten nu a mai fost administrată, petele au reapărut. Betacarotenul contribuie și la întărirea sistemului imunitar. Pentru a evita îmbătrânirea timpurie, medicii recomandă a se consuma un morcov pe zi, care este preferabil să fie păstrat într-o cratiță fără apă, dar acoperită cu tifon umezit. Morcovul se curăță și se taie înainte de a fi servit.

Morcovul, care era gustarea preferată la curtea împăratului Garol cel Mare, spre sfârșitul secolului XVI era răspândit în toată Europa. Cele mai vechi cărți de bucate franceze și germane înglobează multe rețete interesante cu morcov. În unele sate germane se prepară din morcovi prăjiți un fel de băutură cu denumirea de „cafea ostășească".

Dr. AUREL ROSIN ■

AUTOMOBILUL VIITORULUI

Nu peste mulți ani, pe tabloul de comandă al autovehiculului vor exista, în locul indicatoarelor cu ace, numai lumini care clipesc, datorită cristalelor lichide și diodelor electroluminiscente, pentru a indica, prin intermediul senzorilor, combustibilul din rezervor, nivelul uleiului, viteza, temperatura motorului, turația, cuplul de forțe, presiunea anvelopelor, gradul lor de uzură etc. Sub capotă, o cutie electronică va păstra în memorie viteza aleasă de conducătorul auto înainte de plecare, o va programa și afișa la bord. Ca urmare, folosirea pedalei de accelerație nu va mai fi necesară ! O serie de microprocesoare analizează permanent consumul de carburant, frânele, direcția și alte lucruri importante. Informațiile sunt centralizate și verificate de un mic computer.

Dacă din cauza terenului (care, de exemplu, este în pantă) viteza crește, tot calculatorul, comandă reducerea benzinei și acționează corespunzător frânele. Un computer miniatural va controla, în mai puțin de trei minute, motorul cu toate anexele lui, în primul rând aprinderea, funcționarea starterului și a acumulatorului și va pune un „diagnostic" exact. Astfel că un conducător auto, chiar insuficient pregătit din punct de vedere tehnic, își va putea repara singur mașina ! Tot în viitor, conducătorul auto va primi informații asupra stării șoselei pe care circulă, iar în caz că se rătăcește, pe ecranul unui televizor instalat la bordul mașinii va apărea harta regiunii, pe care o săgeată minusculă va indica locul unde se găsește, în acel moment.

Încercări în acest sens, de a crea un automobil care să ducă la o creștere substanțială a siguranței circulației, ca și la reducerea consumului de combustibil, se fac în multe țări, printre care la firma franceză **Peugeot** și la cea americană **Crysler**. Electronica digitală, pusă la punct de firma **Bosch**, diminuează azi, la noile modele **BMW**, consumul de carburant cu 1—2 litri la suta de kilometri.

AUREL DIANU ■

Din nou despre:

Tunelul energetic din Bucegi

Reactivarea lui va feri România de cel de-al III-lea război mondial. Concluzia aparține unei inginere, ce a dialogat cu Sfinxul de lângă vârful Omu.

O tânără ingineră, domnișoara Cristina Panculescu, **ne asigură — prin mijlocirea corespondentului nostru, dl. arh. Mugur Cernescu — că a întreprins, începând cu 1984, cercetări temeinice în Bucegi, descoperind Kogaionul**, muntele sfânt al dacilor. El a fost identificat în cunoscuta structură megalitică **Sfinxul** din apropiere de Muntele Omu. Prin tehnica de concentrare yoga de intrare în rezonanță, cercetătoarea a pus întrebări Sfinxului, dialogul făcând obiectul a două lucrări : **Taina Kogaionului și Civilizații stelare.** Concluzia studiilor : **„În Bucegi, în vecinătatea vârfului Omu, se află cel mai important centru energetic-informațional natural al planetei. În lume mai există încă 6 asemenea centre. Ele sânt cheile de acces la oceanul infinit de energie și informație cosmică".**

Acest nod energetic, prin care pământul se află în conexiune cu universul, a fost cunoscut de către daci. El ar avea, susține cercetătoarea, o acțiune ciclică. În vremea lui Zamolxis, a fost activ. În timpul ultimei conflagrații mondiale, tunelul energetic era stins, el reactivându-se în 1986. Cutremurele din Bucegi sunt o consecință a renașterii fluxului energetic și constituie un motiv de bucurie. Căderea comunismului poate fi explicată și prin acest aport de energie, Kogaionul continuând, și azi, să apere România. Ea va fi ferită de cel de-al treilea război mondial, ce urmează să izbucnească și va ajunge până la granițele țării noastre. După suferințe, acumulate de veacuri, conchide cercetătoarea, poporul român se va întoarce la credința creștinească și va cunoaște pacea.

De-ar da Dumnezeu !

Enigme de rezolvat în sec. 21:

QUASARII

Numele acestor corpuri cerești, cele mai enigmatice din Univers, vine de la faptul că sunt un fel de obiecte cvasistelare, sau, prescurtat, quasari. Repartiția lor nu este deloc uniformă. Cel mai apropiat, descoperit în anul 1963, a fost numit 3 C 273 și se află la o distanță de două miliarde ani—lumină, iar cel mai îndepărtat, la 17 miliarde ani—lumină. Astronomii cred că dimensiunea Universului este de aproximativ 20 de miliarde ani—lumină.

Din 2 000 asemenea corpuri cerești, câte se cunosc până acum, în studiul cercetărilor se află cam 100. Ei se caracterizează prin puternice emisii în domeniul radio, infraroșu, violet și de raze X, precum și prin accentuate deplasări spre roșu în spectrul luminos. Deplasarea spre roșu constituie un indiciu că quasarii se îndepărtează de noi, unii cu viteze fantastice, ce ating chiar 90 la sută din viteza luminii ! Dimensiunea acestor corpuri cerești este relativ mică — diametre de ordinul anilor lumină — deci, de zeci de mii de ori mai mică decât a galaxiilor obișnuite, în schimb strălucirea lor și energia ce o emit este egală cu aceea a câtorva mii de galaxii ! Quasarii se mai caracterizează prin fluctuații rapide în emisiunile lor radio, fenomen ce nu a putut fi încă explicat de specialiști.

Cu atâtea probleme încă neclarificate, aceste corpuri cerești rămân una din cele mai pasionante enigme ale astrofizicii. După astronomii Universității Maryland, ei sunt obiecte independente, nefăcând parte din galaxii, dar a căror naștere arată originile Universului și care în prezent joacă un rol important în expansiunea acestuia. După alți oameni de știință, ei sunt nuclee galactice, care ar putea explica, în sfârșit, fenomenul „Big—Bang" originar și ar putea aduce, într-o zi, răspunsul la întrebarea cum a luat naștere Universul.

AUREL DIANU ■

Pelicule „LB"

Calculatoarele viitorului, fotosinteza artificială

Dacă pe suprafața netedă a apei, dintr-un bazin, cade o picătură de săpun lichid, ea se întinde formând un strat tot atât de subțire cât este de groasă molecula de săpun. Stratul astfel obținut este prima etapă a realizării așa-numitei pelicule Legnior-Brodgest, sau pe scurt „LB". Savantul Erwin Legnoir împreună cu asistenta sa Katherina Bradgest, de la Universitatea din Cambridge au constatat că pelicula se poate lipi de o suprafață pregătită special, scufundată în lichid, așa cum o pasăre de mare se umple cu petrol, dacă nimerește în apele poluate. De valențele peliculei „LB" a început să se intereseze și „Consiliul de știință și imagine" din Anglia, în primul rând datorită grosimii microscopice, dar perfect uniformă a acesteia, ceea ce face să fie folosită pentru ghidarea, cu maximum de precizie, a unor fascicule de lumină. Chimiștii au început să caute substanțe noi pentru pelicula „LB". Dacă ea ar putea fi realizată din materiale conductoare sau semiconductoare, atunci cu ajutorul unor fascicule de electroni, pe suprafața ei ar putea fi gravate minuscule circuite electronice, de mare complexitate. Dacă în moleculele substanței din care se realizează pelicula se introduc materiale cu proprietăți magnetice, devine posibilă construirea unor memorii magnetice foarte compacte, o binefacere pentru calculatoare. Dar cea mai interesantă aplicație ar fi fotosinteza artificială, deoarece celula vie din plante seamănă mult cu pelicula „LB". Astfel transformarea luminii solare în energie cu ajutorul clorofilei ar deveni rentabilă, iar de aici până la construirea unor uzine solare, pentru desalinizarea apei de mare, nu mai este decât un pas.

AUREL DIANU ■

Teme pentru mileniul trei

Semnale din lumea de dincolo

Dovezi stranii din Evul Mediu

Fapte stranii se petrec nu numai azi ; ele sunt citate și într-o serie de documente vechi. Mareșalul ducelui de Orléans, Pierre Patris, se afla în vacanță la castelul Egmont, aparținând contelui Gueldre. Chiar din prima noapte, atenția îi fu atrasă de zgomote produse într-una din încăperile castelului, zgomote ce i se părură cu totul anormale, chiar stranii. Mareșalul, care nu era un om fricos, deschise ușa ce dădea într-un culoar lung și, la lumina făcliei, pe care, o ținea în mână, văzu cum un fotoliu foarte vechi, pe care trei oameni de abia dacă îl puteau mișca din loc, înaintează încet, apoi... se ridică în sus și începe să se rotească ! !

Presimțind un pericol iminent, Patris pronunță cu glas tare următoarele cuvinte : „Dacă ești Satana, nu încerca să mă înspăimânți, pentru că nu vei putea !". În acel moment, fotoliul se opri și, printr-o mișcare bruscă, reveni la locul lui ! A doua zi, oaspetele relată cele întâmplate proprietarului castelului, care, furios, dădu ordin ca fotoliul să fie imediat ars pe rug. Deși flăcările mușcau cu nădejde din afurisitul mobilier, spre stupefacția privitorilor, acesta abia se înnegri puțin, fără să ia foc ! Încetul cu încetul, rugul se stinse, iar deasupra lui trona sfidător fotoliul. Abia la căderea nopții, un scutier îl anunță pe contele Gueldre că, brusc, mobila s-a prăbușit, făcându-se scrum.

Mai târziu, castelanul i-a povestit oaspetelui său istoria acestui obiect straniu. El fusese primit ca moștenire de la mareșalul Biron, ofițer ce îl servise mult timp, cu credință, pe regele Henric al IV-lea. Se spune că, pentru a-și potoli setea de putere și bogăție, intră într-o conspirație, condusă de ducele de Savoia și ocrotită de Spania, iar pentru a se urca pe tron făcuse un pact cu Diavolul. Descoperit și condamnat pentru înaltă trădare, Biron este decapitat în 1602. În timpul procesului, plin de îndrăzneală, a întrebat de unde este originar călăul său. Când i s-a spus că din Bourgogne, mareșalul a strigat : „Sunt pierdut ! Prezicerea ce mi s-a făcut, când i-am jurat credință lui Satan, spunea că voi fi rege numai dacă voi putea evita loviturile unui om din Bourgogne".

Șoaptele din spațiu studiate în laboratoare

Mai există un straniu mister al „Vocilor venite din spațiu", ce nu sunt percepute de simțurile noastre, dar care pot fi copiate pe o bandă magnetică. Pictorul și cineastul suedez Friedrich Jürgenson, în luna iulie 1989, înregistra pentru un film, într-o pădure, cântece de păsărele. Când a ascultat mai târziu banda, și-a dat seama că au fost înregistrate o serie de șoapte, de origină necunoscută ! Cu ajutorul unor specialiști, a reușit să filtreze aceste zgomote și, spre surprinderea lui, să recunoască în ele vocea mamei sale, moartă de mai mulți ani. Aflând de această întâmplare, psihologul leton Constantin Raudive a început să cerceteze, cu ajutorul unor aparate foarte sensibile și a unor amplificatoare puternice, aceste voci venite din infinitul Cosmosului. El a publicat rezultatele obținute și observațiile referitoare la peste 50 000 de înregistrări de voci stranii. De data aceasta, observațiile subiective au fost înlocuite de fapte, sunetele înregistrate pe benzi magnetice putând fi analizate cu ajutorul ordinatorului. Experiențele au fost reluate ulterior la Londra. Aici s-au putut detecta aproximativ 250 de voci, din care unele erau atât de clare, încât au putut fi auzite de toate persoanele prezente la experiment !

AUREL DIANU ■

Comedie „de tranziție" la Teatrul Mic

Dacă dă Dumnezeu și plouă

● *O piesă „la patru mâini" a lui Denis Dinulescu și Nicolae Mateescu, pusă în scenă de mâna expertă a regizorului Dan Micu*

Într-un sat uitat de lume, oamenii doresc din răsputeri să aibă și ei o statuie „aicișa, lângă primărie". Drept pentru care, contabilul lor șef dă o fugă la Constanța, se-nțelege „cu unu'", îi plătește, bat ei palma, beau o bere, mai fac o chestie (ce anume — aflați în spectacol !), după care statuia ajunge cu bine la destinație, unde e zarvă mare, cutremur și tămbălău, de gradul zero ! A cui e statuia ? A cui o fi, a cui o fi ? Misterul se dezleagă la sfârșit, după o cascadă de gaguri savuroase, jucate cu poftă de trupa de elită a Teatrului Mic, „în frunte cu" primărița (Leopoldina Bălănuță). O comedie agreabilă, în care comicul o-

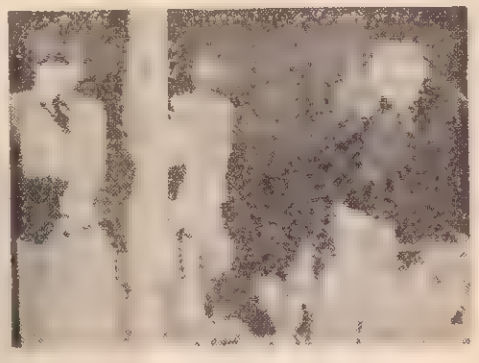

colește, ridicând din umeri cu nonșalanță, registrul amar și se avântă zglobiu în acel dulce-acrișor.

EUGEN CHIROVICI ■

Răul etern

O producție a studiourilor canadiene. Regia George Mihalko. Cu Karen Black. Filmul este distribuit de Sandelli și difuzat de Româniafilm.

Un film cu aspect de **horror**, despre paranormal și credința în continuitatea spiritului în lumea umbrelor. Paul e ziarist și află amănunte interesante despre transferul sufletelor după moarte. Devenit el însuși o unealtă a forțelor răului, își omoară tatăl și soția, intră în puterea malefică a frumoasei balerine Jenisse, care, de fapt, după mai multe întrupări, îl alesese acum chiar pe Paul drept gazdă a sufletului ei chinuit.

ADA NICOARĂ ■

Romanul de dragoste pentru popor

Orice exces e sortit ironiei. Abundența romanelor de dragoste pare un exces. De altfel, mulți o comentează ca atare. Două lucruri ne dovedesc că, de fapt, e un fenomen pozitiv, că e vorba de împlinirea unei năzuințe firești. Și înainte s-au tipărit romane de amor. S-au publicat destule, devreme ce multe din titlurile de pe piață sunt reeditări. Numai că majoritatea acestora nu sporeau în evidență, prin titlu ori prin prefețe și prezentări, dominanta erotică ci elementul moral și social. Astăzi, titlurile originale sunt deturnate, prin traduceri „comerciale", spre miezul afectiv, pierzându-se din vedere cu totul problematica de ansamblu. Un exemplu e „Caracatița", de Franck Norris, scriere cu un acut caracter de panoramic social, dar care îi apare cititorului — din subtitluri și ilustrația copertei — ca un roman de aventuri cu multă, multă intrigă a cuplului. Era previzibil că tot ce s-a tradus, cum s-ar zice, cu perdea să fie reluat în strai „de piață". Al doilea lucru care interesează e nevoia crescândă de confort sentimental, ca reacție la disconfortul produs de invazia de filme dure și cărți proaste. Cine cercetează standurile (fără prejudecăți, dar și cu o cunoaștere mai întinsă a „literaturii de dragoste") va descoperi că, în realitate, abundența nu înseamnă decât acoperirea unui ecou : cele mai multe din volumele difuzate azi în tiraje populare au fost editate, în anii trecuți, în tiraje suficient de mari, ca să creeze legenda și să atâțe publicul, dar mult prea mici, în raport cu cererea reală. Iubirea e un subiect predilect al naratorilor dintotdeauna și nu are sens să ne ținem superiori. Dar e util să observăm și fenomenele parazitare.

Speculând dorința cititorului de reîntoarcere într-un timp al pasiunii și al subiimului, toți editorii — fără excepție — mint și trimit înaintea unui public, pe cât de dorit, pe atât de vulnerabil, cărți dacă nu proaste, totuși mediocre. Iar în romanul de dragoste ce nu e strălucit, e vulgar. Editura „Flamingo", spre exemplu, reeditează o carte din 1885 a unui oarecare Jean Duboys : „Contesa de Monte Cristo". Nu trebuie să fii prea perspicace să pricepi ce e cartea și cu ce scop a comandat-o în urmă cu mai bine de un veac, editorul francez. Aici e punctul cheie al discuției : **cărțile-drog** sunt compuse pe rețetă conform cu interesele unui public de circumstanță.

Editura „Evenimentul" lansează și ea o însăilare a unui autor fără nume : E. Armand (ca și cum ai spune H. Balzac) : „Mari curtezane și vestiți libertini" — „un roman al sexualității omenești". Precizarea era necesară, ca nu cumva să credem că E. Armand e preocupat de sexualitatea la iepuri. Din trei cărți, două prezintă titluri din care nu lipsește cuvântul „dragoste" : „Dragoste și crimă" de William Wilkie Collins — tot la „Flamingo" — nu-i decât traducerea din franceză a unui... englez. Titlul franțuzesc — și el tot o traducere ! — „C'était écrit" ! Dacă nu e crimă, e milă : Rachel Field — „Dragoste și milă" (Ed. Diana). Dacă nu e nici milă, nici silă e „Ciclul Pardaillan", în care toate romanele se fac din capă, spadă și amor frivol. Din Conan Doyle, scriitor de romane polițiste etalon, se tipărește „O dramă sub Napoleon", volum care are de toate — „aventuri, capcane, dragoste, imprevizibil", numai Conan Doyle nu.

Se poate glosa mult pe titlurile cărților de inimă albastră. E regretabil că și criticii literari, atât de activi odinioară pe câte o operă sau un autor, nu întreprind analiza gustului pe eșantioane semnificative. Am ști mai exact cine suntem, prin ce citim. Și, poate, încotro ne îndreptăm.

TUDOR OCTAVIAN ■

Zilele Hesperus

Ediția I

La împlinirea a doi ani de la înființare, **FUNDAȚIA HESPERUS** a organizat, în colaborare cu revista **LUCEAFĂRUL**, prima ediție a **Zilelor HESPERUS**. Manifestările au fost deschise joi, 27 mai, ora 12, printr-o conferință de presă organizată la sediul revistei LUCEAFĂRUL, de la Uniunea Scriitorilor, la care a fost prezent și **dl Tadeusz Myslik**, atașatul cultural al Poloniei la București.

Miercuri, 2 iunie, **poeta Anna Santoliquido** — invitata de onoare a primei ediții a Zilelor **HESPERUS** — împreună cu poetul **Ioan Iacob**, președintele Fundației **HESPERUS**, au fost primiți de către **Laurențiu Ulici**, președintele interimar al Uniunii Scriitorilor

Joi, 3 iunie, în ultima zi a manifestărilor, a avut loc o întâlnire la sediul revistei „România literară", la care au participat : **Anna Santoliquido, Daniela Giurculescu, Lucian Durlă, Daniela Marin, Constantin Mohanu, Ioan Iacob, Andreea Deciu și Gabriel Dimisianu**, redactorul-șef al **„României literare"**. A fost prezent și domnul **Tadeusz Myslik**, atașatul cultural al **Poloniei la București**.

La sfârșitul întâlnirii, doamna profesoară **Daniela Marin**, directoarea **Institutului de Artă și Cultură HESPERUS**, a înmânat PREMIILE **HESPERUS**, care, la această primă ediție, au fost atribuite astfel :

● PREMIUL **HESPERUS** pentru cea mai valoroasă inițiativă în domeniul promovării poeziei : poetul **George Vulturescu**, Satu Mare, pentru inițiativa editării revistei POESIS

● PREMIUL **HESPERUS** pentru editarea în limba franceză a poeziilor lui Mihai Eminescu : **Editura LIBRA**

● PREMIUL **HESPERUS** pentru cel mai tânăr interpret de valoare prezent la Zilele **HESPERUS** : eleva **Roxana Șerban**, clasa a III-a, **Liceul DECEBAL**

● PREMIUL **HESPERUS** pentru cel mai valoros interpret : eleva **Ana Mihaela Dumitru**, clasa a X-a, **Liceul DECEBAL**.

● PREMIUL **HESPERUS** pentru contribuția la Zilele **HESPERUS** și la promovarea relațiilor culturale internaționale : poeta **Anna Santoliquido**, Italia.

Au fost înmânate, de asemenea, diplome ale CONSILIULUI DE ONOARE AL FUNDAȚIEI **HESPERUS**, domnilor **Tadeusz Myslik**, atașat cultural al **Poloniei la București**, și **Gabriel Dimisianu**, redactor-șef al revistei **„România literară"**

AGENDA CULTURALĂ

■■ **APARIȚII EDITORIALE : Primejdia mărturisirii. Convorbiri cu Ioan Pintea**, de N. Steinhardt. Editura Dacia, 500 de lei ● **Dogmatica**, de Sfântul Ioan Damaschin. Editura Scripta, col. Mari Scriitori Creștini, 330 de lei ● **Meditații metafizice**, de Descartes, Editura Crater, 470 de lei.

RALUCA VRABIE ■

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

Mare zăpușeală, secetă mare

Criza economică paralizantă, ce ne-a cuprins pe toți, se simte violent și în piața de artă. Mai grav pentru această activitate, altădată rentabilă, este dezinteresul, minimalizarea eforturilor celor ce patronează aceste afaceri. În cartierul Dorobanți, favorabil prin numărul respectabil de reședințe diplomatice, erau galerii de artă, mai mici sau mai mari, din care se putea alege oricând ceva. Sunt și azi, dar...

La ETALON, ici și colo, obiecte de artă, arar de valoare, se pierd printre aparate electrocasnice rămase din vechiul profil comercial al magazinului. Vânzătoare moleșite de căldură, dar și de lipsa perspectivelor, unele din fostul personal, sunt departe de a te convinge să cumperi. Nu-ți fac poftă piesele de mobilier răzlețe, covoarele — oarecare — uzate, cele câteva porțelanuri și sticlă de calitate inferioară, dar mai ales un **A. Ciucurencu** dubios — cuvânt blând, din respect pentru artist. La PARIS, altădată mică bijuterie printre magazinele de specialitate, acum se poate, eventual, bea un pepsi și se poate fuma o țigară în subsolul răcoros... În galeria AS, din **hotelul Dorobanți**, doar personal mai amabil (și mai decorativ !). La fel, în galeria-mamă din Bulevardul Unirii. În aceasta din urmă, printre pliantele Clubului AS, cu program artistic de noapte, se impune un **Iser** excepțional, pe lei devalorizabili. Din fericire pentru buzunarele dumneavoastră, cele mai mari tentații rămân, deocamdată, prezente tot la ANDREW'S și DA VINCI.

Deci, ce faceți, fraților de artă privatizați ? A venit vara, vin turiștii ! V-a amorțit proiectul noii Legi de patrimoniu ? Nu vă fie frică, în Parlament pică !

În încheiere și două vești bune : în spațiul **Muzeului de Istorie a Municipiului București (Palatul Șuțu)**, Asociația colecționarilor de artă a organizat o remarcabilă expoziție — **Nudul în arta plastică**. Vizitați, poftiți și... intrați în Asociație. Pentru amatorii de artă contemporană, la **galeria CATACOMBA** s-a vernisat zilele trecute **expoziția pictorului Ștefan Câlția (Fundația Anastasia, în incinta Muzeului Colecțiilor de artă)**. Chiar dacă nu-i împărtășiți opinia pro-monarhistă, achiziționați lucrări semnate de valorosul artist. Foarte curând, nu veți regreta !

DON LOTREC ■

Alexandru Dabija atacă ODEON-ul

• „Deocamdată e un teatru sălbatic"

Specialiști și profesioniști sunt, în majoritate, de acord cu aprecierea că ceea ce se întâmplă în ultimul timp la ODEON, declarat de UNITER „Teatrul anului 1992", se detașează net de întreaga mișcare teatrală românească. De doi ani, singurul care se menține într-un nefiresc con de umbră este însuși directorul teatrului. Nimeni n-a avut curiozitatea să-l întrebe pe Alexandru Dabija : De ce ?

— Toți regizorii s-ar înghesui să monteze în București și mai ales în ODEON, iar dumneavoastră vă duceți la Cluj și Iași. Este o strategie ?

— Da. A fost un gând. ODEON are o poveste frumoasă, destul de încurcată și aparține în mare măsură lui **Vlad Mugur**, care a forțat o schimbare majoră în ideea despre teatru. Dintr-un teatru de cartier — intrarea din dos a artiștilor în București — a făcut unul aristocratic, cel puțin în idee și propunere. A fost jocul. De aici încolo, eu am avut o strategie. Chiar de acum doi ani, când am venit director, mi-am spus că nu voi lucra — ca regizor — decât în momentul când teatrul va fi foarte tare ca structură, ca trupă. Deocamdată este un teatru sălbatic. Aceeași trupă care să producă trei spectacole mari pe stagiune, cu trei regizori diferiți. Climatul de concurență din ODEON — M. Mănuțiu cu **Richard al III-lea** A. Hausvater cu **Am pus cățușe florilor** și Vlad Mugur cu **Mincinosul**, la anu' același trei cu alte spectacole — (Hausvater a și terminat **La țigănci**) — îi va da putere teatrului să-și aleagă regizorii, firul, să se așeze în tradiție. Poate că nu e frumos, dar e obligatoriu să-ți mușți degetele că spectacolul celuilalt e mai bine primit decât al tău.

— Și totuși, până acum, dumneavoastră nu v-ați oferit — era atât de simplu, fiind director ! — această ocazie. Vă temeți de concurență ?

— Nu, nu mă tem. De ce n-am făcut-o ? Simplu ! Uitați, chiar în seara aceasta vin niște impresari englezi foarte importanți. Admițând că pe lângă cele trei spectacole bune avcam și eu unul, ce făceam ? Mă dădeam deoparte, sau, ca director, „rădeam" celelalte spectacole și-mi programam piesa ? Nu cred că aș fi fost capabil de atâta generozitate — dacă eram implicat ca artist — încât să las astă seară **Richard al III-lea**. Pentru un teatru aflat la început de drum, ar fi fost rău, iar pentru director, urât.

— Încercând, deci, să vă păstrați obiectivitatea, ați lucrat la alte teatre. Departe de mine gândul de a jigni trupele din provincie, dar, datorită lipsei de bani, posibilitatea turneelor este redusă, iar spectacolele se cam îngroapă unde s-au născut. Din acest punct de vedere, doi ani din viața unui regizor nu rămân neîmpliniți ?

— Sunt pierdut ! Și asta nu se acoperă cu nimic. Dacă e să vă spun sincer, sincer, nu merită. E o mare greșeală.

— Regretați ?

— Da ! Da ! Sigur, faptul că la ODEON se întâmplă lucruri minunate ar trebui să mă facă pe mine fericit. Ei, bine, nu sunt ! Nu-mi place deloc ! Nu că îi e bine ODEON-ului, ci că eu am pierdut enorm.

— Dar sigur v-ați propus această strategie !

— N-am crezut că e chiar așa ! Am greșit. Artistic, e o greșeală profundă.

— Vă simțiți sacrificat ?

— Nu. În sacrificiu există o doză de generozitate. Dacă aș fi fost generos și fericit, era perfect. Dacă, însă, îți pare rău... înseamnă că n-a fost sacrificiu adevărat. A fost o greșeală. Și vine acum într-o pasă îngrozitor de egoistă ; **firească pentru un artist. Asta ține și de vârstă.** Am 38 de ani și pentru mine e foarte mult. Ce am făcut în ultimul timp ? Un scenariu după proza lui Caragiale, **Prostia e nemuritoare**, la Cluj și Aristofan, **Adunarea femeilor**, la Național din Iași.

Chestia asta cu generozitatea, cu teatrul, cu trupa, e minunată atâta vreme cât nu-ți justifică propria-ți mediocritate. Dar dacă prin asta îți scuzi timpul pierdut și lenea, îți acoperi niște neputințe, e grav.

— Simțiți toate astea ?

— Sigur ! Altfel au vi le-aș spune.

— Aveți și remediu ?

— Da. Din teamă mă pregătesc să lucrez aici.

— Așadar, atacați „în forță" scena ODEON-ului ! Vă dorim succes !

LIANA TATOS ■

LUMEA FACE FILME

■■ Câștigarea premiului **Palme d'Or**, la Cannes, de către filmul australian **The Piano (Lecția de pian)** și a premiului de interpretare feminină, în același film, de către actrița americană **Holly Hunter**, i-a pus complet în umbră pe partenerul acesteia, renumitul actor HARVEY KEITEL, care dă un recital absolut remarcabil în rolul băștinașului tatuat ca aborigenii, îndrăgostit de sunetul pianului. După acest film, Keitel a avut ocazia să schimbe registrul ; a turnat **Rising Sun (Soarele răsare)**, în regia lui Phillip Kaufman, și a terminat de curând filmul **Snake Eyes (Ochi de șarpe)** regizat de celebrul Abel Ferrara, jucând alături de Madonna, ambițioasa cântăreață ce ține să fie și actriță.

■■ În Franța a avut loc de curând prezentarea filmului **L'Ours en peluche (Ursul de pluș)**, după cartea cu același nume a renumitului scriitor **Georges Simenon** în regia lui Jacques Deray. Un **Alain Delon** îmbătrânit și obosit, jucând alături de două tinere debutante Alexandra Winisky 19 ani, aleasă să fie fiica lui Delon, interpretând o pianistă ingenuă, și superba actriță italiană Francesca Dellera, considerată a doua Sophia Loren, cu un rol fără pretenții actoricești.

■■ Simpaticul actor american Robin Williams, cunoscut cinefililor români din **Regele pescar**, a scos recent, ca producător (alături de soția sa Marcia Graces Williams) și ca protagonist, un film nou. **Mrs Doubtfire (Dna Doubtfire)**, în regia lui Chris Columbus, care a făcut **Singur acasă**, îi oferă lui Williams ocazia să joace un rol inedit, acela de femeie. Eroul se deghizează în femeie de menaj și se angajează la fosta soție, ca singură soluție de a-și avea copiii aproape. Nici de această dată actorul nu uită să-și pună la treabă talentul său de comic, iar filmul este extrem de plăcut, la aceasta contribuind masiv și regizorul Columbus.

ADA NICOARĂ ■

DANA DOGARU:

«Am jucat „Regele moare" în limba spaniolă»

— Cum e la capătul lumii, doamnă Dana Dogaru ?

— În copilărie, mi se spunea că Patagonia ar fi la capătul lumii. Ei bine, am ajuns aproape de Patagonia. Am fost la un festival de teatru, de fapt Teatrul Națiunilor, care s-a ținut anul acesta în Chile, la Santiago. Am avut surpriza plăcută de-a vedea că se investesc atât de mulți bani în cultură. După Chile, am continuat turneul în Argentina și Uruguay. Deci, am fost peregrini treizeci de zile (am străbătut trei țări, șase orașe), timp în care am jucat 18 spectacole. A fost foarte obositor, fiindcă se schimbau nu numai hotelul, țara, fusul orar, dar chiar și limba. Am jucat **REGELE MOARE** în limba spaniolă. A fost o aventură în care ne-am aruncat cu capul înainte.

— Cum ați fost primiți de public ?

— Aveam îndoieli că vom fi înțeleși. Am avut, însă, surpriza de-a auzi că vorbim limba clasică spaniolă (castiliana, adică) mult mai bine decât actorii lor. Conversau cu noi ca și când eram experimentați în spaniolă.

— Vorbiți, vă rog, despre rolul dvs. în spectacolul REGELE MOARE.

— Este un rol pe care l-am acceptat la rugămintea lui Dominic Dembinschi și, mai ales, a lui Alexandru Repan. Aveam senzația că nu voi putea să-l fac. Nu aveam nici vârsta potrivită, nici experiența necesară. Nu jucasem teatru filosofic până în momentul respectiv. Nu știam cum va fi abordat așa-zisul teatru absurd. După multe discuții, am căzut la învoială și am hotărât că Moartea, deci o idee, poate fi întruchipată oricum și de către oricine și ea poate fi mai frumoasă sau mai urâtă, mai tânără sau mai bătrână, în orice caz umană.

— Să revenim la viața cea de toate zilele. Aveți vreun hobby ?

— Nu prea am timp de hobby-uri. Hobby-ul meu este... teatrul !

— Aveți copii ?

— Da, am o „fetiță" de douăzeci de ani.

— S-a orientat și ea spre aceeași carieră ca a mamei ?

— A fost tentată, dar a renunțat. Este studentă la spaniolă, este căsătorită și are familie ei.

— Ce vă doriți pentru teatru ?

— Deocamdată, încă puțină grijă. Teatrul a avut întotdeauna nevoie de bani, de cineva care să îl susțină. Nu se poate face teatru din nimic. Cred că nu este momentul acum să fim lăsați de izbeliște și să ni se spună „Descurcați-vă !" Încet, încet ne vom descurca, dar acum noi avem nevoie de sprijinul Ministerului Culturii, al Guvernului.

— Ce proiecte aveți ?

— Trebuie să termin o premieră cu PURICELE ÎN URECHE, împreună cu Horațiu Mălăele, care este și regizorul spectacolului, după care, cu Ștefan Iordache, voi lucra în o altă piesă englezească, **Prințul negru**.

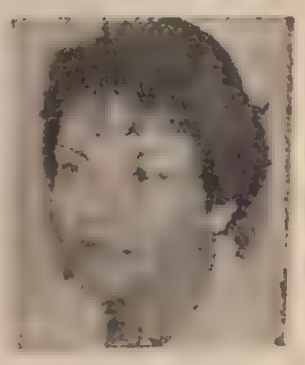

ELENA GRECESCU ■

Salonul de la Geneva 1993

Mărcile celebre şi-au onorat renumele, dar cea care a strălucit a fost PORSCHE CARRERA 911

• *Dacia, bunica şoselelor noastre, nu s-a văzut*

Punctul cel mai fierbinte al standurilor l-a constituit noua serie completă a modelului **Porsche Carrera 911**, care actualmente, în Germania, se comercializează la preţul de 148.000 de mărci !

Nimeni, la Geneva, nu a vorbit de Dacia noastră „mioritică". În Europa va trebui să intrăm pe alte roţi. Nemţeşti ? E posibil...

În luna martie a acestui an, a avut loc la Geneva a 63-a ediţie a Salonului Internaţional Auto. Ca primă observaţie, se poate spune că noutăţi în adevăratul sens al cuvântului n-au prezentat decât constructorii europeni, japonezii mulţumindu-se doar cu schimbări de detalii la câteva mărci şi modele prezentate.

Vedete absolute ale ediţiei din acest an au fost autoturismele **BMW Coupé Cabrio — seria a 3-a, Bugatti EB 112, Citroen Xantia, Ford Mondeo, Dodge Viper, Porsche.**

La noutăţile în domeniul tehnic se pot menţiona, în primul rând, motoarele diesel cu emisii poluante foarte reduse şi o generaţie nouă de motoare cu aprindere prin scânteie, la care, de asemenea, nivelul de poluare produs prin gazele de eşapament este foarte redus. Procedeele sunt diferite : fie catalizator, fie arderea completă a amestecului carburant, prin folosirea unor soluţii tehnice constructive speciale.

După cum am enumerat mai sus, printre noutăţile demne de menţionat se numără **Bugatti EB 112**, realizat sub mâna celebrului designer GIUGIARO, acest model reprezentând o limuzină de lux, care ascunde sub capotă un motor de 12 cilindri, capabil să furnizeze 500 CP !

Un model de politică ofensivă în cucerirea pieţelor l-a oferit firma **Citroen**, prin deosebitul model **Xantia**, autoturism de înaltă performanţă tehnică şi estetică şi care poate fi echipat cu 2 motoare de 105, respectiv 155 CP.

BMW-ul a expus un stand bogat şi atractiv, în primul rând evidenţiindu-se modelele decapotabile din seria a 3-a (325 i, 320 i, 318 i).

PENTRU REMEDIERI

Tabel de echivalenţe pentru bujii

În fiecare an, în România, la amploare comerţul cu autoturisme, fie noi, fie la mâna a doua, iar odată cu acestea şi o diversificată gamă de piese de schimb, noi sau provenite din dezasamblări de autoturisme care au un grad de uzură foarte ridicat, devenind aproape inutilizabile (dar din care se pot recupera repere cu un grad de uzură mai scăzut, ce pot fi folosite cu succes ca piese de schimb). La ora actuală, există în principalele oraşe din ţara noastră o multitudine de magazine specializate, care au ca obiect de activitate comercializarea pieselor de schimb, atât din import cât şi autohtone, cuprinzând aproape toată gama de repere necesare reparaţiei şi întreţinerii unui autoturism ; cele mai căutate sunt cele de proveniență germană, italiană sau franceză.

O alegere mai dificilă în acest scop o reprezintă cumpărarea unui nou set de bujii, fiecare firmă producătoare având anumite iniţiale, sau coduri, care reprezintă calităţile, respectiv performanţele bujiei prezentate. Dar ce facem dacă demontăm bujiile de la autoturismul propriu, acestea fiind fabricate de firma BOSCH, având anumite iniţiale, iar la magazinul din colţul străzii se vând bujii MARCHAL sau MARELLI, care au iniţiale diferite faţă de cele înscrise pe bujiile BOSCH. Pentru a vă ajuta în alegerea unor soluţii optime, publicăm mai jos un tabel cu echivalenţe ale principalelor firme producătoare de bujii.

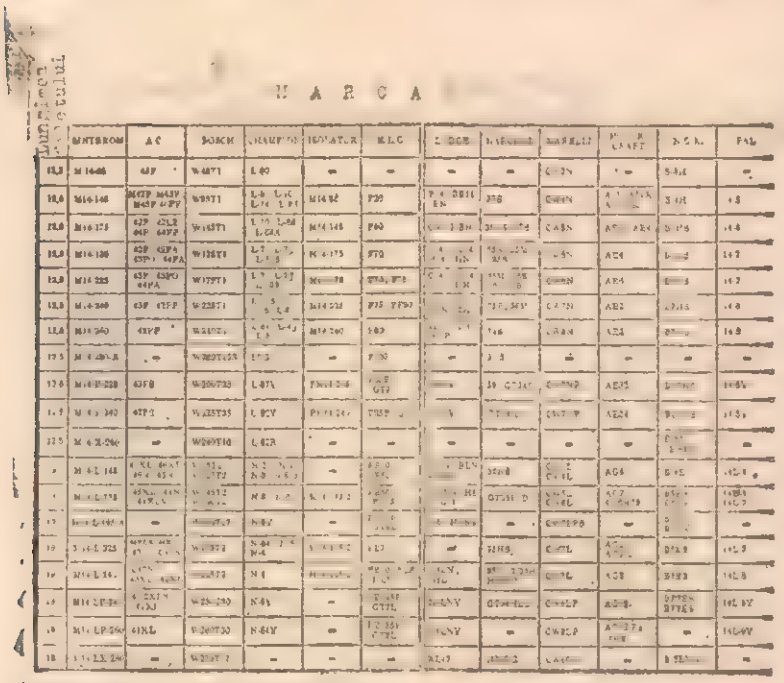

MARCA												
	MOTOROM	AC	BOSCH	CHAMPION	ISOLATOR	M.L.G	L. DGB		MARELLI		N.G.K.	PAL
10,3	M 14x1,25	43F	W 145 T1	L 90	—	—	—	—	CH 2N	1 —	5 H 6	—
10,0	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 175 T1	L 88 L 87 L 86	M 14 S 2	P 20	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	4 — 4 N A	3 H 6	+3
10,0	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 145 T1	L 88 L 87 L 86	M 14 S 2	P 60	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3
10,0	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 145 T1	L 88 L 87 L 86	M 14 S 2	P 60	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3
10,0	M 14x1,25	42F 43FA 44FA	W 175 T1	L 87 L 86	M 14 S 2	P 70	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3
10,0	M 14x1,25	43F 43FO 44FA	W 175 T1	L 87 L 86 L 85	M 14 S 2	P 70, P 7	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3
10,0	M 14x1,25	43F 43FF	W 225 T1	L 87 L 86	M 14 S 2	P 70 P 7	P 6 DE 2 EN	258, 25 V	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3
12,0	M 18x1,5	43FF	W 225 T1	L 87 L 86	M 18 S 2	S 63	P 6 DE 2 EN	246	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3
17,5	M 18x1,5	—	W 260 T 1	L 87 L	—	P 70	—	3 0	—	—	—	—
17,5	M 18x1,5	43FB	W 260 T 30	L 87 L	T 260 T 30	—	—	30 CH 4N	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3 H 6
17,5	M 18x1,5	43FB	W 225 T 35	L 87 V	P 70 T 30	T 35 P	P 6 DE 2 EN	246	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3 H 6
17,5	M 18x1,5	—	W 260 T 10	L 87 A	—	—	—	—	—	—	—	—
7	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 145 T 1	N 87 N 86	—	—	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3 H 6
4	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 145 T 1	N 87 N 86	S 63 T 1	—	P 6 DE 2 EN	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3 H 6
10	M 14x1,25	—	W 145 T 1	N 87	—	—	P 6 DE 2 EN	—	CH 4N	—	—	—
10	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 175 T 1	N 84 N 4	S 63 T 1	L 87	—	258,	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3 H 6
10	M 14x1,25	42F 43F 44F	W 175 T 1	N 4	—	P 70 T 1	—	258	CH 4N	AC 43	3 H 6	+3 H 6
10	M 14x1,25	43FX 43FN	W 225 T 30	N 84	—	L 87 T 1	246 NY	GT 30	CH 4LP	AC 43	3 P 6 3 T 6 3	+3 H 6 Y
10	M 14x1,25	43FX	W 260 T 30	N 84 V	—	L 87 T 1	246 NY	—	CH 4LP	A — 3 T 6	—	+3 H 6 Y
10	M 14x1,25	—	W 225 T 1	—	—	—	AL 3	—	—	—	3 H 6	—

Miodrag Belodedici

Liberoul echipei naţionale de fotbal a României şi al echipei de club spaniole C F Valencia are o maşină **Volkswagen Golf** de culoare neagră. Este fabricată „vara", în anul 1992, şi se află într-o stare tehnică excelentă : „Merge ca ceasul şi taie ca briciul. De fapt, toate maşinile mele au mers ca pe roate", declară cu mândrie Belo. De anul în care a obţinut permisul de conducere nu prea şi mai aduce aminte... Cum „prietenul la nevoie se cunoaşte", a fost ajutat şi el de unul dintre prieteni şi anume de Stelică Ogică (fost jucător la Sportul 30 Decembrie) care spune sec : „Belo a luat carnetul de şofer în anul 1983, când era în ţară". Despre modul în care a obţinut carnetul de şofer, Miodrag susţine cu tărie : „L-am obţinut de la prima prezentare, fără pile. Am învăţat cartea de circulaţie pe de rost, am dat examenul la rând cu toată lumea şi l-am trecut cu bine". În continuare, el mărturiseşte : „În dreapta mea, în maşină stă totdeauna Sandra, soţia mea. Ca orice şofer, am plătit şi eu vreo 2—3 amenzi. Cel mai lung drum pe care l-am făcut cu maşina a fost Bucureşti—Socol, care m-a pus la grele încercări, însă am biruit. La volan nu sunt aşa de elegant ca pe teren, sunt mai dur. Îmi place să fiu un şofer serios şi respect cu strictețe regulile de circulaţie pentru că nu vreau să pun în pericol viaţa cuiva".

Îi dorim îndrăgitului Belo să nu întâlnească pe şosele un... „libero" tot atât de impetuos şi eficient pe cât este el în teren !

GHEORGHE BARBU ■

Pagini realizate de CRISTIAN BUZAŞ ■

Comercializarea autoturismelor second hand în târgurile de la Arad şi Timişoara, la sfârşitul lunii mai

MARCA	ANUL FABRICAŢIEI	PREŢUL ÎN DM
AUDI QUATRO	1986	10 000
VW GOLF DIESEL	1985	3.200
AUDI QUATRO	1992	36 000
MERCEDES 280 SL*)	1988	*) 25 000
MERCEDES 190 D	1986	17.000
MERCEDES 190 I	1987	12.000
FORD ESCORT XR 3I	1986	9.800
PEUGEOT 505 COMBI	1989	25.000
RENAULT 18 GT	1987	2.800
FIAT UNO D	1987	3.500
FIAT REGATA D	1987	4.500
ALFA ROMEO GIULIETTA	1985	5.000
LANCIA THEMA	1988	7.500
DATSUN CHERRY	1985	2.000
MITSUBISHI	1985	2.200
VW TRANSPORTER	1985	4.500
VW TRANSPORTER D	1986	8.500
RENAULT TRAFIC	1989	16.000
FIAT DUCATO D	1989	19.000
FORD TRANSIT D	1990	27.000
DACIA 1310 TLX	1990	3.500
DACIA 1310 TX	1987	2.700

La bursa neagră, 1 DM = 490—510 lei
*) La MERCEDES 280 SL preţul este 23.000 DOLARI USA

Campionatul Naţional de viteză în coastă

Buzău 5.06.1993

• *Clasamentul pe grupe şi pe echipe*

GRUPA N

I Günther Graeff — VIGRAEFF BRAŞOV — OPEL
II Werner Hirschvogel — ACR CARAŞ-SEVERIN — VW GOLF
III Gheorghe Teodor — AL PADRINO — PEUGEOT

GRUPA A

I Ionescu Cristea Eugeniu — PRIVAT — VW GOLF
II Grigorescu George — MACH 1 RACING — RENAULT 5 GT. TURBO
III Cladoveanu Aurel — AUTOBILAB BUCUREŞTI — HONDA CRX

GRUPA E

I Ţuţuian Aurel — A.S. MINERUL MOLDOVA NOUĂ
II Dobrea Constantin — ACR REŞIŢA
III Borbely Lörincz — MACH 1 RACING

GRUPA H

I Nicoară Victor — AUTOMOBILE DACIA — DACIA
II Balint Ludovic — AUTOMOBILE DACIA — DACIA
III Aur Constantin — AUTOMOBILE DACIA — DACIA

CLASAMENTUL PE ECHIPE

I AUTOMOBILE DACIA
II ACR CARAŞ-SEVERIN
III VIGRAEFF BRAŞOV
IV MACH 1 RACING BUCUREŞTI
V AL PADRINO BUCUREŞTI

Campionatul Naţional de Slalom

Etapa I — 6.06.1993

• *Clasamentul la începători şi licenţiaţi*

Duminică, 6 iunie a.c., a avut loc la Buzău, prima etapă în Campionatul Naţional de Slalom destinat începătorilor şi licenţiaţilor :

ÎNCEPĂTORI :

I Popescu Cornel — Buzău — Dacia 1 300
II Florea Cornel — Buzău — Dacia 1 300
III [illegible]ănişteanu Bogdan — Buzău — Dacia 1 300

LICENŢIAŢI

• Clasa I, până la 1 600 cmc.

I Aur Constantin — AUTOMOBILE DACIA — Dacia 1 300
II Gheorghe Teodor — AL PADRINO — Peugeot
III Balint Ludovic — AUTOMOBILE DACIA — Dacia 1 325

• Clasa II, peste 1 600 cmc.

I Ionescu Cristea Eugeniu — PRIVAT — VW Golf
II Luţu Dragoş — AL PADRINO — FIAT
III Ulidea Alexandru — ACR BUZĂU — Dacia 1 300

• EASTER

I Borbely Lörincz — MACH 1 RACING — Bucureşti
II Ţuţuian Aurel — AS MINERUL Moldova Nouă
III Dobrea Constantin — ACR Reşiţa

AUTO - FLASH

•• PEUGEOT renunţă la afaceri perdante

Societatea Peugeot va renunţa să mai producă biciclete, filiala sa specializată în acest sens fiind vândută firmei Derby International. După cum s-a anunţat, Peugeot Cycles se găseşte într-o situaţie financiară alarmantă, având o pierdere de 18,7 milioane franci la o cifră de afaceri de 820 de milioane. Se speră ca această pierdere înregistrată de firmă să fie anulată prin reactivarea unei filiale de tobe de eşapament, cumpărată de la firma Luchaire, aflată în lichidare. În afară de tobe de eşapament, Luchaire mai producea şi amortizoarele Allinquant, pe care acum, din motive de forţă majoră, le-a vândut lui Fichtel et Sachs.

•• MICHELIN bate concurenţa şi acaparează 25% din piaţa mondială

O schimbare de mari proporţii s-a produs în industria mondială de anvelope : în schimbul sumei de 1,5 miliarde dolari, Michelin a pus mâna pe ansamblul Uniroyal Goodrich, care cuprinde 9 uzine, 1 500 de salariaţi şi două centre de cercetări. Cu zece ani în urmă, Uniroyal vânduse firmei Continental filialele sale din Europa, iar acum doi ani făcuse un mariaj cu Goodrich. Prin noua sa operaţie de răscumpărare, Michelin devine cel mai mare constructor de pe glob. Partea lui Michelin pe piaţa mondială a anvelopelor este de 22,5 la sută, faţă de 18,3 la sută în cazul lui Goodyear, 16,5 la sută în cazul lui Bridgestone, 7,5 la sută în cazul Dunlop, 7,4 la sută în cazul Pirelli Armstrong.

•• ELVEŢIA în topul benzinei ideale

Conform unui studiu efectuat în Elveţia, tetraetilul de plumb, utilizat în componenţa benzinelor ca aditiv, a scăzut de la 0,63 g la litru, în 1971, la 0,15 g la litru în prezent. Introducerea pe piaţă, începând cu 1985, a benzinei verzi a diminuat şi mai mult cota acestui aditiv (care este nociv pentru mediul ambiant), până la un prag aproape ideal : 0,013 g la litru. Într-o ţară ca Elveţia, benzina neplumbuită reprezintă actualmente 60 la sută din consumul total al automobilelor.

NOUTĂŢI TEHNICE

Ultima generaţie de catalizatoare

• *Ele au devenit obligatorii în ţările occidentale*

Cum se poate obţine încadrarea în normele menite să stăvilească [illegible] de către automobile ? Pentru motoarele cu [illegible] 2 l, [illegible] devin [illegible] [illegible] catalitice, [illegible] gazele în [illegible] [illegible] încă [illegible] [illegible] este, în [illegible] în prezenţa a două metale rare, aflate în [illegible] [illegible] [illegible] în gaz [illegible] [illegible] [illegible]

Katarina Witt va participa (totuşi) la Olimpiada Albă de la Lillehammer

Celebra patinatoare, preamărită şi alintată de fostii guvernanţi ai Germaniei de Est, contestată tocmai de aceea după căderea zidului Berlinului — Katarina Witt, căreia nimeni nu-i poate contesta totuşi meritele sportive (deşi a trecut la profesionism), a dansat pe gheaţă în show-uri prezentate în 32 ţări. Ultimul mare succes l-a cucerit în revista **Holliday-on-Ice-Show**, montată la Londra. După 20 ani de viaţă sportivă, austeră, disciplinată, Katy, intrată în lumea frivolă a spectacolelor revuistice, declară: „Costumele şi pozele sexy nu mă sperie, ci mă amuză". Dar n-a renunţat încă la ambiţiile de a redeveni campioană a patinajului sportiv. „Doresc să am toată grija şi feminitatea de care sunt în stare pe arena de gheaţă de la Lillehammer". Fotografia de mai sus a fost realizată într-un hotel din Paris de celebra fotografă Bettina Rheims.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Fotbalul german între economie şi politică

Noua campioană din Bundesliga este formaţia WERDER BREMEN, care, într-un final palpitant, a reuşit să facă imposibilul posibil, şi-anume, să ajungă după 32 de etape la egalitate de puncte cu **fosta lideră Bayern München**, pentru ca în ultima zi de joc să depăşească celebrul club de pe Isar. Acest sprint pe „ultima turnantă", încheiat cu o performanţă deosebită, are explicaţia în managementul formaţiei hanseatice, dirijat în ultimii 20 de ani de un grup de oameni foarte capabili. Paradoxal, preşedintele „werderanilor" din Bremen este un medic, doctorul **Franz Boehmert**, şeful unei clinici din oraşul respectiv, o persoană care nu a jucat fotbal, dar care demonstrează un spirit excelent de organizare şi mai ales de a conduce unitatea ca atare. **Managerul Willi Lemke**, şi el departe de a fi fost sportiv sau fotbalist, dar un angajat al clubului, cu un simţ deosebit al banului, se conduce în activitatea sa după o regulă simplă a economiei de piaţă, bazată pe investiţii mici, dar rentabile, aşa cum s-au dovedit a fi transferările de jucători din ultimii ani, când la Bremen au fost aduşi fotbalişti din liga a doua sau „vedete răsuflate" aflate şi la a doua tinereţe. Mă refer la **Manni Burgsmüller** şi **Klaus Allofs**, întăriri ce s-au consacrat în angrenajul „produs" de **tehnicianul Otto Rehagel**, şi el de 12 ani la Werder.

Pentru a înţelege şi mai bine atmosfera din Bremen, sau legătura dintre antrenor şi manageri, trebuie să menţionez faptul că lui Otto i s-a propus un contract pe viaţă; sigur, o idee foarte originală în fotbalul profesionist dar şi unică, pentru că „oamenii de pe bancă" sunt primii care zboară atunci când echipa „nu merge". Or, această longevitate dar şi constantă sau consecvenţă a strategiei noii campioane a Germaniei, bazată şi pe munca de „Sisif" a lui Otto Rehagel dar şi pe instinctul colosal al acestuia, şi mă refer la alegerea sau „cumpărarea" jucătorilor, a creat un colectiv foarte omogen, indiferent de vârstă sau valoare, dispus la mari sacrificii în vederea realizării ţelului propus, amintind cele două titluri naţionale şi Cupa Cupelor, deci obiective îndeplinite în ultimii 6 ani.

Rularea banilor reprezintă un aspect interesant pentru orice manager; la Bremen Willi Lemke „cumpără" jucători ieftini, sub un milion de mărci, „îi rulează şi le face nume" prin performanţele înregistrate, după care sunt „vânduţi" altor cluburi. În fond, este o „speculaţie" ca la bursă, cu diferenţa că nimeni de la Werder nu se hazardează în noi investiţii — şi aici mă refer la modernizarea stadionului, mărirea salariilor sau a primelor de joc; toate aceste operaţiuni se fac după încasări, concepţie ce a generat un plus de 800 000 de mărci într-un fotbal în care cluburile au datorii de 2—25 de milioane de mărci.

Din punctul de vedere al relaţiilor umane, Otto pare a fi un psiholog cu diplomă; a încredinţat banderola de căpitan al echipei lui **Mirko Votava**, un cehi naturalizat, apoi a format o linie de apărare cu norvegianul **Bratseth** şi **Borowka**, iar pe postul de libero joacă un fost atacant central, **Neubarth**, toţi trei peste 30 de ani. Cine greşeşte, spune Otto, are posibilitatea de a reface paguba în etapa viitoare, astfel că la Bremen „sabia lui Damocles nu apasă aşa de tare ca în alte părţi, la fel după cum stilul de joc se bazează pe constituţia atletică, mişcare, disciplină tactică şi mai puţin pe „fiţe" sau „sclipiri" ale vedetelor, care nu există". Aşadar, iată secretul performanţelor sportive şi financiare ale noii campioane din Bundesliga.

Din nefericire, ura de rasă sau de naţionalitate a luat proporţii catastrofale în Germania, recentul atentat asupra unei familii turceşti din Solingen soldindu-se cu moartea a două mame şi a trei copii. Faptul este îngrozitor, dacă ne gândim că cei ce au planificat şi desfăşurat acţiunea se numesc oameni, ei sunt patru tineri între 16 şi 23 de ani, simpatizanţi ai grupului de extremă dreaptă, dar nu în fotbal bineînţeles, aşadar o tragedie care a declanşat în rândul sportivilor o reacţie foarte puternică de solidarizare cu victimele, iar pe de altă parte foarte agresivă la adresa neonaziştilor.

Portarul naţionalei germane, Andy Koepke, de exemplu, a declarat că în sport nu există naţionalitate — ceea ce, din fericire, este adevărat — şi, mai mult, că originea etnică nu joacă nici un rol. Poziţia goalkeeper-ului german subliniază conştiinţa fotbaliştilor, dar cred că şi a sportivilor, care călătoresc şi joacă peste tot, nefiind nicăieri „străini". De asemenea, trebuie remarcat modul de combatere al neonaziştilor, cu care nici un neamţ — şi mă refer la fotbalişti, tenismeni etc. — nu se identifică, menţionând că sportul german a integrat şi continuă să primească contingente întregi de „artişti ai mingii" sau atleţi, scrimeri ş.a.m.d. mai ales din Răsărit. **Koepke, Illgner** şi **Aumann**, deci cei mai buni portari germani, s-au hotărât spontan să organizeze o licitaţie pentru echipamentul lor, încasările fiind donate rudelor victimelor respective, la fel după cum Maradona a anunţat că va evolua în selecţionata Europei, care va întâlni pe 26 iunie, la Kiel, într-un meci de binefacere, formaţia locală.

Paralele inegale

LEGE: După parlamentarii argentinieni, şi colegii din Chile au votat cu mare majoritate o lege specială vizând eradicarea violenţelor pe stadioane, aceste fapte putând atrage o pedeapsă cu închisoarea de 5 ani. **FOTBAL FEMININ**: Federaţia americană de fotbal feminin a creat un puternic lobby, pentru introducerea acestei discipline în programul Jocurilor Olimpice de la Atlanta din 1996. Şansele sunt, se apreciază, reale, o hotărâre urmând să fie luată în toamnă, în luna septembrie. **DIPLOMĂ**: În Bulgaria a început o veritabilă vânătoare împotriva antrenorilor de fotbal fără diplome în toată regula, unul dintre cei mai vizaţi fiind Gheorghi Dimitrov, fostul, pentru o perioadă îndelungată, căpitan al echipei naţionale, care, după ce a evoluat în Franţa, la Saint-Etienne, a revenit acasă, ocupând funcţia de antrenor secund la ŢSKA Sofia. **JUSTIŢIE**: Un tribunal spaniol a pronunţat sentinţa în cazul dramatic al unui copil, Guillermo Alfonso, ucis, după cum se ştie, în tribuna stadionului echipei Espanol Barcelona, după ce a fost lovit de o petardă. Clubul barcelonez a fost obligat să plătească familiei îndoliate aproximativ 400 000 dolari daune, iar agresorul a fost condamnat la (numai) 6 luni închisoare (şi acea cu suspendarea efectuării pedepsei). Ironia soartei este că micuţul Guillermo (11 ani) era prezent pentru prima dată în viaţa sa la un meci de fotbal. **TRICOU**: Vizitatorii (obligaţi!) ai Muzeului Revoluţiei din Havana pot admira, de o lună, o relicvă mai puţin obişnuită: un tricou de fotbalist, purtând numărul 11. Tricoul poartă culorile echipei argentiniene Rosario Central şi a fost trimis de suporterii acestui club, motivaţia fiind că fostul „tovarăş de drum" al lui Fidel Castro, Che Guevara, mort după cum se ştie în Bolivia şi trădat, cum s-a scris, chiar de Fidel, a fost un fervent admirator al formaţiei din oraşul său natal, precum şi un fan al extremei stânga, Garcia.

TEODORA OPREA

Ne-am pierdut umorul!

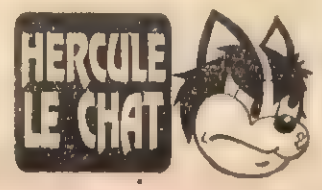

Dacă aţi zâmbit vreodată (sperăm din tot sufletul că vi s-a întâmplat şi aşa ceva) citind această rubrică, de data asta ne-am pierdut umorul. Ca toată lumea, după seara de pomină de la Kosice. Aşa încât, nu vom face decât să punem câteva întrebări, care, de fapt s-au mai pus, dar au fost trecute cu vederea. Cum, optimişti incorigibili, credem că a sosit timpul ca fotbalul nostru să dea socoteală, prea este toată lumea făcută pilaf după „marea înţelepciune" dovedită de antrenorul „sinergic" Cornel Dinu, iată, le readucem în atenţie. Întrebările, evident:

- Ni se poate răspunde ce s-a făcut cu banii daţi de Olympique Marseille, după meciul amical al reprezentativei din 1990, câteva sute de mii de franci, aşa cum a declarat Bernard Tapie, pe care i-a înmânat şefului delegaţiei, nimeni altul decât Cornel Dinu, pe atunci secretar de stat?
- În cadrul aceluiaşi turneu, s-a disputat un meci şi cu Bayern München. Este adevărat că cele 5 automobile Opel şi ceva birotică au fost decontate, în timp ce ele, aşa cum s-a spus la vremea respectivă, erau donaţie din partea lui Boris Becker, „elevul" lui Ion Ţiriac, fiind, ca mai toată lumea în epocă, foarte impresionat de revoluţia română?
- Se poate preciza ce s-a făcut cu mingile de cârpă aduse în ţară pe bani buni (11 mărci bucata!, în timp ce oferte de mingi de piele de 3 dolari au fost declinate) plătiţi de federaţie firmei soţiei ex-preşedintelui FRF Mircea Sandu? S-au recuperat banii, aşa cum s-a promis? Sau au fost ele, mingile, vândute prin magazine, după ce centrele de juniori şi copii au renunţat să se încarce cu asemenea rebuturi?
- Este adevărat că Hotelul Muntenia din Câmpina, unde sunt îndreptate pentru cantonament majoritatea loturilor naţionale, aparţine unor membri ai conducerii federaţiei, banii, deci, nefăcând decât un drum cât lăţimea (doi metri) culoarului sediului FRF?

Ar fi mai multe, poate le vom relua într-un număr viitor. Dar după ce vom afla răspunsurile măcar la aceste întrebări.

Klaus Schlappner a promis să ducă naţionala de fotbal a Chinei la Campionatul Mondial din SUA

A fost primit în China ca un împărat. Este invitatul lui Deng Xiaoping la recepţii şi convorbiri amicale. Parcurge în fiecare dimineaţă drumul spre stadionul din Chengdu într-o coloană de maşini, salutat de poliţişti, ovaţionat de trecători. Germanul Klaus Schlappner, 53 de ani, de profesie economist, a fost pe rând antrenor, începând cu 1980, la echipele de fotbal din Mannheim, Darmstadt, Saarbrücken şi Jena. „Chinezii — a declarat de curând Klaus Schlappner — sunt extraordinar de ambiţioşi şi tenaci. Ei vor dovedi că pot obţine succese de răsunet nu numai în gimnastică şi tenis de masă, ci şi în fotbal. Au toate şansele de a fi prezenţi la campionatul mondial de fotbal din 1994".

MECI ÎN FOTBAL

• *Interviu cu dl Mircea Angelescu, președintele Ligii profesioniste de fotbal, vicepreședinte al Federației Române de Fotbal*

Dinu a fost numit în lipsă de altceva mai bun

— Poziția pe care v-ați situat în ultimele zile, domnule Mircea Angelescu — și pentru care nu puțini vă acuză — este una de forță.

— Așa e. Declarațiile mele au șocat, dar poziția forte pe care am adoptat-o se bazează nu numai pe faptul că am spus dinainte exact tot ceea ce s-a dovedit ulterior că n-a ieșit bine, dar m-am luptat tot timpul ca ideile mele să aibă câștig de cauză.

— V-aș propune o reconstituire a ceea ce se cheamă „Cazul Cornel Dinu".

— În 1992, când a început campania pentru calificarea la Campionatul Mondial din 1994, Biroul federal a primit, în mod surprinzător, o cerere de demisie din partea antrenorului de atunci, Mircea Rădulescu, fiind pus în situația de a alege un altul. Dintre antrenorii de acasă, disponibili, eu personal am optat pentru Dinu. Au fost și alții de acord, inclusiv președintele executiv al Federației. Dinu fusese înlocuit la Ministerul Tineretului și Sportului cu Cristian Gațu și se afla, ca să zic așa, într-un „concediu politic". Fusese antrenor secund la Dinamo și principal la alte echipe, fără rezultate deosebite, e adevărat, dar și pentru că înainte de '89 i se puseseră tot felul de piedici de către fosta conducere a Ministerului de Interne.

— Asta înseamnă că a fost ales în lipsă de ceva mai bun ?

— Eu am și spus : „Dacă Lucescu s-ar afla în țară, aș opta pentru Lucescu". Într-un fel, poți spune că nu reprezenta cea mai bună soluție, dar și alți mari jucători, cum au fost Platini sau Beckenbauer, au fost puși la cârma unor echipe importante fără să fi fost o secundă antrenori. Dinu făcea, totuși, treaba asta de vreo 10 ani. A fost numit, așadar, având în față un program de 10 meciuri, într-o grupă de 6 echipe, deci cinci adversari, aceștia fiind, în ordinea valorii, Belgia, Ceho-Slovacia, Țara Galilor, Cipru și Insulele Feroe. În primăvara lui '92, echipa a debutat foarte bine — 7—0 cu Insulele Feroe și 5—1 cu Țara Galilor. A fost chiar joc pe plan european. În toamnă, s-au jucat trei meciuri : cu Belgia, la Bruxelles — și am pierdut cu 1—0, deși echipa n-a fost rea, apoi la București, cu Ceho-Slovacia și a fost 1—1, după care în Cipru, fără să facem un joc grozav, am bătut cu 4—1. Atunci, eu am apreciat că nu ne-am îndeplinit un plan minimal pe 1992, singurul lucru pozitiv fiind acel golaveraj, realizat cu Insulele Feroe și Țara Galilor.

„S-a făcut o națională de foști «mari»: Lăcătuș, Lung și alții"

— A fost un semnal de alarmă ?

— A însemnat o discuție, în care am punctat net seriozitatea situației, afirmând că, dacă în primăvară sa nu se va echilibra — dacă nu vom dobândi cel puțin punctul pierdut cu Ceho-Slovacia — șansele noastre vor scădea serios. În aceste condiții, în ianuarie-februarie, echipa a făcut un turneu lung cu un stagiu de pregătire în Italia și apoi Argentina, Peru, Ecuador, Statele Unite și Mexic. În acest răstimp, eu am punctat în câteva declarații de presă starea de lucruri în care ne găseam, iar când s-a întors Dinu și s-a arătat „nedumerit" de declarațiile mele, am continuat să cer garanții pentru rezultate bune în primăvară.

— Care, numai bune n-au fost !

— În primul joc, cu Cipru, ne-am chinuit să câștigăm cu 2—1. După acest meci, am fost și mai sever în aprecieri, privind foarte serios pregătirile pentru Ceho-Slovacia. Am avut două rânduri de discuții în Biroul federal. Nu se poate justifica apariția în națională a unor oameni care n-au mai jucat o vreme, cum e cazul lui Lăcătuș, sau selecționarea lui Lung, care n-a mai fost de trei ani la echipa națională și n-avea o formă sportivă care să-l recomande.

— Înțeleg că ați cerut argumente.

— Au fost superficiale : „Am ținut seama de coeziunea echipei". Nu e nici o coeziune aici, pentru că dacă-l lei pe unul ca Lăcătuș, care a avut probleme cu piciorul, joci cu 10 oameni în loc de 11. „Ce facem ? — am întrebat — o echipă națională de foști «mari» ?". Comisia tehnică a Federației a susținut, însă, că Biroul federal nu trebuie să se bage peste propunerile antrenorilor. Ulterior, unii au regretat.

— Dar după meci !

În meciul cu cehii a fost numai tâmpenie

— S-a jucat la Kosice, în estul Slovaciei, pe 2 iunie și s-a dovedit că n-am făcut bine echipa, punctele slabe fiind exact cele menționate. Am început să primim goluri.

— Există explicații ?

— Mergem până în momentul eliminării celor doi jucători cehi, pentru că după eliminare nu mai există nici o explicație logică. Este o tâmpenie ! Să arunci toți jucătorii în față și să-i lași pe adversari să bage gol, după ce sunt cu doi mai puțin ? ! Finalul e o greșeală gravă, dar marile găuri din formația noastră s-au văzut până la acel 3—2. Și a făcut și alte lucruri, de care nu s-a aflat decât în teren. Pe Sabău, care era mijlocaș, l-a pus fundaș dreapta, pe Belodedici — libero — l-a inversat cu Gică Popescu — fundaș central la marcaj — și le-a spus să mai facă eu schimbul ? ! ! Lipsa de precizie în indicațiile tactice s-a văzut, apărarea a fost dată peste cap, au existat numeroase desincronizări. Evident, n-avea cum să reușească un rezultat de egalitate în aceste condiții ! Ne-am întors acasă, după care a urmat întrunirea Biroului federal.

— Cum s-a justificat Cornel Dinu ?

— Cu argumente numeroase și extrem de subiective — încărcătură nervoasă, sfârșit de sezon — parcă la cehi nu era la fel ? ! În general, a invocat „scutul" echipei, că asta ar fi fost dorința jucătorilor. Sigur, e bine ca antrenorul să discute cu jucătorii, dar nu cu ei se face formația. În ce-l privește pe Lung, a declarat că s-a înșelat, că nu l-a observat bine ! Pur și simplu !

— Există soluții mai bune ?

— Bineînțeles ! Avem o echipă de portari, cu care s-a făcut și turneul în America : Tene, de la Bistrița și Prunea, de la Dinamo. Apoi, oricare alt jucător valid și cu meciuri în picioare ar fi jucat mai bine decât Lăcătuș. În sfârșit... După explicații și discuții, care s-au încheiat cu o notă foarte agresivă a lui Cornel Dinu la adresa președintelui Federației, a urmat ceea ce se știe : eliberarea din funcție a antrenorului echipei naționale. Apoi, Biroul federal a hotărât că nu are nevoie de o Comisie tehnică, dacă ea n-a înțeles ca într-un moment de vârf să-și asume răspunderea. Mircea Sandu și-a dat demisia, dar, în ce-l privește pe președinte, nu e competența Biroului, ci a Adunării generale.

Discuția începe cu Lucescu

— Faptul că noul antrenor nu va avea prea mult timp de pregătire la dispoziție este un risc. L-ați luat în calcul ?

— Când a venit Dinu, a avut până la primul meci o lună și jumătate. Noul antrenor, pe care se presupune că-l vom numi până în 25 iunie, va dispune de două luni și jumătate, primul meci fiind pe 8 septembrie, cu Insulele Feroe.

— Ce șanse ar mai avea România la calificare ?

— Mai sunt trei meciuri. În mod normal, ar trebui să batem în Insulele Feroe, unde toată lumea a învins. În al doilea meci, din octombrie, la București, ar trebui să înfrângem echipa Belgiei și cred că e perfect posibil. Dacă obținem și un meci nul în Țara Galilor suntem una dintre cele două echipe care merge la Campionatul Mondial. Deci, perspectiva poate fi bună, dacă găsim antrenorul potrivit și care să se apuce repede de treabă.

— Și care ar putea fi acel antrenor ?

— Candidaturile nu pot fi nelimitate. Jenei, care a mai fost și s-a calificat pentru C.M. din Italia, este liber. Un altul este Lucescu. În clipa asta, când stăm de vorbă, nu se știe dacă rămâne sau nu în prima divizie din Italia. Meciul de baraj cu Udinese va hotărî.

Mai este antrenorul echipei care se află pe primul loc în campionat, Anghel Iordănescu. Eu zic să așteptăm meciul cu Udinese, după care discuția va începe cu Lucescu.

— După care, vă propun să continuăm discuția noastră.

LIANA TATOS ■

Sic transit...

Ghici cine vine la națională?

Lumea se dezbracă

Cum mă simt când joc goală ?

• O întrebare la care răspund, deocamdată, Kim Basinger, Sharon Stone, Diana Rigg

„Cu cât te dezgolești mai tare, cu atât urci mai sus pe scara succesului" — mărturisea **Kim Basinger**, în procesul care a decis, de curând, ca frumoasa actriță să plătească 8,9 milioane de dolari.

Filmul 9 săptămâni și jumătate, făcut în 1986, a ajutat-o să-și câștige faima de sex-simbol. Basinger a declarat juraților că acum nu mai face decât scene de nuditate care sunt „artistice". Deci, când nu o mai scoate la capăt cu dezgolirea, bate ușor în retragere. Exact cu patru săptămâni înainte de începerea filmărilor la **Boxing Helena**, producție cu un buget mic Basinger a renunțat. Studioul a dat-o în judecată și a câștigat. De precizat că fusese încheiat un contract verbal ! În film este vorba despre un chirurg pervers, care îi amputează toate cele patru membre iubitei sale, o ține într-o cutie și o supune unor practici sexuale „interesante", având în vedere... starea partenerei! Excelenta revistă americană de specialitate cinematografică **Variety** a scris: „Helena a costat-o pe Kim un braț și un picior, doar atât". Ea a afirmat că va face recurs.

Mulți de la Hollywood o consideră pe Basinger, 39 ani, arogantă. Dar ea se bucură de simpatia a cel puțin încă două actrițe.

Sharon Stone, 34 ani, a cărei foarte îndrăzneață scenă de interogatoriu din **Basic Instinct** a provocat ridicări de sprâncene (și de vânzare a biletelor), spune că a fost furioasă pentru scenă. Dar, după imensul succes al filmului, Stone a devenit stăpână pe deciziile sale ; acum ea poate spune „da" sau „nu". Noul său film sexy, **Sliver**, este gata, însă pe ecrane va intra destul de ciopârțit, pentru a evita anumite încadrări.

Diana Rigg, 54 ani, care a făcut valuri cu o secvență de nuditate pe scena londoneză, în 1970, spune : „Acum, că Kim e acceptată ca o actriță și e bine cotată la box-office, goală sau nu, își poate permite să aibă principii". Iar despre scena sa din 1970 : „Actrița care a preluat rolul după mine a refuzat să se dezbrace și piesa a continuat să se joace bine mersi. Nu mi-a făcut nici o plăcere să mă dezbrac ; a fost frig și al dracului de penibil."

În filmul **Boxing Helena**, Kim Basinger a fost înlocuită de către **Sherilyn Fenn** din faimosul **Twin Peaks**. Extravagantul film, care a costat-o pe Kim aproape 9 milioane de dolari pentru că nu a vrut să joace în el, a fost regizat de **Jennyfer Lynch**, al cărei tată se întâmplă să fie extravagantul regizor **David Lynch**, creatorul lui **Twin Peaks**.

Boxing Helena, sau, într-o traducere liberă, **Ținând-o în cutie pe Helena**, va atrage cu siguranță un public numeros, mai ales după procesul frumoasei Kim Basinger ; măcar din curiozitate. Sau poate pentru a aprecia cât de departe poate merge tânăra regizoare cu un asemenea scenariu, demn de învățătura insuflată de straniul David Lynch fiicei sale Jennyfer.

ADA NICOARĂ ■

În nouă săptămâni și jumătate (sau chiar mai puțin), Kim Basinger a ridicat pulsul bărbaților de pe planetă. Dezbrăcându-se (și nu numai) pe ecran, a câștigat milioane. Refuzând s-o mai facă — le-a pierdut ! Să nu fi înțeles, oare, superba blondină mecanismele acestei lumi ?

Când și-a desfăcut picioarele stând pe scaun, un miliard de spectatori au crezut că e să-i vadă chiloții. Dar ea nu purta așa ceva... Sharon Stone a câștigat, astfel, în box-office !

Lumea se distrează

Belmondo face... strip-tease!

Nu demult, **Jean-Paul Belmondo**, actorul preferat a peste 76% dintre francezi, și-a sărbătorit 60 de ani de viață și 40 de ani de carieră :

„Am 60 de ani și sunt fericit — mărturisea celebrul **Bebel** — dar îi am pe hârtie. În sufletul meu mă simt mereu ca la 20 de ani". Că se simte ca la douăzeci de ani tânărul sexagenar a demonstrat-o cu prisosință celor 300 de invitați prezenți la aniversare. Jean Paul Belmondo s-a dezlănțuit într-un dans îndrăcit, care s-a terminat printr-un... număr de strip-tease ce a amuzat și a subjugat întreaga asistență! A fost cel mai neașteptat rol al carierei sale. Punctul culminant al acestei evoluții l-a constituit momentul când, înșfăcând un teanc de farfurii, și le-a spart în cap. Se pare că a trecut cu bine și de această încercare. Oricum, capul i-a rămas întreg. Și faima neștirbită.

ELENA GRECESCU ■

Gene Hackman se retrage!

• O carieră exemplară, două Oscar-uri

Recent, **Gene Hackman, 63 ani**, și-a anunțat intenția de a se retrage din activitate. Celebrul actor american a făcut această surprinzătoare declarație imediat după primirea Oscarului, al doilea din cariera sa artistică, pentru cel mai bun rol secundar din filmul **Necruțătorul**. El a spus că dedică premiul unchiului său, Orin Hackman, fost ziarist, care decedase cu o seară înainte, la vârsta de 88 de ani.

În mod ciudat, presa nu i-a scormonit în viața privată și l-a admirat întotdeauna pentru talentul său. Și totuși !

În 1986, apreciatul actor a divorțat de soția sa, **Faye Maltese**, 30 ani la vremea aceea. În 1990, s-a operat de ateroscleroză. În 1991, a luat-o în căsătorie pe **Betsy Arakawa**, pianistă profesionistă de origine japoneză, de două ori mai tânără decât el !

Gene Hackman a primit primul Oscar în 1971, pentru rolul principal din **Filiera franceză**. Din bogata sa filmografie reținem titlurile : **Bonnie și Clyde, N-am cântat niciodată pentru tata, Conversația, Mireasa lui Zandy, Principiul dominoului, Pe muchie de cuțit.**

ADA NICOARĂ ■

Deznodământ în scandalul Mia Farrow – Woody Allen

• Ea crește 11 copii (7 înfiați). El nu este un tată responsabil și matur

Actrița americană Mia Farrow, 48 ani, care a obținut încredințarea celor trei copii pe care i-a crescut împreună cu fostul său partener de viață, cineastul Woody Allen, a spus că se simte „extraordinar de fericită". La aceeași conferință de presă, organizată imediat după pronunțarea sentinței judecătorești în procesul care a durat mai mult de un an și a ținut trează atenția Americii, avocatul lui Woody Allen a declarat că, la cererea clientului său, va face apel.

Woody Allen nu a obținut decât un drept de vizită limitat pentru a-și vedea fiul, Satchel (5 ani) : de trei ori pe săptămână, câte două ore. În schimb, cineastul nu intenționează să atace hotărârea judecătorească în ceea ce îl privește pe ceilalți doi copii, înfiați împreună cu Mia Farrrow în timpul celor 12 ani de conviețuire, fără a fi fost vreodată căsătoriți. Astfel, fiica sa Dylan (7 ani), care l-a acuzat la un moment dat că ar fi abuzat sexual de ea, nu-l va vedea decât după șase luni și doar cu acordul unui psihiatru. Cu Moses, fiul său de 15 ani, situația stă cu totul altfel; băiatul, profund șocat de relația amoroasă a tatălui său adoptiv cu sora sa mai mare, Soon-Yi, 22 ani, refuză el însuși să îi vadă

Într-o scurtă declarație, Allen și-a manifestat nemulțumirea că Dylan a fost ținută departe de el încă din luna august a anului trecut și a putut fi îndepărtată psihic de el.

Judecătorul curții federale care a instrumentat procesul a făcut câteva severe considerații la adresa lui Woody Allen. „El nu a demonstrat competențe de părinte, care l-ar fi făcut capabil să-și asume încredințarea lui Moses, a Dylan-ei sau a lui Satchel. El nu se comportă ca un tată responsabil și matur" — a afirmat Elliot Wilk, dându-i câștig de cauză mamei.

Actualmente, Mia Farrow deține 11 copii, din care 7 înfiați. Încă de acum câteva luni, actrița declarase că mai vrea să adopte o fetiță.

ADA NICOARĂ ■

Visul de miliardar al unui zarzavagiu

• A fost întrerupt brusc de niște oameni „răi", cu ţalkie-walkie

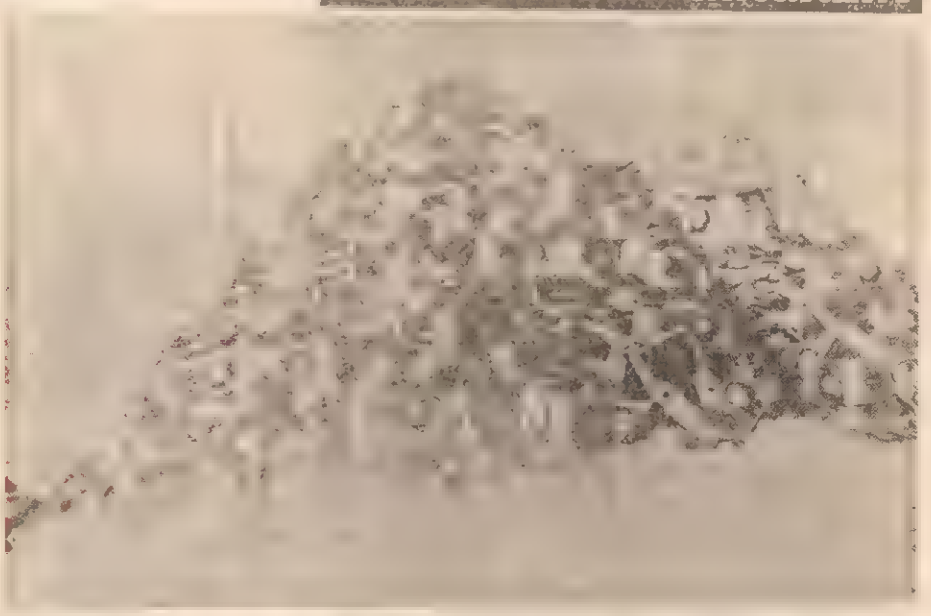

Jean-Claude Aragons, în vârstă de 43 de ani, era zarzavagiu. Dar de la o vreme comerțul lui nu-i mai dădea satisfacție. Se câștiga din ce în ce mai puțin și mai greu. Și într-o noapte avu o „revelație". Ceva care să-l poată îmbogăți repede. Prima mișcare a fost crearea unei mici „societăți", la care au aderat fratele mai mic Daniel, de 42 de ani, tâmplar, apoi doi comercianți Max Porta, de 31 de ani, Pierre Mure, de 33 de ani, precum și zidarul André Zaragosa, de 36 de ani. „Societatea", printr-o serie de legături numai de ea cunoscute, a luat contact cu mafia orașului Marsilia, reușind să facă rost de bani, cu care s-a cumpărat o vilă, la aproximativ 45 kilometri depărtare de oraș, o clădire izolată, căci în jur, pe o rază de 200—300 metri, nu mai exista nici o altă proprietate. Apoi, mafia locală l-a ajutat pe cei cinci să-și amenajeze vila, să o doteze cu câteva matrițe, o dubiță și un Mercedes. Încrezători în forțele lor și în „pronia cerească", „acționarii" s-au apucat să fabrice... dolari. La început, treburile au mers bine și, ca urmare, au mai angajat doi grădinari, un administrator, câțiva oameni de serviciu și două bucătărese. O dată pe săptămână, Daniel pleca cu duba la Bruxelles sau la Paris, pentru a aduce hârtia și cernelurile necesare și pentru a plasa „marfa". Apariția unor dolari falși în Marsilia și împrejurimi a atras atenția comisarului Guidoni, care și-a pus subalternii în alertă. Urmărindu-se niște „ași" în materie, de care marele port maritim nu ducea lipsă, poliția a observat că Aragons se întâlnește adesea cu acești... Astfel, „societatea" a intrat în colimatorul oamenilor legii. La scurt interval, pădurile aflate la o oarecare distanță de vila singuratică au fost asaltate de numeroși turiști, înarmați cu aparate de fotografiat, binocluri, dar mai ales cu aparate de radio emisie—recepție. Curioșii turiști au început să supravegheze, cu mare discreție, activitatea din vilă. Într-o dimineață, când Mercedesul condus de Aragons, având drept călător pe Daniel, ieși pe poartă, turiștii, care nu erau alții decât agenții poliției criminale din Marsilia, au oprit mașina, somând pe ocupanți. Fratele proprietarului, într-o încercare disperată, s-a repezit să dea foc teancului de bancnote de 100 de dolari falși aflați în autoturism. Dar era prea târziu. În câteva minute, întreaga „societate" a fost arestată și deferită justiției. La o conferință de presă, comisarul de poliție Guidoni a declarat că este vorba de o bandă de „amatori", încurajată de mafia locală deoarece acțiunile mari ale acestora se desfășoară mai ușor când poliția trebuie să lupte și cu „peștișorii ce înoată în ape tulburi". Cei cinci, care au vrut să se îmbogățească peste noapte, fabricând bani falși, așteaptă în spatele gratiilor verdictul legii.

AUREL DIANU ■

Dacă vrei, poți?

Cei mai bogați oameni din Europa

• Cum au început, care le este deviza, cum au procedat •

• Din primii 100 de „fericiți ai soartei", 42 sunt germani, 17 francezi și 9 englezi • Secretul germanilor: exportau încă din 1850 • Nobilimea engleză ocupă 4 din primele 10 locuri • Italia și Grecia au câte 9 locuri în cei 100, olandezii 8, iar spaniolii 7 • Irlanda, Belgia și Danemarca au fiecare câte un „norocos" • În acest număr vi-i prezentăm pe primii 5 • „Cota" lor este exprimată în franci francezi

Elisabeta a II-a — regina Angliei — 50 miliarde

Bogăția reginei este o noutate pentru casa regală. Străbunica sa, regina Victoria, și-a început domnia cu 500 milioane de franci, primiți ca dotă de la tatăl său. Astăzi, numai lista civilă se ridică la 80 de milioane anual (neimpozabili) și se sprijină în special pe ducatele Lancaster și Cornwall, castele, clădiri în toată Europa, dar și câteva teatre pe Broadway.

Regina este însă și posesoarea a numeroase opere de artă, reunite în colecții la National Gallery și Tate. De asemenea, cel mai mare diamant (530 carate) îi aparține. Nu e prea rău pentru cineva care, fiind copil, nu primea decât... 5 pence bani de buzunar!

Erivan Haub — 35,5 miliarde

Este omul cel mai bogat din Germania și, pentru a-l egala financiar, ar trebui să câștigați la Loto, în fiecare săptămână, 12 milioane, timp de 40 de ani!

La 30 de ani devine „regele cafelei" **Kaiser**, ajungând la 60 de ani în fruntea unui imperiu cu 950 de unități în industria agro-alimentară.

Deviza sa este: „curaj, chibzuință și respect față de client". Astfel, o dată pe săptămână, hoinărește, îmbrăcat într-o salopetă gri, prin magazinele sale, pentru a testa surâsul casierelor. Reședința sa principală este situată deasupra unuia dintre supermagazinele ce le deține și pe raftu-rile cărora nu veți găsi nici șupă de broască țestoasă, nici pui de baltă. Asta pentru că el este un înfocat militant ecologist, de unde i se trage și porecla de „miliardarul verde".

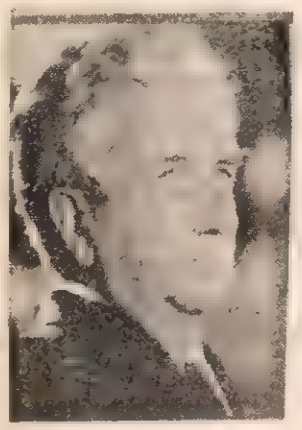

Beatrix — regina Olandei 33 miliarde

Încă regina Wilhelmina, bunica ei, a fost clasată drept cea mai bogată femeie a epocii sale, fiind menționată în cartea recordurilor cu o avere de 150 milioane $ aur.

Beatrix a moștenit afacerile lui Orange-Nassau, ceea ce a transformat-o într-o adevărată „fată de aur". În afara acțiunilor Allgemeine Bank (olandeze) și Shell, ea deține controlul unor firme ce se ocupă cu extragerea aurului și diamantelor din Africa de Sud, electricitate etc. Are acțiuni la o companie aeriană națională și se ocupă de numeroasele sale proprietăți, răspândite în întreaga Europă.

Cu toate acestea, ea rămâne o femeie modestă: nu circulă cu mașina, dar poate fi văzută pe bicicletă și a transmis copiilor săi gustul economiei și al plimbărilor pe jos.

Familia Halbrecht — 25 miliarde

Theo (70 de ani) este omul care se teme de presă ca dracul de tămâie. După răpirea sa, în 1971, ce l-a costat 7 milioane de mărci răscumpărare, el evită orice publicitate. La fel procedează și fratele său Karl (72 de ani).

Istoria lor este un exemplu de ceea ce se cheamă o reușită. În 1948, lansează, fără nici o publicitate, un lanț de magazine cu preț redus — Aldi — ai căror angajați lucrau fără telefon. Asta nu l-a împiedicat pe frații Halbrecht să revoluționeze sistemul marii distribuții. Strategia lor: „Nu stoca decât [illegible] produse durabile, lăsând la o parte pe cele perisabile". Foarte repede, politica de prețuri, ultracompetitivă, l-a sedus pe consumatorii germani și magazinele Aldi se înmulțesc. Astăzi lanțul Aldi cuprinde 8570 supermagazine, răspândite în întreaga Europă, dar și în SUA (300). Anul acesta se vor deschide 200 de unități în Marea Britanie.

O gestiune la patru mâini, care a reușit!

Edward Guinness conte de Iveagh — 23 miliarde

Patriarhul familiei, Arthur Guinness, s-ar putea răsuci în mormânt! Un destin tragic atârnă asupra descendenților și asupra imperiului clădit, acum 233 de ani, în Irlanda.

Unul câte unul, membrii clanului celei ce a fost supranumită Contesa cad victime unor maladii incurabile, sau unor accidente terbile.

În fruntea imperiului (fabrici de bere, proprietăți imobiliare întreprinderi de transport, asigurări, agricultură) se află astăzi Edward (23 de ani), al patrulea cu acest nume și ultimul supraviețuitor. Centrul afacerilor sale se află în Canada. În ciuda tuturor eșecurilor, nu se poate plânge decât că pentru a-și putea număra milionele, nu-i ajung degetele de la ambele mâini.

Laitmotivul său: „Trebuie să fii cel puțin la fel de bogat ca Rothschild".

(va urma)

ADRIANA CERNA ■

Cuplul anului

Michael Jackson și Brooke Shields

• Doar o grenadă publicitară sau iubire adevărată?

MICHAEL și-a deschis inima în fața telespectatorilor lumii întregi, lipsiți de micile ecrane cu ocazia interviului acordat lui Oprah Winfrey. Oricât s-a discutat asupra lor, câteva aspecte au rămas neelucidate. și-a albit sau nu pielea, a recurs sau nu la chirurgie estetică, doarme sau nu într-o capsulă oxigenată, e sau nu încă virgin ! Un lucru, însă, e sigur : a declarat tare și cu forță că are o relație strânsă cu Brooke Shields. Să aducem puțină lumină peste misterul acestei legături.

Și-au mărturisit amândoi dragostea reciprocă și Michael a sărutat-o pasionat (pe obraz, ce-i drept), după ce a primit un Grammy Awards pentru 30 de ani de carieră. Era prima oară când săruta o fată în public și radia de fericire în fața camerelor.

Părea dificil să crezi că Michael Jackson se va angaja într-o zi într-o relație serioasă cu o persoană de sex opus. Pe de altă parte, el a infirmat zvonurile conform cărora ar fi homosexual : „Eu ies cu fete" — a precizat în cursul interviului. Înainte de această întâlnire, la proprietatea sa din California, starul l-a avertizat ferm pe Oprah că nu dorește să răspundă la nici o întrebare privind viața sa sexuală.

Se poate aprecia că a răspuns la una, interesant este, însă, de știut ce înseamnă pentru el „a ieși cu o fată". Pentru el trebuie să existe un sens aparte al expresiei, din moment ce, având 34 de ani, cu tinerețea „umbrită" de succes, își petrece timpul la petreceri copilărești cu Macauley Culkin !

Cu toate acestea, Michael, mai în glumă, mai în serios, a trădat secretul iubirii vieții sale : „Actualmente, ies cu Brooke Shields. Ea vine la mine, pe urmă mă duc eu la ea, de aceea nu ies prea des. O iubesc pe Brooke de mult, însă am mai fost cu cineva înaintea ei". Cine e cealaltă fată, oare ? Păi, să tot fie exsoția lui John McEnroe, **Tatum O'Neal**. Se spune că, pe când ea avea 13 ani, îl tachina pe Michael, care avea 18, dansând în jurul lui în desuturi ! Un foarte apropiat prieten al cântărețului dă chiar explicații : „Tatum încerca să-l facă să devină un adult, dar cum el era foarte timid și naiv, a fost un eșec. Avea obiceiul să se amuze de aceeași manieră ca a copiilor când construiesc castele de nisip"..

Acordând o mai mare importanță carierei lui, Michael o pierde pe Tatum — căreia i se face lehamite — dar va manifesta interes cert pentru alte femei. Recunoaște că a nutrit o admirație nemărginită pentru **Diana Ross** și că regretă că nu i-a făcut nici o propunere lui **Elisabeth Taylor**. Liz și Michael sunt prieteni foarte apropiați și el a fost chiar martor la cel mai recent mariaj al ei. Când Oprah l-a întrebat ce părere are despre căsătorie și copii, Michael a răspuns : „Viața mea va fi incompletă dacă nu mă căsătoresc ; ador viața de familie și copiii. Acesta e unul din visele mele de mult timp, dar, deocamdată, sunt total angajat în munca mea".

În ceea ce-o privește pe Brooke, la 28 de ani, dacă e să luăm în considerație apetitul presei pentru scandal, ea a dat ocazii suficiente de comentarii ! Starul, pe atunci adolescentă, a cunoscut gloria jucând în rolul unei prostituate în **Pretty Baby**, în '78. Doi ani mai târziu, apărea aproape goală în **The Blue Lagoon**. După o întrerupere necesară obținerii diplomei de absolvire a Universității Princetown, încearcă o revenire la cinema, soldată cu un dezastru. Brooke se plânge că Hollyoodul o tratează ca pe o proscrisă. Pentru a-și relansa cariera, a apărut la brațul a numeroase celebrități : **George Michael, Sean Penn, prințul Rainier de Monaco, Julian Lennon, fiul împăratului Japoniei, Naruhito, John Kennedy jr. și actorul italian Fabio Testi. A fost chiar, logodită cu actorul irlandez Leam Neeson și foarte apropiată șeicului Abdul Aziz.**

Odată cu revenirea ei pe ecrane, în 1991, cu povestea **How I Lost My Innocence**, Brooke își declară dorința pentru o viață decentă și dă sfaturi tuturor adolescentelor virgine : „Nu e nimic rușinos în asta. Eu am așteptat până când am găsit iubirea cea mare. Am devenit o femeie adevărată când l-am cunoscut pe Kelly Gaines". Brooke și Kelly erau pe punctul de a se căsători, când ea l-a abandonat, pentru a se concentra mai mult asupra carierei de actriță ! O scuză cam subțire, având în vedere „penuria" sa de filme...

Ce se poate spune despre legătura ei cu Michael Jackson ? E doar o perfectă lovitură publicitară ? În 1991, Brooke declara : „Michael și cu mine suntem legați prin spirit, nici unul din noi nu se simte în largul lui la Hollywood. Suntem doi buni prieteni". După interviul lui Oprah, ea a adăugat : „Mi-ar plăcea să mă mărit cu cineva care ar fi dispus să recunoască în mine, în egală măsură, femeia și fetița: Asta pare a fi o provocare adresată chiar lui Michael ! De cunoscut, se pare că se cunosc și se întâlnesc de când Brooke avea 14 ani. O sursă sigură făcea pe atunci următoarele afirmații : „E o activitate non-stop, de când a venit Brooke la ranch. Michael angajează comedieni, magicieni și acrobați numai pentru ea. Chiar el se deghizează de multe ori în clovn și Brooke adoră să se joace cu animalele gazdei sale. Petrec mult timp în parcul de distracții privat și se joacă de-a v-ați ascunselea ore în șir. Ea rămâne deseori peste noapte dar dorm în camere separate". Dacă acest lucru e adevărat nu se prea poate vorbi despre o adevărată poveste de dragoste.

Brooke și-a confirmat recent sentimentele inocente unui reporter american de televiziune : „Oamenilor îi se pare greu de înțeles relația noastră. Ea este platonică și așa a fost întotdeauna. Ne-am iubit, tineri fiind, dar niciodată în calitate de amanți : Michael ocupă un loc foarte special în viața mea ! M-a căutat, chiar, să mă întrebe dacă îmi poate cita numele când Oprah îl va întreba pe cine iubește. I-am spus că asta ar fi o mare onoare pentru mine".

După ce a făcut o mulțime de afirmații despre membrii familiei sale, **La Toya** nu e prea tandră cu „așa-zisa" nouă dragoste a fratelui ei : „Brooke a fost femeia cea mai agresivă din viața lui Michael. El mi-a spus că de multe ori ea a fost foarte dură cu el și că odată a fost atât de șocat încât a părăsit camera în fugă. El n-o mai suporta pentru că era foarte religios. Bineînțeles că e virgin, dar nu e homosexual. Și pe urmă, chiar dacă ar fi, asta n-ar schimba prea mult lucrurile". La Toya afirmă că e o lovitură publicitară și nimic mai mult. „El vrea să recâștige publicul pe care l-a pierdut" — adaugă ea. E adevărat că vânzările la albumul său **Dangerous** stagnează și că, după interviul lui Oprah Winfrey, au luat avânt.

Se pare, deci, că Michael va rămâne un copil toată viața ! Va continua să-și modifice chipul (numărul operațiilor plastice pe care le-a suferit ar fi 8), să-și petreacă timpul la bâlciuri, contemplând, fascinat, călușeii. Chiar viața lui amoroasă seamănă cu un joc. Dar oare cât timp va mai trece până când Brooke Shields va găsi un partener mai de dorit ? În așteptarea acelei zile, publicitatea ce îi se acordă nu poate face decât bine carierei lor și isteria provocată de sărutul de la ceremonia **Grammy Awards** dovedește cu prisosință că sunt CUPLUL ANULUI !

Topuri — Radio Contact

EDIȚIA 23

1. Duran Duran — Come undone
2. Haddaway — What is love
3. Eros Ramazzotti — Cose della vita
4. PM Down — Lookie thround patient eye
5. Depeche Mode — Talking on my shoes

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

ANTOLOGIE REBUS

Curiozităţi anatomice

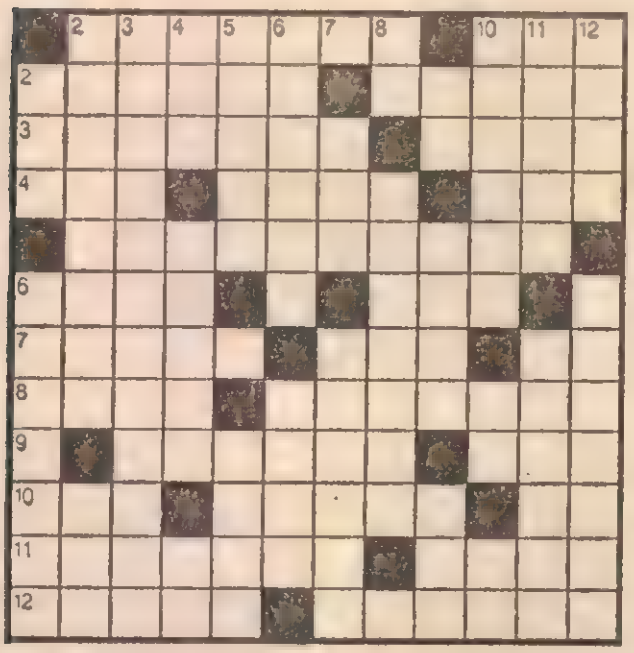

ORIZONTAL: 1) Ochi au şi nu văd... — ...urechi au şi n-aud... 2) ...limbă are şi nu vorbeşte — Îl dau mustăţile din fragedă copilărie. 3) Când inima e-n flăcări — Caracterizată prin paralizie generală, deşi nu-i maladie. 4) Cu patru picioare şi o cocoaşă — Suliţă veche — Albă cât vezi cu ochii. 5) Unde-i sunt picioarele, acolo-i stă capul. 6) Cu picioarele la spinare — Cu cerul gurii negru (pl.). 7) Deşi au toţ felul de detalii anatomice, sunt totuşi simple închipuiri — Al treilea picior de la o anumită vârstă — Sprâncene limitate ! 8) Au inima cât un purice — Are trei braţe. 9) Dă-n bilă (pl.) — Divinitate mitologică. 10) Încântă primăvara simţul mirosului — Pronume demonstrativ — Tumoare la cap ! 11) Cu picioarele de plumb — Ambarcaţie sportivă. 12) Ce înghite, dă înapoi făcut praf — Lungi în urechi şi cu inima de cârpă.

VERTICAL: 1) Unul cu picioare de ţap... — ...şi altul cu mâna spartă şi inima mare, mare. 2) Cu corpul turtit şi cu ochii roşii — Insulă în Marea Mediterană. 3) I s-a furat inima şi totuşi îi bate puternic (fem.). 4) Bun de ureche — A fi alături — Un picior jos ! 5) Se-nvârte întruna şi nu ameţeşte — Merge la inimă. 6) Capul îl are la bază — Pretind că au sângele albastru. 7) Epocă — Evoluează într-un picior (pl.). 8) Le găsiţi în orice limbă ! — Are ciudăţeniile ei. 9) Cu gura mare şi-ntr-o ureche, uneori chiar în două — Invitaţie la aruncarea ochilor — Localitate în Elveţia. 10) Cu pupilele dilatate (pl.) — Literă grecească — Pronume intim. 11) Îl lasă gura... vin — Are şapte ochi. 12) Personaj legendar — Are două limbi (pl.).

Dicţionar: OPS, ESO, ASP.

LIVIU POPESCU ■

Piscicolă

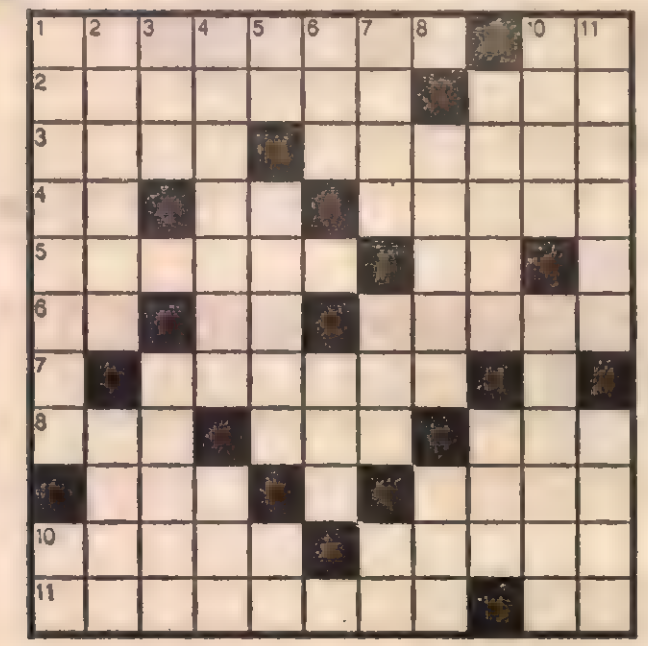

ORIZONTAL: 1) Peşti răspândiţi în râurile repezi de munte — Florin Bucur. 2) Peştişor marin, folosit mai ales ca nadă — Element de compunere cu sensul „referitor la dispersie". 3) Întinsă — Peşte alb-argintiu care trăieşte în apele dulci. 4) Acum ! — Puţină umiditate ! — Peşte de apă dulce cu corpul ca de şarpe. 5) Peşte din Marea Caraibilor — Corp de bibani ! 6) Coadă de marlin ! — Primii edecari ! — Armă... cu care se poate pescui. 7) Şir de cârlige cu momeală. 8) Cârlige de pescuit — Bazin format prin stăvilirea unui curs de apă, destinat creşterii peştilor — Prăjit prea tare. 9) Înţelepţi străvechi — Peşte răpitor, asemănător cu crapul, având spinarea verzuie. 10) Peşte de mare, asemănător cu calcanul — Unelte de pescuit. 11) Plăci osoase care acoperă deschiderea branhială la unele specii de peşti — Din caiace !

VERTICAL: 1) Peşte răpitor marin, având spatele albastru — Capăt de voioc ! 2) Şeful unei echipe de pescari — Peşte de apă dulce, cu solzi mari. 3) Garnitură — Fură icre... (sg.). 4) Vas de pescuit — În fiord ! 5) Ultimii peştişori ! — Moluşte comestibile cu corpul închis între două valve — Cap de scobar ! 6) Fata pescarului... — Albia unui râu. 7) Cilindru tipografic — Pliculeţ... cu câştiguri — Partea de sus a plutei ! 8) Peşte răpitor de apă dulce, cu carnea albă, având pe corp dungi negre transversale — Acele. 9) Peşte asemănător cu păstrăvul — Unealtă de pescuit. 10) Peşte mic — Peşti de baltă din familia crapului. 11) Peşti de apă dulce, care îşi depun icrele între valvele unor moluşte — „... de mare", echinodermă marină răpitoare.

Dicţionar: LIO, RSI, IOR.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 23

Nasta mai lipsea !: RETUS ; CUBIC ; OPERETE ; ODA ; DIMINEATA ; R ; ALE ; IMPORTA ; JONGLERI ; AM ; GER ; IA ; ACI ; E ; LIS ; ZALUD ; VIE ; CRAVATA ; OS ; FAURAR ; R ; COVERGI ; MAI ; ANULA ; EPAVE.

Sete mare, domnule...: SLIBOVITA ; V ; TARIE ; PUNGI ; ICRA ; B ; INIE ; CTA ; CIOCAN ; LO ; VOTCA ; SV ; ABSINT ; ROTI ; AG ; IECI ; IN ; PROBARE ; OTA ; R ; TEC ; ALTAR ; URCA ; OSIE ; I ; NOH ; DAC ; TIP ; EM ; SECARICA.

1964

ORIZONTAL: 1) Ochi au şi nu văd... — ...urechi au şi n-aud... 2) ...limbă are şi nu vorbeşte — Îl dau mustăţile din fragedă copilărie. 3) Când inima e-n flăcări — Caracterizată prin paralizie generală, deşi nu-i maladie. 4) Cu patru picioare şi o cocoaşă — Suliţă veche — Albă cât vezi cu ochii. 5) Unde-i sunt picioarele, acolo-i stă capul. 6) Cu picioarele la spinare — Cu cerul gurii negru (pl.). 7) Deşi au toţ felul de detalii anatomice, sunt totuşi simple închipuiri — Al treilea picior de la o anumită vârstă — Sprâncene limitate ! 8) Au inima cât un purice — Are trei braţe. 9) Dă-n bilă (pl.) — Divinitate mitologică. 10) Încântă primăvara simţul mirosului — Pronume demonstrativ — Tumoare la cap ! 11) Cu picioarele de plumb — Ambarcaţie sportivă. 12) Ce înghite, dă înapoi făcut praf — Lungi în urechi şi cu inima de cârpă.

VERTICAL: 1) Unul cu picioare de ţap... — ...şi altul cu mâna spartă şi inima mare, mare. 2) Cu corpul turtit şi cu ochii roşii — Insulă în Marea Mediterană. 3) I s-a furat inima şi totuşi îi bate puternic (fem.). 4) Bun de ureche — A fi alături — Un picior jos ! 5) Se-nvârte întruna şi nu ameţeşte — Merge la inimă. 6) Capul îl are la bază — Pretind că au sângele albastru. 7) Epocă — Evoluează într-un picior (pl.). 8) Le găsiţi în orice limbă ! — Are ciudăţeniile ei. 9) Cu gura mare şi-ntr-o ureche, uneori chiar în două — Invitaţie la aruncarea ochilor — Localitate în Elveţia. 10) Cu pupilele dilatate (pl.) — Literă grecească — Pronume intim. 11) Îl lasă gura... vin — Are şapte ochi. 12) Personaj legendar — Are două limbi (pl.).

Dicţionar: OPS, ESO, ASP.

LIVIU POPESCU ■

Un tip de omagiu: bancul politic

Nu se fac bancuri politice, deoarece nu avem încă oameni politici autentici. Avem tot felul de aventurieri, nedemni pentru un omagiu atât de paradoxal cum e anecdota. Bancurile despre hoţi, bunăoară, încep stereotip, simplu de tot: „Un hoţ intră de trei ori într-un magazin...", sau „Un hoţ ajunge în faţa judecătorului...". Există, prin urmare, un întreg folclor umoristic privind această meserie. În el nu întâlnim nici borfaşi, nici găinari, niei directori de SRL-uri care trec prin vamă, cu ciubuc, ţigări contrafăcute în Siria. Umorul anecdotei priveşte categorii umane, caractere accentuate, îndeletniciri vechi de când lumea, oarecum asimilate de un fatalism tradiţional. Nici unul din oamenii politici ai momentului nu întruneşte acele calităţi care să-l facă simpatic, deşi e prost. Avem proşti pur şi simplu, care nu-s deloc simpatici. Ori n-au avut timp să devină, ori sunt exagerat de proşti. Şi în prostie e nevoie de un strop de culoare, de o anume originalitate. Prostia politică, la noi, e nediferenţiată. Un prost de stânga e tot atât de plictisitor ca unul de dreapta. În plus, nici nu apucă prostia unui parlamentar să se sedimenteze, să-şi dezvăluie farmecul particular, nuanţa, contribuţia originală la filonul de prostie omagiat de milenii în anecdote şi locul e luat de alt purtător de prostie.

Vorbăria fără capăt e una din temele preferate ale bancurilor cu persoane publice. În tăbliţele de lut sumeriene, apar povestioare comice — preluate apoi de folclorul grecesc şi chiar de autori culţi din Europa veacului fabuliştilor — ridiculizând limbăriţa înalţilor demnitari, a tribunilor, a intermediarilor publici şi a avocaţilor, în fine, a oamenilor de stat. În aceste povestioare şi fabule, apar nume populare în istorie. Câţi din politicienii zilei au calităţi ca să intre în istorie? Norodul nu-şi pierde vremea să-i omagieze pe efemeri. Politicienii noştri, în loc să sară ca arşi când sunt ridiculizaţi în presă, ar trebui să fie profund neliniştiţi, când presa îi uită. Romulus Zăroni era tâmpit, dar avea o calitate: era tâmpit tot timpul ! Ca să devină erou de anecdotă, omul politic trebuie să manifeste o anume jubilaţie a eului, să-i placă să se dea în stambă. Să aibă, adică, o linie de comportament. Cum să devină Petre Roman motiv de banc, dacă norma lui politică arată absenţa oricărei norme? Minte mărunt, trişează stângaci, iar cotiturile pe care le face interesează mai degrabă codul penal decât umorul. Când un intelectual ca el se-ncurcă în pacte cu securiştii şi şefii de hoarde de mineri, nu-ţi vine nici să râzi, nici să plângi. Din silă nu iese anecdotă. Din disperare, da. Oamenii politici de azi nu reuşesc să ne aducă la disperare. N-au destul talent pentru asta. Idealul lor e „să dea un tun", să ia un salariu de partid şi să scape cu faţa curată la scadenţele judiciare.

Nenorocirea oamenilor politici e şi că n-au neveste îndeajuns de ridicole, care să genereze în creatorul anonim acel tip de toleranţă ce duce la umor. Leana l-a făcut pe Nicu personaj de anecdote. Nea Lambă era un fălos neajutorat. Românul îl iertă oarecum, deoarece în toate bancurile se vedea că şi cel mai mari dintre mari, tot sub papucul nevestelor stau. Se statua un soi de solidaritate în derizoriu. Un preşedinte care se ascunde tot timpul şi care îşi ascunde nevasta nu merită să intre-n folclor. Domnul Iliescu ştie el de ce n-o scoate pe Nina la vedere. Ar deveni un om ca toţi oamenii. Asta l-ar face precis mai simpatic, dar ar pierde din mister şi putere.

TUDOR OCTAVIAN ■

ANECDOTE

Obsesie

— Doctore, soţia mea are o obsesie curioasă. Mereu îi este frică să nu-i fure cineva rochiile.

— Cum aţi constatat?

— A rugat pe cineva să i le păzească. Când am venit aseară acasă, dintr-o scurtă călătorie de afaceri, paznicul se şi afla în garderobă.

La oculist

Un cetăţean plin de vânătăi, abia ţinându-se pe picioare, se prezentă la oculist.

— Ce s-a întâmplat?, întrebă medicul îngrijorat.

— Am încercat să mă sui la etajul autobuzului, răspunse pacientul.

— Bine, dar autobuzele noastre nu au etaj.

— Cu ochelarii pe care mi i-aţi prescris, toate au.

La poliţie

O doamnă intră agitată la comisariatul de poliţie din cartier şi se adresează primului om întâlnit:

— Acum o săptămână pregăteam un pui fript. Soţul a plecat până la băcănia din colţ să cumpere, pentru garnitură, o cutie cu mazăre. De atunci nu s-a mai întors. Ce să fac?

— Păi, schimbaţi garnitura la pui, veni prompt răspunsul poliţistului.

Circulaţie

O tânără, cu semn de începător pe parbriz, conduce cam nesigur o Dacie, efectuând numeroase greşeli de circulaţie.

Un poliţist o opreşte şi îi cere politicos actele.

După verificarea lor, agentul de circulaţie îi face o serie de recomandări, apoi îi înapoiază documentele. Dar maşina nu mai vrea să pornească, cu toate eforturile tinerei de la volan. Atunci aceasta, enervată se adresează poliţistului:

— M-ai oprit, mi ai făcut numeroase recomandări, mi-ai speriat motorul, acum te rog să mi-l porneşti !

Culese de A. DIANU ■

Echipamentele ECOBIK reduc consumurile de combustibil lichid şi gazos!

Ele se amortizează în 5 000 de ore de funcţionare (1—2 ani), datorită importantelor economii care se obţin din consumuri şi întreţinere. Economizorul, destinat aplicaţiilor industriale, a fost realizat şi prezentat la TIBCO şi în varianta casnică (microcentrale de bloc sau vilă). Produsul este un rezultat al colaborării dintre firmele :

- **SEEAP Franţa**
- **FEA România**
- **KUBIK România**

Producerea şi comercializarea economizoarelor ECOBIK aparţin în exclusivitate, pentru România, firmei KUBIK, tel/fax 311.26.16.

J.G. DUMONTET, autorul procedeului ECONENGAP, materializat prin echipamentele ECOBIK, fabricate la FEA Bucureşti şi uzinele MARESTE din Franţa.

Carrier
No 1 in Air Conditioning

ANUNŢ METEOROLOGIC :

ÎN ROMÂNIA, PE TERMEN LUNG, VREMEA SE VA RĂCI PE TIMPUL VERII ŞI SE VA ÎNCĂLZI ÎN ANOTIMPUL RECE (DAR ASTA NUMAI ÎN SPAŢIILE CLIMATIZATE DE COMPANIA AMERICANĂ CARRIER, LEADER MONDIAL ÎN CONDIŢIONAREA AERULUI !)

Carrier
No 1 in Air Conditioning

Carrier
No 1 in Air Conditioning

La conferinţa de presă şi seminarul care au avut loc săptămâna trecută, dl **LASZLO TARNAY,** preşedinte al filialei din Geneva, asistat de dl **PIERRE CREVAT SENIOR** (manager al produselor **Carrier** din Franţa, specialist în echipamente de înaltă tehnologie pentru păstrarea energiei), dl. **ARRIGO VENTIMIGLIA** (manager al departamentului vânzări-export al filialei Delchi Carrier, Italia) şi dl **THIERRY DINDELEUX** (care s-a referit la sisteme industriale de aer condiţionat), a anunţat deschiderea în România a reprezentanţei **CARRIER,** director **TIBERIU GARDA.**

CARRIER face parte, alături de PRATT & WHITNEY, OTIS, SIKORSKY, HAMILTON STANDARD şi NORDEN, din grupul industrial american **UNITED TECHNOLOGIES CORPORATION,** al şaptelea ca putere în SUA ! Veniturile anuale ale grupului s-au ridicat la peste 22 miliarde USD, dintre care peste 50 la sută provin din afara Statelor Unite. Aportul companiei **CARRIER** este de 4 miliarde USD. Grupul alocă anual un miliard USD pentru cercetare şi dezvoltare, acesta fiind cuvântul de ordine al strategiei investiţiilor sale. În ceea ce priveşte **CARRIER,** din peste 20 000 de angajaţi, 700 sunt oameni de ştiinţă, care lucrează în cercetare şi dezvoltare. Ca urmare, cele 10 000 de produse **CARRIER** depăşesc mai mult de jumătate din patentele pentru aer condiţionat şi climatizarea mediului ambiant. Vânzările companiei echivalează cu cele ale următorilor patru mari din branşă, în condiţiile unei pieţe concurenţiale în care primii zece mari fabricanţi mondiali asigură nu mai mult de jumătate din necesarul pieţei cumpărătorilor, cealaltă jumătate revenind altor peste 300 de firme „mai mici".

Carrier
No 1 in Air Conditioning

Carrier
No 1 in Air Conditioning

Vreţi să zburaţi cu un pilot profesionist...

... sau cu unul care abia învaţă să zboare ?

ComputerLand

vă aşteaptă la EXPOZIŢIA de ELECTRONICĂ şi TELECOMUNICAŢII

CERF '93 - ediţia a doua
21 - 25 iunie
Complexul expoziţional ROMEXPO Pavilion B - standul 139

S-au decernat PREMIILE FLACĂRA

FLACĂRA
a luat clauza
de la americani

NIKOMI ROM TRADING SRL

ASA Co., Ltd.

Blue Ridge INTERNATIONAL, Inc.

JARO INTERNATIONAL

AU FOST ALĂTURI DE NOI
LA ACEASTĂ SĂRBĂTOARE

Valoarea ca deschidere spre lume

Iată-ne, deci, din nou împreună, stimaţi prieteni ai FLACĂREI, pentru a-i sărbători pe laureaţii revistei noastre pe anul 1992.

După cum vă amintiţi, anul trecut festivitatea de premiere a avut loc la Ateneul român, în ziua de 13 iunie, atrăgând, astfel, atenţia că există o spiritualitate românească mai puternică decât barbaria şi teroarea, pe care, din păcate, le-am cunoscut nu demult, în nişte zile ale ruşinii şi fărădelegii, imposibil de şters din memoria încă multor generaţii.

De această dată, v-am invitat aici, într-un locaş încă privit cu destulă reticenţă, pentru a îmblânzi laolaltă o imagine încă înfricoşătoare, sau grotescă, sau doar ridibilă, născocire a unor minţi malefice. Şi totuşi, această excrescenţă de piatră din inima Capitalei poate deveni, cu vremea, suportabilă, credem noi, dacă aici se vor petrece, ca şi acum, fapte cu adevărat în slujba omului, a virtuţilor sale creatoare, dacă, în loc de un sediu purtând sigla răului, ea ar deveni un spaţiu unde s-ar celebra, ca şi azi, valori, s-ar întâlni, sub pavăza armoniei, civilizaţiei şi înţelepţirii, oameni politici, oameni de cultură, oameni de ştiinţă, oameni de afaceri, instaurând un climat al dialogului absolut necesar într-o democraţie pur şi simplu şi nu într-una originală. Numai atunci sintagme ca „drepturile omului", „intrarea în Europa", „integrare" vor înceta să mai fie un limbaj lipsit de substanţă, ca şi cel care ni se impunea înainte de 1990.

E-adevărat, facem parte dintr-un popor vitregit de istorie, dar care s-a mai şi complăcut să accepte această urgisire şi a mai şi refuzat să se deschidă spre lume – şi pentru a o cunoaşte cât mai bine şi pentru a se face cunoscut fără echivocuri. Poate din neştiinţă, poate din delăsare, sau din teama de necunoscut, sau de frica unor sancţiuni din partea neprietenilor şi, de ce nu, din neîncredere în noi înşine, ne-am mai şi izolat, ne-am mai şi însingurat. Dar valoarea înseamnă deschidere spre lume, reprezintă curajul de a compara şi de a te compara cu alţii, învăţând de la unii, când e cazul, sau învăţându-i, la rândul tău, pe cei dornici de experienţe rodnice, indiferent cui aparţin. Tocmai de aceea, programul pe care îl urmăresc PUBLICAŢIILE FLACĂRA – „România pentru Europa, Europa pentru România" – aduce în prim plan căile de acces necesare atât spre noi înşine, cât şi spre ceilalţi, vizând o mai dreaptă aşezare a destinului nostru. Iar cei serbaţi astăzi sunt repere sigure ale înaintării spre noi orizonturi, ca o făgăduinţă de împlinire a tuturor celor care le urmează pilda.

În personalitatea dlui CORNELIU COPOSU, recunoaştem inflexibilitatea unui neam care nu s-a lăsat, până la urmă, îngenuncheat, oricâte rele s-au abătut asupra lui; alegându-l ca laureat pe dl. COEN F. STORK, fostul ambasador al Regatului Olandei la Bucureşti, ne dovedim capacitatea de a integra noi Europa, din moment ce-i recunoaştem valoarea; prezenţa dlui ADRIAN NĂSTASE pe lista de premianţi înseamnă dorinţa de a avea cât mai mulţi politicieni capabili să ne reprezinte onorant oriunde s-ar afla; existenţa dlui ANDREI PLEŞU în cultura română contemporană este o garanţie de sincronizare cu marea cultură de pretutindeni; prin scrisul său, dl. ION HADÂRCĂ sfidează orice încătuşare şi orice cuşcă; dl. KLAUS BRAMBACH, un alt prieten al României, ne sugerează că arta poate fi o soluţie de unire umană pe toate meridianele; pe dl. ION CARAMITRU îl descoperim de la o vreme ca pe un ambasador generos al teatrului românesc; dl. DAN BĂNCILĂ ne aduce veşti dintr-un univers numai de el ştiut; cu dl. ION CRISTOIU ne trezim în redacţia unui ziar occidental; dl. MIHAI TATULICI ne demonstrează că, dacă vrei cu adevărat, poţi să faci şi fără voie de la stăpânire; cu dl. CANTEMIR RIŞCUŢIA descoperim ce-am fost şi ce-am ajuns; cu grupul DIVERTIS încercăm să ne despărţim de prezentul nostru râzând; iar domnişoara LAVINIA MILOŞOVICI întruchipează tainica putere a fragilităţii.

Pe toţi aceşti laureaţi de azi, pe toţi laureaţii de ieri (dintre care unii se află printre noi), ca şi pe cei care vor fi încununaţi în anii care vin şi se află, de ce nu, chiar aici, redacţia PUBLICAŢIILOR FLACĂRA îi salută cu tot respectul cuvenit celor care cutează să lase o urmă ce n-a mai fost până la ei.

GEORGE ARION

CORNELIU COPOSU
Moralitate politică

„Flacăra" e dragostea mea veche, pe care o apreciez pentru ţinuta independentă şi atitudinea ei civică şi morală.
12.VI.1993
Corneliu Coposu

COEN F. STORK

Ambasadele prieteniei

ADRIAN NĂSTASE

Deschidere spre dialog

ANDREI PLEŞU

Orizont spiritual

ION HADÂRCĂ

Poezie

KLAUS BRAMBACH

Muzică

ION CARAMITRU

Teatru

DAN BĂNCILĂ

Plastică

ION CRISTOIU

Publicistică

MIHAI TATULICI

Televiziune

CANTEMIR RIŞCUŢIA

Medicină şi antropologie

GRUPUL „DIVERTIS"

Plăcerea jocului

LAVINIA MILOŞOVICI

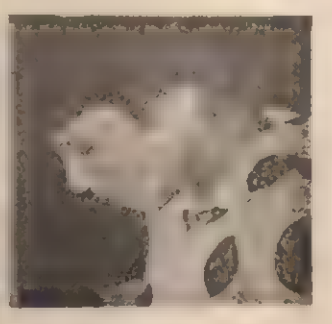

Sport

PREMIILE FLACĂRA

Un succes al revistei FLACĂRA: deschiderea spre dialog

Dacă n-aş fi fost pe lista dumneavoastră de premii, probabil aş fi spus că v-aţi orientat bine ! Faptul că m-aţi ales şi pe mine, mă face să cred că v-aţi orientat foarte bine !"

ADRIAN NĂSTASE:

„În primul rând, faptul că premiile ce au fost acordate astăzi de către revista FLACĂRA au putut fi înmânate în această sală, mi se pare un simbol în sine. Sunt convins că nu a existat o intenţie ca eu să fiu pus vis-à-vis şi foarte departe de dl. preşedinte Coposu, cred că nu aceasta a fost intenţia organizatorilor ! Din contră, faptul că suntem pe aceeaşi listă a unor premii care încearcă să simbolizeze, într-adevăr, nevoia şi posibilitatea de dialog în societatea românească mi se pare un lucru câştigat; probabil, numai în felul acesta vom reuşi să scăpăm de obsesii, inclusiv de obsesia puterii, sau de opresia puterii. Revista dumneavoastră a reuşit astă, prin faptul că a adunat toate aceste personalităţi care se află astăzi aici, prin faptul că a încercat să dea o şansă celor care, poate, au păreri diferite, dar doresc să păstreze o flacără a dorinţei de a construi şi doresc, până în urmă, să se simtă bine în ţara lor şi să facă astfel încât ea să fie o parte a unui dialog european, modern. Eu vă mulţumesc foarte mult, mă simt extrem de onorat de această opţiune pe care aţi făcut-o în ceea ce mă priveşte !".

Sunt bucuros să fiu pe două liste

VADIM TUDOR:

[illegible] premiu [illegible] mare valoare [illegible] care nu ţi se [illegible] să ai mare p[illegible] La noi, uneori, [illegible] treabă, nu iei p[illegible] să iei când nu m[illegible] faci prea multă, dar pentru mine — şi sunt sigur că şi pentru ceilalţi — premiul acesta va fi, dimpotrivă, un stimulent să f[illegible]m oarecare treabă! Pe de [illegible]ă parte, ca să folosesc un [illegible]nt iubit de toată lumea [illegible], lista asta e o listă a [illegible]onsului în mod vădit! Eu [illegible] simt foarte bucuros să fiu eu însumi un om de consens, adică un om care în acel[illegible] timp e pe două liste — pe lista neagră şi pe o listă mai albă — şi mă onor[illegible] bele posturi! Sent[illegible] meu este că viitorul acestei ţări va depinde de ce listă din d.n cele două va ieşi [illegible] toare! Vă mulţumesc!".

Curajul de a fi altruist

ION CRISTOIU:

„Vreau să anunţ că noi punem un premiu de 100 000 lei pentru cel care descoperă diploma de laureat FLACĂRA a dlui Coposu! Să sperăm că ea va fi descoperită înaintea violatorului din Herăstrău!

Deci, consider aceste premii şi, îndeosebi, faptul că a fost dat şi unui gazetar, deci unui confrate, un semn că în presă poate exista solidaritate! La ora actuală este război între diferite publicaţii ! Poate acest premiu să fie începutul unui efort de solidaritate în presă.

Mulţumesc încă o dată lui George Arion, revistei FLACĂRA, pentru fair-play-ul de care au dat dovadă şi vă promite că, în limita posibilităţilor noastre, nu vom polemiza, totuşi, cu revista FLACĂRA, în perioada următoare! Vă mulţumesc!".

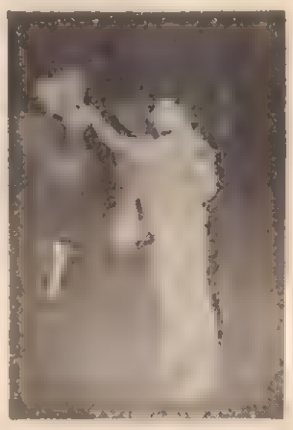

Sunt obişnuită cu emoţiile

LAVINIA MILOŞOVICI:

„Eu vă mulţumesc, nu prea am cuvinte în această situaţie, dar dacă mi s-ar pune nişte aparate aici, aş arăta ce pot ! Sunt foarte bucuroasă pentru primirea acestui premiu din partea revistei **FLACĂRA**. Obişnuită cu emoţiile marilor concursuri mondiale, unde nu prea mai am emoţii, nici aici nu am avut".

O recunoaştere a poeziei române din Basarabia

ION HADÂRCĂ:

„Frate Arion, onorată asistenţă, au trecut trei ani de la istoricul Pod de Flori, unde l-am cunoscut pe dl George Arion şi alte personalităţi ! Sperăm că mişcarea noastră de apropiere va fi mult mai rapidă, mai accelerată ! Din păcate, sunt foarte multe piedici, de care nu voi vorbi acum ! Oricum, participarea mea aici consideraţi-o drept încă un efort de apropiere şi de topire a gheţurilor, a sârmelor şi a zidurilor anacronice dintre cele două maluri ale Prutului ! Sunt deosebit de emoţionat, de mişcat şi datorită faptului că de la demisia mea din motive politice din postul de prim-vicepreşedinte al Parlamentului Moldovei, în ianuarie curent, demisie prin care am reuşit să stopăm un referendum dezonorant pentru noi — care vrola să promoveze ideea neunirii cu România — am stopat, zic, desfăşurarea acestui referendum, dar am rămas fără lucru circa o jumătate de an, în condiţii de şomer ! Dragă dle Arion, acesta este de fapt primul ajutor material concret, acordat de o publicaţie ! În Basarabia, dacă nu plouă, e secetă, dacă nu-i una şi alta, atunci sunt cazacii, este separatism, lucrurile au o turnură tranşantă întotdeauna ! Sperăm că până la urmă va veni un timp frumos, dat de la Dumnezeu, ca aceste nume care mă onorează, care luminează astăzi prin alegerea frumoasă a revistei FLACĂRA, vor contribui ca Flacăra Basarabiei să fie într-adevăr Flacăra Basarabiei ! Vă mulţumesc încă o dată din suflet".

Este un moment de respiro

DAN BĂNCILĂ:

„Ce a realizat revista **FLACĂRA** mi se pare extraordinar, în contextul acesta de frământări. Este un moment de respiro, pentru care îi felicit din toată inima. Toţi premianţii sunt oameni de mare valoare şi eu mă consider onorat de a fi prezent, acum, aici."

Domnul Klaus Brambach a făcut declaraţii direct la TV

Primind premiul, distinsul ambasador al muzicii a plecat glonţ la televiziune, pentru că trebuia să intre în emisiune (şi totuşi, a întârziat 3 minute). Astfel că domnia sa a mulţumit pentru premiu în direct, pe micul ecran, pe programul 1 şi la o oră de vârf ! Sâc, domnule V.I. !

N-am făcut nimic deosebit decât că mi-am respectat principiile

CORNELIU COPOSU :

„Apreciez acțiunea dumneavoastră de a «scormoni» în toate sectoarele vieții publice, pentru a desemna pe cei care vi s-a părut că s-au evidențiat în anumite laturi ale activității publice. Eu pot să mărturisesc aprecierea deosebită pe care o am pentru FLACĂRA, pentru ținuta ei lacătlinie, fermă în sprijinul democrației și al culturii române. Vă sunt recunoscător, nu știu dacă am meritat premiul, cred că n-am făcut nimic deosebit decât că mi-am respectat principiile! Sunt încântat de societatea celor premiați, de ceilalți colegi care au obținut aprecierea dumneavoastră și le urez tuturor la mulți ani, viață lungă revistei FLACĂRA și, dacă-mi este permis, cu Dumnezeu înainte pentru binele poporului român!".

Este datoria mea de a contribui la instaurarea ordinii în societate

CANTEMIR RIȘCUȚIA :

„Disciplina pe care o servesc de multe decenii este un fel de oglindă ! Trebuie să ne cunoaștem și în părțile noastre pozitive și în ce poate specia aceasta să dea negativ ! M-am străduit, decenii întregi, să servesc Justiția, pe lângă cercetarea fundamentală pe care o fac, tot de decenii ! Să servesc Justiția, pentru eliminarea acelor elemente care tulbură siguranța, liniștea și ordinea cetățenilor ! Sub acest raport, țin să exprim recunoștința mea revistei **FLACĂRA**, pentru aprecierea ce o face activității mele și vă asigur că, indiferent în ce postură voi fi — în activitate sau pensionar — voi căuta să fiu la fel de eficient în ceea ce voi fi solicitat să prestez, pentru că răul din societate, din păcate, se poate eradica numai într-o societate ideală, extraterestră ! Dar răul este, să zicem așa, un fel de frate al nostru greșit conceput și greșit născut, de care scăpăm foarte greu, cel mult îl putem jugula ! Aveți întreaga mea promisiune că voi servi la eradicarea răului !"

„Sunt recunoscător acestei echipe de gazetari imparțiali"

MIHAI TATULICI:

„E o situație paradoxală : dvs. premiați, într-un fel, televiziunea, care încearcă să scape de o parte din trecutul ei! Eu sunt în situația, fericită sau nefericită, de a-i reprezenta și o parte din trecut și — sper — și o parte din viitor! Despre prezent, știți cum e! FLACĂRA mă critică, FLACĂRA mă premiază! Cristoiu mă bețelește și, când ne-ntâlnim, are și câte o vorbă bună pentru demersurile noastre! Aș spune ceea ce spun de obicei, când se petrec lucruri normale: că ceea ce face revista FLACĂRA este un demers către normalitate, către profesionalizarea a ceea ce trebuie profesionalizat în societatea românească! Pentru asta îi admir foarte mult, chiar dacă uneori ne certăm pe subiecte mărunte, cum ar fi Păunescu, Vadim și altele! Aș vrea să înțeleagă colegii că într-o țară în care tot ne căutăm personalitățile și valorile, FLACĂRA face un lucru necesar! Mulțumesc!"

Și eforturile individuale au contat enorm

ION CARAMITRU :

„Nu a existat spectacol, nu a existat valoare în teatrul românesc care să nu fi pătruns, să nu fi dus imaginea României la un nivel extraordinar. Eforturile colectivelor teatrelor iar pe de altă parte eforturile individuale, au contat enorm și **FLACĂRA** a simțit acest lucru și îi mulțumesc.

Eu vă mulțumesc. Sunt mult mai onorat de această listă decât de cealaltă, pe care fi-gurez la numărul 3 !"

„Un președinte de onoare — dl Coposu"

TONI GRECU (Divertis) :

„Trebuie să fac o remarcă la început : eu personal, împreună cu alți câțiva colegi de-ai mei, nu am fost de la început la decernare din cauză că am fost la Gara de Nord să-i luăm pe colegii noștri din Moldova, de la Iași și de la Vaslui. Și trebuie să vă spun un lucru : e, ne aduc o veste foarte bună — și la Iași și la Vaslui, de fapt în toată Moldova, E LINIȘTE și putem sta aici până diseară ! În al doilea rând, aș vrea să-i felicit pe toți cei care au câștigat aceste premii astăzi, dar aș vrea să mai adresez două felicitări la două personalități, în mod special, independent de aceste premii : 1. dlui Adrian Năstase, pentru că a reușit să facă din Casa Poporului o garsonieră, deoarece Casa Poporului are o singură cameră — Camera Deputaților și 2. dlui Coposu — și noi, aici, într-un mic consiliu de administrație, ne-am hotărât că atâta timp cât el a acceptat diploma noastră, noi să purtăm numele, de-acum înainte, de GRUPUL DIVERTIS CREȘTIN—DEMOCRAT ! În încheierea acestei întâmplări, aș vrea să fac un apel la rațiune, la concordie, forțele destabilizatoare sunt peste tot, probabil și aici, sunt mulți dintre noi care sunt inconștienți de acest lucru ! Sunt frământări în țară — nu, în Moldova nu, în țară — și-n acest context, vreau să trag un semnal de alarmă : dacă nu vă convinc, nu vă convine !"

Prețuiesc echilibrul

„Mulțumesc revistei FLACĂRA că m-a invitat ! Mă bucură această festivitate ! Era nevoie de ea și întotdeauna când un lucru este și util, sporește în valoare ! Este o festivitate foarte frumoasă, foarte liniștitoare și plină de speranță ! Eu fiind ministrul apărării, mă bucur când există echilibru !"

Consiliul de administrație al S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A., încercând să nu copleșească prin prea multă solemnitate momentele de autentică bucurie și frumusețe ale decernării premiilor.

● Atmosferă destinsă și distinsă la ceremonia de decernare a Premiilor FLACĂRA pe 1992. Speech-ul inaugural al directorului general, dl George Arion, a fost calificat de unele „voci" din asistență ca fiind „spumos" și „cu poante bune" ; nu mai spun aici ce șopteau „vocile" respective despre dl Arion însuși.

● După ce au fost chemați la rampă primii doisprezece laureați, al treisprezecelea — ultimul, însă, evident, nu cel din urmă — dl Corneliu COPOSU a fost pus într-o situație să-i zicem inedită : diploma domniei sale dispăruse ! Să mai spună cineva că... știm noi cine... nu-i cu noi !

● Pe față, DIVERTIS-ii au anulat pe loc „munca" acelor din umbră, oferind dlui Coposu propria lor diplomă. În aplauzele asistenței, Toni GRECU a declarat că, de acum înainte, excelenta trupă pe care o conduce va purta numele de GRUPUL DIVERTIS Creștin-Democrat.

Loialitate în presă

Faptul că o revistă de prestigiul FLACĂREI a considerat că poate acorda un premiu — nu neapărat mie, ci unui gazetar, deci unui confrate — ne arată că în presă poate să existe loialitate !

S-a furat o diplomă

Unde dai și unde crapă

Cineva, de undeva, a încercat să ne întristeze, făcând să dispară de pe masa prezidiului diploma ce urma să fie acordată domnului președinte, Corneliu Coposu. Dar gestul n-a produs efectul urmărit. După primul moment de derută, s-a instalat veselia generală. „E probabil mâna lui Virgilică" ! — a spus râzând președintele P.N.Ț.C.D. Grupul DIVERTIS a alergat îndată să-i dăruiască domnului Coposu propria diplomă primită, iar domnul Ion Cristoiu a anunțat instituirea unui premiu de 100 000 lei pentru descoperirea făptașului !

Contrar celor așteptate (de amatorii unor asemenea glume jalnice), incidentul a condimentat amfosfera generală cu savoarea surprizei și ineditului. De unde se vede că unde dai și unde crapă !

Tatulici are o groază de datorii

Intrat ultimul la recepția care s-a dat după decernarea premiilor FLACĂRA, proaspătul laureat ne-a declarat : **„Dacă există proverbul cu la plăcinte înainte, prefer să fiu măcar ultimul ! Nu doresc să fiu altceva decât un om controversat. Am multe datorii față de semenii mei: «decontarea» începută în decembrie 1989 trebuie să continue cât voi trăi !"**

FLACĂRA este o revistă stimată și apreciată

Călin POPESCU-TĂRICEANU :

„Numărul impresionant de personalități adunate astăzi dovedește că **FLACĂRA** este o revistă stimată și apreciată nu numai de cititori, ci și de valoroșii săi premianți și invitați".

„O sărbătorire reală, valorică"

Mircea DIACONU :

„Opinia mea este: ce faceți acum este un lucru extraordinar, avem nevoie de sărbători reale, valorice, nu inventate de o structură de propagandă ca până acum.. Trebuie să ne ridicăm noi înșine propriile noastre statui, de care avem atâta nevoie. Acest gen de validări ne vor reda valorile culturale, atât de oropsite în trecut".

O acțiune invidiată de... confrați

Mihai CÂRCIOG — patronul trustului Expres :

Revista **FLACĂRA** este o revistă de echilibru în presa românească. Această premieră este un lucru extraordinar și ne pare rău că nu am inițiat și noi o asemenea acțiune. Dacă și noi am fi acordat premii, cu siguranță, lista premianților noștri ar fi coincis cu a dumneavoastră. Menționez, totuși, că o astfel de acțiune, dedicată, de această dată, oamenilor de afaceri, ar fi benefică pentru schimbarea atitud.nii publicului față de aceștia". (n.n. : Mulțumim pentru idee, domnule Cârciog. Se adjudecă ! Vom premia moralitatea în afaceri și sperăm să vă facă plăcere alegerea pe care o vom face).

FLACĂRA arde spre mai bine

Iulian CRETU — viceprimar al Capitalei :

„Vă mărturisesc că aș fi dorit din tot sufletul ca și Primăria Capitalei să figureze printre premianți. De ce? Pentru că un premiu ar fi fost un mare stimulent pentru noi, alături de recunoașterea unor eforturi depuse de noi ca acest oraș să devină mai frumos. În acest context, Flacăra ne-ar... arde și pe noi spre mai bine". (n.n. : Promitem să vă „ardem", în sensul frumos, pentru binele oamenilor și al dvs.).

Un moment înălțător pentru spiritul românesc

Toma George MAIORESCU :

„Deasupra prejudecăților și subiectivismului a apărut VALOAREA. Felicit colectivul revistei pentru spiritul său corect, nepărtinitor, obiectiv, echilibrat, profund profesionist și profund civilizat. Aceste calități ar trebui să caracterizeze întreaga presă și întreaga viață politică. E un moment înălțător pentru spiritul românesc".

Revista FLACĂRA este prietena artei și a artiștilor

Maria SLĂTINARU-NISTOR :

„Revista dvs. se dovedește o mare prietenă a artei și a artiștilor. Afirmația este susținută de prezența acestui mare număr de personalități culturale extrem de valoroase".

Premiile revistei FLACĂRA — o punte peste adversități, concurență, orgolii

Silvia VOINEA :

„Ca o premiantă ceva mai «veche», pot să apreciez fair-play-ul premierilor; de fapt, o punte întinsă, dincolo de adversități politice, concurență gazetărească și orgolii personale".

● Au urmat niște la fel de spumoase cupe de șampanie, gustări pentru toate gusturile, răcoritoare de la gheață și discuții scânteietoare, ca să nu spun aprinse !

● A lipsit muzica și nu puțini au fost cei care au regretat. Chiar și fără muzică, nu știm cât de bună a fost... sonorizarea „băieților" ! Nu l-am văzut pe dl Măgureanu, iar celebrele „păsărele" ale colegilor de la „Evenimentul zilei" au rămas mute ; de admirație, desigur !

● Deocamdată, atât ; vă dăm întâlnire peste un an, la viitoarea manifestare de acest gen. Nu spunem unde, pentru că oricum se află, și Televiziunea abia așteaptă, că ne iubește din răsputeri (dar și noi pe ea, nici-o grijă !).

Concediul de anul acesta îmi este asigurat...

„Mulțumesc foarte mult revistei FLACĂRA pentru generozitatea ei. Mi-a asigurat, în acest fel, concediul pe anul acesta.

Ce fac campioanele mondiale la recepții când vin direct de la antrenament

Lavinia ne-a mărturisit, cu candoarea-i binecunoscută, că-i plac câinii, caii și fotbalul. Dar „am prins-o" că i place și Coca—Cola. Ceea ce, după cum se vede, îi place și dlui Octavian Belu, antrenorul lotului de gimnastică al României.

FLACĂRA vă așteaptă cu bucurie și anul viitor

Ministrul apărării naționale se confesează

„Mărturisesc sincer că nu sunt un vorbitor extraordinar al limbii engleze, dar pot să-mi citesc textele, pot să susțin o convorbire, iar la reuniunile NATO îmi țin alocuțiunile în franceză, de fiecare dată ! Prima limbă străină învățată în liceu a fost franceza, apoi, rusa ! La fel bine le știu pe amândouă; la engleză sunt autodidact !"

Domnul Spiroiu nu umblă cu pistolul

„Am venit la această festivitate fără gardă personală, doar cu aghiotantul meu ! De regulă, este cu mine un aghiotant, dar din cu totul alte motive decât cele de a mă păzi ! De altfel, ca ofițer, am dreptul să port pistol, dar, uitați, nu am nici un pistol la mine !" (n.n. : dl. Coposu, nici atât!).

Dl George Arion — director general al S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. — răspunde întrebărilor adresate de... reporterii de la „Evenimentul zilei" :

— De ce ați ales acest loc pentru desfășurarea acestei sărbători ?

— Pentru că aici se află o parte din frigul meu, din foamea mea, din frica mea.

— Cât v-a costat accesul în Casa Poporului ?

— Deoarece facem cu toții parte din poporul român, nu mi-a costat nimic.

— Cine a semnat pentru a obține această aprobare ?

— Cineva care, făcând parte din poporul român.

— Și, totuși, de ce aici ?

— Am vrut să fiu, neapărat, prezent, aici, cu oameni de mare valoare, care, altfel, cu siguranță, nu ar fi putut avea acces în aceste spații.

Paginile dedicate decernării premiilor FLACĂRA au fost realizate de MARIAN GHIȚEANU, BRÎNDUȘA NICOLAE și GHEORGHE BARBU. Secretariat de redacție : ADRIANA CHIROVICI. Consultant tehnic : MIRCEA MITREA.

Începând cu această săptămână, pe ecranele capitalei

ALIENS

După lansarea fantasticului science-fiction Alien, în 1979, o piesă de referință în catalogul iubitorilor aventurilor în spațiul cvadridimensional (clasat, de altfel, în primele 50 cele mai mari succese de casă din istoria cinematografului), producătorilor de la Twentieth Century Fox le-au trebuit 6 ani ca să găsească continuarea și regizorul potrivit să o facă. Și nici o altă alegere nu putea fi mai bună decât în persoana lui **James Cameron**, director și co-scenarist la **Terminator** și co-autor (alături de Sylvester Stallone) al altui semizeu al anilor '80 : **Rambo (First Blood — part. 2)**. Prin nd provocarea, James Cameron vine cu multe [illegible] noi, care fac ca noua sa producție să nu fie o variațiune pe aceeași temă, o copie Rank Xerox a originalului (Alien) : [illegible] și mai multă acțiune, cu care ieșe din intimitatea navetei din Alien, descoperind „teritorii" noi. De la ultimele cadre ale noii superproducții **ALIENS**, care s-au tras la studiourile Pinewood, Anglia în septembrie 1986 (aici lucrul a durat 4 luni) și până astăzi, pelicula de celuloid a făcut de mai multe ori înconjurul „universului" pământean.

Realizarea unui film de o asemenea factură începe odată cu desenele care vor defini conceptul vizual de ansamblu. Toată atenția s-a acordat acestei problematici și întreaga echipă de concepție, începând cu regizorul **Jim Cameron**, recunoscut pentru desenele sale creative, scenograful **Peter Lamont** și până la cei doi cunoscuți specialiști în „fabricarea viitorului", **Ron Cobb** și **Syd Mead**, angajați anume, fiecare a contribuit la figurarea unor spații și timpi atât de îndepărtați, dar care prin acest film devin atât de probabili. „**Stan Winston**, de la **Terminator**, a lucrat cu noi la acest film, ajutând la integrarea diverselor și tulburătoarelor proiecte într-un concept unitar", declarau producătorii. Efectele creatoare din **ALIENS** sunt printre cele mai ambițioase. Au fost posibile prin numirea unor echipe de specialiști din US și UK, în machiaje, decoruri, trucaje etc. Acțiunea, plină de dinamism, se sprijină pe o neprevăzută urzeală de intrigi, întinsă de un dușman nevăzut. Se pare că realizatorii au devorat cu mult nesaț, încă din fragedă prunție, literatură științifico-fantastică fiind, de altfel, fani

Armamentul

(O problemă de hardware)

Într-un film în care au loc conflicte armate fără menajamente, într-un spațiu atât de nepământean și un timp atât de dilatat, problema înarmării tuturor taberelor s-a pus deschis, neacționând nici un embargou din partea proiectanților și vizionarilor în ale armelor de foc. S-a plecat, evident, de la ce este mai modern și mai sofisticat în lume și s-a căutat a se făuri un arsenal demn de mileniul III. Sunt astfel la mare vogă armele inteligente, care în momente când „se trage" devin personaje principale, iar asistenții acestora „rămân pe poziții" de simpli figuranți. Aceste adevărate stații orbitale de luptă, prevăzute cu ecrane termice, de supraveghere zi și noapte a unor repere punctiforme, ascunse și pe fund de mare, detectează și analizează în timp real inamicul, determinându-l (pe calculator), prin imagini digitalizate convertite în color, punctele vulnerabile. Trupeții au în dotare autopropulsoare individuale, căști prevăzute cu sisteme de radiocomunicare cu Statul major, mobil, al cărui „scut" este realizat de senzori multispectrali care comandă turelele cu două țevi ale blindatelor. Scutul este dublat de „arme santinelă", pliate pe trepiede, legate la microprocesoare, având scanate anumite câmpuri de foc pe care le acoperă automat. Tehnologia **ALIENS** este foarte apropiată de cea a industriilor aerospațiale și nu întâmplător companii ca **Faranti, Marconi, Barr** și **EMI**, implicate în cercetarea spațiului, s-au arătat interesate în a sprijini realizarea acestei producții cinematografice. Spre exemplu, **British Aerospace** a pus la dispoziție o instalație de detecție identică celei folosite în conflictul din Insulele Falkland, o cameră EEV folosită în Mexic pentru depistarea celor îngropați la cutremur sub dărâmături, ca și display-uri de bord ale ultimei versiuni **Harrier Jump-Jet**. Chiar și **NASA** este în **ALIENS** la ea acasă, datorită scriitorului **Brendan Alimo**, un apropiat al centrului spațial american.

Pentru redarea atmosferei neospitaliere de pe **Planeta lui Acheron** s-a folosit o fostă centrală electrică pe cărbuni, în vestul Londrei, abandonată din motive economice în 1983. Aici, scenograful Peter Lamont amenajează structura cavernoasă a decorului, constând dintr-un labirint ce conduce la tot felul de încăperi și catacombe.

Temerarii actori

SIGOURNEY WEAVER joacă rolul unui ofițer militar, singură supraviețuitoare a navetei Nostromo. Suportă bine întâlnirea cu extraterestrii.

MICHAEL BIEHN (în rolul lui HICKS) vine cu o largă recunoaștere dată de TERMINATOR, în care este un soldat din viitor, întors în timp să apere o tânără femeie desemnată a fi distrusă de o mașină infernală transpusă în formă umană. În **ALIENS**, Michael este un soldat simpatic care se alătură lui Sigourney în îngrozitoarele întâmplări prin care trece aceasta.

Primii 14 actori din film (ca importanță a rolurilor) practică în viața de zi cu zi (prin însumare) circa 50 de activități artistice (de la roluri de comedie și mimă la cele de dansatori, instrumentiști, cântăreți de jazz, cantu, pop și folk, etc), sportive (acrobatice, lupte de kung fu, gimnastică sincronică acvatică, canoe etc) și altele (croitorie, dulgherie, dactilografie, disk-jokey). Împreună, au depășit 50 de roluri principale în filme, alte 50 de seriale TV, peste 150 de roluri majore în piese de teatru, vreo 22 de institute superioare de artă dramatică și muzicală absolvite la o vârstă medie sub 40 de ani. Unii dintre ei s-au întâlnit pe platourile de filmare cu actori ca **Michael Caine, Gérard Depardieu, Ingrid Bergman** sau **Al Pacino**. Alții au fost sau sunt șefi de grupuri rock sau folk, au cântat alături de **Bob Dylan** ș.a. sau au discuri care au stat în **Top Ten** în 15 țări europene, după ce au primit medalii și decorații în Vietnam. Există printre ei „fenomene" care pot vorbi dialecte americane, engleze (inclusiv engleza BBC...), irlandeze, alții au rude în Borneo, Fiji, Malaysia, Caraibe.

O notă specială pentru Gordon Carroll, director executiv în **ALIENS** ca și în **Cum să-ți ucizi nevasta (cu Jack Lemon și Virna Lisi), Cool, mână rece** (cu **Paul Newman**), etc.

În **ALIENS** (mai) sunt utilizați... 13 cascadori !

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (șef secție), Ion D. Gola, Marian Ghiță.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brînduș Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (șef secție), Cristian Buzaș.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2557) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan, Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tola, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef) 1457 (redacție).

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Olteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu**, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Șava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Sâmbătă, Televiziunea a transmis festivitatea recoltării castraveților

FLACĂRA PRIMITĂ LA CONSILIUL EUROPEI!

În timpul vizitei de documentare pe care colegii noştri George Arion şi Mihai Săndoiu o efectuează în aceste zile în Franţa, preşedintele-director general al SC PUBLICAŢIILE FLACĂRA SA a fost primit vineri, 18 iunie, la Strasbourg, de către doamna Catherine Lalumière, secretar general al Consiliului Europei. Cu acest prilej, doamna Lalumière a apreciat deschiderea europeană a revistei noastre, datorată – printre altele – şi publicării unor suplimente dedicate ţărilor de pe bătrânul continent.

„TABLETISTUL NAŢIONAL" O FACE LATĂ:

PAUL EVERAC

SCANDAL ÎN TELEVIZIUNE

• După inepta interzicere a lui Caragiale (!!), Everac trece la destituiri ilegale. Protagoniştii se confesează FLACĂREI (pag. 15)

DAN NECOSULEA

TUDOR MĂRĂSCU

Pag. 20

MECI ÎN FOTBAL

(noi dezvăluiri)

MIRCEA ANGELESCU

MIHAI CARCIOG

EMIL TOCACI

După KOSICE

ÎN CULISELE F.R.F. SE TRAG SFORILE, SE MIŞCĂ BANII

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 25 • 23 – 29 iunie • 1993 • 32 pagini 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

Ţigani români arestaţi în Germania (reproducere după Spiegel)

• EMIL CONSTANTINESCU: „Nici vorbă de participarea Opoziţiei la un guvern de coaliţie!"

Pag. 3

• RĂZBOI CU FURCI ŞI TOPOARE

Noi amănunte despre infruntarea din nordul Ardealului

Pag. 8

• CINE FACE ŢARA DE RUŞINE

I-am văzut pe românii care fură în Germania (incepând din acest număr, in serial, relatări incredibile de la faţa locului)

Pag. 4–5;

FLACĂRA VĂ INVITĂ LA CLUJ

• În paginile 22-23 — informaţii, adrese utile, date economice, oportunităţi de afaceri

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111

— Cu dosarele astea stau bine. De dosarul corupției să vadă Văcăroiu (că d-aia l-am numit) și Parlamentul (că d-aia l-au ales) !

MORIȘCA SCHIMBĂRII EXECUTIVULUI SE-NVÂRTEȘTE

Dar dl Ciumara nu este un Văcăroiu de altă culoare !

Deja a devenit un loc comun problema schimbării guvernului. Mediile politice și presa, deopotrivă, vehiculează de mai mult timp și cu tot mai mare insistență debarcarea dlui Văcăroiu. Unii au prevăzut acest lucru mai demult (printre aceștia, probabil chiar... președintele Iliescu !). Până la toamnă, scena pe care a valsat liniștit dl Văcăroiu se va transforma într-o sârmă, pe care va fi tot mai greu să-și mențină echilibrul.

Trecerea dlui Iliescu peste Văcaru, Dumitrașcu, Solcanu et comp. se arată acum extrem de dificilă în cadrul unor negocieri pentru formarea unui nou guvern. Unele surse îl indică pe **dl Mircea Ciumara** gata să formeze un nou guvern ; nerăbdător, chiar, și dispus la multe compromisuri „înțelepte", cum se exprima cineva. Numai că asemenea păreri pot emite doar cei care nu-l cunosc cât de cât pe distinsul parlamentar PNȚCD ! Dacă va fi să fie, dl Ciumara nu va accepta doar rolul unui Văcăroiu de altă culoare politică ! Și asta presupunând că dl președinte Coposu ar urzi cumva așa ceva (ceea ce, după umila noastră părere, este imposibil) !

În altă ordine de idei, la vârful Convenției Democratice, negocierile privind formarea unui guvern de coaliție sunt văzute cu totul altfel decât le vede Cotrocenițul republican. Un cuvânt de ordine ar fi că se pot ierta multe, dar nu e bine să se uite nimic ! Iar dl Iliescu este un avertisment permanent pentru a nu uita !

Cei care asociază des numele dlui Ciumara cu viitorul prim ministru uită de „eminența cenușie" a actualului guvern, dl Negrițoiu ! Un guvern Ciumara cu un Mișu Negrițoiu doar secretar de stat pe la vreun minister durduliu este imposibil pentru FDSN ! Chiar dacă, poate, din invidie, Ghe. Dumitrașcu ar fi bucuros ! Oricum, până în prezent, nici o personalitate a Convenției Democratice nu a declarat că ar fi dispusă să participe la guver-

[illegible] că opoziția să aibă poziții [illegible] dintr-un guvern. Ba dimpotrivă !

De-a lungul unei veri fierbinți, se vor căuta cu febrilitate fel de fel de formule. Cine-l va oferi dlui Iliescu balonul de oxigen ?

MARIAN GHIȚEANU ■

UNIUNEA ASOCIAȚIILOR CHINOLOGICE INDEPENDENTE DIN ROMANIA

Asociația Chinologică a Municipiului București organizează în ziua de sâmbătă, 26 iunie, ora 10,00, pe terenul central al Parcului Sportiv Dinamo „Expoziția Chinologică Republicană" cu participare internațională.

Sponsori : F C Dinamo, Canis Food Internațional.

Înscrierile : luni, marți, vineri, între orele 17–20, la sediul Asociației din str. Popa Tatu. Câinii ciobănești românești sunt scutiți de orice fel de taxe.

Vă așteptăm cu plăcere.

Am aflat

în exclusivitate

O senzațională veste proastă de la dl. Adrian Năstase

Rep. : Este adevărat că umblați înarmat ?

Adrian Năstase : Da. Dar pistolul meu nu mi-a contaminat gândirea — aceasta este vestea bună. Cea proastă este că nu-l iau niciodată când merg în Parlament !

VARĂ FIERBINTE

Luni, 14 iunie, ședința Camerei Deputaților a debutat cu un scurt discurs al dlui Sergiu Cunescu, referitor la, citez : „rușinea istoriei noastre" din iunie 1990. În încheiere, domnia sa a cerut păstrarea unui moment de reculegere. Toți cei prezenți, deputați, ziariști, stenografe, s-au ridicat în picioare. Doar deputații Tudor Mohora și Silviu Șomăcu (plus încă doi din spatele lor, pe care nu-i cunosc) nu numai că nu s-au ridicat, dar discutau răsturnați pe scaunele lor.

Aș fi vrut să-i întreb de ce nu au respectat momentul, dar un coleg căruia i-am mărturisit această intenție, s-a uitat la mine cruciș : Ești naiv ? ! Chiar nu-ți dai seama cine i-a adus în Parlament ?

A doua zi mi-a spus : Azi e 15 iunie. Adu-ți aminte gospodinele și oamenii care-i hăituiau și băteau împreună cu minerii „și frații mănăstirii secu" pe cei din Piața Universității ! Ce crezi că ți-ar fi răspuns ăia doi ? ! În fond, ei îți reprezintă perfect. Și cu ce sunt ei mai vinovați că n-au respectat un minut de reculegere, când Iliescu l-a felicitat pe cei ce-au maltratat studenții și au devastat Universitatea ? ! Du-te și întreabă-l pe Iliescu dacă are remușcări, sau dacă a păstrat vreun moment de reculegere ! Du-te la Geneva la Miron Cosma și întreabă-l și pe dla ! De Șomăcu și de Mohora te-mpiedici tu ? ! De oameni de paie ? Chiar nu-nțelegi, Dumnezeule, nu-nțelegi ce se-ntâmplă cu țara asta ? !

MARIAN GHIȚEANU ■

ÎNCĂ UN GENERAL CARE NU POARTĂ ARMĂ

Dl general **NIȚU NICULAE**, șeful Poliției Capitalei, prezent împreună cu oamenii din subordine pentru a asigura buna desfășurare a comemorării din 14 iunie 1993, nu-și poartă arma decât rar ,iar gărzile de corp sunt greu de sesizat (oricum, nu stau aproape de dânsul), sunt foarte „discrete" și-[illegible] nici un caz nu-i împiedică pe [illegible] să se apropie de „obiectiv". Iată [illegible] ne-a declarat în acest sens dl general : **„Ca militar, eu am pistol, dar la asemenea manifestări nu merg înarmat, pentru că NU MI-E FRICĂ ! Eu sunt cunoscut de cetățenii Capitalei ! Dacă fiul meu a murit la datorie, nici mie nu mi-e frică de nimic ! Și oriunde mă deplasez, mă deplasez în siguranță, având în vedere că n-am făcut rău la nimeni și nu voi face !"**

DECLARAȚII ÎN PIAȚA UNIVERSITĂȚII

ION RAȚIU : „Și-n acest moment nu simt nimic altceva decât dragostea mea nețărmurită pentru poporul din care mă trag ! Am venit în țară din acest motiv, aici sunt și aici voi rămâne, orice s-ar întâmpla ! Știți foarte bine prin câte am trecut ! Și probabil voi mai trece.

Eu, fiind încă tânăr în sufletul meu, nu-mi voi pierde niciodată speranța, acesta este mesajul meu adresat tuturor ! Indiscutabil, vom birui, dar trebuie să fim tenaci, aceasta e lucrul cel mai important !"

ȘTEFAN RADOF : „Am sentimentul libertății totale ! După cum vedeți, am venit toți, din Senat, fără gărzi de corp ! Garda de corp este această piață imensă și acest popor minunat ! Sunt profund emoționat ! Dacă m-am apucat să fac politică după revoluție, m-am apucat datorită acestei piețe, și asta nu înseamnă că nu am făcut și nu am continuat aceeași politică pe care am început-o la 18 ani, când am fost închis pentru prima dată ! Eu n-am nevoie de gardă de corp, nici pentru a veni în Piața Universității și nici pentru a intra la Senat !"

LAURENȚIU ULICI : „Am venit cu mai multe sentimente aici. Și cu o brumă de speranță, și cu ceva mai multă dezamăgire și, mai ales, cu ce are tot românul la ora asta : cu o stare stupidă de resemnare, care e cea mai contraproductivă dintre toate, cu care mă lupt cu mie însumi când o am ! Dar bine ar fi să luptăm toți cu noi înșine, împotriva acestei stări, care au face bine niciodată, nimănui !

INEDIT:

interviu din goana mașinii!

CONVENȚIA DEMOCRATICĂ TREBUIE SĂ-ȘI ASUME RISCUL GUVERNĂRII

• Asaltat de ziariști și admiratori, dl Emil Constantinescu, președintele Convenției Democratice, l-a invitat în automobilul său pe reporterul FLACĂREI

Pe dl. Emil Constantinescu am reușit să-l abordăm după încheierea comemorării din 14 iunie și după ce am asistat la modul în care domnia sa a rezolvat o situație care risca să degenereze, respectiv deschiderea balconului Universității. Singurul moment în care am putut sta de vorbă a fost în drumul de la Universitate la rectorat, în mașina d-lui profesor.

— Nu vă este teamă de oameni, de mulțime, domnule profesor!

— E un sentiment firesc! (Râzând, adaugă:) Toată viața am fost printre oameni și voi continua să fiu!

— Doresc să vă întreb: astăzi, 14 iunie 1993, credeți că jertfele de până acum au adus vreo schimbare?

— Da, dar este adevărat că această schimbare a fost foarte scump plătită. Poate că așa este soarta noastră, a românilor, ca la temelia oricărei construcții bazate pe credință să existe o jertfă.

Schimbarea care s-a produs nu se poate vedea foarte bine la nivel instituțional, dar se poate percepe destul de clar la nivelul mentalităților oamenilor, unde s-a parcurs un drum imens! Totdeauna, la originea unor schimbări într-adevăr importante stau oameni puțini și de multe ori aceștia plătesc (și, de cele mai multe ori „sunt uitați)! În România, această creștere lentă, în cercuri din ce în ce mai mari, s-a produs la un nivel sufletesc. Cred că a fost normal așa, noi suntem un popor emoțional, la care schimbările se produc mai degrabă în salturi emoționale, decât după o planificare foarte riguroasă și disciplinată. În orice caz, oricum ar fi, cea mai mare [illegible] cred că este această opțiune pentru o schimbare democratică bazată pe nonviolență!

— Vi se pare reală și vi se pare normală consolidarea politică și economică a actualei puteri?

— Lipsa oricărei substanțe ideologice a partidelor din arcul puterii le face să reprezinte doar grupuri de interese. Ceea ce le face foarte eficiente, fiindcă de la vechiul regim au moștenit structuri organizatorice extrem de eficace și extrem de interesate în menținerea fostului aparat birocratic.

— Ce face Convenția Democratică în această situație?

— Acțiunea Convenției se desfășoară într-un câmp de forțe ostil și complicat. Puterea a reperat cu precizie unicul pericol, unicul obstacol în calea menținerii ei pentru un timp foarte îndelungat; anume, unitatea forțelor de opoziție. Ceea ce a făcut ca toată capacitatea de acțiune, subtilă, folosind câteva pârghii ale puterii care acționează într-un context aparent democratic, să fie foarte eficientă!

NICI NU SE PUNE PROBLEMA SĂ PARTICIPĂM LA UN GUVERN DE COALIȚIE!

— Credeți că ar fi bine ca opoziția să participe la un guvern de coaliție, dar fără a avea unele (principale) portofolii?

— Nici nu se pune problema! Există un singur obiectiv strategic: acela în care Convenția, care reprezintă a doua forță în Parlament, este însărcinată să constituie un nou guvern!

— Deci, aceasta ar fi singura formulă...

— Este singura formulă care poate genera un succes politic și, mai departe decât un succes politic, o schimbare reală în bine a României, fiindcă ea creează posibilitatea expunerii programului propriu, și, apoi, a purtării discuțiilor pe baza acestui program. În acest moment — dar nu prin jocuri de culise, prin jocuri de interese, satisfăcând diferite combinații — se poate realiza o majoritate în care Convenției să i se atașeze partide, fracțiuni de partide sau personalități dispuse să accepte liniile principale ale acestui program. Ele sunt foarte clare: **privatizare imediată**, începând cu industria ușoară, **integrarea în structurile europene și mondiale**, cu avantajele imediate care survin, și **deblocarea acelor pârghii** de care vorbeam, care generează corupții și fraude. Convenția este singura abilitată să poarte o luptă reală împotriva corupției! Tocmai pentru faptul că ea nu poate fi șantajată, nefiind implicată în ilegalitățile comise în cei trei ani și jumătate!

JOCUL PUTERII E NORMAL — ANORMALE SUNT MIJLOACELE

— Cum vi se par „chemările", mai vizibile sau mai absconse, ale președintelui Iliescu, către Convenție?

— Normale, în sensul că așa cum noi susținem că puterea trebuie să accepte existența unei opoziții puternice, tot astfel și opoziția trebuie să accepte un joc al puterii care să aibă ca țel menținerea la putere prin acțiuni politice. Aceste propuneri de discuții fac parte din jocul politic. Acest tip de joc se produce și datorită faptului că este un joc pe care cei de la putere îl cunosc foarte bine! Pe de o parte, acțiunile de menținere a puterii sunt normale — anormale au fost mijloacele folosite în iunie 1990, când, nemulțumiți de faptul că aveau cea mai mare parte a puterii dar n-o aveau pe TOATA, au încercat distrugerea, lichidarea totală a opoziției! Acum, sigur, raportul de forțe este altul și cred că acesta este motivul pentru care se încearcă manevre mai subtile — unele care se înscriu în jocul politic acceptat, altele, însă, subterane, și care implică deturnarea acțiunii unor instituții guvernamentale de la scopurile lor normale, de slujire a întregii națiuni, la slujirea intereselor guvernamentale sau prezidențiale, cum ar fi procuratura, a cărei acțiune este clar partizană, S.R.I. și segmente din aparatul judiciar!

CONCEDIUL DOMNULUI VĂCĂROIU

Necesitatea schimbării guvernului Văcăroiu a fost evidentă și s-a impus chiar în momentul în care nou-născutul executiv a venit pe lume în maternitatea politică de la Cotroceni. Ursitoarele i-au prezis, de altfel, atunci, pruncului o viață scurtă, cât se poate de scurtă și nici măcar aprigă; dar vârstelor mici le este proprie ingenuitatea, drept pentru care, în zilele acelea, premierul, luând exemplu de la celebrul său părinte, a „tras" un „smile" de Aqua-Fresh-in-trei-culori, promițând că va râde la urmă și va râde mai bine. Este adevărat, dl Văcăroiu a râs foarte mult (dinamic și nerăbdător, domnia sa n-a mai așteptat „urma"), a râs și președintele, am râs și noi (albastru), a râs și lumea (de noi), au râs și prietenii și dușmanii — ce mai, a fost o veselie generală, punctată de chicotelile săltărețe ale prețurilor, de voioșia leului aflat într-o cursă nebună care spulberă tot și în care recordurile paritații cu dolarul cad unul după altul; veselie punctată de hohote'e producției industriale și ale importurilor de grâu, de zâmbetul delicat al celor care „au pus botul" la credite ilegale, la spații comerciale și locuințe de lux, la certificate de revoluționar, la posturi și privilegii necuvenite.

Necesitatea schimbării guvernu'ui Văcăroiu a încins spiritele și cu prile'ul dezbaterii moțiunii de cenzură, dar mașina de vot din parlament a funcționat după principii și reguli în care nu contează ce face un premier pentru prezentul și viitorul poporului, ci măiestria cu care el reprezintă interesele celor ce vor să conserve trecutul. Astfel că și atunci s-a râs copios în parlament; s-a râs în pumni (chiar dacă pumnii s-au tras la vreo două luni „după", pe hol).

Necesitatea schimbării guvernului Văcăroiu se vântură și acum, în special în zona obscură a zvonisticii — atât în partea ei diriiată, cât și în partea ei întâmplătoare. Ceea ce răzbate acum în mass-media pare a nu fi, însă, decât un balon de încercare, pentru a se testa reacțiile și disponibilitățile la grupări și alianțe și, de asemenea, pentru a se detecta pos.bilele fisuri în diversele blocuri politice. Schimbarea se pregătește, probabil, pentru toamnă, dar acum, ca în orice întreprindere serioasă, se fac evaluări, se schițează tactici, se iau în calcul variante și se prefigurează ipoteze, grupuri de lucru și structuri decizionale. Consilierii prezidențiali vor avea o vară încărcată, pentru că li se cere să intre în toamnă cu mapele pline și mințile limpezi. Strategii opoziției știu, de asemenea, că momentul lor se apropie, iar ceea ce au de făcut cere timp (pentru retușuri de conjunctură), chiar dacă, în linii mari, lucrul este pus la punct.

Mourul dlui Iliescu va mai scumpi un pic benzina (scumpind, de fapt, în draci, toate cele), va intra în istoria tranziției noastre drept omul care a introdus în economia românească TVA-ul, „după" care, odată cu apariția zăpezilor la munte, va putea pleca liniștit la Sinaia, să se dea cu sănițuța sa!

În acest context, atât cuvântul de onoare al dlui Corneliu Coposu, cât și cel al dlui Adrian Năstase nu fac decât să exprime realitatea și să traducă pentru noi cuvintele lui Caragiale (cel interzis pe post de marele Ererac!): „Aveți puțintică răbdare, stimabililor!"

EUGEN CHIROVICI

ACUM! INDIFERENT DE RISCURI!

— Puteți oferi un pronostic privind data când Convenția va putea alcătui un guvern?

— Consider că marele păcat al vieții noastre politice este improvizația! În urma analizei politice cu caracter strategic pe care am efectuat-o, am luat în calcul atât situația unei alternative la guvernare, la care se poate ajunge prin eforturi proprii, cât și alternativa ajungerii la guvernare la inițiativa puterii, care, într-un moment sau altul (și am suficiente argumente), poate considera avantajoasă o derobare și o plasare a unor responsabilități către opoziție, în momente dificile. Sigur, cu intenția de a o sabota, și, în final, de a o compromite! Părerea mea (în toată această discuție v-am comunicat numai opinii personale), este că, cu toate riscurile în această situație, cu toate consecințele negative pe planul popularității electorale, Convenția Democratică trebuie să și asume acest risc al guvernării, pentru că este singura soluție care poate scoate România din criză!

MARIAN GHIȚEANU

CINE FACE ŢARA

Cu paşaportul în buzunar, românul cerşeşte şi astăzi vize pentru călătorii în străinătate. Motivele se cunosc. Occidentul ne asimilează hoardelor de ţigani şi de borfaşi ce i-au invadat oraşele. În această situaţie dramatică stăruie o singură întrebare: ce se mai poate face?

ÎN GERMANIA, ACUM UN AN:

Poliţiştii l-au înconjurat în faţa vilei; unul s-a apropiat de ei şi l-a prins. El s-a învârtit brusc şi a aruncat toate casetele şi casetofoanele furate, distrugându-le. A scos un cuţit cu lamă automată, şi-a ridicat vestonul şi a îndreptat tăişul spre propria burtă, strigând: "Plecaţi că mă tai ! Bă, fugiţi d-alci că mă tai !!" Poliţiştii s-au retras, surprinşi. Prietenii îi strigau: " Nu te lăsa, gălăţene ! Aşa, gălăţene, fii tare !"

(citiţi serialul din pagina 9)

Johann Rapp

Consul General al Austriei la Bucureşti

„NU există o discriminare pentru cetăţenii români"

— Domnule consul general, se vorbeşte, din păcate, foarte mult de imaginea nu tocmai favorabilă a românilor în străinătate...

— Aceasta nu este o problemă legată de acordarea vizelor. Fiind un subiect politic, nu pot intra în acest domeniu, de care nu sunt direct răspunzător. Vă rog să n-o interpretaţi ca un refuz, dar, efectiv, prin rolul pe care-l am în cadrul Ambasadei Austriei la Bucureşti, vă pot da relaţii numai în legătură cu problemele consulare.

— Vă rog.

— Vizele pe care le acordăm noi sunt de mai multe feluri: pe bază de invitaţie, vize turistice, de tranzit şi vize de lucru. În primul caz, solicitantul are nevoie de o invitaţie din partea unei persoane cu domiciliul permanent în Austria, invitaţie legalizată la Notariat. La aceasta se adaugă copia paşaportului sau a adeverinţei de cetăţenie, ca şi o dovadă a veniturilor şi a posibilităţilor de întreţinere a invitatului. În cazul în care cetăţeanul român ajuns în Austria nu mai vrea să se întoarcă în România, persoana care a lansat invitaţia va trebui să suporte în continuare toate cheltuielile.

— Dacă nu există nici o persoană care să mă invite, ce şanse am eu, ca român, să vizitez ţara dumneavoastră ?

— Există viza turistică, pe care o acordăm în momentul în care cetăţeanul român dovedeşte că are banii necesari şederii, un bilet de avion dus-întors, o rezervare la un hotel din Austria şi o asigurare de boală.

În ce priveşte viza de tranzit, e nevoie ca pe paşaport să existe viza ţării de destinaţie. Paşaportele diplomatice şi de serviciu nu au nevoie de viză şi asta e valabil numai pentru Austria.

— Viza de tranzit nu era necesară acum un an-doi.

— Această cerinţă a fost reintrodusă pentru cetăţenii români datorită imposibilităţii de a face faţă solicitărilor de acordare a locurilor de muncă în Austria - pentru cei care o vor şi datorită dorinţei multor români de a-şi părăsi, în momentul de faţă, ţara.

— Acest regim al vizelor este valabil pentru toate ţările ?

— Nu există o discriminare pentru cetăţenii români. Cetăţenii turci au nevoie de acelaşi vize. Acest regim al vizelor mai este valabil şi pentru celelalte ţări din est, cu excepţia Ungariei.

— De ce această excepţie ?

— Se poate considera că Ungaria a ieşit, aproape, de sub regimul totalitar sub care a fost blocul răsăritean. Cetăţenii maghiari nu doresc să-şi părăsească ţara. Eventual, ei vor să muncească, dar să muncească cu adevărat.

Până la urmă, observ că s-a ajuns, din nou, la nişte întrebări politice, pe care aş putea să le refuz. E de preferat să punem punct discuţiei noastre.

A consemnat
LIANA TATOS ■

Totuşi, nici paşapoartele de serviciu nu mai induplecă grănicerii austrieci

De la Oradea, cunoscutul medic de terapie naturistă dr Ladislau Elthes ne semnalează o întâmplare nefericită. Călătorind din Germania spre Austria, a fost oprit la punctul de frontieră Burghausen. Motivul invocat: pe paşaport nu se afla trecută viza consulatului austriac din Bucureşti. Paşaportarul român l-a explicat militarului că paşapoartele de serviciu nu au nevoie de viză, invitându-l la o logică simplă: din moment ce a intrat în Austria fără dificultăţi, înseamnă că revenirea în această ţară, din Germania, se poate face în aceleaşi condiţii. După discuţii îndelungate, grănicerul a consimţit să dea telefon colegului său de la un alt punct de frontieră care, culmea, ignorând şi el dispoziţiile în vigoare (în ceea ce priveşte România !) a întărit convingerea celor de la Burghausen că procedează în acordul legii.

În această situaţie, compatriotul nostru a fost nevoit să facă un ocol de 40 kilometri pentru a alege, în apropiere de Salzburg, un punct de frontieră de mare trafic, unde autorităţile cunoşteau „întâmplător" dispoziţiile privind paşaportarii români. Mai mult decât atât: de data aceasta, grănicerii austrieci l-au sfătuit pe turistul român să facă o plângere la consulatul austriac din Bucureşti.

Este ceea ce ne-am îngăduit să întreprindem şi noi în rândurile de mai sus.

„ROMÂNII VOR PRIMI MAI UŞOR VIZE"

Dl. Mircea Gloană, director de cabinet al ministrului de externe, purtator de cuvânt:

„Ministerul Afacerilor Externe a înţeles, după o anume perioadă de reflecţie, că are o datorie faţă de cetăţenii români ce se deplasează în străinătate în scopuri, să le numim... pozitive, adică: Oamenii de afaceri, cei ce călătoresc în scopuri ştiinţifice — burse, specializări etc. Pentru că, aceasta este realitatea, datorită numărului destul de mare de cetăţeni români ce tind să rămână ilegal în ţările occidentale, acestea au simţit nevoia de a se proteja şi atunci au impus o serie de criterii, standarde şi... pretenţii „speciale" pentru noi, românii. Deci, M.A.E. va încheia acorduri cu statele occidentale — Germania, Austria, Belgia, Italia, Elveţia şi toate celelalte — prin care statul român se obligă să repatrieze toţi cetăţenii săi aflaţi în condiţii ilegale sau nelegale în ţările sus-menţionate. În acest fel, încercăm să obţinem o formulă mult simplificată şi accelerată de acordare a vizelor pentru oamenii de afaceri români, mai ales. Practic, în această perioadă negociem sau renegociem acordurile consulare cu toate ţările europene.

În principiu, o procedură simplificată de obţinere a vizei înseamnă că, pe baza unei adeverinţe de la Camera de Comerţ şi Industrie şi, eventual, a unei invitaţii, ambasada ţării respective să acorde viza, dacă nu în 24 de ore, atunci într-un termen foarte scurt, fără a se mai impune şi alte condiţii financiare substanţiale. În prezent, negociem contrapartida cu Germania. Anul acesta sperăm să încheiem acorduri cu Belgia, Grecia şi, poate, cu Italia.

RUŞINEA ÎNCEPE CHIAR DE LA INTRAREA ÎN ŢARĂ

Dl colonel TEODOR ANDRIŢĂ, şeful Direcţiei poliţiei de frontieră:

„În general, după Revoluţie, traficul la frontiere a crescut foarte mult.

Înainte de 1989 aveau loc într-un sens sau altul circa 6 milioane de treceri de frontieră. În acest moment se depăşeşte cifra de 40 milioane ! Punctele de control şi trecere a frontierei sunt deci subdimensionate ! În acest moment nu avem nici un p.c.t.f. care să răspundă standardelor internaţionale şi necesităţilor noastre ! Există Hotărârea guvernului nr. 280/92 prin care 17 p.c.t.f. urmează a fi modernizate. Consiliile judeţene respective sunt titulare de investiţii, dar deocamdată totul este doar la stadiul de proiecte, ceea ce pe noi nu ne încălzeşte ! Dacă mergeţi la Giurgiu, veţi vedea coloane de peste 200 de camioane TIR ! Problemele acestea sunt amplificate şi de embargou asupra Iugoslaviei. În toată ţara avem 46 de p.c.t.f şi mai avem nevoie de 400 — 500 de cadre militare."

DE RUȘINE?

LA COADĂ PENTRU VIZE...

La coada pentru vize de intrare în Germania, de la Consulatul german din București, domnul **Enescu**, (așa s-a recomandat): „În Germania se fac diferențieri chiar și între nemți. De exemplu, am un prieten în landul Baden-Würtenberg, o sas, plecat de vreo șapte-opt ani, care spune că acolo germanii îi privesc pe sași și șvabi ca pe o categorie inferioară, așa cum îi privim noi pe țigani. În condițiile astea, cum să iei viza ?!".

Doamna Gica Aurelia (anul trecut, și-a petrecut o noapte în parcul din apropiere, fiind din Turnu-Severin) crede că lucrurile merg mai bine și speră să nu repete scena de anul trecut.

O doamnă din Galați e mai puțin optimistă, așteptând viza de o săptămână, stând la coadă și sperând zi de zi. **Domnul Radu Ion Iliescu** are o experiență mai dură: „Am stat aici câte trei nopți la rând, dormeam în mașină. Am cunoscut o persoană care primise o invitație de la niște rude din Germania, invitație care nu conținea decât garantarea mesei și cazării, dar omul n-a primit viza, pentru că nu conținea garanția pentru asigurarea medicamentelor și a banilor de întoarcere în România. Noi facem parte din categoria oamenilor care ne ducem acolo cu un venit lunar de 100 de mărci, în timp ce la ei minimum de subzistență e 1 000 de mărci".

Opiniile consemnate alături nu înseamnă aproape nimic. A obține astăzi o viză pentru Occident este aproape un coșmar (în imagine, coadă la consulatul Austriei).

Corneliu Coposu,

Președintele

P.N.Ț.-CD

„MĂ ROG SĂ DEA DOMNUL «MINTEA ROMÂNULUI CEA DE PE URMĂ»"

„Am cutreierat întreaga lume și, nicăieri, nu am întâlnit oameni așa de harnici precum românii. Intelectualii noștri sunt fără egal, pot concura cu oricine și vor ieși învingători. Acum, este drept, nu suntem competitivi. Dar dacă se va crea un minim de dotă a întreprinderilor industriale la nivel occidental, în trei ani vom fi în frunte, alături de occidentali. Acest lucru necesită însă, urlașe investiții străine, circa 25 miliarde dolari. Iar Occidentul geme de disponibilități. Dar fără stabilitate internă și credibilitate externă, investitorii așteptați nu vor veni. Mă rog să dea Domnul «mintea românului cea de pe urmă» și odată, cu ridicarea nivelului civic al opiniei publice, să realizăm, aici, stabilitate și reconciliere."

Andrei Pleșu:

„S-A CREAT UN FEL DE PREIMAGINE A ROMÂNIEI LA CARE AM CONTRIBUIT CU MARI GAFE"

— De ce este, după părerea dvs., stigmatizată atât de dramatic România de către lumea civilizată ?

— Faptul că suntem tratați diferențiat față de celelalte țări din fostul lagăr comunist are o mulțime de explicații. Pe de o parte, se poate înțelege de ce am stârnit această reacție, pe de altă parte, însă, resimțim, destul de acut, o anumită inechitate. Cum este posibil ca, la numai doi ani de la înființare, Slovenia să fie admisă în Consiliul Europei, iar noi să fim mereu amânați ?

Și totuși, oricât de neplăcut ar fi, trebuie să recunoaștem că avem și noi o parte de vină. Noi avem portretul cel mai... „negru", pentru că, după părerea mea, puterea nu se comportă limpede. Nu se delimitează net când este cazul, sau o face prea târziu. Este vorba, în concluzie, de un anumit echivoc al puterii, ce ne este, în prezent, foarte dăunător. S-a creat un fel de **preimagine** a României, la care noi am contribuit cu mari gafe, un portret-robot negativ.

— Dar masiva migrație postrevoluționară a unei „anume părți" a... romilor a contribuit, oare, la semnarea acestui portret-robot emblematic ?

— Fără îndoială. Principalii vinovați sunt romii care circulă în toată lumea. În Germania, am avut ocazia să percep acest fenomen în mod direct. Am văzut declarațiile pe care le făceau aceștia la televiziune. Unii afirmau: „Omorâți-ne, faceți-ne ce vreți, noi acolo nu ne mai întoarcem ! Acolo suntem în permanență snopiți, arestați, terorizați. Mai bine murim aici." Lucru care este, bineînțeles, o uriașă... hiperbolă. Dar, se întâmplă și un alt fenomen mult mai tragic. Am văzut țigani, la München, de pildă, sau chiar în Polonia, cu o hârtiuță pe care sta scris, în limba țării respective: „Sunt din România, ajutați-mă să trăiesc". Intrând în vorbă cu aceștia, constatam că, de fapt, nu erau români, nu știau românește, însă adoptaseră această infailibilă rețetă.

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE ■

Adrian Năstase,

Președintele

Camerei

Deputaților:

„ȘI EU AM BĂUT DIN CUPA UMILINȚEI!"

— E puțin probabil, domnule Năstase, ca dumneavoastră să fi resimțit umilința românului, a omului obișnuit, care dorește să călătorească în străinătate.

— Eu am simțit în alte situații ce înseamnă umilința. Cred că vă dați seama, mai ales după lunile '90, ca ministru de externe, am băut destul de des din această cupă !

— Sigur, ceea ce spuneți este adevărat și am spus adesea că este inadmisibil ca românii — după ce au reușit să intre într-un imperiu al drepturilor omului — încercând să iasă din țara lor, deschid o ușă, iar aici descoperă un zid construit pentru a-i împiedica să treacă. Am considerat că problema românilor care se află în străinătate și se dorește să fie întorși în țară trebuie negociată foarte dur. Românii trebuie să aibă dreptul ca orice european, să circule liber ! Dacă nu trebuie să plătească, desigur, dar o prezumție de vinovăție pentru români mi se pare de neacceptat.

— Datorăm această stare de lucruri — este părerea generală — imaginii proaste a Românlei în străinătate. Cum se poate schimba această imagine ? Pare, pentru moment, o întrebare fără răspuns...

— Dimpotrivă, întrebarea are foarte multe răspunsuri. În primul rând, nu cred că imaginea României în străinătate poate fi analizată numai în sine, independent de ceea ce se întâmplă în țară. Ceea ce putem face este, în primul rând, să acționăm asupra realității de aici. Astfel, indirect, acționăm asupra imaginii, chiar dacă există o anumită inerție în optica imaginii. Al doilea element este să înțelegem și să acceptăm că imaginea este și ea o marfă în societatea modernă și să învățăm s-o vindem. Să învățăm că ea nu trebuie vândută de oricine. În al treilea rând, să realizăm că nu luptăm singuri pe piața de imagini, că deseori există alții care sunt interesați să vândă o imagine proastă despre România. Chestiunea trebuie discutată deschis, de toate partidele politice împreună, pentru că nu mai ține de un interes partizan, ci ține de interesul țării. În plus, trebuie să dezvoltăm o mai bună relație cu românii de peste hotare. Sigur, rănile se vindecă greu, dar ar trebui ca și românii care trăiesc în străinătate să facă în acest moment greu pentru țară un efort, să se lase convinși de cele câteva lucruri bune pe care le-am făcut noi în ultimii trei ani. Totuși, o vorbă românească spune: „Sângele apă nu se face".

A consemnat
LIANA TATOS ■

O imagine falsă, hidoasă, ne compromite destinul colectiv. România este în ochii multora țara mâncătorilor de lebede, a copiilor handicapați, a convulsiilor politice de sorginte comunisto-fascistă.

Cât timp vom mai tolera această judecată nedreaptă ? Câtă vreme vom mai întârzia să ne arătăm lumii cu chipul nostru adevărat ? Până când vom mai lăsa cale liberă, spre Occident, elementelor declasate, antisociale, scuzându-ne lașitatea în numele democrației ?

DREPTURILE OMULUI CA PARAVAN

La protagoniștii acțiunilor de tot felul, în primul rând ai reuniunilor „privind drepturile omului, o anumită doză de sinceritate, adică de preocupare adevărată de îmbunătățirea soartei celor năpăstuiți există, desigur. O doză mai mare sau mai mică, după împrejurări. Însă, odată cu aceasta, care constituie partea vizibilă a ghețarului plutitor, pe cei ce se bat, oficial, declarat, pentru țeluri nobile, altruiste, pentru binele umanității, îi preocupă mai ales propriile lor interese, pe care încearcă să le promoveze și să le impună folosindu-se de paravanul luptei pentru drepturile altora. Așa a fost mereu și nu altfel s-au petrecut lucrurile și la Conferința mondială O.N.U. de la Viena pentru drepturile omului. Am să dau în cele ce urmează doar câteva exemple.

În primul rând, s-a reluat mai vechea dispută dintre țările bogate și cele slab dezvoltate în privința înțelesului și a priorităților drepturilor omului. Occidentalii, în frunte cu Statele Unite, pun accentul — pentru că acest lucru le aduce maximum de avantaje cu cheltuieli minime — pe drepturile politice, în timp ce țările sărace acordă prioritate drepturilor economice. Iată ce spunea secretarul general al O.N.U., Boutros-Ghali : „Dezvoltarea poate fi pe bună dreptate considerată ca un drept al omului. Libertatea presei are puțină valoare pentru o populație care este în mare măsură analfabetă. Ar fi bine ca țările bogate să recunoască public că au ignorat adesea nevoile de bază ale dezvoltării, iar drepturile omului nu se pot dezvolta sau nu pot fi respectate într-o societate deznădăjduit de sărace". Însă Departamentul de stat american are o opinie exact pe dos : „Drepturile omului trebuie să fie baza dezvoltării, și nu rezultatul ei".

Dar confruntarea de bază la Viena a fost, fără îndoială, cea dintre adepții intervenției „comunității internaționale" în cazul când se constată sau se crede că într-o țară sau alta s-au încălcat drepturile omului (în care scop Statele Unite au și propus crearea postului de înalt Comisar al O.N.U. pentru drepturile omului), și adversarii unei astfel de posibilități. De astă dată, Boutros-Ghali a mers pe mâna americană, susținând că „atunci când conducerea unei țări nu asigură protecția cetățenilor ei și devine un adevărat călău, comunitatea internațională trebuie să poată interveni". Pe Ghali l-au susținut ministrul de externe austriac, președinte al Conferinței, spunând că „drepturile omului depășesc granițele naționale și reprezintă un bun comun și foarte prețios al umanității", precum și președintele țării gazdă, care a opinat că „epoca tăcerii și a neintervenției în legătură cu violarea drepturilor omului este definitiv apusă". Reprezentanții țărilor grupului advers (format din mai multe state din Asia, Africa și America Latină, dintre care amintim : China, Malayezia, Indonezia, Coreea de Nord, Filipine, Bangladesh, Iran, Irak, Siria, Yemen, Pakistan, Sudan, Nigeria, Mexic, Cuba) s-au opus cu vehemență oricărei posibilități de intervenție din afară sub umbrela apărării drepturilor omului. Iată ce-a spus în acest sens delegatul indonezian : „Nici o țară sau grup de țări nu trebuie să-și aroge rolul de judecător, juriu sau călău. Problemele drepturilor omului sunt în esență de natură morală. De aceea, orice abordare a acestei probleme care nu este motivată de dorința sinceră de a proteja respectivele drepturi, ci de scopuri politice deghizate, sau, și mai rău, pentru a servi ca pretext în scopul de a duce o campanie politică împotriva unei alte țări, nu poate fi justificată". Pentru cine are simțul umorului, de toată savoarea a fost discursul lui Arafat, din care reiese că bătrânul terorist ar fi pentru intervenție, dar numai în cazul teritoriilor ocupate de Israel, unde — zice Arafat parcă luându-și propozițiile din predicile lui Rosen Moses — „se încalcă drepturile omului" și unde „se comit crime de război împotriva unor civili neînarmați" ; în rest, președintele O.E.P. este întru totul pe pozițiile grupului care se opune intervenției. În sfârșit, nici că se putea altfel, ministrul de externe maghiar s-a produs din nou cu un număr de contorsiuni voltă între drepturile omului și pretențiile minoritarilor unguri din țările europene.

Câteva cuvinte și despre ai noștri (ca brazii). Președintele României, dl Ion Iliescu, s-a prezentat mai mult decât onorabil, expunerea Domniei sale fiind demnă de apreciat, din multe puncte de vedere. A stârnit însă mare mirare absența din cuvântul dlui Iliescu a oricărei referiri la inscenarea judiciară de la Tiraspol. O flagrantă încălcare a drepturilor omului față de niște români trecută de președintele român sub tăcere ! Să fie oare așa de mare teama dlui Iliescu de mâna lungă a Moscovei?

ION D. GOIA ■

MAȘINA URII

■ ■ „Nu vom participa la nici o conferință internațională consacrată Bosniei. Vom cere Consiliului de Securitate să accepte ca document internațional planul de pace Vance-Owen. Nu suntem pregătiți pentru un nou teatru de negocieri". Acestea sunt cuvintele președintelui bosniac ALIA IZETBEGOVICI rostite la Viena în timp ce la Geneva se deschidea o nouă conferință a „ultimei șanse" și la care, conform organizatorilor, ar fi trebuit să participe. Nu a participat. Și nici conferința genevează nu va fi ultima a ultimei șanse. Încurcătura continuă cu precizarea că se încurcă tot mai rău. ■ ■ Câteva ambasade occidentale în frunte cu cea a SUA își fac bagajele și părăsesc Baku. În AZERBAIDJAN, duelul între opoziția (dotată cu o armată rebelă) și președintele Elcibei se ascute. După revenirea la vârful puterii a fostului prim secretar al partidului comunist azer, Gaidar Aliev (numit președinte al parlamentului) au loc decantări precipitate ale spectrului politic, Aliev, colaborator apropiat al lui Gorbaciov, cu simpatii promoscovite clare a fost considerat drept salvatorul nr. 1 al situației. Deocamdată, nu a salvat pe nimeni și pare doar să gestioneze criza. ■ ■ JELIO JELEV a declarat că UFD, forța politică principală a opoziției care, de altfel, l-a propulsat la președinție, „s-a transformat într-o mașină care instigă oamenii unii împotriva altora, o mașină generatoare de ură și distrugere, de divizare și confruntare". El a refuzat să demisioneze, așa cum i s-a cerut de UFD, afirmând că este președintele tuturor bulgarilor și nu numai al unui segment politic. ■ ■ LECH WALESA a preferat să dizolve parlamentul decât să sacrifice cabinetul condus de doamna Suchocka. În felul acesta el a asigurat condițiile pentru aplicarea TVA și impozitul pe cifra totală de afaceri, măsuri fundamentale pentru înaintarea reformei. Până la 19 septembrie, când vor avea loc alegerile, guvernul va conduce prin ordonanțe. Între timp, oamenii de afaceri s-au hotărât să articuleze un cartel electoral menit să îl sprijine pe Walesa, extrem de contestat în ultima vreme. În sfârșit, pentru a turna vodcă în apă premierul a precizat : „vă pot asigura că nu există nici un motiv de îngrijorare, chiar dacă nu vom putea înfăptui tot ce fusese planificat anterior". ■ ■ Având în vedere că în cadrul Adunării Constituante de la Moscova au apărut nu două variante de Constituție, ci cinci și că nu numai dogmaticii tradiționali îl atacă pe ELȚÎN, ci și reprezentanți numeroși ai republicilor, ținuturilor și regiunilor, s-a hotărât luarea unei pauze. De-abia la 26 iunie adunarea va avea o nouă rundă plenară unde se așteaptă să izbucnească scânteile semnificative. Până atunci se lucrează în culise, cu discreție și ferocitate. ■ ■ **Unul dintre fiii prințului Norodom Sianuk**, recent confirmat șef al statului, a șters-o din CAMBODGIA în fruntea unei grupări minuscule, dar puternic înarmată. Tânărul prinț era partizanul recesiunii și va lupta pentru această cauză prin interiorul Vietnamului, unde speră să i se confere logistica politică necesară. Se poate spune, într-adevăr, că destinul prințului Sianuk este complet spectaculos mai ales după recenta experiență de la Pnom Penh unde a reușit, tot din cauza urmașilor direcți, să fie prim-ministru doar 24 de ore... ■ ■ GERMANIA a devenit primul exportator de arme din CEE, SUA primul din lume. Rusia a ajuns să exporte un sfert din cantitatea de arme răsfirată în lume de SUA, iar exporturile în general au scăzut substanțial. În 1991 au fost cu 25% mai mici decât în 1990 iar în 1992 s-au redus în continuare. Alte detalii în anuarul SIPRI recent dat publicității și care atestă că în pofida războaielor în creștere comerțul cu arme se subțiază remarcabil. De necrezut !

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

COLIN POWELL

• *Armata americană se află și în mâinile lui*

Generalul Colin Powell este fiul unor imigranți din Jamaica, părinții fiind niște muncitori modești în ramura confecțiilor, pe care sărăcia l-a împins spre America. Născut în Harlem, în ghetoul negru, și-a petrecut copilăria în Bronx, iar studiile le-a urmat la City College, din New York. În 1958 și-a luat licența în geologie, după care a urmat cursurile unei școli militare, pe care a absolvit-o cu gradul de locotenent, ca șef de promoție. A participat la luptele din Vietnam. La înapoierea de pe front, și-a dat doctoratul în științele administrative. A comandat și un batalion în cadrul corpului expediționar american din Coreea. Din 1500 candidați, Colin Powell (împreună cu încă șase persoane) a fost ales să lucreze la Casa Albă. În anul 1987 a fost numit consilier național al securității statului. Timp de peste șase luni, generalul Powell a prezentat în fiecare dimineață președintelui Reagan situația forțelor armate ale unor țări ale lumii. În 1989 a fost numit, dintr-un număr de 30 de generali candidați, în funcția de șef al trupelor de apărare a teritoriului S.U.A., în caz de conflict armat. Când a fost pensionat amiralul William Growe jr., președintele Bush l-a numit în funcția de șef al Marelui Stat Major. Azi, generalului de culoare, recunoscut pentru calitățile sale deosebite, îndeplinește funcția de Comandant inter-arme.

Colin Powell are vârsta de 56 de ani, este căsătorit cu Alma Powell și are trei copii majori (Michael, 29 ani, Linda 27 ani, și Anne-Marie, 22 ani). Așa cum mărturisește adesori acest militar modest, inteligent, cultivat și plin de multe alte calități, el visa să ajungă la pensie cu gradul de ... maior !

AUREL DIANU ■

NEBUNIA E GENERALĂ

• *Iar Statele Unite se îndreaptă spre un nou izolaționism*

Recent, un general american cu vechi state de serviciu, fost erou în Vietnam, l-a acuzat pe președintele Clinton că este un abonat al marijuanei și că duce o viață mai extravagantă decât este obișnuit publicul să creadă. Imediat, Casa Albă s-a alertat, a acționat în ripostă, l-a chemat la ordin. Un militar de carieră nu îi poate ataca pe comandantul suprem fără să-și frângă, fie și parțial, degetele. Cazul în sine este picant, dar ar putea rămâne nesemnificativ.

La patru luni de la preluarea executivului, președintele Clinton deține performanța de a fi cel mai impopular nr. 1 din istoria postbelică a SUA. La aceeași vechime în mandat, Truman avea 92 la sută din aprecieri, Johnson 78 la sută, Eisenhower 74 la sută, Kennedy tot 74 la sută și așa mai departe. Bill Clinton deține acum 36 la sută și degringolada continuă ! La începutul acestui proces de erodare a avut ca alibi tinerețea. Apoi, calitatea staffului. În cele din urmă, au fost analiști care au considerat că are, pur și simplu, ghinion. Dar, ca și în viața simplilor cetățeni, ghinionul nu ajută la nimic, nici măcar pentru înnobilarea scuzelor.

Într-o perioadă când lumea trece prin cea mai complexă și mai periculoasă stare — economică, politică, strategică, socială și chiar morală — SUA nu își pot permite să aibă în frunte un președinte care s-a dovedit imbatabil în pierderea aderenților. Bineînțeles că în perimetrul american problema e întoarsă pe toate fețele, analizată dezbătută și umflată cu pompa. Dar constatările nu duc la nimic. S-a ajuns până acolo încât s-a instalat un adevărat sindrom al vidului de putere. Deocamdată, sindromul nu face ravagii în rândul publicului larg, dar creează migrene în cercurile experților, ale „scenariștilor" și, desigur, la vârful partidului democrat. Să ne aducem aminte ce s-a întâmplat în zilele negre ale puciului din august, când Moscova rămăsese, practic, fără cap. Alerta a fost grandioasă, iar panica în cancelariile semnificative căpăta proporții de film negru. Chiar și devitalizată, pronunțat defensivă, Uniunea Sovietică, ajunsă la capătul puterilor, înspăimânta datorită acestui **colaps la nivelul suprem al puterii. Acesta este mecanismul internațional și peste regula lui de fier nu se poate trece. Un stare [illegible] presupune un raport permanent între vârfuri, existența permanentă de interlocutori viabili la nivelul tuturor componentelor vieții internaționale.** O lovitură de stat în America de Sud, sau Africa, fie și într-un stat de calibru mediu sau mic, aruncă în alertă o regiune întreagă, introduce un factor de suspans acolo unde trebuie să troneze certitudinea, claritatea, alstemul bielă-manivelă al întrebărilor clare și răspunsurilor concludente. Ce să mai vorbim atunci de aglomerarea unor asemenea „scame" la nivelul, cel puțin deocamdată, al forței supreme mondiale ? Nu este de mirare că, de curând, faimosul lord Owen, amărât de stufoșenia reacțiilor americane față de poligonul iugoslav, a chemat țările europene, inclusiv veciii iugoslaviei, să ia în considerare o concentrare de tip continental a măsurilor de securitate, fără să se mai așeze la remorca Washingtonului, care dă dovadă de o imprudență expectativă.

Dacă adăugăm la această cordială, dar amară punere la punct și diversele informații venite de peste ocean, potrivit cărora SUA tind să-și închidă diversele „umbrele" strategice și să lase lumea să-și vadă de propriile încurcături, avem imaginea de ansamblu a unei replieri paradoxale : exact în [illegible] tul când toți se așteptau ca SUA să-și manifeste voluptatea de prim dirijor, americanii se retrag în vacanță... O asemenea criză de autoritate, fie și glazurată într-o aură de pragmatism, pare o picătură decisivă pentru paharul plin al nebuniei mondiale.

RADU BUDEANU ■

CHIAR ŞI PESTE RUSIA SE REVARSĂ VALURI DE EMIGRANŢI

• Numărul lor este aproximat la 2 milioane

Chiar şi spre această ţară vlăguită de haos economic, sărăcie şi convulsii politice se scurg emigranţi din Africa, Asia şi fostele republici sovietice. Soarta lor este însă mai mult decât dramatică. Într-o casă cu oameni flămânzi, invitatul nepoftit nu poate fi primit decât cu ostilitate

De curând, 170 de refugiaţi somalezi au izbutit să ajungă până la Rumianţevo, la 70 kilometri de Moscova, după ce au parcurs pe jos Kenya, iar un vapor i-a transportat în Siria, ţara în care consulatul Rusiei le-a acordat vize de intrare. De la Rumianţevo, Serviciul de stat pentru migraţie l-a transferat în lagărul de la Cehovskaia, unde îşi mai duceau viaţa, de pe o zi pe alta, alţi 260 de somalezi şi câteva sute de transfugi din Orientul Apropiat. Toţi aceştia sunt nevoiţi să trăiască în corturi, în condiţii de subnutriţie şi sub ameninţarea localnicilor. Aceştia au ucis în ultimele luni 12 somalezi şi au molestat alte zeci.

Episodul este tipic pentru ceea ce se cheamă în Rusia asistenţă socială pentru imigranţi. Un serviciu special de stat a fost înfiinţat în iunie 1992, după incidentele sângeroase de la Sumgat, Karabah şi Fergana (Uzbekistan). Proiectat să funcţioneze cu concursul a 350 de funcţionari şi cu un fond de 3 miliarde de ruble, acest organism şubred s-a văzut foarte curând sufocat de năvala a nu mai puţin de 800 de mii de ruşi, sosiţi din fostele republici ale imperiului dezintegrat. La toţi aceştia aveau să se adauge ulterior sute de mii de azilanţi de origine africană şi asiatică, astfel încât, la ora actuală — notează ziaristul Pavel Kozlov într-un articol publicat în cotidianul italian, **Il Giornale** — Rusia e cotropită de 2 milioane de imigranţi.

„În 1992, a fost ratificată, de către Sovietul suprem, Convenţia de la Geneva privind statutul imigrantului, dar respectarea ei în Rusia este deocamdată un demers utopic, declară Tatiana Regent, şefa serviciului federal pentru migraţie. La numărul total al azilanţilor, precizează ea, dispunem, pentru 1993, de un fond de 24 de miliarde de ruble, când pentru o subzistenţă modestă am avea nevoie de 180 de miliarde de ruble".

Găsirea unui loc de muncă într-o ţară cu milioane de şomeri reprezintă o altă problemă insurmontabilă. Dirijarea africanilor şi asiaticilor spre muncile agricole esta, de asemenea, o întreprindere riscantă, deoarece marea lor majoritate nu se pricep să cultive pământul, sau o fac la modul rudimentar.

Înţesată de străini este şi Moscova, unde numărul azilanţilor clandestini este apreciat la 120 de mii. Între aceştia, afgani, somalezi, irakieni, chinezi. Şi e locul să amintim aici că, pentru toţi aceşti năpăstuiţi ai soartei, marea Uniune Sovietică a fost, graţie propagandei comuniste, ţara libertăţii şi prosperităţii, „visul de aur al omenirii" etc. etc. Adevărul le-a fost revelat acum printr-o aspră lecţie de viaţă, conformă cu lecţia istoriei.

Islamul nu doarme, Islamul lucrează

Un „papă" negru în Sudan

• În dreapta, Coranul, în stânga, armament chinezesc; efectul predicilor: masacre publice în sudul catolic

Cu câteva luni în urmă, pe aeroportul din Ottawa (Canada) s-a petrecut un incident. De un bătrânel cu figura surâzătoare, îmbrăcat extrem de îngrijit în pânzeturi de un alb strălucitor, s-a apropiat un tânăr, negru şi el şi la fel de surâzător, neînarmat, care cu câteva lovituri de caratist experimentat l-a pus jos, plin de sânge, şi cu baza craniului spartă. Totuşi, omul nu a păţit absolut nimic, fapt ce l-a sporit faima de sfânt, şi aşa destul de răspândită la Kharthoum.

Hassan el-Touarabi, de 61 de ani, e pe atât de necunoscut europenilor, pe cât de cunoscut şi de influent e în capitala Sudanului şi în nordul ţării. Nu prea înalt, afabil, rasat, cu o bărbuţă şi un discurs „tăiate la milimetru" — cum observă comentatorii acreditaţi de marile ziare în Sudan — vorbitor de câteva limbi, conducătorul Frontului Naţional Islamic e liderul spiritual al războiului declanşat de nordul islamizat sudului catolic. Câmpul războiului propriu-zis se află la 1 600 km. sud de Khartoum, iar capitala conflictului intern e oraşul Juba. Practic, nu există tânăr care să nu fi făcut câteva luni de antrenament în perspectiva plecării în Sud întru apărarea credinţei. Influenţa spirituală a doctorului e imensă. E un vorbitor foarte convingător, iar ca orator e exact opusul tribunului exuberant. Cuvântului său, aparent marcat de temperanţă şi înţelepciune religioasă (Iată câteva din lozincile acţiunii de masă: Credeţi-ne, nu suntem nişte expansionişti! — Europa nu trebuie să trateze Islamul ca pe un inamic — Uitaţi istoria voastră şi o vom uita pe a noastră! — Un singur Islam în acest secol! — Suntem, după Iran, al doilea mare stat islamic!) e foarte ascultat de oamenii politici şi de conducătorii militari şi, cu toate că deciziile finale aparţin acestora, Hassan al-Touarabi e, „omul destinului".

Când şeful parlamentului iranian a sosit la Khartoum şi a fost primit cu pompa unui prieten, acesta a promis şi a furnizat un ajutor militar de 300—400 milioane de dolari, constând în armament de fabricaţie chineză. Armamentul a entuziasmat Nordul şi a intensificat ofensiva către Sudul catolic. Ea a fost însoţită de arestări, masacre în public, campanii de purificare religioasă prin orice mijloace — fapte care păreau să conducă la o victorie rapidă.

Numai că timpul a trecut, ajutoarele din afară s-au rărit, situaţia politică instabilă a dus la o situaţie economică în pragul catastrofei — în cea mai mare ţară din Africa dar şi în teritoriul cu cele mai acute crize alimentare. Nimeni nu se mai grăbeşte să susţină un război care durează, mai ales când foametea, datorită dezorganizării, îi ameninţă şi pe cei cărora, Nilul şi resursele sale milenare, păreau să-i protejeze.

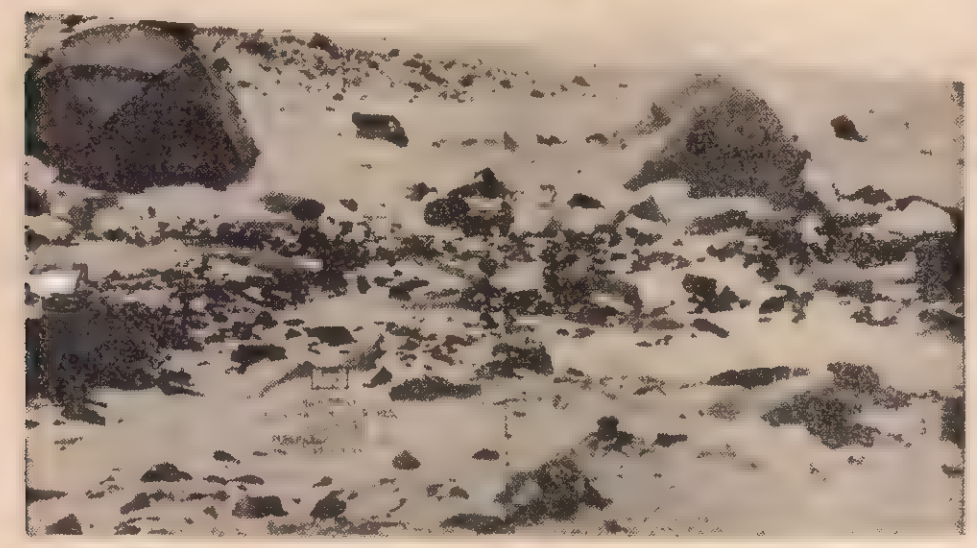

EVERESTUL
O IMENSĂ LADĂ DE GUNOI

Aceste mizerii împrăştiate în zăpadă nu reprezintă imagini ale unui bidonville în timpul iernii, ci pantele Everestului din care alpiniştii au făcut una din cele mai mari lăzi de gunoi a lumii! După ascensiunea lui sir Edmond Hillary în 1953, 147 de expediţii au pornit la asaltul defileului Sud, itinerar clasic pentru cătărători. Ei au abandonat aici aproape 17 tone de deşeuri, corturi, corzi, butelii de oxigen, saci de dormit... şi chiar corpurile celor ucişi de munte!

Revoltat de acest spectacol, văzut cu prilejul primei sale ascensiuni, Pierre Royer, un alpinist francez, în vârstă de 40 de ani, a organizat, în parteneriat cu guvernul nepalez, o mare expediţie, de curăţenie, botezată **South Col Mission 8 000**. Pentru prima oară, bărbaţi curajoşi vor urca muntele magic nu spre a-l învinge, ci pentru a-l reda puritatea originală.

ELENA GRECESCU ■

DOSAR FLACĂRA

Război cu furci și topoare

• În nordul țării, două sate s-au încăierat. Trupele au intervenit și au făcut pace. Până când, însă?

Cum s-a iscat conflictul

Este vorba de o banală și populară pășune, numită FĂGET, din perimetrul satului Bârsăul de Sus, județul Satu Mare, care a fost atribuită satului Asuajul de Sus, din județul Maramureș. E drept că sătenii din cele două localități codrene au apelat uneori la furci și toporiști, la retevele și țărușul de vie, dar starea conflictuală s-a agravat deodată justiția (locală și supremă) tergiversează situația de peste 2 ani de zile. În aceste condiții, dl. general Ioan Pitulescu s-a gândit să facă o demonstrație de forță. Și a făcut-o. Proaspăt uns în post, și-a dovedit vitejia pe un imaș comunal. Pe pășunea de la Bârsău s-au aflat săptămânile trecute mai bine de 1 000 de ofițeri și soldați (polițiști, jandarmi, trupe de comando ale MI etc.). Au întreprins, realmente, o acțiune de forță împotriva țăranilor pașnici din Țara Codrului.

Operațiunea militară s-a desfășurat cu muniție de război

Prin urmare, operațiunea militară a fost condusă direct și nemijlocit de către șeful IGP, dl. I. Pitulescu. Polițiștii din Satu Mare erau cantonați în comuna Poiana Codrului (la 7 km distanță), iar cei din Baia Mare, Șomcuta Mare (Maramureș) și din București, au intrat pe imasul sătesc.

Ce s-a întâmplat, în fapt? Majoritatea sătenilor se aflau la prășit, în câmp. Câțiva săteni (copii și tineri) erau cu vitele la păscut, la pășunea Făget, din chiar perimetrul satului. Jandarmii, polițiștii și trupele de comando speciale au năvălit pe pășune, într-o desfășurare de forțe de toată groaza! Au bătut măr tot ce au prins în cale. Apoi au tăbărât peste sat. Gavril Rus, care se afla în propria curte, a fost bătut măr: tocmai venise omul de la muncile câmpului; s-a ales cu o comoție cerebrală. Bătrânul Ioan Gavriș (64 de ani) și fiul său, Gavrilă Gavriș (22 ani), au fost bătuți, de asemenea, cobză. Oameni nevinovați au fost maltratați crunt, la nimereală, de către vânjoșii apărători ai ordinii și legii! Au intrat haidamacii în gospodării, în case, în bucătării. Au scotocit peste tot. S-au comportat exact ca în Piața Universității, exact ca la Tg. Mureș, de unde dl. Gambrea a venit „uns" șef al IGP (acum este consilier special al ministrului).

Trupele speciale ale generalului PITULESCU s-au comportat în mod barbar!

După halul în care au fost bătuți și maltratați, oamenii locului se feresc să stea de vorbă cu ziariștii. Amintim doar pe câțiva dintre cei molestați și victimizați: Traian Oșan (60 ani), Ioan Bozântanu (59 ani), Gavril Oșan (35 ani), Nicu Varna (17 ani), Loghin Gavriș (80 de ani). Lista am putea-o continua cu cei spitalizați imediat la Satu Mare și Baia Mare. După ce au fost bătuți astfel, au fost transportați în dube speciale la Baia Mare. Cum este posibil, dle ministru Ioan Dănescu? În care lege este prevăzută o atare operațiune bestială?! La o adică, nu există executori judecătorești?

Interesându-ne de soarta celor arestați, iată ce am aflat pe parcurs. Circa 10—12 persoane au rămas în arestul poliției din Baia Mare. De ce în Baia Mare, când sunt cetățeni din județul Satu Mare? Unii dintre bârsăuani, după ce au fost bătuți ca hoții de cai, s-au întors pe la casele lor, spășiți și speriați foarte. S-au ales doar cu pârțiala și cu amenzi cuprinse între 15 000 și 30 000 lei. Vai de pensia lor de agrarieni. În chiar zilele prezenței noastre la fața locului, se întocmeau, cu o ușurință demnă de mila publică, dosare pentru ultraj împotriva forțelor de ordine (9!). Vae-victis!

În chiar acele zile s-au emis trei mandate de arestare pentru Longhin Botizan, (Bârsăul de Sus nr. 300), Bucur Olimpiu Păvăloiu (nr. casei 350) și Zaharia Rus (nr. 202). Alte 5 persoane din urbea sătmăreană au fost condamnate la câte 15 zile arest (închisoare contravențională — unde credeți? — în Baia Mare!). Alte 15 persoane au fost amendate retroactiv cu amenzi de 20 000—30 000 lei. Alți 5 „răzvrătiți" din lumea bulversată a satului au fost doar avertizați în scris. 5 persoane au compărut deja în fața completului de judecată din Maramureș. Alți 8 inși erau închiși în chiar beciurile poliției din Satu Mare. Toate sunt date exacte, de la fața locului!

Ce au mai făcut conducătorii sătmăreni? În loc să-și apere conjudețenii, Gavril Rusu a fost transportat în stare foarte gravă la Spitalul județean Satu Mare. Poliția locală sătmăreană și procuratura județeană Satu Mare, anchetau, pentru violență împotriva bunelor moravuri, pe Gavril Oșan, Arghir Călăuz, Liviu Vasile Cadar și mulți alții. La prefectura județului Satu Mare se manifesta aceeași toleranță și lipsă de decizie față de un fenomen dureros de grav petrecut pe raza județului.

Curtea de Apel trebuie să revizuiască sentința Curții Supreme de (in)Justiție!

Conflictul între cele două sate vecine — și se vede limpede treaba, neprietene — a „zbucnit" în anul 1991. Pentru pășunea Făget, care măsoară circa 100 ha (98,98 ha).

Război și pace în Maramureș. Sătenii s-au încăierat, trupele speciale au intervenit. Pe izlazuri au apărut blindate, elicoptere și grenade lacrimogene.

Decizia Curții Supreme de Justiție (nr. 291/1991, secția economică) respinge ca nefondat recursul admis de Procuratura Generală, pentru Primăria din Bârsăul de Sus. În fond, CSJ menține în totul sentința civilă emisă (în mod ciudat și paradoxal — de cine credeți?!) de Tribunalul județean Satu Mare (sentința nr. 4/E.II., din 2 mai 1991). Sătmărenii atribuie pășunea Făget maramureșenilor!? Pe ce temei? Există, totuși, un temei, pseudo-legal, dacă-l putem numi așa. Am discutat cu bătrânii satului și am aflat că pășunea împricinată a fost din moși strămoși a lor și numai a lor! Mi-au arătat „Coasta", care desparte inclusiv pe hărțile topografice cele două sate în dreptul acerbă.

Ce e de făcut? Revolta mocnește. Oricând se poate isca vâlvătaia unor noi agresiuni!

Dar, există un dar! S-au întâmplat unele ilegalități în cursul istoriei. Înainte vreme, pășunea și o parte din pământul sătenilor au fost incorporate în moșia baronului ungur Borne Misza. După 1918 acesta și-a luat tălpășițele și a plecat la mămica sa, la Budapesta. În perioada 1918—1933, de pildă, îmi spun sătenii Oșan Gheorghe și Oșan Mihai, Bran Floare și consilierii primăriei, pășunea a fost folosită în exclusivitate de bârsăuani. Inclusiv viceprimarul Vasile Mureșan afirmă asta. În perioada Reformei agrare din 1918 (mai exact, în anul 1933), cei din Asuajul de Sus au pus stăpânire pe pășune. Cum? Aveau pe deputatul ȘIMONCA în parlamentul României. Faptul că sătenii din Bârsău l-au alungat și bătut pe Șimonca, nedorindu-i și, deci, nealegându-l ca deputat, a atras mânia acestuia. Întrucât comisia de împroprietărire era în comuna Băsești (Maramureș), nu i-a fost greu parlamentarului Șimonca să-i împroprietărească pe maramureșeni cu o pășune care, faptic vorbind și istoric vorbind, nu era a lor. Am verificat C.F. nr. 881/1933, care dă drept de stăpânire pășunii din Bârsău celor din Asuaj (Maramureș), exact după reforma amintită, de care bârsăuanii n-au ținut însă seamă.

Pășunea cu pricina a fost folosită, însă, cu intermitențe, de unii, de alții. De cele mai multe ori împreună. A venit blestemata perioadă de colectivizare forțată. Cei din Asuajul de Sus s-au înscris în colectivă, cei din Bârsăul de Sus — nu! Cinste lor! Țara Codrului a constituit unul dintre cele mai frumoase bastioane împotriva comunismului din toată țara! Așa se și explică faptul că maramureșenii colhoznici au primit iar drepturi depline asupra pășunii (deși pășunile și pădurile intrau în patrimoniul comunal și al statului, deci).

Vom reveni negreșit. Pentru că subiectul e grav și necesită abordat cu toată seriozitatea.

DORIN SĂLĂJAN ■

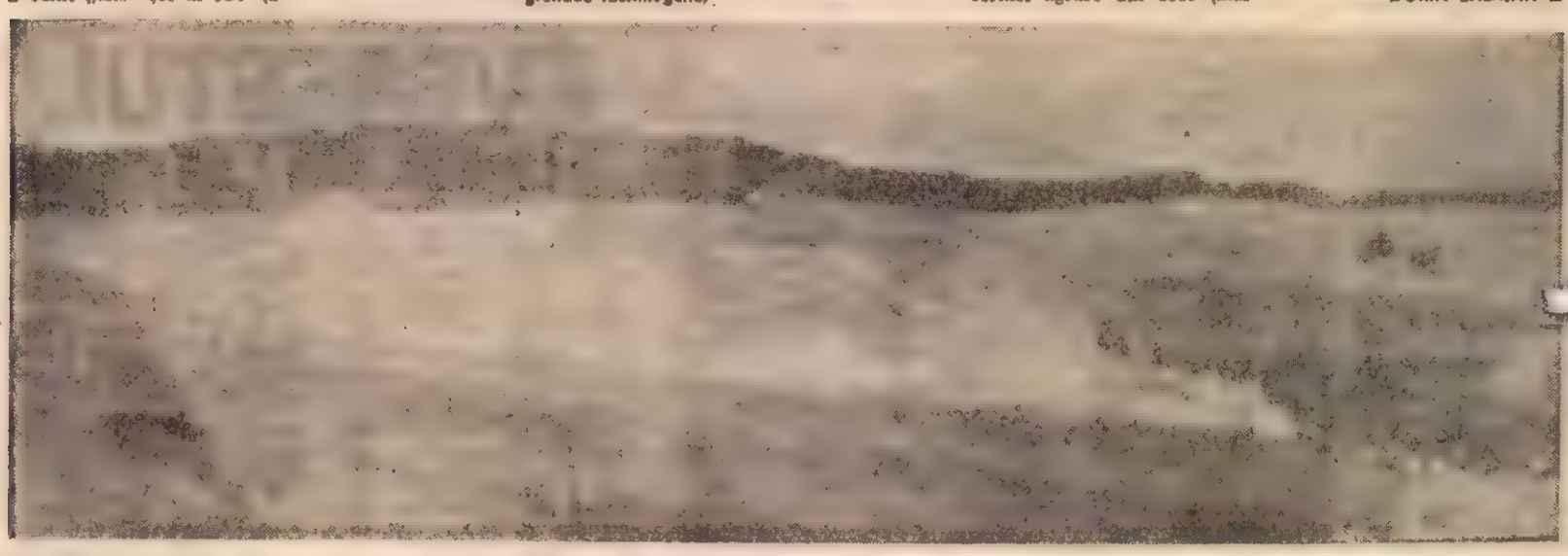

UN „CREATOR DE PROFESIUNI": DOMNUL 018601163

Un compatriot, stabilit de mai mulți ani dincolo de Atlantic, observa că nenumărate profesiuni nu sunt reținute de nomenclatorul, încă în uz, al profesiunilor din România. Ei se amuza, spunând că meseria sa, cu care-și câștiga decent existența, nici măcar nu putea fi definită, deoarece dicționarele nu oferă un echivalent acoperitor. Activa ca „descoperitor de nevoi" pentru un om de afaceri care, deîndată ce nevoia era pusă, cum s-ar zice, în ecuație, căuta oameni capabili s-o onoreze. Practic, era vorba de un „creator de profesiuni".

În momentul de față, destui oameni se găsesc la noi în această situație: caută să anticipeze o nevoie de o anume importanță publică, precum și soluția ei. Momentul e stresant, pentru că persoanele care simt direcția evenimentelor renunță, de obicei, la o profesie socotită, de toată lumea, foarte bună. Adevărul e că nu se ivesc la tot pasul situații în care poți schimba ceva prost cu ceva foarte bun. Schimbul se face le obicei de la bine la mai bine.

TUDOR MIRCEA are o ·mă — **Sunday T Marvelin tL** — profilată pe „comuncații totale". Așa cum estă firi necomunicative, estă și oameni care doresc comunice total, să aibă sibilitatea să fie în miezul acerilor, chiar și când se sesc departe de locul afarilor.

„Sunt destul de bine pretit în electronică industială și comunicații — spu Tudor Mircea. Am lucrat Centrala de construcții căi , unde practic am creat compartiment de depana electronică pentru un rc urias de utilaje și construcții speciale din import. Ce se strica, trebuia trimis la partener și vă dați seama ce urma: cheltuială, nervi, timp pierdut. Pot afirma că atunci mi-am inventat meseria întrucât ce reparam noi — firmele care ne livrau utilajele nici nu s-ar fi gândit să repare. Oricum, nu în modul în care o făcea grupul nostru, prin intervenție la componente. Ei intervin la placă — dar rar — sau la bloc, nu se încurcă, așa cum o făceam noi, din sărăcie, cu mărunțișurile. Dacă am spus că sunt destul de bine pregătit nu o fac să mă laud. Vreau să atrag atenția astfel asupra unui fapt: electroniștii români sunt, în general, oameni pregătiți pentru acest domeniu, ca toți cei care au învățat meserie plătind un preț mare pentru ea. Lucruri pe care englezii sau francezii nu știu să le facă, ai noștri știu. S-au găsit adeseori în situația de a trebui neapărat să știe".

Centrul de reparații, unde lucra Tudor Mircea, era foarte popular în branșă. Cam 30% din valoarea unui utilaj modern e concentrat în microelectronică și automatizare. Profesiunea aceasta Tudor Mircea nu ar fi avut unde s-o învețe în nici o facultate. Mai mult, crescând volumul de lucrări, a format pentru reparații („se spunea că la noi, la Chitila, se repară orice") câțiva elevi ai unui liceu de electronică, pe care azi l-a angajat la firmă. Elevii au fost testați și orientați mai departe tot în ideea unui depanaj „în regim de spital de urgență".

„Iată cum am gândit, când mi-am deschis propria linie de afaceri — continuă Tudor Mircea. Prin naștere, sunt o persoană care termină întotdeauna treaba pe care o începe. Nu pot să afirm că am anticipat în detaliu totul, dar dacă era posibil să creez ceva conform cu crezul meu profesional — maximum de eficiență cu un optim de muncă — atunci devenea obligatoriu să încep treaba. Și dacă o încep, o și duc până la capăt".

Așa cum există biografii accentuate, există și ani cu accent. Oamenii sunt tentați să creadă că în spatele fiecărei reușite se găsește sau securitatea sau un investitor clarvăzător. În realitate, numărul celor care au plecat de la aproape nimic e foarte mare. Tudor Mircea nu face nici un secret din felul în care a câștigat banii cu care a demarat afacerea: a simțit că e momentul unor tranzacții rapide cu terenuri, a găsit câțiva ofertanți și câțiva cumpărători. A făcut, cum se zice, mediere de interese.

Scopul era promovarea telefoniei celulare, adică a telefoanelor care pot funcționa independent, montate pe autoturisme, în birouri izolate, în locuri izolate. În urmă cu un an, nevoia începea să se concretizeze: apăruseră oamenii pentru care timpul și legăturile de afaceri rapide însemnau totul. De fapt, Tudor Mircea a valorificat la maximum nu atât o investiție, cât o morală a profesiei, pe care ne-am deprins să o numim nemțească. Acolo unde alții ostenesc trei zile și fac o treabă de mântuială, Tudor Mircea lucrează o zi, dar lucrul său nu necesită nici reveniri, nici schimbări.

Telefonia celulară e o chestiune de bani; și nu puțini. Va veni o vreme când mulți își vor permite asta. E un instrument pentru întreprinzătorii de anvergură. Dacă scriu portretul lui Tudor Mircea în temeiul unor reguli de viață, clare și ferme, e pentru că exemplul lui trebuie să fie stimulator pentru toți cei care au încredere în mintea lor, în talentul mâinilor lor. În afaceri e prioritar talentul. Iar talentul vine cu dorința de a fi liber. Libertatea numai gândirea creatoare ți-o garantează.

TUDOR OCTAVIAN

Orient în Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (I)

28 ianuarie 1993, la ora 11.30, după o oră de mers cu trenul, am coborât în Düsseldorf. Impunătoarea gară, asemenea celor din Olanda, de unde veneam, m-a impresionat. Ploua. Timp de o oră am căutat centrul unde urma să mă predau. În sfârșit, am ajuns. La intrare, o doamnă mi-a cerut pașaportul și m-a înregistrat pe computer.

primit numărul de înare 582. Am înțeles că am al 582-lea cetățean care rea azil politic. Apoi am st introdus într-o sală de teptare. Dintre cele 50—60 persoane care cereau azil acea zi, nu mi-a fost greu descopăr că mai mult de mătate erau români și ți-ni! Tunisieni, albanezi, rci, vietnamezi, iugoslavi, și, africani — doar câte ul, doi de nație. M am eriat. Foarte repede, mi-a nit rândul. Repartizat la iișeul nr. 2, la o domniară drăguță, am impresiot-o prin faptul că vorbeam germană cu ea, dar mai es părul meu lung — probil slăbiciunea ei. M-a fografiat din 6 poziții, în loă pașaportului dându-mi mână Ausweiss-ul. Toți l din ziua aceea am fost zați într-un hotel plutitor Rhein. Câte 6 în cameră, âncare proastă! Am vrut ițial să mă împrietenesc cu tunisian dar atunci mi-am t seama cât de greu este nu te poți înțelege cu neva în nici o limbă. El rbea franceza, eu — enleza și italiana. Practic, ne țelegeam doar prin semne.

PE MINE M-A BĂTUT ILIESCU!

Plictisit, mi-am reorientat rivirile spre o altă nație, al apropiată: un țigan. Declarase, la interviu, că el este ziaristul bătut de președintele Iliescu la Constanța. Nu avea acte și s-a predat pe numele adevăratului ziarist. Spera astfel să obțină azil politic. Și l-a obținut! Am învățat foarte multe în cele patru zile petrecute pe vapor.

Românii de acolo nu erau la primul azil, spre deosebire de mine, ori de celelalte nații. Acum erau la a patra sau la a cincea predare, dar pe alte nume decât cele declarate anterior, în alte orașe de predare. Astfel, erau unii care primeau ajutorul de azil de mai multe ori pe lună: o dată în Köln, o dată în Dortmund, o dată în München și o dată în Düsseldorf! Câștigau în acest mod 1 500—2 000 de mărci lunar, fără să facă nimic! Și mai fericite erau familiile de țigani cu mulți copii (câte 6—7), care numai de la un singur lagăr aveau 2 000 de mărci asigurate! Și se simțeau foarte bine. Însă ceea ce m-a surprins a fost că nimeni, dar ABSOLUT NIMENI, nu se gândea acolo la muncă. Toți se chinuiau să găsească locuri de unde... să mai fure câte ceva. Seara se întorceau întotdeauna „blindați". Unii „prădulau" în supermagazine, alții în buzunare, alții operau în case.

Băieții cu care împărțeam camera, le făceau pe toate! „Cumpăraseră" un ghiul de aur, cămăși, țigări, aparate de ras, geci, blue-jeans, reportofoane, chiar și o mașină de spălat! Într-o seară, în tramvai, au luat din plasa unei fete un clorap și un set de tampoane. Când au coborât, i le-au arătat pe geam, făcând-o pe fată să roșească și să înjure. Altfel, erau băieți destul de „buni". Niciodată nu furau de la români, între ei. Dușmanii lor erau rușii, cu care se încăierau în lupte dramatice; pentru... lucrurile din dotarea hotelului!

VENIȚI CU TOȚII AICI, CĂ E MULT DE FURAT!

Reșițeanul ce mi l am apropiat mi-a spus că noaptea, când doarme, își descarcă tensiunea, acumulată atunci când fură. Vorbește prin somn și spune cuvintele ce l-au trecut prin minte atunci când a furat în timpul zilei: „Acum trebuie să o ascund... să nu mă prindă... acum trebuie să ies... încet...". „De ce faci asta?" — l-am întrebat, observându-l destul de isteț. „Cum să ți spun, e ca și o profesie. Toate gesturile trebuie bine calculate și situația stăpânită. Eu știu că într-un magazin, ginitorii sunt cu ochii pe mine. Uneori, când fur și sunt chiar cu obiectul asupra mea, chiar vorbesc cu vânzătorii. Ler nici nu le trece astfel prin minte că eu le sustrag ceva sub ochii lor...". Se îmbrăcase ca un neamț adevărat, își vopsise părul în blond și furase o pereche de ochelari de vedere: „Astfel inspir mai multă încredere". Spunându-i că la întoarcerea în România voi scrie un articol, l am întrebat dacă are ceva de transmis celor de acasă. „Da, mi-a răspuns numaidecât. Tată, mamă, frați: veniți cu toții aici că mai e loc de furat!" Când ne-am despărțit, mi-a lăsat o cămașă, asigurându-mă că el mai poate fura, în timp ce eu, dacă mă întorc în România...

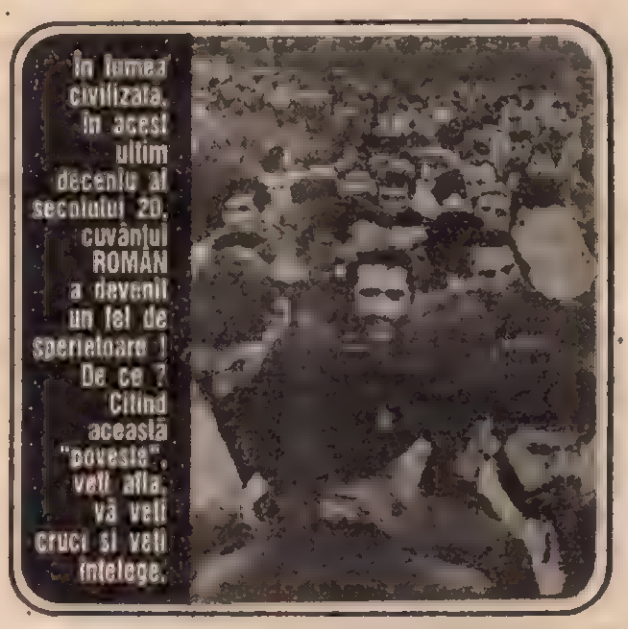

A doua zi, la interviu, am declarat că cer azil ca să pot pleca în România! Cu răspunsul meu, am întors toată instituția pe dos, bulversând toate regulile nescrise ale unei cereri normale de azil. Într-adevăr, cazul a fost unic. Intervievatoarea s-a ridicat mirată de pe scaun și a alcătuit instantaneu un „consiliu de miniștri". Ce să facă cu mine? În sfârșit, s-a hotărât să mă trimită în lagăr, cu cellalți azilanți, promițându-mi că săptămâna următoare voi primi bilețul de avion. Mai târziu, neprimind nimic săptămâni în șir, mi-am dat seama că fusese o păcăleală. Pur și simplu nu îi venise să creadă că sunt un om normal și civilizat.

(Va urma)

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

CĂTĂLINA A
București

Cine sunt ?
Ce se poate spune despre viața mea prezentă și viitoare ?
Un traseu complet al personalității și eventualele modalități de remediere a aspectelor negative

Ziua de naștere. Vreți să faceți opere de binefacere anonime. Reușita materială apare ca sigură. Tendință de instabilitate a șanselor — trebuie să alegeți calea de mijloc. Din păcate, se prevăd experiențe de familie nereușite. Șanse în activitatea de vânzare-cumpărare. Vi se potrivește oratoria, actoria, arta în general. Sunteți abilă, omul reușitei materiale sub semnul fanilor. Puternică, spargeți obstacolele, știți să vă faceți prieteni. Activă, puteți dirija afaceri importante. Foarte rezistentă la solicitările vieții. Astrele arată că aveți putere, șansă, autoritate, cu condiția să fiți conștientă de valoarea dv. Atunci veți deveni un factor de progres. În a doua parte a vieții veți avea o căsnicie fericită, cu un bun partener spiritual, cu condiția să rămâneți în România.

Karma anului 1993 : Capacitatea dv magică, magnetică, vă va ajuta a obține succes numai prin ajutorul acordat altora — efect de magie albă.

Zile norocoase : 7 și 16.

Șansele dv. până în 2000 : 1993 — anul reușitei profesionale și victorie pe plan general, prudență ; posibilă nuntă pentru celibatari. 1994 — un echilibru precar, dar câștiguri financiare, entuziasm, energie, posibilă gravidatate, sau căsătorie. Se cere de la Dumnezeu. Supravegheați echilibrul psihic, afecțiuni ale gâtului. 1995 — schimbare locului de muncă, activitate domiciliu, îmbunătățire a situației financiare, proiecte majore. 1996 — cu perseverență, veți obține succesul într-un an plin de îndoieli și incertitudini, laborios și restrictiv. 1997 — posibil o nouă activitate, afaceri bune, călătorii, veți fi foarte curtată, câștiguri financiare. 1998 — asocieri, studiu, sănătate bună ; este anul familiei — casa. Sentimental, fluctuații periculoase. 1999 — stressul din afacerile dv (de altfel bune) poate duce în familie la ruptură. 2000 — nervozitate, nevoie de schimbare, cu șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate.

MARIA ARUNCUTEAN
Hunedoara

Șansele în vindecare
Fiind șomeră, să rămân sau să plec în străinătate ?

Ziua de naștere vă arată ca un om abil. Reușită în artă, căsătorie bogată, dar ușurința vă poate compromite succesul. Carieră strălucită, dar schimbătoare, urmând pasul evenimentelor. Se pare că ați manifestat ușurință în alegerea profesiunii, care nu vi se potrivește. Trebuie, probabil, să vă reciclați. Nu se înțelege eșecul dv. financiar, deoarece aveți atuurile pentru a câștiga bani !

Șansele până în 2000 : 1993 — arată că sunteți în anul câștigurilor neașteptate, șanse mari în profesie, vitalitate. Vi se recomandă prudență în mânuirea banilor. Trebuie să vă supravegheați echilibrul psihic și să vă feriți de afecțiuni localizate în gât. 1994 — an cu consum exagerat de energie. Se pregătește o mare schimbare pe plan profesional. Riscuri ginecologice, ale gâtului și... o sarcină ! 1995 — este anul reușitei profesionale, deoarece obțineți victorie într-o decizie pe plan profesional ; reușite în general într-un an plin de tensiuni. 1996 — anul asocierii, al căsătoriei. Vă trebuie răbdare și diplomație. Succes în profesie — posibil promovare, transfer sau diversificarea unei activități particulare. 1997 — este anul câștigurilor financiare, schimbarea locului de muncă, posibil un copil, multe deschideri spre străinătate. 1998 — an cu multe restricții, dar laborios. Cu încredere și perseverență, veți reuși. Nervozitate. 1999 — anul schimbărilor. Progres în afaceri, posibil o nuntă pentru celibatari. Mutație în profesie, călătorii, veți fi foarte curtată. 2000 — anul familiei și casei, propice organizării, dar și al împlinirilor financiare, cu schimbare de domiciliu și loc de muncă. Se anunță, deci, ca an al succeselor. În privința plecării în străinătate, trebuie să numiți țara care vă interesează, pentru a putea calcula relația cu acea țară. Urmăriți în revistă, într-un număr viitor articolul despre metoda dr Kuhne, care vă va ajuta la combaterea bolii de care suferiți.

PETCU MARIA
Slobozia

Boli multiple
Internări în spitale
Boli de nervi
Șanse de vindecare

Ziua de naștere indică omul care lasă totul de azi pe mâine. Fire nehotărâtă. Insuccese în viață, veți fi aproape învinsă ! Cred că bolile sunt cauza unei circulații greșite a energiilor în corp, cauzate de o încărcare cu energie negativă. Alimentația vegetariană, cu legume și suc de legume și fructe crude, vă este indispensabilă. Aveți nevoie de un ajutor energetic din afară. Sunați la Societatea română de Radiestezie București — 617 75 97 și 618 08 28, deoarece aici se poate detecta cauza care v-a produs dezechilibrul. Ajutorul spiritual al bisericii prin slujbele specifice este binevenit. Le puteți face la mânăstirea Ghighiu (la 6 km de Ploiești, pe șoseaua București — Ploiești, vinerea, ora 9 — 10) 3 la rând. Personal nu cred că aveți posibilitatea să vă faceți bine fără să apelați la slujbele amintite. Doar credința puternică vă poate vindeca. În acest sens, cereți părerea călugărilor de la Mânăstirea Sinăstria, al căror ajutor vă sugerez să-l solicitați. Și o ultimă speranță : începând cu 5 iunie, la telefon 686 20 46, vă puteți programa pentru ședințele de bioenergie ale doamnei VASILICA CIUPEA, bioenergoterapeut. Dar dânsa recomandă ca, înainte de a da telefon, să mergeți la biserică, să vă spovediți, să luați aghiasmă în fiecare dimineață și să vă rugați în numele Sfintei Treimi, ca să vă fie vindecat trupul și sufletul. Ca să vă eliberați de energia forțelor malefice, negative, nu aveți decât o soluție : energia pozitivă — sfântă — din exterior, pe care trebuie să o cereți stăruitor.

MIRCEA DAN PUIA — București

Solicit un tablou complet al personalității mele

Ziua de naștere indică : Spirit subtil. Izbândă, fericire în viață. Întreprinzător și îndrăzneț. Ocupații : inginer, învățător, medic, designer. Iubiți : florile, copiii, animalele, natura, viața la țară, păsărelele. Vesel, gentil, agreabil, sunteți mereu sincer, când vă schimbați părerea. Aveți nevoie de tandrețe și afecțiune. Nu disprețuiți amorurile, detestați poveștile. Înconjurat de numeroși prieteni, reușiți să domnească prietenia între ei, având darul împăcărilor. Știți să fiți primitor și aveți casa mobilată cu bun gust. Puteți fi indecis și influențabil. Puteți să reușiți datorită puterii de a refuza discuțiile și de a nu vrea să contraziceți pe nimeni. Sunteți popular și aveți unele șanse de a reuși în politică. Legat de personalitatea ce o aveți este și drumul prin viață, caracterizat prin simțul datoriei și al altruismului.

IOANA CARMEN NILĂ — Brașov

Compatibilitatea cu actualul soț
Șansele (afectiv, material, copii, sănătate)

Analiza compatibilității arată că aveți același tip de caracter și comportament ; așteptați de regulă să fiți remarcată, neființd adepta declarațiilor înflăcărate, nici a dragostei la prima vedere, preferând o legătură amoroasă durabilă și... dură ! Caracteristica : punctuală și onestă, vă ascundeți tandrețea sub vălul pudorii. Îi puteți câștiga inima încet, dar sigur. Raporturile sunt normale (cu perioade bune și rele). În ceea ce privește caracterul ascuns al fiecăruia putem spune că dv. sunteți adepta unor relații de armonie, de echilibru afectiv fără de care vă simțiți de primată. Temperament d artistă, blândă și înțelegă toare, sunteți o parte ideală pentru cel ce a voie de artă. În schimb, partenerul este ambițios și hotărât, dornic de afirmare. N prea face concesii, iar în via ța de cuplu este factoru dinamizator. Este indepen dent, nu suportă să întâmpi ne greutăți, obstacole, întârzieri. Într-o relație intimă nu-i place ca partenera să reziste prea mult.

1993 — Este un an critic pentru căsătorie ; trebuie s fiți mai calculată și diploma tă în acest an, pentru a evita o ruptură. 1994 [illegible] cizie pe plan profe[illegible] aduce victoria dumneavoas tră pe un fond de încordar nervoasă ; fizic și psihic, fra gilitate ; relaxați-vă ! 1995 - vă va aduce, în mod cert șanse mari în profesie câștiguri neașteptate. 1996 - emoții, tensiuni puternice afaceri bănoase, tensiu[illegible] în familie ; vi se recomand[illegible]b dare. 1997 — călătorii, da și un mare succes profesional. 1998 — câștiguri financiare, schimbare de activita te, loc de muncă, domiciliu divorț sau căsătorie, dup caz ; vi se cere diplomație 1999 — pe fondul unor fluctuații financiare și sentimentale, an bun pentru finaliza rea unor mari proiecte. 2 00 — multă muncă, dar succe prin perseverență ; câștigur financiare.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (inîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

CERERI:

1. Făină grâu
2. Soia
3. Tărâțe, cereale (grâu, porumb, orz, secară etc)
4. Zahăr
5. Fructe uscate de pădure
6. Vișine în alcool
7. Sămânță floarea soarelui mică, neagră, uscată
8. Porumb boabe pentru floricele, 2 tone
9. Seturi de berărie
10. Vinuri albe 2—4 ani, îmbuteliate pentru export, 3—5 mii l/lună
11. Faianță, gresie și obiecte sanitare din faianță, cantități de mii mp, respectiv sute de buc.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Făină** albă de grâu BL-80, import Ungaria, cu caracteristici : umiditate 15%, gluten 29 75%, culoare 3C, cenușa 0,80%, valoare panificație B1, index căd.re 283, căd.re sub 250 microni, preț de 306 lei/kg la cursul dolarului, franco granița româno—ungară.

2. **Făină** albă — 680 — gluten 26—27%, produsă în România, AC 0%, livrabilă din București cu prețul de 225 lei/kg, plata cu dispoziție de plată 90% din valoare, 10% în numerar.

3. **Zahăr** din sfeclă de zahăr, import Turcia, polarizare 99,8%,umiditate 0,06%, ambalat în saci de 50 kg cantitate de 1 000 tone, preț de 280 lei/kg, AC 0%, franco Galați

4. **Cafea verde, import Brazilia,** preț de 1 500 lei/kg, AC 0% franco București.

5. **Alcool alimentar** vrac, de 96 grd (la cisternă de 20 000 litri), preț de 1 025 lei/litru.

6. **Alcool din melasă,** de 96.67 grd, cantitate de 500 tone în butoaie de 200 l din metal și material plastic (garanția este de 4 000 lei/butoi, care se restituie în momentul restituirii butoiului), preț de 1030 lei/l inclusiv transportul.

7. **Băuturi :**

- **Vodcă Firiza,** 1/2 L, preț producător de 290 lei, preț livrare de 319 lei, AC 10%
- **Vodcă Șatra,** 1/2 L, preț producător de 310 lei, preț livrare de 341 lei AC 10%
- **Rom Pirat,** 1/2 L, preț producător de 340 lei, preț livrare de 374 lei, AC10%

8. **Margarină RENIA, import Olanda,** 18 tone la bulgări de 1/2 kg, preț de 1075 lei/kg, franco Arad, garanție 7 XII 1993, AC 0%.

9. **Margarină RENIA, import Olanda,** preț de 565 lei/cutia—500 gr., AC 0%, franco Tg Mureș.

10. **Lapte praf, import Lituania,** saci 25 kg, grăsime 25%, 18 tone, preț de 1785 lei/kg, franco Arad, AC 0%

11. **Lapte praf vrac, 25% grăsime, import Lituania,** preț de 1850 lei/kg, AC 0%, franco Tg Mureș.

12. **Făină** albă, tip 680, cantitate de 800 tone, rezultată din măcinarea grâului canadian cu specificații cf. STAS 90/1977, 160 tone/săptămână, preț de 235—240 lei/kg, în funcție de cantitate, franco București, AC 0%.

13. **Făină de pește,** preț de 750 lei/kg. franco Tg. Mureș.

14. **Pui GRILL, pulpe pui, import Ungaria,** marfa se livrează miercuri (23. VI. 1993), 9 tone de pui GRILL cu prețul de 1495 lei/kg și 9 tone pulpe cu prețul de 1575 lei/kg, franco Arad, AG 0% cumpărătorul să se prezinte pe 23 VI 1993 la recepție cu dispoziție de plată, telex, vizată de banca sa pentru întreaga valoare (aprox. 28 milioane lei).

15. **Produse lactate** — cașcaval afumat, producție România, vrac, termen de garanție 60 zile, grăsime 50%, cantitate totală disponibilă 30 tone/lună, cantitate minimă en—gros 2—3 tone/săptămână, preț de 1600—1900 lei/kg, franco beneficiar, AC 0—5%.

16. **Esență oțet,** 76 grade, import Ucraina, în sticle de 200 ml, preț de 385 lei/buc., AC 0%, franco Tg. Mureș.

17. **Arahide crude** vrac, preț de 1380 lei/kg, AC 0%, cantitate de 30 tone, franco Tg Mureș.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE CONSUM

1. **Anvelope 155X13 Dacia, import Germania,** marca Continental, cantitate de 1000 buc., preț de 39.950 lei/buc., AC 0%.

2. **Venin de viperă** ,în fiole de cantitate 1050 gr, preț de 950 USD/gr, disponibil imediat.

3. **Confecții :**

- **Trening pentru adulți** (tip jogging), mărimi M și L (42..56), preț de 10.500 lei/buc.
- **Geacă copii** pentru vară, mărimi sub 40 ,preț de 5.600 lei/buc.
- **Hanorac vânt copii,** preț de 5.600 lei/buc.
- **Geacă „Alaska" pentru toamnă—iarnă,** preț de 12. 00 lei/buc.
- **Garnituri pentru pat** (cearsaf plic și de pat, 2 fețe perne mari și 2 mici), preț de 7 000 lei/set.

Aceste prețuri sunt franco Cluj, AC 0%, comanda este de minim 100 buc., mostrele pot fi văzute la sediul bursei.

4. **Aparatură :**

- **Aparatură folosită, în stare de bună funcționare :**

— aparate dentare tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITTER, 980 USD/buc, 8—10 buc.

— Aparate dentare tip IDEM PN 3, 1400 USD/buc, 5 buc.

— Aparate dentare tip SIEMENS, SIROFLEX, 2700 USD/buc., 7—8 buc.

— Aparate dentare tip IDEM ELLISE, 4300 USD/buc., 4 buc.

- **Aparatură nouă originală :**

— Aparat dentar tip MARUS, 12000 USD/buc., 1 buc.

— Aparat dentar tip MARUS, 18000 USD/buc., 1 buc.

- **Aparat pentru cardiologie CARDIOTEST EK 53,** preț 5.00 USD (valabilitate 3 luni, începând cu aprilie 1993), termen de garanție 1 an, livrare în 3—4 săptămâni de la comandă, în prezent este stoc, plata anticipată la Creditverein—Bankverein Viena
- **Diverse instrumente pentru chirurgie plastică** (începând cu suporți și cablu, până la sisteme microelectronice pentru intervenții la coloana vertebrală), preț de 40—5500 USD

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatura oferită se garantează buna funcționare și, la cerere, se poate asigura — contra cost — asistență tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere, se oferă materiale dentare, precum și instrumente dentare (freze, etc) și medicamente, sau instrumente chirurgicale

5. **Dotări de birou :**

- **Mașini automate de scris** marca BROTHER de tip :

— AX—210, preț de 1720 ATS (1—14 buc.) și 1560 ATS (de la 5 buc.)

— LW—10, preț de 3880 ATS (1—14 buc.) și 3690 ATS (de la 5 buc.)

- **Consumabile :**

— benzi tușate—negru/film, preț de 34 ATS (1 buc.), 26 ATS (de la 10 buc.) și 23 ATS (de la 100 buc.)

— bandă corectură—Cover—up (5 role/set), preț de 69 ATS (1 set), 63 ATS (de la 10 seturi)

— benzi tușate—negru/nylon, preț de 59 ATS (1 buc.), 43 ATS (de la 10 buc.) și 39 ATS (de la 100 buc.)

— bandă corectură—Lift—off, preț de 27 ATS (1 set) și 24 ATS (de la 10 seturi)

— dischete MFDFB 100 (3,5") pentru LW, preț de 64 ATS

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

6. **Casete audio, marca „AKAI"** 5X60, producție Japonia, cantitate de 9000 buc., preț de 550 lei/buc, franco—depozit București, AC 0%, ambalate în cutii de 200 buc.

7. **Casete video, marca VHS E—180 DAEWOO,** producție Coreea de Sud, cantitate de 3000 buc., preț de 2200 lei/buc., franco—depozit București, AC 0%, ambalate în cutii de 50 buc./cutie.

8. **Videocasete, marca Nova Tip E—180,** caseta este produsă sub licență JVC, având mecanica metalică, ambalate în cutii de carton cu 10 casete în cartoane de 5X10=50 casete, cantitate disponibilă de 35.000 buc. (în stoc), preț de 1750 lei/buc., franco depozit București, AC 0%, plata cu filă CEC sau dispoziție de plată.

9. **Imprimantă IBM PROPRINTER LX—42,** cantitate de 100 buc., prețul importator este egal cu prețul cu ridicata — 220.000 lei, AC 0%, franco Cluj.

10. **Mobilier grădină NAPOCA :** 1 masă 150X72X74, 1 bancă 150X70X78, 2 fotolii 60X70X78, material folosit : lemn masiv, cherestea rășinoase clasa A, la cerere lăcuit, vopsit, iar prinderea elementelor se execută cu șuruburi și holțșurub, cantitate de max. 400 seturi pe lună, greutate de 81 kg/set neambalat, preț de 234.000 lei.

11. **Set grădină Feleacul : 1 masă** 120X69X72, 1 bancă 132X50X80, 2 fotolii 70X50X80, material : cherestea rășinoase clasa A, la cerere natur, lăcuit, vopsit, prindere în șuruburi și holțșuruburi, greutate de 88 kg/set neambalat, ambalaj la cerere contra cost, preț de 256.000 lei.

12. **Oțel beton laminat** din oțel carbon rotund, diametru 6,5 mm, origine CSI, cantitate de 200.000 tone, ambalat în role câte 300 kg fiecare, în legături câte 4, preț de 220 USD FOB Tagan (Marea Azov) și FOB Izmail a câte 5000 tone după grafic, compoziție chimică : C — 0,10—0,22%, Mn — 0,30 — 0,60%, Cr — 0,30%, Cu — 0,30%, P — 0,04%, S — 0,04%, Ni — 0,30%, Si — 0,8%, modalitate de plată cu acreditiv irevocabil transferabil confirmat.

13. **Tablă neagră,** grosime de 1—4 cm, dimensiuni : 1000X2000, preț de 190 lei/kg, cantități la cerere, franco depozit jud. Neamț.

14. **Tablă neagră ondulată,** grosime de 0,8—1 mm, dimensiuni de 1000X2000,preț de 220 lei/kg, în preț e inclus transportul la beneficiar.

15. **Ciment Portland gri** conform RS 12/78 grad. m—400, import CSI, cantitate de 50.000 tone, a câte 5000 tone pe lună ambalat în saci de hârtie cu 5 foi a 50 kg.F net weight 2%, preț de 30 USD Franco — Vagon (la Galați), modalitate de plată cu acreditiv irevocabil transferabil confirmat și cu condiția livrărilor parțial admise.

16. **Uree fertilizer,** producție România, ambalată în saci de 50 kg și vrac, cantitate totală disponibilă de 20 000 tone, cantitate minimă en—gros de 6000—6500 tone/lunile, preț de 123 USD/saci și 109 USD/vrac, franco FOB Călărași, Giurgiu.

17. **Salopetă** (scurtă cu pantaloni) 100% cotton (bumbac), import Republica Moldova, cantitate nelimitată la comandă, ambalată în saci de polietilenă, preț de 10—11 USD Franco—Depozit Chișinău.

18. **Mănuși de lucru** 100% cotton (mostre), cantitate nelimitată la comandă, preț de 4,5 — 5 USD Franco — Depozit Chișinău.

19. **Balamale de mobilă** (se depune mostră), import Republica Moldova, cantitate nelimitată la comandă, preț de 1,50 USD Franco — Depozit Chișinău.

20. **Robinet de conductă** de apă, gaz, benzină, etc din aliaj de aluminiu și polietilenă (se depune mostră), import Republica Moldova, cantitate la comandă, ambalat în pungi de polietilenă, preț de 5 USD Franco—Depozit Chișinău.

21. **Complet de cameră de baie** (8 obiecte) din polietilenă (prospect), import Republica Moldova, ambalat în cutii de carton, cantitate la comandă, preț de 26 USD franco — Depozit Chișinău, acreditiv irevocabil transferabil

22. **Vizor la ușă** original (spațiul de vedere cuprinde 180 grade), import Republica Moldova, cantitate nelimitată la comandă, ambalat în pungi de polietilenă, preț de 4 USD Franco — Depozit Chișinău.

23 **Aparat electric stimulator original pentru colectarea veninului de albine,** import Republica Moldova, cantitate nelimitată la comandă, preț de 50 USD Franco — depozit Chișinău, caracteristici tehnice : dimensiunile — 80X220X180 mm, masa — 1,5 kg, consumul maxim de energie — un mm de 17 WA, alimentarea 220 F 22 V 50 F 1 Gc. sau baterii 12 v, impulsuri în diapazonul de 300—1800 Gc.

La punctele 23 — 29, modalitatea de plată este acreditiv irevocabil transferabil.

24. **Autobuze folosite, marca IKARUS,** tipurile 211, 255, 256, 265, 280, pentru transport urban, interurban și turistic, preț de 7 — 25 milioane lei, în funcție de starea tehnică, anul fabricației și curs valutar.

25. **Autocamioane folosite, marca IFA,** model LKW 50 și LKW 60, preț de 4 — 7 milioane lei, în funcție de anul fabricației, starea tehnică și curs valutar.

26. **Piese de schimb** pentru toate autovehiculele.

27. **Lămpi electrice de mină,** cu acumulator propriu, import Germania, preț de 155 000 lei/buc.

28. **Contoare de gaz, import Germania,** aprobate de către ISCIR uzate, preț de 8—12 mil lei/buc.

29. **Motostivuitoare Balkankar** — 3,5 tone, 4 buc./stoc, garanție 1 an, piese de schimb, preț de 11,5 milioane lei.

30. **Haine de mână a 2-a, import Olanda,** calitate medie — 2,70 DM/kg (pe lună +/—5000 kg), calitate medie spre bună, cuprinzând un mare număr de jersee, haine — 2,90 DM/kg (disponibile pe lună +/—4000 kg), calitate superioară — 3,60 DM/kg (pe lună +/—3000 kg), calitate de lux — 6,75 DM kg (numai +/—500 kg/lună). Pentru toate sortimentele, condițiile sunt : necălcate, livrate în pungi de plastic închise, fiecare de câte 30 kg, iar toate prețurile sunt FOB Olanda, plătibile în cash.

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23 (dl. Aristică Văduva).

Deficitul ADA, un fel de SIDA înnăscută

Medicii americani grefează genele salvatoare

• *În curând, miraculoasa terapie va învinge cancerul şi SIDA*

La finele anului 1990, guvernul american a autorizat pe medicii **French Anderson** şi **Michael Blaese**, de la **National Institute of Health**, să practice o fantastică terapie genetică unei fetiţe atinsă de o boală gravă ereditară, numită **deficitul ADA** sau **adenosin deaminas**. În această maladie nu se produce o proteină, datorită unei gene defecte (ce este indispensabilă în funcţionarea sistemului imunitar), iar limfocitele nu pot lupta contra invadatorilor pătrunşi în corpul uman. Deci, organismul nu se poate apăra de infecţii, iar copiii bolnavi sunt obligaţi să trăiască într-un clopot steril. Grefarea de măduvă osoasă, singurul mijloc cunoscut până în prezent, nu poate fi aplicată în toate cazurile.

Schematic, metoda celor doi medici se prezintă astfel: se prelevează celule de la bolnav, ce sunt introduse într-o cultură, împreună cu un virus inofensiv. Conţinând ADA, virusul va „aluneca" în nucleul celulei, în care va depune preţiosul „colet". Noua genă se va lega solid între „colegele" ei aflate în celulă şi va începe să secrete proteina lipsă. Aceste celule, astfel modificate, sunt reimplantate în organism, iar ADA intră în „horă" sistemului imunitar. Primele rezultate se văd după câteva săptămâni, dar sunt necesare 2-3 asemenea intervenţii pe an, pentru ca subiectul să fie considerat vindecat. Având în vedere că celulele sunt prelevate de la bolnav, nu se mai pune problema unui donator şi nici nu mai apare riscul respingerii grefei.

Copiii trataţi şi vindecaţi de noua metodă folosită de doctorii Blaese şi Anderson, păstrează, în continuare, această lipsă pe care au moştenit-o şi o [illegible] dul lor, [illegible] medicul A[illegible] rea că [illegible] rea unei g[illegible] tea fi apli[illegible] dii transmise prin [illegible]. Nu este, însă, aşa. Medicii de la Naţional Institute of Health precizează că pentru ca o maladie ereditară să fie tratată în acest mod ea trebuie să îndeplinească trei condiţii de bază: maladia să depindă de o substanţă produsă într-un loc precis şi nu în tot corpul, organul să fie accesibil, iar substanţa ce lipseşte să nu fie prea fină şi într-o cantitate precis limitată. Din această cauză, la o serie de boli ereditare, metoda celor doi medici nu poate fi aplicată. Hemofilia, ce se datoreşte lipsei unei proteine fabricată de ficat, va putea fi tratată numai când se va cunoaşte, foarte bine, cultura celulelor hepatice. Drepanocitoza, o boală a globulelor roşii, cu o mortalitate crescută la negri nu poate fi tratată, deoarece proteina „vinovată" trebuie realizată într-o cantitate foarte precisă, lucru imposibil de realizat azi. Muscoviscidoza, boală cauzată de lipsa distrofinei, atacă în principal plămânii şi alte organe delicate. Deoarece ea se produce la suprafaţa fibrelor musculare, nu este posibil să se acţioneze asupra fiecărui muşchi din corp. În prezent, însă, se studiază modalităţi de vindecare a cancerului şi SIDA prin grefarea unor gene, care să producă substanţe anticancerogase sau antiinfecţioase, precum şi proteine care să împiedice îmbătrânirea cerebrală, ca în cazul bolii Parkinson. Cercetările şi experienţele ce au loc în prezent sunt promiţătoare şi dau speranţe nelimitate.

AUREL DIANU ■

Aproape incredibil

SALVAREA BĂTRÂNILOR: INIMI DE... LEMN!

În unele sate aşezate pe lacul Leman (Elveţia), loc pe care se află şi cunoscutul oraş Geneva, există un obicei neîntâlnit în altă parte. Inimi, construite din lemn şi vopsite în roşu, sunt atârnate la ferestre sau porţi. Turistul neavizat nu-şi dă seama de rostul acestor podoabe şi le consideră un fel de joc. În realitate, ele reprezintă un apel cu semnificaţia: „Ajută-mă! Am nevoie de tine". Apelul este adresat de oamenii vârstnici sau singuri, aflaţi în imposibilitatea de a se deplasa de acasă, copiilor. Aceştia, ieşind de la şcoală şi văzând semnalul, sar în ajutorul celor aflaţi în dificultate, ajutându-i cu cumpărături sau ţinându-le companie, pentru o perioadă scurtă de timp.

În acest mod, inimile roşii stabilesc o legătură între oamenii în etate (neputincioşi de cele mai multe ori) şi copii, pe care-i învaţă să fie, de mici, de folos, şi să sară în ajutorul aproapelui.

AUREL DIANU ■

„M-AM VINDECAT DE PSORIAZIS ŞI POT SĂ-I VINDEC ŞI PE ALŢII"

• *Această afirmaţie, probată cu acte medicale, aparţine unui cercetător solitar. El ne asigură că a descoperit cauza bolii şi leacul salvator.*

Stau de vorbă cu un om, care, la prima vedere, n-are nici o legătură cu vindecarea unor boli — domnul Gheorghe Giurgiu, de profesie — ofiţer.

— Ce boală ai avut?

— Am fost bolnav de psoriazis aproape opt ani. În care m-am tratat cu fel de fel de medicamente, începând cu unguente clasice, pe bază de acid salicilic, lanolină, vaselină, fluocinolon, flumetalon piralat, locacorten, apoi am continuat cu raze ultraviolete şi raze „puva". De fiecare dată, după ameliorare, la câteva luni, boala recidiva.

— Ce este psoriazisul?

— Este o boală de piele, de cauză necunoscută, caracterizată prin apariţia de leziuni eritematoase şi scuamoase (cruste albe, groase, lamelare, sidefii), în special în regiunea coatelor şi genunchilor (la debut), apoi prin generalizarea pe tot corpul. Eu am avut la început „psoriazis vulgaris", apoi generalizat, cum se poate vedea şi în fotografii.

— Efectiv, ce rezultate au avut tratamentele medicale asupra bolii?

— Aşa cum am precizat la început, am urmat numai tratamente pentru uz extern, acestea vindecând ţesutul epitelial de suprafaţă şi de aceea oricând exista posibilitatea de a recidiva. Am constatat că, schimbând tratamentul, reapăreau mai multe leziuni, pe o suprafaţă mai mare a corpului. Acesta e şi motivul pentru care la mine, în anul 1980 s-a generalizat pe tot corpul. A trebuit să stau internat în Spitalul Militar Central două luni, pentru a face tratament cu raze „puva". La câteva luni de la externare boala a recidivat şi până în anul 1983 m-am tratat cu fel de fel de unguente.

— Vorbiţi-mi despre tratamentul pe care l-aţi conceput dumneavoastră.

— Mai întâi aş vrea să spun că nu sunt singurul care a găsit un remediu pentru această boală însă mi-aş permite să întreb câţi dintre ceilalţi au suferit de această boală şi pot spune ca şi mine că s-au vindecat?

Părerea mea ca nespecialist este că sistemul nervos al organismului uman fiind dereglat, datorită unui stres psihic puternic fie altor cauze, dereglează o serie de organe interne, care la rândul lor produc îmbolnăvirea ţesutului epitelial. Deci pentru a vindeca această boală trebuie fie să înlăturăm cauza dereglării sistemului nervos şi acest lucru de multe ori nu este de ajuns, fie să înlăturăm dereglările organelor interne.

Eu combinând aceste două lucruri am obţinut un rezultat de-a dreptul incredibil. Preluând câteva leacuri băbeşti din medicina tradiţională românească şi ştiind efectul unor plante medicinale (în număr de şapte), am făcut o pulbere, iar din trei (din cele şapte) am făcut un extract alcoolic). Astfel am preparat ceaiul, în care am pus 25—30 de picături din extractul alcoolic. Menţionez că pe timpul tratamentului cu acest ceai n-am mai folosit nici un tratament pentru uz extern şi nu am ţinut regim alimentar. Pur şi simplu organismul s-a vindecat numai cu ajutorul acestui ceai.

Durata tratamentului variază de la trei luni la doi ani, în funcţie de faza în care se află boala în momentul începerii tratamentului şi de reacţia organismului la tratament. La mine a durat doi ani şi jumătate, pentru că am încercat mai multe formule, până am găsit-o pe cea optimă. Însă de atunci iată că au trecut opt ani, în care boala nu a mai recidivat. Am avut pacienţi cu psoriazis generalizat, care s-au vindecat după numai patru luni. Acest tratament nu are contraindicaţii iar efecte secundare nu apar la folosinţă îndelungată. Singura problemă ar fi o poftă de mâncare exagerată.

— Care a fost reacţia medicilor la descoperirea acestui nou tratament împotriva psoriazisului?

— „Nu există!", „Nu se poate". E imposibil. La Spitalul Colentina, unde o echipă de medici dermatologi a anunţat anul trecut, în februarie, că s-a înfiinţat „Asociaţia bolnavilor de psoriazis", m-am dus pentru a vedea [illegible] se tratează această bo[illegible] spital. Acolo era foarte multă lume (ştiam că sunt mulţi bolnavi în ţară) şi vorbind cu unul dintre medicii de acolo, mi-a zis: „Această boală nu se poate vindeca, ci numai ameliora. Noi avem metoda noastră cu medicamente şi nu ne interesează alte procedee".

Aş vrea să mai adaug faptul că, tratând o fetiţă din Ploieşti mi-a mărturisit că în spital medicul i-a spus în faţă că „degeaba aleargă maică-ta şi dă bani în stânga şi în dreapta că tot n-o să te faci bine niciodată".

Stau şi mă întreb cum poate un medic să facă aşa ceva, nervoasă. Cum e cu jurământul lui Hipocrat.

— De curând aţi obţinut avizul pentru brevetare al Oficiului de Stat pentru invenţii şi mărci, pentru acest medicament. Ce veţi face cu licenţa?

— Când văd atâta reticenţă aici în ţară, mă gândesc să vând licenţa în Occident, dar eu vreau să rămână aici, să se recunoască încă o dată meritul românilor. Pe de altă parte, aflându-ne într-o economie de piaţă, evident, cine va oferi mai mult, acela o va obţine.

— Vă veţi deschide un cabinet medical?

— Da, intenţionez să găsesc un medic cu care să colaborez înfiinţând un cabin[illegible] dical, cu avizele neces[illegible] de la Ministerul Sănătăţii şi Institutul de control al medicamentelor.

— Dacă un bolnav doreşte să ia legătura cu dv. la ce telefon vă poate găsi?

— La telefon 628 33 42.

Secolul 21 va fi religios(...) ?

SFÂNTA FECIOARĂ A APĂRUT ÎN ITALIA PE MUNTELE FASCE

• *Un eveniment care a zguduit conștiința multor credincioși*

În ultimii ani, Fecioara Maria s-a arătat la față pământenilor de câteva ori. Cea mai recentă întruchipare a avut loc în Italia, pe Muntele Fasce, devenit de atunci loc de pelerinaj pentru mii de credincioși. Maica Domnului a fost văzută în acest loc de un bărbat de 68 de ani, pe nume Pino Casagrande. E' este și cel care a adunat în jurul lui pelerinii, îndemnându-i la rugăciune și ploșnițe și care se îngrijește ca aceste ceremonii religioase să nu se denatureze prin amestecul intempestiv al vânătorilor de senzații publicitare. De aici și ostilitatea față de gazetari.

Pe locul apariției, cineva a trasat cu pietre perimetrul unei capele, plasând în mijloc un crucifix și statuia Madonei. O reporteră a cotidianului **Il Giornale**, Maria Beatrice Barberis, a izbutit să aducă de la fața locului o relatare și fotografii edificatoare. De altfel, apariția Fecioarei pe Muntele Fasce a impresionat profund conștiința lumii creștine de pe toate continentele. Cu ce ochi, cu ce gânduri putem să primim aceste vești impresionante ?

Într-un veac urgisit de pragmatism, violență, de rigorile și sentințele scientismului, oamenii revin tot mai mult la universul inefabil al credinței, la mântuirea divină. Sunt reconsiderate deopotrivă miracolele și puterile tămăduitoare ale asceților, descrise în sute de episoade în cărțile sfinților părinți. Cândva — încep să considere exegeții cărților ecleziastice — omul a fost mai aproape de lumea supranaturalului și s-a bucurat, tocmai de aceea, de grație și ocrotire divină.

Dar să revenim la relatarea ziaristei de la **Il Giornale**. Reproducem interviul pe care l-a luat domnului Pino Casagrande :

— E adevărat că puteți să o vedeți pe Sfânta Fecioară ?

— Pe Madona am văzut-o de mai multe ori și am fotografiat-o. Am vorbit cu ea în aramaică.

— Ce anume spune Sfânta Fecioară ?

— Ne sfătuiește să ne mulțumim cu ceea ce suntem, să facem bine, să ne rugăm pentru pace, să fim umili.

— Ați întrebat-o de lumea de dincolo ?

— Fecioara m-a dus să văd paradisul, infernul și purgatoriul.

— Cum e paradisul ?

— Plin de îngeri, nemaipomenit de frumos, imposibil de descris.

— Cum este Madona ?

— Într-un nor, frumoasă, înconjurată de îngeri, îmbrăcată în aur. Strălucirea ei te face să-ți ferești privirile. De altfel, Sfânta Fecioară mi-a spus să-mi feresc ochii.

Împreună cu Casagrande, pe Muntele Fasce, s-a aflat la data respectivă (sfârșitul lui aprilie) și o handicapată, a cărei boală s-a ameliorat enorm.

Pino Casagrande l-a dăruit interlocutoarei sale și două fotografii. Una o reprezintă pe Maica Domnului, cealaltă pe Iisus Hristos. Le reproducem și noi alăturat, adresându-ne firească întrebare : sunt autentice, sau este vorba de un trucaj grosolan, de un condamnabil fals. Dar ele vin din partea unui om adorat de sute de credincioși ! Și nu e pentru întâia oară când persoane terestre, învestite cu puteri miraculoase, au izbutit să vadă și să fotografieze ființe sosite din lumea de dincolo. Dialogul cu divinitatea, revelația, este posibil — susțin cei dăruiți credinței — prin lepădare de cele pământești, prin purificarea sufletului în rugăciuni și viață pioasă.

Proiecte temerare

Albina electronică

• *Mierea va fi, însă, naturală!*

Dintre toate mijloacele prin care animalele comunică, de la infrasunetele emise de elefanți la semnalele vizuale ale maimuțelor mari, cel care a suscitat cel mai mult interesul științei este dansul albinelor lucrătoare. Acestea pot schimba informații despre obiecte localizate în timp și spațiu. Dansul informează semenii despre tipul și calitatea hranei depistate printr-o diversitate de mișcări.

O echipă de oameni de știință din Germania a creat și testat o mică **albină mecanică**, și care, emițând semnale asemănătoare albinelor-cercetași, poate direcționa roiul către surse de hrană. Albina electronică a fost introdusă într-un stup, fiind comandată prin computer. Evenimentul s-a întâmplat noaptea, după ce, în prealabil, a fost unsă cu o cremă, pentru a se impregna cu mirosul stupului (știut fiind că albinele-străjer atacă intruși dintr-un roi străin). Cu un mic tub, cercetașii au lăsat și o pi[illegible] de mentă [illegible] când regurgitarea fiziologică a albinei reale. Cu toate că robotul este imperfect anatomic, cu multe „accesorii" nenaturale, albinele nu sunt capabile să distingă aceasta în [illegible]

[illegible]știut că vibrația aripilor și tropotul picioarelor din spate pe suprafața fagurelui îndrumă celelalte albine către o sursă de polen sau nectar. Albina trasează în dans o cifră 8, indicând distanța și direcția. După ce a recepționat mesajul, un grup de albine pleacă spre sursa depistată, în timp ce altele îi iau locul.

Cheia s-a dovedit a fi o mică aripă reprezentată de un fragment de lamă de ras, conectată la un electromagnet ce-i imprimă vibrații corecte, împreună cu tubul generator de mostre și un motor ce imprimă mișcarea cifrei 8, realizând un ansamblu comandat printr-un computer, care adaptează automat unghiul dansului la mișcarea Soarelui (sursa de orientare), la fiecare 10 minute.

Albinele „veritabile" se uitau cu mare atenție la robotul construit. Dacă sunt instruite de către albinele „veritabile", 200 din 300 de albine găsesc ținta ; în cazul robotului dansator, circa 100 de albine găsesc ținta, dacă se respectă toate condițiile ; dar numai 10 din 300 o pot localiza, dacă robotul oferă mostre de miere, însă nu dansează.

Ce se întâmplă dacă dansul nu mai respectă cifra 8, sau dacă tropăie într-un loc într-un fel și bate din aripi în alt loc în alt fel, sau dacă tropăitul este codificat pentru distanța de 1 500 m, iar bătăile aripilor pentru 230 m? Desigur, viitorul va încerca să lămurească aceste probleme.

ION MANTA

„Transrapid" — 400 kilometri la oră

Discuții înfocate în guvernul german [illegible] realizarea [illegible] trenului cu sustentație magnetică ce urmează, pentru început, să lege Berlinul de Hamburg. Celor 1,4 miliarde mărci investite în cercetare până acum le vor urma cheltuieli de construcție foarte ridicate, ceea ce va necesita efortul financiar al statului. Dar, cum trăim în secolul vitezei, pare[illegible] înclină spre finalizarea [illegible]. Cercetările durează de 20 de ani, când s-a preconizat ca acest bolid suspendat pe o structură din oțel și beton să atingă o viteză de 250 [illegible] kilometri la oră. Dar noile investigații îi îndeamnă pe specialiști să aprecieze că viteza maximă va putea fi mărită la 400 km/oră. În acest fel, un pasager din Berlin va ajunge la Hamburg în timp record, ceea ce va constitui o gravă lovitură pentru companiile aeriene și de transport rutier.

VÂNĂTORUL DE RECOMPENSE

BLADE RUNNER

Varianta re—montată de regizorul **Ridley Scott** în anul 1992. Producător : Michael Deeley. Producător asociat : Ivor Powell. Scenariu : Hampton Fancher și David Peoples, după romanul lui Philip K. Dick **Do Androids Dream of Electric Sheep ?** Imaginea : Jordan Cronenweth. Muzica : VANGELIS. Efecte speciale : Douglas Trumbull, Richard Juricich, David Dryer. Scenografia : Lawrence G. Paull. Costume : Charles Knode și Michael Kaplan. Regia : RIDLEY SCOTT. Cu : HARRISON FORD, SEAN YOUNG, Rutger Hauer, Daryl Hannah, Edward James Olmos, M. Emmet Walsh, William Sanderson. Distribuitor GUILD FILM ROMANIA. Difuzor : Româniafilm.

Thriller de science-fiction, este o posibilă imagine a lumii viitorului. Rick Deckard, detectiv planetar specializat în depistarea și anihilarea replicanților umanoizi scăpați de sub control, are de îndeplinit o misiune care îl pune în situații limită ; el se îndrăgostește de o frumoasă replicantă, având de ales între datorie și sentiment. Acțiunea se petrece prin anul 2020, într-un oraș supertehnologizat și suprapopulat.

ADA NICOARĂ ■

A apărut REBUSACHE, o nouă revistă editată de S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A.

Noua revistă se adresează prin tematica abordată în special tineretului, dar prin accesibilitatea problemelor publicate ea se adresează dezlegătorilor de toate vârstele și gradele de pregătire. Și mai îmbucurător pentru cititori este faptul că pe coperta a IV-a este lansat un „mare concurs de dezlegări", reluându-se tradiția concursurilor populare organizate odinioară de revista „Rebus".

La casa memorială Constantin Brâncuși, din Hobița Gorjului

LIGA CULTURALĂ „FIII GORJULUI"

Continuând tradiția statornicită în ultimii ani, gorjenii din Capitală și de pretutindeni sunt invitați la Muzeul Satului duminică, 27 iunie 1993, ora 10.30, unde vor asista la un frumos spectacol folcloric susținut de Ansamblul artistic „Doina Gorjului" din Târgu-Jiu și vor întinde o horă mare, hora de pe Jii.

Un om de afaceri romancier

NICK JORDAN

Autorul, Nick Jordan, la lansarea cărții, având-l alături pe cunoscutul ziarist George Pruteanu (în stânga fotografiei)

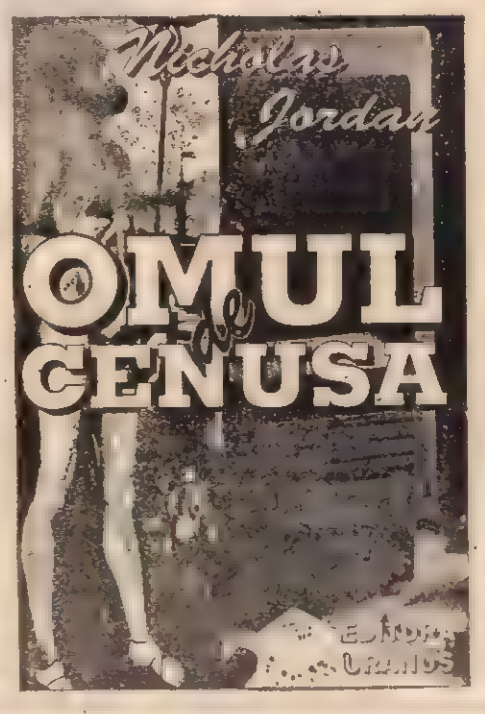

Vineri, librăria **Dacia** a găzduit lansarea volumului **Omul de cenușă**, al lui **Nick Jordan.**

Numele autorului este binecunoscut în lumea afacerilor, dar absolut nou pe tărâm literar. Și dacă am face o statistică, am vedea că sunt puțini business-men care au avut curajul să facă o astfel de „năzbâtie", cum a numit-o dl George Pruteanu în cuvântul său.

Evenimentul s-a bucurat de prezența unor nume de marcă ; au făcut scurte prezentări dl Fănuș Neagu, dl. Romul Munteanu, dl Cristian Popișteanu, dl George Pruteanu, dl P. Collins (SUA).

Romanul constituie o noutate în literatura noastră prin stil. Este în același timp un roman de dragoste, de călătorie, politic, cu o ușoară tentă suprarealistă ; dar, înainte de toate, el reflectă rodul unei munci titanice, iscate din dorința de autodepășire.

CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU ■

Să nu pierdem dragostea dintâi

Până în 1990, singura consignație cu obiecte de artă din București era în **Hanul cu tei.** Aici, adevărații iubitori de artă, înfruntând nesuferitele inițiale **B.P.** (bun de patrimoniu) se întâlneau cu opere artistice de autentică valoare. Asumându-și riscurile B.P.-ului, mulți și achiziționau. Locul era și un prilej de întâlnire între colecționari. Se discuta, se schimbau păreri, de multe ori și lucrări de artă. Gazdele — doamna **Silica,** domnul **Zambaccian** — erau competente, amabile, te simțeai în familie. Se respira eveniment artistic de bună calitate. Marți și miercuri se așteptau noile oferte. „Semnau condica" regretatul domn **Irașog,** distins colecționar autodidact, micul la stat dar imensul la suflet domnul **Bâlu.** Se impuneau întotdeauna cunoștințele estetice de valoare și farmecul exprimării domnului **Parizescu,** actualul președinte al **Asociației colecționarilor.**

După 1990, consignația **Hanul cu tei** a intrat la patron. Beneficiind și de unele conjuncturi favorabile, „privatizatul" a adus unele modificări exterioare necesare localului. Totuși, acum consignația cu obiecte de artă **Hanul cu tei** e departe de ce a fost. Din păcate, e foarte aproape de ceea ce arată azi această zonă bucureșteană de mare valoare istorică și culturală: un bazar mizer țigănesco—arăbesco—turcesc. Impresionează doar marea cantitate de subproduse adunate aici și foarte puține lucruri de interes. Un Taica Lazăr într-un spațiu care merita mult mai mult. Se dovedește că ideea „se cumpără orice" este doar păguboasă. Nu cunoaștem cifra de afaceri sau rentabilitatea magazinului și nici nu ne interesează Ne-am dori ca printr-o schimbare de concepție, această consignație să redevină ce a fost, ba chiar mai mult : un lăcaș de artă cu activitate comercială pe potrivă. Pentru că dragostea dintâi nu se poate uita ! Dar despre acest frumos spațiu care este **Hanul cu tei** în totalitatea lui și despre ce-ar putea el deveni, [illegible] discuție viitoare.

Pentru că tot l-am pomenit, închei în câteva rânduri despre o galerie de artă așa cum ar trebui să fie și altele. În **pasajul dintre Calea Victoriei și Amzei** — ce loc potrivit ! — domnul **Zambaccian** patronează un magazin cu obiecte de artă. O desfătare ! Bine-înțeles, punctul forte este covorul : frumusețe, valoare, preț acceptabil. Urcați scărița și veți vedea singuri ! Atenție ! Domnul Zambaccian își alege clienții dintre cunoscători.

DON LOTREC ■

Everac o face lată

DEMITERE ILEGALĂ ÎN TELEVIZIUNE

• *„Tabletistul" național îl interzice pe Caragiale!!*

Dar vrea, de fapt, să interzică tot!

ÎN DEPARTAMENTUL TEATRU-FILM, UN SCENARIU PROST GÂNDIT

Cu aceeași nonșalanță cu care sfidează protestele unei lumi exasperate de stupizenia oferită în... tablete, sâmbătă de sâmbătă, domnul Paul Everac a însăilat un scenariu. Indicațiile autorului prevăd ca loc de desfășurare a acțiunii Departamentul Teatru-Film al Televiziunii. Intriga se învârte în jurul unei decizii, pe numărul său 1113/3.06.1993. Personajele principale sunt doi cunoscuți regizori, puși într-o situație cel puțin delicată. Pe locul figurației, un întreg Consiliu de administrație, ce nu are de făcut decât să rămână stupefiat !

În rândurile de mai jos, două interviuri oferite de eroii acțiunii, regizorii DAN NECȘULEA și TUDOR MĂRĂSCU. Nu ne propunem discutarea profesionalismului, nu încercăm comparația. Punându-i „față-n față", gândim să punem în lumină „calitatea" scenariului de ultimă oră, semnat : Paul Everac.

Tudor Mărăscu:

„Numindu-mă pe mine, Paul Everac s-a acoperit"

— Domnule Tudor Mărăscu, dintr-un interviu acordat nu de mult, am înțeles câte proiecte în curs de definitivare sau în perspectivă aveți...

— Da. A fost premiera la **Odeon**, se apropie cea de la **Teatrul de Comedie**, sunt studenții, la care nu vreau să renunț, voiam să încep vreo trei lucruri în toamnă, unul dintre ele fiind **Demonii**, după Dostoievski. Și acum, mi-a venit „hardughia" asta pe cap.

— Adică, Televiziunea. Cum de ați acceptat ?

— Povestea a fost așa : pe ziua de 2 iunie m-a căutat domnul Everac și mi-a spus că-l destituie pe Dan Necșulea din postul de director al Departamentului Teatru—Film, iar una dintre propuneri pentru înlocuirea lui aș fi eu. Am cerut timp de gândire, dar mi-a răspuns că nu poate să-mi dea, pentru că urmează să plece peste două zile la Londra și trebuie să rezolve până atunci această problemă.

— L-ați întrebat de ce ?

— Sigur că l-am întrebat ! Și argumentele nu mi s-au părut valabile. Niște reclamații din cadrul departamentului — i-am spus să nici nu-mi pomenească de așa ceva ! — apoi niște bâlbâieli despre gestiune și altele.

— Și, totuși, ați acceptat ! Departe de mine gândul acuzei ; aș vrea să știu doar motivatiile.

— În cazul în care eu refuzam, alternativa era Mircea Ghițulescu, de la Cluj, care ar fi fost o nenorocire. Am avut 5 ore în care să mă hotărăsc. În clipa aceea habar n-aveam că Necșulea e plecat din țară. L-am căutat la telefon, dar mi s-a răspuns doar că nu e acasă. Mi se spusese clar că Necșulea este definitiv demis. Îl cunosc de-o viață, n-am făcut niciodată vreo porcărie și nu aveam de gând să-l fac vreuna lui Dan. Am acceptat numai cu condiția detașării de la teatru. Hârtia de detașare am luat-o pe 3 iunie și nu am dus-o la teatru decât pe 16, numai după ce am discutat cu Dan. Am vorbit când încă era la New York și l-am întrebat „Ce fac ?" și Dan a spus : „Du-te ! Eu îl dau în judecată pe Everac". Am vorbit cu Dan și după ce s-a întors pentru că în primele zile mi-am zis să-l țin locul, până vine. Dacă era numit Mircea Ghițulescu, probabil că Dan Necșulea nu era doar destituit dintr-o funcție de conducere, ci chiar dat afară din Televiziune. Când s-a întors Dan i-am spus : „Dacă vrei, plec !" Nu m-am angajat decât după aceea.

— Dar l-ați întrebat pe domnul Everac dacă este legal ceea ce face ?

— Da. Mi-a răspuns : „Perfect legal. Când l-am adus pe Dionisie Șincan, nimeni n-a protestat".

— Ați apucat să lucrați ceva în acest scurt răstimp ?

— Am vizionat niște piese și m-am luat cu mâinile de cap. Emisiunile **Gong** sunt și ele foarte prost făcute. E multă treabă și am de gând să le spun unde greșesc, să se înceapă lucrul după niște proiecte bine puse la punct. Asta, în cazul în care am să stau.

— Sunteți, încă, în dilemă ? Și până când ?

— Îmi dau seama că, numindu-mă pe mine, Everac s-a acoperit. Numai că eu n-am nimic cu Everac. Poziția mea e bine știută, sunt în Convenția Democratică, sunt vicepreședinte al Mișcării **România Viitoare** ; politic, sper că nu se pune nici o problemă. Deși... nu e de mirare să mă trezesc cu cine știe ce interpretări ! Un lucru, însă trebuie subliniat — și o fac lăsând la o parte orice modestie. Sunt singurul regizor care a făcut și teatru și film și televiziune. Nu sunt un activist, ca Mircea Ghițulescu.

Pagină realizată de
LIANA TATOS ■

Dan Necșulea:

„În spatele demiterii stau SCRISOAREA PIERDUTĂ și MEMORIALUL DURERII!"

— Începând cu data de 3 iunie, nu mai sunteți directorul Departamentului Teatru — Film al Televiziunii. Cum ați primit vestea, domnule Dan Necșulea ?

— Eram la New York, trimis în delegație pentru a trata și semna contracte de coproducție între societăți americane și Televiziunea Română, în vederea realizării unor filme documentare. Trei subiecte fuseseră agreate, ajunsesem într-o fază avansată a tratativelor cu două importante canale de televiziune, urma să negociem sumele ce reveneau părții române, plecând de la cifra de 75 000 dolari. În toiul discuțiilor, pe 4 iunie, am primit un telefon din țară. Colegii din redacție mă anunțau că am fost demis. Cu această ocazie, am vorbit și cu domnul Tudor Mărăscu, numit în locul meu. I-am spus că mă bucur pentru el și-i urez succes. Situația era destul de delicată, iar sensul telefonului său nu l-am înțeles decât ca pe o gentilețe față de mine. Nu puteam să-i spun eu — acceptă sau nu ! În plus, numirea fusese făcută și chiar dacă nu s-ar fi făcut, asta era o chestiune care ținea de dorința și opțiunea lui. Fapt este că n-am fost anunțat oficial, cum ar fi fost normal, prin secretariatul domnului Everac.

— Eu aș afirma chiar că se putea aștepta întoarcerea dumneavoastră în țară.

— Evident, această grabă este total de neînțeles — nu comisesem nici un delict grav — și de neacceptat, pentru că a dus la ratarea tuturor negocierilor. Știrea a fost confirmată de **România Liberă** ajunsă la New York. Partenerul de afaceri, de origine română, a citit ziarul, a rămas stupefiat, după care mi-a spus : „Stop, domnule ! Ce e cu delegația dumitale ? Știi, aici, în America, sunt foarte mulți escroci care vin cu hârtii fără acoperire, așa că proiectul nostru cade". A fost un moment îngrozitor, pe care nu i l-aș dori domnului Everac, cu toată „simpatia" pe care i-o port !

— Și ce era, de fapt, cu delegația dumneavoastră ?

— Era semnată de însuși domnul Everac, imputându-mi-se până la data de 7 iunie să port tratative în numele Televiziunii Române cu partea americană.

— Ați fost directorul acestui departament vreme de trei ani. Ce vi se poate imputa ?

— De imputat mi se pot imputa multe, dar din sfera imputărilor domnului Everac nu recunosc nimic. Ele există, dar sunt numai verbale, domnia sa neavând curajul să le scrie pe decizia mea de demitere. Acolo se specifică numai atât : „Se eliberează din funcție". Și pe vremea lui Ceaușescu se punea o motivație : boală, incompetență, sau mai știu eu ce ! Domnul Everac n-a simțit nevoia să facă vreo precizare, fapt pentru care jurista instituției a refuzat, inițial, să redacteze ordinul. Fiind, însă, amenințată că va pați la fel, a redactat hârtia dar nu a semnat-o, conștientă fiind că nu are temei legal

— Cum ați aflat aceste lucruri ?

— Din ședința Consiliului de administrație al Televiziunii. Membrii acestui consiliu s-au adunat în 16 iunie și au aflat cu surprindere de ilegalitatea comisă de domnul Everac și atunci el...

— Stați un pic, vreți să spuneți că dumneavoastră ați fost demis în 3 iunie, iar Consiliul a aflat abia după două săptămâni ? ! !

— Da. În 3 iunie s-a făcut demiterea, prin decizia nr. 1 113. În 4 iunie a fost anunțat Comitetul de direcție, prin prezentarea ființei director, în persoana domnului Mărăscu și abia după sosirea mea în țară s-au declanșat întrebările și explicațiile. Domnului Everac i s-a trimis o notă de la cabinetul domnului vicepreședinte Eugen Preda. În care se spune că a comis o ilegalitate. Pentru ca dorința domnului Everac să devină decizie, trebuie prezentată Consiliului de administrație, serios argumentată, după care urmează să se hotărască. În după-amiaza zilei de 16 iunie, în fața Consiliului, domnul Everac a afirmat că n-a știut de această procedură ! N-a știut că nu poate decide de unul singur. S-a hotărât ca peste o săptămână sau două să se întrunească din nou Consiliul de administrație, în care să fie prezentate argumentele ce pot susține decizia.

— Care credeți, totuși, că sunt motivele — mărturisite sau nu — ale directorului general al Televiziunii, care au condus la nașterea „deciziei" cu pricina ?

— Unul ar fi repertoriul teatrului. Nu mi s-a reproșat deschis acest lucru, dar în ședința de consiliu a spus că tot ce s-a făcut în Departamentul Teatru-Film este nul. Asta e părerea dumnealui, deși noi am programat în timpul acesta mulți clasici ai literaturii teatrale române și universale care nu ornu [illegible] înainte.

— Dar de când a venit domnul Everac în Televiziune a întreprins ceva „mieu" ?

— Nimic. Nici unul dintre planurile pe care i le-am dat n-a fost modificat de domnul Everac, niciodată n-a putut să ne dea vreo lămurire în privința [illegible] bugetului, mereu am lucrat orbește, singura indicație pe care a dat-o a fost că **Scrisoarea pierdută** nu trebuie făcută, pentru că prezintă o imagine proastă a României ! Ne-a îndemnat să facem „piesulici" și „filmulețe" cu ce se întâmplă pe stradă, să lăsăm marile opere. În ședința de consiliu a mai spus că am fost reclamat de unii dintre subalternii mei. Chiar întemeiate să fie, mi se pare o elementară regulă de drept să mă întrebe și pe mine ce e cu aceste reclamații. De fapt, în spatele grabnicei decizii au fost conflicte mai vechi : încontrarea prilejuită de scandalul cu **Scrisoarea pierdută** și **Memorialul durerii**, pe care [illegible] să-l susțin [illegible] pe că îndrept [illegible]. M-a întrebat de patru ori de ce consider eu că trebuie vândut în America : „Asta ne reprezintă "" I-am spus : „Da". Atunci m-a întrebat din ce familie provin, ce e tata, ce e mama, de pot să am asemenea idei. În ultima clipă a mai fiert contractul pe care-l aveam cu Societatea americană **Lumea Liberă**, punând celor care multiplică și organizează vânzarea [illegible] [illegible] [illegible], ce [illegible] [illegible], ceea ce arată limpede că a vrut să oprească vânzarea serialului în America.

— Pentru a concluziona, situația în clipa de față stă cam așa : dumneavoastră nu sunteți, încă, „fost" director al Departamentului Film-Teatru, până la noua întâlnire a Consiliului de administrație, iar domnul Tudor Mărăscu nu este, încă, „nou" director.

— Eu nu revendic în nici un fel continuitatea funcției de director, nu vreau să-l atac în nici un fel pe succesorul meu, pe care-l respect și căruia-i doresc succes și, mai ales să acționeze cât mai curând sub o altă conducere decât [illegible] a domnului Everac, cu care sunt convins nu se va putea înțelege. În ceea ce mă privește, în momentul în care voi fi [illegible], pe care voi căuta s-o obțin și prin justiție — îi voi da în judecată pe domnul Everac pentru prejudiciile morale pe care mi le-a adus în țară și în străinătate. Îmi voi da demisia, motivând public, în presă de [illegible] pot [illegible] cu domnul Everac. Trebuie făcute cunoscute [illegible] practici ale acestuia, pentru că le consider nocive Televiziunii. Acest domn, care de când a venit n-a făcut decât să le dea uniformă cu bonețică liftierelor, să lege scrumierele cu [illegible] și să introducă „Tableta", trebuie înlăturat de la conducerea Televiziunii Române !

ECHIVALENȚE DE ULEIURI PENTRU MOTOARE

PECO	SHELL	MOBIL	CASTROL	TEXACO
M 10 W Extra	X 100 10 W Talona Oil 10 W	Delvac 910	CR 10	Urso Extra Duty SAE 10 W
M 20/20 W Extra	X 100 20/20 W Talona Oil 20	Delvac 920	CR 20	Urso Extra Duty 20—20 W
M 30 Extra	X 100 30 Talona Oil 30	Delvac 930	CR 30	Urso Extra Duty 30
M 40 Extra	X 100 40 Talona Oil 40	Delvac 940	CR 40	Urso Extra Duty 40
M 50 Extra	X 100 50 Talona Oil 50	Delvac 950	CR 50	Urso Extra Duty 50
Multigrade 10 W/30 Extra	X 100 Multi- grade 10 W/30	Arctic		Engine Oil F 10 W/30
Multigrade 20 W/40 Extra	X 100 Multi- grade 20 W/40	Mobil A		Engine Oil F 20 W/50 Urso ED 20 W/40
M 10 W Super 1	Rotella S Oil 10 W	Delvac 1110	CRI 10	Urso Extra Duty 10 W
M 20 W Super 1	Rotella S Oil 20/20 W	Delvac 1120	CRI 20	Urso Extra Duty 20/20 W
M 30 Super 1	Rotella S Oil 30	Delvac 1130	CRI 30	Urso Extra Duty 30
M 40 Super 1	Rotella S Oil 40	Delvac 1140	CRI 40	Urso Extra Duty 40
M 50 Super 1	Rotella S Oil 50	Delvac 1150	CRI 50	Urso Extra Duty 50
Multigrade 10 W/30 Super 1		Oil 10 W/30		Urso Extra Duty 10 W/30
Multigrade 20 W/40 Super 1	Rotella S 20 W/40	Oil 20 W/40		Urso Extra Duty 20 W/40
M 10 W Super 2	Rotella T Oil 10 W	Delvac 1210	CRB 10	Urso Extra Duty 10 W
M 20 W Super 2	Rotella T Oil 20/20 W	Delvac 1220	CRB 20	Urso Extra Duty 20 W
M 30 W Super 2	Rotella T Oil 30 Janus Oil 30	Delvac 1230	CRB 30	Urso Extra Duty 30
M 40 Super 2	Rotella T Oil 40 Janus Oil 40	Delvac 1240	CRB 40	Urso Extra Duty 40
M 50 Super 2	Rotella T Oil 50	Delvac 1250	CRB 50	Urso Extra Duty 5
Multigrade 20 W/40 Super 2	Rotella T Oil 20 W/40		Castrolite Castrol XL	Urso Extra Duty 20 W/40

ECHIVALENȚE DE ULEIURI PENTRU TRANSMISII

PECO	SHELL	MOBIL	BP ENERGOL	CASTROL	TEXACO
PECO Gear 80	Donax 80	Mobilube C 80	BP SAE 80	Castrol ST 80/90	Thuban 80
PECO Gear 90	Donax 90	Mobilube C 90	BP SAE 90	Castrol ST 90	Thuban 90
PECO Gear 140	Donax 140	Mobilube C 140	BP SAE 140	Castrol D	Thuban 140
PECO Gear EP 80	Spirax EP 80	Mobilube GX 80	BP SAE 80 EP	Castrol Hypoy Light	Universal Gear lubricant EP 80
PECO Gear EP 90	Spirax EP 90	Mobilube GX 90	BP SAE 90 EP	Castrol Hypoy	Universal Gear lubricant EP 90
PECO Gear EP 140	Spirax EP 140	Mobilube GX 140	BP SAE 140 EP	Castrol HI Press	Universal Gear Lubricant EP 140
PECO Gear T 80 EP,	Spirax HD 80	Mobilube HD 80	BP Hypo Gear 80 EP	Castrol Hypoy B 80	Multigear EP 80
PECO Gear T 90 EP,	Spirax HD 90	Mobilube HD 90	BP Hypo Gear 90 EP	Castrol Hypoy B 90	Multigear EP 90
PECO Gear HD 140	Spirax HD 140	Mobilube HD 140	BP Hypo Gear 140 EP	Castrol Hypoy B 140	Multigear EP 140
ATF					
PECO TA 5 W Type 2	Donax T 7	Mobil ATF 210	BP Antran B	Castrol TQF	Texaco Fluid 864
PECO TA 5 W Type 1	Dexron	Mobil ATF 220	BP Antran DX	Castrol TQ	Texamatic 9673

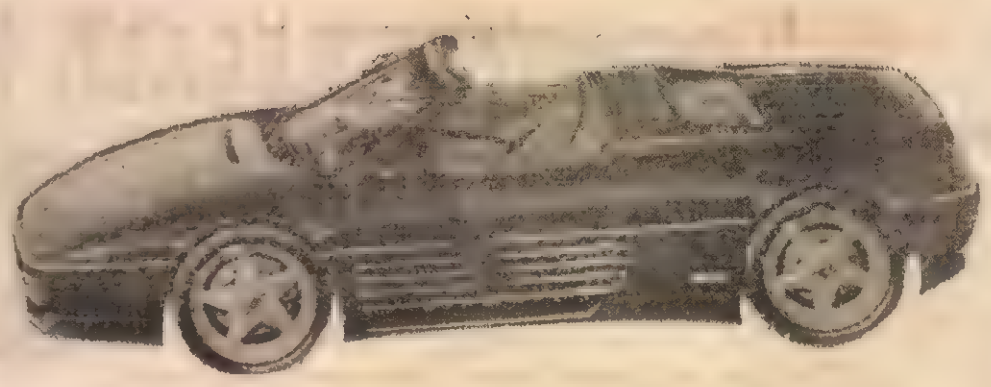

Bolidul anului

FERRARI 348 CABRIO

• 275 km/oră, 300 de cai putere!

Prezent anul acesta la Salonul de la Geneva, **FERRARI 348 CABRIO** este un amestec de caracteristici ale mai vechilor tipuri MONDIAL și TESTAROSA, sub semnătura aceleiași firme de caroserii PININFARINA, în trei variante : **TB — coupé închis, TS — coupé semidecapotabil,** cu acoperiș rigid și **348 CABRIO** (în imagine).

Noul model înlocuiește tipul 208/328 și prezintă următoarele caracteristici : **lungime** 4,23 m, **lățime** 1,89 m, **înălțime** 1,17 m, **ampatament** 2,45 m, **greutate** 1393 kg (fără plinuri).

Caroseria este construită din tablă de oțel, pe un șasiu din structură spațială de țevi de dimensiuni variate, sudate. Datorită echipamentului cu care este dotat, modelul **348 CABRIO** se clasează în categoria automobilelor de lux.

Echipamentul cuprinde instalație de sunet stereo cu COMPACT DISC și instalație de climatizare. Scaunele (comandate electronic) sunt îmbrăcate în piele de cea mai bună calitate. Este dotat cu anvelope de clasă superioară (utilizate la mașinile de competiții pentru viteză) MICHELIN XGT PLUS, produs pur al concernului BIBENDUM, plasate pe jante din aliaj.

Motorul central V8 — 3405 cmc., cu 4 supape pe cilindru, dezvoltă 221 kw / 300 CP la un regim de 7200 rot / min.! Alimentarea prin injecție, asistată electronic, sistem BOSCH și ungere cu carter uscat.

Viteza maximă : 275 km/h, cu accelerație de la 0 la 100 km h în 5,6 secunde. Suspensia este cu bare de torsiune. Interesant este faptul că motorul este amplasat longitudinal, cu transmisia mișcării spre o cutie de viteze amplasată transversal și un acces comod spre organele mecanice, asemănător cu arhitectura interioară a unei mașini de Formula 1.

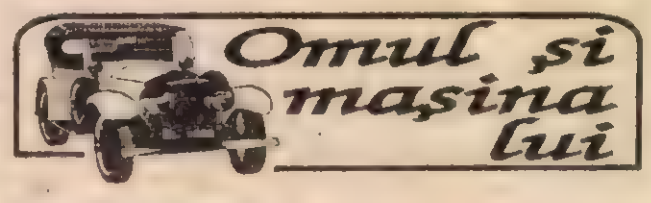

MARIN PREDA

■ **Cu trei ani și jumătate mai târziu**

La 27 decembrie 1975, marele prozator glosează asupra temei automobilului. Într-o discuție cu George Arion. Spre sfîrșitul dialogului, Marin Preda afirmă „...Bine s-a spus că automobilul face pe om mai liber. Poate să se ducă unde vrea. Asta ca să-și recupereze forțele în vederea unei noi săptămîni de lucru. Dar mai e ceva. Familia are nevoie de hrană, Tatăl și mama se urcă în mașină și se duc la piață și fac piața. Pun totul în portbagaj. Nu trebuie să care toate acestea cu tramvaiul. Ajung mai repede acasă și acest cîștig de timp le permite să se ocupe de copii mai cu grijă, să citească o carte. Poate vedeți alte rele în altă parte, în tehnicizarea excesivă, dar nu la automobil. Care ar fi ? Eu stau la Mogoșoaia. A nins timpuriu. A bătut vîntul. Au fost rupte anumite fire electrice. Și, cîteva zile, a trebuit să mă întorc la lampa de gaz și la luminare. Lampa de gaz mirosea, luminarea mi-a umplut camera de fum. Iată dezavantajele netehnicizării. Revin la formula mea : tehnicizarea trebuie să fie excesivă, ca să ne ducă la simplitate. Toată lupta noastră e pentru cîștigarea timpului liber. Dacă pot să apăs pe un buton să curgă cafea cu lapte, am mai mult timp pentru bucuria vieții...".

Interviuri incluse în volumul „Marin Preda, Creație și morală", Ed. Cartea Românească 1989.

Fotografia îl înfățișează pe Marin Preda la Sinaia, în 1972. Autorul fotografiei :

V. BLENDEA

PREȚURILE AUTOTURISMELOR NOI ȘI SECOND HAND ÎN AUSTRIA

După ce în numerele anterioare ale revistei am prezentat prețurile practicate în Germania, ale automobilelor de ocazie, continuăm să facem acest lucru cu o altă țară și anume AUSTRIA. Așadar, în tabelele de mai jos este prezentat prețul **(în mii de șilingi)** practicat la nivelul lunii mai, în funcție de anul fabricației autoturismului respectiv. Prețurile sunt desigur estimative, ele constituind doar o bază de negociere și pot varia în funcție de locul de cumpărare (zona geografică), numărul de kilometri parcurși, modelul respectiv, echipamente auxiliare și, nu în ultimul rând, de persoana de la care se cumpără. Statisticile austriece indică un kilometraj mediu anual de 10.800 km pentru autoturismele având capacitatea cilindrică de până la 1000 cmc., 13.200 km pentru cele până la 1500 cmc și de 18 000 km pentru cele până la 2 500 cmc.

TIPUL	PREȚ AUTO NOU 0 km.	1992	1991	1990	1989
		ALFA ROMEO			
331,7 IE	204996	141000	114000	99000	-
752,0 S	283620	197000	158000	135000	118000
1642,0	333036	243000	211000	185000	77000
SPIDER 2,0	368431	254000	188000	164000	144000
		AUDI			
80 S CC	272660	200000	190000	169000	151000
1002,0	372650	224000	197000	169000	151000
200 AVANT TURBO 2,0 V	730000	489000	423000	334000	263000
COUPE QUATTRO	492780	320000	280000	240000	190000
		BMW			
316 i	287000	182000	163000	144000	114000
318 i	315000	198000	172000	146000	127000
325 i	454000	284000	251000	217000	194000
730 i	868000	425000	375000	330000	288000
750 i	1120000	711000	624000	540000	472000
850 i	1485000	1250000	-	-	-
		FIAT			
PANDA 1000 CLX	116900	83000	73000	64000	57000
UNO 1,0 FIRE	122900	90000	75000	65000	56000
TIPO 1,6 i	184900	135000	119000	105000	62000
TEMPRA 1,6 IE	191900	136000	88000	75000	64000
CROMA 2,0 IE	289900	176000	152000	130000	111000
		FORD			
FIESTA 1,8 D	145412	105000	91000	75000	63000
ESCORT 1,4 IC	148900	108000	93000	82000	72000
ORION 1,4 i CLX	175499	136000	104000	92000	81000
SCORPIO 2,0 ICL	311000	205000	164000	143000	125000

Litoral 1993

Concediul bate la ușă. Pentru aceia care s-au decis să aleagă un traseu automobilistic cu punct terminus pe LITORAL, ne-am dat interesul să le facilităm descoperirea celui mai scurt, mai sigur și mai plăcut drum până la malul Mării Negre. Prezentăm, de asemenea, și câteva informații care să vină în ajutorul unei mai ușoare orientări, în cazul apariției unor situații critice.

Celor care trec spre mare le sugerăm să ocolească aglomerația capitalei folosind centurile rutiere prin care se poate ajunge la DN2 și DN3 Ajuns în afara Bucureștiului, automobilistul este pus în postura să aleagă una dintre variantele care conduc către litoral. Noi recomandăm varianta DN3 — DN3A — DN 22C — DN3 (București, Fetești, Cernavodă, Constanța), ca fiind cea mai scurtă, cu un tronson de 70 de kilometri în aliniament (Lehliu — Fetești) și cu posibilitatea unei bune fluidizări a circulației. Celălalt [illegible] DN2-DN2A (București, Urziceni, Giurgeni, Constanța), prezintă inconvenientul că este mai lung cu 48 km decât precedentul și că impune tranzitarea printr-un număr mai mare de localități.

În căutare de locuri de parcare

Pentru acest sezon, centrala ONT Litoral a amenajat în Mamaia un plus de 1650 locuri de parcare. Mare parte din parcările existente vor avea pază asigurată pe o perioadă de 12 ore. Se speră că și în acest fel va fi împiedicată activitatea infractorilor, asupra cărora Litoralul exercită o atracție deosebită. Deci, automobiliști, vă recomandăm montarea de dispozitive antifurt pe mașinile dumneavoastră, pentru că paza bună...

În orașul Constanța au apărut peste 3000 locuri de parcare noi. Amintim câteva spații de parcare amenajate special : Poarta 1 Port, Poarta 5 Port, zona Pescarul, magazinul Tomis, Liceul Mircea cel Bătrân, Spitalul Județean, Satul de Vacanță, Delfinariul.

Puncte de asistență tehnică

În afară de unitățile ACR din Constanța (Bd. Aurel Vlaicu nr. 133). mai aveți atelierele UJECOOP (Bd. Tomis nr. 301, Șos. Mangaliei nr. 80-82), Eforie Sud Autoservice (Bd. Republicii nr. 69), Saturn, Jupiter și Neptun, câte un atelier. De asemenea, mai există două unități service în Medgidia și câte una în Mihail Kogălniceanu și Năvodari.

Vă urăm concediu plăcut ! Din toată inima !

AUTO - FLASH

Centuri antiorbire

Un pas înainte pe scara siguranței rutiere a fost făcut grație așa-zișelor „cepturi antiorbire", studiate de Bio Italia. Este vorba, de fapt, de un fel de gărduțe ce delimitează sensurile de circulație pe autostrăzi și elimină riscul orbirii reciproce. Coloritul verde al centurilor este realizat de firma BASF, din **Laran S.** Culoarea se armonizează foarte bine cu mediul ambiant. Testul efectuat pe parcursul unui an, pe porțiunea de autostradă Torino—Aosta, a furnizat rezultate excepționale.

GM-ul brazilian în expansiune

Filiala braziliană a colosului american GENERAL MOTORS a scos recent de pe banda de montaj **CHEVROLET-ul MONZA** cu numărul de fabricație 4.000.000. Firma GM din Brazilia și-a început activitatea în 1925, astăzi dispunând de două fabrici, unde sunt construite vehicule comerciale și autoturisme. În 1992, firma braziliană GM a vândut circa 200.000 vehicule, dominând astfel piața afacerilor cu un procent de 26%.

... fără volan !

În cadrul contribuției sale la programul Prometheus, **firma SAAB** a prezentat, la o reuniune internațională, un automobil fără volan ! Pentru conducerea mașinii se folosește o manșă sofisticată, inspirată din aeronautică. Se argumentează că această idee(care nu este nouă) contribuie la eliminarea rănilor grave ale șoferului în caz de coliziune frontală.

Gianni Agnelli

Președintele—director general al firmei FIAT, ajuns acum la vârsta de 71 de ani, și-a desemnat **succesorul :** la tronul concernului din Torino va veni **fratele său UMBERTO,** de 57 de ani. Data intrării în vigoare a succesiunii n-a fost încă fixată.

RALIUL ROMÂNIEI

BAIA-MARE

EDIȚIA 1993

Raliul României, ediția 1993, organizat la Baia Mare, cu un traseu având o lungime totală de 721,40 km, cu 29 probe de clasament însumând 250 km, desfășurate în totalitate pe asfalt și divizate în două etape, traseul cuprinzând nord-vestul României, pe teritoriile județelor Maramureș și Satu Mare. Acest eveniment de importanță majoră în activitatea competițională de automobile, internă și internațională, marchează în acest an revenirea în CAMPIONATUL EUROPEAN DE RALIURI, fiind și o avanpremieră la sărbătoarea celor 90 de ani de la înființarea Automobil Clubului Român (5 aprilie 1994).

Un club venerabil, un raliu european, și un public entuziast, cunoscător al acestui gen de competiții.

Au luat startul piloți buni, apreciați, automobile performante, pregătite de specialiști tehnicieni, din care amintim : DOMINIQUE ROUMEAU & LIONEL CAMPO — PEUGEOT 2 5 grupa A6 (câștigătorii ed. a [illegible]), GEORGES POIZE & SAUVER BENIGNO — RENAULT 5 GT T[illegible] grupa N4 locul 3 în ediția 1992), MICHEL TIRABASSI & GEORGE DECOUR — LANCIA DELTA INTEGRALE 16V, grupa A7, JOACHIM FUNHOFF & PETER WINGENS — FORD SIERRA COSWORTH, grupa A7, KURT WALLENWEIN & REINOLD HETZ — MITSUBISHI GALANT 4 VR, grupa N4, IMRE MASKA & NORBERT WASS — TOYOTA CELICA 4. WD, grupa A7, LUDOVIC BALINT & GABRIELA STROESCU — DACIA 1325 LIBERTA, grupa H, CONSTANTIN AUR & DUMITRU BOBOESCU — DACIA 1325 LIBERTA, grupa H, NISTOR DUVAL & CONSTANTIN DICOI — OLTCIT CLUB12 TRS, grupa A5 etc.

Pentru buna organizare a cursei, și-au dat interesul oficiali calificați, și pasionați ai curselor automobilistice precum ANDRE SCHRAEPEN (observator F.I.S.A.), colegiul de comisari sportivi format din ROD PARKIN (Anglia), LUIS DE FREITAS (Portugalia) și IOAN OLARU. Directorul concursului a fost dl. DUMITRU RUSĂNESCU, președintele Comisiei de Competiții din cadrul Federației Române de Automobilism și Karting.

Sponsorii acestei competiții au fost binecunoscutele firme SHELL și MARLBORO (PHILIP MORRIS).

(Continuare în numărul viitor)

CRISTIAN BUZAȘ

Campionul mondial al romantismului

ROBINSON CRUSOE trăiește!

• Este căsătorit și are doi băieți

O fi greu departe de lumea dezlănțuită? O fi trist?...

Își spune [illegible] real nu are importanță, căci de 16 ani a părăsit viața civilizată, pentru a colinda, la bordul unui velier, mările Sudului. Detașat de tot ceea ce pentru noi constituie [illegible] în fiecare zi cu [illegible] trecerea timpului, fără [illegible] bord, îi ajung [illegible] pentru a [illegible] [illegible] [illegible]

Viața e frumoasă...

UN CANIBAL ÎNFIORĂTOR !

● *Imaginația dumneavoastră e anemică; cea a minților bolnave, nu!*

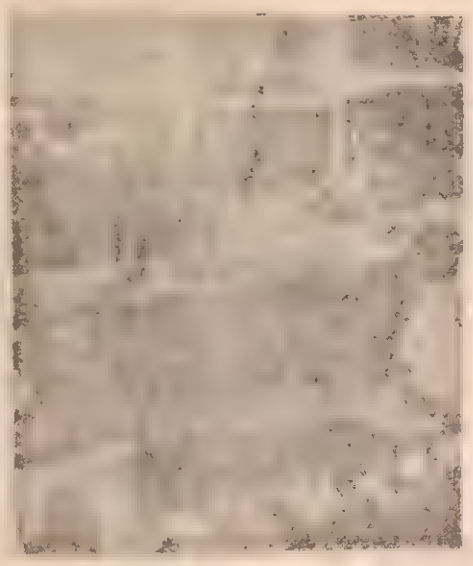

Oroarea nu cunoaște limite. Ceea ce au găsit polițiștii este indescriptibil !

Togia este un cartier din nordul orașului Philadelphia (SUA). Printre puținii albi ce locuiesc aici, este și Gary Heidnik, un bărbat în vârstă de 43 de ani, al cărui tată îndeplinește funcția de consilier municipal în Cleveland. Gary se consideră mare „episcop", fondator al unei noi religii „Biserica unită a miniștrilor lui Dumnezeu" (nici mai mult, nici mai puțin !). Cele două slujbe în stil Gary", făcute pentru „napoliații mintali și handicapați, nu au avut, cum era și de așteptat, nici un efect asupra sănătății lor. Biserica și-a instalat-o într-o clădire elegantă, pe care a achiziționat-o pe Nord Marshall Street.

După un timp de la mutarea „episcopului", vecinii au început să se plângă de zgomotele infernale ce veneau din clădire, de muzica stridentă ieșită din comun, lovituri de tobe, iar noaptea zgomotul unui ferăstrău electric făcea ca somnul să le devină imposibil. O vecină, Dorothy Zikulica, a reclamat, de nenumărate ori, la poliție, atât zgomotele ciudate ce vin din locuința lui Heidnik, cât mai ales mirosurile de nesuportat, de hoit și carne arsă Dar neexistând nici o reclamație precisă, poliția nu a luat nici o măsură, pentru că niște zgomote și miasme nu puteau constitui un motiv de intervenție Se pare că „episcopul" dispunea de bani mulți și de o mașină (un Cadillac) cunoscută în tot cartierul.

Într-o după amiază a lunii mai, în timp ce o parte din locuitorii Togiei se plimbau, a apărut Cadillacul, care și-a micșorat treptat viteza și, la un moment dat,sub ochii stupefiați ai celor de pe stradă, din mașină a fost aruncat afară ceva ce cu greu semăna a ființă omenească, un fel de schelet pe trei sferturi gol ! Această arătare începu să rădă, să plângă și să spună vorbe fără șir, dând impresia unei nebune. Apoi „scheletul" își schimbă repede atitudinea : cu ultimele forțe începu să țipe și să ceară să fie denunțată poliția, „fiind vorba de a se salva ființe nevinovate". De data aceasta, oamenii legii au intervenit. Nenorocita a fost imediat internată în spital-și, în urma celor ce au putut fi auzite de la scheletul ambulant, pe nume Josephine Rivère, în vârstă de 24 de ani, poliția a trecut la descindere. Cele descoperite în așa-zisa biserică și locuința „episcopului" au întrecut orice închipuire! Polițiștii, oameni călită în lupta cu răul, s-au înfiorat. În toate încăperile, un miros puternic de carne arsă și de carne în descompunere. În camera așa-zisă bucătărie, într-un ceaun, erau puse la fiert bucăți de carne și oase de proveniență umană : în cuptor, la prăjit, se afla un picior de femeie ! Iar în frigider, zeci de kilograme de carne, provenite dintr-un corp omenesc, ambalate în pungi de nailon, își așteptau rândul „la gătit" ! Polițiștii au coborât la subsol. Aici, într-un fel de pivniță, pe ai cărei pereți curgea apă, se afla un bazin plin cu apă, în care, scufundate până la mijloc, se aflau două făpturi omenești, ale căror mâini erau legate și prinse prin intermediul unor lanțuri de câteva belciuge înfipte în pereți.

Din declarațiile uluitoare ale celor ce au supraviețuit acestui demon, a reieșit că absolut toate femeile au venit de bunăvoie, însoțite de dement, în această locuință. Dacă pe stradă Gary Heidnik era foarte gentil cu sexul slab, pe care-l atrăgea prin mașina frumoasă și mai ales prin bani, odată trecute de poarta de la intrare, „cavalerul" devenea o fiară. Sandra Lindsay, în vârstă de 24 de ani, a căzut și ea în plasa „episcopului". După ce a fost siluită, criminalul a trecut la torturi, ca până la urmă să o taie de vie, bucată cu bucată. Ale ei erau resturile din cuptor și frigider Dorothy Dable, de 22 de ani, a fost ținută două săptămâni cu jumătate de corp în apă din bazinul aflat în pivniță, legată prin lanțuri de pereți. Cu ajutorul unui cablu, introdus în bazin, nebunul crea șocuri electrice nenorocitei, de diverse tensiuni, ceea ce producea victimelor chinuri de neînchipuit. După un asemenea tratament, Dorothy a murit. Agnes Adams, de 21 de ani, după ce a fost torturată în bazin, a fost îngropată de vie într-un mormânt improvizat în apropierea depozitului de gunoi. Lisa Thomas, de 18 ani, una din „mumiile" ce au fost salvate de poliție, povestește că primea drept hrană pateu ce să dă la câini, amestecat cu carne de om!

Silly Black, în vârstă de 23 de ani, a trecut și ea prin toate chinurile la care au fost supuse și celelalte fete încrezătoare în acest monstru. Marea ei șansă a fost că polița a pătruns în casa morții la numai o săptămână după ce fata fusese internată. Josephine Rivère, femeia ce fusese aruncată în stradă, a scăpat cu viață pentru că „episcopul" a considerat-o nebună și, ca urmare, inofensivă.

Din ancheta poliției a mai rezultat că întemeietorul „Bisericii unite a miniștrilor lui Dumnezeu" a fost internat, cu ani în urmă, într-un spital de psihiatrie rezervat nebunilor cu înclinații criminale. Cine a intervenit pentru punerea lui în libertate ? Apoi monstrul era mereu plin de bani, avea chiar în locuința lui o cameră tapisată cu hârtii de unu și zece dolari. Cine îl aproviziona cu bani pe acest dement și în ce scop ? Iată numai câteva din întrebările la care poliția va trebui să dea răspuns. A fost crescut de tatăl său, încă de la vârsta de șapte ani, când băiatul i-a fost încredințat de tribunal, după divorț, până la 18 ani, când Gary a plecat definitiv de acasă, rupând orice legătură cu familia. În timpul procesului ce a avut loc la Philadelphia, procurorul a cerut să i se aplice criminalului-canibal pedeapsa capitală. Urmează, însă, ca experții să se pronunțe dacă este sau nu dement. În caz afirmativ, urmează a fi închis, pentru restul vieții, într-o casă de nebuni. Pentru că nebunii ucid, dar nu plătesc; nici ei și nici cei care îi lasă în libertate !

AUREL DIANU ■

Body-guard în lesă

Câini antiteroriști

În Franța funcționează o creșcătorie de câini, în care sunt antrenate deocamdată numai animale din rasa ciobănesc german și care, după ce primesc brevetul național de „detector de explozivi", sunt repartizați armatei, poliției și jandarmeriei. Acești „artiști" în detectări mai sunt cunoscuți și sub denumirea de câini antiteroriști.

La terminarea cursului, legătura stăpân-câine este foarte strânsă, ea bazându-se pe o dragoste d[illegible] și încredere deșă[illegible] [illegible]lor [illegible] [illegible]nți, calmi, [illegible] de animale și care au aptitudinea de a fi înțeleși și mai ales acceptați de câini.

Primul câine antiterorist a fost creat în anul 1981. De atunci, numeroase asemenea patrupede au intrat în compunerea unităților de poliție și jandarmerie. Unul din aceștia este JO. Cu botul în aer, el adulmecă sute de mirosuri din Palatul Sporturilor de la Paris, unde trebuie să descopere explozivul ucigător de moarte. Nasul său fin trebuie să trieze mirosurile rămase de la spectatori, de la mijloacele folosite pentru curățenie și să-l depisteze pe cel al explozibilului. După 30 de minute de căutare, obosit, animalul este mângâiat, pentru a i se da un răgaz de odihnă. Apoi

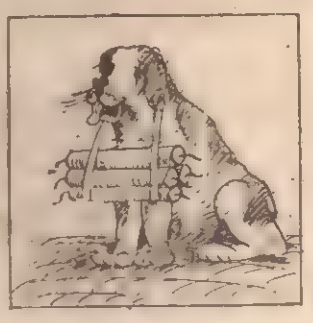

munca reîncepe. Și deodată, el se culcă, scâncind ușor : locul bombei aducătoare de moarte a fost descoperit Acum dresorul îi lasă pe artificieri să se apropie, pentru a dezamorsa mașina infernală.

Jo, Edo, Eva, Stindard, ca și mulți alții, fac parte din celebra brigadă pariziană canină, din subordinea poliției judiciare franceze, condusă de brigadierul Girouille, care este și responsabilul tehnic al unității. Desigur că acești câini nu constituie o armă perfectă împotriva terorismului, dar ei sunt în orice moment pe „picior de război", gata la orice alarmă să sară în culcușul amenajat special în mașina dresorului, pentru a ajunge într-un timp record la locul „fierbinte".

AUREL DIANU ■

Să vezi ce le-a trăsnit prin cap !

Sistem de reeducare

Poliția orașului Tokio aplică o nouă metodă de reeducare a celor găsiți beți pe străzile orașului. Cei culeși de pe drumuri sunt aduși într-o încăpere frumoasă, luminoasă și foarte curată. Dar când se trezesc din beție sunt pradă unui adevărat coșmar : masa, scaunele, și restul mobilierului încăperii se află... lipite pe tavan ! Adoratorii lui Bachus încep să creadă că și-au pierdut mințile. În această cameră, deținuții au voie să vocifereze, să urle și să facă tărăboi. Totul se înregistrează pe bandă de magnetofon, iar a doua zi bețivul este obligat să o asculte de mai multe ori, pentru a vedea în ce grad de decădere a ajuns !

Statistica poliției japoneze nu indică, însă, câți beți

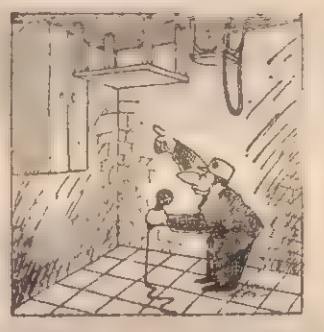

din Tokio au renunțat la băutură, după aplicarea acestei metode educative. Până una alta, să nu dea polițiștii în darul beției !

AUREL DIANU ■

MECI ÎN FOTBAL (2)

• Dribling și fente spectaculoase, pe terenul neutru al FLACĂREI

MIRCEA ANGELESCU
președintele Ligii cluburilor profesioniste de fotbal, vicepreședinte al Federației Române de Fotbal :

„Politica a început să se cam bage în fotbal"

— În zilele care au trecut, tensiunea a crescut în lumea fotbalului. E o senzație greșită, domnule Mircea Angelescu ?

— Nu. Există oameni „de folosit", li se iau interviuri, sunt prezenți în mod obscur în unele redacții exact la momentul oportun, se insinuează în mod insidios în spatele fotbalului. Cu ocazia discuțiilor din jurul meciului de la Kosice, am văzut o recrudescență a unor practici de care ne-am lovit atâta timp. Și, ce e mai rău, constat cu regret că politica a început să se cam bage în fotbal. La **Dinamo**, niște frământări afectează situația echipei, iar în jurul **Rapidului** s-a creat o mișcare la care participă, deopotrivă, și partidul de guvernământ și opoziția.

— Poate sunt rapidiști !

— Da... rapidiști de dată recentă ! Pentru că **Rapidul** este o echipă cu priză la public. Se încearcă tot felul de mutări. Unii au spus : „Să fie schimbată conducerea Federației !" Cum să fie schimbată și de către cine ? Asta numai Adunarea generală o poate face. Legea prevede expres că Statul poate interveni numai când se atentează la siguranța sa, sau la bunele moravuri, ceea ce nu este cazul. Cum să fie vorba de schimbare când suntem recunoscuți de Federația Internațională ? De altfel, am primit recent o circulară de la FIFA în care, semnalându-se amestecul organelor de stat în viața unor federații, forul internațional cere să fie sesizat în legătură cu orice astfel de încercare.

— În cazul nostru ar fi ceva de semnalat ?

— Mircea Sandu a fost chemat zilele trecute la Comisia Senatului pentru Sănătate și Sport, unde a fost prezent și senatorul Emil Tocaci, care, după câte știu nu este membru al acestei comisii. De unde interesul ăsta pentru sport ? Ce are senatorul Tocaci cu fotbalul, ca să ajungă să intervină în Senat pentru a cere să se ia dreptul actualei Federații de a mai folosi însemnele și culorile naționale ? Pe Mircea Sandu l-au întrebat cine ne controlează, că în țara asta totul trebuie controlat. Există o lege, din 1924, în care se spune cum și pe ce probleme putem fi controlați. Dar domnul senator Tocaci, fără să aibă nici o idee despre ceea ce înseamnă fotbalul românesc, nu începe cu începutul, cu Federația, ci cu jucătorii.

— Adică ?

— Fără să contacteze pe nimeni de la Federație, vorbind din afară, susține numai un fragment din această lume a fotbalului, care este o ligă a fotbaliștilor. Președinte de onoare este domnul Mihai Cârciog, iar director tehnic, Vasile Sotir. Se pretinde că-i o ligă sindicală pe țară. Dar ce fel de ligă pe țară este dacă nu sunt organizate niște structuri sindicale la nivelul fiecărei echipe ? Au convocat o adunare, la care n-au participat decât 5 jucători, au mai convocat una, au fost 7. Apoi, ne-au tot amenințat că se duc la Liga Internațională a Fotbaliștilor și acolo au să arate că Federația nu le dă atenție, dar ei vor deveni membri la Congresul de la Manchester, din aprilie 1993. Mare vâlvă în presă, că s-a dus delegația, apoi tăcere. După o săptămână, am întrebat și eu ce-i cu congresul ăsta. „A, s-a ținut anul trecut !" I-am și spus lui Sotir : „Numai prostii faci : ții adunări la care nu participă jucătorii, te duci la congrese care nu există... Nu vezi că sunteți pe altă planetă ?". Și se încearcă impunerea acestei ligi drept partenerul Federației în lumea fotbalului ! În sistemul legislației, există întâi asociația națională și cluburile, care trebuie să aibă un regim juridic, iar noi am făcut ceva în acest sens. Întâi realizentezi profesionismul și apoi vii cu interesul sin[illegible] vor să fie recunoscuți, să ca[illegible] tru asta flutură steagul demo[illegible] înțeleg această democrație ? Unde le [illegible] respectată legea, unde nu, să înceteze să mai funcționeze, să fie schimbată, prevederile Statutului să fie încălcate în numele democrației. Ion Chirilă vorbește în Gazeta Sporturilor de excese de autori[illegible] și e nasr aforism în a ne păstra pozițiile și pu[illegible]. Nu vrea să înțeleagă că lucrurile se pun altfel ! Cum adică, mă lupt pentru putere, dacă... o am ? ! Am mandatul Adunării Generale pentru patru ani, sunt președintele Ligii cluburilor profesioniste de fotbal, iar în această calitate, potrivit Statutului, sunt din oficiu și vicepreședinte al Federației. Am puterea și o folosesc pentru a împiedica toate aceste manevre, care nu duc decât la încălcarea Statutului !

Pagină realizată de LIANA TATOS

MIHAI CÂRCIOG,
președintele Trustului EXPRES :

„Din conflicte de interese iese ceva bun pentru fotbal"

— Cum vedeți dumneavoastră, domnule Mihai Cârciog, soluționarea situației create în fotbalul românesc ?

— Eu cred că la ora asta România trebuie să apeleze pentru Națională la un antrenor venit din afară.

— Chiar în cazul când există soluții în interior ?

— Da, pentru că sunt prea multe jocuri de culise.

— Sunt ?

— Chiar dacă n-ar fi, sunt presupuse și asta creează o permanentă atmosferă de suspiciune, de intervenții.

— Pe cine vedeți în posturile de președinte al Federației Române de Fotbal și în cel de președinte de onoare ?

— Nu știu, nu cunosc prea bine lumea fotbalului. În ce mă privește, nici nu mi-a trecut prin cap să fiu eu președinte de onoare. Fac parte din categoria oamenilor care, atunci când au început ceva, vor să ducă la bun sfârșit acel ceva.

— Acel ceva reprezintă Liga jucătorilor de fotbal ?

— Exact. Am început să organizez, împreună cu câțiva colegi, **Liga jucătorilor profesioniști**, unde sunt președinte de onoare și ea este, încă, un fapt neîmplinit.

— Ce considerați că aveți a împlini ?

— Liga nu are bani, nu are încă o legislație privind statutul jucătorului...

— Dar membri are ?

— Aproape toate echipele din prima divizie și toți jucătorii din Națională. Este o ligă sindicală. Peste tot în lume există așa ceva. Liga noastră nu este, însă, deocamdată, afiliată la organismele internaționale. Am fost la Manchester în aprilie, trebuia să fie o întâlnire cu Liga Internațională, s-a amânat în ultimul moment, dar nouă nu ne-a parvenit faxul, așa că ne-am trezit acolo doar noi și belgienii. Vrem să știm care sunt statutele și sistemele de organizare a ligilor, nu le avem pe toate, dar ca scop general este susținerea fotbaliștilor, a stagheței vieții lor. Nu poți să lași un om care a ridicat stadioanele în picioare să ajungă, după încheierea carierei fotbalistice, un cerșetor! Din statutul celorlalte ligi am constatat că peste tot în lume 5 la sută din banii care se mișcă în fotbal trec la Liga jucătorilor. Ei produc acești bani, așa că trebuie să fie asigurările lor sociale ! Se pune și problema managementului și a asistenței juridice. Au fost negociați și vânduți de tot felul de misiți, pentru că nu se pricep la altceva decât să joace.

— Care ar trebui să fie, după părerea dumneavoastră, relația cu Federația ?

— Alci sunt trei organisme, deci este o corelație tripartită. Federația este un fel de guvern, Liga cluburilor ar fi patronatul, iar Liga jucătorilor este sindicatul. Din conflictul de interese dintre acestea, iese ceva bun pentru fotbal.

EMIL TOCACI,
senator P.A.C. :

„Legea din 1924 nu este o lege a naturii"

— Așadar, ce legătură are senatorul Emil Tocaci cu fotbalul ?

— Timp de 12 ani, am fost jucător de rugby de performanță. Sigur, rugby-ul nu e fotbal, însă e sport. De pe această poziție, în asociere cu faptul că sportul este o importantă componentă a vieții sociale, cu implicații în sănătatea națională, cu implicații în prestigiul internațional — mai ales când e vorba de sportul-fanion, fotbalul — am căutat să ajut cât am putut, de pe poziția pe care o ocup de trei ani.

— În ce fel ?

— [illegible] am emis pretenția că sunt un specialist, dar constat că lucrurile nu merg bine în Federația Română de Fotbal. Acest lucru l-a afirmat și domnul Mircea Sandu, care a vorbit în fața Comisiei de sănătate și sport, din care nu fac parte, dar în care, conform regulamentului, am acționat în calitate de invitat. Conducerea tehnică a echipei naționale este departe de a fi cea mai fericit aleasă. Ca urmare, am încercat să introduc, din unghiurile din care văd eu lucrurile, o oarecare ordine. N-am dreptul să mă bag în fotbal ca un tehnician, pentru că nu sunt, dar am obligația să mă bag acolo unde apare o disfuncție, acolo unde atitudinea unui grup din Parlament — cu ajutorul unor specialiști — ar putea îndrepta ceva.

— Intervenția dumneavoastră din Parlament a fost la sugestia unor specialiști ?

— Intervenția mea, sigur a fost și rezultatul unei stări de spirit, care este a întregii mișcări sportive. Eu nu neg latura psihică, afectivă, în atitudinea mea, dar ceva e sigur : când un lucru merge prost, trebuie îndreptat de specialiști, iar dacă n-o fac singuri, cei care intervin pentru a-l pune în mișcare suntem noi, parlamentarii. Asta nu e o imixtiune a politicii. Resping categoric afirmația domnului Mircea Angelescu ! A spune că într-un anumit domeniu acționează doar specialiștii, fără nici o implicare a factorului de răspundere globală, socială, înseamnă a plasa o instituție în afara societății.

— Nu este cam dură intervenția dumneavoastră în sensul de a se retrage dreptul Federației de a folosi însemnele și culorile naționale ?

— Eu nu retractez nimic din ce am spus, dar adevărul trebuie cunoscut în întregime, pentru a putea fi judecat. Am afirmat că, așa cum se prezintă acum Federația Română de Fotbal, care nu este sub tutela nici unui for al statului român, dacă prin atitudinea sa lezează culorile naționale, consider că nu ar mai avea dreptul să le arboreze. Gândul care a stat la baza intervenției mele din Parlament a fost că, așa cum celelalte federații sunt subordonate Ministerului Tineretului și Sportului, ar fi normal să fie și Federația de Fotbal ! Sigur, ei pot argumenta, spunând că nu sunt o federație bugetară, că nu întind mâna la stat și, autofinanțându-se, au dreptul la această independență...

— În plus, că exista o lege după care s-a constituit această federație...

— Da, atitudinea lor, trebuie să recunosc desolis, se bazează pe o lege din 1924, reîntărită de o hotărâre a guvernului Roman. Problema mea nu e din punct de vedere juridic, mai ales că legile pot fi schimbate. În societate, legile nu sunt legi ale naturii, care să rămână imuabile. Repet, nu acuz Federația Română de Fotbal că ar avea o atitudine ilegală în această izolare a ei, în această lipsă de tutelă, pe care eu nu o găsesc deloc bună. Ceea ce afirm este că această independență nu a condus la rezultatele pe care talentul jucătorilor noștri le-ar pretinde. Independența Federației trebuie echilibrată de un sindicat, care este **Liga fotbaliștilor profesioniști**. Este obligatoriu ca aceasta să existe, pentru contrabalansarea specifică lumii democrate. Echilibrul în democrație se stabilește prin forțe care-și dispută promovarea intereselor. În cazul de față este vorba de o conducere a Federației, o ligă a conducătorilor cluburilor și, pentru echilibru, este necesară și o ligă a fotbaliștilor profesioniști. **Dacă aceste trei componente ale lumii fotbalului vor funcționa bine, echilibrându-se reciproc, eventuala independență a Federației Române de Fotbal poate fi acceptată.**

MADONNA:

„Voi fi întotdeauna o răzvrătită!"

Să te deplasezi până la New York ca să-i iei un interviu Madonnei e un efort care merită făcut, cel puțin pentru a te afla față în față cu cea mai dezinvoltă femeie a momentului. Să-i faci față, asta da problemă delicată! – căci trebuie să știi să conduci o conversație, ea putând oricând să se întoarcă împotriva ta. Să zicem că nu e cazul și să mai asimilăm câteva informații, în special despre filmul ei Body Of Evidence, despre cariera ei viitorul acestei cel puțin surprinzătoare ființe.

7 EXTRA: Body Of Evidence se prezintă ca o urmare logică a lui Sex?

MADONNA: Nu mi-am făcut nici un calcul în această privință. De fapt, am terminat turnarea filmului înainte de a începe să lucrez la carte.

— Cum ai compus look-ul personajului tău, Rebecca Carlson?

— Am urmărit vechi drame cinematografice cu Kim Novak și Lana, căci căutam un look clasic care să fie într-o oarecare măsură „ilizibil", care să nu dea, deci, nici o pistă referitoare la personaj.

— Cum s-au petrecut scenele de sex în film?

— Au fost dificil de realizat. Nu cred că există cineva care să poată afirma că scenele de dragoste sunt ușor de făcut, pentru că e greu să convingi că faci dragoste cu cineva pe care nu-l cunoști, practic!

— E adevărat că Willem Dafoe era mai destinsă decât tine?

— Oricât de ciudat ar părea, trebuie să recunosc că da. Era într-adevăr relaxat, chiar cu toată lumea care se găsea acolo, privindu-ne. Cred că chiar dacă se simțea mai timid ca mine, reușea într-adevăr să se simtă confortabil și asta probabil că m-a deconectat și pe mine.

— E clar astăzi pentru toți oamenii că nu mai e nici o problemă pentru tine să-ți expui trupul...

— Nu e vorba de expunere, ci de un proiect specific.

Am simțit că scenele de sex și dragoste făceau parte organică din dramă, aveau importanță în narațiune și eu n-am făcut altceva decât să accentuez provocarea. Asta n-are nici o legătură cu capacitatea mea de exhibiție.

— Crezi că ambiția de a fi un idol pop e compatibilă cu statutul tău de actriță?

— E complicat, dar sper să le fac să meargă împreună, sper din suflet.

— Ca și cartea ta Sex, Body of Evidence a beneficiat de o largă publicitate în mass-media și a generat numeroase controverse. Crezi că asta ar putea știrbi succesul scontat al filmului?

— Cred că ar putea avea un efect și asta mă întristează, pentru că am descoperit că mulți oameni au judecat cartea înainte de a o citi. Ar fi [illegible] și să-mi [illegible] să le judece.

— Ți s-a reproșat că ai acceptat unele roluri, că ai făcut alegeri nu tocmai bune în cinema. Ești de acord?

— Nu pot gândi [illegible] mod. Vreau doar să muncesc în filme, vreau să am șansa de a învăța cum se realizează un film, așa cum s-a întâmplat și cu muzica. Gândesc mai degrabă în termenii artei și experienței. Am făcut greșeli, ce-i drept, în alegerea filmelor, dar le-am făcut când știam foarte puține lucruri despre această meserie. M-am concentrat, desigur, mai mult asupra muzicii și asta e evident prin faptul că am avut numeroase realizări în acest domeniu.

— Ai de gând să stabilești o nouă limită care va șoca publicul?

— Limitele mele... O dată în plus, îți reamintesc că mă consider o artistă și că limitele mele sunt: sunt sinceră cu mine însămi?, asta e ceea ce vreau să spun?, asta e ce vreau să fac? Dacă asta nu se întâmplă, dacă nu pot fi mândră de mine, atunci refuz să fac acel ceva.

— În ce măsură acest film respectă această stare de spirit?

— După părerea mea, acesta e cel mai bun rol care mi-a fost oferit. El convine de minune artei mele.

— Când vei fi dispusă să rupi cu rolurile de fată sexy, de tip insolit?

— Când mi se vor oferi alt gen de roluri.

— Care sunt ideile false referitoare la tine? Ești mai vulnerabilă decât pari, sau mai dură? De unde vin aceste neînțelegeri?

— Mi-ai pus 4 întrebări... Tu ești reprezentant mass-media și ai putea să-i întrebi pe cei din breasla ta de unde vin interpretările greșite. E imposibil ca cineva să pretindă că mă cunoaște. Dacă vrei să-mi judeci munca, atunci judecă-mi-o, dar mulți oameni îmi aplică profile psihologice fără să știe cine sunt și cred că toată lumea le ia drept adevărate. Când ești o celebritate, un idol, nu-ți e permis să ai o personalitate foarte ușor de caracterizat.

Ceea ce e ridicol... Sunt puternică și vulnerabilă, sunt într-un milion de alte moduri, ca oricine altcineva...

— Te scoli dimineața gândind: Sunt cea mai importantă persoană, cea mai atrăgătoare din lume?

— Mi-aș dori! Mi-aș dori să mă trezesc având asta în minte!

— Te vei „cuminți" odată cu vârsta?

— Acumularea anilor nu e deloc legată de însușirea de a fi rebelă. Aș vrea să pot întotdeauna șfida societatea și principiile morale. Nu cred că atunci când atingi o vârstă mijlocie e cazul să te decizi la renunțare. Din nefericire, societatea gândește așa și e falsă.

— Te imaginezi având copii la viitor?

— Am luat nestrămutat hotărârea de a face un copil!

Și nu cred că acest eveniment va fi legat de faptul că voi fi cu un bărbat o perioadă lungă de timp înainte, deși n-aș putea spune că ar fi rău dacă-ar fi așa..

– Cred că peste două sute de ani se va cânta cu două măsuri mai jos

Topuri — Radio Contact

EDIȚIA 24

• TOP 30

1. P.M. DAWN – Looking Through Patient Eyes
2. DURAN DURAN – Come Undone
3. EROS RAMAZZOTTI – Cose Della Vita

• TOP SLOW & BLUES

1. STING – Shape Of Your Heart
2. LENNY KRAVITZ – My Love
3. FREDDIE MERCURY – In My Defence

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. ACE OF BASE – Wheel Of Fortune
2. R.E.M. – The Sidewinder Sleeps To-night
3. DESTRELESS – Voyage Voyage

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz
© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI: CLUJ

FLACĂRA VĂ INVITĂ ÎN CAPITALA TRANSILVANIEI

La poalele Feleacului se află de veacuri un oraș cordial, strălucitor și de mare rezonanță în spațiul spiritual al României :

CLUJ

Sub această denumire, a stăruit în istorie, făurindu-și bunul renume, prin bogata și ferventa lui viață universitară, economică și culturală. Îi vom păstra și noi, pe întreg parcursul relatării, numele de tradiție, întrebându-ne din nou cum este posibil ca marea urbe să rămână și astăzi, în toponimia patriei, sub porecla hazlie de CLUJ-NAPOCA !

Fiindcă este de neînțeles ca, la trei ani după revoluție, edilii transilvani să mai păstreze pe stema municipiului alăturarea grotescă a celor două vocabule, împerechere făcută de un creier cotropit de megalomanie, dar văduvit de elementare cunoștințe de istorie.

Vom vorbi, deci, despre CLUJ și nu despre CLUJ-NAPOCA, preluând și sugestia gazdelor noastre, care ne-au rugat să semnalăm și să contribuim la amendarea acestei glume sinistre, ce mai ține peste fața localității semnătura ceaușistă.

Paginile dedicate Clujului au fost realizate de : Marcel Apostolescu, Gheorghe Barbu, Brînduța Nicolae, Angela Frandeș (tehnoredactare computorizare), Adrian Petrescu (secretariat de redacție), Cristina Topolski grafică) și Mircea Mitrea (consultant tehnic).

PREFECT PENTRU TOȚI CLUJENII

Domnul **GRIGORE ZANC**, prefectul le Cluj, a intrat în politică sub culo-rile FDSN-ului. Își recunoaște apartenența de partid, dar încearcă să fie un prefect al tuturor clujenilor. Apără legalitatea și reprezintă statul român în relație cu toate instituțiile și cu toate persoanele cu care statul are de a face pe plan local. Domnia sa se confruntă cu aceleași probleme cu care se confruntă prefecții din toate județele țării: evident, nimeni nu poate nega faptul că în toate aceste probleme intervine o puternică „nuanță zonală": dl Zanc este prefect de Cluj și nu de Botoșani sau de Dolj. În plus, domnia sa „beneficiază" și de o relație cu totul specială cu un primar nu mai puțin „special", dl Gheorghe Funar. Dar una peste alta, dl prefect este încrezător și are convingerea că problemele se vor rezolva rând pe rând. **(M. A.)**

Adrese utile

- **PREFECTURA JUDEȚULUI CLUJ**
  B-dul 22 Decembrie nr. 58
  Tel. 11 64 16
- **PRIMARIA MUNICIPIULUI CLUJ**
  Str. Moților nr. 3
  Tel. 11 60 30
- **POLIȚIA MUNICIPIULUI CLUJ**
  Str. Karl Marx nr. 27
  Tel. 955
- **VAMA CLUJ**
  P-ța Gării F.N.
  Tel. 13 07 15
- **AGENȚIA CFR CLUJ – Transporturi interne**
  P-ța Mihai Viteazul nr. 20
  Tel. 11 22 12
- **AGENȚIA CFR CLUJ – Transporturi internaționale**
  P-ța Libertății nr. 9
  Tel. 11 24 75
- **AGENȚIA TAROM CLUJ**
  P-ța Mihai Viteazul nr. 11
  Tel. 13 02 34
- **AEROPORTUL CLUJ**
  Str. Traian Vuia nr. 149
  Tel. 14 12 38
- **HOTEL „TRANSILVANIA"**
  Cetățuia F.N.
  Tel. 13 44 66
- **HOTEL „CONTINENTAL"**
  Str. Napoca nr. 1
  Tel. 11 14 41
- **HOTEL „ASTORIA"**
  Str. Horea nr. 3
  Tel. 13 01 66
- **HOTEL „VICTORIA"**
  B-dul 22 Decembrie nr. 56
  Tel. 11 79 63
- **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PRIVATIZARE – Centrul teritorial Cluj**
  B-dul Eroilor nr. 2
  Tel. 11 29 15
- **AGENȚIA ROMÂNĂ DE DEZVOLTARE – Centrul teritorial Cluj**
  B-dul N. Titulescu nr. 4
  Tel. 15 24 66; 15 50 00
- **BANCA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ – Sucursala Cluj**
  P-ța Libertății nr. 7
  Tel. 11 26 21; 11 96 91
- **BANCA AGRICOLĂ BUCUREȘTI – Sucursala Cluj**
  P-ța Libertății nr. 7
  Tel. 11 26 21
- **BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ – Sucursala Cluj**
  P-ța Libertății nr. 7
  Tel. 11 26 21
- **BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR BUCUREȘTI – Sucursala Cluj**
  Str. Gh. Doja nr. 8
  Tel. 11 52 53.

Populația

● Județul Cluj are o suprafață de 6 650 kmp, iar la recensământul din 7 ianuarie 1992 au fost înregistrați 733 077 locuitori. După numărul populației, Clujul se situează pe locul al 6-lea, iar ca întindere ocupă locul al 12-lea între județele țării.

● După valoarea producției industriale, Clujul se plasează pe locul al 9-lea în ierarhia celor mai industrializate județe ale României, iar după valoarea fondurilor fixe în funcțiune, pe locul al 7-lea. Volumul de investiții realizat în perioada 1991—1992 plasează Clujul pe locul al 16-lea între județele țării (cu 2,1% din volumul valoric național).

● Peste 67% din populația județului trăiește în mediul urban și mai puțin de 33% în mediul rural. După numărul populației ocupate (387 000 de persoane), Clujul ocupă locul al 3-lea pe țară.

● Dintre cei 733 077 locuitori ai județului, 77,6% sunt români, 19,8% maghiari, 2,2% țigani, 0,2% germani și 0,2% de alte naționalități; cu mici diferențe, compoziția etnică a populației la nivelul județului se păstrează și pentru municipiul Cluj. După apartenența confesională, 70,1% dintre locuitorii județului sunt ortodocși, 14% reformați, 5,1% greco-catolici, 4,4% romano-catolici și 6,4% de alte confesiuni.

Economia

Firme

● Până la data de 31 martie 1993, la Oficiul Registrului Comerțului din Cluj au fost înmatriculați 11 215 comercianți. După forma de organizare în care funcționează, firmele înregistrate se împart astfel:

— societăți cu răspundere limitată: 8 690
— societăți în nume colectiv: 1 188
— societăți pe acțiuni: 321
— persoane fizice și asociații familiale: 136
— regii autonome: 39
— societăți în comandită simplă: 17.

Capital

● Dintre cele 321 de societăți pe acțiuni, 229 sunt cu capital de stat, 81 cu capital privat, iar 11 sunt mixte (capital privat și de stat).

● Majoritatea firmelor au fost înregistrate în 1991 și 1992, cronologic remarcându-se o tendință continuă de creștere a numărului acestora.

Profit

● La finele anului 1992, peste 1 000 dintre firmele înmatriculate au înregistrat fiecare un profit impozabil de peste 1 000 000 de lei.

Dolari

● Sunt înregistrate 1 173 de firme cu participarea străină de capital. Firmele străine care au investit în Cluj provin din 41 de țări, iar participația lor globală se cifrează la un total (deloc spectaculos!) de 1,7 milioane de dolari. Clasamentul pe țări al investitorilor din afară este următorul: 1. Italia — 481 mii $; 2. Siria — 186 mii $; 3. Ungaria — 149 mii $; 4. Turcia — 137 mii $; 5. Germania — 113 mii $; 6. S.U.A. — 81 mii $; 7. Taiwan — 71 mii $; 8. Austria — 61 mii $; 9. Olanda — 59 mii $; 10. Elveția — 50 mii $. Față de județele Bihor și Timiș, în care participațiile străine de capital se situează în jurul valorii de 40 de milioane de dolari, județul Cluj se află mult în urmă. Aceasta fiind situația, poate că dl. Gheorghe Funar — „primarul român de origine română" al Capitalei Transilvaniei — ar trebui să umble un pic la macazul politicii d-sale.

BANCA " DACIA FELIX " S.A.

Înregistrată în Registrul Comerțului sub nr. J/12/245/1991
Capital social subscris: 3 000 000 000 lei

Str. MEMORANDUMULUI NR.28, 3400 CLUJ-NAPOCA, ROMÂNIA
Telefon: 0040-(9)5-114433/194, 111936, Fax: 0040-(9)5-116021, Telex 31374

ISTORIC În data de 19 martie 1991, apare în lumea bancară română Banca "DACIA FELIX" S.A., una dintre primele societăți de acest fel, create pentru a sprijini. În primul rând, activitățile private. Dacă la înființare, activitatea se derula numai în Cluj, în momentul de față acoperim aproape toate zonele țării și căutăm lărgirea zonei de-activitate.

Numărul clienților, adevărați colaboratori, a crescut în fiecare zi și, mâine, sperăm și cu Dvs.

BANCA "DACIA FELIX" S.A.

VĂ OFERĂ URMĂTOARELE SERVICII:

- **Contractarea de credite în lei și în valută din străinătate**
- **Acordarea de împrumuturi în lei sau în valută tuturor categoriilor de agenți economici și persoanelor fizice.**
- **Deschiderea de conturi pentru clienți și efectuarea de operațiuni de încasări și plăți în lei și valută în contul acestora.**
- **Emiterea, confirmarea și efectuarea de operațiuni cu scrisori de garanție, evaluări, cauțiuni, în țară și în străinatate.**
- **Participarea la consorții de garanții și la credite consorțiale interne și internaționale.**
- **Participarea la operațiuni de licitație valutară, cumpărarea și vânzarea de metale prețioase, efectuarea de operațiuni de schimb valutar.**
- **Orice alte operațiuni și servicii bancare.**

BANCA "DACIA FELIX" S.A.

ARE RELAȚII DE CORESPONDENȚĂ CU MAI MULTE BĂNCI, DINTRE CARE:

CITIBANK NEW YORK,N.Y.;
DEN DANSKE BANK, COPENHAGUE;
HANDELSFINANZ - CCF BANK, GENEVE;
ABN - AMRO BANK, AMSTERDAM;
STANDARD CHARTERED BANK, SINGAPORE;
FRANKFURT BUKAREST BANK, A.G. FRANKFURT;
BANQUE INDOSUEZ (KULTURBANK), BUDAPEST;
BANQUE FRANCO- ROUMAINE, PARIS;
BANQUE ROUMAINE DE COMMERCE EXTERIEUR, BUCHAREST;
IBERCAJA BANK, MADRID.

BANCA "DACIA FELIX" S.A.

REȚEAUA DE UNITĂȚI BANCARE ÎN ROMÂNIA

Pînă în prezent, Banca "DACIA FELIX"S.A. a organizat unități operative ce sunt în stare funcțională, în orașele:

Cluj-Napoca	Bistrița	Sibiu
Constanța	Baia Mare	Iași
Oradea	Dej	Deva
Brașov	Câmpia Turzii	Sebeș
Timișoara	București	Aiud
Alba Iulia	Turda	Ștei
Miercurea Ciuc	Horezu	Târgu-Mureș
Zalău	Stântu Gheorghe	

Jocul de-a banii

AFACEREA CARITAS

CARITAS e un joc de întrajutorare. Pui un leu şi iei opt. Nu ştii cum se face treaba şi nici nu e treaba ta să ştii. **Mesagerul** publică zilnic liste interminabile cu numele premia(n)ţilor şi se cumpără-n draci ! **Mesagerul**, aţi ghicit, e un ziar ; local, ce-i drept, dar intrat tare pe fâşia CARITAS-ului, cum intră extrema naţionalei în apărarea adversă !

La Cluj, CARITAS l-a făcut pe mulţi multi-milionari, DOMNUL STOICA, patronul afacerii, se bucură de un renume aş zice enorm şi de o priză formidabilă la public. Are relaţii în cercuri înalte, poate şi oculte — zice strada — şi nu m-aş mira prea tare dacă d-sa ar deveni primul sfânt în viaţă, desemnat în funcţia asta prin sufragiu popular.

La începutul lui iunie, mulţi clujeni au văzut vizita vârfurilor Puterii în oraşul lor ca fiind o încercare elegantă de rezolvare, prin CARITAS, a spinoaselor probleme care e finanţarea deficitului bugetar. Nu puţini au fost cei dezamăgiţi de faptul că nici premierul şi nici Preşedintele nu s-au arătat prea seduşi de idee. Dl. Văcăroiu a mers până acolo încât şi-a permis să declare că nici măcar nu-l cunoaşte pe DOMNUL STOICA şi că, mai mult, „subiectul". nici nu-l interesează.

Ei, asta-i. Până una-alta, roata merge. Încotro ? Vă pot spune de pe acum : **spre un imens scandal.** Voi reveni şi îmi voi argumenta punctul de vedere în numărul viitor al revistei.

MARCEL APOSTOLESCU ■

CARITAS-UL VĂZUT DE ALŢII

DL. CORNELIU COPOSU, preşedintele P.N.Ţ.C.D. :

„Acest «joc de întrajutorare» este o escrocherie de nivel naţional, care va exploda foarte, foarte curând."

DL. MIHAI CARCIOG, patronul Trustului Expres :

„Amănunte foarte concrete despre această... «roată» nu cunosc, dar vă pot spune că acolo ceva nu este în regulă. La prima vedere, pare o **afacere suspectă** şi mi se pare imoral să profiţi de banii şi de speranţele oamenilor".

DL. IOACHIM COHN, patron clujean :

„De când a apărut această «minune», nimeni nu mai munceşte în oraşul nostru. Eu am un principiu, trebuie să mă adaptez, **nu angajez nici un lucrător care are depuşi bani la Caritas.**"

Veşti bune pentru inimile noastre

Institutul Inimii, din Cluj, a fost înfiinţat în anul 1991. Cel care s-a luptat, literalmente, pentru înfiinţarea lui a fost actualul director al Institutului, dl prof. dr. N. Stăncioiu.

În cadrul acestui aşezământ medical funcţionează în prezent trei clinici : **Clinica de cardiologie** (condusă de profesorul Stăncioiu), **Clinica de chirurgie cardio-vasculară** (condusă de prof. dr. M. Bârsan) şi **Clinica de chirurgie cardiacă** (sub direcţia prof. dr. E. Cardan).

Personalul de specialitate de aici abordează întreaga patologie cardio-vasculară — lezi.uni valvulare şi coronariene, precum şi chirurgia vaselor mari şi a arterelor periferice. Blocurile operatorii şi sălile de reanimare şi de terapie intensivă sunt dotate cu aparatură electronică modernă. Profesorul Mircea Bârsan, şeful Clinicii de chirurgie, a lucrat în 1978 şi în 1980 sub directa îndrumare a celebrului doctor Marius Barnard, fratele nu mai puţin celebrului Christian Barnard, pionierul transplanturilor cardiace. Profesorul Bârsan operează la Cluj din noiembie 1991 şi a ţinut să ne spună că este foarte mulţumit de echipa cu care colaborează ; din ea fac parte medicii primari chirurgi Giurgea şi Shridon, medicii anestezişti Hagău, Vlad şi Negruţiu. Alături de aceştia stau speranţele de mâine ale clinicii, secundarii Cotul, Asztalos şi Popa. De o apreciere deosebită se bucură tehnicianul Rudolf Butyka, specialistul care asigură funcţionarea aparaturii pentru circulaţia sanguină extracorporală.

ANIA NICULESCU ■

CAMPIOANA NAŢIONALĂ LA BASCHET MASCULIN — LICEE

Creaţia antrenorului VOICU MOLOVAN şi a sponsorului CARBOCHIM

FIRMA PROFESIONALISMULUI

La intrarea dinspre Bucureşti în Municipiul Cluj-Napoca, veţi întâlni una dintre cele mai puternice societăţi ce activează în domeniul tehnicii de calcul şi informaticii. Constituită în aprilie 1990, este una dintre primele firme cu capital privat din ţară care s-a bucurat de o linie evolutivă constantă, stabilitatea acestela fiind dată de vasta experienţă în domeniu a personalului său şi de înaltele exigenţe autoimpuse. Profesionalismul a făcut ca doar în perioada iniţială de funcţionare a firmei, să existe preocuparea contactării de clienţi şi colaboratori. Demarând pe mai multe direcţii de dezvoltare (comercializare, editare de carte tehnică de informatică, cursuri - învăţământ, proiectare soft, service hard şi asistenţă soft), direcţii care au cunoscut toate linii constante, MicroInformatica a fost ferită de convulsiile şi emoţiile altor firme. Calitatea şi profesionalismul firmei, a făcut ca până în prezent publicitatea şi reclama aproape să nu mai fie necesară, primindu-se solicitări din toată ţara.

micro **informatica**

str. Observatorului nr. 1, bl. OS1, 3400 Cluj-Napoca, Of. P.T.T.R. nr. 1, C.P. 186, telfax 095-118263

Probabil puţini sânt cei care nu cunosc numele firmei MicroInformatica dintre cei care lucrează în domeniul tehnicii de calcul şi informaticii, dar ne permitem totuşi să punctăm activităţile firmei:

• **Elaborare de documentaţii pentru calculatoare personale** - este domeniul în care firma s-a făcut cel mai bine cunoscută. Cele trei serii de lucrări de specialitate, care cuprind în prezent peste 30 de titluri ce poartă emblema editurii MicroInformatica, în aproximativ 300 000 de exemplare, se află pe mesele dumneavoastră de lucru. Firma are în prezent peste 100 de centre de distribuire în întreaga ţară, precum şi un sistem perfecţionat de onorare a comenzilor prin poştă. Convingerea noastră este că editura MicroInformatica trăieşte prin cititorii săi; de aceea obiectivul primordial a fost, este şi va fi satisfacerea exigenţelor cititorilor săi.

• **Comercializare** - în cei trei ani de activitate a fost comercializat un impresionant număr de calculatoare personale, copiatoare, imprimante matriciale şi laser, telefax-uri, maşini de scris electronice, piese şi subansamble, accesorii şi materiale consumabile.

• **Service hardware** - pentru toate sistemele livrate promptitudinea şi profesionalismul reprezintă adevărata garanţie. Personalul care asigură service-ul este calificat şi atestat de firme de prestigiu: SHARP, NOVELL şi 3COM.

• **Desfacere de produse către populaţie** - MicroInformatica dispune în zona centrală a oraşului de un spaţiu comercial - magazinul Micro - care pune la dispoziţia populaţiei o gamă largă de produse proprii şi ale altor parteneri de renume în domeniul tehnicii de calcul, birotică şi al papetăriei. În acelaşi magazin veţi găsi o varietate de produse SHARP, IBM, EPSON, NOVELL, 3M, ROTRING, COLOP.

• **Cursuri de iniţiere şi specializare pe calculatoare personale** - până în prezent peste 1000 de cursanţi, îndrumaţi de personal didactic cu înaltă calificare, au absolvit cursurile desfăşurate în sălile şi cu echipamentele firmei.

• **Aplicaţii software** - acest domeniu cuprinde două direcţii de bază: securitatea informaţiilor (protecţia împotriva viruşilor software şi a intrărilor ilegale în sistem); baze de date, orientate pe domeniul economic şi medical.

Profesionalismul firmei şi seriozitatea în afaceri este o garanţie şi un motiv pentru dumneavoastră în a contacta MicroInformatica atunci cînd veţi ajunge în Cluj-Napoca.

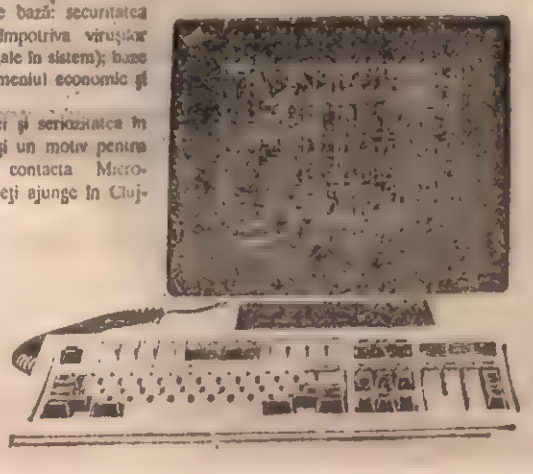

GRUPUL

"ANACONDA"

Grupul cuprinde următoarele societăţi de producţie şi comerciale:

1 S.C. "ANACONDA" S.A.L.
3400 Cluj-Napoca,
B-dul Eroilor, Nr. 40
Fax: 095/117617
Tel.: 095/118567

Societatea comercializează o gamă variată de dulciuri, băuturi alcoolice şi răcoritoare, cafea, ţigări, produse cosmetice, etc. din magazinele sale en gros şi en detail din:

Cluj-Napoca, Bd. Eroilor nr. 40, str. Doja nr.3, str. Tipografiei nr.1, str. Bolyai nr. 10
Alba Iulia, Piaţa Iuliu Maniu, str. Transilvaniei nr. 7, Bd. Victoriei nr. 3
Bucureşti, str. Plevnei nr. 1

2 S.C. "BELPAN" S.A.L.
3400 Cluj-Napoca,
Str. Andrei Saguna,
Nr. 28-30
Tel.: 095/136610

Societatea produce şi comercializează pâine şi produse de panificaţie de cea mai bună calitate. Are magazine proprii, situate în:

Cluj-Napoca, str. Andrei Şaguna nr. 28-30
Alba Iulia, str. Decebal nr. 2

Comercializarea se realizează şi prin intermediul altor societăţi.

3 S.C. "DACIA ORIENT" S.R.L.
3400 Cluj-Napoca,
B-dul 22 Decembrie,
Nr. 54
Tel.: 095/115901

Societatea comercializează benzină CO 98, precum şi uleiuri şi alte accesorii pentru autoturisme, prin benzinăria din :

Cluj- Napoca, str.Măloasă F.N.

4 S.C. "ANSON" S.R.L.
3400 Cluj-Napoca,
Str. Craiova,
Nr. 10
Fax: 095/134217

Societatea vă stă la dispoziţie cu: reţea de distribuţie de produse alimentare, comerţ pe bază de contracte cu produse electrotehnice, de telecomunicaţii şi birotică (Bosch, Kontrax, etc.), producţie şi comercializare de elemente liniare prelucrate şi semifabricate din lemn.

5 S.C. "REX CONDA" S.A.
3400 Cluj- Napoca,
B-dul 22 Decembrie, Nr. 54
Fax: 095/193332,
Tel.: 095/118777

Societatea produce şi comercializează băutura răcoritoare a secolului. Sucul face parte din familia de răcoritoare "**Libella**", licenţă germană şi se bazează pe concentrate din fructe orientale naturale. Băuturile răcoritoare se vor comercializa prin toate magazinele aparţinătoare grupului "Anaconda" şi pe bază de comandă-contract şi prin alte magazine de specialitate. Urmăriţi şi gustaţi răcoritoarea cu sigla

"LIBELLA"

LA PREŢURI ACCESIBILE

CATEDRALA GRECO-CATOLICĂ

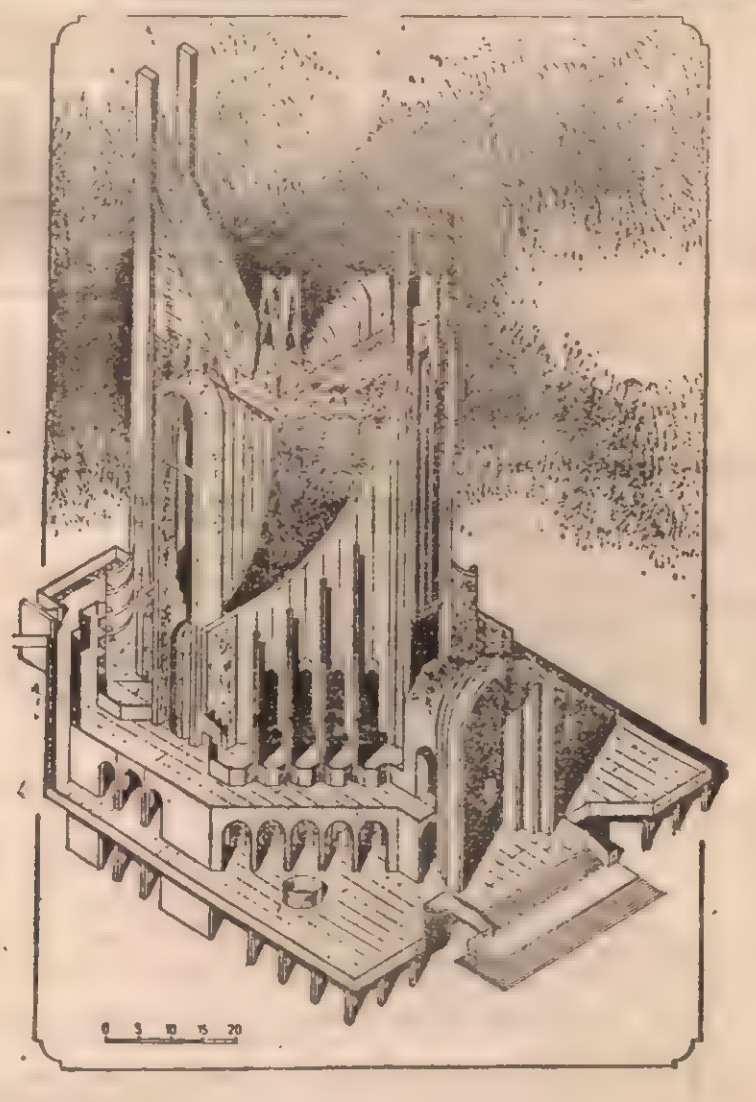

• Va fi unicat în Europa de Est

Din 1990 încoace, credincioşii greco-catolici clujeni îşi ţin slujbele, indiferent de vreme, sub cerul liber. Îşi doresc o biserică a lor şi — cu ajutorul lui Dumnezeu — o vor clădi. Va fi o Catedrală care din punct de vedere arhitectural, va fi unică în această parte a Europei.

În luna aprilie a acestui an au început săpăturile pentru fundaţia viitorului lăcaş de cult. El va avea o dezvoltare impunătoare pe verticală, deşi — precizează proiectanţii — nimeni n-a vrut să sfideze printr-un record de înălţime celelalte aşezăminte ale spiritualităţii româneşti situate în apropiere (Teatrul Naţional, Catedrala Ortodoxă şi viitoarea statuie a lui Avram Iancu).

Din perspectivă, Catedrala va apărea ca o imensă tiară papală. La cota intrării principale va fi amplasată aşa-numita dală urbană, organizată ca poartă de acces către toate compartimentele edificiului. Constructorii speră ca până la sfârşitul toamnei să se finalizeze turnarea fundaţiilor, să se ridice subsolul şi să înceapă construcţia navei.

Peste cinci ani, Clujul se va putea mândri cu noua sa Catedrală greco-catolică — o restituire pe care noi toţi românii, o datorăm Ardealului şi propriei noastre istorii.

ANIA NICULESCU ■

● Proiectant : S.C. CATEDRAL PROIECT S.R.L., firmă de proiectare cu capital privat ; coasociaţi : arh. M. Amitroaie, arh. A. Buzuloiu, ing. A. Ţurcanu, ing. I. Pop, ing. V. Pop.
● Amplasare : Piaţa Timotei Cipariu
● Suprafaţa de teren aprobată pentru construcţie : 9.600 mp.
● Înălţimea maximă a navei principale : 85 m
● Înălţimea maximă a campanilei (turnul cu clopote) : 115 m
● Cei 7.500 mp de suprafaţă desfăşurată a construcţiei vor cuprinde :
– un subsol tehnic (centrală termică, parcare, camere de ventilaţie) ;
– patru săli principale şi mai multe săli anexe ;
– naosul (nava principală), de unde se accede în nivelul care va adăposti corul şi orga
● Capacitate : 2.500 de locuri

Agenţia de publicitate
VITRINA
CLUJ
● campanii publicitare şi de promovare în judeţele din Transilvania
● producţie de articole promoţionale
- steaguri şi fanioane de toate tipurile şi dimensiunile
- autocolante
- inscripţionări pixuri, brichete, plicuri
- cărţi de vizită, hîrtie cu antet
- agende, calendare
● publicitate afişată
- reclamă pe mijloace de transport
- panouri publicitare
● concepţie, realizare şi distribuţie spoturi radio-TV
● ambientizări spaţii expoziţionale
● firme şi semne luminoase publicitate tipărită - cataloage şi pliante publicitare - etichete şi postere în policromie - imprimate
HOTEL VICTORIA cam. 213
Bd-ul 22 Decembrie nr. 56
Tel. 095/11.79.68
Fax. 095/11.79.68
nu plînge... VITRINA e şi pentru tine!

PORCELAIN MANUFACTURERS
CLUJ NAPOCA
PORCELAIN MANUFACTURES S.R.L.
Bd. Muncii 25 A, 3400 Cluj Napoca, ROMÂNIA. Tel: 095-156757, Telefax: 095-152988, Telex: 31481 S MOGA R
Produce: articole de porţelan, menaj şi decorativ.
Importă: materii prime şi materiale pentru consum propriu.
Exportă direct: produse finite..
Prezenţi în catalogul japonez TAKA SHIMOYA cu două articole decorative: coşuri model "Rodica" şi "Alina".
"Sunteţi cei mai buni din lume la împletiturile din porţelan", NIKINE SAWAI, SUDO COMPANY INC.

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

REGIA AUTONOMĂ A PĂDURILOR "ROMSILVA R.A."

FILIALA SILVICĂ CLUJ

Str. Horea, Nr. 7, Telefon: 095 - 132077, Fax: 095 - 132373

PREOCUPĂRI ACTUALE ŞI DE PERSPECTIVĂ

Fondul forestier din raza de activitate a Filialei Silvice Cluj este gospodărit prin 8 ocoale silvice (Beliş, Cluj, Dej, Gherla, Gilău, Huedin, S. Rece, Turda).

Suprafaţa totală a fondului forestier este de 153.340 ha, din care:

a — fond forestier în administrarea ROMSILVA—RA Filiala Silvică Cluj = 149.451 ha.

b — păduri particulare = 3941 ha

c — păduri aflate în administrarea altor deţinători = 148 ha

Structura arboretelor, pe clase de vârstă, prezintă abateri de la starea normală, ca urmare a cotelor mari de tăiere adoptate în trecut, astfel că 74,9% din suprafaţa pădurilor este ocupată de arborete cu vârste până la 60 ani şi numai 13,6% din suprafaţă este ocupată de arborete de peste 80 de ani.

Clasa de producţie medie este III/2.

Consistenţa medie a arboretelor este 0,79.

Creşterea medie anuală la unitatea de suprafaţă este de 5,4 mc/an/ha.

Posibilitatea pădurilor a fost corelată, în ultimii ani, cu cotele de tăiere care s-au situat constant sub posibilitate.

Astfel, cota de tăiere anuală se cifrează la 210 mii mc, din care:

— masă lemnoasă pentru producţie industrială — 140 mii mc, din care:

— destinată agenţilor economici cu capital de stat = 120 mii mc.

— destinată agenţilor economici cu capital privat = 20 mii mc.

— masă lemnoasă pentru nevoile locale ale populaţiei = 70 mii mc.

Aplicarea corectă a mecanismelor economiei de piaţă, evitarea contradicţiilor privind natura agenţilor economici din punctul de vedere al capitalului privat sau de stat, se poate realiza prin licitarea integrală a masei lemnoase destinată producţiei industriale.

Acest mod de abordare ar înlătura discuţiile privind favorizarea agenţilor economici cu capital de stat situând activitatea din exploatările forestiere la competitivitatea de care în prezent sufer.ă.

În toate arboretele în care există condiţii favorabile pentru instalarea semănişurilor naturale se aplică tratamente cu regenerare sub adăpost, ponderea acestora fiind de peste 50% din suprafaţa parcursă anual cu tăieri de regenerare.

O pondere importantă o deţin, deasemenea tăierile de refacere — substituire a arboretelor slab productive care se aplică pe o suprafaţă ce se ridică la 100 ha anual.

Suprafaţa medie regenerată anual în urma tăierilor de recoltare a masei lemnoase este de 370 ha, din care 180 ha pe cale naturală şi 190 ha pe cale artificială.

În ultimii 20 de ani, s-au preluat din sectorul agricol şi împădurit de către ocoalele silvice o suprafaţă de 3300 ha terenuri degradate şi slab productive din care peste 3000 ha, au intrat deja în fondul de producţie.

În arboretele tinere se execută anual tăieri de îngrijire: degajări, curăţiri, răriture pe o suprafaţă de peste 5,6 mii ha, din care peste 40% răriture.

Pentru combaterea eroziunii solului şi protejarea lacurilor de acumulare de interes hidroenergetic construite în ultimii ani s-au executat lucrări de corecţie a torenţilor pe o reţea hidrografică în lungime de 26,9 km fiind corectate toate formaţiunile torenţiale din fondul forestier care puneau în pericol colmatarea acestor lacuri.

Fondul forestier al judeţului este deservit de o reţea de 923 km drumuri auto forestiere publice şi industriale, densitatea medie fiind de 6 ml/ha de păduri, densitate care se situează cu mult sub cea necesară pentru asigurarea unei bune gospodăriri a pădurilor.

Se impune ca o necesitate, construirea de noi drumuri forestiere cât şi repararea celor existente pentru a se asigura o accesibilizare corespunzătoare a fondului forestier.

OCOLUL SILVIC BELIŞ — 100 DE ANI DE ACTIVITATE

Ocolul Silvic Beliş, din cadrul Filialei Silvice Cluj a Regiei Autonome a Pădurilor ROMSILVA, gospodăreşte o suprafaţă de 17.135 ha situată pe versantul nordic al Munţilor Gilău şi versantul estic al Munţilor Bihorului cuprinzând bazinul superior al râului Someşul Cald şi bazinul Văii Belişului la altitudini cuprinse între 910 m şi 1670 m. Regiunea se remarcă prin numeroase ape subterane şi fenomene carstice, grupate la izvoarele Someşului, în apropierea cabanei Padiş, în zona Ponorului şi Gheţarul Scărişoara.

Din punct de vedere fitoclimatic, pădurile administrate de către Ocolul Silvic Beliş sunt situate în proporţie de 51% în etajul montan superior de molidişuri pure şi în proporţie de 49% în etajul montan mijlociu de amestecuri de răşinoase cu fag. Staţiunile forestiere cele mai bine reprezentate — 64% — sunt cele de productivitate mijlocie pentru speciile naturale de bază (molid, fag, brad).

In compoziţia pădurilor predomină molidul cu 85% urmat în proporţii mai puţin însemnate de către fag, brad şi alte specii de foioase şi răşinoase. Consistenţa medie a arboretelor este de 0,75 cu un volum mediu la hectar de 297 mc şi o vârstă medie de 60 ani.

Pădurile cu funcţii principale de protecţie ocupă o suprafaţă de 9151 ha (53% din suprafaţa ocolului).

În anul 1992, s-a materializat o idee mai veche, întocmindu-se un studiu de constituire şi administrare a Parcului Naţional Apuseni, care urmează să cuprindă şi o suprafaţă de 9385 ha, fond forestier administrat de către Ocolul Silvic Beliş. Studiul s-a făcut pentru cunoaşterea şi protejarea zonei care este de un pitoresc deosebit, având multe puncte de atracţie: Cheile Someşului Cald, Cetăţile Rădesei, Peştera Onceoasa, Gheţarul Vârtop, Cheile Ponorului, Tinovul Mare de la Izbuc, Tinovul de la Ic Ponor, Tinovul de la Cuciulat etc, de o valoare ştiinţifică deosebită.

Frumuseţea acestor locuri şi a celor din jur (Depresiunea Padiş, Cheile Galbenei, Cetăţile Ponorului, Izbuc, Peştera Scărişoara etc.) fac ca această zonă să fie cea mai căutată din Munţii Apuseni. Complexul turistic şi lacul, de o frumuseţe aparte apărut în urma construirii barajului de la Fântânele între anii 1970—1974, a mărit interesul turiştilor. În aceeaşi perioadă, a fost strămutat satul Beliş care se situa în cuva lacului de acumulare, ocazie cu care s-a demolat sediul de ocol din 1893, construindu-se în 1973, un sediu nou în comuna Beliş.

Alte construcţii importante sunt: Casa de vânătoare Pârâul lui Oltean şi cantonul silvic Fântânele. În perioada 1893 — 1990 Ocolul Silvic Beliş a fost condus de un număr de 16 şefi de ocol dintre care o menţiune specială trebuie făcută pentru dl. ing. Mănăilă Ioan, care timp de 31 de ani (1959—1990) s-a identificat cu această unitate.

Personalul silvic aflat în activitate şi condus începând cu anul 1990 de către dl. ing. Morar Ioan se preocupă în mod special de menţinerea integrităţii fondului forestier, recoltarea masei lemnoase ajunsă la exploatabilitate, asigurarea regenerării arboretelor şi întreţinerea celor tinere, recoltarea tuturor produselor nelemnoase ale pădurii şi intensificarea funcţiilor de protecţie.

PAZA PĂDURILOR

Asigurarea pazei pădurilor şi integrităţii fondului forestier în condiţiile complexe sociale, create după anul 1989, au constituit un examen greu pentru personalul silvic al filialei, agresiunea populaţiei asupra pădurii căpătând, în unele cazuri, aspecte dramatice, pagubele aduse fondului forestier prin tăieri ilegale de arbori crescând, anual, de peste 4 ori faţă de anul precedent.

Una din modalităţile frecvent practicate în judeţul Cluj de acoperire a sustragerilor de material lemnos este şi aceea de transformare în sortimente semifinite (scânduri, şipci, etc.) după care valorificarea devine mult mai facilă, întrucât se „fabrică" şi acte de proveniență a acestora de către societăţile ce au în proprietate instalaţii de debitat. Întrucât activitatea de transformat lemn rotund în cherestea este reglementată de Decretul 257/1992, în actualele condiţii, acest decret a devenit relativ inoperant, date fiind noutăţile intervenite în politica economică de trecere la economia de piaţă. Ca urmare se impune cu caracter de urgenţă adoptarea unui act normativ care să reglementeze autorizarea instalaţiilor de debitat.

PRODUSELE PĂDURII

Activitatea de producţie în cadrul Filialei Silvice Cluj este orientată spre valorificarea tuturor resurselor oferite de fondul forestier în condiţii de rentabilitate sporită.

Din totalul producţiei silvice realizate, 49,6% reprezintă alte produse cum sânt: împletituri din nuiele de răchită, fructe de pădure şi ciuperci comestibile, vânat, plante medicinale, cetină ornamentală şi alte produse din lemn.

Împletiturile din nuiele de răchită ce se produc anual în cantitate de 75.000 — 80.000 mii buc., în cadrul atelierelor de împletituri Gherla şi Dej sunt destinate, în exclusivitate, exportului şi deţin o pondere de 38,2% din valoarea totală a produselor pădurii ce se realizează în cadrul Filialei Silvice Cluj.

În condiţiile unui an normal de producţie, la nivelul Filialei Silvice Cluj, prin ocoalele silvice se recoltează şi se valorifică, în medie, 500 tone fructe de pădure din speciile: afine, zmeură, mure, coacăz, porumb, măceşe, păducel, scoruşe.

Peste 90% din producţia ce se realizează este valorificată pe piaţa externă, având o pondere valorică de 27%.

Recoltarea ciupercilor comestibile din flora spontană constituie o altă preocupare constantă. Speciile care fac obiectul recoltării sunt: hribii, gălbiorii şi ghebele, care în condiţii normale de fructificaţie se recoltează în cantitate de circa 25 tone anual. Valorificarea acestora se face în stare proaspătă — congelaţi (hribi) şi semiconservaţi (hribii, gălbiorii şi ghebele).

În cadrul activităţii de producţie, vânătoarea şi salmonicultura ocupă un loc important care se concretizează, în principal, prin gospodărirea eficientă a fondurilor de vânătoare şi cele salmonicole în sensul asigurării efectivelor optime şi al valorificării eficiente a vânatului şi a speciilor de salmonide. Anual, se valorifică vânatul prin acţiuni directe de recoltare a speciilor existente (urs, cerb, căprior, mistreţ, iepure, fazan).

În cadrul fazanerlei Transilvania, se produc şi se livrează în stare vie, la export, circa 6 000 bucăţi fazani.

De asemenea, anual livrăm carnea de vânat în cantitate de 6 tone.

La Păstrăvăria Gilău, producem şi livrăm, anual, în medie, 35 tone păstrăv destinat atât valorificării pe piaţa internă cât şi la export.

Alături de aceste produse, Filiala Silvică Cluj, prin ocoalele silvice, produce şi livrează şi alte produse cum sunt: plante medicinale (20 tone) cetină ornamentală (200 tone), conuri de răşinoase, diferite ambalaje din lemn şi furnir, căsuţe de vacanţă din lemn, cozi unelte, mic mobilier.

Ca o constantă a activităţii noastre este preocuparea pentru modernizarea capacităţilor de producţie existente în cadrul Centrelor de Fructe de Pădure Huedin şi Dezmir, prin dotarea acestora cu instalaţii frigorifice de înalt randament, instalaţii pentru prelucrarea, uscarea şi păstrarea ciupercilor.

Pe ansamblul Filialei Silvice Cluj, ponderea activităţii de producţie într-o dinamică ascendentă, în condiţiile în care volumul de masă lemnoasă ce se exploatează anual trebuie să se menţină la nivelul posibilităţii reale a pădurilor.

PRODUCE ŞI LIVREAZĂ: păstrăvi de consum · puieţi ornamentali · mic mobilier, căsuţe de vacanţă · fazani în stare vie · împletituri din nuiele de răchită · ambalaje · cătei de vânătoare · căsuţe de vacanţă din lemn · cetină ornamentală

RECOLTEAZĂ ŞI VALORIFICĂ: · ciuperci comestibile · fructe de pădure · plante medicinale

CARBOCHIM

S.C. CARBOCHIM S.A.
3400 CLUJ-NAPOCA
Piața 1 Mai nr. 3
ROMANIA

Tel.: (00-40)095-13.20.47
Fax : 00-40- 95/19.33.36
00-40- 95/19.33.37
Telex: 31364 carbo r

Societatea Comercială CARBOCHIM S.A. Cluj are ca profil de bază fabricarea de produse abrazive, avînd o experiență de 40 ani în acest domeniu. De la înființarea ei, întreprinderea noastră a cunoscut mai multe etape de dezvoltare și modernizare, în vederea satisfacerii solicitărilor beneficiarilor noștri cu produse competitive.

Astfel, în prezent realizăm următoarele produse:

— GRANULE ABRAZIVE: electrocorindon nobil, normal, semifriabil și pentru sablaj, carbură de siliciu neagră, utilizate la fabricarea produselor abrazive, refractare, etc.

— CORPURI ABRAZIVE: cu liant ceramic, bachelitic și magnezitic. Menționăm în special discurile de debitat și debavurat realizate după licența TYROLIT -Austria.

— ABRAZIVI PE SUPORT: fabricați într-o gamă largă de produse și formate, utilizați la prelucrarea lemnului, metalului, sticlei etc., realizate după licența NORTON — Franța

— PRODUSE DIN CĂRBUNE: electrozi pentru baterii uscate, electrozi pentru craituire, etc.

Fotbal, afaceri, performanţă

Dl Mircea Salomir, celebrul arbitru divizionar A de fotbal, este în acelaşi timp, un foarte important om de afaceri clujean, unul dintre patronii puternicului şi omniprezentului grup ANACONDA, răspunzând direct de „destinul" firmei SC REX CONDA SA. Cum reuşeşte o astfel de performanţă ? Ne va răspunde chiar domnia sa :

„Sunt arbitru în lotul divizionar A sau, cum se numeşte, în prezent, divizia naţională, din anul 1979, timp în care am arbitrat peste 280 de jocuri, dintre care circa 200 la centru. Am figurat 12 ani pe lista F.I.F.A. şi am arbitrat, în aceste condiţii, peste 50 de jocuri peste hotare. În acest an, am arbitrat de 6 ori în turul doi al Cupelor Europene şi o dată în sferturi de finală."

„Vă mărturisesc că după ce aduni ceva bani la «teşcherea» vezi viaţa mai.. altfel. Vrem să demonstrăm că, de fapt, nu suntem nişte patroni sahtiaţi după câştiguri rapide, sau nişte zgârciţi stând pe grămezi de aur. Aşa că, ne-am implicat profund şi în viaţa socială şi oricine ne-a solicitat sprijinul l-a căpătat cu inima deschisă, în măsura posibilităţilor momentane."

S.C. "NECHI" PRODIMPEX S.R.L.
Str. Donath, Nr. 94, 3400 Cluj
Telefon: 095 / 158359

Creaţie vestimentară de lux
în exclusivitate pentru femei

JECFFF

DESIGN ORIGINAL
Elită în eleganţă

SOCIETATEA COMERCIALĂ SALTO S.R.L.

CLUJ NAPOCA

ADRESA: STR. OBSERVATORULUI 091·
TEL: 095/123750, 123753, 111929, 112977
FAX: 095/191051
TELEX: 31455

SALTO

BUCUREŞTI

ADRESA: CALEA VICTORIEI NR. 174
TEL: 3129516, 6596673,
6594913, 6505865
FAX: 3120245

DOMENII DE ACTIVITATE

TEATRUL CAZINO
VICTORIA

• CABARET • RESTAURANT
• CAZINO • BAR

REZERVĂRI LA
TEL: 3129616

ROULETTE
BLACKJACK
CARIBBEAN POKER
SIC-BO

• OPERAŢIUNI DE COMERŢ EXTERIOR DIRECTE ŞI ÎN COMISION PENTRU: MATERII PRIME INDUSTRIALE ŞI PRODUSE INDUSTRIALE; TEHNICA DE CALCUL; PRODUSE DE STICLĂ; MOBILIER.

• VÂNZĂRI EN GROS DIN DEPOZITUL DE LA SEDIUL FIRMEI.

• VÂNZĂRI EN DETAIL PRIN MAGAZINELE PROPRII DIN:

- CLUJ NAPOCA, PIAŢA UNIRII NR. 15
- BUCUREŞTI, STR. COTROCENI NR. 7
- BISTRIŢA, PIAŢA CENTRALĂ NR. 45
- NĂSĂUD, PIATA LIBERTĂŢII NR. 4

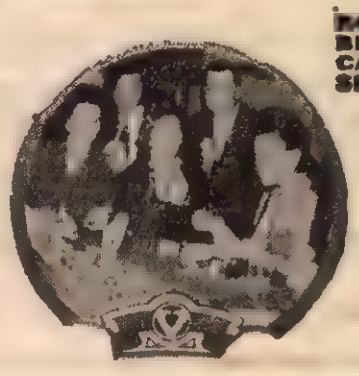

natex

NATURAL EXTRACTS

str. Horea nr. 33
3400 Cluj Napoca
ROMÂNIA

Tel: 095-136751
095-136296
Fax: 095-136852
Telex: 31244 IVPS

PRODUCE:

- arome alimentare
- compoziții de parfumerie
- dezinfectanți pentru industria hotelieră
- băuturi alcoolice în colaborare cu PRODVINALCO S.A. Cluj Napoca:
  - whisky
  - vodcă
  - gin
  - mastică
  - lichioruri
- produse cosmetice

3400 CLUJ NAPOCA

Str. Predeal nr. 26

Telefax: 40;095]153987

SOCIETATEA COMERCIALĂ

"CRIS"

IMPORT-EXPORT S.R.L.

Societatea Comercială "CRIS" Import-Export S.R.L. Cluj este producătoare de băuturi răcoritoare în sortiment variat:

- kiwi
- mango
- portocale
- ananas
- caise

Produce și:

- paste făinoase ambalate și în vrac

GARANȚIA FIRMEI ESTE CALITATEA PRODUSELOR PE CARE LE PRODUCE

De asemenea are activitate de import-export la produsele de bază, avînd relații cu firme de prestigiu din Europa, ca, de exemplu, firma DÖHLER din Darmstadt, Germania

FLASH

PRITAX

ESTE SINDICATUL TAXIMETRIŞTILOR CLUJENI

Ciudat, dar... adevărat ! Peste 200 şoferi de taxi clujeni au înfiinţat un sindicat... Ei, şi ce dacă ! Acesta nu este, însă, un sindicat clasic ce „luptă" pentru drepturile „oropsitei" clase muncitoare, ci este o rentabilă şi onorabilă firmă. Membrii de sindicat fac ce ştiu ei mai bine, adică transportă clienţii grăbiţi de colo—colo. Şi fac acest lucru cu responsabilitate. Avantajul este că, de oriunde s-ar deplasa, ei sosesc la întâlnirea cu clientul ce i-a angajat telefonic **fără a percepe o taxă !** Tariful pe kilometru este de [illegible] lei, tarif unic zi sau noapte. Valoarea minimă a unei [illegible]este de 300 lei. Aparatele de taxat sunt electronice. Conducerea firmei este [illegible] tată tot de către şoferi, ei, „[illegible]lând" în consiliul de administraţie câte un reprezentant la 20 de membri. Vedeţi că se poate şi aşa !

STIL şi CALITATE

HOTEL TOPAZ

Deschis 7 zile din 7, situat într-o poziţie centrală, cu restaurant intim şi elegant, camere confortabile cu telefon, T.V. color şi instalaţie satelit, băi complet utilate, căldură şi apă caldă permanent.

VĂ AŞTEPTĂM !

Str. Septimiu Albini nr. 10-12
3400 Cluj-Napoca
Tel. 095/142397

HERA —

O „ZEIŢĂ" MATRIMONIALĂ CUM NU-I ALTA

HERA este o agenţie matrimonială ce a reuşit, în cei trei ani de când trăieşte, să-şi spulbere concurenţii şi să-şi câştige, pe bună dreptate, spun clienţii, un renume încă neinfirmat. Succesul se datorează, în primul rând, patronului firmei, **dl prof. Emil Roşca,** de profesie sociolog. Acesta a încercat să acorde fenomenului matrimonial o importanţă de esenţă „occidentală" sau, cu alte cuvinte, civilizantă. Bun psiholog şi cunoscător al naturii umane, dl Roşca îşi instruieşte clienţii, aceştia fiind supuşi unor adevărate „interogatorii" şi „lecţii" privind propria lor viaţă. Caz unic în istoria agenţiilor matrimoniale autohtone. Mai mult, **HERA** este membră a **Asociaţiei Psihodrama—Institut pentru Europa e. V.,** aplicând cu consecvenţă principiile acestei asociaţii înfiinţate, acum 13 ani, la Amsterdam. Asociaţia îşi propune scopuri ambiţioase : iniţierea sau supercalificarea personalului de specialitate în domeniul psihosocial, în metodele şi practicile psihodramei („teritoriu" încă neexploatat la maximum în ţara noastră), sociometriei şi terapiei de grup psihodramatice, cercetarea transculturală şi multe altele, de acelaşi calibru.

La o taxă de înscriere de... numai 6000 lei, dragi celibatari, vă garantăm senzaţii „tari".

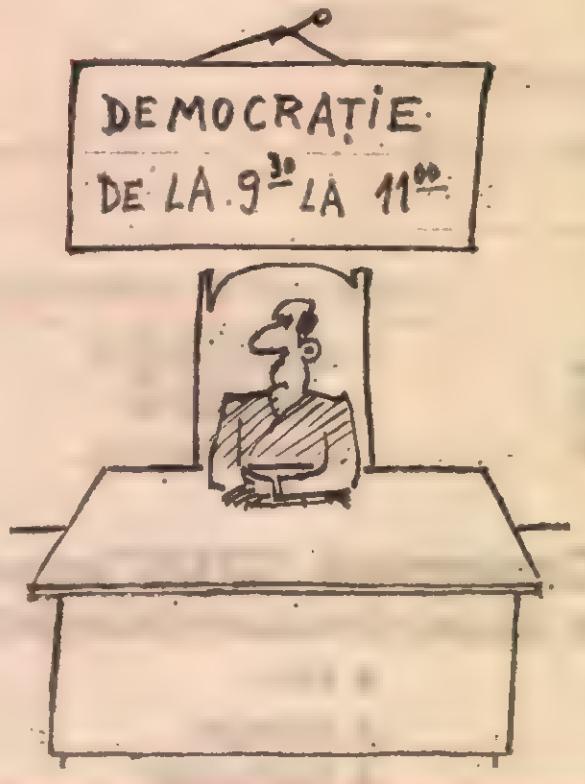

AM AFLAT (NUMAI NOI) ÎN ULTIMA CLIPĂ, DAR VĂ SPUNEM ŞI DV:

NOUL ANTRENOR AL NAŢIONALEI SE VA NUMI

ANGHEL IORDĂNESCU

SUCCES, PUIULE!

(ŞI NU UITĂ: VREM ÎN AMERICA!)

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40 5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Preşedinte – director general: **GEORGE ARION**
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60.10, 617.60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei — 40.72 30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută — 47.21.6.16 [illegible]31.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (şef secţie), Ion D. Goia, Marian Ghiţeanu.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (şef secţie), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brînduşa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (şef secţie), Cristian Buzaş.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS REBUSAGHE

Redactor şef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Smizianu
Telefoane. 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Cîteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu Florenta Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Cretu Maria Şerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ştefănescu** (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu,** Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Octavian Ruţă, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617 48.91): **Manuela Vasiliu,** Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.69 — Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ

Sâmbătă, Everac a stabilit scorul: 52–24.

Da' tot cu puncte-puncte e!

Biblioteca Municipală
[illegible]
[illegible] Könyvtár
SZÉKSZ. CSOVARHELY

Mistere neelucidate

VÂNĂTOARE DE POLIȚIȘTI

• *Ei dețineau secrete „fierbinți". Au fost urmăriți și au murit in condiții dubioase. Autoritățile invocă sinuciderea*

pag. 8

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 26 • 30 iunie – 6 iulie • 1993 • 32 pagini 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Corupția înflorește

ROMÂNIA ÎMBĂTRÂNEȘTE

• *Natalitate prăbușită, mortalitate explozivă, alarmă demografică de gradul zero!*

pag. 4

Când milioanele iau mințile:

AFACEREA CARITAS

• *Îmbogățiți există, explicații nu prea De unde vin banii?*

pag. 5

Primul salon auto din România postbelică

BIMS '93

• *Șase pagini de larg interes*

paginile 24–29

Pentru prima dată,

Fotografii din țara fabuloasă a regelui copiilor:

MICHAEL JACKSON acasă la el

pag. 19

CARUSEL POLITIC

La Senat

Cu calculatorul se minte poporul!

• *Pentru asta, în Polonia, de pildă, s-a intrat la închisoare*

Marți, 22 iunie 1993, în timpul votării articolelor Legii pentru acreditarea instituțiilor de învățământ superior, dl senator **IOAN PAUL POPESCU, chestorul Senatului, a atenționat insistent asupra neregulilor care se produc la numărarea voturilor, prin sistemul electronic de votare: în sală erau mai puțini senatori decât cifra afișată. Ceea ce se pare că este foarte grav, după cum reiese din declarația pe care ne-a acordat-o:**

„Pot să spun că și pe vremea votului cu mâna exista o pricepere a celor care conduceau ședința în a «rotunji» voturile. Dar în cazul votului electronic, lucrurile sunt foarte clare. Sunt destule exemple în care un senator «lucra» la trei cartele!

Deocamdată, nu există nici o prevedere, nici constituțională și nici în regulamentul Senatului, privind o astfel de situație. Am fost foarte uimit acum trei săptămâni, când pentru prima dată am pus această problemă și dl Dijmărescu care conducea ședința,' a spus că «nu putem face un caz din asta și, până la urmă, nici nu se știe, s-ar putea ca șefii grupurilor parlamentare să fie de acord ca niște senatori să voteze și-n locul colegilor absenți»! Adevărul este că m-a lăsat fără replică, pentru că nu mi-am imaginat că este posibil un asemenea răspuns! Mai ales de la un om de formația dlui Dijmărescu! În alte state, pentru așa ceva se intră la închisoare — ultimul caz l-a oferit Polonia, acum două luni. Voi căuta în Codul penal unde poate fi încadrată ca infracțiune această faptă. Se poate spune că se minte poporul cu calculatorul!".

MARIAN GHIȚEANU ■

Comisia de control a activității SRI

S-a spart gheața

• *Da-n apă n-a căzut cine trebuia*

— Dle senator Vasile Văcaru, lumea are senzația că ați mai crescut cu cel puțin câțiva centimetri în înălțime de când ați aflat că sunteți președintele Comisiei de control a activității SRI!

— Da? Chiar așa?! Ha, ha! S-ar putea să fie interpretările niței mahtioase ale unora! Cine mă cunoaște știe că nu cresc deloc din cauza unor asemenea chestiuni, care sunt conjuncturale!

— Serviciile secrete, în general, au tendința de a ascunde cât mai mult din ceea ce fac! Cât de mult veți putea pătrunde dvs. în controlul activității SRI? Nu vor exista oare documente la care să nu aveți acces niciodată?

— Nu mi-am pus problema în termenii aceștia! Eu, ca oricare alt membru al comisiei, dar mai curând prin prerogativele care sunt date prin Hotărârea Parlamentului de funcționare a comisiei noastre, bănuiesc că nu vom avea nici un fel de impediment în a afla ceea ce dorim să aflăm și ceea ce este conform Constituției, legilor țării și hotărârii Parlamentului.

— Existența acestei comisii va contribui la diminuarea suspiciunilor care planează asupra activității SRI?

— Sper din toată inima să ridicăm perdeaua de ceață și fum care e pusă între SRI și opinia publică, între SRI și alte instituții și să arătăm că SRI este un organism al statului, care trebuie să funcționeze numai pentru siguranța națională și că acest serviciu funcționează conform legii și că, bineînțeles, nu aduce atingere drepturilor omului!

— Să vă fie gura aurită, că tot nu depinde de dvs.!

MARIAN GHIȚEANU ■

Ce faceți în vacanță, domnilor parlamentari?

• Dacă mulți oameni nici nu mai îndrăznesc să se gândească la vacanță, dacă pentru mulți viața devine pe zi ce trece tot mai grea (și va fi și mai și!), ne-am întrebat ce vor face oare oamenii politici în această vară. Iată de ce le-am adresat întrebarea CE ÎNSEAMNĂ VARA ACEASTA PENTRU DUMNEAVOASTRĂ? **Poate răspunsurile vor fi o consolare pentru unii, având în vedere că, măcar, „oamenii muncii merg în vacanță prin reprezentanții lor"!**

GEORGE STANCOV

„Va fi o vară fără concediu, din lipsa mijloacelor financiare și a timpului pentru distracții".

ȘTEFAN CAZIMIR

„M-am gândit să plec la băi: sau la Băile Felix sau la Băile Herculane!" (Da' la Băile Govora ce-are, dom' profesor? — n.n.)

OTTO WEBER

„Abia aștept să intru în vacanță, pentru că este foarte grea funcția de deputat! Pe 20 iulie, voi pleca într-o delegație la parlamentul german, apoi la un simpozion internațional de ecologie. Aș vrea să mă odihnesc pe undeva, la munte sau la mare, dar cu prețurile astea...".

ION DIACONESCU

„Mă voi duce într-o scurtă vacanță la mine, la Muscel, unde m-am născut și unde mai este casa părintească; și sper să fie liniște, pentru că nu am mai avut vacanțe de multă vreme! Sper că evenimente politice nu vom avea decât la toamnă!".

DINU PATRICIU

„Nu am vacanță, cum nu am avut foarte mulți ani! Voi putea fi întâlnit numai în București. Va fi o vară foarte plină, deoarece mă voi concentra asupra profesiei mele de arhitect".

FRANCISK BARANY

„Am foarte multe treburi acasă: am o grădină, am o vie, trebuie să fac reparații capitale la casă. Voi pleca o săptămână în Olanda, în calitatea mea de vicepreședinte al Partidului creștin democrat maghiar din România, la un simpozion al partidelor creștin-democrate din Europa. Mai am o invitație de două săptămâni pentru Paris, trimisă de o fundație, în calitatea mea de medic. Nu știu dacă voi reuși să fac ambele vizite, pentru că văruitul m-așteaptă! Aș dori ca măcar o singură zi să mă duc la pescuit!".

DORU VIOREL URSU

„Pentru mine vara va fi plină, pentru că sper să reușesc la examenul pentru obținerea titlului de lector universitar și trebuie să-mi definitivez referatele pentru teza de doctorat. Și pentru că s-a vorbit de vilele somptuoase pe care le-aș avea la Cheia, la Breaza, la Rucăr, ei, eu vreau, lângă Câmpina, să-mi termin o cabană de lemn, s-o fac funcțională. Sper să duc copiii câteva zile la mare și sper să vă fiu din ce în ce mai apropiat coleg, pentru că, în câteva zile, cred că voi obține legitimația de ziarist la *Azi*!".

SORIN LEPȘA

„Voi face ceea ce fac de trei ani, adică voi fi în circumscripția electorală și voi sta de vorbă cu electoratul brașovean. Pentru mine, am intenția — dar nu știu dacă voi reuși — să-mi duc cei doi copii la mare!".

ION RAȚIU

„Vreau să mă duc în circumscripția mea electorală, la Cluj, unde doresc să văd pe toți cei care merită să fie văzuți. Deunăzi, la Turda, am avut marea plăcere să mi se ofere cetățenia de onoare și, în același timp, liceului nr. 2 din oraș i s-a dat numele **Ion Rațiu**! Pe urmă am să mă duc la Zermatt, în Elveția, unde am o casă și unde mă duc în fiecare an, o săptămână-două și voi face puțin schi. Am marea fericire că singurul meu nepoțel, Alexandru, de șapte ani, își va petrece a doua oară vacanța pe litoralul nostru! Am să caut neapărat să stau măcar câteva zile cu el, deoarece în ultimii trei ani de-abia ne-am văzut! Sunt încântat că învață românește și că primește o educație românească!".

ADRIAN SEVERIN

„Este o perioadă în care, fără ședințe parlamentare, fără cursuri la facultate, o să pot să mă ocup mai mult de strategia politică a partidului nostru și de problemele lui organizatorice, de contactul cu oamenii. Este un lucru pe care mi-l doresc foarte mult, dar pe care nu-l pot îndeplini pe măsura dorințelor din cauza tuturor celorlalte activități. Și-n ultimă instanță, dar nu cel mai puțin important lucru, sper să reușesc ca măcar o săptămână-două să mă odihnesc, pentru că simt acut nevoia! N-am stabilit locul, dar oriunde e liniște! Liniște și izolare și aș prefera nu la mare, ci undeva unde e mai răcoare".

PETRE ROMAN

„Pentru prima dată după revoluție sper să am odihnă și-n al doilea rând, în perioada rămasă în afara vacanței parlamentare, să am prilejul să stau de vorbă cu cât mai mulți oameni în țară! Cu sinceritate vă spun, încă nu știu unde voi merge în vacanță. Aș încerca să merg și la munte puțin și la mare puțin. Poate o să dau curs invitațiilor, în special din Spania, unde mai am familie, în nordul țării, din partea mamei".

VARUJAN VOSGANIAN

„Va însemna o reluare a unor activități cu caracter personal: doctoratul în economie, susținerea examenului de diplomă la facultatea de matematică, pe care am terminat-o și o să predau două săptămâni la Universitatea Mării Negre. Mă voi ocupa și de filialele Uniunii Armenilor, pe care le-am cam neglijat!".

ADRIAN NĂSTASE

„Este o speranță că poate să fie o vacanță! Dar am impresia că se adaugă tot felul de lucruri mărunte. Sper să redescopăr pentru a doua oară plăcerile de a fi tată și evident că am emoții! (Între timp, dl. Adrian Năstase „a născut" n.n.). Apoi sper să fiu în stare să scriu câteva pagini la un curs de drept internațional; și aș mai vrea să merg la mare pentru vreo zece zile, mi-aș dori tare mult! Premiul FLACĂRA m-a ajutat foarte mult, vreau să spun că ne-a folosit teribil, am reușit să cumpărăm niște mâncare de care aveam nevoie în casă și mi se pare o idee foarte bună aceea de a ajuta organizarea mai bună a casei!".

NICOLAE VĂCAROIU

„Spre deosebire de parlamentari, va însemna a munci intensă, în special în perioada vacanței parlamentare, în condițiile în care vom avea abilitarea pentru a pune pe rol o serie de ordonanțe privind reforma întreprinderii, reforma capitalului etc. Deci, o activitate intensă, cu mai puțină vacanță! Iar dificultatea cea mai mare este că în perioada iulie-august guvernul trebuie să lucreze din plin, pentru a asigura stocurile de iarnă! E foarte greu! Am fost și eu acum, cu colocviul ăsta, la Costinești și eram cu atât cred că voi rămâne!".

EMIL TOCACI

„Mi-am făcut un program și de odihnă, la București, pentru că am o familie relativ grea și posibilitățile materiale nu-mi permit o vilegiatură, așa cum de altfel mi-aș dori! Dar mă mulțumesc și cu șranduri le din București! Această declarație a mea nu este populistă, electorală și, mai mult decât atât, nici nu o consider în favoarea mea! Am în program să studiez economia și psihologia socială".

ȘTEFAN AUGUSTIN DOINAȘ

„Această sesiune parlamentară m-a solicitat în destul de mare măsură — fără ca eu, personal, să fiu extraordinar de activ, dar mi-a solicitat o atenție deosebită! Îmi voi [illegible] o vacanță, care se va transforma în lecturi de poezie „în traduceri de poezie și terminarea unei prefețe la volumul **Așa grăit-a Zarathustra**, al lui Nietzsche, pe care l-am predat editurii **Humanitas**. Voi avea și o mică vacanță, probabil în satul meu natal, în județul Arad, unde, pe la mijlocul verii, se va sfinți biserica, biserica dragă a copilăriei mele, care a fost [illegible] zugrăvită!".

MARKO BELA

„Fiind și președintele UDMR, o vacanță prea lungă nu voi avea! Probabil că îmi voi lua și eu o săptămână, două de concediu și voi pleca (o săptămână la Paris, cu soția, dacă reușim!). Ar fi pentru prima dată când ne-am petrece o săptămână în Occident! Și cam atât, în rest, vacanța vieții politice nu prea va fi!"

IOAN ALEXANDRU

„Voi participa, trei zile, la un simpozion la Ploiești, de Ziua Americii voi avea discuții cu un grup de parlamentari, asupra problemei religiei în școli, parastasul mamei mele la un an de la Adormire, simpozionul Biserică-Stat-Națiune, organizat de mine la Sâvârșin — Arad, pe muntele Găina cu dl Rațiu, la München pentru o întâlnire a creștin-democraților, în Chicago la o predică în fața unor biserici reunite, de vreo opt mii de credincioși, în cea mai mare sală de acolo și la un simpozion la Viena pe tema scriitorilor creștini".

LIVIU MAIOR

„Sper să fie o vară normală! În orice caz, nu cred va fi la fel de plăcută ca [illegible] tunci când eram profesor universitar la Cluj! În privința vacanței, așteptăm să decidă primul ministru când ne dă vacanța! Dacă va fi vacanță, mi-ar plăcea pe munte, fără facilități, chiar fără lumină electrică!"

MARIAN GHIȚEANU ■

DI ALEXANDRU PALEOLOGU:

„Mitocanul nu-şi cere scuze absolut niciodată"

• *Apropo de „prestaţia" dlui Dumitraşcu*

— Die senator, cum apreciaţi, la sfârşit de sesiune parlamentară starea politică actuală ?

— În primul rând vreau să spun un lucru : comportarea senatorului Dumitraşcu şi a dlui senator Ion Coja — ei perseverând în injurie şi în divizarea Parlamentului în două tabere, declarată una trădătoare, alta patriotică — fac incompatibilă activitatea parlamentară. Dacă sunt prezumat trădător (cum a fost publicat în ziare), asta anulează nu numai mandatul nostru, în principiu, dar şi legitimitatea alegătorilor care ne-au ales ! În general, oamenilor bine crescuţi, care au o educaţie aleasă şi o conştiinţă corespunzătoare, le vine foarte uşor să-şi ceară scuze, atât când îşi dau seama că au greşit, cât şi chiar când consideră că n-au greşit, dar au jignit. Mitocanul nu-şi cere scuze absolut niciodată, pentru nimic în lume ! Îmi pare că-i cade nasul !

— Unitatea Convenţiei Democrate poate fi periclitată de o parte a partidelor care o compun ? Mă gândesc la ce se întâmplă în ultimul timp în PAC !

— Ceea ce se întâmplă în PAC, pentru moment, eu credă că este o criză oarecum periculoasă ! După opinia mea, la această oră îi stă în putere numai lui Nicolae Manolescu să o rezolve ! Este un om, cred eu, impulsiv şi susceptibil, dar inteligent şi cred că partea aceasta de inteligenţă va prevala până la urmă !Numai lui îi stă în putere să salveze o situaţie destul de riscantă şi vreau să îi amintesc pe această cale, o vorbă a unui mare rege al Franţei, Henric al IV-lea, care a spus : „Parisul merită o liturghie!" Era bine să fi venit la Braşov, lucrurile s-ar fi produs de o altă manieră Pe de altă parte, un grup de opinie e un grup de opinie — se poate face şi la cafenea, pe stradă, acasă, nimeni nu poate să le înregimenteze şi nu există nici un fel de statut pentru aceste grupuri, grupul este un lucru spontan ! De vreme ce nu există divergenţe de opinie, ci numai de ambiţie şi de autoritate, nu cred că este firesc ca un om care are simţ critic şi care s-a dovedit în timpul carierei sale de critic literar, un om nesusceptibil, cu umor, nesupărăcios, să reacţioneze astfel ! Într-un articol scris acum mai mulţi ani, spunea o vorbă frumoasă : „Critica trăieşte din confruntare şi moare nu numai când i se pune pumnul în gură, dar şi când ea pune pumnul în gură replicanţilor ei !".

— Credeţi că toamna aceasta va aduce schimbarea guvernului ? Vor avea loc, oare, convulsii sociale ?

— Convulsii sociale se pot produce, pentru că nu există voinţa politică pentru a face acele reforme care să poată contrabalansa fireasca dificultate pe care o reprezintă inflaţia, chiar dacă guvernul s-a aflat într-o misiune ingrată şi, evident, dificilă !

În altă ordine de idei, retragerea subvenţiei la serviciile publice este un act nefiresc ! Nu e posibil, ca sub aceste raţiuni, pe planul bugetului, să fie afectate învăţământul, cultura şi sănătatea ! Componenţa acestui guvern mi s-a părut de la început inacceptabilă şi un afront faţă de opinia publică, faţă de această ţară care a suferit destul ! O recompunere a guvernului, dacă nu este decisivă, dacă nu va aduce portofolii importante componenţilor opoziţiei care ar intra în această combinaţie, pentru a le crea putinţa de a trece efectiv şi irevocabil la reforme fundamentale va fi o iluzie de tip Radu Câmpeanu!

MARIAN GHIŢEANU ■

S.C. FDSN & Văcăroiu Ltd.

Timp de trei ani şi jumătate, moţăii cu trandafiri la „botonieră" au dat peste mâini în stânga şi-n dreapta, tunând şi spumegând în numele sacrosantei lozinci „Nu ne vindem ţara !". Au fost ţintuiţi la stâlpul infamiei, gata să fie linşaţi, atât lichelele şi escrocii mărunţi (cei mari îţi vedeau de treabă, ocupaţi până peste urechi şi netulburaţi), cât şi cei ce voiau să pună pe picioare cooperări, investiţii şi parteneriat în afaceri cu străinii. Cine cără şapte rulmenţi şi un kil de mercur pe drumul Stambulului era pe dată trăznit şi belit în faţa naţiunii, la ore de vârf. Dacă vreunul voia să exporte cherestea, să zicem (că de importat, puteai s-o imporţi şi pe mama lu' bacilu' Koch !), atunci începeau instantaneu mişcări tectonice în Vrancea, pe la Olteniţa şi pe la Petroşani, de ziceau că vine sfârşitul lumii. În fine..

Deci, FDSN-ul nu prea vinde ţara, de felul lui, dar şi când o face — întepenesti ! Rămâi fără glas ! Afacerea PETROMIN e într-un asemenea hal de ticăloasă — ce s-o mai vopsim cu vorbe ?! — că îţi stă mintea ! Păi toţi învârtiţii pe spezele statului român sunt mici copii pe lângă ramura grecească a familiei Văcăroiu (şi nici nu i de mirare, că statul de-aia e patron : ca să se-mărtească pe spezele lui toţi ciubucarii, găinarii şi escrocii de diverse calibre) ! Să dai flota strategică a ţării pe mâna unei companii de paispe surcele de la periferia Europei, să tragi peste chestia asta ştampila primului ministru şi alte zâmbete celebre — asta întrece orice închipuire ! Da' domnul Teoctist Arăpoşu de ce nu dă şi el o binecuvântare, de ce nu face şi el o cruce, acolo, un sobor de preoţi, ceva ? Da' leii cei turbaţi ai românismului de ce tac ?! Ce zici, coane Everacule ? Cum e cu know-how-ul ? Vreo indignare înţeleaptă, un hau-hau, ceva ? Sau se lasă iar cu puncte-puncte ? Dar tunetele Păunescului şi ale Dumitraşcului, dar trăznetele lui Vadim ? De ce nu se-aude nimic ? Te pomeneşti c au amuţit c-or fi făcut infarct de — supărare — de-drag prea-mare-de-ţară ?

Dacă opoziţia, în această afacere explozivă, nu-nţelege să lase deoparte hârjoana şi „conlucrarea pozitivă" cu ideea seducătoare de a participa la un guvern cu asemenea date politice, dacă ea nu-şi face auzit glasul răspicat în apărarea intereselor naţionale ale României atunci ar face mai bine să-ncerce să-şi culeagă voturile din Patagonia sau din Bangladesh ! Pentru că dreptul de a reprezenta speranţele unui popor trebuie asumat cu demnitate şi eficienţă. Altfel, mai bine facem bărcuţe de hârtie şi le dăm drumul pe apa Snagovului...

EUGEN CHIROVICI ■

Nuntă cu lăutari la FDSN

Lângă Arcul de Triumf s-a [illegible] mai mult decât o alianţă fuziunea dintre FDSN [illegible] tidul republicano-transcendental al dlui Manzatu. Ea s-a produs în acelaşi palat Elisabeta, dar — e drept — în altă [illegible] în care, nu cu mult timp în urmă, fostul candidat la suprema magistratură anunţa alianţa ce urma să fie structurată şi întărită cu Partidul Umanist din România În numeroasele căutări ale punctului de sprijin, d-sa a ajuns la liman. Chiar cu riscul ca o confluenţă să se transforme în absorbţie. Între miliardele Crescent-ului, ce îi păstrau, totuşi, o entitate şi puterea magnetică a Cotrocenilor, a ales palatul unde s-a strecurat cu arme şi bagaje. Se poate primi, însă, la schimb, un post de ministru, dublat — eventual — de cel de vicepreşedinte (la frontul celor trei trandafiri încape). Spre umbra aripilor întinse ale cucuvelei se îndreaptă vertiginos şi grupareа dlui Nica Cornel. Şi la o asemenea ofertă mai sunt şi alţi amatori...

IOAN FRANCU ■

MICI IMPRESII, VORBE MARI

●● În toamnă se pare că vor avea loc puternice convulsii sociale. Sursele noastre nu exclud posibilitatea declanşării unei **greve generale**. Oricum, conform aceloraşi surse, începând din septembrie, străzile vor fi pline de muncitori nemulţumiţi, disperaţi.

●● **Dl Dan Martian**, vicepreşedintele Camerei Deputaţilor, om mic la stat (nici la sfat nu e mare !), are o secretară. Dna Stoenescu Marcela, care-l depăşeşte cu mult în înălţime. Este, cu siguranţă, o pură întâmplare, că doar n-o fi vorba de pasiunea cunoscută a bărbaţilor mărunţei pentru femeile înalte !

●● **Legea privind organizarea şi funcţionarea Societăţilor Române de Radiodifuziune şi Televiziune**, în discuţie la Senat, va pune la punct nu numai funcţionarea celor două instituţii, ci se speră să pună capăt hemoragiei săptămânale de tablete ! Astfel, dl Iliescu va pierde o jucărie ! Problema e : când ?!

●● În Senat, proiectul **Legii privind aprobarea plafonului de credite şi garanţii la credite financiare externe şi autorizarea guvernului [illegible] controla şi garanta credite externe pentru anul 1993** are raport negativ din partea comisiei de specialitate. Acest proiect va stârni mari discuţii deoarece numai în decurs de trei săptămâni, guvernul doreşte să contracteze **un împrumut de 1,5 miliarde de dolari**, (dacă ar duce-o în acest ritm, şeful de la Victoria ar contracta într-un an 24 miliarde dolari !). Guvernul abia aşteaptă să intre Parlamentul în vacanţă, ca să înceapă lambada drăcească a împrumuturilor şi să-şi facă de cap. Sursele noastre consideră aceste intenţii ale executivului drept o speculare a situaţiei grele prin care trece România şi, în acelaşi timp, le consideră imorale şi foarte periculoase.

●● Punem pariu că **dl Văcăroiu** ştie că va fi schimbat ? Probabil că ştie şi data când va părăsi fotoliul şi locul unde va pleca. „Răsplata" pe care urmează s-o primească din partea Cotrocenilului pentru serviciile aduse n-o ştim încă, dar o s-o „ghicim" noi până la urmă şi v-o spunem !

●● După cum puteţi citi în ancheta noastră privind vara parlamentarilor, **dl deputat Adrian Severin** îşi doreşte să se odihnească „oriunde e linişte şi izolare, undeva unde e mai răcoare !". Limba asta e tare jucăuşă, când nu eşti atent cu ea !

●● Într-o anchetă pe care o vom publica în numărul viitor, **un parlamentar** speră ca la toamnă să pice guvernul şi să ne crească speranţele, având în vedere că toamna, la români, cad frunzele. Cu dl Văcăroiu în frunte, s-ar putea ca, odată cu frunzele, să ne cadă chiar şi speranţele ! Iar de crescut — coarnele şi copitele...

●● **Dl deputat Otto Weber** a afirmat că „Leonida Lari mi-e dragă !". Apreciem transparenţa dlui Weber şi bine ar fi să existe şi la alţi politicieni, pentru că, oricum, tot a dovedit coana Leonida că vrea să fie dragă tuturor...

MARIAN GHIŢEANU ■

S-a trezit şi Nea...

• *Gheorghe Ungureanu vrea încă un partid comunist*

Noul apostol al neamului comuniştilor e profesoraş la Şcoala generală din Cicăneşti, judeţul Argeş, dar vrea şi el mai în faţă, că nu-i mai priieşte [illegible] Tot pomenitul să fie în ţară astă o [illegible] în zi [illegible] să aibă [illegible] pentru „partidul comuniştilor" — aşa zice că i va zice, evident, ţonţia de „mult stimate [illegible] bite" [illegible] săptămâna trecută pe la prânz. Dac-o fi cazul şi merită, vă mai ţinem la curent, ca să nu vă prindă neprevăzuţii dictatura proletariatului şi victoria socialismului asupra poporului. **(Eugen Chirovici).**

STARE CRITICĂ

România este condamnată să devină o țară de bătrâni

• În anul 2020, 50 % dintre bucureșteni vor fi bătrâni
• 4 milioane de pensionari, susținuți de 10 milioane de „activi"

În anii '30, vârstnicii aveau o pondere de 7%. Astăzi, această pondere a devenit 16%

Academician dr. Vladimir Trebici, președintele Comisiei de Demografie a Academiei Române: „Îmbătrânirea demografică este un proces ireversibil. Acum 60 de ani, ponderea celor trecuți de 60 ani era de 7%, iar a tinerilor (0—14 ani) de 33%. Astăzi, ponderea bătrânilor a devenit 16%, iar a tinerilor numai 24%. Vârsta medie a populației era de 26,7 ani. Acum, vârsta medie este de 35 ani".

Cele mai recente statistici evidențiază același fenomen. Față de anul 1977, populația tânără a scăzut cu 360 000 persoane, iar cea vârstnică a sporit cu circa 700 000 persoane. Actuala structură a populației pe grupe de vârstă și sexe este :

Grupa de vîrstă	Anul	Ambele sexe (%)	Masculin (%)	Feminin (%)
0-14 ani	1992	22,4	23,3	21,7
	1977	25,4	26,4	24,4
15 - 59 ani	1992	60,8	61,9	59,7
	1977	60,2	60,7	59,2
60 și peste	1992	16,8	14,8	18,6
	1977	14,4	12,9	16 0

Spor natural negativ de circa 4 000 persoane în 1992, datorat prăbușirii natalității

Pe fondul gravei crize economico-sociale pe care o traversează societatea românească, principala cauză a îmbătrânirii demografice a populației o constituie scăderea natalității și creșterea mortalității infantile. Ușoara diminuare a mortalității generale este depășită de nivelul scăderii natalității, astfel încât sporul natural rămâne negativ. **Este pentru prima dată în istoria demografică a României secolului XX când se înregistrează, în timp de pace, o scădere NATURALĂ a numărului populației țării !**

Dr. Petru Mureșan, directorul Centrului de Calcul și Statistică Sanitară : „În prezent, ne situăm la nivelul celorlalte țări europene în ceea ce privește nivelul natalității, dar fenomenele înregistrate în ultimii ani se pot numi, în termeni demografici, «prăbușirea natalității». Este complet eronat a se găsi drept cauză a scăderii natalității liberalizarea avorturilor. În anii de tristă amintire, se înregistrau circa 500 decese-mamă prin avort, anual, iar numărul întreruperilor clandestine de sarcină se poate estima, cu precizie, la un milion pe an, deși, oficial, se înregistrau doar două-trei sute de mii. Suntem în măsură să estimăm că, pe viitor, se va înregistra scăderea importantă a numărului de întreruperi de sarcină, concomitent cu o mai susținută activitate de planning familial și educație a cuplului, însă scăderea natalității va continua până la ameliorarea condițiilor de viață în România".

Anii	Rate (la 1000 locuitori)			
	Natalitate	Mortalitate	Spor natural	Mortalitate infantilă (la 1000 născuți vii)
1989	16,0	10 7	5,3	26,9
1990	13,6	10 6	3,0	26,9
1991	11,9	10,9	1,0	22,7
1992	11,4	11,6	0 2	23 5
prim.I 1993	10,8	13,2	-2,4	25,9

Din punctul de vedere al natalității, România se află în coada Europei

Fenomenul natalității reduse caracterizează toate țările dezvoltate, civilizate. România este, din acest punct de vedere, „mai civilizată" decât alte... „pretențioase" țări europene.

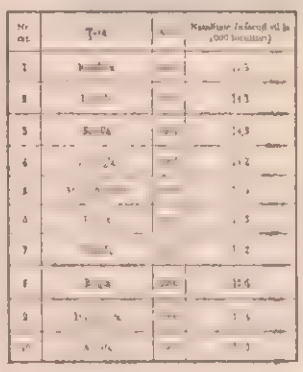

Durata medie a vieții (speranță de viață) stagnează în ultimele două decenii. România se află pe ultimul loc în Europa

În România, speranța de viață la naștere a rămas, practic, nemodificată timp de douăzeci de ani, oscilând, cu variații nesemnificative, în jurul actualei valori de 69,76 ani. Fenomenul de îmbătrânire demografică este mai pregnant la populația de sex feminin, unde proporția persoanelor vârstnice de 60 ani și peste (18,6%) este mai ridicată decât la populația masculină, iar proporția populației feminine tinere sub 15 ani (21,7%) este mai redusă decât populația de sex masculin, ceea ce va conduce la scăderea natalității și mai accentuată în viitor.

În ultimii 15 ani, numărul pensionarilor a sporit cu 53%. 18% dintre români sunt pensionari

Un alt proces ce se manifestă cu pregnanță este creșterea numărului total al populației inactive din punct de vedere economic. În cadrul populației inactive se înregistrează o creștere importantă a numărului persoanelor care au declarat că sunt pensionari : 4,065 milioane în 1992, ceea ce reprezintă o creștere, față de 1977, cu 1,4 milioane persoane, adică cu 53%. Tendința de creștere a pensionarilor, atât în populația totală — aproape 18% în 1992, față de 12,3% în 1977 — cât și ca raport între numărul persoanelor care au o sursă de existență asigurată din pensie și cel al persoanelor active din punct de vedere economic este evidentă.

Menționăm că toate datele de statistică demografică provin de la Comisia Națională pentru Statistică.

Pensionari	Anul	Numărul mediu al pensionarilor (milioane persoane)
Pensionari de asigurări sociale	1989	2,2325
	1990	2,4949
	1991	2,9129
	1992	3,1264

Anul	Număr avorturi		Decese - mamă prin avort	
	Date absolute	Rata (la 1000 născuți vii)	Date absolute	Rata (la 1000 născuți vii)
1990	992 265	3152,6	180	0,57
1992	691863	2657	100	0,38

Din circa 100 000 de persoane care s-au stabilit definitiv în străinătate, în mod oficial, 80 000 sunt tineri. Peste un milion de tineri au părăsit țara cu vize de turist

În ultimii trei ani, au solicitat și au primit aprobare pentru stabilirea definitivă a domiciliului în străinătate 222 670 persoane. Dintre acestea, 174 970 și-au stabilit efectiv domiciliul peste granițe. Statisticile Ministerului de Interne relevă realitatea : majoritatea sunt tineri între 18—40 ani, adică apți de muncă, plini de speranțe și încredere în propriile forțe, dornici de a-și vedea visurile cât mai repede împlinite. Din păcate, statistica prezentată nu cuprinde și persoanele — peste un milion — ce au plecat definitiv, cu viza „turist" pe pașaport.

Vârsta (ani)	Număr persoane		
	1990	1991	1992
minori	36594	14641	6204
18 - 40	39033	18794	19308
41 - 60	34311	5576	5778
peste 60	34605	4533	3293

În loc de concluzie : „Oameni bătrâni, în case bătrâne, rumegă idei bătrâne"

Fenomenul îmbătrânirii populației României are multiple consecințe sociale, economice, politice pe termen mediu și lung, iar strategiile viitoare ce vor fi gândite de guvernanți trebuie să reconsidere procesele vizate, în deplină cunoștință de cauză. Mai întâi, reîntinerirea populației este o utopie care ar presupune o redresare a natalității în decurs de zeci de ani. Apoi, într-o societate îmbătrânită se pot afirma tendințe de gerontocrație: vârstnicii sunt, îndeobște, conservatori și de exemplu, alegerile politice pot căpăta o... anumită „direcție" mult timp. Acest proces ce se va dovedi inevitabil zeci de ani de-acum înainte va determina creșterea colosală a presiunii financiare și, deci, regândirea sistemului de asigurări sociale, a sistemului de pensii, va „arunca în aer" un sistem de asistență socială și sanitară neadaptat și, nu în ultimul rând, va determina mutații semnificative în plan psihologic și educațional. La nivelul societății în ansamblul ei.

Atenție, deci, domnilor actuali guvernanți ! Viitorul bate la ușă cu o mână osoasă...

BRANDUȘA NICOLAE

CARITAS — Jocul de-a banii

• Un om de MILIARDE și un „JOC" asemenea

Am mai scris despre aceste așa-zise **jocuri de întrajutorare** în toamna lui '92, după explozia de vaiete populare care a urmat prăbușirii „băncii" PRACTIC (Sonia) din Ploiești. La sediul Poliției ploieștene am văzut atunci **literalmente** — repet: literalmente — un munte de dosare cuprinzând câteva sute de mii de plângeri formulate de amatorii de chilipiruri prinși în hora jocului, împotriva patroanei Sonia Ceaușu. Am văzut-o, în fugă, chiar și pe DOAMNA SONIA; e drept, în arestul Poliției și într-o ținută nu tocmai cochetă.

Pe DOMNUL STOICA, însă, nu l-am văzut. Aranjasem prin intermediari o întâlnire pe care domnia-sa a contramandat-o „din lipsă de timp"; nu mai are nevoie de reclamă. Cu sau fără voia d-sale, DOMNUL STOICA a devenit, însă, o persoană mult prea importantă pentru a nu fi — mult timp de acum înainte — în centrul atenției; vrând-nevrând, trebuie să-și asume riscurile meseriei de vedetă. Evident, alături de, și împreună cu toți cei care, sprijinindu-i IDEEA, l-au propulsat atât de sus.

Despre IDEEA d-sale se pot spune multe; înainte de toate, trebuie spus, însă, că **e genială**. Ca orice altă chestie genială de pe lumea asta, și IDEEA DOMNULUI STOICA e **simplă**; de aici și rapiditatea cu care a fost înțeleasă și succesul de care se bucură în rândurile marelui public. Redusă la esența ei pură, IDEEA ar fi cam așa: pui un leu și (peste trei luni) iei opt. Tot șpilul în treaba asta e ca, lângă leul tău, să vină alți șapte; ei, și vin! Ți-ai luat banii și ești mulțumit. Dar, ca regula jocului să fie respectată, și ceilalți șapte oameni trebuie să ia câte opt lei. Atunci, alți 7×8=56 de oameni trebuie să pună câte un leu pentru ca și cei șapte să fie mulțumiți. Pe urmă, cei 56 vor fi mulțumiți dacă alți 56×8=448 de oameni vor pune câte un leu și...; și tot așa. De unde și numele jocului: **CARITAS**.

• Clujul — cel mai scump oraș din România

Pe stradă, trei dacă nu chiar patru din cinci clujeni vorbesc despre CARITAS. DOMNUL STOICA a adunat în evidența infailibilului computer al firmei sale sute de mii de nume și adrese și (multe) miliarde de lei; e imposibil ca un clujean să nu aibă un frate, o soră, un văr sau măcar un vecin care a **câștigat** la CARITAS. În Cluj, nu poți spune nimic împotriva **jocului** și a DOMNULUI STOICA; chiar dacă vrei să demonstrezi că, matematic, „figura" nu ține, chiar dacă le spui interlocutorilor ocazionali că, în alte orașe, afacerile de acest gen au eșuat, finalizându-se prin scandaluri de pomină — nimeni nu te crede; sau, mă rog, te crede nebun, invidios sau rău intenționat. CARITAS a făcut din Cluj **cel mai scump oraș** din țară. Prețurile au intrat într-un derapaj inflaționist ametitor, urcând costul vieții la un nivel aberant. În circumstanțe de criză, mulți bani înseamnă mult rău. Abundența hârtiilor-monedă deturnează relațiile de schimb din cadrul lor natural, proiectându-le într-o realitate haotică și periculoasă.

• Socoteli într-o combinație de bâlci

Imposibilitatea logico-matematică a constituirii fondurilor de premiere exclusiv din intrările (depunerile) directe este un fapt relativ ușor de demonstrat. Închipuiți-vă că, la un moment dat, toată populația Clujului ar fi prinsă în schemele jocului CARITAS. În acest caz, pentru ca toți clujenii participanți să fie premiați ar trebui ca un număr de opt ori mai mare de nerezidenți să depună sumele din care DOMNUL STOICA să achite câștigurile cuvenite concitadinilor săi.

Clujul are cam 400 000 de locuitori; deci, 3 200 000 de cetățeni din afara orașului ar trebui să se înscrie la CARITAS pentru ca toți clujenii să fie mulțumiți. La rândul lor, cei 3 200 000 pot fi plătiți **numai dacă** 3 200 000 × 8 = 23 600 000 de (alți) oameni intră pe computerul miraculos al DOMNULUI STOICA. În ritmul ăsta, vă dați seama că schemele jocului **epuizează** populația întregii Europe în mai puțin de un an; dar, nu contează! Forța de atracție a unui câștig realizat fără muncă îi determină pe mulți să nu vadă limitele acestei combinații de bâlci.

• Va apela DOMNUL STOICA la extratereștri?

Buun! Am zis „combinație de bâlci" și, implicit, am zis și că DOMNUL STOICA este un scamator dibaci și, pe deasupra, altruist. El săvârșește minunea înmulțirii banilor dintr-o dezinteresată și irepresibilă filantropie, binemeritând, deci, recunoștința semenilor săi. Cinstit din fire, domnia-sa nu face decât să contabilizeze cifre reprezentând abstract oameni și bani și să construiască, la un mod foarte concret, destine fericite. Însă, revenind la demonstrația de mai sus, vedem că DOMNUL STOICA nu va putea fi cinstit până la capăt; odată prinsă în joc toată populația Terrei, DOMNUL STOICA va epuiza baza logic posibilă de recrutare a deponenților și atunci...; atunci va apela, probabil, la marțieni sau la cine știe ce alte ființe inteligente din Universul infinit pentru a-și respecta promisiunile. Refuz să cred că vreun participant onest și întreg la minte s-a gândit că-și va încasa **dreptul** de la locuitorii Altei Lumi.

„DACIA FELIX" și filiera CARITAS

Dacă din punct de vedere logic și matematic CEVA nu se poate, trebuie inventat (alt)CEVA care să facă primul CEVA posibil. Ei, bine, în cazul CARITAS-ului, acel **ceva** care să-l facă posibil n-a mai trebuit inventat. De ce? Pentru că, pur și simplu, deja există. Are un nume și o adresă, drepturi și obligații, fiind, în condițiile legii, o persoană juridică în deplină capacitate de exercițiu. Respectiva persoană juridică este binecunoscuta Bancă „DACIA FELIX". Considerată de mulți ca fiind **anexa financiară** a aripii dure a Partidului Unității Naționale Române, păstorit de dl Gheorghe FUNAR, sus-zisa instituție controlează mișcările de capital din contul CARITAS. Poate că nu întâmplător „DACIA FELIX" a înpuiat în ultima vreme ca un țesut cancerigen, înființându-și sucursale și filiale mai peste tot în țară. Ritmul înalt de capitalizare pe care îl sugerează această expansiune în trombă ar putea fi rodul intrărilor masive de lichidități pe filiera CARITAS. Și zic „ar putea fi" și nu „este" numai pentru că eu mai cred în vorba care spune că **nimeni nu e profet în țara lui**. Și mai zic — permițându-mi o perifrază — că dacă DOMNUL STOICA n-ar fi existat, **ar fi** trebuit inventat; și a fost.

• Ce va decide calculatorul DOMNULUI STOICA?

Care va să zică, în Cluj, banii se fac pe **bandă**. CARITAS-ului i s-a dus buhul. Oameni din toate colțurile țării depun frenetic sume mai mari sau mai mici la „jocul" DOMNULUI STOICA. Am fost oprit pe stradă de un grup de frați ai noștri de dincoace de Prut care m-au întrebat unde-l „fabrica di bani" CARITAS. Am auzit că DOMNUL STOICA a primit și vizita unei delegații de mineri din Valea Jiului; ștafetele orătăcilor au băgat în CARITAS două autocare de bani. Au primit toate asigurările necesare că — respectându-se tradiția casei — peste trei luni vor primi șaisprezece; dacă nu cumva, din rațiuni de **securitate**, DOMNUL STOICA nu va alege o altă cale pentru livrarea „mărfii"; de exemplu, calea aerului, utilizând elicopterele firmei. Sau, pur și simplu, o altă cale.

Pe de altă parte, în oraș s-a lansat de pe acum zvonul potrivit căruia plățile vor deveni mai rare; câștigurile nu se vor mai achita la trei luni de la depunere, ci la șase luni. Mai circulă și un alt zvon: dacă mirabilul calculator care ordonează jocul după o rețetă importată din Italia va spune, într-o bună zi, NU — adică, vedeți dumneavoastră, GATA, NU MAI MERGE — ei, bine, atunci DOMNUL STOICA va transforma toată afacerea într-o bancă; o bancă al cărei acționari vor fi, ați ghicit, cetățenii merituoși cu depuneri și câștiguri realizate de milioane, care — nu-i așa? — vor primi din partea băncii dividende de milioane sau milioane de dividende, nu se știe prea bine. Ce se va întâmpla în acea bună zi cu zecile sau sutele de mii de deponenți ale căror participații vor fi numai de ordinul zecilor sau sutelor de mii de lei? Ce?! Simplu! Își vor primi banii înapoi. Simplu de zis. Să nu uităm, totuși, un amănunt: milioanele sau zecile de milioane ale acționarilor sunt adunate **tocmai** din depunerile celor care-și vor primi banii înapoi. Vreau să spun că milioanele primilor există numai atâta timp cât există și zecile de mii ale ghinioniștilor care nu vor mai apuca să-și „înopteasă" (dacă-mi permiteți!) capitalul investit în CARITAS. De ce? Pentru că așa va decide calculatorul DOMNULUI STOICA.

• „Badiguarzii" domnului prim-ministru

Înainte de a încheia să vă mai spun una bună. În vizita de lucru pe care premierul Văcăroiu a întreprins-o la Cluj la începutul lunii iunie a fost însoțit — după cum cere eticheta — de un grup de „badiguarzi" (șase la număr). Ce credeți c-au făcut „băieții"? **Strada** jură că patru au rămas de pază, iar doi au dat fuga să pună (pentru toți șase) bani la CARITAS. Ceea ce, cu părere de rău, vă recomand și dumneavoastră. Grăbiți-vă!

MARCEL APOSTOLESCU ■

„Flacăra" semnalează, Ministerul de Interne răspunde, lumea așteaptă

Domnule redactor-șef,

După analizarea și verificarea, din ordinul ministrului de interne, a problemelor rezultate din ancheta de presă: „De frică, oamenii tac și rabdă. Poliția este inexistentă. Până când?", apărută în numărul 21/1993 al revistei „Flacăra"", vă comunicăm următoarele:

1. Se confirmă faptul că în pieţele agroalimentare din Capitală se comit acte infracționale de genul celor sesizate, motiv pentru care aceste zone s-au aflat și se află în atenția Poliției. Datorită, însă, unor factori de natură preponderent obiectivă, controalele sau alte acțiuni specifice se efectuează prin sondaj și periodic, echipele de poliție având, deci, o prezență intermitentă în locurile respective. Și în aceste condiții, în urma activităților desfășurate în pieţele Capitalei, s-au constatat numeroase fapte cu conținut penal sau contravențional, față de care s-au luat măsurile corespunzătoare. Astfel, numai în perioada 01—10.06. a.c. au fost descoperite 557 persoane, care, într-un fel sau altul, au eludat legea, fiind sancționate cu amenzi în valoare de 5,7 milioane lei. De asemenea, au fost confiscate bunuri în valoare de 395 600 lei și 280 dolari S.U.A., iar 28 persoane sunt cercetate pentru diverse ilegalități comise în perimetrul pieţelor agroalimentare.

2. Pentru combaterea permanentă a faptelor antisociale, inclusiv a celor prezentate de publicația dumneavoastră, la nivelul conducerii Ministerului de Interne se studiază posibilitatea înființării unor posturi de poliție în marile pieţe agroalimentare ale Capitalei, precum și în cele din municipiile reședință de județ.

Apreciind obiectivitatea cu care ați relatat aspectele în cauză, vă informăm, totodată, că fiind direct interesată în crearea unui climat de ordine și legalitate, conducerea Ministerului de Interne a manifestat și continuă să manifeste receptivitate față de orice semnalare corectă din partea presei, considerând-o un real sprijin în acest demers.

Mingea e în terenul advers

Când, pe la jumătatea lui iunie, Curtea Supremă de justiție a României a respins recursul lui Cseresznyes Pal (agresorul lui Mihăilă Cofariu), n-am scris, considerând că nu merită osteneala, nici despre acrobațiile oratorice ale lui Gheorghe Frunda (care a susținut enormitatea că asasinii unguri de la Zetea, Dealu sau Târgu-Mureș ar trebui eliberați pe motiv că atunci era... revoluție !), întrucât asta e treaba avocatului, să dea cu gura, și n-ar fi primul care se face de râs ; nici despre comunicatul de atunci al U.D.M.R., deoarece am fost convins că de frazele lui bombastice, caraghioase, stereotipe, fără nici o legătură cu realitatea, lumea e sătulă până în gât. Și nici de „scrisoarea deschisă" publicată de Suto Andras în „Magyar Hirlap" nu mi-as fi ocupat, dacă în ea n-ar fi fost (pe lângă multe inexactități : că Cseresznyes a fost judecat „pe baza unor mărturisiri smulse de la el prin nu știu ce metode, precum și pe baza unei înregistrări video neclare, care nicăieri în lume n-ar fi fost acceptată ca probă" ; că la Târgu-Mureș, tocmai individul numit mai sus a fost „cel agresat și cel care s-a apărat" ; că maghiarii din România trebuie să se identifice cu cuaza lui Cseresznyes Pal ; că, în acest scop, ungurii din România trebuie să se revolte) pusă din nou pe tapet, cu scop de șantaj, atitudinea străinătății față de România. Iată ce zice Andras al nostru : „Dar oare când își va da seama Guvernul și Parlamentul român că, existând asemenea condamnări ceaușisto-naționaliste, va fi greu, dacă nu chiar imposibil, ca România să intre în Consiliul Europei și că nici din partea cercurilor conducătoare americane nu se poate aștepta țara la un ajutor mai substanțial ?" Suto rezolvă deci dintr-un condei și chestiunea „intrării în Europa" a țării noastre, și acordarea clauzei de către americani, lăsând să se înțeleagă că ungurii sunt aceia care se află la cârma jocului. Față de toate acestea, acum, când reprezentanții României — care, după cum este cunoscut, are la Consiliul Europei doar statutul de invitat special — au luat din nou drumul Strasbourgului, câteva precizări se impun.

Este ridicol să se pronunțe Suto Andras asupra calităților tehnice ale unei înregistrări video, nu atât pentru că el nu vede bine cu un ochi — l-a fost vătămat în împrejurări cu totul dubioase, ce te duc cu gândul la o provocare maghiară, pentru a-i culpabiliza pe români —, cât mai ales pentru că nu e specialist în materie ; în ceea ce privește afirmația că Cseresznyes era cel agresat și că el nu făcea decât să se apere, poate TVR-ul mai dă o dată caseta, s-o vadă și scriitorul târgmureșean mai bine. Este jignitor pentru ungurii din România, la care românii țin și pe care nu vor să-i vadă ponegriți, să fie identificați cu un infractor de drept comun, cum o face Suto. În sfârșit, este ofensator pentru americani să le dicteze Suto Andras ce fel de relații economice să aibă ei cu țara noastră. Dar lovitura cea mai bine țintită din „scrisoarea" sutoandrasiana este, desigur, cea privind admiterea României ca membru cu drepturi depline la Strasbourg : dacă românii nu joacă cum li se cântă, în primul rând de către unguri, nu intră în Consiliul Europei.

Nu s-ar putea spune că tactica aceasta n-a dat până în prezent rezultate, intrarea României în Consiliul Europei nefiind realizată, cum se știe, în mai anul acesta. Dar s-a întâmplat așa și din cauza noastră, fiindcă ne-am arătat în permanență prea docili să aderăm, iar dorința aceasta a fost speculată, ridicându-se mereu ștacheta pentru români, măsurându-ni-se mereu îndeplinirea condițiilor cu alte unități de măsură decât cele normale, obișnuite. Or, noi trebuie să arătăm — și sper că acest lucru îl vor face chiar zilele acestea, în capitala Alsaciei, reprezentanții noștri — că vrem să intrăm în Consiliul Europei, dar nu cu orice preț. Fiindcă noi, românii, cu sau fără prezență înregimentată la Strasbourg, suntem în Europa, și nu de un număr mai mic sau mai mare de secole, sau de un mileniu, ci din totdeauna, aici ne-am născut. Pe urmă, trebuie să mai avem în vedere un element de mare importanță : coloana vertebrală a Consiliului. Dacă-i vorba de un organism ce poate fi influențat și manevrat de un concert de minciuni, denaturări și dezinformări răuvoitoare, dirijat de indiferent ce lobby, dacă ungurii se pot folosi de Consiliu pentru a pretinde zgomotos și insolent, în pofida oricărui bun-simț, impunitatea criminalilor etnici maghiari din afara Ungariei, pe motiv că pedepsirea lor conform legilor din țările unde trăiesc ar avea substrat politic, ar încălca drepturile omului — pretenție care, în treacăt fie spus, dezvăluie și ce reguli ar institui ungurii dacă ar obține în [redacted] mite spații dreptul de „autoadministrare" sau „autonomia" —, atunci, într-o asemenea organizație nici nu e cazul să ne zbatem să intrăm.

Însă în cazul când lucrurile nu stau așa, în cazul când Consiliul Europei nu e la cheremul ungurilor, ci este ceea ce trebuie să fie, o instituție politică a democrației europene, atunci mingea e în terenul său, al Consiliului. Românii au făcut tot ce-au putut, tot ce ține de ei, tot ce-a depins de ei, tot ce e omenește posibil. Ba încă și mai mult decât ar fi fost cazul (cum ar fi de pildă, tichia de evreu purtată în America de președintele Ion Iliescu). Însă infractorilor periculoși nu le vom da, de dragul intrării în Consiliul Europei, drumul din pușcărie, fiind noi convinși că înțelegerile și convențiile cu privire la drepturile omului îl apără nu numai pe cel ce dă cu bâta și cu picioarele într-un om căzut la pământ, aproape mort, ci și pe cel căzut la pământ. Acum e rândul Consiliului, al Europei. Ei sunt la serviciu. Dacă primirea României cu drepturi depline la Strasbourg va fi și de aici înainte tergiversată, cu atât mai rău pentru Europa. Dar în primul rând pentru unguri.

ION D. GOIA ■

Sexul frumos și politica deșteaptă

KIM CAMPBELL

După cel de al doilea război mondial mai multe femei au fost aduse în fruntea executivului : Golda Meir, Sirimavo Bandaranaike, Indira Gandhi, Benazir Bhuto, Margaret Thatcher, Edith Cresson. Iată că în ultimele zile a venit rândul Turciei, cu dna Tansu Ciller în postul de prim-ministru și Canadei, unde șefia guvernului a fost preluată de dna Kim Campbell. Mai jos, câteva date despre premierul canadian, așa cum au fost ele transmise de Associated Press.

Dna Kim Campbell a ieșit din anonimat și a făcut carieră politică în numai 5 ani. S-a născut în 10 martie 1947, la Port Alberni, Columbia Britanică și a crescut la Vancouver. Numele : Avril Phaedra. Dar la vârsta de 13 ani ea a hotărât să se numească Kim și i-a anunțat pe colegii de școală că vrea să devină... secretar general al O.N.U. ! După ce și-a luat licența în drept, a lucrat pentru premierul Columbiei Britanice, Bill Bennett. Apoi a concurat, fără succes, pentru conducerea Partidului Creditului Social, organizație conservatoare provincială. Ulterior, s-a orientat spre Partidul Progresist Conservator — avea să devină, în iunie 1993, liderul acestuia — și a câștigat în 1988 un loc în Camera Comunelor (canadiană). Remarcată de premierul Brian Mulroney, a ocupat două din cele mai importante portofolii în guvernele sale : justiția și apărarea. În ambele funcții, potrivit părerii aproape unanime, s-a descurcat foarte bine. (I.D.G.)

Riscăm de 2000 de ani...

■■ **Infernala corupție** din România dă de tocat presei, de pălăvrăgit străzii și de dezbătut parlamentului. Flagelul se constată, se detaliază și capătă o forță emblematică, dar nu șochează. „Curățenia generală" se promite, dar nu se execută, conform unei spinoase tradiții balcanice. Corupția șochează, în schimb, **Italia, Germania, Spania,** unde mari dosare au făcut o mare vâlvă, reacția generală modificând, cum s-a întâmplat de curând în Italia, eșichierul politic. Iată că nici **ANGLIA** nu scapă de acest obscen colimator : partidul conservator a fost învinuit de **The Guardian** că și-a lăsat pușculițele umplute de... Arabia Saudită ! Bineînțeles că s-au produs valuri imense și **John Major** a trebuit să lase la bara publică ■■ Aflat în **Elveția, GORBACIOV** a declarat a mia oară că „succesul reformei din Rusia are o importanță crucială pentru stabilitatea în Europa". El a avertizat că dacă tendințele negative actuale se adâncesc, situația va deveni nu numai explozivă, dar și ireversibilă. Occidentul crede, dar nu cercetează ■■ La alegerile din anul viitor, **Kohl** are un contracandidat, considerat rigid și plictisitor, dar de încredere. Sesizând că imaginea sa e mai degrabă gri decât multicoloră, **RUDOLF SCHARPING**, împins la vârful PSD, a precizat : „Nu am fost ales pentru a distra lumea, ci pentru a conduce opoziția germană". Stilul său auster, ofensiv și pragmatic a început să placă într-o anumită parte a electoratului și să provoace migrene în cealaltă ■■ În locul lui **Izetbegovici**, considerat rigid și recalcitrant, conducerea **BOSNIEI-HERȚEGOVINA**, a delegat

TURNUL BABEL

un croat pentru a dansa pe sârma negocierilor de la Geneva. Toată părutaia diplomatică se duce în jurul noii variante — constituirea a trei mini-state etnice în cadrul unei confederații. Proiectul este susținut, în stilul încă fumigen, de **Miloșevici** și **Tudjman**. Puțini analiști consideră că proiectul va fi bătut în cuie. Se așteaptă încurcături locale simultane sau succesive, menite să mai țină noua hartă în fază de schiță ■■ Până nu demult situată pe locul doi în topul competitivității mondiale, **GERMANIA** a căzut pe locul cinci. Lider al clasamentului rămâne **Japonia**, urmată de **SUA, Danemarca** și **Elveția** le urmează. Experții consideră că regresul Germaniei va continua, prețul reunificării sale fiind prea costisitor pentru a-și menține cadența ofensivă din anii '80 ■■ Întrucât în **Ungaria** nu trăiesc ruși și nici în **Rusia** unguri, președintele **ARPAD GÖNCZ**, aflat în vizită la Moscova, a declarat că ar merita ca ambele țări să alcătuiască „o uniune naturală", asamblată pe concepția comună asupra dreptului minorităților. Uniunea merită, dacă ne gândim că în afara Ungariei se află 3,5 milioane de unguri, iar în afara Rusiei 25 milioane de ruși ! Rămâne de văzut dacă naturalețea acestei uniuni nu va incita și alți amatori să adere la ceva fără precedent... ■■ În lipsa unui pericol imminent de război nuclear mondial, organizația ecologistă Greenpeace a precizat că există pericolul unui dezastru nuclear... pașnic. Organizația solicită imperativ închiderea centralelor nucleare din Rusia, Ucraina, Armenia, Bulgaria, Lituania și Slovacia. Chiar dacă centrala noastră de la Cernavodă din fericire nu a fost dată în funcțiune, ne aflăm în plină zonă de risc. Nu-i nimic : riscăm de 2 000 de ani...

RADU BUDEANU ■

Samba si, Kalașnicov no!

Fără îndoială că nicăieri în Europa nu există o densitate mai fulminantă de cazemate pe unitatea de suprafață ca în Albania. Dacă s-a construit ceva în decenille de comunism, în anii când a funcționat ireproșabil doctrina „inamicului venit dinspre toate punctele cardinale", atunci a fost această colosală infrastructură invizibilă, labirint laborios de bunkere, tuneluri, trape și canale, fortărețe mastodont și mimicuiburi de beton înțesate în întreaga geografie albaneză. Cum va exploata tranziția această dotare de coșmar rămâne de văzut.

Iată că de partea cealaltă a Atlanticului, în Cuba zafrei și a socialismului construit în ritm de samba, apune un delir asemănător, a cărui materie primă nu este cimentul, ci armele tradiționale produse în fosta Uniune Sovietică. După o lungă perioadă de frăție ostentativ afișată, între Moscova și Havana s-au instalat relații de tip nou, calitativ inferioare. Rusia nu mai pompează sub formă de donație avioane, automate și blindate. Nu mai pompează nimic. Mai mult : bazele rusești se dezafectează. Consilierii și trupele de sprijin se retrag, în ordine și cu hotărâre. Cuba rămâne singură, scutită complet de uriașa umbrelă militară sovietică. În replică, ea nu va mai putea face nimic. Producția fiind, în general, falimentară, nici exporturile nu mai pot crea devizele necesare pentru importuri de armament

Plecând de la această realitate crudă, numărul doi cubanez, Raul Castro, a trebuit să ajungă și la o articulare doctrinară a dezastrului. El a declarat, pentru prima oară de la cocoțarea fratelui său în fruntea babiloniei socialiste, că „avem forțe armate prea importante și prea costisitoare în comparație cu dezvoltarea economică a țării". Așa e. „Războiul întregului popor", a cărui vorbă a durat mai bine de 34 de ani, se transformă într-o pace amărâtă, autoimpusă de un sistem al pagubei generalizate. Această mutație de structură nu va întârzia să se răsfrângă asupra raportului efectiv de forțe pe plan intern. Armata va aluneca din topul puterii, devenind un departament afrijit, aidoma celorlalte. Generalii nu vor mai avea în spate umbra diabolică a unei forțe de șoc importante. În felul acesta, partidul însuși va ajunge să se bazeze pe caietele de notițe însăilate la învățământul politic încă obligatoriu.

Va rămâne coerentă și invulnerabilă **samba.** Aceasta este singura veste bună la care ar mai putea avea acces cubanezii înșiși...

RADU BUDEANU ■

Un exemplu prost, invocat fără să fie cazul:

Misterul morții lui Kennedy persistă

• *El este folosit ca scuză pentru neelucidarea altor crime politice*

Dosarul morții lui Kennedy continuă să rămână deschis. Se susține chiar că orice știre aflată ulterior a sporit misterul morții, în loc să-i elucideze împrejurările. Acest mister se referă și la amenințările, rănirile și decesele suspecte ale unor martori care au participat direct sau indirect la evenimentele petrecute la Dallas în 1963.

Oricât s-a afirmat că nu au nici o legătură cu cele petrecute la Dallas, mai multe dispariții au intrigat și au atras atenția :

● **Acquila Clemons** a văzut doi oameni care l-au asasinat pe polițistul Tippit (martor la asasinat) dar, nici unul din ei nu a fost identificat ca fiind Oswald. A făcut declarații în acest sens la poliție, unde i s-a sugerat să renunțe, deoarece ar putea fi ucisă.

● **Warren Reynolds** a văzut un om fugind, după asasinarea lui Tippit, care nu semăna cu Oswald. La două zile după ce este ascultat de F.B.I. este împușcat pe la spate, în cap. Șansa i-a surâs, scăpând cu viață. Atentatorul nu a fost găsit.

● În barul lui Jack Ruby, cel care l-a asasinat pe Oswald, presupusul asasin al lui Kennedy, era angajată dansatoarea **Nancy Jane Mooney**. Aceasta oferise un alibi pentru un suspect care l-ar fi împușcat pe Reynolds. La o săptămână, este arestată pentru tulburarea liniștii publice. Este găsită spânzurată în celulă, cu propriii pantaloni.

● **Eddy Benavides** semăna perfect cu fratele său Domingo, șoferul camionului aflat peste drum de mașina polițistului Tippit. Peste câteva luni de la atentat, a fost împușcat în cap, iar asasinul dispare.

● **Bill Chester** a spus poliției din Dallas că Oswald și Ruby se cunoșteau și că are informații în acest sens. La scurt timp, moare suspect.

● La câteva ore de la arestarea lui Jack Ruby, cinci oameni îi cercetează apartamentul. Printre ei se aflau și reporterii **Bill Hunter** și **Jim Koethe**. Peste șase luni, Bill Hunter este împușcat la poliția din Long Beach. S-a ajuns la concluzia unui omor involuntar comis de către un polițist, care a scăpat din mână pistolul. Sentința a fost suspendată. Celălalt reporter, Jim Koethe, a făcut imprudența să declare că "a scrie o carte despre evenimentele din Dallas. Nu peste mult timp, este ucis de o lovitură de karate, pe când ieșea de sub duș. I s-a răscolit apartamentul, iar notele pentru carte, despre asasinat, au dispărut.

● **William Whaley** era șoferul de taxi care l-a dus pe Oswald spre casă, unde și-a schimbat îmbrăcămintea. Moare într-un accident de automobil.

● **Earlene Roberts**, gazda lui Oswald, făcuse o declarație misterioasă, precum că în ziua asasinării președintelui, după ce Oswald a venit acasă, ea a privit pe fereastră și a văzut o mașină a poliției parcată la colț. Poliția a dezmințit aceste afirmații. Earlene moare subit.

● **Harold Russell**, un martor care îl văzuse pe ucigașul polițistului Tippit fugind de la locul faptei, este ucis de un polițist într-un bar.

● Ziarista **Dorothy Killigallen**, după ce îl intervievează pe Ruby în închisoare face unele declarații că dispune de știri privind relațiile lui Ruby cu Oswald. La autopsie, s-a găsit că luase o mare cantitate de somnifere și alcool. Le înghițise de bună voie ?

Deși factorul timp avea să-și spună cuvântul, unii au continuat cu întocmirea listei „dispariților misterioase". În 1967, scriitoarea Sylvia Meagher amintește în cartea sa **Accessory After the Fact**, de lista cu toți martorii care, în ceva mai mult de trei ani, au dispărut. Din 18 persoane, 13 au fost victimele unui asasinat sau sinucidere. Deși opt din aceste dispariții misterioase s-au petrecut în timpul lucrărilor Comisiei Warren aceasta nu a investigat nici una dintre ele.

ION MANTA ■

Au fost vinovați Rosenbergii?

Mulți își mai aduc, desigur, aminte de titlurile mari din ziarele românești de la începutul anilor '50 : „Libertate soților Rosenberg !" Se vorbea mereu de ei, dar nu se sufla (în mass-media din țara noastră) nici un cuvânt despre învinuirea ce li se aducea : că au vândut Moscovei secretul bombei atomice. Cu toate apelurile la clemență din partea unor personalități de prestigiu — Papa Pius al XII-lea, Albert Einstein, Jean Paul Sartre — cei doi soți Rosenberg, Julius și Ethel, au fost executați pe scaunul electric, la 19 iunie 1953, în închisoarea Sing-Sing de lângă New York. În cei 40 de ani care au trecut de atunci, câte un colț al vălului ce acoperă un formidabil secret s-a mai ridicat. Hrusciov a recunoscut în memoriile lui că Rosenbergii „au ajutat U.R.S.S. să fabrice prima ei bombă atomică". Pe de altă parte, K.G.B.-ul a negat existența, în arhivele lui, a vreunui document în acest sens (dar câtă încredere se poate avea în cuvântul K.G.B.-ului știe toată lumea). Oricum, tabăra pro Rosenbergi și, în primul rând, fiii acestora, Robert și Michael, continuă să susțină inocența celor doi. Se poate spune, deci, că la 40 de ani de la execuție nu e încă lămurită problema dacă soții Rosenberg au fost sau nu vinovați. **(I.D.G.)**

Cine ești domnia ta, domnule Eltîn?

Boris Nikolaevici Eltîn s-a născut într-o periferie a orașului industrial Sverdlovsk, acum 62 de ani. Tatăl său, venit de la țară, lucra în oraș ca zidar. Înalt de 1,93 metri, cu o fire cam dificilă, pare uneori un „urs necioplit", așa cum l-au caracterizat unele ziare. La școală, Boris dă dovadă de sârguință, cu înclinații vădite către matematică. Datorită unei grenade rătăcite, cu care s-a jucat pe când era copil și care a explodat, și-a pierdut două degete de la mâna stângă. Cu toate acestea, a devenit unul din cei mai buni jucători de volei din școală ! După terminarea liceului, a urmat Institutul politehnic din Sverdlovsk. Studentul sârguincios, dar modest, de altădată, a ajuns, la terminarea studiilor, ca șef de promoție, inginer. Muncește din greu pe șantiere, dormind uneori doar 3—4 ore pe noapte. Este exigent, dur, motiv pentru care muncitorii nu îl prea simpatizează. În anul 1961, se căsătorește cu Naina, care-l va face fericit cu două fiice. Elena și Tania, iar cea mai mare, la rândul ei, îl face bunic, prin micuțul nepot Boris.

Perseverent în drumul său, Eltîn ajunge secretar al partidului comunist în provincia sa. Cu ajutorul lui Brejnev, obține aprobarea construcției metroului de la Sverdlovsk, traseu ce cuprinde cinci stații.

Îl susține, din umbră, pe Rijkov și apoi pe un „necunoscut", Gorbaciov ! În anul 1985, când Mihail Gorbaciov îi succede lui Cernenko, Eltîn este chemat la Moscova și i se dă ca sarcină să insufle puritate politicii noi introduse de președintele URSS, prin demascarea abuzurilor. În această misiune, călătorește mult cu autobuzul, discută cu oamenii de pe stradă, face coadă în fața magazinelor, încercând să afle păreri și să obțină sugestii pentru continuarea politicii, în special a celei economice.

Dar cu cât este mai mult simpatizat de mase, cu atât Gorbaciov începe să regrete mai mult ! Până când, în 1987, „aliatul" este sacrificat, măsură ce i-a provocat lui Eltîn o puternică depresiune nervoasă. În el, ruptura cu comunismul s-a produs. Politicianul Boris Eltîn știe să injure, arătându-și disprețul față de orânduirea instaurată de Lenin, devenind din ce în ce mai agreat de popor. La alegerile din primăvara anului 1989, Eltîn devine deputat al Moscovei, ales cu 80 la sută din voturi. Se născuse un tribun al poporului.

Deși nu știe o vorbă în vreo limbă străină și nu știe nimic despre economia de piață, (ba îi mai place și băutura, uneori chiar întrecând măsura), iar dușmanii îl numesc demagog, în anul 1990 Eltîn devine președinte al Sovietului Suprem al Republicii Ruse. Este perseverent. Începe să studieze liberalismul economic, iar la scurt timp, în mod demonstrativ, își distruge carnetul de partid. Succesele continuă. În 1991 este ales, în unanimitate, președinte al Republicii Federative Socialiste Ruse, republică ce cuprinde peste 75 la sută din suprafața URSS și o populație de 150 milioane de locuitori.

Imaginea lui Boris Eltîn urcat pe un tanc, vorbind mulțimii împotriva celor opt complotiști ce amenințau echilibrul mondial a fost ultimul act care a făcut să fie acceptat de mai marii lumii, fiind preferat lui Mihail Gorbaciov. Steaua sa strălucește acum ca niciodată. Pentru cine, însă ? Iată o întrebare !

AUREL DIANU ■

În Germania și broaștele trăiesc omenește

Cine nu iubește animalele, nu iubește nici oamenii. Un dicton valabil cu deosebire pentru țările ajunse în topul civilizației mondiale. Iar între acestea se numără și Germania. Ocrotirea naturii reprezintă aici nu numai un deziderat ; societățile și asociațiile ecologiste au un rol atât de mare, încât obligă guvernul și parlamentul să elaboreze dispoziții și legi pentru protejarea faunei și florei naționale.

De **protecție de stat** se bucură și broaștele ! Primăvara, când broscuțele își încep migrația, zoriți de instinctul de reproducere, șoselele și autostrăzile germane sunt protejate cu obstacole, ce împiedică batracienele să traverseze spațiul carosabil. Se cheltuiesc în acest scop zeci de milioane de mărci.

Vorba românească : **lac să fie, că broaște sunt destule** nu-și mai justifică actualitatea. Condițiile improprii de viață, chimizarea pajiștilor amenință aceste amfibii cu dispariția. Numai în ultimii 5 ani s-au stins 40 de specii din cele 3 450 existente pe plan mondial.

Un indicator rutier de negăsit în România. El avertizează șoferii ce conduc autovehicule pe izlazuri să încetinească viteza, pentru a nu strivi broscuțele.

În Maramureș a început, în urmă cu 4 ani

Vânătoarea de polițiști

Trei ofițeri și un medic legist sucombă în condiții misterioase

Prima „sinucidere":

În ultimii 4 ani, incluzând deci și însângeratul an 1989, la Baia Mare au murit în condiții cât se poate de misterioase mai mulți ofițeri de poliție. Cu puțină vreme înainte de revoluția din '89, lt. col. GHEORGHE IVAN, șef al serviciului judiciar al poliției maramureșene, a descoperit, din pură întâmplare, un transport de aur fără forme legale. Acest transport de aur urma să ia calea Bucureștiului, ori cea a Vienei, la Marin Ceaușescu, pentru a intra în conturile nesățioase ale piticului din Scornicești. Securitatea ceaușistă, se spune, fără drept de apel l-a lichidat pe Gh. Ivan, într-un mod bestial. La un declic de chele de contact au sărit în aer om și mașină, iar soția și copilul colonelului Ivan au scăpat ca prin minune, aflați la doar câțiva metri de autoturismul pregătit ca o capcană de mafioții autohtoni.

A doua și a treia „sinucidere"

În ordinea înmormântărilor (fie-ne iertat calamburul), a urmat ofițerul ȘPAN, de la serviciul circulație al poliției maramureșene. Dl. Șpan era în subordinea directă și nemijlocită a dlui col. IOAN TÂRPEA, șeful serviciului circulație al poliției județului Maramureș, care a fost găsit și el împușcat, în condiții de asemenea dubioase. Liniștea urbei maramureșene a fost realmente zguduită de aceste morți repetate și misterioase, succedate într-un răstimp relativ scurt.

Așadar, colonelul Ioan Târpea, fostul șef al serviciului circulație al județului Maramureș, a fost descoperit împușcat vineri, 23 aprilie 1993, la Baia Mare, în garajul personal. El a fost găsit de către adjunctul său, dl. cpt. Gruia Hobincă. Colonelul I. Târpea era așezat pe banchetа din spate a mașinii 1—SM —207. În comunicatul dat de către Inspectoratul județean de poliție Maramureș se stipulează că Ion Târpea ar fi suferit de „hipertensiune arterială" și că acesta s-ar fi „sinucis", lăsând și un bilet din care rezultă acest lucru. În încheierea comunicatului se dă și o sentință: **„Acesta este adevărul și orice speculații nu-și au rostul!"**. De ce s-a gândit conducerea poliției moroșene la „speculații" cu orice preț, nu știm, dar oamenii locului le fac în gura mare! Nici familia victimei și nici prietenii sau vecinii (în special familia fostei gimnaste RODICA DUNCA, chiar vecină de apartament), nu cunosc nici un aspect din presupusa „hipertensiune" și nici de un eventual „puseu de semiparează", de care să fi suferit înainte vreme vecinul ori prietenul lor „Ionică". Ba, chiar, toate referirile, corobarate și cu fișa medico-legală, indică un bărbat zdravăn la minte și la trup, echilibrat în toate Cunoscuții și prietenii exclud categoric afirmația că I. Târpea s-ar fi sedat și că ar fi recurs la „sinucidere" într-un moment de slăbiciune.

Și-apoi, mai există problema bileteluluj cu pricina. Există ori nu există cu adevărat? Familia dlui Târpea afirmă că nu a văzut biletelul. În comunicatul dat presei biletelul cu pricina se trece cu vederea. Nici probă grafologică nu s-a făcut după el. De ce? Cam multe „de ce?"-uri în aceste stranii și misterioase „sinucideri" de la Baia Mare. Faptul că fostul șef al circulației moroșene a fost găsit „mort" de către un subaltern al său, dl. cpt. Gruia Hobincă, ridică alt semn de întrebare. De ce nu l-a căutat în apartament și l-a căutat în garaj? Apoi, între bdul Traian din Baia Mare și garajul în care, chipurile, s-ar fi împușcat I. Târpea, există mai multe blocuri de locuințe. Unii dintre locatari afirmă cu certitudine că nu au auzit nici un fel de zgomot, necum împușcătură, nici la ora 9,30 a respectivei zile de aprilie, nici la orele 13,30, oră oficială anunțată ca sigură a „sinuciderii".

Faptul că garajul a fost sigilat timp de trei zile, faptul că nu s-a admis accesul persoanelor cunoscute la morgă, faptul că medicul legist stabilise altă oră și altă cauză a morții, faptul că însuși medicul legist LUCACI a fost găsit „otrăvit" ridică, iată, alte semne grave de întrebare.

Afacerea cu pașapoarte în alb

Se știe acum că fosta securitate folosea pașapoartele în alb și pașapoartele de serviciu în chiar sprijinul terorismului internațional (vezi sprijinul acordat lui Khadaffi și Arafat!?). Ce legătură există între acest aspect și col. I. Târpea? La începutul anului 1990, la trecerea frontierei spre Ungaria, mai exact, la punctul Petea, județul Satu Mare, unui cetățean român ce voia să treacă granița i-au căzut la control — întâmplător? —, niște pașapoarte în alb, din buzunar. Ele aveau ștampila serviciului de circulație Maramureș. Omul a fost repede anchetat și arestat la fel de repede. S-a aflat pe dată că exista deja o adevărată filieră a pașapoartelor în alb. Pașapoartele erau valabile în speță pentru țările occidentale și se vindeau la frumoase sume în mărci și dolari SUA. La scurt interval după acest incident nedorit de la frontiera cu Ungaria a fost găsit împușcat ofițerul de la circulație ȘPAN, din subordinea dlui I. Târpea.

Ce se mai afirmă în comunicatul poliției băimărene referitor la dispariția prematură a colonelului Târpea? În comunicat, în orice caz nu se afirmă, negru pe alb, ce pistol avea în dotare colonelul și ce marcă de pistol a fost găsită pe banchetа din spate a mașinii! Or, dacă dl Târpea nu a fost bolnav, ci doar trimis realmente în concediu medical (pe perioada unui control sever al IGP și MI în zonă), ce căuta pistolul din dotare asupra sa?! Un băimărean care a reușit să-l vadă la morgă, ne relata că există un singur, doar un singur orificiu în craniul mortului, acela de la intrarea glonțului prin osul frunții. Prin urmare, glonțul a pătruns, dar nu a mai ieșit din țeastă!? Greu de crezut în cazul unei sinucideri de la mică distanță.

Scandalul pașapoartelor

Colonelul IOAN TÂRPEA, condus pe ultimul drum, alături de familie, cunoscuți, prieteni și subordonați. Cine urmează la rând, stimați tovarăși și dragi prieteni?

Fotografiile din Baia Mare și Satu Mare (Bârsău) aparțin fotoreporterului I. MANDRUȚ.

Ce spun specialiștii în balistică? Dar legiștii?

Specialiștii în domeniu afirmă că e foarte greu de crezut, ba chiar imposibil ca un glonț tras de la 20—25 cm distanță să se oprească în creier și să nu iasă prin partea opusă a calotei craniene ori prin ceafă. Atât medicii legiști cât și specialiștii în balistică afirmă de asemenea că un glonte tras de la mică distanță produce o pată maronie în jurul orificiului de intrare a glontelui. Pată maronie ce se datorează pulberii fierbinți ce iese prin țeava pistolului odată cu glonțul ucigaș. Or, nici martorul ocular al cărui anonimat deocamdată-l păstrăm din motive lesne de înțeles, nici medicul legist care a avut o soartă atât de tragică și imediată, nu au stabilit și nu au văzut respectiva pată maronie!? Medicul legist și-a dat verdictul în scris: „Moarte deosebit de violentă, prin traumatism cranio-cerebral". Deci, conform mai multor afirmații coroborate, a păsurilor specialiștilor, reiese limpede ca lumina zilei că s-a tras de la mai mare distanță. Ba chiar este posibil ca I. Târpea să nu fi murit în propriul său garaj, ci să fi fost transportat aici în intervalul de timp de la 9,30 la 13,30, interval de exact 4 ore!? Interval de timp la care a făcut referire și medicul legist Lucaci.

Cum a murit medicul legist Lucaci?

În chiar ziua desfășurării funerariilor colonelului Ioan Târpea, la Capela Catedralei Ortodoxe din Baia Mare, avea să fie depus, paradoxal și incredibil, un alt sicriu!? Era acela al medicului legist Lucaci, care a stabilit atât cauza morții și a eliberat și certificatul medico-legal adiacent, cu privire la I. Târpea. E cât se poate de greu de crezut că și acest bărbat echilibrat s-a „sinucis" așa, ziua în amiaza mare, otrăvindu-se cu cianură!???. Medicul legist Lucaci a concluzionat, însă, în privința morții lui I. Târpea că nu este vorba de sinucidere și nici de orele 13,30!!??. Într-un cerc de intimi medicul Lucaci a mai spus că nu a văzut raportul balistic al pistolului cu care s-a „sinucis" I. Târpea.

Colonelul I. Târpea s-a certat cu comisia de control a MI

Maiorul Vasile Mureșan a fost relativ recent „uns" comandant al Inspectoratului județean de poliție Maramureș Ambițios, pe semne, ca orice tânăr, a început un fel de epurare a cadrelor. Unii afirmă că și I Târpea ar fi intrat în colimatorul său, pentru schimbare Ba chiar i s-a sugerat să se întrerneze la Spitalul militar central din Cluj (pe data de 20 aprilie 1993, deci, exact cu 3 zile înainte de a fi fost „sinucis", dacă ne este îngăduit tragicul calambur verbal). Colonelul Târpea a refuzat categoric atât internarea, cât și pensionarea forțată.

Aceeași cunoscători ne relatau zilele trecute că exact în acea perioadă a picat de la București un control inopinat pe linie de IGP și M.I. Un colaborator al dlui I. Târpea ne relata tot zilele trecute că exact în acea perioadă a controlului de la centru, I. Târpea ar fi avut o ieșire imprudentă. Dar nu că l-ar fi lăsat nervii A fost vorba de o punere la punct și în termeni, dar n-am reușit să aflăm despre ce fel de punere la punct a fost vorba și în ce termeni s-a discutat. Duri, în orice caz. Iar a venit în discuție „cestiunea" cu pașapoartele în alb, de care nu este străină fosta securitate și pe semne nici SRI-ul. Așa să fie? Și în cazul Filip Stoica, membru al BEG ul. Așa să fie? Și cazul recent pus pe tapet. Tot despre pașapoarte este vorba. Comisia parlamentară de control a SRI-ului, tragem nădejdea că va face lumină într-o zi și în acest caz controversat al pașapoartelor.

În aceeași ordine de idei și exact în același context, așteptăm din partea comandantului maramureșean, Vasile Mureșan, cât și din partea conducerii IGP și MI, din partea Procuraturii militare, să confirme ori să infirme cauzele reale ale morții colonelului I. Târpea, a lt. col. Gh. Ivan, a medicului legist Lucaci. A avut ori nu a avut regretatul colonel Târpea vreo legătură cu pașapoartele în alb?! Cei care vor afla motivul „sinuciderii" celor mai sus amintiți vor afla, suntem siguri de asta, și adevărul. Sperăm să-l facă public, cât mai grabnic cu putință, viitor vânătorii de oameni în general și vânătorii de polițiști în mod special.

DORIN SĂLĂJAN

De ce vor să emigreze românii?

Rezultatele unui sondaj efectuat pe 1036 subiecți

Raţiuni pentru emigrare

În marea majoritate a răspunsurilor date de cei 1 036 subiecţi sondaţi, raţiunile economice au fost citate ca principală cauză a emigraţiei din România (789 persoane, respectiv 76%)

A doua cauză majoră a fost insatisfacţia privind politica generală (120 persoane, respectiv 11,5%). Din analiza rezultatelor pe clase de vârstă, a rezultat că frustrarea politică a fost declarată în special de tineret : 74% fiind sub vârsta de 30 de ani. Mai mult decât atât, cei mai bine educaţi (instruiţi) sunt cei ce se simt mai mult frustraţi politic.

Rezultatele pe grupuri de educaţie care declară raţiunile politice ca fiind cauza pentru dorinţa de emigrare sunt după cum urmează :
- **absolvenţii şcolilor primare** 5%
- **absolvenţii şcolilor secundare (licee)** 19%
- **absolvenţii şcolilor superioare** 56%
- **absolvenţii universităţilor** 20%

Profilul emigrantului potenţial

Emigrantul tipic român este tânărul instruit (de sex masculin), animat de considerente economice, vorbind limba engleză sau franceză.

La celălalt capăt al spectrului, categoriile cele mai ataşate României sunt pensionarii, urmaţi, în ordine descrescătoare, de ţăranii sau lucrătorii rurali, lucrătorii industriali, funcţionarii publici şi întreprinzătorii individuali.

Dorinţa de emigrare începe să scadă de la mijlocul categoriei de vârstă 30—40 ani şi aproape dispare după vârsta de 40 de ani

Emigranţii potenţiali sunt în majoritate bărbaţi, preponderent necăsătoriţi şi aproape exclusiv din mediul urban.

În ce măsură şomajul este o cauză a emigraţiei este o problemă greu de stabilit, fiind un fenomen nou, în creştere rapidă. Cifra prezentată la punctul al doilea este probabil numai vârful aisbergului. Creşterea şomajului va atrage în mod sigur creşterea tensiunilor sociale şi va stimula noi emigrări.

Cunoaşterea procedurilor de emigrare

Un important procentaj din cei sondaţi (877 din 1036, respectiv 85%) au spus că sunt conştienţi de faptul că emigraţia este reglementată prin legi şi proceduri. Acest lucru a fost în mod special adevărat pentru emigranţii potenţiali : 297 din totalul de 308 (96%) au declarat că erau familiarizaţi cu restricţiile de stabilire în altă ţară.

În timp ce sondajul a fost în principal destinat etnicilor români, ar trebui reţinut că minorităţile etnice existente în ţară, în special ungurii şi ţiganii, sunt un bogat rezervor de emigranţi potenţiali.

Ţările ţintă

Cele mai populare destinaţii pentru aceia ce intenţionează să părăsească România sunt Franţa, Germania şi Statele Unite.

În timp ce ajungerea în Statele Unite este considerată ca ultimul scop, destinaţia imediată pentru majoritatea emigranţilor este Germania.

Motivaţia pentru a rămâne — Descurajarea plecării

Din totalul de 721 persoane care doresc să rămână în România, aproape jumătate (349 persoane, respectiv 48,4 %) se declară ataşată valorilor tradiţionale şi modului de viaţă din România. Aceste persoane formează nucleul de patrioţi „voluntari", care ar dori să rămână, în ciuda dificultăţilor.

Oricum, numai 8,8% din aceia ce intenţionează să rămână au fost optimişti privitor la viitorul României.

Aproape 10% din cei ce doresc să rămână în ţară spun, totuşi, că ar fi binevenită o ocazie să lucreze temporar în străinătate.

În ceea ce priveşte statutul de muncă al celor ce declară că nu intenţionează să rămână în România, au fost obţinute următoarele procentaje :
- **Angajaţi** 51%
- **Neangajaţi** 17%
- **Incert** 32%

Repartiţia pe clase de activitate profesională arată că cel mai mare procentaj este localizat în două grupuri specifice :
- **studenţii universităţilor şi elevii şcolilor secundare (vârsta 16—20 ani)**
- **doctori, ingineri şi profesionişti în general.**

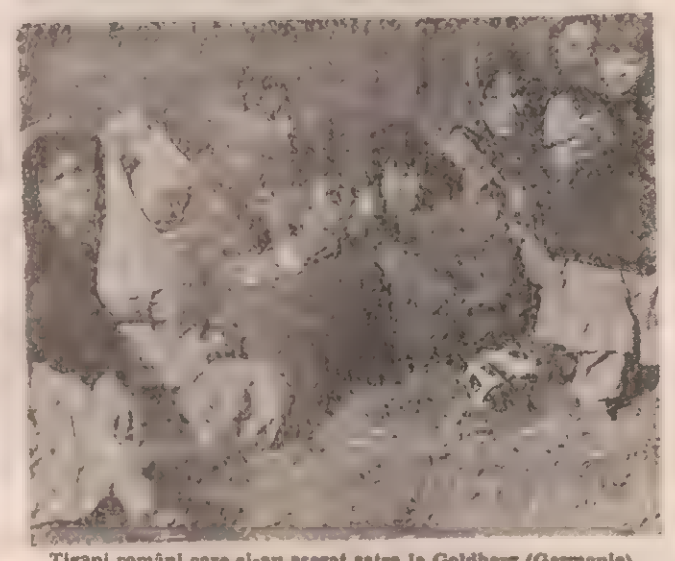

Ţigani români care şi-au aşezat şatra la Goldberg (Germania)

Orient în Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (II)

● Una din trăsăturile de bază ale germanilor este încrederea pe care o au în oameni. Ei nu şi-ar putea închipui, de exemplu, că ar putea să dispară un panou întreg cu... cercei de aur ! Ori 10 geci de piele dintr-un singur raion. Ori 37 de casete audio şi 15 minicasetofoane cu căşti, 20 de perechi de blugi şi tot atâtea de încălţăminte. Sau chiar un maldăr de reviste porno ! Ei bine, toate acestea, dispărute într-o singură zi, au alertat întreaga Poliţie a oraşului.

A scos brusc un cuţit cu lamă automată

În noaptea aceea, la vila noastră a fost percheziţie, nu glumă ! Parcă se căuta un evreu în cel de-al doilea război mondial ! Toate cele enumerate mai sus au fost, într-adevăr, găsite în vila românilor. Şi toate într-o singură cameră, cea locuită de şase conaţionali, cei care alcătuiau cea mai teribilă echipă din câte avusesem prilejul să văd până atunci. Din motive de securitate personală, nu le voi da numele. Voi spune doar că şeful lor era gălăţean, ceilalţi provenind din Bucureşti (doi), Botoşani, Rădăuţi şi Tulcea.

Când a apărut Poliţia, gălăţeanul tocmai se întorcea cu marfa : o sacoşă în care se aflau cele 37 de casete audio şi cele 15 minicasetofoane. Poliţiştii l-au înconjurat rapid în faţa vilei. Unul s-a apropiat de el şi l-a prins. El s-a învârtit brusc şi a reacţionat neaşteptat : a aruncat toate casetele şi casetofoanele, distrugându-le pe toate. A scos un cuţit cu lamă automată, şi-a ridicat vestonul şi a îndreptat tăişul spre propria burtă, strigând : „Plecaţi că mă tai ! Bă, fugiţi d-aici că mă tai !!" Poliţiştii s-au retras, surprinşi. Între timp, noi ne adunaserăm cu toţii la parter, asistând la scenă. Prietenii îl strigau : „Nu te lăsa gălăţene ! Aşa, gălăţene, fii tare !" El au avut timp să mai ascundă câte ceva (în coşurile de gunoi, sub gunoi şi în televizor), până ce au urcat poliţiştii. Panoul cu aur l-au găsit. Şi-au pus toţi mâinile-n cap, nevenindu-le să creadă de ceea ce au găsit. Bineînţeles că au confiscat tot, dar, după ce şi-au dat seama că n-o pot scoate la capăt cu românii, s-au retras cu marfa. „Nu-i nimic, se face la loc !" au strigat românii în urma lor.

Motivul pentru care au fost prinşi cu atât de multă marfă furată a fost că n-au avut bani să trimită pachete în ţară. Trimiseseră deja câte două pachete fiecare, de câte 40 de kilograme, dar îi costaseră prea mult la poştă rămânând acum fără nici o marcă. Bani nu prea au de unde „cumpăra", doar să spargă o bancă.

L-am întrebat pe gălăţean ce-ar transmite acasă, dacă ar avea prilejul. Mi-a răspuns, râzând : „Nevastă, mai stai acasă că şi eu mai stau aici". Adevărul e că se simţeau uluitor de bine. Mâncarea era bună şi destulă, apă caldă non-stop, duşuri, lenjerie curată, televizor la club, cu 20 de programe... Şi mai era mirajul acesta al Europei.

În interiorul lagărului se formase un adevărat conglomerat internaţional : bulgari, ruşi, tunisieni, arabi, turci, nigerieni, ghanezi, indieni, albanezi, iugoslavi. Limba comună o constituia, bineînţeles, germana, pe care toţi recunoşteau că sunt nevoiţi s-o înveţe. Plictiseala era însă atât de insuportabilă şi zilele atât de monotone şi asemănătoare unele cu altele, încât discuţiile interminabile luau direcţii inedite. Se spuneau poveşti, se construiau planuri măreţe şi irealizabile.

Un băcăuan, aflând că voi pleca acasă, a vrut să-mi vândă... televizorul lagărului : „Eu ţi-l scot peste gard, iar tu-mi dai banii. Numai 20 de mărci." Refuzându-i politicos oferta, am aflat apoi de un alt plan al lui, acela de a vinde, nici mai mult nici mai puţin decât... statuia lui Ovidiu din Constanţa ! „Simplu : falsific un act de proprietate, pe care voi scrie Statuia lui Ovidiu şi-i păcălesc eu pe nemţii ăştia credul. Acum câţiva ani, am vândut unor englezi care veniseră la Bacău o roată de căruţă veche, expusă la primărie..." Când mi-a mai spus că, în liceu fiind, a aruncat în aer biserica din nu ştiu care comună de lângă Bacău, atunci l-am crezut...

„Eu îţi scot televizorul peste gard şi tu-mi dai 20 de mărci"

(Va urma)

CRISTIAN SOCIANU ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

DAMIAN AMEDEO — București

Șansele materiale, afective, sănătate; Autoturismul și viitorul

Șansele dumneavoastră sunt: 1993 — un an de schimbări; posibile încurcături cu banca sau cu partenerul de afaceri. 1994 — un an victorios, o schimbare în bine pe plan profesional; fondul unor riscuri și conflicte; venituri limitate, restricții la investiții; în familie unele supărări; posibile litigii, conflicte juridice. 1995 — apare riscul unui divorț, vi se cere răbdare și diplomație. 1996 — unele divergențe trecătoare în familie, călătorie. 1997 — vi se recomandă cumpătare în bani, din nou riscuri, conflicte, litigii. 1998 — puteți avea succes într-o nouă activitate, sau mutație în profesie, afaceri bune, călătorie și chiar o mutare, dacă doriți. 1999 — în viața personală, sau în plan profesional, o schimbare majoră, deoarece sigur la orizont apare o schimbare în bine. Unele probleme cu sănătatea. Relaxați-vă!

Ce surprize vă oferă autoturismul dumneavoastră?

Mașina pe care o aveți este cum nu se poate mai bună pentru călătorii de afaceri. Nu lăsați obiecte sau documente de valoare înăuntru, în special în august.

IOAN CIOBANU — Ploiești

Cine sunteți? (destinul material)

Sunteți un aventurier, pornit să riște totul, dar aveți un noroc de-a dreptul scandalos. Atenție: puteți deveni coleric, instabil, fără scrupule, aceasta reprezentând pericol pentru anturajul dumneavoastră. Veți reuși în toate profesiile care incumbă riscul, putând deveni un dibaci specu-

---

CLAUDIU CRĂCIUN VALERIU — București:

Ce am fost în viața anterioară?
Cum mă influențează astrele anul acesta?
Care vor fi anii importanți pentru mine în viitor?

În viața anterioară ați avut ca ocupații: fermier crescător de animale, țesător. Anul nașterii — 1425 — sâmbăta, în Turcia. Anul 1993 — șanse mari în profesie și câștiguri materiale neașteptate. 1994 — un an în care vi se cer sacrificii în situații critice; se așteaptă o schimbare: fluctuații financiare și sentimentale. 1995 — rezultate bune pe linie profesională, idei și proiecte inspirate, câștiguri, entuziasm; este anul victoriei dumneavoastră pe linie profesională. 1996 — proiecte profesionale de anvergură, cu succes, contracte, asocieri, tendință pentru studiu; vi se cere multă diplomație; vă puteți căsători. 1997 — schimbări în activitatea dv. 1998 — un an laborios, cu multe restricții și consum excesiv de energie. 1999 — pe fondul unor riscuri și conflicte, veți începe o nouă activitate; proiecte finalizate, multe călătorii, progres în afaceri. 2 000 — este anul casei, familiei.

TOROPU LUCIA — TÂRGU JIU

Anul și lunile favorabile pe plan profesional și sentimental
Solicit un tablou complet al personalității mele
Am necazuri sau incertitudini în dragoste?
Mă voi afirma vreodată pe plan profesional?

Tabloul personalității dumneavoastră: Gândire lipsită de reflexiune. Viața rău condusă. Risc de moarte violentă. Agresivitate, dorință de a parveni. Ocupație posibilă: inventică, învățământ, cercetare, scris.

Zile norocoase: 7 și 25

1993 — În acest an vă preocupă: casa, familia și săvârșitoria. 1994 — va aduce câștiguri financiare și o schimbare de activitate, mutare. 1995 — pe fondul unui climat dominat de îndoieli și incertitudini, puteți să vă schimbați locul de muncă sau domiciliul. Șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate. 1996 — călătorii. O nouă legătură sentimentală. 1997 — an cu emoții, nervozitate, decepții, blocaje. 1998 — anul prin excelență al căsătoriei. La început incertitudini, pe care vă sfătuim să le tratați cu răbdare și diplomație. 1999 — câștiguri bănești, un copil. 2000 — an cu consum excesiv de energie. Risc de boli ginecologice. O sarcină! Cu perseverență, puteți depăși dificultățile.

IONESCU ELENA — BUCUREȘTI

Dacă este bine să se căsătorească la 70 de ani cu o persoană mai în vârstă cu 9 ani

Din păcate, deoarece nu dați datele persoanei cu care doriți să vă măritați, nu vă putem face studiul de compatibilitate și, deci, șansele de căsătorie fericită (le așteptăm...).

ANAMARIA — GHERLA

Dacă voi reuși pe plan profesional?
Dacă vor reuși pe plan sentimental?
Aș dori un tablou complet al personalității mele

Personalitatea dumneavoastră este definită astfel: Fire vanitoasă, fire bătăioasă, îndrăzneață. Impulsivă, dar și emotivă. Puțin practică din cauza oscilației în dorințe. Vi se recomandă să acordați atenție presimțirilor, fără însă a vă lăsa dominat de ele. Chiar când păreți calmă, sunteți frământată în interior. Preferințe pentru dans, muzică, cinematografie, filozofie. Sunteți om de acțiune și nimic nu vi se poate opune. Puternică, solidă, știți să vă faceți prietenii. Vă place confortul. Foarte rezistentă la încercările vieții.

În viața dumneavoastră, relația cu o persoană născută în zodia Racului vă va aduce armonie, iar una în zodia Scorpionului vă va aduce o dragoste nunial pe plan sexual.

Vă arătăm acum șansele pe ani: 1993 — an bântuit de îndoieli și incertitudini, dar este anul finalizării unor proiecte majore. 1994 — un an al victoriei: un gând pe plan profesional se împlinește. 1995 — decepții, blocaje care nu favorizează asocierea, o nouă activitate, mutație în profesie, călătorii. Veți fi foarte curtată. 1996 — într-o perioadă tensionată veți primi un ajutor din afară. Posibil o căsătorie (sau divorț după caz); 1997 — în familie, pericol de rupturi. 1998 — șanse mari în profesie, câștiguri financiare. 1999 — fluctuații financiare, sentimentale. Așteptați o schimbare care va veni în 2000 — cu un succes profesional deosebit.

BARBU ALEXANDRU — REȘIȚA

Cine sunt?

Ziua de naștere indică: activitate puternică, înflăcărare. Preferați munca în grup. Sunteți „vizitat" în mod periodic de stări depresive. Aveți predispoziție pentru poezie, pictură, dans. Introvertit, iubiți singurătatea. Un spirit profund critic. Detestați mediocritatea. Puteți deveni ferm, chiar ascet. Pericol de ratarea vieții. Ce destin v-au hărăzit astrele? Manifestați un deosebit simț al datoriei, al responsabilității, echilibru și dreaptă măsură. Excelent manager și coordonator. Karma anului 1993: În acest an sunteți în pericol de a fi manipulat de prieteni. Zilele norocoase: 12 și 30.

MARIA MIHALACHE — BUCUREȘTI

— Cine sunt?
— Ce șanse sau neșanse am pentru viitorii ani?

Sunteți diplomată, generoasă, altruistă până la uitarea de sine. Aveți un dezvoltat simț autocritic. Toleranță, indulgență cu toată lumea. Vi se potrivește profesiunea de diplomat. Dar, atenție, în această meserie oameni ca dumneavoastră pot lua un drum greșit și atunci deveniți visători, leneși, lunatici, și vă refugiază în utopie. Dacă nu vă stăpâniți cariera este ratată.

1993: la orizont se profilează o schimbare în viața dv. Vi se recomandă multă prudență pentru depășirea unor dificultăți. Anul indică în plan afectiv nuntă pentru celibatari sau copii în cupluri tinere. 1994: schimbare de activitate, de loc de muncă sau de domiciliu. Posibil sfârșitul unei relații sentimentale. Șanse de câștiguri financiare. 1995: decepții și blocaje, stres, tensiune. 1996: relații dure în familie ce pot cauza rupturi, divorț. Relații bune cu parteneri de afaceri. 1997: la fel ca în 1994. 1998: la fel ca în 1993. 1999: la fel ca în 1996. 2000: ascensiune socială ca rezultat a unui mare volum de muncă. Recunoaștere publică a meritelor, dificultăți în relațiile afective.

Zilele dv. norocoase: 6 și 15 din fiecare lună.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (înțiși cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora .....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat (cât mai multe dintre ele solicitate în acest).

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Margarină RENIA, import Olanda,** 18 tone la cutii de 1/2 kg, preț de 1 075 lei/kg, franco Arad, garanție 7 XII 1993, AC 0%.

2. **Margarină RENIA, import Olanda,** preț de 565 lei/cutia — 500 gr., AC 0%, franco Tg. Mureș.

3. **Lapte praf, import Lituania,** saci 25 kg, grăsime 25%, 18 tone, preț de 1 785 lei/kg, franco Arad, AC 0%.

4. **Lapte praf vrac,** 25% grăsime, import Lituania, preț de 1 850 lei/kg, AC 0%, franco Tg. Mureș.

5. **Făină albă,** tip 680, cantitate de 800 tone, rezultată din măcinarea grâului canadian, cu specificații cf STAS 90/1977, 160 tone/săptămână, preț de 235—240 lei/kg în funcție de cantitate, franco București, AC 0%.

6. **Făină de pește,** preț de 750 lei/kg, franco Tg. Mureș.

7. **Pui GRILL, pulpe pui, import Ungaria,** marfa se livrează miercuri (23.VI.1993) 9 tone de pui GRILL, cu prețul de 1 495 lei/kg și 9 tone pulpe cu prețul de 1 575 lei/kg, franco Arad, AC 0%, cumpărătorul să se prezinte pe 23 VI 1993 la recepție cu dispoziție de plată, telex, vizată de banca sa pentru întreaga valoare (aprox. 28 milioane lei).

8. **Produse lactate — caşcaval afumat,** producție România, vrac, termen de garanție 60 zile, grăsime 50%, cantitate totală disponibilă 30 tone/lună, cantitate minimă en-gros 2—3 tone/săptămână, preț de 1 600—1 900 lei/kg, franco beneficiar, AC 0—5%.

9. **Esență oțet, 76 grade, import Ucraina,** în sticle de 200 ml preț de 385 lei/buc., AC 0%, franco Tg. Mureș.

10. **Arabide crude vrac,** preț de 1 380 lei/kg, AC 0%, cantitate de 30 tone, franco Tg. Mureș.

11. **Conserve din carne de vită BEEF LUNCHEON MEAT,** origine Ungaria, cu greutate netă de 400 grame, conținut : carne de vită, conservant, gelatină, condimente, etc., termen de garanție 4 ani, fabricate în 04.02.1993, cantitate de 100 000 buc., preț de 495 lei franco depozit Arad.

12. **Conservă de carne de porc** fără oase (semipreparat), origine Ungaria cu greutate netă de 400 grame, conținut : carne de porc fără oase, gelatină, făină de soia, slănină, sare, nitrat de Ka, condimente (f puțin) termen de garanție 4 ani, fabricate în 26.10.1992, cantitate de 65 000 buc., preț de 350 lei franco depozit Arad.

13. **Miere de albine unifloră** (salcâm), vrac, preț de 1 400—1 500 lei/kg, franco depozit Brașov, ambalajul cumpărătorului.

14. **Alcool cerealo, de 96,1 grade,** origine Italia, cu caracteristici : lichid limpede, incolor, aciditate — 0,004, aldehide — 0,0015, alcool metilic — absent, furfurol — absent, reziduu la evaporare — 0,005, preț de 990 lei/l în care este plătit și transportul pe distanța de 300 km de la granița Vest, preț în care sunt cuprinse și toate taxele plătite, la vânzare (încheiere contract) să se prezinte factura în original, certificat de origine, certificat de calitate documente vamale, acte de recepție, etc., cantitate de 2 000 tone, livrare imediată, pe măsura achitării prețului.

15. **Alcool dublu rafinat melasă,** origine Franța, cantitate de 300 tone, preț de 960 lei/kg, în preț sunt incluse taxele vamale și accizele, plata cu dispoziție de plată telex confirmată de bancă la livrarea mărfii, în prealabil dovada de existență a sumei pentru cantitatea minimă comandată (25 000 litri), livrare imediată.

16. **Sămânță floarea-soarelui,** de calitate extra, cu specificații : culoare neagră, masa hectolitrică — 39,2 kg, umiditate — 10,5, corpuri străine — 3,8%, cantitate de 6 000 tone cu extindere la 10 000 tone, preț de 85 lei/kg, franco siloz încărcat în mijlocul de transport (fără transport), termen de livrare de 24 ore după virarea banilor în cont prin dispoziție de plată relaxată, semnarea contractului cât mai curând.

17. **Grâu, origine România,** producție 1993, soiul Fundulea 4, cantitate de 400 tone, preț de 120—135 lei/kg franco jud. Arad, plata cu dispoziție de plată sau CEC cu avans de 30% din valoarea totală livrare începând din luna iulie.

18. **Orz, origine România,** vrac producție 1993, soiul precoce, v.o. 3 luni, cantitate totală disponibilă de 60 tone cantitate minimă en-gros în funcție de mijlocul de transport, preț de 120—140 lei, franco jud. Arad, plata cu dispoziție de plată sau CEC cu un avans de 30% din valoarea totală, livrarea începând din luna iulie.

19. **Paie de grâu și orz,** origine România, în baloți, producție 1993, v.o. 4 luni, cantitate totală disponibilă de 30 000 baloți, preț de 500—550 lei/balot, franco jud. Arad, plata cu dispoziție de plată sau CEC livrarea începând din luna iulie.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE CONSUM

1. **Saci de hârtie (lipiți)** 5 foi pentru ciment de 30 kg, proveniență CSI, dimensiuni de 62*51,5 cm, preț de 10 cenți/sac, franco depozit Chișinău, cantitate de 20 milioane buc.

2. **Obiecte de alabastru :**
— vaze, preț de 1 400—10 200 lei
— bomboniere, preț de 1 400—4 600 lei
— set bucătărie, preț de 12 000 lei
— sfeșnic, preț de 300—2 400 lei
— scrumieră, preț de 350—2 700 lei
— vaze roșii, preț de 2 600—10 300 lei
— scrumiere roșii, preț de 500—900 lei
Aceste prețuri sunt franco Cluj, AC 0%.

3. **Vopsea albă 10,** în bilioane de 2,8 l, import CSI, preț de 1 200 lei/kg, cantitate de 15 tone pe stoc, franco Brașov.

4. **Spray insecticid de 300 gr.,** origine Ucraina, ambalat în cutii de carton, cantitate vagonabilă, preț de 500—700 lei, franco beneficiar, AC 0%, plata cu dispoziție de plată sau filă CEC, se cere plata unui avans de 20% din comandă, livrare 10 zile de la comandă.

5. **Șurub de lemn metric 10x25** cm cu cap hexagonal filetat până la capăt, conform standardelor internaționale, cantitate de 300 000 buc. pe stoc, preț de 7 lei/buc, franco Piatra Neamț, AC 0%.

6. **FREON (diclor difluor metan),** poziție în tariful vamal 2 903.40.20, în flacoane de 20 litri, preț de 4,1 USD/kg (plata în lei), franco Oradea, cu taxe vamale plătite, marfa se aduce la comandă 1 000 l/săptămână, există certificat de calitate eliberat de una din țările CE.

7. **Capsule îmbuteliat bere,** preț de 775 lei/kg (362 buc/kg).

8. **Frigidere de 304 litri, cu 2 uși,** garanție 12 luni, preț 400 000 lei, cantitate minimă 10 buc.

9. **Sobe teracotă :**

● **Sobe paralelipipedice 3x2x7**

	Preț en gros	Preț amănunt
Maron — Cal. I	50 809	57 436
Maron — Cal. II	46 524	52 592
Colorat — Cal. I	875	65 423
Colorat — Cal. II	50 968	57 616

● **Sobe paralelipipedice 3x2x8**

Maron — Cal. I	55 979	63 281
Maron — Cal. II	51 152	57 824
Colorat — Cal. I	63 836	72 163
Colorat — Cal. II	56 120	63 440

● **Sobe în 5 colțuri x 8 rânduri**

Maron — Cal. I	87 655	99 088
Maron — Cal. II	81 047	91 618
Colorat — Cal. I	100 309	113 393
Colorat — Cal. II	87 837	99 294

● **Sobe în 5 colțuri x 7 rânduri**

Maron — Cal. I	79 266	88 786
Maron — Cal. II	72 238	81 658
Colorat — Cal. I	90 622	102 442
Colorat — Cal. II	79 465	89 830

10. **Acumulatori auto, KUVVET, licență FULMAN,** garanție 12 luni, format uscat, 12 V, 55 Ah — 30 000 lei și 12 V, 60 Ah — 32 000 lei, franco Brașov, cantitate de minim 20 buc din fiecare sau 40 buc. într-un singur fel.

11. **Anvelope 155x13 Dacia, import Germania,** marca „Continental", cantitate de 1 000 buc., preț de 39 950 lei/buc., AC 0%.

12. **Tractor 65 CP,** cabină climatizată, preț de 4 500 000 lei/buc.

13. **Bușteni de 4—6 m — rășinoase (brad), import Rusia,** cantitate totală disponibilă 100 000 mc, canutate minimă en-gros de 10 000 mc, preț de 70 USD/mc franco beneficiar român, plata cu acreditiv irevocabil transferabil.

14. **Ciment Portland, de tip 450 RS 12/78,** în saci de 50 kg, preț de 31 USD/m.t., FOB Portul Marea Neagră.

15. **Oțel beton, origine CIS,** de calitatea A1 sau A2 sau A3 GOST 5781-82, NC2008 (TU 14—15—114—82-A-ACC, ASTM 615 Grade 40—60), cantitate de 50 000 MT în două tranșe, preț de 286 USD/MT franco C&F China sau Portul Coreea de Sud, performance bond 2%, tranșe de 25 000 pe lună, prima tranșă în 30—45 zile după confirmarea scrisorii de credit LC.

16. **Utilaje pentru preparat betoane** (betoniere acționate electric) :

● **Betonieră 750 L,** preț de 4 985 USD/buc., 8 buc/lună.

● **Betonieră 250 L,** preț de 3 739 USD/buc., 8 buc/lună.

Termenul de livrare este de 70 zile de la confirmare acreditiv, prețul este franco frontiera română, garanție 6 luni de la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 12 luni de la livrare, la solicitare se pot livra și piese de schimb și piese de rezervă.

Ofertă de produse Software

1. **Program de contabilitate generală, note contabile TVA, fișa contului, balanța etc. — 90 000 lei.**

2. **Evidența mijloacelor fixe, calculul amortismentului — 40 000 lei.**

3. **Evidența facturilor și clienților, stadiul plăților și încasărilor, debitori, creditori, calcul TVA — 75 000 lei.**

4. **Gestiunea comercială a depozitelor,** catalog mărfuri, inventar, recepție, etc. — 150 000 lei.

5. **Evidența personalului, calculul salariilor și al obligațiilor financiare, liste — 85 000 lei.**

Pentru comenzi peste 200 000 lei se oferă gratuit programul CONSULT — o agendă computerizată pentru management.

Configurație hardware necesară : calculator IBM-PC/XT/AT sau compatibil, cu 640 Ko de memorie, hard-disk și imprimantă.

Se asigură documentație completă, instruire, instalare, garanție și asistență tehnică.

Programele sunt permanent adaptate la legislația română.

CERERI:

1. **Făină grâu.**
2. **Soia.**
3. **Tărâțe.**
4. **Zahăr.**
5. **Fructe uscate de pădure.**
6. **Porumb boabe pentru floricele, 2 tone.**
7. **Vinuri albe 2—4 ani îmbuteliate pentru export,** 3000—500 l/lumină.
8. **Faianță, gresie și obiecte sanitare din faianță,** cantități de mii mp respectiv sute de buc.
9. **Mărgele (șiraguri și livrate separat) din : sticlă,** os, porțelan, lemn sau alte materiale naturale.
16. **Betoniere acționate electric sau cu motor cu benzină de capacități până la 300 l, cantități de 10—20** buc lună.
17. **Elemente de calorifer, din fontă turnată, origine** CSI, cantități a 5 vagoane/lună.
18. **Zinc tipografic, 2 tone.**
19. **Oțel beton PC 50 și/sau PC 60, dimensiuni între 6 și 16 mm, cantități min. 1 000 tone/lună.**
20. **Oțel beton OB 37, diametrul 6 mm, cantitate** de 1 000 tone/lună.
21. **Oțel beton OB 37, diametrul 6,5 mm, cantități de 10 000/lună.**
22. **Cablu oțel DIN 17140-83 tip D 35—2 sau D-8-2, diametrele : 6, 6,5, 8 mm, cantități de 1 000/lună.**
23. **Oțel beton striat, de tip GOST 25-G-2F, cu diam. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 25, 28 mm, cantitate minimă de 1 000 tone din fiecare, franco Odessa/Reni.**
24. **Cai pentru tăiere.**

Oferte de afaceri

1. **Proprietar de teren din Câmpulung-Moldovenesc,** jud. Suceava, 2 000 mp, teren construcție foarte bine plasat, dorește cooperare cu parteneri din străinătate (SUA, Marea Britanie, Franța, Austria, Olanda, Germania) în vederea construirii unei societăți mixte. Activitate avută în vedere : turismul.

2. **Ciocolată daneză „DANISH DREAMS",** un transport de probă cu posibilitatea de continuare a afacerii. Primul transport înseamnă un camion cu 34 palete x 63 cartoane x 20 pachete x 6 buc. (42 840 cutii x 6 buc fiecare). Prețul de livrare este CIF granița ORADEA : 0,90 DM/6 buc. exclusiv vama și impozite. Plata se face prin intermediul unei bănci daneze, pe cont închis, până partida în cauză este livrată beneficiarului de către partea daneză (sistem de plată CREDIT). Valoarea totală pe transport 42 840 cutii este de 38 563 DM. După acest prim transport de probă, în care partea daneză dorește să cunoască partenerul de afaceri, partea română va primi marfa în custodie cu plata după vânzare.

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23

(dl. Aristică Văduva).

Apel către ministrul sănătății

Nu pensionați medicii bătrâni, domnule ministru!

De[illegible]ionăm medici[illegible]ni cu o vastă [illegible] pacient este nevoie nu de [illegible], doi, ci de zeci de ani de practică terapeutică ? Tineri și bătrâni la un loc, mediu[illegible]l care există sunt insuficienți pentru a asigura ocrotirea sănătății în România.

Bolile s-au înmulțit. As[illegible]a Ministerul Sănătății să facă public numărul TBC-iștilor, astmaticilor, cardiacilor și neuro-psihicilor din toată țara... În felul acesta, guver[illegible]ar avea cu adevărat imaginea terifiantă a patologiei naționale !

Domnule ministru al sănătății, dacă pensionați[illegible] bătrâni, va muri lumea capete. Pe mine mă trateaza același medic de douăzeci de ani, scotându-mă de sub protecția tubului de oxigen și merg pe stradă cu șapte diagnostice, la care doar el le știe leacul. Eu numai în el am încredere. La Spitalul de Pneumologie **Sfanta Ecaterina** din București, toți medicii sunt în pragul pensionării. Dacă-i pensionați, pacienții pe care-i tratează ei de ani de zile, într-un an, doi, vor pieri, răpuși de boală ! Și încă ceva : această unitate, una din cele eficiente în tratamentul bolilor pulmonare, a fost invadată de TBC-iști pozitivi supraînfectați. În felul acesta, toți cei internați sunt condamnați să sucombe, cu plămânii ciuruiți de tbz. Datorită situației în care ne aflăm, consultați-ne în greva foamei și, pentru asta, vă rugăm, domnule ministru al sănătății, dați dispoziție să se scoată TBC-iștii pozitivi de la Spitalul de Pneumologie, secția II — SF ECATERINA și să li se creeze toate condițiile posibile de vindecare, unde hrana și aerul au un rol atât de important, precum medicamentele.

Nicolae Sinești,
vechi pacient al spitalului

Cură de slăbire comodă

● *În 7 zile = 3 kilograme mai puțin !*

Suntem în sezonul legumelor și fructelor proaspete. Prilej pentru revitaminizarea organismului și eliberarea lui de plusul de kilograme ce-i îngroașă liniile și-i stânjenește mișcările. Dieteticienii sunt la datorie. Ei vă oferă, în numărul viitor al revistei noastre, un regim complet pentru 7 zile, bazat în principal pe verdețuri și poame, dar cu respectarea strictă a necesarului de calorii și principii nutritive.

O cură de slăbire comodă, ce exclude oboseala, enervarea și obsesia foamei.

LUMEA INVENTEAZĂ

Lentile de contact și pentru prezbiți

Odată trecuți de 45 ani (când avem vederea la distanță normală — emetropie), devenim cu toții prezbiți. Prezbitismul nu este o boală, ci un fenomen natural, de îmbătrânire a cristalinului, ce are drept consecință imposibilitatea de a distinge clar lucrurile apropiate. Atunci omul merge la medicul oftalmolog, pentru a i se prescrie ochelari corectori. Pentru cei care preferă lentile de contact, în Franța s-au realizat lentilele numite **variații**, care prezintă multe avantaje. Ca și lentilele de contact **progresive**, ele permit să se vadă perfect de departe sau de aproape. Sunt realizate într-o nuanță albăstruie palidă (benefică pentru vedere) și sunt ușor de manevrat. Nu există nici o dificultate când sunt introduse pe cornee (înapoia pleoapelor), sau când se scot. După ce sunt scoase, lentilele de contact trebuie introduse într-o soluție dezinfectantă. Faptul de a vedea din nou clar (lectura unor litere microscopice, introducerea aței în ac etc.), oferă satisfacții nebănuite. Ca și lentilele progresive, lentilele pentru prezbiți corectează deopotrivă miopia.

Nervi artificiali pentru paralitici

O fantastică experiență a unor medici americani. Ei au grefat nervi artificiali unor paraplegici (paralizați). Invenția deschide perspective uluitoare în acest domeniu al medicinii. Reușita va da posibilitatea unor paralitici să meargă, sau să-și folosească mâinile în efectuarea mișcărilor curente de fiecare zi. Se prevede ca, într-un viitor apropiat, cei suferinzi de paralizia membrelor superioare sau inferioare, să meargă sau să-și folosească mâinile datorită acestor grefe. Pentru moment, experiențele au loc numai în laborator, dar și acest fapt este deosebit de încurajator. Persoane paralizate la ambele brațe au putut apuca și menține diverse obiecte cu propriile lor mâini. Unul din ei, paralizat la picioare, a fost în stare să urce câteva trepte.

Dr. AUREL ROSIN ■

Este bine de știut

Televizorul provoacă impotență sexuală

Profesorul Hermann Vogt, de la Universitatea din München, sfătuiește tinerele doamne să nu-și țină soții în fața televizorului, deoarece cercetările medicale au demonstrat că micul ecran induce scăderea apetitului sexual și, treptat, instalează impotența ! Este preferabil ca, în această etapă a zilei, soții să-și petreacă timpul în conversații sau să facă împreună gimnastică.

Degetul fript nu se ține în apă rece

Cine s-a ars la un deget este îndemnat să-l introducă imediat sub un jet de apă rece. Este greșit, atenționează prof. dr. Walter Meile, din Zürich. Dimpotrivă, după orice arsură artificială, terapia de urgență constă în introducerea tegumentului agresat în apă căldicică. În felul acesta, nu se produc băsici și vindecarea este mai rapidă.

Duș rece la cap

Introducerea capului sub un jet de apă rece — ne asigură cercetători americani — contribuie nu numai la refrișarea trupului, ci, deopotrivă, la o mai bună circulație a sângelui, ca și la întărirea întregului organism. Se recomandă ca acest lucru să fie făcut dimineața, timp de un minut, prin folosirea dușului de mână.

Vitamine anti-cancer

Sub egida Centrului internațional de cercetări asupra cancerului se fac studii referitoare la această boală în multe țări ale lumii, printre care în Iran și China. Studiindu-se populația Iranului, la care cancerul esofagului este prima cauză a mortalității, echipa condusă de doctorul Nubia Munoz a constatat că **alimentația acestor locuitori este săracă în vitaminele A, B și C,** ceea ce duce la o iritare cronică a esofagului, care, la rândul lui, facilitează acțiunea cancerigenă a substanțelor prezente în mediul înconjurător, inclusiv a fumului de țigară. În SUA, experiențe făcute pe animale (expuse la substanțe cancerigene) cu **retinoidă, o substanță chimică apropiată de vitamina A,** au constatat că aceasta împiedică formarea cancerului. Din rezultatele obținute, s-a tras concluzia că alimentația zilnică a omului trebuie să fie foarte bogată în vegetale. Pentru documentare, menționăm, în paranteză, conținutul (în miligrame la suta de grame) în vitaminele A, B și C al unor legume și fructe.

Ardei gras (0,18—0, 1—18), mazăre verde (1,1—0,1—30) morcovi (8—0,06—4), roșii (0,2—0,04—26), ridichi (0,02—0,02—25), salată verde (1,5—0,08—14), spanac (3,2—0,2—73), varză roșie (40—0,1—30), varză albă (0,3—0,05—43), mere (0,4—0,04—5), pere (0,16—0,1—2), piersici (0,45—0,05—6), măceșe (8,4—0,02—1100).

Aceste alimente, ca și multe altele, ce stau la dispoziția fiecăruia dintre noi, sunt adevărate medicamente, recomandate de cercetătorii centrului pentru prevenirea acestei boli crude.

AUREL DIANU ■

Terra încă necunoscută

Corăbiile de gheaţă ale oceanelor

Aisbergurile sunt munţi de gheaţă care pluteso pe mările şi oceanele arctice şi antarctice. In emisfera nordică, aceşti „munţi" provin în număr mai mare din promontoriile calotei groenlandeze. Se deplasează spre sud, purtaţi de curenţii Labradorului şi Groenlandei. Au formă neregulată, prezentând contururi accidentate deasupra apei. Anual, din Groenlanda se desprind peste 7 000 de aisberguri, din care circa 40 ajung până la 42° latitudine nordică.

Aisbergurile antarctice sunt de obicei tubulare, cu platouri netede şi margini abrupte. Ca dimensiuni, acestea pot avea o lungime de zeci de kilometri şi o grosime de peste 600 m ! Înălţimea aisbergurilor deasupra apei ajunge la 30—50 m, dar partea lor cea mai importantă este submersă. Astfel, pentru cele tubulare, raportul este de 1 : 7, pentru cele rotunjite de 1 : 4, iar pentru cele piramidale 1 : 3.

Volumul total de gheaţă cuprins în aisbergurile care pluteso într-un an pe mările şi oceanele lumii a fost estimat la 1000 mc, din care peste 90 la sută se află în emisfera sudică.

Având în vedere că gheaţa aisbergurilor este alcătuită din apă pură, de cea mai bună calitate, este uşor de înţeles de ce atenţia oamenilor de ştiinţă se îndreaptă cu o tot mai mare insistenţă spre utilizarea acestei uriaşe resurse naturale. Din calculele specialiştilor, aisbergurile pot acoperi o creştere cu 25% a consumului mondial actual de apă.

Pentru prima dată aceşti „munţi de gheaţă" au fost folosiţi ca resurse de apă dulce în 1773, când, în apropierea Cercului polar de sud, James Cook şi-a completat rezerva navei cu 15 tone de apă obţinută din topirea gheţii dintr-un aisberg.

Astăzi, concluzia unanimă a specialiştilor din diferite domenii ale ştiinţei este că, în condiţiile tehnice actuale, remorcarea aisbergurilor şi transportul lor în ţinuturile însetate ale planetei sunt posibile şi eficiente. Studii de detaliu precizează şi sursele principale de aprovizionare cu aisberguri, în funcţie de poziţia teritoriului în care vor trebui să ajungă. Astfel, pentru Australia, se propune remorcarea aisbergurilor desprinse din câmpurile de gheaţă Amery, West şi Shackleton, iar pentru Africa de vest şi Orientul Mijlociu, aisbergurile ce provin din şelfurile Filchner şi Larsen.

Calculele efectuate au pus în evidenţă că dimensiunile optime sunt cele ale unui aisberg de mărimi mijlocii sau mici, cu lungimi de până la 2 000 m, lăţimi de peste 300 m şi grosimi de 200 m.

Pentru transportul lor s-au propus diferite mijloace de propulsie, dintre care cele mai eficiente par a fi cele legate de energia solară. O altă variantă ar fi topirea aisbergurilor în larg şi transportul apei dulci în rezervoare de materiale plastice uriaşe. O astfel de călătorie ar dura între 9 şi 11 luni şi nu implică probleme deosebite de protecţie a mediului.

Se presupune, însă, că în locurile de ancorare se vor produce modificări locale în fauna acvatică, prin scăderea persistentă a temperaturii apei mării. Vor fi de asemenea şi ceţuri persistente şi temperaturi coborâte ale aerului.

Toate estimările efectuate până în prezent au pus în evidenţă că apa astfel obţinută va fi mai ieftină decât cea obţinută prin desalinizarea apei de mare, sau din alte surse. De exemplu, chiar în cazul în care ar fi remorcate pe o distanţă de peste 3 000 km, un metru cub de apă potabilă rezultată din topirea aisbergurilor ar fi de 5 până la 10 ori mai ieftin decât metrul cub de apă obţinută prin desalinizare.

ION MANTA ■

Aisbergurile în superlative

● **Cel mai mare aisberg cunoscut a fost observat în sudul Oceanului Pacific. Avea 385 km lungime, 97 km lăţime medie şi 278 km lăţime maximă. Suprafaţa lui era de 31 000 km², cât a Belgiei !**

● **Cel mai nordic aisberg antarctic a fost semnalat în Oceanul Atlantic, în aprilie 1894. El a ajuns la 26 30' latitudine sudică.**

● **Cel mai sudic aisberg arctic a fost localizat în Oceanul Atlantic, la 39°50' latitudine nordică, în ziua de 2 iunie 1931.**

● **În nordul Groenlandei, a fost descoperit aisbergul cu cea mai mare înălţime deasupra apei. El atingea 165 m !**

Despre OZN-uri se vorbeşte de câteva decenii

Navele cosmice ne vizitează de secole

Ele au fost observate încă din evul mediu timpuriu

Avem tendinţa să considerăm OZN-urile un fenomen modern. De fapt, oamenii de ştiinţă şi astronomii au notat apariţia de obiecte inexplicabile pe cer, de secole. Cercetătorii au găsit în documente peste 300 de cazuri semnalate înainte de anul 1900.

■ Călugării de la St. Albanos din Hartfordshire au văzut o navă de o formă alungită, bine echipată, de o culoare foarte frumoasă, în noaptea de 1 ianuarie 1254.

■ În anul 1290, starețul și călugării de la Byland Abbey, Yorkshire, au semnalat un disc mare, rotund, de argint, zburând deasupra lor.

■ La Basel, Elveţia, la 7 august 1566, discuri strălucitoare, uriaşe, acopereau cerul spre disperarea şi uimirea locuitorilor.

■ În martie 1716, Sir Edmund Halley, astronomul britanic care a dat numele său celei mai vestite comete din lume, a văzut un obiect luminos, strălucitor, deasupra Londrei, timp de două ore.

■ Un val de obiecte în formă de farfurie au zburat deasupra oraşului francez Embrun la 7 septembrie 1820. Martorii au declarat că ele şi-au schimbat direcţia, executând un unghi perfect de 90°, fără să strice formaţia.

■ În aprilie 1897, mai mult de 10 000 de oameni au văzut o navă aeriană deasupra oraşului Kansas City, Missouri. Obiectul a apărut iute, apoi s-a oprit brusc deasupra oraşului timp de 10 minute. După ce a împrăştiat lumini albastru-verzui, a ţâşnit în sus, în spaţiu.

■ Alexander Hamilton, membru al Camerei Reprezentanţilor, a făcut o declaraţie sub jurământ, arătând că pe 21 aprilie 1897 a fost trezit din somn de un zgomot ciudat, ce se auzea din afara casei sale din Le Roy, Kansas. A văzut o navă de 300 picioare, în formă de ţigară de foi. Era ocupată de şase fiinţe ciudate, care vorbeau între ele. Hamilton şi doi dintre oamenii săi au încercat să se apropie mai mult de navă, dar fiinţele acelea au pus în funcţiune o putere ciudată şi OZN-ul s-a avântat spre cer.

ION MANTA ■

— Da', voi n-aveţi arbaletă cu laser ?

Tâmplarul William Robert este vizitat de un OZN

Întâmplarea a fost divulgată abia peste un secol

● **Timp de aproape 100 de ani, ceea ce văzuse tâmplarul William Robert Loosley, într-o pădure din Anglia, a rămas un secret închis în sertarele biroului său.**

Când strănepoata sa făcând ordine în mansardă, a descoperit raportul lui, experţii au fost nevoiţi să admită că o farfurie zburătoare s-ar fi putut să viziteze, într-o noapte de toamnă a anului 1871, Buckinghamshire.

Loosley era un membru respectat al comunităţii din High Wycombe. El s-a trezit cu febră, şi, simţindu-se rău, în dimineaţa de 4 octombrie, a hotărât să se plimbe prin grădină, să se răcorească. La un moment dat, a observat o lumină ca o stea, ce se mişca pe cer, apoi s-a oprit, a coborât, balansându-se, aterizând în pădurea din apropiere.

In [illegible] la [illegible] [illegible] emitea o stranie lumină. Apoi, brusc, ăpăru un al treilea ochi, din care a ţâşnit o vergea subţire, ceva mai groasă decât un creion. Speriat, omul a [illegible] să se retragă spre casă. Dar, stupoare : obiectul a pornit după el ! L-a urmărit şi l-a dirijat spre o altă [illegible], ceva mai mare. Tâmplarul intrase în panică. A privit în sus şi a văzut pe cer un [illegible] ca o lună, ce părea să semnalizeze cu lumini. Apoi acesta a dispărut rapid.

Bietul om a reuşit să ajungă acasă. Neînţelegând nimic, a scris ceea ce s-a întâmplat şi a încuiat manuscrisul în sertarul său. După ce acesta a fost descoperit, aproape la un secol distanţă, expertul în science-fiction David Langford a studiat documentul şi, mai târziu, a scris o carte despre el. El a declarat că manuscrisul a trecut toate testele de autenticitate şi în mod clar nu este o fabulaţie, pentru că moartea omului, în 1893, anulează total posibilitatea ca el să fi descris concepte ştiinţifice evidente în povestea lui.

ION MANTA ■

HUDSON HAWK

O producție Silver Pictures / ACE BONE realizată în anul 1991. Producător executiv: Robert Kraft. Scenariul: Steven E. de Souza și Daniel Waters. Subiectul: Bruce Willis și Robert Kraft. Imaginea: Dante Spinotti, A.I.C. Decoruri: Jack DeGovia. Montaj: Chris Lebenzon și Michael Tronick. Costume: Marylin Vance-Straker. Muzica: Michael Kamen și Robert Kraft. Regia: Michael Lehmann.

În rolurile principale: BRUCE WILLIS, DANNY AIELLO, ANDIE MACDOWELL, JAMES COBURN, RICHARD E. GRANT, SANDRA BERNHARD.

Proaspăt ieșit din închisoare Eddie Hawkins (Bruce Willis) este hotărât să renunțe la meseria sa. Când ai fost, însă, cel mai bun spărgător din lume, se pare că decizia nu-ți aparține în întregime. Puternicii și ultra — bogații lumii pe care o regăsește după 10 ani își dresc trei creații ale lui Leonardo Da Vinci și numai el, „the best", poate face o astfel de treabă. Șantajat — acceptarea misiunii sau moartea celui mai bun prieten — Eddie, supranumit și Hudson Hawk, va trebui să acționeze: să pună capăt unui plan infam, să-și salvez prietenul, să se apropie, după atâta timp, de o femeie și, între timp, să mai salveze și lumea.

LIANA TATOS ■

Alexander Hausvater declară:

„Pe scena unde miroase a moarte, am regăsit un spectacol superior"

— Ați fost prezent și în lipsă, domnule Alexander Hausvater; nu doar prin AM PUS CĂTUȘE FLORILOR, pe care l-ați montat la ODEON, dar și ca autor al piesei după DECAMERONUL, pusă în scenă de Iulian Vișa, la Sibiu. Reveniți din America tot la ODEON, cu LA ȚIGĂNCI, după Mircea Eliade. Pendularea real — ireal mi se pare o încercare temerară pentru scenă.

— Irealul este partea cea mai adevărată în om — puritatea. Piesa pe care am scris-o este o producție complet originală, în care se merge la o schematică anti—teatru. Un scriitor care se numește Eliade a scris o nuvelă, dar când scrierea asta devine teatru, nu mai are nici o legătură cu nuvela. Va fi un dezavantaj, deoarece lumea va face comparație cu nuvela. Cine vrea, însă, să descopere literatura lui Eliade nu trebuie să vină la teatru, pentru că aici noi facem altceva. Pe mine nu mă interesează adaptarea unei nuvele, sau a unui roman. Este întâlnirea cu un personaj. S-ar putea să fie și spiritul nuvelei, acum nu-mi dau seama.

— La ce actor v-ați gândit pentru întruchiparea personajului? Cine este Gavrilescu?

— Sunt vreo treizeci de Gavrilescu!

— AM PUS CĂTUȘE FLORILOR a fost un spectacol șocant. Repetați experiența de anul trecut?

— Nu cred că există ceva șocant în teatru. Trăim în fiecare moment lucruri mult mai șocante. Să nu vorbim de Bosnia—Herțegovina, ci să ne uităm aici, pe stradă. N-am văzut în nici o țară o atitudine mai șocantă față de femeie — nici în Africa! Femeia e total violată în țara asta! Și mai sunt multe altele, importante. Șocul este o parte din realitatea noastră. Dar omul încearcă să spună că nu există. Închide radioul și televizorul și zice că asta se petrece altundeva. Cătușele nu este de loc un spectacol șocant, doar incapacitatea noastră de a ne înțelege pe noi și pe semenii noștri devine șocantă.

— Cum ați regăsit, după un an, AM PUS CĂTUȘE FLORILOR? De obicei, regizorii afirmă că, după un număr de reprezentații, spectacolul se degradează.

— L-am regăsit de zece ori mai bun ca la premieră. Am făcut 150 de piese diferite și n-am văzut un spectacol la care oamenii să țină așa! După 70 sau 80 de reprezentații, m-a surprins complet. E de necrezut! Superior, mult, începutului.

— Puteți afirma același lucru despre TEATRUL ODEON, în ansamblul său?

— Mi se spune că ODEON este unul din cele mai bune teatre. Singura dovadă este în oameni și în spectacol, dar oamenii suferă mult mai mult. Găsesc că este de neînchipuit prin ce trebuie să treacă. Într-o altă țară, ceva mai civilizată, politicienii și directorii ar fi puși în închisoare! Condițiile de lucru ale artistului sunt sub orice înțelegere. Situația — din punct de vedere al legilor, al sănătății, al igienei — este mult mai grea și mai tulburătoare decât anul trecut. Ilogismul a ajuns o regulă de joc și mi se pare foarte întristător să vezi asta la trei ani de la Revoluție. Actorii muncesc 20 de ore pe zi și au salariul unui cersetor. Sunt bolnavi tot timpul, n-au asigurare, n-au ce mânca! Am lucrat și în Kenia, dar n-am întâlnit o astfel de situație! Din punct de vedere al repertoriului, lucrurile stau, poate, mai bine, dar pe scena **Teatrului Odeon** miroase a moarte. Peste tot sunt șobolani putreziți. Încerc să fiu pozitiv și să împing oamenii înainte, dar există o limită a rezistenței.

— Înainte de a vă întoarce în America, anul trecut, ați promis că veți reveni și ați făcut-o. Acum, odată cu premiera piesei LA ȚIGĂNCI, lucrul se termină pentru această stagiune. Vă reînnoiți promisiunile?

— Am simțit o responsabilitate enormă pentru acești oameni pe care-i iubesc și față de un public care are nevoie de teatru, este educat pentru teatru. Dar, văzându-l atât de neajutorați, cu toate eforturile mele, fără posibilitatea unor speranțe care să se materializeze, întrebarea este: aduc eu vreun folos teatrului românesc? Pentru moment, nu am răspuns la această întrebare.

LIANA TATOS ■

(Convorbirea cu domnul Alexander Hausvater a avut loc înaintea premierei piesei LA ȚIGĂNCI. Vom reveni — n.a.).

N-au dispărut toți trubadurii

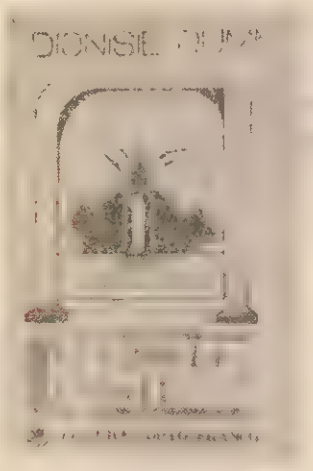

Dionisie Duma

Dacă te avânți primăvara pe la Tecuci, dai de toate mirosurile florilor — de piersic, de zarzăr, de cireș, de prun, de măr și de viță de vie. Iar dacă vii prin iunie, te îmbată mirosul de tei, de salcâm și de pământ reavăn, de după ploaie. Acolo, dacă insiști puțin, după ce străbați câteva ulițe strâmbe și bătrâne și se șterge deosebirea dintre sat și oraș, dai de casa poetului Dionisie Duma și poți să bați în poartă.

Pe Dionisie Duma unii critici l-au categorisit romantic. Se poate spune și așa, firește. Însă Dionisie Duma este, de fapt, unul dintre puținii trubaduri, dacă nu singurul, ai liricii noastre de azi îndrăgostit de poezie până peste urechi, trăind întru poezie și pentru poezie. Dionisie Duma ne uimește prin capacitatea lui de a fi, concomitent, desuet la culme și indiscutabil modern. Să citim împreună frumosul său „Madrigal": „Locul acela a rămas lângă dig / Urlă câinii, urlă de frig. / Sălcii plecate pe mal nu mai sunt / Mireasmă de toamnă, de ploi și de vânt. / Umbra s-a scurs cu vârstă cu tot, / Mă chinui să plâng, să râd și nu pot. / Prin acrul burgului iluzii sfârșesc, / E toamnă, e frig și nu mai gândesc, / Cu trupul aievea parcă plutim / Și nu mai știm locul unde murim!" (din volumul „Catedrala de cuvinte", apărut la Editura „Porto-Franco" din Galați).

Poezia românească este în prezent într-o pasă neagră (caii! ei sunt ocupați cu politica). Însă în timp ce în Occident, în frunte cu Statele Unite, poezia dă semne de moarte definitivă, noi, românii, avem marea șansă a orașelor mici, de provincie. Până la vremuri mai bune, poezia românească poate fi menținută în viață acolo. Dulce Tecuci, apără ți poeții!

Răspunsul la întrebarea cât de mare poate fi această poezie, ascuțită în orășelele noastre pline de bujori, de trandafiri, de regina nopții și de domnișoare în blugi, depinde de multe și problema se rezolvă diferit, de la om la om, de la caz la caz și de la noroc la noroc. Dar un lucru este în afara oricărei îndoieli — avem de-a face cu poezie adevărată.

ION D. GOIA ■

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

Dacă ai carte, ai parte!

Chiar și în aceste vremuri tulburătoare, de economie în tranziție eternă, cartea rămâne un produs căutat. Printre atâtea mizerii ale vieții, cu nervii și veniturile la limită, românul, spre cinstea lui, cumpără cărți. Și negustorii nu lipsesc: multe edituri (parcă prea multe, dar dacă rezistă, treaba lor!), librării (direct sub soare sau ploaie), anticariate. Lucrurile sunt, încă, amestecate: statul cu privatizatul, negustorii de ieri din Obor sau Berceni și noii veniți. Se simte că afacerea merge, chiar dacă prețurile urcă mereu.

În spațiul de la intrarea în **Sala de expoziții Dalles**, câțiva tineri întreprinzători și competenți, în asociație cu **ARTEXPO**, au amenajat un centru de comerț al cărții. Se simte imediat mâna stăpânului — un lăcaș de cultură de înaltă ținută. Spațiul mic, dar funcțional și estetic, muzică potrivită, în surdină; și cărți, multe cărți, dintre cele bune și foarte bune. Domină cartea de artă: albume imaculate și postere din edituri europene de prestigiu. Deși prețurile ne fac pe mulți să oftăm, ele sunt mult inferioare celor practicate în alte țări. Asta explică și numărul mare de străini ce le cumpără. Oferta e completată cu bijuterii bibliofile românești: Ionescu-Gion, **Istoria Bucureștiului**, ediția I; Eminescu, **Ediție bibliofilă antebelică**. Dar câte și mai câte!... Mergeți și le descoperiți singuri. Priviți și hărțile, litografii color, de secol XVIII—XIX, foarte bine plătite în alte locuri. Și chiar dacă nu puteți cumpăra încă, priviți sau răsfoiți, personalul este amabil și la dispoziția dumneavoastră.

Un magazin de carte din rețeaua **Anticariat** ce trebuie vizitat săptămânal, este **cel din strada Academiei**. Păstorit spiritual de domnul R. Berceanu, „ultimul împărat" al bibliofiliei românești, aici mai găsiți piese bibliofile deosebite, la prețuri convenabile. Vă conduce doamna M. Isac, amabilă și pricepută, cu suflet de poetă — și chiar este! Cereți o hartă a Transilvaniei, din secolul XVIII, semnată de un cartograf german celebru. O piesă foarte valoroasă! Reamintesc celor care l-au uitat pe fermecătorul erudit, domnul Enescu, în strada [illegible]olit Grigore, lângă Parcul Carol, patronează un anticariat. Dacă-l vizitați, veți face mari descoperiri. Dar, grăbiți-vă!...

DON LOTREC ■

P.S. S-a anunțat — e drept, la TVR — reeditarea excepționalei **Enciclopedii a lui L. Petrescu**. Dumneavoastră ați văzut-o? Nici eu! Domnul Vasile Văcaru și ceilalți n-au epulzat-o, încă, pe a dumnealor?!

Când va intra Televiziunea dlui Everac în legalitate?

• *Dacă tot înghiţim tablete, măcar să fie pe cale... legală, ca să ştim şi noi o socoteală!*

„Opiniile domnului Everac sunt extremiste"

— Mai în glumă, mai în serios, v-aţi declarat, domnule Radu Coşarcă, „doctor în tabletele lui Paul Everac". Se pare că a devenit o obsesie naţională.

— Nici nu e de mirare. Domnul Everac se laudă că nu e un specialist în televiziune, ci un amator. Este un punct în care suntem amândoi perfect de acord! În nici o televiziune din lume nu există un astfel de editorial — aşa ceva merge la un ziar — un editorial filmat în studiou, plictisind naţiunea cu vorbăraia lui. Televiziunea înseamnă imagine, dar prin ceea ce face, domnia sa neagă însăşi profesia.

— Numai atât?

— Cel mai grav aspect al demersului directorului general al Televiziunii este că, la o oră de maximă audienţă, expune nişte opinii pur personale

— De fapt, le impune.

— Este foarte bine ca o personalitate să-şi înfăţişeze ideile, părerile, în faţa telespectatorilor, dar în cadrul unor dezbateri, al unor mese rotunde, în care să fie invitată o paletă largă de oameni de cultură, de artă, de ştiinţă, oameni politici, pentru a putea oferi o gamă bogată de opinii, dând publicului posibilitatea de a compara, de a selecta. Oferi, aşadar, materia şi spui: alege! Acesta este rolul esenţial al unui post public. Apoi, ceea ce rosteşte domnul Everac sâmbătă de sâmbătă, nu este o înşiruire de vorbe oarecare, sunt nişte opinii extremiste. În editorialul Know how, spre exemplu, se încearcă să se insufle naţiunii române ideea unui izolaţionism bolnav şi, oricum, anacronic în acest sfârşit de veac şi în această ţară care abia începe să intre în

lume, în Europa! Într-o Românie bulversată, debusolată, căutându-şi starea de normalitate prin suferirinţele tranziţiei, domnul Everac nu face decât să explice că tot ce este străin e rău, e umilitor pentru naţiune! Acest om atacă actualul preşedinte, actualul guvern, actualul parlament, actuala opoziţie, care fac un balet diplomatic pe toate meridianele, pentru a convinge că suntem un stat democratic, un stat care merită să fie primit în concertul naţiunilor. Este surprinzător că nici una dintre structurile de putere nu ia poziţie faţă de acest om. Cine este, până la urmă, domnul Everac?! Un om oarecare, care a scris nişte piese de teatru, deci şi-a găsit un loc în dramaturgie şi, temporar, a găsit un loc şi la etajul 11 în Calea Dorobanţilor, motiv pentru care-şi permite să transforme Televiziunea Română în propria-i tribună, de la care să ne ofere ceea ce ar fi după dânsul un „portret democratic" — nesubliniind decât aspecte negative şi triviale! Au fost multe persoane şi personalităţi injurate în presă, dar n-au avut nici măcar ideea — ca să nu mai vorbim de acces! — de a utiliza postul naţional de televiziune. Oare nu se înţelege ce efect au cele cinci minute pe care domnul Everac şi le adjudecă sâmbătă seara?

„Guvernul trebuie să ia atitudine"

— Oricât de incriminatoare ar fi apariţia domnului Everac pe post, aş zice că nu aici trebuie să se oprească discuţia noastră, doamnă Iolanda Stăniloiu. De aici ar trebui să pornim!

— Ideea este, de fapt, următoarea. Tabletele şi conţinutul lor nu sunt decât o manifestare simptomatică a declinului pe care-l cunoaşte Televiziunea de când se află sub această conducere. Exprimă, apoi, o stare de spirit, o atitudine faţă de opinia publică — incluzând aici şi puterea şi opoziţia, pe toată lumea — o atitudine faţă de Consiliul Naţional al Audiovizualului, o atitudine faţă de chiar oamenii Televiziunii, — o atitudine feudală! Să luăm cazul recentei destituiri a directorului Departamentului Teatru-Film. În ceea ce l priveşte pe Dan Nesuliu a făcut un triplu abuz. În primul rând, a încălcat un ordin, prin care se statua că numai Consiliul de administraţie poate destitui un director. Al doilea abuz mi se pare felul în care a fost întocmit acest act, prin ameninţarea juristei cu pierderea locului de muncă, ceea ce aminteşte de vremuri nu de mult trăite. În sfârşit, acest lucru se face în lipsa persoanei respective, care culmea paradoxului!, e trimisă în străinătate ... să negocieze nişte contracte, sub semnătura cui? A domnului Everac!

— Să nu mai vorbim de pierderile materiale!

— Prin această compromitere, pierderile materiale se pot amplifica enorm. Iar toate aceste evenimente au loc în paralel cu constituirea, în

Preşedinţia a unui Birou de imagine externă a României. Mă întreb, cum îşi va desfăşura activitatea această instituţie, atâta timp cât va dura situaţia pe care o discutăm?

— Dar cât credeţi că va mai dura? Nu se poate schimba nimic?

— Ba da. În măsura în care instituţia care l-a numit pe domnul Everac — respectiv, Guvernul — îşi asumă o atitudine faţă de ceea ce se întâmplă. Pentru că, dacă cele etalate în tablete reprezintă şi punctul de vedere al Guvernului, atunci trebuie să-l susţină în continuare, impotriva oricărui protest al opiniei publice. Dacă nu, Guvernul e dator să se disocieze şi prin asta înţeleg să ia nişte măsuri concrete.

— Nu mi se pare imposibil ca lucrurile să rămână şi aşa cum sunt.

— Guvernul se prevalează de faptul că domnul Everac a fost numit temporar — şi anume până la apariţia legii organice a Televiziunii.

— Ne întoarcem la Parlament!

— Exact! Ne întoarcem la Parlament şi ne punem o întrebare foarte gravă: dacă această lege continuă să fie discutată încă nu ştiu câţi ani — e posibil, în actuala configuraţie parlamentară! — noi ce facem? Rămânem cu domnul Everac?

„Televiziunea funcţionează ilegal! Cine-şi asumă răspunderea de a o închide?"

— Aţi pomenit de o atitudine care, de data aceasta, nu poate fi pusă numai pe seama directorului general al Televiziunii, faţă de Consiliul Naţional al Audiovizualului, al cărui membri sunteţi. Deşi sună ca o glumă, TVR funcţionează ilegal. Asta înseamnă că s-ar putea opri emisia, doamnă Stăniloiu?

— Teoretic, da! Dar cine-şi asumă răspunderea de a închide singura staţie de televiziune naţională?

— Poate ar fi bine, domnule Coşarcă, să explicăm cum s-a ajuns la această situaţie.

— Pentru a se obţine licenţa de emisie, este necesară prezentarea unui dosar la C.N.A., care, prin cei 11 membri ai săi şi cu ajutorul experţilor, face o analiză. Urmează discuţia cu solicitantul licenţei, în cadrul unei dezbateri publice, în care se prezintă plusurile şi minusurile. Staţii de radio şi de televiziune locale, din toate colţurile ţării, care se bat pentru obţinerea câtorva sute de auditori, au prezentat dosare extraordinare, au făcut sondaje, studii de fezabilitate, marketing, ne-au expus strategia lor de dezvoltare. Nimic din toate astea n-a fost făcut de cea mai mare şi mai importantă staţie de televiziune din această ţară, care trăieşte din banii noştri!

— N-aţi primit chiar nimic de la TVR, doamnă Stăniloiu?

— Dacă cele 7 file prinse într-o clamă, pe care ni le-au trimis după 6 luni de multiple demersuri înseamnă ceva, atunci am primit. Eu consider că nu reprezintă decât totalul dispreţ al Televiziunii faţă de opinia publică, faţă de propriile-i îndatoriri. Acolo se ştie că, teoretic, C N A este învestit cu puterea de a acorda licenţele, dar, practic această putere este anulată în cazul Televiziunii Române, din cauză că ea nu are încă o lege.

— Ajungând din nou la lege, înseamnă să ne întoarcem de unde am plecat. Măcar noi să mergem mai departe cu discuţia noastră, domnule Coşarcă.

— Acestei instituţii îi lipseşte un statut, pe care orice televiziune naţională din lume îl are. E vorba de un cod de reguli, de principii, care ar trebui respectat. Sigur, şi Legea audiovizualului statuează că TVR trebuie să fie neutră, obiectivă, să nu incite la violenţă, ură rasială etc., dar codul poate fi încălcat foarte uşor, prin diverse emisiuni, la diverse ore. Un post public are de îndeplinit nişte exigenţe, pe care domnul Everac şi instituţia pe care o conduce le încalcă grosolan, editorialul fiind exemplul cel mai facil.

Situaţia financiară e din ce în ce mai proastă. Televiziunea e sufocată între numeroasele sindicate: redactorii sunt plătiţi mai prost decât o femeie de serviciu la patron, nemaivorbind de faptul că imaginea Televiziunii pâlpâie şi ea, ca trecută. Noi vrem să transformăm această întâlnire pentru acordarea licenţei într-o dezbatere profesională de înalt nivel, să discutăm despre ce înseamnă un serviciu public, despre principii, despre codul deontologic, despre îndatoririle pe care le are, despre programe. Peisajul audiovizualului românesc va fi foarte curând încărcat — în urma licenţelor acordate, numai în Bucureşti vor exista 8 canale de televiziune, cu care TVR va trebui să-şi împartă audienţa. Cum conştientizează această situaţie — inedită — concurenţa? Am vrea să descoperim o gândire cu adevărat profesionistă.

— Şi când sperăţi c-o veţi putea face, doamnă Stăniloiu?

— Întâlnirea era programată pentru 29—30 iunie. În urma discuţiei de la Comisia Parlamentară, în care l-am arătat domnului Everac „dosarul" pe care l-a prezentat instituţia ce cu onor o conduce, am căzut de acord cu toţii: pe acele câteva file n-avem ce discuta, nu două zile, cum am preconizat noi, ci nici un sfert de ceas! Le mai acordăm, deci, ceva timp, pentru a se prezenta un dosar temeinic.

— Iar asta se va întâmpla, probabil, vorba redactorilor de la Departamentul Emisiunilor Informative, „la o dată ce vă va fi comunicată ulterior". Eu vă mulţumesc.

Pagină realizată de
LIANA TATOS

SAAB 9 000 AERO

Firma suedeză **SAAB** se remarcă în primul rând prin construirea de aparate de zbor de înaltă calitate, însă, în crearea imaginii de marcă un mare rol l-au avut și elegantele limuzine de origine scandinavă. Cea mai cunoscută din gama SAAB este **modelul 900.** A debutat pe piață în 1977 sub denumirea de **Combi Coupé,** 3 uși cu havon, bancheta spate rabatabilă.

900 a cunoscut de-a lungul timpului diverse remodificări și dotări suplimentare, cum ar fi cutia de viteze cu 5 trepte, motor turbo, caroserie în trei volume, sistem de frânare ABS, diverse sisteme de gestiune electronică, variantele cabrio etc.

Datorită apariției noilor tehnologii, în ultima vreme SAAB a riscat să piardă piața pe care și-o formase. Înnoirea a venit la timp întrucât previzibila prăbușire a de la SAAB anunță lansarea unei noi versiuni, numită **9000 AERO,** o berlină cu o caroserie complet remodelată și cu un nou motor.

Platforma noii versiuni este, însă, una deja cunoscută, ea fiind împrumutată de la OPEL VECTRA. Firesc, dacă ne gândim că firma care patronează OPEL-ul, GENERAL MOTORS, deține 50% din capitalul lui SAAB!

Echipată cu un motor de 2 litri (16 supape), capabil să furnizeze 220 CP, **9000 GT AERO** este disponibilă într-o singură variantă : cea de lux.

CARACTERISTICI TEHNICE

● **MOTOR :**

● 6 cilindri în V, așezat longitudinal.

● capacitate cilindrică : 2290 cmc

● putere maximă : 220 CP la 5500 rot/min

● cuplu : 342 Nm la 1950 rot/min

● raport de compresie 8,5 : 1

● **DIRECȚIE :** servoasistată cu cremalieră

● **TRANSMISIE :** cutie de viteze cu 5 trepte, tracțiune față

● **SUSPENSII :** față + spate —, independente, resort elicoidal, amortizoare cu gaz, bare stabilizatoare

● **FRÂNE :** discuri ventilate, sistem antiblocare ABS

● **ROȚI :** jante din aliaj 6,5x16, pneuri 205 55 16

● **DIMENSIUNI :**

● lungime / lățime / înălțime — 4620 1788/1415 (mm)

● greutate : 1300 kg (fără sarcină)

● **CAPACITATE REZERVOR :** 66 litri

● **PERFORMANȚE :** ● viteza maximă — 240 km/h

● accelerație de la 0 la 100 km/h — 6,9 secunde

● consum (litri la 100 km) : 6,3 la 90 km/h, 8,1 la 120 km/h, 12,6 ciclu urban

● **ECHIPAMENTE DE SERIE :** aer condiționat, antenă electrică, jante din aliaj ușor, regulator de viteză, suspensie rigidă tip sport, air bag etc.

Ce trebuie să știți, dacă nu aveți mașină

■ ■ Autoturismele pot avea 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 sau chiar 12 cilindri și asta înseamnă că sub capotele lor se ascund una sau două herghelii de cai. Cu toate acestea, nici unul dintre ele nu poate depăși vitezele de 60, respectiv 80 de km/h, cu excepția zilelor când se bănuie fără justificare că radarul are SRL.

■ ■ Deși este vorba de cai putere, ei nu te pot lovi cu copita în frunte, dar nu este bine să ridici capota, deoarece acolo, dedesubt se află : table care taie, fire care curentează, țevi care ard, precum și numeroase surse de produs pete.

■ ■ Dacă este atât de periculos simplul fapt că ridici capota, vă imaginați ce ar însemna să desfaci motorul, sau cutia de viteze, ambele înțesate cu pinioane, roți dințate, rulmenți, bucșe și fel de fel de piese mobile, care, chiar dacă au vreun nume, nu există doi oameni să le numească identic!

■ ■ Accesul în interiorul autoturismului se poate face prin una din cele 2, 3, 4 sau 5 uși, dar șoferul nu se folosește de obicei decât de aceea de pe partea volanului; și numai rar, atunci când ea este înțepenită, de oricare alta.

■ ■ Odată intrat și așezat comod pe scaunul de pilotaj, șoferul are prilejul de a vedea o mulțime de ceasuri, dintre care unul singur arată ora. El vede acolo pârghii și butoane (despre a căror întrebuințare va afla din cartea tehnică, după ce va fi tradusă!), precum și un scurt bastonaș cu măciulie de ebonită, lemn sau plastic, eventual cu un castel sau trandafir încrustat; cu acest „bastonaș" nu se amestecă uleiul în cutia de viteze!!

■ ■ În mașină se întâmplă să se găsească și o busolă, dar este preferabil ca mașina să urmeze drumul șerpuit al șoselei, chiar dacă acesta nu duce neabătut spre SE!

■ ■ Iată și alte repere din inventarul cabinei : două sau patru tetiere, prea scurte pentru eventuala protecție a capului, abțibildurile care înlocuiesc xilogravurile din apartament, centurile de siguranță care sifonează cravata, apoi două triunghiuri reflectorizante, o trusă medicală, câțiva care dau din capul de pluș sau latră (dacă sunt naturali), lei de burete și lei săzuți sub cauciucul podelei sau sub scaun, două trei pernuțe, multe reviste, nenumărate hârtii, câteva cărți, cărți de joc, cartea tehnică, o agendă telefonică și o agendă pentru însemnări, o umbrelă, câteva cartoane pentru ouă, un baston de lemn sau de cauciuc, o lanternă, ochelari de soare, ochelari de ceață, brelocuri și multe altele.

■ ■ În portbagaj, în afara roții de rezervă, a cricului și a trusei de scule (din care lipsește tocmai ce ai nevoie!), se mai află : navete cu sticle, sacoșe și o găleată pentru gheață, toate greu de găsit în talmeș balmeșul de acolo, alcătuit din lucrurile care n-au încăput în debaraua apartamentului.

■ ■ La exterior, autoturismele sunt dotate cu patru roți, având tot atâtea cauciucuri, cărora după ce le-sunt înlocuite ventilele (subtilizate de către copiii din bloc) și după ce li se dau câteva sute de pompe, devin apte de drum, în evidentă contradicție cu roata de rezervă, care este pe „geantă" încă din concediul de anul trecut.

■ ■ Din construcție, autoturismele sunt dotate cu un far sau două, pe partea dreaptă și, în mod simetric, pe stânga, dar în timp ce dreapta luminează numai în pământ și numai după ce este lovită cu pumnul în mod repetat, cealaltă trece totdeauna razant cu vârfurile arborilor de pe marginea șoselei. Suplimentar, autoturismele pot fi ornamentate și cu proiectoare cu becuri ce ard în medii rare și care luminează obligatoriu numai fețele celor pe care îi numim, în glumă, „parteneri de trafic".

■ ■ Orice autoturism poate fi pătat, tamponat, zgâriat sau descompletat și aceasta ca o răsplată a faptului că, în existența sa, el a lovit mașini ori pietoni, a stropit cu noroi, sau a făcut cine știe ce alte năzdrăvănii.

■ ■ Să nu uităm antena sau antenele, simple sau sofisticate, de care, îndeobște, se agață o panglică, sau o coadă de animal.

■ ■ Ce nu se vede, dar din nefericire, se aude, sunt : claxonul și dialogurile de tip șofer-șofer, sau șofer-pieton, cu toate formulele de plural admise în DEX! Autoturismele proprietate personală provoacă, este drept, și invidii și ruperea de prietenii (mai ales cu aceia care nu sunt zilnic repeziți la rudele lor din provincie), dar leagă și prietenii sincere, trainice, bazate pe stimă și interes reciproc, cu tapițerul, electricianul, vopsitorul, tinichigiul și nu mai puțin cu vânzătorii de piese din rețeaua magazinelor IDMS.

POVAȚĂ — Cine nu are mașină — să-și cumpere! Cine are — s-o vândă neapărat! Și cât ai zice peșteee! Și să-și cumpere alta : ca să aibă ce să vândă...

Omul și mașina lui

Gică Popescu

Marele fotbalist român, care activează în Olanda, la P.S.V. Eindhoven, are o mașină **Mercedes 300,** fabricată în anul 1992 și de culoare bordo-metalizat.

„Carnetul de șofer l-am obținut la vârsta de 18 ani, la Craiova. Îmi plăcea foarte mult să stau la volan și de aceea doream foarte mult să am carnet. M-am pregătit pentru proba practică, pentru cea teoretică foarte bine și am reușit să iau examenul din prima încercare. Normal că au fost și emoții, dar le-am învins pe parcurs. Pot spune că a fost ca la un meci de fotbal : la început ai emoții, dar după ce intri în priză uiți de ele.

Eu sunt un om care am obținut în viață totul numai prin muncă, pur și simplu numai prin muncă cinstită. Nu am avut nevoie de pile pentru examen.

Șofatul este una dintre pasiunile mele. Nu pot spune despre mine că sunt un șofer foarte bun, dar în nici un caz nu sunt un șofer slab. Ca șofer, trebuie să fii foarte conștient, pentru a anihila imprevizibilul care oricând îți poate juca o festă. Mă pricep la mașini destul de bine și chiar era o vreme când mai desfăceam și eu câte ceva...

Când sunt la volan sunt foarte atent, mă detașez de stadion, de balonul de fotbal, de alte gânduri. Conduc și cu viteză mare, dar numai în țările unde legislația rutieră îmi permite; însă o fac cu mare atenție, pentru că vreau să mai joc fotbal! Și chiar unul de calitate!

În Olanda, care e o țară civilizată, e o mare plăcere să conduci mașina, nici nu se compară cu ce e la noi, acolo nu se trece niciodată prin locuri interzise! Și se simte foarte mult, atât la omul de la volan cât și la cel care e pieton".

GHEORGHE BARBU ■

Raliul României Baia Mare 1993

(continuare din numărul trecut)

Și anul acesta, la fel ca și anii trecuți, la RALIUL ROMÂNIEI a fost pusă la încercare îndemânarea piloților și performanțele mașinilor, având în vedere dificultatea probelor speciale din traseu. Astfel, cea mai dură probă a raliului s-a desfășurat la **Rotunda (11,53 km asfalt).** Acest lucru a fost demonstrat și în 1990, când 6 [illegible] „torturi" pe [illegible]

[illegible] probă a raliului deți e și cea mai mi'ă viteză m[illegible] 87,63 km/h — date[illegible] gu,atrei traseului **(Gutii — 24,56 km asfalt).** Această porțiune amintește de singurele speciale corsicane. Gutiiul rămâne cea mai famoasă probă din RALIUL ROMÂNIEI. Beneficiind de o îmbrăcăminte asfaltică optimă și o lățime confortabilă, cei peste 24 de km au pus la grea încercare atât piloții, cât și mașinile. Simpla înroșire a discurilor de frână reprezintă o probă suficientă în susținerea acestei afirmații !

Dar iată rezultatele :

CLASAMENT GENERAL INTERNATIONAL PENTRU CAMPIONATUL EUROPEAN

1. MICHEL TIRABASSI & GEORGES DECOUR — FRANȚA — LANCIA DELTA INTEGRALE 16 V
2. GEORGI PETROV & IVAN TONEV — BULGARIA — VW GOLF GTI 16 V
3. DOMINIQUE RUMEAU & LIONEL CAMPO — FRANȚA — PEUGEOT 205 GTI
4. GEORGES POIZE & SAUVER BENIGNO — FRANȚA — RENAULT 5 GT TURBO
5. GÜNTHER GRAEFF & VICTOR POP — ROMÂNIA — OPEL GSI 16 V
6. CHRISTOPHE CHARVET & YVES PUISSAT — FRANȚA — PEUGEOT 205 GTI
7. ȘTEFAN GEORGIEV & SVETLOSLAV MANGAROV BULGARIA — VAZ 21074
8. FLORIN NUȚĂ & RADU DUMITRIU — ROMÂNIA — OPEL KADETT
9. FLAVIU BIBAC & DAN GHEORGHE — ROMÂNIA — RENAULT 5 GT TURBO
10. CRISTI MĂCĂNEAȚĂ & GHEORGHE NEMEȘ — ROMÂNIA — DACIA 1325
11. CORNEL BUSULESCU & ROMEO DĂNILĂ — ROMÂNIA — OLTCIT 12 TRS
12. CONSTANTIN DUVAL & DUMITRU POPA — ROMÂNIA — OLTCIT 12 TRS
13. NISTOR DUVAL & IOAN DICOI — ROMÂNIA — OLTCIT 12 TRS
14. PETRE COJOCARU & CONSTANTIN HODOROG — ROMÂNIA — OLTCIT 12 TRS
15. GIUSEPPI MORENO & ANTONIO MARTINI — ITALIA — ALFA ROMEO 33 QV
16. ARMIN LUDER & HARTMUT WALCH — GERMANIA — OPEL MANTA 2,0 E
17. CĂTĂLIN NIȚĂ & SIMION ROTARU — ROMÂNIA — OLTCIT CLUB
18. CONSTANTIN PĂSCULESCU & CONSTANTIN MUNTEANU — ROMÂNIA — OLTCIT 12 TRS

19. JOACHIM FUNHOFF & PETER WINGENS — GERMANIA — FORD SIERRA COSWORTH
20. KURT WALLENWEIN & REINHOLD HETZ — GERMANIA — MITSUBISHI GALANT 4 VR
21. HEINZ GÖLENTP & SORIN ITU — ROMÂNIA — VW GOLF GTI
22. AURICA SAVU & MIHAI SPĂRLEANU — ROMÂNIA — OLTCIT 12 TRS
23. IONEL MĂLĂUT & GEORGE GRIGORESCU — ROMÂNIA — RENAULT 5 GT TURBO
24. IMRE MAKSA & NORBERT WASS — UNGARIA — TOYOTA CELICA 4 WD

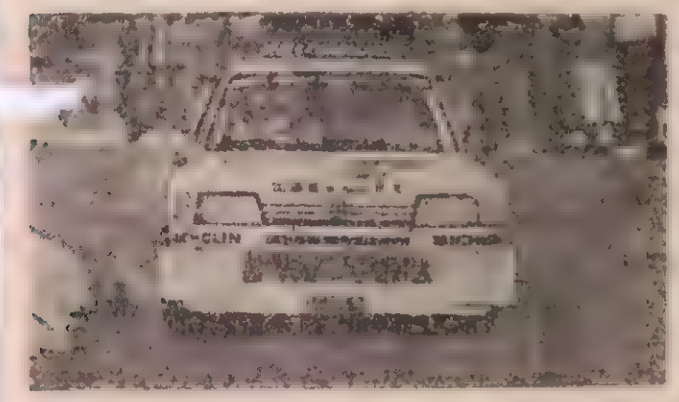

CLASAMENT GENERAL PENTRU CAMPIONATUL NAȚIONAL AL ROMÂNIEI

1. GÜNTHER GRAEFF & VICTOR POP — OPEL GSI 16 V
2. LUDOVIC BALINT & GABRIELA STROESCU — DACIA 1325
3. FLORIN NUȚĂ & RADU DUMITRIU — OPEL KADETT
4. GEORGE TATU & VALENTIN TATU — DACIA 1300
5. FLAVIU BIBAC & DAN GHEORGHE — RENAULT 5 GT TURBO
6. CRISTI MĂCĂNEAȚĂ & GHEORGHE NEMEȘ — DACIA 1325
7. CORNEL BUSULESCU & ROMEO DĂNILĂ — OLTCIT 12 TRS
8. CONSTANTIN DUVAL & DUMITRU POPA — OLTCIT 12 TRS
9. VIOREL LAMBRINO & DORU VRAJA — VW GOLF GTI
10. NISTOR DUVAL & IOAN DICOI — OLTCIT 12 TRS
11. CĂTĂLIN NICOLAESCU & LAURENȚIU POSTOACĂ — ARO
12. CĂTĂLIN PETCU & DAN MĂRGESCU — ARO
13. PETRE COJOCARU & CONSTANTIN HODOROG — OLTCIT 12 TRS
14. ION MIHĂILĂ & SORIN TENTU — ARO
15. GHEORGHE RADU & NICOLAE IORDACHE — ARO
16. CONSTANTIN STĂNESCU & IOAN CEPARU — DACIA 1310
17. DORINA DAMIAN & ELENA COHUȚIU — DACIA 1300
18. ION TOPALĂ & RĂZVAN ȘTEFAN — DACIA 1325
19. IOSIF CICU & MIHAI DUMITROVICI — ARO
20. MIRCEA DOGARU & ȘTEFAN CIUCĂ — DACIA 1300
21. AUGUSTIN DAMIAN & MARIUS PĂUNESCU — DACIA 1400

(va urma)

AUTO - FLASH

AIR BAG — Strictă necesitate

În cursul anului 1992, s-a depășit volumul de 1,5 milioane de AIR BAG-uri (saci gonflabili pentru protecție antișoc), construiți în întreaga lume. Din punct de vedere istoric, această inovație aparține firmei MERCEDES.

Acum 26 de ani, la Sindelfingen, în Germania, au început primele studii în materie, pentru ca în 1981 să fie lansată producția de serie. Component de bază al securității pasive, AIR BAG-ul aparține acum lumii automobilistice, alături de caroseriile ranforsate, centura de siguranță, ABS etc.

Din 1984, toate modelele MERCEDES destinate pieței ame[illegible]e au fost dotate, în serie, cu acest sistem, destinat la început protecției șoferului. După 4 ani, s-a prevăzut câte un AIR BAG și pentru pasagerul din dreapta.

Sistemul dual — **centură de siguranță + AIR BAG** — a fost supus recent unui crash-test inedit. Au fost utilizate două MERCEDES-uri 230 E, în care s-au montat două manechine de studiu, fixate pe scaune cu centuri în trei puncte. Unul din cele două MERCEDES-uri era dotat cu AIR BAG.

Pentru șofer, sistemul se dovedește salutar. Capul și partea superioară a corpului sunt protejate, evitându-se impactul [illegible] cu volănul. Cele două caroserii s-au comportat identic. [illegible] cea mai afectată a fost zona pedalierului și zona afe[illegible] de podea. După test, au fost atent studiate cele trei zone [illegible]ale ale corpului manechinului (zona capului, a pieptului și a picioarelor) în vederea cunoașterii indici..lor de risc în zona picioarelor, riscurile au o valoare medie identică. În celelalte zone, valorile sunt foarte scăzute dacă automobilul este echipat cu saci gonflabili.

Specialiștii apreciază că AIR BAG-ul are încă o lungă carieră în fața sa. Azi, un astfel de echipament este garantat pentru 15 ani.

Recorduri autosport

●● Cei mai tineri câștigători ai unui raliu : pilot HENRI TOIVONEN, raliul RAC 1980, la 24 de ani și 3 luni ; navigator, „BICHE" (MICHELE ESPINOS), raliul MONTE CARLO 1973, la 24 de ani și 4 luni.

●● Cei mai în vârstă câștigători ai unui raliu : pilot BJÖRN WALDEGAARD : raliul SAFARI 1990, la 46 de ani și 5 luni ; navigator ARNE HERTZ, raliul CATALONIEI 1991, la 52 de ani și 4 luni.

●● JEAN CLAUDE LEFEBVRE și FABRITIA PONS sunt singurii participanți care au marcat puncte atât ca piloți, cât și ca navigatori.

●● MICHELE MOUTON este singura reprezentantă a sexului frumos ce a reușit să câștige cel puțin o etapă de campionat mondial.

●● Cele mai multe „scratch-uri" într-un raliu le-au reușit

— A. VATANEN ; 47, în Raliul NOII ZEELANDE 1977
— B. WALDEGAARD : 43, în Raliul RAC 1975
— S. BLOMQVIST : 36, în Raliul RAC 1983
— J. KANKKUNEN : 35, în Raliul celor 1 000 de lacuri 1987

●● Singurele țări ce au organizat în fiecare an o etapă de campionat mondial sunt : Portugalia, Kenya, Finlanda, Italia, Marea Britanie, Franța

●● Cel mai mare număr de participanți (299) s-a înregistrat în Raliul Monte Carlo 1987.

●● Cel mai rapid raliu rămâne RALIUL ARGENTINEI 1983, în care media învingătorului (MIKKOLA HERTZ, pe AUDI QUATTRO) a fost de 123 km/h, pe una din probele speciale reușind o medie de 189 km/h !

●● Cele mai ușoare raliuri din campionat au fost NOUA ZEELANDĂ 1986 și 1989, când 76% din concurenți au terminat întrecerea.

●● Raliul POLONIEI 1973 : dificultatea parcursului duce la o selecție foarte severă. Din cele 62 de echipaje prezente la start, numai 3 au reușit să termine raliul ! !

● 1974 — Criza petrolieră duce la anularea raliurilor Monte Carlo, Suediei și Greciei. Raliul celor 1000 de lacuri în urma unei penalizări cauzate de depășirea limitei de viteză cu 3 km/h (!) finlandezul T. MAKINEN (FORD) pierde victoria în favoarea lui H. MIKKOLA.

●● 1975 — Raliul Monte Carlo : debutul primelor mașini cu motor turbo-BMW 2002. Raliul celor 1 000 de lacuri : aflat în poziția de lider, Stig Blomqvist este descalificat pentru depășirea limitei de viteză prin oraș (73 de km/h, în loc de 60 de km/h). Turul Corsicii : la start, un număr record de ALPINE RENAULT (25). Raliul RAC : 5 Ford Escort în primele 10 locuri și T. Mak.nen învingător.

●● 1976 — Raliul SAN REMO : victoria se decide pe ultima probă specială, când Lancile conduse de Waldegaard și Munari sunt despărțite, înaintea probei, de numai 4 secunde. Cei doi termină proba la egalitate și victoria revine suedezului, cu 4 secunde în avans.

CRISTIAN BUZAȘ ■

Lumea face amor

La microfon: prinţul Charles

• *Scandalul continuă. Adulterul familiei regale a fost înregistrat pe benzi magnetice*

Scandalul din familia regală engleză a devenit de notorietate mondială. Diana şi Charles s-au separat, de facto, chiar dacă legislaţia britanică nu permite divorţul în Casa Regală. Conflictul conjugal este vânat cu lăcomie: s-au folosit toate mijloacele, până la interceptarea convorbirilor telefonice şi plasarea unor microfoane în spaţiile desfăşurării relaţiilor extraconjugale. Revista Der Stern a publicat acest fotomontaj (excelent realizat, să o recunoaştem), ce-i înfăţişează pe cei cinci protagonişti ai uriaşului scandal. În stânga, James Gilbey, unul din cei trei presupuşi amanţi ai Dianei. Lângă Charles, amanta acestuia, Camilla Parker Bowles (cam bătrânioară şi nesărată, zicem noi, pentru un os domnesc). Ultimul din dreapta, Andrew Parker, soţul încornorat şi, spun ziariştii, îndeajuns de resemnat.

Revista amintită reproduce şi două fragmente din convorbirile interceptate prin mijlocirea microfoanelor ascunse:

Lady Di suspină...

GILBEY: Ştii ce fac în clipa asta?

DIANA: Cred că ştiu. E ceva urât?

GILBEY: E minunat şi-ţi mulţumesc!

DIANA: Te rog să nu o faci fără mine, te rog...

GILBEY: O, Dumnezeule! Este fantastic! Şi pentru tine?

DIANA: Aşteaptă-mă şi pe mine!

CAMILLA: Te iubesc mult şi sunt mândră de tine.

Prinţul Charles leşină...

CHARLES: Şi eu de tine.

CAMILLA: Nu fi prost. Încă n-am făcut nimic

CHARLES: Da' teoria ta cea mai mare este deosebit.

că mă iubeşti.

CAMILLA: Asta este mai uşor decât să cad de pe scaun.

Turiştii merg în paradis

O insulă de doi kilometri pătraţi

Deşi această păsăre viu colorată este originară din insula Noua Guinee, nu aceasta a fost supranumită „insula păsării paradisului" ci o mică insulă din Marea Caraibilor. Este vorba de **Micul Tobago** (cu o suprafaţă de numai... 8,6 kmp !), aflată la 3 km distanţă de extremitatea estică a insulei Tobago.

În anul 1909, englezul Ingram, a colonizat aici 26 perechi de astfel de păsări. Ideea lui Ingram a fost binevenită, în condiţiile în care multe dintre cele 43 de specii ale acestei interesante păsări ajunseseră în ultimul timp în pericol de dispariţie.

Cele mai spectaculoase ca înfăţişare sunt speciile aparţinând genului Paradisea, păsările paradisului propriu-zise (caracteristice insulei Noua Guinee), care au penajul brun-roşcat şi galben pai şi au lateral smocuri de pene lungi şi filiforme, colorate galben, roşu sau alb. O specie (Paradisornis Rudolfi), dintr-un alt gen, este colorată în negru şi albastru.

Din 1929, insuliţa a fost declarată, rezervaţie naturală, vizitarea ei nu se poate face decât însoţit de un ghid specializat. Vapoarele nu au acces, ci numai bărcile, care pleacă din insula Tobago şi îi debarcă pe pasageri într-un mic golf.

De altfel, Micul Tobago se înscrie printre principalele atracţii turistice ale statului Trinidad-Tobago, alături de rezervaţia naturală Caroni, staţiunea balneoclimaterică Navaro Bay, peşterile Arima din insula Trinidad, ori grădinile de corali şi sanctuarul de peşti de la Bucco Reef, pe insula Tobago.

Astfel, nu este de mirare că Trinidad-Tobago, deşi abia depăşeşte 5 000 kmp ca întindere, înregistrează peste 200 000 de turişti străini.

ION MANTA ■

Botezul vaselor

De obicei, când se lansează un vas la apă. I se dă un nume şi se sparge, cu această ocazie, o sticlă de şampanie. De multe ori, dar nu întotdeauna.

În diferite ţări, botezul vaselor se sărbătoreşte diferit.

Tradiţia datează de milenii. Asemenea ceremonii aveau loc şi la lansarea la apă a galerelor romane. Probabil că jertfele erau oferite zeului mării, ca să-i îmbune, iar vasul respectiv să aibă parte de călătorii sigure. Lui Neptun i se sacrificau chiar şi oameni. În cronicile islandeze, se vorbeşte despre obiceiul îngrozitor de a zdrobi sub talpa navei oameni sacrificaţi. Ulterior, islandezii s-au mulţumit să jertfească animale. În cele din urmă, în majoritatea ţărilor sângele a fost înlocuit cu vin roşu, iar apoi cu şampanie.

Actualul ceremonial de botezare a vaselor cu şampanie se practică în Europa din 1960.

În antichitate se credea că femeile ar aduce nenorocire în tot ce este legat de mare. Acum s-a renunţat la această superstiţie şi vasele sunt tot mai des botezate de femei.

Cum se mai sărbătoresc vasele ce se lansează la apă?

În Japonia, botezul este însoţit de o reprezentaţie muzicală. O frânghie simbolică, de care este atârnată, în apropiere de proră, o sticlă de şampanie, leagă vasul de o mare cupolă din mătase, ce se leagănă deasupra cheiului. Când sticla se sparge de bord, din cupolă încep să curgă confeti şi lampioane, să zboare zeci de porumbei.

În India, ceremonia se desfăşoară într-un „mediu inmiresmat". Sticla de şampanie este înlocuită cu o nucă de cocos, iar întregul corp al navei este stropit cu apă de trandafir. Unele vase care transportă petrol din ţările Orientului Apropiat au un echipaj a cărui religie interzice consumul de băuturi alcoolice. În aceste condiţii botezul se face de obicei cu apă adusă din izvoarele de la Mecca. În Turcia la bordul vaselor care se botează, se sacrifică unul sau mai mulţi miei, ungându-se cu sângele lor — cald încă — bordul şi cala vasului. În multe ţări în special în Norvegia, echipajul păstrează ca talisman o sticluţă cu lichid din cel folosit la botezul vasului.

Armatorul danez Lauritzen şi-a botezat un cargou cu o sticlă cu suc de portocale (nava era destinată transportului de fructe). Nava polară **Kista-Dan** a fost botezată cu un sloi de gheaţă, iar nava **Maggadan** — cu o sticlă de apă din Marea Nordului

ION MANTA ■

Florile ca simbol al sentimentelor

- Oferirea florilor este una din expresiile sentimentelor celor mai profunde ale oamenilor.
- Florile pot fi oferite fie singure, într-un frumos buchet sau aranjament în vas, fie însoţite de un alt cadou.
- Trebuie să alegem florile în funcţie de persoana care le primeşte şi de ocazia cu care le oferim.
- Pentru ocaziile festive sunt indicate garoafele, trandafirii, freziile, orhideele etc.
- Buchetele alcătuite dintr-o singură specie de flori şi, eventual, o singură culoare, au efect convenţional, nobil şi distins.
- Buchetele sau aranjamentele alcătuite din două sau mai multe specii de flori, asociate armonios, au efect de amiciţie şi căldură.
- Buchetele trebuie să fie alcătuite dintr-un număr impar de flori, pot fi suficiente numai trei fire, în cazul în care oferim flori preţioase, sau voluminoase.
- La alegerea florilor pe care le oferim este bine să ţinem seama de semnificaţia culorilor:
- Roşul simbolizează dragostea de viaţă, libertatea, pasiunea, festivitatea
- Albul simbolizează nevinovăţia, puritatea, timiditatea
- Albastrul simbolizează infinitul, depărtarea, dorul, credinţa şi încrederea
- Galbenul simbolizează fericirea, splendoarea, măreţia
- Oranjul simbolizează puterea
- Violetul simbolizează măreţia, luxul, prietenia şi integritatea
- Verdele simbolizează speranţa, liniştea, bogăţia

ION MANTA ■

„Cel mai mult iubesc copiii şi animalele"

Domeniul celebrului cântăreţ găzduieşte şi o grădină zoologică, în care îşi duc zilele 200 animale. Cele mai îndrăgite sunt : papagalul Hugge, ponceul Chricket Patches, lama Jingle Bells, cimpanzeul A.J., şi urangutanul Patrick

Pentru întâia oară, Michael Jackson se lasă fotografiat în paradisul său privat din California

„În fiecare zi ascult melodii din filmele lui Walt Disney"

Muzica îi însoţeşte lui Michael şi orele de răgaz. Când nu cântă, acompaniindu-se la pian, ascultă de preferinţă melodii din filmele lui Walt Disney. Pictura din planul îndepărtat al fotografiei îl înfăţişează în postură de prinţ, învesmântat în mantie de purpură.

Permisiunea de a pătrunde în **Neverlandul** marelui star a fost acordată fotografului american Harry Benson. Acesta a putut transmite, astfel, lumii întregi imaginile

„Întreaga viaţă este un joc"

Singurii musafiri nepoftiţi sunt, aici, copiii. Iar Michael redevine, în ranchul său, ceea ce este, de fapt : un copil mare. În mijlocul cârdului de puştani starul se zbenguie, cântă, se joacă. Imensul său domeniu este un parc de distracţii.

mirifice ale unui veritabil Disneyland. Ranch-ul Jackson se află situat în localitatea Santa-Ynes-Tex, în apropiere de Santa Barbara şi a fost cumpărat în urmă cu patru ani, contra sumei de 28 milioane dolari. Cele 1 100 hectare adăpostesc astăzi tot ce a putut imagina o minte de copil, la adăpostul miliardelor de dolari : parcuri paradisiace, trenuleţe de agrement, un lac pe care plutesc bărci şi chiar un iaht, o grădină zoologică, parc de distracţii, şosele pentru autoscootere, bazine pentru înot şi competiţii sportive — totul invadat de flori, pe care le îngrijesc 40 de grădinari. Şi, evident, vila somptuoasă, cu săli de muzică, de cinema, biblioteci şi chiar un mic spital pentru copiii bolnavi, care vin aici spre a-l vedea pe Michael Jackson. Fiindcă prietenii de fiecare zi sunt pentru celebrul pop-star numai copiii. El însuşi este un copil mare, care, între altele, şi-a amenajat în castel şi o cameră cu păpuşi.

Dispută cu privire la cenuşa Annei Pavlova

La peste 60 de ani de la moartea ei — relatează agenţia Reuter — balerina rusă Anna Pavlova continuă să joace rolul principal într-un „cântec al lebedei" aproape la fel de pasionant ca muzica lui Ceaikovski, cântec orchestrat de doi admiratori fanatici ai artistei. Mister cu aspiraţii epice, intrigă îmbină comunismul, exilul, regalitatea, naşterea nelegitimă, şicanerii şi cea mai pură lăcomie. În centrul ei se află o urnă de marmură cu cenuşa Pavlovei, care odihneşte într-un crematoriu din suburbia Golders Green, din nordul Londrei.

Rămăşiţele pământeşti ale celei mai frumoase balerine a lumii, refugiată după revoluţia bolşevică şi adorată în primul rând pentru interpretarea rolului principal din **Lacul lebedelor** de Ceaikovski, au fost păstrate în apropierea casei sale din Londra, după ce ea a murit la Haga, în 1931, fără a lăsa un testament. Doi pictori olandezi, Jean Thomassen şi Ine Veen, insistă că dorinţa cea mai fierbinte a Pavlovei a fost de a se întoarce „în iubita ei Rusie", după răsturnarea de la putere a comuniştilor. De ani de zile, cei doi pictori duc o campanie în favoarea mutării cenuşii Pavlovei în Rusia. Ei au utilizat documente oficiale pentru a convinge pe regina Beatrix a Olandei, precum şi oficialităţile ruse şi pe directorii crematoriului să ia în serios această problemă. Ambasada rusă de la Londra a examinat chiar posibilitatea de a solicita în mod oficial repatrierea urnei cu cenuşa balerinei. Până în prezent, însă, campania lor a reuşit doar să aprindă o revoltă plină de gelozie în rândul iubitorilor de balet britanici, sporind în acelaşi timp confuzia în ceea ce priveşte adevăratele dorinţe ale Pavlovei.

Rezolvarea acestei dileme este îngreunată de faptul că viaţa Pavlovei, copil din flori, născut în 1881, s-a desfăşurat sub semnul fantasticului. Controversa se învârte în jurul presupusului soţ (managerul ei) Victor Dandre, o figură tenebroasă, individ ahtiat după bani, care, în testamentul lui, pretinde că Pavlova ar fi vrut să i se mute urna în Rusia. Oficialităţile din Golders Green susţin că personalitatea dubioasă a lui Dandre a aruncat prea multe îndoieli asupra presupusei ultime dorinţe a Pavlovei.

„În viitorul imediat nu se va întâmpla nimic" — a declarat directorul Crematoriului din Londra, care a avut în grijă urna cu cenuşa Pavlovei, după moartea ei. El a precizat că urna este vizitată de două sau trei persoane săptămânal. **(I.D.G.)**

Cum au fost descoperite unele vedete de film

JOHN WAYNE

A fost remarcat de regizorul **Raoul Walsh**, în 1928, la Hollywood, unde Wayne — pe atunci **Marion Morrison** ! — tocmai încărca mobilă din depozitul de recuzită într-un camion.

WALTER BRENNAN

A început să lucreze la Hollywood mânând un măgar. A ieşit şi a oferit să ajute un regizor care nu reuşea să facă un măgar să râdă la un moment dat.

FARRAH FAWCETT

Era studentă în anul întâi la Universitatea din Texas, în 1968, când a fost aleasă printre primele 10 „cele mai frumoase". Fotografiile câştigătoarelor au fost trimise la Hollywood şi, în curând, părinţii ei au fost convinşi s-o lase să meargă acolo.

ERROL FLYNN

A fost descoperit de un regizor australian în Sydney, în 1932. Flynn trăia din închirierea vasului său — un schooner — şi odată a fost filmat, întâmplător, de un producător care-i închiriase vasul.

ROCK HUDSON

Pe adevăratul său nume **Roy Fitzgerald**, Hudson era şofer, în 1948, când un alt şofer l-a prezentat unui impresar, care i-a schimbat numele. După cum s-a văzut, recondiţionarea onomastică a fost de bun augur.

ION MANTA

Ce a mai rămas din Sala olimpică de la Sarajevo...

La 7 februarie 1984, la Sarajevo, a fost aprinsă flacăra ce avea să inaugureze Olimpiada de iarnă. Sute de sportivi, din toate colțurile lumii, au petrecut aici zile de neuitat. „Visul din Sarajevo trăiește și astăzi în mine" — avea să declare cu regret campioana de atunci, **Katarrina Witt** (în medalion). Somptuoasa sală, destinată patinajului artistic și competițiilor sportive pe gheață, a ajuns o ruină. Războiul fratricid nu a ocolit-o. În fața urii și violenței, ideile generoase de prietenie și pace pier ca florile strivite.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl. Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă"

Berlinul „șochează" Comitetul Olimpic Internațional

... În ce oraș fericit vor cădea recordurile anului 2000?

Numărătoarea inversă în vederea acordării dreptului de organizare al Jocurilor Olimpice de vară din anul 2000 a început printr-o rivalitate deosebită între candidatele înscrise pe lista de la Lausanne; este vorba de **Berlin** și **Manchester**, ca reprezentante ale Europei, **Peking** din Asia și **Sydney** de la Antipozi.

Înainte de a vă introduce în culisele luptei pentru primirea dreptului de organizare al JO, trebuie să menționez faptul că șefii mișcării olimpice trebuie să respecte un ciclu bine stabilit, oferind într-o ordine logică, dacă vreți, fiecărui continent acest avantaj de a fi gazdă cu ocazia întâlnirii membrilor familiei olimpice. Reamintesc orașul Los Angeles în 1984 — deci America de Nord — urmat de Seul 1988 — așadar Asia — după care a urmat Barcelona 1992 — Europa — drept care oficialii Comitetului Internațional ar urma să se decidă pentru Australia. Dacă va fi așa sau nu, vom afla peste exact 3 luni, când la Monte Carlo, comitetul executiv va analiza propunerile candidatelor, urmând să hotărască în final care metropolă poate asigura condițiile optime de desfășurare a JO din anul 2000.

Marile rivalități au apărut în cadrul campaniei publicitare, ce se bazează pe un context socio-economico-politic; așa, de exemplu, Pekingul a primit asigurări din partea americanilor, în sensul unui sprijin financiar, dacă guvernul chinez va câștiga disputa de la Monte Carlo cu celelalte competitoare. În actuala situație politică, oricât ar dori chinezii să ne convingă de progresul lor în ale democrației, este puțin probabil ca ei să primească dreptul de organizare. Sigur că baza lor sportivă — și mă refer la nivelul tehnic — plus aspectul financiar, care lasă de dorit, reprezintă factori în defavoarea lor, dar ce trebuie să reținem este faptul că dacă vor fi desemnați, așa cum s-a întâmplat cu Moscova în 1980, partidul comunist va avea grijă ca, pentru imaginea țării, totul să fie cât mai apropiat de etalonul internațional. Iar forța de muncă este suficientă pentru următorul „cincinal"!

Strategia cea mai puternică în disputa gazdelor olimpice 2000 ne este amplu prezentată de primarul Berlinului, Eberhard Diepgen, care a declarat recent la Lausanne, cu ocazia deschiderii muzeului olimpic (investițiile cca 30 de milioane de dolari), că economia germană va pune la dispoziția comitetului de organizare 2 miliarde de mărci. Este o cifră uriașă, fără discuție, cele 2 miliarde de mărci fiind investite atât în reamenajarea și modernizarea bazei sportive care există la ora actuală, plus construcția de centuri și noi străzi în afara orașului, împreună cu hoteluri și celelalte auxiliare. Proiectul întrece tot ce s-a prezentat sau s-a conceput până azi, angrenând, după cum vă imaginați, noi forțe de muncă, mai ales din Est, ceea ce ar însemna un enorm progres în acțiunea de solidaritate a guvernului de la Bonn cu fosta capitală a RDG-ului. Încă o dată se conturează clar talentul nemților în marketing și management, Berlinul apelând la o serie de personalități, ca Franz Beckenbauer, Michael Gross dar și Ion Țiriac, în ideea de a câștiga credibilitate, imagine și capital, atât în țară cât și în străinătate.

În raport cu Berlinul, Manchester, Sydney și Peking au anunțat că sunt gata pentru a finanța cu 30 de milioane de dolari transportul delegațiilor de sportivi; sigur, un avantaj minim față de capitala germană, dacă voi mai menționa și invitația adresată unor comitete olimpice naționale de a folosi noua bază sportivă pentru pregătirea la marile competiții. Să așteptăm, așadar, luna septembrie, cu decizia de la Monte Carlo.

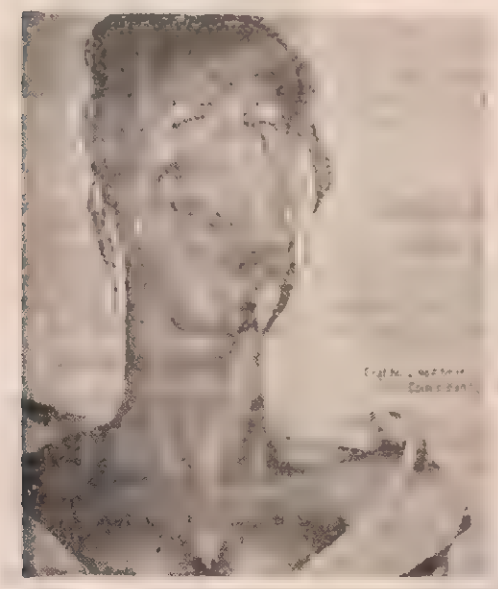

Steffi Graf — personaj de benzi desenate

Celebra campioană de tenis a mai fost investită cu un rol social: a devenit personaj de benzi desenate! Ideea aparține graficianului Sebastian Krüger, care a început să publice în serial „aventurile" domnișoarei Steffi. Nu lipsesc, evident, scenele burlești și cele sexy. Nu cunoaștem părerea cunoscutei sportive, dar dacă natura a înzestrat-o cu simțul umorului bănuim că nu s-a supărat prea tare. Pe când, în România, un serial desenat cu Agatha Nicolau, Angela Băcescu & Co.?

PARALELE INEGALE

■ ■ **TIMBRU.** În această vară, în **Statele Unite** va fi emis în 140 milioane de exemplare un timbru reprezentând, pentru prima dată, un boxer: este vorba de cel mai mare boxer al tuturor timpurilor, campion mondial la categoria grea, **americanul JOE LOUIS.** Deși poșta americană s-a gândit și la alți doi „monștri sacri" ai ringului, **John Sullivan** și **Jack Dempsey**, campioni mondiali la aceeași categorie, totuși Joe Louis a avut câștig de cauză.

■ ■ **DIVORȚ.** Din **Paris** aflăm că **celebra patinatoare ISABELLE DUCHESNAY**, vicecampioană olimpică și campioană mondială (împreună cu fratele său Paul) în proba de dans la patinaj artistic, este pe cale să divorțeze, după numai un an și jumătate de conviețuire, de nu mai puțin **celebrul patinator britanic Christopher Dean**, campion olimpic în aceeași probă (alături de Jayne Torvill), la Los Angeles în 1984. După cum se știe, Christopher Dean era și antrenorul cuplului franco-canadian Isabelle și Paul Duchesnay.

■ ■ **SPORT LA T.V. (AMERICANĂ).** Proprietarii canalului american de televiziune prin cablu **ESPN**, ce **transmite numai emisiuni sportive**, au anunțat înființarea, în această toamnă, a unui al doilea canal de acest fel, rezervat tinerei generații. **Steve Bornstein, președintele ESPN**, a indicat că programele, care vor debuta pe 2 noiembrie, vor cuprinde, în mod deosebit, meciuri de baschet universitar, hochei pe gheață, curse de motociclism, volei și sporturi considerate „mărginașe". Pentru atragerea publicului amator de sport, în special cel între 18 și 34 de ani, pe acest canal vor exista emisiuni de medicină sportivă, emisiuni speciale pentru copii, sâmbăta dimineața, și chiar un program de prezentare a echipamentelor sportive, ce pot fi cumpărate printr-un singur telefon dat de la domiciliu.

TEODORA OPREA ■

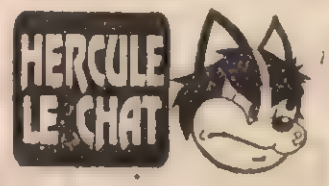

AZI, UN SINGUR CLIENT

În mare mila noastră, vom scoate din anonimat, cam târziu, e drept, la vârsta de 86 de ani și 2 luni, o tristă figură a sportului românesc. Amicul nostru Lucian Oprea, nu și nu (când a aflat de intenție), pe motiv că s-a simțit jignit când a fost făcut „coleg de breaslă" de către respectivul. Noi, însă, cum spuneam, suntem mai miloși. Ei, dragi compatrioți, aflați că trăiți pe aceeași planetă cu Silviu Dumitrescu, ba chiar în aceeași țară. Acest bătrânel simpatic s-a numit antrenor de atletism. Pe această bază, a cheltuit cam un milion de dolari cu deplasările prin ale străinătățuri. În plan sportiv, nici un folos. Nu-i nimic, măcar să i se mai fi deschis mintea, cât de cât, să învețe și el o limbă străină. Când mi-a spus cineva că nici să ceară cheia la un hotel nu știe n-am crezut. Acum însă, avem confirmarea. Căci, iată cum „traduce" bietul de el titlul a două rubrici, printre care și cea de față (că face afirmații aiurea despre autor, treacă de la noi): „El, le chien — câțel, ea, le chat — pisică". Dragul meu, când te știi mai așa, mai analfabet, întreabă, nu-i nici o rușine. Le chien înseamnă câine, (câțel, până și gunoierii din Paris știu, se zice le petit chien).

Buun, după ce i-am acordat prima lecție de limbi străine (să ne comunice adresa, îi vom trimite un manual), să vedem ce bazaconii mai scrie bătrânelul, acuzând rubrica de față, în care l-am încondeiat: „În acest (nu acel — n.n.) articol a apărut o confuzie a ziarului «L'Equipe»". S-o luăm ca la Radio Erevan. O eventuală confuzie nu putea aparține ziarului **L'Equipe**, din simplul motiv că acel articol n-a apărut în el, ci în revista **L'Equipe — Magazine**. Afirmația potrivit căreia S.D. a antrenat tot ce înseamnă semifond românesc (între altele, pe Doina Melinte și Maricica Puică) n-a fost făcută de redacție, ci era conținută într-un răspuns al lui S.D. în cadrul interviului cu pricina, așa cum a scris, la moment, și Andi Vilara. Cei de la prestigiosul trust parizian au tipărit ce li s-a dat, materialul fiind realizat de un colaborator elvețian și nu de redacție. Că respectivul colaborator este amic cu S.D. (mai vând și eu una-alta, prin România), francezii n-aveau de unde ști, păcălindu-se. Treaba lor, dar faptul că numeroșii cititori din toată lumea ai multrăspânditelor publicații pariziene au aflat o asemenea bazaconie, ignorând marii noștri tehnicieni, e chiar prea mult. Dar o să ne treacă supărarea, dacă actualul nostru client ne face dovada că s-a dat o dezmințire de bun simț chiar în **L'Equipe**. Nu știm însă, dacă unui Ion Puică, de pildă, o să-i treacă...

Atletism

Între vis și realitate

Nimic nu este mai plăcut ca atunci când un succes este urmat de altul, iar o bucurie nu vine singură. După recenta calificare a echipei masculine în prima grupă valorică, iată că reprezentativa feminină a reușit ca la cea de-a opta participare în grupa de elită să realizeze o surpriză fenomenală prin clasarea pe locul secund Timp de două zile, la sfârșitul săptămânii trecute, Stadionul Olimpic din Roma a găzduit cea **de-a 14-a ediție a Cupei Europei „Bruno Zauli"**, reunind echipe din 9 țări, atât la feminin cât și la masculin. Având un specific aparte (prin acumulare de puncte în clasamentul general) competiția nu a oferit posibilitatea corectării unor recorduri europene sau mondiale. A fost însă remarcabilă ardoarea cu care fiecare concurent și-a apărat șansele pentru a-și impune valoarea sau a se autodepăși. Referindu-ne doar la întrecerile fetelor, trebuie să menționăm că la celelalte 13 ediții lupta pentru supremație s-a dat doar între sportivele din fostele R.D.G. (9 victorii) și U.R.S.S. (4 succese).

După ocuparea locului 5 în 1975 și 1989, respectiv a locului 4 în 1991, reprezentativa feminină a României avea ca obiectiv acum menținerea pe poziția cucerită la ediția precedentă. Se aveau în vedere factori ca apariția unor noi forțe în lumea atletismului, cum ar fi Ucraina, sau participarea (pentru a doua oară) a Germaniei cu echipă reunită, precum și tradiția unor țări ca Marea Britanie, Franța, Italia. Totodată, lotul nostru era lipsit de prezența unor mari campioane de notorietate internațională ca **Doina Melinte** sau **Paula Ivan**, retrase de curând din activitate. Și totuși la încheierea celor 9 probe programate în prima zi, minunatele noastre fete ne-au făcut să visăm cu ochii deschiși : în clasamentul general, Rusia acumulase 76 puncte, **România 53**, Germania 51, Marea Britanie 48, Ucraina 48, Franța 42 etc ! **Ella Kovacs** (800 m) și **Margareta Keszeg** (3 000 m) reeditaseră victoriile de acum doi ani, cărora li s-a alăturat **Felicia Țilea** (sulițã). De asemenea, puncte prețioase aduceau **Nicoleta Cărțaș-u** (400 mg) — locul III, **Mihaela Oană** (greutate) și **Mariana Florea** (400 m) — ambele locul IV, **Monica Toth** (triplu salt) — locul V și **Lia Murgu** (100 m) — locul VIII. Rezultatele celorlalte 8 probe din ziua a doua aveau să ne transforme visul în realitate! **Galina Astafei**, vicecampioană olimpică la Barcelona) o reușită de 2.00 m la săritura în înălțime a obținut nu numai locul I, dar și revanșa față de campioana olimpică și mondială Heike Henkel (Germania). Totodată, **Violeta Beclea** (1500 m) și **Iulia Negură)** (10 000 m) se clasează pe locul II, heptatlonista **Liliana Năstase** (100 mg) — locul III, **Manuela Târneci** (disc) — locul IV, **Marieta Ilcu** (lungime) și **Ștafeta 4 x 100 m** (Mariana Florea, Ella Kovacs, Ionela Târlea, Nicoleta Cărțaș-u) — locul VI și **Ionela Târlea** (200 m) — locul VII. Dar iată cum arată clasamentul final : Rusia (141 p), **România** (102 p), Ucraina (97,5 p), Germania (96 p), Franța (75 p) etc.

La masculin, proba de săritură cu prăjina s-a soldat cu o mare surpriză, multiplul recordman mondial **Serghei Bubka** (Ucraina), după eșecul de la J.O. '92 a suferit o nouă înfrângere, de această dată în fața lui **Rodion Gataulin** (Rusia). Pe echipe : Rusia (128 p) Marea Britanie (124 p), Franța (123 p), Germania (119 p) etc.

Alina Galina Astafei

În încheiere, adresând cuvenitele felicitări tuturor sportivelor noastre, să amintim și pe câțiva dintre antrenorii care le-au pregătit : **Nicolae Mărășescu, Petre Astafei, Ștefan Beregszaszi, Constantin Nourescu, Constantin Mușat, Constantin Mihail, Carol Corbu** și enumerarea ar mai putea continua.

Pagini realizate de
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Fotbal

Onoruri pentru învinși

Parcă este un făcut : după doi ani, Universitatea Craiova s-a aflat din nou în finala Cupei României și, din nou, a ieșit învingătoare, dar contestată. Iar ca un factor comun, arbitrul clujean Mircea Salomir, care în 1991 a oficiat la margine, iar acum — avându-se în vedere că la sfârșitul acestui an va pune ghetele în cui — Federația Română de Fotbal, ca și cum nu ar avea atâtea belele pe cap, inclusiv o comisie parlamentară, l-a desemnat la centru. Desigur, craiovenii erau creditați cu prima șansă datorită experienței lor, plusului de valoare și superioarității tehnice. Pe de altă parte, ei aveau oricum asigurată prezența într-o cupă europeană — Cupa UEFA. Surpriza plăcută a produs-o, însă, Dacia Unirea Brăila, elevii antrenorilor Ioan Sdrobiș și Ionel Iuga evoluând peste așteptări, manifestând maturitate în joc, cu o apărare bine grupată și inițiind contraatacuri deosebit de periculoase, numai în prima repriză ei aflându-se în trei rânduri în situația de a înscrie. În acest timp, deși craiovenii s-au aflat mai mult în posesia mingii, dominând teritorial, atacurile acestora n-au avut claritate și n-au produs nici un pericol la poarta lui Háisan. De altfel, primul gol pe poartă le-a aparținut în minutul 42, prin Săndoi, și acela „telefonat".

Un moment care va fi multă vreme controversat s-a produs în chiar primul minut de joc. La o pătrundere frontală a lui Careu a brăileanului Ionel Drăgol, portarul Silviu Lung intervine cu piciorul, provocând dezechilibrarea atacantului. Arbitrul Salomir nu acordă penalty-ul cuvenit, lucru care ar fi fost mai puțin contestat decât neacordarea acestuia. Mai mult, în minutul 20 „centralul" apreciază că brăileanul Matinca l-a lovit fără minge pe Cristescu și... se produce dezechilibrul de forțe. În minutul 51 Brătianu II inițiază un contraatac pe partea stângă a terenului, centrează paralel cu poarta, însă Adi Baldovin, dintr-o poziție excelentă, trage afară și ratează nu numai deschiderea scorului, dar și șansa de a-i fi ridicată o statuie în cartierul Vidin. Brăilenii joacă în continuare fără complexe, cu mult realism, dar nici replica studenților craioveni nu se lasă așteptată. Ritmul partidei devine alert și în minutul 60 consemnăm cel mai periculos atac al acestora inițiat de Gane. Dacă ar fi să-l căutăm nod în papură proaspătului fabricant de sucuri — l-am numit tot pe clujeanul Salomir — am menționa faza din minutul 63 când Stângă îl faultează din spate pe Sandu Minciu, însă arbitrul nu-i arată măcar un cartonaș galben. Colac peste pupăză, în minutul 70 și tușierul Ilie Coț semnalizează o poziție imaginară de ofsaid la Minga. Cinci minute mai târziu, albanezul va fi oprit în extremis, prin fault, de Mogoșanu, în drumul său spre gol. Inevitabilul se produce în minutele 81 și 90, prin golurile înscrise de Vasc și, respectiv, Craioveanu : 2—0 în favoarea reprezentanților Bănici.

Cunoastem, deci, reprezentantele noastre în cupele continentale — Steaua în C 1, „U" Craiova — C 2 și Dinamo, Rapid, Gloria Bistrița — C 3. În încheiere, să amintim gustul amar lăsat de ultima etapă a campionatului în care Gloria învingea „șepcile roșii", la Cluj, cu 5—1 exact atât cât i-a trebuit ca să-i întrecă cu un gol pe cei de la Electroputere Craiova. Nu puteam pretinde ca „U" Craiova să facă dreptate prin cedarea trofeului brăilenilor și blocarea astfel a accesului bistrițenilor în cupele europene. Dar dacă a fost invers? De aici și starea de insatisfacție cu care s-au încheiat întrecerile interne și îndepărtarea spectatorilor de stadioane. Iată cum delegarea neinspirată a unui arbitru (o legătură poate fi făcută pe filiera Cluj — Bistrița) a creat atâtea probleme. Oricum, „beneficiara" fără voie, „U" Craiova a ieșit dezavantajată moral, iar Dacia Unirea a devenit o victimă care a primit mai multe onoruri decât învingătoarea.

Ciclism

Un tur sărac

● Tradiția revistei **FLACĂRA** ne obligă, deși cu întârziere (tipografia, bat-o vina !), să înșirăm câteva considerații despre cea de-a XXXI-a ediție a **Turului ciclist al României.** ● Din sărăcie, după cum se știe, Turul de anul acesta n-a mai avut configurația clasică, din oraș în oraș (că de-aia i se spune așa), ci în ● Învingătorul germanu Jürgen **Koberschinski,** reprezentând echipa **Alterkirchen,** și-a asigurat victoria finală în etapa cea mai dificilă, București — Sinaia, cu porțiuni muntoase, inclusiv ucigătoarea ascensiune a Păduchiosului (călărare de categoria A). ● Cum în astfel de etape orice tactică de echipă este aproape imposibilă, succesul oaspetelui este incontestabil. ● Celelalte etape au revenit, în special, românilor : **Marian Făgăraș** (Dinamo), **Paul Grigorici** (tot Dinamo) și **Cristian Neagoe** (Steaua-Remav a), între care s-a intercalat moldoveanul **Ruslan Ivanov.** ● Celelalte tricouri distinctive au fost adjudecate de **Cristian Neagoe** (în ierarhia sprinterilor și cea pe puncte) și de **Nicolae Aldulea** (Metalul-Petrolul Ploiești). ● De remarcat că gruparea din Ploiești, antrenată de Constantin Ciocan, a câștigat primul loc pe echipe. ● O răsplată binevenită pentru un club care se află în dificultăți financiare, deși (palmaresul o dovedește), reprezintă una dintre pepinierele cele mai productive din istoria ciclismului românesc. ● După aceste remarcări absolut necesare, să vedem și necazurile. ● Ar fi, în primul rând, chiar această imposibilitate de a organiza un Tur adevărat. ● Bugetul e mic, e-adevărat dar și disensiunile din federație se pare că au stat la baza acestei situații. ● Cum e vorba ala, adevărată : „Numai uniți vom reuși" ? ● Media orară bună (spre 43 km pentru întregul tur) n-a putut ascunde faptul că, față de programul inițial, s-au produs câteva modificări care au anulat câteva dificultăți reale : sosirea în pantă de la Sinaia dar mai ales contratimpul individual, tot de aici. ● Apropo de contratimp, din constatări directe, avem impresia că anularea etapei n-a fost anunțată tuturor echipelor, duminică dimineața ucrainenii și germanii prezentându-se la start cu echipament adecvat unei astfel de probe : roți lenticulare „pe spate" și ghidon „coarne de taur", la [illegible] să [illegible], [illegible] ● T[illegible] o aformare s[illegible] a s[illegible] a[illegible] **Marian Făgăraș** [illegible] de[illegible] [illegible] în [illegible] Stadionului Tineretului. Degeaba, mai era de făcut o tură, pe la Piața Romană și ab a după [illegible] d[illegible] sprintul final. ● Așa a fost, bine că a fost ! Nu vom spune în cele din urmă pentru a nu se întreba pe o tradiție. Sperăm, însă, ca anul viitor toți oamenii de ciclism să pună umărul pentru o competiție lipsită din **toate punctele de vedere.**

LUCIAN OPREA ■

Oh Shaggy!

● Nu e nevoie să ciuliți urechile, nu e nevoie să forțați timpanele, Oh, Carolina e pe toate undele și chiar pe foarte multe buze, atunci când nu e în toate discotecile! Și asta pentru că e o piesă extraordinară, un raggamuffin care i se datorează lui Shaggy. Ex-soldatul devenit star reggae pentru un interval de câteva 45 de turații, mai mult ca sigur că se felicită acum pentru inspirația de a fi schimbat uniforma de camuflaj contra unei caschete de base-ball. Ce ziceți, facem cunoștință?

În viața civilă, Shaggy se folosește de un pașaport pe numele **Orville Richard Burrel**, născut la 22 oct. 1968, la Kingston, în Jamaica. La 15 ani, Orville își face bagajele și se mută la New York. De ce Shaggy? Pentru că așa îl porecliseră colegii de clasă din Kingston, când încă mai avea părul lung.

La 19 ani, **Shaggy** se înrolează în armata americană și servește Marina timp de 5 luni, pe perioada Furtunii în deșert, în Irak. A condus chiar un tanc, pe un câmp minat, iată ce curaj: „Viața a 3 oameni depindea de reacțiile mele. Responsabilitatea era enormă, și nu cred că mi-aș fi iertat vreodată dacă li s-ar fi întâmplat ceva". De asemenea, a petrecut câtva timp la Camp. Lejeune, în Carolina de Nord. Poate de aici să vină titlul cântecului?

Nu, nicidecum, **Carolina** lui n-are nici o legătură cu amintirile militare! **Oh, Carolina** e de fapt reluarea unui vechi titlul al lui **Folkes Bretherm**, un disc care, lui **Shaggy**, de fiecare dată când îl asculta într-un local, îi dădea furnicături în picioare. Ideea, însă, de a-l moderniza cu ajutorul unui prieten **DJ** îi aparține în totalitate!

Filozofia specialistului nostru este **raggamuffin** (un amestec de reggae și rap) și se definește în câteva fraze: „Scopul meu e să distrez oamenii, vreau să devin un adevărat „entertainer" și să provoc un zâmbet pe toate chipurile pe care le văd". Și încă: „Pentru mine limita e cerul. Vreau să devin mai mult decât un simplu cântăreț de reggae american; vreau înainte de toate să devin credibil în Jamaica".

Idolii săi? **Super Cat, Tiger** și **Shabba Ranks. Shaggy**, însă, mai are și alte cântece în repertoriu în afară de **Oh, Carolina.** Prima sa înregistrare datează din 1988 și se numește **Bullet Proef Buddy.** Fața B a acestui disc, **Man A Mi Yard** a înregistrat și un frumos succes, ca și **Mample. Big Lood** și **Big Up**, tot 45 T-uri și lansate la sfârșitul anului trecut. Aviz colecționarilor!

Demobilizat din armată, de acum un an, **Shaggy** a avut suficient timp pentru a lucra la primul său album, **Pure Pleasure** în compania lui **Sting** și a prietenului **DJ**, de care am amintit. Albumul e în primul rând foarte dansant, el conține, însă, și piese experimentale, melanj de jazz și reggae ca și una intitulată **All Virgins**, apropo de care personajul nostru nu se abține de la următoarea remarcă: „La New York, azi, toate fetele încearcă să te convingă că sunt virgine. E o modă nouă!" Nici eu nu mă pot abține de la o nedumerire: Cum, adică, și-n New York?

FLASH—CONTACT

■ ■ NKOTB pe curând!

NEW KIDE pregătesc un retur. Albumul e în curs de finisare și băieților nu le mai rămâne decât să-l găsească un titlu. Un mare turneu care, bineînțeles, va trece și prin Europa, e deja prevăzut pentru septembrie. Și cum li se vorbește despre grupuri ca **Take That** și **EAST 17**, cei 5 din Boston răspund: „Suntem total diferiți de aceste grupuri, în ciuda zvonurilor, succesul nu ni s-a urcat la cap". O întrebare ce li s-ar putea pune: ce-au făcut în toată această perioadă de tăcere? Jordan și-a acordat câteva săptămâni de vacanță la tropice, Joe cam la fel, în timp ce Jon și-a îngrijit caii la ranch-ul său. Danny, a profitat și a făcut turul Statelor Unite, și-a vizitat familia, iar Donnie și-a regăsit prietenii, cu care s-a distrat. Pregătiți-vă deci, returul e iminent!

■ ■ EROS în țara coridelor!

EROS RAMAZZOTTI ar trebui să se simtă ca în paradis! El și-a asigurat în Spania promovarea pentru Todo Historia, versiunea spaniolă a noului său album și în urma acesteia s-a trezit în posesia unui disc de aur. De altfel, la numai 2 zile după apariția sa, acest disc era cumpărat de 50 000 de fani deja. Să aibă ei oare mai mult succes în Spania decât acasă?

■ ■ Remember my name, SHAKESPEARE SISTER!

SIOBHAN FAHAY a anunțat oficial că Shakespeare Sister e o poveste terminată. Asociată în duo cu americanca Marcella Detroit, ea a obținut un succes apreciabil cu Stay, ca să-l menționăm pe cel mai mare, și cu toate acestea nu se pune problema continuării poate pentru că Siobhan a decis hotărât să nu se ocupe decât de soțul ei Dane Stewart!

■ ■ KIM BASINGER, rien ne va plus!

KIM a fost constrânsă recent, în urma unui proces, să plătească despăgubiri în valoare de 9 milioane dolari, pentru ruperea contractului cu producătorii filmului Boxing Helena iar acum trebuie să plătească cheltuielile de judecată care se ridică la 850 000 de dolari. Frumoasa Kim, în plină depresiune, a decis să amâne căsătoria sa cu actorul Alec Baldwin (cu care a jucat în The Marrying Man) prevăzută pentru vara aceasta.

Motivul deciziei, zice ea, e că vrea să târască omul vieții sale în datoriile de care trebuie să se achite singură.

■ ■ JON BON JOVI tăticl

DOROTHEA, soția lui Bon Jovi, a dat naștere unei micuțe pe care cuplul a decis să o numească Ștephanie Rose Bongiovi. Grupul Bon Jovi pe de altă parte, a făcut cunoscut faptul că noul său single va fi Sleeping On Dead și că video-clipul care-l ilustrează este constituit din scene fixe înregistrate în timpul recentului turneu european. La cererea presantă a fanilor, grupul va lua din nou cu asalt stadioanele europene, cu Billy Idol ca „special guest".

■ ■ Whitney Houston — Barbara Streisand?

Se pare că Whitney Houston a prins gust pentru cariera de actriță. După succesul fulgurant al filmului Bodyguard va juca rolul Barbarei Streisand în A Star Is Born. Bineînțeles că asta n-o va îndepărta de prima meserie, după cum, nici filmul anterior n-a făcut-o, căci și data aceasta e vorba de rolul unei cântărețe. Să vedem ce poate urma trofeului „Golden Raspborry"!

■ ■ JOHNNY GILL vă provoacă!

Onorându-și în contractul cu Motown, la fel de soul-funk cum îl știm. J. Gill se poate etala cu o nouă realizare · albumul **Pronocative** care beneficiază de aportul lui Jimmy Jan & Terry Lewis (echipa cu care a colaborat Janet Jackson) precum și al lui L.A. & Babyface (Bobby Brown, Paula Abdul ș.a.). Primul său single se numește **The Floor.** Se ascultă, însă, unde și cum vreți!...

Topuri — Radio Contact

ediția 25

• TOP 30

1. DURAN DURAN – Come Undone
2. EROS RAMAZZOTTI – Cose Della Vita
3. P.M. DAWN – Looking Through Patient Eyes

• TOP SLOW & BLUES

1. PETER KINGSBERY – Only The Very Best
2. LENNY KRAVITZ – My Love
3. STING – Shape Of Your Heart

• TOP 5 — TOP MATINAE

1. ACE OF BASE – Wheel Of Fortune
2. R.E.M. – The Sidewinder Sleeps To-night
3. DESIRELESS – Voyage Voyage

Pagină realizată de DOINA ENE

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

ANTOLOGIE REBUS

1975

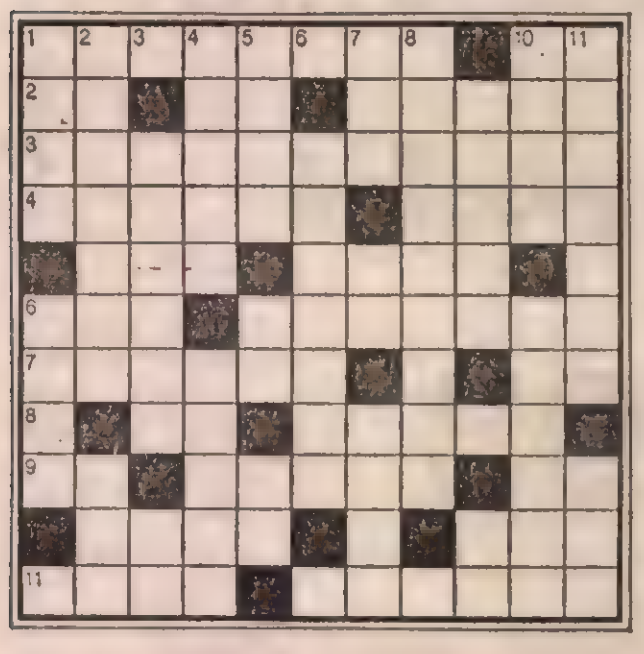

D'ale lu'... nenea Iancu

Moto : Replicile aparțin comediei „O scrisoare pierdută" din volumul „Teatru" de I. L. Caragiale.

ORIZONTAL : 1) TIPĂTESCU : Omul ăsta își joacă viața ! — TRAHANACHE : Dă-le neică să vedem. 2) ZOE : A ! Înnebunesc de frică (interj.) — TIPĂTESCU : Dar în sfârșit ! — TRAHANACHE : Ei bravos ! Ei ! asta mi-a plăcut ! 3) CAȚAVENCU : Onorabilul ajutor a promis să încheie cât se poate de scurt ; apoi ce fel de scurt este acesta, s-o luăm a doua oară de la 1821 ? A ! A ! A ! 4) ZOE : Să-l alegem ! (part. ; pl.) — TRAHANACHE : El, Fănică să vezi imitație de scrisoare ! Să zici și tu că e a ta, dar să juri, nu altceva, să juri ! 5) TIPĂTESCU : El trebuie să fie — PRISTANDA : „Sufletul meu, Năicâ". 6) ZOE : Cine e ăsta ? — CAȚAVENCU : Fănică trebuie să facă venin de moarte, atât mai bine pentru mine ! Își pierde mințile, atât mai rău pentru el ! 7) TIPĂTESCU : Da, betiv. Uite și acum ești turmentat, ești băut — TIPĂTESCU : În sfârșit colaține, te rog lasă-ne cu binișorul, lasă-ne (!) 8) PRISTANDA : Cum zic unul-două (!) — PRISTANDA : De sculare de sculare ca tot creștinul (reg.). 9) TIPĂTESCU : A ? Un'te duci ? (!) — PRISTANDA : Curat ca un câine (inf.) — ZOE : La revedere (!). 10) CAȚAVENCU : Iași, de exemplu permiteți-mi această digresiune — TIPĂTESCU : Fireșe (!). 11) ZOE : O să fie manifestație publică — TIPĂTESCU : Unul, unul care suge sângele

VERTICAL : 1) PRISTANDA : De credință, coane Fănică, să trăiți ! — BRÎNZOVENESCU : Iacătă-l. 2) FARFURIDI : „Iubesc trădarea, dar urăsc pe trădători" — BRÎNZOVENESCU : E o manoperă, o manoperă grosolană. 3) PRISTANDA : Muzica ! Muzica ! — TRAHANACHE : Ai puțintică răbdare (!). 4) PRISTANDA : D-voastră știți mai bine ca mine așa e polițaiul. De aia mă rog să pardonați — CAȚAVENCU : Ajutor ! Săriți ! Ajutor ! (reg.). 5) TIPĂTESCU : A intrat în pământ — PRISTANDA : Două la primărie (!) — CAȚAVENCU : În orașul ăsta de gogomani, unde sînt cei dintâi. 6) ZOE : Ești un om onest, ești un om admirabil. 7) FARFURIDI : Din două una, dați-mi voie : ...să se revizuiască, primesc !, dar să nu se schimbe nimică ; ...să nu se revizuiască, primesc ! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo și anume în punctele esențiale — TIPĂTESCU : Tipărit ? (!) — POPESCU : E tun ! 8) BRÎNZOVENESCU : Uite ce e vorba stimabile, să fim scurți. Prin târg... se aude.. 9) PRISTANDA : O făcurăm și p-asta și tot degeaba — TIPĂTESCU : O dată cu capul (!). 10) PRISTANDA : Și mie (!) — FARFURIDI : Să nu ne iuțim stimabile. 11) DANDANACHE : Știi conița mea, sunt așa de amețit... și clopoței... știi, îmi țiuie grozav... grozav îmi țiuie (fem. ; pl.) — CAȚAVENCU : Pe deplin... dar... (!).

ALEXANDRU CHIȘ ■

Dezlegările careurilor din nr. 24

Curiozități anatomice : CIORAPI ; ACE ; PANTOF ; MOARĂ ; ARDOARE ; LENE ; NAR ; TIRS ; NEA ; CARACATIȚA ; FUGA ; A ; RAI ; C ; IDOLI ; BAT ; SE ; LASI ; DUNĂREA ; O ; TACURI ; OPS ; TEI ; ACEEA ; TU ; ISTOVIT ; STAR ; MOARA ; IEPURI.

Piscicolă : PASTRAVI ; FB ; ATERINA ; LIO ; LATA ; ALBITĂ ; AM ; UM ; TIPAR ; MARLIN ; BA ; T ; IN ; ED ; LANCE ; D ; PRIPON ; A ; ACE ; IAZ ; ARS ; RSI ; T ; AVAT ; VATOS ; PLASE ; OPERCULE ; IA.

DAN SILVIU TURCULEȚ

UN CARICATURIST INCOMOD

Deși publică de aproape zece ani, deși a luat multe premii naționale pentru caricatură, deși are și un premiu III la SKOPJE (Macedonia), pe care n-a ajuns încă să-l primească, din motive de... embargou ONU (!!), totuși **DAN SILVIU TURCULEȚ**, designer de profesie, născut în București la 17. I. 1956, se poate spune că iese cu adevărat în lume abia acum, printr-un ciclu de caricaturi politice de excepție.

Maniera personală de abordare, desenul incisiv, tăios, în vârful peniței, cum se spune, ironia implementată în trăsăturile oamenilor politici de la noi sau aiurea, fac din Dan Silviu Turculeț ceea ce se cheamă un caricaturist incomod. Adică, ceea ce vă propunem în această pagină de revistă, pe care vă invităm să n-o treceți cu vederea. Meritați

AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU ■

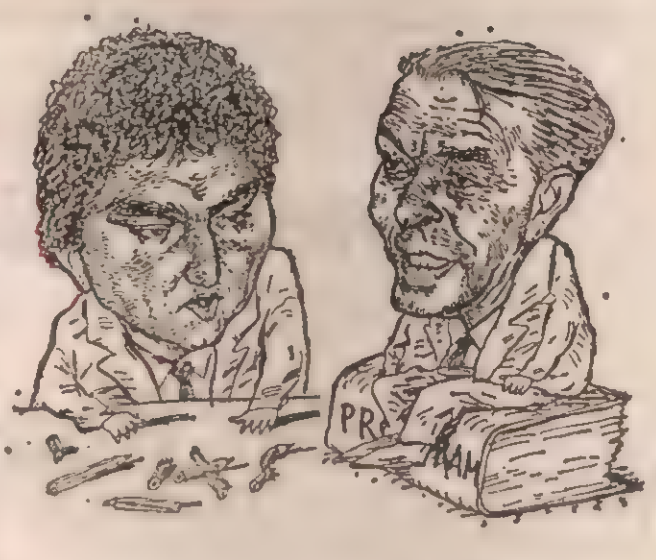

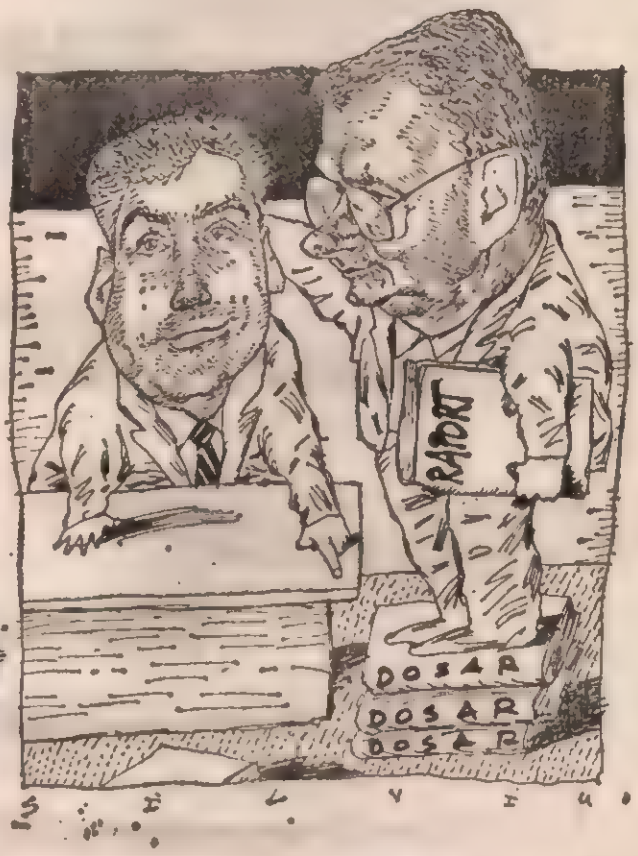

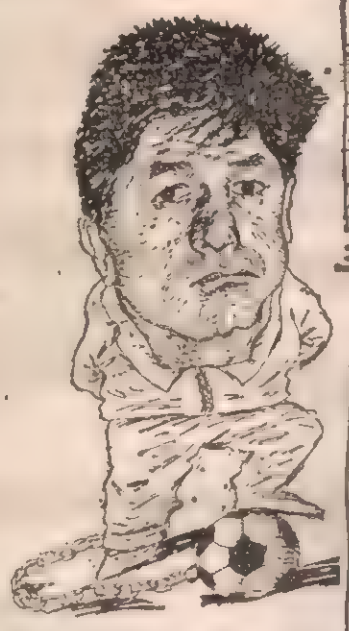

La București, în perioada 7-11 iulie, va avea loc

Primul salon automobilistic din România postbelică

BIMS '93

• *Organizatorii vor aduce în fața publicului nostru mărci și modele de ultimă oră, produse de marile firme din industria automobilului*

romexpo sa

târguri și expoziții

COMPLEXUL EXPOZIȚIONAL BUCUREȘTI

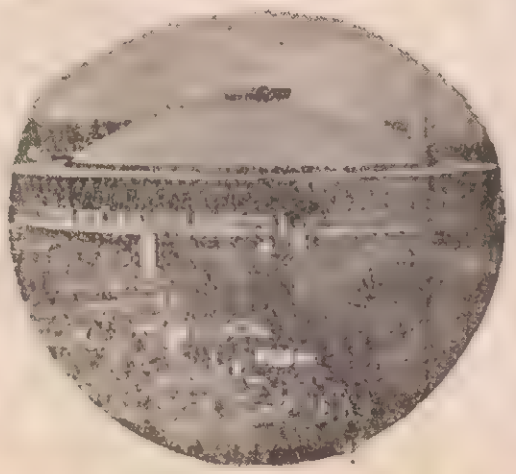

Bulevardul Mărăști, nr. 65 - 67, sectorul 1

tel.: 618 1160; 618 3183

fax: 312 8400: 618 3724

Vă invită la BIMS '93, dar și la:

1993

1. **BIFE - TIMB 04** -Expoziție internațională de mobilier 09 - 12 sept.
2. **TIB - Târgul Internațional București 11 - 17 oct.**
3. **ROMHOTEL** - Expoziție internațională de prezentare a mobilierului pentru hoteluri și restaurante 12 - 19 sept.
4. **AQUA THERM** - Expoziție internațională pentru echipamente de încălzire, ventilație și condiționarea aerului pentru echipamente sanitare și de protecție a mediului 17 - 20 noiembrie.
5. **AGRARIA** - Târg internațional pentru agricultură și tehnologie agrară 17 - 20 noiembrie.

1994

1. **IFABO** - Expoziție internațională de telecomunicații și birotică 01 - 05 martie.
2. **CONSTRUCT EXPO** - Expoziție internațională pentru utilaje de construcții 14 - 18 martie.
3. **ROMMEDICA** - Expoziție internațională de echipamente și instrumente medicale 03 - 06 mai.
4. **ROMPHARMA** -Expoziție internațională de medicamente pentru uz uman și veterinar 03 - 06 mai.
5. **ROMCONTROLA** - Expoziție internațională de aparate și instrumente de măsură și control 03 - 06 mai.
6. **EXPOMET** - Expoziție internațională de tehnologie metalurgică 04 - 07 mai.
7. **TIBCO** - Târgul internațional pentru Bunuri de Consum 01 - 06 iunie.
8. **BIMS '94** - International Motor Show / Salon automobilistic (dată nefixată).
9. **SPORTS** - Expoziție internațională de echipament sportiv (dată nefixată).
10. **TIB** - Târgul internațional București 10 - 16 octombrie

1st Bucharest International MotorShow — BIMS '93

Primul Salon Internaţional Auto la Bucureşti

● **Se cuvine să amintim, înainte de toate, numele organizatorilor primului salon automobilistic din România. De fapt, în calitate de organizator al manifestării acţionează o singură firmă: International Trade & Exhibition Ltd din Londra. Acesteia i s-au raliat în calitate de colaboratori două firme din ţară: binecunoscuta Societate comercială ROMEXPO S.A., alături de care a venit şi ROMGLOBAL S.R.L. din Bucureşti.**

Tot de la bun început trebuie să spunem că manifestările de acest gen vor deveni şi la noi tradiţionale. Încă de pe acum, în calendarul pe 1994 al ROMEXPO a fost prinsă ediţia a II-a a BIMS, urmând ca, de comun acord cu aceeaşi firmă britanică organizatoare — ITE Ltd — să se stabilească data precisă a desfăşurării salonului.

Dorim să mulţumim, pe această cale, domnilor Ion Moisescu, şi Petre Junie, prin bunăvoinţa cărora am obţinut informaţiile necesare editării suplimentului dedicat de noi Salonului Internaţional Auto de la Bucureşti.

La BIMS '93 sunt invitate să participe firmele româneşti producătoare de autovehicule — Automobile Dacia din Piteşti, ARO din Câmpulung Muscel, Oltcit din Craiova, Rocar din Bucureşti, Roman Trucks din Braşov, Scut din Mârşa etc. — precum şi întreprinderile producătoare de piese de schimb şi accesorii auto. De asemenea, sunt invitate societăţile comerciale cu capital privat care activează în domeniu — fie ca dealer-i autorizaţi ai unor firme de peste hotare, fie ca întreprinderi specializate în comerţul cu autovehicule sau în producţia şi comercializarea de piese şi accesorii auto. Bineînţeles că, alături de firmele autohtone au fost invitate să participe şi firme celebre din străinătate. Vor veni în mod sigur RENAULT, FIAT şi OPEL — care şi-au confirmat deja participarea — dar se aşteaptă încă confirmări din partea altor firme: VOLKSWAGEN, — AUDI, BMW, MERCEDES-BENZ, PEUGEOT, HONDA, TOYOTA, NISSAN ş.a.m.d.

La Salon vor putea fi admirate **modelele de top** ale firmelor menţionate. Se vor putea încheia contracte de vânzare-cumpărare cu livrarea pe loc, precum şi contracte de vânzare-cumpărare cu livrare ulterioară. Se vor putea cumpăra şi piese de schimb.

Ideea organizării BIMS a fost „amorsată" de o constatare cât se poate de simplă: este de domeniul evidenţei amploarea pe care a luat-o „fenomenul auto" la noi, după Revoluţie. Este clar că, în România, cererea potenţială pe piaţa autovehiculelor, în general, şi pe piaţa autoturismelor, în special, a cunoscut, în ultimii trei ani, o adevărată explozie. Ce-i drept, nu la aceleaşi dimensiuni „explozive" se situează (deocamdată !) cererea solvabilă; în timp, însă, toată lumea este de părere că piaţa auto de la noi va „împăca" cele două componente teoretice ale cererii cu alte cuvinte toată lumea munceşte pe creşterea în continuare a vânzărilor. Ilustrativ în acest sens este faptul că la magazinele S.C. Automobile Dacia S.A., de pildă, se stă la coadă; şi acest lucru se întâmplă în condiţiile în care preţurile autoturismelor produse la întreprinderea piteşteană au crescut de 4—5 ori în ultimii doi ani.

Acestea ar fi, pe scurt, principalele date privitoare la organizarea şi desfăşurarea primei ediţii a Salonului Internaţional Auto de la Bucureşti. În încheiere, evidenţiem câteva repere din programul BIMS '93:

— luni, 05/07.1993, ora 11,00, se organizează la sediul Centrului de presă din cadrul Complexului Expoziţional o întâlnire cu ziariştii;

— joi, 08/07.1993, cu ocazia „Zilei FIAT", tot la sediul Centrului, va avea loc la ora 10,00 o conferinţă de presă;

— în sfârşit, vineri 09/07.1993, la orele 14.00 colegii noştri de la „Gazeta Sporturilor" organizează o întâlnire cu oamenii de afaceri prezenţi la salon.

Lista firmelor participante la primul

Salon Internaţional Auto din România — BIMS '93

07 — 11 iulie 1993 / Centrul Expoziţional Bucureşti

1. S.C. AUTOMOBILE DACIA S.A. — Colibaşi / Piteşti / Argeş
Str. Uzinei, nr. 1; tel.: 097/630410, fax: 097/630888
Producţie şi comercializare autoturisme şi autoutilitare

2. S.C. AUTO DACIA S.A. — Piteşti
Str. Mircea Vodă, nr. 42; 097/645144, fax: 097/636762

3. S.C. OLTCIT S.A. — Craiova
Şoseaua Caracal, km 3; tel.: 091/143019, fax: [illegible]878
Producţie şi comercializare autoturisme
[illegible]NAULT — reprezentată de dl Serge MEUNIER, director pentru târguri şi saloane
Route de Lyon — B.P. 310, 69802 Saint Priest Cedex, France tel.: (France) 72867219, fax: (1) 72968670

5. ARO S.A. — Câmpulung Muscel/Argeş
Str. Traian, nr. 223; tel.: 0970/12116, fax: 092/150220

6. ROCAR S.A. — Bucureşti
Str. Ostrov, nr. 3, sector 5; tel.: 623.50.54, fax: 312 28 62
Producţie de autovehicule

7. S.C. SCUT S.A. — Mârşa/Sibiu
Str. Uzinei, nr. 1.; tel: 092/550735, fax: 092/550735
Producţie şi comercializare de autovehicule grele şi de echipamente auto

8. S.C. ROMRADIATOARE S.A. — Braşov
Str. Cristianului 1 — 3; tel.: 092/115722, fax: 150297
Producţie de schimbătoare de căldură (radiatoare) pentru motoare cu combustie internă

9. S.C. MEFIN S.A. — Sinaia/Prahova
Bd. Republicii 41 — 43; tel.: 097/312936, fax: 314221
Pompe şi echipamente de injecţie

10. BCS ROMTRADE SRL — Bucureşti
Str. Av. Petre Creţu, nr. 40, sector 1; tel: 3128541, fax: 3128558
Dealer OPEL

11. SHELL ROMANIA S.R.L. — Bucureşti
Str. Sevastopol 13 — 17, Hotel Diplomat, apt. 110 tel.: 659.66.52, fax: 659.42.42

12. ROMSCAN S.A. & C.T. INDUSTRIES — Bucureşti
Str. Academiei 39 — 41, et. VI, ap. 45, sector 1; tel.: 613 78 63, fax: 613.68.72
Vânzări de autocamioane, autobuze, camionete, autoşasiuri SCANIA şi KASSBOHRER; autoturisme şi jeep-uri TOYOTA; piese de schimb

13. NIPPON INDUSTRIES SRL — Bucureşti
Şoseaua Giurgiului 5 —Jilava, sector 4; tel.: 686 30 25, fax: 312.29.53;
Baterii auto — producător, importator, distribuitor

14. ANGLO CARS SRL — Bucureşti
Str. Mircea Zorileanu, nr. 83; tel.: 312.86.83, fax: 312.86.83
Autoturisme şi accesorii ROVER

15. ROMAMERICAN TRADE — Bucureşti
Bd. Dacia 82, ap. 3; tel.: 611.16.46, fax: 312.42.11
Sisteme de alarmă pentru maşini

16. MIDOCAR SRL — Bucureşti
Bd. Unirii 20, bl. 5 C, ap. 32, sector 4; tel: 631.49.50, fax: 312 28 04
Reprezentanţă VOLKSWAGEN — AUDI

17. PAN INTRADE SA — Bucureşti
Str. Visarion, nr. 9A; tel.: 312.95.22, fax: 312.09.09
Comercializare autoturisme de diferite mărci

18. G.R. INTERNAŢIONAL CO IMPEX SRL — Sighetul Marmaţiei
Str. Reineţi, nr. 409; tel.: 0995/11679
Comercializare de produse de întreţinere auto — import SUA

19. S.C. AVERCO SRL — Arad
Bd. Gen. Vasile Milea 5 — 7; tel./fax: 0966/34501
Pompe de apă de înaltă presiune

20. STECOLFLEX TRADE Ltd — Bucureşti
Str. Brezoianu 44, ap. 4, sector 1; tel./fax: 615.16.93
Piese de schimb şi accesorii auto

21. C&S MOTOLAC — Bucureşti
Str. Făinari 2 — 4, bl. 51, et. 6, ap. 98, sector 2; tel: 619.38.07
Piese auto, anvelope

22. ELECTROPRECIZIA S.A. — Săcele/Braşov
Str. Parcului, nr. 10; tel.: 092/270783, fax: 092/271998
Electromotoare şi delcouri

23. INTRAC — INTERNATIONAL INDUSTRIAL TRADING AND CONSULTING SRL — Bucureşti
Str. Crăciun 13, sector 1; tel.: 619.11.39, fax: 619.11.39
Curele de transmisie, saboţi de frână cu şi fără azbest, furtunuri de cauciuc pentru radiatoare

24. ACTIV — P. SRL — Braşov
Str. Mihai Eminescu, nr. 2; tel./fax: 092/152432
Import—export componente auto

25. BELGAROM — Bucureşti
Str. Biserica Amzei, nr. 2; tel.: 659.61.97, fax: 312.96.16
Piese de schimb auto şi echipamente pentru garaj

26. VILGIR SRL — Bucureşti
Şos. Giurgiului 3 — 5, sector 4; tel.: 685.40.25/236, fax: 312.15.10
Producţie elevatoare pentru garaj

27. VILAUT SRL — Bucureşti
Calea Floreasca 159, sector 1; tel.: 633.00.10/163, fax: 633 39.41
Piese şi accesorii auto

28. ROŢI AUTO SA — Drăgăşani/Vâlcea
Str. Tudor Vladimirescu 778; tel.: 094/811812, fax: 810337

29. SINERCO PROD—IMPEX SRL — Bucureşti
Şos. Mihai Bravu 85 — 93, bl. C16, ap. 29; tel.: 63 1783
Servicii auto

30. COMPA SA — Sibiu
Str. Henri Coandă 8; tel.: 092/437490, fax: 431968
Piese auto

31. MECORD SA — Oradea
Piaţa Cetăţii 18; tel.: 099/116361, fax: 115199
Producţie industrială de maşini şi utilaje, transport auto, export—import

32. ROUMANIE ASSISTANCE — TUDOR — Bucureşti
Str. Ţepeş Vodă 71, sector 2; tel.: 312 93.90, fax: 312.77.67
Asistenţă tehnică şi asistenţă medicală

33. TOTAL TRADING SRL — Bucureşti
Splaiul Independenţei 202A, sector 6; tel.: 637 36.14, fax: 312 44.07
Import—export

34. BACO Import—Export SRL — Bucureşti
Str. arh. Al. Săvulescu 10, sector 2; tel.: 620.69.66, fax: 321 35.37
Piese şi accesorii auto

35. AUTOTECHNIK SRL — Bucureşti
Str. Christigliilor 6, ap. 20; tel./fax: 312.68.58
Piese de schimb pentru autoturisme

36. IMPREST HEBA SRL — Lugoj
Str. Corneliu Brediceanu 2; tel.: 096/190067, fax: 313969
Piese de schimb auto

37. JOINT STOCK COMPANY BIDROJET SA — Breaza Prahova
Str. Griviţa 18; tel.; 097/340350, fax: 340719
Pompe de injecţie şi sisteme hidraulice

38. SERVIND SRL — Bucureşti
Str. Constantin Chiriţescu 12, sector 2 tel.: 668.61.67, fax: 668.61.67/312.92.97
Vopsitorie auto

39. WS —Impex SRL — Bucureşti
Str. Louis Calderon 26, sector 2; tel.: 614.07.93, fax: 312.70.75
Accesorii auto

40. VALMON SA — Paris
21, Rue des Jeuneurs — 75002, France; tel.: (France) 40.41 90 78, fax: (1) 40 13 05 27
Comerţ general

41. ROMANIAN TRADE PROMOTION SA — Bucureşti
Str. Stirbey Vodă, nr. 2, Complex hotelier „Bucureşti", ap. 5—6; tel.: 615.31.01
Import—export

42. ROMAN TRUCKS CO — Braşov
Producere şi desfacere de autovehicule utilitare
Str. Poienelor, nr. 5

NOTĂ: Firmele înscrise în lista de mai sus şi-au confirmat participarea la BIMS '93 până la data închiderii ediţiei (sâmbătă, 26.06.1993).

Acești oameni minunați și mașinile lor mult visate

• Dl Coposu își dorește o Hispano Suiza. Lăstun nu vrea nimeni

• Aflând de la organizatori că BIMS '93 contează pe prezența, în zilele evenimentului, a numeroase personalități cunoscute publicului larg, am încercat la repezeală, ici și colo, să aflăm de la distinsele persoane cu ce tramvai vor veni, cu ce metrou vor pleca și care este „tricicleta" visurilor lor. Prima surpriză a fost să constatăm că invitațiile n-au fost încă trimise. A doua — e o surpriză generală, permanentă și teribil de veselă : puștulițele sunt goale ! dar să dăm cuvântul interlocutorilor :

CORNELIU COPOSU :

„Nu sunt încă informat, dar mai e timp, pentru că în astfel de ocazii invitațiile se fac cu o aproximativ o săptămână înainte. Dacă o să fiu invitat, sigur că o să mă duc. Pentru că, după cum spuneți, locul de desfășurare e Pavilionul Expozițional de lângă Casa Presei Libere, e ceva distanță și atunci voi merge cu mașina — și anume mașina Mitsubishi pe care o voi conduce personal. Nu am intenția să-mi cumpăr o altă mașină, pentru că nu am bani, mașina pe care o am e făcută cadou de prietenii mei. Niciodată nu am avut destui bani să-mi cumpăr o mașină. Am să merg să onorez invitația — dacă voi fi invitat — și să admir noile tipuri de autoturisme expuse, dar cum spuneam, fără nici cea mai mică intenție de a cumpăra, pentru că la mine în buzunar fluieră vântul!... Domnul Ion Rațiu poate să cumpere, dacă vrea, pentru că dânsul e un om bogat, iar eu sunt foarte sărac... așa că... Dacă ar fi după mine, mi-aș cumpăra un HISPANO SUIZA, o mașină pe care am apreciat-o, însă nu una ultrasofisticată, ci modelul clasic din deceniul trecut".

ION RAȚIU :

„Nu am aflat despre organizarea în București a Salonului Bucharest International Motor Show și nici nu am fost invitat până în ceasul de față. Dacă voi fi invitat, voi participa în calitatea în care voi fi invitat, desigur ca om de afaceri sau ca om politic și voi onora invitația. Sunt un iubitor al automobilului, dar pentru mine mașina a reprezentat întotdeauna un mijloc de locomoție și în nici un caz un titlu de nobleță. Am destule mașini în colecția mea, din lumea adevărată, ca să mai fiu interesat să mai cumpăr una și de aici. În legătură cu un nou concurs cu premii în autoturisme, organizat de ziarul Cotidianul, nu mai are rost să existe unul, deoarece cel inițial și-a atins scopul. A fost un concurs fără dedesubturi reușit și cred că și premiile au fost la înălțime".

DINU PATRICIU :

„Nu știu nimic despre acest eveniment, dacă pot să-l numesc așa. Până în acest moment nu am fost invitat, dar și dacă aș fi fost invitat nu puteam să particip, pentru că, uitându-mă în agenda de lucru, văd că în perioada 7—11 iulie 1993 voi fi plecat din țară. Nu regret sub nici o formă că nu am fost invitat la acest Salon internațional de automobil de la București. Dacă totuși aș fi mers, nu aș fi fost preocupat de ideea de a-mi cumpăra o mașină".

GYORGY TOKAY :

„N-am auzit de organizarea acestui salon automobilistic. Mă amuză ideea, deoarece în acest moment mă gândesc la Salonul Internațional de la Geneva. Nu am fost invitat aici, în România. Dacă m-aș duce, aș folosi ca mijloc de transport metroul în cazul în care aș avea posibilitatea să cumpăr ceva, aș achiziționa două autoturisme, unul pentru deplasarea în oraș și unul pentru teren, deoarece noi, UDMR-ul avem doar un autobuz cu 27 de locuri. Cele două mașini le-aș plăti cu veniturile pe care le am acum, în aproximativ 30 de ani, deci până la bătrânețe. Ce frumos ar fi dacă ele ar avea culoarea gri-metalizat. Dacă băieții mei ar vedea acest salon sigur m-ar convinge și pe mine să-l vizitez, ei sunt mari pasionați ai automobilului. Dar, până la urmă, am să merg acasă, la Arad.

MIRCEA CIUMARA :

„Nu am fost invitat și nici nu știu la ce vă referiți. Dacă o să fie cazul mă duc, dar n-o să mă deplasez cu mașina, pentru că sunt încă invalid de piciorul stâng. Nu vreau să-mi cumpăr o mașină (și nici nu am bani), să-mi cumpăr una. Eu „iubesc" mașina de scris... pentru că pot să scriu la ea și pentru că este meseria mea".

MARCEL PUȘCAȘ :

„Nu am fost invitat și nu știu absolut nimic. Dacă voi fi invitat, sigur că voi onora invitația; și ca om de afaceri, dar voi merge și din curiozitate; și, de fapt, aș putea merge și neinvitat. În măsura în care prețurile vor fi accesibile și calitatea mașinilor este bună, voi cumpăra. Voi alege una care să fie adecvată drumurilor noastre. În România nu sunt indicate mașinile scumpe, din cauza drumurilor, care constituie încă o problemă. Să cumpăr o mașină pentru soția mea nu are rost, pentru că are deja una, dar nu conduce, n-are permis. Nu are aptitudini pentru așa ceva...

Având în vedere că este primul salon de automobile de la noi din țară, evenimentul este binevenit, dar cred că nu va fi accesibil majorității populației. Cei care organizează BIMS '93 ar fi bine dacă și-ar face o reclamă puternică, pentru a afla cei interesați. Mie îmi vin aproape toate informațiile din lumea afacerilor, începând cu expozițiile și terminând cu întrunirile și sincer îmi pare rău că nu am fost anunțat, mai ales că îmi plac mașinile! Este bine să-și facă reclamă măcar în ultimul ceas".

DANIELA GĂMULESCU:

„Acum aflu, pentru prima dată de organizarea, între 7—11 iulie 1993, a Bucharest International Motor Show — 1993. Până acum nu am fost invitată și nu știu încă dacă trebuie să-mi pară rău sau nu. Dacă am să merg și aș avea posibilitatea... mi-aș cumpăra chiar și un Lăstun! Nu merg ca om de afaceri, pentru că deocamdată nu sunt, dar o să am în vedere și această variantă... pe viitor".

ANCA TOADER :

„Am auzit ceva... așa, vag. Nu am fost invitată, dar mai e timp. Oricum, nu fac o tragedie din lipsa mea! Dacă am să vizitez salonul, nu merg cu ideea să-mi cumpăr o mașină, pentru că am una și-mi ajunge".

GHEORGHE BARBU

PEUGEOT (F)	
16340,-	106XN
17240,-	106XN
21190,-	106XT
26240,-	106XSI
17502,-	205Look
22240,-	205XS GT
23940,-	205XS/GT
29490,-	205 GTI
19167,-	205 Look Diesel
28790,-	205 CJ
35090,-	205 CTI
	306 XN 1,4
	306 XR 1,6
	306 XT 1,8
23140,-	309 XS
24790,-	309 XS Injection
26950,-	309 GT
31221,-	309 GTI
39240,-	309 GTI 16V
27640,-	405 GL
31440,-	405 GR
34940,-	405 SRI
42990,-	405 MI 16
29540,-	405 GLD
35190,-	44405 GRD Turbo
41280,-	605 SRI
47690,-	605 SR 3.0
73890,-	605 SV 24
49682,-	605 SVdt Diesel

PORSCHE (D)	
77500,-	968 CS
108574,-	968 Cabriolet
175000,-	968 Turbo S
123413,-	911 Carrera 2
129375,-	911 Carrera 2 Targa
139975,-	911 Carrera 2 Cabr.
131000,-	911 Carrera 2 Speedster
136739,-	911 Carrera 4
142700,-	911 Carrera 4 Targa
153282,-	911 Carrera 4 Cabr.
175395,-	911 Carrera 2 Cabr. T Look
204000,-	911 Turbo 3.6
164571,-	928 GTS

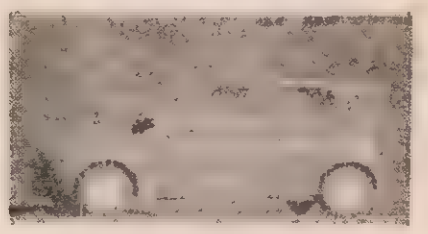

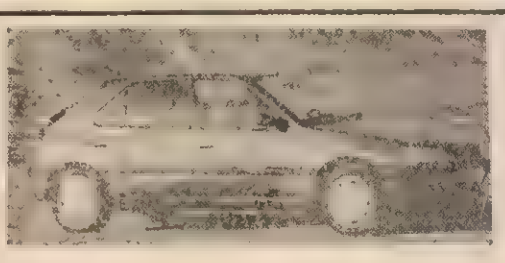

RENAULT (F)	
16040,-	R 5 Campus
16000,-	Twingo
18800,-	Clio RN 1.2
21000,-	Clio RN 1.4
24550,-	Clio RT 1.8
25350,-	Clio RSI
31400,-	Clio 16V
20800,-	Clio RL 1.9 D
20600,-	R 19 RL 14
22700,-	R 19 RN 1.8
25700,-	R 19 RT 1.8 S
24150,-	R 19 RT 1.8i.
33850,-	R 19 16V
23550,-	R 19 RL 1.9D
27350,-	R 19 RL 1.9dT
35720,-	R 19 Cabriolet
42520,-	R 19 16V Cabriolet
21550,-	R 19 RL 1.4
23650,-	R 19 RN 1.6
26650,-	R 19 RT 1.8S
29100,-	R 19 RT 1.8i
34800,-	R 19 16 V
24500,-	R 19 RL 1.9 D
28300,-	R 19 RL 1.9dT
26200,-	R 21 TL
29400,-	R 21 GTS
31000,-	R 21 GTX
33600,-	R 21 Turbo D
38950,-	Safrane RN 2.2i
42400,-	Safrane RT 2.2 Si
51950,-	Safrane RT V6i

Typ	Hubr.	kW	PS	Aufbau	Preis
LADA					
Samara Hanseat	1090	39	53	Lim/3	13003
Samara Hanseat	1090	39	53	Lim/5	13608
Samara Hanseat	1285	48	65	Lim/3	13709
Samara Hanseat	1285	48	65	Lim/5	14316
Samara Hanseat	1489	53	72	Lim/3	14617
Samara Hanseat	1489	53	72	Lim/5	15222
Samara Hanseat	1288	45	61	Lim/3	14415
Samara Hanseat	1288	45	61	Lim/5	15021
Samara Hanseat	1489	50	68	Lim/3	15323
Samara Hanseat	1489	50	68	Lim/5	15929
Samara Fresh	1090	39	53	Lim/3	12095
Samara Fresh	1288	48	65	Lim/3	12902
Samara Fresh	1389	53	72	Lim/3	13709
Samara Fresh	1288	45	61	Lim/3	13608
Samara Fresh	1489	50	68	Lim/3	14415
Samara Plus	1285	48	65	Lim/3	13104
Forma	1288	48	65	Lim/4	14314
Forma	1288	45	61	Lim/4	15031
Forma	1489	53	72	Lim/4	15121
Forma	1489	50	68	Lim/4	15828
Aleko	1753	43	58	Lim/5	17648
LAMBORGHINI (I)					
Diablo	5703	362	492	Cpe/2	417611
LANCIA (I)					
Y10 i.e.	1108	37	50	Lim/3	16443
Y10 i.e. SX	1108	37	50	Lim/3	18148
Y10 i.e. selectronic	1108	37	50	Lim/3	19157
Y10 GT i.e.	1297	53	72	Lim/3	19671
Y10 mia	1108	37	50	Lim/3	17139
Y10 Avenue	1108	37	50	Lim/3	18148
Y10 Avenue selectronic	1108	37	50	Lim/3	19368
Delta 1600 i.e.	1585	66	90	Lim/5	23202
Delta 1600 GT i.e. Sport	1585	66	90	Lim/5	25209
Delta HF integrale	1995	130	177	Lim/5	59013
Dedra 1.6 i.e.	1581	57	78	Lim/4	27630
Dedra 1.8 i.e.	1756	77	105	Lim/4	32069
Dedra 2.0 i.e.	1995	83	113	Lim/4	34803
Dedra 2000 turbo	1995	119	162	Lim/4	41567
Dedra integrale	1995	124	169	Lim/4	50338
Dedra 2.0 turbo ds	1929	66	90	Lim/4	33279
Thema i.e.	1995	85	115	Lim/4	38838
Thema 16V i.e.	1995	112	152	Lim/4	44386
Thema turbo 16V LS	1995	148	201	Lim/4	55382
Thema V6 LS	2959	126	171	Lim/4	55382
Thema V6 LX	2959	126	171	Lim/4	72632
Thema 16V i.e.	1995	112	152	Kom/5	49127
Thema turbo 16V LS	1995	148	201	Kom/5	60022
Thema V6 S	2959	126	171	Kom/5	60022
LEXUS (J)					
LS 400					9667
LOTUS (GB)					
Elan Turbo	1588	116	157	Cab/2	79047
Esprit Turbo	2174	195	265	Cpe/2	109332
MASERATI (I)					
430	2790	165	224	Lim/4	107 82
430 4V	2790	205	279	Lim/4	116765
Spyder	2790	165	224	Cbr/2	106678
228	2790	165	224	Cpe/2	109200
222 SR	2790	165	224	Cpe/2	104156
222 4V	2790	205	279	Cpe/2	117270
Shamal	3217	237	325	Cpe/2	168218
MAZDA (J)					
121 GLX Canvas Top 16V	1324	53	72	Lim/4	20730
323 LX 1.4i 16V	1324	54	73	Lim/3	21144
323 LX 1.4i 16V	1324	54	73	Lim/4	23181
323 GLX 1.6i 16V	1598	65	88	Lim/3	23192
323 GLX 1.6i 16V	1598	65	88	Lim/4	25209
323 GLX 1.6i 16V	1598	65	88	Lim/5	26712
323 GLX 4WD 16V	1840	76	103	Lim/3	28245
323 GLX 1.8i 16V	1840	76	103	Lim/5	29234
323 GT 1.8i 16V	1840	94	128	Lim/3	30233
323 GT 1.8i 16V	1840	94	128	Lim/5	33774
323 GT-R 4WD	1840	138	185	Lim/3	40119
323 GLX Komb.	1598	63	86	Kom/5	25179
323 GLX Komb. 4WD	1598	63	86	Kom/5	28700
626 GLX 1.8i	1839	77	105	Lim/4	29739
626 LX 1.8i	1839	77	105	Lim/5	30147
626 GLX 2.0i	1991	85	115	Lim/4	32261
626 GLX 2.0i	1991	85	115	Lim/5	33269
626 GLX 4WD	1991	85	115	Lim/5	35241
626 GLE 2.0i	1991	85	115	Lim/4	35055
626 GLE 2.0i	1991	85	115	Lim/5	36064
626 2.5i V6	2497	121	165	Lim/5	45375
626 GLX 2.0i	1998	66	90	Kom/5	32265
626 GLE 2.2i	2184	85	115	Kom/5	35791
626 LX 2.0D	1998	55	75	Lim/4	31252
626 LX 2.0D	1998	55	75	Lim/5	32261
626 LX 2.0D	1998	55	75	Kom/5	30959
Xedos 6	1995	106	144	Lim/4	43347
MX 3 1.6V	1598	65	88	Cpe/2	30515
MX 3 1.8 24V	1845	98	133	Cpe/2	36154
MX-5	1598	85	115	Roa/2	39586
MX-5	1839	85	115	Cpe/2	37829
MX-6 2.5 V6 4V	2497	121	165	Cpe/2	45344
RX-7 Turbo	2616	176	240	Cpe/2	86250
RX-7 Turbo	1308	147	200	Cbr/2	67941

Typ	Hubr.	kW	PS	Aufbau	Preis
MERCEDES-BENZ (D)					
190 E 1.8	1797	80	109	Lim/4	39215
190 E 2.0	1996	90	122	Lim/4	44448
190 E 2.3	2298	100	136	Lim/4	47782
190 E 2.6	2597	118	160	Lim/4	54682
190 E 2.5-16	2498	143	195	Lim/4	78315
190 D	1997	55	75	Lim/4	40882
190 D	1997	55	75	Lim/4	42015
190 D 2.5	2497	69	94	Lim/4	46000
190 D 2.5	2497	66	90	Lim/4	47133
190 D 2.5 Turbo	2497	93	126	Lim/4	51520
190 D 2.5 Turbo	2497	93	126	Lim/4	53026
190 E 1.8 DTM '92	1797	80	109	Lim/4	40250
190 E 2.3 DTM '92	2298	100	136	Lim/4	49450
200 E	1998	100	136	Lim/4	50427
220 E	2199	110	150	Lim/4	52497
280 E	2798	145	197	Lim/4	61007
320 E	3199	162	220	Lim/4	70092
300 E 4Matic	2960	132	180	Lim/4	82857
400 E	4196	205	279	Lim/4	93150
500 E	4973	235	320	Lim/4	145590
220 CE	2199	110	150	Cpe/2	64060
320 CE	3199	162	220	Cpe/2	83547
300 CE 24	2960	162	220	Cbr/2	100510
200 D	1997	55	75	Lim/4	46747
200 D	1997	55	75	Lim/4	47380
250 D	2497	69	94	Lim/4	51865
250 D	2497	66	90	Lim/4	52998
250 D Turbo	2497	93	126	Lim/4	57730
250 D Turbo	2497	93	126	Lim/4	59238
300 D	2996	83	113	Lim/4	56235
300 D	2996	81	110	Lim/4	57741
300 D Turbo	2996	108	147	Lim/4	65952
300 D Turbo	2996	108	147	Lim/4	67428
300 D Turbo 4Matic	2996	108	147	Lim/4	79752
300 D Turbo 4Matic	2996	108	147	Lim/4	81259
200 TE	1998	100	136	Kom/5	57673
220 TE	2199	110	150	Kom/5	59743
280 TE	2799	145	197	Kom/5	68252
320 TE	3199	162	220	Kom/5	76892
300 TE 4Matic	2960	132	180	Kom/5	90102
250 TD	2497	69	94	Kom/5	59110
250 TD	2497	66	90	Kom/5	62472
300 TD	2996	83	113	Kom/5	63480
300 TD	2996	81	110	Kom/5	64988
300 TD Turbo	2996	108	147	Kom/5	72852
300 TD Turbo	2996	108	147	Kom/5	74359
300 TD Turbo 4Matic	2996	108	147	Kom/5	86852
300 TD Turbo 4Matic	2996	108	147	Kom/5	88359
300 SE 2.8	2799	145	197	Lim/4	79695
300 SE	3199	170	231	Lim/4	92115
300 SEL	3199	170	231	Lim/4	96082
400 SE	4196	205	279	Lim/4	117012
400 SEL	4196	205	279	Lim/4	121095
500 SE	4973	235	320	Lim/4	125522
500 SEL	4973	235	320	Lim/4	132365
500 SE	5987	290	394	Lim/4	201940
600 SEL	5987	290	394	Lim/4	206022
300 SD	3449	110	150	Lim/4	83950
400 SEC	4973	235	320	Cpe/2	158930
600 SEC	5987	290	394	Cpe/2	221950
300 SL	2960	140	190	Roa/2	110409
300 SL-24	2960	170	231	Roa/2	117645
500 SL	4973	235	320	Roa/2	155077
600 SL	5987	290	394	Roa/2	219653
MITSUBISHI (J)					
Colt 1300 GLi	1299	55	75	Lim/3	20761
Colt 1600 GLXi	1597	83	113	Lim/3	23588
Colt 1800 GT 16V	1834	103	140	Lim/3	32868
Lancer 1300 GLI	1299	55	75	Lim/4	23071
Lancer 1300 GLXi	1299	55	75	Lim/5	23484
Lancer 1600 GLXi	1597	83	113	Lim/4	27280
Lancer 1600 GLXi	1597	83	113	Lim/5	26410
Lancer 1800 GT 16V	1834	103	140	Lim/5	35469
Lancer 2000 GLX	1998	50	68	Lim/4	28280
Galant 1800 GLSi	1755	66	90	Lim/4	27591
Galant 1800 GLSi	1755	66	90	Lim/5	28397
Galant 2350 GLS	1983	80	109	Lim/5	31221
Galant 2000 GLS ge Luxe	1983	80	109	Lim/5	34954
Galant 2000 GT 16V	1983	107	146	Lim/5	39241
Galant 2000 GT 16V Lim 4	1983	110	150	Lim/4	44588
Galant 1800 GLS Turbo D	1779	55	75	Lim/4	27953

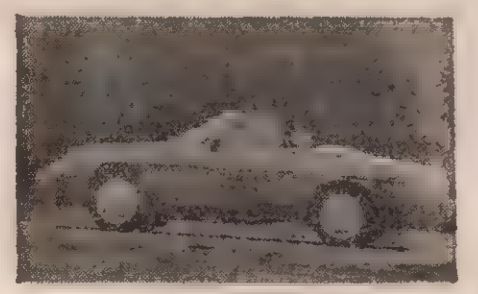

ALFA SPIDER

AUDI 100 AVANT S4 4.2

Typ	Hubr.	kW	PS	Aufbau	Preis
ALFA ROMEO (I)					
Alfa 33 4 S	1.5	82	112	Lim/4	1
Alfa 33 1.7 IE	1712	79	107	Lim/5	25
Alfa 33 Boxer 16V	1712	97	132	Lim/5	28750
Alfa 33 S 16V QV	1712	97	132	Lim/5	30667
Alfa 33 S 16V QV Permanent	1712	97	132	Lim/5	35307
Alfa 33 Sp. Wagon 1.4 IE	1351	66	90	Kom/5	25825
Alfa 33 Sp. Wagon 1.7 IE	1712	79	107	Kom/5	28750
Alfa 33 Sp. Wagon 16V Q4	1712	97	132	Kom/5	36215
Alfa 155 1.8 Twin Spark	1773	95	129	Lim/4	32079
Alfa 155 2.0 Twin Spark	1995	106	144	Lim/4	36013
Alfa 155 V6	2492	121	165	Lim/4	43276
Alfa 155 Q4	1995	140	190	Lim/4	52153
Alfa 164 2.0 Twin Spark	1962	105	143	Lim/4	42570
Alfa 164 3.0 V6	2934	135	184	Lim/4	53162
Alfa 164 S 24V	2959	155	210	Lim/4	58004
Alfa 164 QV 24V	2959	171	232	Lim/4	70110
Spider 2.0	1962	88	120	Cbr/2	42873

MAZDA MX-5

FIAT (I)					
Panda 900 i.e.	899	29	40	Lim/3	13921
Panda 1000 i.e. CLX	999	33	45	Lim/3	15521
Panda Selecta	1108	37	50	Lim/3	16545
Panda Trekking 4x4	1108	37	50	Lim/3	18268
Uno 1.5 i.e. SX	1498	55	75	Lim/3	20791
Uno 1.5 i.e. SX	1498	55	75	Lim/5	21537
Uno Selecta	1498	55	75	Lim/5	23124
Uno Turbo i.e. Racing	1372	92	112	Lim/3	25204
Uno 1.0 i.e. Start	999	33	45	Lim/3	16139
Uno 1.0 i.e. Start	999	33	45	Lim/5	16886
Uno 1.4 i.e. Start	1372	51	70	Lim/3	17200
Uno 1.4 i.e. Start	1372	51	70	Lim/5	17956
Uno D Start	1698	42	58	Lim/3	17270
Tipo 1.4 i.e. CL	1372	51	70	Lim/5	20175
Tipo 1.4 i.e. Super	1372	51	70	Lim/5	22415
Tipo 1.4 i.e. SX	1372	51	70	Lim/5	23625
Tipo 1.6 i.e. CL	1581	55	75	Lim/5	21608
Tipo 1.6 i.e. SX	1581	55	75	Lim/5	24231
Tipo 1.6 i.e. Super	1581	55	75	Lim/5	23827
Tipo 1.8 i.e. GT	1756	77	105	Lim/5	26542
Tipo 2.0 i.e. GT	1995	83	113	Lim/5	27963
Tipo 2.0 16V Sport	1995	107	146	Lim/5	31938
Tipo 1.6 i.e. SX	1549	59	80	Lim/5	26347
Tipo 1.4 i.e. Start	1372	51	70	Lim/5	20982
Tipo 1.6 i.e. Suite	1581	55	75	Lim/5	27932
Tipo 1.8 i.e. Suite	1756	77	105	Lim/5	29244
Tipo 1.9 TD Start	1929	59	80	Lim/5	23291
Tempra 1.4 i.e.	1372	51	70	Lim/4	21083
Tempra 1.6 i.e.	1581	55	75	Lim/4	23548
Tempra 1.6 i.e. SX	1581	55	75	Lim/4	25448
Tempra 1.8 i.e. SX	1756	77	105	Lim/4	28084
Tempra 2.0 i.e.	1995	83	113	Lim/4	26551
Tempra 2.0 i.e. SX	1995	83	113	Lim/4	28218
Tempra Station Wg. 1.6 i.e.	1581	55	75	Kom/5	23340
Tempra Station Wg. 1.6 i.e. SX	1581	55	75	Kom/5	27862
Tempra Station Wg. 1.8 i.e. SX	1756	77	105	Kom/5	29851
Tempra Station Wg. 2.0 i.e.	1995	83	113	Kom/5	27963
Tempra Station Wg. 2.0 i.e. SX	1995	83	113	Kom/5	31595
Tempra Station Wg. 4x4	1995	83	113	Kom/5	38512
Tempra Tds	1929	59	80	Lim/4	25512
Tempra Tds SX	1929	59	80	Lim/4	26892
Tempra Station Wg. Tds	1929	59	80	Kom/5	26585
Tempra Station Wg. Tds SX	1929	59	80	Kom/5	31947
Tempra Stat Wg 1.6 Start	1581	55	75	Kom/5	24130
Tempra 1.8 i.e. Suite	1756	77	105	Lim/4	33550
Tempra Stat Wg 1.8 Suite	1756	77	105	Kom/5	35520
Croma 2.0 i.e.	1995	85	115	Lim/4	30799
Croma 2.0 i.e. S	1995	85	115	Lim/4	36689
Croma 2.0 i.e. S 16V	1995	101	138	Lim/4	39625
Croma 2.5 TD	2500	85	115	Lim/4	40775

Lexus LS 400

Ford Escort

Mercedes 600 SEC

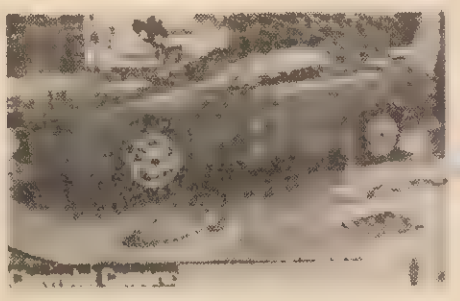

Marile saloane automobilistice prezintă modele de ieri, de azi, şi de mâine

• *Ba chiar şi de... poimâine!*

Geneva 1993

• *O adevărată „orgie" de mărci şi modele*

Salonul de la GENEVA, deschis între 4 şi 14 martie în pavilioanele PALEXPO, s-a aflat anul acesta la a 63-a ediţie. Această ediţie a fost pregătită cu profesionalism şi pusă sub genericul **„AUTO mobile"**, ceea ce a dorit să sublinieze mobilitatea acestui sector de activitate. La acest eveniment au fost prezenţi peste 350 de expozanţi, care au etalat la standuri în primul rând autoturisme dar şi accesorii auto. În aceeaşi incintă, a funcţionat şi un al doilea salon, intitulat **SOUVENIRS**, la care au putut fi văzute unele dintre cele mai celebre modele apărute din 1924 şi până astăzi !

Cum se prezintă Elveţia automobilistică ? În anul 1924 (anul apariţiei Rapsodiei Albastre a lui Gershwin, anul trimiterii la închisoare a lui Hitler, anul morţii lui Lenin şi Puccini, anul traversării Atlanticului cu zeppelinul...), în Confederaţia elveţiană erau înscrise în circulaţie 30 000 de vehicule, adică unul pentru 130 de locuitori. În 1993, numărul maşinilor particulare a ajuns la peste 3 milioane, ceea ce înseamnă una pentru 2,2 elveţieni ! Anul trecut, s-au înmatriculat în ţara cantoanelor 355 000 de autoturisme, cu 5 la sută mai mult decât în 1991. Interesant este faptul că 40 la sută din parcul elveţian de autoturisme este echipat cu epuratoare catalitice, acest procent urmând să crească până aproape de sută la sută în următorii 5—6 ani. O atracţie din ce în ce mai mare o exercită asupra publicului elveţian maşinile cu tracţiune integrală (15 la sută din totalul înmatriculărilor, faţă de numai 3 la sută în ţările comunităţii europene).

Pe postul de vedetă, **la standul BMW**, a figurat modelul seriei a 3-a **Cabrio**, un coupé sport de lux dat la iveală toamna trecută, a cărui producţie de serie a început anul acesta. Caroseria poate fi echipată cu motoare de 2 000 cmc/150 CP, respectiv 2 500 cmc/192 CP şi poate fi achiziţionată la preţul de 55 000, respectiv 60 000 DM.

Declarat autoturismul anului 1993, **Citroen** a fost prezent, expunând cel mai perfecţionat model de până acum, urmaş al BX-ului şi XM-ului. Acesta poartă denumirea de **CITROEN XANTIA**, este o limuzină modernă cu caracter uşor sportiv. Echipat cu motor diesel sau pe benzină, cu puteri de 105—155 CP, a intrat în fabricaţie de serie în luna septembrie 1992.

FERRARI a dezvăluit publicului cea mai puternică versiune a celebrului său model 348. Automobilul, un coupé sport, poartă denumirea de **FERRARI 348 SPIDER CABRIO** şi este urmaşul fidel al legendarului 365 DAYTONA SPIDER 1974. Comentariile sunt de prisos, acest automobil fiind animat de un motor de 300 CP !

Popas la standul **FORD**. La fel ca şi XANTIA, **FORD MONDEO** a fost declarat autoturismul anului 1993. MONDEO, cel mai fierbinte FORD al acestui deceniu, se situează în înalta clasă a autoturismelor, fiind o limuzină de lux, pentru cei cu veleităţi sportive existând şi modelul sport : **MONDEO ESTATE**, echipat cu motoare de : 1 600 cmc (90 CP), 1 800 cmc (115 CP), 1 800 cmc TURBO DIESEL (88 CP). Modelul sport este echipat cu un motor de 2 000 cmc capabil să furnizeze o putere de 136 CP. Proiect pentru anul viitor — motorul de 2 500 cmc, 6 cilindri în V 170 CP.

Prestigioasa firmă **JAGUAR** a expus un coupé de lux, urmaşul modelului XJ 12. Această fastuoasă limuzină **XJR-S**, este echipată cu un motor puternic, capabil să dezvolte 311 CP ! Preţ de vânzare : 129 000 DM.

PEUGEOT. A expus cel mai valabil concurent al VW GOLF. Acesta este 306. un model nou în gama PEUGEOT, dotat cu un motor de 2 litri, 150 CP, având o caroserie bine echilibrată, aerodinamică, cu roţile dispuse într-o manieră care îi permite o bună stabilitate în viraje. Preţ de vânzare : 35 000 DM.

Ediţie jubiliară. S-au împlinit 30 de ani de la apariţia primului PORSCHE 911. La GENEVA, **PORSCHE** a expus modelele **CARRERA 4** şi **550 SPIDER**. Un design aparte reprezintă modelul 550 SPIDER, coupé sport, care poate atinge o viteză de 255 km/h ! Preţ de vânzare 143 180 DM.

La GENEVA, anul acesta au mai fost prezente la standuri firme renumite, care au expus deosebite modele privind designul caroseriilor şi noile tehnologii ale motoarelor. Dintre acestea, putem aminti de **DAIHATSU CHARADE, OPEL CORSA, FIAT, LANCIA DELTA, BUGATTI EB 112, RENAULT CLIO, DODGE VIPER, ASTON MARTIN, BMW ALPINA B 3** etc.

În încheiere, amintim că dintre mărcile de automobile din fostul bloc socialist n-au figurat la GENEVA decât **LADA** şi **SKODA**.

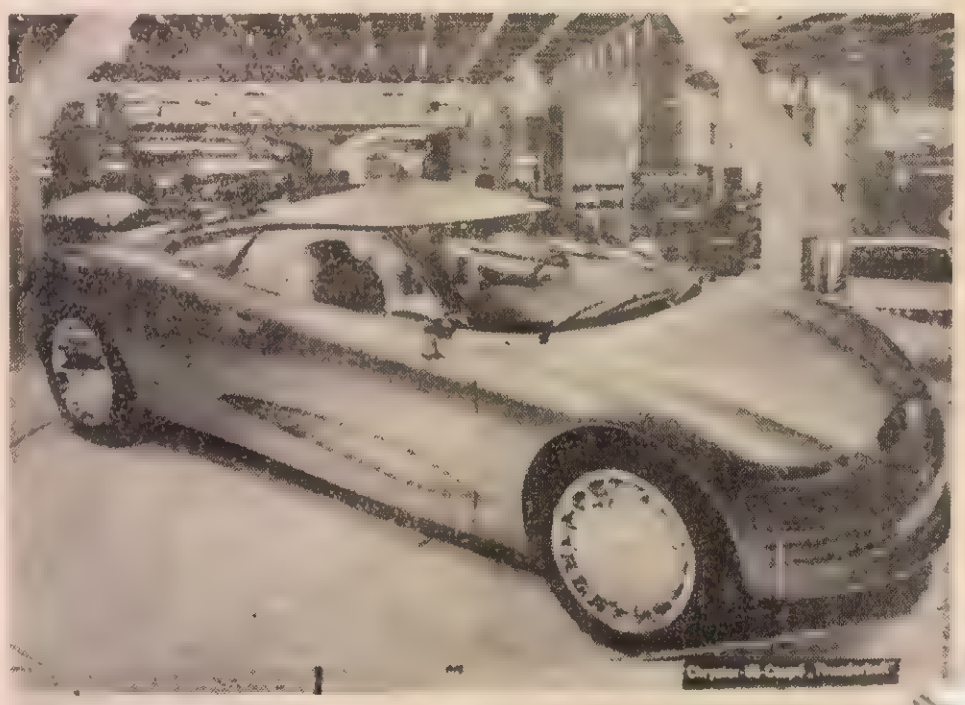

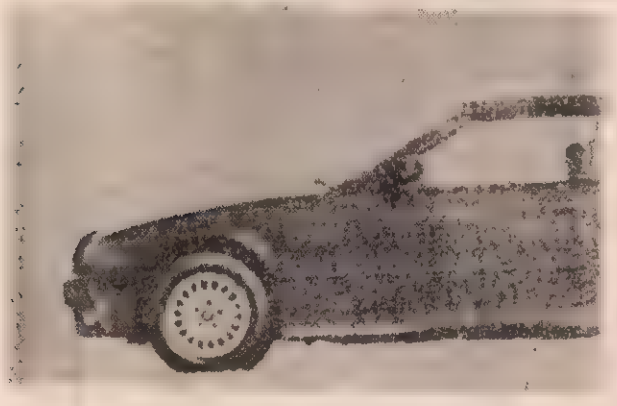

Detroit motor show 1993

• *Vis şi fantezie cu faimoasele americane*

Creşterea preţului ţiţeiului n-a avut darul să diminueze atmosfera optimistă în care s-a desfăşurat, la jumătatea lunii ianuarie a acestui an, SALONUL de AUTOMOBILE de la DETROIT. S-au înregistrat peste 2 milioane de vizitatori, în frunte cu preşedintele Clinton, care s-a oprit la diferite standuri şi a testat confortul canapelelor unor modele FORD şi CHRYSLER. S-a subliniat cu acest prilej că industria americană de automobile este în plină expansiune, la fel ca activitatea comercială legată de domeniul respectiv.

În domeniul noutăţilor Salonului, pata de culoare au dat-o trei maşini de vis : **CHRYSLER V 8 COUPÉ „THUNDERBOLT", CHEVROLET CAMARO, şi MUSTANG MACH III.** Este vorba de trei exerciţii de stil şi de tehnologie, menite să pună în evidenţă capacitatea creatoare a firmelor menţionate.

După câţiva ani de cercetare şi proiectare, concernul **CHRYSLER** expune modelul său de viitor **„THUNDERBOLT"**, limuzină-coupé cu un motor V 8 de 4 litri, care îi furnizează 270 CP, situându-se în gama autoturismelor de înaltă clasă. Este posibil ca acest model să poată fi comercializat începând cu anul 1994.

Un autoturism coupé-sport de mare rafinament şi eleganţă, foarte popular în SUA, **CHEVROLET CAMARO** (bun confrate al PONTIAC-ului FIREBIRD sau TRANS AM, celebre în cursele de viteză de la **DAYTONA BEACH** sau **INDIANAPOLIS**), a ieşit în evidenţă prin expresivitatea formei caracteristic americane, cât şi prin capacitatea şi puterea motorului său : 3,2 litri, V 8, 240 CP.

Celebră realizare a firmei **FORD, MUSTANG-ul MACH III** rămâne la fel de celebru ca şi MUSTANG-ul anilor 70, care a fost un veritabil competitor al marilor maratoane automobilistice din acea vreme. MUSTANG MACH III, model de lux de mare performanţă, coupé-sport, este accesibil în primul rând celor cu posibilităţi financiare ridicate. Va intra în fabricaţie de serie în 1994, an în care va fi adus şi în EUROPA. Performanţe — inimaginabile : motor 4,6 litri, 8 V, 450 CP ! ! !

La Salonul de la Detroit s-au admirat şi s-au negociat autoturisme noi şi de ocazie, echipamente şi accesorii auto. S-au discutat afaceri şi s-a făcut şi un pic de bârfă. Bârfă pe seama „mariajelor" noi sau mai vechi, a „amorurilor", a „înfierilor". Este vorba de un amor din interes, de un **joint venture (societate cu riscuri împărţite).**

Zeul Automobil se află pretutindeni. Pe glob circulă, la ora actuală, mai mult de o jumătate de miliard de automobile ! Este o cifră impresionantă care nu încetează să crească.

Mărci celebre participante la Campionatele Mondiale de raliuri

MĂRCI CU CELE MAI MULTE VICTORII CONSECUTIVE :

● 12 victorii — **LANCIA** — Grecia (RALIUL ACROPOLE), Statele Unite ale Americii (RALIUL OLYMPUS), Argentina (RALIUL ARGENTINEI), Finlanda (RALIUL CELOR 1000 DE LACURI), Anglia (RALIUL RAC) — 1988, RALIUL MONTE CARLO, Portugalia (RALIUL PORTUGALIEI), RALIUL SAFARI, Franța (TURUL CORSICII), Grecia (RALIUL ACROPOLE), Argentina (RALIUL ARGENTINEI) — 1989.

● 10 victorii — **LANCIA** — Grecia (RALIUL ACROPOLE), Statele Unite (RALIUL OLYMPUS), Argentina (RALIUL ARGENTINEI), Finlanda (RALIUL CELOR 1000 DE LACURI), Italia, (RALIUL SAN REMO), Anglia (RALIUL RAC) — 1987, RALIUL MONTE CARLO, Suedia (RALIUL SUEDIEI), Portugalia (RALIUL PORTUGALIEI), RALIUL SAFARI — 1986.

● 6 victorii — **PEUGEOT** — Finlanda (RALIUL CELOR 1000 DE LACURI), Italia (RALIUL SAN REMO), Anglia (RALIUL RAC) — 1984, RALIUL MONTE CARLO, Suedia (RALIUL SUEDIEI), Portugalia(RALIUL PORTUGALIEI) — 1985.

CAMPIONATUL MĂRCILOR UNITE DE PILOȚI :

MIKKOLA : 10 — FORD, PEUGEOT, VOLVO, FIAT, TOYOTA, OPEL, MERCEDES, PORSCHE, AUDI, MAZDA.

WALDEGAARD : 10 — FIAT, VW, BMW, TOYOTA, OPEL, LANCIA, FORD, FERARRI, MERCEDES.

BLOMQVIST : 8 — SAAB, LANCIA, TALBOT, AUDI, FORD, PEUGEOT, VW, NISSAN.

ALEN: 7 — VOLVO, FORD, NISSAN, FIAT, LANCIA, SUBARU, TOYOTA.

VATANEN : — 6 — OPEL, FORD, PEUGEOT, SUBARU, BMW, MITSUBISHI.

KANKKUNEN: 5 — FORD, OPEL, TOYOTA, PEUGEOT, LANCIA.

ROHRL : 5 — OPEL, FIAT, PORSCHE, LANCIA, AUDI.

SALONEN : 5 — MAZDA, FIAT, NISSAN, PEUGEOT, MITSUBISHI.

BIASION : 3 — OPEL, LANCIA, FORD.

SAINZ : 2 — FORD, TOYOTA.

FIDELITATEA MANIFESTATĂ DE PILOȚI PENTRU O ANUMITĂ MARCĂ :

ALEN — 56 raliuri cu LANCIA, 46 raliuri cu FIAT.

MIKKOLA — 48 raliuri cu AUDI.

BLOMQVIST — 45 raliuri cu AUDI.

SALONEN — 43 raliuri cu NISSAN.

VATANEN — 42 raliuri cu FORD.

WALDEGAARD — 42 raliuri cu TOYOTA.

SAINZ — 40 raliuri cu TOYOTA.

ROHRL — 30 raliuri cu OPEL.

KANKKUNEN, 36 raliuri cu LANCIA, 26 raliuri cu TOYOTA.

AURIOL — 36 raliuri cu LANCIA.

BIASION — 33 raliuri cu LANCIA.

VICTORII PE MĂRCI ȘI MODELE :

18 mărci diferite au reușit să obțină victorii în etapele campionatului mondial, ITALIA deținând o poziție ce cu greu poate fi amenințată.

1.	LANCIA	— 74
2.	TOYOTA	— 26
3.	AUDI	— 24
4.	FORD	— 22
5.	PEUGEOT	— 21
6.	FIAT	— 21
7.	NISSAN	— 9
8.	MITSUBISHI	— 8
9.	OPEL	— 6
10.	RENAULT	— 6
11.	ALPINE	— 6
12.	SAAB	— 4
13.	MAZDA	— 3
14.	BMW	— 2
15.	MERCEDES	— 2
16.	PORSCHE	— 2
17.	TALBOT	— 2
18.	VW	— 1

SITUAȚIA PE MODELE :

1.	AUDI QUATTRO	21
2.	FIAT 131 ABARTH	18
3.	FORD ESCORT RS 1800	17
4.	LANCIA STRATOS	17
5.	LANCIA DELTA INTEGRALE	14
6.	LANCIA DELTA INTEGRALE 16 V	13
7.	TOYOTA CELICA GT 4	13
8.	LANCIA DELTA HF 4wd	11
9.	PEUGEOT 205 T 16	10

SITUAȚIA PE NAȚIUNI :

1.	ITALIA	95
2.	JAPONIA	45
3.	GERMANIA	37
4.	FRANȚA	33
5.	MAREA BRITANIE	24
6.	SUEDIA	4

PNEURILE :

Începând cu 1983, problema pneurilor a devenit o problemă vitală în lumea raliurilor. În consecință, ultimul deceniu a aparținut firmelor MICHELIN și PIRELLI, singurele care s-au implicat serios pe această scenă.

MICHELIN	110 victorii
PIRELLI	85 victorii
DUNLOP	36 victorii
KLEBER	7 victorii
YOKOHAMA	3 victorii

Paginile dedicate salonului automobilistic BIMS '93 au fost realizate de Marcel APOSTOLESCU, Cristian BUZAȘ și Gheorghe BARBU.

Japonezii atacă

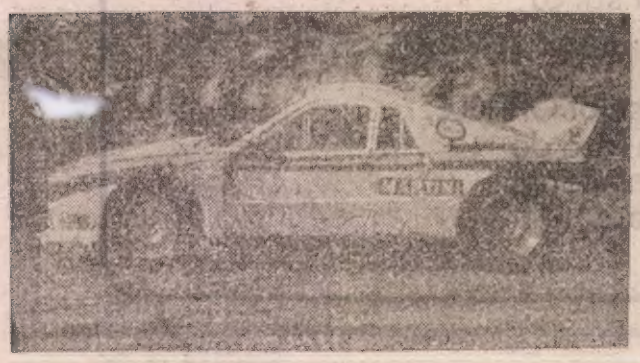

Computere și telecomunicații

• *Liderii domeniului prezenți la București*

Pentru al doilea an consecutiv, CERF a reunit în România, la București, unele dintre cele mai importante firme din lume de computere, sisteme electronice și telecomunicații.

Această expoziție a fost organizată de firma americană **COMTEK INTERNATIONAL**, care este unul din liderii mondiali ai acestui gen de manifestări, câștigându-și un binemeritat prestigiu.

Ediția din acest an a fost onorată de prezența unui număr larg de participanți, printre care: **APPLE (OFFLINE MICROS), BLUE RIDGE INTERNATIONAL, CIEL, DATA PLUS COMMUNICATIONS (MITEL), HEWLEIT PACKARD, KONTRAX, LASER, MBL COMPUTERS COMPUTERLAND, MINOLTA, ROM TEAM SOLUTIONS, SAFIR (SHARP), SYSTEMS Ltd.** și altele.

Marți, 22 iunie 1993, domnul prim-ministru NICOLAE VĂCĂROIU a vizitat expoziția, apoi, a participat la simpozionul cu tema **Investițiile străine în România — al treilea val: tehnologiile de vârf.** Domnul prim-ministru a declarat cu această ocazie: „România reprezintă o piață interesantă și sunt condiții pentru afaceri remarcabile. Există preocuparea pentru accelerarea ritmului reformei și apreciem că suntem sub nivelul planificat. În România există 400 000 societăți comerciale particulare, din care 30 000 societăți cu capital mixt și străin, care activează în special în zona comercială, mai puțin în domeniul industrial.

Urmărim derularea unui program intens de restructurare a societăților în vederea privatizării și care vor fi circa 600—700 până la sfârșitul anului".

SYSTEMS

reprezentanta pentru ROMANIA a firmei

Garmhausen & Partner

GERMANIA

Va ofera:

* UNIX - SCO UNIX SYSTEMS V Release 3.2.4
- AT&T UNIX "DESTINY" SYSTEM V Release 4.2
- INFORMIX - baza de date distribuite si relationale
- ROSI SQL - generator de aplicatii pe baze de date (INFORMIX, ORACLE, SYBASE)

...

* Sisteme active de date "deschise" bazate pe aceste produse
* Integrare statii DOS in retele UNIX
* Extindere retele NOVELL cu server (retele) UNIX
* Instalare, asistenta tehnica, actualizari de versiuni
* Cursuri de initiere si specializare

Informatii suplimentare la sediul nostru din Bucuresti
Str. Caderea Bastiliei 56-58 Sector 1 Tel: 659 7329 Fax: 312 0093

ROMDATEX -
Reprezentant ORACLE in Romania

Calea Grivitei 6-10
78104 - Bucuresti

Tel. (+40 1) 659 73 67
Fax. (+40 1) 312 20 26

In iunie 1992 **ROMDATEX** a fost aleasa sa reprezinte ORACLE CORPORATION datorita specialistilor sai cu inalta pregatire in domeniul bazelor de date.

ROMDATEX asigura distribuirea produselor ORACLE, sustinerea tehnica a beneficiarului din faza de alegere pina in cea de exploatare (consulting, cursuri de pregatire, integrare sistem etc.).

APPLE COMPUTER EUROPE

APPLE COMPUTER EUROPE prezintă întreaga gamă de calculatoare, cunoscute prin succesul în continuă creştere pe care-l au pe piaţa internaţională, începând cu binecunoscutul **Classic**, prezentat în aceeaşi formă, dar cu performanţe noi şi continuând cu familiile de calculatoare **VI/VX, Centris** şi **Quadra**. De asemenea, se prezintă calculatoarele portabile cele mai performante pe piaţa internaţională: **PowerBook**. În plus, se mai prezintă gama de periferice (imprimante, monitoare, discuri), precum şi accesorii de reţea şi produse de comunicaţie.

DATA PLUS COMMUNICATION

Prin **centralele telefonice digitale Mitel**, de capacităţi variind de la câteva linii până la câteva mii de linii, DATA PLUS COMMUNICATIONS propune pieţei româneşti tehnologia Mitel a sfârşitului de an 1992, împreună cu standardele americane de instalare, programare, specializare a personalului şi service.

HEWLETT PACKARD GmbH

HP (HEWLETT-PACKARD) HP 9 000 Series 700 Model 715/33 ; 19' color monitor, 32 MB RAM, 1 GB disk ; HP 9 000 Series 700 Model 715/50 ; 19' color monitor, 32 MB RAM, 1 GB disk ; HP 9 000 Series 700 Model 735 CRX 24 Z ; 19' color monitor, 80 MB RAM, 1 GB disk, DDS DAT drive, CD-ROM drive ; HP 9 000 Series 700 Model 715/50 ; 10' color monitor, 64 MB RAM ; 1 GB disk ; 2 GB DAT tape.

INNOVATOR COMPUTER

Calculatoare personale compatibile IBM, Reţele Novel, Aplicaţii livrate la cheie IBM-PC Compatibles & Peripherals.

BIROTICA SA KONTRAX

Ca domeniu de activitate, firma KONTRAX se ocupă cu comercializarea de tehnică de birou, tehnică de calcul, sisteme de telecomunicaţii.

Din domeniul tehnicii de birou, sunt comercializate următoarele tipuri de produse :

— Copiatoare — Canon şi Rex — Rotary
— Fax-uri — Canon
— Maşini de scris electronice cu caractere româneşti — AEG Olympia
— Maşini de calcul de birou — Canon şi Citizen
— Maşini de distrus documente — Geha
— Maşini de numărat bancnote — Glory
— Maşini de numărat monezi — Coin Ace
— Reportofoane, dictafoane — Olympus
— Maşini de îndosariat — Renz Combinette
— Retroproiectoare — Geha
— Centrale telefonice analogice configurate de până la 16 linii — Ericsson şi Nokia; Din domeniul tehnicii de calcul sunt comercializate sistemele digitale Ericsson — Suedia şi Nokia — Finlanda, centrale care pot fi configurate în orice capacitate.

MBL Computers — Computerland

COMPUTERLAND — tehnologii informatice de ultimă oră, soluţii complete şi diverse la orice problemă din domeniu :

— sisteme (hardware şi/sau software) produse de cele mai renumite firme din lume: IBM, COMPAQ, APPLE, INTEL, HEWLETT—PACKARD, ZENITH DATA SYSTEMS, USL, TELMAT, UNIX System Laboratories, TATUNG ş.a. în configuraţii independente şi integrate în platforme eterogene Netware şi UNIX.
— o gamă diversă de produse pentru demonstraţii şi aplicaţii din domeniile : Multimedia, CAD/CAM CAE, sisteme tranzacţionale, calcul paralel ş.a.
— sisteme deschise

Suntem convinşi că exponatele noastre vă vor stimula imaginaţia şi vă vor ajuta în opţiunile dumneavoastră de dezvoltare prezentă şi de perspectivă.

ACE SRL

Dealer exclusiv pentru România, prezintă produsele firmei COMMODORE COMPUTERS Ltd. Calculatoare profesionale în gama 386 SX 386 DX, 486 SX şi 486 DX/66MHz, testate şi aprobate de INTEL, NOVELL şi SCO UNIX.

BLUE RIDGE INTERNATIONAL

Calculatoare compatibile IBM AT 386 SX/DX, 486 SX/DX. Echipamente periferice : imprimante matriciale cu jet de cerneală, laser, scanner-e monitoare, modem-uri. Produse pentru reţele de calculatoare. Echipamente radiocomunicaţii. Cabluri optice. Echipamente pentru diagnosticare. Materiale consumabile.

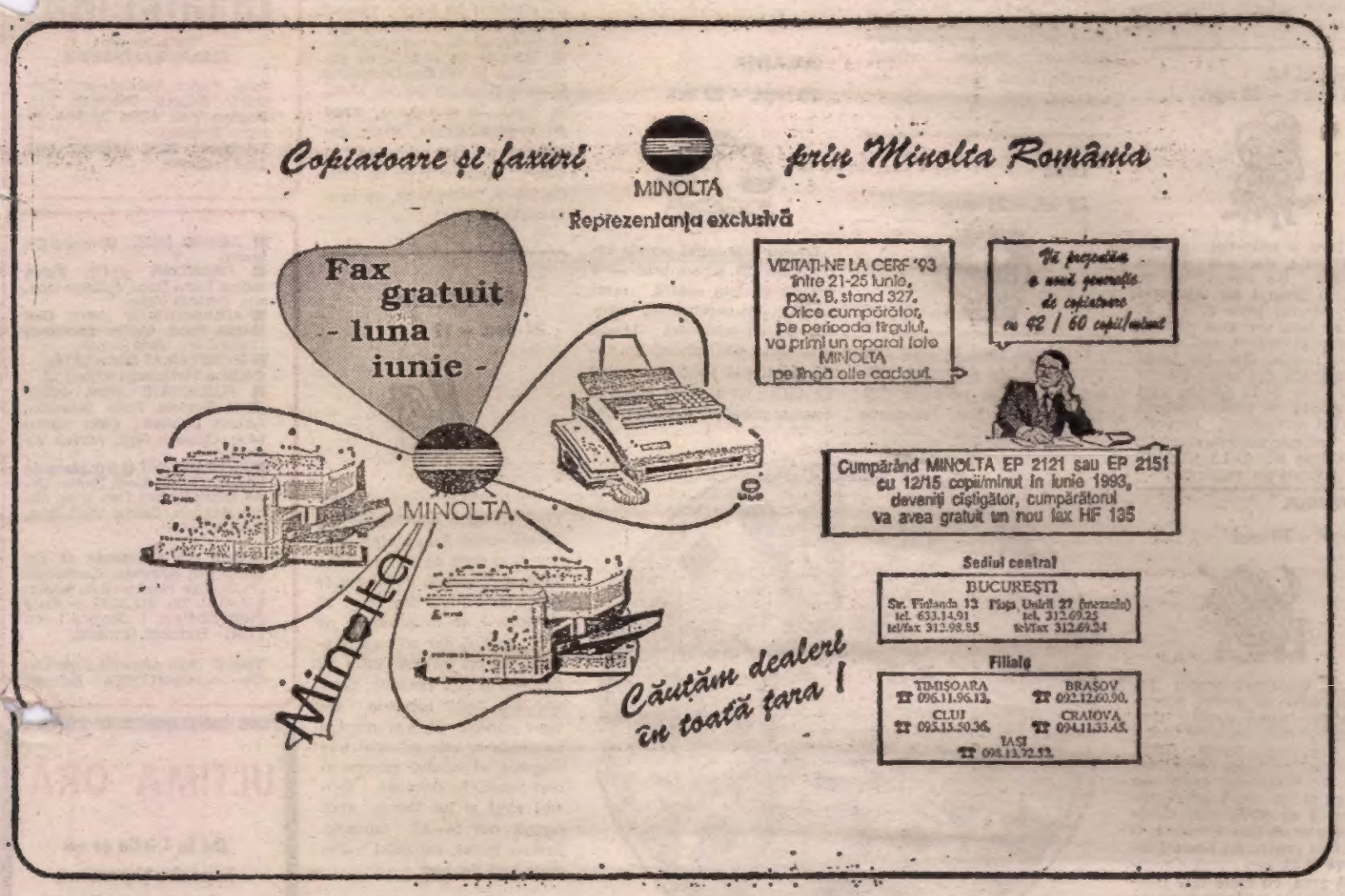

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ŞANSĂ ŞI RISC

IULIE 1993

VĂRSĂTORUL
20 ian. – 19 febr.

Şansa surâde prietenoasă nativilor din 26—30 ianuarie. Ea poate fi utilizată pentru rezolvarea unor probleme administrative, sau de justiţie, pentru pornirea unei afaceri, sau obţinerea unui post. Griji şi neliniştI, pentru cei născuţi în perioada 11—18 februarie. Pentru ceilalţi mici probleme în cazul unor călătorii, întârzieri, întâlniri ratate. Lipsa de idei marchează intelectualii zodiei. În dragoste, o destindere generală, întâlniri, împăcări.

PEŞTII
20 febr. – 20 mart.

Nervozitate, nativilor din perioada 25 februarie — 14 martie ; devin incomozi şi-şi fac duşmani. Nu e momentul în care s-ar putea câştiga într-o discuţie, chiar şi cu un partener mai puţin inteligent. Împotrivă, nu vor fi înţeleşi de nimeni în demersurile lor. Pentru ceilalţi, o perioadă fără realizări de marcă, dar nu dezagreabilă. În dragoste, momente bune pentru cei născuţi în perioada 14—20 martie, mai ales la începutul lunii.

BERBECUL
21 mart. – 20 apr.

O lună a seducţiei pentru toată zodia, dar mai puţină exaltare. Un sentiment de bine, în general, cu excepţia celor născuţi între 27 şi 31 martie, care vor avea probleme administrative, sau discuţii cu rudele. Dar, nu faceţi o catastrofă din asta ! Pentru nativii din 7—13 aprilie, încă o perioadă de pericol. Alertă la nivel profesional, nervozitate maximă, dorinţa acută de a schimba aerul. La sfârşitul lunii, riscuri de accidente.

TAURUL
21 apr. – 20 mai

Lună viguroasă pentru întregul semn al zodiei, permiţând rezolvarea tuturor problemelor fără greutate, datorită unei bune forme fizice. Excelentă perioadă pentru nativii din 8—13 mai. Dacă nu vor şti să folosească acum şansa ce li se oferă, mai târziu aceasta se va lăsa aşteptată. O excepţie pentru cei născuţi între 14 şi 18 mai : încă o perioadă grea, cu toate cele câteva momente interesante ce vor apărea la nivel sentimental, mai ales la începutul lunii. Se recomandă prudenţă la drum.

GEMENII
21 mai – 20 iunie

Seducţie pentru toţi nativii zodiei. Dar agitaţia, enervarea, nerăbdarea câştigă teren, putând provoca nativilor între 26 mai şi 14 iunie mici incidente. Se pot ivi rupturi provocate de neîndemânare în comportament, de enervare, cu explozii verbale de mare duritate. Nu vă stricaţi momentele bune ce pot să apară, până la urmă totul va merge bine.

RACUL
21 iun. – 21 iulie

Proiectele sau avansurile vor fi respinse celor născuţi între 28 iunie şi 2 iulie. Posibilii interlocutori nu se arată, se ivesc dezorganizări şi întârzieri, călătorii ratate pentru nativii perioadei 10—21 iulie. Risc maxim pentru cei din zilele de 7—14 iulie. Li se recomandă prudenţă pe drumuri publice şi în practicarea sportului. Pentru ceilalţi, energie, bună dispoziţie, satisfacţii.

LEUL
22 iul. – 21 aug.

Excelentă lună în ceea ce priveşte viaţa amoroasă pentru nativii din perioada 23 iulie — 13 august. Momente favorabile în muncă pentru cei din perioada 29 iulie — 3 august. Posibilităţi de ameliorare a situaţiei financiare. Griji pentru cei născuţi între 13—21 august, în ciuda bunăvoinţei arătate de parteneri. Cei al căror destin nu s-a bifurcat resimt o stare de angoasă, cei al căror destin s-a schimbat deja întâlnesc dificultăţi, dar profită de ocazii în ce priveşte strângerea unor relaţii.

FECIOARA
22 aug. – 22 sept.

Bunele influenţe ale lunii precedente în ce priveşte nivelul profesional continuă. Încă o mare şansă la acest capitol pentru nativii din 10—15 septembrie, începând cu ziua de 22 a lunii. În dragoste, uşor reflux, cu excepţia celor născuţi între 16 şi 22 septembrie, care mai pot face un tur în al şaptelea cer.

BALANŢA
23 sept. – 22 oct.

Lovitură de şansă pentru nativii din 29 septembrie — 4 octombrie. Din contră, erori născute din nervozitate, pentru nativii perioadei 11—22 octombrie. Cei născuţi în perioada 10—17 sunt pe muchie de cuţit : un fapt de nimic şi totul se prăbuşeşte. Li se poate trânti uşa în nas, dar o pot trânti chiar ei, ceea ce ar fi preferabil. Oricum, se recomandă prudenţă

SCORPIONUL
23 oct. – 22 nov.

Nativilor din perioada 15—20 noiembrie luna le oferă curenţi buni, ce permit găsirea soluţiilor necesare, mai ales spre sfârşitul lui iulie. Posibilitatea unei mari lovituri pentru cei născuţi între 20 şi 22. Pentru ceilalţi, vitalitate, bună dispoziţie, în ciuda unor probleme ivite pe parcursul unor călătorii şi al unor întâlniri ratate. În ceea ce priveşte dragostea, nu este luna marilor decizii.

SĂGETĂTORUL
23 nov. – 20 dec.

Numai cei născuţi între 28 noiembrie şi 1 decembrie vor fi favorizaţi în această lună, prin ocazii ce li se vor ivi către sfârşitul lui iulie. Pentru ceilalţi, luna este contrariantă, încărcată de o stare nervoasă. Riscuri de ceartă, ce pot degenera în bătaie. Dragostea se află şi ea ca pe un câmp de luptă. Se creează o stare de susceptibilitate, apare dorinţa de a-l face pe celălalt să sufere. Apare o stare de plictiseală şi, inconştient, se caută ruptura.

CAPRICORNUL
21 dec. – 19 ian.

Vitalitatea şi antrenul, spiritul de luptă marchează întreaga zodie. Asta e bine, pentru că o serie de riscuri sunt încă prezente în momentele cruciale. Nativii din 26 şi 27 decembrie se debarasează de toate grijile, dar acestea îi apasă pe cei născuţi între 28 decembrie şi 1 ianuarie. Grupul din 7—13 ianuarie are toate şansele de a-şi negocia schimbarea, este cel mai bun moment al anului pentru acest lucru. În dragoste, fericiţii aleşi ai lui Venus sunt nativii din 14—19 ianuarie. Pentru restul, capitolul dragoste lasă de dorit.

Documentare şi prezentare
LIANA TATOS

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Preşedinte – director general:
GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (şef secţie), Ion D. Goia, Marian Ghiţeanu.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (şef secţie), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brînduşa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (şef secţie), Cristian Buzaş.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS REBUSACHI

Redactor şef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■ **JURIDIC** (2600): **Cornelia Olteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica,** Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa,** Marian Bălcoianu, Liliana Creţu, Maria Şerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ştefănescu** (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu,** Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu,** Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ

De la 1 iulie se va impozita şi pomana dată cerşetorilor